க்ஷேமம் ஸ்ரீ சுபமஸ்து

தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷித

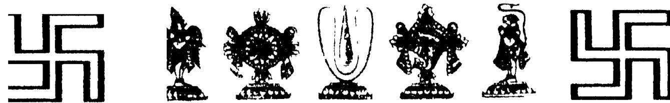

வாதயாா

போன் : 2371123070

WANTED AN EXCELLENT PUNCTURL VADHYAR (BRAHASPATHY) ?

K.K. SWAMY (A) K.K. SRINIVAASAN

NYAYA SIROMANI, POORVAM & APARAM
(Birth to End) INCLUDING BRAMMAMEDHAM
YUGA DHARMAM, PRAYOGA PADHADHI
PRIME DISCIPLE OF 44TH JEER OF SRI AHOBILA MUTT

New No 13, (No 7), S M S Flats Ramakrishnapuram, 2nd Street, West Mambalam, Chennai - 600 033
E mail kanaka _srini@yahoo co in

கோத்ரம்	ப்ரவரம்	
சாண்டில்ய	சாண்டில்ய, ஆஸித தேவல	த்ரயார்ஷேய
சாண்டில்ய	காச்யப – ஆவத்ஸார – நைத்ருவ – ரேப ரைப –சௌண்டில்ய – சாண்டில்ய	ஸப்தார்ஷேய
சாண்டில்ய	காச்யப – ஆவத்ஸார – சாண்டில்ய	த்ரயார்ஷேய
சாண்டில்ய	காச்யப – ஆவத்ஸார – தைவல	த்ரயார்ஷேய
கௌதம	ஆங்கீரஸ – ஆயாஸ்ய – கௌதம	த்ரயார்ஷேய
தீர்க்கதமஸ	ஆங்கீரஸ, ஔதத்ய,தைர்க்கதமஸ	த்ரயார்ஷேய
வாமதேவ	ஆங்கீரஸ, வாமதேவ்ய, கௌதம	த்ரயார்ஷேய
ரஹூகண	ஆங்கீரஸ, ராஹூகண, கௌதம	த்ரயார்ஷேய
கர்க்க	ஆங்கீரஸ, சைந்ய, கார்க்க	த்ரயார்ஷேய
தண்டி	ஆங்கீரஸ, மஹிய, ஔருக்ஷய	த்ரயார்ஷேய
ஹரித	ஆங்கீரஸ, ஆம்பரீஷ, யௌவநாச்வ	த்ரயார்ஷேய
குத்ஸ	ஆங்கீரஸ, மாந்தாத்ரு, கௌத்ஸ	த்ரயார்ஷேய
ஷடமர்ஷண	ஆங்கீரஸ, த்ராஸதஸ்ய, பௌருகுத்ஸ	த்ரயார்ஷேய
முத்கல	ஆங்கீரஸ, பாரம்யச்வ, மௌத்கல்ய	த்ரயார்ஷேய
ஆத்ரேய	ஆத்ரேய, ஆர்ச்சநாநஸ, ச்யாவாச்வ	த்ரயார்ஷேய
குசிக	வைச்வாமித்ர, தேவராத, ஔதல	த்ரயார்ஷேய
வைச்வாமித்ர	வைச்வாமித்ர, தேவராத, ஔதல	த்ரயார்ஷேய
லோஹித	வைச்வாமித்ர, அஷ்டக, லோஹித	த்ரயார்ஷேய
கௌசிக	வைச்வாமித்ர, ஆகமர்ஷண, கௌசிக	த்ரயார்ஷேய
காச்யப	காச்யப, ஆவத்ஸார, நைத்ருவ,	த்ரயார்ஷேய
நைத்ருவ காச்யப	காச்யப, ஆவத்ஸார, நைத்ருவ,	த்ரயார்ஷேய
மாடர	நைத்ருவ, காச்யப, மாடர	த்ரயார்ஷேய
வஸிஷ்ட	வாஸிஷ்ட, இந்த்ரப்ரமதா, பரத்வஸூ	த்ரயார்ஷேய
கௌண்டின்ய	வாஸிஷ்ட, மைத்ராவருண, கௌண்டின்ய	த்ரயார்ஷேய
பாரத்வாஜ	ஆங்கீரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ	த்ரயார்ஷேய
ஸங்க்ருதி	ஆங்கீரஸ, கௌரிவீத, ஸாங்க்ருத்ய	த்ரயார்ஷேய
ஸங்க்ருதி:	ஸாத்ய – கௌரவீத – ஸாங்க்ருத்ய	த்ரயார்ஷேய
வாதூல	பார்க்கவ, வைதஹவ்ய, ஸாவேதஸ	த்ரயார்ஷேய
கந்வ	ஆங்கீரஸ, ஆஜமீட, காந்வ	த்ரயார்ஷேய
கந்வ:	ஆங்கீரஸ – கௌர – காண்வ	த்ரயார்ஷேய
பராசர	வாஸிஷ்ட,சாக்த்ய,பாராசர்ய	த்ரயார்ஷேய
காத்யாயந	ஆத்ரேய, பார்க்கவ, வாஸிஷ்ட	த்ரயார்ஷேய
ப்ருஹஸ்பதி	பார்ஹஸ்பத்ய, காபில, பார்வண	த்ரயார்ஷேய
சுநக	சௌநக, (க்ருத்ஸமத)	ஏகார்ஷேய
பாதராயண	ஆங்கீரஸ், பார்ஷதச்வ, ராதீதர	த்ரயார்ஷேய
அகஸ்த்ய	ஆகஸ்த்ய, தார்ட்யச்யுத, ஸௌமவாஹ	த்ரயார்ஷேய
ஸ்ரீவத்ஸ	பார்க்கவ, ச்யாவந, ஆப்நவாந, ஔர்வ, ஜாமதக்ந்ய	பஞ்சார்ஷேய
கர்க்க	ஆங்கீரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ, சைந்ய, கர்க்க	பஞ்சார்ஷேய
மௌத்கல்ய	ஔர்வ, ச்யாவந, பாரக்கவ, ஜாமதக்ந்ய, ஆப்நவான	பஞ்சார்ஷேய
மௌத்கல்ய	ஆங்கீரஸ, பார்ம்யஸ்வ, மௌத்கல்ய	த்ரயார்ஷேய
மௌத்கல்ய	தார்க்ஷ்ய, பார்ம்யஸ்வ, மௌத்கல்ய	த்ரயார்ஷேய
மௌத்கல்ய	ஆங்கீரஸ, தாவ்ய, மௌத்கல்ய	த்ரயார்ஷேய

வைத்தியநாத தீக்ஷிதியத்திலுள்ள காண்டம் 7 1898ல வெளிவந்த வர்ணாச்சிரம தாம காண்டமஸம்ருதி முக்தாபலம பக்கம 366 முதல் 383 பக்கம் வரை உள்ளது கோதரம மொததம 229, பிரமம விதயா பிரஸ சிதமபரததில வெளியானது (பூஜை அறையில) பெருமாள் ஸன்னதியில் வைத்துக் கொளளவும

ப்ரம்மவித்யா

பத்திரிகாயம்.

ஷ 1-இ 3 0 0
ஷ 6-இ 1 8 0
ஷ 3-இ 0 14 0
1-காபிக்கு 0 3 0
இலங்கைக்கு
3 8 0.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

BRAHMA VIDYA PATHRIAKA

பௌர்ணிமை அமாவாசைகளில் பிரசுரஞ்செய்யபடும்.

பத்திர கிரயத்தை மணியார்டர் ராகவாவது தலைக்கு ரூபா 1-க்கு அணா 1-சேர்த்தாவது பால் லேபிலாகவாவது சிதம்பரம் பிரம்மவித்தியாப்ரெஸ்மானேஜருக்கு அனுப்புக

[illegible]

௲ புத்தகம்] சிதம்பரம். கர(ஷ) மாசிம் [illegible] [இலக்கம் க

[illegible] ௲௯.

ஸ்ரீவித்யா ஸம்கர

[illegible]

ஸ்ரீவித்யாஸம்கர

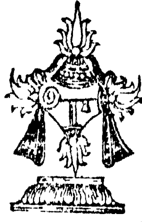

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌚𑌿𑌦𑌂𑌬𑌰𑌂:— 𑌖𑌰𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌂𑌭𑌮𑌾𑌸𑌃. ௧௨

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣𑌾𑌃! 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃! 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃! 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌃. 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃! 𑌯𑌦𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌮𑌾 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃. 𑌯𑌥𑌾-

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌯! 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿.

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌯, 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍇𑌣𑌾𑌸𑌦𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨, 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌯𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂. 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 "𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂" 𑌇𑌤𑌿 "𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑌿 "𑌨𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿 "𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇 𑌬𑍋𑌧𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌦𑍇𑌶𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰

குறிப்பு

ஸ்ரீமத் ஹிரண்ய கர்ப்பயாஜி ரவிகுல ராஜா பாஸ்கர ஸேதுபதி அவர்கள், ப்ரம்ம வித்தியாவை ஆதரித்து வருவதாக அளிக்கப் பட்ட கடிதம் அடுத்தமுறையில் பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திராதிபர்.

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்: கர ௵ மாசி ௴ ௧௨ ௳ சனிக்கிழமை.

ப்ரம்மவித்தியாவிஜயம்.

பத்திரிகாநண்பர்காள்! சிறிது செவிசாய்த்து நமது ப்ரம்மவித்தையா பத்திரிகையின பெருமையை ஒருவாறுகவனியுங்கள்!

இந்நாட்டில் வாழும் வைதிக ஜனங்களுக் கினிய தோழியாக இபபத்திரிகை ஒன்றே சென்ற ஐநதுவருடகாலங்களாக நிலைபெற்று வருவதை நீவிரறிந்திலரோ? இப்பத்திரிகை ஆன்றோர் ஆசாரங்களை அனுவளவேனுங்கடக்காது அவைகளை எவ்விதத்துங்கொள்ளப்பாலதெனவோதி னமதங்களை நாடடக் கங்கணம் பூண்ட எம்மடாதிபதிகளுக்கும் சமயம நேர்ந்துழி அவரது நித்தியக்கடனாய் ன் மதப்பிரதிஷ்டாபனத்தைத தெரிவித்து வந்தனா. இபபொழுது அப்பத்திரிகை பெற்ற பெரும்புண்ணியத்தாலோ, எம் பேரம்பலத்தாடும பெருமான் திருவருளாலோ அல்லது பெரியோா பெருமையாலோ மற்றெக்காரணததாலோ அறியேம. எமது பத்திரிகை, இச்சென்னைபுரி மண்டலத்தில ஆரியமதப் பெருமையை வெளியிடக் கங்கங்கணம பூண்ட பத்திரிகைகளுள் மற்றவை பெறாத பெரும் பேற்றைப்பெற்றது.

ஆராயுங்கள்! இக்காலத்தில "சுதேசபாஷை பத்திரிகைகள் நிலைபெறுவதிலலை என்றும பரதகண்டத்தவர் பத்திரிகைகளை நடத்த வலியற்றவரென்றும் வடமொழி நாவலர்கட்கு வாக்கியமெழுதும் பயிற்சி இல்லை என்றும் இக்குமரி கண்டத்தவர்க்கு உள்வேற்றுமை பலவுளவாயின் அவர்களுக் கெடுத்தோத பொதுவிஷயம் சிறிதுமில்லை என்றும் மற்றவர்க் குபதேசிக்க இத்தேசத்தவர்க்கு அதிகாரமில்லை என்றும் இந்நாட்டவர் பத்திரிகைகளில நடைபெற்றவ ரென்றும் இவர்க்குச்

[illegible]

சிறிதும் பத்திரிகைகளின் பயன் தெரியாதென்றும் நீதி முதலியன நிரம்பிய நற்புத்தகங்களில் வாசிக்கிலை என்றும் தமமத புத்தகங்களையும் இவர் பார்த்தார் இல்லை என்றும் உள்மதச் சண்டைகளில் உள்ள காலத்தையும் போக்கித்திரிபவர்களுக்கு லோகோபகாரஞ்செய்யச் சிறிதும் சமயம் கிடைப்பதரிதென்றும் தன்மதப்பற்றுச் சிறிதுமிவர்க் கில்லை என்றும் பிறமதத்தில பிரவேசிப்பவரே என்றும் பெண்டு பிள்ளைகளிடமுள்ள அன்பால் பட்டில் இவர் மதவிசுவாசிபோல் நடிக்கின்றாரென்றும் அளவின்றிக் குடிக்கின்றாரென்றும், திட்டமின்றித் தின்கின்றாரென்றும், இவ்விதப் பெருங்குற்றமிவரிடமிருக்க அதை பட்டாதிபதிகள் சிறிதும் கவனிப்பதிலலை என்றும், இவர் சுதேசபண்டிதர்களை ஆதரிப்பதிலலையென்றும் அவர்கள் இவ்வுலகத்துக் குண்டான பெருங்கேட்டைச் சிறிது மறியாரென்றும், அவர்களுக்குச் சீட்டிடம் பணம் பறிக்கும் வித்தையொன்றேயன்றி ஏனைய வித்தை வேண்டியதில்லை" என்றும் மற்றும் நம்மவர் முகத்தாற்றே வெளிவரயாமே கேட்டு மகிழ்கின்றோமல்லவா? அவைகளில சொற்பகாலமாயினும நமது பத்திரிகை வெளிவந்து "லோகா நந்தம்" "ஞானவாணீவிலாசம்" முதலிய பத்திரிகைகளைப்போல மின்னொளிபோல் ஒழியாது சுதேசபாஷா பத்திரிகைகளும முன்வருமென்றும், அதை நடாத்துபவர் இங்குண்டென்றும், வடமொழியில வசனநடையும எழுதப்பயின்ற பத்திரிகாசம்பாதகர் பலருண்டென்றும், உள்மதங்களைப்பற்றாது பொது விஷயங்களையே கூறியதைக் கூறாது ஐந்து வருடங்களாக வெடுத்தோதி அதனால் அவ்விஷயங்களும் நமக்குப் பல வுண்டென்றும் உலகத்தார்க்குண்மை விளக்குமதிகாரம ஆரியர்க்கே என ஆரணங்கள் கருத்தென்றும், பத்திரிகைகளை ஆதரிக்கும் புண்ணியவான்களித்தேசத்தில பலருண்டென்றும, அதன் பயனையறிந்தவர் பலரென்றும, நீதி மதாசார வர்ணாசிரம தர்மங்களைப்பற்றிய நன்னூல்கள் பல நமதேசத்திலுண்டென்றும அனேக நூலகளை அறிஞர்கள் புதியதுபோல இப்பொழுதும் அறிந்தாரென்றும், உள்மத வேற்றுமைகளைப் பற்றிய சண்டைகளை ஒருவாறொழித்துப் பெரியோர்களும லோகோபகாரத்திற்கென பலர் முன்வந்தாரென்றும, நமது ஆசாரங்களில இம்மைப் பயன்கள் பலவுளவென்றும புறமதப் படுகுழியில வீழ்சல பெரும வழுவென்றும, மனிதன் மறுமையைப் பற்றிச் சிந்தனை சிறிதேனும்வைத்த வினையறியாமையதென்றும், குடி முதலியன கூடாதென்றும, எல்லோருமறிய எடுத்துக்கூறிப் பலவிடங்களில் பயன்படுகின்றதன்றிச் சிலமடாதிபதிகள் தமது தூதகத்தைச்சிறிது துறக்கவும், அவர் நம அறிஞ:

[illegible]

...து துறக்கவும், ... களை ஆதரிக்கவும் நமமாரியர்களுள் ஆரிய சம்மதத்தை விலக்கவும் உலகத்தில் வந்திருக்குங்கேடு இன்னதென அறியவும், நாத்திக முதலிய புறமதங்களைத் துலைப்பதும், நன்மதங்களை நாட்டுவதும சதாசாரங்களையும் பரமபதியையும் இடைவிடாது ஏற்றுவதுமே தமது தொழிலெனத் தெரியவும் ஓர் புறஞ்செய்து வருவதால, இந்த லோக தூஷகர்களின கடவாய் சிலவிடங்களில தைக்கபபட்டதென்றறிக. இபபொழுது இப்பத்திரிகை பெரியமடாதிபர்கள் ஓர் புறம் ஆசிகள் கூறி ஆதரிக்க, மற்றோர் புறம் மன்னவர் மானிகக வெகு உலலாசததுடன் பெருமகிழ்ச்சியாலுடல பூரித்து பூர்ணிமை அமை திஙகளில் வெளிவந்து புணணிய புருடர்கள் பாராவையிலுலாவச் சங்கற்பத்திருத்தலால இனி நமது பத்திரிகாநண்பர்கள் தமது இறைகைத் தீட்டலாம். எங்கும் நமதுடண்மையைப புகட்டலாம். புறமதங்களை ஓட்டலாம். நன்மததைத நாட்டலாம். எமக்கும ஓர் பெரு மகிழ்ச்சி உண்டானமையால இவ்வருடம நமது பத்திரிகைக்கு ஓர் வேத விருத்தம் செய்து முடித்தோம. அதாவது:— எமனென்னும ஓர் மாமுனி எழுதிய ஸ்மிருதியில "முற்கற்பங்களில பெண்களுக்கும் மௌஞ்சி உண்"டென ப்ரம்மவாதினி என்றும் ஓர்வகைப பெணகளுக்கு உபநயனமென்னுமோர சடங்கு விதிவழுவாது நடத்த விதித்திருத்தலால, அந்தணர்க்கு ஆறு வயது பூர்ணமானபின் அச்சடங்கு செய்யவேண்டியது முறையாயினும் அறிவு மிகுந்தவிடம் ஐந்தாம் வயது தொட்டே அச்சடங்கு செய்து முடிக்கலாமென ஆசாரியா போதாயன மாமுனிவர்கூறியது பற்றி இவ்வாண்டிற்றானே இந்நங்கையர்க் குபநயனஞ்செய்யத் துணிந்தோம். இச்சடங்குக்கு ஓர் ஆசாரியன் அவசியமாதலின், இவ்விஷயத்தில் அவ்யாஜக் கருணையால் லோகாசாரிய பதவி பெற்றவரும் வடமொழிக்கடல கடந்தவரும் வழுக்களை யொழித்து நல்லொழுக்கங்களைக்கைகொண்டு நாதனுர் திருவடிகளை இடைவிடாதுபோற்றுமியல்பினராய ஸ்ரீ. ஸ்ரீங்கேரிராஜாதிராஜ குரு பூமண்டலாசிரிய ஸ்ரீமகாஸ்வாமி சந்நிதானம் பேரன்புடன் நமது ப்ரம்மவித்தைக்கு ஆசிகள் கூறி அநுக்கிரஞ்செய்தார்கள். இங்ஙனம் நமது ப்ரம்மவித்தையின் உபநயன மகோற்சவம் ஆசிரியர் கிருபையில் அபார பூர்த்தி பெற்றதாயினும் அவ்வளவு நலலறங்களை இடைவிடாது ஆசரிக்க ஓர் நல்லரசர் ஆதரவுவேண்டு மாதலின் குபேரனைக் குபேரனுக்கும் [குபேரன் = மற்றவர்காணக் கூடாத திருவுருவம்பெற்றவன்] இயல்பினரும, ஸ்ரீமத்

[illegible]

ஹும் மற்றவர்க்கெக்காலமும் அடைவதற்கு அரிதான
திவ்விய ஸேதுபதிபட்டபத்திர மகாமகோதயனுன ஸ்ரீபா
ஸ்கர மன்னவன் மணிநல்லாசிரியன் அடிவண
ங்கி அவர் திருமுக விலாசம் தம்மூகத்திற்பட உபநயனம
பெற்ற நமது ப்ரமமவித்தையின் முழுயோக க்ஷேமத்
தையும் வகிக்க முன்வந்து நின்றார். இனி உபநயனம
பெற்றவர் அன்று தொடங்கி ஸாவித்திரியை [சூரியனே
ச்சாரந்த பாஸ்கரனது பொருளே என்பதும் உட்கரு
த்து) இடைவிடாது போற்[illegible], பாஸ்கரனே வழிபடு
வதும் இயல்பேயன்றோ? [illegible]ஸ்கர மண்டலத்திற்று
னே (திருராமேசுவரத்தி[illegible]லது போர்க்களத்தில்
அர்க்கபகவானது மண்டலத்[illegible] —மண்டலமென்பது ரா
ச்சியமெனவும் பொருள்படும்] கோதண்டதீக்ஷாவெனப
பெயர் தாங்கிய சக்கிரவாத்தித் திருமகனும் வழிபட்
டதாக ஸ்ரீவால்மீகி மகரிஷி கூறி நிற்கின்றார். இனி இப்
பத்திரிகை எவ்வித இடையூறுமின்றி நீடூழி நிலைபெறவே
ண்டுமென ஆசிகூறுவதும் லோகாசாரியா மகாசந்நிதா
னத்திருவருள் பெற்ற இப்பத்திரிகைக்குக் "கூறியது கூற
ல அல்லது பயனற்று நிற்றல்" என்னுங் குற்றத்திற் கிடமா
மென அங்ஙனம் கூறுதொழிந்தோம். ஆயினும் யாமவே
ண்டுவது ஒன்றுண்டு. இளமைப் பருவம் கடந்து உலக
வாழ்க்கையின் இபலறிந்த மடாதிபதிகள் இப்பத்திரிகை
யை ஆதரித்து ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும பட்டண
ங்களுக்கும் நூறுயிரமென வாங்கி இறைத்து தத்தம்
சிடர்களெல்லோரும் இப்பத்திரிகையைக் கண்டுகளித்து
தம் சிடர்களெல்லோரும் உண்மையை யறிந்துய்யச்செ
ய்வாரென்றும், இவர் நூறல்லது அதற்குமேல் சில சஞ்
சிகைகளை வாங்கி வெளியிடுவதால் இவர்க்கு ஓர்சமயம
வருடத்திற்கு 100. வராகனுக்குமேல செலவழிந்த போ
திலும் இவர்க்குச் செலவழிந்த தெவ்வளவு, இவர் பெற
ற புகழ் எவ்வளவு என்பதையு மாலோசிப்பாராக. அங்
ஙனமே அரசர்களும ஈமுறகூறிப் போந்த முடிமன்ன
வரைப்போல் முற்றிலு நமது பிரமவித்தையை ஆதரிக
காவிடினும் நூறு ஐம்பதாவது வாங்கிக்கொடுத்து ஏன
தமது ராச்சியத்தில வசிக்கும் ஆசிரதரை உண்மையைய
றிந்து உய்யச் செய்யலாகாது? இனமதிருக்கும் எம்
பிரான் திருவருளால் இப்பத்திரிகை இவ்வாவந்த வரு
டங்களி லடைந்த பெருமையினும் மென்மேலும் பெரு
மைபெற்று அனேக நூற்றுண்டு வாழப் பல பண்டிதரும
பல அரசர்களும் பல ஆசிரியர்களும் ஆதரிக்கப்பதம்
பெறுவாரகளென்றும் இது தொடங்கி பல பண்டிதர்க
ளும் தத்தமபிப் பிராயங்களைப் பத்திரிகையில் வெளி
யிடுவார்களென்று அங்ஙனம அகணட சச்சிதானந்த
அம்பலத்தரசன் அருள் புரிவானென முற்றிலும் நன்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மந்திரங்கள்

முன்தொடர்பு.

ஐயா, முன் மந்திரங்களைச் சொல்லுமிடத்து யோகத்தின் அங்கமாகிய ஆசனத்தைப் பற்றி ஒருவாறு குறித்திருக்கின்றோமல்லவா? அவ்வழி கொண்டு யோகத்தையும் ஈண்டெடுத்து நிரூபிப்பாம்.

யோகமென்பது மற்றொன்றுட்டவருமறியாததும் கண்காட்டுப் பேரணியாக விளங்கிய மகரிஷிகளால் மெய்த்தன்மையையறிந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுமானவோர் நூல். இதனால் அதிக அற்பம்போல் தோன்றும் மானுட சரீரத்தின் பெருமை விளங்கும். இம்மானுட சரீரம் அத்தியல்ப காலத்திலொழியுந் தன்மையுளதென்றும் தோலும் எலும்பும்பதிந்த கூடென்றும், ஆன்மாவுக்கு எட்டுணையும் பயனில்லை என்றும் சிற்சில பாமரர் கூறுவர். யோகத்தைச்சிறிது ஒற்று நோக்கின், அங்கு அற்புதங்கள் பல வெளியாகும். இக்கூழும் சரீரத்தைக்கொண்டே நீடிய ஆயுள் பெறவும், பற்பல பொருள்களை யறியவும், பல லோக விருத்தாந்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அநேக அணிமாதி சித்திகளைப் பெறவும், மனதிற்கருதியதைக் கூட்டி முடிக்கவும், இச்சரீர மிருக்கையிற்றானே பிறிதொரு சரீரத்திற் புகுந்து அதை நடாத்தவும் இதைப்போன்ற பற்பல சரீரங்களைப் பல விடங்களில் ஒரே சமயத்தில் அதிட்டித்து ஆட்டவும், மறுவுலகங்களுக்குச் சென்று திரும்பவும், சூரியன் முதலிய ஒளிகளை ஒருவாறு நிறுத்தவும், காலம் நேர்ந்துழி கடவுளுக்கேற்ற தொழிலாகப் படைத்தலைக் கைக்கொள்ளவுங்கூடும். மேற்கூறிப்போந்த பலவற்புதங்களும் இந்த யோகசாத்திரத்தைக்கற்றாலன்றிமுடியாது. யோகாநுஷ்டானத்தால் மனம் ஒருவழிப்பட்டு நிற்றலால், எல்லாச்சித்திகளும் கைகூடுகின்றன, அவ்வித யோகி வேதாந்த விசாரம் செய்யப்புகுவானேல் அப்பொருள்கள் அவன் மன

[illegible]

தைஎக்காலும் விட்டு நீங்கா. ஆதலால் யோகத்தை யறிதல் மனதைச் சுத்திசெய்யும் பொருட்டே. ஒவ்வொரு தேசத்தவரும் ஏதோ சில சில தத்துவங்களைக் கண்டதாகப்புத்தகங்களிலெழுதி வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயினும் எவரும் யோக விஷயத்தைக் கண்டுமுடித்தெழுதினாரில்லை. எத்தேசத்திலும் எப்பண்டிதனும் ஆரியர் தவிர மற்றவரால் யோகத்தைப்பற்றிப் புத்தகமெழுதினவனில்லை. நம் தேயத்தில் ஞானநூல்கள் பலவுளவென்பது எல்லோரு [illegible]திருக்கலாம். நமக்கு எவ்வித சாஸ்திரங் களிருப[illegible] ஆரியர்களிடம் பிறந்து அவர்களிடமே வளர்ந்து [illegible]களுக்கேற்ற பயனைக்கொடுத்து அநாரியர் வேஷம பாஷை உண்டி முதலியவைகளைக் கண்டவுடன் ஓட்டம்பிடிக்கும் யோக சாஸ்திரத்தைப்போன்ற உற்ற தோழன் நமக்கு எவனுளன்? இப்பெருநூல் நம்மூதறிஞரால் வழிமாறாது கற்கப்பட்டதும் கையாடப் பட்டதும் சீடருக் குபதேசிக்கப்பட்டதுமென்க. இக்காலத்தும் சிலவிடம் அதைக் காப்பதுண்டு; சிலவிடமனுட்டிப்பதுண்டு; சிலவிட முபதேசிப்பதுண்டு சிலவிடம் பயன்படுவது முண்டு. இவ்வருமையான யோகநூல வேறெந்த தேசத்திலிருந்தாவதலலது வேறு எந்த பாஷையிலிருந்து மெடுக்கப் பட்டது மல்ல; மேற்றிசையாரேடோறும் புதிய வெந்திரத்தைக் கொண்டு அவைகளை விருத்தி செய்து வருவதுபோல் உள் நோக்கால்உண்மை அறிந்து இச்சரீரத்தின் நிலைமைகளுக்கேற்ற பலவற்புதங்களைப் பயக்குமின்னூலை அம்மூதறிஞரே கண்டெழுதினர். இச்சாத்திரத்தைப் படித்த பல மேற்றிசைப்புலவரும் வியப் படைகின்றார்களென்பதில் ஆச்சரியமென்னை! மற்றவர் பாஷைகளில் இந்நூலின் பெயரே அகப்படுவதில்லை. ஆதலால் அவர்கள் இதே விகுதி ஒழித்து "யோக" எனச்சொல்லிவருகிறார்கள். இனிப்பிறர்பாஷைப் பேராசை கொண்ட சிலர் அவருடையே சொல்லையேஇவரெடுத்து வேற்றுமை காட்டி ஆரியர்கள் வழங்குகிறார்களெனச் சாற்றுவரேல், அவர்களை "இஃன்பகுதி எது! விகுதியாது? அவற்றின் பொருளென்னை! அதன்வழி என்னை! ஏனைய சொற்களுண்டா! உமது பாஷையில் இச்சொற்கு முன் வழக்குண்டா!" என்பதாதி வழக்குகளைத் தொடுத்து வாயையடக்கி விடுவோம். எமக்குள்ள முதநூலாய முதல்வன் திருவாக்கே ஞானம், கன்மம், யோகம், இம்மூன்றையும் பற்றிப் பலவிடம் எடுத்துப்புகழ்கின்றது. இந்த யோகம் முக்கியமாய் மனதாலும், ஆரோக்கியம் பெற்ற சரீரத்தாலும, நல்லுண்டியாலும நன்னீராலும மற்றும் காற்று முதலிய நல்வியற்பொருளாலு முற்றுப்பெறும. இவற்றுள் தேகவேற்

[illegible]

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂.

𑌉𑌷:𑌕𑌾𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂.

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂.

[illegible]

றுமைகளுண்டாயினும் பொதுவாக "யோகமென்பது மனதையோர் வழிபடுத்த"லென யோகநூல் முதலாசிரியராய ஸ்ரீ ஆசிரியர்பதஞ்சலியார் உரைசெய்தார். அதற்கு வார்த்திகமெழுதிய வரும் யோக கீதையை யருளிய வருமான ஸ்ரீ யாக்கியவல்கியர் "ஜீவனும் பரனும் சேருதலே யோக"மென யோகப் பதப்பொருளுரைத்தார். இஃதன்றி சிலர் கடவுள் வழிபாடே யோகமெனவும் கூறுவாராயினர். இவைகளுள் துணிந்த யோகப் பதம் பொருளைப்பற்றி எழுதுவாம். இன்னும் வரும்.

ஆரியாசார ரகசியம்

விடியற்கால படலம்.

புண்டரந்தரித்தல்.

ஐயா, புண்டரத்தைப்பற்றிவரையவேண்டியதுமுறை. இத்தேசத்தில் இஃது இருவகை யுடைத்து. சிலர் குறுக்கிடுவர், சிலர் நெடுக்கிடுவர். இதில முன்சொல்லியது ஒரே வழியாகவிருக்கும். பின்சொல்லியது பலவிதம். இவ்விதஇரண்டு புண்டரங்களும் கன்மங்களுக்கங்கம். பெரும்பான்மையில் எவ்வித கன்கமங்களும் அப்புண்டரங்களில்லாவிடம் கூறிய பயனைப் பயக்கா. அதற்குக் காரணம பின்னெடுத் துரைப்பாம். அவரவர் தமதம வழிபடு கடவுளரது திருச்சின்னத்தைத்தாம தரிக்கவேண்டு மென்னும் நியாயம் கொண்டு பரமசிவ மூர்த்தியை வழிபடு மியல்பினர் திருநீற்றையும் கமலக்கண்ணனார் கழலினை யடைந்தோர திருமண்காப்பையும், கோபிசந்தனத்தையும் செஞ்சந்தன முதலிய பல பொருள்களையும உபயோகிக் கின்றனர். அவற்றுள் சைவர் கொண்ட திருநீற்றுக்காப்பு உள்வேற்றுமையற்று ஒரேவழி நின்றதாதலின், அதன்பெருமையை முன்னர விளக்கிப்பின மற்றைய புண்டரங்களைப் பற்றிச்சொல்வாம்.

திருநீற்றுக்காப்பு, திருபுண்டரம் என வொங்கும். திருநீற்றுக்காப் பென்பது நீற்றாலமைந்த புண்டரமாதலின், திருபுண்டர மென்பதுமூன்றுகோடுவடிவாயமைந்தது.

திர்யக் புண்டர மென்பது குறுக்கிடுவதால இதுவேதங்களில் எட்டுப விடதங்களால் விதிக்கப்பட்டது. பல தர்மசாஸ்திரங்களிலும் இதைப்பற்றி வியந்து பேசப்பட்டுள்ளது? இம்மூன்று ரேகைகளை இட்டுக்கொள்வதும் அத்திருநீற்றை யுண்டாக்குவதும் இன்னகருத்தைக்கொண்டதென விரிவாய் உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன அதன் சுருக்கம் யாதெனில்:—பசுபதியினது பேருளால்

[illegible]

அச்சிவாக்கினியில் பசுக்களின் மலத்தை வாட்டி அதனால் நிர்மலத்தூய்மை பெற்று மூன்றாக நின்ற உலகப்பொருளனைத்தும் ஒழித்து அதீதப் பழம்பொருளை யடைவதே மக்களுக்கு மாண்பென்பது. குணங்களில் தமஸ் என்பது ராஜஸ்ஸிலும், ராஜஸ் ஸத்துத்வதிலடங்குமென்னுமுறையும் இதிலடங்கி யிருக்கின்றது. இம்முறைகளை யெல்லாம் ஜாபாலோபநிஷதம் வியக்தமாய் ஒதியதையறிக. ஆக்களின் மலம அக்கினியிலிட அதுவே திருநீறாகிறது. அதில் நைவேத்திய முதலிய [illegible] திகளுண்டு. அவை யவமுதலிய வற்றை [illegible] து நெல்ல புல்லுகளை யுட்கொள்ளும் சில முள்ள [illegible]

ஜீவர்களிடமமைந்த மலமநாதி மலத்தைவெளியில் இப்பசுக்களின் மலயாக வுருவகப்படுத்தி அவைகளைப்பரசிவாக்கினியிடம் விட்டு தகித்தால் அதனிட மமைந்தகருமைநிறம் நீங்கி அக்கினியுடன் கூடியகாலத்து செந்நிறந்தோன்றி இறுதியில் வெண்மை நிறம் தோன்றுகிறது. பசுக்களிடமமைந்த அநாதிமலம் கண்ணுதலார் கருணையின்றி ஒழியாதென்றும் அவனுற்றான் அது எரிக்கப்படுமென்றும் ஆன்றோர் கருதியது.

அது சுட்டபிறகு தூய்மையே மிகுதியாமென்பதுவெண்ணிறத்திருநீறிடவேண்டுமென்பதின் கருத்து. அம்மலம ஆக்களின்சரீரத்தில் ரோசனம் என்னுமபித்தத்தால் பரிபாகமடைந்த நற்புல்லுகளின் விகாரமாதலால் பால் நெய் முதலிய உலோகோபகார பல பொருள்கள் நிகழும் சரீரத்தினின்று வெளிப்பட்டு பேராற்றல் பெற்றுநிற்கின்றது. ஆகலால மூன்று தினங்களுக்கு முன்னரே ஆக்களை நற்புல்லூட்டி வளர்த்து மூன்றாந்தினத்திற்குப்பிறகு அவ்வாக்களின் மலத்தைப்பூமியில் விழுமுன் வெள்ளி முதலிய லோகபாத்திரங்களில ஏந்திவைக்கவேண்டும். பூமியில விழுந்தால் அதிலுள்ள பேராற்றல்பூமியின் மண்ணால் இயக்கப்படுமென்றறிக. ஓர சமயம் கை தவறி கீழ்விழுந்தால் கீழே விழுந்ததைத் தள்ளி மேலபாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதில பால் தயிர் நெய் கோமூத்திரம் இவைகளையும் கலக்க வேண்டும. பால தயிர நெய் இவற்றின் குணம எல்லோருமறிந்ததாயினும் கோ மூத்திரத்தின் குணத்தை வைத்தியத்திற்றான் காணலாம். அது காச்சின எலும்பைத் தூளாக்கும் அதிஸ்தூல ரோகத்தையு மபகரிக்கும். அவ்விதம உருட்டின உண்டைகளை அக்கினியில் பரமேசுரனைப்பாவித்து அக்கினியிட்டுக்கொளுத்த வேண்டும். அந்த நெருப்பில் பதரையிடவேண்டுமேயன்றி உமியேனும் நெல்லேனு மிடக்கூடாது. அதனுட்கருத்தியாதெனில்

[illegible]

பற்பல ஜன்மங்களையும் பல துன்பங்களையு மனுபவித்து அதில் ஒழிவுண்டாகி சத்குரு கிருபையால நல்லறிவு பெற்றும், பிராரப்த விசேஷத்தால் சரீரமெடுத்து மறு பிறப்பில்லா நிலைமையில் சாயுஜ்யம் பெற்றவர் அம்பரமென் ஆகாசவெளியிற்கலந்து மகா பஞ்சமயோகம் பெறுவாராதலின், அதைக்குறிக்க தேவனுடன் கலந்து பிறந்தும் மீண்டுமிறவா நிலைமையில் இருக்கும் பதவியை தெரிப்பிவிடுவது. அதினின்றெடுத்த திருநீற்றை தலைமுதலிய விடங்களில் தரிக்கவேண்டும். ஜாக்ரம் சொப்பனம் சுஷுப்தி என்னும் மூன்றவஸ்தைகளும் ஆன்மாக்களுக்குண்டாகுமென காட்டுவதற்கே கூறப்படுகின்றது. தொப்புள், மார்பு கண்டம், நெற்றி ஆகிய இவை மும்மூல ஸ்தானங்கள். மற்றோர் கருத்தின் படி தலை, மார்பு, நெற்றி, கழுத்தென நான்கு விடங்கள் கூறப்பட்டன. ஆயினும் ஸ்மிருதிகளும் புராணங்களும் சந்துகளையும் தோள் முதலிய விடங்களையுங் குறிக்குமாதலால அந்த விருத்தி உடல் குற்றமாகாது. இனிச் சந்திகளிற் கட்டகனிற்றலால் திருநீற்றின் வலுமை அங்கு அதிகம் உட்செலுமென்பது பௌராணிகர் கூற்று. இனிச் சரீரத்துள்ள மயிர்க்கால் வழி மலங்கள் வெளிவருவது இயல்பாதலின், அங்கு திருநீற்றைப் பூசவேண்டும். இந்த ஹோமங்களுக்கு உபயோகமாகு மந்திரங்களுக்கு விசேஷமந்திரமென்பர். அம்மந்திரங்கள் பாவத்தை யொழித்து பரசிவத்துடன் கலக்கும் வழிகளைக் குறிக்கின்றன. இனி இவ்விதியுதக எவர்க்கும் திருநீறணிதலுடன் அமைய வேண்டுமென மனதிற்படும். இனி அதை மூன்று கோடுகளாக எழுதுவது, உலகம பலவழியிலுமுள்ள பொருள்களைப் பகுத்து பட்டயணையும், அதைத் தாழ்வதிலுமுள்ள தத்துவங்களையுங் குறிக்கவே. அம்மூன்றும் பொருள்கள் எவையெனில், குருதிகளிற் கூறியபடி முக்குணங்கள், ஸ்தூலம், சூக்ஷுமம், காரணம். மும்மூர்த்திகள் முக்குணங்கள், மூன்றவஸ்தைகள்: விசுவன், தைஜஸன், பிராஜ்ஞன் என்று அவ்வவஸ்தாபிமானிகள். ஞாயிறு திங்கள் அக்னி என மூன்றொளிகள். பிரணவத்தின் மூன்று மாத்திரைகள். ஆணவம் கார்மணம் மாயேயம் என்னும் மும்மலங்கள். மூன்று வியாக்ருதிகள். மூன்றக்கினிகள். மூன்று வேதங்கள். போக்தா, போக்யம், ப்ரேரிதா என மூன்றதிகாரப்பொருள்கள். வித்தை அவித்தை ஸவித்தை என மூன்று அறிவுகள். உத்தமன், மத்தியமன், அதமன் என மூன்றதிகாரிகள். மிருது மத்தியம தீவிரம் என மூன்று பாசகங்கள். இச்சை, ஞானம், கிரியை என்று மூன்று சக்திகள். காயத்திரியின் பாதங்கள் மூன்று. அடி நடு முடி என விடங்கள் மூன்று. சென்றது நிகழ்வது வருவது எனக்காலமூன்று. தாலக

[illegible]

சூக்குமம் காரணமெனச், சரீரமூன்று. இனிச் சுருக்கியு ரைப்பின் மூன்றிலடங்காப் பொருளொன்றுமில்லை. ஆதலாற்றான் பன்மையேமூன்றைக்குறிக்குமெனவடநூலாசிரியர் சாற்றுகின்றார். இம்மூன்றென்னும் எண்ணை நம்மவர் மட்டிற் கணப்படுத்தினரில்லை. தேசாந்திரங்களிலும் இம்மூன்றென்னுமெண் வெகு பரிசுத்தமாக வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. ஆயின் இத்திருபுண்டரத்திற்கு இவ்வெண் அமைந்ததே ஒரு பெருக்கம் எனக்கொள்க. தாபத்திரயமென்னுமிடத்து இவ்வெண்ணிருக்குமே எனின், அதையொழிக்கு ... த்திரயம், சயனத்திரயம் அதே எணணிருத ... இவ்வெண்குற்றங்களையும் குணப்படுத்துந் தன்மையது என அதன் பெருமையில் ஓர் சிறுபான்மையைக் கூறினுமென்க. இனி வேறு புண்டரங்களைக் கொண்டவர்களுந் தமது புண்டரத்தையும் திருபுண்டரமெனனும் வழக்கத்தை "திருபுண்டரத்தைத் திருநீற்றாலமைக்கவேண்டு" மென்னும்வேதவாக்கியமறுக்கின்றதாயினும் அவ்வெண்ணின் பெருமை பசுமரத்தாணிபோல காட்டப்பட்டதென்க. இனித் திருநீற்றிற்கு ஆறுபெயர்களுண்டு. அவற்றைப் பின் எடுத்தோதுவாம.

வரும்.

கடிதம

கடிதகர்த்தர்கள் அபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகாசிரியரைச் சாராதவை.

இந்தியாவிலுள்ள ஆரியமகா ஜனங்களனைவருக்கும் அனுப்பின

விஞ்ஞாபனம்

ஆரியசிகாமணிகாள்! அடியில் வரும் விஷயங்களை முற்றும் சிந்தித்துத் தங்களபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவீர்களாக. தற்காலம் சிலவருஷமாய் நம் தேயத்தில் பெண் பிரஜைகள் அதிகமாய் மலிந்துவருகின்றன. கலிகாலம் முற்றிவரும்போது உலகில் நேரும் உற்பாதம் பலவற்றுள் பெண்கள் மலிவதும் ஒன்றென நமது நிர்க்கதிகளாகிய வாதராயணர் முதலிய பெரியோர் மாபாரதம் முதலிய உண்மைநூல்களில் கூறிவைத்ததைச் சிந்திக்குங்கால் அப்பெரியோர் திருவாக்கு எத்துணை ஆற்றலுள்ளதென்பது விளங்கும். சமீபத்திலெடுத்த ஜனமதிப்பின்படி. கல்கத்தாவின் ஜனத்தொகை இந்திரிகள் 416746 புருஷர்கள் 234,814 ஆ 681560. இதில

[illegible]

[illegible]

[illegible]

புருஷனைக்காட்டிலும் பெண்கள் தொகை ஏறக்குறைய இரட்டிப்பாகின்றது. ஒவ்வொரு ராஜதானிகளிலும் பெண்களே அதிகம். இதைச் சிந்திக்கும்போது இனியும் பிற்காலத்தில் இவ்வுலகம் எவ்வாறாகுமோவென்று எமதுள்ளம் நடுங்குகின்றது. இதுநிற்க. இவ்விபரீதமாகிய பெருநெருப்புக்கு அனுகூலமாகிய பெருங்காற்றும் அங்கங்கே வீசுகின்றன. அவற்றுள் பழங்காற்றுகள் சிலபுதுக்காற்றுசில. பழங்காற்றுள ஆரியராகிய நம்மவர் ஒவ்வொரு வருணங்களிலும் சிலஉள்வேற்றுமைகள் வைத்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் விவாகாதுகளில் சம்பந்தமின்றி நிற்பதே. இவ்வுள்வேற்றுமைகளால் இதுகாறும் யாதொரு பெருங்கெடுதிகளும் நேரவில்லை யென்றாலும் இனி அது நமது நாட்டிற்குப் பெருந்தீங்கு விளைவிக்கும்போல் தோற்றுகிறது. அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாய் நிகழ்ந்த சம்பவமொன்றை அடியிற் கூறுகிறோம். கோயமுத்தூர் தாலுகா அக்கிரகார சாமக்குளம் கிராமத்தில 15 பிராமணக் கிரகங்களிருக்கின்றன. அங்கு விவாகத்திற்குரிய ஆண்கள் (10) பேரிருக்கலாம். பெண்களோ (50)க்கு அதிகப்படும். இரண்டு ஏழைகள் அவ்வைந்து பெண்களைப் பெற்றார்கள். பெண்கட்கு 12 வயதுக்குமேலாகியும் பெண் கேட்கவருவோர் ஒருவரையுங் காணாமல பெற்றோர் பரதவித்தார்கள். இக்காலத்தில் அந்தணரில் பலரும் தரித்திரம் பிடித்தவர்களாகையால் செல்வர் வீட்டுப் பெண்களைக் கட்டினால் ஸ்ரீதனம்வகைரா கிடைக்குமென்கிற ஆசையால தனவந்தர் முகத்தையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். தனவான்களோ தங்களுக்கொத்த தனவான்களின் சம்பந்தத்தை மதிப்பார்களன்றி ஏழைகள் வீட்டுப் பெண்களை அதிகமாய் விரும்புவதில்லை. இந்த தடுமாற்றத்தின் நடுவில் வடமன் பிரகசரணந்தான் என்பதாதி வீணான உட்பிரிவுகள் ஒருபக்கம் கழுத்தைக் கடிக்கின்றது. இந்தத்தடையில்லாதிருந்தால் கொஞ்சம சௌகரியமாகும. எப்படியெனில, ஷை சாமக்குளத்தில் வைணவர் ஒருவர் ஆதிசைவர் ஒருவர் தவிர 13 வீட்டுக்காரரும் ஸ்மார்த்தாகளே. இவர்கள் ஏழு பிரிவாய்ப் பிரிந்து ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளல் கொடுத்தலின்றி ஒழுகுகிறார்கள். இது என்ன அஞ்ஞானம! இது எந்த வேதசாஸ்திரவிதி? இஃதென்ன மௌடீகமோ! இதற்கு விதி இவர்கள் தலைவிதியேயன்றி வேறு விதி யாமறியவில்லை. அவர்களைக்கேட்டால் அது வழக்கமென்று சொலவார்கள். என்ன குருட்டுவழக்கமோ காமறியோம். கலவியறிவில்லாத பேதைகளைத்திருப்புவதென்றால அசாத்தியமல்லவே? சந்தியாவந்தனத்தையும் விட்டுத்

[illegible]

தொலைத்துச் சாரட்டு ஏறிக்கொண்டு உத்தியோகம் செய்வது இவர் பெரியோர் வழக்கமா? சோற்றுக்கடைமுதலியன வைத்து ஜீவிப்பதும் இவர் பெரியோர் கொண்ட வழக்கமா?

தாழ்ந்த நெறிகளையடைவதில் மட்டும் வழக்கம்அவசியமில்லைப்போலும். வீணை உட்பிரிவுகளில் தான்வழக்கம் லபக்கென்று வந்து மென்னியைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. இது நிற்க; மேற்கண்ட ஏழையென்ன செய்வார் பாவம்! பெங்களூர் வரை [illegible]டிப்போய் தமது இன[illegible]ல் ஓர மாப்பிள்ளையைப [illegible] வந்தார். வந்தவரும் ஏழையாகையால் விவாகச் செலவுக்காகத் தாம குடியிருக்கும் வீட்டைக் கொதுவை வைத்து விவாகம் நடத்தினர். ஒருபெண் விவாகத்திற்கே வீடு கொதுவையாயின் மற்ற நான்கு பெண்களுக்கும் நாளை விவாகம் நடக்கவேணுமே; அதற்கு யாது கெதி? இந்தப்பரிதாபத்தைக்கேட்ட யாவர் மனந்தான் உருகாது? திருஷ்டாந்தத்திற்காக ஒன்று காட்டினேம். இப்படி பெத்தனைபரிதாப நிலை நமது தேசத்திலுண் டென்பதை எண்ணிச் சொல்லவல்லார் யார்? ஏதோ கொஞ்சம இங்கிலீஷ் கற்று சிறிது கலைபூழிருந்தவாறு நூறு இருநூறு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் சம்பளம்வாங்குகிற பிராமணர்கள்தான் வேறுதர்மத்தில் செலவிடாவிட்டாலும தங்கள்பெண்களுக்காவது ஆயிரக்கணக்காய் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கட்கு மாப்பிள்ளைகள் தேடவேண்டியதில்லை. அவர்கள்ஏழைகளின்கதியைச் சிந்திப்பதும் இல்லை. கிணற்றுத்தவளை நாட்டுவளப்பத்தை அறியுமா? இந்த ஆபத்தானகாலத்தில் நம்மாரியருள்ளே குபேரசம்பத்துள்ள பெரியோர ஏழைகளாகிய எங்களுக்கு ஏதாவது உதவிசெய்வார்களா என்று எதிர்பார்த்தோம். அதுகிணறுவெட்டப்போய் பூதம்புறப்பட்டது. ஏழைகளாகிய எங்கள்தலையில்வேரோடு கல்லைப்போடுவதற்கே எங்கள்செல்வப்பிரபுக்கள் துணிந்துவிட்டார்கள். அதாவது விதவைகட்கும் இரண்டாவது விவாகம் செய்யப்புறப்பட்டதே; ஐயோ! இவர்கள்சீர்திருத்தம் செய்யவந்தது இதுதானே! இவர்கட்கு ஐம்பது பெண்கள்பிறந்தாலும் அத்தனைக்கும் இரண்டாவது மூன்றாவது நான்காவது விவாகஞ்செய்துகொள்விக்கக் கூடிய ஆஸ்திபடைத்திருக்கிறார்கள். ஊரிலுள்ள ஒண்ணரை மாப்பிள்ளைகளையும் இவர்கள் விதவைகட்காகக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டால் எங்கள் ஏழைப் பெண்களுக்குக் கெதியென்ன! கிணறுகளில் தள்ளிவிடுவதா! விவாகமில்லாமலே வைத்திருப்பதா! அல்லது பொட்டுக்கட்டித்தேவடியார்களாக்கிவிடுவதா! யாதுசெய்

[illegible]

வது! விதவாவிவாகம் சாஸ்திரவிரோதமாயிருப்பது ஒருபுறமாத்திரமா! இப்படியெங்கள் தலைக்குப்பெருங்கல்லாக முடிந்திருக்கிறதே! இதைப்பற்றி சென்ற ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையில "ஸ்ரீ சிவானந்தநாதர் பெருந்தகையவர்" அவர்கட்கு ஓர் கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதற்கிதுகாறும் யாதொருபதிலுங்காணவில்லையே! இவர்கள் சீர்திருத்தம் செய்வதுஉண்மையானால் மேற்சொன்ன ஆரியாகளின் வீண்உட்பிரிவுகளை நிவர்த்திக்க ஏன் முயலக்கூடாது? போலிவைதிகர்களும் பேதைகளும் செய்துவரும் கிழட்டுவிவாகம் குழந்தைவிவாகங்களைத் தடுக்க ஏன் முயலக்கூடாது! ஊர்க்கோடாம் ப்ரதிருத்தவிஷயமாய் சபைகளை ஏன் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது! நமது பழமை காமணிகளைக்கொண்டு நமது வேதசாஸ்திர உண்மைகளை ஏன் ஆராயக்கூடாது! இவைகளுக்காகக்கொஞ்சம் பணந்தான் ஏன் செலவுசெய்யக்கூடாது! இவர்களிப்படி முயன்றால் எந்தக்காரியந்தான் முடியாதது! இடம்பொருள் ஏவல் என்னும் மூன்றும் படைத்திருக்கிறார்களே! இப்படிச்செய்தால் இகத்திலும் பேரதிகாரமும் பரமும் மக்கு நற்கதியுங்கிடைக்குமே? அதைவிட்டு "..." லாம் கிடக்கட்டும் கழுவிலையைப் பற்றுவதைப்போல என்றும் மணமுடைக்கலியாணம் செய்பவர்தாமா திருத்தம்?

ஐயா! சிவான்பகதூர் ரகுநாதராயரவர்களே! ஏழைகளாகிய நாங்கள் தங்களுக்கு என்ன அபசாரம் செய்தோம்! இங்கிலீஷுகற்றவர்களும் அதிகாரம்பெற்றவர்களும் வேறு மதஸ்தர்களுமாத்திரம் தங்களுக்கு என்ன உபகாரம் செய்தார்கள். ஏழைகளாகிய நாங்கள் ஏதாவது அபகாரஞ் செய்திருந்தாலுங்கூட அதைப்பொறுத்துக்கொண்டு பிரதிஉபகாரமே செய்யவேண்டியது தங்கள்போன்ற பெரியோர்களுக்குக் கடனாயிருக்க, ஒரு அபகாரஞ்செய்யாத எங்கள் தலையில இப்படிக் கல்லைப்போட்டு எங்களுடைய சமய ஆசாரங்களையும் தலைமாறச்செய்துவிடத் துணிபதுக்காளாக்கத் துணிவது தங்களுக்குத் தருமமா? பெரிய ஆடொன்று பள்ளத்தைத் தாண்டினால் குட்டியாடுகளும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் தாண்டுவது போலும், பெரிய கோழிக்குப்பையைப்பறித்தால் குஞ்சுகளும் அவ்வாறு பறிப்பது போலும், தங்களைப் போன்ற பெரியோர் ஒருவழியிலிறங்கினால் அதைப்பார்த்து மற்ற சாமானியரும் கூட இறங்குவது இவ்வுலக இயல்பல்லவா! இப்படித் தாங்களும் தங்களைச் சேர்ந்தவரெல்லாரும் (தற்காலம் உத்தியோகத்திலிறங்கிய பிராமணரில் சமயவுணர்ச்சியில்லாத பலரும்) விதவாவிவாகஞ்செய்து கொண்டு பின் ஒருவரையும் சிந்தியாமல் [பசிக்கும் பணம் பழம் நின்றால்

[illegible]

பித்தம் பட்டவாக்கில் படுகின்றது] மறுமைக்கு நேரும் கிரயத்துக்கும் அஞ்சாமல் எங்கள் தலையில் பெருங்கல லைப்போட்டு (ஒரே முறையிலுங் கொல்லாமல்) உயிரோடுசித்திரவதை செய்தால் நாங்கள் யாது செய்வோம்சற் றுத்திருவாய் மலா வீர்களாக.

ஆரியசிகாமணிகாள்! மேலே சுருக்கிக் கூறிய விஷயங்களைச் சிந்தியுங்கள் இந்தப்பெரு வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்திப்போகாமல நாமெல்லா[illegible] கொஞ்சகாலத்திற்கு ஆவது நம் வாணுளைக் [illegible] வகையுண்டா, வென்று யோசியுங்கள்! இக்கடிதத்[illegible] இதன் மேற்றங்கடங்களுக்குத தோற்றுகிற அபிப்பிராயத்தையும் ஆரியாபிமானிகளாகிய பத்திராதிபர் பலரும் வெளியிடுங்கள்! நிருபநேசர்கள் வெளிவாருங்கள்! இவ்வல்லலகள் ஒருவாறு நீங்குமாறு வகை தேடுங்கள்! மூலைக்கு மூலை சபை கூடுங்கள்! சாதிசமயங் கெட்டாலுங் கெடட்டும் சாண் வயிறு வளர்ப்பதே போதுமென்று அனியாயமாய் பிரஷ்டர்களோடு சேர்ந்து அரிய ஜன்மத்தை வீணுக்காதீர்கள்! நமது ப்ரம்மவித்தியாவைப் போன்ற அரும்பத்திரிகைகளைப் பலருக்கும் வாசித்துக்காட்டி அறிவை மூட்டி அஞ்ஞானத்தை யோட்டி சபைகளைக்கூட்டி சமர்த்துகளை நீட்டி துராசாரங்களை வாட்டி கலியின் பீடையை விட்டி மேட்டான மேட்டியாய் வாழுகினையுங்கள்.

மற்றது பின்

சாமக்குளம் வெங்கடரமணதாஸ்

கோயமுத்தூர.

தாமசாவஸ்தரம்.

ஐய, ஆஸ்திக மணிகாள் சற்றுச் செவிசாய்த்துக் கேண்மின்!

சற்றும் வேதத்தைப படியாமலும், தர்மசாஸ்திரம் யாதொன்றையும் அறியாமலும், புராணங்களைப் பாராமலும், பெரியோர் ஆசாரங்களை எவ்விதத்தும் அநுஷ்டிக்காமலும், பண்டித கோஷ்டியில் பிரவேசியாமலும, அறகுறைய தர்மசாஸ்திர வசனங்களைக் கேட்டும் கேளாமலும் பண்டிதர்களென்று நடிக்கும் இக்காலத்திய சிலர், அருமையான தர்மசாஸ்திர விஷயங்களில் புகுந்து விசாரஞ்செய்வதும், தனக்குத் தோன்றியபடி அதனைமாறுபடப் பொருளுரைப்பதும், அவற்றுள் சிலவற்றை அ

[illegible]

க. [illegible]

உ. [illegible]

யுடன் மாற்றுவதுமே தொழிலாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றி பெரியோர் மேலான ஆசாரங்களையும் ஆபாஸப்படுத்துகிறார்கள்; அந்தோ! யாரை நோவோம்! எந்த யுகத்தில் எந்தருமங்கள், எவ்வ ருணங்கள் எவ்வண்ண மிருக்கின்றனவோ, அவைகளை யுகத்திற்குத் தக்கவாறு கிரகிக்கக்கூடாதென்று பராசரர் கூறியபடி மேற்கூறிப்போந்தவைகளை யாம் நோக்கவந்தோமில்லை, பின் எடுத்தோதும் வினாக்களுக்கு விடைகளை வேதங்களை ஓதிய எந்த ஆஸ்திக சிரேஷ்டர்கள் விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கென தர்மசாஸ்திர விஷயங்களை விசாரிக்கப்புகுவாம். அவையாவன:—

தர்மசாஸ்திரமாவது என்னை? எவ்விதம் அது உண்டாயிற்று? அதுவும் பிரமாணந்தானா? வேதத்திற்கு ஒத்ததா? அல்லவா? வேதத்தைப்போலப் படிக்கவேண்டுமோ ஸ்மிருதிகள் எத்தனை? உபஸ்மிருதிகள் எவ்வளவு? அவைகளைச்செய்தவர்கள் யாவர்? கல்பசூத்திரங்களாவன எவை? எவ்விதம் ஸ்மிருதிகளுக்கும் சூத்திரங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமை? ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதம் நேரிடின் எவ்விதம் தீர்மானஞ்செய்தல் என்பன.

மேற்கூறியவைகளுக்கு முறையே விடையளிப்பாம்: க தர்மசாஸ்திரமாவது, தர்மத்தை வெளியிடுகிற நூலெனப்படும். அன்றித் தர்மத்தை அறிவிக்கும் வேதம், ஸ்மிருதி, சூத்திரம், புராணம், ஆகமம் என்றும் பொருள்படும். என்றாலும் யோகரூடத்தால் மனுஸ்மிருதிமுதலியவைகள் தான் அப்பெயரை வகிக்கின்றன. (2) தர்மமென்பது வாக்குக் கருமங்கள் இவைகளாலுண்டாகிய சுவர்க்க மோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற அருமையான ஆத்மாவின் குணம். அது மனு கூறியபடி காமக்குரோதங்களையொழித்த அறிஞர்களால் உள்ளன்புடன் யாண்டும் நடாத்தப்பட்ட ஆசார தர்மமென்றும், சிரௌத தர்மமென்றும், ஸ்மார்த்த தர்மமென்றும் மூவகைப்படும். இம்மூன்றினையும் அந்தணன் பயிலக்கடவன்.

(வரும்.)

Chidambaram:—Printed and published for the proprietor at the Brahvidya Press No 38 Sonkallooneer pillar koil street.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத் குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீ முகத்தின் நகல்.

ஸ்ரீ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதி பூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமஜயம்ஸகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨ஞு முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

காஸம்வத்ஸரம்,
துலாரவி ௨௪உ
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

ब्रह्मविद्या निवेदनम्

[illegible]

[illegible]

[illegible] "अधीहि भगवो ब्रह्मविद्यां वरिष्ठाम्" "येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम्" इत्यादिषु. [illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

தொடாபரம்:— கா ௵ பங்குனிமீ 2உ

ப்ரம்மவித்தியா.

ஐயா, ப்ரம்மவித்தை என்னும் பெயருள்ள இப்பத்திரிகை சிறிது காலமாக நமது நண்பர்களுடைய பேராதரவின் பேரில் இத்தேசத்தில் நடைபெற்றுவருவதை இந்நாட்டிலறியாதாரெவருமிலர். அவர்களுள் சிலர் வருணாசிரம தர்மசமயத்தமாய் யாம் எழுதிவரும் பல விஷயங்களை இப்பத்திரிகைக்கு ஏற்றதெனவெணக்கொண்டு களிக்கின்றனர். மற்றுஞ்சிலர் இஃது நமது பத்திரிகைக்குச் சிறிதும் பொருத்தமற்ற விஷயமெனக் கருதுகின்றனர். அவர்களுள் இப்பத்திரிகைக்குப் பெயரிட்டவர் கொண்ட அச்சொல்லின் பொருளின்னதென்பது பிற்பகுதியார்க்குப் புலப்படாமையால் அதனுட்பொருளை அவர்களை நோக்கி எடுத்து விளக்க எமது இறகு சிறிது நடைபெறுகின்றது.

இப் ப்ரம்மவித்தையென்னுஞ் சொல் வேதாந்தத்தின் சிறந்த பெயராய் வழங்கிவருகின்றது. "ஓ பகவானே! உயர்வுற்ற ப்ரம்மவித்தையை எனக்குபதேசித்தருள்வாயாக" "எதனால் அழிவற்ற உண்மைப்பொருளையறிவான். அப் ப்ரம்மவித்தையை உபதேசித்தருளினர்" என்பதாதி கைவல்யமுதலிய உபநிடதங்களில் ஓதப்படுதலாலெனக.

கன்மத்தால் தமது உள்ளம் தூய்மைபெற அங்கு ப்ரம்மவித்தையின் அதிகாரம் நிலைபெறவேண்டித் தோன்றும் நான்கு சாதனங்களைப்பெற்றவனே ப்ரம்மவிசாரம் செய்யவேண்டுமெனத் தொல்லாசிரியர் வாதராயண முனிவர் உட்கருத்தென மூதுரை ஆசிரியர் வெளியிட்டனர். மற்றுஞ்சிலர் கன்மவிசாரஞ்செய்து தெளிந்து பிறகு ப்ரம்மவிசாரஞ்செய்யவேண்டுமென அச்சொற்குரைசெய்தனர். இவ்விரு கொள்கைகளிலும் கன்மமென்பது முற்றறிவைத் தோற்றுவித்து அதன் வழியாயினும் அல்லது முற்றறிவு உடனிகழ்ந்தாயினும் வீடுபயக்குமென மூடிவதால் கன்மம் பேரறிவென்னும் இவ்விரண்டிற்கும் என்

[illegible]

றும் அழியாப் பெரும்சம்பந்தமொன்றுண்டென்பதுதிண்ணம். அச்சம்பந்தம்காலவரைகிடந்ததாதலாற்றான்காலகர்த்திருகியமமற்றகாரணவாக்கியங்களென்னும்ஆரணவாக்கியங்கள், அக்கன்மஞான வாக்கியங்களிரண்டையும் ஒருவாறுதன்திருமேனியில்தொடுத்துஉலாவுகின்றன. இவற்றுள்கன்மத்தினும் ஞானம் சிறந்ததென்பதுண்மையே. இனி காரணவஸ்துவானது முன்னிகழப் பின்னிகழ்வதே காரியமென்பது தருக்கநூற்றுணிபு. கன்மத்தால் உள்ளம் தூய்மைபெற அங்கு ஞானம் பிறக்கக்கண்டோம். ஞானம கன்மத்தைப் பயக்கக்கண்டிலேம். ஆயின் ஞானம் கன்மத்திற்குக்காரணமாகாது. கன்மமே ஞானத்திற்குக் காரணமாம். காரியத்திற்குமுன்காரணத்தை எடுத்தோதலால் முன் கன்மகாண்டமும் பின் ஞானகாண்டமும் வேதங்களிலமைக்கப்பட்டதென்றறிக. காரியத்தில்காரணத்தின் தன்மைமுற்றும்மறையாதுதோன்றுமாதலின் ஞானகாண்டத்திலும கன்மகாண்டத்தின் தொடர்பு சிறிதுண்டு. கன்மகாண்டத்தில் ஞானபாகஞ் சிறிதுமில்லை. வேதத்தின் கன்மகாண்டத்தை விரிக்கவெழுந்த மனுமுதலிய ஆன்றோரருளிய திருவற நூலகளில் ஞானகாண்டசம்பந்த மதிகப்படாவிடினும, ஞானகாண்டப்பொருளை எடுத்துணர்த்த வெளிவந்த புராணங்களில் கன்மசமபந்தமும் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. "கன்மகாண்டத்தில் ஞானகாண்ட சம்பந்தஞ் சிறிதுமின்றேல அஃது ஞானத்திற்குக்காரணமாவதெப்படி! காரியமான மாமுதலியவை காரணவித்தினுள் ளடங்கி நிற்றல்போல் இஞ்ஞானகாரணமாய கன்மத்திலும் ஞானம் உள்ளடங்கிநிற்றலவேண்டுமே!" எனில், கூறுதும்:—

வித்தினுள்ளடங்கிய மரம் மேனோக்காய்ப் புலப்படாது உற்று உண்ணோக்கால் புலப்படு மரம்போல இக்கன்மகாண்டத்திலும் உட்புகுந்து ஆராய்ந்தால ஞானகாண்ட அம்சங்கள் பல வெளியாகும். உதாரணமாக:— 'இவ்வுலகம் எவனிடம் ஒடுங்கினிறது; எவனிடம் தோன்றி விரிந்தது; எவனிடமொடுங்கும!" என்றற்றொடக்கத்தின் பல வாக்கியங்களும உலகப்பொருளெலலாம ஸ்ரீருத்திரமூர்த்தியினது திருமேனியேயென வெளியிடவெழுந்த ருத்திரவாக்கியங்களும 'மூன்று அளவைகளாலே இவ்வுலகத்தை அச்சுதனளந்தான்; புருஷனின்றிப்பொருளில்லை' என்பதாதி சிலவிடங்களில் ஞானகாண்ட அம்சம் உள்ளடங்கிநிற்கும். ஞானகாண்டத்தில் கன்மகாண்ட விஷயம் இடையிடையே தோன்றுவதுமிதமே. ஆயின் ஒன்றைவிட்டொன்று பிரியாது சங்கிலித்தொடராய் உடனிகழும் கன்மஞானங்களைப்பிரிக்க எமதுவலிமை எவவளவு?

[illegible]

இந்த ப்ரமமவித்தை யென்னும் சொல்லால் யாட் கொண்ட பொருள் செம்பொருளாய் முற்றறிவும், ஆகு பொருளாய் அம்முற்றறிவுக்குச் சாதனங்களான கன் முதலியவைகளும், குறியால் அதற்கு எதிர்மறையான மற்றையவைகளின்மையும் கொள்ளற்பாலன. ஆதலின் அனேக நூதன பத்திரிகைகளுக்குப் பெயர் பொருட் பொருத்தம் சொற்பொருத்தமற்று நிற்பதுபோல நிற்காது இப்பத்திரிகை உங்களுக்குண்மையைப் போதிக்குமெனத் துணிக.

ஆரியாசார ரகசியம்

விடியற்காலப்படலம்

புண்டரதாரணம்

தொடர்பு.

ஐய, திருநீற்றின் ஐந்து நாமங்களின் உண்மைப்பெயர் களை விளக்குவோமெனக் கூறினோமல்லவா! இவ்வி ஷயத்தில் ஜாபாலோபநிடதம "விபூதி, பஸ்மம், பஸி தம, க்ஷாரம், ரக்ஷை" என ஐந்து நாமங்களுண்டெனக் கூறுகிறது அவ்வுபநிடதம் இப்பெயர்களை மாத்திரம் கூறி பொழிபாது அதன் காரணத்தையும் அச்சொற்பொ ருளையும் எடுத்து விளக்கியது. இதன் சுருக்கம்வரு மாறு:— உலகத்தில் ஆநிகம் ஐவகையாம். அவற்றுள் கபிலை, கிருஷ்ணை, இரத்தை சுக்லை, சித்திரை எனப் பெயர்களுண்டு. அதன் மலத்தால் உண்டாகும திருநீற் றிலும் ஆற்றல் வேற்றுமை பெறும் இவ்வாக்களுக்கு இப்பெயர் நிறத்தாலமைந்ததாயினும் அந்நிறவேற்றுமை குணங்கள் வேறுபடுவதற்கும காரணமென ஆன்றோர் கருதது, ஆதலாற்றான் தன்வந்திரி பகவான் தாமெழு திய பதார்த்த குணத்தில "வெண்ணிறம் பெற்ற ஆக் களின் பால் வாதத்தை யொழிக்கும், கறியநிறம்பெற் ஆக்களின்பால் பித்தத்தை யொழிக்கும், செந்நிறமுடை ய ஆக்களின்பால் கபத்தை யொழிக்கும், கபிலையின்பால் முந்குற்றங்களையும் அகற்று"மெனக் கூறி நின்றார். எச்ச ரீரத்திலும் இந்நிற வேற்றுமை தாய் தந்தைகள் உட்கொ ள்ளும் ஆகாரவேற்றுமையைப் பொறுத்ததென பெண் களின் பால்களும் இக்குணவேற்றுமைகள்உள்ளன என பார்க்குணப்படலத்தில் கூறியிருக்கின்றார்.

அவற்றுள் மண்ணும் தீயும் கலந்தது பித்தமெனவும், ஆகாயமும் வாயுவுங்கலந்தது வாதமெனவும், தனித்த நீர் கபமெனவும், பித்தம் பொன்னிறம் பெற்றதும், உற் பத்திக்குச் சாதககுணமாதலின் அது ரஜோகுணமென

[illegible]

வும், பிரமதேவனே அதற்கு நாதனெனவும், வாதம் கிரியநிறமுள்ளதெனவும, அது சரீரம் நிலைபெறுதற்குக் காரணமாதலின், விஷ்ணு அதற்கு நாதனெனவும, கபம் வெண்ணிறம பெற்று மனிதன் முடிவுக்குக் காரணமாதலின், அதற்கு நாதன் ருத்திர ரெனவும வைத்திய நூலின் றுணிபு. விரிவுமற்றோரிடம். அங்கு சுருதியும் ஐவிதமான [illegible] களின் சரீரத்திலியற்கையிலமைந்த [illegible] களின் வேற்றுமைகளையும் நன்கு துணிந்து [illegible] தேசிக்கின்றது. திருநீற்றின்வேற்றுமையும் அ[illegible]களின் வேறுமைகளைப்பற்றியே என்பது துணிபு.

அவற்றுள் கபிலையிடம் பிருதிவினம்சம் அதிகமாதலின் அதன் வழிதோன்றிய திருநீற்றிற்கு "பூதி" என்று பெயர். இவ்வுலகத்தில வசிக்குமானிடர்க்கு இப்பூதியே அதிகவுபயோகம. 'ஐஸ்வரியத்திற்குக் காரணமாதல் பற்றி இது'பூதி எனபபடும' என்று சுருதியே அப்பூதிச் சொற்குப் பொருளுரைக்கின்றது. திருநீற்றைத் தரித்தலாலுண்டாகும ஐசுவரியம் என்னும் திருநீற்றுப் பயனை நிறைவேற்றக் குன்றாவலியுடைத்தது. இங்கு ஐசுவரியமென்பது உலகத்தார் வழங்கும் செல்வமல்ல. அஃது அளவில்லா ஆனந்தத்தை விரும்பும் ஆன்றோர கருதும் பயனென்க. அங்ஙனமாயின், இங்கு யாது ஐசுவரியமென்னில், ஈசுவரனுக்குத்தன்மையே ஐசுவரியமென்றறிக. இத்திருநீற்றை விதிப்படி தரித்து அதனுண்மையை யறிதலால் ஜீவன் மலத்தையொழித்துச் சிவனுவான்" என்பது இக்கருத்து. அதுகொண்டே தைத்திரிய வுபநிடதம் "பூதியை விட்டொழியற்க" என்று ஆணையிடுகின்றது. இவ்வாக்கியத்திற்கு ஆசிரியர் சங்கரமுனிவரும அங்ஙனமே பொருளுரைத்தனர். "ஐசுவரியத்திற்குக் காரணமாம பொருளை விட்டொழிதல் கூடாது" என்பது அவர் கூற்று. அந்தணர்க்கு அநுதினமும் திருபுண்டர தாரணவிதியை எடுத்துரைப்பாம். பூதியை விட்டொழியற்க என்றலலவோ ஆணைகூறுகின்றது." என்று ஆன்றோர் மணியாய ஆசிரியர் போதாயனமாமுனிவர் அருளிய திருவாக்கென்றறிக.

நிகண்டுகளில் "பூதி, விபூதி, ஐசுவரியம் உலகவழக்கில் செல்வத்தைக் குறிக்குமெனவும், நீற்றையுங் குறிக்குமெனவும அமலன் முதலிய மூதறிஞர் குறித்தார். ஆயின் விசேடமான பூதி விபூதியாகும். [விசேடம்-பெருமை தாங்கியது. பூதி-நீறு, அதையே திருநீறெனத் தெனமொழியில் வழங்குவது. எவ்விதச் செல்வமும் இலத்தால் விளைவது இயற்கையாதலின், அதற்கிடமான கபி

[illegible]

லயிடம் பூதி தோன்றுமென உபசரித்துக்கூறினர். 'பஸ்மமெனப்படும்'' என்றதற்கு வேதம் பொருளாதது. முன் கன்மத்தைப்பற்றி எழுதியவிடம், கீழ்த்தகாவல்ல செல்வின், சரீரத்தில் பாவங்கள் மூவகை மலங்களாக நிற்குமென எடுத்துரைத்தோமல்லவா? இங்கு யாம் முற்கூறியவழி அம்மலமாய் நின்ற பாபங்களையொழிக்குந் தன்மை திருநீற்றிற்கு இயல்பிலமைந்ததாயின் அது பஸ்மமென்றாயிற்று. உலகத்தில் நீரைக்கொண்டு எல்லாப் பொருளையும் கழுவுதல் வழக்கத்திலுள்ளதாயினும், பாபமென்னும் மலங்களை யொழிக்குந் தன்மைபெற்ற பஸ்மம், அந்நீரம்சம் பெருகிய ஆவினிடம் தோன்றியதென வுபசரிக்கப் பெற்றது. இவ்விஷயங்களை இனிது விளக்கவெழுந்த ஜாபால சுருதி அடுத்த பிராமணத்தில் அக்கினிஷ்டோமதத்துவத்தைச்சொல்லுமிடம்நீரிலுள்ள விரண்டம்சமும் நெருப்பிலுமென்றே கூறுகிறது. எங்ஙனமெனில், 'தேயுவினிடம் பிரகாசம் கொளுத்தலென இருவகைப்பொருளமைந்ததெனவும், நீரில் வெண்மைப், பிரகாசமென இருபொருளமைந்தும் இரண்டிலும் கலவாதுயிற்பதும் பிரகாசமென்னு மோர அம்சம்'' என்பது. இனி ஆலலமென்றும் சோமனென்றும் வழங்கப்பட்ட நீரும் நெருப்பும் பல பொருள்களையும்சுத்தஞ் செய்யுமென்பது அக்கினியலே யறிந்தோர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியே. இனி மூன்றாவது பெயர் "பஸிதம்'' என்பது "மற்றவை அலலது மறைந்ததை வெளியிடுதலால் பஸிதமெனப்படும்.'' என்னும்பொருள் வேதத்திலுளது. யாமுற்கூறியவாறு மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்த்தி அவ்வழி எங்குமநிறைந்த பரம்பொருளென்னும் பேரொளிப் பிரகாசத்தை மனத்திலுதிக்கச் செய்தலால இதற்கு அப்பெயர் தகுமென்க. மறைந்த பொருளை விளக்குவது தேயுவின் தொழிலாதலால் பற்றி இவை தேயு நிறைந்த ஆவின்கண் உபசரிக்கலாயிற்று. 'இனி க்ஷார'மென்பது நான்காவது பெயர் "ஆபத்துக்களை யொழித்தலால் அஃது க்ஷாரமெனப்படும்'' என்பது உபநிடத வியாக்கியாஸம் இங்கு ஆபத்தென்பது அநாதியாகிய அவித்தையே. ஓரிடத்திலுள்ள பொருளை மற்றோரிடஞ் சேர்ப்பது வாயுவின் தொழிலாதலால் பற்றி அவ்வாயுவம்சம்நிறைந்த ஆவினிடம் பிறந்ததாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்காலத்துச்சோதர்களும் க்ஷாரமென்பது ஒரு வகைக் காற்றென வழங்குகின்றார்கள். உவர்ப்பு எல்லாச் சுவைகளிலும் மேலான தாதலாலும், எல்லாச் சுவைகளையும் அமிழ்த்துந் தன்மையாதலாலும், எல்லாச்சுவைகளிலும் கலக்கும் தன்மையாதலாலும் தமது எற்றத்தாழ்வுகளால் பொருள்களைக் கொடுக்கும் சுபாவம் பெ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ற்றதாதலாலும், எப்பொருளிலுமமைந்ததாதலாலும், நிமி த்தமாதலாலும், மாறு நிலைமைபெற்றதாதலாலும், கல் முதலிய கடினப்பொருள்களையும் தம்முட்புகுந்து காலத்தாலொழிக்குந் தன்மை பெற்றதாதலாலும் எல்லாவுயிர்களுக்கு மின்றியமையாதாதலாலும் அக்குணங்கள் நிறைந்த இத்திருநீற்றின்கண் அவ்வுவர்ப் பைக்குறிக்கும் க்ஷாரம் என்னும் பெயரை இத்திருநீற்றிற்குச் சூட்டினரென்றறிக. இனி அதற்கு [illegible] ம் பெயர் ரக்ஷை என்பது.

"பூதம், பிரேதம், பிசாசு, பிரமராக்ஷஸம், அபஸ்மாரம, இவற்றின் பயத்தை விளக்குதலால் ரக்ஷை எனப்படுமென ஜாபாலோபநிடதத்திற் இச்சொற்பொருள் கூறப்பட்டது. யாம் காணக்கூடாத மனத்தோற்றமயமாய் நிற்கும் மேற் கூறிய பயத்தை நிவர்த்தி செய்தலும் பரோக்ஷ பலமாதலின், இஃது ஆகாயாம்சம் நிறைந்த ஆவின் வழிதோன்றியதென உபசரிக்கப்பட்டது. இவ்வைந்து பெயர்களில் பஸிதம் பஸ்மம் என்னுமிரண்டு பெயர்கள்தவிர விபூதி, க்ஷாரம் ரக்ஷை என்னு மூன்று சொற்களும் முறையே செல்வம் உவர்ப்பு ஆக்ஷியாகிய மற்றையப் பொருள்களையும் உணர்த்துவதாக வுலகவழக்கு ஆயினும், இங்கு வேதம் ஒருவாறு திருநீற்றை இச்சொற்களிட்டழைத்தால் இவை அதன் பெயராயுமமையாதொழியா. ஆயின், எக்காலம் நீராடினும் எக்கன்மத்தைத் தொடங்கினும் அக்காலம் இத்திருநீறணிதல் இன்றியமையாதென அறநூலாய்ந்தோர் கூறுவர். இனி நீராட்டம் செய்தவுடன் திருநீறு தரித்தலின் பயனும் இதை ஆக்னேயஸ்நானம்பண்ணுவதற்குக்காரணமும் பின்வரும்.

மந்திரங்கள்.

யோகம்.

தொடர்பு.

ஐயா,

யோகமென்னுஞ் சொல் "யுஜ" என்னும் முற்று வினைப்பகுதியின்கண் தோன்றி 'தத்துவத்தில் மனதைச் சேர்ப்பான்'' என்பதாதி சுருதிவாக்கியங்களால் பொருளுரைக்கப்பெற்று மனத்தின் வியாபாரத்தை யொழித்துப் பரம்பொருளிடங் கலத்தலைப் பொருளாய்க் கொண்டு முடிந்தது. இப்பொருளையே மனதிற்கொண்டு ஆசிரியர் பதஞ்சலிபகவான் மகாசாரியயோகீசுவர யாஞ்ஞவல்கிய முனிவர் ஆகிய இவ்விருவரும் முறையே 'யோக' மென்பது மனத்தின் பிரவிருத்தியைத் தடுத்தல்'' என்றும், 'ஜீவான்மா பரமான்மா இரண்டின் சேர்க்கையே யோக''மென்றும் அச்சொற்குப் பொருள் கூறினர். இவர்க

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ளுள் யோகசாஸ்திரத்தின் முதலாசிரியரான ஸ்ரீபதஞ்சலிபகவான் மனோவசீகரணமின்றிப் பரம்பொருளிற் கலத்தலென்னும் யோகம் சித்தியாதுபற்றி அதற்குக்காரணமான இயமமுதலிய அங்கங்களைக் குறிக்க வெழுந்த யோகசாஸ்திரத்தின்கண் யோகமென்னுஞ் சொல்லை ஆகுபெயராகக்கொண்டு யோக காரணத்தையே யோகமெனக் கொண்டார். யோக ஆசாரியரான யாஞ்ஞவல்கியர் யோகமென்னுஞ்சொற்குச் செம்பொருளுரைத்தார். ஆயின் பின்னாசிரியருரைத்தது செம்பொருளு முன்னாசிரியருரைத்தது ஆகுபெயருமெனக்கொள்க. இனி அன்பு முதலிய நற்குணங்களும் பரம்பரையில் மனத்தை யோகர் வழிப்படுத்திக் கடவுளிடம் ஆன்மாக்களை யொன்றுசேர்க்குமாதலின், அவைகளையும் குறிப்புப்பொருளாக யோகமென வழங்குவதுண்டு. ஆதலாற்றான் "அக்காரணம் சாங்கிய யோகங்களாலறியற்பாலதெனச் சுவேதாசுவதரோபநிடதங் கூறியதறிக. அந்நூலின்வரலாறுபின்வரும்

விசாரசாகரம்.

ஐயா, சிறிது கவனியுங்கள்! இப்பொழுது விசாரசாகரமென்னும்பேர் புத்தகம் வடநாடுகளில் புகழ்பெற்ற ஓர் சாதுவினால் இந்துஸ்தான பாஷையிலியற்றப்பட்டு அந்நாடுகளில் வழங்கிவருகின்றது. இதில் அத்துவித வேதாந்த சித்தாந்தசாரம் அனைத்துமாய் அடங்கியுள்ளது. இதைப்பற்றிய பெரியோர் பெரா நிச்சலதாஸர். இத்தென்னாட்டில் தமிழ் தெலுங்கு மகாராஷ்டிர முதலிய பல பாஷைகளில் வேதாந்த நூல்கள் பலவிருப்பினும் அவற்றுள் எப்புத்தகத்திலும் இவ்வளவு பொருணயம், சொன்னயம், விஷய விரிவுகளடங்கியிருக்கவில்லை. இனி ஆரியபாஷைக்குச் சற்றேறக்குறையச் சமானமாய் நிற்கும் திராவிடபாஷை இப்புத்தகத்தைத் தம்மிடமமையப்பெற்றதென அகற்றது ஓர் குறையெனக்கருதி, அதையுமகற்றி அத்தமிழ்ச்செல்வமோங்கச் செய்ய விரும்பி குத்தாலத்தில் வசிக்கும் 'சிவன்' என்னும் திருநாமம் பெற்ற ஓர் அந்தணர்மணி (Sub-Registrar) அந்நூலைமொழிபெயர்த்துவருகின்றார். இனி விசேடமாய் வடமொழிப்பயிற்சியற்று வீடுபெற விருப்புமுள்ள விவேகிகளுக்கு இந்நூல் அத்துவிதசாஸ்திரத்தின் உண்மைப்பொருளைத் தெள்ளத்தெளிய விளக்குங் கருவியாயிருத்தல்பற்றி இந்நூல் ஓர் பெருத்த லோகோபகாரம். இந்நூல யாதொரு இடையூறுமின்றி முற்றுப்பெற முழுமுதலைச் சிந்திக்கின்றோம். இதன் முதற் சஞ்சிகை நமக்குக் கிடைத்தது. அதில் அந்நூலிலுள்ள அட்டவணையமட்டில் அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அம்மட்டொன்றே இந்நூலின் பெருமையை விளக்கப் போதியது.

சுபம்.

[illegible]

சௌபத்திரஸ்தவம்.

'சௌபத்திரஸ்தவ'மென்னுமிப்பத்திர ஸ்தவம் (பத்திரம்-மங்களம், ஸ்தவம்-ஸ்தோத்திரமாகிய நூல்)சுபத்திரையென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஓர் மலைநாட்டு நங்கையால் சுபத்திரையுடன்பிறந்த கண்ணபிரான் திருவவதாரச் சரித்திரத்தைச் சுருக்கிப் பாகவ[illegible]கண்டபடி பாகவதர் மனங்களிக்கச் சொல[illegible]நுளிலுமினிமை பொருந்திய செய்யுட்களாகச்செ[illegible]டது. இங்குஇக்காலம் வரை கவிதை யென்னும கவித்தன்மையைப்பெண்பாலர கக்கொள்வது வடநூற் பெருவழக்காயினும் எங்கும் இதுபோன்ற அருமைநூல்களைச் செய்தருளும் வலிமைபெற்ற கவியிடம் அப்பெண்பால் தோன்றக்கண்டிலேம். இங்கு அஃதும் சேர்ந்ததென எமது மனம் வியப்பைபடைகின்றது. இப்புத்தகததை எமக்கனுப்பிய வாசுதேவரென்பவர்க்கு யாம் எமது நன்றியைக்கூறுகின்றோம்.

கடிதம்

தர்மசாஸ்திரம்
தொடர்பு.

3. யாக்கியவல்கியர் கூறியவாறு குரு க்ஷேத்திரமுதலிய க்ஷேத்திரங்கள், கிரகணமுதலிய காலங்கள் சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள், செய்பால் முதலிய யாகவஸ்துக்கள், ஆஸ்திகவெண்ணம், ஸத்பாத்திரதான முதலிய இவைகளும் இன்னு மற்றவைகளும் தர்மத்திற்கு அங்கமாம். 4 தர்மம் ஆரியர்களால் புகழப்பட்டதென்றும் அதர்மம் இகழப்பட்டதென்றும் விசுவாமித்திரா கூற்று. அன்றி மோக்ஷத்திற்குக் கிட்டியதும் விலகியதுமாயுள்ள சாதனமான மெய்,புலன் அடக்கம, தவம், சந்தோஷம், வெட்கம், பொறுமை, நல்வழியிலிருத்தல், ஞானம், மன அடக்கம், தயை யாகம், பெரியோரை வழிபடல், வேதமோதல், தானம், ஆசாரம் அஹிம்ஸை, ஈசுவரத்தியானம், ஆகிய இவைகளும் தர்மங்களென்று வியாஸர், பிரஹஸ்பதி இவர்கள் கூற்று. தர்மசாஸ்திரத்தின் உற்பத்தி:—மனு, மரீசி, பாராசரர் இவர்கள் கூறியபடி வேதங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து வேதத்திற்கூறிய சொற்கள் ஆழ்ந்த கருத்துடையனவாதலின் எல்லோரும் எளிதிலறியும்பொருட்டு அவ்வேதார்த்தங்களை மனுமுதலியவாகள் கற்பந்தோறும் ஸ்மரிப்பதே. ஆத

ஷிஜொதஃ:॥ வெஷிகாநியஹாெநுவெஷாம்மாநிச வ வதம: யஜுமாஜுஃவஷாவஸ்ரூஜுஜெணமுஃ ஹாநெவ:॥ வெஷவஸவஷிதவுாவ ஸ்ரூதவுாவ ஷி வாதிஸம் ஸ்ரூதிஷிநாயவிவுாய ஸ்ரூதிஷீநெத தெயவ॥ தாஷஃமோஜநநதுு நதுகை விநாஸ நம॥ தவாஸஷவஸ்ரூயதெந யஜுமாஜுஃ வநெ ஸிஃ॥ ஸ்ரூதிஸ்ரூதீதவிவுாணாம்வக்ஷஷீவெவிதி தெ॥ காணஷுஜெதுகயாஷீநெர ஆஷாஹாஃ: ஸ்ரூதிதநதி.॥

ஷுாஷஸ்ரூதய: உவஸ்ரூதயொவ்ஷாஷஸ தஷதாமொஅவிஸஜெஷாஷுதிஹுமஷதி, தயா வ ஸ்ரூதிவாகயூாநி. ஜநஸ்ரூஜுஷுஷதிஷெகூாமள தஷொயஹமாம்ஸிாா:। பொதீஸாா: ஸ்ரூவெதாஸு ஸாதாதவவாாஸநெள। வஸ்ரூதெஜூாஸநவெள ஸம்வஷிவிதாவதுெவவ। விஷாவஷம்ப ஹாரீ தாயஜுமாஷுபுவதகா: । வஷெதஷாஷாஷ வெரகாஹுநயொநியதவுதா:- ஐதி. ஜாவாலி நஜுாவிகெதஸுஷுஷொெவாகாகதிகாஸ்ரூவள । வுா ஷுஷநுதஹாாஸுஸஜநஜுநதஷவயா । வூாவுா காதுாயநெஸூவஜாதகண: கவிஜைய:। வொ யாயநஸகாணாஷ:விஸாசிதுஷுநெயவ । வெ ஷிநவிமெஜுாவிஷுசுவவுாஷவஸ்ரூதிவியாயகா:ஐதிர.

[கக] உவஷுயூெஷஷுவநவெரஷி ஸ்ரூதிகதஜா ாா:- தயாவ ஸ்ரூதிவாகயூாநி வஷிஷெ நாரஷ ஜெஸவ வஷஜெஷ:ஸவிதாஹஷ: வஷுா: காஷஜு ஜநிஷெதுவுதொமாமுஜு ஷெவ:। ஜஷஷிஹஜு ாஜாஜ: வஷுஷு: வஷஷ:தூ த:। ஆதெதுபஸா மஜெயூஹஷிவஜுஷணவு। வாாஷுமொாஷுஜ ஷுஸுமொமாவெஜாவாவஷுவெயவ । ஐதெது தெஸ்ரூதிகதஜாாவணகவிஸஷிரீரிதா:। வஷெத யஜுாநிவுணீதாநி யஜுமாஷாணிெவவரா। தா நெதாநிவுஹாணாநி நஹஷவுாநி ஷெதவிநி தி- ஷுாஷஸவவுஷஹாாா: ஹவுாவிவுாயெண வாஸதெ வம்வாஸஷிதி நாயெநவா வஸயஜுநீய:-

[கஉ] ஷுத்ஹாணுவிவஷவஜுஷுதாவாஷுது ஷுெநாஷாஷஸஷவவுாகாநெஹுவ- தயாவாஷி வெஸ்ரூ:- வொயாயநவுதுாவஷம்பாவதுா ஷாஷந்ஹாஷுாயணஹமஷுஃஸாகஷு ஹாஸுயாயநா ஸாம்ஷவீயம் காதுாயநிதிநவாநிவஷவஜுஷுதா

ல்பற்றித் தருமசாஸ்திரத்தை ஸ்மிருதியென்று கூறுகிறூர்கள். அந்த ஸ்மிருதியானது வியாசர், ஹாரீதர் சொல்லுகிற பிரகாரம் அநாதியான வேதம்போலவும் அவ்வேதவித்துக்கள் ஆசாரம்போலவும், தருமத்தின் மூலாதாரமான முக்கியப்பிரமாணமாம். "மனுமுதலிய ஆன்றோர் திருவாக்கு நோயாளிக்குக் கிடைக்கும அருமருந்துபோல பவப்பிணிநீக்கும் பெருமருந்தென வேதமசாற்றுதலாலும் புறச்சமயிகளின் நூல்களை ஆராய்ந்து அவ்வழி நின்று நியாயவழி கடந்த சார்வாகர் முதலியோர் சொற்கள் நம்மைக்கெடுக்கும் வஞ்சனமொழிகளென்று அவைகளையொழித்திடவேண்டுமென்றும் எடுத்தோதும் பிரசேதஸ் முதலிய ஆன்றோர் வசனங்களாலும் மனு முதலியோர் கூறிய ஸ்மிருதிகளே உண்மை நூல்களெனவும் அவைகளே வேதங்களின் வழிநூல்களெனவும் கொள்க. மற்று பௌத்தர்முதலியவர்கள் கூறுவது வேதவிருத்தமெனக. வியாசர் கூறியபடி அந்த ஸ்மிருதியை அந்தணர்கள் மனச் சுத்தியுடன் வேதத்தைபபோல் எப்பொழுதும படிக்கவும் கேட்கவும் பார்க்கவும் வேண்டும் வேதம் ஸ்மிருதி இவைகளையறியாதவர்களுக்குச் செய்யும் தானமும் அளிக்கும் போஜனமும் ஏனைய எவ்வித மரியாதைகளும் பயன்படாதென்க. அன்றி வேதங்களும் தர்ம சாஸ்திரங்களும் அந்தணர்களுக்கிரண்டுகண்களாம். இவைகளிரண்டில ஒன்றைப்படித்தால் ஒற்றைக் கண்ணுள்ளவனென்றும் இரண்டையுமறியாவிடில அந்தகனென்றுங் கூறப்படுவது. ஸ்மிருதிகள் 18. அதைச் செய்தவர்கள் மனு, பிரகஸ்பதி, தக்ஷர், கௌதமர், யமன், அங்கிரஸ், யாக்கியவல்கியர், பிரசேதஸ், சாதாதபர், பராசரர், சம்வர்த்தர், உசனஸ், சங்கர், லிகிதர், அத்ரி, விஷ்ணு, ஆபஸ்தம்பர், ஹாரீதர் ஆகிய இவர்களே. (11) அங்ஙனமே உபஸ்மிருதிகளும் அதனைச்செய்தவர்கள்:—ஜாபாலி,நாசிகேதர், கந்தர், லோகாக்ஷி, காசியபர், வியாசர், சனத்குமாரர், சந்தனு, ஜனகர், வியாக்கிரர், காத்தியாயனர், ஜாதூகர்ணர், கபிஞ்சலர், போதாயனர், காணுதர், விசுவாமித்திரர், பைடீனஸி, கோபிலர், முதலியவர்களாம். (12) அன்றி வசிஷ்டர் நாரதர், ஸுமந்து, பிதாமகர், பப்புரு, கார்ஷ்ணாஜினி, சத்தியவிருதர், கார்கேயர், தேவலர், ஜமதக்கினி, பரத்துவாஜர், புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, ஆத்ரேயர், சாகலேயர், மரீசி, வச்சர், பாரஸ்கரர், ரிசியசிருங்கர், பைஜாவாபர் என இருபத்தொரு ஸ்மிருதிகர்த்தர்கள். இவர்களெழுதிய தர்மசாஸ்திரங்களனைத்தும் எக்காரணத்தாலும்தள்ளப்படாதுகொள்ளற்பாலன வென்பது மூதறிஞர் முதுமொழி என்க.

[illegible]

அங்ஙனமே சூத்திரங்களும் 18. அவையாவன:—போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஸத்தியாஷாடம், திராகியாயணம, அகஸ்தியம், சாகல்பம். ஆசுவலாயனம், சாம்பவியம், காத்தியாயனம், வைகானசம், சௌனகீயம், பாரத்துவாஜம், ஆக்கினிவைசியம, ஜைமினீயம், மாதுன்யம், கௌண்டின்னியம, கௌஷீதகம் என்பனவாம். [14] இச்சூத்திரகர்த்தர்களும் மனுமுதலியோர் எடுத்தோதிய பொருள்களையே ய[illegible]ாகச் சொல்லியிருக்கிறபடியால் சூத்திரங்களுக்கும ஸ்[illegible]ருதிகளுக்கும் ஒற்றுமையேயன்றி விரோதம் எட்டுணையுமின்றென்க. 15. எங்கு ஸ்மிருதி ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுகின்றதோ அங்கு பின் கூறுமாறு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். எங்ஙனமெனில், சூரியோதயகாலத்திலே ஹோமஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் அல்லது உதயத்திற்குமுன் செய்யவேண்டுமென்றும், அதிராத்திரமென்னும் யாகத்தில் ஷோடசி என்பதைக் கிரகிக்கலாமென்றும் அல்லது கிரகிக்கக் கூடாதென்றும், கூறிய விதிவாக்கியங்களால் தோன்றிய வேதத்தின் முன்பின் விரோதத்தில் கல்பசூத்திர விதிப்பிரகாரம் இன்னின்ன சூத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உதயத்திற்குமுன் ஹோமமுதலியனவைகளைச் செய்யலாமென்றும் மற்றவர் உதயத்திற்குப்பின் ஹோம முதலியனவைகளைச் செய்யலாமென்றும் எவ்விதம் பகுபாடுள்ளதோ அவ்விதமே ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்திலும் ஸு மந்துவின் வசனப்படி தேசவழக்கத்தையேனும், அல்லது காலவழக்கத்தையேனும, அலலது குலாசார வழக்கத்தையேனும கொண்டே தீர்மானிக்கவேண்டும். அன்றி அம்மான்பெண்ணை விவாகம் பண்ணலாமென்கிற விதி விந்தியத்திற்குத் தெற்கிலும் அங்ஙனங் கூடாதென்கிற நிஷேதம் அதற்கு வடக்கிலுமிருப்பதற்குத் தேசாசாரமே காரணமும், மாம்சங்களால சிராத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற விதி மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும் கூடாதென்கிற விதி இக்கலியுகத்திலுமிருப்பதற்குக் காலத்தின வழங்கமும, பின் குடுமி முன்குடுமி நாமம் விபூதி இவைகளைத் தரிக்கிறவர்களுக்குக் குலாசாரமும் மூலகாரணங்களாம். 15. எவ்விஷயத்திலேனும் பெரியோர்களின் ஆசாரங்கள் விரோதப்பட்டதென்று புலப்படின், எந்தேசத்திலாவது எக்காலத்திலாவது எம்மகானிடம் காமக்குரோதம் உண்டாகாது மேன்மையான குணம் தோன்றுகிறதோ அம்மகானுடைய ஆசாரத்தையே முக்கியமாய்க் கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தைத்திரீயோபநிடதம் சாற்றுகின்றது.

இன்னும்வரும்.

விக்ரஹாராதநம்.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

ஐயா! விக்கிரகாராதனத்தின் பெருமையைச் சற்றுக் கவனியுங்கள்! தமக்குற்ற தோழனாகிய அர்ச்சுனனுக்குக் கண்ணனுபதேசித்தருளிய கீதாசாஸ்திரத்தில் "எத்திருவுருவை எவன் வழிபடினும் அவ்வழி நின்றருளியவனை யாள்வது என்கடமை" என உபதேசிக்கப்பட்டது. அந்த திருவுருவை வழிபடலென எடுத்தோதியமையால் இம்பிரதிமாரூபத்தில் பூசித்தலெனவேபொருள்படும். அருவப்பொருளை அர்ச்சித்தல் கூடாமையால் உருவப்பொருளைப் பூசித்தற்பாலதெனக் கொள்க. சிலர் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை ஓர் கருவியில் அடக்கிப் பாவித்தல் பெருந்தவறாயினும் அச்சர்வவியாபகனை ஒரு உருவகப்படுத்தாது உள்ளத்தில் தியானித்தல் கூடாதுபற்றி எங்கும் நிறைந்தவன அங்குமிருப்பானென ஓர் எண்ணத்தைப் பற்றியும் கோடாய்க்கொண்டு பூசித்திடுவோமாயினும் மற்றையகடவுளர்க்கு சர்வவியாபகத்துவமில்லையாதலால், அவர்களை வழிபடுதல் எவ்வாற்றானு மியையாதென ஓர் ஆசங்கையை நிகழ்த்துவர். முற்கூறிப்போந்த கீதாவாக்கிய உட்பொருளையறிந்தவர் அப்பரம்பொருளின் திருவருளை எங்கும் நிறைந்ததெனக்கொண்டு தேவர் மக்கள் முதலிய சரீரங்களிலும், புல், பூண்டுமுதலியதாவரங்களிலும், அவனை வழிபடப் பின்னிடார். இனி அப்பரம்பொருள் எங்கும் நிறைந்ததாதலின் சிவபிரான் திருமால்முதலிய பெரிய தேவதைகளைப் பூசித்தலும் பிடாரிமுதலிய அற்ப தேவதைகளை ஆராதித்தலும் ஒக்குமோவெனின் இல்லை. ஓர் மண்ணிற்பிறந்ததாயினும், சிறு குடமும் பெருங் குடமும் தத்தமளவிற்குத்தக்க தண்ணீரைக் கொள்ளுமேயன்றி அளவுமிஞ்சிக்கொள்ளாததுபோல அவ்வத்திருவுருவிலடங்கிய அப்பரம்பொருளின் திருவருளைவழிபடும் மக்கட்குப் பயனும் அத்தாரதம்மியத்திற்கேற்பவே பிறக்கும். இவ்வபிப்பிராயத்தைக்கொண்டே கீதாசாரியராகிய ஸ்ரீகண்ணபிரான் எடுத்தோதியதாவது:—"அற்ப தேவதைகளையுபாசிப்பவர்க்குப் பயன் அற்பமாக முடியும். ஏனைய கடவுளரை வழிபடுவோர் அவரையே அடைவர். என்னையே நம்பினோர் என்னைப்பெறுவர்" என்பது. இனி உலக வாழ்க்கையைவிரும்பிப் பெண்பிள்ளைகளும்மற்ற சுற்றத்தார்களும் பெறவேண்டுமென்றும் புத்திரன், புத்திரி, நாட்டுப் பெண்கள் முதலியவர் விருத்தியடையவேண்டுமென்றும் இடைவிடாது கருதுமியல்பினர், பரம்பொருளை வழிபடின் அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கை

[illegible]

கைகூடாது வீடே கிடைக்குமாதலின், பின்னை பெண்டீர் பொருள் முதலிய இம்மைப் பயனைக்கொடுக்கும் அற்பதேவதைகளை வழிபடுவனேருமெனின், அற்றன்று. பரமேசுவரன் தம்மைச் சர்வவியாபகனென அறிந்து அவனை எத்திருவுருவில் எவர் வழிபடினும் அவ்வழிநின்று அவனவன் கருதிய பயனைக் கைகூடச்செய்வதில் யாதுந் தடையில்லை. ஆதலாற்றான் [illegible] அர்ச்சனையே, கலி ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible]ன் றுவனையுள்ள [illegible] வழிபடுகின்றனர் [illegible] அர்ச்சனும் [illegible] [illegible]தந்தைவெறுத்தவன் உணவையறிய விரும்புபவன், [illegible]பொருளைக் கருதியவன்; ஞானத்தை விரும்புபவன் எனப்படுவோர் என்பது. அவ்விதமே விஷ்ணுபுராணத்திலும் "[illegible]ருவம், ஆரோக்கியம், செல்வம், போகங்கள், மக்கள் முதலிய மற்றைய பயன்கள் எல்லாவற்றையும் தம்மை வழிபடுவோர்க்குக் கடவுள் கொடுக்கின்றாரன்றி முதலியை [illegible] என்று எல்லாங் கொடுக்கும் வல்லமை கடவுளிடம் [illegible] [illegible]கின்றது. கடவுளைத்தியா[illegible] [illegible] ஒருவாறு சித்திபெ[illegible]. [illegible] செய்வதால் தூய்மையெய்தும் [illegible]முதலிய யோகங்கள் செய்வதால் சரீரத்தினக் கருவிகள் சுத்திபெறும். வெளிப்பூசை செய்வதில [illegible] [illegible]த் தியானித்தலால் அகக் கருவிகளும் மற்றைய வெளி வழிபாடுகளால் புறக்கருவிகளும் கடவுளிடம் செலுத்தப்படுகின்றன. [illegible]பூஜா[illegible] [illegible] அவனையன்றி [illegible] [illegible] [illegible] மூன்கூறிய விக்கிரகாராதனத்தால் ஒரு குடும்ப முழுவதும் பெறும் ஓர் நற்பேற்றைப் பெறுவ. [illegible] பூஜை செய்ய, அவன் மகன் மாணாக்கன் முதலியவர் புஷ்பமுதலிய பூஜோபகரணங்களைக்கொண்டு தரவும், அவன் இல்லாள் பூஜைக்கு வேண்டிய நிவேதனங்களைச் சமைத்தளிக்கவும், அவனுக்குச் சேவகர்களாய மற்றவர்களும் ஒவ்வொரு சமயம் பூஜைக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கடைமுதலியவற்றிலிருந்து வாங்கியளிக்கவும் சேர்கிறாதலின், ஒருவன் விக்கிரகாராதனஞ் செய்ய அவனைப்பற்றி மற்றவர்களுக்கும் கடவுளிடம் மனம் சிறிதுகாலஞ்செலுகின்றது. அதனால் அவர்க்கும் சிறிது நற்பயன் கைகூடுகின்றது. அவ்வாறு கருணாநிதியாய பரமேசுவரன் சிறிதுகாலமாவது தன்னைத் தியானித்தவர்கட்கு நற்பயனை அளிக்காதொழியாராதலின், வீட்டில் வசிக்கும் குடும்பத்தோர் எல்லோரும் விக்கிரகாராதனஞ்செய்யாமலும் செய்பவர்க்குத் துணைபுரியாமலுமிருப்பினும் சோற்றைச்சமைத்தலிலேயேங்காவது அதில் தனி

[illegible]

வில்வமுதலிய தழைகளைக்கண்டு இது கடவுளுக்கு நிவேதனஞ்செய்த அன்னமென்று நினைத்தல் இன்றியமையாததாதலால் அந்த முழுச்சோற்றுப்பட்டனும் இவ்விக்கிரகாராதன வழியால் கடவுளை நினைக்க நேர்கின்றது. "நினைத்தல், தோத்திரஞ்செய்தல், கேட்டல், கழலைக்கடைப்பிடித்தல், அர்ச்சித்தல், அடிபணிதல், அடிமையாதல், அன்புசெலுத்துதல் ஆவிபலித்தல் என ஒன்பதங்கமுளது பேரன்" பென ஆன்றோர் கூற்று விளங்குகையால் பேரன்பு என்னும் பத்தியும் இவ்வர்ச்சனையின்னும் அங்கமின்றி முற்றுப்பெறாதெனக்கொள்க. விக்கிரகாராதனத்தில் மெய்வருத்தம், பொருட்செலவு, பரவசமின்மை இவை சிறிதுங்கிடையாது. தும்பை துளசி வில்வம் அறுகுமுதலிய பொருள்களும், ஊருணீர் அவைது பருகும் நீரும், உலகத்தில் மலிந்திருக்கின்றன. அதற்கெனச்சிறிதுதூரம் சென்றுலாவ ஈசுவரன் எமக்குக் கால்களையமைத்திருக்கின்றார். அவைகளைக்கொய்து எடுக்க இரண்டு கைகளையும் கொடுத்தார். இனி பத்திரம் புஷ்பம் முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து கடவுளைவழிபட ஆற்றலற்ற நொண்டிமுதலியவர்க்குத் தியானத்தாற்றான் க[illegible] வழிகிட்டுமென உரைக்குங்கால் நீண்ட பருத்தகைகால்பெற்றவர் அப்பரமன் திருவுருவாராதனத்தை உபேக்ஷித்தல் அடாது! அடாது! தமது அகங்களில்கடவுளைவழிபடுகின்றோமென்று அகங்கொண்டு ஆலயங்களில் கடவுளை வழிபடக்கூடாதென நிற்றலுங்கூடாது. ஆலயங்களில் ஆன்றோர் ஒருங்குசேர்ந்து கடவுளை வழிபடுதலால் அங்கு அவரருள் நிறைந்திருக்கின்றது. அங்கும் யாம் அவரை வழிபட வேண்டுமேத. இனி வேதபாஹ்யராயுள்ளவர் விக்கிரகாராதனத்திற்குச் சரியான பிரமாணமில்லையெனச் சாதிப்பரேல், அவரை நோக்கி யாம் கேழ்க்கவேண்டியது இது.—"கடவுளிருப்பதில் நோதிக்க பிரமாணமெது?" என்று ஆரியர்களில் எவரேனும் வினவில், நீர் சந்தியாவந்தனத்தற்கு எப்பிரமாணத்தைக்கண்டீர் என மறுவினவெழுப்புவாம். இவ்விஷயத்தில் வேதம், ஆகமம், புராணம், ஆசாரமுதலிய பல பிரமாணங்களை விக்கிரகாராதன விஷயத்தில் யாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். அநேகர் விக்கிரகத்தில் கடவுளை வணங்கி அநேகப்பிரத்தியக்ஷ பலன்களைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் ஒரேமருந்தை இரண்டு பிணியாளிகள் உட்கொள்ள, ஒருவருக்குப் பிணிநீங்கியும் மற்றொருவருக்கு நீங்காமலுமிருப்பின், அதுமருந்தின் குற்றமெனக்கொள்ளாது பத்திய முதலியவற்றின் குறையெனக் கொள்வதுபோல இருவர் விக்கிரகத்தை வணங்க, ஒருவருக்குக் கருதியது கைகூடியும் இன்னொருவருக்குக்

[illegible]

கிட்டாதுமிருப்பின், அது விக்கிரகாராதனத்தின் குறைவல்லவென்றும், இவருடைய சிரத்தைக்குறைவே என்றும், கூறத்தடையாதுளது? இக்காலத்துச்சோம்பேரிகள் விக்கிரகாராதனத்தின் பெருமையை யறியாது வீணில் காலங்கழிக்கின்றனர். உலகத்தில்எவ்வளவோ தர்மங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் பிம்பங்களில் கடவுளை வழிபடுதல் சிறந்தது. இஃது இம்மை மறுமை இருமைப்பயன்களையுங்கொடுக்கும். [illegible] அழியாச் சுகத்தைப்பயக்கும. இதற்கெள் ளளவேனு[illegible] குற்றமில்லை. கடவுளைத் தியானிப்பதற்குப் பெரிய ஏது தமக்கும் மற்றவர்க்கும் பெரிய நேத்திரானந்தம். இவ்வுலகத்தில பெருமபான்மையோர் சந்தானமுதலிய இம்மைப்பயன்களையே கருதி அனேக தேவாலயங்களில் கடவுளை வழிபட்டுப் பயன்களைப் பெறுகின்றார்கள். மற்றுஞ்சிலர் வெகுகாலம பிமபங்களில் கடவுளைப் பூசித்து அவ்வழக்கம்பற்றித் தனது மரணகாலத்திலும் தமது கண்ணுக்குக் கருடாரூடான ஸ்ரீபகவான் திருவுருவமல்லது விருடபாரூடரான பரமேசுவரன் திருவுருவம தோன்றுவதாகச் சொல்வதை யாம் கேட்கின்றோம். ஸ்ரீகீதாசாஸ்திரத்தில் "எவனெவன் எவ்வித வாசனையுடன் இச்சடலத்தை விடுகின்றான் அவன் அவ்விதச் சடலத்தையே பெறுவன்" என்று கண்ணபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி மரணகாலத்தில் கடவுளை மனதில் தியானிப்பவர் முக்தியடைவார்களென்பதிற்றடையில்லை. முற்கூறியவாறு கடவுளை வழிபடும் நல்வரும் ஒருவித புண்ணியசாலிகளெனவே கூறப்பட்டமைபால அவ்விதப் பெரும் புண்ணியமற்றவர்க்குப் பிம்பாராதனத்தில் மனஞ்செலலாது. அவர்கள் காலையிலெழுந்து பற்பல காரியங்களில் முயல்கின்றார்கள். ஒன்றின்பின்னொன்றாக முடித்தபோதிலும் அவர் சித்தத்தில் எக்காலமும் ஏர் கலப்பைமுதலியவைகளும் அல்லது வண்டிக்காரர் அடிமைக்காரர் முதலியவர்களும் உழவு, விதைத்தல், தண்ணீர் பாய்ச்சல், களை எடுத்தல், அறுத்தல, களஞ்சேர்த்தல், அடித்தல், மாடுகொண்டு மிதித்தல், தூற்றல்முதலிய தொழில்களும் அவர் மனம் விட்டகல்வதில்லை. இவர் மரணமடைய நேர்ந்தால் அக்காலம் இவர் மனம் அப்பொருளையன்றி வேறு எதை நோக்கும்? இனி என்றைக்கும் அதிகாரியாயுள்ள ஒருவருக்கு அங்கரக்காய்மாட்டி ஆளும் தன் பணிவிடைக்காரன் வாதி பிரதிவாதி சாக்ஷி ஜாமீன்தார் தன் மேலவிசாரணைக்காரன் முதலியவர்கள் அவர் மனத்தில் குடிகொண்டார்களாதலின் அவர்களுக்கு மரணம்நேர்ந்தால் கடைக்கண்டன் அல்லது கண்ணனைத்தியானித்தல் எவ்விதம்? இனி வைக்கீலகளாயுள்ளவர்கள் தாம் பிடித்த கக்ஷியின் சாதகபா

[illegible]

தகங்களையும் பாதகங்களை யொழிக்கும் வழியும், சாஸ்திரங்களின் பலாபலங்களும் மனதுவிட்டகலாமலிருக்க, அவர மரணாந்த காலத்திலாவது பரமாத்மதேவன் அல்லது பரமேசுவரனைத் தியானித்தல் எங்ஙனமமையும்! பாருங்கள்! வருடந்தோறும் இத்தேசத்தவர் பணம் ஒருவாறொழிய ஊர்கடோறும் நூதனமாக நியாயஸ்தலங்கள் ஏற்பட இனித் தாராஞ் செலவேலாடுவதிலையென இத்தர்ப்புத்திகள் நினைக்கின்றார்கள். வீண் வியவகாரமாடி சர்வ ஞன்னியர்களாய்ப் பரதேசிகளானவர்களைப் பார்த்தும் மென்மேலுமிவர் முயலுகின்றார்கள். இவர் பணத்திற்குப் பங்காளிகளனேகம். அரசன், அவன் பிரதிநிதி, வக்கில், அவன் குமாஸ்தா, சாக்ஷிக்காரர், வண்டிக்காரர், சோற்றுக்கடைக்காரர் மற்றுமனேகர். கடவுள் கிருபையால் சிறிது செல்வம் பெறினும் இப்பொழுது அவனை வழிபடாது உள்ளதையும் ஒழித்துவிடுகிறார்கள். கடவுளளித்த பொருள் கையிலிருக்குங்கால் அவனைப் பூசிக்கவும் அவருடைய தேவாலயங்களை ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்யவும், அவனை அவ்வாலயங்களில் விதிமுறையாக அர்ச்சிக்கவும் வேண்டுமெல்லவா! அங்ஙனமாயின் கடவுளருள் மென்மேலும் பெருக இக்கடவுள் கைங்கரியத்தை மற்றவரும் செய்து நற்கதிபெறுவார். "காசம்புதிறம்பெற்ற கண்ணன் திருவடியைப்பெற்றவர் சர்வோத்தம கதியை யடைவாரெனவும், அவர் எவ்விதக் குறைவையும் பெறாரெனவும் அனேக யாகபலன்களைப் பெறுவாரெனவும் பல நூல்கள் கூறுகின்றன. ஒருவாறு கடவுளை எங்கேனுமொரு கோயிலில்வணங்கினால் அதனாலேயே அனேக யாகபலன்கள் கிடைக்க அவைகட்கென பணம் எதற்கு வீணில் பணஞ் செலவழிக்கவேண்டுமென்று கருதின், அவ்வித கைங்கரியங்களைச் செய்யச் செய்யச் செல்வமற்றவர்க்கே முற்கூறிய விதியேயன்றி மற்றவர்க்கன்று. ஆதலாற்றான் "கொடையற்ற செல்வனையும் தவமற்ற தரித்திரனையும்" என்றுதொடங்கிச் சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது. சர்வரூபியாகிய கடவுளைப் பூசித்தால் அப்பூசைபால் மரத்தின் வேரில் விட்ட நீரால் கிளைமுதலியவையும் துளிர்வதுபோல் எவ்வுலகமும் சுகம் பெறும.

இன்னும்வரும்.

இலத்தூர் சுந்தரராஜசாஸ்திரி.

(மொழிபெயர்ப்பு.)

Chidambaram:—Printed and published for the proprietor at the Brahmvidya Press No 38 Senkallooneer pillarkoil street.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்யாவிற்குக் கொடுத்த ஸ்ரீ முகத்தின் நகல்.

ஸ்ரீ
வித்யா
ஶங்கர

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்ஹிரண் யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதி பூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீ ராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக பிராமணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨ஹூ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் திர்மானித்திருக்கிறதை இந்தலிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று

காஸம்வத்ஸரம்,
துலாரவி ௨௨வ
மகளை பாம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"இந்தியாவின் தற்கால வருணாசார நிலை" ஆகிய கலிகாலப் பிராமண தருமம்.

முன்தொடர்.

இனி இக்கலிகாலத்தில் நம்மாரியாசாரங்கள் இங்ஙனம் நிலைந்து தடுமாறுமென்று நம்முன்னோர் புராணங்களில் மொழிந்துள்ளதும் அங்ஙனமே நடைபெறுவதும் உண்மையே? ஆயின் அடிக்குங்காற்றுக்கு அணைக்கட்டல் போல் இடையிடை சிலர் எழுந்து அக்கேட்டினைக்களைய முற்றுமுயல்வார்களென்பதும் அதனால் ஒருபோது வழிநிலையின்மைகள் உளவாமென்பதும் அப்பெரியோர் மறந்தாரல்லர். இதன்கண் அதுபற்றி யாண்டு ஆசங்கையென்னை யென்னெனின்? இனி யாவும் கடவுள் சங்கற்பமன்றோ வெனின், அம்மதங்குன்றா க்குமாதலின் அது பற்றியும் ஆசங்கையில்லையென்க.

இது நிற்க, மற்றோர் சாரார் வேறுசில கூறுவர்: அதாவது "இக்காலத்து நமது தேசத்தின் ஆட்சி வேற்றரசர் குடைக்கீழாயின. பிராமணர்கட்கு வேதமோதல் முதலியவை முட்டின்றி நடைபெறுதற் பொருட்டு வேண்டும் இடம் பொருள் ஏவல் கொடுத்துதவலில் நம் வேந்தர் பின்வாங்கினர். நம்மனோரது ஆசாராதிகட்கு அவன் போல் நின்று ஆதரிப்பார் வேறியாவர்! இங்ஙனமாகவே வேலியற்ற விளைநிலம் போல் ஆரியாசாரங்கள் குலையநேர்ந்தன. இனி நம்மவர் அன்னிய பாஷையை விரும்பிப் பயிலாத போது அன்னத்திற்கே பின்னமநேரும். அங்ஙனம் பரபாஷையிற் பயிலுங்கால் நம்மாரிய நூல்களின் அந்தரங்கப்பொருள் யாண்டுப்பயிலுங்காதொழிவதில் அதிசயமென்னை!

விளங்காதொழிய, ஆரியர் நடை வேறியல்நடையாவது சகசமன்றோ? இங்ஙனம் நேர்ந்தது ஈசுவர சங்கற்பமும் இக்காலத்திலுமன்றோ! அங்ஙனமாக இதனை யாராயாது ஆளாக நம் மாரியர்களைக் கடிந்துரையாடி வெறுப்பதில் யாது பயன்?" என்பனவாம். இதுபற்றியும் சிறிது விசாரிப்பாம். முற்கூறியவை முற்றும் உண்மையே. ஆதலின் இங்ஙனம் ஆரியாசாரங்கள் சிறிது தலை தடுமாற நேர்ந்ததும் உசிதம்தானென்று ஒப்புவாம். இங்கொருகதை ஞாபகம் வருகின்றது. அதாவது விதிவலியால் அரிச்சந்திரன் மனைவி மக்களை விற்றுப் புலையனுக்கடிமையாய் சுடலை காத்திருக்கப் பாம்புகடித்திறந்த தேவதாசனைச் சந்திரமதி சுடலையில் வைத்தபோது அவ்வரிச்சந்திரன் தடுத்துத் தனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சுங்கப்பொருளைக் கேட்க, இவள் தன்னிடத்தில் யாதுமில்லையென்ன, அவன் உன் கழுத்தில் உயர்ந்த பொற்றாலியிருக்கின்றதே யென்ன, அவள் திடுக்கிட்டுக் கூறுவதாக வருங்கவி:

"அற்புக்காழியனரிச்சந்திரன்
விற்பப்போயின மேன்மைக்குலத்தொடும்
பொற்புப்போம் நிறைபோ முறைபோமென்றன்
கற்புப்போவதென்னென்று கலங்கினள்."—என்பது.

[illegible]

இன். கருணைக்கடலாகிய அரிச்சந்திரன் (வினையின்வலியால்) விற்கத் தகாததை விற்றானாயினும் அதனால் அழகும் பெருமையும், ஆசாரங்களும் அழிந்தொழிவது இயல்பாகும், என்னுதகப்பும் அதனால் அழிவதாமோ ! இதென்னை யென்று திகைத்தாள் என்பதாம்:—

அவள்தாலி அரிச்சந்திரன்கண் கட்கன்றிப் பிறர்க்குத் தோற்றாத் தெய்விக முடையதாதலின் இங்ஙனங் கூறினாளென்க. இதுபோல மேற்கூறிய கால கதி [illegible] சாரியர்களுக்கு மானியங்களில்லாமலே ஒழிய [illegible] ஆதரவு போயினும் போகட்டும், பின் எது [illegible], அதனால் அவர்க்குச் சிறப் பியல்பாயமைந்த சில ஆ[illegible]கள் முட்டுற்று முரணுவது ஞாயமாவதன்றி எவ்வெச்சாதி சமயத்தார்க்கும் யாண்டும் பொது வியல்பாய் நிற்கும் பேரறங்களும் குடிபோகக்காரணமென்னை ! பொதுவியல்பான பேரறம் யாவை யெனின், கொல்லாமை, பொய்யாமை, பிறன் மனை பிறர் பொருள் நயவாமை, பொறை, மன்னுயிர்க்குறுதி, யாற்றல், முதலியனவாம். இப்பொது வறங்கள் ஒருவனிடத்தில் இல்லையாயின் அவன் சிறப்பியல்பான தனது சாதிசமய ஆசாரங்களால் யாதொரு பயனும் அடையான். இது பற்றி யன்றே வாய்மை, ஜீவகாருணியம் முதலிய அறங்களே பரம தருமங்களென்று அறநூல் பலவும் முழங்குகின்றன. தமிழ் வேதம்.

"புறந்தூய்மைநீரானமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையாய்காணப்படும்,

"ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று"——என்றுகூறியது.

தண்ணீரும் விளக்கும் புறத்து அழுக்கையும் பாவிருளையும் நீக்குவது போல் வாய்மையென்பது அகத்து அழுக்கையும் அகத்து இருளையும் நீக்கும் என்றதை ஆராயின் அதன உண்மை விளங்கும். இனி இப்பொது வறங்கள், அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளரென்னு நாற்திறத்து ஆரியர்க்குமுரியனவாயினும் அந்தணர்க்கே விசேடமாயுரிய தென்பது. "அந்தணரென்போ றவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்"—என்னும் தமிழ் வேதவாக்கியத்தால் விளங்கும். இங்ஙனமாக. இக்கால அந்தணர் ஜீவகாருணிய முதலிய பேரறங்களை வேரோடு விட்டொழித்தாரே ! இப்பேரறங்களையும் எந்தத்திருடர் கொண்டுபோயினர் ? எந்தமன்னர் பிடுங்கிக் கொண்டனர்? எந்த வெள்ளங் கொண்டுபோயிற்று? எந்தப்பார்ப்பாரிடத்தில் இரக்கம் ஈகைமுதலியநற்குணங்களிருக்கின்றன. இனி வேளாளர் முதலிய சாதியாரிடத்து ஈசுவரபக்தி, அடியார்பக்தி, பிராமணபக்தி. ஈகை ஆசாரம் இரக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் அங்கங்கே குடிகொண்டிருப்பதைப் பலரும் கண்டறியலாம் அந்தணரிடத்திலோ அதற்கெதிர் மறையான மறவிலக்கணங்கள் பூரணமாயமைந்திருக்கின்றன. அந்தோ ! இப்பார்ப்பா[illegible]ரிடத்துச் ஜீவகாருணிய முதலிய பொதுவறங்களிருக்குமாயின் இவரைநாம் தெய்வமாகக் கொண்டு துதிப்போமே [illegible] அஃதின்மையாலன்றோ இங்ஙனம் வெறுத்துரைக்க நேருப்பட்டோம்! இப்பா

[illegible]

விப்பார்ப்பது தாட்சணியத்தால் நாம் வாளாவிருக்கமாட்டோம். இவர்க்கு அச்சமும் மானமுமில்லை! பின்னர் யாதெனில், இப்பதகர் செய்கையை வெளிப்படுத்திக் காட்டிப் பின் முறையிடுவோம். இங்ஙனஞ் செய்வதால் உண்டாகும் பயன் யாதோவெனில், அதனைப்பின்னர்ச் சொல்லுவோம். இதுநிற்க; இப்பார்ப்பார் எந்த அக்கிரமங்களைப் புரிவர், எவ்வாறே நடந்துகொள்ளுவர், எப்படி வேண்டுமானாலும் இருப்பர், அதைப் பற்றி நீரென்ன கண்டிப்பது! நீர் உம்மைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமே என்பவர்க்கு, அவர் செய்யும் அநீதிகளைப் பற்றி நாமெப்படி வேண்டுமானாலும் கண்டிப்போம் அதைப்பற்றி நீரென்ன ஆட்சேபிப்பது? நீர் உம்மைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமே! என்று மறுத்துச் சொல்லி அடக்கிவிடுவோம். பிறர் செய்யும் அநீதிகளைக் கண்டிப்பதற்கு நீரென்ன கடவுளா? அரசனா? என்பவர்க்கு, கடவுள் கட்டளைக்கும் அரசர் கட்டளைக்கும் மாறாகச் செய்யும் அநீதிகளைக் கட்டளைகட்கு உட்பட்ட நாம் கண்டிக்கவேண்டியது நீதியா? தடுப்பதற்கு நீர் யாரோ என்றால் வாய்திறவோம் என்போம். ஓகோ கோ! பல ஜனங்களைப் பகைத்துக்கொள்ளுகிறீர் இனி கெட்டுப்போவீர் என்பவர்க்கு ஆஹாஹா! கடவுளுக்கு அஞ்சும் அச்சம் அதிகப்படும் தோறும் பிறருக்கு அஞ்சும் அச்சம் குறுகிக்குறுகி ஒழியும் என்பதை அறியாதோ என்று பரிகசிப்போம். எவ்விதத்திலும் வாய்திறக்க ஒட்டோம்! ஒட்டோம்!! இனி அந்தணர்க்குரிய ஓதல் முதலிய அறு தொழில்களில் முந்திய ஐந்தையும் அந்தரத்திலோட்டி விட்டாராயினும் கடை நின்ற 'ஏற்றல்' என்னும் தொழிலைமட்டும் இக்காலப்பார்ப்பார் ஒருவாறு பேணி நிற்கின்றனர். அதாவது வெளக்க வைதிகராகிய, இரு நெறி கொண்ட பார்ப்பாருள்ளே வெளக்கு "தானம்" என்னும் சொல்லுக்குமுன் இடைவெழுத்தைச் சேர்த்துப் (பர்தானம்) ஏற்பவேயாம், (பர்தானம்=வஞ்சம்) இனி வைதிக பேரேயெனின், அங்ஙனம் உள்ள சமவாங்கி வைராக்ய குடியைக் கெடுத்து வாழும் புரோகிதர்கள் பார்ப்பாருக்குத் தீவினை வசத்தால் காசம், குன்மம், குஷ்டம் பாண்டு, எரிதிவ முதலிய பெருவியாதிகள் வந்தபோது தங்கள் பாவமூட்டையைக் கட்டிவைத்திருக்கிற பணமூட்டையை அவிழ்த்து ஆட்டுக்கடாதானம், எருமைதானம், கம்பளம், எண்ணெய், எள், கூழ்ப்பாண்டம், இரும்பு, உப்பு முதலிய பொருள்களைத் தானம் கொடுக்கப் பறையறைவித்தவுடனே ஆட்டின் சத்தங்கேட்ட கோநாய்கள் போல் பாய்ந்து ஓடி அந்தத் தானப்பொருள்களை இருகையிலும் ஏற்றுக்கொண்டு மகாப்பிரபு உமது துன்பந்தீர்ந்து சுகம் பெறுவீராக என்று வாழ்த்திப்போகின்றனர். இனி இவர் வேதமோதுவதாகிய முதற்றொழிலை விட்டனரோவெனில், விடவில்லை. தானம் வாங்குவதை பரிபாலிப்பதுபோலவே வேதம் என்னும் சொல்லுக்கு "சத்ய" என்னும் அருட்சேர்த்து அப்பெயரால் வழங்குவதைத்தவோ அதை ஒதுவதிலும் இப்பார்ப்பார் அக்கிரகண்ணியராயினரென்க.

இன்னும் வரும்.

கோமுத்தாரான்

[illegible]

[ஶாஷ்டாங்கஸூத்ரம்.]

நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக:-

[illegible]

நித்தியா நித்திய வஸ்து விசாரம்.

இவ்வுலகம் சேதனம் அசேதனமென இருவேறுவகைப்பட்டு ஸ்திரீலிங்க புல்லிங்க நபும்சகலிங்கங்களாகிய குறிகளுடைத்தாயிருக்கின்றது. காணப்பட்ட அசேதனவுலகம் காரியமாயும் தானே காரியப்படுமியல்பில்லாத ஜடமாயுமிருத்தலால் இவற்றை இங்ஙனம் காரியப்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாகிய வி... (நிமித்தகாரணன்) ஒருவன் வேண்டப்படுமென்ப... றதினியலைப் பகுத்தறிய வல்லோரா லறியப்படு... ...றமெல்லாம்பின்னர்த் தொடர்ச்சியாயெழுதி வரப்படும் பகுதிகளிற்றெளியவிரிக்கப்படுமாதலால் அதனிற்க; சமஷ்டியிலுலகமென்றுரைக்கப்படுவனவாகிய நமது தனுகரணபுவன போகாதிகளெல்லாம் எத்தன்மையுடையனவென்பதை இப்பொழுது சிந்திப்போம். நம் சரீரம் நேற்று இருந்த இயல்பு மாறி இன்று வேறுபடக் கண்டோம். நேற்று நமது பாட்டன் பாட்டிகளின் மடிமீதேறி விளையாடினோம். இன்று அந்தப்பாட்டன் பாட்டி பிழைப்புக் கதையாய் முடிந்ததன்றி அனுபவத்திலிருக்கக் காணேம. அதுமட்டோ! அங்ஙனம் நம்மைப் பாட்டன் பாட்டிகளாகக் கொண்டு வேறு குழவிகள் நம்மடிமீதூர்ந்து இப்போது விளையாடுகின்றன. இன்னும்சிலபகல்கழியின்நம்பிழைப்பும் அவாகட்கு அங்ஙனம் கதையாய் விடுமென்னத் தடையில்லையே! நேற்றுப் பகல் நாம் புசித்த அறுசுவையுண்டிகள் இன்று கனவும் கதையுமாய்விட்டதன்றி அநுபவத்திலிருக்கக் காணேம். இன்று புசிக்கும் உணவும் சிலகடிகையில் அவ்வாறாகும். இனி இவ்வுலகத்தைத் தம்மதாகக் கொண்டு நெடுங்காலம் ஆளுகை செலுத்தினவராகச் சொல்லப்பட்ட மனு மஹேந்த்ராதி சக்கரவர்த்திகளெங்கே! அவர்சரிதமெல்லாம் இப்போது கதையாகிவிட்டனவே! இதுபற்றியன்றோ (நெருநலுளனொருவனின்றிலலையென்னும்பெருமையுடைத்திவ்வுலகு)என்று இவ்வுலகத்தின்பெருமையையிங்ஙனம் எடுத்தோதியதுதமிழ்வேதம். நாம் இவ்வுடலெடுத்தமுதல் இதுகாறும் நமபோன்ற மனிதரும் மற்றும் அனந்த சீவராசிகளும் எண்ணிறந்தனவாய்த் தோன்றி நின்று அழிந்ததைக் கண்டோம், காணுகின்றோம. அது கொண்டே நம்முடலும் அவ்வாறு ஏதோ ஒரு கணத்தில் அழிந்தொழியுமென்பதும் ஓர் போது அறிகின்றோம். இப்போது இவ்வுலகத்தில் நாம் பார்க்கின்ற எண்ணிறந்த உயிர் வருக்கங்களெல்லாம் இன்னும் ஏறக்குறைய நூறுவருஷத்தின் பிறகு பார்ப்போமாயின் இவற்றிலொன்றேனு மின்றி இறந்தொழிந்து இத்தொகைக்குச் சரியாக அல்லது சிறிது ஏறத்

[illegible]

தாமே வேறு ஜீவராசிகள் நிறைந்திருக்கக் காணலாமன்றோ! இதனால் நாமுருவத்திற்கோர் முறை இவ்வுலகம் வேறு வேறாக மாறுகிறதென்றும் உறுதியாய் நிச்சயிக்கலாம். இனி நாம் எத்தன்மையாய் வாழ்கின்றோமெனில், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவைகளைச் சிறிதும் சிந்தியாது சிந்தித்த போதும் உடனே மறந்தும் "உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழம் எண்பது கோடி நினைந்தெண்ணுவன" — என்றபடி மனது மனோரதங்களை எல்லை கடந்து ஓடவிட்டு, அந்தோ மோசம் போகின்றோம். இரவு வந்தால் உறங்கி மறைந்து உடலை மறந்து வாழ்வு வறுமைகளை மறந்து உற்றார் பெற்றார் உண்டி உடை முதலிய எல்லாம் மறந்து கும்பகருணப் பட்டம் படைக்கத்தொடங்கிச் சொப்பனாவஸ்தை சேர்ந்து அறிவு மாறுபட்டு ஒன்றைப் பற்றொன்றாகச் சித்தத்திலே திரிபு பட்டகணமே அலக்கழிவுறுகின்றோம். பின்னர் அதுவுந்தான் நீங்க சுழுத்தியவஸ்தையெய்தி முடங்குகின்றோம். பின்னரும் இவ்வுடலைத் தெய்துகின்றோம். பின்னர் விழித்தெழுந்து எல்லாம் போயிற்று "பழய குருடி கதவைத்திறடி" என்று சித்தத்தைச் சென்றவழி செலுத்துகின்றோம். சிறிதேனுமா நிற்க. நமதுடல் தானும் இத்துணைப்போது நிற்குமென உணர்ந்தோமா? ஆஹா! நமது காருண்ய சக்கரவர்த்தினியாகிய மஹாராணியாருக்குப் பின் நமது சக்கரவர்த்தியாய் வரவிருந்த (லேட்) ராஜகுமாரரும் திடீரென இவ்வுலகத்தைத் துறந்தாரே! இவர்க்கு இடமில்லையா! பொருளில்லையா! ஏவலில்லையா! அன்னவிசாரம் ஆதரிப்பாரில்லையா! பதினாயிரம் டாக்டர்கள் கைகட்டிக் காத்திருக்கவில்லையா! சரீரபலமில்லையா! பாக்கியமில்லையா? யாது குறை? இத்தகையார் இவ்வண்ணம் இறந்தது யாது காரணம்? "குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்தற்றே உடம்போடுயிரிடை நட்பு" — என்னும் தேவர் திருவாக்கை மெய்ப்பிக்கவோ! "வாழ்வாவது மாயம் அது மண்ணாவது திண்ணம்"? — என்னும் தெய்வவாக்கை மெய்ப்பிக்கவோ! "அநித்யாநி ஶரீராணி விபவோ நைவ ஶாஶ்வத: நித்யம் ஸ[illegible] [illegible]தவ்ய:" என்னும் நீதிவசனத்தை நிலைநிறுத்தவோ! செல்வநிலையாமை யாக்கை நிலையாமைகளைச் சிந்திக்காது நமதுடல் பொருள் முதலிய வாழ்வுகள் குன்றின் மேலிட்ட மலைபோன்றதென மதித்து மெய் மறந்திருக்கும் எம்மனோர்க்குப் பின் வருவதனை நினைப்பூட்டி எச்சரிக்கவோ! எல்லாம் இயற்கையாயுள்ளதும் முயற்சியால் நிகழ்வதுமேயன்றிப் பிறிதொரு காரணப் பொருளுண்டெனக் கருதலை ஒழிக்க வகையறியாத பேதை செய்கையாமென விதனை

[illegible]

டைபேசிஇறுமாந்துதிரியும் நாத்திகர் தலையைநாணிக்குனி யச்செய்யவோ! யாங்கள் உள்ளங்கையில் வைகுந்தங் காட்டுவோம இறந்தவரைச்சிறந்தெழச்செய்வோம்என்று ஆணமை பேசும் ஆயுள் வேதியர் செருக்கை அடங்கிட ச்செய்வோ! "ஒருபோழ்தும் தாம்வாழ்வதறியார்கருதும் கோடியுமல்லபல"—என்னும் திராவிடச்சுருதியின்சிறப் பை விளக்கவோ! மற்றுபாதுகாரண[illegible]மா! இதுகிடக்க. நம் கண்முன்னுலமாணத்தைபடை[illegible]கோடிகளதுமாறு வஸ்தைதயை நோக்குந்தோறு[illegible]ந்தோறும அம்ம! நெஞ்சம திடுக்கிடுகின்றதே! [illegible] தாய்வயிற்றில் [கரு ப்பாசயத்தில்] கிடக்கும் போதே அவள் தனங்களில் அயனும்தேடிவைக்காமல் நாமும் தேடிவைக்காமல்நாம பிறநதவுடன் பருகுதற்குரிய அமிர்தம் போன்ற பால வந்து அமைந்த தேதுஎன்பதையாவது சிந்திக்கிறோமா! அந்தோ! நமக்கு அன்று காணப்படாத ஓர்பகுத்தறிவு இன்று விளங்கிநிற்கவும் அதுகொண்டு இச்சரீரம உள்ள போதே இங்ஙனம் ஆராயவேண்டியவைகளை விரைந்து ஆராய்ந்துய்யாமல் உண்டுறங்கி வாளாகாலம் போக்குகிற நமக்கும காளிகோயில் பூசாரிகளால வெட்டப்படுகிற பொலிபாட்டுக்கும பேதமெனனை.

நண்பர்காள்! இக்காலம நமக்கொரு நற்காலமாம் நமது தாய் போன்று இத்தேசத்திலுலாவி வரும் அரு மை பொருந்திய இப்பிரம வித்தையை நாம கிடைக்கப் பெற்றதோடு இவளையாதரித்து வருதற்கு தென்னாட்டு மன்னராகிய ஆரியசிகாமணி யொருவருங்கிடைக்கப்பெற் றோம. இனி நமது தாய் நமக்கெல்லாம பவித்திரத்திவ்ய வுண்டிகளைப் பரிமாறி வருவாள். இனித்தூக்கம் விட்டு ஊக்கத்தோடு எழுந்திருங்கள்! நமது தாயுடனுறவாடி ப்பற்பல ஹிதோப தேசங்கள் பெறுவோம். உய்யும வழி யறிவோம். வீண்சண்டைகளை யொழித்து நாமெல்லாம ஒருவருக் கொருவர் அரிய விஷயங்களைச் சம்பாஷித்து ப்பிறருக்கு ஆனந்த மூட்டுவோம். இப்பிரம வித்தை யை முன்கண்டு கேட்டறியாதவர்களும் இனி எங்கே அவளென்று தேடி வரும்படி செய்வோம. பக்ஷத்தோ றும நாம் சில காணிக்கைகளை இயன்றபட்டில் சேர்த்து வைத்து [கல்விப்பொருளுமசெல்வப்பொருளுமாம்] மனை த்தேடி வருகிற இவள் திருவடிகட்குச் சமர்ப்பிப்போம. "நாமார்க்குங்குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்"—தங்கள் நண்பர் பலருக்கும இவளைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

"ஒன்றேசெய்யவும்வேண்டுமொன்றும்
இன்றேசெய்யவும வேண்டுமின்றும
நானைநானையெனபீராகில்
நம்முடைமுறை நாளாவதுமறியீர்"—

நண்பர்காள்! வந்தனம்! சாமக்குணநாதன்.

[illegible]

ब्रह्मविद्या.

चिदंबरम्. खरनामसंवत्सरः मीनमासः, १७

आर्याचाररहस्यम्.

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—கர வருட பங்குனி மீ 17உ

ஆரியாசார ரகசியம்.

விடியற்காலப்படலம்

புண்டரம்.

ஐயா!

இப்பொழுது நீராட்டமானவுடன் திருநீறணிதலின் பயனெடுத்தோதல் அத்தியாவசியம். இவ்விஷயம் திருநீற்றிற்கும் திருமண் காப்புக்கும் சமமாயினும் ஓரிடம் சொன்னால் மற்றோரிடம் அதைப்பற்றி எழுதவேண்டியதில்லை என்பதே எமது கருத்து.

இங்கு "காலையில் மூழ்கி நல்லுடை உடுத்து உடனே புண்டரம் தரிக்க" என்பது விதி. அதை திருத்தமாய்த் தரிக்கவேண்டியவிடம் முதலியவை நன்கு விளக்கப் படுகின்றன. இங்கு விசாரிக்கவேண்டியது. விடியற்காலத்தில் நேத்திரம் முதலியவிடங்களில் மலம் இளகி நிற்பதைப்பற்றி முன் எடுத்துக் காட்டினேம். அதுகொண்டு அக்காலத்தில்ஸ்நானஞ்செய்வதால உடனே சரீரத்தில் எங்கும் ஒழிதக் குளிர்ச்சியுண்டாவதால் புத்திஸ்தானமாகிய மூளை முதலிய விடங்களும் குளிர்ச்சியடைந்து அவற்றின் வேலை சிறிது தாமதமாகவே நடக்க நேரும். இனி மூளை முதலிய விடங்களிலும் சந்துக்களிலும் சிறிது சூடுண்டானால புத்திப பிரகாசமும சந்திகளில் கபம் உருகினால் சந்திகளுக்கு மிக சுலபமாய் வேலைசெய்யு மாற்றலும் உண்டாம். ஆதலின் மூளை முதலிய நான்கு புத்திஸ்தானங்களிலும் அதைப்போன்றசில சந்திகளிலும் அவசியம் இத்திரு நீறு தரிக்கவேண்டும். இனி எக்காலத்தும் சந்திகளால் ஸௌகரியமும் வேண்டுமாதலால் எக்கருமத்துக்கும் புண்டரந்தரித்தல் அவசியமே. ஆயினும் நீராட்டத்தில் உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையில ஒரே நிமிஷத்தில் குளிர்ச்சி பிறப்பதாலும் உடனே புத்திஸ்தானத்திலும் சந்திகளிலும் உஷ்

[illegible]

ணம் பிறப்பிக்கவேண்டி நேருதலாலும் அதற்கென உடனே இத்திருநீற்றை முற்கூறிய விடங்களில் தரிக்க வேண்டும். இனி திருநீறு உடலிலுள்ளநீரை இயக்கும் என்பது வைத்தியத்திலும் அநுபவத்திலும் கண்ட துணிபு. பஸ்மம் தண்ணீரை யியக்கக்கதிரவன் கதிர்த்துணையைச்சிறிதும அவாவாது. மண் முதலியவை தண்ணீரை இயக்கக் கதிரவன் கிரண வாற்றலை எதிர் நோக்கும்.

உதாரணமாக, ஒரு சிறுச் சாம்பற்கட்டியைக்கையிலெடுத்து இருண்டவிடத்திலிருந்து தண்ணீரில் சிறிது நனைத்தால் அது உடனே தன்னுருவம் உள்ளமட்டில் தண்ணீரை இயக்கக் காண்கின்றோம. வைத்தியத்திலும ஒருவனுக்கு தலையில்நீர்க்கோர்வையிருந்தால் அவனுக்கு ஒருசாம்பல் மூட்டையைத்தலையணையாகவிடின் அது அந்த நீரை இயக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதுமட்டோ! சிறிது தண்ணீர் பட்டவுடன் அந்தச் சாம்பற்கட்டியில் வெளிவரும் மணம் பித்தத்தைச் சாந்தப்படுத்தும். எங்ஙனமெனில், காலை நீராட்டத்தால் தாதுவிருத்தியும் பித்தம் ஓங்குதலும் உண்டென்றுரைத்தோமல்லவா? அப்பித்தம் தினந்தோறும் மேனோக்க வாந்திரோகம் பிறக்கும. அதற்குத் தண்ணீர் சேர்ந்த திருநீற்றின் நாற்றம்பெரியமருந்தாகும். அதுகொண்டேகாலையில் உடலில தண்ணீர் கலந்த திருநீற்றைப்பூசுவது. விடியற்காலச்சூரியகிரண குணத்தையும் அதிலுள்ள பித்தத்தையும் பற்றிப் பின்சொல்லுவாம். அக்காலப் பித்தத்தை ஒழிக்கவேண்டியே காலையில் செவ்விக்கனி முதலியவைகளை உட்கொள்ளல்வேணடும் என வைத்தியம கூறுகின்றது. நீரில் நனைந்த நீற்றின் நாற்றம் முற்றிலும் வமனத்வத [வாந்தியை] த்தடுக்கும் என்பது அநுபவம். இனி மாலைக் கால விடமேஅய்யன் கபம் அதிகப்படும் காலமாகலாலும் அக்காலம் நீராட்ட மின்மையாலும் மூளைச்சுத்தி சந்திச் சுழல் அக்காலத்துக்கு வேண்டினும் உடலெல்லாம் நிறைந்த பித்தம் முதலியவைகளை இயக்கவேண்டுவது அவ்வளவாக வேண்டுவதில்லை என கருதியே 'மாலையில் நீரின்றி நீறுபூசலாம' என்றது. இதனால் காலை நீராட்டத்தால் இறுகியசந்துக்கபங்களை இளக்கவும புத்தியை நலவழி நடத்தவும் காலைப்பித்தத்தைக் கழிக்கவுமே திருநீற்றைத் தரித்தல எனக்கண்டறிக.

இனி இத்திருநீறு வெகு சூக்குமமாக உட்புகுந்து அங்குள்ள குளிர்ச்சியைச் சிறிது சிறிதாக ஒழித்திடும். சூட்டை உண்டாக்கும். சரீரத்துக்குச் சுகம கிடைக்கச்செய்யும். ஆதலாற்றான் தருமநூல்களில் மண் முதலியவற்றிற்கிலமையாத ஆக்கியமையானமைமாத்தனமை இத்திரு

[illegible]

நீற்றிற் கமைந்தது. அதனுட்கருத்திது. ஸ்நானம் என்பது எவ்வழியாவது உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்த மலத்தை ஒழிக்கும் தொழிலே. அதில திருநீற்றால் முடிந்தால் அதை 'ஆக்கிநேய ஸ்நாநம்'' எனச்சொல்வது. இங்குண்மை இது. நீரானது மயிர்க்கால்வழி உட்சென்று அங்குள்ள மலங்களை ஒழித்து அவ்விடத்துக் குளிர்ச்சியுண்டாக்குகின்றது. இததொழில் நீரால் முடிய நல்ல வேகமும் அல்லது நல்ல கனமும் அவரவர் பக்கம் குறைந்த நீர்நிலையில் பெறப்படின் அதுகாற்றுலாதல்மற்றதாலாதல் காய்ந்திடும் ஆதலால் அவசியம் அதிக நீரே குணங்கொடுக்கும் என்றது, ஆதலாற்றான் குளம் ஆறுமுதலியவற்றிற் குளிக்கவேண்டுமென்றேம். அந்நீர் அகப்படா விடில் வெந்நீரே நலமென்றேம். இனி திருநீற்றின் பேராற்றலை எவ்வழியிலும் எவ்வித பூதசக்தியாலும் மாற்றமுடியாது. அதில காற்றுபோதினும் அதனாற்றல் குன்றாது. நீர்படினும் ஒழியாது நெருப்பிடினும் தொலையாது. ஆகையால் அதன் ஆற்றல அழியாநிலைமை பெற்றதென வறிக. ஆயின அத்திருநீறு புத்தி நிலைகளையும சத்துகளையும் கைப்பற்றுந்தலதிற்றுடையாது மிலலே. ஆதலாற்றான் அதை ''ஆக்நேயஸ்நாநம்'' என்றனர் ஆன்றோர். ஒரிடம திபிடில அதநீ தனது பேராற்றலுள்ளவரையில் உள்ளும புறமபும நிறைந்து ஆங்காங்குள்ள அழுக்கை யகற்றுமாதலின் அதுபோல் தமதாற்றலுள்ளவரை உள்ளும் புறம்புமசுத்தசெய்யும் திருநீற்றை அக்கினி என வுபசரித்ததுகாண்க. ஆதலாற்றான் 'முக்காலத்தும் நீர் கலந்து நீற்றைப் பூசுக' என்றும 'திருநீற்றால் செய்யும் ஸ்நானம ஆக்நேயம்' என்றும 'நீராடலிலாற்றலற்றவன் திருநீற்றிலாடுவான்' எனறும் முதறிஞர் திருவாய்கிட்டனர்

இனி இதற்குள்ள மற்றோர் பெருமையை விளக்குவாம். இத்திருநீறு 'இத்தேகத்தாரியர் சரீரம் எலலாம் இறுதியில நீறாவதேயென்று குறித்து அதுவழி மக்களுக்குப பெருந் துறவை உபதேசிக்கின்றது' என்பதே. எங்ஙனம் எனில் கூறுவாம். இத்தேசத்தில் உயிர்துறந்தவர் இருவகை ஸம்ஸ்கரிக்கப்படுவர். கொளுத்தல அலலது புதைத்தல்இதில் முதல் வகையால நீறுவது எல்லோரு மறிவார். இரண்டாம் முறையில படுத் திருநீறு உப்பு இவற்றில் இட்ட சரீரம் அதுவாக முடிகிறது. இனி மண்ணிற்றனே சரீரத்தைப்புதைத்தால் அது அழுகிப்புழுக்கள் உண்டாகப பெறும். துர்நாற்றம் வீசும். இனி உப்பு சாமபல முதலியவை போட்டால அவைகளின சேர்க்கையால் அச்சரீரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உணர்ந்தனிருக்கும். உணர்ந்தனிருவது மரமுதலியவற்றிலும் காணலாம். சிலர் விபூதித் துவேஷத்தால்தங்கள் நெற்றிகளில் அதைத்தரியாதொழிந்தாலும் அவர்சரீரம் இறுதியில் அந்தத் திருநீறுருவமாய் முடியும் என்பதை மறுக்க வல்லரல்லர். அவரும் ஒருகாரமாயவுப்பிற்றுனே அச்சரீரத்தை தயிடுகிறார்கள். இனி தனியுப்பில் வைததால் காலம் குளிர்காலமாயின் அவ்வுப்புக் கரைந்து மண்ணிற் கலக்கச் சரீரம் அ[illegible]றம வீசும். அதுகொண்டே இக்காலதது [illegible] வைத்தியரும் புதைபபதிலும் கொளுத்துவதே [illegible]வும் புதைக்கநோந்தால அச்சரீரத்தைச்சாம்பல சுண்ணாம்புகளில் இடலாம என்றும சொல்லுகிறார்கள். ஆயின திருநீற்றின் பெருமையை யாதுரைபபோம. இதில பலவேற்றுமைகளும் இதற்குள்ள பலமுறைகளும வேதாகமங்களுட்கண்டுகளிக்க.

மற்றதுபின்வரும

மந்திரம்

யோகம.

இம்மந்திர யோகம் என்னும் பெருநிதி ஆதியில் 'இரணயகர்ப்பர' என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. அதுகொண்டே ஸ்ரீவாதராயண முனிவர் கோமான மாபாரதததில 'ஹிரணய கர்பபனே யோகத்தை முதலில குறித்தவன் வேறெவனுமிலன்' என்றுமோக்ஷதருமத்திற்கூறினர். அநேக யோகசாஸ்திரங்களிதொடங்கும் வரை இத்தேசத்தில வழங்கப் பட்டுவந்தது. பெரும்பயனையும விளைத்தது. பிறகு அவ்வளவு பெரியநூலைக்கற்று அதிற்கண்டபடி நடந்து பயன் பெறவாற்றலற்றமாந்தரை நோக்கக்கருணை கூர்ந்து ஆசிரியர் ஸ்ரீபதஞ்சலிமாமுனிவர் அவ்வியோக சாஸ்திரத்திற்கு ஒருசூத்திரம் செய்துவைத்தார். அது இக்கலிகாலத்தவர் யோகசாஸ்திரத்திற்கு முதநூலாய் விளங்குகின்றது. அதற்குப் பிரமஸூத்திரம வகுத்தருளிய ஸ்ரீவாதராயணமாமுனிவர் பாடியம் இயற்றினர். அதற்கே கவிவாணர் புகழ்ப்பதம் பெற்றுக் கபால சோதனஞ்செய்த மகானுபாவனான ஸ்ரீ போஜ பூபாலன் ஓர் உரைசெய்தான. பிறகு ஸ்ரீவாசஸ்பதி மிச்சிரர் எனனும மகாபண்டிதர் ஒருபேருரையும செய்துவைததார. இனி யோகாசிரியர் பதஞ்சலியார் எழுதிய யோகசூத்திரங்கள் எல்லாம சற்றேறக்குறைய அதேமொழிகளாய் ஸ்ரீசிவமகாபுராணத்தில் வாயுசங்கிதையில் காணப்படுகின்றன. ஆயின் இவர் யோகசூத்திரத்தைப் பார்த்து வியாஸாசாரியர் புராணம்

[illegible]

எழுதினரோ அல்லது புராணத்தைப்படித்துப்பதஞ்சலியார் சூத்திரம் எழுதினரோவென மயக்கமுண்டாகின்றது. இங்கு இருவகையிலும் உள்ள யுக்திகளை எடுத்துக்காட்டிப்பிறகு ஏதேனுமொன்றைப் புத்திக் கெட்டியமட்டில் உறுதிப்படுத்துவாம். இங்கு சிவபுராணம் எழுதிய வியாஸர் யோக சூத்திரங்களுக்குப் பாஷியம் எழுதயிருக்கிறார். அன்றி வியாஸர் எழுதிய சிவபுராண வாயுசங்கிதையில் அப்பதஞ்சலியின் தோழரான வியாக்கிரபாதர் அவர் குமாரரான உபமன்யு பகவான் இவர் கதைகள் சொல்லப்பட்டது. ஆபின் வியாஸாசாரியர் தாமேமுன் யோக சூத்திரங்களுக்குப் பாஷ்ய மியற்றி அவ்வாசனையால் அந்தப்பொருள்கள் மனதிலமைந்திருந்த சமயத்தில் அப்பொருள் நிறைந்த அனேக செய்யுட்களை சிவபுராணத்தில் அமைத்தார் எனச் சொல்லலாகும். இனி யோக பாடியவுரையாசிரியர் ஐபாதித்தியர் இவ்விஷயம் இத்தன்மையதென எடுத்துக்குறித்தாரில்லை.

அங்ஙனமே ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் பின்னவதரித்தவர் என்பதில் சில குறிகள் உண்டு. மாபாரதத்தில் 'ஹிரண்யகர்ப்பனே யோகத்தின தொல்லாசிரியன்' என்று வியாஸர் திருவாக்கிருத்தலால் அக்காலத்தில்ஹிரண்யகர்ப்பனின்றிவேறுயோகாசிரியர் இருப்பதாகப் புலப்படாததாலும் பதினெண்மகாபுராணங்களையும் செய்து அதன் சாரமாகப்பாரதமியற்றினா' என்று மச்சியபுராணம் கூறுதலாலும் மாபாரதத்தின் முன் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய ஸ்ரீ சிவபுராணத்தில் யோக சூத்திரப்போலிகள் அமைய நியாயமில்லை.

இங்ஙனம் ஓர் துணிபின்றிக்கிடக்கும் இவ்விஷயத்தில் சில நவீனர்கள் 'யோகசூத்திராசிரியரான ஸ்ரீ பதஞ்சலி மாமுனிவர் வியாஸருக்குப்பிறகே பிறந்தவரென்றும் அவர் வியாசர் எழுதிய புராணத்தைப் பார்த்தே இவ்யோக நூலை இயற்றினரென்றும் யோகபாஷியம்வகுத்தருளிய வியாஸர் வேறு என்றும் முடிவுரைகூறுகின்றனர். இங்கு எமது துணிபிது. 'இவ்விருதருமாரும் ஒரேகாலத்திருந்தவர். இவர்களியற்றிய பெருநூல்கள் மட்டில்முன்பின்னாக வியற்றப்பட்டன' என்பதே. எங்ஙனமெனில், வியாஸாசாரியா புராணங்களையும் பின் மாபாரதத்தையும் முறையேயியற்றினர். இதன் பின்னர் யோக சூத்திரம் ஸ்ரீபதஞ்சலிபகவானுலியற்றப்பட்டது. பிறகு யோக ஸூத்திரங்களுக்குப்பாடியம் வியாஸர் செய்தருளினா. 'என்று இவ்வித வழி ஒப்பாதொழியின் எவ்விதத்தும் பொருத்தம் கூறுவது முடியாது. பாருங்கள் நமது தேசத்துப் புலவர்களில் முதன்மைபெற்ற ஸ்ரீவே

[illegible]

சபட்டர் தாமியற்றிய 'மஞ்ஜூஷா' கிரந்தத்தில் யோக பாடியம் இயற்றின ஸ்ரீவியாசபகவான் தாம் இயற்றிய பிரமசூத்ரத்திரதின் அவாந்தரபற்றி அதிலுள்ளவைகளையும் கொள்ளலாம்' என்றுரைக்கின்றார். மேலும் பதஞ்சலியார் மாபாடிய மூலத்திற்றானே 'வியாஸ வருட' என்று தொடங்கி வியாகரண வார்த்திககாரர் ஆசிரியர் காத்தியாயனர் கூறுதலால் ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் அவர்க்குப் பிற்பட்டவர் எனக் கூறுவதுஎங்ஙனம் அமையாதொழியும்? இங்கு அதிகம் சொல்லவேண்டுவது வியாகரணத்தைப்பற்றி எழுதிய விடத்துக் கூறுதும். மீண்டும் இங்கெழுதோம். இங்கு முடிவாக ஸ்ரீவியாஸர் பதஞ்சலியார் இருவரும் ஒருகாலத்தவர். இவர் இயற்றிய நூலிரண்டும் முன்பின்னாகவமைந்து இனி பல நூல்களை இயற்றியும பலகாலஞ்சென்றுமுள்ள ஓர் கிழவாசிரியர் தமக்கு வயதிற்சிறிது தாழ்ந்த புலயர் எழுதிய பெருநாலுக்குரையிடல் கூடாதென்றுவது அமையாதென்றுவது யுக்திக்கொவ்வாதென்றுவதுண்டோ? ஆயின் வியாஸர் முதலிய மூதறிஞர் இத்திவ்விய சாஸ்திரத்தை ஆதரித்தார் என்பதற்றடைபேதுமில்லை. இனிஇதற்குப் பின்னாசிரியர் அனேகர். அவர்களுள் ஸ்ரீஜயாதித்தியாசாரியார் ஒருவர். மற்று ஸ்ரீபகவான் சங்கராசாரியர் ஸ்ரீஸனத்ஸுஜாதியபாடியத்திலும் இராஜயோகபாடியத்திலும்யோகத்தைப் பற்றிய பல விஷயங்களை உபதேசித்தார். ஆயின இதனால் யோகம் மறுக்கப் பட்டதறிக என்று சூத்திரம் கூறுதலால் ஆசிரியர்க்கு யோகம் அசம்மதமோவெனின் அற்றன்று. அவர் கூறும் "ஸத்வ புருஷான்னியதாக்யாதி "(அதாவது ஸத்வம்- காணும் பொருள், புருஷன்-ஆன்மா, அன்னியதா-வேற்றுமை,க்யாதி-அறிவது)' யென்மோக்ஷசாதனம்என்பதுமட்டில்மறுக்கப்பட்டதேயன்றி வேறேதுமில்லையென்றறிக. அன்றேல அம்சதங்ஙனமாக,சைவபாடியம இயற்றிய ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசாரியார் "பதிக்கொவ்வாமையால்" என்றும் சூத்திரம் ஹிரண்யகர்ப்பயோகத்தை மறுப்பதாகக்கூறியதுதான் எவ்வாறமையும எனில்,கூறுதும்: யோகசாஸ்திரம் ஒன்றிற்றான் பரமேசுவரன்நிமித்தகாரணமே எனக் கூறியுள்ளது அதுபொருந்தாதேனக்கொண்டு அதைமட்டில் மறுப்பதே ஆசிரியர் கருத்து. அதுகொண்டே "சிவாகமங்களிலும் பரமபதி நிமித்தகாரணனாகவே சொல்லப்படுகின்றமையால் அவ்வாகமங்களை இச்சூத்திரத்திற்கிலக்காக்காது ஹிரண்யகர்ப்பயோகத்தைமட்டில இலக்காக்கிபது எதுபற்றி" என்னும ஆசங்கைநிகழ "யாம் வேத சிவாகமங்கட்கு வேற்றுமை காண்கிலேம். வேதமும்சிவாகமுமேஎனச்சமாதானங்கூறினர். இதற்கு அங்கமைந்த கருத்தது. வேதங்களிலும் சிவாகமங்களிலும்[உலகத்துக்குக் கடவுள் நிமித்தமும்] உபாதானமும்[முதற்காரணமும்] என்னும (விஷயத்திலாவட்டில்) வேற்றுமைகாணப்படவில்லை.வேதமும(இவ்விஷயத்தில)சிவாகமுமே. அவ்வாகமங்கள் கூறியவற்றையே கூறுதலால் எங்க" என்பதே (உலகத்துக்குக் கடவுள் அபின்ன நிமித்தமும் உபாதானமும் ஆவார் என்பது. யாகம் முதலிய வேதவிஹித கன்மங்களாற்றன் ஞானமும் ஞானத்தாற் பரமபதியினது வீடுபேறுங் கூடும் என்பதும் சைவமா

[illegible]

பாடிய கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சைவசிகாமணி ஸ்ரீநீல கண்ட சிவாசாரியர் கருத்தென்பது அவர் பாடியம் படித்தோர்க்கினிது விளங்கும்.) தர்க்க... [illegible] சில சைவவாசிரியர் அவைதிகமென்றும் ஆபாச... [illegible] அமைந்ததால் யோக சாத்திரத்தை [illegible] போயயாத்யநாயும் உள்ள கேவல நிமித்தகாரணவாதம் சிவாகமங்களில் உள்ளது' கேவல நிமித்தகாரணவாதம் என்றுபாடில அவைதிகம் என ஆசிரியர் கருத்து போகத்தை அவ்விஷயத்தில மறுத்தாராயினும் மற்றைய விஷயத்தில் ஒப்பாமெதாழிந்திலர்.

இனி ஸ்ரீசிவபுராணத்தில் சில செய்யுட்களைப், யோகசூத்திரத்தின் ஒற்றுமையையும் எடுத்துக்காட்டுவோம். [illegible] என்பது புராணம். [illegible] என்பது யோகசூத்திரமாயின் சூத்திரத்தை [illegible] என்பதே அதிகம். [illegible] இது புராணம். [illegible] இது சூத்திர பதொருள் ஒன்று சிறிது சொல் வேறுமை. இதுபாடேடோ! மேலும் பல புராணங்கள் யோக மேற்கோளை யும் விளக்குகின்றன. ஆகை [illegible] மை என்பதைப் பின் எழுதுவாம். [illegible] நாம்.

கடிதம்.

கடிதநர்த்தர்கள் அபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகாசிரியரை சாராபட்டா.

ஓர் ஆராய்ச்சி

ஐயா, பிறந்ததுமுதல் காதுபதங்களுக்கு [illegible] வைரிகளாய் உள்ளவர் மேற்றிசைப் பாதிரிகள் என்பதும் தேசத்தவர்க்குள் எவர்க்கும் தெரியுமே. இவர்கள் சொல விக்கொள்வதுமட்டில் "யாம் உலகத்தார் அஞ்ஞானவிருளை வேரோடு களைய வந்தோம்" என்பதே. அவர்களுக்குத் தொழில் ஆரியமத பூரணசந்திரனுக்கு எவ்வழியிலாவது ஓர் குறைவு காட்டி விற்றலே. இதற்கு இவர் கொள்ளும் பிரமாணங்கள் குழந்தைச் சொல், வீட்டில பாட்டிகள் பழங்கதை இவைகளே. இக்கதைகளில் ஏதேனும் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் கிடைத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிறு கடுகை மேருவாக்கிக் காட்டிப் பல புத்தகங்களை எழுதி 'கூறியது கூறல்' என்னும் குற்றம் செறிய பல சிறு குழாங்களை மயக்கிவருகிறார்கள். இவர் உபந்நியாசங்கள் செய்வது வெளியிலுள்ள திரு

[illegible]

டர் மற்றுள்ள நீசர் மற்ற விபசாரிகள் முதலியவரும் இக த்தில் எவ்விதத்தும் பெருமைபெற வாற்றலற்றவருமான ஜனங்களிடத்தே இவர்க்கு இரண்டுகாலுள்ள எந்த மிருகம் கிடைப்பினும் அதுவும் ஒருலாயமாகவே முடியும். இவர்கள் மதியயங்க ஜாலமாகப்பேசியும், உடை உணவு ஒண்டொடிகள் முதலிய பல இன்பங்களாலும் சாமானிய வறிவற்ற மக்களைக்கவர்ந்து ஏதேதோ அவர்க்குபதேசித்தே வருகிறார்கள். [illegible] கடுகளவு குற்றத்தை மலையாகக் காட்டித் [illegible] அளவு குற்றத்தைக் கடுகளவுங்காட்டாது காலங்கூ[illegible]செய்துவருகிறார்கள். இவர் கொட்டம் இனி ஆரியர் சகியாராதலால் அவரும் பத்திரிகைகள் பிரசங்கங்கள் புத்தகங்கள் என்னும் வழியால இவரை ஒருவாறு அமிழ்த்த முயன்றுவரும் இச்சமயம் யாமும் வீணிற் காலங்கழித்தல் கூடாதெனக் கருதி யாமும் சிறிதுஉதவ முயன்றோம். இவ்விஷயத்தில வித்தினேசுவர பூஜைபாக கனம் விலகின் பாதிரியார் எழுதிய வழுநூல ஒன்றைக் கண்டிக்க முயன்று இறங்கெடுப்போம். ஐய! சிறிது கவனிக்கவேண்டும். இதுமுதல் அவர் புத்தகத்துள்ளவற்றையும வடமொழியாற் கூறி மறுத்து [illegible]து தே வருவாம்.

வரும.

கலியுக வலிமை.

ஓ ஆரிய மகாஜனங்களே! இப்பெரியதோர் ஆச்சரியகரமான கலியுக வலிமையைச் சிந்து செவிசாய்த்துங் கேட்பீர்களாக.

இப்பொழுது செந்தமிழ்ப் பெருங்கடலுள் ஓர் சிறிது கற்ற சில சூத்திரர்கள் சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச வேதாங்கமுதலிய எவ்வித்தைகளிலும் சுதந்திராதிகாரமுள்ள அந்தணரைக்காட்டிலும் தங்களை உத்தமர்களென்று யுக்தியில்லாத தம் வாக்கினால் வியஞ்சன விருத்தியாக வெளியிட்டுவருகின்றார்கள். அங்ஙனம எழுதுவதாலும் எங்கேனும் ஓர் மூலையிற்கிடந்து உளறுவதாலும் எம்போலவார்க்குச் சிறிதேனும் கோபமுண்டாகாதிருப்பினும், "வைக்கோலெடுத்தவழி" என்னும் மூதுரையின் நியாயம் போல மகான்களிடத்தும் அவர்கள் தொடரா வண்ணம் அவர்களைக் கண்டித்தற்பொருட்டே இப்பொழுது இதனை எழுதினோம. இஃதேயன்றி அவர்களைப் பிரதிவாதித்தன்மைக்கு யோக்கியர்களாக மதித்து இப்பிரமவித்தியா பத்திரிகையில் இக்கடிதம் எழுதத்தொடங்கிற்றிலேம். இனி அவர்களோ சரீர தர்மத்தால் ஈனகாம வருணத்தவர்கள. ஆகையால் சகல சுருதிஸ்மிருதி

[illegible]

முதலான பிரமாண சம்மதமாகவும், முன்னோர் கட்டுப்பாட்டின்படியும் அவர்கள் அடங்கி நடக்கின் அவர்களுடைய வருணத்திற்கேற்ற தொழில் தமக்கு மேலாகிய முதன் மூன்று வருணத்தவர்க்கும் சிசுருஷை செய்தலேயாம். இவர் அவைகட்கு அடங்காது அகாரியரான கிறிஸ்தவர் முதலாயினோர்போல மீறி நடப்பாரேல் அவர் முகாமேலாகனுஞ்செய்தற்கும் இவ்விதி கூறுதற்கும் சிறிதும் ஒருப்படோம். இதுநிற்க. பிராமணர்களுக்குள்ளும் வித்துவான்களாயுள்ளோர் ஓர் விஷயத்தை யுக்தியாசனுசெய்யப்புகுதால் அவ்விஷயத்தை பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரங்களின் பிரமாண வாக்கியசகிதம் அவ்விஷயத்தை நிர்மாணிப்பார்களேயன்றி, தம் மனத்திற்றோற்றியதுலதாக்க கற்பித்த பயனிலலாயுக்திகளை ஒருபோதும் கூறத்துணியார்கள். இங்ஙனமிருக்க, இச்சூளையவர் தவிர மேல்ற்றுரு விஷயத்திலும் அதிகாரமற்ற சூத்திரரொருவர் ராஜாதிராஜ தருமமுண்டாசாரியரான ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளுக்கு 'ஜகத்குரு'வென்று பெயர் பெற்றது எப்படி என்பது முதலிய கேள்விகளால் தம் அறியாமையை வெளியிட்டதுமன்றி, அவ்வடமொழிகளைத்தையும் தம் பஞ்சகிருத்திய நிருபணத்தால் அநுக்கிரகிக்கின்ற கிருபாசமுத்திரமாகிய ஸ்ரீசிதம்பர நடராஜமூர்த்தியை ஆராதிப்பவரும் நடராஜமூர்த்தியை ஒப்பவருமாகிய உலகெலாம் புகழும் பெற்ற மகிமை பொருந்திய உத்தம வைதிகபிராமணராகிய ஸ்ரீதில்லைவாழந்தணரென்னும் தீக்ஷிதசுவாமிகளை ஜகத்குருவென்பதல்லெங்கள் சமயதம்போல அவரும் ஜகத்குருத்துவத்துக்கு உரியவர்களென்று தாம் அங்கீகரிப்பவர்போல அபிநயஞ்செய்து தம் நெஞ்சத்தில் நெடுநாளாக அடக்கிவைத்திருந்த உள்ளக்கருத்தாக அபிப்பிராயமான மேற்கண்ட தீக்ஷிதர்களின் சிதம்பரேசுவரியான ஆதிசைவ சாமியத்தையும் சமானமாம், சமான பூஜகத்துவம் முதலிய மதங்களைப் பரியாத்தெழுதிய போல்வசனங்களால் வெளியிட்டார். வைதிக மதஸ்தர்கள் அவ்வைதிக வழி பூஜிக்கப்படும் தேவதா சந்நிதியில் பிரசாதங்களை ஏன் கிரகிக்கமாட்டார்! அப்பிரசாதத்தைக் கிரகிக்கத்தகாத அநதிகாரிகளுக்கே அவ்வைதிகப் பிரசாதம் கொடுக்கப்படமாட்டாது. இங்ஙனமிருக்க அவ்விஷயத்தில் தாம் புகுந்து தீக்ஷிதசுவாமிகளின் வேதோக்தமான தகரோபாசனையைக் கெடுதிசெய்யநினைத்த இச்சூத்திரர் தந்திரச் சூழ்ச்சி அம்மம்ம! மிக அதிசயிக்கத்தக்கதாம்!! இக்கொடுஞ் செயலைக் கேள்வியுற்ற நாம் "வைதிகசைவ" ரென்பவர் எழுதிய தமிழ் வாரத்தையான வச்சிரமேலத்தை இவ்வாக்கிய ரசனையாகிய வச்சிரசூசியால் அழித்து இனி அவர் வாய்திறவாவண்ணம் செய்வோம். அவர் இனிமேலாவது மௌனமாயிராமல் மேற்றேனும் ஆக்ஷிக்க எழுவாரேல் அப்பொழுதே நமவாக்காகிய வச்சிர முசலத்தால் அத்தூஷணைகளைத் தகள் தகளாம்படி சிந்தவிறக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றோம்

இங்ஙனம்,

சிதம்பரம் ஸ்ரீமத், பரமஸ்ரீ
பரமேசுவர தீக்ஷிதர்களுடைய
சிஷ்யர்களில் ஒருவன்.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMA VIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

புத்தகம்] சிதம்பரம். கர௵ பங்குனிமீ கஎ-௳ [இலக்கம்

ஜகத்குரு தூஷண துரீகரணம்.

வைதிகபானுவாய் உலகெலாம் புகழ்பெற்ற ப்ரம்மவித்தையின் ரு-ம் புத்தகம் உக-ம் இலக்கப் பத்திரிகைக்கண் "மடாதிபதிகளும் ஜகத் குருக்களும்" என்னுமகுடத்தின் கீழ் ஸ்ரீஜகத்குரு சங்கரபகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகள்மகிமையை யாவர்க்குந் தெரிவிப்பான ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகாசிரியர் சிலவசனங்களைக் கூறியிருத்தலை நம்வைதிக மகாஜனங்களனைவரும் அறிந்திருப்பார்கள். அவரங்ஙனமோதிய வாசகங்களை "வைதிகசைவ,,ரெனனும் வீணநாமந்தாங்கிய வொருவர்கண்டு அழுக்காறுற்று, கர௵ பங்குனிமீ கஉ யிற்பிரசுரமான ஞானாமிர்தம் உ-ம் இலக்கப்பத்திரிகையிற் பற்பலவசனங்கள் பகர்வாராயினர். அவர் கூறியஅவ்வசனங்களனைத்தும் அழுக்காறின் மிகுதியினாற் விளைந்த பயனில் சொற்களாமன்றி நியாயம் பயப்பதொரு நல்லுரையாகாவாமென்பதனை நம் வைதிகமேன்மக்கள் உணருமாறு ஈண்டுத்துரீகரணம் செய்யுமுகத்தாற் காட்டுகின்றாம்.

ஜகத்குரு நாமவிசாரஞ் செய்யவெழுந்த அந்நண்பர் தாம்வைதிக சைவரெனவின்றார். இவர்வைதிக சைவரெனின், இவர் சமயக்கொள்கை யாதோ? அக்கொள்கையை விளக்கும் நூல்கள் எவை? அந்நூல்களின் வழி வைதிகசைவ சமயக்கொள்கைநிறுத்திய நல்லாசிரியர் பரம்பரையாது? அவர்கள் இப்பொழுது ஆசரிக்கும் ஆசாரங்கள் எவை? அவைஎந்நூற் பிரமாணத்தன? என்றித்தொடக்கத்த வாசங்கைகட்கிறையிறுக்கவோவாகின்றா. என்னை? வைதிகர், சைவர் என்னும் இருவேறுநாமங்கள் தனித்தனி மதத்தார்க்குச் சிறப்புப்பெயராய்ப்பெருவழக்காய் வழங்குவதாக, அவ்விருவேறு சொற்களையும் ஒருசேரத்தொடுத்து இவர்போலவார் நவீனர்சிலர் இக்காலத்துச்சிறுவழக்காய் வழங்குவதன்றி ஏனையோர் வழங்காமையாலென்க. இனிஅவர்வைதிகசைவராவார் ஆதிசைவரும் மகாசைவரும் வேறுபல பகுதியரும் எனமுன்னர் விளக்கினாராலெனின், அற்றன்று, அதுவும் நவீனவழக்கேயாய் மேலையவிசாரத்துளடங்குதலின்,இவர்இவர்க்குப்பிறிதொன்றாசங்கை விளைப்பதொன்றேயாம்.அன்றியுமஆதிசைவர்மகாசைவராதியோர் சித்தாந்தசைவரென்றலேபெருவழக்குமாம். அன்றி இவர்வைதிக சிரேஷ்டர்களாகிய ஸ்ரீ தில்லைவாழந்தணமுனிவர்களை ஆதிசைவர் மகாசைவர் போல்வதொருசைவரென்கின்றார். ஆதிசைவர் மகாசைவராவார் ஆகமநூற்படிசமய விசேட நிருவாண தீக்ஷைகள் பெற்று அபிடேகம்புரிந்து சித்தாந்த சைவத்திறம் பேணுபவர். தில்லைவாழந்தணமுனிவர் அங்ஙனஞ் சமய விசேடாதி தீக்ஷைகள் வேண்டாராய வேதோக்தமான நித்தியகருமங்களையும யாகாதிகளையும் குறைவறப்புரிந்து வைதிகசீலராய அத்துவித சித்தாந்தமேன்மை பெற்று விளங்குபவர். இவ்வுண்மைகள்சிதம்பரபுராணமுதலிய வற்றால் இனிது விளங்கும். இங்ஙனமாக, இவர் இருவேறு வகைப்பட்ட மதத்தினராய அவர்தம்மை ஒருசேரவைதிக சைவரென வழங்குதற்கு அவர் உடம்படுவரோ? மற்றோர் தாமும் ஒப்புவரோ? ஒருபோதும் ஒப்பாரென்க. அங்ஙனமாயின் இவர்கூறும ஆதிசைவர் மகாசைவரும் தில்லைவாழந்தணரும வைதிகசைவரென வழங்கிய சொல பயனில சொல்லாமன்றிப் பிறிதென்னோ! இனி இவர்வைதிகர்சைவர்என்னும இருவேறுபெயரை ஒருசேரவைத்துத்தாபிக்கப்புகினும் அப்பெயரை மேற்கூறிய இருசாரருள் ஆதிசைவர் மகாசைவர்பாற் சார்த்துவரோ? அன்றித்தில்லைவாழந்தணரிற் சார்த்துவரோ? எவர்பாற்சார்த்தினும் அதுவும பெருவழக்கிற்கேயிடனாமென்க. இனி இவர் தில்லைவாழந்தணரையே வைதிகசைவரெனக் கூறித்தாமும் அவர்கொள்கையினரெனபாராயின, தில்லைவாழந்தணர் சங்கராசாரியார் கொண்ட மதமாகிய அத்துவிதசித்தாந்திகளாதலால், இவர் அவர்கொள்கையினராவரோ? அக்கொள்கையினராயின அத்துவிதமதத்தையும அம்மதபிரதிஷ்டாபகாசாரியராயசங்கரரையும நிந்திப்பரோ? இவர்அவ்வாறுநிந்தனையாலும் அப்பத்திரிகையிற்கூறும் பலவசனங்களாலும் சித்தாந்த சைவக் கொள்கையுடையாரென்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. ஆகவே, தங்கொள்கைக்கு மாறுபட்ட மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீ தில்லைவாழந்தணரைத் தம்மவரும் தாமும் பெருங்குரவர்களாகக் கொண்டு வழிபடுசெய்து போதருகின்றோமென்று நண்பர் கடிதத்துக் கூறியசொற்சம்பிரமம் ஈண்டியாதாய்முடியுமோ! இனிநண்பர்கூறிய அவைபற்றி எழுந்த இன்னோரன்ன நியாயங்கள் இவர் தம் பெயராற்பிழைபடுதலை இனிது விளக்கியமைகாண்க.

இனி இவர் இப்பத்திரிகாசிரியர் பகவத்பாதசங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று கூறியதனைமேல் விசாரஞ்செய்வாராய், அவர்க்கப்பெயர் பொருந்துமாறெங்ஙனமென்றார். அப்பெரியர்க்கு இப்பெயர் பத்திரிகாசிரியர் ... இடத்தொடங்கினரோ அதுபொருந்துமாறு யாங்ஙனமெனஇவர் ஆசங்கிக்கவேண்டும். ஜகத்குருவென்னும் சிறப்புப்பெயர் அவர்க்குப்புதிதன்றே. இவ்வுலகெங்கும் அவர்க்கப்பெயர் பெருவழக்காகவழங்குவதொன்றோ அதுமட்டோ, எத்தனையோவரசர் சமஸ்தானங்களிலெல்லாம் பூர்வசாசனங்களில் நிலைபெற விளங்குவதொன்றாம்; அதுமட்டோ, வேற்றுத் தேசமதவேந்தராகிய மாட்சிமைபொருந்திய அங்கிலேயவரசினர் தாமும் ஒத்து மதித்து வழங்குவதொன்றாம்; அதுமட்டோ, அவ்வரசினர் தம் சாசனங்களிற் பதிந்து வைத்திருப்பதொன்றுமாம்; அதுமட்டோ, பூர்வகாலத்திருந்த ராஸ்தி

கர் பௌத்தர் முதலியோராலும் இடைக்காலத்தேவந்த மகமதியராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதொன்றும்; அதுமட்டோ, எத்தனையோ சிலாசாசனங்களினும் செப்பேடுகளினும் துலங்குவதொன்றும்; அதுமட்டோ, எத்தனையோமலைகளிலும் இமாலயபருவதத்திலும் நாட்டப்பட்டுப்பிரகாசிப்பதொன்றும்; பொதுப்படக்கூறின் உலகெங்கணும் வியாபகமுற்று விளங்குவதொன்றும். இங்ஙனம் அவர் திருவவதாரஞ்செய்தவந்நாண்முதல் இந்நாள்காறும் எவராலும் மறுக்கவொண்ணாது விளங்குவதாய ஜகத்குருவாசகத்தனை இஞ்ஞான்றி[ல்] தோன்றி விசாரமுற்றுவிலக்கவெண்ணுதல்,விரிகடல் சூழ் [இ]வ்வுலகத்தை ஓர்சிறுவரயான் விழுங்குகினேப்போன் கருத்தி[னை] [ஒ]க்கிர்த்துச் சிறுவர்தமக்கும் பெருநகை விளைக்குமெனக.

இனி அவர் இன்னும் பற்பல மடாதிபதிகளும் உளராக அவர்தம்மை ஜகத்குரு வென்றல் அநீதியாமென்கின்றார். ஏனையமடாதிபதிகளையும் ஜகத்குரு சங்கராசாரிய சுவாமிகளோடு சமப்படுத்தி வழங்க நண்பர்க்குப் பேரவாவுளதேபோலும். சங்கராசாரியசுவாமிகள் இப்பரதகண்டமெங்கணும் பன்முறை திக்குவிஜயஞ்செய்து நாஸ்திகர் பௌத்தராதியாம் பற்பலமதத்தரை வாதில்வென்று ஜெயக்கொடிநாட்டி எம்மதத்தரும் தம்முன்முனைத்துநிற்க வாற்றலின்றிப்புறந்தந்தோடச்சிங்கவேறுபோல தமக்கோரிணையின்றித்திரிந்து, எவ்வாசாரியர்க்கும் எம்மடத்தவர்க்கும் கிட்டுதற்கரிய விருதுகள் பலபெற்றுவிளங்கி,இன்றும்அவைஎவராலும்தடுக்கப்படாவண்ணம்நிறுத்தினரே. அவர்போல் மற்று எந்த மடாதிபதிகள் உளரோ? அவர்போல "ராஜாதி ராஜகுருபூமண்டலாசாரியர் என்னும் விருது பெற்றுடையார் எவரோ? இன்னும் குறுக்குப்பல்லக்கிட்டு செல்லல், கவர்ன்மெண்டாரால் குண்டுபோடுதல் முதலாம் மரியாதையோடு உபசரித்தெதிர்கொள்ளப்படல், ராஜாதிராஜகுரு பூமண்டலாசிரியர் என்றும், ஷட்தரிசனதாபனசாரியர் என்றும் விருதுபூண்டுசெல்லல் ஆகியஇவை எவ்வாசிரியர்எம்மடாதிபதிக்குஉளதாமோ? இவையெல்லாம் நமது சங்கராசாரிய சுவாமிகட்கு உளதாதலைஇவர் ஓர்போதும் கண்டேனுங்கேட்டேனுமிரார் போலும்! இன்றும் சங்கராசாரியசுவாமிகள் திருமடாலயத் தெருவழியே ஏனையமடாதிபதிகள் தம்விருதோடு செல்லப்படாதிருத்தலையும், அவர் குறுக்குப்பல்லக்கிட்டு வருங்கால் பிறமடாதிபதிகள் எதிர்ப்பல்லக்கு விருதுகளோடு வரமாட்டாதிருத்தலையும் அந்நண்பர்சிறிதும் அறியார்போலும். இவையெல்லாம் ஏனையமடாதிபதிகளினும் சங்கராசாரியசுவாமிகள் மேம்பட்டுள்ளாரேன்பதைக்காட்டுதலே இந்நண்பர் உணராததென்கொலோ! இன்னும்நண்பர் சங்கராசாரியர் ஜகத்குருவாவது தத்துவப் பிரபஞ்சத்துட்பட்ட புவனகோடிகளைத்திற்குமோ அன்றி இம்மகிதலவரைப்பினுள்ள மாந்தர்யாவர்க்குமோ, அன்றிப்பரதகண்டத்துள்ளார் யாவர்க்குமோ, ஆர்யமகாஜனங்களனைவர்க்குமோ எனத்தாமே சிலவினாக்கள்வினவி, விடையும் விடுத்து, முடிவில் பிறர்தம்மையெல்லாம் அகப்படுத்துச் சங்கராசாரியர்க்கு ஜகத்குருப்பிரயோகம் வழங்கியிடுமியல்வது பெரியதோர் அநீதியேயாம் எனத்தீர்ப்புமளித்திட்டார். இவைகட்கெல்லாம் விடைபுதிதாக எடுத்துக் கூறவேண்டுவதின்றும். சங்கராசாரிய சுவாமிகள் பெற்றுள்ளவிருதினில் அவை யடங்கியிருத்தலால், அதனை இப்பத்திரிகையின் முற்பக்கத்திற்பதித்திருக்கின்றும். நண்பர் அதனைத்தரிசித்து அதன்வாயிலாக உண்மையுணர்ந்துய்வாராக.

இனி நண்பர் மடாதிபதிகள்விஷயமாக வந்த இவ்விடத்தில் உதாரணமாக ஓர்மடாதிபதியையேனும் எடுத்துக்காட்டாது இவ்வழக்கிற்யாதொருசம்பந்தமுமுற்றிராத ஸ்ரீ தில்லைவாழந்தணமுனீந்திரர்களையும் ஆதிசைவர் மகாசைவரையும் எக்கருத்துப்பற்றியோ இங்கிழுத்துப்பேசுகின்றார் மடாதிபதிக்கு ஈடாக மற்றோர்மடாதிபதியை யெடுத்துக்காட்டுதலே முறையாம். தில்லைவாழந்தணமுனீந்திரர்களும் ஆதிசைவரும் மடாதிபதிகளன்றே! அங்ஙனமிருக்க அவர்தம்மை இவர் இங்கிழுத்துப்பேசுவது என்னபயன்குறித்தோ! இனித்தில்லைவாழந்தணமுனீந்திரர் தம்மை வைதிகராயார் பலரும் வணங்கற்பாலராமென்றார். வைதிகசிரேஷ்டர்களாகிய அவர்தம்மை வைதிகர்மாத்திரமோ மற்று எத்திறத்தவரும் என்றும் வணங்கற்பாலரேயா மென்பதை இவரினும் நாம் நன்குணர்ந்துளேம். இனிப் பட்டு நின்று சொல்வோம் சைவசமயாசாரியரும் ஆதிசைவசிலருமாகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்றுதிருக்கூறியமையால், வைதிகர்மாத்திரமோ, ஆதிசைவர் மகாசைவராதியோரும் அவ்வைதிகர்களை திருவடிமுடிமேற்சூட்டி வணங்கற்குரியாரென்பது தெற்றென விளங்குமாறுணர்க.

இனி இவ் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகாசிரியர் சிருங்ககிரியில் தற்காலத்தெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவாபிநவ பாரதியவர்கள் பெருமையை எடுத்துப்பேசப்புகுந்து அவர் ஒழுக்கங்களைப்பாராட்டி இவர்கள் சம்பிரதாயத்தினர் யாவரேயாக யாயினும் மற்றவர்களும் குருவாகக்கொண்டு ஆசரிக்கத்தக்கவரெனக்கூறுவாராக, நண்பர்அதனையும் விசாரிக்கப்புகுந்து சைவவைஷ்ணவ அநுஷ்டானம் நேரும்மடாதிபதிகளும் இவ்வாசாரத்தினைக் குருவாகக்கொள்ளுமாறு எவ்வாறு எனவினவி அவைபற்றிப் பயனில்லாத பலமொழிகள்புகன்று மிக அதிசயித்து அளவுகடந்த நகையும் நகைத்திட்டார். அதைக்கண்டு இப்பொழுது இவர் அறிவு கடந்தவாறிருவேயோ வென எமக்கு மிகுநகையெழுகின்றது! யாதெனிலெனில், சங்கராசாரியரது வைதிகமத சித்தாந்த மடாலயங்கள் இத்தேசத்தில் எத்தனையோவுள்ளன. அவைகட்கெல்லாம் தலையாயது இச்சிருங்ககிரிமடாலயமாம். ஆதலால், தலையாய இம்மடாதிபதியின் ஆசாரமே மற்றையமடாதிபதிகளும் ஆசரிக்கத்தக்கதெனக்கூறின், அது அவர் மதத்தைச்சார்ந்த மடாதிபதிகட்கே சொல்லத்தக்கதாமென்பது இனிது விளங்குவதாக அதன்மேல் இவர்விசாரமின்றி மயிர்த்து தலையிட்டுக்கொள்வது நியாயமாமோ? இவ்விஷயத்தில் இவர்மதி இவ்வாறுசென்றதென்கொலோ! பத்திராதிபர் பிறமடாதிபதிகளை யாண்டேனும் சுட்டிக்காட்டியிருப்பினன்றோ இவர் இவ்வாறு கூறத்தக்கதாகும்.

இன்னும் ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகாசிரியர் ஆசிரியரவர்களது அகத்துக்காலத்து மற்றெத்தனையோ மடாதிபதிகளெல்லாம் [இக்]காலத்தைய துஷ்க்ருத்தியங்களில் செலவிட்டொழிப்பாராக இவர் நல்லொழுக்கத்தோடு தம் ஆசாரியத்துவத்துக்குரிய கடமையைக்கைவிடாது அநுஷ்டித்துவரும் தன்மை நோக்கி அப்பெருமை பேசவந்து அவர்க்குள்ள சிறப்புக்களைக் கூறியிட்டாரேயன்றி மற்றுள்ள மடாதிபதிகளைக் குறைக்கவேண்டுமென்பது அவர் கருத்தன்று. அங்ஙனமாக நண்பர் ஒன்றுமுணராது வீணே தம்மொற்றுமைத் திறம் [ஒ]பொருள் கொண்டு இவ்வாதனையும் புகன்று, சைவ வைஷ்ணவர் ஸ்மார்த்தர் மாத்துவரென்னு மித்திறத்தார்க்கும் கலகம் விளைத்துக் களிகூர எண்ணங்கொண்டே இவ்வாறு எழுதியிட்டாரென்பது பத்திரிகைகள் இரண்டிலுமுள்ள "மடாதிபதிகளும் ஜகத்குருக்களும்" "ஜகத்குரு விசாரம்" என்னும் இருவிஷயங்களையும்படித்தறிவோர்க்கு இனிதுவிளங்கும்.

இனி நண்பர் இம்மட்டிலடங்காது மேலும் வரைந்த சங்கராசாரிய சுவாமிகளது அளவிறந்தபெருமைகளை இன்னும் நன்கு விளக்கக்காட்டு முன்மாதிரியாக இருக்கின்றோம்.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீ முகத்தின் நகல்.

ஸ்ரீ வித்யா ஶங்கர

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதி பூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதற்குக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமஸகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

நடந்த கஅகூஉ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்தலிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

காளயுக்தி ஸம்வத்ஸரம், துலாரவி உஅவ

(ஒப்பம்) தங்கள்,

ஸேதுபதி:.

[illegible]

பஞ்சாங்கம்.

ஐய சிறிது கவனியுங்கள்.

இக்காலத்தில் இருவகையாய் பஞ்சாங்கங்கள் வெளியாகின்றன. "பாஷிதகணிதம்" என்றும் "திருக்ஸித்தம்" என்றும். இதன் முற்பகுதியில் உட்பிரிவு அளவற்றது. அதில் எங்கும் வெகுகாலஞ்சென்ற ஓர் வைணவர் பெயரே போடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகைக்கணிதம் செய்பவர் எவ்வளவும் கணிதவிஷயத்தை அறியாதவரே. இக்கணகர் எவரும் "கிரகம இது" என்றும் அவை சுழலும் வழியையும் நக்ஷத்திரம், ராசி இவற்றின் வேற்றுமையையும் சிறிதும அறியார். அவர் எண்ணுவதுமட்டில கணிதசாஸ்திரம் முற்றிலும் அறிந்திருக்கிறோம என்று. ஒருசமயம் எவரேனும் பதார்த்தங்களைச்சோதித்து உண்மையையறிந்து இவரை ஏதேனும் கேட்கநேர்ந்தால, இவர் தம்பட்டில் அவ்வஞ்ஞானத்தை நிறுத்தாது மேன்மேலும் ஓட்டிநம் மூதறிஞரிடமும் செலுத்திவிடுகிறார்கள். இனி திதி என்பது யாது எனில், சிலர் அவை ஸ்வதந்த்ர தேவதைகள் என்றும் சிலர் கணிதத்தால் அறியக்கூடிய தேவதைகள் என்றும் அவர்கள் புத்திக்கெட்டியபடி சொல்லுவார்கள். மற்றுஞ்சிலர் "மேற்றிசையார்கண்டபடி எழுதவந்த திருக்ஸித்தகணிதம் எனப்படும்; ஆகையால் அதை நம்வைதிகராயிருந்து எப்புகல்கூடாது; எமமவர் தப்பாகக் கணித்தாலும் அதே எமக்குவேண்டும்" என்பர். இவை எல்லாம தவிர கிராமவாசிகளின் அவிவேகத்தை இவ்வளவெனச் சொல்லமுடியாது. அவர் "திருகாகிதத்தில் அச்சிட்ட மூக்காலணாப்பஞ்சாங்கம்; எட்டுப்பஞ்சாங்கத்துக்கோர் குப்பா, என்று அதட்டி எட்டுப்பஞ்சாங்கமே சுத்தமென்கிறார்கள். கிராமாந்திரங்களில் ஏதோ சிலபண்டிதர் கணிதத்தைச் சிறிதும அறியாது கூட்டங்கூடி "எங்கள் பாட்டனார் காலத்தில் இந்தப்பஞ்சாங்கந்தான் அனுஷ்டானம்" எனச்சொல்லுகிறார்கள். இவர் பாட்டனும் மற்றவரும் அனுஷ்டித்ததால் மட்டில் அதுசுத்தமோ? அவர்க்குக்கணிதம் தெரியுமோ? அந்தோ! இவ்வாமபுத்திகள் கணித்ததாகச்சொல்லும் பஞ்சாங்கம் மெய்யென்று வீணில்நம்பி கெடுங்காலம் நம்மவர்க்கு வந்ததே. அம்மம்ம! கலிகாலக்கொடுமை யாதுரைப்போம். ஊமையன், வேதோச்சரண விஷயத்திலும் முடவன் கஸரத்துவித்தையிலும் செவிடன் சங்கீதவித்தையிலும் குருடன் சோதிடத்திலும் தேறியவராய் மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

[illegible]

இங்கு இதுவரையில் சோதிடம் சாக்ஷியால் அறியக்கூடிய சாஸ்திரமாக விருந்தது. அது பிரத்தியக்ஷமாவதற்கு சூரியனும் சந்திரனும் சாக்ஷிகள். இவ்விதப் பெருநூல் இக்கால கணகப்போலிகளால் அடியோடு கெடுக்கப்பட்டது. அந்தோ! இக்கால கணகர்களுக்கு கோளவிஷயம் சிறிதும் தெரியாது. ஒழிந்தாலும் ஏதோ எவரோ கட்டிவிட்ட "கிரணச்சிரேய" முதலிய வாக்கியங்களைப் படித்து கொண்டே தாம் இனி கணிதத்தில் அறியவேண்டியதுமில்லை என்றும் தாம் அறிந்ததும் அதற்கு மேல் அறிந்தாரில்லையென்றும் நம்மை நன்பண்டிதர் வியாகரணங்களைப் படித்தாரே ஒழிய இவர்க்குக் கணிதவழி சிறிதும் தெரியாதாகையால் அதை முற்றிலும் படித்தவர் தாம் பொய்ப் பெயர் தரித்து அவரிடம் யோக்கிதா பத்திரிகை பெற்று சந்தோஷிக்கிறார்கள். உதாரணமாக, சிறிதுகாலத்துக்கு முன் கணிதம் சிறிது தெரிந்தவரும் மற்றவரால் பெரிய கணகர் என நம்பப் பட்டவருமான ஒருவர் புராணங்களால் தானறிந்திருக்கும் கோளத்தை ஒன்று எழுதி எனக்குக் கொடுத்தார். அது துலா மேஷமாசர் சாயகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக முடிந்தது. அவருக்கும் இப்பொழுதுள்ளவர் அறிவிற்சிறியவரே யொழியவேறில்லை. இவர் மனதில் உலகம் கோளமெனபதும் கூடப் படவில்லை. இனி திருக்கித பஞ்சாங்கம் காசியில் ப்ரம்மஸ்ரீ பாபுதேவ சாஸ்திரிகளால கணிக்கப்பட்டுவருகிறது. பூனாவில் கணித்துவந்த ப்ரம்மஸ்ரீ லக்ஷ்மணசத்திரே என்பவரால் கணிக்கப்பட்டது. அவர் இப்பொழுதில்லையாதலால ஷையரர் ஏடர் ப்ரம ஸ்ரீ பலவந்தராவு கேத்கே அவர்களால் நடத்தப்படுகிறது. சந்தேயத்தில் திருவையாற்றில் ப்ரமமஸ்ரீ வெங்கடேசதீக்ஷிதர் அவர்கள் கணிக்கிறார்கள். இவர்கள் கணிதப்பயிற்சியைவிரைந்துரைக்கப் புலவரில்லை. அவர் எழுதும் பஞ்சாங்கத்தில் அறிஞர் பரீக்ஷிக்கத்தக்கதும் அறிந்து வியக்கத்தக்கதுமான விஷயங்கள் பலவுள. இவரும் பஞ்சாங்கத்தை எம்பாலனுப்பிய அப்பஞ்ச கர்த்தருக்கு அனேக வந்தனமகமகிழ்ந்தளித்தனம. மற்றது மற்றொரிடம.

சித்தான் பாக்கெட்பஞ்சாங்

"ஸ்ரீ நடராஜர் தினசரிப் பஞ்சாங்க ரூபம"

ஸ்ரீ, சித்தாந்த பஞ்சாங்கங்கள் ... வெளிவந்துலாவுவதைக்காணலாம். ... பஞ்சாங்கமட்டுமல்ல- தினசரி எழுதவும் ... சோதிட விஷயங்களையும் பலவிதப் பொருத்தங்கள் முதலிய அனேக வேறுவிஷயங்களையும் தனது திருப்பெயரிற்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பெருமிக்குலாவும் இது, தன் கையிலிருப்பின் அனேக வெங்கிகள் அருந்தோழன் ஒருவன் கூடவிருப்பதாக நினைக்கலாம். இவற்றுள் முதன்மை பெற்ற பஞ்சாங்கம் சுமார் எழு எட்டு வருடங்களாக நடைபெற்றுவருகிறது. இதன் சாயலாக தெலுங்கு நாட்டவர்க் குபயோகமாகும்படி ஒரு தெலுங்கு பஞ்சாங்கத்தையும் காலத்துள்ள தலைமையைப்பெற்றது. இது நமது நாட்டின் பரோபகாரியாகிய ரியுன் பிரஸின் படத்தை முன் வைத்து அமைக்கப்பட்டது. மற்றது வாலமேலாக பரோபகாரியான ஸ்ரீமத் ராந்த கட்டோஜன் திருவுருவத்தையும் கண அவயவமாகத் தணிந்து நிற்கின்றது. இவ்விரு பஞ்சாங்கங்களும் ஒருமாதிரியாயும் ஒரே விலையாயும் தகப்பன் குமாரர்களாக வெளியிடப்பட்டன. இவ்விரு பஞ்சாங்கங்களையும் மாசகு அனுப்பிய அவற்றின் சொந்தக் காரர்களுக்கும் அவர் பஞ்சாங்கங்களுக்கும் மேலான கூடிய பரமேசுவரனைப்பிரார்த்திப்போம்.

விக்கிரகாராதனம்.

தொடர்ச்சி.

பவப்பிணியை நீக்க இக்கலியில் வேறு யாதொரு மருந்துமில்லை. கலியை வெல்ல வெவ்வேறு மார்க்கமும் கிடைக்காது. இக்கலியோ, உண்மை மதமாகிய வைதிகமதமிருக்க, பல பாபமதங்களில் ஆரியர்களையும் இழுக்குகின்றது. அந்தணர்களோ பெரும்பாலும் காலைமாலைகளில் சூரியனுக்குச் செய்யும் தர்ப்பணத்தை மாற்றி அச் சந்தியைக்கே தாமதமாகச் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர் திருநாவில் இருபத்து நாலு எழுத்துள்ள காயத்திரிக் குப்பதிலாக இருபத்தாறு எழுத்துக்கொண்டதாக ஆங்கிலேயர் பாஷை உலவுகின்றது. இக்காலம் லோபமென்னும் புசிக்கு இளவேனிற்பருவமும், காமமென்னும் பாதிரிமரத்திற்கு முதுவேனிற்பருவமும், கோபமென்னும் கடம்பத்திற்குக் கார்ப்பருவமும், மோகமென்னும் காளுக்குக் கூதிர்ப்பருவமும், மதமென்னும் பனிப்போய்க்கு முன்பனிப்பருவத்திற்கும் மாத்ஸரியமென்னும் ஜாதிப்புஷ்பத்திற்கு பின்பனிப்பருவமுமாக இருக்கிறது. இக்கலி தமது பூர்ணாயுசுடன் கூத்தாடிக்கொண்டிருந்தால் யாம் குடியிருக்கவேண்டியது. ஆகலால் அறிஞர்களே! இக்கூத்தைக் கண்டு திகைக்காது விழித்திருங்கள்! இவ்விதப்பெருந்தீங்குகளை விலக்கப் பிம்பங்களில் கடவுளை வழிபடுதலன்றி வேறு வழி இல்லை.

ஒப்பம்.
வைத்.நாச்சுந்தர ராஜசாஸ்திரி.
மொழிபெயர்ப்பு.

[illegible]

[illegible]

அநுமத் விஜயநாடகம்.

இப்பெயர் வாய்ந்த ஓர் நாடகம் ஸ்ரீசுந்தரராஜகவியென்னும் ஓர் கவி மன்னனாலியற்றப்பட்டது. இவர் மலைநாடென்னும் தர்மராச்சியத்தில் இலத்தூர் என்னும் அக்கிரகாரத்தில்வாழ்பவர். ஸ்ரீராமபத்திரவிஜயமுதலியபலகிரந்தங்களை இயற்றி அதனாலும் நற்கவியெனப் புகழ்பெற்றவர். அவரியற்றிய இந்நாடகம் வீரரசத்தை விஜயரசமாகக்கொண்டது. அதில் நாயகன் சகல வீரசிகாமணியாகிய அனுமந்தர். இதிலுள்ள சரித்திரம் தத்துவசங்கிரக ராமாயணமென்னும் ஓர் கிரந்தத்தில் அடங்கியுள்ளதாம். இதில் அநுமான்செய்த மயிராவணவதம கூறப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றிய நாடகம் இதுவரையில யாவரும செய்திலர். இந்நாடகம் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலிய பிரபந்த லிலக்கணம் நிறையப் பெற்றது. இக்கவி இயற்றிய வைதர்ப்பீ வாசுதேவம் முதலிய சில பிரபந்தங்கள் அச்சிடுவிக்கப்பட்டும் பத்மினீபரிணய முதலிய சில அச்சிடப்படாமலுமிருக்கின்றன. அவற்றிலும இந்நாடகம மிக உயர்ந்த நடையோடமைந்துளதென்பதற்கு யாதும் தடையில்லை. ஆராயப்புகின், இது இங்ஙனம அமையவேண்டியதற்குத் தக்க காரணங்கள் பலவுள. ப்ரம்மவித்தியா சம்பிரதாயத்தில் தனதாசிரியனும பரமாசிரியனும ஓரிடம சேர்ந்திருந்தால் அவ்விடம தம்மைநேரில் ஆட்கொண்டு தமக்குநல்வழிகாட்டி அவர் தம்மாசிரிய ராதலால் அவரையே முதற்கண் வழிபடலமுறையாம். இனிஅவர்க்கு அவ ராசிரியர் ஞானதாதாவெனக்கொண்டு அவரை நாம் வழிபடுவோமாயின், அவர்க்கோராசிரியர்மற்றவர்க்கோராசிரியரெனஉலகசிருஷ்டிவரையில் தொடாந்துநிற்றலால் வழிபடவேண்டியவாசிரியர் முறைவரம்புகடந்தோடி அநவஸ்தாதோஷமெய்திடும ஆதலால், இவர்க்குநேரில் உபாஸ்யமூர்த்தியாயுள்ளவர் அனுமான். அவர்க்கு ஸ்ரீராமமூர்த்திமுதலிய ஆசிரியர் இருக்கினு மிருக்க. தமது உபாசனாமூர்த்தியிடம அவரருளால் தமக்குக் கிடைத்த அற்புதசாமர்த்தியத்தை விளக்கியாகிப்பதுகியாயமன்றோ. இனி இப்புத்தகம் தெலுங்குலிபியில் கல்லகடிதத்தில் மிக அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகத்தைச்சோதித்தவர மட்டும் புத்தகத்தைப் பிழைமலிய வைத்துவிட்டார். இம்மகா காவியத்தைப் பார்த்து மனதிற் சுவைசுரந்து பெருகிவருங்காலத்து ஓர் எழுச்சொல் குறுக்கிட்டு அச்சுவை வழியை மறைத்துத் திருத்தப் பக்க மிருக்குமிடம் மனதைத்திருப்பி விடுகின்றது. இவ்விதம்

ஸூக்தீவதி: ஶப்ராய தநு ஜநஹ்ருதிகஸ்ஸ்யாவி ஸூா வாய ஶவை ஸ்வஸ்யு ப,ஸாதிஹகிஸிதெ க்ஷ ஜமிஶக்தி. ஸ்ரீகாநலௌ கவி: ஸகலகோவிஷோ ஹாமஸ்ரீ கதிநாவாவா ஸ்யாஷ் தர காவெ்யு. கவாம ரஷ்யு ஸம்வ்ருஷாய ஶ்ரு தம் தயாவி வொாயகா: வரம்பாயகாஷ்ஶஜ ஸிஷ்தகாவ்யஸ்ய. யநுகலெ்ருதி வசுஶந ஸாஸ ரிவதஶப ஸூஷ்ணம் ஸிவணம். வ்ருாயஷ்ஶோ ஸூகஶவி பஸிவதிராயா ஶஹதயாபொாயகஸ்யு கரீ் வ்ருாஸஷ தவிவ்யதி. பஸஷஹயஶாவஷகவிவ ஹொாவிஷாஸ கிரஜஶலெநாஜ்ஞம்ஷிதாயா: ஸஹெ்யா ஜாகெநவெஸஸ்ரீவிாஹஷ்ருஹொ கஹஹாவா யெஶாயம் ஶஷ்ருகஷெராஷ: கஷாவிவிஷஷாாஶெ்நு கஷம்கஜவ வஷணெஶஷொ நஶஷொஷபஷிம் ஜந யெஜகாவெ்யு ஜதி- தஷயம்வநவ்ய: கவிவெஶவா நஸ: விஜயதாம் விரவயநுதா ந்யாந்யவி நவ்யா ந்யவி காவ்யா நிநிஷ்வாநாஸ்வாஷ்யு கெவஸாஸகவி லெவஷயஶஷாாவாஷம் ஸாஷரம்வலஹஜவெள ஹாஷஶம்கஷ்யு தலெநாவ்யு லெ்நுாலஹாகா தநிவ்ருஶ தஶ்யாஷிநவாவகாஹொாவஷாஷிகஷம்லெக ரதி வ்ராஷ்ஷி: கவிஶணிஷி: ஸம்யாஸிஷிாரதாநாம் ஶம்யவெ ஜகவிஷிஸ் நலெ்வ்ய:காலெ்வ்யுஸ். தலெயதி வஷ்ஸ க ஶபஶநவிஶபஶநஸஶஜ ்ரஹிதெராஷிவ்ருாய ஜ திஸவஶலவஷாதம்-

ஸூயஶவிஸாஷவஶ்ரிகா

ஸூயஶணய:

வாதஷஷியா நா காவந ்ர வாரீஷா நீம்ஜம் கஷவஶாணாகெரஜாநு வதிர்காஹாஷயாவ ஸாஹஷ ஷிதாலெஷொலெவ.ஸாநவ.நவலெதீணஶ்ர நவவஶ யா த்ய வாஶாஷிஶநம்- யஷஜவலெ்யாஜவஷ்யு பஹஷயா ஸவஶாதலெநாவகஷவஶணா கெரஜா நு தயாதயா ஸ்வாவயதிஸஹா: வ்ருவாரதி வாவ ப: வதீ்ர: உவந்யஸ்ய ஜதிவ பஹஷஸ்ஸாயத லெநஷ ஷெவாநம். உஷ்ஸவெஷஷஶஹத ஷஹாஷெ வஶஹாவஷரஷயொ:தஸ்யாஸ்கிாயிவ:க்ஷ்ஷபா ஸ்ரீலெ்நுகரொாதி ஶஹாஷம் யநும் ஶஹிதாவ வ ஹதி ஸ்ரூஸாம் ஶதஸ்யாபஶாணாஶஸாஶ்ணெ தஸ்யு

அச்சிடுபவர் செய்யும் அநீதி அநேக புத்தகங்களில் உண்டாகின்றன. இனி அறிஞர்கள் இப்புத்தகத்தைப் படிப்பாராயின் சந்திரனிடத்தமைந்த களங்கத்தை லக்ஷியஞ் செய்யாதொழிவது போல் இக்குற்றத்தையும் பாராதொழிவர். இனிஇவ்வைகானச கவிமணி பற்பல கவின் காவியங்களைச் செய்து இக்காலத்தும் நற்கவிகளுளரென்னும் புகழை உண்டாக்குவாரெனவும், இவைத்துக்கோர் நாடகம் திட்டமாயியற்றும் நாவன்மை பெற்ற மற்றைய கவிவாணருடன் கலந்து தாமும் அவருமாய்ப்பல கவின் நற்காவியங்களை இயற்றி இப்பாரதகண்டத்தை அவற்றால் நிரப்புவாரென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆரியசித்தாந்த சந்திரிகை.

இப்பெயர் பூண்ட தோர்பத்திரிகை சிறிதுகாலமாய் மலைநாட்டிலுதித்து வெளிவருவதை அந்நாட்டவர் கண்டிருக்கலாம். அஃது பற்பல முறை பலவழிகளாய் வெளிவந்து மலைநாட்டவர்க்குப் பரமோபகாரம் புரிந்து ஆங்காங்கு பற்பல சபைகளைத் தோற்றுவித்துப் பற்பல துண்டுப்பத்திரிகைகளாலும் பற்பல உபந்யாசங்களாலும் உற்சவ காலங்களிலும் ஜனங்கள் கூடும் மற்றெவ்விதக்கூட்டங்களிலும் மதாபிமானத்தை வளர்த்தற்குப் பெருங்காரணமாயிருக்கிறது. இப்பத்திரிகையை நடத்தும் ப்ரமஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளென்பவர் பல நன் முயற்சிகளைச் செய்து ஆரியமதோத்தாரணஞ்செய்யமுனைந்து வருகிறார். அவர் விடாமுயற்சியால் "பாரதி" என்னும் பெயருடைய ஓர் சபை பாலக்காட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அச்சபையின் விதிகளும் நோக்கங்களும் ஆரியர் மனதைக் கவராதொழியாது. நம்பிரபுக்களும் மற்றவரும் அதை ஆதரிப்பாராயின் புறமதப்பெருங்காற்றாலாடிய ஆரியமத நற்பயிருக்குக் காலத்திற்பொழிந்த நன் மழைபோல அது முடியுமென்பதில் யாதும் தடையின்றாம். அச்சபையின் உத்தேசங்கள் பலவிருப்பினும் முக்கியமாக இரண்டு அம்சங்களுள்ளன. அவையாவன:-- வேதங்களை முறையே கற்பித்தலும் அவைதிக பாஹ்ய மதங்களைக் களையும் வழிகளைப்பலர்க்குப் பயிற்றுவித்தலுமாம். இவ்வுத்தேசம் பயன்படுமேல் எம்மவர்க்கு உண்டாகும் ஆனந்தம் ஓரளவிலடங்காதாதலின், இப்பத்திரிகையும் சபையும் வளர்ந்தோங்க, மன்றிலாடும் இளம்பிறை சூடிய எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

[illegible]

அத்வைத மஞ்சரி.

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தைக் கொண்டொழுகும் ஆரியர்க்கு ஓர் ஆனந்த வார்த்தை.

தஞ்சைமா நாட்டைச்சார்ந்த மாயூரத்துக்கருகில் சிவபிரான் சாவான்மாக்களுக்கும் அநுகிரகித்தற்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருநல்லம் என்னும் க்ஷேத்ரத்தில் ஆரியரை ஆதரிக்கும் சிலரா ... மமஸ்ரீ சாம்பசிவ ஐயரென்னும் ஓர் அந்தணரிருக்கின்றார். அவர் இக்கலிகாலக்கொடுமையை நன்காராய்ந்து அதை ஒருவாறு விலக்கக்கருதி வடநாடுகளில் வழங்கும் காவியமாலையைப்போன்ற அத்வைதமஞ்சரி யென்னும் ஓர் பத்திரிகையை நடாத்த முயன்றிருக்கின்றார். அப்பெயர்க்கிணங்க அப்பத்திரிகையின் கண் பல அத்வைதக்கிரந்தங்கள் வெளியாகும். இனிப்பழைய சுடங்கிலிகளும் படுசோம்பேறிகளும ஓரிடத்திருந்து எல்லாம் பொய்தானே ஏகம் பிரமந்தானே என்று பேசிவரும் போலி வேதாந்தமன்று. மற்று இப்பத்திரிகையில் வருவது ஸ்ரீமத் பரமஹம்சமது ஸூதனானந்த சரஸ்வதி, ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச கௌட பிரமானந்த சரஸ்வதி, ஸ்ரீமத் அப்பய தீக்ஷிதேந்திர சுவாமிகள், ஸ்ரீபரமஹம்ஸ கல்பதருசுவாமிகள்முதலிய பலபெரியோர்கள் இயற்றிய நன்னூல்களே இப்புத்தகத்தில் வெளியாகும். பண்டிதர்காள்! இந்தச்சமயம் வாய்த்ததை விடாது ஆன்றோர் அன்று அவருடலை விட்டும் இன்றுவரையில் தமபுகழுடம்போடிருக்கின்றாராதலின், அவர் புகழுடமபாய இக்கிரந்தங்களை வாங்கிப் படித்து அதனால நலவழியடையுங்கள். இதற்கென ஏற்பட்ட ஓர் சிறு பொருட்டொகையைக் கொடுக்கப்பின்னிடாதீர்கள். பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிய சிவாத்துவித சித்தாந்தத்தைபபற்றி நிற்போற்கு இஃதோர் நற்காலமாம்.

இப்பொழுது தென்னாட்டிற் குடிகொண்ட துவைதிகாகளெல்லோருமா ஒருங்கு சேர்ந்து "மத்துவசித்தாந்தோத்காகினி" என்னுமா ஓர் சபையை நாட்டி நடத்திவருவதை யாவரு மறிந்திருப்பார்கள். மற்றவரும் அவ்வாறு தந்தம் மதவிஷயங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரலன்றோ சிறப்பாம். அங்ஙனம் ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவர் கண்டவிசிஷ்டாத்துவைதசித்தாந்தத்தை எவ்விதத்திலும் முன்னுக்குக்கொண்டுவர வேண்டி. செனனையில் "வேத வேதாந்த வர்த்தனி"யென்னும் பெயருடன் ஓர் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அங்கு பல வைணவர்கள் உபசரிக்கப்படுகி

[illegible]

ன்றார்களன்றோ. அங்கு ஆரிய திராவிடமணிப்பிரவாளங்களில் பல புத்தகங்களை வெளியிடுவதும் பலர்க்கு பாடங்கள்கற்பிப்பதுமாய் அவர்மதம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இங்ஙனம் மற்றைய ஆரிய சகோதரர்கள் தத்தம் மதங்களை முன்னுக்குக்கொண்டுவர முயன்றுநிற்க நாம் அம்மதங்கட்கும் பழமையான நன் மதத்தைக் கைக்கொண்டும், பேசாது உறங்குவோமேல் நாமசெய்யும் குருகாரியம் தான் யாது? அன்றி லோபகாரியந்தான் எது? நாம படும இத்துயரத்தை இவ்வத்துவ மஞ்சரி ஒழித்தொழிக்குமென்றுதோன்றுகின்றது. இவ்வத்துவைத மஞ்சரியில வெளியிட உத்தேசித்திருக்குங் கிரந்தங்களிலொன்றாவது முற்றிலும் அகப்படுவதரிது. அகப்படினும் கையெழுத்துப் பனையோலைகளில் எழுதிவைக்கவேண்டும். ஒரு சமயம் அப்பனையேடு கை தவறினால் அதுபோன்ற மற்றொரு புஸ்தகம் கிட்டுவதரிது. அப்புத்தகத்தை மற்றொருவரைக் கொண்டு எழுதுவித்தால ஆயிரங்கிரந்தங்களுக்கு ரூபா 2—8—0 வரையிற செலவாம. அந்த புஸ்தகம் அச்சிலவரின் எவ்வளவு திடமான கடிதத்திலும் அதன் விலை 9- ரவுக்கு மேற்படாது. ஆதலால, அறிஞர்காள்! கும்பகோணத்துள்ள ஸ்ரீவித்தியா மந்திரசாலையில பேர்கண்டவருக்கு அதன் கட்டணத்தை யனுப்பி அப்பத்திரிகையை ஆதரிப்பீர்களாக. தங்களைப்போன்ற அறிஞர்களின் அபிமானத்தாலும் அப்பத்திராதிபர் விடாமுயற்சியாலும் சமமவா பாகங்களுடனும் இப்பத்திரிகை நீடூழிநிலைபெற்றுவாழுமபடி நுதல் விழியார்க்கருணை மாரிபொழியப் பிரார்த்திக்கின்றோம.

கலிகாலக் கல்யாண கோலாகலம்.

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஆரிய சித்தாந்த சந்திரிகையென்னும் பத்திரிகை சமீபகாலத்திலே நடந்த ஓர் விவாகத்தை உதாரணமாகக்காட்டிச் சிலபாகம் எழுதியிருக்கின்றது. அதை உற்று நோக்கின அவர் எழுதியது போதாததாகக்காணப்படுகின்றது. இவ்விஷயத்திலெழுதத்தக்கனபலவுள. இப்பொழுது இத்தேசத்தில் விவாகமென்றொன்று நடக்கின்றதே யன்றி விதிவழி நடத்தல ஒழிந்ததென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. அப்பத்திரிகையில் இக்காலத்து விவாகங்களில் முறைதப்பியின்செலவு செய்யப்படுகின்றதென்றும் முறையுடன் நடக்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முடிவதில்லை யென்றும் இருகுற்றங்களை எடுத்துப்பேசியிருக்கின்றது. இவற்றுள் முறை மீறிச்செலவிடுதலால் இவர் செல்வங்குறைந்து வறுமை மீறிப்பெண்கள் மணங்களிக்க முன் செலவழித்த கைகளால் அறக்கூழ்ச்சாலைகளிலே கூழ்வாங்கியுண்ண நேர்கின்றது. ஆரியராய்ப் பிறந்த நம்மவர்க்கு முக்கியமாய் கர்மானுஷ்டானமே பெருமை கொடுக்கும் கருவியாதலே இவர் சிறிதுமறியாது வீணுகின்றார். இவர்களு[illegible] கர்மத்திற் சிறிதும் சிரத்தையே யில்லை. இக்காலத்தா[illegible] இருவகுப்பினர். அவருட்சிலர் ஆங்கிலேயர் பாஷை கற்று அவர் நடைகொண்டவர். மற்றுஞ்சிலர் வைதிகம் லௌகிக மிரண்டுமறியார். இதில் முற்பகுதியார்க்குச் சிறிதேனும் கர்மத்தில் அன்பில்லை யென்பது சொல்லவேண்டா. பிற்பாலார் அவர்களின்மேலாய் அஞ்ஞானக்கடலுள் அமிழ்ந்தவர். முற்பகுதியார்க்கு ஆங்கிலேயர் முதுமொழிகளும் பிற்பகுதியார்க்குப் பெண்கள் பழமொழிகளுமே பிரமாணமாம். பாருங்கள் இப்பரதகண்டத்தில வறுமை மட்டில தோன்றி நிலைபெற்றதன்று. நல்லுதரம்பெற்ற மனிதனை அகப்படுவதரிதாயிற்று. இக்காலத்து ஊனகணிதப்பட்டிகையை ஒருவாறு அனேகர் நிரப்பினும் இவர்களுள் முன்னோரைபபோல் வீரியம் விலாசம் ஆயுள் ஆரோக்கியம் முதலியவை பெற்றோர் எவருமிலர். இக்காலத்தே பால் மணம்மாறுவதன் முன்னரே பாட்டனுகிவிடுகின்றார்கள். இப்பொழுது சம்போகவயது நிர்ணய சட்டத்தால் 12 வயதிற்குட்பட்ட பெண்களிடம் புருஷ சம்பந்தம் ஒருவாறு விலக்கப்பட்ட போதிலும் அச்சட்டம் கற்புடைய மங்கையர்க்கும் அவர் கணவர்க்கும் தடையாய் ஏற்படுமேயன்றி ஊர் பெயர் தெரியாவொருவனிடம தாம் சமமதித்துக் கலந்து அதனாற் கர்பந்தரித்து 11—வயதுள்ள பெண் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருமானால் அவளைத் தடுக்காது அவளுக்குச் சர்வவித உபசாரமும் செய்விக்கும். கிராமாந்தரத்தவர் படும்பாட்டைப் பாருங்கள். அவர்கள் பெண்கள் வார்த்தைக்கு இசைந்து கோத்திர சூத்திரங்களை அறியாமலும் குலதோஷத்தைச்சிறிதும் பாராட்டாமலும் முறைகளை மதியாமலும் ஏதோஒரு பெண்ணுக்கு ஒருஆணைக்கட்டிவிடுகின்றார்கள். இவர்களுக்குத் தாய்முறையில் ஐந்து தலை முறைகள் தள்ளவேண்டு மென்றும் தகப்பன முறையில் ஏழு தலைமுறைகள் தள்ளவேண்டு மென்றும் ஆசௌச சம்பந்த முள்ளவரையில விவாகம் கூடாதென்றும் எவ்வகையிலும் மூன்று வயதேனும் குறைந்தவளாயிருக்கவே வேணடுமென்றும் அவள் புஷ்பவதியாயினும் ஆகுமகிலைமையிருப்பினும கூடாதென்றும் ஜாதக தோஷ முத

[illegible]

லியலவை உதவாதென்றும் பந்துத்துவம் ஆவசியகமென்றும் கூறும் எவ்வித விதிவிலக்குக்களையும் நோக்காது சிறிது பணமுமிருந்து பெண்களும் சிறிது உடம்பிவிட்டால் உடனே காரியத்தை முடித்து விடுகின்றார்கள். பெண் பிசாசு பிடித்த இவர்கள் செய்யும் வேலையைப்பாருங்கள். பெண்களை விற்கின்றார்கள். மணக்கக்கூடாப் பட்டந்தையரை மணக்கின்றார்கள். ஓர் சமயம் எவரேனும் இங்ஙனம் செய்யலாமாவென வினவின் "ஓகோ! இதில் ஏதும் குறைவு வாராது. குழந்தைகள் பிறக்கும்." அடுத்த வீட்டில் நடந்த கலியாணத்தில் இவ்விதமே ஓர் பிராமணன் சொன்னான். அவர்களிப் பொழுதிருக்கு மொற்றுமையைப் பார்த்தீர்களா. அப்பெண்ணும் பின்ளையும் ருதுசாந்திகல்யாணத்துக்கு முன்னேயே—அன்றோ" என்பதாதி சில வார்த்தைகளைச் சொல்கின்றார்கள். இவ்வாறு துணிந்து கூறுபவர் ஆடவர்களன்று; பெண்களேயாம். இனி தன்கோத்திரத்திற்றானே தான் ஓர் பெண்ணை மணக்க நேர்ந்தால் ஏதோ அந்தப் பெண்ணை மற்றவர்க்குத் தத்துக்கொடுத்து வேறு கோத்திரமாக்கி விவாகம் செய்வதாம். பாருங்கள்! இக்காலத்துக்குமுன் ஒருவருக்கொருவர் புத்திரதானம் செய்தால் அப்புத்திரனைப் பெற்றவன் சுவீகாரப்பிதாவென்றும் புத்திரியைக்கொடுத்தால பெற்றவன் பர்த்தாவென்றும் ஆரியர் பெருவழக்கண்டாம். இப்பொருளையே எடுத்தோதும் "கன்னியலா" என்றுதொடங்கிய பத்திரம் கன்னிகை தானசம்ஸ்காரத்தால் தன் பிதிர் குலசம்பந்தத்தை விட்டு பர்த்திருசம்பந்தத்தை எய்துவதாகக்கூறிநிற்க, ஸ்திரீ சுவீகாரம் கொடுக்கும வழியைக் கண்டுபிடித்தவன் எவனோ! இனி அவ்விதம கொடுக்கப்பட்ட பெண் சுவீகாரஞ் செய்துகொண்டவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சர்வசடங்குகளையும் செய்து முடித்தும் புத்திர பாவத்தை முற்றிலும் நிறைவேற்றுகின்றனளா. மந்திராதிகார மற்று மணவாளன் கைப்பட்ட மங்கையர்க்குச் சுவீகாரமென்னும் புதுவழி தன் தன் கோத்திரதிற்பிறந்தவன் கலக்கக்கருவியே யன்றி வேறில்லை. இனி இவ்வழியை ஆரியர் ஆசரிக்கத்தொடங்கின், தன் பெண்ணையும் உடன் பிறந்தாளையும் கூட விவாகம் செய்யலாம். அஃதெங்ஙன மெனில், வழியிற் போகும் ஓர் பிராமணனுக்கு அவளைத்தத்தாகக் கொடுத்து அவளிடம் பிரதிக்கிரகம் செய்தே, இனிக்கொடுத்தவனே வாங்கலாகாதெனின், தான்கொடுத்துத் தன் பிள்ளைக்குச் செய்தற்கு யாதும் தடையில்லையே. அது மட்டோ! தாய் அல்லது அம்பாள் இறந்தால் அம்மான

[illegible]

« ஸமயவிசார: »

[illegible]

பெண்ணை விவாகம் செய்யலாமாம். இஃதென்னை விபரீதம்! தாயிறந்த பிறகு அம்மானிறந்தால் அவனுக்கு ஆசௌசம் தொலையுமோ! மகாளயகாலத்து அவனுக்குக் கொடுக்கும் பிண்டமும் தொலையுமோ! தகப்பனிறந்த பிறகு சிற்றப்பன் பாட்டனிவர்க்குள்ள சம்பந்தமும் ஒழிந்து விடுமே. இவைகளெல்லாம் கலிகாலக் கொடுமையால் சேர்ந்தவையாதலால், இனி இவர்க்கு முன்னோர் பெற்ற பெரும் பேறு கிடைப்பதெக்காலமோ! இனி விவாகத்திற்குச் சந்தானமே பிரயோசனமாயின் மிருகங்களுக்குத் தாயிடத்துக் கூடினும் சந்தானமுண்டாவதைக் காண்டலால் சிவ சிவ!! இனி——விவாகமும் நடக்குமோ வென மனம் பதறுகின்றது.

சமய விசாரம்.

ஆரியமணிகாள்! இவ்வுலகத்தில் தோன்றி நின்றொடுங்கும் ஜீவவருக்கங்களெல்லாவற்றிலும், இம்மானுடத்தோற்றமொன்றே மிகச்சிறந்த தென்பதை நாம் விரித்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லையே! இவ்வரிய ஜன்மத்தைப்பெற்ற நாம் இப்போதே விரைந்து இந்த ஜன்மம் எமக்கு வருதற்குக்காரணம் யாது? என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். அங்ஙனம் விசாரிக்குங்கால் அதுவே "சமய விசாரம்"—எனப்படும். சமயமென்றாலும் மதமென்றாலும் ஒன்றே. இவ்வுலகத்திலே சமயங்கள் எண்ணிறந்தனவாயிருக்கின்றன. அவ்வெண்ணிறந்த சமயங்களும சுத்தஷாட்குண்ணிய பரம்பொருளாகிய எமது இறைவனது சங்கற்பத்தினாலேயே நிலைத்து நடைபெறுவனவாம். எங்கும் நிறைந்தவனும் எல்லாம் அறிபவனும எல்லாம் வல்லவனுமாகிய இறைவன் சங்கற்பத்திற்குமாறாக, வேறொருவர் ஒரு சமயத்தைக் கற்பிக்கவாவது நடத்தவாவது வலியுடையராக மாட்டார். இது பற்றியன்றே "அவனன்றி அணுவசையாது" என்று உண்மை நூல்கள் முழங்குகின்றன. இனி அங்ஙனம் ஒன்று இரண்டென்றொழியாது அனந்தசமயங்களை இறைவன்சங்கற்பித்து

[illegible]

நடத்துவானே னெனில் கூறுதும். இவ்வுலகத்தில்தோ
ன்றியொடுங்கும் ஆன்மாக்களெவற்றிற்கும் அறிவொழு
க்கம்முதலியனபலவேறுவகைப்பட்டிருக்குமன்றிஒத்துநி
லாது. நாம் பார்த்த இவ்வுலகத்தில் இரண்டுமனிதரையா
வது (சிறிதும் பேதமில்லாது) ஒரே ரூபமாய் ஒத்திருக்
கக் கண்டோமா! இல்லை. அது போலவே ஏனைக்கு
ணங்குறிகளெல்லாம் வேறுபடுமென்க. அங்ஙனம் வே
றுபடுதற்குக் காரணம் அவ்வவ்வாத்மாக்களின் பரிபாக
விசேடங்களே யாம் "பரிபாகம்" என்பது யாதெனில்,
அது மற்றோரிடம் விரிக்கப்படும். நிற்க. அங்ஙனம்பல
வேறுபட்ட அறிவு தொழிலாதிகள் நிமிஷந்தோறும் மாறு
படுவதே யன்றி ஒரு தன்மையால் நிற்பனவுமல்ல
ஆதலின் அவ்வான்மாக்களெல்லாம் பக்கத்தினிங்கு உப
யும் பொருட்டே பெருங்கருணை நிதியாகிய இறைவன்
சமயங்களை ஏகதேச தத்துவநிலைகளை விளக்குவனவும்
விசேட தத்துவ நிலைகளை விளக்குவனவும் தத்துவாதீத
நிலையை விளக்குவனவுமாய எண்ணிறந்தனவாக நிறுவ
தியருளினர். இது பிள்ளைகட்குப் பாலூட்டும் பருவத்
திற்பாலூட்டியும் சோறூட்டியும் வளர்ப்பது உசிதமாவது
போலென்க. ஒரு வித்தியாசாலையிலே பயிலும் மாணாக்க
கள் பிறப்பினால் ஒத்தவரேயாயினும் அறிவின் மந்தவிள
க்க தாரதம்மிய பேதத்தினால் பல வேறுவகைப்பட்டிரு
த்தலால் கல்வியைச் செம்பொருளுடைய சாமானியக்
கல்வியாகவும் பருப்பொருளுடைய விசேடக்கல்வியாக
வும் பகுத்து அவர்க்குமுறையே கற்பிக்கப்படுதல் போல
ச்சமயங்களையும் இறைவன் நடத்துவனென்றுணர்க. தத்
வங்கள் குறைந்த சாமானிய சமயத்தில் தோன்றி
அதையே முடிவாக நம்பியிருந்த ஒருவன் அந்தச்சமய
நெறி தவறாது ஒழுகிவருவானாயின் அதனால் புண்ணியம்
வளர, அதன் வழி பரிபாகமுண்டாக அதனால் அந்நிலை
க்கு மேலுள்ள தத்வங்கள் அறிவுக்குத்தோற்ற அவன்
அதைக் கொண்டொழுகுவன். இவ்வாறே ஜனனங்கள்
தோறும் மேம்பட்டுச் சென்று முடிவிலே தத்வாதீத
உண்மைநிலை யெய்தி முத்தனாவன். இதற்குச் சோபான
முறை யென்று பேர். ஆகவே தத்வாராய்ச்சியிற்சிறந்த
மேற்சமயிகள் அதனிற்றாழ்ந்த சாமானிய சமயிகளுக்கு
அவ்வுண்மையை அன்போடு போதித்து அவர்களை மே
லேறச்செய்வதும், தத்வநிலையில் தாழ்ந்த சமயிகள் அ
வுயர்ந்த சமயிகளிடத்து அன்போடு அவ்வுண்மைகளை
விசாரித்துணர்ந்து மேலேறுவதும் விவேகநெறியாகிய
பெரிய நீதியாம்.

வரும்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

சிதம்பரம்: நந்தன ௵ சித்திரை மீ 1

ஆரியாசார ரகசியம்

புண்டரம்.

தொடர்ப

இனி ஊர்த்துவபுண்டர விஷயத்தைப் பற்றிச் சிறிதெழுதுவாம். இவ்வூர்த்துவபுண்டரத்தில் அவ்வமதத்தவர் அணியும் வழி பலவேற்றுமைகள் தோன்றி நிற்றலால் அவைகளின் பயனை இன்னதெனத் துணிந்தெடுத்தோதற்கு எம்மாலியன்றிலதாயினும், எட்டியவரையில் அதன் பயனை எடுத்துக்காட்டுவோம். இங்கு ஊர்த்துவகதியை விரும்புவோம். ஊர்த்து புண்டரத்தைத் தரித்தல்வேண்டுமென வேதத்தில் ஓர வாக்கியமுண்டு. அங்கு ஊர்த்துவகதியென்பது பரமுத்தியெனவும் கிரமமுத்தியெனவும் இருவகைப்படும். [ஊர்த்துவம்—மேனோக்கல்.] ஊர்த்துவ முகமாயிருத்தலால் எல்லாவித திருநாமங்களையும் ஊர்த்துவ புண்டரமெனவே வழங்குவர். ஆயினும் பொருளும் அமைப்பும் ஒவ்வொன்றற்கும் வேறுபடும். இதற்குரிய பொருள்கள் இருவகைப்படும். அவையாவன:—திருமண்ணும் சந்தனமுமாம். அத்திருமண்ணும வெண்ணிறம் பெற்றதும் பொன்னிறமுள்ளதுமென இருவகையாம். சந்தனமும் வெண்சந்தனம் செஞ்சந்தனமென இருவகைப்படும். அஃதின்றி மஞ்சட்பொடியும் குங்குமமும் இப்புண்டரத்துக்குபயோகமாவது முண்டு. இங்குள்ள ஊர்த்துவபுண்டரங்களெல்லாம் வைஷ்ணவமாதலின் அதை விஷ்ணுபக்தர்களே தரிக்கற்பாலர். இனி திருமண்ணினால் அணியும் திரிபுண்டரம் ஏழுவிதமும், சந்தனத்தால் அமைவது இரண்டுவிதமுமாம். அதனுட்பிரிவு வெண் திருமண்ணால் நான்கும் பொன்னிற மண்ணால் மூன்று விதமுமாம். அவற்றுள் வெண்மண்ணாலமைந்த நான்கு பேதங்களாவன:—வைணவருட் சிலர் நடுவிற்றாவும் மஞ்சட்பொடியின்றி ஓர் ஈர்க்களவில் தரிக்கும் கீற்றுத்திருநாமம் ஒன்று; அதையே சிறிது பெரியதாய் இரண்டீர்க்கவு சிறு கிளை நீட்டி நடுவில் மஞ்சட்பொடி இடுவது ஒன்று; ஓர்விரலகலத்தில் அடியிற்பிறைபோல் வளைந்து அவ்வளவிற்றானே இருபுறமும் இரு கிளைகள் தோன்ற நடுவில் திருச்சூர்ணம் அமைந்த வடகலைத்திருநாமம் ஒன்று; நாசியடியில் ஓரங்குலக்கமலப்பீடம் இட்டு அதன்மேல் கண்ணன் திருவடியினைத் திருவுருவம் பெற்றுத் திருச்சூர்ணத்துடன் விளங்கும் தென்கலைத்திருநாமமொன்று; பொன்னிற மண்ணாலமையும் திருநாமத்தின் வேற்றுமைகளாவன: இடைவெளியுள்ளதும் அஃதில்லதும் வட்டவடிவானதும் என மூவகையாம்.

வரும.

ஜகத்குரு தூஷண தூரீகரணம்.

தொடர்ச்சி.

இவ்விஷயம் பற்றி முற் சஞ்சிகையில் எழுதிப்போந்த அவ ற்முல் ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகட்கு ஜகத்குருத்துவ நாமம் நவீனமானதன்றிப் புராதன வழக்கா மென்பதனைக் காட்டி . இனி அப்பெயர் அவர்க்கே உரியதாம் முறைமை யின்று காட்டுவோம்.

ஈசி அந்தணர் சைவர், மாத்துவர், வைணவர், கிறிஸ்தவர், மகமதியராதியோர் பலர் இவ்வுலகத்திருத்தலானும், அவர்க் குச் சங்கராசாரியர் குருவன்மையானும், ஸ்மார்த்தரென்னும் ஒருசாரார்க்கு மட்டும்ஆசிரியராகிய அவர் ஜகத்குருவாவதெங் ஙன மென்றார். சைவருள் மடாதிபதிகளாயுள்ளோர் அகோர சிவாசாரியர் மெய் கண்டார் முதலாயினோர் சந்தானத்தர். வை ணவருள் மடாதிபதிகளாயுள்ளோர் இராமாநுஜ பாரம்பரிய த்து வந்தோர். மாத்துவருள் மடாதிபதிகளாயு ள்ளோர் மத்துவாசாரியர் வழிவந்தோர். மகமதியர் கிறிஸ்த வருள்ளிட்டாரும் மகம்மது கிறிஸ்து என்போர் வழிவந்தோ ரேயாம். சங்கராசாரிய சுவாமிகள் காலத்தே இம்மடாதிபதி கள் எவரு மிருந்திலர். அம்மடாதிபதிகள் சங்கராசாரிய சுவாமிகளுக்கு எவ்வளவோ காலத்துக்குப் பின்னிட்டுத் தோ ன்றினோர். இது யாவர்க்கும் இனிதுவிளங்கும். இனி சங் கராசாரிய சுவாமிகள் காலத்தே இப்பரதகண்ட மொழிந்த ஏனைய திசைகளிலுள்ளார் சாமானிய அறிவினராய் நாகரீக மற்றவர்களாயிருந்தமையானும், அவர் இவ்வைதிக சமயத்தோடு எதிர்ந்து வாராமையானும், வைதிக சமயத்தை யாதும் அறி வில்லாதவராயிருந்தமையானும், சங்கராசாரிய சுவாமிகள் அத்திசைகளை நோக்கிலர். மற்று அக்காலத்து மதவிஷயங் களையுணரும் அறிவுடையோராயிருந்தோர் இப்பரதகண்டத் தவரேயாம். அதனால் அவர் இப்பரதகண்டத்து நாற்றிசை களினும் சென்று பன்முறை திக்விஜயஞ்செய்து எம்மதத்த ரையும் தம்முன் முனைந்து நில்லாதோட வடித்து எங்கணும் வைதிகக் கொடி நாட்டினார். அக்காலத்துச் சைவ வைணவ மாத்துவ மடாதிபதிகளின்மையானும், அவர் க்கு மாறுபட்ட கொள்கையுடையார் எவரும் தோன்றி அவர போதனையை மறுத்திடாமையானும், அவர் கருததுககு மாறு பட்ட கொள்கையுடைய சைவராதிய பலரும் பௌத்தர் நாஸ்திகராதியோரால் மிகத்துன்புற்றிருந்த தமையும், அப் பௌத்தர் நாஸ்திகரை வென்று காத்தமையானும், இவைமுதலிய காரியங்களானும், அவரை ஜகத்குருவென்று வழங்கவும், அவர்க்குத் தக்க வந்தனை வழிபாடுகள் செய்யவும் ஒருப்பட்ட [illegible] செய்து வந்தமையானும், இப்பரதகண்டத் தவர் யாவர்க்கும் அவர் குருவாய் விளங்கினார். அதுமாத் திரமன்று, இப்பூமண்டலத்துள்ளார் எவரும் அவர் மதத்தை மறுக்கமாட்டாமல் அடங்கியமையால் அவர் இப்பூமண்டலா சாரியருமாயினார். இனி அச்சங்கராசாரிய சுவாமிகளின் பின்னர் உண்டாய எம்மடாதிபதிகள் எவ்வாசிரியர்களும் அவர் போல் எங்கணும் சென்று திக்விஜயஞ்செய்து அவர் கொள்கையை மறுத்து, அவர் ஜகத்குருத்துவத்தையும் விரு துகளையும் நீக்கிலாதலின், அவர் வழிவந்த மடாதிபதிக ளாய ஆசாரியர்களும் ஜகத்குருவென்று அழைக்கப்படுகின் றார். இனி பின்னர்த் தோன்றும் மடாதிபதிகட்காக முன் னரே அவர் ஜகத்குருத்துவங் கொள்ளலாகா தென்பது முறையன்றாம். பின்னர்த் தோன்றிறுரும் அவர் தம்மை வெற்றிகொண்டன்றிஅவர் ஜகத்குருத்துவத்தை நீக்கவுமாட்டாதார்.

இனி அந்தணர் இவ்வுண்மைகளெல்லாம் ஓர்ந்து சங்க ராசாரியசுவாமிகளை வறிதே நிந்திக்கமையுங்குதல் மிக அறி யும் அறியாமையுமாம்.

இனி நண்பர் இவைகட்கு மறுமொழி யிலை. ஈதல் லெல் வதோல், துரபிமான மன்றி இவைகளையெல்லாம் பகுத்து அமைவோடு சிந்தித்து நியாயமான விஷயங்களை மட்டும் எழுதுவாராக.

ஸ்ரீ பாலஸ்ரீ.

ஞானரித பத்திராதிபரை வினவும்வினாக்கள்

[illegible]

1. வைதிக [illegible] இருளைச் [illegible] சுவாமிகளை [illegible] சமயாசாரியரென்று [illegible] பத்திரிகையில் [illegible] [illegible] வைதிகசமயாசாரியரென்று வைதிகர்கள் கொ ண்டாடுகின்றனர். [illegible] அவர் [illegible] ஆசாரியர்களையும் மடாதிபதிகளை [illegible] [illegible] [illegible] அவர் [illegible] வைதிகராயிற்றே. [illegible] அவர் [illegible] அவைகள் [illegible] அவரை [illegible] அவைபான்மையென்ன ?

2. [illegible] விதிக்க [illegible]

அவை எங்கே சொல்லப்படுகின்றன? அவ்வாசிரமத்தைக் குறிக்கும் சின்னங்களெவை? இப்பொழுது எங்கேனும் அவ்வாசிரமத்தருளரா?

3. வேதங்களிலே விதிக்கப்படுகின்ற நித்திய நைமித்திக கருமங்களையும் யாகாதிகளையும் சைவர்கள் அநுஷ்டிக்கற்பாலரா? அன்று

4. சிவாகமோக்தமான சமய விசேடாதி தீக்ஷைகளைப் பெறுதற்குரியாரெவர்? சிவாகமாசாரங்களை அநுஷ்டித்தற்குரியாரெவர்? அவர் வைதிகாசாரங்களை அநுஷ்டிக்கற்பாலரா? கைவிடற்பாலரா?

5. தருமபுரம், திருவாவடுதுறை, காஞ்சிபுரம், மதுரை, குன்றக்குடி, சொக்கபுரம், பரிதிபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள சைவசாதி வேளாள மடாதிபதிகள் பிரமசரிய முதலிய நால்வகையாசிரமிகளுள் எப்பகுதியர்? பிரமசாரிகளெனின், அவருட்பலர் விவாகம் புரிந்து புத்திரப்பேறடைந்தோராகலின், அது பொருந்துமாறில்லை. கிருகஸ்தர், வானப்பிரஸ்தரென்றென்பது பிரசித்தமாம். இனிச் சந்நியாசிகளெனின், ஆகமங்களிலே சைவர்க்குச் சந்நியாசம் விலக்கப்பட்டமையானும், சந்நியாசிகட்கு ஆசாரியத்துவம் கூடாமையினானும், அவர் தாம் ஆசாரியரென்று ... பிறர்க்குறுதலும் அது ... அமையாதாம். இனி இந்நால்வகை ஆசிரமங்களுள் அடங்காத ஆசிரமத்தான் யாதோ? அவர் எந்நூல் பற்றியொழுகற்பாலரோ? அன்றி, இவர் ... ஞானமாதலாற் கருமபாலத்து ஆசௌசாதிகள் காக்கற்பாலரோ? அன்றோ? தந்தை தாயர்க்குச் செய்யும் அந்தியேஷ்டி, சிராத்தமுதலிய பிதிர்க்கருமங்கள் செய்யற்பாலரோ? அன்றோ? சந்நியாசிகளல்லாதார் அவ்வாறு விடின் அதனால் தோஷமுளதன்றோ? இன்றோ?

6. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் முதலிய பெரியோர் அருளிச் செய்த தோத்திரங்களுக்குத் தேவாரமென்றும், திராவிட வேதமென்றும் பெயரிட்டவர் யாவர்? அவர் சைவரா? பிறரா? அவர் சைவரெனின், அதற்குப் பிரமாணமென்னை? அவ்வேதங்குக் கூறப்படுகின்றன. பிறரெனின், அவர் பெயர், காலம் முதலியன எந்நூலில் யாண்டுக் குறிக்கப்படுகின்றன.

7. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை அடியார் முதலிய நாயன்மாரோடு சேர்க்காததென்னை? அவர் அருளிய திருப்பாடல்களைத் தேவாரமென்றாதல் திராவிடவேதமென்றாதல் பிரித்து வழங்கியதென்னை? திருவாசகமென்றும் பெயர் யாரால் இடப்பட்டது. அதற்குப் பிரமாணமென்னை?

8. திருவாசகம் முன்னரும் தேவாரம் பின்னருமாக வுண்டாயது. அவற்றினை முதலாவது தேவாரத்தினை முன்னரும் திருவாசகத்தினைப் பின்னருமாக வைத்தற்குக் காரணம் யாது?

9. சுத்தாத்துவிதம், வைதிக சைவம் என்னும் பெயர்களும் அம்மத சித்தாந்தங்களும் ஆகமங்களில் உள்ளனவா? உள்ளனவேல், அவை எவ்வாகமத்தில் எப்பாகத்தில் எவ்விடத்தில் எச்சுலோகத்திற் கூறப்படுகின்றன?

10. சைவ வேளாள மடாதீனங்களிலுள்ள சிஷ்யர்களுக்குத் தம்பிரானென்றும், முனிவரென்றும் வழங்கும் பெயர்கள் எந்நூற்பிரமாணம்பற்றி உண்டாயின?

11. புதியஞானாமிர்தம் 2ம் ... பத்திரிகையிலே சங்கராசாரிய சுவாமிகளை மாயாவாதியென்று எழுதியிருக்கக் கண்டேன். உலகத்துக்கு முதற்காரணம் காலமேயென்பார் காலவாதிகளென்றும், பூதமேயென்பார் பூதவாதிகளென்றும், பிரதானமென்னும் முக்குணமேயென்பார் பிரதானவாதிகளென்றும், அழைக்கப்படுதல்போல, மாயையே முதற்காரணமாமென்போரன்றோ மாயாவாதிகளென்னப்படுவர்? சங்கராசாரியர் பிரமமே முதற்காரணமாமென்பவரன்றோ? அங்ஙனமாக அவர் தம்மைப் பிரமவாதிகளென்னாது மாயாவாதிகளென்றது யாதுகாரணம்பற்றி? இனி மேற்கூறிய முறைபற்றி ஆராயப்புகின், சைவர் மாயையே முதற்காரணமெனக்கூறுவோராதலின், அவரன்றோ மாயாவாதிகளாகின்றார்? இவ்வுண்மை ஓராது சிவிர் அவர்தம்மை அங்ஙனம்பேசத் துணிந்த துணிவென்னை?

மேலெழுந்த வினாக்களொவ்வொன்றற்கும் வேதாகம புராணப்பிரமாண வாக்கிய சகிதமான விடை தக்கவாறு அளித்தல்வேண்டும். பிரமாணமற்ற நவீனயுத்திகளை எழுதிப் பத்திரிகையை நிரப்புதலாற் பயன் யாதுமின்றாம்.

இங்ஙனம்,
ஓர் நாவலர்.

ஸ்ரீஜகத்குரு வைபவ விசாரம்.

ஆசிரியர்காள்! சென்ற பங்குனிமீ 1உ வெளிப்பட்ட 'ஞானாமிர்தம்,' என்னும் பத்திரிகையில் "ஜகத்குருவிசாரம்" என்னும் தலைப்பின் கீழ் "வைதிகசைவர்" என்பவர் சிலகடாக்கள் கிளப்பி விட்டார். அக்கடாக்கள் வேலிதாண்டிக்குதித்துப் பயிர்களை அழிக்காதபடி தடுத்து இறைகொடுத்து அடைத்துவைப்பாம். ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகளுக்கு ஷட்தரிசன ஸ்தாபனாசாரியர் பூமண்டலாசாரியர் என்பதாதி பிருதாவளிகள் இக்காலத்து எம்போல்வார் கொடுத்ததுமன்று. அவர்கள்தாமே புனைந்து கொண்டதுமன்று. அவர்கள் சேதுஹிமாசல பரியந்தமான பரதக்கண்டமெல்லாம் வியாபித்த பௌத்தர், சமணர், நாஸ்திகர் முதலிய புறசமயிகளை வென்று ஜயஸ்தம்பம் நாட்டி அதனால் வேதவேதாந்த விற்பன்னர்களாலும் வேந்தர்களாலும் அவ்வாறு சிறந்த பிரு

தாவளிகள் பெற்றார்களென்பது அநேக சிலாசாசனாதிகளால்எக்காலத்தும் மாறாத நிலைபெற்றன. ஆரியருள்ளே முதல் வருணத்தாராகிய அந்தணர்களாயும் யாவரும் வணங்கும் துரியாச்சிரமிகளாயும் விளங்கும ஸ்வாமிகளை ஜகத் குருவென்று வழங்குவதில் ஞானாமிர்த பத்திராதிபர்க்கு அழுக்காறு ஜனித்தது. அம்மமம! சாலவியக்கத்தக்கதே. இனி ஆரியருள்ளே துவைதம், விசிஷ்டாத்துவைதம் முதலிய மத வேறுபாடுகளிருப்பினும் அவ்வமதங்களில் பிரதமாசாரியரொருவரும் சாமானிய ஆசாரியர்கள்பலரும்[அரசனுக்குக் கீழ்மந்திரியர்கள் போல] விளங்கு வதுண்மையால் "மடாதிபதிகளும் ஜகத்குருக்களும்" என்ற பிரயோகம் தத்வாதீத நிலைபெற்ற அத்வைத மதஸ்தர்களையே குறிப்பதாக அதனைச்சிந்தியாது வேறுமடாதிபதிகளைத் தூஷிப்பதாகத் தாமே வலிந்து வருவித்துக்கொண்டு பலவாறு கூறினர். கலகப்பிரியராகிய விசாரகர் இதென்கொலோ! ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளை இதரமதஸ்தர்கள் "ஜகத்குரு" வென்று கூற ஒருப்படமாட்டாரேயென்கிறார். இனி நாஸ்திகர்கள் கடவுளைச் சர்வவல்லவரென்றும் சர்வஞ்ஞரென்றும் கூற ஒருப்படுவதில்லையே! அதனால் இவர் கடவுளுக்கும் இவருக்கும் குறைவு வந்ததுண்டோ! வருமாயினன்றோ அவ்வழியினும் நாமதைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஆகவே ஏகாங்கியென்னுமோரிடையர் பிராமணத்துவேஷங்கொண்டு பாமரர் நிறைந்த சபைகளில் தானே பிராமணரென்று கூறித் திரிவதுபோல் ஞானாமிர்தத்தாரும் ஏதோ எழுதிவைத்தாரென்றுணர்க.

இங்ஙனம,
ஒர் சைவசித்தாந்தி.

பரமாசாரிய விசாரம்.

கரஹூ பங்குனிமீ' த்தெழுந்த புதியஞானாமிர்தம் உ-ம் இலக்கப்பத்திரிகையிலே அப்பத்திராதிபர் 'பரமாசாரியசுவாமிகள் நால்வர்பிரபாவம்" என்னுந்தலைப்பின் கீழ். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்போரைத்தாம் அவர்மீதுகொண்ட அளவுகடந்த அபிமானத்தால் பரமாசாரியர் என்று புகழ்ந்திட்டூர். அவர் தம்அபிமானத்தான்மட்டும் அளவுகடந்து மெய்மறந்து அவ்வாறுபுகழ்ந்திட்டாரெனின், அதுபற்றி யார்க்கும் வரக்கடவதொரு ஆசங்கையாதுமில்லையாம். அங்ஙனமின்றி அவர் அதனையேமெய்யுரையெனக்கொண்டு சாதிக்கப்புகுவாராயின் அது அவர்போல்வார் சிற்சிலரன்றி, நியாயநெறி கடைப்பிடித்தொழுகும் ஏனையோரால் எட்டுணையும் ஒப்பற்பாலதன்றாம். என்னை? பரமாசாரியரென்னுஞ்சொல் ஆசாரியராயாவர்க்கும் மேலாயஆசாரியர் எனப்பொருள்பயக்கும். இவ்வுலகத்தே வைதிகர், சைவர், வைணவர், மாத்துவர், பௌத்தர்,சமணர், பாரசியர், ப்ரம்மசமாசியர், வேதசமாசியர், கிறிஸ்தவர், மகமதியர், எனறித் தொடக்கத்த பலசமயிகளிருக்கின்றார்கள். அவரவர்க்கு ஆசாரியர்களும் பலரிருக்கின்றார்கள். அவ்வாசாரியர்க்கெல்லாம ஆசாரியராயினன்றோ இவர்கள் பரமாசாரியராவார்கள். அவர்க்கெல்லாம் இவர்கள்ஆசாரியர்களாவதெப்படி? இவர் அங்ஙனம் சொல்லினும திருஞானசம்பந்தராதியோர் தமக்கு ஆசாரியரென வைணவாசாரியர்களொப்புவாரா? மாத்துவாசாரியர்களொப்புவாரா? பௌத்தர், சமணர், பாரசியர், ப்ரமசமாசியர், வேதசமாசியர், கிறிஸ்தவர், மகமதியர், எனும் இவர் தம்ஆசாரியர்களொப்புவாரா? ஒருபோதுமொப்பார். அங்ஙனமாக, அவர் தமக்கெலாம இவர்கள் ஆசாரியர்கள்என்னும பொருள்பட இவ தமமைப்பரமாசாரியரென ஞானாமிர்தக்காரர் கூறத்துணிந்த சொற்சமபிரமம் அமமம்ம! மிக அழகுடைத்தென்க! இனிமேற்கூறிய இவர்க்கெல்லாம் அவர்கள் பரமாசாரியர்களென்பது அவர்கருத்தன்று; சைவாசாரியர்கள் பலர்க்கும அவர்கள் பரமாசாரியர்களென்பதே அவர்கருத்தாகுமெனின், நண்பர்தாம எழுதியபரமாசாரியவாசகத்தில் "சைவசமயபரமாசாரிய" ரென்று குறித்தெழுதாமையால, அதுபொருந்தாதாம். இனி அவர் அங்ஙனம் குறித்தெழுதாதொழியினும் அவரகத்திருந்த கருத்ததுவேயாமெனின், அக்கருத்தை வெளியாக்கும் சொல் அங்கெழுதிடப்படாமையால, அக்குற்றம் அவர் தம்மைப்பற்றாது விடாதென்க. இனி அவரங்ஙனம விடுத்திருப்பினும் அறிவுடையார் அதனை அமைத்துக் கோடலே நன்றாமெனின், ஜகத்குருவிசாரம பிரசுரிக்கப்புகுந்த அப்பத்திராதிபர் இந்நியாயங்களை அதில் ஒட்டியடங்காததென்னே? முதற்பக்கம் எழுதியஅவர் மறுபக்கம் எழுதுமுன் அந்நியாயங்கடம்மை மறந்துவிட்டாரோவாலும்! நண்பர் இமமுறை அங்கு எடுத்தாளாமையால் இங்கும் அது ஒப்பற்பாலதன்றாம். இனிநண்பர் இவைதம்மையெல்லாம் ஆலோசியாது துரிதப்பட்டு இங்ஙனம் வரையத்துணிந்தது சிறிதும்முறையன்றாம்.

நியாயவாதி.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத் குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீ முகத்தின் நகல்.

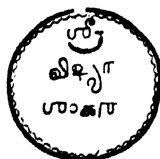

[illegible]

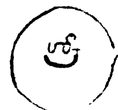

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதி பூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் <u>பிரமவித்தியா பத்திரிகையின்</u> வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று

கரஸம்வத்ஸரம்
துலாரவி உஅவ
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

ஸேதுபதி:.

விக்ரஹாராதநம்.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

தொடர்பு.

"அர்ச்சினர்க்குப்பிரதிமைகளிலும் யோகிகட்கு உள்ளத்திலும் ஹரியிருப்பார்" என்னும் ஓர் வசனம் ஆரியர்களுடைய உள்ளத்தை ஒருவாறு கலக்குகின்றது. ஒருக்கால் கடவுளைப்பிம்பத்தில் ஆராதித்தால் நாம் அறிவினராய்ப்போவோம் என்று அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள். இவர்கள் அவ்வசனத்தின் உண்மைப்பொருளை உணர்ந்தால் அவ்வாறு எண்ணத்துணியார்கள். அதன் பொருள் கடவுள் கருணாமூர்த்தியாதலின் யோகத்தில் வன்மையுள்ளார்க்கு உள்ளகத்தில் தோன்றுவான்; அவ்வித ஆற்றலற்றவர்க்குப்பிரதிமைகளில் ஆவிர்ப்பவித்து அருள்புரிவான் என்பதே. இதனால் பலவிடத்திலும் பிரதிமைகளில் ஆராதிக்கலாமென்ற ஏற்பாடன்றி வேறில்லை. அநேக பெரியோர்களும் பிரதிமைகளிலே கடவுளைவழிபட்டு நற்கதிபெற்றிருக்கின்றார்கள். இப்படியிருக்க, தற்காலத்துச் சிலர் கோயில்களிலே தேவதாசியென்னும் சிலர் இருப்பது அடாதென ஆக்ஷேபிக்கின்றனர். அத்தன்மையே. பரமேசுவர ஆலயங்களில் பரிசாரகம் பாட்டு ஆட்டம் முதலியவை அவர்களுக்கு உண்டெனச் சில ஆகமநூல்கள் கூறுகின்றன. சகரம் சூலம் முதலிய சம்ஸ்காரங்கள் அவர்களுக்குண்டு. சில நியமங்களும் தர்மங்களும் ஆசாரங்களும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வழி அவர்கள் நடந்தால் அவர்கள் கடவுளுக்குப் பரிசாரகம் செய்யலாம். அவர்கள் இக்காலத்தில் அவ்வாறு நடப்பதில்லையென்பது எம் மனதுக்கும் ஓர் பெருந்துயரமே. கலிமகாராஜன் ராச்சியபரிபாலனம் செய்யும் இக்காலத்து எவர் தான் தம் தம் குலதர்மத்தை அநுஷ்டிப்பார்கள். ஆலயங்களில் முதலிற்பூசை செய்பவரைப் பரீக்ஷிக்கவேண்டும். இதிற் பெரும்பான்மையோர் வேதாக்ஷரங்களை உச்சரிக்கவேனும் ஆற்றலற்றவர். அவரைத்தான் குற்றங்கூறியபின்னை! ஆலயத்தின் சர்வாடம்பரங்களும் தாமகர்த்தன் சுவாதீனமாதலின், கண்ணை அடைத்திருப்பவரைப் பூசகராகவும் பரிசாரகராகவும் சமையற்காரராகவும் நியமிப்பான். அவர் சிற்றின்பப் பிரியராயின் அவ்வாலயத் தேவதாசிகள் காலந்தப்பாது வந்து ஆடுவார்கள். இவர்களுக்குப் பெரும்பொருள் தேடும் வழி தெரியும். ஏதேனும் ஒரு பெரிய உற்சவம் நேர்ந்தால் வரிசை வரிசையாய்த் தீவர்த்திகளை வீதிகளிற் கொளுத்திச் சனங்களை மகிழச்செய்வதால் அவர்களால் அகற்றப்பட்ட இருள் ஒருங்கு கூடி

[illegible]

வந்தொளித்தது போல் நீண்டுவாரின்றித் தீபங்களெல்லாம அவிய அங்கு இருள் குடிகொள்கின்றது. தர்மகர்த்தரைச்சேர்ந்த ஆசிருதர்களுக்கு அகமும புறமும் அன்னம் ஆபரணங்கள் அதிகமாய் அளிக்கப்படினும் கடவுளுக்கு ஊசாத உலராத ஒரு சிறு கவளம் அன்னம கிடைப்பது மிக அரிதாயிருக்கின்றது. அவரவர் எனக்கிந்த அன்னம் வேண்டுவதில்லையென அரிசியாகவேகொள்ளைகொள்கின்றார்கள் இனி அ… புண்ணியாவாசனத்துக்குச் சிறிது அரிசிவேண்…றால அது கிடைப்பதரிது. கிடைக்கினும சிறு செ…பகிட்டும். மேளகாரர் தாசிகளுக்குக் கொடுக்கும படியரிசியோ சிரகச்சமபாவுக்குக் குறைவதில்லை. அவர்களுக்கேற்பட்டசம்பளத்தில் அரைக்கார்சமபளமும அத்தியயன பட்டருக்குக் கிடையாது. அந்தோ! வைதிகம் இப்படியா ஒழியவேண்டும! சிரத்தை இவ்வழியாதொலையவேண்டும! நாம் ஒருவரைத்தூஷிக்க வந்ததாய் எண்ணக்கூடாது. இக்காலத்துச் செய்கைகளைக்கண்டு ஆற்றாது மனத்துயர முற்றுப்புலம்புகின்றோம. ஐடன்மீர்! ஆலயவிசுவாசத்தைக் கைவிடாதீர்கள். ஆலயம் வாழ்ந்தால் ஆருயிர் வாழும என்பதை நீங்கள் அறியாததன்று. இனிமேலாவது ஆலயவிஷயமாகச் சிந்தியுங்கள். மிக்க பொருளாசையற்றவரும தேவத்ரவியத்தில அச்சமுள்ளவரும் வேதாகமங்களில் விசுவாசமுள்ளவரும் கடவுள் பக்தியுடையோரும பற்பல நூல்களின உண்மையுணர்ந்தோரும நற்குலத்தே பிறந்தோரும ஆகிய சத்புருஷரை தர்மகர்த்தர்களாகவும, வேதாகமங்களையறிந்து அதிற்கண்ட விதி கடவாது ஒழுகும் இயல்பினரையே தேவகைங்கரியார்ச்சனைகளுக்கு அதிகாரிகளாகவும், ஞான சாஸ்திரங்களிலும் ஆகமங்களிலும் நற்பயிற்சியுடையோரையே ஆலய பண்டிதர்களாகவும் நியமிக்கத்தக்க முயற்சிசெய்யுங்கள்! பூர்வஜன்மத்தில நாம் செய்த ஈசுவராராதனத்தின பலனாலேயே இப்பொழுது நாமசுகமனுபவிக்கின்றோம. இப்பொழுது அக்கடவுள் வழிபாட்டை மறப்போமேயானால பின் எவ்வித ஜென்மம வருமோ. முற்காலத்திலே பல தேவாலயங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்த புண்ணிய சிலர் பெயர்கள் பற்பல தேவாலயங்களிலும் மலைகளிலும் விளங்குவதை நீங்கள் கண்டதில்லையா. தன் வயிற்றை நிரப்புவது மிருகங்களுக்கும் இயல்பாதலின் மனிதராய எமக்குக் கடவுள் வழிபாட்டினாலன்றோ மேன்மையுண்டாம். நமக்கு நல்ல சரீரத்தைக் கொடுத்தருளிய கடவுளைவழிபடாவிடில் அவர்க்கு நாம் பெரும கடனாளியாவோமல்லவா. அது நமக்கு அடுக்குமா! ஒவ்வொரு கிராமங்கள் தோறும் அரசரியரானஇறில்தவர்கள் ஆலயங்களைக்கட்டுத

[illegible]

லை நீங்கள் காணவில்லையா. நம்மடாதிபதிகள் உலகவிய லறியாது நித்திராநிஷ்டையிலிருப்பது உங்களுக்குத்தெரியாதா? அவர்கள் திருமடாலயங்கள்கருங்கற்களாலமைந்தனவாதலால், நீர், நெருப்பு, கள்வர் முதலிய உபத்திரவமின்றிச் சிடர் வீசும வெண்சாமரக்காற்றுத் தம்மீதுபடப்பட்டு மெத்தைகளிலே அவர்கள் படுத்துறங்குகின்றார்கள். எவர் எம்மதமானாலும் அவருக்கென்ன. தாமும் தம்மினத்தாரும்உண்டுடுத்துச்சுகிக்கப பணம்போதாதாயின் சிஷ்யார்ச்சனைசெய்ய வெளியில் விஜய யாத்திரை செய்வார்கள். அல்லது ஏதேனும தேவாலயங்களிலே தமக்கு மரியாதையாக வேண்டுமெனவும் அல்லது சிவிகை வெண்சாமரம குடைமுதலிய எடுபிடிசாமான்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் - - - - - - - -
என்றும் நினைத்து வெளியாத்திரை செய்கின்றார்களேயன்றி வேறில்லை. இனி ஆலயங்களையும ஆரியமதத்தையும் ஆதரிப்பவர் யாவர். எவ்விதத்தேனும் ஆலயங்களைச்சுவாதீனம் செய்து அங்கு சில மரியாதைகள் பெறவும் அவ்வாலய திரவியங்களைக் கைகண்டபடி செலவழிக்கவும் வேண்டிய முயற்சியட்டுமே அவர் விடுவதில்லை. ஆரியமதத்தைக்காக்கவும அநாரியமதத்தைப் போக்கவும் ஆரணங்களைப் பயிற்றுவிக்கவும் ஆகமங்களை ஆதரிக்கவும் இவருக்கு அவகாசமேயில்லை. அந்தோ! இம்மடாதிபதிகள்தங்கள் காரியங்களைச் சரியாக நடத்திவந்திருப்பரேல் இவ்வளவுஆரியஜனங்கள் கிறிஸ்தவராய்ப்போயிருப்பரோ; அவர்களைச்சொலவித்தான பயனென்னே! யாவும்கலிகால வைபவமேயாம! இக்கொடிய காலத்தும் ஏதோகடவுளின்கிருபையால நம்மத பத்திரிகைகளும் சிலதோன்றிவெளிவருகின்றன, அவற்றைப்பலர் வாங்குவதேயிலலை. இனியேனும் தேவாலங்களில் விசுவாசமுற்று அநேகரும் நம்மவர்கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தைப் பெறுவாரெனக்கடவுளுடைய திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேம்.

சுந்தரராஜய்யங்கார்.

இலத்தூர்.

தர்மசாஸ்திரம்

தொடர்பு.

நண்பர்காள்! சிறிது கவனித்துக் களிகூர்ந்து யாம் எடுத்தோதும் விஷயங்களைப் பலருக்கும் போதித்து நல்லுத்திகளைக் கைக்கொண்டு மற்றவற்றை நீக்கி எனக்குண்டாய சந்தேகங்களை நீக்குங்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மாகமாசச்சுக்கிலபக்ஷசப்தமி ரதசப்தமிஎன்னப்படும அக்காலத்தில் ஸ்நான தான முதலியவை செய்தால் நற்பயன் கிடைக்குமென அம நூல்கள் கூறுகின்றன. அத்திதி உதயத்தே வியாபரித்திருக்கவேண்டுமென்பது விதி. அது கொண்டே தர்ம சாஸ்திரங்களெழுதிய விஷ்ணு முதலாயினோர் அடியில் வருமாறு கூறி யிருக்கின்றார். "சூரியகிரகணத்தைப் போன்றது இம்மாக சுக்கில சப்தமி. அருணோதய வேளையில் அன்று செய்யும் ஸ்நானம் மிகு பயனைத் தரும்" என்றும் "அருணோதயகாலத்தில் மாக சுக்கில சப்தமி ஸ்நானம் செய்யுமாகையில் கிடைக்குமானால் கோடி சூரிய கிரகணத்திற்கு அது சமானமாமென்றும், மாகமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சப்தமி உதயகாலத்தில் ஸ்நானார்க்கிய தானங்களால் ஆயுர் ஆரோக்கியங்களைக் கொடுக்கும்" என்று கூறும் வசனங்களாலும், இச்சப்தமியைப் பதினான்கு மனுவாதி புண்ணிய காலங்களி லொன்றாகவும், எடுத்தோதப்பட்டது. "ஐப்பசிச் சுக்கில பக்ஷ நவமி, கார்த்திகைச் சுக்கில பக்ஷ துவாதசி, சித்திரைச் சுக்கிலபக்ஷ திருதியை, புரட்டாசி பங்குனி மாசங்களின் அமாவாசை, தைச் சுக்கில பக்ஷ ஏகாதசி, ஆடித்தசமி, மாகமாச சப்தமி, ஆவணிக் கிருஷ்ணாஷ்டமி, ஆடிப்பௌர்ணிமை, கார்த்திகை, பங்குனி சித்திரை, ஆனி மாசங்களின் பௌர்ணிமை இப்பதினான்கும் மனுவந்தரங்கள் தொடங்கிய காலங்களாதலின் "இவை மகா புண்ணிய காலங்கள்" என்று மாதவாசாரியர் மச்சிய புராண வசனங்களால் எடுத்துக்கூறுகின்றார். நிர்ணய சிந்துகாரர் மனுவாதிகளிற் செய்யும் சிராத்தம் பிதுர்க்களுக்கு மிகுந்த திருப்தியைப்பிறப்பிக்கும் என்றுபிரமாணமாய் "மனுவாதிகளிலும்யுகாதிகளிலும்முறைப்படி செய்த சிராத்தம் இரண்டாயிர வருஷவரையில் பிதுர்க்களுக்குத் திருப்தியைத் தரும்" என்று ஓர் மச்சபுராண வசனத்தை எடுத்துக்காட்டினார். இச்சிராத்தம் நித்திய கருமமே. அதைவிட்டவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் "தொம்புவகா" என்னும் மந்திரத்தைத் தண்ணீரில் நின்று நூறு முறை ஜெபித்தால் மனுவாதி சிராத்தங்கள் விட்ட குற்றங்கழொழியும்." என்று ருக்விதானம் கூறுகின்றது. பிராயச்சித்தங்களை அதிகமாய் எடுத்துக் கூறுவதும் கன்மம் நித்தியமென்பதைக் காட்டற்கே. மனுவாதிகளில சுக்கில பக்ஷதிதிகள்முற்பகலைப்பற்ற வேண்டுமென்றும், கிருஷ்ணபக்ஷ திதிகள் பிற்பகலைப் பற்ற வேண்டுமென்றும "மனுவாதி யுகாதிகள் சுக்கிலபட்சமானால் முற்பகலை வியாபித்ததே புகயும்" என்றும பாத்மம் காருடங்களில் கூறப்படுகின்றன. இதனைத் தீபிகை யென்னும கிரந்தம எழுதியவரும ஒப்பியிருக்

[illegible]

ன்றார். இத்துணிபையே ஸ்மிருதியார்த்த சாரஞ் செய்தவரும் அநுசரித்தாராதலின் ரதசப்தமி என்பது மூர்யகலைப்பற்றி நின்றவன்றே புண்ணியகாலமென்பது துணியப்படும். இங்ஙனமிருக்க, சென்ற தையாதத்தல உகூவ ம-நாழிகைக்குமேற் பிறந்த சப்தமி உசுவ ரு-நாழிகைவரையிருந்தது. அதில் அருணோதய வியாப்தி யிருந்த உ-வது தினத்தன்றே ஸ்நான தான சிராத்தாதிகளை அநேக விசிஷ்டர்களநுஷ்டித்தார்கள். மற்றும் சிலர் இக்கணமொழிந்த மற்றைய எவ்வித சிராத்தங்களும் பிறகலிற்றான் செய்ய வேண்டுமெனக் கருதி முற்கூறிய வசனங்களை அறியாதவர்போல் முதற்றினத்திற்றானே முடித்தார்கள். இவ்வநுஷ்டானங்களில் எது நியாயமெனவிருந்த என சமுசயத்தை ஆராய்ந்தொழித்த ஆசிரியர்கள் நீக்குவரென எதிர் பார்க்கிறேன்.

காஞ்சியந்தணன்.

"ஜீவகாருணியம்"

"அந்தணரென்போ ரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" இ - ள்.

அந்தணரென்பவர், [அம—தண—அர்-] அறவோர் தருமவடிவானவர்கள் [எதனாலெனில்-] எவ்வுயிர்க்கும் [சராசரமாகிய] எல்லாவுயிர்களிடத்தும், செம்-தண்மை பூண்டு ஒழுகலான்- நல்ல காருணியமுடையராய் ஒழுகுவாராதலினால் என்பது. இதனால் பொதுவகையால் யாவரும் பெறுதற்குரிய ஜீவகாருணியம் சிறப்பு வகையால் அந்தணரிடத்தே நிலைபெறுவதாயிற்று.

ஜீவன் ஆன்மா- அணு- புற்கலன்- உயிர்- பசு- சேதனன் எனப்பல ஒருபொருட்கிளவி————இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் வீடுபேற்றையும் ஒருங்கே பெறுதற்குரிய பரிபாகிகள் யாவரோ அவர் மேற்கொள்ளற்பாலனவாகிய அறங்கள் எண்ணிலவாயினும், அவற்றுள் முப்புலமையினால் மிகச்சிறந்து நிற்பது யாதாயினும் இச்சீவகாருணியமொன்றேயாம். கொல்லாமை வெகுளாமையிலொருசெய்யாமை முனிவின்றுதல் முதலியனவாகப் பகுத்துச் சொல்லப்பட்ட அறங்களெல்லாம் "ஜீவகாருணிய" மென்னும் பொதுச்சொல்லில் அடங்கி நிற்கும். இதற்குச் சிறந்த அறம் ஒன்றுமின்றென்று எந்நூலினும் காணப்பட்டிலது. அதுபற்றியே—"ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று"—என்றது தமிழ்வேதம். கொல்லாமை யொன்றே நல்லதெனின், மற்றொன்றாவது

[illegible]

பொய்யாமை என்பது இதன்பொருள். இதனால் ய அறங்களெல்லாம் ஒருவனிடத்து உளதாயினும் இச்சீவகாருண்ணியம் ஒன்றில்லாதபோது அவை பயனற்றதாகிவிடும் எனவும் ஏனைய அறங்களெல்லாம் இல்லையாயினும் இச்சீவகாருண்ணியமாகிய பேரறம் ஒருவனிடத்து உளதாயின் அஃது எல்லா நன்மையுந்தரும் எனவும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. இனி புண்ணியம் என்பது யாது? பாவம் என்பது யாது? என்று [illegible] விசாரஞ்செய்து ஒரே வார்த்தையில் முடிவு [illegible] நங்கால் உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் தொழில்கள் யாவை? அவை புண்ணியம். அங்ஙனமல்லாது மன்னுயிர்க்குத் துன்பியற்றும் தொழில்கள் யாவை? அவை பாவம் என்று முடிவதன்றி வேறில்லை. துன்பங்களெல்லாவற்றினும் முடிந்தது மரணத்துன்பமேயாதலாலும் இன்பங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்தது அதுதவிர்தலேயாதலாலும் கொலை ஜீவகாருண்ணியம் எனுமிரண்டையே பாவம்புண்ணியமெனச்சிறந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இனிஇச்சீவகாருண்ணிய சீலம் ஒருவரிருவர்க்கன்று. எச்சமயத்தார்க்கும் எச்சாதியார்க்கும் எவ்வாசிரமிகளுக்கும் எத்தேயத்தார்க்கும் பொதுவாகி மறுக்கொணுநிலைமையில் விளங்கும் பேரறமாம்.

இப்போது வறம் இல்லாதபோது சாதிசமய ஆசிரமங்கள் பற்றிச் சிறப்புவகையால் மேற்கொள்ளப்படும் அறங்கள் எத்துணையுளவாயினும் அத்துணையும் பயன்படாது அவலப்படுமென்றுணர்க. ஆதலின் இவ்வறத்தை மறுப்பார் ஒருவருமில்லை. ஆயின் இக்கால கிறிஸ்தவர்களுள்ளே சில பகுதியார் மட்டும் மனிதரையொழித்து ஏனையவுயிர்களைக் கொல்லுதல் கொலைபாவமாகாதெனக் கூறிவருகின்றார்கள். அது மனிதர்க்கு மட்டுமே ஆத்மவுளதென்றும் ஏனையவுயிர்கட்கு ஆத்மாவில்லையென்றும் இறந்தவுயிர் மீளப்பிறத்தலில்லையென்றும் இங்ஙனம் குருட்டறிவாற் கொண்ட கொள்கையாதலின், இது சுருதியுக்தி அனுபவ விரோதமான அவல சித்தாந்தமென்பதை மற்றோரிடம் விரித்துவிவகரிப்போம். ஆண்டுக்காண்க. இது நிற்க,—இனிச் சீவன் என்பது யாது? அதனிலக்கணமென்னையெனின், அஃது சித்தாந்தவிசாரம் செய்யுமிடத்தே விரித்துக் கூறப்படும். அது நிற்க; இக்கால ஆரியருள்ளே அனேகர் இப்பேரறத்தின் பெருமையை உணராதவர்களாய் அந்தோ! பிறவுயிரைக் கொல்லுதல் துன்புறுத்தல் முதலிய பாதகவழிகளிலே செல்லுகின்றனர். இங்ஙனம் ஜீவகாருண்ணியத்தை இழந்து வாழ்பவர் யாவரோ அவர் தம்முயிர்க்குறுதி செய்து கொள்ள மாட்டாதவராதலின் அவர் தங்களுக்குத்த

[illegible]

ங்களே துரோகிகளாயிருக்கின்றனர். இந்த இடத்திலே பலர் பலவிதமாக ஆக்ஷேபிப்பதுண்டாதலால் அவைகளை யெடுத்துக்காட்டி நிறுத்துவாம்:—

ஈண்டு முக்கியமாய்ச் சிந்திக்கற்பாலது யாதெனின் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் பேணி உய்தி கூடவிரும்புகிற ஒருவன் தனக்குப் பிறவுயிர்களால் நிகழும் செய்திகளில் எவையெவை துன்பங்களாகத் தனக்குக் காணுகின்றனவோ அவை பிறவுயிர்கட்கும் துன்பமாம் எனவும், தனக்கு எவையின்பமாகக் காணுகின்றனவோ அவை பிறவுயிர்க்கும் இன்பமெனவும் இங்ஙனம் அறிவாலுய்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கடவன். பிறவுயிர்களைக் கோபித்தல் துன்புறுத்தல் கொல்லுதல் செய்ய மனமெழும்போது அவ்வெழுச்சியை மீறவிடாது அறிவினால் தடுத்து நிறுத்திப் பிறவுயிர்கள் தன்னிடத்து அங்ஙனஞ்செய்யமுயலுங்கால் அது தனக்கு எவ்வாறிருந்தது என்பதைச் சிந்திக்கக்கடவன். அப்படிச் சிந்தித்தால் அம்மனவெழுச்சி அங்ஙனே அடங்கிப்போம், போகவே ஜீவகாருண்ய குணம் தலைப்படும், படவே பேறும் பெறுகுவன்.

இனி பலர் இங்ஙனம் விசாரியாது நினைத்தபடி எண்ணிறந்த உயிர்களை வருத்தியும், வஞ்சித்தும், கொன்றும், பவக்கடலில் மூழ்குகின்றார்கள். அன்னவர் ஆத்மாக்களின் ஏகத்வத்தைச் சிறிதும் விசாரியாது மூட்டைப்பூச்சி பேன் முதலியவை அற்ப சேதனங்கள் தானே அவைகளைக் கொலைபுரிதல் ஓர் பாவமாகி விடுமோ என அலட்சியம் செய்து விடுகிறார்கள். ஈண்டுப் புத்திமான்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களிவை. அதாவது, ஆன்மாக்களிலே சிறிய ஆத்மாவென்றும் பெரிய ஆத்மாவென்றும் பேதங்கிடையா. எல்லா ஆத்மாக்களும் ஒரே தன்மையுடையன. அவைகள் அநுபந்தம் நீங்கி வீடுபேறெய்துதற்குரிய பரிபாகம் வரும் வரையில் அவைகளை எல்லாம் வல்ல இறைவன் சிருட்டியாதிகளில் விடுத்து நடத்துகின்றார். அவையங்ஙனம் நடைபெறும்போது தத்தங்கன்மத்துக் கிடைனை தோறுடல்களை மாறிமாறி யெடுத்தும், கொள்ளிவட்டம் போலும் காற்றாடி போலும் காலசக்கரத்திற் சுழன்று வருகின்றன. அங்ஙனமெடுக்குஞ் சரீரங்கள் நால்வகை யோனி [அண்டஜ ஸ்வேதஜ உத்பிஜ ஜராயுஜம்] எழுவகைத்தோற்றத்தில் (தேவர் மக்கள் புள் விலங்கு ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரங்கள்) எண்பத்துநாலிலக்ஷ பேதமாய்க் காணப்படுவன. இவை ஓரறிவுமுதல் ஆறறிவுவரையில பாகுபாடுடையன. அதாவது, பரிசவுணர்ச்சியாகிய ஓரறிவுடைய ஜீவன்கள் தாவரங்களேயாம் (மரஞ்செடி.

[illegible]

கொடியாதிகள்) தொட்டாற்சுருங்கி முதலிய செடிகளில் இது சாமானியர்களும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இனி சங்கு சிப்பி முதலியவை பரிசத்தோடு ரஸவுணர்ச்சியுமுள்ள ஈரறிவுயிர்களாம். எறும்பு கரையான் முதலிய அனந்தவுயிர்கள் அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறிகிற மூவறிவுயிர்களாம். வண்டு தும்பி ஈ முதலியவை அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறிகிற நாலறிவுயிர்கள். இனி பசு பக்ஷி பாதி எனைய விலங்குகளெல்லாம் அந்நான்கினோடு சத்தத்தையுமறிகிற ஐயறிவுடையனவாம். இனி தேவர் மக்கள் நரகர் முதலியோர் ஞானேந்திரியங்களாகிய அவ்வைந்துணர்வேயன்றி மனது ஆந்தக்கரணங்களும் கல்வியாதி யுள்ளந்தக்கரணங்களுமுடையராய் அதுகொண்டு போகக்காக்ஷி முதலிய விசேஷப் பகுத்தறிவுடையராந்தன்மையர் ஆதலால் இன்னோர் ஆறறிவுடையரெனப்படுவர். இங்ஙனே உயிர்கள் உயர்திணை அஃறிணையென இருவேறு வகைப்பட்டன. ஆகவே கன்மானுகுணமாக ஒரே ஆன்மா இன்று கடுகினும் சிறிய சூக்குமவுடலெடுக்கவும் நாளை யானையினும் பெரிய தூலவுடலெடுக்கவுங்கூடும். உயர்திணையாயிருந்த ஒருயிர் கன்மபேதத்தால் அதுவொழிந்து அஃறிணையாகவும், அஃறிணை உயர்திணையாகவும் மாறுதல் கூடும். இதன் விரிவு பின் விரிக்கப்படும். ஈண்டுநிற்க. இங்ஙனம் தோன்றி நின்றழியுந்தன்மையது உடல்களேயன்றி உயிரன்று; அது நித்தப்பொருளாம். இங்ஙனம் விசாரித்தறிந்த விவேகிகள் சிறியவுயிர்தானேயென்று அலக்ஷியமாக பேன் முதலிய எறும்பு முதலியவுயிர்களைக் கொல்லத்துணிவரோ? தம்மைப்பெரியவுயிரெனவும், அவை அற்பவுயிரென்றும்மதித்திருக்கின்ற இவர் தாம் சிறிது காலத்தின்முன் எவ்வாறிருந்தனர்? கன்மத்திரயத்தால் கட்டுண்டு தாபத்திரயத்தால் மொத்துண்டு காலத்திரயத்தில் சிக்குண்டு புவனத்திரயத்தில் சுழலுண்டு சரீரத்திரயத்தில் புக்குண்ணுமிவர், தமது தாயுந்தந்தையுஞ்சந்தித்தபோது ஆண்டுக்கூடிய சுக்கில சுரோணிதத்தில் அறுகின் நுனிப்பனித்துளிபோற்றங்கிக் கிடந்தவரன்றோ? அதன் பின்னரன்றோ பிண்டமாய் முண்டமாய்ப் பேருடலாய் வெளிவந்துஞ் சுழுமுவளர்ந்தனர். இதனைச்சிந்தியாது ஏனையவற்றை அற்பவுயிரென நினைப்பதென்னை? இனி அவை நம்மைக கடிகதுத் துன்புறுத்துகின்றனவே! அதனால் அவைகளைக் கொல்லுதல் பாவமன்று எனின் அதுபற்றிச் சிந்திப்பாம். அவ்வுயிர் தம கன்மத்திற்கேற்க அவ்வுடலைத்தாங்கியது. சிறிதாகவோ பெரிதாகவோ ஒருடலவந்தபோது அதனைத்து வளர்வதற்கு ஆகாராதிகள் இன்றியமையாது. ஆகவே அதுகொள்ளற்குரிய பசி முத

[illegible]

யினை விட்டு நீங்குதலின்று. அதனால் அதன் பசியை மாற்ற இரை தேடுவது அதற்கியல்பாயிற்று. இனி இவ் வழியில் இரைதேடினால் அது இன்னவுயிர்க்கு இவ்வித துன்பமாம் என்று சிறிதும் பகுத்துணராது அதனாலே அது மனிதர் முதலியோரைக் கடித்து உதிரங்குடிப்பதாயிற்று. அதனால் மனிதருக்குத் துன்பமாம். அவ்வழி துன்பத்தை அறிவு வரும் என்று தானுணர்தல் மனிதரை வருத்துமேயா? ஒருமனிதன் ஒரு காரியத்தைச் செய்யுமபோது அக்காரியத்தால் தனக்குத் துன்பம் வருமென்று தெரிந்தால் பிறகு அக்காரியத்தைச் செய்வானோ? இதுபற்றியன்றோ "தான் சாக மருந்துண்பாருண்டோ"? என்று பழமொழி வழங்குகின்றது. இனி அவ்வுயிர்களால் நமக்கு வருந்துன்பமதாபத்தினின்று விடுபடுவது எங்ஙன மென்றல்லவோ பாரத்தல் வேண்டும் என்ற பழமொழி வழங்குகின்றது... பழப்பகட்டினைக் கட்டி மூழ்கிச் சகடத்திலே அக்கடலூடு வருந்துன்பத்தலினீங்க நினைக்கும் ஒருவன் பின்னும் கடலைக்குவானோ? அதுபோல் தாபத்திரயத்தில் பொருந்திச் சலித்து இனி இக்கன்ம பந்தத்தினின்று நீங்க வேண்டுமென நினைக்கும் புத்திமானொருவன் பின்னும் ஆசாமிப்பயிலேயுமாறு அவ்வுயிர்களைக் கொல்லத் துணிவானோ? இனி முதல் முதலுயிர்கள் தாம் கொண்டிருந்த வாழ்க்கையை இவ்வுலகத்தில் தொழியுமோ? அவ்வாறாயினும் வருந்துன்பம் நீங்குமோ? வெற்றாசையான நிலத்தில் மழை பொழிந்த வழி அனந்தம் தாவரங்கள் கிளைத்துப் பின் தொருகால் ஒருங்கே அழிந்து பின்னும் கிளைப்பது போலவே "ஸ்வேதஜம்" முதலிய வுயிர் ஓரோர் காலத்தும் குத்தோன்றி நின்றழிவதன்றோ? அதனைத் தடுக்க எவர் வல்லார்! அப்படி வல்லரொருவருளராயின் அவரே கடவுளாவரன்றிப் பிறிதோர் கடவுளைக் கொள்ளலமிகைபாமென்றொழிக. ஆகவே (பாசபசிணிபுற்றாலும் ரெலலாம் பசித்தலை பின்னும் பசிப்பவரே யென்பது கருத்து.) இங்ஙனம் விசாரித்துணர்ந்த விவேகிகள் அவையு முயிர்தானே யென்று, மறந்தும் கொல்ல நினையாரென்க. திர்ஷ்டாந்தத்திற்காகப் பேன், மூட்டை முதலியவற்றை இங்கெடுத்து விவகரித்தேம். இதனை மற்றெல்லாவுயிர்களிடத்தும் அது வயமாக்கி ஒட்டிப் பொருள் கொள்க = வரும்.

சாமக்குளத்தான்.

"கலிகாலகல்யாணகோலாஹலம்"
தொடர்ப்பு.

ஐய!

திருமணமென்பது எம்மவர்க்குக் கேவலம் இன்பத்துக்கேயன்று, மிலேச்சர்க் கேற்கவிருக் கலியாணப்

[illegible] மிலேச்சரிலும் வேறான ஆரியராயிற்றே! நம்மவ

[illegible]

[illegible]

ருள்? விவாகம்என்பது பெண்களுக்குச் செய்யும் ஓர்ஸம்ஸ்காரம் [ஜாதிச்சடங்கு] அச்சம்ஸ்காரத்தாற்றான் அப்பெண்கள் ஆரியத்தன்மையை முற்றிலுமடையப் பெறுவர் நிற்க; இச்சம்ஸ்காரத்தை விதித்த நூல்கள் அவ்வளவும் விலக்கிய சகோத்திரவிவாகம், தாய் தங்கைமுறை விவாகம், இவைகளைச் செய்யத்துணிபவரை பிராமணர் முதலிய நால்வகையாரியருள் [illegible] சேர்த்துக்கணக்கிடலாம்? இவ்விதம் சாஸ்திரங்களை நம்பாத இவர்கள் தான் எதற்குக் கலியாணமென்று வைதிகர்க்கு வீணில் காசையும் கொடுத்து நல்லுணவுக்குபயோகமாய் நெய் நெற்பொரி முதலியவைகளைத்தீயிலிட்டழிக்கின்றார்கள். ஏன் இவர் மற்றதேயத்தவரைப்போல் மோதரம் மாற்றவாவது அல்லது எழுத்து மூலமான ரிஜிஸ்தர் செய்யவாவது கூடாது? இவர் ஆரியர், இவர்பிராமணர், இவர் சூத்திரர் என்பதாதி, யனுதிக்கட்டிவிவர் அடங்கி மனு முதலிய தொல்லாசிரியர் நன்னூலை நம்பினால் அதிற்கண்படி கன்மங்களை நடத்தவேண்டும். அதில் சிறிது பாகம் உசிதமானால் எடுப்பார். இல்லாது விட்டுவிடுவரேல் இவர் எங்ஙனம் சாஸ்திரத்தை நம்பிய ஆரியராவர். பாருங்கள்! சாஸ்திரத்தில் விவாகம் செய்யக்கூடாத கன்னிகைகளைப்பற்றிய வசனங்கள் பலவிருந்தாலும் அவற்றுள் சில இங்கு எடுத்துக்காட்டுவாம். [illegible] (இதன் பொருள். தன் கோத்திரத்திலேனும் தனது பிரவரத்திலேனும் பிறந்த பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து அவளிடம் ஒரு குழந்தையைச் சண்டாளனைப் பிறப்பித்துத் தானும் பிராமணயத்தை விட்டுச் சண்டாளனாகிறான்.) [illegible] (இ-ள். தாய் வழியில் ஐந்துக்கும் தகப்பன் வழியில் ஏழுக்கும் குறைந்த பெண்ணையும் ஸகோத்திரப்பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்பவன் குருபத்னிசங்கம மகாபாபத்தை யடைவான்) என்பது. [illegible] இ-ள். தகப்பன் வழி ஏழு தலைக்குள்பட்டவளும் தாய் வழியில் ஐந்து தலைக்குட்பட்டவளும் ஸகோத்திரத்துட் பிறந்தவளும் சமானப் பிரவரத்தில் பிறந்தவளும் விவாகத்துக்கு அனருகள்" எ-து. [illegible]

[illegible]

இ-ள். தாய் வழியில ஐந்தாவது பெண்ணை விவாகஞ் செய்தவரும் தகப்பன் வழியில் ஏழாவது பெண்ணை விவாகஞ்செய்தவரும் எவ்வளவு சத்கருமங்களைச் செய்பவரானாலும் அவர் கர்மப்பிரஷ்டராய்ச் சூத்திரர்க்குங் கீழாவார் எ-து. [illegible]

இ-ள். தாய்வழி தகப்பன்வழி முறையில தாய் முறை தங்கை முறையானாலும எச்சமயத்திலேனும ஒருவன் ஒரு பெண்ணைத் தாயே என்றாவது தங்காய் என்றாவது அலலது ஒரு பெண ஒருவனை 'பின்னாய்' என்றாவது 'அண்ணா' என்றாவது கூப்பிட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் விவாகம கூடாது அப்பெண்களைப் பெற்ற தாயாகவே எண்ணவேண்டும'' எ-து. [illegible]

இ-ள். வழக்கத்தில தாய் தங்கையாயினும் கூடஸ்தர் முதல் எண்ணின முறையில் தாய் அலலது தங்கையானாலும அவளை விவாகஞ்செய்யக்கூடாது'' என்பதாம் இ-ள். இனி லௌகிகராயுள்ள நமமவர் சாஸ்திரங்களைச் சிறிதும் ஆராயாது பாட்டிகள் பகர்ந்ததே பிரமாணமெனின் அதையும் சாஸ்திரம் சகியாது. '[illegible]' சாஸ்திர விருத்த வுலக வழக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று மறுக்கின்றது. வைத்திநாத தீக்ஷிதீயம என்னும புஸ்தகத்தில் '[illegible]' ஆயின் நான்காந்தலை ஐந்தாந்தலைகளில மணமும் விவாகம் முட்டாள்தனந்தானென்று என்றும, '[illegible]' தாய் வழியில் ஐந்தைத்தள்ளி ஆறாவது பெண்ணையும், தகப்பன் வழியில் ஏழுதள்ளி எட்டாவது பெண்ணையும விவாகிக்க வேண்டும என்றும எழுதப்பட்டுள்ளது. இவர் விசேஷமாய் சந்தானம உற்பத்தியே நல்ல விவாகத்தின் பயன என எண்ணுகின்றார்கள். ஆயின் மகமதியருள் சிற்றப்பன மகளைக் கலியாணம் செய்வதும், கிறிஸ்தவருள் தனக்கு இரண்டு மடங்கு வயதுள்ளவளைக் கலியாணஞ் செய்வதும வழக்கம். அதிலும் பிள்ளை பிறக்கப்பார்க்கின்றனம. மேற்குநாட்டில சில நாகரிக யூதஜனங்கள் கூடப்பிறந்த தங்கையையே விவாகஞ்செய்து பிள்ளை பெறுகிறார்கள். (பைபிலில் "லோத்தென்பான் தன் மகள் இருவருடன் கூடி இரண்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றான்" என்று சொல்லியிருக்கி

[illegible]

றது.) பிராமணனுக்கும் பறைப்பெண்ணுக்கும், பறையனுக்கும் பிராமணப் பெண்ணுக்கும் விவாகமானாலும் பிள்ளைபிறக்கும். பாலிய விதவைகளிடம் பிள்ளைகள் வெகு சீக்கிரம் உண்டாகின்றன. ஆனால் இவைகளெல்லாம் விவாகஞ்செய்யலாம்போலும்; இனி இவர் செய்வது நியாயவிருத்தமென்றும் ஆரியருக்குரியதல்லவென்றும் சொன்னால் நம்மைப் பாவி எனவும், நல்ல சம்பந்தங்களைக் கெடுக்கிறவன் எனவும், நமக்கு சமபந்திவீட்டில் வரும் லாபங்களைக் கெடுக்கின்றான் என [illegible] ச்சலிடுவார்கள். இவர் இவ்விதஞ் சொல்வதால் [illegible] பயப்படவில்லை. இப்பொழுதெல்லாம் பெண்சொல்லே மேலாய் நடப்பதாலும் நமது சொல் பயன்படாதாயினும் பின்வரும் பயனை எடுத்துரைப்பது எமது கடமையாதலாலும் இவ்வளவுரைத்தோம். உலகத்தில் எவனோ ஒருவன் தாயுடன் பிறந்த தாயார், அவள் மகள், அல்லது தகப்பனுடன் பிறந்தவள், உடன்பிறந்தாள்மகள், உடன்பிறந்தாள் அல்லது பெண், இவர்களிடம் கலந்து காமியாப்பிள்ளையும் பெற்றிட்டால் அதுவும் விவாகவிதியாமோ! இனிக் கிழவிகள் காது கிட்டப் பூனையினிடம் சிடுப்போட்ட கட்டால் செப்புவிடுவாம் என்பார்கள். இதொரு கொடுமை! "கிழக்கோபுரமும் மேலக்கோபுரமும் ஒன்று சேருமா! தென்புறக்கோபுரமும் வடபுறக்கோபுரமும் ஒன்று சேருமா?" என்றுஎழுதி இரண்டு சீட்டிட்டு ஒன்று அகப்பட்டால் இக்கோபுரமும் ஒன்றுசேருமே. "இனி இரண்டு தங்கைகளில் மூத்தவளை விவாகஞ்செய்யலாமா! இளையவளை விவாகஞ்செய்யலாமா?" என்று இரண்டு சீட்டிட்டு [illegible] யாகச்செய்வது! வெகு அழகு! இப்படி விவாகத்தைச்செய்து அப்பெண்களைப் புணர்ந்து மறுமையில் பாவத்தை அனுபவித்து இம்மையில் இப்பெண்களால் தாக்குக் கிடைத்த அக்னியில் பிதருக் கிரியைகளைச் செய்து இருமுறை தப்பிய பெண்களுடன் யாகாதிகர்மங்களைச் செய்து [illegible] இவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை பெருவாழ்வு! இக்குக்கிடை இருக்கும் சாஸ்திரத்தின் பயன் பெண்ணுறவையன்றி வேறொன்றுமில்லை. அது மிருகங்களுக்கும் உண்டு. இதை இனி கலிராஜன் செய்யவேண்டியது யாது! அவன் கருதியபடி கூட்டி முடிக்கான் இவன் வாயில் ஒரு கொள்ளையிட்டாலே இவ்விதஞ் செய்வான். இனி இருதியில் [illegible] விவாகம் [illegible] செய்விக்கத் தடையாது? இவனுக்குள்ள வயது அநேக லக்ஷங்கள். அவற்றுள் அநேக ஆயிரமுமாகவில்லை. அம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மமம! போதும் போதும்! இவன் துன்பம். இதுபட்டோ! தெலுங்கு நாடுகளில் ஓர் விசேஷம். அந்தேசத்தவர் ஏதேனும் ஒரு கோவிலில்போய் ஒருநிமிஷத்தில் கலியாணத்தை முடித்துவிடுகிறார்கள் இதில கிரியை எங்கே! ஹோமம் எங்கே! காகவல்லி சேஷ ஹோமங்கள் எங்கே? எலலாம் தொலைகின்றன. இவ்விதம் தெலுங்கர் கெட்டார். இவ்விதம் தமிழர் ஒழிந்தார். இச்சமயம் மேனாட்டிற்பண்டிதர் இப்பொழுதே விழித்துப்பார்த்து வெகுவாய் நமதுதேச விவாக சம்பிரதாயத்தைப் புகழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர் கூற்று: உலகத்தில ஓர் நிலத்துக்கு வேறுநிலத்து மண் உரமாவதுபோல ஒரு குலத்து ரத்தம் சம்பந்தித்துள்ள ஒரு சரீரத்தில் மறுகுல சம்பந்தமுள்ள சரீரமே சேர்ந்தால் நல்லகுழந்தைகள் பிறக்கவும் சரீராரோக்கியமுங்கூடும். அவ்விஷயத்தில் ஒரு சரீரத்தவிபலபு எவ்வளவு நல்ல முறைகள் வாயில் வருமென்பதை யறியார்! ஸகோத்திரம் முறை முதலியவைகளை விவாகத்தில் விலக்கினார்கள். உற்பத்தியில் தகப்பன் பித்ரு பிரதானமாகையால் அதன்வழி ஏழும் தாய் வழி ஐந்தும் தள்ளப்பட்டன. கண்டபடி கண்டவரைக் கலியாணஞ்செய்யலாம் என்னும் நம்தேசத்தேற்பாட்டிற்கு எவ்வளவோ மேலானது ஆரியர் ஏற்பாடு என்பது. இங்ஙனம் நம்மவரை அவர் துதிக்க நம்மவருட்சில நவீனாகரீகசிரோமணிகள் கிளம்பி 'நைம்பெண்களுக்குக்கலியாணம் வேண்டும்' விவாகம் என்பது வாக்குத்தத்தம் மாத்திரம் போதும். 'எல்லா வர்ணத்திலும் ஆண்பெண் விவாகமாகலாம், சிறு பெண்களைக் கலியாணம் செய்யக்கூடாது.'' என்பதாதிகளைத் தான் தியவாறு சொல்லிவருகிறார்கள் இனி நமது சாஸ்திரங்கள் சத்தியமானால் கடவுளே இதற்கு ஒரு சமாதானம் செய்வாரென எதிர்பார்க்கிறோம். இவ்வியலறிந்த முன்னோரில் ஒருவரான ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் அவர்கள் கலிவிடம்பனத்தில் கூறியபடி. "யாண்டும் பெண்கள் சொல்லே பிரமாணமாம் பொருளீட்டும் வழியே பேரறமாம். தன்மனமொன்றே தனியளவையாம். அக்கலிக்கணர் தவந்தனம்" என்பது அங்ஙனமிருக்க 'ஆரியசித்தாந்தசந்திரிகை எழுதியது எவ்வளவோ குறைவு என்பது திண்ணம். அதிகம் மற்றொரிடம் குறிப்பாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்: நந்தன ஹு சித்திரைமீ 16உ

ஆரியாசார ரகசியம்.

புண்டரம்.

தொடர்பு.

போசன முதலிய காலங்களில் வெண்சாந்தனத்தால் சிலர் தரிப்பதும் செஞ்சந்தனத்தால் வைஷ்ணவமதத்தர் தரிப்பது மென இருவகைப்படும். பெண்களுக்குப்புருவத்தினடியிற்றரிக்கும் பிறைபோன்ற புண்டரம் ஒன்று. ஆகவே இப்புண்டரந்தரிப்போர் வணங்குங் கடவுளைப்போல் இதுவும் தசாவதாரம் பெற்றதாம். இனி இதன் நடுவில் மஞ்சள்பொடியில் ஓர் குறியுளதேனும் அப்பொடியைத் தரித்தலின்மையால் அதனை இவற்றுளடக்கிக் கூறினமென்க. ஸ்மிருதிகளில் கன்மங்களின் அங்கமாய் நீரினல் ஓர் நெடுங்குறி விதிக்கப்பட்டது. இப்பதினறுவித புண்டரங்களில் முறையே வைதிகம ஸ்மார்த்தம தாந்திரிகம என மூவகைப்பாடிட்டு அவற்றின் அமைப்பையும் அவற்றின் பிரயோஜனங்களையும குறித்து ஈண்டுக் கூறுவாம். வேதங்களிலே சாமானியமாய்ச் சிலவிடங்களிலே ஊர்த்துவபுண்டர விதியும் வாசுதேவோபநிடதத்தில் அதற்குப் பொருள் அமைப்பு முதலியவைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன் சுருக்கமாவது:—கோபிசந்தனமென்னும் ஓர் திருமண்ணை நெற்றிமுதலிய விடங்களில் இடவேண்டுமென்பதும நீரினல் ஓர் ஊர்த்துவபுண்டரமுண்டென்பதும் அவ்வூர்த்துவபுண்டரம் இடைவெளியுள்ளதும் இல்லது மாகிய இருவகைப்படுமென்பதும் விஷ்ணுப்பிரீதியை அவை தருமென்பதுமே.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை
கல்பஸூத்திரம்

வேதாங்கங்கள் ஆறனுள் கல்பசூத்திரங்களொன்றென்பது வைதிகர் யாவர்க்குந் தெரிந்ததாம். அவைகளின்றிச் ஸ்ரௌதம் ஸ்மார்த்தமெனனும் இருவகைக்கிரியைகளும் நிலைபெறாவாம். தாயசாஸ்திரங்களை வேதாங்கங்களிற் கணக்கெடுத்து இசைக்கணக்கிடாததற்குக் காரணம் யாதெனில், ஸ்மிருதிகளில் பற்பல தர்மங்கள் தமக்கேயுபயோகமாவதும மற்றையசில தர்மங்கள் உலகப்பொதுவிற்குபயோகமாவதுமாயச் சொல்லப்பட்டன. அவற்றுள்

[illegible]

பொதுத்தன்மையைப் பற்றிக் கூறியவை அவ்வக்காலத்திருந்த மன்னவர்களால் மாற்றப்பட்டுச் சிதைந்திருக்குமேயொழியினும் மற்றைய பகுதிகளை முற்றிலும் படித்து, நித்தியம் நைமித்திகம் காமியம் என்னும் பாகுபாடுகளை அறிந்து தேசகாலங்களுக்கேற்றவாறு, பூர்வர்கள் நடக்க முயலினும் இத்தனை வயதில் அந்தணர்க்குபநயனம் செய்யவேண்டுமென்பதாதி வசனங்கள் பட்டும் ஸ்மிருதிகளில் அகப்படுமேயன்றி அவற்றை நடத்தும் முறையே அவற்றுள் காணப்படா. அவ்வழிகளெல்லாம் கல்பசூத்திரங்களிற்றானுள்ளன. உதாரணமாக, உபநயனமென்பது வேதத்திற் கூறப்பட்டதாயின் இக்காலத்தில் இவ்வளவு வயதுள்ளவனுக்கு இம்முறை கொண்டு உபநயனம் செய்விப்பானென்பது வேதத்திலகப்படுவதில்லை. அது கல்பங்களிற்றானிருக்கும். அங்ஙனமே யாகமுதலியவைகளின் காரியங்கள் பட்டில வேதத்திலே விதித்திருக்க அவைகளை அவ்வாறே அநுஷ்டிக்காது கல்பசூத்திரங்களிற்கூறியவற்றைக் கலந்தே அநுஷ்டிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுமட்டோ! தர்மசாஸ்திரங்களில் கண்டதும் கல்பங்களிற் காணுவதுமான கர்மத்தை விட்டால் அதற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டேயன்றி அதனாற் சாதி கெடுவதில்லை. கல்பசூத்திரங்களிற்கூறிய சம்ஸ்காரங்களை ஒருவன் விடுவானேல் அவன் சாதியைவிட்டு நீங்குவானென்பதற்றடையில்லை. ஆதலால் தர்மசாஸ்திரங்களினும் கல்பசூத்திரங்கள் சிறந்தனவேயாம். தர்மசாஸ்திரங்கள் காமியகர்மங்களைச் சிலவிடத்துத் தாந்திரிகர் மதங்களைச் சிலவிடத்துங் கூறியிருக்கும். கல்பசூத்திரங்களோ அங்ஙனமின்றி வைதிககர்மங்களையே கூறியிருக்கும். ஸ்மிருதிகளிலேனும் புராணங்களிலேனும் வேதவிருத்தமிருந்தால் அதைத் தாந்திரிகமென்று கூறற்பாலதாமென்பது ஆன்றோர்களுடைய மதம். இனி வேதங்களைக் கணக்கிடவொழுங்கவிடத்து இக்கல்பசூத்திரம் இறுதிப்படுள்ளதாயினும் பயனை வழிபடுதலை நோக்கின் இதுவே முதலாயதாகக் கொள்ளப்படும். விசேஷமாய் இக்கலிகாலத்தில் அந்தணர் ஆரணங்களையோதாது அதனாற்பயிற்சியற்றுத் தம் கருத்துக்கிசைந்தவாறு திரிவதால் இவர்களுக்கு இக்கல்பசூத்திரமின்றி வேறெவ்விதக்கதியுமில்லையாம். இவர்கள் வேதத்தையேனும் தர்மசாஸ்திரங்களையேனும் மற்றைய பெருநூல்களையேனும் கற்றிலர். இக்கல்பசூத்திரம் இவர்க்ககப்படாவிடில் இவர் கர்மங்கள் நிறைவேறுவது மிக அரிது. ஆதலின் கல்பசூத்திரங்கள் இத்தேசத்தவர்க்கும் மெது சாத்திரங்களுக்கும் ஓர் பேரணியாய் விளங்குமென்பதற்குத் தடையில்லை.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA·

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௩ - புத்தகம்.] சிதம்பரம்: நந்தன ௵ சித்திரை ௴ ௧௬ௗ [௧ம் - ௹.

அறிவிப்பு.

பத்திரிகா நண்பர்காள்! சென்ற இரண்டு மூன்று பத்திரிகைகளாய் ஞானசித்திப்பத்திரிகையும் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையும் ஏதோ சில வாசகங்களால் வேற்றுமைப் பட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டுவருவதாய் உங்களுக்குத் தோற்றுகின்றதல்லவா? அதனுண்மை உங்களுக்கு அறிவிக்குமாறு சிறிதுரைப்பாம்.

உலகத்தில் உற்று நோக்கில் வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் ஒரு பொருள் கொண்டு முடியும் ஒரு முதல்வனருளிய நன்னூலாவதுபோல், ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல ராஜா முத்துவிஜய ரகுநாத பாஸ்கர ஸேதுபதி மகாராஜன் என்னும் ஓர் மன்னவனருகரினை பெற்று ஒரு முடிவுள்ளதாய் எவ்விதத்தும் நமது நாட்டில் புறச்சமயங்கள் ஒழிந்து நற்சமயம் நிலைபெறவேண்டியே வெளிவந்துலாவுவன இவ்விரண்டு பத்திரிகைகளும். ஆயினும் நந்தேயத்தாரும் வேதாந்த சித்தாந்தங்களின் உண்மைப்பொருளை நன்குணருமாறு யாமிருவரும் வாதியும் பிரதிவாதியுமாய் அவ்வம்மத வுண்மைகளை எடுத்துப் பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தவாயிலாக எழுதிவருவோம் இதனால் நீங்கள் இரண்டுமதங்களிலும் உள்ள வேற்றுமை ஒற்றுமைகளை அறிந்துண்மையைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவீர்களென்பதே எமது கருத்து. நாம் சுத்த வைதிக சிவாத்துவித சித்தாந்தத்தை அன்று மற்று ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராசாரியர் ஸ்ரீநீலகண்ட சிவாசாரியர், ஸ்ரீமத் ஆளுடையபிள்ளையாராதி பரமாசாரியர், ஸ்ரீமதப்பயதீக்ஷிதர்கள்முதலிய யோகிகள் எடுத்துபதேசித்தவாறு கொண்டொழுகுபவரும் ஞானசித்திபத்திரிகாசிரியர் ஸ்ரீமெய்கண்டசிவாசாரியர் ஆதியோர்கொண்ட வைதிகசைவத்தைக் கடைப்பிடித்தவருமாக இருவர்க்கும் விரோதமுண்டாக வழி எதுவுமில்லை. மற்றவர் விரோதம் பாவிக்கா வண்ணம் இங்ஙனம் குறித்தோம். தத்தம் மதவுண்மையைத் தாமறிந்து மற்றவர்க்குப் புகட்டுவதே ஆன்றோரியல்பென்க. இவ்விரு விஷயங்களிலும் இருபத்திரிகைகளிலும் நடக்கும் விவாதம் உலகோபகாரம் என்பதை நன்குக நீவிர் மனத்திருத்தி இரண்டையும் பொறுமையுடன் படித்து உண்மை அறிந்துய்வீர்களாக. இதனால் எங்களுக்குப் பத்திரிகையின்பயன் கைகூடாது எனக்கருதும் சிலரை நோக்கியே இவ்விவாதம் முடியுமளவில் பத்திரிகையில் ஓர் அநுபந்தமாக இவ்விஷயங்களை வெளியிட உத்தேசித்திருக்கின்றோம். விவாதத்தை விடோம்! துவேஷத்திற்கிடங்கொடோம்! கொடோம்!!

பத்திராதிபர்.

அத்துவித விசாரம்.

நண்பர்காள்! பரமபுண்ணியபூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் பற்பல நற்சமயங்கள்தோன்றி சோபானபரம்பரையாய் நிலைபெற்றுத் தம்மைச்சார்ந்தோர் தந்தகுதியுடைய நற்கருவிகளாகி நிற்கின்றன. இச்சமயங்களிற் பலவித வேற்றுமைகள் அமைந்திருப்பினும் அவற்றுட் சிறப்பாய் நிற்பன 'துவிதம்' 'அத்துவிதம்' என்பவிரு சமயங்களே. இவ்விரு சமயங்களுள் அத்துவித சமயம் நாலவகைப்பட்டது. அவ்வேற்றுமைகள் கேவலாத்துவிதம், விசிஷ்டாத்துவிதம், பேதாபேதத்துவிதம், சுத்தாத்துவிதம் என்பன. இவற்றுள் கேவலாத்துவிதம் ஒழிந்தவைகளை சுத்தாத்துவிதம் விசிஷ்டாத்துவிதமென இருவகைப்படும். இவைகளின் பொருள்களை அவ்வச் சமயத்தவர் கொண்டபடி எடுத்துரைத்துப் பின்னர் அவற்றுள் எமக்குத்தோன்றும் ஆசங்கைகளை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

கேவலாத்துவிதம் என்னுஞ் சொல்லும் மேற்கண்ட மற்றைச் சொற்களும் வடசொற்களாதலின் வடவியல்கொண்டு அவைகட்குப் பொருளுரைத்தலே மரபாம். கேவலாத்துவிதம் என்னும் சொல் கேவலம், அத்துவிதம் என்னும் இருசொற்கள் சேர்ந்து பண்புத்தொகையாய் அமைந்த ஒருசொல். அவற்றுட் கேவலம் என்பது 'தனித்தது' எனப்பொருள்கொண்டுத் தமக்கிணையாய்த் தன்னினம் பிறவினம் அமையப்பெறாதது என்னும் பொருளில் ஒருமொழியாய் முடியும். அத்துவிதம் என்னுஞ்சொல் 'அ' 'துவைதம்' என்னும் இருசொற்கள் சேர்ந்த கூட்டுறவாற்பிறந்தது. 'த்வி' என்பது இரண்டைக்

குறிக்கும். 'த்விதா' என்பது இரண்டின்தன்மையைக் குறிக்கும். 'த்வைதம்' என்பது மேற்கண்ட விரண்டின் தன்மையைத் துணிந்தோரும். (த்விதா என்னும் இரண்டாம் தன்மைப்பொருள் த்வைதம் எனப்படும் என்க.) இனி அதன் இன்மை 'அ' என்னும் சொல்லின் பொருள். ஆயின் தனக்கிணையாக் தன்னினம்பிறவினம் இரண்டுமில்லாதது என்பது கேவலாத்துவிதச் சொற்பொருள். (த்வைதம் என்னும் வடமொழி தெனமொழியில மருவி துவிதம் என வந்த தனக்கிணை தம் இனத்தின கணமையைப்பெறு தென்ப கத்துள்ள வுயிர்கள் அனைத்தும் சேதனாசேதனமாம்வழி பிரபஞ்சத்துக் தமவினமாயினும் அவையெல்லாம் அதுவே ... தாகம மகாவாக்கியங்களாற் றுணியப்படுவதால் ஆன்மபேதம் அசத்தியமென்பதாம் (வேதாந்த மகாவாக்கியங்களில் ப்ரம்மம் என்னும் பொதுச்சொல்லே நீக்கிச் 'சிவன்' என்னுஞ்சொல்லே யமைப்பின் அதுவே ஆகமமகாவாக்கியம் என்பது ஆன்றோர் கருத்து) பிறவினத்தும் தமக்கிணையமையப்பெறுதென்பதால் ப்ரம்மமே ஜடங்கட்கு முதற்காரணமாய்க் கானனீருக்கு வெப்பம்போல் நிற்றலாலும், சடங்களும் ப்ரம்மவஸ்துவேயாதல்பற்றி ஜடபேதமும் அசத்தியம் என்பதும், பொதுவாய் வேற்றுமையில்லது என்பதால் 'ஆன்ம ஜடபேதம், ஜீவேசுவரபேதம், ஜடேசுவரபேதம் இம்மூன்று வேற்றுமைகளில்லது என்பதும் இயலாயமைய ஐவகை வேற்றுமைகள் இல்லது ப்ரம்மம் என்பது அவர் கூறிய சொற்பொருளாம்.

இனி விசிஷ்டாத்துவிதம் என்னுஞ் சொல்லே விசாரிப்பாம். அச்சொல்லிலும் அத்துவிதம் என்பதுமட்டில் முற்கூறிய பொருளதே. விசிஷ்டம் ஒரு பொருளுடன் கூடியது எனப்பொருள்படும். ஆயின் ஸ்தூலசித்து ஜீவான்மாக்கள். (ஸ்தூலம் தன்னினத்தால் அறியற்பாலது. இவனிவன் என ஒரு ஆன்மா பிறிதோரான்மாவை வெவ்வேறாயாவது அறியுமாதலால் சித்து அறிவு) ஸ்தூலசித்து தன்னினமான கருவிகளால் அறியற்பாலது. (ஸ்தூலம் - தன்னினமான பாஞ்சபௌதிக புலன்களைக் கருவியாகக் கொண்டு அவ்வவ்விடப்புலன்களால் அறிந்தறிந்து அறியற்பாலதாதலால் அசித்து - ஜடம்) இரண்டேனும் சூக்ஷ்மசித்து வேதாகமாதி சப்தப்பிரமாணமின்றி வேறேதாயினும் அறியப்படாதது. சித்து அறிவு (இங்கு சூக்ஷ்மம் என்றது மேற்கண்ட ஸ்தூலமென்பதற்கு எதிர்மறைச்சொல்) சூக்ஷ்மசித்து மேற்கண்ட பிரமாணத்தாலன்றி வேறேதாலும் அறியக்கூடாதது (இதுவும் முன்போலவே) இரண்டேனுங்கூடிய இருமூர்த்திகளுக்குள்ள அத்துவிதம் வேற்றுமையின்மை. அதாவது விசேஷணம்சமான ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சித்தசித்துக்களை நீக்கி நோக்கில் பொருள் ஒன்றே. அதுவே உலகத்திற்கு முதற்காரணமாதலால் குடம் முதற்காரணமாய் மண்ணிலும் வேறுபடாவழி உலகம் ப்ரம்மம் இரண்டுக்கும் வேற்றுமையில்லதேயெனப் பொருள்படும். பாவனாத்துவிதம் என்னுமிடத்தும் உண்மையில் வேற்றுமையிருக்க அதன் இன்மை பாவிக்கற்பாலதெனப் பொருளாகும்.

சுத்தாத்துவிதம் இரண்டனுள் ஸமானாதிகரண சுத்தாத்துவிதம் என்பது சுத்தம் அத்துவிதம் என்னும் இருசொற்களும் பண்புத்தொகையாய்ச் சேர்ந்த ஒருசொல்லே அதனிடத்தும் அமைந்த அத்துவிதச்சொற்கு முற்கூறியதே பொருள். ஆயின் வேற்றுமையில்லாத ரூபம் அத்துவிதச் சொல்லுக்கமைந்தபொருள். அங்ஙனமாயின் சுத்தம் என்னும் சொல் பொருந்தும்வழி யாதோவெனில் கூறுதும்: முழுமுதலுக்கு நான்கு திருவுருவமும் நான்கியலும் உள்ளன. அவை ஜடம், ஆன்மாக்கள், அந்தர்யாமி, பரம் என்பன நான்கு திருவுருவங்கள். சத்து சித்து ஆனந்தம் அகண்டம் என்பன நான்கியலாவன. இவற்றுள் எல்லாவியல்களும் அமையப்பெற்ற திருவுருவம் பரம், அகண்டத்தன்மை ஒன்றை மறைத்து மற்ற சத்து சித்து ஆனந்தமென்னும் மூவியல் பெற்றது அந்தர்யாமி அகண்டம் ஆனந்தம் இரண்டும் மறைந்துநின்றது. சத்தாய்ச் சித்தாயுமுள்ளது ஜீவத்திருவுருவம். அகண்டம் ஆனந்தம், சித்து இம்மூன்றும் மறையப்பெற்றது ஜடத்திருவுருவம் எனச் சித்தாந்தமாதலால் இவற்றுள் மறைந்தனமுதலிய வுபாதியின்றிச் சுத்தமானது உபாதியை நீக்கியவிடம் அத்துவிதம் வேற்றுமையின்மை என்பதே அவர் கருத்து. சுத்தம்-உபாதிஹீனம், அத்துவிதம்-வேற்றுமை யில்லாதது. அதாவதொன்று என்று பண்புத்தொகையாதலால் அதைச் சமானாதிகரணம் என்றது (சமானாதிகரணம் ஒருபொருள்கொண்டு முடியும் இரண்டு விசேடணங்கள்) வியதிகரண சுத்தாத்துவிதம் என்பது ஈண்டு அத்துவிதமென்னுஞ்சொல் அன்மைபொருள் அமைந்த நகாரத்துடன்கூடி இரண்டற்றதெனப் பொருள்கொடுக்கும். சுத்தர்கள் ஜீவபரர்கள் தமக்குபாதியாய்ச் சேர்க்கையில் அமைந்த பசுத்தன்மையும் அங்ஙனமே அப்பசுவை நோக்கி முதல்வனிடம் அமைந்த உபாதியாய பதித்தன்மையும் ஒருவாறு மறைய இயற்கையான ஆன்மவுருவங்கள் இரண்டறக்கலத்தல் சுத்தாத்துவிதச் சொற்பொருளெனச் சில சித்தாந்திகள் சாதித்தலால் முற்கூறிய சமானாதிகரணவிலக்கணம் இங்கு பொருந்தாமைபற்றி இச்சுத்தாத்துவிதிகளை மேற்கண்ட சுத்தாத்வைதிகளுடன் வேறுபடுத்தி வழங்குமிடம் வியதிகரண சமானாதிகரண சப்தங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. நிற்க.

மேற்குறித்த ஐவகை அத்துவிதிகளின் சித்தாந்தங்களின் தாரதம்மியங்களைப்பற்றி விசாரிக்கயாம் எழுந்தோமில்லை. அவரவர் தத்தஞ் சித்தாந்தங்களுக்கேற்பப் பெயரிட்டார்களா வென்பதே எமது விசாரத்தின் முதற்கருத்து.

இவ்வைவகைச் சித்தாந்திகளில் நால்வர் கொண்டது அத்துவிதச்சொல்லின் நகாரத்தின்பொருள் இன்மையாக ஒரு சித்தாந்தி அன்மைப்பொருள்கூறியது எப்பிரமாணத்தாலோ அறியேம். வடநூலாசிரியரொவரும் நகாரப்பொருள் அன்மையைக் கூறிற்றிலர். அந்நேஞ் நகாரம் அபாவப்பொருளையுணர்த்துவதாலும், அவ்வபாவம் முன்னபாவம், அழிவுபாட்டபாவம், முழுதும்அபாவம், ஒன்றின்ஒன்றபாவமென நால்வகைத்தாகலானுமழிவுபாட்டபாவமே அன்மையாகலானு மது

வே நகாரப்பொருளாமெனில் அற்றன்று. நகாரப்பொருள் கூறுமிடத்து ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் தத்ஸாத்ருச்யமபாவச்ச ததந்யத்வம் ததல்பதா | அப்ராசஸ்த்யம் விரோதச்ச நஞர்த்தா: ஷட் ப்ரகீர்த்திதா:|| என்று நகாரப்பொருளை அளவிட்டமையானென்க. இதன்பொருள். தத்ஸாத்ருச்யம் - தத்ஸாத்ருச்யம் - அதுபோன்றதெனபது, (உதாரணம். அநச்வ: - அநச்வம் - குதிரைபோன்றதுவேறுமாகிய கழுதைமுதலியன) அபாவ:-அபாவம்-முழுதுமின்மை, (உ-ம்) அச்ருங்க: மநுஷ்ய: - அச்ருங்கஹ் மனுஷ்யஹ-மனிதன் கொம்பில்லாதவன்) ததந்யத்வம்- ததந்யத்வம்-வேற்றுமை, (உ-ம். அநாகாச: ஸத:- அநாகாசஹ் ப்ருதிவீ-ஆகாயத்திலும் வேறு) ததல்பதா- ததல்பதா-குறைவு, (உ-ம் அநுதரா கந்யா- அநுதரா கன்யா-வயிறு சிறுத்த கன்னி) அப்ராசஸ்த்யம்- அப்ராசஸ்த்யம்-பொறுமையின்மை, (உ-ம் அஸுரா: தேவா: அஸுராஹ் தேவாஹ்-தேவர் மரணமில்லாதவர் எனில் மனிதனைப் போல் கடுந்துயரம் படுவதும் இடையிடையே நேருவது மான சாக்காடு அவர்க்கின்மையான்) விரோத:- விரோதஹ் எதிர்மறை. (உ-ம்: அபுண்யம்- அபுண்யம்-புண்ணியத்தின எதிர்மறைபபொருள் பாபம்) என்பது. ஈண்டு இரண்டாம் பொருளாகக் குறித்த அபாவத்தின் பகுப்பின் அன்மையென்னும் அழிவுபாட்டபாவமு மடங்காதோமெனின் அடங்காது. என்னை? அபாவம் என்னுஞ்சொற்குப் பெருவழக்காய் முழுதுமபாவமே (இன்மையே) பொருளாதலினும் அதனுட்பிரிவுகளில் ஒன்றாய வேற்றுமையெனும் ஒன்றினொன்றபாவத்தை வேறுபொருளாக அந்யத்வம் ததந்யத்வம் என்று வேறுபடுத்தியாசிரியமையானும் ஈண்டு அபாவம் தமதுட்பகுதிகளை விட்டு ஏனைய பகுதிகளைத் தழுவி இன்மைப் பொருளையே பயக்குமாறறிக. அற்றேல் ஒன்றினொன்றபாவம் வேறு பொருளெனத் துணிந்தமையால் அதனொழிந்த மற்றைய மூன்றபாவங்கள் ஈண்டு அபாவம் என்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளற்பாலதன்றோவெனின், அற்றன்று; அபாவம் என்னும் ஒருசொல்லாற்றானே நான்கையுங் குறித்தமை யொழிந்து சொற்களுக்க விருதியுண்ட வடவிலக்கணநூலாசிரியர் தனித்தெடுத்தோதியமையான் அபவாதச் சொல்லில் இவ் வேற்றுமைப்பொருள் அடங்காவழி ஈண்டுப் பெருவழக்கிற்றிய இன்மைப்பொருளே கொள்ளற்பாலது என்பது குறிக்கப்படுதலினும், அபாவச்சொற்கு அவர் உரைக்கும் முப்பொருள்களும் தொல்லியலாசிரியர் கொண்டதாயின் நஞ் என்னும் நகரத்தின் பொருள்கள் ஆறு என வகுத்தெண்ணிய தலைமைமாறுதலினும் என்க. மேல் சொற்களுக்க விருதியுண்ட வடவிலக்கணாசிரியர் அபாவம் என்னும் ஒருசொல்லால் இன்மை வேற்றுமைகளை உணர்த்தாதொழிந்த தென்னையோவெனில், கூறுதும்: அபாவம் என்னுஞ்சொல் பெருவழக்கின்முறையி னின்மையெனும் முழுதுமபாவத்தையுந் தருக்கநூற்றுணிபின் வழி முன்னபாவம், அழிவுபாட்டபாவம், முழுதுமபாவம், ஒன்றினொன்றபாவம் என நால்வகையபாவங்களையுமே உணர்த்தும் ஆற்றலுறப்பெற்றமையான் அதைமட்டிற் பொருட் கூட்டத்திற் சேர்த்திடின் ஒரோவழி உலகவழக்கைத் தழுவி 'இன்மைப்'பொருள்மட்டில் அதனொழியின் குறைவும், தருக்க நூற்றுணிந்தவாறு கொள்ளின் அதிகமும் ஆதலின், முன்னபாவம் அழிவுபாட்டபாவங்க ளொழிய மற்றிருவகை யபாவமே நஞ் என்னும் நகரப்பொருளாமாறு அமைய ஆசிரியர் வகுத்தருளினர்.

பல வேதாந்தங்களினும் நிகண்டுகளினும் இந்நகரத்தின் பொருள் இவ்வாறே கூறப்பட்டதென்பது விரிவஞ்சி இங் கெடுத்தோதாதொழிகின்றாம். இனி நஞ், ந, அ, என்னும் மூன்று சொற்களும் மத்நவிதச்சொல்லிற் பொருந்துமாக லின் நகர வகரங்களுக்கும் இவ்வன்மைப்பொருள் பொருந்தா தோவெனில், ஆராய்வாம். ..அ, மா, மோ, நா: ப்ரதிஷேதே "அ, மா, மோ, நா, ப்ரதிஷேதே" என்று வடவியலாசிரியருட் சிறந்த ஸ்ரீபதஞ்சலியார் கூறிநிற்றலின் அவைகளுக்கும் அப்பொருள் அமையாமையறிக. இனி அழி வுபாட்டபாவத்தைக் குறிக்குஞ்சொற்றான் யாதெனின், வட மொழியில் த்வம்ஸ நாசபராபவாதயஸ்ஸப்தா: ப்ரத்வம்ஸாபாவவாசகா: 'த்வம்ஸநாசாதயச்சப்தா: ப்ரத்வம்ஸாபாவவாசகா:' என்னும் வடநூலார் திருவாக்கின்படி த்வம்ஸம் நாசம் என்றற் றொடக்கத்தக்க சொற்களே அழிவுபாட்டபாவத்தைக் குறிப் பதாய் காட்டப்படுமென்க. இனி வடமொழியில் இப்பொரு ள் இச்சொற்கு அமையாவிடினுந்தென்மொழியிலக்கணப்படி அமைப்பாமெனில், அங்ஙனமமையாது. அமைப்பினும் வேதாகமங்களில் வழங்கப்பெற்ற விச்சொற்குத் தென்மொழி யிலக்கணத்தால் வழுக்குற்றமக்குதல் முறையன்றாம். பிறகு இச்சொல் வைதிகார்த்தத்துக்குப் பொருந்த வழங்குவதி னன்றி மற்றில்லை. இது தென்னூலாசிரியர் சத்த வை தித்தாந்தத்திற்கிட்டபெயரோவாமெனில், எமக்கதில் ஏது மாகேக்ஷபமில்லை. அங்ஙனமாயின், நகாரத்துக்கன்மைப்பொருள்' மட்டும் தென்னிலக்கணத்தாலமைய துவிதச்சொற்கு வேற்று மைப்பொருள் வடவிலக்கணத்தால் அமைய இரண்டு மொழி களும் ஒருசொல்லாயமையவும் இலக்கணங்காட்டுங் கடமை அவர்மேற் சுமையாகும். மற்று நகரம் அகரமாக நஞ:, நலோபி என்னும் வடநூற்சூத்திரம்போன்ற ஒரு சூத்தி ரமுந் தென்மொழியில் எழுதநேரிடும். ஆயின் இவைகளை நன் காராய்ந்து இதற்கு கவிஞர் வழக்கையே விடையளித்தொழி யாது மூலாகம வசனங்களாலாதல் வேத வசனங்களாலாதல் வடநூல் தென்னூல் இலக்கணச்சூத்திரங்களாலாதல் தமது கொள்கையை நிலைநாட்டிக்கொள்ளும்படி இரண்டு மொழிக ளையு மொருங்குணர்ந்த ஞானமிர்த பத்திராதிபர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சபாபதி நாவலராவர்களை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றோம். இனி நீவிர் இன்மைப்பொருளுக்கு ஓரிலக்கணப்பிரமாணஞ் சொன் னீரேயன்றி வேறு சொல்லவில்லையேயெனில், இம்முறைப்

பத்திரிகையில் இடமின்மையால் விடுத்து இவ்விசாரத் தினிறுதியில் வேதாகம தருமசாஸ்திர இதிகாச புராண பரமாசாரியாப்தவாக்கியங்களாற் பிரகரணக்கிரமமாய்ப் பிரமாணங்களை மறுபத்திரிகை தொடங்கிக்காட்டி மேலே இச்சொற்கு இவர் கொண்ட கொள்கையின்படி பொருட்பொருத்தமின்மையையும் விளக்கி எமதபிப்பிராயத்தையும் ஆன்றோர் வாக்குரீ ஆகமவாகமங்களும் ஒப்பியவழி சுத்தவைதிக சிவாத்துவித சித்தாந்த[illegible]றையை விளக்குவாம். உகரத்துக்கு 'இன்மைப்' [illegible]தென மற்றவரும் மறுக்காமையானும் அவர்கொண்ட [illegible] பொருந்துமாறு அச்சொல்லிலக்கணங் காட்ட வேண்டியது அவரது பாரமாதலானும் இச்சமயம் இவ்வளவோடு நிறுத்துவாம். உலகவழக்கின்படி கேவலாத்துவிதம் ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதர் முதலியோராலும், விசிஷ்டாத்துவிதம் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியராதியோராலும், பாஷாணத்துவிதம் பவதேவராதியோராலும், [illegible]சுத்தாத்விதம் ஸ்ரீவல்லபர் விட்டலராதியோராலும், வியதிரேக சுத்தாத்துவிதம் மெய்கண்டசிவாசாரியராதியோராலும் வெளியிடப்பட்டதெனவமையும். (தொடர்ச்சி.)

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர்.

வருடப்பிறப்பு வித்தியாசம்.

தொடர்ச்சி

திருக்கணிதமானது கணிக்கப்பட்ட தேசத்தைத்தவிர அன்னிய தேசங்களுக்குத் தேசாந்தர சமஸ்காரத்தை அநுசரித்ததாயிருக்கிறது. வாக்கியம் அவ்வாறல்ல. அது இன்ன தேசத்தற்குத்தான் கணிக்கப்பட்டதென்பது எவருக்குந்தெரியாது. எவ்வாறெனில் வாக்கிய பஞ்சாங்கப்படி. நந்தன வருஷ மேஷ சங்கிராந்தியானது உதயாதி நாழிகை உகூ விநாடி சரு ஆகிறது. இதையே இந்தியாவின் மேற்புறத்திலிருக்கும் பம்பாய்க்கும் கீழ்ப்புறத்திலிருக்கும் கல்கத்தாவுக்கும் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. பம்பாய்க்கும் கல்கத்தாவுக்கும் கிழக்கு மேற்குத் தேசாந்தர வித்தியாசம் உ நாழிகை நரு விநாடியாம். சங்கிராந்தியானது சூரியாஸ்தமயத்துக்குச் சமீபத்தில் உண்டாகும் பக்ஷத்தில் நியாயப்படி பம்பாய்க்கு மறுமாத முதல்தேதியும் கல்கத்தாவிற்கு முதல்மாசக் கடைசித்தேதியுமென்று கொள்ளவேண்டியது. இந்நியாயங்களையெல்லாம் திருக்கணிதக்காரர் மாத்திரம் அநுசரிக்கிறார்கள். வாக்கியக்காரர் அநுசரிப்பதில்லை.

இந்தத் திருக்கணிதமானது பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் ஒத்திருப்பதால் இப்பஞ்சாங்கத்தைப் புத்திமான்கள் யாவரும் அபிவிருத்திசெய்வார்களென்று நம்புகிறோம். இந்தக் கணிதத்தைக் கவர்ன்மெண்டாரும் கைக்கொண்டு பிரசித்தஞ்செய்திருப்பதால் உயில் முத வியசாதனங்களுக்கும் கணக்குவகைகளுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் திருக்கணித பஞ்சாங்கமே [illegible] உபயோகிக்கப்படுகின்றனவே.

[illegible]

[illegible] டதிருக்கணிதங்களாம். [illegible] பாக்கம் ஸ்ரீமான் [illegible] சாஸ்திரியாரவர்கள் [illegible] பிரசுரஞ்செய்யப் பட்டுவரும் பஞ்சாங்கமே திருக்கணிதமேயாம்.

மேற்படி பஞ்சாங்கமானது [illegible] காரரான [illegible], ஜோதிஷ [illegible] [illegible] அங்கீகரித்து [illegible] வழிநடப்பதற்கு அனுமதித்தார்கள்.

பஞ்சாங்கத்தின் [illegible] ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ கோவிந்த[illegible] வர்களும் இராஜமன்னார் கோவிலில் வசிக்கும் மகாமகோபாத்தியாய ப்ரம்மஸ்ரீ இராம சாஸ்திரியாரவர்களும், திருவிடைமருதூர்? [illegible] ப்ரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச தாதாசாரியாரவர்களும், [illegible] யில் [illegible] ப்ரம்மஸ்ரீ [illegible] இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியாரவர்களும், பட்டணத்தில் வசிக்கும் ப்ரம்மஸ்ரீ [illegible] சாஸ்திரியாரவர்களும் [illegible] முதல் [illegible] பஞ்சாங்க [illegible] ப்ரம்மஸ்ரீ [illegible] சாஸ்திரியாரவர்களும் இன்னும் பலரும் மேற்படி பத்திரிகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஜோதிஷர்.

Chidambaram—Printed and Published for the proprietor at the Brahmavidya Press No 38 Senkalloneerpilliarkoil street.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்ம வித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

No. 6 ௳.

ஸ்ரீ வித்யா ஶங்கர

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீ [illegible] சகாயம்.

[illegible] பிரியமுள்ள வைதிக பிராம்மணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ வருஷ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

கரஸம்வத்ஸரம்
[illegible]
முகவையம்பதி.

தத்த்வஶோதநம்

[illegible]

“வாராணஸீமாஹாத்ம்யம்”

[illegible]

தத்வசோதனம்.

இப்பெயர்வாய்ந்த ஓர் புஸ்தகம் நமக்குக் கிடைத்தது. இதை இயற்றியவர் ஸ்ரீ ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்கள் ஸ்தாபித்துள்ள சம்ஸ்கிருதபாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயர். வடமொழி இலக்கணக்கடலைக் கரைகண்டவர். ஸ்ரீராமாநுஜ மத சாஸ்திரப்பயிற்சி மிகவுடைந்தவர். பல தர்மசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் முதலிய பூர்வாசிரியர்கண்ட சம்பிரதாயத்தைக் கைப்பிடித்தவர். இப்புத்தகம் நமது தேசத்தில் அநேககாலமாய் [illegible] ஆண்டுவந்த ஒருவித வாசாரத்தைத் [illegible] மறுக்க, அதை மறுத்து உண்மையை விளக்குவது. சுவீகாரஞ்செய்துகொண்ட பிள்ளைக்கும் அவன் பிறந்தவிடத்திலும் சேர்ந்தவிடத்தும் உள்ள ஞாதிகளுக்கும் தீட்டுச் சம்பந்தமில்லை என ஒருவர் எழுதினர். அதற்கு அனேக மூலதருமசாஸ்திர வசனங்களாலும் பெரியோர் எழுதிய சித்தாந்தங்களாலுமே இப்புத்தகத்தில் மறுப்புக் கூறப்பட்டதேயன்றித் தமது சொந்த வசனங்களாலல்ல. ஆயின் இப்புத்தகத்தைச் [illegible] அவசியம் ஆதரிப்பார். அன்றி இப்புத்தகம் அளவிற் சிறிதாயினும் விஷயங்கள் பலவற்றைத் தன்னுள் அடக்கியதுபற்றி மிகவும் அது ஆரியர்க்கு [illegible] விளைவிக்கும். [illegible] அநுபவிப்பவரும் அறியத்தக்க நிலையில் உள்ளது. இக்காலத்துள்ளார் அதிகமாய் வடநூற்பயிற்சியில்லாதவராதல்பற்றி இவர்க்கு இவ்விதப் பிரபந்தங்கள் இன்றியமையாதன. இனிப் பண்டிதர்க்கும் இக்காலக்கொடுமையால் ஒழிந்த [illegible] சித்தாந்தத்தைச் சிதைத்தலைப்போல் அவர்களுக்குத் [illegible] விலக்கியதுபற்றிப் பரோபகாரமென்றுகொண்டு [illegible] னிடார். இப்புத்தகத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் [illegible] வக்கீல் [illegible] ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள். இவர் [illegible] ஆதரிக்கும் [illegible]. அவர்கள் இவ்விதம் பெரியோர்க்குச் செய்யும் உபகாரம் [illegible] லின் அதைப்பற்றி யாம் பன்முறை புகழ்வது முறையன்றாம். இனி இவ்விதம் பல நூல்களும் அவர்களால் வெளியேறுமென்றன. சுபம்.

[illegible]

காசி மாஹாத்மியம்.

ஐயா! இந்துமத இந்தியர் பாக்கியமே. மேற்கூறிய [illegible] ணர்மணியாய அப்பாவர்கள் கன்மகாண்டத்தில் மட்டும் தாம் மட்டில்லா ஆசைவைத்தாரென்று ஒருவதாக நினைக்கவொட்டாது ஞானகாண்டத்தும் அவ்விதப்பேரன்பைப் பாராட்டுவரென்பதற்கறிகுறியாய் இப்புத்தகத்தையும் வெளியிட்டனர். இப்புத்தகத்துள்ள விஷயமோ இக்கலிகாலக்கொடுமையால் [illegible] கெங்குந் தீமைமலிந்து நன்மை தொலைந்துவர, பண்டிதர் பாமரர் எல்லோரும் ஆயாசமின்றி வீடுபெற்றுய்யும் நல்வழி காட்டுவதாயிற்று. இதையியற்றியவர் ஸ்ரீ ஜகத்குரு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சாரிய சுவாமிகள் பீடருள் முதன்மைபெற்றவரும் "ப்ரம்மவித்தியா வார்த்திகம்" என்னும் வேதாந்த முதனூலாசிரியருமான ஸ்ரீஸுரேசுவரசுவாமிகள். இப்புத்தகத்துக்கவரிட்ட பெயர் ஸ்ரீகாசிமிருதிமோக்ஷ நிர்ணயம் என்பது. இப்புத்தகம் மிகச்சிறிதேனும் சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசம் புராணம் முதலிய நல்லளவைகளால் ஸ்ரீகாசிமாக்ஷேத்திரத்துக்குள்ள பெருமை சொற்சுருக்கமாய்ப் பொருள்விளக்கமாய் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதன் துணிபு ஸ்ரீகாசிமாக்ஷேத்திரத்தின் புல்பூண்டாயினும் அவ்வுயிருடலை விடுங்[illegible] [illegible]மலனுய சிவபிரான் திருவருட்பிரசாதத்தால் அத்து[illegible] [illegible]தியடைவது திண்ணம் என்பது. இப்புத்தக கர்த்தா[illegible]யாகி, பூமியில் எண்ணூறு வருடங்கள் யோகவலியாற் சஞ்சரித்தவர். பிருகதாரண்யக தைத்திரீயங்களுக் குரையாசிரியர். ஸ்ரீசிருங்கேரி சிவவியபீடத்தின் முதற்பட்டவர்த்தனர். நித்தியபோதகனுசாரியரின் ஆசிரியர். இறுதியில் ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகளிடம் ஸ்ரீகைலாசத்துக்குச் சரீரத்துடன் சென்றவர் எனப் பெருவழக்கு. இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டெடம்பாலனுப்பிய மேற்கண்ட ம-௱-௱-ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கட்கு யாம் பல்லாண்டுகூறப் பின்னிடோம். பத்திராதிபர்.

ஜீவகாருண்ணியம்

தொடர்ச்சி.

இனிப் பேன் மூகடு கொசு முதலிய பல்லுயிர்களால் நமக்கு நேருந் துன்பமோ மிகச்சிறிது. அதனுல் யாம் மரணம் முதலிய பெருங்கெடுதிகளை யாண்டும் அடைவதில்லை. இங்ஙனமாக, அவற்றை வேரோடு கொன்றுவிடுவது புத்தியாகுமா? இனிப்பெண்சாதி பிள்ளை முதலிய பாசத்தாரால் நமக்கு ஒவ்வோர்போது நிகழுந் துன்பமோ அதனிற்பலமடங்கு பெரிதாயிருக்கின்றன. இருந்தும் அவர்களை நாம் அதற்காகக் கொன்றுவிடாமற் சகிக்கின்றோம். நிற்க. நாம் நமது சரீரத்தில் மிக்கு அபிமானமுடையராய் ஏதேனும் ஆபத்து நேருங்கால் நம்முடலுயிராதியைக் காத்துக்கொள்ள முயலுதல் போலவே அந்த "மசகம்" முதலியவைகளும் கட்டில் முதலிய சாமான்களைக் கலைக்கும்போது தம்முடலுயிரைக் காத்துக்கொள்ளப் பரபரத்தோடிச் சந்துபொந்துகளில் நுழைந்து கொள்வதை நாம் காணவில்லையா? இதனைச் சிந்திக்குங்கால் அவைகளைத் துடிதுடிக்கக் கொல்லுதற்குக் காரணம் விசாரணையின்மையும், இரக்கமில்லா வன்கண்மையும், மௌட்டிக முமேயாவதன்றி நியாயக்காரணமாக மாட்டாதென்க. இது நிற்க. இனிப் பாம்பு தேள்முதலிய விஷசெந்துக்களால் நமக்கு மரணம்முதலிய பெருந்துன்பம் நேருகின்றதாதலால், அவற்றைக்கொல்வது பாவமாகமாட்டாதேயெனின் அதைப் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்பாம். மனிதர்க்கு வரும் இன்பதுன்பங்கட்குக் காரணம் கன்மமேயாம். அக்கன்மம் தனது பயனைத் துய்ப்பிக்குமிடத்து மூவகைவழியால் புசிக்கும். ஆதிபௌதிகம் (பூதங்கள் அல்லது ஜடம் வாயிலாக வருவது) ஆதி ஆத்மிகம் (சேதனம் வாயிலாக வருவது) ஆதிதெய்விகம் (இவ்விருவாயுமின்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது) இதன் விரிவு மற்றோரிடம் வரும். இதனுல் பாம்பு

[illegible]

தேள்முதலியவற்றால் யாவருக்குமே [illegible] வருவதில்லை
பாம்புமுதலியன ஏராளமாய் வசிக்கும் புதர்களிலும் மலைகாடு
களிலும் அனேக ஏழைக்குடிகள் பிள்ளைகுட்டிகளோடு நெடு
ங்காலம் வசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் தினந்தோறும் விஷக்
கடிபட்டிறப்பதில்லை. செல்வவான்களோ அங்ஙனமல்லாது
நல்ல இடத்திலே பெரிய கற்களால் அமைந்த மாடமாளிகை
யிலுள்ளே வசிக்கின்றார்கள். அவர்கட்கு அத்துன்பத்தை
புசிப்பிக்கும் கன்மம் வந்தெதிர்த்துக்கொண்டால் அப்போது
புகை நுழையவுங்கூடாத அவர்கள் பள்ளியறையிலுள்ளே
பாம்புமுதலியவும் வந்து நுழைந்து பெருந் துன்பப்படுத்துகின்
றன. இது நாம் அநுபவத்தி லுணர்ந்ததாமே. (இங்கு
முனிவர் சாபத்தால் தக்ஷகனுக்கு [illegible] பரீக்ஷித்துவின்
பாரதக்கதையையும் நினைத்துக்கொள்க) இனி நாம் நித்தி
ரைசெய்யும்போது ஓர்நாள் மார்பின்மீது ஓர் தேளொன்று [illegible]
மாய்ப் படுத்திருக்கக்கண்டு அது வீட்டிலுள்ள பூனையென்று
நினைத்துக் கையாலெடுத்து அப்பாலெறிந்து பின்னரும் உறங்
கினேம். சிறிதுநேரத்தின்பின் அவ்வாறே கண்டு அதைக்
கையில் தூக்கிக்கொண்டு கோ[illegible] வாசலிற் கொண்டு
போய்ப் போட்டபின் அது பூனையல்லவெனத் தெரிந்து இவ்வ
னை திருவருளா லிருக்கின்றோம். அங்ஙனம் வீழ்ந்த [illegible]
விருக்ஷங்களைப் [illegible] மெல்லெனப் [illegible] வடிவாக்கு
தன்னிறக்கைப்போய்ச் சேர்த்த. இனி மரணத்தும் [illegible]
[illegible]
தமாய் வரும் கதையையும் சிந்தித் [illegible] திக்காமறிந்துகொள்க.
இனித் துஷ்டஜந்துக்களைக் கொல்லலாம் என்பது சாமானிய
விவேகிகள் கொண்டதோர் கருமம் ஆயினுமாக. கன்ம
பந்தத்தில் நீங்கி நிரதிசயானந்தம் பெறற்குரிய சமயத்தில்
உரியதேயத்தில் உரியமானிடப் பிறவியில் இயல்பு ஞானிகளா
கிய நமது ஆரியமணிகள் கொள்ளற்குரிய முக்கியதர்மம் அது
வாகமாட்டாது. இதுபற்றியன்றோ "தன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செ
ய்யற்கதான்பிறிது, இன்னுயிர் நீக்கும்வினை" என்றார். "நான்
மறையின்மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்.
தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நூன்முறையில்"
இத்தமிழ்வேத வாக்கியத்தில் இன்னுயிர் என்றது ஒவ்வொரு
ஆன்மாக்களும் தமக்குத்தாம் இனியவாயிருத்தல்பற்றி யெ
ன்க. அது "என்னிற் யாரு மெனக்கினியாரில்லை, என்னினு
மினியானொருவனுளன்" எனவருந் தேவாரத்திருவாக்கினுங்
காண்க. இனி உடல் பெருத்த ஒரு பிராணியைக்கொல்வது
பெரிய பாவமென்றும் உடல்சிறுத்த ஒரு பிராணியைக்கொ
ல்வது சிறிய பாவமென்றுங்கொள்வது யாண்டும் பொருந்
தாது. அப்படிக்கொள்ளில் சிறிய வுருவுடைய மனிதனைக்
கொல்வதினும் பெரியவுருவுடைய யானையைக் கொல்வது
பெரிய பாவமென்றன்றோ சொல்லவரும். இது சுருதி யுக்தி
அநுபவ விரோதமாம். இனிப் பொதுவாக எழுவகைத்
தோற்றத்துள் எப்பிராணியைக்கொல்வதும் கொலைப்பாவமே
யாயினும் எல்லாம் ஒரு சமமான பாவமாகாது. அவ்வவ்வா
ன்மாக்கள் கொண்ட சரீரத்திலுங்கட்குத் தக்கபடி அறிவும்
பலவேறுபட்டிருத்தலால் மரணத்துன்பங்களும் அவ்வாறு

[illegible]

வேறுபட்டிருக்கும். ஆகவே கொலைப்பாவங்களும் குருவும் லகுவுமாய்ப் பலவேறுபடுமென்க. இனி அசரவுயிர்கள் ஓரறிவேயுடையனவாதலாலும் அவைகளை வெட்டியழிக்குங்கால் துடித்தல் பதைத்தல் முதலிய மரணத்துன்பங் காணாமையும் சிவப்பு உதிரஞ் சொரித லில்லாமையாலும் அதனால் வருங் கொலைப் பாவம் அதிசூக்குமமுடையதாயிற்று. இவ்வாறே மற்றவைகளையுமொட்டிச் சிந்தித்துக்கொள்க. இனி ஒருயிரைக்கோபித்தல் துன்புறுத்தல் கொல்[illegible]லாம் பாவமெனப் பொதுவிற்கூறப்படினும் அவ[illegible]மாகாதனும் புண்ணியத்தை விளைவிப்பதுமாகிய [illegible]களுள. அவ விதிவிலக்குகளிற் சிறிது காட்டுவாம். [illegible]வாராத மக்களைத் தாய்தந்தையர் கோபித்தடித்துத் துன்புறுத்துதலும், நோயாளரை வைத்தியர்கள் சத்திரமிட்டறுத்தலும் தம்மாணைவழி யொழுகாத மாந்தரை அரசர் காவலிட்டும் தளைபூட்டியுங்கொளலுந் துன்புறுத்தலும், இன்னோரன்ன பிறவுஞ் செயல் வகையால் பாவம்போலக் காணப்படினும் கருத்து வகையால் அச்செயல்கட்கு இரக்கங் காரணமாவதன்றி வன்கண்மை காரணமாகாமையால் அவை பாவமாதலின்றிப் புண்ணியமாய்ச் சிறக்குமென்க. தீயோனொருவன் நல்லோனொருவனைத் துன்புறுத்தக்காண்புழி அத்தீயோனை யொறுத்து நல்லோனைக்காக்க முயல்தலினால் கொலையாதிகள் நேரினும் அவை பாவமாகமாட்டாது. நல்லோர் சுத்தாத்துமாக்களெனப்படுவர். தீயோர் அசுத்தாத்மாக்களெனப்படுவர். அவ்விரணைகளிலும் இ[illegible]து பகுத்தறிந்துகொள்க. இதுபற்றியன்றே மெய்யாசையற்ற முனிவோர்களும் ஓரோர்கால் சிலரைக் கோபித்துச் சபித்தழித்ததும் அதுபாவமாகாமல் அவர்க்குப் புண்ணியமாயதும் என்க. இதுபற்றியன்றே கள்வர் முதலினோர் நம்மில்லம் புகுந்து அல்லல்விளைப்புழி யவரை எதிர்த்துப் பிறர் கொன்றுவிடினும் அது கொலைக்குற்றமாகாதெனச் சட்டஞ்செய்து வேந்தர்களும் நீதிசெலுத்துவாராயினர். இது பற்றியன்றே

"வலியார் மெலியார் தம்மாட்டிறுமாப் புய்க்கிற்
வலிபோற் சினவாப் பொறுமை—வலியாரும்
வீரத்தனிவாட்கை வேந்தருக்கு மெய்யருட்சேர்க்
காருக்குமாகாக்கடை"

என்றுரைத்தார் நீதிநூலுடையார். இதுபற்றியன்றே குறவிசளாகிய சுபோதனர்க்கும் பயிர்ப்புலங்காக்குங் குடிகட்கும் துன்புறுத்துவனவாகிய துட்டவிலங்குகளை வேட்டமாடி மறுப்பது உலகத்தையாளும் வேந்தர்க்குக் கடப்பாடாகுமெனத் தருமநூல்கள் முழக்கிடுகின்றன. இனி அப்பொருட்டன்றி உணவின் பொருட்டும்,விநோதப்பொருட்டும் வேட்டையாடி மன்னுயிர்களை வதைத்தல் அரசர்க்குப் பாவத்தொழிலேயாமென்பது வெளிப்படை. இனி நம்தேயத்துள்ள பல மாந்தர் காளி கூளி காட்டேறிமுதலிய தெய்வங்கட்கு ஆடுகோழி பன்றி முதலிய உயிர்களைப் பலியிடுகின்றனர். அதுவும் பாவத்தானேயெனில் அதிற்சந்தேகமென்னை? உயிர்க்கொலையும் உதிரப்பலியும் விரும்புவதெதுவோ அது பேய்க்கணங்களிற் சேர்ந்ததேயன்றித் தெய்வமாகமாட்டாது. "காக்கை பின்கல் லுக்குப் பிர்க்கம்புப் பென்னிறம்" என்றுபோல

[illegible]

மெய்யுணர்வில்லா வீணர்களுக்கே அது தெய்வமாய்த் தோற்றும். இரக்கஞ்சிறிதுமின்றி மன்னுயிர்களை வதைத்துண்ணும் வன்கண்ணர்கள் இங்ஙனஞ்செய்து கெடுகின்றார்கள். அப்புல்லறிவாளர் "அஹிம்சையே பரமதருமமென்று" நமது வேதங்கூறுவதை அறியாத அபரிபாகிகளேயாம். அந்தோ! வாழைப்பழம் சர்க்கரை பால் நெய் தேன் சக்கரைப் பொங்கல் அபூபவகைகளாகிய நற்பொருள்கொண்டு தெய்வத்தைப் பூசிக்கவறியாப்பேதைகள் அந்தோ! கொலை செய்கின்றனர். இவைகட்கு மகிழ்ந்து வரங்கொடுக்காத தெய்வமா ஆட்டிறைச்சி கோழிக்குடல் பன்றியிறைச்சி கள்ளுச் சாராயங்களில் மகிழ்ந்து வரங்கொடுக்கும். பாவம்! பாவம்! இஃது இங்ஙனமாயின் பசுபந்தமுதலிய யாகங்கள் செய்ய நமது வேதம் விதிக்கின்றதே. அதுவும் பாவமாகுமா? பாவமாயின் நமது வேதத்தின் பெருமை என்னாம் எனின், அதுபற்றிச் சிறிது கூறிப்பாம். அங்ஙனம் வேதத்தில் விதிக்கப்படினும் வேதத்தில் விதித்த தருமமெல்லாம் ஓர்நிலையுடையனவாகா. பசுவைக்கொன்று யாகஞ்செய்ய விதித்த அவ்வேதமே "புல்லுள்ளவிடத்தில் மூத்திரம் விடலாகாது" என்று கூறுகின்றது. இவற்றைச் சிந்திக்குங்கால் முன்கூறியது ஏகதேச பரிபாகிகளுக்கும் பின்கூறியது முக்கிய பரிபாகிகளுக்குமாம் என்பது வெளிப்படும். பிள்ளைகட்குப் பாலூட்டும் பருவத்தில் பாலூட்டியும் சோறூட்டும் பருவத்திற் சோறூட்டியும் வளர்ப்பது உசிதமல்லவா? இதுபற்றியன்றே 'கன்மோபாசனை ஞானம்'' என வேதம் முக்காண்டங்களாய் விளங்குவதெனக. இதுபற்றியன்றே நமது வேதம் அனந்தசமயங்கட்கும் இடங்கொடுத்து நிற்பதெனக. தான் விதித்த ஓர் தருமத்தை மற்றொரு இடத்தில் தானே மறுத்துரைக்கிற நமது வேதம் எந்தவிடத்தில் தான் கூறியதை மறுக்காது நிற்குமோ அது அவ்வேதத்தின் உண்மைப்பொருளாம். அஹிம்சையை விதித்த வேதம் அதை மறுத்து அஹிம்சையைக்கூறிமுடித்தமையால் இது பரமதருமமென்பது யாவராலும் மற்ற யாவராலும் மறுக்கொணாது நிலைபெற்றது. இதுபற்றியன்றே

"நன்றாகுமாக்கம்பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகுமாக்கங்கடை."

"அவிசொரிந்தாயிரம்வேட்டலினொன்ற
னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று"

என்று இங்ஙனஞ் சித்தாந்தப்படுத்தோதியது தமிழ்வேதம். இஃதறியாதார் பலவாறு கூறுப. இனி வேதத்தில் விதித்த யாகக்கொலைக்கும் பிறவழிகளாற் செய்யப்படுங் கொலைகட்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலால் அதுபற்றி ஆசங்கித்தல் அவசியமன்றெனவிடுக்க. இனித் தருமசாஸ்திரங்கள் சிலவற்றிலும் அந்தணர் சிரார்த்தாதி களங்களில் மாம்சம் புசிக்கக்கூறியதேனெனின் அதுபற்றி முந்திய அறநூல் பலவற்றிலும் ஆசங்கித்துப்பரிகரிக்கப்பட்டிருத்தலால் யாமீண்டு விரிப்பது அவசியமன்றெனவிடுத்தாம். இதுபற்றியன்றே

"கொல்லான்புலாலைமறுத்தானைக்கைகூப்பி
யெல்லாவுயிருந்தொழும்"

என்றது தமிழ்வேதம்.

இன்னும்வரும்.

சாமக்குளத்தான்.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

தொடர்ப்பு.

ஐய!

கடவுளை வழிபட நினைக்கும் ஆஸ்திகர்களுக்கு உபாசனை என்னும் பெரிய வழியிற் கடவுள் விக்கிரகம் என்னும் ஓர் மரமுண்டு. அதை அவர் அடைவரேல் அவருக்கு உள்ளமும் உடலும் குளிர வேண்டியபடி நிழலைத் [illegible] இவ்வுலக வாழ்வென்னும் பெருவெப்பத்தை [illegible] கருதிய பயனையுந்தரும். ஆதலின், ஆரியர்கா[illegible] அந்நன்மரத்தைத் தேவாலயமென்னும் பாத்தியில் வைத்து அன்பாகிய நீரால் அடிக்கடி குளிரச்செய்து வாருங்கள். அதற்குண்டாகும் பல விடையூறுகளினின்றும் அதைக்காக்க முயலுங்கள். அங்ஙனஞ்செய்யின் அதில் தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னும் நால்வகைக் கனிகள் தோன்றும். அவைகளை நாம் பெற்றுய்யலாம். அவ்வரிய வஸ்துவை வளர்க்கும்வழி ஆகமங்களுள் விரிவாகவிருக்கின்றன. அவ்விருக்ஷத்தை முற்கூறியவாறு போஷித்தால் அது அவசியம் நல்ல கனிகளைக்கொடுக்கும். அதற்குச்செய்யும் பூஜை நைவேத்தியங்கள் நற்கற்பகத்துக்குச்செய்யும் உரம்போலாம். இவ்வித நன்மரத்தாற்றான் எம்முன்னோர் பல நற்பயன்களைப் பெற்றனர். இக்காலத்தும் இவ்வுண்மையறிந்தோர் அங்ஙனம் பெற்றே வருகிறார்கள். இம்மரத்தையே பாஷண்டர் ஒழிக்க முயல்வது. இதையே அறிவிலிகள் பயனற்றதென்பர். நிற்க. தற்காலத்து ஆரியருட் பெரும்பான்மையோர் சிறிதுகாலத்துக்குள்ளாழிந்தொழியும் அற்பசங்கதிகளிற் பணங்களைச் செலவிட்டு நல்வழியிற்செலவிடப் பணவீனராய் ஆகிறார்கள். பாருங்கள்! தன்னகத்துப்பிறந்த ஒரு பெண் பிறர்வீட்டிற் செல்லவேண்டியதற்குரியதோர் ஸம்ஸ்காரமான கலியாணத்திற் போடும் பந்தல் எவ்வளவு? அதிற்கட்டுங் கண்ணாடிவிளக்குகளும் மற்றுள்ள வலங்காரங்களும் எவ்வளவு? அவற்றை யமைக்க வேலைக்காரருக்குக் கொடுக்குங் கூலிப்பண மெவ்வளவு? வெகு தூரத்திலிருந்து மேளகாரனை வரவழைக்கவேண்டி எவ்வளவு ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள். இனிச்சம்பந்திகளுக்குச்செய்யும் சம்பாவனையும் பல்லக்கு முதலியவைகளுக்குள்ள செலவும் மணமகனுக்குக்கொடுக்கும் ஆபரணங்களும் அதிகாரிகட்கு இந்தச்சமயம் செய்யுமுபசாரமும் இச்சமயஞ் சம்பந்திமுதலியோருக்குச் செய்யும் விருந்தும் இராக்கண்விழித்து உடலை வெதுப்பும் வேசியர் கூத்தும் எத்தனை பொருட்செலவால் அமைகின்றன. அவ்வேசி இளம்பருவத்தவளாயின் அவளுக்குக்கொடுக்கும் பொருள் அளவில்லை. அவள் ஏதோ கையை அசைத்துக் காலில் சதங்கை ஒலி கிளப்பி மயக்குமியல்பினளாய் இருக்கவேண்டும். அங்கு பார்க்குஞ் சபையார் பெண்பாலைக் குறிப்பவரேயொழிய தாளம் லயம் ஹஸ்தம் பாவம் ரஸம் இவைமுதலிய விஷயங்களைக் கவனிப்பதேயில்லை; கவனிக்கவுந் தெரியாது. அந்தோ! இவ்விதம் இவர் பணம் பலவழிகளிலும் செலவாய்வரினும் இவர் கனவிலுங்

[illegible]

கடவுளை நினைத்து வழிபடுவதில்லை. இவற்றுள் மகா ஆஸ்தி காமினயும் செய்பவர் பெரிய சுபகாரியங்களுக்குமுன் கடவுளுக்கு அபிஷேகாதிகள் செய்ய வெகு தாராளமாய் ஒரு படியரிசி, காற்சேர் எண்ணெ, ஓர் தேங்காய், இரண்டு வாழைக்கனி, இரண்டு பாக்கு, ஐந்தாறு வெற்றிலை, உயர்ந்தால் ஒரு அணா சுவர்ணபுஷ்பம் கொடுத்தனுப்புவார். இவர் கலியாணச்செலவு ஆயிரத்துக்கு மேற்படினும் இதற்கிவ்வளவு செய்வதே யரிதிலுமரிது. இவ்வளவு [illegible] முழுக்க கலியாணத்தை நடத்தினும் ஒரு [illegible] செய்கையால் மகிழ்வதில்லை. சம்பந்திகளுக்கேது செய்யினும் செய்ததாகச் சொலவதேயில்லை. தாசிகளுக்கு [illegible] கொடுத்தாலும் திருப்தியில்லை பாடகர்க்கோ [illegible] கொடுப்பதற்களவில்லை; இனி தரித்திர வைதிகர் அரைக்கால் ரூபாய்களுக்கு வந்தவுடன் மகிழ்ச்சிலராக அவருக்கு அவர் விரும்பிய இச்சிறு தொகை கொடுக்கக் கையிலகப்படுவதில்லை, ஒருசமயம் அவருக்குக்கொடுத்துவிட்டுக் கணக்குப்பார்க்குங்கால் [illegible] வைதிகச்செலவு வெகு அதிகம் பார்த்தீரா! கலியாணம் எல்லாம் சேர்ந்து செலவு ரூபா 2000; இதில் வைதிகருக்கு மட்டில் மொத்தம் 100 ரூபாய். அதில் [illegible] ருக்கு 15 ரூபாயாம்! என்ன அநியாயம்! [illegible] ட்டது. அந்த [illegible] தாசி மேளக்காரன் பாடகன் இவர்களுக்குத்தான் கொடுத்த [illegible] அவர்கள் சாமானியரா[illegible]; வெகு வித்வான்கள். அவர்களுக் கெவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்பதாக [illegible] வெகு வருத்தப்படுகிறார்கள். [illegible] இவ்வித [illegible] கொடுப்பதா[illegible] [illegible] ங்கு கூடியேறும் [illegible] [illegible] பயனுங்கள்! அநேகர் அதிகச் செலவா[illegible] [illegible] இனி [illegible] கொடுக்கும் [illegible] உபயோகமின்றது. இச்சமயங்களில் [illegible] அறிவிற்சிறந்த பண்டிதர் [illegible] செய்யார். சிலர் அவருக்கு [illegible] உள்ளேவந்து வீண் [illegible] அந்தோ! [illegible] ர்காள்! அதமர் [illegible] என்று நின்னவும் ஆனவரையில் [illegible] பண மேபயோகமான [illegible] கடவுள் [illegible] உபயோமாகும் பண [illegible] லமாகிறார். இவ்விஷயம் [illegible] இவர் செலவழிக்கும்போதிலும் ஒரு சிறுபான்மையும் [illegible] களுக்காகவினியோகிப்பதில்லை. [illegible] சம்பாவனை என்று கலியாணங்களிற் செய்கிறார்கள். அது ஏழைகள் முதல் பணக்காரன்வரையில் ஒரேமாதிரியே. எல்லோருக்கும் கால் என்றால் கால், அரை என்றால் அரையே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மேனாம் தாசிகளாயின் ஏழையிடம் ரூபா 10 அறுல் தனவானிடம் ரூபாய் நூறு பெறுவதற்காக்ஷேபமில்லை. சிற்க. இவை

[illegible]

ளவுடன் இன்னும் ஒரு பெரிய அநியாயம்! பாருங்கள்! இப்படி வீணில் பணங்களை ஒழிக்குமிம்மாந்தர் அந்தோ! தாய்தந்தையரின் அந்தியேஷ்டியில் ஏதேனும் விநியோகிப்பாரோவெனின் சிறிதுஞ் செலவிடார். இவர் சரீரமே அவரதாயினும் அதை நினைப்பதில்லை. அவர் தேடிய பொருட்குவியல்களைத் தாம் சிறிதுஞ் சிரமமின்றிப்பெற்றும் பெற்றோருக்குச் செய்யுங் கடமையை ஒழித்து மகாபாவியாகின்றார். இனி உண்மையில் ஒருகுழந்தையை முன்னுக்குக்கொண்டுவர ஒருதாய்தந்தைகள் படுந்துயரத்துக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்யப் புத்திரன் எவ்வளவு ஜன்மங்கள் எடுத்[illegible]யாது. இங்ஙனமிருக்க, உண்மையைச் சிந்திக்காத [illegible] பாவையர்கைச் சிக்குண்டு பெற்றோரையும் மறந்து பி[illegible]களின் திருமணத்தில் எல்லை கடந்து செலவு செய்யத்துணிகின்றார். ஏதுமிதில் வியப்பில்லை. தமக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்கள் அவ்வளவையும் கொடுத்துதவிய கடவுளையே மறந்து மயங்கும் இப்பாவிகள் பெற்றோரைத்தானா மறவார். கடவுள் பெயரை உச்சரித்தல் தமது கௌரவத்துக்கு மிக்க குறைவெனவு மெண்ணுகிறார்கள். இவரா கடவுளிடம் அன்பு செலுத்துவர். இவையெல்லாம் ஒழிய எமதபிப்பிராயமிது: ஒவ்வொரு கலியாணாதி சுபங்களிலும் முன்னே தேவாலயங்களிற் கடவுளைத் தமது சக்திக்கேற்ப வழிபட்டு அவர் திருவருளைப்பெற்று அதன்பிறகே எவ்வித சுபமும் செய்யற்பாலது. உலகத்தில் வெகுவாய்ச் செலவுசெய்து கலியாணாதிகளை நடத்தினவர் அனேகர் மாண்டார். அவர்பெயரை அறிந்தவர் எவர்? கடவுள் திவ்வியாலயங்களில் பலவிடங்களில் ஆலயங்களைக் கட்டியவர் பேரும் திருவுருவமும் இன்றைக்கும் எழுத்துவடிவாயும் கல்வடிவாயுங் காணப்படுவதை எவர் கண்டிலர்? அப்புண்ணியவான்கள் ஊனுடலொழித்திடினும் புகழுடல் ஒழித்திலர். அனேகர் பிறந்தும் மானிடப்பிறப்பின் மேலான பயனைப்பெறாது மாண்டனர். இவர்களை மனிதரொன்பேமா! பூச்சிகள் என்பேமா! ஒழிந்ததொழிக. இனி எமக்குக் கடவுள் கொடுத்தருளிய தேகம் தனம் இவைமுதலிய சௌகரியம் இருக்குமளவிற்றானே வேண்டிய முயற்சிசெய்து கடவுளை வழிபடவேண்டும். ஏதேனும் நாம் அகந்தையுடன்தேடிய பொருள் நம்முடன் மறுமையிற் பிரவேசிக்குமா? ஏதேனும் கொடுத்ததே உபயோகமாமன்றி வேறில்லை. கொடைகளிலுஞ் சிறந்தது தேவாலயம். தொழுது கொடுப்பது 'ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்று' என்பது ஆன்றோர் திருவாக்கெனவறிந்தொழுகுக.

(மொழிபெயர்ப்பு.)

இலத்தூர்ச் சுந்தரராஜசாஸ்திரிகள்.

[illegible]

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—நந்தன ௵ சித்திரை ௴ 31௨

ஆரியாசார ரகசியம்.

ஊர்த்துவபுண்டரம்.

தொடர்பு.

யாம் இங்கு தொடர்ந்து ஊர்த்துவபுண்டரவிஷயம் எழுதி வரும் பிரகரணமிது. இனி இவ்வூர்த்துவபுண்டரவுள்வேற்றுமைகளை விடுத்துப் பொதுவாய் அவைகளுக்குரிய பயனை விளக்கிட முன்வருவோம். "ஊர்த்துவகதி விரும்புவோர் ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தல்வேண்டும்" எனவுபநிடதங்கூறிநிற்றலின், இந்த ஊர்த்துவபுண்டரம் ஊர்த்துவகதியெனப்படும் நற்கதியைக்கொடுக்குங் கருவியாயிற்று. இவ்வூர்த்துவபுண்டரம் எதுவுந் திருமண்ணாற்றான் தரிக்கப்படும். இனி மண்ணும் வெண்மை செம்மை கருமையாகிய மூன்னிறம் பெற்றது. "வெண்மை 'சத்துவம்' செம்மை 'இராஜஸம்' கருமை 'தாமஸம்'" என்பது ஆன்றோர் துணிபு. கருமைமண் தமோகுணநிலையாதலின் அஃதொழிந்த இரண்டுவகைமண் திருநாமத்து அமையும்பொருளாம். இப்பண்டரங்களில் கோபீசந்தனத்தாற்றறிக்கும் திருநாமம வைதிகம் எனவேம். அக்கோபீசந்தனம் என்பது பொன்னிறம்பெற்றதோர் ரஜோகுணமயமிந்தபொருள். ஆதலாற்றான் ரஜோகுணம்நிறைந்த பிரமதேவரே அப்புண்டரத்தைத் தரிப்பவருட்சிறந்தாரென ஓதப்பட்டதென்க. மேலும் கோபீசந்தனவுற்பத்தி சொல்லுமிடத்து "கோபிகைகள் கழுவினர் ஆகக்கோபீசந்தனம் ஆயிற்று" என்றுளது. இங்கு கோபிகைகள் என்றது ஓர்ஜாதி மடந்தையர்களையல்ல. மற்று வல்லபாசாரிய ரெழுதியவாறு கோபிகைகள் எனப்படுவோர் உபநிடதங்களே. அவ்வுபநிடதங்களாய பேதைகளால் ப்ரம்மம் ஜீவரூபமாய் நின்று தம்மியலில் 'அகண்டம் ஆனந்தம்' இவற்றை ஒளித்திருக்க அவனிடத் தோன்றும் விருப்ப முதலிய சந்தனங்கள் கழுவப்படுகின்றன. அங்ஙனம் உபநிடதஞானத்தான் மறைத்த மலம் ஒழியப் பரம்பொருள் தன்னியல்பெறும் என்பதவர்கருத்து. உலகத்தில் சந்தனம் இன்பப்பயனுக்கங்கம் என்பது எல்லோருமறிந்ததோர் விஷயமே. அன்றி வேதத்திலுங் கடவுள்திருமேனியில் அதுபற்றி ஏதோ அவர் நின்மலத்திருமேனியழகை ஒளித்திட அவர் உண்மையுருவத்தைக் கண்டுகளிக்கக்கருதி அவ்வுபநிடத மடந்தைகள் கழுவினர் என்றதுண்மையாம். இவ்குள்ள முறை இது: கடவுள் எங்கும் நிறைந்த வானந்தமாயுள்ளவர். அவருக்கு வித்தியாசம்பந்தத்தால் அமைந்த திருவுருவம் ஒன்று. அவித்தியாசம்பந்தத்தால் அமைந்தது ஜீவத்திருவுருவமாம். அச்சீவனுக்குப் பெண்ணாசை முதலிய பல அம்சங்கள் நிறைந்த அறுதிமலம் இங்கு கோபீசந்தனமெனக் குறிப்பிடப்பட்டது. அம்மலம் ஒழியவேண்டி அம்மங்கையவரே கடவுளடிகளாகத் தியானித்தல்வேண்டும். ஆயின்

[illegible]

கடவுளது மகாபுருஷத்தன்மை விளங்க இவனும் அத்தலைவனை நோக்கித் தலைவியாய் நினைருழுக, இறுதியிற் பேரானந்தமடைவான் என்பது. இனி "இவவிதங்கோபிகள் கழுவியது கோமதிநதியிற் சக்கிரதீரததில உறைந்து மண்தன்மை பெற்று மாற்றுமடைந்து திருமால் சக்கிரத்தால் அடையாளஞ்செய்யப்பெற்றது" என்று சொல்லப்படுவதின கருத்து யாதெனில்: உலகத்தில் அழுக்கை யலம்புவது ஜலத்தாலென்பது இயற்கை. ஜலம் என்பது இங்கு பாசஞானம பசுஞான மிரண்டும். இதனல் மலம் ஒழிந்து ஆனமா[illegible]விலகியும் மலக்கூட்டத்திற் சோந்து சக்திகுன றிககிட[illegible] அதைச் சக்கிரங்கொண்டு ஸாவானுக்கிரகஞ்செய்யு[illegible]வுள் அழித்திட அது அழிந்து மண்ணுவததிண்ணம். இனி மலம் எவ்விதம் பரிபாகம்பெறினும் அவனுணையின்றித் தன்னிடமமைந்த வாசனை மாறப்பெறுதாகச் சந்தனமெனக் கூறப்பட மலத்தினிடமமைந்த இனிய வாசனை அதை அவன் ஆழியாற்சங்கரிக்கவே மணணனவிடம் மாறியொழிந்தது. அவன்ருளால் வரும் வாசனையழிவே முக்தியென்பது ஓாவகைச்சித்தாந்தமாதலால என்க. அதுகொணடே கோபீசந்தனத்தைப் பிராாததிக்குமிடத்தில் "பாவனிக்கக் கடவுட்டிருமேனியிற்றோனறித திருவாழியமையப்பெற்ற கோபீசந்தனம் என்னை நல்வழியிற்சோக்கும்" என்று ஓாவசனம வாசுதேவ உபநிடதத்திலுள்ளது. இனி இக்கோபீசந்தனம் தரித்தற்குரியவிடங்களும் எவவிடம் சதைக்கடினம் எவவிடம் மாம்சம் அதிகம் அவவிடமே என்று ஏற்படுகிறது. இது திருநீற்றிலும் அதிகமான சோஷணசக்தியுள்ளதாகவே இதைச் சரீரமெங்குந் தரித்தல விலக்கப்பட்டது. இதைச்சந்திகளில் திருநீற்றைப்போல் தரித்தல்கூடாது; தரித்தால் அக்கிேல்களைக் கபமற்றதாக்கி மிகவும் நிர்மலமாக்கிவிடும். திருநீற்றின் ஆற்றல வெகுசீக்கிரம் வெளிவருவது. மண்ணின் ஆற்றல் மெதுவாய் வெளிவரும். நீறு சிறுபான்மையியக்கும். மண் கதிரவன் கிரணவலியால பெருமபாணமையியக்கும். திருநீறு சரீரத்தில் நீடித்திராது. மண்ணிற்கும் சிரமுதலியவிடங்களில் அது நியமமாகவிருந்தால் புத்தியின் நிலை குலையும் என அதுபோன்றவிடங்களிற்றரிப்பதில்லை. இனி எவவித மண்ணுக்குமிவவியலுண்டு. வெண்டிருமண் இதிலும அதிகக் கடுமாற்றல் பெற்றது. ஆதலாற்றான் அதைசதரித்தவிடம் வெண்மைகாட்டும். நிறக அதிற்சிறிது காரமதிகம். இனி அது விஷ்ணுபாதம் எனத் தியானிக்கப்படுவதால் எக்காலமும் அதைக்கண்டபொழுதெல்லாம் அறிஞருக்குச் சுகம் விட்டொழியாது அவவாழி யோகியபிரான் திருவடிகள் நிற்குமாயின் பெரும் புண்ணியம இதனுலமையுமெனச சொலலவும்வேண்டுமோ? இனி இவவிஷயம அறிந்தவன் தான் இப்புண்டரந்தரித்தவ னலலனுயி[illegible]ம், மற்றவர் தரிப்பதைப் பாாத்தவளவிலாவது அவன ஸ்ரீந[illegible]ரயணசாணாரவிந்தஙகளைத் தியானிக்காதொழிய வவனறிவு [illegible]டங்கொடாது. சிலவிடம் தாமனா முகுளம் போன்றதும் சிலவிடம் தீபசிகைபோனறதுமாயத் தரிக்கப்படுகிறது. அதன் பயன்கள் அவைகளைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில் சொல்லுவோம். இப்புண்டரந் தருமசாஸ்திரங்களிலும் சிறபான்மை

[illegible]

புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டது. இனி மாகதேவோப டதத்தில் இது அந்தணர்களுக்கு மட்டும் விதிக்கப்படினும் தந்திரங்களுள் மற்றையவருக்கும் விதிக்கப்பட்டமையின் அவர்களும் இதைத்தரித்தல் குற்றமாகாது. இதுவரையிற்செந்நிற புண்டரங் குறிக்கப்பட்டது. இனி மற்றைய ஊர்த்துவபுண்டரங்களையுங்குறிப்பாம். வெண்டிருமண்ணாலமைக்கும் ஊர்த்துவபுண்டரம் ஆரியாசாரத்தைக்குறிக்கும் வேதங்களிலும் தருமசாஸ்திரங்களிலும் புராணங்களிலும் இவ்வெண்டிருமண்ணாற் குறிக்கப்படும் புண்டரம் எங்குஞ் சொல்லப்படவில்லையாயினும் பாஞ்சராத்திரம் வைகானஸம் முதலிய தந்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டமையால் அதையும் எடுத்து எவ்விதத்திலும் பெருமையுள்ள வஸ்துக்களைக்கூறுமிவ்விடத்துக் கூறிவருவாம். இங்கு இப்புண்டரம் இடைவெளியுள்ளதும் கண்ணன் திருவடிவம் எய்தியதுமே. இதில் ஒரு திருவடி வடிவமும் இருதிருவடி வடிவமும் என்று இருவகையிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற்சிறிதும் எமக்காக்கிரகமில்லை. இவருள் வேற்றுமை எதுளதோ அதைக்குறிப்போம். இவ்விரு திருநாமங்களில் ஒன்றுக்குக்கமலம் நன்றாய்த்தெரியும். மற்றொன்றில் நன்கு தெரியவராது. நிற்க. எதுவும் ஆரியர் அநுஷ்டிப்பது ஒரு நற்பயனைக்கருதியேயன்றி வேறிராது. ஆகையால் இதன் பயன்களை அடியில்வருமாறுகாண்க. உலகளந்தபெருமாள் திருவடிகள் உலகெங்கும்பட உலகத் திருவுருத்திருமண் அவன் திருவடி சம்பந்தம்பெற்றமையான் இத்திருமண்ணைத் திருவடிகள்போற் பாவித்து அவ்வடிவமாகத்தானே தரிக்கவேண்டும். அத்திருவடிப்பெருமை இருவித சக்திகளாகவுளது. ஒன்று ஸ்தாவரம், மற்றது சங்கமம். ஸ்தாவரத்தைப் பூமியெனவும் சங்கமத்தை லக்ஷ்மியெனவும் உபசரித்துச்சொல்லலாம். அன்றி அசேதனம் பூமிதேவியெனவும் சேதனம் இலக்குமிதேவி யெனவுங் குறிக்கற்பாலன. ஆதலாற்றான் பூமி சலிப்பதில்லை, இலக்ஷ்மி என்றுஞ்சலிப்பவள் எனப்பெருவழக்கு. இங்கு அவ்விரு சக்திகளில் திருமண் வடிவம் பூமிதேவியார் எனவும் திருச்சூர்ணம் இலக்குமி வடிவமென்று மேற்படும். இவ்விரு தேவிமாரும் திருமால் திருவடி சேவை செய்பவராதலின் இவ்விருதேவியர் காதலுக்கிசைந்த கணைஞன கண்ணன் தமக்குக்குலதெய்வமெனக் குறிப்பது. இங்கு உட்கருத்து: வெண்டிருமண்காப்பின் இடையிற் திருச்சூர்ணமிடுதல் இம்முறையாற்றான். பாருங்கள்! மாந்தர் விரும்புவது ஆரோக்கியமும் முத்திநிலையுமாகிய இம்மை மறுமை இன்பங்களே. எல்லா ஓஷதிகளையும் தம்முளடக்கப்பெற்ற பூதேவியார் அருள் ஆரோக்கியத்தையும் எவ்விதவறிவுந் தம்மிடமடக்கிய பெரியபிராட்டியார் திருவருள் வீடுபேறுஞ்செய்யுமெனவும் அவ்விருகுறிகளும் அடங்கிய நாமம் தரிப்பது. ஆயின ஆரோக்கியம் வீடென்னும் இருபயனளித்தலகாளும் சராசரப்பிரபஞ்சத்திருவுருவம்பெற்ற இருதேவியார் பற்றிக்கொண்டிடும் திருவடிமான்மியமுள்ள முழுமைநாதன் முதல்வன் திருவடி ஒன்றேனும் இரண்டேனும் எமக்குச்சரணம் என்பது சொல்லாலமையாது அமைப்பாலமைந்த ஓர்பொருள் வெண்டிருமண் திருச்சூர்ணங்களாலமைந்த புண்டரத்திற்கென்பது மனதில் வைக்க. இனிப்பெண்கள் மற்றவர் அடைந்த அமைப்பின் வேற்றுமைகளின் பயனை எடுத்துரைப்பாம்.

வரும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

கல்பஸூத்திரங்கள்.

தொடர்பு.

கற்ப்சூத்திரங்கள் வேதங்களுக்குக் கைகள் என உருவகப் படுத்தப்பட்டன. இவற்றிற்குக்கற்பசூத்திரமென்னும் பெயரும் ஒவ்வொரு கன்மங்களின் முறையைக் கற்பத்தில் நம்மவரை நல்வழியொழுகச்செய்தலால் கற்பம் என [illegible] சுருங்கிய சொல்லுடைமையால் சூத்திரங்கள் எனவும் [illegible] பெயர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தமைந்த ஒரு சொற்பேராயிற்று. [illegible]க்கவிகாலத்தில் எல்லோரும் இக்கற்பசூத்திரங்களை நம்பினவர்களேயன்றி வேறு நற்கதியளிக்குங் கருவியிவர்க்கில்லை. வேதங்களிற் குறிக்கப்பட்டனவும் தருமசாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டனவுமான கன்மங்களை நடாத்தும் வழி மந்திர தந்திரங்களுடன் முறையாய் இக்கற்பசூத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்ஙனமே தேவலர் என்னும் இருடி தமது தருமசாஸ்திரத்தில் “மனுமுதலியோர் தர்மசாத்திரங்களை வகுத்தவர். அவர்கூறிய கன்மவழிகளை விரித்தவர் கற்பசூத்திரக்காரர்” எனத்தமதபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார். வேதங்களிலும் கற்பசூத்திரங்களிலும் கண்ட கன்மங்கள் எல்லோரும் அனுஷ்டிக்கற்பாலனவேனும் அவற்றை யனுட்டிக்கவேண்டிய முறைகளை விதித்தலான் முறையில் மிக முக்கியமானது கற்பசூத்திரங்கள். இவைகள் கஅ. இவற்றுள் பூர்வசூத்திரங்கள் கூ. அபரசூத்திரங்கள் கூ. அவையாவன:— போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஸத்தியாஷாடம், திராக்கியயனம், ஆகஸ்தியம், சாகல்யம், ஆசுவலாயனம், சாம்பவீய[illegible] காத்தியாயனம்” என்பன பூர்வசூத்திரங்கள். “வைகானஸம், சௌனகீயம், பாரத்வாஜம் ஆக்னிவேசியம், ஜைமினீயம், மாதுன்யம், மாத்யர்தினம், கௌண்டின்யம், கௌ[illegible]ிதகம்” என்பன அபர சூத்திரங்கள். இங்ஙனம் அக்னிவேசியரே கூறினர். இனிக் கோபிலர் சாண்டில்யர் முதலியமுனிகள் செய்த கற்பசூத்திரங்கள் பலவிருப்பினும் அவற்றை அனுட்டிப்பவர் இத்தேயத்திலில்லை யாதல் பற்றி அனுஷ்டானத்திலுள்ள பதினெண் சூத்திரங்களே அக்னிவேசியர் எடுத்துக்காட்டியபடி இக்காலத்து வழக்கப்படி கற்பசூத்திரங்களாம். இங்குள்ள சூத்திரங்கள் ஒரே முறை யுணர்த்துவனவல்ல. வேதங்களுள் பல சாகைகளிருத்தலாலும் அச்சாகைகளுக்குரிய வந்தணராதியோர்க்கு அ[illegible] சசாகை ம[illegible]களாற்றானே சம்ஸ்காரம் நடக்கவேண்டியது முறையாதலாலும் அவரவர்க்கு வேண்டிய கன்மமுறையை விதிக்குமாறு அங்ஙனஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதன் பகுபாடு ‘சரணவ்

[illegible]

ஸூஹம்' எனும் நூலில் அறியலாம். இப்பதினெண் சூத்திரங்களும் இப்பாரத கண்டத்தில் எங்கும் கலந்து சிதறியிருக்கின்றன. வடதேசங்களில் பதினெண் சூத்திரங்களும் வழங்கிவருகின்றன. நமது தென்னாட்டிலோ அனேகர் போதாயனிகள், பெரும்பான்மையோர் ஆபஸ்தம்பர். அங்ஙனமே ஸத்தியாஷாடரும். திராக்யாயனர் வெகுபெயர்கள். ஆசுவலாயனிகள் சிறுபான்மையர். காத்தியாயனரும் அங்ஙனமே. இன்னும் வைகானசர், பாரத்வாஜர், அக்கிவேசியர், ஜைமினீயர், மாத்தியந்தினர் என்பதுங்கூட்டிப் பதினொரு சூத்திரங்கள் இத்தென்னாட்டில் உள்ளன. தெலுங்குநாட்டிலும் கன்னடதேசத்திலும் சாம்பவீயம், கௌஷீதகம் என் இரண்டு சூத்திரங்கள்தென்னாட்டிலும்அதிகமுண்டு. ஆயின் தென்புறம் பதின்மூன்று சூத்திரங்களும் வடநாடுகளில் பதினெண்சூத்திரங்களும் உலாவுகின்றன. இங்ஙனமிருக்க. தற்காலத்தொருவர் ஆரணங்களுண்மையாராயாது சரணவ்யூகத்தைக் கனவிலுங் கேட்டறியாது கல்பசூத்திரங்களினியலறியாது ஜைமினிமுதலியவான்றோர் கண்டவழிவழு ஆரணங்களுக்கு அசம்பிரதாய வர்த்தமும் சொல்லி வேதபரிசஹீனரிடம் தமது நாவலிமையைக்காட்டிச் சாஸ்திரியென்னும் பெயரைச் சுமந்த அந்தணர் வெங்கடகிரிசாஸ்திரிகளென்பவர் 'இப்பதினெண் சூத்திரங்களுள் ஆறு சூத்திரங்களே அனுஷ்டிக்கற்பாலன'' வென ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் ஸ்தாபித்தார் எனவும், அதனாற்றான் அவர் ஷட்மதஸ்தாபனசாரியர் எனும் விருதுபூண்டார் எனவுங்கூறுகின்றார். இவர் நமது வேதசித்தாந்தங்களைப் படித்தாராயாதவாராயினும் மேற்கசையார் [illegible] முற்றிலும் அறிந்து அவைகளை அயலமாக்கும் [illegible] இணையில்லாது வெகு பொருட்சொற் பொருத்தங்களுடன் பிரசங்கிக்க வல்லவர்தான். பரோபகாரி, புன்மதப்புரட்டர்களை வெருட்ட இவர் வெகு தீரர்; இவர் தாம் அறியாவிஷயங்களிற் புகாது புதியவழிகளைக் கைப்பற்றுது வேதங்களையும் அதனை வழிநூல்களையுந்தழுவி நிற்பரேல், இவர்செய்யும் பரமோபகாரம் நமதுதேசத்துக்கு ஓரளவிலடங்காப் பெருமை பெய்திடுமென்பதில ஐயமின்று. அவரை ஒருவர், மதம் ஆறு என்பன எவை எனவினவ, அதற்கவர் ஆறுசூத்திரங்களே என்றார். சூத்திரங்கள் பதினெட்டாயிற்றே என மறுத்துரைக்க, வைதிக புரோகிதர் 'ஷட்சூத்திரம்' எனச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு கதியாது? என ஓர் கடாவிடுத்தார். அங்கு யஜுர்வேதமட்டில் ஆறுசூத்திரங்கள் எனவப்பிராயம் என்று விடைவந்தும் மறுத்தும் கல்பசூத்திரங்கள் ஆறே ஆறு மதங்களெனச்சொல்லி வருவாராயினர். நிற்க; இவர் ஸர்வஸ்மிருதிகளையும் அறிந்தவர் என அபினயித்து ஓர்சமயர் ஒருவர் ஹிரண்யகேசியர் என்பவர் எவர் என வினவ, அவர் சத்தியாஷ

[illegible]

டமென்றும் வாஜஸநேய சூத்திரகாரர் என்றும், அச்சூத்தி ரானுஷ்டானம் பேணுபவர் சுக்லயஜுர்வேதி என்றும் விடையளித்தனராம். இஃதோர் வியப்பல்ல. மேற்கூறிய பதினெண் சூத்திரங்களில விதிக்கப்பெற்றதும் வேதங்களில் கனமகாண்டங்களில் எடுத்து விரிக்கப்பட்டதும் அந்தணர்க்குரிய நாற்பது சம்ஸ்காரங்களுள் அடங்கியதுமான யாகாதிகளையும் அனேக வேதாந்தங்களில் வியந்து பாராட்டிய சந்நியாசாச்சிரமத்தையும் நிந்தித்து அயோக்கியம் அநர்கம் என விவகரிக்க முன்வந்த விவர், வைதிகர்களை நிந்திப்பது ஆச்சரியமல்ல, இவர்சொல்லுமிதுபோன்ற விஷயங்களை [illegible] அறிஞர் கொண்டனுட்டிக்காதொழிவாராயினும், [illegible] குறைவாதலால் மற்றவர் கேட்டுண்மையென நம்பிடு[illegible]வதுபற்றி இவ்விடம் நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்திற்சிறிது நமது பத்திரிகாகனருக்கெடுத்துக்காட்டினும். பாருங்கள்! நமது தேசத்தின் தெளர்ப்பாக்கியம் நல்ல பிரசங்கிகள் அகப்படுவதேயில்லை. அகப்படினும் அவரும் வேதமார்க்கங்களைச் சிறிது நழுவவிடுவாராயின் யாது சொல்வோம்! கஷ்டம் இனி இத்துன்பக்கடலின் கரைகண்டிட கறைக்கண்டக் கடவுள் என்று அருள்புரிவாரோ அறியேம். நிற்க. பிரகிருத விஷயத்தை விசாரிப்பாம்: இத்தென்னாட்டிற் கிருஷ்ண யஜுர்வேதிகள் போதாயனம், சத்தியாஷாடம், ஆபஸ்தம்பம், ஆக்னிவேசியம், பாரத்துவாஜம், வைகானஸம் எனும் ஆறு சூத்திரங்களை யனுட்டிக்கிறார்கள். சுக்ல யஜுர்வேதத்தவர் காத்தியாயனம், மாத்தியந்தினம இரண்டு சூத்திரங்களை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். சாமவேதிகளுக்குள் 'திராஹ்யாயணம்' ஜைமினீயம் என இரண்டு சூத்திரங்கள் உண்டு. ருக்குவேதத்தில் ஆஸ்வலாயனம ஒன்றே. இதனால் சத்தியாஷாடம் ஹிரண்யகேசீயம் என்னும இருவகை பே[illegible] சூத்திரங்கள் என்னும மயக்கம ஒழியுமென்றறிக. பெரியோர் நிபந்தனங்களில நான்கு ஸூத்திரக்கார மகரிஷிகளைச் சில அடைமொழிகளால அழைப்பதுண்டு. போதாயனருக்கு பகவான் என்றும "ஸத்யாஷாடருக்கு ஹிரண்யகேசியர்' என்றும ஆபஸ்தம்பருக்கு சூத்திரககாரர் என்றும் யாஞ்ஞவல்கியற்கு ஸநே[illegible]யென்றும் அடை கொடுப்பது வழக்கம். இவ்வடைச்சொலலுடன் இப்பெயர்கள் போதய சூத்திர ரிஷி தர்ப்பணத்திலும ஸத்யாஷாட சூத்திரத்தில் ரிஷி தர்ப்பணத்திலும் உள்ளன. சில சூத்திரங்கள் மண்டலமும் கண்டன. சில அமைவுகளுங்காணுகையே. அவற்றின் காலநிர்ணயமும அதன் பிரமாணமும் அவற்றால் எமக்குள்ள வுபகாரம் இவ்வளவெனவும், இவற்றுள் சிரௌதம் ஸ்மார்த்தம் இருபகுதிகளின பெருமையும், இவைகளுள் ஒன்றுக் கொன்றுள்ள சம்பந்தமும், கன்மங்களில் அவை யுபயோகிக்கும் வழியும், இ[illegible]ன்றியமை யாதெனபதும் பின் முறையே விரிக்கப்படும்.

[illegible]

ஸம்பாதக:

வேதாகமப்ராமாண்யம்

[illegible]

ஆகமிஷ்யதி

வேதாகம பிராமாண்யம்

ஐயா !!

தேயத்தில் உள்ளவர் பெரும்பான்மையில் வைதிகர் என்பதும், இவர் கொண்ட முதநூல் வேதமே என்பதும் அதிற்கண்ட வருணாச்சிரமங்களுள் கட்டுண்டவர் என்பதும், அஃதோதியவாறு கன்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர் என்பதும் எமது பத்திரிகா நண்பர்கள் அறிந்தேயிருப்பார்கள். நிற்க; மேற்கூறிய விடயமறியாத சிலர் தமது மதவுண்மையிஃதெனத் துணியாது (அரைப்படிப்பில் அம்பலம் ஏறினரிவரெனக்கொண்டு கடலாழம்பார்ப்பவராய்) ஏதோ ஆகமங்கள் வேதங்களினுஞ் சிறந்த பிரமாணங்கள் என்றும் திருமறைகள் அங்ஙனமாகாவெனவும் வாதிடுகின்றார். அவர் கூற்றின்வழி மற்றவர் புகாவண்ணம் இவ்வேதாகம பிரமாண தாரதம்மியத்தை எண்டு எடுத்துரைப்பாம். யாம் எழுதப்புகும் விஷயங்கள்

௧. வேதங்கள் பிராமணங்களுட்சிறந்தன.

௨. ஆகமங்கள் வேதங்களை விஷயங்களுள் அபேட்சிக்கும்.

௩. ஆகமங்கள் மந்திரபாகத்தில் வேதங்களை அபேட்சிக்கும். வேதப்பிரமாணத்தன்மையைத் தழுவிய பிரமாணங்களே ஆகமங்கள்.

வேதங்களுடன் முரணுபட்டமைவ அப்பிரமாணங்களே

௪. ஆகமங்களுள் மோகசாஸ்திரங்களும் உண்டு எனபன.

இங்கு யாம் சைவமுதலிய உண்மதத்தவர் கொள்கையைக் கொண்டு மற்றவர் கொள்கைகளை மறுக்க வெழுந்தோமில்லை. மற்று ஒவ்வோர் ஆகமவாதிகள் கொண்டபடி அவரவர்சித்தாந்தங்களை எடுத்துக்காட்டி அவர்கூறும்வழியில் எவ்வளவுவரை எல்லோரும் ஒப்பும் பிரமாணங்கிடைக்கின்றதோ அவ்வளவுங் கலந்து மற்றதை ஒழித்து ஒருவிதத் துணிபுரை கூறவேண்டுமென்பது எமதுகருத்து. இனி நிகமம் வேதங்கள், சுருதி அனுச்சிரவம் என்பதாதி சதங்கள் வேதங்களின் பெயர். ஆகமம், ஸ்மிருதி, தந்திரம், பூர்வச்சிரவ முதலிய சொற்கள் ஆகமங்களின் பெயர்களாகும். வேதங்களாவன: ரிக்குமுதலிய பகுபடெய்தி ஒருபொருளை யுணர்த்துந் தன்மையதாய் அவாய்நிலைபற்றி ஒன்றுக்கொன்று துணையாய் நிதரியமாயாதல் முதல்வன் திருவாக்காயாதல் நிற்கும் சொற்றொடர்த்தொகுதி. ஆகமங்களாவன: பாஞ்சராத்திரமுதலிய உட்பகுதிகள் பெற்று ஒன்றையொன்று மறுதலிப்பது மியல்பினவாய் செங்கண் மால் முதலிய பலகடவுளரால் வெளிப்பட்டதோர் சொற்றொடர்த்தொகுதி. வேதங்கள் நால்வகைப்படினும் ஒரேவித யாகாதி கிரியைகளில் ஒவ்வொரு அங்கமாய் நின்று ஓர் கன்மத்தை நிறைவேற்றிவருவதாலும் ஞானகாண்டத்தும் எம்மதத்தவர் எப்பொருளுரைக்கினும் எல்லா வுபநிடதங்களும் அப்பொருட்கிணங் கிநிற்றலும் அவரவர் உரைகளிற்றானே காணப்படுதலால் அங்கும் உள்ளே பேதமடைந்து ஒருபாகமாவது மற்றைய பாகத்தைத் தூஷிக்காது.

வரும்.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௩- புத்தகம். சிதம்பரம்: நந்தன ௵ சித்திரை௴ ௩௧௨ இலக்கம் - ௩

அத்வைத விசாரம்.
தொடர்பு.

உலகவழக்கின்படி கேவலாத்துவிதம் முதலியசொற்களுக்கு முற்காட்டியபடி பொருளுரைத்தாமன்றி வேதங்களில் எங்கும் இப்பெயர்கள் வழங்கப்படவில்லை. எவ்வுபநிடதங்களினும் "அத்துவிதம்" என்னும் தனிச்சொல்லே வழங்குகின்றது. அச்சொல்லையே பல புராணங்களும் வேதங்கட்குப் பொருள் உரைக்குமிடத்தெல்லாம் உபயோகிக்கின்றனவேயன்றி எங்கும் "அத்வைதம்" என்னும் சொல்லுக்கு முன்னும் பின்னும் ஒருவாலைடை வைத்துரைப்பதில்லை. இடைக்காலத்தே இம்மதங்களெல்லாம் சில நூற்றாண்டுகளுள் தோன்றினவாகையால் அக்காலத்திருந்த வாசிரியர் முன்மதங்களினும் பின்மதங்களை வேறுபடுத்தவேண்டித் தாம் கொண்ட பொருளுக்கிணங்க இங்ஙனம் பெயரிட்டனர். அங்ஙனமின்றி மேற்கூறிய "அத்வைதம்" தனிச்சொல்லின்றி எந்தவுபநிடதத்திலேனும் மற்றைய புராணங்களிலேனும் காளிதாசன் முதலிய பழையகவிகள் வாக்கிலேனும் வேறாயினும் விசிஷ்டாத்வைதம் முதலிய சொற்களைக்காட்டுவாரேல்,யாம், அவையும் அநாதிமதங்களெனக்கொண்டு அங்ஙனம் காட்டும் காவலரிடத்தே அவர் மதத்துள்ள வாசங்கைகளைக் கேட்டொழிப்பாம். நிற்க; வேதங்களில் வேறு சொற்களேயில்லாது அத்துவிதச்சொல் தனித்தே உபயோகப்படுதலாலும் அங்கு 'அ' காரம் இன்மைப் பொருளைக்கொடுப்பதாய் எற்படினும் மற்றெங்காவது இப்பொருள் கொடுப்பதாய் வேதவழக்குண்டா? வேறு பொருளில் உண்டா எனில், இன்மைப்பொருளில் வேதங்கள் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடல் போல மற்றெதனையேனும் அதற்குப்பொருளென வெளியிட்டதில்லை. இனி அத்வைதம் என்னும் சொல் 'நிர்த்வைதம்' என்று இருந்தால் அன்மை இன்மை இருவகைப்பொருளும் அதற்கமையுமேயன்றி 'ந' காரத்துக்கு அப்பொருளில் பிரயோகம் இதுகாறும் எந்தக்கவிகடானும் பிரயோகித்திலரெனில், ஆன்றோர் வழங்கவும் புராணங்கள் வழங்கவும் அப்பொருளுக்குப பாக்கியம் ஏதும் இல்லை. வேதங்களும் வைதிகர் பலரும் ஒப்பாத இப்பொரு ஒப்பி வேதங்களும் வைதிகர்பலரும் ஒப்பியபொருளாம். அருபொருளை விட்டொழித்தல் வைதிகராக விரும்பும் சித்தாந்திகட்கழகுடையதாமோ? இனி ஏதேனும் இவர் குறிக்கும் வடசொற்களுக்கு வடவியல்வழி குற்றங்கூறிடின், அதை இந்த இருமொழிக்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த மாபாடியகாரர் அருளிய மறுக்கவொண்ணாத் திருவாக்கு என்பதாதி சொற்சம்பிரம பிரயோகம்காஸ்திரத்தால் மறுத்திட வியலாது. பின் இலக்கண நூற்றுணிபே இங்கு முக்கிய பிரமாணமாதலின்,அதன்வழியே சமாதானம் அளிக்கவேண்டும். நிற்க. வேதங்களில் 'அஜர:' அஜர: முதலிய உத்தமகுணங்கள் கடவுளிடஞ் சொல்லப்படுகின்றன. அவ்விடங்களிலெல்லாம் எவ்வழியினும் அன்மைப்பொருள்கூறுவதொவ்வாது. 'அஸ்வப்ந:' 'அஸ்வப்ந:' தேவர் நித்திரையற்றவர்; இவர்க்கு ஒருசமயம் நித்திரை இருந்து விலகியதன்று; அங்ஙனமாயின் இவ்விடமும் இன்மையே நகரப்பொருளாயமைந்தது. இனி எவ்வளவு தேடினும் வேதங்களில் அன்மைப்பொருள் கொண்டு முடியக்கூடியதாய்ச் சம்சயிக்கவும் இடமின்மையானும் சொல்லுக்குப்பொருளுரைப்பதில் இலக்கணங்களே முக்கிய பிரமாணமாதலின் ஆகமங்களுள்ளும் அத்வைதச் சொற்பொருள் இதுவேயென எடுத்து அதில் நகாரத்துக்கு அன்மைப்பொருள் என எங்கும் துணிந்தோதப்படாமையானும் அத்வைதச் சொல்லிலமைந்த நகரத்துக்கு எவ்வளவைகளானும் முரணுவழி இன்மைப்பொருளேயெனப் பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டப்பட்டதென்க.

மற்றது வரும்.

ஞானாமிர்தத்துள்ள ஆசங்கை.

ஐயா! நமது நண்பர் ஞானாமிர்த பத்திராதிபராகிய நாவலரவர்கள் "சமயதாரதம்மியவியல்" என்னும்பிரகரணத்தில் மதங்களைப் பிரித்துவகுமிடத்து 'சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்' முதலிய நூல்களிற் கண்டபடியே எழுதுவாராயினும் இவர்தாம் அவைகளை யெடுத்து மற்றவர்க்குபதேசிக்கச் சித்தமானமட்டில் அவைகளுள் தோன்றும் ஆசங்கைகளைக் களைய வேண்டியது அவர் பாரமேயாகையால் அவரிடம் கேட்கவேண்டிய விஷயங்களைக் கேட்கலாம் எனவுத்தேசித்து அவரெழுதுவது அனேகமாய் வேதாகம புராணேதிகாசங்கட்கு முரணு

வனவாயிருத்தலால் அவற்றுட் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டுவோம்.

இவர் புதிய ஞானபிரதத்தில் ௩ - வது இலக்கத்தில் 'சமயதாரதம்மியவியல்' என்னும் மகுடமிட்ட விஷயத்தொடரில் "ஏகாத்மவாதநூல் செய்தவர் வியாஸமுனிவர். இது மாயாவாதம், பாற்கரியவாதம், கிரீடாப்பிரமவாதம், சத்தப்பிரமவாதம் என நான்காம்' என்று எழுதினர். இவ்விதம் வேதவியாசர் ஏகாத்மவாதஞ்செய்ததாக எங்கிவர் கேட்டறிந்தார்? அல்லது படித்தறிந்தார்? அங்ஙனம் எப்பிரமாண சுருதி நூல்கள் கூறுகின்றன. எவ்வாகமங்கள் கூறுகின்றன? எந்நூலாசிரியர் கூறினர்? இனி நமது நண்பர் கூறியபடி வியாசமுனிவர் ஏகான்மவாதி என்பதை அவர் சூத்திரத்திற்கே பாடியஞ்செய்த ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் கண்டிலரோ? ஸ்ரீராமானுஜ முனிவர் அறியாரோ? மத்துவாசாரியருக்குத் தெரியாதோ? மற்றைய மதாசாரியரும் அறியாரோ? அல்லது அறிந்தும் மற்றவரைக்கெடுக்க வெண்ணங்கொண்டு பொய்ப்பாஷ்யங்கள் இயற்றினரோ? இனி வியாசர் செய்த மாயாவாதம் முதலிய நான்குபகுபாடுள்ள ஏகான்மவாதத்தில் எப்பகுபாட்டைப்பற்றியவர் ஸ்ரீநீலகண்டயோகிகள்? மற்றெப்பகுபாட்டைப்பற்றி புரை செய்தவர் ராமானுஜாசாரியர் முதலியோர்? இனி மேற்காட்டிய பாடியங்களும் ஏகான்மவாதமேயோ? அங்ஙனம் எல்லா வைதிகபாடியகாரரும் ஒப்பியதாயின் ஏகான்மவாதம் அதை இவர் கண்டிக்கவெழுந்ததும புறச்சமயத்துச்சேர்த்ததும் இவரது வைதிகத்தன்மையை முற்றிலும் ஒழிக்காதுபோமோ? ஓரோர் சமயத்தில் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரை ஓர் சைவரெனவுஞ் சிலநாழிகை ஆசிரியரெனவுங் கூறிநிற்குமிவர் அச்சமயமேனும் ஏகான்மவாதியாவரோ? ஆவரேல் இவர் கொள்கை எவ்வளவு நன்னிலையிலிருக்கும் என்றறிக. மற்று "வ்யாஸஸூத்ரமிதம் நேத்ரம் வ்யாஸகா ஸுப்ரகாசகம் | ப்ரவக்ராவா ப்ரபூ: கருணாவிதம் ஸ்ரீகண்டேந ப்ரஸாத்யதே" என்று தன்கிரந்தாரம்பத்தில் 'உண்மையில் மோக்ஷவழியைக் காட்டுவதிந்த வியாசசூத்திரம்' என ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் வியாசசூத்திரத்தை வியந்து பாராட்டியது இவர் அறியார்போலும்! இனியேனும் புறமத பாஷ்யகாரர் எவரும் தத்தம் நூற்றொடக்கத்தில் வியாசமுனிவர் பெருமையை விளக்கியதைக்கண்டு அவர்மதம் இன்னதெனவறிந்து அவரையும் புறச்சமயி என நிந்திக்காதொழிவாராக. நிற்க. அதேபிரகரணத்தில் "மீமாஞ்சகர் கன்மகாண்டமாகிய வேதமாத்திரம் பிரமாணமெனக்கொண்டு ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களை இகழ்வார்; 'ஏகான்மவாதிகள் ஞானகாண்டமான உபநிடதங்களை மாத்திரம் பிரமாணம் எனக்கொண்டு கர்மகாண்டமாகிய வேதத்தினை இகழ்வார்; மற்றைய சாங்கிய மதத்தாரும் யோகமதத்தாரும் பாஞ்சராத்திரமதத்தாரும் தங்கள் தங்களுக்குப்பொருந்துவனமாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு மற்றையவற்றிற்குப் பிரமாணங்கொள்ளார். அன்றியும் வேதப்புறமாகிய நூல்களைப் பிரமாணமெனக்கொள்வார்" என்று எழுதியிருக்கின்றார். மீமாஞ்சகர் ஞானகாண்டத்தை இகழ்ந்தது எவ்விடத்தில்? ஏகான்மவாதிகள் கன்மகாண்டத்தை இகழ்ந்ததெங்கே? இவ்விருவரும் ஒன்றுக்கொன்று முரணுங் கொள்கையுடையவராயின் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரும் ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியரும் இவ்விருகாண்டங்களையும் விசாரிக்க வெழுந்த ஒரு சாஸ்திரமே மீமாஞ்சையெனவும் அதில் முற்பகுதி ஜைமினியாலும்பிற்பகுதி வியாசராலும் செய்யப்பட்டது என்றும் நாட்டியது எங்ஙனம்பொருந்தும்! இனி இவ்விருவர்கொண்ட கொள்கை எமக்குடன்பாடில்லை எனக் விடையளிப்பினும் ஜைமினிமகரிஷி 'ஸங்கர்ஷண' காண்டத்தும் ஏகான்மவாதிகளுட்சிறந்த சங்கராசாரியசுவாமிகள் ஈசாவாஸ்யஉபநிடதபாஷ்யத்தில் இரண்டுமுதல் நான்குவரை மந்திரங்களின் பாடியமருளியவிடத்தும் ஆராய்ந்திவரடங்குவாராக. இனிச்சாங்கியர் யோகிகள் பாஞ்சராத்திரிகள் தமக்கு விரோதமானவிடம் வேதம்அப்பிரமாணமெனச் சொன்னதாகச்சொல்லலும் அவர் வேதப்புறம்பாய நூல்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டார் என்பதும் இவர் கண்ட கனவே. இதற்குப்பிரமாணம் அவர் மதத்திலுள்ளபடி காட்டமுடியாது. அவர்கள் வேதங்கள் பிரமாணமெனவும் அவை தாம்கொண்ட பொருளையே துணிக்கின்றனவெனவும் பாஞ்சராத்திரம் வேதத்தைத்தழுவிய வைதிக தந்திரமேயெனவும் வேதபாஹ்யமதம் தமக்குடன்பாடில்லையெனவுமே வாதிக்க; அவரிடங் குற்றங்கூறுமிடம் அவர் சித்தாந்தத்தைமாற்றிக் கூறுதல் அறிஞர்க்கழகாகாது. அவைகளை அவர்கண்டபடியே எடுத்து அவற்றுட் சொற்பொருத்தமின்மைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து துணிபுரை கூறுவதே நற்சித்தாந்தியார்க்கழகு. ஆதலின் இவ்வித விஷயங்களில் தமிழில் அமைந்த இரண்டொரு சித்தாந்தங்களைமட்டில கற்றுக்கொண்டு அதைக்கொண்டே மற்றவர் சித்தாந்தங்களைத்தாம் கண்டிக்கத்தக்க நிலையிலமைத்துக்கொள்ளாது இனியேனும் அவ்வச்சித்தாந்த நெறிகளை அறிந்தோர்பால் அறிந்து அவைகளைப் பகுத்துண்மை நிலைநாட்டப் பின்னிடாரென நம்புகிறேம். இவ்விஷயத்தில் உள்ள மற்ற விஷயங்கள் பின் வரும்.

கேள்விகள் எட்டு.

ஞானமித்ர பத்திராதிபர் அடியில்வரும் கேள்விகளுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லுவாரென நம்புகின்றேன்.

1. பதிக்குப் பசு பின்னமா? அபின்னமா? பின்னாபின்னமா? பின்னமாயின் பதிக்குப் பூரணத்துவங் குறையும். அபின்னமாயின் பதியே பசுவாய்ப் பசுவுக்குள்ள பாசம் பதியையுஞ்சாரும். பின்னாபின்னமாயின் மேற்படி இருவித தோஷமும் பொருந்துவதனோடு சேர்மாறுதலையான இருவித தர்மம் ஒருபொருளின்கணிருத்தல் அமையாது. அன்றிப் பதிபசு ஆகிய இரண்டு பொருள்களில் ஆதாரமெது? ஆதேயமெது? ஆதார ஆதேயங்களுக்குத் திருட்டாந்தமொன்று கூறவேண்டும்.

2. பதிக்கு உலகம் பின்னமா? அபின்னமா? பின்னாபின்னமா? பின்னமாயின் பதி பரிபூரணப்பொருளாகாமற் போகும். அபின்னமாயின் பதியே உலகாய் உலகத்திலுள்ள சடத்துவம் பதியைச்சாரும். பின்னாபின்னமாயின் மேற்படி இரு

வகைத் தோஷங்களும் பொருந்துதலோடு நேர்மாறான இரு வகைத் தர்மம் ஒருபொருளின்கண்ணிருத்தல் அசம்பவமாம்.

3. மாயைக்கு உலகம் பின்னமா? அபின்னமா? பின்னாபின்னமா? மாயையினிடத்து உலகுண்டாதல் மாதாவினிடத்துப் பிள்ளையுண்டாதல்போலா? வித்தினின்றும் மரமுண்டாதல்போலா? பால் தயிராவதுபோலா? மண் கடமாவதுபோலா? கயிற்றினிடத்து அரவுண்டாதல்போலா? இவைகளல்லாவிடில் வேறெதுபோல்? மாயையின்கண் உலகம் பொருளா? குணமா? தொழிலா?

4. ஞானாமிர்தத்தில் ஆன்மா வியாபகமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வியாபகமெனின் சரீரத்துக்குள் மாத்திரம் வியாபகமா? சரீரத்துக்கு வெளியிலும் வியாபகமா? சரீரத்துக்குள் வியாபகமெனின் அவ்வியாபகத்தின் அளவு எவ்வளவு? அது ஒரே அளவா? பல அளவா? ஒரே அளவெனின் எறும்பு சரீரத்துக்கும் யானை சரீரத்துக்கும் ஒரே அளவாயிருப்பதெவ்வாறனங்கூடும்? பல அளவெனின் ஆன்மா விரிதல் சுருங்குதல்களான இலக்கணம் பெற்றிருக்கவேண்டும். சரீரத்துக்கு வெளியிலும் வியாபகமெனின் இச்சாஞானக் கிரியைகளோடுகூடிய ஆன்மா, சரீரத்துக்கு வெளியிலும் இருந்து அறிதல் முதலியனவுடையதாயிருக்கவேண்டும். அவ்வாறிருக்கின்றதென்பதற்கு அநுபவஞ் சிறிதுங்காணோம். அவ்வாறிருக்கிறதாக வைத்துக்கொள்ளினும் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களும் வியாபகமாயிருக்கின்றமையால் அனேக ஆன்மாக்கள் ஒரு இடத்தில் இருக்கின்றனவென்று சொல்ல நேரிடும். ஒரு இடத்தில் இரண்டு பொருளிருக்குமோ கூடாதெனின் பலபொருளிருக்கின்றனவென்பது அசம்மதமாம்.

5. ஆன்மா ஞானவடிவாயிருக்கின்றதென ஞானாமிர்தபத்திராதிபர் வரைந்திருக்கின்றார். அஞ்ஞானத்தால் மறைப்புண்டிருக்கின்றதென்றுங் கூறுகின்றார். இது எப்படிப்பொருந்தும்? ஞானத்தை அஞ்ஞானமெப்படி மறைக்கும்? ஒளியை இருள் மறைக்குமா? சூரியனை இருள் மறையாதே.

6. வியாசமுனிவரியற்றிய வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியார், சங்கராசாரியார், இராமாநுஜாசாரியார், மத்துவாசாரியாராகிய இந்நால்வரும் தனித்தனியே பாடியஞ் செய்தருளினார்கள். இதில் சைவபாடியம் நீலகண்டசிவாசாரியாரியற்றியது. இப்பாடியத்தை யிப்போதுள்ள ஞானாமிர்தத்தைச்சார்ந்த சைவசித்தாந்திகள் தங்கள் பாடியமாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனரா? ஒப்புக்கொள்கின்றார்களென்னின் நீலகண்டசிவாசாரியார் உலகத்துக்குப் பிரமம் அபின்னநிமித்தோபதான காரணமாகக் கூறுகின்றனரே. அதை மேற்படி சைவசித்தாந்திகள் அங்கீகரிக்கின்றனரா? நீலகண்டசிவாசாரியார் பிரமத்தை யெப்போதுஞ் சகுணமாகவே கூறுகின்றனரே. நிர்க்குணத்துக்குத் தோஷமுங் கூறுகின்றனரே. அது சைவசித்தாந்திகளுக்கு உடன்பாடாமா? அன்றி நீலகண்டசிவாசாரியர் பாடியம் விசிஷ்டாத்வைதமா? சுத்தாத்வைதமா? அல்லது வேறா?

7. ஆதிசைவர்களான குருக்கள்மார், உலகிற்கு மாயையை முதற்காரணமாகவும், சிவத்தை நிமித்தகாரணமாகவும், சிற்சத்தியைத் துணைக்காரணமாகவும் கொண்ட சிவஞானபோதவுரையைத்தமது சித்தாந்தமாக அங்கீகரிக்கின்றனரா?

8. வைதிக சைவமென்றும் தாந்திரீக சைவமென்றும் ஞானாமிர்தக்காரர் இருவகையாகக் கூறியுள்ளாரே; இப்போதுளவரில் வைதிக சைவர் யார்? தாந்திரீக சைவர் யார்? வைதிக சைவர்க்குச் சிவாகமம் பிரமாணமா? தாந்திரீகசைவர்க்கு வேதம் பிரமாணமா? இவ்விரு சைவங்களைப் பிரித்துச்சொல்லும் பிரமாண நூல்களெவை? அந்நூல்களில் இவற்றைக்காட்டும் சுலோகங்களின்னவெனத் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

சூரியன்.

மகாமேன்மைதங்கிய ராஜா பாஸ்கரசேதுபதியவர்கள் சமஸ்தானத்து வித்துவானும், வைதிகமத ஸ்தாபகருமாகிய ஸ்ரீமத் வைத்திநாதையரவர்களுக்குந் திருவாவடுதுறை சமஸ்தானத்து வித்துவானுஞ் சைவமதஸ்தாபகருமாகிய ம-௱௱-ஸ்ரீ சபாபதிநாவலரவர்கட்கும் வைதிக சைவமத வாக்குவாதங்கள் நடந்ததாகவும் இன்னுமவ்விஷயங்களைப்பற்றிப்பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிடப்போகிறதாகவும் ஞானாமிர்தம் முதற்பத்திரிகையிற் பார்வையிட்டேம். இவ்விரு வித்துவான்கள் முன்னிலையி லெனக்குத்தோற்றுஞ் சந்தேகவினாக்களை வினவி விடைபெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சமயம் வாய்த்ததற்காக மிக மகிழ்ச்சிகொண்டு கீழெழுதும் வினாக்களுக்கு மேற்படி வித்துவான்களிருவரும் சீக்கிரம் விடைகொடுப்பார்களென் றெதிர்பார்க்கின்றேம்.

சந்தேக வினாக்கள்.

1. ஆயிரம் வருஷத்துக்குட்பட்ட சரித்திரத்தையுடைய பெரியபுராணத்துட் கூறப்பட்ட கண்ணப்ப நாயனாரையும், சைவசமயாசாரியர்களென்னும்நால்வரையுந் துதித்தற்காககலியுகாதி (௨000) வருஷமுஞ்சென்று மூன்றாவதாயிரந் தொடங்கி (௨௧) வது வருடத்திலவதரித்த ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களால் சௌந்தரிய லகரியுஞ், சிவானந்தலகரியுஞ், சிவபுஜங்கமுஞ் செய்யப்பட்டதென்றுஞ் சைவர்கள் சொல்லுகிறார்களே? மேற்படி நூல்களில் கண்ணப்பநாயனாரையும் நால்வரையுந் துதித்தற்காகச் செய்யப்பட்டதென்பதற்குப் பிரமாணமுண்டா?

2. துவாபரயுகமுடிவிலும் (௫000) வருஷத்துக்குமுன்னுமிருந்த பஞ்சபாண்டவர்களிலொருவனாகிய அரிச்சுனன்பாண்டியநாடாகிய மதுரைக்குச்சென்று பாண்டியனுடைய மகளை விவாகஞ்செய்தகாலத்திற் மதுரை ஸ்தலங்கட்டப்பட்டிருந்ததா? அர்ச்சுனன் மதுரைஸ்தலத்திற் சுவாமிதரிசனம் பண்ணினான் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பார்த்தான் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சரித்திரத்தைக் கேட்டனென்றவர் சரித்திரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றதா?

3. ஆதிசங்கராசாரியஸ்வாமிகளவர்கள்சம்ஸ்கிருதபாஷையை விருத்திசெய்தற்குஞ், சுயமதஸ்தாபனஞ் செய்தற்குந் திக்குவிஜயஞ் செய்தகாலத்திற் தக்ஷிணதேசத்திலேயுள்ள மதுரையென்னுமூருக்குப் பாண்டியனா லழைக்கப்பட்டபொழுது தமிழ்ப்பாஷையின் பெருமையையும் வித்துவான்களின் திறத்தையுங் காட்டுதற்குத் தமிழ்ச்சங்க மிருக்குமிடத்திற்கு ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களைப்பாண்டியனெழுந்தருளப் பண்ணினதுண்டா?

4. இற்றைக்கு ஐயாயிரவருஷத்துக்கு முன்னுந் துவாபரயுக முடிவிலும் நடந்த பாரதயுத்தத்துக்கு முன்னவதரித்தவராகிய வேதவ்யாசரால் வேதங்களை நான்காக வகுப்பட்டகாலத்திற் தற்காலத்திலே சைவசமயத்தவர்களென்பவர்களாற் கைக்கொள்ளப்படு'மாகம' மென்னுந் நூல்களிருந்ததுண்டா?

5. கலியுகாதி 1600 வருஷத்துக்குள் பிறந்தவனாகிய புத்தனாலே யுண்டுபண்ணப்பட்ட புத்தசமயத்திலே வே

தக்கொள்கையினராகிய பிராமணரும், க்ஷத்திரியரும், வைசியருஞ் சோழதேசத்திலே மற்றவருணத்தவரைச் சேர்த்துக்கொண்டு சமயவிருத்திக்காக புத்தனாலுமவனைச் சேர்ந்தவராலும் பௌத்தாகமம் பிடகாகமம் முதலான வாகமங்களையுண்டுபடுத்துவதற்கு முன்னே தற்காலத்திலே சைவசமயத்தவர்களெனபவர்களாற் கைக்கொள்ளப்படுங் காமிகம் முதல் வாதுளமீறாகிய ௨௮ ஆகமங்களும் உபாகமம் ௨௦௮-ம் உண்டுபடுத்தப்பட்டிருந்ததா? அதற்குத்தக்க பிரமாணமுண்டா?

6. புத்தனுடைய காலத்தில் நின்றும் வெகுகாலத்திற்கு முற்பட்டவைகளும் வேதத்துக்கு வழிநூல்களுமாகிய ஸ்மிருதிகளிலாவது துவாபரயுகக் கடைசியில் ரிஷீசுவரர்களாற் செய்யப்பட்ட எந்த நூல்களிலாவது ஆகமத்தைப் பிரமாணமாகவெடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா?

7. ஆகமங்களிலே கூறப்பட்டபடி வேதமுமாகமமும் முதநூலாயிருப்பின் இந்துதேசமுழுவதும வேதம் வழங்கவும ஆகமம வடதேசங்களில வழங்காது தெட்சணதேசத்திலுஞ் சிலவிடங்களில மாத்திரம வழங்குவதற்குக் காரணமென்னை?

தெட்சணதேசத்திலேயுள்ளதும் இற்றைக்கு ௪௫௦௦ வருஷத்துக்குமுன் இரணியவர்மனென்னுமரசனால புதுப்பிக்கப்பட்டதும் வேதப்ராஹ்மணாதீனமுமாகிய சிதம்பராலயத்தில் வேதவிதிப்படி பூசையுற்சவம் நடத்தப்படுவதற்குஞ் சிதம்பராலயத்திற்குப் பிற்பட்டவைகளுந் தெட்சணதேசத்திலேயுள்ளவைகளுமாகிய திருவாரூர், திருப்பெருந்துறை, காஞ்சி, மதுரையென்னுமாலயங்களில ஆகமவிதிப்படி பூசையுற்சவம நடத்தப்படுவதற்குக்காரணம யாதோ? ஒரேதிக்கிலேயுள்ள வாலயங்களிரண்டிற்குப் பேதமென்னை?

9. வேதத்தின்வழி நடப்பவர்களுஞ் சங்கராசாரிய சுவாமிகளை வழிபடுபவர்களாகிய பிராமணர்கள் வைதிகவாரணர்களாகிய தம்மவர்களை வடதேசத்திலுள்ள காசிமுதலான ஸ்தலங்களிலும பூசையுற்சவாதி நடத்துதற்கு நியமித்துக்கொண்டனரன்றோ? அவ்வாறு தற்காலத்திலே சைவசமயாசாரியர்களென்றுஞ் சமநிலையுடையவர்களென்றுஞ் சைவர்களாலே சொல்லிக்கொள்ளப்படும் நால்வருள் அப்பமூர்த்திகள் வம்சத்திலுள்ளவர்களாகிய தம்மவர்களைச் சீகாழி, திருவாரூர், திருப்பெருந்துறையென்னுமாலயங்களிற் பூசையுற்சவ முதலிய கிரியைகளைச் செய்தற்கு நியமிக்காது நாவலரவர்களுக்குச் சுயவூராகிய யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெகு ஆலயங்களில் பூசையுற்சவம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்தற்கு நியமிப்பித்திருப்பது யாதுபற்றியோ?

தாங்களும் பிராமணராக வேண்டுமெனனும் விருப்பமோ அல்லது நடையுடை பாவனையில் பிராமணருக்குச் சமானமாய்த் தோற்றியவர்களைக் கெடுக்கவேண்டுமெனனும் நினைப்போ? தற்காலத்திலே நூதனமாக வெளிப்பட்டிருக்கும் அபிஷேகஸ்தர்கள் என்பவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும நடையுடை பாவனையில் வித்தியாசமென்னை? யாழ்ப்பாணத்திலே வசிப்பவரும், நான்காம்வருணத்தவரும், ஆகமவிதிப்படி தீட்சைபெற்றவரும், சம்ஸ்கிருதம் வாசித்தவருமாகிய பண்டிதரொருவர் பிராமணரல்லாத வெகு சனக்கூட்டத்திலே வேதருக்குகளுக்கு அர்த்தஞ்சொல்லிப் பிரசங்கிக்கின்றாரே. அவ்வாறு செய்வது வேதவிதியா? ஆகமவிதியா? கலியுகவிதியா?

10. சைவசமயத்தவர்களென்பவர்களாற் சிரோபூஷணமாகக்கொள்ளப்படுஞ் சைவாசாரியர்களென்னும் நால்வருள் தேவாரம்பாடினவர்கள் தேவாரங்களில வேதத்தைப்பிரமாணமாக வெடுத்துக்காட்டியிருப்பதுபோல ஆகமத்தைப் பிரமாணமாகவெடுத்துக் காட்டாமல விட்டதற்குக் காரணமென்னை?

11. ம-ா-ா-ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் வீரசோழியத்திற் றமிழ்மையைப்பற்றித் தாமெடுத்துக்கொண்ட விஷயங்களுக்கு மாறாய் வருவனவற்றையெல்லாம கூடாதென்று மறுக்க அவர் மறுப்பை ம-ா-ா-ஸ்ரீ சபாபதிநாவலர் பிதற்றுரையென்று கூற அவர் கூற்றை யிவர் கூற்றெனக் கூசுரவிட்டுப் புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளிலச்சிட்டுப் பரப்புவதெல்லாம அவர்கள் புத்தகங்களைப்பார்க்கும ஜனங்கள் சம்ஸ்கிருதங் கீழானதென்றுந் தமிழ் மேலானதென்றும நினைத்தற்காகச் செய்யப்படுகின்றதா? வேறா? உண்மையினவழி சம்ஸ்கிருதத்திற்குத் தமிழ் மேலானதென்பதற்கு நியாயமுண்டா?

12. சிலர் வேதமுமாகமமுமொன்றெனக்கூற அதை மறுத்துச் சிலர் ஆகமம் முதனூல் வேதம் பொதுநூலென்றுரைக்கச் சிலர் வேதமுழுதுமோதின சககரகந்துறியார்கள் வேதத்தில முடிவெடுக்காமலாகமத்திற் றெளிவெடுத்தார்களென்று மொழிவதெல்லாங்கேட்கும் ஜனங்கள் வேதந்தாழ்ந்ததென்றும் ஆகமம் மேலானதென்றெண்ணுவதற்காகச் சொல்லப்படுகின்றதா வேறா? உண்மைப்பிரகாரம் வேதத்தில் நின்றுமாகமம் மேலானதென்பதற்கு நியாயமுண்டா?

கொழும்பு, குருசர்மா.

Chidambaram—Printed and Published for the proprietor at the Brahmavidya Press No 88 Snekallee near pilliarkoil street.

ப்ருஹ்மவித்யா.

ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

[B]RAHMA VIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிற் பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன௵ வைகாசிமீ கூ-உ௰ 1892௵ மேமீ 24 உ [இலக்கம்

THIS JOURNAL DEVOTED TO ARIAN RELIGION, PHILOSOPHY, LITERATURE &c CONDUCTED BY
C. R. SRINIVASA SASTRIAR. UNDER THE KIND PATRONAGE OF
H. H. RAJA BASKARA SETHUPATHI OF RAMNAD

ஈசுவர நிச்சயம்.

[illegible]று நம்புவரேல் தக்க பிரதிபலன்.

[illegible]தொரு ஜீவன் (சுவாபாவீக வேகத்தைத் தன்னுள் கரு [illegible]னால் அமைத்துக் கொண்டிருப்பினும் நடாத்தப் படவும் [illegible]ப்படவும் ஒருவனின்றி அவ்வியந்திரம் எப்படிப் பய னடையாதோ அதுபோல) செய்கைக்குக் காரணமான (உட் கருவி என்று சொல்லப்படுகிற) மனதைக்கொண்டொன்றை நிச்சயிக்கவும் நிச்சயித்த ஒன்றை (புறக்கருவிகளென்று சொ[illegible]ப்படுகிற) அவயவாதிகளைக்கொண்டு செய்விக்கவும் சுவதந் [illegible]ருயிருப்பினும அப்படிச்செய்விக்கப்பட்டவிஷயத்திற்கனு [illegible]ணமான பலனைக் கொடுக்கவும் கொடுத்த பலனின் குணத் திற்கும் அளவுக்கும் தக்கபடி தன்னிடத்துண்டாம் கிரியா பேதா பேதங்களின் பரியாகமறிந்து தகனுகுணமான கர்ம சேஷத்தைக் கொடுக்கவும் ஒரு ஈசுவரன அவசியமுண்டென் பது சொல்லாதமைந்த தன்றோ ?

எதின நிமித்தமாய் அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய மனோபாவம் ஜனித்[illegible], அது எந்த காமசேஷத்தினுலுண டாயிற்றோ, அந்த [illegible]மம் அனுபவிக்கப்படுகையில (மீண்டும் தன்னிடத்துண்டாகாவண்ணம்) தமக்கு நற்கதி கிடைக்க அவ்வீசுவரனை மனமுருகி வழிபடுவோனுயின அவ்வழிபாடு ஜீவ ன முக்தியைத் தருமெனப்படும்.

'இது சுவானுபூதியான அனுபவமாகவே ஒருவருரைக்கைக் கொள்ளற்பாலதன்று'

'இங்கே யந்திரததை திருஷ்டாந்தப் படுத்தினது தமக்கு மேலொருவனுண்டென்று நிச்சயப்படுவதற்கு மாத்திர மெ னறறிக'

மேலே கூறியவாறு புத்தியை தன வயப்படுத்தி எது மன திற்கு அளவில்லா வானந்தத்தையும் இறுதியில் ஈடில்லாப் பேரினபத்தையும் அழிவில்லாப் பதவியையும் கொடுக்குமோ அப்படிப்பட்ட ஈசுவர வழிபாடு இக்கலிகால மக்கட்சாத்தி யமாயினும் தன்னுலியன்றவளவுக்கு பொதுவில் ஆதியந்தமி லாவஸ்துவொன்றுண்டென நமபி வழிபடுவரேல் அதினிலு ண்டாகும் பயன் அளவிலடங்காவென்பதனுபவ சாக்ஷியாம்.

அன்றி ஈசுவர நிமித்தமாக ஒன்றைச்செய்யநினைத்து பிராப் தமின்றிப் பரிதபிப்பரேல் அதுவே ஈசுவரதர்மமாகி பிரதி பலனை நிச்சயமனுபவிப்பானென்பதும் நிதரிசனமானவிஷய மாகவே அவ்வாறு யாமனுபவித்ததிலொன்றை இங்கெடுத்து காட்டுவோம்.

யாம் சொற்பதினம் முன் தஞ்சையில் நின்றும் காசைபோ[illegible] கும் இருப்புப்பாதையில் சஞ்சரிக்கையில ஒரு கட்டணச்சா வடியிலோ ரடியவர் கைங்கரியார்த்தமாய் யாசித்தனர். அதை நிறைவேற்றும் நிமித்தமாய் மற்றோர் வண்டியிலிருந்த சஞ்சியில நின்றும் உத்தேசித்த பொருள் கொண்டுவரும் மு ன்னரே வண்டி செல்லத்தொடங்கிற்று. அடியவர் எங்கே என்று பார்க்குமளவில் வண்டியினோர் கோடியில் நின்றனர். கைகாட்டி அடியவர் அடி எடுத்து வைக்கும் முன்வண்டி அதிவேகமாகி விட்டது. ஆகவே எமக[illegible]யரமும மனோ சஞ்சலமும் ஈசுவர தர்மத்திற்குப் பிராப்தி இல்லையே என்னும் ஏக்கமும் அளவற்று இனி என்செய்வோ மென்கிற விசாரம் அதிகரிக்கவே மிகச்சோர்வுற்று [illegible]யில நித்திரையுண்டாயிற்று. அதனோடு அதற்கு[illegible]யான சொப்பனாவஸ்தையும் தொடங்கிற்று. அக்கனவியில் சாக்ஷ தநிலக்கொண்டிருந்த மனோவிசாரம் முற்றிலும் ஜனித்தது. ஜனிக்கவே சாக்கிர சொப்பன இருவஸ்தையும் கூடிதாபத் தைமூட்டியது. அத்தருணம்யாம்பட்ட துயரத்திற்களவில்லை. இவ்வாறிருக்கும் சமயமொர் பெரியவர் நீ பட்டதுயரமுந்த பழமொழியதாக சாந்தி செய் என இவ்வ வாக்களித்தன. உடனே கண்விழித்துப்பார்க்குமளவில் வண்டியின்வாயிலெ[illegible] ருவா ஐயா! பால் சாப்பிடுகிறீர்களா! கல்லாவின்பால் [illegible] தேகப்படவேண்டாம். நீங்கள் [illegible]ம்பசிரமத்துடனிருப்பத யறிகிறேன். அவசியம சாப்பிடுங்கள். இத்தாருங்கள் என்று சொலலிக்கொடுத்தனர். பரமகிருபையை நினைத்தன்கொண் டனம் கொள்ளவே எமக்குண்டான ஆனந்தமும் மனோநிவி[illegible] மும் இவ்வளவினையுடையதெனச் சொலலத் திறமின்று. அ[illegible] வானந்தா மிர்தத்திற்கு கைம்மாறிலலையாயினும் எம்மாலிய ன்றவோர் தொகையைக்கொடுத்து ஐயா! நீர் எவ்[illegible] என்னவியாபார முடையீர் என வினவினம். அதற்கவர் யா[illegible] இவ்வூர். வாணிபம் உடையேம், பாலின் பிரதி பிரயோஜனம் எம்முடையதன்று. பகவத் கைங்கரியத்திற்குரியது என்று ரைத்தனர். அச்சமயம் (கைங்கரியத்துக்கு கொடுக்கத்தவறி யதே என்று பரிதாபமடைந்ததையே கைங்கரியமாக ஒப்புக் கொண்டு பிரதி பலனளித்ததையும் அடியவன் மனதை திரு ப்தி செய்யக்கடைமைப்பட்ட பரமன் கொடுக்கத் தவறி- கைங்கரியப்பெருமை ஓர் வழிகாட்டிக்கொண்டருளியதைய நினைத்து) எம்மிடம் ஜனித்த பரமானந்தம் தேகத்தை [illegible] ஆனந்த வருவி பெருக புளகாங்கித முடையேமாய் பரவச மாயினம்.

பாருங்கள்! பகவத் கைங்கரிய நியமத்துமாய் ஒன்றைச் செய்ய நினைத்து அது தவறி பச்சாத்தாபமடைய அதுவும்தன க்குச் செய்யப்படும் தொண்டுகளிலொன்றெனபாவித்த விளையாட்டாகவே அதற்களித்த பயன் எவ்வளவு அருமையும் ஆச்சரியமுடையது.

இந்த அதிசுலபமான நல்வழியை நினைத்து ஜனங்கள் கட வாமல் ஈசனில்லை என்றும் இருந்தால் எம்முடன் பேசச் செ ல்லுமென்றும், ஏது ரூபமில்லாததோ அது சம்பத்தக்கதல்ல வென்றும், உண்டாவது அழிவது முதலிய யாவும் இயற் கை என்றும், உலகப்பொருள் யாவும் மனுஷிய உபயோகத் திற்காக அவனாலேயே ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டவை என றும், இஜ்ஜன்மத்தில் உடுப்பதும், உண்பதும், [illegible]டுப்பதும், தான் நிச்சயமென்றும், அழிந்தது அழிந்ததே யன்றி பின்பு ண்டாவதென்றும் இம்மையில் செய்யும் செய்கைக்குத் தக்க பயன் மறுமையில் அனுபவிப்போமென்பது ஆதாரத்திலல்ல மாங்கனிகிருப்பதாக நினைத்து [illegible]மறும் அறிஞர்க்குக் கொ [illegible]ப்ப) [illegible] நம்புவதே யன்றி [illegible]

ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்

நெ. எ

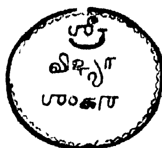

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑍀𑌣 𑌯𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌸𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌷𑌡𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌸𑌕𑌲𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌸𑌾𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌗𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌟𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌕𑌰𑌕𑌮𑌲𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤 "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌨𑌵𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃" [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕 [illegible]

[illegible] "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾" [illegible] ॥

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨ ஸூ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

கரஸம்வத்ஸரம்,
துலாரவி ௨௰௨
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
ஸாக்ஷ ஸேதுபதி:

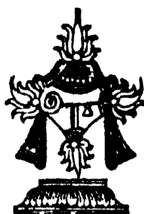

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

ப்ரம்மவித்¸யா.

சிதம்பரம்:— நந்தன௵ வையாசி௴ 13௳ புதவாரம்.

வேதாகமப் பிராமாண்யம்.

தொடர்ச்சி.

ருக்குவேதம் யஜுர்வேதத்தையும், யஜுர்வேதம் சாமவேதத்தையும் சாமவேதம் மற்றிரண்டையும், ருக்கும் தன்னினத்து வேறாய இருவேதங்களையு மங்ஙனமே யஜுர்வேதமுமதன்னினதது வேறாய மற்றவிருவேதங்களையும் எவ்விடத்தும் நிந்தித்ததில்லை. வேதங்களைத் தழுவிய மதங்களேதுவும் முற்றிலும்வேதங்களில் அப்பிரமாணம் என எந்தபாகத்தையும் எடுத்ததாகரிக்கவில்லை இதற்குமாறாக வாகமங்களுள் ஒன்றை ஒன்று நிந்திக்குமியலுண்டு. உதாரணமாக, ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம் ஸ்ரீசிவாகமங்களை மிக்க தாழ்வாகக் கூறிநிற்கின்றன. ஸ்ரீசிவாகமங்கள் பாஞ்சராத்திரத்தை மிகவும் இழிமொழிகளுக்கிலக்காக்குகின்றன. சக்தியாகமங்களோ தமக்குச் சித்தாந்தம் எனும் பெயர் கொடுத்துத் தம்முட்டாமே துணிபுளை என ஆரவாரித்துப் புறவாகமங்களை வெகு அற்பங்களெனச் சொலலுகின்றது. இயாட்டோ! ஒரே வைணவாகம உட்பகுதிகளாய பாஞ்சராத்திர வைகானசங்களுக்கும் ஒன்றையொன்று தாஷிக்குமிலக்கணம் மாறவில்லை. சிவாகமங்களிலும் காமிகத்தில் வாமகேசுவர தந்திரம வாதுளம் இவைகளை நிந்தித்தவசனமும்காணலாம். சக்தியாகமங்களும் 'தார்க்கா தந்திரம்' யாம மார்க்கத்தையும் அஃது தார்க்காதந்திரத்தையும் மறுத்தோதும் செய்யுட்களமைந்தன. நிற்க; புராணங்களோ சிலவிடம் பாஞ்சராத்திரத்தைப் பழிக்கின்றன- சிவாகமங்களைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றன. சிலவிடங்களில் வைணவாகமங்களைப் பேணிச் சிவாகமநிந்தை செய்கின்றன. சிலவிடம் எல்லாவாகமங்களும் மோகசாஸ்திரங்கள் என்றும் சொல்லுகின்றன. இனி ஒவ்வொரு ஆகமத்தைப்பற்றி மற்றதை நிந்திக்குமிடம தம்மால் கொள்ளப்படுமோகமம் வைதிகம் எனச்சொல்வது புராணசுபாவம். தந்திரங்கள் தம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முள் தாம கலக்கப்படுவதுடன் நில்லாது சிலவிடம் வேதங்களையும் நிந்திக்கின்றன. யாம் மேற்கூறிய விஷயங்களில உங்களுக்குச் சமுசயமுண்டாயின் அடியிற் குறிக்கும புத்தகங்களைப் பார்த்திரானுல அவைகளுண்மை என உங்களுக்கேற்படும். அவை: ஸ்ரீமத் ஆளவந்தார் செய்தருளிய தந்திரப்பிராமாண்யம், ஸ்ரீவேதாந்தாசாரியா செய்தருளிய ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷை, பவதேவர் திருவாக்காய ஸதஸித்தாந்தபாஸினி புராணத்துட் சிவபுராண வாயுசங்கிதை, கூர்மபுராணத்தும பத்மபுராணத்தும தந்திரோத்பத்திபபிரகரணம, பாரதம சாந்திபர்வத்துள்ள மோக்ஷதர்மத்து பஞ்சமதசித்தாந்தாத்தியாயம. ஸ்ரீபாஸ்கரராயர் இயற்றிய சௌந்தரியலகரியுரை. இனி கௌளசாக்தர் எழுதிய சித்தாந்தவைபவம. சோமனாதாருத்தியர் திருவாய்மலர்ந்த லிங்கதாரண சந்திரிகா. அப்பயதீக்ஷிதசுவாமிகள் செய்தருளிய சிவார்க்கமணிதீபிகை, சிவதத்துவவிவேகம் என்பன. இவ்வளவும ஒன்றையொன்று மறுத்திடினும் இப்புத்தகங்களில் ஒன்றேனும வேதங்களை அபபிரமாணமெனச்சாற்றினதில்லை. வேதங்களிலோ ஆகமங்கள் பெயருமில்லை. அதன் நிந்தையுமிலலை. ஆகமங்களுக்குள் ஒன்றன் சாற்றம மற்றொன்றிற்காகாது. மற்று அதில் உள்ள ஒரு சிறுபான்மை எடுத்து அனுட்டித்தால அவன் பதிதன் என்பதே ஆகமங்களிற்கண்ட கருத்து. இனி வேதமென்னும் நாயகனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட சக்கழத்திகளாகிய இத்தந்திரசுத்திகள் ஒன்றையொன்று நிந்திப்பதியலபாயினும இவர் பிணக்கின்மேலீட்டினுல் தன்வழி நாயகன் இருந்தென்னவென வெறுத்து அவனுயிர்க்கும மருந்திட நேருவதே எமக்குப் பெருந்துயரம விளைக்கின்றது. ஆயின் நமமவர் தந்திரங்களால அடையவேண்டிய உபகாரங்களையும் அத்தந்திரங்களுள் உள்ள வேற்றுமைகளையும் அவற்றை ஆக்கியோர் பெருமையையும் அவையே பிரமணம என்பார் சொல்லும் பிரமாணங்களையும அவற்றுள் கொள்ளற்பாலன தள்ளற்பாலன இவை என்பதையும் எடுத்து முறையே கூறுவாம். வரும்.

ஆரியாசார ரகசியம்.

ஊர்த்துவபுண்டரம்,

தொடர்பு.

ஐய,

பெண்களுக் கூர்த்துவபுண்டரம் சந்திரகலைபோன்றதாகவிருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சரீரத்தில் சந்திரன்கலையதிகமாம். இனி மாத்துவர் எனனும் ஓர் சா

[illegible]

ரார் கோபீசந்தனத்தாலேயே புண்ட்ரம் இடுவார். அவர்களுக்குப் பல முத்திரைகளும் உண்டு. அம்முத்திரைகள் திருமாலது ஐவகை ஆயுத முத்திரிகைகளே. இவைகளைத் தரியாதார் அவர்மீதுள்ள அன்பின் மிகுதியாலன்றி வேறுகாரணம் இல்லை. உண்மையறிந்தவர் ஒவ்வொருவிஷயமும் பஞ்சாயுதந்தரித்த பரமாத்மாவை நினைக்கச்செய்யும் அதனால் வரும் பயன். இங்கு வெண்டிருமண்ணால் இத்தேசத்தில் வெகு சிறப்புடையது ஒன்று "கீதநாமம்" என்று ஸ்மார்த்தருள் சிலர் தரிக்கிறார்கள். அது மட்டில் எவ்விதத்திலும் மூலமில்லாதது. என்னை எனில், வெண்டிருமண்காப்பே வேதங்களில் எங்கும் சொல்லப்படாது. ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம் எனும் தந்திரத்திலுள்ளதாக அத்தந்திரம் அப்புண்ட்ரத்தின் அளவை இவ்வளவெனக்குறைந்தது இரண்டங்குலமாகத் தணிந்ததாக, இவர் அவ்வளவு குறைத்திடும் இச்சிறு திருநாமம் அங்கு விதிக்கப்படத்தகாது. நிற்க; ஸ்ரீயாமுனாசாரியர் அவதரித்த காலம் முதல் அநுஷ்டானத்துக்குவந்த புண்ட்ரம் பலவித அமைப்புகள் உள்ளது. அது இடந்தோறு மாறுபாடுள்ளது. அதற்கு ஐவகை முத்திரைகளுமுண்டு. இவ்வித புண்ட்ரமும் பாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டதே. இந்த புண்ட்ரம் கோபீசந்தனத்தால் அமைவது மாத்திரமாயில வைதிகமேயன்றி மற்றவிஷயத்தற்றுந்திக்கே. ஆனந்ததீர்த்தமுனிவர் கண்டுபிடித்த வழி ஊர்த்துவபுண்ட்ரம் பலவிதங்களும் உடைத்தானது. எவ்வளவு ஊர்த்துவபுண்ட்ரங்கள் எங்கெங்கு விதிக்கப்பட்டனவோ அவ்வளவு வேற்றுமைகளும் ஒருங்கமைந்த புண்ட்ரம் இவ்வானந்த தீர்த்தீயபுண்ட்ரமே. இதில் முத்திரைகள் அதிகம். அவர் கொண்டகொள்கையிது. வேதத்தில் ஓரிடம் உள்ளதொரு வசனத்துக்கு அவர் கொண்ட பொருட்பிரகாரம் அவசியம் ஐந்து முத்திரைகளைக் காய்ச்சித்தரித்து அதன்மேல் சில கோபீசந்தன முத்திரைகளைத் தரித்தல்வேண்டும் என பொருள் ஏற்பட்டதால் அதை அவ்விதம் செய்ய வேண்டியது" என்பதே. ஆதலாற்றான் ஐவகை முத்திரைகளைக்கொண்டு நித்தியம் அவர் புண்ட்ரம் தரிக்கின்றார். இக்குற்று நோக்கில் ஆதிகாலத்திற்றானே அச்சியற்றும் வழிகண்டுபிடிக்கப்பட்டதாயும் அது ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்திற்றானே இருப்பதாயும் வெளியாகிறது. பாருங்கள்! எதிர்மறையாய் அமைந்த வடிவெழுத்தைஎங்கேனும் அழுத்தினால் முறைமாறாது விழுவதே அச்சியற்றுதலின் மூலரகசியம். இவ்விஷயம் மாத்துவர் தரிக்கும் நாராயண முத்திரையிலுள்ளது அம்முத்திரை

[illegible]

சில கட்டங்களுள் நாராயணநாமம் அமையப் பெற்றது ஆயின முத்திரை என்பதும் எமக்கு மேற்றிசையாரிடமிருந்தே முற்றிலும் வந்ததில்லை. இதுவும் ஸ்ரீ மத்துவாசாரியர் அவதரிப்பதற்குமுன் புஸ்தகத்துள் தூங்கியது இச்சமயம் வெளிவந்து அவர் மதத்தவரால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் அமைந்தது. இனி செஞ்சந்தனத்தால் தரிக்கும் ஊர்த்துவபுண்டரத்தை இங்கு நோக்குவோம். அப்புண்டரமும் வேதங்களில் எ[illegible]க்கிலேனும் சொல்லப்படவில்லை. மற்று ஸ்ரீபாஞ்[illegible]திரத்துள்ளதே. ஆயின் பாஞ்சராத்திரத்தில் உருண[illegible]வடிவம் பத்மவடிவம், சங்குவடிவம், சக்கிரவடிவம், தீபசிகைவடிவம், மூங்கில் இலை வடிவம், இளம்பிறைவடிவம், சூலவடிவம் அரவத்தின் படக்குறி வடிவாதி பல வடிவங்கள் சொல்லப்பட்டனவுமன்றி கோபிசந்தனம் வெண்டிருமண் செஞ்சந்தனம் முதலிய பொருள்களும் விதிக்கப்பட்டன. பிராமணர் அரசர் முதலியவதிகாரிகள் வேற்றுமை அங்குள்ளதே. அப்பாஞ்சராத்திரவிதிகள் ஆதிகாலத்தில் வெகுவாய் அனுட்டானத்துக்கு வராதிருந்து இற்றைக்குச் சில தினங்களுக்குமுன்னரே அனுட்டானத்துக்கு வந்தன. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவவதாரம் செய்த பிறகே வெண்டிருமண்காப்பு இத்தேசத்துட் பரவவாரம்பித்தது. உருண்டைவடிவமுதலிய கோபிசந்தனபுண்டரம் ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தமுனிவர் அவதாரத்திற்குப் பிறகே. செஞ்சந்தனததாலமைந்தது ஸ்ரீவல்லபாசாரியருக்கப்புறமே. இவர்களுக்குமுன் இவ்வித புண்டரங்கள் அனுட்டிக்கபட்டனவென்பதற்கு எந்தப்புராணமும் இதிகாசமும் பிரமாணமில்லை. கன்மங்கள் அறுவகை. அவையாவன: விதிக்கப்பட்டு அனுட்டிக்கப்பட்டன, விதிக்கப்பட்டும் விடப்பட்டன, விதிக்கப்படாது அனுட்டிக்கப்பட்டன, விலக்கப்படாது விடப்பட்டன, விலக்கப்பட்டும் கொள்ளப்பட்டன, விலக்கப்பட்டு விடப்பட்டன என்பன. இவைகட்கு முறையே உதாரணங்கள். 1. விதிக்கப்பட்டனுட்டிக்கப்பட்டன காலைக்கடன்முதலியன. 2. விதிக்கப்பட்டு விடப்பட்டன குழந்தை பிறந்து குழவிக்கும் தாய்க்கும் வபனமுதலியன. 3. விதிக்கப்படாது அனுட்டிக்கப்பட்டன வடதேசங்களில் நடக்கும் காமோத்ஸவ முதலியன. 4. விலக்கப்படாது விடப்பட்டன முள்ளங்கியருந்தல்முதலியன. 5. விலக்கப்பட்டும் அனுட்டிக்கப்பட்டன அம்மான்பெண்ணைமணத்தல்முதலியன. 6. விலக்கப்பட்டுவிடப்பட்டன ஹிம்ஸைமுதலியன. இவற்றுள் இவ்வூர்த்துவபுண்டரம் இரண்டாம்வகுப்பைச் சேர்ந்தது. இது பல தர்மசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டதேயாயினும் அன்றோரிதை அனுட்டித்தாரில்லை. எந்த ரிஷி சரித்திரத்திலும் எந்தப்

[illegible]

புராணத்திலும் ஒருவர் இப்புண்டரம் தரித்ததாகப்புராணங்களில் இல்லை. இனி சாஸ்திரங்களில் அநேக கன்மங்கள் விதிக்கப்படுவதால் ஒன்றுடனொன்று முரணுமிடம் எல்லாவற்றையும் ஒருவனே அனுஷ்டிக்கச்சாத்தியமில்லை. விதித்தவா கருத்து எதுதான் எனில், உலகம் கிரமத்தில பரிபாகபேதத்தால் இதையனுட்டிக்குமென்பதே. ஆதிகாலத்தவர் வைதிகராதலாலும் பலபுராணங்களைக் குறிக்கப்பட்டமையாலும் மூன்றென்னும் பரிசுத்த வெண்ணிறமை ந்தமையாலும் பிறவாற்றானும் திருநீற்றையணிந்திட்டார்கள். மேற்கூறிய ஊர்த்துவபுண்டரத்துக்குக் குங்குமம நீர்முதலியவற்றைப் பொருளாகக் கொள்வதுண்டு. ஆயினும் அவைகள் தனிமையில் புண்டரமாகாது மற்றொரு புண்டரங்களுக்கங்கமாகவே நிற்றலால் அதை இங்கு விடோம். வெண்ணிறம் பொன்னிறம்பூண்ட திருமண்ணால புண்டரம் இடுவோர் நீற்றையும் செஞ்சந்தனப் புண்டரத்தவர் குங்குமத்தையும் உபயோகித்துவருகிறார்கள். ஆதலால் அவ்வித உபபுண்டரங்களைப்பற்றி இங்கு எழுத வேண்டியதவசியமில்லை. இங்கு காட்டிய பலவாணத்துடந் மணகாப்புகளும மக்களுக்கு மண்ணை முதற்காரணமென்றும் ஆதலாற்றான உயிர்க்கின்பரா என்றும். இனிமடிந்தாலும் அதிலேதானே மடிந்திடுவார என்றுங் குறித்தலால் அப்புண்டரம் எமக்குச் செய்யும் உபகாரம அளவு கடந்தது. உலகத்திற்பிறக்கும் எவ்வுடலும, சாமபலுமண்ணுமாய் மடிவதேயன்றி வேறுவழியிற் செல்லுவதில்லை. அவற்றுட்சாமபலாய் மடியுந்தன்மையை மூன்குறித்த குறியும், மண்ணாதலை இக்குறியுங்குறிக்கிறது. மேலும் உலகசுகத்தைக்கொடுக்கும ஒருமொழி லக்கமாய்ப்பெற்றது. அதாவது மண் டாகமபெறுமையினை அது நற்பயிருக்காதாரமாம. சாம்பல இனிய பெறவேண்டிய பாகமின்மையால தன்னிலைமையை கடைநிலையாய்ப்பெற்றது. இனிமுன்னரோ சிருநிறலகுவிர் மண்மிருதுவியபாதலின அதைச்சூரியனில்லாத்தகாலத்திலணிதலைபபணற்றெனவும் அங்ஙவுஷ்ணகாலத்திலணிதல விபரீதமெனவும்பலதாதுவர்ககயாற்றல்பற்றிய சரீரத்துக்கும இதனால் தீங்குண்டெனவும இவைகளைத் துணிந்த பெரியோர் 'எண்ணையிட்டாலும் கடலாடினும பிற்பகலிலும இரவிலும சந்திகளிலும் கோபிசந்தனம் கூடாது' என்றாரேனும். முற்காலத்துச் சாமபவர், கோஷ்டியினியல புரீண்டிருத்தலேஎன்றும்,கேற்றியினைப்பும் அதை ஒக்கதே என்றும் அறிந்திருந்தனர். ஊர்த்துவகதியை விரும்பும் வைணவர் ஊர்த்துவபுண்டரம் தரிப்பார். இவ்விஷயம் சாஸ்திரங்களிற் கண்டது. இப்புண்டரங்கள் சில ரோகங்களிலும சில பெரும்பாவ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...ங்களிலும் பிராயச்சித்தமாயும் உபயோகப்படுகிறது. கபரோகப் பிராயச்சித்தங்கூறியவிடம் ஆசிரியர் 'கபத்தால் வருந்தியவன் திருமண்ணை ஒருமாதம் தரித்தும் பிறகு சாந்திராயணவிரதமிருந்தும் நீலரத்தின தானமும் செய்தால் அது ஒழிந்துவிடும்' என்றுசொன்னர். அங்ஙனமே 'அபஸ்மாரரோகம் உள்ளவன் மகாபாதகங்களுள்ளான் இவர்கள் பன்னிரண்டுவருடம் திருநீற்றுப்பாடுள்ள விரதம்நிறைவேற்றினல் அப்பாவங்கள்வி[illegible]பெறுவான்' என்றும் விடுத்தார். இவ்விஷயத்தில் இது[illegible]போன்ற பல வசனங்களுள. ஆயின் எக்கன்மங்கட்கும் இவ்வித புண்டரம் அங்கமே. இதைத்தரிப்பது அவரவர் குலாசாரத்துக்கேற்ப அவரவர் வழிபடுகடவுளுக்கேற்பத் தரிக்கவேண்டியது. இவ்விதப்புண்டரத்தைத் தரித்து உதயத்திற்கு முன்னாவது பின்னாவது அந்தந்த வருணங்களுக்கேற்பக் கடவுள் வழிபாடென்னுஞ்சந்தியையனுட்டிக்கவேண்டும். இச்சந்தியை என்னுங் கிரியை வெவ்வேறு பயனளிக்கத்தக்க வெவ்வேறங்கம் நிறைந்ததோர் பெருங்கிரியை. அதிற்றானே ஆரியசித்தாந்தமவ்வளவும் கட்டுப்பட்டது. அஃதை ஒன்றையனுசரித்தமையாற்றானே ஆரியர்க்குரிய எல்லா நற்கருமங்களும் அனுட்டிப்பதால் ஆப பயன் முற்றிலும் இல்லாதொழியினும் ஏகதேசம் கைகூடும். அதைவிட்டால ஆரியத்துவந்தொலையுமென்பது உண்மை. அதனாற்றான் எம்மை வைதிகர் என வழங்குலது வைதிக தாந்திரிக தீக்ஷைகளைப் பெறுவதும் அதற்கெனவே கலிகாலத்தில் ஆரியா செய்யவேண்டிய ஸாவ நற்கருமங்களும் இஃதாகவே யொடுங்கின. இதிற்றானே அவரவர் வழிபடுகடவுளது சித்தாந்த ரகசியத்திருவுருவம் அடங்கியுள்ளது. அஞ்ஞானகிருதத்தின் பாவநிவிர்த்தியதனாற்றான் என்பதாதி அதன்மகிமை அளவுகடந்தது. அவ்வனுட்டானம் ஒவ்வொரு வருணங்கட்கும் உள்ளதாயினும் செய்யும் முறைமட்டில் வேறுபடினும் அவற்றுள் ஆசமனம், பிராணுயாமம, அர்க்கியம், மூலமந்திரஜபம் என்னும் நான்கு கிரியைகள் எல்லோரும செய்துவரத்தக்கதும் செய்யவேண்டியதும் இந்நான்கங்களில் ஆசமனியத்தில்பிரயோஜனம் முன்னரே விரிக்கப்பட்டமையால் பிராணயாமம முதலிய கன்மங்களின் பயனைப்பற்றியே இங்கு விரிப்பாம். இதைச் சந்தியாவந்தன மந்தணா விவகரிப்பார். மற்றவர் வேறுசொற்களால் சொல்வார். ஆயினும் ஆரியர் அனைவர்க்கும் இஃதின்றியமையாதது. இவ்விஷயத்தில் பிராமணராயின் உபயனம் பெற்றிருக்கவேண்டும். வேறு வர்ணத்தாராகில் அவ்வவ்வர்ணத்திற்குரிய தந்திர தீக்ஷையாவது பெற்றிருத்தல்வேண்டும். இனிப் பிராணயாமம் என்பது அற்பகாரியமல்ல. அது மிகவும் பெரிது

[illegible]

இது எந்தத்தேசத்து சித்தரும் அறியாத ஆரியகுலத்தை இதில் யோகநூலின் உண்மையடங்கியது. இனி ஸ்திரீகள் முதலிய மக்களுக்குப் பிராணாயாமம் இல்லையாயினும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனை வேறுவழியில அவர்கள் பெறுவதால் அது அவர்களுக்குத் தேவையில்லையென்க.

அதிகம்வரும்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

கற்பசூத்திரங்கள்.

தொடர்பு.

மேற்குறித்த சூத்திரங்களின் காலம் இன்னதெனத் துணிதல் கூடாதாயினும் கூடியவரை காணலாம் என முயற்சித்தோம். பாருங்கள்! இதில் புகுந்தால் எவர் மனதும் ஒருவாறு மயங்கும். இங்குண்டாகும் மயக்கமறத் துணிந்தோதுவது அசாத்தியம் ஆயினும் ஒருவாறு சிந்திப்பாம்.

"ஸ்ரீகீதாசாஸ்திரத்தில் விசுவரூபம்முதலிய பலயோகங்களடங்கிய யோகசாஸ்திரத்தைக் கண்ணன் சூரியனுக்குபதேசித்ததாகச்சொல்ல, அர்ச்சுனன் நேற்றுப்பிறந்த நீவிர் எவ்விதம் சூரியனுக்குபதேசித்தீர் எனவினவ, யான் அநேகஜன்மமெடுத்தேனாகலால் அவைகளை முறையே அறிவேன்" என்று விடையளிக்கப்பட்டது. பிறகு விபூதியத்தியாயத்தில "மாஸங்களின் மார்கழிமாதம்" என்ற சொல் ஒன்றுண்டு. இதனால் கீதைபிறந்த காலம் அநேகவாயிர வருடங்களை நடந்ததாய் வடநாட்டுக் கணிதபண்டிதர் ஒருவர் சொல்லுகிறார். அவர் சொல்லுமவழி ஆதியில் வருஷத்தொடக்கம மார்கழிமாசத்திருந்தது. அது வருஷத்துக்கு ஒரு விகலைவீதம் கணக்கில் ஏறிவர இப்பொழுது சித்திரைக்குவந்தது. வருஷம ஒரு விகலையாக மூன்றுமாசங்கள் ஆகவேண்டுமானால்காலத்தை அளந்துபார்க்க (1944000) வருஷங்கள் ஆகிறது. இதற்கு வேறுகாரணமும உண்டு. எங்ஙனம் எனில், வடமொழியில் மார்கழி மாசத்திற்கு ஆக்கிரகாயணம் என்று பெயர். அதாவது வருஷத்திற்கு முதல்மாசம் என்பது பொருள் (அக்ரம்-முதல், ஆயனம்-வருடம்) ஆயின் வடமொழி வழக்குத் தொடங்கியதேதிமுதல் இவ்வழக்குள்ளதாக ஏற்படுகிறது. இதனாலும் வருஷத்திற்கு ஒருக்கால் மார்கழி மாசமாய் இருந்ததாக நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது சித்திரைமாதமாகவிருத்தலால் சம்பவிக்கக்கூடியவித்தியாசத்தில் கா

[illegible]

கிலொருபங்கு கடக்கதாகக் கணக்கிட்டறியலாம். ஆயின் வடக்கு மன்வந்தரத்தில் நான்கிலொருபங்கு இப்பொழுது முடிந்திருக்குமேயானால் அது எத்தனையோ வருஷங்களாகின்றன. அத்தனை வருடங்களுக்கு மேல் கீதாசாஸ்திரமுண்டானதாக ஏற்படுகின்றது. அதற்கண்டதுபோல ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகேசிய மகரிஷி யெழுதிய சூத்திரத்திலும் வருஷமுதலில் செய்யவேண்டிய யோககிரியை மகர்ஷிமாதத்திலே செய்யக் குறிப்பிடப்பட்டது. இதனை உற்று நோக்கில் கீதையைப்போல இதுவும் அநாதிகாலத்திற் றோன்றியதாகப் புலப்படுகிறது. மேற்கண்ட ஹிரண்யகேசியென்னும் சத்தியாஷாடமகரிஷியும் ஆபஸ்தம்பமகரிஷியும் ஒரேகாலத்திலிருந்தவர்களென்பதுமட்டில் அவ்விருவர்கள் சூத்திரங்களால் வெளியாகின்றது. ஆபஸ்தம்ப முனிவரியற்றிய சூத்திரத்தில் "ஹிரண்யகேசியர் இவ்வாறு கூறுவர்" என்றும் 'இங்ஙனம் சத்தியாஷாடர் கூற்' றென்றும் சிலவிடத்துச் சத்தியாஷாடமகரிஷியினது பெயரை எடுத்தோதலாலும் ஹிரண்யகேசிய கிருஹ்யத்தில் வேதோத்ஸர்க்கப் பிரகரணத்தில் சூத்திரகாரரென ஆபஸ்தம்ப மகரிஷியைக் குறித்ததும் மேற்கண்ட விஷயத்திற்குப் போதிய சான்றாகும். ஆபஸ்தம்பர் தாமெழுதிய சூத்திரத்தில் ஸ்ரீபோதாயன ஸத்தியாஷாட மகரிஷிகளின் பெயர்களைச் சிலவிடங்களிற் குறித்தாரேயன்றி மற்றையவிடங்களிற் குறிக்கப்படவில்லை. இனி போதாயன பகவானைத் தமது ஸௌத்திர ப்ரம்ஹயக்ஞத்தில் போதாயன சத்தியாஷாட ஆபஸ்தம்ப யாக்கியவல்கியர்களுக்குத் தர்ப்பணம் விதித்திருக்கின்றார். தத்தஞ்சூத்திரங்களில் தத்தமக்குத் தர்ப்பணம் விதித்திருப்பது உசிதமேயாயினும் யாக்கியவல்கியர் பெயர் அதற்காகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது திண்ணம். இனி யாக்கியவல்கியரிஷியின் பெயரை எடுத்தமையால் அச்சூத்திரம் சுமார் 5000 வருடங்களுக்கு உட்பட்டே உண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று வெளிப்படுகிறது. யாக்கியவல்கியர் பிறக்குங்காலத்தில் மகாநக்ஷத்திரத்தில் சப்தரிஷிமண்டலமிருந்ததென வெளியாவதால் அதுகொண்டு கணக்கிட்டால் இதுவரை சுமார் 5000 வருடங்களுக்குமேற்படுகின்றது. அம்மகரிஷிக்குப்பிறகு செய்யப்பட்ட இச்சூத்திரம் 5000 வருடங்களைக் கண்டிருக்கலாமேயன்றி அதற்குமேலிருந்திருக்கமுடியாது. இங்கு குறித்த யாக்கியவல்கியர் வெவ்வேறெனில் அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? வாஜஸனேயர் என்னும் சிறந்த பெயர் அவ்விருவிடங்களிலும் அடையாய் ஒலித்தலாலென்க. இதனால் சூத்திரங்கள் சமீபகாலத்தில் தோன்றியதெனப் புலப்படுகிறது. தர்மசாஸ்திரங்களில் தன் சிரேயத்திற்கண்டதைச்செய்யவே

[illegible]

ண்டுமெனப் பற்பலவிடங்களிற்காண்டலால அந்நூல்களுக்குமுன் கிரியைசூத்திரம் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இவ்விதக் குளறுபடையில் எமக்குக்கிடைப்பதும் தனியாவது: கற்பசூத்திரங்கள் வேதாங்கங்களாவதுபற்றி வியாகரணம் பதஞ்சலிசூத்திரங்களிலடங்கியதுபோல் ஆதியில் சூக்ஷ்மமாயிருந்த ஆரணங்களை முற்றிலுமறிந்து அக்காலத்து அந்தணர்களுக்குப் பயன்கொடுக்கக்கூடியதாயிற்றென்றும், அச்சூத்திரங்களை அக்காலத்தில் விரித்துரைத்தவர்கள் ஆபஸ்தம்பமகரிஷி என்றும் அவர்கள் சூத்திரத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட யாக்ஞவல்கியரென்பவர் சுக்லயஜுர்வேதமென்னும் சாகைக்குரியவரென்றும், அவரே மற்றொருகாலத்தில் யோகபலத்தால் ஸ்ரீவித்துவோடு மடைந்த சுக்லயஜுர்வேதத்தை மீண்டும் பரவச்செய்தாரென்றும் பொருந்தும். அவ்விதம் கூறுவதே உசிதம். கிருஷ்ணவம்சத்தவரும் குருவம்சத்தவரும் சூரியவம்சத்திலுத்த ஸ்ரீராமசந்திரன் முதலிய அரசர்களும் ஸ்ரீராமாயண காலமுதலே யாக்ஞவல்கிய சுக்லயஜுர்வேதம் வெளியாகின்றது. இராமாயணத்திலயோத்யாகாண்டம் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி சுக்லயஜுர்வேதத்தைப் படித்ததாகவும், அவ்வேதத்துள சாகைகளைக் கண்டவர்களைக் கண்டவர், யாக்ஞவல்கியர், மத்தியந்தனர், (வியாக்கியான கர்த்தரின் பிதா) இவர்களை இக்காலத்தவரெனக்கூறலாமாகம் பொருந்துமா? வைசம்பாயனமுனிவரிடம் யாக்ஞவல்கியர் படித்ததாகவும், அங்கு அவர்களொரு சமயம் கிடைத்ததாகவும் அக்காலத்தவர் சொல்லும் ஓர் கதை அவ்வேதத்து வெளிக்காற் கற்பிக்கப்பட்டதெனவும் இவ்வுரை ஒப்புமில்லை. சூத்திரங்களை இயற்றிய போதாயனர், பாரத்துவாஜர், காத்யாயனர், ஆபஸ்தம்பர் ஆகிய இவர்கள் தர்மசாஸ்திரங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் தர்மசாஸ்திரங்களைப்போல இக்கற்பசூத்திரங்களும் அநாதிகளெனப் பெறப்பட்டது. அவைகளால் எமக்குண்டாகும் பயன்களாவன:— வேதங்களில் ஆங்காங்கு பற்பலவிடங்களில் விதிக்கப்படுகின்றன. ஒருவன் அவ்வேதங்களைக்கொண்டே முற்றிலும் எல்லாவற்றையும் அறிவது கடினம். அக்கிரியைகளைச் சுருக்கிக்காட்டுகின்ற சூத்திரங்கள் ஒவ்வொருவரையும் கலக்கமில்லாதது இருமைப் பயனையும் பெறச்செய்யும். வேதங்களுள் கன்மகாண்டம், ஞானகாண்டம், அதனை யடுத்த ஓரிடம் அதன் முறையோரிடமெனக் காணப்படுகின்றன, அவைகளை ஒருங்குசேர்த்து மீமாஞ்சா விதிகளால் அதனுட்கருத்தையறிந்து ஒவ்வொருவரும் நடக்க வியலாது. இக்கிரியைகளை அளவும். இதில் கௌதமமென்றும் வ்யவார்த்தமென்றும் இருபகுதிகளுண்டு அவை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

றுள் ச்ரௌதமென்பது வேதங்களெடுத்து விரித்தோதிய யாகங்கள் முதலிய நற்கருமங்களை யோத்தும் வழிகூறி நிற்பது. ஸ்மார்த்தமென்பது அவ்வவ் வருணங்களுக்குரிய உபநயனமுதலிய கிரியைகளைக் கூறுவதுமன்றி வேதங்களில் குறிப்பாகவமைந்த பல கருமங்களையும் காட்டும். இவற்றுள் ச்ரௌதம் பெரியது. ஸ்மார்த்தம் சிறியது. யோகிகள் ஸாலம்பயோகத்தைக் கைக்கொண்டு நிராலம்பத்தைப் பெறுவதேபோல் ஸ்மார்த்தானுஷ்டானத்தைக் கொண்டே ச்ரௌதானுஷ்டானத்திலதிகாரங் கிடைக்கும். ஸ்மார்த்த காமதனையுடைமையால் சுவர்க்க மோக்ஷங்களைக் கைகூடச்செய்யும் யாகாதி நற்கிரியைகளிலும் அதிகாரமுண்டாம். "அந்தணர் வேதம், யக்ஞம், தானம், தபம், உபவாசம் இவைகளால் பரம்பொருளையறிய விரும்புவாரென விருத்தலால், எக்கன்மங்களும் இக்கிரமமில்லாது கைகூடாதெனக் கண்டு கொள்க. யஜுர்வேதத்தைச் சார்ந்த சூத்திரங்களெல்லாம் யாகத்தில் அத்துவர்யுபாகத்தைக் குறிக்கும். ஆசுவலாயன ரெழுதிய சூத்திரம் ஹோதாவின் தொழிலைக் குறிக்கும். திராஹ்யாயனருடைய சூத்திரத்தை மிகவிரித்துச்சொல்லும். அதர்வணவேதத்தைச் சார்ந்த சூத்திரங்கள் சாந்திகளை விசேஷமாகக் குறிக்கும். ஒவ்வொரு பிராமணர்கள் செய்யவேண்டிய சகல கிரியைகளும் இக்கல்ப சூத்திரங்களுக்குள் தான் அடங்கியிருக்கின்றன. "ஆறு அங்கங்களுடன் கூடிய வேதங்களை அந்தணன் படிப்பான்" எனவிதி காண்டலால் இவைகளைப் படித்தறிதல் அந்தணர்களுக்குக் கடமை. இச்சூத்திரங்களிலொன்றாய போதாயன சூத்திரம் தேர்த்தச்சன் [இரதகாரன்] என்னும் ஜாதியார்க்குபநயனத்தை விதிக்கின்றது. அச்சாதியார் இக்காலத்தவரென வரையறுக்கப்படாரிலர். தச்சன் கருமான் முதலிய தற்காலத்தவர் பயிலுங்கருத சூத்திரங்களை ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் "பஞ்சராணாநாம் வஸ்தி தாநாம்" என்றவ்வுரை மகத்தின் சூத்திரத்தில் விசாரித்தெழுதியிருக்கின்றார்.

மற்றது வரும்.

குருசிஷ்யன்மார்பாடு.

ஐ!, இக்கலிகாலத்தின் பெருமையைச் சிந்தனை செய்மின்! இச்சமயம் குருசிஷ்யக்கிரமம் வேறுபட்டிருக்கது. முற்காலத்திய ஆசிரியர்கள் பணத்தில் பேராசையில்லாதவர்கள் அக்காலத்தில் எவரேனும் சிறிது உபகாரத்திரவியம் பெற்று வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்பிப்ப

[illegible]

ரேல் அவரை பிருதகாத்தியாபகரென எவரும் பரிகசிப்பர். முற்காலத்தில் வேதாத்தியயனஞ்செய்யுமாணாக்கர்கள் அந்தியத்தில் குருவுக்கு எவ்வளவும் ஓர் தக்ஷிணை கொடுப்பது வழக்கமுண்டு. சிடர்களிடம் குருமார்கள் எவ்விதப்பிரயோஜனத்தையும் எதிர்நோக்காது கிருபையால் மாத்திரம் படிப்பிக்கும் விஷயத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதால் அவரது தயையைப் போற்றி [illegible] அவர்களிடம் வணக்கத்துடன் அவரிட்டங்கொண்டு [illegible] ந்து அவர் ஆணையைக் கனவிலுமீறுவதில்லை. [illegible] ணமாயின் "தேவனிடத்தும் ஆசாரியனிடத்தும் [illegible] புள்ளோர்க்கும் எல்லாப்பொருள்களும் தாமே விளங்கும்" என வேதமிட்ட கட்டளையின்படி அவர்கள் நல்லறிவு பெற்றே வாழ்ந்தனர்கள். அக்காலத்திய கல்வி அவரவர் ஆவி உடலை விட்டு நீங்குமளவும் ஓர் நிலைமையில் நிற்பதேயன்றி மாறுபடாது. அக்காலத்துக்குருக்களுக்குச் சிடர் ஏதும் கொடுக்குந்தன்மையைப் பெற்றிலராதலால் அவர்களிடத்தில் சுவதந்திரமதிகமுண்டு. குருக்கள் தங்கள் சிடர்களை அடித்தும் அதட்டியும் பலவாறு கண்டித்து நல்வழியிலேயே நடாத்துவார்கள். சிடர்களும் குருக்களிடமுள்ள பயத்தால் எவ்விதாசாரங்களையும் தவறாது நடாத்திவந்தனர். அவர்கள் அநுஷ்டானங்களை யறியாமலனுஷ்டித்த போதிலும் அக்னி என்று அறிந்தும் அறியாமலும் அதைத்தொட்ட இருவர்களையும் அது சுடுவதுபோல அவர்கள் எவ்விதம் நடந்தாலும் அக்கன்மங்கள் நற்பயனைக் கொடுத்து வந்தன. அதனாலவர்களுக்கு நல்லறிவும் விருத்தி பெற்றது, சரீரமும் ஆரோக்கியமடைந்தது. அவர்கள் எவ்வளவு கல்விப்பயிற்சியில் முதிர்ந்தவராயினும் அவ்வித்தியாவிருத்தத்தை முறையுடன் முடிக்காது விவாகஞ்செய்துகொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் வேதவிரதங்களை முடித்து முப்பது வயதிற்கு மேற்பட்டுத்தான் விவாகஞ்செய்துகொள்வார்கள். 30 வயதுள்ள பிள்ளைக்கு 12 வயதுள்ள பெண்ணை விவாகம் பண்ணவேண்டும் என்ற மனுவின் திருவாக்கு அவர்களிடம் தான் பயன்பெற்றது. அவர்களுடைய குழந்தைகளும் திடகாத்திரமாகவேயிருக்க நேர்ந்தது. அவர்களை மணஞ்செய்துகொள்ளும் மறுபெண்களுக்கும் அவரிடம் கௌரவபுத்தியும்பதியினுராகமுமிருந்தது. இல்லறத்திலுள்ளவர்க்கு இலவசத்தில் பணிவிடைசெய்யுஞ் சிடர்களும் தமது நோக்கப்படி நடக்கும் இல்லாளுங் கிடைப்பின் அதற்குமேற்பட்ட சுகம் எங்குளது? ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டிய நியமமிருந்தமையால் படிப்பின் பூர்த்தியும் பிக்ஷாபோஜனமுதலிய சௌகரியமிருந்தமையால் அன்னவிசாரமின்

[illegible]

மையும், விவாகமின்மையால் குடும்பக் கவலையின்மையும், படிப்பவர்களுக்குப் படிப்பைப் பறவச்செய்யும் நற்கருவிகளாகவமைந்தன. இவர்கள் உலகத்து ஆண்பெண் வழக்கமறியாதுபடித்து வந்தமையால் அவர் மனம் நிஷ்கல்மஷமாய் அக்கல்விப பயிற்சியிலேயே தோய்ந்து நின்றது. இவர்கள்ஆச்சிரமங்களில் வாசஞ் செய்தவர்களாதலால், இளம்பருவப்பெண்களையே கண்டறியார். "குருவின் பத்தினி இளம்பருவம்பெற்றவளா[illegible] அவளை வந்தன வழிபாடு செய்யக் கூடாதென [illegible]சாஸ்திரவசனமிருத்தலால் அவர்களிடத்தும் இவர்கள[illegible]க்கம் ஒன்றுமில்லை. மேற்கூறிப்போந்த பற்பல ஏதுக்களால சரீரபலம் புத்திபலம் இவைகள் கிடைத்தபொழுது வேறுவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆயின முற்காலத்தில் நற்கருமங்களில் சிரத்தையும் நல்லாசிரியன்மாட்டு அதிக பக்தியும் நற்சந்ததிகளும் சரீரசுகமும் பெரியோரிடம் சிரத்தையும் நல்லறங்களும் எங்கும் நிறைந்த சத்தியமும் இதரரிடம் தயையும் அகப்புறக்கருவிகளடக்கமும் ஓங்கிவளர்ந்தது. இக்காலம் குருசிஷ்யபாவம் புரண்டுநிற்க, அவைகளும வேருடன் மாறின. இக்காலத்தவர் வேதங்கள் முதலிய சத்கிரியைகளிற் சற்றும் பயிலும் முயற்சியற்றவராயிருப்பினும் அவர்கள் பயிலும் வித்தையிலாவது குருபக்தியுண்டோவென விசாரிப்பின், அவ்விஷயமுற்றிலும் சூன்னியமாகவேயிருக்கிறது. முற்காலம், படிக்கக்குருக்களிடம சீடர் செல்வது வழக்கம். இக்காலத்திலோ சீடர்களைப் படிப்பிக்கக் குருக்கள் வலித்துபோவது வழக்கமாயிருக்கிறது. குருக்கள்வீட்டைச் சீடர் காத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு மாறாகச் சீடர்கள் வீட்டைக் குருக்கள் காக்கவேண்டி நேரிட்டது. இக்குருமார் வாசற்காப்போனிடம் விடைபெற்று உட்புகுந்து வெகு அச்சத்துடன் படிப்பித்து வெளிப்புறப்பட்டால் அன்றைய ஆபத்து நீங்கியதாகவெண்ணவேண்டியிருக்கிறது. குருமார் வருவதற்குச் சிறிது நேரஞ்சென்றால் சீடர் அதட்டுவது மிகக்கடுமையாயிருக்கும். ஆரோக்கியக் குறைவானால் அவகாசம் கேட்டுக்கொள்ள நிருபமனுப்பவேண்டும். இத்தகைய துரவஸ்தையும் இக்காலத்துக் குருமார்க்கு மிதமிஞ்சின பொருளாசையால் நேர்ந்தது. இவ்வளவு பயந்து அடக்கத்துடன் உபதேசிக்கும் வித்தையும் சீடர்களுடைய மனதில் அடங்கிப்பதுங்கி மறைந்துவிடுகிறது. குருக்களோ சீடர்களைப் பரீக்ஷிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்குண்டாகும்வித்தை அவித்தையேயன்றி வேறில்லை. குருவுக்குக்கிடைப்பது அர்த்தம். சீடனுக்குக்கிடைப்பது அனர்த்தம். குருக்களிடம் சீடர்களுக்குச் சிரத்தையிலலையாகில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வித்தையுங் கைவல்யக்

[illegible]

தான். இந்த நிஷ்பலவியாபாரத்தில் குருவெங்கே! சிடனெங்கே! இங்கிது கற்பிப்பதில்லை. இதுவேவாமேலை. இங்கு குருமார் வேலைக்காரர். சிடர் எஜமானர். அவர் கேட்டது கூலி. முற்கூறிய சிடர்களிடம் வித்தைக்குவிரோதமான விஷயமனைவையில்லையென்றேமோ, அவையெல்லாமிக்காலத்துச் சிடர்களுக்குண்டு. முற்காலத்துக் குருவுக்கும் இக்காலத்துக்குருவுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம். பிறகு. மடாதிபதிகளிடத்தும் இவ்விதமே குருசிஷ்யபாவமடைந்ததைப்பற்றி எம்மனம் ஆராத்துயரடைகிறது. இவ்விஷயத்தை விரித்துச் சொல்லின் மற்றவரிந்த பரிகசிப்பரென மனதிறகுப புலப்படினும் இதனை எடுத்துக்காட்டாவிடில் அது மாறுபாடு அடையாதென்றெண்ணி எப்பத்திராதிபரும் இதனை எம்பந்து ஆங்காங்கு வெளியிட்டுவருகிறார்கள். இனி இவ்விதம் அடிக்கடிவிடா முயற்சியுடன் சங்கதிகளை வெளியிட்டுவந்தால் எக்காலத்திலாவது மடாதிபதிகள் அவைகளைக் கண்ணுற்றுச் சிறிதுசிறிதாகச் சீர்திருந்துவார் என்பது எமது கருத்து. இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு மடங்களிலும் குழந்தைப் பருவம் அல்லது இளம்பருவமுள்ள குழந்தைகளே பட்டந்திலமைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் செய்துகொண்ட சந்நியாசமாவது சத்தியமோ! இல்லை! இல்லை! இவர் எப்பொருளுண்மையாராய்ந்து அவற்றைத் துறந்தார். இவர் "பிரைஷம்" என்கிற சன்னியமந்திரத்தையாவது உச்சரிப்பார்களா? உச்சரிப்பினும் அதற்குப்பொருள் இன்னதென்றறிவாரா? இவர் குலவழக்கறிவதெங்ஙனம்? இவர் அவற்றில் குற்றங்கண்டறிவதெவ்விதம்? அதை ஒழித்துவிட்டனரா! இவர் கருப்பையிற்றானே உலகைத்துறந்த வாமதேவமுனிவரைப்போன்றவரோ! இனிய பாலராற்றங்கமழும் புனிதவாய்க்கேற்பப் பரமன் தேவியார் திருமுலைப்பாலையருந்தி அன்றே வேதாகமமெய்ப்பொருளுணர்ந்த சம்பந்தர் தவளையப்போலிவரும் இளமையிற்றானே இறைவனருள் பெற்றனரோ! அன்றி உபமன்னியுமாமுனிவர், ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள், துருவன், பிரகலாதன் முதலிய தவச்செல்வர்போல இவரும் தவத்தில் மிகுந்தவரோ? சடகோபன்போல, பிறந்தபருவத்திலேயே இவரும் திருமாலருள் நிறையப்பெற்றனரோ! அந்தோ! விபரீதம்! இவருக்குபதேசித்தவாசிரியரும் அஞ்ஞனமாகாரோ! இவர்க்கவாவிலமை வருவதெங்ஙனம்? இவர் நினைத்த சந்நியாசம் காஷாயமா, தண்டா, கமண்டலமா, முண்டனமா, சடையா, குடுமியா, சிக்கமா, முந்தண்டமா, கன்மத்தைவிட்டதா, இவையெல்லாம் சந்நியாசப்பொருளல்லவே. இனிசந்நியாசமென்பது பெண்ணாசை பொருளாசை மண்ணாசைகளை ஒழித்திடலல்ல

[illegible]

வா? இவ்வுண்மை சந்நியாசம் வேதாகமவிசாரஹீனனுக்கு ஒருசமயமும் சேராது. முற்குலத்தவரான அந்தணர்களில ஒருவருக்குச் சந்நியாசம் வேறொருவர் கொடுத்தல்கூடாது. அவனவடன விசாரணையால் பொருளுண்மையறிந்து அவற்றை யொழித்திடவேண்டும். ஒருவன் சந்நியாசி வேஷம் பூண்டதால் சந்நியாசியாவதில்லை "பிரேதமட்டில் உச்சரித்தால் அவன் பிரேதனுகான்" என்பதால் அம்மந்திரத்தையாவது புத்திபூர்வமாய் உச்சரிக்கவேண்டுமல்லவா? அஃதும் செய்யாத இவர் சந்நியாசியாவதெப்படி? வேறு வர்ணங்களில் ஆசாரியன்செய்யும் சம்ஸ்காரத்தால்மட்டில் ஒருவன் ஆசிரியன் ஆவானேயன்றி வேறு தானே யாசாரியனுகவேண்டிச் செய்துகொள்ளவேண்டியதொரு ஸம்ஸ்காரம் யாதுமில்லை. அங்கு சீடனுக்கு வேலை ஏதுமில்லை. சீடர் பரிபாகத்தைப் பரீக்ஷிக்கும்பாகம்குருவின்சிரமேற்சுமத்தேயன்றிவேறு சம்பவமில்லை. குருவே சீடனது மூலமலபாகத்தை யறிந்து அதற்கேற்ப அவர்க்குத் தீக்ஷைகளை (சிவதர்மிணி லோகதர்மிணிகளில் எதற்கவனுரியவன் என்று சோதித்துப் பௌதிக நைஷ்டிகப் பகுபாடறிந்து) செய்விக்கவேண்டும். அந்தணர் சந்நியாசியாவது தன்கிரியையால்; மற்றவர் ஆசிரியர் ஆவது ஆசிரியன் கிரியையால். இக்காலத்து ஸந்நியாசிகளும் ஆசாரியர்களுந்தம்மட்டிலறிவற்றவரேல் அவர்களையடுத்த சீடர்கதி யாது? அவர்க்குத்தான் விதிப்படி ஆசாரியத்துவம் ஏது? எவராயினுங் குழந்தைகளைப் பட்டங்கட்டிவைத்தால் அக்குழந்தைகள் மரித்திடநேரின் அக்காலம் அது மற்றவர்க்கு என்ன வுபதேசஞ் செய்யும்? இப்பொழுது நடக்கும் விதியெல்லாம் அவலமாயிற்றே! பாருங்கள்! சுக்கிரவருணத்தவா கொண்ட துறவறத்தை யாமும அனுட்டிக்கின்றோம்" என வீண் அபிமானம்வைத்து வெகுபெயர்கள் பெரிய சிவாபராதத்திற்காளாகின்றாகள். பாருங்கள்! ஆகமங்களில் பலவித தீக்ஷைகள் விதிக்கப்பட்டன. அவ்வித தீக்ஷைகள் வருணாசிரமங்களை மறுத்ததில்லை. தீக்ஷாமுறையில இன்னவாச்சிரமத்தவனுக்கிப்படி தீக்ஷை என எங்கும் வசனமுமில்லை; அனுஷ்டானமுமில்லை. ஒருவன் பிரமசாரி தீக்ஷைபெற்றதனால கிரகஸ்தனுகான். கிரகஸ்தன் தீக்ஷைபெறின் அவன் சந்நியாசியாய் விடுவதில்லை. மேற்கண்ட தீக்ஷைகளைப்பெற்ற ஆதிசைவகிரகஸ்தர்முதலியோருக்கு அந்தியேஷ்டி, ஸ்ரீபோதாயனமுனிவர். ஸ்ரீமத் அகோர சிவாசாரியர் இவர்கள் உரைத்தபடியே நடக்கிறது. மேற்கண்ட சம்ஸ்கார விதிகளில எங்கும வர்ணாசிரமங்களைத் தீக்ஷை ஒழிக்கும் என்றாவது அத்தீக்ஷைபெற்றவன் வரு

[illegible]

ஞாசிரமங்களுள் இருக்கக்கூடாதென்றுவது சொல்லவி ல்லை. தீக்ஷைபெற்ற ஆசாரியாபிஷிக்தாசாரியருக்கெல லாம் தகனமே விதிக்கப்பட்டது. இனிப் பிரமணாருள் அக்கிரவருணத்தவர்க்குள்ள பிரமசாரிக்கு விதிக்கப்பட்ட துபோல் தண்டகமண்டல காஷாய ஜடாமுண்டித சிகை கள் இவர்களும் விதிக்கப்பட்டமையால் இவருக்குச் சந் யாசம் இதனுல் எவ்விதஞ்சித்திக்கும். ஞாதிகள் ஜனன மரண ஆசௌசம் எங்கேகொடிபேம்? தகப்பன் முதலிய எவ ரும தன்னை வணங்குவது எவ்வளவுசிதம்? இறைவனரு ளிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களிலும் தீக்ஷைபெற்றவர்க்கு ஆசௌசமில்லை என்றும், தீக்ஷைபெற்றவனைத் தகனஞ் செய்யக்கூடாதென்றும் சொல்லப்படவேயில்லை. இக்கா லத்துள்ளார் செய்யும வீணுடம்பரமே இது. இவர்கள் ஏதேதோ விதிக்கி மாருகச்செய்துவருகிருர்கள். இவர்க ளுக்குத்தீக்ஷையிலும் கிரகஸ்தருக்குச்செய்யும் தீக்ஷையி லும் வேற்றுமை எது? இவர் பிரேஷமந்திரத்தை உச்ச ரிக்கவல்லரா? ஆத்மசிராத்தஞ்செய்துகொள்வரா, அக் கினித்தியாகஞ்செய்வாரா? பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள் வாரா? ஏதுமில்லையே! இனி இவைகளைச்செய்து சந் யாசம் கொள்ளவும் ஆகமங்களுள் விதிகளில்லை. அவ்வி தமிருப்பின் தயைசெய்து எந்தவாகமத்தில் இருக்கிறதெ ன்பதைத் தெரிவிக்க மிகத்தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொ ள்ளுகிறேம். மேலும் ஒருமுறை திக்ஷைபெற்றவரே கா ஷாயம் கட்டினல் மறுத்து தீக்ஷைபெறுகின்றூர். ஒவ் வொரு சம்ஸ்காரமும் மறுத்துச்செய்வது பிராயச்சித்த மாக நடத்தும் வழக்கு வைதிகர்களிலுண்டேயன்றிக்கா ரணமின்றி சம்ஸ்காரம் இரட்டிகாது. மேலும் சிலர் இய ற்கையில் ஒருமுறைசம்ஸ்காரம்பெற்றுமறுத்துக்காஷாயம் கட்டிப் பிறகு ஓர் சம்ஸ்காரம்பெற்று அதையுமறுத்து ஓர் இடத்தைச்சார்ந்து மீண்டும் ஓர் சமஸ்காரத்தையும்பெறு வார். [ஒருமுறை கிரியாதீக்ஷை, அதைத்தள்ளி வேறு ஞானதீக்ஷை] இவ்விதம் பலதடவை ஒருவருக்குச் சம்ஸ் காரத்தைக் காரணமின்றி அறிவிற்சிறந்த படபதிகளே செய்தால் மற்றவர் செய்யத்தடையென்னே? முதலில் சிவசின்னமாகத் தாங்கிய திருஜடாமுடியை மழுங்கச் சிரைத்துப் பின்பும் அவர் சிவாகமவிதிவழுவாது நடப்ப வர்போல் அபிநயிக்கக்காண்கிறேம். இவர் சௌகரியத் துக்காக அங்ஙனஞ்செய்தோமெனபரேல் இவரை காஸ்தி கரென்றும் சிவசின்னவமானம் செய்தவரென்றும் வேதா கம விசுவாசவினச்சைவப்போலியென்றுஞ்சொல்ல அறி ஞான சிவாகமவிசுவாசிகள் பின்னிடுவரோ?

இன்னும்வரும்.

ஓம்॥

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

ஙு- புத்தகம்] சிதம்பரம்: நந்தனஹ வையாசிமீ கங-வ-]கம் - எ

ஞானாமிர்தக் கடிதமறுப்பு.

புதிய ஞானாமிர்தம் மூன்றாமிலக்கத்தின் கடிதக் களத்தில் நமது நண்பர் ஸ்ரீமான் வித்துவான் சித்தாந்தகட்டு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் அவர்கள் எழுதிய கடிதமொன்றைக் கண்டுகளித்தோம். அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் அநேக விஷயங்கள் உள்ளனவாதலால் அவைகளை விளக்கி அவற்றில் எமக்குத் தோன்றும் சந்தேகங்கட்கு அவ்வித நல்ல வித்துவான்களைக் கொண்டே விடை எதிர்பார்த்தல் உசிதமாதலின் இதனை இங்கு எழுதுகின்றோம்.

அவர் "சங்கராசாரியர் ஜகத்குருவென்பதை மறுத்தவோர் உபந்யாஸம்" என நீண்ட நாமஞ்சாத்தி ஓர் பெரிய விஷயம் எழுதியதனால் அந்த ஞானாமிர்தத்தின் திருமேனியில் மூன்றில் ஒன்றைக்கவர்ந்தார். இவ்வித்துவான் ஆரிய திராவிடங்களில் மிக நற்பயிற்சி பெற்றவருமன்றி பரிகாச விகடசாஸ்திரங்களிலும் இவர்க்கிணை எவருமில்லை. அதுகொண்டே மேற்கண்ட நீண்ட நாமக் கடிதத்தில் நமதாசாரியார் பரிகாச விகடாஸ்திரங்களால் ஓர் பெரும சரக்கூடு கட்டி வைத்திருக்கிறார். இனி இச்சரக்கூட்டுட உண்மை வாய்ந்த நன்மொழிகளால் ஒருவாறு துளைத்துள்நுழைந்து மெல்லமெல்லவிஷயங்களைக்கண்டு அவைகளுக்கு விடைகளையும் எமது அறிவுக்கெட்டியவரையில் ஈண்டெடுத்துக்கூறிப்பாம்.

ஆசாரியார் அவர்கள் தொடக்கத்தில் ஏதோ இவ்விஷயத்தில் ஞானாமிர்த பத்திராதிபரோ விடையளித்து விட்டதாகவும் தமக்கு அதுவிஷயத்தில் ஏதும் ஆக்ஷேபமில்லை என்றும் ஏதோ அவர்கள் எழுதாத சில விஷயங்களைத் தாம் எழுதப்புகுவதாயும் தொடங்கினர். இவர் போடும் பீடிகையால் 'சங்கர பகவத்பாதாசாரியரைச் சப்தமஞ்சரியுந் தெரியாத வறிவிலியென ஸ்தாபித்திடுவாரோ' என வத்துவிதிகள் மயக்குறும் வண்ணம் 'சங்கராசாரியர் பெரிய பண்டிதர் என்பதிற்சந்தேகமில்லை' என்று அத்துவிதிகளுக்கோர் அபயப்பிரதானஞ்செய்து பிறகே விஷயத்தைத்தொடங்கி எழுதிவந்தார். இவ்விஷயம் மிக வியக்கத்தக்கதே! மேற்கண்ட ஆசாரியஸ்வாமிகளருளிய பாஷ்யத்தை இவர் குலாசாரியரும் இந்நாட்டு விசிஷ்டாத்துவித பாஷ்ய கர்த்தருமாகிய ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியரும் துவிதாசாரியரும் யாதவப்பிரகாசர் அச்சுதப்பிரேக்ஷர் முதலிய சதாசாரியரிடத் தொண்டுபுரிந்து படித்தறிந்தார் என அவர்கள் எழுதிக்கொண்ட சரித்திரமே சொல்லிநிற்பதால் அவ்வாசாரியர் இவர் ஆசாரியரும் மற்றொரு ஆசாரியர் வழி அறியற்பாலதான பொருளமைந்த நூலியற்றியவரும் அவருக்கும் எவ்வளவோகாலம் முந்தியவருமானது கண்மேலெழுத்தாவதால் சுமார் 1000 வருடங்களாக இத்தேசத்தில் அவர் எழுதிய பாஷ்யம் நிலைபெற்றிருக்கின்றமையானும், ஸ்ரீசிவரகசியம் நவமாமசத்தின் அறுபத்துமூன்றாமத்தியாயம் திருவவதார சரித்திரம் சொல்லவெழும் பிரகரணத்தில் "மஹிஷ்யாமிவ ஸஹ்யாத்ரேச்சாரவ தாராசிதைர்ஜலம்" என்று குறிப்பாய் ஸ்ரீசங்கராசாரியரவதாரஞ் சொல்லப்பட்டமையானும், இது அப்பிரமாணம் எனச்சொல்லவும் இவர் சித்தாந்தப்படி ஸாத்விக புராணமான விஷ்ணுபுராணங்களுடன் முரணும் வசனங்களே சிவபுராணங்களில் அப்பிரமாணமன்றி மற்றது அங்ஙனமாகாமையானும், சைவாதியோர் சிவரகசியத்தைப்பிரமாணமெனக்கொண்டமையானும், அவர் ஏதோவொரு தேவாம்சம்நிறைந்தவரெனச்சொல்வதவசியமாகவிருக்க, நமது நாமதேச வாசிகளாய்வேதாகமேதிகாசபிரமாணங்களைநம்புமியல்பினராய்உள்ளஇவர்மேற்றிசையாருள்ளே "டவிட்சிங்களர் 'எம். ஏ.'சொல்லியதுபோல் இத்தேசத்து மதாசாரியர் எவரும்மகாவித்துவான்கள்தானா எனக் குறித்தெழுதுவது அழகன்று. நிற்க. "இப்பொழுதுள்ள அத்வைதிகள் சங்கராசாரியரை ஜகத்குருவென்று கட்டியங்கூறுகின்றனர். இதற்கு இதரமதஸ்தர்களுடைய கையெழுத்தைக் காணோம்" என்றனர். "இங்கிப்போதுள்ள' என்றவிடம் 'இப்போது' என்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருள் 500 வருஷங்களுக்குக் குறையாது. என்னையெனின், கானடராஜ்யத்தில் ஹரிஹரமகாராஜன் ஆண்டகாலமுதல் இந்த விருதுடன் ஏற்பட்ட அநேக செட்பேடுகள் இருத்தலாலும், நேபாளம் பசுபதீசன் திவ்வியாலயத் திருப்பணிக்காலத்துக்கிடைத்த ஒரு பழய சாஸனத்தாலும் வெளியாகுதலால் என்க. 'இதற்கு இதரமதஸ்தர்கள் கையெழுத்தைக் காணோம்' என்றார் இவ்விஷயம்எந்தமதஸ்தர்களுக்குமிராது. ஒவ்வொருமதஸ்தர்க்குள்ள ஒவ்வொரு விருதுக்கும் இதரமதஸ்தர் கையெழுத்திடார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர் குருபரம்பரையில் பெரியாழ்வாரென்னும் விஷ்ணுசித்தர் சங்கப்புலவரை ஜயித்து நகழித்து விஷ்ணுபரத்துவத்தைப் பாண்டியன் திருச்சபையில் நிலைநாட்டினார் என்றும், அங்ஙனமே கள்வீசும் பரகாலன் என்னும் திருநாமம்பூண்ட திருமங்கை மன்னன் வைதிகவாரணரான ஸ்ரீஞானசம்பந்தவள்ளலை ஜயித்ததாயுங் கொண்டு விருதுகூறிப்பிடித்துச் செய்யும் உற்சவங்களுக்கு இதரமதஸ்தராய சைவாதியோர் இட்ட கையொப்பம் இதற்கில்லையாயினும் இவ்வித வேற்றுமதங்கள் எமது தேசத்துண்டாவதற்கு முன்னே இம்மதங்கொண்டவர் மூதாதைகள் கையெழுத்துண்டு. இனி 'இதர மதஸ்தர்' என்பதால் நமது நண்பர் ஆசாரியர் அவைதிகரைக் கொண்டனரா? வைதிகவுட்பிரிவினரைக் கொண்டனரா ? அவைதிகரைக் கொண்டோம் எனபரேல், ப்ராம்மண மதத்தை முன்னொருவாறு முன்னுக்குக்கொண்டுவந்தவர் சங்கராசாரியர் என எவ்வளவு மேற்றிசைச் சரித்திரக்காரரும் இத்தேசத்துப் பௌத்தத்தையொழித்தவர் அவரேயெனக் கீழ்த்திசைச் சீனசக்கிரவர்த்தியும் அத்தேச சரித்திராசிரியரும் கூறுவதாலும், மேலும் இத்தேசமாண்ட பாதுஷாக்களில் பலரால் (அதாவது துருஷ்கரால்) இவ்வாசாரியருக்கு 'ஜகத்குரு' என்னும் பெயருடன் அனுப்பிய

பல நிருபங்கள் இருத்தலாலும், கன்னடநாட்டில் மிகக்கொடு
ங்கோன்மன்னனுய ஹைதர் டிப்பு இவர்கொடுத்த கடிதங்கள்
உளவாதலாலும் அஃதமையாது. ஒருவாறுவைதிக உண்
மதஸ்தனை அப்பொருளாகக் கொண்டோம்' என்பரேல்,
மிக நன்று. அவர்கள் தத்தம் மதங்களை நாட்டவெழுமளவே
அவரிடம் த்வேஷங்கொண்டிருத்தலின் அவர் கையெழுத்
திடார், இடினும் நிர்ப்பந்த கையெழுத்தாதல் பற்றிப் பயன்
படாது ஆயின் இக்கேள்வி வீண்கடித நிரைப்பே. இவ்வித
க்கேள்வி வேத சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர் கேட்டற்குரிய
தன்று.

இது, எமது பத்திரிகை 5 ம் புத்தகத்தில் 'சங்கராசாரியர்
ஜகத்குரு' என எழுதியது பொதுநோக்குள்ள பத்திராதிபர்க்
கழகாகாது' என்றும் அது இதரமதஸ்தர்க்கு மனஸ்தாபகர
மென்றும் பொருளடங்கிய சில சொற்களைக் கனப்படுத்திப்
பலவரிகளால் எழுதிவருகின்றார். அவ்விஷயத்தில் அவர் பத்
திராதிபர்நிலையறிந்துஎழுதினாரில்லையாதுபற்றியெனின்,அவ்வ
ம்மதஸ்தர் அவரவராசிரியனை எவ்வளவுபூஜ்யமாகநற்பேர்களு
டன் அழைப்பார்களோ அவ்வவ்விதமே பத்திராதிபர் கூட்
டாதும் குறைக்காதும் வழங்கவேண்டுவதுசிதமேயன்றி அவ
ர்களுக்கு அவர்கள் சீடர்கள் நெடுங்காலமாய் வழங்கிவரும்
பெரிய விருதுகளை வேறுமதஸ்தர் மனஸ்தாபத்துக்காக ஒளி
த்தல பத்திராதிபர் தர்மமல்ல. எந்தமதத்தர் சரித்திரத்தை
யும் அல்லது எந்த ஆசாரியர் சரித்திரத்தையும் எழுதப்
புகினும் அவரவரை அவரவர்க்குநீண்டவழக்கிலமைந்த விருது
களுடன் எடுத்து எழுதுவதே உசிதம். அதுவே பத்திராதிபர்
க்கழகு. அவ்விதம் ஒவ்வோரிடத்து அவ்வமதாசாரியருக்
குப் புதிய விருதுகளைப் பத்திராதிபர் தானே அமைப்பினும்
உள்ளதை விட்டொழிப்பினும் அவர் ஒருமதப்பக்ஷபாதி
யாகாதொழியார். இனி எந்த விருதிலும் இதரர்
மனஸ்தாபம் வரும் என நினைத்தெழுதாது ஒவ்வொரு மதாசா
ரியனையும் பெயரமட்டில் வழங்கில் அது எல்லா மதஸ்தர்க்
கும் மனஸ்தாபத்தை விளைக்குமாதலின், பத்திராதிபர்எம்மதா
சாரியனைப்பற்றி எழுதினும் அம்மதத்தவர்போல எழுதவேண்
டுவதே அவர் கடமையென்று இனியேனுமுணர்வாராக. இந்
தவிடத்தில் கதையெழுதித் தம்மதாசாரியனைப் புகழ்ந்தார்
என்றார். கதைகிடைக்க இங்குமதாசாரிய பதஞ்சலி முனிவர்
ஸ்ரீராமானுஜ முனிவர் ஆதியோரைப்பற்றி யாம் எழுதியவி
டம் இவர் காண்பாரேல் எம்மையோகமதஸ்தர் என்றுவது
வைணவர்என்றுவது சொல்லவும்கவிதார்கிகஸிங்கம்எனவும்வே
தாந்தாசாரியர் எனவும் யாம் எழுதியவிடத்துஎம்மை வடகலை
வைணவரெனவும் இவர் சொல்லவுஞ் சொல்லுவார். சொல்
வதால் எமக்கேதுங் குறையில்லை. அவ்விஷயங்கள் எழுதிய
ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின சஞ்சிகைகள் இவர் கண்ணி
லும் நமது நண்பர் ஞானசித்தர் கண்ணிலும் படாதுபது
ங்க இது ஒன்றே எதிர்நிற்க இவர்க்கும் ஸ்ரீசங்கர த்வேஷம்
உச்சிரம்பஇவ்விஷயம்அவர்எழுதநேர்ந்ததுஆச்சரியந்தான். நி
ற்க. 'இனிவிஷயத்தைவிசாரிப்பாம்;எனப்புகுந்துஏதோசொற்
கள்பொருளற்றதாகப் பலவிருப்பதாய்எடுத்துத்தமதுவடநூற்
பழக்கத்தைக்காட்டி ஒருபக்கம் நிரப்பினர். இவர்க்கு வட
நூற்பயிற்சி மிகுதியில் எமக்குச் சமுசயமில்லையாதலாலும்,
சொற்குற்றங்களை எழுத இதுசமயமன்றாதலாலும் அவைகளை
விட்டோம். பிறகு அத்வைதமதத்தில் குருசிஷ்யபாவங் கூடு
மா கூடாதாவென்று விசாரிக்கத் தொடங்கி இரண்டுபக்கம்
எழுதினர். அவற்றில் அவர் தாமே பூர்வபக்ஷம் சித்தா
ந்தமாக வெழுதிவந்து பக்கம் நிரப்பியதால் இறுதி
யிற்கூறிய கூற்றையேயாம் இங்கு மறுக்கவேண்டியது. 'அது,
வாசனை என்பது காலததால் நசிக்கும் எனக்கொண்டு குரு
சிஷ்யபாவம் உண்டென ஸ்தாபிப்பதாய்ப்பூர்வபக்ஷஞ்செய்து
அது காரணமின்றி உற்பத்தி நாசம் ஒப்பும் சார்வாகமதமாம்
என்று மறுக்கின்றார். பிறகு பேதவாசனை அத்வைதவாசனை
யினாலே நசித்தபின்பு நிவர்த்தகஞானம் பிறக்கும் என்னும்
அத்வைத சித்தாந்தத்தால் அதுவும் மறுக்கப்படலாம்" எனத்
தாமே வினவி அனேக ஜன்மகோடிகளில் அமைந்தவாசனை
நசித்தல் ஒவ்வாது எனவும் அனேககாலம் கண்ட வாசனை
யை அற்பகாலத்து நல்லறிவு மாற்றாதென்றும் கதையுடனை
கூறித்துணிந்தார். இவ்விஷயம் ஆராயாவரை யமுகுடைத்
தே இவர் சொல் பொருத்தமுளதாயின் வெகுகாலமாய்க்கட்
டிய வீட்டை அற்பகால அக்கினி இடிமுதலியன ஒழிக்கக்
கூடாது. அனேக வருடங்கள் சென்ற ரோகத்தை அற்ப
கால மருந்து மாற்றக்கூடாது. வெகுகாலங்கண்ட சரீரத்தை
அற்பகால விஷம் ரோகம் கொல்லக்கூடாது. அனேககாலங்
கண்ட விலைதயின் முளைக்குமாற்றலை அற்பகாலத்தீ ஒழிக்கக்
கூடாது. அனேககாலங் குயவன் செய்த குடத்தை
ஒரு சிறுதடி அற்பகாலத்தில் உடையச் செய்யப்படா
டாது. இத்தியாதி பல திருஷ்டாந்தங்களால் மறுக்கக்கூடிய
இச்சிறு விஷயத்தைப் பரமசித்தாந்தமாகக் கொண்டு குரு
சிஷ்யபாவத்தை மறுத்து அத்வைதிகளை ஜயித்ததாக நினைக்
கது வெகு விந்தை! இவ்வித விஷயங்கள் நிறைந்திருப்பதால்
றன்போலும், நமதாசாரியர் ஞானசித்த பத்திராதிபர் எழு
தியதை முற்றிலும் ஒப்பியிருந்தும்அப்பத்திராதிபர்கடிதத்தில்
கண்ட அபிப்பிராயத்தில தமதுத்திராவாரதகதை விடக்கவில்லை கொ
ண்டார்! மேலும் அத்வைதமதத்தில் இன்னுமொரு
குதானவசனம் ஒன்றுளது' அத்தாவத மகாவாக்யததால்
பிறக்கும் அபரோக்ஷஞானமே பந்தநிவர்த்தகம். அதுபிறந்தா
ல் பிரபஞ்ச பிரதிபாஸம் நசித்துவிடும். 'சங்கராக்காவது மற்
றெந்த அத்வைதிக்காவது இதுகாறும் அபரோக்ஷ ஞானம்
பிறக்கவில்லை. ஆதலால் சங்கரர்முதலிய குருபரம்பரைகளுட்
பரோபதேசமுதலிய வியாபாரங் கூடுமென்பதேயாம். இது
வும் வீண் கட்டுரை. சாக்ஷாத்காரம் சப்தசாக்ஷாத்காரம்
பிறக்குமாயின் சப்தத்தாலே பரம்பொருள் சாக்ஷாத்காரம் பிறக்கக்
கூடும். இது எங்கும் கேட்டறியாத புதுமையாயிருக்கின்
றது. சாக்ஷாத்காரோதயத்தில் இந்திரியங்கள் காரணம்
என்பது யாவராலும் ஒப்பப்பட்ட விஷயம். சப்தம் சாக்ஷாத்
கார காரணம் எனபது பண்டிதர் கோஷ்டியில் நிலைபெறாது.
ஆகையால் அபேதஞானம் சப்தத்தாலேயே பிறக்கவேண்
டும் என்று எடுத்துரைத்து மறுக்கப்புகுந்தார். இவ்வசனத்து
னிப்பக்கம் நிறையவேண்டி 'ஒரு சுதானவசனம் ஒன்றுளது.
சக்ஷுஸ்ஸினாலே சப்தசாக்ஷாத்காரம்' என்று கூறியதுகூற
இசைந்தார். நிற்க. இவர் சப்தத்தால் வஸ்து சாக்ஷாத்கா
ரம் பிறக்காதென்றார் பிறக்கும் எனும் சித்தாந்தம் பண்டிதர்
முன்னில்லாது என்றும் கூறியது இவர் தம்மைமட்டில் பண்
டிதராகவெண்ணியே பாருங்கள்! அப்புறக் கருவிகளால்
அறியக்கூடாத பரம்பொருளை வேதாகம மகாவாக்கிய விசா
ரங்களால் அறியலாம் என வைதிகர் சைவர் ஆதியோர் ஒப்
பி அநுபவத்தையும் அதற்குரியதிருஷ்டாந்தங்கள் பலவற்றை
யுங்காட்டியிருக்க இவர்கூறும் இவ்விஷயம் இவரினும்வேறான
பண்டிதர் கோஷ்டியில் நிலைபெறுதல் எப்படி? நிற்க. இந்தி
ரியங்களாற்றான் சாக்ஷாத்காரம் பிறக்குமெனச் சர்வசம்மத
மென்றனரோ. இது எவருக்குச் சம்மதம். தார்க்கிகருக்குச்
சம்மதமா? அவர் யோகக்காட்சிக்குப் புலன்கள் கருவிக
ளாகாவென்றனரோ. சைவர்க்குச் சம்மதமா? அவரும் யோக
நற்காண்டலுக்குப்புலன் காரணமல்லவென்றனரோ. வைதிகர்
ஒப்புவாரா? ஸ்தோஸ்ய ஸுக்ஷ்மத்வா தாகாஶவத் ஶ்ருதிகம்யமேவ நாந்யத்' என்பதாதி சதகோடி வசனங்கள் பர
ம்பொருளையறிதல் புலன்வழி கூடாதென மறுக்கின்றனவே.
இவையெலாம் ஒழிய இவர் இறுதியில் 'ஆதலால்' என முடிக்
கதுமுடித்தோதவெழுந்து தம்கொள்கைக்கு மாறாக 'சப்தத்
தாலேயே பிறக்கவேண்டும் எனமுடித்தார். இதன்பொருத்

தம் அவரேயறிவார். இனி இஞ்ஞானம்பெற்ற ஆசிரியருக்குப் பேதவாசனை பிராரத்தசரீரம் உள்ளவளவாயில் இருக்குமாயின் அக்காலம் குருசிஷ்யபாவங்கூடுமென அத்வைதிகளின் வாதத்தை இவர் முன் மறுத்தவழி மறுத்தோமாதலால் இங்கு அதுவே விடையாகக்கொள்க.

இனி சங்கராசாரியர் ஏகாத்மவாதியாதலால் அவருக்குக் குருசிஷ்யபாவம் ஒவ்வாதென்கின்றார். அவ்வாசிரியர் ஏகாத்மவாதியாயினும் அந்தக்கரணங்களில் வேற்றுமை ஒப்பியதுகொண்டே அவ்வந்தக்கரணம் சுத்திபெற்றவிடம் சுகானுபவ விசேடமெய்தியவன் தனதுடலில் நிர்மலபாகமான கைமுதலியன மலசம்பந்த பாகத்தின் மலமகற்றுவதுபோல இதுவும் அமையும் எனக்கொண்டடங்காது மீறியது எதனாலோ? அத்வைதிகளில் பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் ஏகதேசத் திருட்டாந்தமாம், அதைச் சித்தாந்தமாக்கி அதன்மேற் குற்றங்கூறியதையும் அத்வைதசித்தாந்தமறியாதாரகூற்றெனவிட்டொழித்தோம். உலகம் மித்தையாயின் அதற்கு அவர் குருவானதெப்படி என்றார். அவரும் உலகத்தில் ஒருவராய் இருந்து இதன் மெதலக்ஷணத்தன்மையாகிய மித்தியாத்துவத்தை ஒப்பினாரேயன்றி முற்றிலும் இல்பொருள் என்றாரில்லை. சதசத்தென்பதே இல்பொருள் எனின் இதனுண்மையை ஆன்மா சதசத்து என்றும் அது உள்பொருள் ஆகும் என்றும் பொருந்தக்காட்டும் வழியைச் சைவசித்தாந்தமறிந்தோரிடமிவர் அறிந்துய்வாராக. இனி "உலகம் மித்தை" "அறிவு பிரமம்" என்பது யோகாசாரன் என்பவன் [பௌத்தன்] கூற்று என்றுசொல்லியதை யனுசரித்தமையால் சங்கராசாரியர்மதம் யோகாசாரபௌத்தபேதம் எனலாம் என்றும், பௌத்தர்களைச்சங்கராசாரியர் வாதில்வென்றதுருசுவற்ற பேச்சு என்றும் சிலவரி நீட்டினார். இங்கு உலகம் பொய்யென்றவன் யோகாசாரன். சங்கராசாரியர் சதசத்தென்றவர்; அநிர்வசனீயம் என்றவர். க்ஷணிகவறிவு பிரமம் என்றது யோகாசாரன். நித்தியவறிவு பிரமம் என்றது சங்கராசாரியர். இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்திய சமர்த்து மேது ஆசாரியர்க்கும் அவர் மதத்தைக்கட்டுமவர்க்கும் ஏகதேசசாமியத்தால் இவர் சொன்னவழி ஆன்மா நின்மலன் எனபதால் சைவரைச் சாங்கியராவர் என்றும் பிரமாணங்களுள் பிரத்தியக்ஷம் சிறந்ததென்பதால் வைணவரைச் சார்வாகர் உட்பிரிவார் என்றும், முத்தியிலுஞ் சரீரமுண்டு; பிரமப்பிராயத்தன்றே முத்தி; மதியஸ்தனாகிய பாகவதனைக் கொண்டே நற்கதிபெறவேண்டும் எனபதாதி வாதசாம்யத்தால் இவ்வாதிகள் கிறிஸ்தவரைச் சார்ந்தார் என்றும் தாய்க்குள்ள அவயவங்கள் பெண்டிர்களிடமும் இருத்தலால் அவர்களை மணப்பது——காமக்குற்றமென்றும் சொல்ல எத்தவைதிகனுந் துணியான். இனிப் பரவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரத்தில் பக்திரதந்திரோபதேசரூப வேதாகமங்களை பிரமாணமென வாதிக்கும் வைதிக மணிகள் உள்ளவிடத்தில் இவர்கூற்று மணம்பெறுதொழிய இவர் வைதிகருட்புகுந்து சண்டைசெய்வதுசிதமல்ல. இனிப் 'பௌத்தனை ஜயித்தது ருசுவற்ற பேச்சு' என்றார். இவர்க்குவேர்க்கதை ஏதும் தெரியாது. பாவம் ஏதோ எழுதினார். இவர் சீனதேசச் சக்கிரவர்த்தி எழுதிய பௌத்த சரித்திரத்தைப் பார்த்தாவது பார்த்தவரிடம் கேட்டறிந்தாவது தெளிவாராக. அவ்வரசர் 'பௌத்தரை வாதில்வென்று இத்தேசத்தை விட்டகற்றினார்' என்று எழுதியதால் பௌத்ததேச சக்கிரவர்த்தியுமின்னுமுள்ள இதரமதச் சரித்திராசிரியரும் பெரிய ருசுக்கொடுக்க 'ருசுவற்ற பேச்சு' என்பது எவ்விதம் ஒவ்வும். எவரை ஜயிக்கவில்லை என இவர் சம்சயிக்கின்றாரோ அவருடைய சக்கிரவர்த்தியே ருசுக்கொடுப்பதைவிட இவர் நியாயஸ்தலத்தில் எவ்வித வஸ்துடையவர் சாக்ஷியம் வேண்டுமோ அறியோம். நிற்க. அவர் ஷண்மதஸ்தாபனத்தைப் பொய் என வரையப்புகுந்து இப்போதியகாலத்துந்த்த மதவாதிகளைத் திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டி அவர்கள் ஆசாரியத்துவத்தைக் கண்டித்ததாக எண்ணினார். இதுஇக்காலக் கதையல்ல. [1921] வருடங்கடந்த கதை. அன்று இவர் கூறும் மதமும் மதாசாரியரும் இருந்ததற்கு ருசுக்கொடுக்கவேண்டிய பாரம இவர்மேற்சுமந்தது. கலியாதி மூவாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்துநான்காம் வருடம் பிறந்த நாதமுனிகள்போய்ப் பின்னேயின் சிராய்த்தோன்றிய ஸ்ரீராமானுஜாசாரியரும் அதன்பின் வந்த மாத்துவ சைவராதியோரும் இவ்விஷயத்தை யொப்பாவிடில் இது அவர் விருதைகெடுக்கும் என்பது எவ்வளவு பொருத்தமுடைத்து என்பதை இவரே ஆலோசிப்பாராக. இனி வியாஸர் கூறியபடி 'ஸாங்க்யம் யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா: பாசுபதம் ததா| ஜ்ஞாநாந்யேதாநி ராஜர்ஷே வித்தி நாநாமதாநி வை' என்னும் வசனத்தால் 'சாங்கியம், யோகம், பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரம், வேதம் என்னும் ஐந்தும் வெவ்வேறு மதங்களாய் வெவ்வேறு முடிவுள்ளதாகத்தோன்றிய தோற்றத்தையகற்றி அவற்றுள் வேதவிரோதங்களைக் களைந்து மிகுதியைத் தழுவிச் சித்தாந்தம இயற்றிய வைதிகமணியை ஷண்மதஸ்தாபகரென அத்வைதிகள் கூசாதுரையாது நிற்கார். இனி 'ஆசாரமுதலாகிய எந்தவிஷயத்திலும் ஒத்துவராத அத்வைதமத பிரவர்த்தகரான சங்கராசாரியரை ஜகத்குருவென்கிற வீண் கட்டியத்தை இனியாவது வெளியிடாதிருக்க பாம்மவித்தியா பத்திராதிபரைக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்' என்றார். வெகுநன்று! 'கட்டியத்தை ஆசாரியரை வெளியிடாது' என்பதால் இவர் சொல பேர்ருகதியவாறே பொருளும் பொருந்தும் என்பதை அறிஞர் அறிந்திடாதொழியார். மேல் சங்கராசாரியர் விசேஷக்கியர் அல்லவென்றும் மற்றவர் விசேஷஞ்ஞரென்றும் எழுதுகிறார். இவருக்கு சர்வமதாசாரியர் ஞானங்களையளக்க அகப்பட்ட கருவி எமக்ககப்படவில்லையாதலால்யாம் அவ்விஷயத்துக்கும் ஏதும் பதில்சொல்லவில்லை. 'ஆசார முதலிய எந்த விஷயத்திலும் ஒத்துவராத' என்றாரே, எந்தவாசாரத்தில் இவர் மற்றவருடன் கலந்தார்; சங்கராசாரியர் எந்தவாசாரங்களில் மற்றவருடன் [illegible]ல்லை. இவ்விஷயத்துக்கு மூல ஆசார பத[illegible] ஏகாத்மவாதம் முதலியது ஆசாரமென[illegible] ர்த்தத்தாருரைத்தவாறுரைக்கா[illegible] ஆசா[illegible] அளிப்பார் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

இனி அத்வைதிகளுக்குக் குரு சிஷ்ய சம்பிரதாயம் இல்லை என்பதற்கு, அப்பாஷ்யத்தில் குருவணக்கமின்மையே போதுமான காரணமாமென்றார். வியாஸசூத்திரம் கணாத சூத்திரம் ஜைமினி சூத்திரம் பதஞ்சலிசூத்திரம் பதஞ்சலி மஹாபாஷ்யம் பாணினீயம் இவைகளிலும் அங்ஙனம் இருத்தலால் அங்கும் குருவணக்க சம்பிரதாயம் இல்லைபோலும்! உண்மையில் குருவணக்கம் செய்யுளாகவிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பது ஆசாரியர் கருத்து. சிற்சில பிறகு தாம் இத்துடன் அத்வைததஸைக் கண்டித்து விசிஷ்டாத்துவிதத்தை ஸ்தாபிப்பதாக சில வசனங்களை எழுதி "உபதேசமே "சாகாரவிஷயம்" என்றார். இது ஸாவவைதிகர்க்கும் சம்மதம். வேதாந்த சித்தாந்த தந்திராதிவாதிகள் எவரும் பரவஸ்து ஞானத்தையும் உபதேசத்தையும் நிராகாரவிஷயமாகவே ஒப்பினிறக இவர்கூற்று எங்கு பரிமளிக்கும். இவர் கோஷ்டியில் உதவும் 'பரமம் ஸாகாரம் என்பது ஏனைய மதஸ்தர் கொள்கை' என்றார். இவர் சைவசித்தாந்தமறியார்; அவர்க்குச் சிவம் நிராகாரமே. இனி குருவிடம் சிஷ்யன் ஞானத்தை அறிவது பரம்மத்தையா? அதன் வேறான பொருளையா வென விகற்பித்து அதையேயெனில் அது அறியப்படுதலால் மித்தையாம் என்றும் அறியப்படாவிடில் உபதேசம் பயனற்றது என்றும் கூறுகிறார். இங்கு அறிவது ப்ரம்மத்தின் வேறான சதசத்தான பொருள்களையே. அங்ஙனமாயின அவையெல்லாம் ஒருங்கறியப்பட்டு ஒழிந்தவிடம் தானே தன்னறிவாய் நிற்றலால அறியப்படுமதன்மை பரவஸ்துவுக்கு இல்லை என்பது ஆசாரியர்கருத்து. அறியப்படுவதெல்லாம் பொய்யென்றது பௌத்தவாதம். அறியப்படுவதெல்லாம் சத்தியம் என்பது ராமாநுஜீயவாதம். ஆன்மஞானமொழிய மற்றவை யாவுமெல்லாம் அறியப்படுபொருளுடன் மித்தை என்பது அத்வைத கொள்கை. இக்கொள்கையே யெவருக்கும் உண்டு. அகமாத்தசம முக்தி என்பதில பல பரிகாசாஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்தார். அதுகிடக்க, சைவாதியோரு மிவரொழிய அஹங்காரமுள்பட மலத்தடக்கி அது மோக்ஷத்தில விலகிவிடுமென்பதை ஒப்பினார். சிறக. இந்த மோக்ஷதசைக்கேட்டவன் அககதை கடக்கும ஊரிலும் இல்லாதொழியானுமினும் என்றைக்கும் சரீரத்திற்கட்டுண்டு பாரதந்திரிய துக்கம் நீங்காது நிற்றலே முத்தி என்னுங் கதைகடக்கும ஊரில பூரணமாய்க் குடிகொள்வானாதலால் பிரஜைகளின் பீடையொழிந்தது. இங்ஙனமிருக்க, இறுதியில் தமதுசாதியில சாதியைப்பற்றிவரும் ஆசாரியத்துவத்தைக ஸமூலம்போல் நினைத்து பின்னத்துவிதிகளின சிஷ்யகுருஸம்பவத்தை அமூலமென்பது எமக்கடங்காவகை வியப்பை விளைவிக்கின்றது. முடிவில அத்வைதிகளான மடாதிபதிகள் சுகஜீவனத்துக்காகவே குருசிஷ்யக்ரமம் எனகிறார். இங்கு அத்வைதிகள் என வேறுபடுத்தியதுமட்டில இவரது அத்வைத த்வேஷத்தால் வெளிவந்த சொல்லாயினும் எல்லா மடாதிபதிகளும் இக்காலத்தப்படியே. ஒருசமயம் மதாசாரியர் சுயமாசாரியராயிருந்து பிரதிபலிரயோஜனமில்லாது அனுக்கிரகார்த்தமாய்ப் பஞ்ச சமஸ்காரங்களுக்கு இக்க சமஸ்காரத்துக்கு இவ்வளவு என நட்டமபோட்டுப் பொருள் பரிகரிக்காதிருப்பின் இச்சொல்லுக்கிலக்காகாது ஒழிவார். மற்றை நிச்சயமிலக்காவார். பிறகு பிராதிபாஸிகசத்தைப் பாரமார்த்திகசத்தை வியாவகாரிகசத்தை என மூவகைச்சத்தைகளை ஒப்பி அவற்றுள் ஒன்றான வியாவகாரிகசத்தையில் குருசிஷ்யபாவ ஸமர்த்தனஞ்செய்வது அத்வைதிகளுக்குப் பெருஞ்சுமையல்லவென்பதை நினைத்து அவ்விடம் சததாவிபாகஞ்செய்தல் சாஸ்திரவிவகாரவிரோதம் என்னும் யுக்திக்கொவ்வாததனையும் மேலே விண்வாரத்தைகளையும் எழுதிமுடித்தார். இம்மூவகைச் சத்தைகளையொப்பியது எந்தவித வேதவசனங்கட்கும் விரோதமவராது பொருட்படுத்தவேண்டியே என்பது அத்துவிதசித்தாந்த நூல்களையாய்ந்தோரறிவார். இனி அத்வைதம் எனும் ஒருசொல்லே வேதங்களிற்கண்டிருக்க அதை விசிஷ்டாத்துவிதம் என்றும் மற்றதென்றும் எழுதிய அத்துவித பேதம் ஒப்புவதற்குள்ள ஆதாரங்கள் இச்சித்தாபேதம் ஒப்புவதற்குமுண்டு என்பதை அறிவாராக. விவகாரத்தில் அத்வைத மதத்தில விதேக கைவல்யம் வரை குருசிஷ்யக்ரமம் உண்டென்பதுகாட்டியதையும் ஈரோவார் வைதிகமத இடையூற்றை இத்தேசத்துக்கு முதலில் தொலைத்த பௌத்த விஜயம் செய்தவராக யாம அவரிடம் வின்துவேஷம வைத்து அவருக்குள்ள லோகாசாரியத்துவத்தை மறுக்க வெழுவது அவ்வளவு மேதாசாரியரைப்போலற அறிஞர்க்கழகல்லவாதலால் இனியேனும் இம்மட்டோடு இவ்விவாதத்தை நிறுத்திவோம். எமக்கு விசிஷ்டாத்துவிதத்தைக் கண்டிக்கவும அத்துவிதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்பதும் கருத்தல்ல. பின் பாபொதுவாய் அவ்வம் மதத்தவர் விவகாரத்தினையின்றி அவ்வவ்விஷயங்களை எழுதவேண்டிய முறைபற்றி இவ்வளவு எழுதினோம். இனி இதற்குப் பதில எதேனும் எழுத விருமபின் மேதப்ரம்மவித்தையிலாவது அல்லது குருமிகத்திலாவது வின்வார்த்தையால் பத்திரிகையை நிரப்பாது எழுதிவருவரென மேதவித்துவான் ஆசாரியரவர்களை வேண்டுகின்றோம்

பத்திராதிபர்

Chidambaram—Printed and Published for the pr
prietor at the Brahmavidya Press No 38 Seakali
near pilliarkoil street.

லமையால்) கம்பத்துக்கதல்ல வென்றும் சொல்லி (யமுகுழியில் பாய்யியிருக்கும் பசும்புல்லைக்கண்டதிவேகம் செல்லும் மிருகம் அக்குழியில் வீழ்ந்துழலுங்கும் கவ்வபோல) முன்வழியில கப்பட்டுத் துன்பமுறும் இவ்வந்தகக் கூட்டங்களை எம்நாட்டை விட்டொடக்கால மகதுமோ"

ஆரியகுலதிலகராய எம்மந்தணமணியாய் புறமதவைரியாய் அதைந்தவிர்த்து ஐயமிருதுகொண்டவராய் எம்மவர் குலர் சாரமுற பாழ்ங்கிணற்றில் அமிழ்ந்திக்கிடந்ததைத் தருவெடுத்துச் சிறிதுசிறிதாய் வெளியிலெடுப்போராய் இவ்வுலகிற்கே அரியபொருளாய் அவதரித்துலாவும் எம் கண்மணிபோன்றவரும் பரசமயபஞ்சானன பாஞ்சஜன்னிய பிருதுதாங்கியவருமான எம் பிரமவித்தியா பத்திராதிபர் அவ்வந்தகர்கட்கு நற்கண் கொடுக்கும் வைத்தியராயிருப்பினும் இக்கலிதர்மம் பிரஜோத்பத்தி யதிகரித்துவருவதில் பிறக்கும் மாந்தர்களிற் பெரும்பாலும அந்தகரர்களே (நீர்கவரக்கொள்கையுள்ளவராகவே) இருப்பதுபற்றி எம் வைத்தியரால் அவ்வவவொருவருக்கும் சிகித்சைபுரிவதெங்கே அசாத்தியமாகி விடுகின்றனவோ வென்கிற விசாரமுடையேமாய் அவருக்கு நீடிய ஆயுளையும் தேக வலிமையும் இச்சாமாத்திரம் இஷ்டசித்தியையும் புறமதப்பைசாசங்களைப் பிரசங்கமென்கிற கோலைகொண்டோட்டும் திறமையையும் தினேதினே விருத்தியெய்தக் கருணையங்கடலாகிய கண்ணுதலார திருவையைநோக்கி அனவரதகாலமும்பிரார்த்திப்போமாக. எம் நற்குலத்திற் பிறந்தும் காலங்கவாத புத்தியுள்ளோர்க்கு அவர்கொள்கை ஒவ்வொன்றினுக்கும் தக்க மறுப்பு இச்சமயமெடுத்துரைக்க எமக்குப் போதுமான அவகாசம் கிடைத்திலதாயினும் அவரது 1.2. 3. கொள்கைகட்குத் தொடக்கத்தில் திருஷ்டாந்தத்தாலும் கடைவில் யாமடைந்த பிரத்தியக்ஷானுபவத்தாலும் வகாத்திருப்பவையும் எம்பத்திராதிபர் முன்னரே சில சஞ்சிகைகளில் கடவுள் என்னும் தலைப்பின்கீழ் நிரூபித்திருப்பவையுமே. புத்திமான்கட்குப் போதுமானவையாயிருப்பினும் மற்றைக்கொள்கைகளுக்கும் சேர்த்துப் பின்னொருசமயம் சுருதியுக்தி யனுபவமென்னும் மூன்றிற்குமொப்ப எமக்குத் தெரிந்தமட்டிலெடுத்து விரித்து அவர் கொள்கையை முற்றிலும் அவமாக்க நிச்சயித்து இம்மட்டோடு நிறுத்தி எம்பிறகின் கவலை சற்றாற்றினோம்.

ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம்-ஆர். வைத்தியநாதய்யர்.

விளம்பரம்.

பிரம்மவித்தியா பத்திரிகைக்கு M. கிருஷ்ணராவ் என்பவரை ஏஜெண்டாகவும், சபாரத்தினம்பிள்ளையைப் பில்கலெக்டராகவும் நியமித்திருக்கிறபடியால் இவ்விருவர்களிடம் நமது கையொப்பக்காரர்கள் தங்களைச் சேரவேண்டிய பாக்கியைக் கொடுத்து ரசீதுபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மானேஜர்.

புத்தக விளம்பரம்.

புத்தகங்கள் மிகச் சொற்பமாயிருப்பதால் அதிசீக்கிரத்ததில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஶிவதத்த்வவிவேகஸஹிதஶிவார்கமணிதீபிகா	௦	௮	௦
ப்ரஹ்மதர்கஸ்தவ: லகுவிவரணஞ்ச.	௦	௬	௦
ஆதித்யஸ்தோத்ரரத்நம் ஸவ்யாக்யம்.	௦	௬	௦
ஶிவமஹிமகலிகாஸ்துதி: ஸவ்யாக்யா	௦	௬	௦
ஶிவத்யாநபத்ததி:.	௦	௧	௦
ராமாயணதாத்பர்யஸங்க்ரஹ: ஸவ்யாக்ய:	௦	௨	௦
ராமாயணஸார:	௦	௨	௦
பாரததாத்பர்யஸங்க்ரஹ: ஸவ்யாக்ய:,	௦	௧	௦
ஸித்தாந்தலேஶஸங்க்ரஹ:.	௦	௧௨	௦
ரத்நத்ரயபரீக்ஷா ஸவ்யாக்யா,	௦	௨	௦
பஞ்சரத்நஸ்துதி: ஸவ்யாக்யா.	௦	௧	௦
பாதுகாஸஹஸ்ரம்.	௦	௧	௦
ஆத்மார்பணஸ்துதி: மாநஸோல்லாஸஶ்ச	௦	௦	௬
ஶிவகர்ணாம்ருதம்.	௦	௩	௦
ஆத்மவித்யாவிலாஸ: ஶிவாநந்தலஹரீ ஸஹிதா	௦	௦	௬
ஆர்யாஷ்டகம்	௦	௦	௬
ஸ்ரீவைராக்யபஞ்சகம் ப்ராஸாதாஷ்டகம் ச.	௦	௦	௬
ஸாரஸங்க்ரஹஶிகாமணி:	௦	௬	௦
ஶோகஶமநீ வ்யாக்யா.	௦	௦	௬
ஸூக்திமுக்தாவளீ வ்யாக்யா.	௦	௦	௬
ஶிவாத்வைதநிர்ணய:	௦	௨	௦
ஜாதிநிர்ணயம்	௦	௦	௬
பஞ்சீகரணம்.	௦	௧	௦
த்யாநஶதகம்.	௦	௦	௬
ஆர்யாஷஷ்டி.	௦	௧	௦
ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹம்.	௦	௦	௬
ராமஸ்துதி:	௦	௮	௦
பதஞ்ஜலிவிஜய:.	௦	௨	௦
வேதஸாரஶிவஸ்தவம்	௦	௧௨	௦
ஸௌந்தர்யலஹரீ.	௦	௪	௦
ஶிவாபராதக்ஷமா.	௦	௪	௦
தேவீஸ்தோத்ரம்.	௦	௪	௦
ஶங்கரவிஜய: ஸ்ரீஶங்கராசார்ய:	௦	௮	௦
ஶிவரஹஸ்யம் ரு.	௧	௦	௦
Transmigarattion souls, (English)	0—[illegible]—0		
Vedanta Catechism	0—8—0		
பாதகீதை	0—6—0		
சிதம்பரரகசியம்	0—0—8		
சிதம்பர மான்மியம்	0—8—0		
அஷ்டாங்க யோகமும் உடற்கூறு தத்துவகட் சிவயோகரகசியம்	0—3—0		

தூத்துக்குடி சைவசமய கல்விச் சங்கத்திற்கு (பாஸ்கரஸேதுபதி மகாராஜா)

[சபாபிமான கர்த்தர்.]

ப்ரம்மவித்தியா என்னும் கங்காய்! அனேக யிடங்களில் மிக்க விவேகிகள் சபை ஸ்தாபித்துதக்க அபிமானிகளில்லாத நிமித்த மிடையூறுற்று நடைபெறுதொழிந்ததை பார்த்தும் கேட்டுமிருக்கிருப்பினையே. நாடோறுமோர் மதிக்கொவ்வோர்கலை விளங்கி வாங்கி புறவிருளைப்போக்கி வாமெலரை மலர்விக்கும் மார்த்தாண்டன் போலல்லாது நாடோறும் பலதேய வாசிகளின் பலமதிகட்கு பலக்லைகளை விளக்கிவாங்காது அகவிருளை நீக்கி வாட்டமில்லாவகத்தாமரை முகத்தாமரை மலரை மலர்வித்து வளர்ந்தோங்கி நின்னையும் ஆதரித்து வராநின்ற பாஸ்கர ஸேதுபதிமகாராஜா அவர்கள் இராமநாத நகரம் சைவசமய கல்விச்சங்கத்துக்கு கிருபாநோக்கம்புரிந்து ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் கந்தபுராணம் பெரியபுராணம் சேதுபுராணம் முதலிய 22 புத்தகமனுப்பினார்கள். இச்சபையினது தெரிசனத்தைப் பெற்ற மகத்துவத்தால், ஞானாமிர்தம், இந்துசாதனம், சுதேசமித்திரன், ஆரியஜனப்பிரியன், ஆரியஜனபரிபாலினி, விஜயத்துவஜம், ஸ்வயஅரசாட்சி முதலிய பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் வருத்தி பிறர்க்குப் பயன் மிகவிளைத்து வருவதைக் கண்ணுற்ற இ-ல-லே-ச-உப அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் ப்ரம்மஸ்ரீ பரசமய பஞ்சானன பாஞ்சசன்ய பண்டித ஸ்ரீ. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகள் கிருபாநோக்கம்புரிந்து வேண்டுவனசெய்ய முற்படுவோர்கள். மேற்கூறிய இருவர்கள் கிருபாநோக்கத்தால் இளம்பருவத்தை உடைத்தான இச்சங்கம் நீடூழிவாழப் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானிருபைபுரியவேணச்சதாகாலமும்பிரார்த்திக்கின்ற

18—5—{ தூத்துக்குடி.

V. Eeenia Pillai.
காரியதரிசி,
சைவசமய கல்விச்சங்கம்.

Chidambaram—Printed and Published for the proprietor at the Brahmavidya Press No 88 Sankallee near pilliarkoil street.

சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

NO 8 நெ. அ

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமந் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீ[illegible] சகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக பிராமணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையை வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறபடியால் இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

கரஸம்வத்ஸரம்.
ஆவணி [illegible]
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்.

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ ஜீவகாருண்யம்.

முன்தொடர்ச்சி.

இனி நாம் புசிக்கும் போஜன பதார்த்தங்களில் [தண்ணீர் முதலியவற்றில்] அதி சூக்ஷ்ம வுருவுடைய எண்ணிறந்த உயிர்கள் இருக்கின்றன. அலகிடல், மெழுக்கிடல், விறகு பிளத்தல், நடத்தல், கிடத்தல் முதலிய தொழில்களால் எண்ணிறந்த வுயிர்கள் அழிகின்றன. இவைகளெல்லாம் பாவமன்றோவெனின், நன்குசிந்திக்கற்பாலதிது. எல்லாம்வல்ல இறைவனருளிய வேதாகமங்களில் அமைந்த விதிநிஷேதங்களெல்லாம் நமக்குள்ள கருவிகாரணாதிகளால் அறிந்து சாதிக்கக்கூடிய எல்லையளவுக்கே அமைவனவன்றி அவைகளால் அறியவும் சாதிக்கவும் கூடாமல் அதீதப்பட்டு நிற்குமிடத்தில் அவ்விதிநிஷேதம் பாராட்டுவ தவசியமன்று. மேலும் அதுதற்சங்கற்பமன்றியே நிகழ்வதாதலால் அதனால் வரும் பாவமும் மிக நுண்ணியதேயாம். நுண்ணியதாயினும் அதுவும் பந்தமேதுவாதல்பற்றியன்றோ அதன் பரிகாரம்பற்றியருட்டு, அவ்வப்பொழுது மனுவாதிக்குக் காயங்களால் ஈசுவரோபாசனையாகிய எண்ணிறந்த கருமங்களைப் பெரியர் (ஆரியராகிய நமக்கு) நூல்களில் தண்ணீர் ருந்தல் கறிக்கு அரிந்தல் சமைத்தல் முதலியவைகளால் சம்பவிக்கும் பாவம் நீங்கவைசுவதேவாதிகளைப் போன்ற பலகன்மங்கள் விதிக்கப்பட்டன. இதுபற்றியன்றோ, “பொறியின் மையார்க்குமபழியன்றறி வறிந்தாள் வினையின்மைபழி” என்றது தமிழ்வேதம். இதன்பொருள்: சாதித்தற்குரிய சாதனமில்லாமை ஒருவர்க்குப் பழியாகமாட்டாது. சாதனமிருந்தும் சாத்தியத்தொழிலின்மையே பழியென்பது. இதுபற்றியே பிரபஞ்சத்தை முற்றத்துறந்த மூதறிவர் நியதமாக ஓரிடத்திலமர்ந்திருந்தும் கால்வைக்குமிடம் பார்த்தேதா மயிற்பீலிகொண்டு துடைத்தும் ஒருவேளை உண்பதென்று விரதங்கொள்ளுமென உணர்ந்தும் நூல்கள் கூறுவதென்க. இனி ஊனருந்துதல் கொலைக்குக் காரணமாதல்பற்றிய [மாம்சபோஜனம்] மகா அநுசிதமென்று மேலோர் அருவருக்கதொழிலென்க. அங்ஙனமாயின் உயிர்வதை செய்யாது தானே யிறந்தொழிந்த ஊனுடல்களைப் புசித்தல் கூடுமோவெனில், அஃது கொலைக்குக் காரணமாதல் மட்டுமன்று; அகக்கரண புறக்கரணங்களில் மலங்களை விளைவித்து அதனாலடையப்படும் பெரும் பயன்களை அடையவொட்டாது கெடுத்துத் தன்மையுமுடையதாதலால் புலாலுணவு எவ்வாற்றானும் வெறுக்கத்தக்கதேயாயிற்று. இதுநிற்க. புன்புறச்சமயிகளாகிய வீணர் பலர் நமமரிய மைந்தர்களைப்புத்திகலைத்து ஊன் விரும்பப்போதிப்பதும் அவர் மறுப்பரேல் ஒகோ! பசுவின்பால்யாது? அதன் இரத்தங்காணே! மிருகங்களின்

[illegible]

உதிரமாகிய பால்முதலியவற்றைப் புசிக்கிற நீங்கள் அதன் இறைச்சியைத் தின்னலாகாதோவென்று பரிகசிப்பதும் அதற்கு விடைகூறத் தெரியாது நம் புத்திரர்கள் திகைப்பதும் பலவிடத்திற்கண்டோம. இம்மூழுமக்கள் கொள்கைப்படி பாலும் இறைச்சியும் ஒன்றுமாயின் தாயின் முலைப்பாலுண்டு வாழ்ந்தவரே உலகர் பலருமாதலால் அதுபற்றித் தாயின் இறைச்சியையும் தின்னலாமே! இனி இங்ஙனம் கூறும் புறச்சமயிகளை எ... நம் புதல்வர் இக்கேள்வியைக் கேட்டு அவரை மு... அங்ஙனம் நரரிறைச்சி புசித்துக்காட்டச் சொல... ...ாக. மாட்டேனென்பாராயின் ஏன் என காரணங்கேட்பாராக. இனி உயிரைக்கொல்லாது விலைக்கு ஊன் வாங்கி யுண்ணுதல பாவமாகாதெனச் சிலர் பிதற்றுவர். அது தினற்பொருட்டாக்கொள்ளாதுலகெனின்யாரும் - விலைப்பொருட்டா லூன்தருவாரில்” என்னும் திராவிடசூக்தியால் தலைசாயுமென்க. இதுகாறும் கொலை புலை யென்னுமிரண்டைப்பற்றிப் பேசினோம். இவ்விருநெறியும் பேணுவார்க்கு வரும் பயன் யாதோவெனில, “கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக்கைகூப்பி-யெல்லா வுயிருந் தொழும” என்னும் வேதவாக்குட்காண்க. இறைவன் எட்டுவிதத்திருமேனி கொண்டானென்பது, அதாவது எட்டுப்பொருள்களில் எட்டுத்திருநாமங்களால் அதிஷ்டானமும சைதன்னியமுமாக விளங்குகிறானென்று நமது வேதங்கூறும். அவற்றுளொன்று ஆன்மாக்களென்க. “வ்யாபிவ்யோமவ” என்று தொடாங்குஞ் ...கஸ்வஸம்வத்..” என வருதல் காணக. இவ்வுண்மைத்தேர்ந்தார் மறந்தும் ஓருயிரைக் கொலலார். இதுநிற்க. இவ்விரண்டு தருமங்களோடு “மன்னுயிர்க்குறுதிபேணல” என்னும பெருங்குணமும் ஒருவனிடத்து உளவாமாயின் அவன் தோற்றத்தால மனிதனேபோனிருப்பினும தன்மையால் தெய்வமென்றே மதிக்கப்படுவனென்க. மன்னுயிர்க்குறுதிபேணலாவது ‘ஜீவகாருண்ணியமென்னும’ பொதுச்சொல. கொல்லாமையும பிறவுயிர்கட்குத் தீங்குசெய்யாமையும் பிறவுயிர்களால தனக்கு நேரும் தீங்குகளைச் சகித்தலும பிறவுயிர்க்கு நேரும் தீங்குகளை நீக்கி ஆதரித்தலுமெனக் காண் டுவகைப்படும். கடையிற்கூறிய நான்மன்னுயிர்க்குறுதிபேணுதலாம. இதை விரிக்குங்கால் மன்னுயிர்க்கு வரும தாபத்திரயங்களைக் காயத்தாலும வாக்காலும மனத்தாலும நீக்குவது. பசிதீர்த்தல், தாகந்தீர்த்தல், பயந்தீர்த்தல, நோய் தீர்த்தல, இனியனகூறல், அறிவைவிளக்குதல முதலியவாய்ப் பலதிறப்படும். எவ்வுயிர்க்கும் இவ்வாறு செய்தல் பொதுவாகையால் அறமேயாயினும அசுத்தாத்மாக்கட்குச் செய்வதினும சுத்தாத்மாக்கட்குச் செய்யும அறமே பெருமபயனுதவலலதென்க. இனி அம்மேன்மை

[illegible]

ஆன்மாக்களுள் பசுமுதலியன சுத்தாத்மாக்களாம். மே
லெழுக்காகப் பார்ப்பவர்க்குங்கூட இவ்வுண்மை விளங்கும்.
எங்ஙனமெனின், இப்பசுக்கள் எவ்வகையினும் இப்படி
ந்த குணமுள்ளனவாய் உலகர்க்குத் தன் வாணாளெலா
ம் இழுத்தும் சுமந்தும் பயன்படுகின்றன. இப்பசுக்கள் உல
கத்திலில்லாதபோது உலகம் வேரோடு அழிந்துபோம்!
ஏனெனில் அப்போதில்வழி வியாபார வ்யவசாய உத்தியோ
காதி எத்தொழிலும் நடைபெறுவதிலவென்க. இனித
தேவாமிர்தத்தினும் சிறந்த பால் தயிர் நெய்முதலிய உத
வுகின்றன. அதுமட்டோ! அதன் சாணம்மூத்திரமு
தலியவும் நம வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. அது
மட்டோ! உயிர் நீங்கியபின்னும் உடற்கருவி
களாகிய தோல் நரம்பு எலும்பு முதலியவும் நம வா
ழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. இனிச் சுத்தப்பொருளா
கிய மூலவஸ்துக்களை அதுபுசிப்பதேயன்றி வேறு சில
ர்றைப்போல இறைச்சி முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களை
அது முகர்ந்தும் பாரா. இன்னும் இதன் பெருமை யெ
வளவென்று கூறிமுடிக்க வல்லாரார்? [illegible]
இதுபற்றியன்றோ நமது தெய்வநூல்களெல்லாம் இப்பசு
க்களைத் தேவஸ்வரூபமென்றும் அவற்றைப் போஷித்து
பூசிப்பவர்க்கு இருமையின்பமும் பயக்குமென்றும்
அதைச் [illegible]ம் வருத்தலாகாதென்றும் அது தானே
பொருள்களுட் சிறந்ததென்றும் பலபடியாக எடுத்து
மிகக்கூறுகின்றன. அன்றியுமிதனைக் கொல்லுதல் [illegible]
ய பிராணிகளைக் கொல்வதுபோலாகாமல் மிகப்பெ
ரும்பாவமாகும் என்பது தோன்றவே பிரம்மஹத்தி
சிசுவதி என்பனவற்றோடு "கோஹத்தி" என்று சே
த்துக்கூறுவதாயிற்று. இதனால் இதற்குத் தீங்கு [illegible]
யற்றினோர் பெருந்துன்பமடைவரென்பதும், இதற்கு
இதஞ்செய்து இன்பம் புரிவோர் பேரின்பமடைவரென்பதும்
மெய்க்கடவுள் கட்டளையென விவேகிகள் கூறுவர். உல
கில் பசுக்கள் எப்போது கொலைமுதலிய துன்பமடைய
மோ அப்போது மழைமறுத்து மன்னுயிர் பலவும் வருந்த
மெனவும் அவைகள் நன்கு பரிபாலிக்கப்படும்போது உல
குயிர் செழித்தோங்குமெனவும் உண்மைநூல் கூறுவதை
அவ்வக்கால அனுபவத்தோடொட்டிப் பேணுக்கள் அறி
வர். [illegible]
பெரும் பாவிகள் பல [illegible] "[illegible]
கூடிய இவ்வுதிப்பட்டதென்ன" [illegible] இங்ங
னம் வருந்தச்செய்த அனுபவமுமே [illegible] விளங்கு
மென்க. இதனால் பசுக்கொலையும் உயர்திணைக் கொ
லைபோலக்கொண்டு, அது உலகில் நிகழாவண்ணம் தடுத்து
உலகோம்புதல் நிதிமன்னர்க்குக் கடப்பாடென்பதுமுண

[illegible]

ர்க. ஓர் பசுக்கன்றைத் தேருர்ந்து கொன்றமைக்காகத் தமது அரும்புதல்வனைத் தேர்க்காலூர்ந்து அழியாப்பெரும் புகழ்பெற்ற திருவாரூர் மனுநீதிகண்டசோழமகாராஜாவினுடைய புண்ணியசரிதத்தை ஈமது வினைபோம்படி இங்கு நினைத்திடுக.

இனிப் பசுவைச் சுத்தாத்மாவென்று காட்டியபடிப் பன்றிமுதலியவற்றை அசுத்தாத்மாவென எதிர்வைத்துக்கண்டுகொள்க. உயர்திணையார் [illegible]ந்தருள்ளும் இங்ஙனம் "ஜீவகாருணியமுதலிய [illegible]கொண்டோருமேலோர் சுத்தாத்மாக்களெனப்படு[illegible] அவர் சிறப்புவகையாலே பக்தரென்றும் அடியவரென்றும் ஞானிகளென்றும் தாபதரென்றும் அந்தணரென்றும் சொல்லப்படுவர். அங்ஙனமல்லாதார் அசுத்தான்மாக்களேயாம். இனி நல்ல நிலத்திட்ட விதைகள் விளைந்து மிகப்பயனளிப்பதுபோல இந்நலமுள்ளார்க்குச் செய்யும் தானமுதலியவை பெரும் பயனைக்கொடுக்கும். களர்நிலத்து விதைபோல ஏனையோர்க்குச்செய்யும் தானாதிகள் பயன் குறையுமெனக. இனி ஜீவகாருணியமுடையார் மன்னுயிர்கட்குச் செய்யும் இதங்கள் பலவுளவாயினும் அவற்றுள் மிகச்சிறந்தன சில. அதாவது பசிக்குணவளித்தல் முதலியனவாம். இனி உயிர்கட்கு வருந்துன்பங்களில இப்பசித்துன்பமொன்றே மிகக்கொடியதும் சகிக்கொணாததும் என்றும் மாறாததும் எதிலுமதிராததும் உடனே பரிகரியாவிடில் மரணத்தைப் புரிவதுமாம். இதுபற்றியன்றே

"ஒருநாளுணவையொழியென்றாலொழியாய்
இருநாளைக்கேலென்றாலேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோவறியாவிடும்பைகூரென்வயிறே
உன்னோடுவாழ்தலரிது"

"மானங்குலங்கல்விவண்மையறிவுடைமை
தானந்தவம்முயற்சிதாளாண்மை-தேனின்
கசிவந்தசொல்லியர்மேற்காமுறுதல்பத்தும்
பசிவந்திடப்பறந்துபோம்."

என்றிங்ஙனம் பெரியோர பணித்தாரென்க. இனித் தாகத்தால வருந்துன்பமும் இத்தன்மைத்தானதே. இதுபற்றியன்றோ முப்பெரியோரும் முன்னோய மன்னரும் இக்காலத்துப பல பெரியோருமஅளவிறந்த அன்ன சத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தர்களை நியமித்துப் பெரும புண்ணியக் தேடுவாராயினர். இனி மாக்களெல்லாரும் பொதுவில் தானபாத்திரராயினும் இத்தத்தேகாதி பிரபஞ்சஅநித்திய வாழ்வை விரும்பாது தமமுடலுயிர்க்குவரும் இன்பதுன்பங்களையும் சட்டைசெய்யாது நிராசையராய்த்திருவருளை நாடிநிற்கும் மெய்த்தவராகிய ஞானிகளே முதற்பாத்திரராவர். இவர் பசிக்குதவிய அன்னம் எள்ளத்துணையாயி

[illegible]

ணும் அது மலையினும் பெரிதாய் வளர்ந்து பெருநலம் பயக்குமென இறைவனூல் புகலும். இவர் பெருமை சாலப் பெரிது. இனித் தொழில்செய்து ஜீவனஞ்செய்யச் சக்தியில்லாத குருடர், செவிடர், முடவர், நோயாளர், வயோதிகர், பாலர், அநாதைகளென்னும் இன்னோரன்ன பிறரெல்லாம் இரண்டாம்பாத்திரராவர். இனி இடம்பொருள் ஏவல் அமையப்பெற்றும் ஆசையால் பிறர் பொருள் விரும்புவாரும் சமயநெறி நில்லாது ஒழுக்கம் பிறழ்ந்து தீநெறிச்செல்வாருமாகிய பிறரெல்லாம் அபாத்திரரென்பது தீர்மானமாம்.

இனி இந்தியாவிலுள்ள சத்திரபதிகளாகிய பெரியவர் விதிவிலக்குகளை ஆராய்ந்து தருமம் புரிவரேல் மிகப்பயனை பெறுவர். இதுநிற்க; மேலே "நற்காலமன்னா" என்று சுட்டினமையால், இக்காலமன்னர் அது செய்வதில்லையோ வெனின், இக்காலமன்னர் அன்னதானவிசேஷத்தைக்காட்டிலும் நோய்தீர்ப்பதும் கல்விகற்பிப்பதும் சிறந்த தருமமெனக்கொண்டு, வித்தியாசாலைகளையும் ஆஸ்பத்திரிகளையும் மிகுதியாய் நடத்திவருகின்றனர். இவைகள் சிறந்த தருமமாயினும், இது அன்னமயக்கைக் காட்டிலும் சிறந்த தருமமாகாது. தொழில்செய்து ஜீவனஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களும் குருடர், முடவர், வயோதிகர், அநாதைகள் முதலினோர் அறக்கூழ்ச்சாலையை அவாவுவதுபோல வைத்தியசாலை வித்தியாசாலைகளை ஒருபோதும் விரும்பார். இனிக் குருடர் முதலியவர்கட்காக (லங்கர்கானா வெனுகிற) ஒவ்வொரு அறக்கூழ்ச்சாலை ராசதானிகடோறுந் தொடர்ந்து நடத்திவரினும் அது பசிக்குணவளித்த உடலோம்புவதுமாட்டுமே. மோக்ஷமுடைய அவ்வாதியோர்க்குப் பயன்படுவதேயன்றி, அங்ஙனமன்றி யிருக்கிற மிருகாதிகளுக்கும் தங்களுக்கும் வேறுபாடு பெரிதாதலைத் தெரிந்து அங்ஙனமுடைய இம்மானுட ஜன்மம் பயன்படுவது அநித்தியப்பிரபஞ்சத்திலே வேறுபட்ட நித்தியப்பயன் ஒன்றுண்டென்று தெரிந்து அதை அடைய முயலுவதாலேதானென்றும் அங்ஙனமடைவதற்குச் சமயநெறியே ஆதாரமென்றும் இவ்வுலகில் சமயங்களனேகமென்றும் யாதாயினுமோர் சமயநெறிபற்றி அதற்குரிய பயனடைய முயலுவன் அச்சமயவொழுக்கத்தோடு மாறுபட்ட ஆசாரங்களுடைய வேற்றுச் சமயத்தாரிடத்தில் கலந்து புசித்தல் சமயவொழுக்காகாதென்றும் இங்ஙனம் விசாரித்துணர்ந்த சமயப்பற்றுடைய ஏழைகள் பசியினால் தங்கள் உயிர் இறப்பினும் அதனைச் சட்டைசெய்யாது வருங்கால இன்பத்தையே விரும்புவாராதலால் அவர்கள் (சமயவொழுக்கங்களை முழுதும் நாசப்படுத்துவதாகிய) மேற்கண்ட அறக்கூழ்ச்சாலைகளைக் கனவிலும் விரும்பாரென்பதை அனுபவத்தால் பலருமறியலாம். ஆதலின் இகலோகவாழ்வி

[illegible]

லும் பரலோகவாழ்வே மிகச்சிறந்ததெனத் தெரிந்து அதனை விரும்பிநிற்கும் ஆரியர்களாகிய நாம் அங்ஙனமறிதற்குரிய பரிபாகம் வராது இகலோக போகப் பெருஞ்சுகம் அனுபவிக்கக்கிடைத்த பாக்கியசாலிகளாகிய நமது தற்கால மன்னவர் நமக்கு எல்லாவிதத்திலும் வேறுபட்டவராக விரும்புவதை அறிந்திருந்தும் இதுவிஷயமாய் அந்நீதி மன்னரைக் குறைகூறுதல் சிறிதும் உசிதமல்லவென்றொழிக.

இனி அன்னந்தண்ணீரளித்து மன்[illegible]களை ஆதரிப்பதே ஒப்பில்லாப் பெருந்தருமமென[illegible]நாறுங் கூறினோம். இனி அதனிலுஞ் சிறந்ததொரு பெருந்தருமமுண்டென்பதை இங்கு விளக்குவாம். அதாவது "வித்தியாதானமென்றுணர்க." வித்தையென்பது எல்லாத் தொழிலுக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பெயராயினுஞ்சிறப்புவகையால் கல்வியொன்றற்கே நிலைக்குமென்க. அன்னந் தண்ணீர் ஓர்போதுள்ள பசிதாகத் துன்பத்தை நீக்கும். கல்வியோ உடலுள்ளமட்டும் அவற்றைப் பரிபாலிக்கத்தக்க ஆற்றலையும் அறிவையுந்தரும். அது சற்று மிகுந்தால் நோய்செய்யும்; இதுமிகுந்தோறும் இன்பமிகும். அதைச் செலவுசெய்யக் குறையும்; இது செலவுசெய்ய வளரும். இதனால்தனிடையே வேற்றுமை பெரிதாம். இனிச் சீவனோபாய உணர்ச்சியைப் பயந்துநிற்கும் சாமானிய லௌகிகக் கல்வியே இதனை சிறந்ததாயின் ஆத்மலாபோபாய சமயவுணர்ச்சியைப் பயந்துநிற்கும் வைதிகக் கல்வியின் பெருமை அம்மம்ம! எமமாலளவிட்டு முடிக்கப்போமோ? கடவுளுண்மை, ஆத்மவுண்மை, கன்மவுண்மை, பந்தமோக்ஷவுண்மைகளை உணர்த்துவது சமயக்கல்வியாம். கொலை, களவு, கள், சூது, பொய், பொறாமை, பேராசை, கோபம், தூக்காமம், டம்பம், லோபம், மயக்கம் முதலிய துர்க்குண தீயொழுக்கங்களை மாற்று கொல்லாமை, கள்ளாமை, கள்ளுண்ணாமை, சூதுபுரியாமை பொய்யாமை பொறுமை, நிராசை, சாந்தம், இந்திரியமடக்கல், அடக்கம், உதாரம், ஞானம் முதலிய சற்குண நல்லொழுக்கங்களை விளைவிப்பது சமயக்கல்வியாம். ஈரவான்கொண்டு மேலோச்சினும் மனநீங்கா ஆக்கந்தருவது சமயக்கல்வியாம். தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம், நித்தியம், அநித்தியம், கண்டம், அகண்டம் என்பனவாதி பண்புகளமைந்த தத்வதாத்விகப் பொருள்களின் நிலைமைகளுணர்த்துவது சமயக்கல்வியாம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னும் பாகுபாடுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் தெளியவைப்பது சமயக்கல்வியாம். இந்தச் சரீரத்தையே அணுப்போலாக்கவும் மலைபோலாக்கவும் அளவில்காலம் அழியாதிருத்தவும் நினைந்த இடம்

விஷ்ணுரஹிலா ஸஶேவிஷ்ணு- ஸய ஷதத்ர ஷேயவா
நஷ்ஞ்ஞா ஸத்ர ஸஞ்ஞாத்ரஸாஜோவகாஜேஷ்ம
ஹொஸ்ஜேவ நஷஞணநிராகரண வஶவஜ்கா
கஹிலாஷேயம் கஷிவாநம் கஷ்ஞதம் கஸத்வ
ராஜவதா கூராஷி: நிராஸாஸாஷி: ஏகே: உவஸ
கே: ஔஷாயஜ்ம் ஜாநம் உத்ராஷி ஸஜவயவஶிகாவ
விஷ்ர ஸஶேவிஷ்ணு- ஸயவிவஜ்ஜதாவஹாரெவ
ஜ ஷெயஞவஶிநீ விஷ்ணு ஸஶேவிஷ்ணு- ஸூஶ
ஸ கூதாதி ஸஷ்கூ நிதாநிஷ்வஜாவஶ கேவ
ஸாஸவ தஷதாஷிக தகீத வஸாஸாஸவ வ
காஸிகாவிஷ்ணுஸவிஷ்ணு.வயஜாகிபொமஜாந
ஸாஸவநிரஷிகாவ விஷ்ணு ஸஶேவிஷ்ணு- ஐதிஜ
வஸாஹிரணயிதம் ஜமயிதம்- ஸயஸவஜ்ஜெதாஜ
யிதம் கஜெநகயிதம் கமணிதகாஸ ஷிவயிதம்வ
ஷஷதீ ஸாஜஷ்ஜவிஷ்ணுஸவிஷெவ. ஞுஷ்ஜ்ஞ
ஜயநாஷ்வஷஹயஜெதா ஷ்ஷெஷு: விவாஸரே
ஜெஷ்ஜ விவ்ஞதகஜெஷ்ஜ ஜெஷ்ய ஸஜெவஜ்
விஜோநஷா: ஷஜாதி ஸஷஜ ஸஜேஜெகா ஸஜோவ
ஜெஸாஷ வஜவாஸாதிஷயாவஷவ: நஷிஜெகஸ
ஜெஜ்வகாரஷவா: தத்ஜகவதாஷிக தகவாதீதவ
ஸ்ஜகவஜிவாஷந வஜவண: ஜீவாநாஜேவஷஜ்
ஷஸஸஶ:ஷத்ராயஜஷ்ஷிவவ. ஸயவஜ்ஞூநஜ
ஜாநஸஜாவு வஜாணவஸவஸா வஜிதவஸ
ஸநிரஷவண நியதாஸ நதாநஷெநாஸாய்ய
நகிஷிஷவி ஷஜ ஸவஜிஷ்ஜுஜெண கஸ்ஜாலெஷி
கா ஷஜகஷிஷ்ஜிதி.ஸயஸஜோஷிஜாநஷிநா: நஸா
ஸாதஜெநாவ்ஜ வகஷ்ஜதிஜெதயஷ்வஷிஷஜ்ந
காஜெஜோநஷாகவி வஸஜெதா யிவாஜெஸ ஷிவஜ
வஸவவஷவ ஸஜேஹஜெதாஷதா வஜஸஜெஶநி
ணீஜ்தம ஸவஜ்ஜெதாவிஷஜ்ஞ ஷாநஸஜவிஷ்ணு
யா: உதிகஸணாஷஸஜெண: கஷநியம்தஜெஷவ
யஜேதிஷ, கிஷ ஸவஜ்ஜெதாவ்ஜஷ்தாஸ ஸவஜ
ஜநஷ்ஜஷ்ஜ ஷாகிநாயஜேகஷ ஸவஜ்ஜெதாவ்ஜஷ
யஜ வாஸஸாஜாவஸஸவஜ்த்ர யாவநம் த
ஷ்ஜெஷ்ஜகத்யாநவஷஷஜெஷ வஸஷிதவிஷ்ணு
ஷயாஷிபோஷி: வஸஜெகெ: தயாஷிபஷிஷி ஸய
வஷியஷி: நியதகாஷாஷிஸயாநியதகாஷா: ஷி:
வதிஜகாஷி: வஜகநஸஸவஜ்ஜெதாவி வகவஜஷா
காஷிஷிவஜஸஜநஜதஷ ஸத: ஸஜெதவாஜெ ஸ

பொருள் எவலாதிகளை அடையவும் ஆற்றல் கருவதுசய
யக்கலவியாம். ஆஸ்திகருமாகாமல் நாஸ்திகருமாகாமல
வேறு விசாரம் யாதுமின்றி உண்டுறங்கிக் காலம்போக்கு
பவராவும் சோம்பர் சிலர்தவிர இவ்வுலகத்திலுள்ள மற்றெ
ல்லா மனிதரும் ஒவ்வோர் சமயச்சார்பினையுடையவர். சமய
ங்கள் எண்ணிறந்தன. எல்லாம் ஒரு நிலையுடையனவ
ல்ல. அவற்றுள் தத்துவதாத்பர்யங்களின் உண்மை
நிலையை உள்ளவாறுணர்த்தி மேம்பட்டு நிகழ்வது ஆரிய
ராகிய நாம் மேற்கொண்ட மெய்ச்சமயமாம். காண்டல்
கருதல் உரை யென்னும் அளவைகள் கொண்டுண்டு
மெய்ப்பொருள் காண்டற்குரிய நம் சமயச்சார்பால் எய்து
தற்கரிதானது உலகில் யாதொன்றுமில்லை. இவ்வுண்மை
யெல்லாம் பின்னர் சிறிதுசிறிதாக வெளிப்படுத்தப்படும்.
சமயவிசாரமில்லாத மாந்தர் எத்துணைப் பெருஞ்செல்வம
பெற்றவராயிருப்பினும் அவர் தமறுமையிருக்குறுதி செய்து
கொள்ளமாட்டாதவராதலால் அவர் தோற்றத்தால் மனித
ரபோன்றிருப்பினும் உணர்வற்ற தன்மையால் இருகால்
விலங்குகளென்றே நிச்சயிக்கப்படுவராதலின், மக்கட்கு சம
யவுணர்ச்சியைத் தரும் வித்தியாதானமென்றே யனைய
அறங்களினெல்லாம் தலையாய சிறந்ததென்பது. "ஜீவ
காருண்யசீலர்கள்" கடைப்பிடித்துச் செய்யத்தகுவது
அதுவேயென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. உத்தமோத்தம
சமயமாகிய வைதிகசமயம் தழைத்தோங்குமாறு
அச்சமயவுண்மைகளை வித்தியாசாலைகளிற் கற்பிப்பதும்
புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளால் வெளிப்படுத்துவதும் அது
தெரிந்தோரைக்கொண்டு ஏனையோர்க்குப் போதிப்பிப்ப
தும் இன்னோரன்ன காரியங்கட்குப் பொருளுதவி செய்வ
தும் ஆகிய சமயபரிபாலனம் மற்றைய தேவாலயம் அன்
னசத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்தியசாலை முதலிய எல்
லா தருமங்களிலும் மேலாய்ச் சிறந்து மேலோர் ஆத்மலாபம்
பயக்கத்தக்க பெரும் புண்ணியமாயிருக்கின்றதென்க.
சமயவுணர்ச்சி சிறிதுமில்லாதார் கோயிலுக்குஞ் செல்லா
ராதலால் அதனினும் இதுவே சிறந்ததென்பது வெளிப்
படை.

இப்பேருண்மைத் தன்மை கலவியறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்த
மகாபுருஷர்களாகிய நமது மயிலை [illegible]
[illegible] வள்ளல் முதலியோர் இப்பெரும் புண்ணிய
முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள். ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ்
என்னும் இரண்டு பாஷைகளை சமயாசார்யவுணர்வையூட்டுத
ற்கு அங்கமாய்ச் சிறந்ததும் அவ்விருபாஷைகளில் வல்
ல இரண்டு பண்டிதர்கள் இத்தன்றொடிலுவரித்ததும்
அவ்விருவரும் இரண்டு பத்திரிகைகளைத் தோற்றுவித்த
தும் அவ்விரண்டும் தங்களுட் சிறந்த 'புண்டரீகபுரத்தி'

[illegible]

ஸின்றே நடைபெறுவதும் அவ்விரண்டும் 'ப்ரம்மவித்தை' ஞானமித்ர' என்னும் காரணக்குறியீடு பெற்றதும் அவ்விரண்டிக்கும் பாஸ்கரசேதுபதி வள்ளல் பெருங்கொடை வள்ளலாராய் மகிழ்ந்ததுமாகிய இவ்வொற்றுமைகள் நம் மையாக்கும் நடராஜன் திருவருளால் நேர்ந்ததன்றோ? இது நமமவர்க்கோர் நற்காலமன்றோ? மற்றும் நம் நாட்டில அநேக செல்வப்பிரபுக்கள் இதனைக் கவனிக்காமலி ருப்பது வியக்கத்தக்கதே. இனி எ[illegible] ணிய புரு ஷர்களும் இக்காரியத்தில் முயறுவா[illegible] திருவரு ளை சிந்திக்கிறோம். இது[illegible]க; [illegible]ாருண்யம்' என்பது கொல்லாமை முதலான அங்கங்களை உடைய தென்றும் அது எல்லாத் தருமங்களிலும் முதன்மைபெ ற்றதென்றும் அது சிறப்புவகையால் நம் சமய பரிபாலன த்தில வந்து நிலக்குமென்றும் [illegible] திர்மடிக்கிறோம்.

இனி யிதவாவிவாகம்நடைபெறுவித்து விதவைகளின் துன்பங்களைத் நீக்கவந்த நமது சில இக்காலப் பிரபுக் களும் ஜீவகாருண்யசீலரன்றோ வென்னில் அவர்களும் ஜீவகாருண்யர்களே!————ப்பவரும் ஜீவ காருண்யர்களே! ஏன்? குடியர் குடிப்பதினாலன்றோ கள்ளுக்கடைக்காரர்களுக்கு ஜீவனமுண்டாகி அவர்கள் பெண்டு பிள்ளைகளோடு சந்தோஷமாய் வாழ்கின்றார்கள். இவர் குடியாவிட்டால அவர்கள் கஷ்டமடைவார்களல்லவா? தேவடியார் வீடு காத்திருக்கும நம்மூர விடபுருஷர்களும ஜீவகாருண்யர்களாம. இவர் பணங்கொடாவிட்டால் தேவடியார் உணவு உடை முதலியவற்றுக்கு முட்டுப்படுவார்களல்லவா? இனித் தனது வைப்பாட்டிகள்களுக்காக முதலியவருடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டே திருடர்கள் கொள்ளையடித்துச் சம்பாதிக்கி றபடியால அத்திருடர்களும இம்முறையில்ஜீவகாருண்ய முடையவரேயென்று முடிவுசெய்க. இனிக் கிறிஸ்தவர் கள் பக்ஷி மிருகங்களுக்கு ஆத்துமாவில்லையென்று [illegible] ஆபாசத்தைப்பற்றி மற்றோர் பத்திரிகையில்விசாரிப்பாம். இனி இப்பத்திரிகையில அநேக விஷயங்கள் தொடர்ந்து வருகையால நமது நண்பர்கள் தங்களிஷ்ட[illegible] கும் இப்பத்திரிகாபிவிர்த்தியைப்பற்றி சொல்வார்களாக.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

ஸ்ரீ ப' எவர் வேதவாக்கியங்களில் விசேஷ விசுவாசம் வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்க்கு அவசியம் பிரயோஜ னமுண்டு. அதற்கு வேண்டிய பிரமாணங்களை யெடுத்து எடுத்துக்காட்டுகிறோம். அவைகளில் வேதப்பிர

ணாவஹ: யதிநதேவிதாஸ்ஸந்திகாமதி: தாவாம வாராணாம் கஷ்வைத ... வேஷணம் யத் ... வேதாகமோக்த ... ஸாத்விகமந்த்ர ... [illegible]

வித்யாவிதாநாநுவாதம்:

வேதஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாகமவிஹிதம் ... [illegible]

மாணங்களும் ஸ்மிருதிப்பிரமாணங்களும் காட்டப்பட்டன.

இனி மேற்றிசைப் புன்மதத்தர்களில் ஓர் சாரார் சில பொம்மைகளைப் பூசைசெய்வதுபோல் ஆரியராகிய நம்மவர் செய்வதில்லை. பின் வேதாகமங்களில் உள்ள மந்திர சமஸ்காரங்களால் பகவத் ஸாந்நித்யம் பெற்ற திருவுருவங்களையே யாம் பூசிப்பது. எமக்கு மந்திரங்களே முக்கியம். அம்மந்திரங்கள் வைதிகம் என்றும் தாந்திரிகம் என்றும் இருவகைப்படும். அவைகளை முறைப்படி அனுஷ்டிக்கால் அதனால் பயன் அடையும் பயன் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. இம்மந்திரங்களாற்றான் முற்காலத்து வைதிகர் அளவற்ற பெருமை பெற்றனர். இக்காலத்தும் வேதசிரமப்பட்டுச் சிற்சில மந்திரங்களைச் சிற்சிலர் கண்டறிந்து ஸாதித்து அநேக சில அற்புதங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். அம்மந்திரங்களுள் வைதிக மந்திரங்கள் கடவுளது உயிர்களை வசப்படுத்தலால் ஆத்திகதமாய் அப்பொருளேயாய் உள்ளன. இவை [illegible] சில ... முதலிய சில [illegible]. அவ[illegible] ... "வேதங்களில் கண்ட பொருள் [illegible]" [illegible] நிலையுள்ளது. சொற்கள் அப்பொருள்களுக்கே [illegible] அவ்வக்காலத்துப் பண்டிதர்கள் [illegible] லாம். (இவை பண்டிதர் [illegible]) ஆதலாற்றான் "கடவுள் [illegible] வேதங்களும் பொருளும் [illegible]" என வேதமே சொல்லுகின்றது. அவ்வித [illegible] சொற்களில் [illegible] பொருள்களுக்கு [illegible] காலம் [illegible] என்பது. இது [illegible] இவ்விதம் [illegible] இடைப்படு [illegible]ளது. வேதங்களுக்குத் திருவுருச்சொல் [illegible]. அவைகள் "[illegible]" என்றும் [illegible]றன. அவைகளுள் [illegible] என்பது [illegible] சாகுபாம் [illegible] அம்மந்திரங்களே [illegible] எழுத்துக்கள் மாறி உச்சரிக்கப்பட்டால் அதனால் [illegible] கேட்டையே பெரும் பயனாகும்" இவ்விஷயம் வைதிக மந்திர இருவகை மந்திரங்களுக்கும் உண்டு. இனித் தாந்திரிக மந்திரங்களில் இக்காலம் அநுபவவிஷயத்து வாய்ப்படுவது இது. கேளுங்கள்! கருடன் என்னும் தேவதைக்குரிய பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் மந்திரம் ஒன்றுண்டு. அது சர்ப்பம் முதலிய விஷங்களின் பிரயோகங்களுக்கு [illegible] உபயோகமாகும். அம்மந்திரத்தை புரச்சரணஞ்செய்து அம்மந்திரம் சித்தித்தால் பிறகு சில வேர்த்துகளை மாற்றுதலாலும் வேறுவிதமாக உச்சரித்தலாலும் விஷங்களை இடம்மாறச்செய்தல் ஏற்றல் இறக்கல் தம்பித்தல் முதலிய பல பிரயோகங்கள் செய்யலாம்.

[illegible]

இம்மந்திரத்திற் பிரதானம் எழுத்தே என்பது நிச்சயம். வேதமந்திரங்களும் அவ்விதமேயாவதில் தடை ஏதுமில்லை. இனி வேதங்களில் மந்திரபாகங்கள் அவ்விதமிருந்தாலும் மற்றைப் பாகங்கள் அநாதியல்லவேயெனவுங் கூடாது. அவ்விதஞ் சிறிதுபாகம் பிரமாணம் எனவும் சிறிது அப்பிரமாணம் எனவும் சொல்லல் அமையாது. சிலவிடம் விருத்திராசுரவதம் முதலிய கதைகள் வேதங்களிற் காணப்படுவதும் அவைகளு[illegible]காலத்து சம்பவமும் விஷயமேயாதலைப்பற்றி [illegible] வேண்டும். வேதம் முக்காலத்தும் உளதா[illegible] நிகழ்வதுபோலவும் சில காரியங்கள் நடந்தனவெ[illegible]ம் சில வருவனபோலவும் கூறுவது அதனியல். இனி வேதவாக்கியங்களும் புருஷர் எழுதியதாயின் "எழுதாமொழி" என அவைகளை வடநூலார் வழங்கும் வழக்கம் எங்ஙனம் ஒவ்வும்? அவைகளைப் படித்திடில் நற்பயனுண்டாம. அவைகளைப் படிக்காதொழியின் கருதியபயன் கைகூடாது. மேலும் வேதங்களிற்கண்ட பொருளையே வெளியிடும் இயல்பினவான தருமசாஸ்திரங்களுக்கும் வேற்றுமையும் ஒழியும். இப்பொழுது அவை பௌருஷேயங்கள் எனவும் மற்றவை அங்ஙனமல்லவெனவும் வேற்றுமை உண்டு. வேதங்கள் என்றும் கேழ்வியில் முதலபடுவதால் "சுருதி [கேழ்க்கப்படுவது] என்றும் தருமசாஸ்திரங்கள் நினைக்கப்படுவதால் ஸ்மிருதி (நினைக்கப்படுவது) என்றும் வழங்கப்பட்டு வரும் அநாதிவழக்கும் ஒழிந்திடும். வேதவாக்கியங்களை [illegible]தாலும் பாராயணம் செய்வதாலும் பற்பல நற்பயன்களைக் கூறும் நூல்களும் வீண்வாக்கியங்களாகும். வேதங்களுள் ஒரு மந்திரத்தை பலதடவை உச்சரிப்பதில் அதிகப்பயனுண்டு. பொருளே முக்கியமாயின் ஆவர்த்தி செய்வதில் அதிகப்பயன் எப்படிக்கூடும். படிப்பதில் சுவரம் கெட்டால் பொருளுக்கு ஏதும் குறைவில்லையாயின் சுவரங்களை நியமப்படுத்திய நூல்களின் பயன்தானேது?

அதனாற்றான் வித்தியாரணர் முதலிய கவிவாணர் 'வேதங்கள் சப்தப்பிரதானம் பிரபுபோன்றன" எனவும் எழுதினார். அதிகம் எழுதுவதில் பயன் ஏதுளது. வேதங்கள் சப்தப்பிரதானம் என்பது கண்மேலெழுத்து. ஆகலாற்றான் ஆகமங்களில் பிரதிமைகளில் தேவதா ஸாந்நித்தியம் உண்டாகவேண்டிப் பல வைதிகமந்திரங்கள் ஹோமங்களில் விநியோகப்படுகின்றனவன்றிப் பல மந்திரங்கள் ஆவர்த்தியுஞ்செய்யப்படுகின்றன. பிம்பங்களில் பிரசம்ஸ்காரங்களில் [illegible] இவைகளும் செய்வது வேதமந்திரங்களாற்றான் அதனாலே ஸம்புரோக்ஷணங்கள் அனைத்தும் செய்யப்படுகின்றன. மந்திரங்களின் [illegible] என்னும் [illegible] சங்காராதிகள் சொல

[illegible]

லப்படுகின்றன. மேலும் மூலமந்திரங்களைக் கொண்டு செய்யும் வினைகளில் சில பீஜாக்ஷரங்களைச்சேர்த்து அவை [illegible] செபித்தால் அவை வெவ்வேறு பயன்களைத் தருவனவாகின்றன. உலகத்தில் எவ்வொரு ரோகங்களை ஒழிப்பவேண்டுமாயின் ஒவ்வொரு பதார்த்தங்களைச் சேர்ப்பதுபோல் ஒவ்வொரு பயனுக்குமாய் ஒவ்வொரு பீஜங்களைச் சேர்த்து ஜபிக்கவேண்டியதும். இனி ரோக விபரீதமான் ஒருவித மருந்தைக் கட்டினும் குணமாயினும் அது போருள்ளபடா தொழிற்பாடுபோல் அவ்வக் காலங்களிலேயே [illegible] சில பீஜங்களைச் சேர்த்தும் குறைத்தும் விடுவதில்லை அது [illegible] தில சங்கைகளில்லை. [illegible] வைத்தியத்தில் [illegible] துப்பிற்பிறந்த இதிகாசத்தலா செய்யும் வைத்தியம் [illegible] வைத்திய சாஸ்திரம் [illegible] போல் மந்திரவிபரீதமாக [illegible] [illegible] ஜபங்களை [illegible] [illegible] வருகின்றது. இக்கலிகாலத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] மந்திரங்களை [illegible] [illegible] மந்திரங்களை [illegible] செய்கிறார்கள். பயபக்தியுடன் [illegible] இவ்விஷயமா [illegible] [illegible]

மற்றது வரும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா

[illegible] 3[illegible]

ஆசார்யர்களின் அபிப்ராயம்.

[illegible]

இக்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் சொன்ன பலவிஷயங்களுக்கு [illegible] தங்கள் மனோபாவத்தில் விடுவது போ

[illegible]

தாய் இருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இன்னதெனத் துணிந்தோதத் தெரியாத பல புலவர் வீணில் தமது புத்தி போனவாறு ஏதேதோ சொல்லிக் கடிதங்களை நிறப்புகிறனர். ஏதோ குடி அதிகரிப்பதைத் தடுக்கச் சர்க்காருக்கு அதிகத்தீர்வை கள்ளின்பேரில் விதித்தல்வேண்டும். விபசாரம் அதிகப்படுவதைத் தடுக்கக் கைம்பெண்களுக்குக் கலியாணம் செய்விக்கவேண்டும் என்றும் நமது நாட்டில் தோன்றும் வறுமை[illegible]க உள்ளவர் நம் நாட்டை விட்டு மேனாட்டுக்கு[illegible]து பிரயாணஞ்செய்யவேண்டும் என்றும் [illegible]வி ருன்றிவனுவதைத்தடுக்கப் பெண்களின் சம்[illegible]யதை நீண்டாக்கவேண்டுமென்றும் திருட்டு அதிகப்படுவதைத் தடுக்க ஏழைகளுக்குக் கஞ்சித்தொட்டி வைக்கவேண்டும் என்றும் ஆலோசிப்பதுபோல் இக்காலத்தில் பிள்ளைகளைக் கெடுதியினின்று தப்பிவைக்க எங்கும் பிரசங்கங்களும் பத்திரிகைகளும் வேண்டும் என்கிறார்கள். இவைகள் வேண்டுவது ஒப்புக்கிடக்கப்பற்றிற்புறத்திலதுவோ சிக்கவேண்டியது ஒன்றுண்டு. மேற்கண்ட பிரசங்கம் பத்திரிகை முதலியன புறமதப்பயிற்சி புண்டானபிறகு அந்நோயைத் தொலைக்குமாவழியேயன்றி வேறில்லை. உலகத்திற் புத்திமானுள்ளவன் தனக்குண்டாகும்நோய்களை யறிந்து உண்டாகும் பருவத்தே தொலைத்திட முயலுவானன்றி உண்டானபிறகு அதற்குமருந்து தேடிப்பத்தியமிருந்து கஷ்டப்பட்டு பின்னிட்டு அந்த ரோகம் அசாத்தியம் என்று வைத்தியர் சொல்லிட, என்னவரையிலும் துன்பப்படவொருப்படமாட்டான். ஆகவே இக்காலத்துத்தந்தைமாரியர் தமது அருமைப்புதல்வரை புறச்சமயப்பள்ளியில் சேர்க்காவழி தேடுவதே உசிதம். இனி யொரு குழந்தையை ஓரிடமிருத்தி அங்கு பாஷாணக்கட்டியையும் கற்கண்டையும் கலந்து பாஷாணமென்று அக்குழந்தை யறியாமையால், அருந்தி வருந்திடவுடனே பாஷாணவைத்தியர்க்கிட முயன்று வைத்தியம் அச்சமயம் கைகூடாதுபற்றி குழந்தை உயிர்துறந்திட நேரிடின் பிறகு பிதற்றுவதுசிதமா? அதுபோல் பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களைச் சீராட்டி ஏதோ சிலவித சுகத்தை அவரால் பெறலாம் என விரும்பி அந்தோ! இம்மை மறுமை இருமையும் பயக்கும் புத்திரப்பேற்றை அடியுடன் ஒழிக்கவழியாய் மேற்றிசைப்பாதிரிமார் ஸ்வத்தாலும் பள்ளிகளில் விட்டுவிடுகிறார்கள். அந்தோ! என்செய்வோம்! இவ்வாரிய ஜாதியாருக்குப் பிள்ளைகள் என்பது இருமைப் பயனை விளைவிக்கும் பெருங்கருவி. இவருக்குப் பிள்ளையில்லாவிடில் வேறு பிள்ளைகளைக் கடன்

[illegible]

வாங்கிப்பாவது (சுவீகாரம் பண்ணிக் கொண்டாவது) அவ
னால் தாம் பெரும் பேற்றடைவதாய் எண்ணியிருக்கிறா
கள். அவ்விதமே அனுஷ்டித்தும் வருகிறார்கள். பிற
இவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் உயிருடனிருந்த பிறகும் செய்ய
வேண்டிய மறுமைப்பிரகாரங்கள் பலவுள. அவர்கள் செ
ய்யும் சம்ஸ்காரத்தால் இவ்வாரியர் [illegible] பெறுவ
தாய் ஆரியசித்தாந்த நூல்கள் பலமுறையிற் கின்றன
"புந்நாம்நோ நரகாத் த்ராயத இதி புத்ர:" என்பனாதி பல வசன
ங்கள் புத்திரரயினருக்கு நல்லுலகமில்லை என புத்திர
ஹீனரை நிந்திக்கவும் நிந்திக்கின்றன. இச்சேசத்தவர்க்கு
புத்திரவாத்ஸல்யம் மிகவதிகம். பெற்றபிள்ளை எவ்வள
[illegible] முடனாயினும் அவன் கைக்கொள்ளின
[illegible] போதும் என்று அபிமானித்து நடக்க
[illegible] பெரும்பான்மையில் வழக்கம். இனிக் கல்யாணங்
களுக்கு எவ்வித [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
பெண்களும் [illegible] [illegible] காப்பாற்றப்படுவ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பிள்ளைகள் [illegible] [illegible] பிள்ளை
கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] இரண்டில் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] பெண்கள் இவ்வாரி
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. இனி [illegible] பெண்டிர்களு
[illegible] [illegible] [illegible] ஓர் சங்கதி
[illegible] [illegible] அனேக சங்கதிகளில
இருவர் [illegible] [illegible] அவர்க்கு [illegible]
[illegible] உண்டாவதாக [illegible] [illegible]
அவ்விருவர்க்கும் உண்டாகும் சம்பந்தத்தையும் அது
[illegible] [illegible] ஆரியசாஸ்திர [illegible]
[illegible] படலத்துட் காணலாம். இங்கு விரிக்கப்பெ
றாது. இவ்விதம் குடும்ப சம்பிரதாயம் என்று ஒன்று
இத்தேசத்தில் நடைபெற்று வருவதால் ஒருவருக்கொ
ருவர் பலவித பந்தம் உண்டாகி ஒற்றுமையுடன் சுக
மாய் வசிக்க வழியுண்டு. தேசாந்திரங்களில் இக்குடும்ப
சம்பிரதாயமின்மையால் பக்ஷிகளைப்போல் ஏதோவிரு
க்கிறகாலம் கூடியும் பிறகு பிரிந்தும் திரியவேண்டியே
பனாம அவரிடம் வாசவஞ்சிதமியாது ஒங்குவளர்கின்றது.

[illegible]

ஆனால் நமது தேசத்தில் ஒருவன் பணம் சம்பாதித்தால் அதற்கு எவனேனும் பாத்தியஸ்தன் தோன்றுவானேயன்றி அது வாரிசற்று அரசரிடம் சேராது. எங்கேனும் சேர்வது மிகப்பிரயாசை. ஆயின் நமது தேசத்தில் பணம் சம்பாதித்தால் அது பலருக்குப் போகமாகிப் பகுக்கப் படுமாதலால் அது ஒரு பெருநிதியாய்த் தோன்றுவதில்லை. பாருங்கள் ஒரு தகப்பன் பத்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்று அவன் பிள்ளைக்கும் பத்துப் பிள்ளைகள் பிறந்தால் அவ் ... பாதிக்க ரூபா 1000000 மானாலும் பேரனுக்குப் பங்கு ... னிருக்கும். மற்றவரிடமோ தகப்பன சம்பாதித்து ... மதாய் அனேகருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டுச் சம்பாதித்த ... 10000 மும் ஆக எல்லாம் சேர்ந்து மூத்த குமாரனுக்கே கிடைப்பதால் அவனுக்குச் செல்வம் பெருகவும் அவனுடன் பிறந்தவரும் மற்றும் சோற்றுக்கில்லாது சாகவும் நேரிடுகிறது. இனி ஒரு ஆண் அல்லது பெண் பிள்ளையற்று இறந்தால் அவர் சொத்து அரசரிடம் சேருவதால் அரசர் மூலதிதி பெருகி வருகிறது. இதுபட்டி ... அறுபத்தைப் சொத்துகள் பல கைம்பெண்களால் பல மணவாளரிடம் சம்பாதித் தகப்பட்டு கடையில் அவர் மிஷனுக்குக் கொடுக்கப்படுவதால் அதுவும் ஓங்கி வளருகிறது. ஐயங்ணம் பிள்ளைகளிடம் பேரன்புடன் இருக்கும் நம்மவர் பிள்ளைகள் கெட்டால் அக்கெடுதியவருடன் ஒழியாது வீணில் அவர் தாய் தந்தையையும் கெடுக்கும். இங்ஙனமாக தானும் கெட்டு தன் பிள்ளைகளும் கெடத் தனத்தும் பழம் குலத்துத்தன் பெயரற்று தன் வம்சமற்று தன்கத்துள்ள காலத்திலும் ... பயனளிக்கும் ஒரு பெருந்தீச்செயல் இவரிடம் இருக்கின்றது. அது வே பிள்ளைகள் புறமதத்தில் வீழ்ந்தொழிவதற்குக் காரணம். அதாவது இளம்பருவத்தே பிள்ளைகளைப் பாதிரிமார் பள்ளியிலனுப்புவதே என்றோம். "ஏனெனில் இவர்க்குள்ள வெள்ளை உருக்கள் பிள்ளைகளை கனம்பண்ணுகிறது ... பேப்பர் என்றும் அவரிடம் படித்தால் அவர் சிபாரிசு செய்து தருந்த வேலை ஒன்றுடனே கிடைக்குமென்றும் தீராதமயக்கம் ஒன்று நம்மவர்க்கு இருக்கின்றது" என்று ப்ரமமஸ்ரீ சிவசங்கரபண்டியாஜி அவர்கள் ஹிந்து என்ற இங்கிலீஷ் பத்திரிகைக் கெழுதுகிறார். ஆம் அஃதுண்மையே. சமீபகாலத்தில மதுரை கோயம்புத்தூர் திருநெல்வேலி செங்கற்பட்டுகளில் நடந்த புறமதப்பிரவேச விஷயங்களில் யாம் செய்த விசாரணையால் எமக்குக் கிடைத்த வுண்மையிதுவே: "இளமையிற் கல்வி சிலைமேலெழுத்து" என்னும் முதுமொழிவாக்கைச் சிறிதும் உற்றுநோக்காது இளம்பருவத்தே பாதிரி பள்ளியிலனுப்பு தந்தை தாய்களனுப்பிய கொடுமையாற் கெட்டோம் என அச்சிறுவர் சொல்லக்கேட்டோம்.

[illegible]

இவ்வுண்மை எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. இத்தீச்செயல் செய்த பிறகு ஏதேனும் பிராயச்சித்தமருந்து தேடினால் பலிப்பதும் உண்டு. சிலவிடங்களில் கலோடு சாதிகலந்து சன்னுண்டு கெட்டு [illegible] புலால் புசித்து கிறிஸ்துமத சேர்க்கை முதிர்ந்தபின் அவர்களுக்கு பிராயச்சித்த மருந்து பலிக்காதொழிய, ஐயோ! வீணில் அழுதுகாலம் கழிக்கிறார்கள். சிற்சில நமது சுதேசபண்டிதர்கள், இராமகாலத்திற்குட்பட்டு பிராயச்சித்த யோக்கிய நிலையில உள்ளவரையும் பிராயச்சித்தஞ் செய்து சேர்க்க மிகவும் பின்னிடுகிறார்கள். ஒருசமயம் இவர்கள் சாதகமாய் மெய்யு பிராயச்சித்தயோக்கிய காரியம் செய்யாத மதமாற்றமான [illegible] இந்துமத ஆசாரவினைத்த இவ் பிராயச்சித்தங்களால் சேர்த்திருந்தால் அது பற்றியே பாதிரிகள் கொட்டமடிக்கிறதும் இப்படிபலவகைக் காரணங்களையே முதல்முறையாக இவ்வுதவா மதமாற்றமானவர் [illegible] குடும்பங்கள் [illegible] பிராயச்சித்தங்களால் தங்களினஞ்சேர்க்கப்பட்டமையால் அதுமுதல் இறங்கியுள்ளடங்கிவருகிறது இத்தேசத்து பாதிரிமார்களிடம். இவ்வுண்மைகளே இனியேனும் [illegible] நமது பின்னோர்கள் [illegible] பாடசாலைகளிலாவது [illegible] பாடசாலைகளாவது அறியாமல் [illegible] பாதிரிபள்ளிகளில் அறியாமற்படிக்காமல். இவ்வ [illegible] [illegible] அநேகமாய் இவ்விதமாகத் [illegible] [illegible] [illegible] ஆராய்ந்து விலகாது இவ்வாறு நடந்து [illegible] கிராமத்தார் ஆரியர்களுக்குத் துறையாயிருக்கின்றவைகளைக் கொண்டே ஆரியவம்சம் துறைதாறு [illegible] ர் உதவாதிலேயே நிற்க சேர்க்கை என்பது உண்மை என்பதை இடைவிடாது நினைத்து அதற்கிணங்க நடக்க அவர்கள் கடவுள் அருள்புரிவாராக.

வருமா.

ஆசீர்வதி

ஓம்||

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

சா - புத்தகம்]   ம்பரம்: நந்தனஸ்ரீ   வைகாசிமீ ௩௦௨   ங்கம் - அ

திராவிடப்பிரகாசிகை.

"ஞானாமிர்தபத்திராதிபர் தம்முடைய ஞானாமிர்தத்தில் 'திராவிடப்பிரகாசிகை எனத்தலைப்பெயர் தந்து ஓர் விஷயமெழுதிவருகின்றார். இவ்விஷயத்தைப்பழைய ஞானாமிர்தத்தின்கணு மிவர் [illegible] வெளியிட்டிருக்கின்றார். அக்காலமுதல் இக்காலமளவும் அந்நண்பர் கொண்டகருத்து எவ்விசாரணையாலும் மாறாது நிலை நிற்பதாய்த் தெரியவருகின்றது. அவர் தென்மொழிக்கு வடமொழிச்சம்பந்தம் உளதாதல் [illegible] குறையெனக் கொண்டு அச்சம்பந்தத்தை நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து [illegible] போகவிவேக [illegible] இருமொழியும் சம்பந்த முடைத்தெனக் கூறிய கூற்றுக்களை மறுத்துச் சிலவிஷயங்கள் எழுதுவாராயினர். இது அன்னின் [illegible] பால் அன்னோர் [illegible] வர்ணிக்கவெழுந்த கவிஞர் "காவிலேனும் காதல்கொண்டு [illegible] கருத்தில் வையா [illegible]" என [illegible] ருக்கின்றது. இதற்குதாரணமாக:— அவர் கூறிய பலவிஷயங்களுள் இரு விஷயங்களை [illegible] இப்பத்திரிகையில் எடுத்துக்காட்டுகின்றோம். திராவிடப்பிரகாசிகையின் [illegible] பக்கத்திலே '[illegible] மொழி அகத்திய முனிவர்க்குமுன் [illegible] தோற்றமுற்று நிலைபெற்று நடக்கும் தொன்மொழி' என்று எடுத்து இது '[illegible]' எனவும் கூறினார். [illegible] தாம் கூறிய இவ்வாக்குத் தமக்கென்றெனவும் [illegible] எனவும் கூறினமையால், இவ்வாறு எந்தவேதத்தில் [illegible] ஓதப்பட்டிருக்கின்றதென்பதனை வெளியிட்டு [illegible] அவர் தமக்கும் [illegible]. இனி [illegible] அகத்திய நூல்சிருஷ்டி முதலிலே தோன்றியதென்றனக் கூறினும் [illegible] தலைச்சங்கத்திலே அது இருந்து [illegible] எனவும் [illegible] சங்கம் தோன்றுதற்கு முன்னமே [illegible] உண்டாயிற்றெனவும் கூறுதலாலும், தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என்னு மூவகையுள் தலைச்சங்கம் தோன்றி இற்றைக்கு [illegible] வருடங்களுக்குமேல் ஆயின என [illegible] லும். அகத்திய நூல் பண்டைக்காலின் முன்னர் [illegible] சாதிக்க முயலுதலே இவர்கருத்தாமென்று [illegible] அறியக்கிடக்கின்றது. இவரும் இவர் சார்பினரும் கூறும் இவ்வுரைகள் எட்டுணையும் பொருத்தமன வென்பது [illegible] மின்றி நியாயநெறியைப்பிடித்து சீரறு விசாரித்தறியவிரும்பும் நல்லோர்க்கு அகங்கை நெல்லிக்கனிபோல் இனிது விளங்கும். அவைவருமாறு காண்க:—சிவபிரான் வடமொழியிலக்கணத்தைப் பாணினி முனிவர்க்கு அருளிச்செய்து அதன் பின்னரே தென்மொழி இலக்கணத்தை அகத்தியனார்க்கு அறிவுறுத்தினரெனத்தென்மொழிநூலார்பலருங்கூறுவர். இதனைத் தென்மொழி இலக்கண நூலோர் எவரும் ஒத்துக்கொள்வரேயன்றி மறுத்தோத ஓர் பொழுதும் துணியார். "வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்தும் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகர்" என்று கூறிய ஞானாமிர்தத்தின் ஆசிரியராகிய சிவஞானப் புலவருடையும் இதனை வலியுறுத்தும். இவ்வாறு கூறினோர் இன்னும் பலருளர். இவை இங்ஙனமாகவின், நாம் மேற்காட்டிய அக்கருத்தே இவர் தங்கருத்தென்பது நன்றாக வெளியாகின்றது. இனிப் பாணினிமுனிவர் இக்கலியுகாதியிற்பிற [illegible] அவர் பிறந்தகாலம் [illegible] குறைய 5000 வருடங்களை ஆகின்றன. அவர் செய்த சூத்திரங்களை இதற்கு [illegible] சான்றாகின்றன. அவர் சூத்திரங்களில் "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" என்று தொடங்கி [illegible], [illegible], அர்ச்சுனன், வாசுதேவன், அந்தகன், விருஷ்ணிகள், குருக்கள், துரோணர், பாண்டுவர் [illegible] பாரதகாலத்து [illegible] முதலியோர் பெயர்களுக்கு இலக்கணம் [illegible] ஆதலால் இவர் பாரதகாலத்தின் பின்னர் கலியுகத்திலேயே உண்டாயினரென்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேடவேண்டாம். இனி வடவிலக்கண நூலார் பாணினிமுனிவரே விளிவேற்றுமையைப் பெயரிலடக்கினர். இதனையே அகத்தியனார் 'விளிமுறையதெனறாகவே [illegible] வேற்றுமை' [illegible] பெயரது விகாரமென்றோதிய [illegible] பின்னைய [illegible] என்றனன்' என்று தமது சூத்திரத்தில் குறித்தோதியிருக்கின்றார். நமது ஞானாமிர்தத்தாரும் அவர் குருவாகக்கொண்ட சிவஞானப் புலவரும் அவ்வாறே 'அப்புலவன்' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் கூறினர். அங்ஙன

னமாயின் பாணினி முனிவர்க்குப் பின்பு அகத்தியமாமுனிவர் அகத்தியம் இயற்றியுள்ளாரென்பதும் பாணினிமுனிவர்காலம் கலியுகத்திலன்றே அகத்தியனார் நூலியற்றியகாலமும் இக்கலியுகத்திற்றானே யென்பதும் சொல்லாதேயமையுமென்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கக்கிடக்கின்றதன்றோ. அங்ஙனமாயின், அகத்தியநூல்பண்ணெடுநாளின்முன்னர் உண்[illegible]என்பதும் முதற்சங்கத்து இவர் குறிக்குங்காலத்திரு[illegible]லியதென்பதும் பொருந்துவதெங்ஙனமோ? இதனால் [illegible]ம் கலியுகத்தில் 5000 வருடங்களுக்குள் உண்டாயிரு[illegible]மென்றும், சங்கங்களில் அது நிலவிற்றென்பதும் அவ்வளவு சங்கம் இவர் குறிக்கும் அவ்வளவு காலம் தோன்றியிருந்ததென்பதும் ஐயத்திற்கிடனாகியுளதென்றும் நினைக்கத்தக்கதாகின்றது. இப்பெரிய ஆசங்கைக்குத் தக்க விடையளித்தல் ஞானாமிர்தத்தர் தலைப்பாரமாம்.

இனித் தமிழ்மொழிக்கு இலக்கண முதநூல் அகத்தியமேயென்றும் அதன் முன் இலக்கணநூல் செய்தோர் எவருமிலரென்றும் அவர்களே சொல்வதால், சிறப்புடைய ஓர் பாஷைக்கு 5000 வருஷங்களின் உள்ளேதான் இலக்கணநூல் உண்டாயிற்றென்றல் பெருங்குறையைத் தராநிற்கும். ஆனால் வடமொழிக்கு அக்குறை வாராதோவெனின், வாராதென்க. என்னெனின், வடமொழிக்கு முதனூல் பாணினியமேயன்று; அபிசலி, காசிபர், கார்க்கியர், காலவர், ஸ்போடாயனர், சாகல்யர், பரத்துவாசர், ஆசாரயர், சாகடாயனர் முதலிய அநேகர் இலக்கணநூல்கள் செய்துள்ளாரெனப் பாணினி முனிவர் தம் சூத்திரத்திற்காட்டியமையாலும், அன்றியும் பதஞ்சலியார் "க்ரோஷ்ட்ரீயர்" எனவேறுசிலரையும் முன்னூலியர்களாக எடுத்தோதுவதாலும் ஏற்படுகின்றது. முற்காலத்திலே மேற்காட்டிய ஆரிஷவியாகரணங்களும், பார்ஹஸ்பத்தியம், கௌமாரம், ஐந்திரம், சாந்திரம் முதலிய தைவவியாகரணங்களும் வழங்கிவந்தன. கலிகாலத்திலே மக்கள் ஆயுளும் அறிவும் குன்றிவந்ததால் அவ்விலக்கணநூல்களைக் கற்றுத்தெளியமாட்டாது, அவர்கள் வடமொழியை வழுநிறைய வழங்கிவருவாராயினர். அதுகண்ட பாணினிமுனிவர் பரமேஸ்வரப்பெருமானது திருவருள்பெற்று முற்கூறிய தெய்வ[illegible]தவிலக்கணங்களை ஒன்றுசேர்த்து "அஷ்டாத்யாயி" எனவோரிலக்கணநூல் செய்தருளினார். சிவபிரானது திருவருள் நிறைந்தெழுந்த அந்நூல் பதஞ்சலிமாமுனிவரும் வியாக்கியானப் பதம்பெற்று அன்றுதொட்டின்றளவும் எங்கணும் வியாபித்து வழங்காநிற்கின்றது. இதனால் மேற்காட்டிய குறை வடமொழியைச் சாராமையறிக. இப்பாணினீயம் தோன்றியகாலத்து கருணாட்டியர் என்னும் ஓர் முனிவர் முருகக்கடவுளை வழிபட்டு [illegible]ந்தகாபவியாகரணம் என்றுஓர் வடவிலக்கணமியற்றி இருவருக்கும் பாடலிபுரத்தில் விவாதம் நேர்ந்து அவ்வமயத்தில் ஸ்ரீகண்டக்கடவுள் திருவருளால் பாணினிமுனிவர் வெற்றிபெற்றசரித்திரத்தைப் பிருகத்கதையில் கண்டுகொள்க.

மற்று, மேலை பாணினீய வடமொழியிலக்கணத்திலும் தென்மொழியில் அகத்தியனார் இலக்கணத்தைச் சிறப்பிக்கவெழுந்து சிலவரிகள் எழுதினார். அவற்றையும் சற்றுக்கவனிப்பாம். அம்மொழிகள் திராவிட மாபாடியகாரர் வாக்கியமெனவே அவர் எடுத்துரைக்கின்றார். அவ்விஷயம் ஞானாமிர்தத்தும் எழுதினார். அச்சமயம் 'அது வடமொழி வழக்கறியார் உரை" என்று யாம் உரைத்தோம். அதனை இங்கு சுட்டி மறுத்ததாய் ஓர் வாக்கியம் எழுதினார். இவ்வாக்கியத்தையும் முற்கூறியவாறே வடமொழி வழக்கறியார் உரை என்றே நிரூபித்து மறுத்திடுவாம். அ[illegible] வழுவியவைகளை அவ[illegible]யில் விரித்துப் பிறகே அதை மறுப்பாம். [illegible] தம் கூ-இலக்கம் [illegible] இல அடியிலுள்ளன இவை எழுதப்பட்டன. "இனி [illegible]

"யர் அகத்தியனார் [illegible]

"யும் கடந்து [illegible]

"கலின் [illegible]

"னாகிய அகத்தியம் [illegible]

"குறை [illegible]

"நூலேயாம். இனி [illegible]

"பாணினீய [illegible]

"தம்முடைய [illegible]

"கூறுவர். [illegible]

"ருசி [illegible]

'வை[illegible]

"இ[illegible]

"உ[illegible]

"ய[illegible]

"[illegible]

[illegible]

"[illegible]

[illegible]

"[illegible]

"[illegible]

"வடமொழி வழக்கறியா[illegible]

"அவை[illegible]

"ய[illegible]" என்று [illegible]

"[illegible]

'[illegible]" என்பன.

இனி அகத்திய[illegible] [illegible] வடமொழி வழக்கறியார் உரை' [illegible] [illegible] தொல்காப்பியர் [illegible] [illegible] எல்லாவற்றையும் ஒருங்குசேர்த்துப் பாணினியார் [illegible]

நூலாசிரியரேயன்றி வேறுவிதிகூறித் தொல்லாசிரியர் சூத்திரங்களில் ஒன்றையும் மறுத்தாரில்லை. இனி அவ்வாசிரியர் இயற்றிய [illegible] தொளாயிரத்து எண்பத்திரண்டு 3982 சூத்திரங்களில் ஒன்றேனும் தொல்லாசிரியர் சூத்திரத்தை மறுத்ததாக இல்லை. அங்ஙனம் ஒரு சூத்திரமாவது இவர் எடுத்துக்காட்டாமையை இது "வடமொழி வழக்கறியார் உரையே" எனச் சாதுசொல்லைத்தடையன்றோ? இங்ஙனமே ஆசிரியர் [illegible] யாரும் ஆசிரியர் சூத்திரத்தை மறுத்ததும், [illegible] முனிவர் பாணினீயத்தின் உரையாசிரியராகவும் அவர் அப்பாணினி [illegible] கருட்குறிக்கப்படும் பொருளையே எடுத்துரைப்பாராகவும், அவர் சூத்திரக்காரரைமறுத்து வேறுவிதி கூறியதாகச் சொல்லாதும் அமையாது. இனி அவர் எழுதியவார்த்திகத்திற் [illegible] வார்த்தைகளில் [illegible] "[illegible]" என்று சூத்திரங்களைத் [illegible] வியர்த்தமியதறியாது அவர் சூத்திரவிதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர் எனப்புகன்றதும் வடமொழி வழக்கறியாமையே. மேற்கூறிய வார்த்திகம் பாணினி [illegible] அத்தியாயம் சங்கிதாகாரத்தில் [illegible]: [illegible] சொற்சு [illegible] என்று நிற்றலால் [illegible] இச்சூத்திரங்களை [illegible] என யான் கண்டேனில்லை. பெ[illegible]. [illegible]: ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் இவர் கூறி[illegible], அவர் சொல் [illegible] பிரமாணமன்றோ? ஆதலால் அம்முனி[illegible] இதுவாக [illegible] எடுத்து விரித்து அவர் கொண்டபடி [illegible] சூத்திரங்களை மறுத்ததாகக் கூறுவதும் வடமொழி வழக்கறியாமையென்று எடுத்துக்காட்டுவோம். [illegible] "[illegible]" என்றார் [illegible]. [illegible] சூத்திரத்திலும் வேறு விதியிலக்கியம் [illegible] சூத்திரத்தானே அ[illegible]. இனிச் சூத்திரவிரோதமாக [illegible] அது பிரமாணமாகாது" என்பது. [illegible] அதே பிரகரணத்தில் தாம் [illegible] கூறி பிறகு [illegible]" என்று தாம் சொன்னவை [illegible] பாணினிய விரோதம் வருதலால் [illegible] பிரயோகித்தார்.

இதே வாக்கியம் மாபாடியத்துள் அனேகவிடத்துள்ளது. 'விருத்தி' சூத்திரபாஷ்யத்தில் "[illegible]" எனவுள்ள வசனத்தை யாராயவேண்டும். (இதன்பொருள்) "பாணினியார் சூத்திரங்களுள் ஒரு எழுத்தளவும் வீணாகாது" என்பது. இவ்விதம் ஏறக்குறைய மூப்பது வசனங்கள் மாபாடியத்துள் இருப்பதையும் இதைச் சத்தகௌத்துபநூலாரும்இங்குயாம் உரைத்த பொருளதாயேகூறியிருப்பதையும் அந்நூலாரும சத்தகௌத்துபமுகவுரையில் "[illegible]" என்பதுபோல் "கலியுகத்துக்கு வியாகரணம் பாணினீயமே; அதன் விரோதம் கண்டுழி வேறேதும் பிரமாணமாகாது" என்றெழுதியதையும் "[illegible]" "வார்த்திகத்தும்பாஷியத்தும் உள்ள [illegible] சூத்திரத்திலுள்ளதே" எனவும் வையாகரண [illegible] ஹரியார் எடுத்துரைத்த சுல்லுரையையும் அப்பாஷ்யத்துரைத்தது வடமொழி வழக்கறிந்தவருரையாவதெப்படி? இனி அவரும் மாபாடியகாரர்; சிவஞானமுனிவரும் மாபாடியகாரர் என்றும், அவரும் வடமொழிக்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்தவர், இவரும அங்ஙனமேயாகலின், இவர் கூறியதே எமக்குப்பிரமாணமென எமது தோழர் சாதிப்பரேல், அவ்விதம இவர் அச்சிவஞானயோகியார்க்குக்கொடுக்கும் பெருமபட்டம்,புராணத்திகளில் ஆசிரியர்பதஞ்சலியார்க்குமஅவர்அருளியமுதநூலுக்குமமைந்தவாறு அமையாது,ஆடிப்பட்டமாய்க் காற்றிற்பறந்துவிடுமெனக. வடமொழிவல்லார் எவரும் கொண்டாடப்பெறாத அவர்வடமொழிப்பயிற்சி, எமது நாவலர் வசனத்தால் நிலைபெறுவது "கண்ணில்லாதான் கன்னியின் ரூபத்தை வருணித்தலால், அது சிறப்பதை ஒக்கும்" அற்றேல் '[illegible]' என்பது எசுறேலாவெனின், அதன் பொருளை அச்சித்தாந்தகௌமுதியினுரைகள் பலவற்றினும், அன்னாந்நூலாசிரியற்றிய சத்தகௌத்துபநூற்பாயிரத்தும் கண்டு தெளிக. (அதன் பொருள்) சூத்திரம் வார்த்திகம பாடியம் இவை ஒன்றுக்கொன்று விரிவுற்றமையால் சூத்திரத்திலவியக்தமாக அமைந்தது விருத்தியில்விரிந்தும், அதில் குவிக்கப்பட்டது, பாடியத்தில விரிந்தும நிற்றலால் விரிந்த பிரமாணத்தை அற்பவறிஞரும் அறிவாராதலின் பாடியத்தைக்கொண்டே எல்லாவற்றிற்கும் இலக்கணம் கூறலாம்" என்பது. இவ்வுண்மையறியாது எமது "வடமொழி வழக்கு அறியவராத படைமைபற்றிக்கொல்லோவென்று கடாவி மறுக்க" என்றுகீட்டி முழக்கிக் கடாக்களைக் கிளப்பி எமது குலதனமான வடமொழி நற்பயிரை அழிக்க இவர் நினைத்தமையால் யாம் அவைகளைக் காக்கவேண்டி அவர் விடுத்த அக்கடாக்களை நியாய தண்டங்கொண்டு புடைத்து கல்வழி கோத்தி மேற்காட்டிய ஆன்றோர் நன்மொழிக் கயிறுகளாற்கட்டி யடக்கிப் பட்டியிலடைத்திட்டோம். இனி எழுதுமிடமெங்கும் திராவிடப்பிரகாசிகை எழுதுவதில் எமக்கு ஏதும் விரோ

தமின்மையால் வடமொழியிலக்கணவிலக்கியவழி வராது எழுதுவதே இவர்க்கழகென நாம் நமது கண்பார்க்குணாத்தி முன் பட்டியிலடைபட்ட கடாக்கள் வெளிவராவண்ணம் மேலேகண்ட விடைக்கதவடைத்து அவை மீறி வெளிவரின் மறுபடி நியாயதண்டத்தாற்புடைக்க அவைகளிற்பல தேடி, இச்சமயம விரிவஞ்சி உள்ளைத்திருக்கின்றும்.

இனி அவர் "அம்மேதல் ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் உரைகள் ஆண்டாண்டவ்வாறு மெய்க்கிலையுடையவாகாமேயும் [illegible] கொல்லோவெனின், பதஞ்சலியார் ஆசிரியர் அகத்தியனாரேபோலத் தவத்தான் மனந்தூயராய் முக்குணங்களையுங்கடந்து கறைமிடற்றிறையனுர் அருள்பெற்றுடையராகலின், அவருரையும் யாண்டும மெய்க்கிலையுடையவேயாம் என்க" என்றுங் கூறினர். அங்ஙனம் யாண்டும் மெய்க்கிலையுடையன அவருரையென்பதால், அவரியற்றிய யோகமதமும் மெய்க்கிலையுடையதாக வேண்டும். ஞானமிர்தக்காரர் அவ்வாறு யோகமதத்தை மெய்க்கிலையுடைய மதமென்று கொள்வரோ? இவர் யோகமதத்தைச் சமணம் பௌத்த முதலியவற்றோடு ஒன்றாக்கிப் புறச்சமயமென்று ஞானமிர்தத்தில் இகழ்ந்தலரே. அங்ஙனமிருக்க, இவர் பின் இவ்வாறு கூறியதென்னே? இந்த விடத்தில் அதனை மறந்தனரோபோலும் ! இனி அகத்தியர் கறைமிடற்றிறையனுர் அருள்பெற்று அகத்தியநூல் செய்தனரென்கின்றார். அவ்வாறு அகத்தியநூல் செய்தவர் எந்த அகத்தியர் ? சதாசிவமுகோற்பவராகிய அகத்தியரா? வருணதேஜஸிலிருந்து கும்பத்திலுதித்த மைத்திராவருணியென்னும் அகத்தியரா? இத்துமவாகன், சோமவவாகன், சாம்பவாகன், யஞ்ஞவாகன் இந்நால்வர் கோத்திரங்கட்கும் மூலபுருஷரெனப்போதாடன முனிவராற்பிரவரகண்டத்திற்குறிக்கப்பட்ட பிரபௌத்திரராகிய அகத்தியரா? சில வைத்தியநூலகளும் சோதிடநூல்களும் பாடிவைத்திருக்கும் சித்த அகத்தியரா? "குடமுனி சுகுவலியுறுத்தாரகொல்லேற்றுப்பாகர்" என்று இவர் சாக்கனர் கூறியதனால், மற்றொருவரென்றல் பொருந்தாது. பினிக்குடமுனிவர் சரித்திரங்கூறும் ஸ்காந்தம், பாரதம், இராமாயணமுதலியவைகளிலே தமிழிலக்கணஞ்சிவதரனிடத்தே கற்றதும் தமிழிலக்கணநூல இயற்றியதும பிக்கத்திருந்ததும் ஆகிய கதைகளை ஓரிடத்தேனுங்கூறக் காண்கிலம. அவ்வாறு அவற்றிற் கூறப்படாத காரணமென்னே? இனி ஒரே அகத்தியர் பலஅவதாரஞ் செய்ததாக வுரைப்பினும் அவ்விதம எப்பிரமாண நூலுள்ளும் ஞ்சமைபற்றி அவ்வாறனைப்பது அப்பிரமாணமேயாம். மேற்கூறிய இவைகட்கெல்லாம் தக்கவிடையளித்தல்ஞானமிர்தத்தார் கடமையாம்.

அத்துவித விசாரம்.

முன்தொடர்ச்சி.

இனி அன்மைப்பொருள் கூறியதனாலே தமது சித்தாந்தத்துக்கும "அத்வைதம" எனயும் அதனுடன் சுத்த சொல்லைச்சேர்த்துச் சுத்தாத்விதம் எனவும் பெயரிட்டு அதைக்கேட்டுழி, இந்தும் [illegible] ஒரு சிறுபான்மை ஒவ்விற்றும் சித்தாந்தமோவென அதுவிதிகள் மயங்கச்செய்யலாறு உண்டாயி சமயத்தவர்க்கு அழகாகாது. சிற்க பிரமமவாதிகளான அத்துவிதிகள் முதலினோர் இச்சொற்குரைக்கும் பொருள் இன்மை மாயாவாதிகளான துவிதிகள் இதற்குச் செய்யும் செம்பொருள் அன்மை. ஆயின் இங்ஙு மாயாவாதிகள் கூற்றுப் பிரமாணமற்றதெனத் துணிந்தோம், [illegible] அங்ஙனமாகுக. அன்மைப்பொருளைச் செம்பொருளாகக் கூறிலேமில்லே. மற்று ஆகுபொருளாகவே [illegible] பொருளாயாதல் கூறிடுவோம் ஆயின் செம்பொருள் [illegible] தந்தை [illegible] சொல்லேதல், [illegible] செம்பொருள் [illegible] தேசிக்கவாசிரியர் "ஆகுபொருட்கொடல செம்பொருட் பொருத்தமின்மைபற்றியே" என்றும் "[illegible] பொருள் வழக்கம் [illegible] இலலை" என்றும் "அவை சத்தமாத்திரானமாதலின அவற்றின்கண் செம்பொருளைக்கொண்மிட முடியும்" என்றும் "[illegible] செம்பொருட்கொள்ள [illegible] பொருளை [illegible]" என [illegible] முதலாம் [illegible] வழி கூறியதை அவரிடம் படித்தறிந்திலரோ? [illegible] இசைக்காது ஒழிந்துவைபோரா? சொல்லும் முதல் [illegible] சொற்களுக்குப் பிரித்து அவைகள் [illegible] குறைதுகளையும் காண்பித்துச் சொல்லானி பொருளை [illegible] நூலகளில் [illegible] இனித் தெளிந்திடவேண்டும். "பொருட் பொருத்தமில வழி ஆகுபெயராகக் கொடற்பாற்று" என்ன [illegible] பொருளாகக் கொண்டோம்" என்கின அதுவும் பொருந்தாது. என்னேயெனின், "அத்துவிதம்" என்னுஞ் சொலலுக்கு எப்பொருட் பொருத்தமின்மையால் ஆகுபொருளாக வன்மையைக் கொண்டோம். "இரண்டான சிவசிடப்பொருள்கள் ஒன்றாகாதுபற்றி" என்பிறோல் இந்து சொற்றொடர பொருட்படுத்தும வழி [illegible]

பாலுதித்த கூற்றும். உணர்மின்! ஓர் சொற்றொடரில் முன்பின்னமைந்த சொற்களின் செம்பொருள் பொருந்தாவழி ஒரு சொற்றொடரில் ஓர் சொல்லுக்கு ஆகுபொருள் கோடலே கன்னூலார் துணிபு. உமக்கோர் உதாரணங்காட்டுவோம். "கங்கையின்கண் ணிடைச்சேரி" என்னுஞ் சொற்றொடரில் கங்கையென்பது பின்னமைந்த 'இடைச்சேரி' என்னும் சொல்லின் செம்பொருளாய வாயினத்தார் குடியிருப்பு "கங்கை" என்னுஞ் சொல்லின் செம்பொருளாய தண்ணீரின் மாட்டமையாதுபற்றி அக்கங்கை யென்னுஞ் சொல்லே அதன் செம்பொருளாய தண்ணீர் சேர்ந்த கரையின்கண் ஆக்கியதனால் 'கங்கை' என வழங்கக்கூடிய குளிர்ச்சி புனிதம் முதலிய நற்குணங்களை அக்கரையின் உணர்த்துவதைப் பயனாகக்கொண்டு ஆகுபெயரெனக் 'கங்கையை' வழங்குவாம். மற்று "தயிரைக் காக்கையினின்றுங் காக்க" என்னுமிடம் முன்னமைந்த தயிர் சொல்முதலிய சொற்பொருள், சொற்றொடர் கருத்து 'இவைகளுக்கியையப் பொருள்கொள்ள நேர்ந்தமையால் 'காக்கையை' ஆகுபெயராக்குவாம். இனி "அத்துவிதம்" என்னுஞ்சொல்லேயெந்தச்சொற்றொடரில் ஆகுபெயராக்க நேர்ந்தது. அத்தொடர் நுமது பிரயோகமா? நுமதாசாரியர் பிரயோகமா! மூலாகமப் பிரயோகமா! வேதப்பிரயோகமா! நுமது பிரயோகமும் நுமது ஆசிரியர் பிரயோகமும் நுமது கோஷ்டியில மணம்பெறினும் அந்த வைதிகவறிஞர் கோஷ்டியில் மணம்பெறாது. மூலாகமத்தில "ஸிவேனைக்யம்..." என்று மோக்ஷ நிலையை 'ஐக்யம்' என்று (அதாவது ஒன்றன் தன்மை) குறித்திருக்கிறது. அதன் பொருத்தம்பின்னர்க்கூறுவாம். வேதங்களிலோ யாமமுற்கூறியபொருளுடைத்தாய் உபயோகிக்கப்பட்டதேயன்றி நீவிர்கூறும் பொருள் அதற்கிலே. 'அத்துவிதச்சொல்லின் 'அகரத்தையாகுபெயர்க்கு' இனி ஆகுபொருள்கோடலே இவ்வளவுசங்கடத்திலிருக்கக் குறிப்புப்பொருள்முதலிய பெயர்ப்பொருள்கள் இவ்விடம் மலடியமைந்தனும் என்க. ஓர்சமயம் தமதாசிரியர் வழக்கையனுப்பிக்கத் தமதுகோஷ்டி மட்டில் தமது சித்தாந்தத்தை 'அத்துவிதம்' என இவர்வழங்கிடினும்வெளியில் வெகுவார்த்தையாய்த்தாமும் அத்துவிதனைவழங்காது உண்மையில்இவர்கொண்ட சித்தாந்தப்படி தாம் 'துவைதி' எனவாவது "சுத்தம்" என்னும்சொல்லைச்சேர்த்து 'சுத்தாத்துவிதி' என்றாவது உண்மைநெறி கடைப்பிடித்து வழங்கிடுவாராக. மற்று இச்சித்தாந்தியார் 'அ'காரத்தின் செம்பொருள் அன்மை எனில் அதற்கு வடவிலக்கணங்களெல்லாம் முரணுகின்றன. அதற்கு ஆகுபொருள் 'அன்மை' எனின் அங்கு 'சொற்றொடர்ப்பொருட் பொருத்தமின்மை, சொற்றொடர்கருத்தின்மை, அன்மைப்பொருட் பொருத்தம், அதனாலமையும் பயன், ஆகுபெயருக்கும் செம்பெயருக்கும் ஒருங்கு சேர்ந்த பண்புத்தொகைச் சொலலாய் அமையும் 'அத்துவிதச்' சொல்லுக்குத் தொகையிலக்கணங்கூறல்" என்பதாதி பல சங்கடங்கள் சொலவார் தலையில சுமருகின்றது. இவ்[illegible]களுக்கிலக்காகாது தாம் துவைதி என வெளிப[illegible] உண்மை பேசுவதேயுசிதம். இனிப் பொருட்[illegible] அமாறுனைத் தாம் என்னும் வாதத்தையும் பொருட்பொருத்த மின்மையை எடுத்து விரித்து மறுப்பாம்.

வரும்.

வைதிகசைவரான ஸ்ரீலஸ்ரீ சபாபதி நாவலரவர்களும், தாந்திரிகசைவரான ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களும்.

யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கோபா சபாபதி நாவலரவர்கள், தாம் வைதிகசைவரென்றும், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தாந்திரிகசைவரென்றும் திருச்செந்தூரிற் பிரசங்கித்ததாகத் தெரிகிறது. இதுமாத்திரமன்று. சபாபதிநாவலரவர்கள் போகுமிடங்களிலெல்லாம் வைதிகசைவசமயிகள் விரும்பினபடி பிரசங்கஞ்செய்ததாய்க் காணப்படுகிறது. தாந்திரீக சைவர் ஒரு இடத்திலாவதிருப்பதாய் அவர் பிரசங்கத்திலாவது எழுத்திலாவது கண்டோமில்லை. இதற்குமுன் ஆறுமுகநாவலர் பக்ஷமான சைவசமயிகள்தானெங்குமிருப்பதாக நினைத்தோம். இப்போது சபாபதிநாவலர் வைதிகசைவமென்றும் தாந்திரிகசைவமென்றுமிரண்டுவகையாகப் பிரித்தார். இது அதிசயமாயிருக்கிறது. ஆறுமுகநாவலர் கொள்கைக்கும் ஆசாரத்துக்கும் சபாபதிநாவலர் கொள்கைக்கும் ஆசாரத்துக்கும் பேதமென்னே? சபாபதிநாவலர்க்கு ஆறுமுகநாவலர் குருவென்றுங் கேள்விப்பட்டோம். எந்த விஷயத்தில் குருவாயிருந்தாரோ தெரியாது. சபாபதிநாவலர் வேதவொழுக்கத்தை அநுசரிப்பதென்னே? ஆகமவொழுக்கத்தையிழந்ததென்னே? ஆறுமுகநாவலர் வேதவொழுக்கத்தை யிழந்ததென்னே? ஆகமவொழுக்கத்தை அநுசரித்ததென்னே? திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் முதலியமடாதிபதிகள் ஆறுமுகநாவலர் பக்ஷமான தாந்திரீக சைவரா? சபாபதிநாவலர் பக்ஷமான வைதிகசைவரா? தமிழ்நாட்டிலுள்ளவேளாள சைவரெல்லாம் சபாபதிநாவலர் பக்ஷமான வைதிக சைவரா? ஆறுமுகநாவலர்பக்ஷமான தாந்திரிகசைவரா? ஆறுமுகநாவலர் சபாபதிநாவலர் ஆகிய இவ்விரு தாந்திரீக சைவர் வைதிக சைவர் இந்தியா

விற்கு வருவதன் முன்னர் இந்துதேசத் தமிழ்நாட்டு வேளாள சைவர்களெல்லாம் வைதிகசைவர்களாயிருந்தார்களா? தாந்திரிகசைவர்களாயிருந்தார்களா? அப்போதைக்கும் இப்போதைக்கும் ஏதேனுமெவ்விஷயத்திலேனும் சைவ சம்பந்தமான ஆசாரங்களிற் பேதப்பட்டார்களா? ஷை இருகாவலர்களும் [illegible] தேனும் ஷை சைவ விஷயத்தில் மாறுதல் செய்தார் [illegible] முன்னிருந்த குருமார்களை விட்டுப் பின்னிகழ்ந்த சைவ [illegible] வேறு குருக்கள்மாரிடத்தில் உபதேசஞ் செய்து கொண்டார்களா? வேளாள சைவர்களெல்லாம் வைதிகசைவரா? ஆகம அதாவது தாந்திரிகசைவரா? இருவித சைவருமா? அப்படியானால் அவர்களில் வைதிகசைவர் யார்? தாந்திரிக சைவர் யார்? தேவார திருவாசகங்கள் பெரியபுராணம் இவைகள் வைதிகசைவமா? தாந்திரிகசைவமா? வைதிகசைவமாயின் தாந்திரிகசைவர் அநுசரிப்பதில்லையோ? தாந்திரிகசைவமாயின் வைதிகசைவர் அநுசரிப்பதில்லையோ? திருவண்ணாமலை மடத்தார் ஆசாரங்களும் ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளது சிவசமவாதவுரையும் வைதிகசைவமா? தாந்திரிகசைவமா? ஆறுமுகநாவலர் பக்ஷத்தாரான தாந்திரிகசைவர்களுக்கு ஞானநூல்களெவை? அவைகளினுரையாசிரியர் யார்? அம்மதப்பிரவர்த்தகர் பூர்வத்தில் எவர்? வைதிகசைவரான சபாபதிநாவலரவர்களும் அவரைச்சார்ந்தோர்களோடு மிராநின்ற வைதிகசைவர்களும் வேதவேதாங்கங்கள் வாசிக்கின்றார்களா? வேதவிதிப்படி நித்திய நைமித்திய பிராயச்சித்த கருமங்களும் யாகாதிகளும் செய்கின்றார்களா? கர்ப்பாதானமுதல் எல்லாக் கிரியைகளுஞ் செய்கின்றார்களா? காயத்திரி மந்திரோபதேசஞ் செய்துகொண்டு அதைத் தினஞ் செபிக்கின்றார்களா? பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் ஆகிய இவ்வாசிரமங்களை வேதமார்க்கப்படி அநுசரிக்கின்றார்களா? இவைகளைத் தாந்திரிகர்களான ஆறுமுகநாவலரவர்களும் அவரைச்சார்ந்த ஏனையோரும் அநுசரிப்பதில்லையோ? அநுசரித்தல் கூடாதோ?

சூதசங்கிதை

இத்தகுவைதிகமார்க்கப்பிரவர்த்தியில்லாருக்
கத்தருரணத்தில்வன்னந்தருமமாச்சிரமகல
மொத்தபூசாதியெல்லாமுறைத்தபடியேபரபரா
சித்தநிலயாகமத்துஞ்செப்பியிருக்கின்றனரால்.

இதில் வைதிகமார்க்கப் பிரவர்த்தியில்லாதவருக்கு ஈஸ்வரன் ஆகமங்கூறியிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. ஆறுமுகநாவலர் ஆகமசைவராகுல் அவர் வைதிகமார்க்கப்பிரவர்த்தியில்லாதவரோ? சபாபதிநாவலர் வேதோக்தசைவமென்னும் வைதிகசைவராகுல் வேதசம்பந்தமான வைதிகமார்க்கப் பிரவர்த்தியுடையாரோ? உடையாரானால் சபாபதிநாவலரவர்கள் வேதாத்தியயனஞ் செய்தற்குரியரோ? ஆறுமுகநாவலரவர்களும் அவர் பக்ஷத்தாரும் உரியரல்லரோ? வேதாத்தியயனஞ் செய்தலும் செய்யாமையும் ஜாதியை [illegible] வேறு வேறு [illegible] ரோ? ஷை இருநாவலரும் வேறுவேறு [illegible] ரோ? சபாபதிநாவலரவர்கள் விப்பிரரும் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் விப்பிரரல்லாதவருமா? அன்றே. அவ்விருநாவலரும் [illegible] ராயிற்றே. அதாவது வேளாளஜாதியினராயிற்றே. [illegible] ஒருவர் வேதமார்க்கத்துக்கு உரியராகவும் ஒருவர் ஆகமத்துக்கு உரியராகவும் ஆதற்கு யாது காரணம்?

திருச்செந்தூரில் கார்த்திகை ஆடி [illegible] சேதுபதி [illegible] அவர்கள் சபாநாயகராயிருக்க, அவர் சமுகத்தில் ஷை சபாபதிநாவலரவர்கள் பிரசங்கஞ் செய்தபோது, ஆறுமுகநாவலரவர்கள் வேதத்தை நிந்திப்பவரென்றும் [illegible] அல்லரென்றுங் கூறினார். இப்படியே இக்கையும் ஷை [illegible] நிந்தகரென்று பல பிராமணர்கள் [illegible] ஆறுமுகநாவலரைப்பற்றிக் கூறினார். இதனால் இவர் வேதநிந்தகரல்லரென விளங்குகின்றது. இதற்கு மாறுபடச்சொல்லுதற்கிடமில்லாவிடினும் [illegible] சேர்ந்தபோது சொல்லாது விடுதல் [illegible] ஷை சபாபதிநாவலரவர்கள் வேதநிந்தகரெனக் [illegible] கூறுவதாம். இவர், சென்னைப் [illegible] ஸ்ரீகாளத் [illegible] ஒருநாளிரவு பிரசங்கஞ்செய்தபோது தேவார திருவாசகங்கள் மிகவுநுட்பமுள்ளனவென்றும் வேதம் [illegible] அல்லவென்றுங் கூறி, வாயைக்கொப்பளித்துக்கொண்டு, ஆ! ஆ! ஆ! [illegible] ஒருவித வெறுப்பான குரலோடு சப்தித்து, இவ்வாறு வேதத்தை ஒதுகின்றார்களென்று சொல்லியதோடு, இன்னும் [illegible] விதமாக வேதத்தைக் குறைகூறிப்பேசினார். இவர் வேதத்தை இகழ்கின்றாரென்பதற்கு வேறே யாதொரு சான்றும் வேண்டாம். இவரே தாம் வேதத்தையிகழ்வதாய்ப் பிறர்கள் பிதற்றுகின்றார்களெனச் சொன்னதே போதுமான சான்று.

உண்மைவிரும்புவோன்.

Chidambaram—Printed and Published for the proprietor at the Brahmavidya Press No 38 Sonkaloo ucerpilliarkoil street.

சிரிங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

NO 9

நெ. கூ.

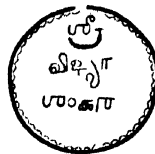

[illegible]

[illegible]

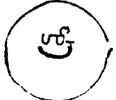

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்[illegible]யா பத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீராமஜெய சகாயம்.

[illegible] வைதிக ப்ராமணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

[illegible]ந்த க௲௷௨ஸ்ரீ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் [illegible]ந்திரச் செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

கரஸம்வத்ஸரம்.
வி [illegible]
[illegible]யம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
[illegible]

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰: 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌸: ௧௨-௨

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍.

௧௨0 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:— நந்தன௵ ஆனி௴ 12௳

குருசிஷ்யன்மாறுபாடு

(120ம் பக்கத்தொடர்.)

இங்ஙனம் நல்லறங்களை விட்டு வேதாகமவிருத்த நிட்டையாது புத்திக்குத் தோன்றியவாறு நடந்து சைவவேடத்தால் உலகத்தைப்புரட்டுமவர்களை, உண்மைத்துறவிகள் எனவும் சிவாசா விசுவாஸிகள் எனவும் சிவனின்னன்பு பூண்டவர் எனவும் ம யும் சாம்பவரும் அநேகரிருப்பதை யறிந்து மனமையில்லை னிடமும் அவன் தொண்டரிடமும் அவன் திருச்சின்னங்களிடமும் அன்புள்ளவர்போல் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இவர்க்கு வேதாகம விசுவாசமின்மையை முன்னரே கண்டு க்காட்டினோமல்லவா? இனி இவர் தரிக்கும் சின்னங்கள் பூனாசமேயாகும் இவர் மட்டில் அங்ஙனமாக த... இனிக்கனவிலும் சமயமடைந்துள்ள பிரியர். அவ தொண்டர் பெருமையைக் கடைப்பிடிப்பவருமிங்கில்லை. உலகப்பற்றையும் முற்றிலு மறவாதவரல்லர். இவர் குருக்களும் பூரணவிசுவாசம் வைப்பது தம்மிடம் இவர் குருவாக கூறியிருக்கவேண்டியே. சைவர் வைணவர் ஸ்மார்த்தராதி எப்பகுதி மடாதிபதிகளாயினும் அவர்கள் இக்கூட்டுக்கு யாது விடையளிப்பார் பார்ப்போம்! ஐய, தமது தாய்மை நிலைந்த சந்தானத்தின் மூலவாசிரியர் புதியநூற்சித்தாந்தங்களை வெளியிட்டனரா? வருணாசிரம தருமங்களை மாற்றியும் புதியவாசாரங்களைக்கொள்ளவும் பரதேசத்தனராசர்க் செய்வது நமது பூர்வாசாரியன் கட்டளையாமோ? பிரமண சந்நியாஸி ஆனவராவும் பல்லக்கேறவும் பலவாத்தியங்களைத் தலையாட்டிக் கேட்கவும் நாட்டியங்களைப் பார்த்து முகமலரவும் நல்லுடை யுடுத்திக் கொள்ளவும் நல்லுண்டி புசிக்கவும் நல்லணிகள் தரித்துக்கொள்ளவும் மஞ்சங்களில் நற்படுக்கைகளில் படுக்கவும், நறுந்தைலம் பூசவும் இவருண்ட மிகுதியைச் சீடர்க்கு அளிக்கவும் மாடமாளிகைகளில் விளையாடவும் காலமின்றி யுண்ணவும், சேவகர்களை நியமிக்கவும் துருக்கரை வாயிலில் அமைக்கவும் பெரியோர்களைத் திட்டவும் தனது ஆன்மார்த்த பூசையை அன்னியரைக்கொண்டு செய்விக்கவும் தன்னைக் கடவுளுக்கும் மேலாக மற்றவரைக் கொண்டு முறைதவறாது பூசை செய்விக்கவும் பொருளின்பங்களுக்கெனப் பொருளைச் செலவழிக்கவும்

[illegible]

[illegible]

நீவிர் பயின்றது! பாருங்கள்! பிராமணமடபதிகளுள் ஸ்ரீசங்கரமடத்தைச் சார்ந்தார் அவர் பாதக்குறட்டில் சிவார்ச்சனை செய்யும் அர்த்தியும் சைவமடத்தில் சர்வோபசாரங்களுடன் திருக்கொலுப் பூஜை செய்வதும் மிக நல்வழியன்றோ? எங்கோ ஜீவன் முக்திபெற்ற பெரியோரிடம் உலகத்தார் செய்ய வேண்டிய பூஜையைத் தமது வேலையாட்களைகொண்டு தமக்குச் செய்வித்துக்கொள்ளல் எட்டுணையுங்கூடாது! இது கலியின் கொடுமையே. இனிச்சிலருக்குக் கல்வி நல்லொழுக்கம் கடவுளிடமன்பு இவையின்றிச் சிறிது குலத்தில் பிறந்த மாத்திரையில் குருவாவதும் அவை நிறைந்தும் [illegible] டடிற பிறக்காததனால் அவனுக்குச் சீடத்தன்மையு[illegible] வைண வராதியோா அனுஷ்டானத்திலுண்டு. எவ[illegible] யில்லாவிடினும் ஐந்து வயதுக்குழந்தைக்குஞ்ச[illegible] [illegible]ஷேகம் செய்தால் அவர் குருவாவராம். ஸ்மார்த்த மாத்துவருள் மடாதிபதிகளுக்குக குருத்துவம் என்னுமோர் வழக்கமிருக்கிறது. இதோர் குருடன்வழி. இவர்கள் எவருக்காயினும் ஏதேனும் உபதேசித்தாயினும் ஒரு சம்ஸ்காரத்தைச் செய்தாயினும் இருப்பின், அவர் குருவாகலாம். அங்ஙனமின்றி ஏதும் அவரிடம் பெறுமல் இருப்பவனும் அவர் சீடராயின் இதுபெரும்கொடுமை. இக்காலத்தில் இது பணம்தேடும்வழியில் ஒரு நல்வழியாக வமைந்ததே யன்றி வேறிதனால் பயனேதுமில்லை. ஏதோ சில சம்ஸ்காரங்களைச் செய்து அதன் வழிபொருள் ஈட்டுமியல்பினராயினஇவர்எல்லாச்சாதிகளிலும் எல்லாவிடங்களிலும் அனேகமாகவுண்டாயினர். எங்குபோனபோதிலும்புதிதுபுதிதாய்மடங்கள் தோன்றுகின்றன. அங்குவிவேகிகள்மடங்களை ஸ்தாபித்து பிறருசிறுவரிடம் ஒப்புவித்து அவர் காலஞ்செல்லின் அவரைத்தொடர்ந்து வரும் குழைந்தைகள் குருத்துவம் சிஷயத்துவமாகின்றன. ஆராயுங்கள்! அம்மடத்துச்சர்வாதிகாரி மடாதிபதி குழந்தையைத் தனித்துக்கண்டு "பெரியோர்கள் வரும்பொழுது இப்படி உட்காரவேண்டும், காலையில் முழுகவேண்டும், இவ்விதம் ஜபிப்பதுபோல் இருக்கவேண்டும், பூஜை இவ்விதம் செய்யவேண்டும், இவ்விதம் அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டும், இவ்விதம் பேசவேண்டும், இவ்விதம் ஸம்மானிக்க வேண்டியது, இவ்விதம் சாப்பிடவேண்டும், இவ்விதம் வாங்கவேண்டும், இவ்விதம் கொடுக்கவேண்டும்," என்பதாதி வசனங்களை உபதேசிக்கிறதுமன்றி, ஏதேனும் சாஸ்திரப்பிரசங்கம் நடக்குமிடம் ஏதும் பேசக்கூடாது; சிறிது தலையசைட்டில் அசைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி வைக்கிறார்கள். இவர் குருக்களா? சொல்பவர் குருக்களா? வைதிக லௌகிகங்களும் ஏதும் அறியாதவர், உள்ளவர் செய்யும் நிர்ப்பந்தத்தால் பெரியவிடங்களைப் பெறுவாராயின் அவர் எல்லாரும் சொல்வதைக் கேட்பதனால் எல்லோருக்கும் சீடராகவே இருக்கவேண்டிவரும். இம்மடாதிபதிகளுள் எவரைப்பற்றதை? வைதிக[illegible]து? இவர்களுக்குள் உள்ள குருசிஷ்யமாறுபாடு ஒருவாறு இடக்க,குலாசாரியர் ஜகாசாரியர் இருவருள் உண்டாகிய வேற்றுமையைப்பற்றிப் பின் தெரிவிப்பாம்.

வரும்.

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 [illegible] 𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃- 𑌅𑌥 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲 [illegible] 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾 [illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇- 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾- 𑌅𑌥 ‘𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌿- 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 [illegible] 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨 [illegible]

வேதாகமப்பிராமாண்யம்

தொடர்பு

வைதிகருக்குத் தந்திராபேக்ஷை, உண்டா இல்லையாவென விசாரிப்பாம். வேதங்கள் சேரில்தந்திரங்களின் பெருமையை யாவது அதன் ஆக்கியோன் பெருமையையாவது அதன் யோகத்தையாவது எடுத்ததில்லை. உலகத்தார் பெரியோர்களநுஷ்டானத்திலமட்டில் வேதாகமதந்மங்கள் கலந்தனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இவ்விஷயத்தில் வைதிகர் கூறுவது: வேதங்களில் உபாசனாகாண்டத்தும் கர்மகாண்டத்துமேற்பட்டுத ஆகமவிஷயத்தை அவாவுந்தன்மையுள்ளதாகத்தோற்றமற்றது அங்ஙனம் சம்பந்தமறவே நிற்கின்றன. இனி முதன்மையுடைய [illegible]ணடங்களில ஆகமசம்பந்தத்தோற்றம் [illegible]யாம். [illegible]ருங்கள்! காயத்திரியை இருபத்தினான்கு முத்திரைகளா[illegible] பூஜைமுதலியவிடம் லிங்கசாளக்கிராமம் இவக்ஷணம் [illegible] லக்ஷணம இவைகளே ஆகமசம்பந்தமென்பது. இவ்விஷயங்கள் அவசியமெனக்கொள்ளப்பட்டனவேயல்ல. இவையின்றியமையாமையிலனவோ வேதங்களுக்காகமசம்பந்தமில்லையென்பேம். காயத்திரிமந்திரத்தின முத்திரைகளை [illegible] முதலியவைகள் [illegible]ளிலும சிலஸ்மிருதிகளிலும மற்றும் சிலபுராணங்களிலும [illegible]ப்பதால் அவையின்றிக் காயத்திரியனுஷ்டிக்கும்விப்பிரத்துவம் வீணாக ஒழியாது. வேதவிதப்பூஜை [illegible] சாளக்கிராமாதி லக்கணம்வேண்டுவதேயில்லை. எங்குமதைப்பாவித்து ஆராதிக்கலாமென்பதும ஆராதனமின்றிப் புசித்தல்கூடாதென்பதும் ஸ்மிருதி முதலியபுராணாதிவசனக்கருத்து. ஆயினு[illegible]டம்பரம்பரா[illegible] வேதமுதலிய [illegible] சம்பந்தமிருந்தால் அங்கேனும் ஆகமங்கள் அவசியப்படாதோ வெனின், அங்கு அவ்வாகமசம்பந்தம வேதங்கட்கும் வைதிகர்கட்கு இல்லை. வேதியர் [illegible]பாத்திரம் யூபம்முதலியவற்றிற்குச் [illegible] எங்கெனில் வேதாங்கங்களென்பவும் சிக்ஷை வியாகரணம் நிருக்தம் சோதிடம சந்தம் கற்பமென்பவும் ஆறுள[illegible] முமதும் இச்சமயம் போதாயனர் முதலிய முனிமண்டலத் தினராக வெளிவந்தது கற்பசூத்திரங்களிற்றானே கூற[illegible] ஊனறும்பாகத்தின வைவே[illegible]தசாகைகளிலிருந்து [illegible] தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அதைப்பற்றிய ஆகமஅவசியமும ஒழிந்தது. இனிப் புராணங்களல்ல: “𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍” என்பதாதி வசனங்களால வேதங்களின் பொருள் விளங்க விரிந்தவுரையாய் இருப்[illegible]தங்களுடன் [illegible] தன்றோயின அவை வைதிக நூலகளே. அதாவது:—வேதங்களாகிய முதநூலைத்தழுவிய வழிநூல்களா. அவற்றுள்ளும் [illegible] ப்ரமாணவசனங்கள் லிங்கலக்ஷணம் சாளக்கிராம லக்ஷண ஆலயப்பிரதிஷ்டை கர்ஷணாதிக்கிரமங்கள் முத்திராலக்ஷணம் இவை வேண்டியவரை சொல்லப்பட்டமையின் அவற்றை அங்கிருந்தே (வேண்டுமாயின்) எடுப்போம். அன்றி ஆகமங்களின் சம்மந்தம் எமக்கு வேண்டுவதேயில்லை. இனி வேத

[illegible]

களை உலகத்தாருக்களித்தபரமனே ஆகமங்களையும் எமக்கருள அவற்றை நீர் ஒதுக்கி வேதவழி நடத்தல் உசிதமோவென வினவுகிழின், கூறுதும்: வேதங்களின் சார்பாய பலபுராணங் [illegible] வேதங்கள் முதல்(அவைக்கன்ம பரிபா[illegible] கறபச [illegible] தயாபரருயகடவுளால்)உலோகாயதம்வரை பரமனேயருளினன் எனச்சொல்வதால் அவை எல்லாம் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்குப் போதிக்கப்பட்டமையால் சுத்தவைதிக மதஸ்தராய எமக்கு அதன் சம்பந்தம் வேண்டியதில்லை. மேலும் புராணம தருமசாஸ்திரம் வேதங்கள் [illegible] றும் முதல்வனே முற்காலம் அருளினன் [illegible] காசங்கள் [illegible] அற்றுள் தாரதம்மியமு[illegible] என்றுஅங்கமாவதும் ஒன்றைநோக்கியொன்று [illegible] ன்மையில் குறைந்துநிற்றலும்போல இவ்வேதாகமங்களும என்க. இனி ஒருமுதல்வனருளியதே ஒரு பெருமையாகாது. அப்பெருமை நாத்திகரும் முதல்வியபிசரித்தலால் என்க. மேலும் ஆகமங்கள் பலவகைப்பட்டன. பாஞ்சராத்திரம் பாசுபதம் திரிபுராதந்திரம் என்பதாதி. இவற்றுள் ஆகமம் எனும்சொல்மட்டிற் போதுவாயிருப்பினும் ஒன்றை ஒன்று நாசிப்பது அவற்றின் இயல்பாயமைந்தது. [illegible]இக்காலவழக்கத்துள்ள ஆகமங்கள் [illegible] அவைதிக [illegible] [illegible]. ஸ்ரீ[illegible] இவ் [illegible] ஆகமங்கள் வைதிகம் அவைதிகம் என இருபகுபாடுடையன வென்று பிரித்து பிறகு காமிகாதிவாதுளாந்த [illegible] ஆகமங்களை அவைதிகம் என்று ஒழித்திட்டமையாலும் [illegible] என்று சதுர்மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டமையாலும், மேலும் [illegible] புராணங்களிலும் வேதாதிகாரம் இல்லாதவர்கள் [illegible] நோக்கியே ஆகமங்கள் சொல்லப்பட்டன என்று குறிக்கப்பட்டமையாலும், ஆகமங்கள் வைதிகமாயினவல்ல என்பார். இனி வைதிகம் எனக்கூறப்படும் சிலவாகமங்கள் மட்டில் புராணங்களுடன் முரணுவதுமில்லை. இனிப் பரமேசுவரனது முகமைந்தனில் [illegible] [illegible] முகத்தில் தோன்றியதாதலாலும் [illegible] அறிவிற்சிறந்த சத்திநிபாதர்களாகிய இருடிகளிடை [illegible] [illegible] வேதாந்தசா[illegible] [illegible] சிவனேபரம் என துணி[illegible] [illegible] சாத்திரமாதலாலும், [illegible] [illegible] [illegible] அவ்வது வேதசமமாகவாய [illegible], [illegible] அன்புடை [illegible] [illegible] வேதங்கள் [illegible] [illegible] வேதங்கள் [illegible] [illegible] வேதாந்தங்களும் [illegible] [illegible] பெரும்பேற்றைச் சாரு [illegible] இரண்டல் [illegible] ஆதலின் இதை [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

குப்பிரயோகம்என்று எவரோ ஒரு விற்பத்திஹீனர் எழுதியதை வைத்துக்கொண்டு எழுத்துக்கூட்டித் தந்திரத்தைவிட்டு மந்திரத்தைப் புரட்டி வேலைமுடித்துவிடுகிறார்கள். இவரை ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் சூத்திரத்தில் என்னவிருக்கிறது என்று கேட்டால் இதுதான் இதிலிருக்கிறதென்று ஏதேனும் ஒருபழம்சுவடியைக் கொண்டுவந்துபோட்டிடுவார். இவருக்குச் சூத்திர மிதுவே; கற்பம் இதுவே; பாஷ்யம் இதுவே;காரிகை இதுவே;எல்லாம் இதுவே. ஆனால் இக்காலத்தில் பெரும்பான்மையில் எல்லோரும் அறிவீனராயினும் சிலர் பாவபயத்தால்சூத்திரபாஷ்ய காரிகாவிருத்திகளைப் பார்த்தும் செய்வித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் 1000க்கு ஒருவர் இருப்பார். மற்றவாத்தியார் எவரும் ஒன்றும் அறியார். அவர்களுக்கு விற்பத்தியிருப்பதே இல்லை. ஒரு சிறு சங்கதிகாட்டுகிறேன். கேளுங்கள்! அந்தணராதியோர்செய்யும் மகாளயத்தில் காருணிகபிதுருவருணம் என்ற ஒன்றுண்டு. அவ்வருணம் செய்வது சிற்றப்பன் பெரியப்பன் அம்மான் முதலிய சிலருக்காக. அவர் உயிருடனிருப்பினும் அவருக்குத் திவசம் பண்ணிவைக்காதொழியும் உபாத்தியாயர் ஒருசிறுபான்மையே. இங்ஙனம் அமாவாசி தர்ப்பணத்தும் மற்றுமுள்ளவிடத்தும் சிந்தித்தறிக. இந்நிலையில் இந்தச் சூத்திரங்களை உபேக்ஷை செய்தல் பெரியோர்களுக்குசிதமல்ல. ஆகையால் உபாத்தியாயர்களை சீர்திருத்தும்பொருட்டு ஓர் சபையை ஏற்படுத்தி அந்தச்சபையில்பரிக்ஷையில் தேறினவர்களைக்கொண்டே நம்முடைய கர்மபத்ததியைச் செய்துகொள்ளவேண்டியது. இங்ஙனம் ஓர் விவஸ்தை நியமித்து வர்தச்சூத்திரங்களால் நமக்கு மிகுதியான லாபமும் புகழுமுண்டாமோ அந்தச்சூத்திரங்களே வெளிப்படுத்தத்தக்கவைகளென்றறிக.

இன்னும் வரும்,

கடிதம்.

கடித கர்த்தர்களபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகாசிரியரைச்சாரமாட்டா.

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம்
"அவைதிகம் என்பது"

ஐய:

இம்மறுமணம் ஆறுமாதங்களுக்கு முன்னரே கண்டித்துவிட்டோமாயினும் அடிக்கடி மறுபடியும் இம்மறுமணம் இத்தேசத்தில் பெருகிவருவதால் அதை வைதிகம் என்றும் சிலர் நம்பியிருக்கிறார்கள், இது உண்மையில் செய்யத்தக்கதே என்றும் சிலர் நம்புகிறார்கள். அநேகர், கைம்பெண்கள்

[illegible]

ரிந்தால் அவர் பாலாவது அறியவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதோர் மௌனமுத்திரை சுவீகரித்தால் பத்திரிகா நணபர்கள் எல்லோரும் நீர் சொல்லும் விதவாவிவாகம் அசாஸ்திர சித்தம் எனவறியாதொழியார். இதற்குமுன் பல தடவைகளில் நாம் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் ஏதும் எழுதாது தோன்றியபடி மனதுக்கிசைந்தவாறு புத்தகங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுவதுசிதமா? இவ்விஷயத்தை உம்மைக் கேட்டவரெவர்! எனவதட்டி வீணில ஏழைகள் மனவருத்தப்பட பந்துஜன துவேஷங் கற்பிப்பது உமக்கு எவ்விஷயத்திலும் நியாயமெனக் கொள்ளக்கூடாது. நீவிர் பணத்திலுங் கல்வியிலும் பெற்ற பெருமையை ஒருவாறு உலகோபகாரம் செய்ய வேண்டியிருந்தால் புன்மதங்களைக் கண்டித்து நன்மதங்களைத் தாபிப்பதிலும் நமது பொதுஜன க்ஷேமார்த்த சபைகளை நிலைபெறச்செய்வதும் நற்பத்திரிகைகளை யாதரிப்பதுவுமன்றோ உபயோகப்படுத்தும் நல்வழி அங்ஙனம் செய்தால் கடவுளுமக்குக் கிருபைசெய்வார். உலகத்தார் உம்மை இகழாது புகழ்வார். மறுமையிலும் இம்மையிலும் நீவிர் நற்சுகம பெறுமாறு இனியேனும் இரங்க உமக்கு உமாகாந்தக் கடவுள் கருணையை வேண்டிவருகின்றோம். இனிச் சில ஸ்மிருதி வசனங்களில் விதவாவிவாகம் விலக்கப்படுகின்றதேயெனில் அவற்றை அடியில் விரித்து அவற்றின் உண்மைப்பொருள்களை விளக்கி உங்கள் கொள்கையை அவலமாக்கிடுவோம். பராசரமுனிவர் இயற்றிய கர்மசாஸ்திரத்தில் ஒரு சுலோகம் புனர்விவாக விதியைக் காட்டுவதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது [illegible]"என்பது. இதை விசாரிப்பாம். இப்பராசரமுனிவர், மனுமுதலியோர் சொன்னதையேபின்பற்றினாரா? அல்லது தற்காலத்துச் சீர்திருத்தக்காரப் போலிகளைப் போல் தமது புத்தியிற்றோன்றியபடி சொன்னாரா? அல்லது முன்னோர் அனுஷ்டித்த இத்தர்மம இக்காலம் ஏதோ கொடுமையால விடுபட்டது, அதை மறுத்து நிலைநிறுத்தவேண்டும் எனக்கருதியோ? அல்லது கைம்பெண்கள் காதலடங்கவேண்டியோ? இவற்றுள் முதற்கூற்றுப் பொருந்தாது. மனுஸ்மிருதியில் அடியிற்கண்ட வசனங்களால் இவ்விதவாவிவாகம் மிகக்கொடிய பாபம் என மறுக்கப்பட்டமையால் என்க. அவ்வசனங்களும் அவற்றின் பொருள்களும் அடியிற்காண்க. க. [illegible]

[illegible]

[illegible]
உ. [illegible] இவற்றுள் முதல் வசனப்பொருள்: புருடனிறந்தால் பெண்கள் தன் சரீரத்தை மெல்ல மெல்லக் கனிகள் கிழங்குகளாதிகளைப் புசித்து ஒடுக்கிவரவேண்டுமென்றி வேறு புருடன் பெயரை எடுக்கக்கூடாது எ-து. இரண்டாம் வசனப்பொருள்: புருடன் இறந்தபிறகு பிரமசரியவிரதத்தில் இருக்கும் பதிவிரதாஸ்திரீ அவசியம் பிரமசாரிகள் பெறும் நல்லுலகம் பெறுவாள் என்பது. மூன்றும் வசனப்பொருள்: விவாகவிதியில் நியோகமும் விதவாவிவாகமும் சொல்லப்படவில்லை என்பது. [illegible] என்பதாதி பல வசனங்களை விரிவஞ்சி விடுத்தனம். இனி யாஞ்ஞவல்கியரும் [illegible] என்றார். இதன்பொருள்: கன்னிகாதானம் செய்வது ஒருமுறையே, இரண்டாம் முறை எவனேனும் பெண்ணைத்தொட்டால் அவனைத் திருடனெனத்தண்டிக்கவேண்டியதே என்பது. பின்னும் அவரே [illegible] என்றும் சொல்லுகிறார். இ-ள். புருடன் இருக்குமளவிலாவது அவனிறந்தபிறகாவது வேறு புருடன்முகம் பார்க்காதமங்கை இம்மையில் நற்புகழ்பெற்று மறுமையில் உமாதேவியாருடன் கலந்து வாழ்வாள் என்பது. இனி வைத்தியநாததீக்ஷிதர் எழுதிய புத்தகத்துள்ள ஆச்வலாயனவசனம் [illegible] இவற்றின் பொருள் முறையேயறிக. க. "அறிவின்மையால் கைம்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் அவளை உண்மையறிந்தவுடனே விட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்." உ. "மஞ்சத்திற் கைம்பெண் படுத்தால் அவள் புருடன் நரகமடைவான். ஆயின் அவன் சௌக்கியத்துக்காக எவளும் பூமியிலே படுக்கவேண்டும். ஒருமுறையாவது அறிந்து விதவையைச் சம்பந்தித்தவனுக்குக் காரீஷகமனமென்னும் மகாப்பிராயச்சித்தமன்

[illegible]

காதலடக்கிப் படுத்துபரம் மிகக்கொடிதெனவாலோசித்து அதை எவ்விஷயத்தும எவ்வளவுபணச் செலவாவது செய்து ஒழித்திடவேண்டும்எனத் தலையுடையார்போல் முயன்று வருகிறார்கள். இங்ஙனமிருக்க, இப்பிரபுக்களுக்குத்தக்க உபாத்தியாயர் சிலருண்டு. இவர் தர்மசாஸ்திரங்களை ஓர் சிறிதுமறிந்திலர். அயினும் கூடிய கூட்டத்தின் நாட்டமறியார். முதலினும் ஆசாரங்களின் உண்மைதெரிந்து கொண்டாரில்லை. வேதங்களின் உட்பொருள்களை அறிந்தவரல்லர். அவர் [illegible] புல்மாத்திரையால் புரோகிதப்பெயர் வகித்து[illegible]றிந்துகொண்டவர்போல நடித்துப்பணவாசைப் பிசாசின் கைச்சிக்குண்டு மறுமணநாடக சூத்திரதாரராய் நடிக்கின்றார். அந்தோ! இக்கலி சங்கடத்தைக் கண்டீர்களா! ஓ! கருணைக்கடலகான்! நீவிர் கைம்பெண்களுக்குக் காட்டுங்கருணை அவர்கள் இம்மையில் ஓர் மணவாளனை மணக்கும பெருஞ்சுகமபெறவேண்டியோ! அல்லது மறுமையில் ஏதேனும் சுகமபெறவேண்டியோ? முதலில் கூறியது முற்றிலும்கூடாது என்எனில், அவர்களை நடத்தும் வழிபால அவர்களுக்குக் காதலுண்டாகாவழி தேடவேண்டும் என வேதமுதலிய நன்னூல்கள் விதிக்கின்றன. வேதத்தில் "மணவாளன் இறந்தால பெண்களுக்கு ப்ரம்மசரியம், அலலது உடன்எற்றம்'' என்று காணப்படுதலால் என்க. அதில் ப்ரமமசரியம் என்பது தாம்பூலம் சந்தம் முதலியவைகளை ஒழித்துப்புருடர்முகம் பாராது தரையிற் படுத் திருத்தலாம. இந்த விரதம் கொண்டவர்களுக்கு இவ்விரத விரோதமானவைகளைத்தேடிக்கொடுப்பது தங்களுக்குசிதமோ? இரண்டாம் வழியைப்பார்ப்போம எனில், அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? அது மிகக்கொடிய நரகத்தைக் கொடுக்கும் தீச்செயல் என்பது ஸர்வப்பிரமாணங்களும் ஒப்பியது? ஆயின் உங்கள் சிரமம் இருமைப்பயனுக்கும் விரோதம் எனவறிவீர்? எவ்வழியில் அது கொடிய நரகத்தைக் கொடுக்கும் என வறிந்தீர் எனில, வேதங்களாலும் தர்மசாஸ்திரங்களாலும் என்று நிரூபித்திடுவோம்.

வேதம்:— 'யதேகஸ்மிந் யூபே த்வே ரஶநே பரிவ்யயதி தஸ்மாதேகோ த்வே ஜாயே விந்ததே' என்பதின் பொருள்-யத்-எக்காரணத்தால் ஏகஸ்மிந் ஒரு யூபே யூபமெனும் கம்பத்தில த்வே ரஶநே இரண்டு கயிறுகளை பரிவ்யயதி கட்டுகிறார்கள். தஸ்மாத் அக்காரணத்தால் (அதுபோல) ஏக: - ஒருவன், த்வே ஜாயே

[illegible]

யதா ஶ்ருதி:| யதேகஸ்மிந் யூபே த்வே ரஶநே பரிவ்யயதி தஸ்மாதேகோ த்வே ஜாயே விந்ததே யந்நைகாம் ரஶநாம் த்வயோ: யூபயோ: பரிவ்யயதி தஸ்மாந்நைகா த்வௌ பதீ விந்ததே, இதி ஶ்ருதே:|| [illegible]

இரண்டு மனைவிகளை - விந்ததே-விவாகஞ் செய்துகொள்வான் யந் - எக்காரணத்தால் ந ஏகாம் ரஶநாம் - ஒரு கயிற்றை, த்வயோர் யூபயோ:-இரு கம்பங்களில் ந பரிவ்யயதி - கட்டுவதில்லை. தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால் ந ஏகா -ஒருத்தி, த்வௌ பதீ - இரண்டு பதிகளை ந விந்ததே -அடையமாட்டாள்'' என்பது. இதனால் ஒருத்திக்கு இரு திருமணங்கூடாதென்பது நன்கு புலப்படுகின்றது. இனி இது விதியல்ல; விதியின் இலக்கணமான 'லிங்' முதலிய விகுதிகள் இங்கு காணப்படவில்லை எனின், அவ்விலிங் என்னும் விகுதியன்றி வேறு விகுதியான லட் என்னும் விகுதியும் பலவிடத்து விதியைக் குறிப்பதாய் மீமாஞ்சகர் கொள்கை. உதாரணமாக அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி- [illegible] ஆத்ரேயாய ஹிரண்யம் ததாதி என்பனாதி பல. (லிங் எனும் விகுதி ஆணைப்பொருளைக்கொண்டுமுடியும்) எதிர்காலவிகுதிலட் என்பதுநிகழ்காலத்தைக்கொண்டுமுடியுமது. இச்சுருதிவாக்கியத்துக்கவர் சொல்லும் பொருள் யாதோ அறியோம். இவ்விதமான பல வேதவாக்கியங்களுள. நிற்க. ஸ்மிருதிகளோ இவ்விஷயத்தைப் பலவிடத்தில் மறுத்துவருகின்றன. அவைகளையும் எடுத்துக்காட்டுவோம். முன் உங்களை விளித்து ஓர் சங்கதியறிந்து மேலே எழுதவேண்டியிருக்கிறது. உமக்கு வேதங்கள் பிரமாணமா? இல்லையா? ஸ்மிருதிகள் உமக்குப் பிரமாணமா? இல்லையா? நீவிர் சிஷ்டாசாரத்தை ஒப்பினீர்களா? இல்லையா? இனி வேதங்களைப் பிரமாணமெனக் கொண்டீராயின் வேதங்களை நீர் படித்தீரா? அல்லது எவரிடமேனும் கேட்டீரா? படித்தறிந்தீராயின் தயைசெய்து எந்த வேதவாக்கியம் புனர்விவாகத்தைவிதிக்கிறது என்பதைக்காட்டுவீராக. நிற்க; எமக்கு நீங்கள் அறிந்த வேதார்த்தம் தெரியவில்லையாதலால் அவசியம் எங்களுக்குத் தயவுசெய்து அந்த வேதவசனத்தையும் அதன் பொருளையும் காட்டவேண்டும். ஏதோ ஒரு வைதிகன் ஏதோ எழுதுகிறான் அதை நாம் எதற்குக் கவனிக்கவேண்டும் என உதாசீனமாகவிருத்தல் உண்மையை உலகத்தாருக்குப் போதிக்கவந்த உமக்கு அழகாகாது. மனுமுதலிய மூதறிஞர் எழுதிய ஸ்மிருதிகளில் எதைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு இந்த விதவாவிவாகம் நடத்துகிறீர்கள். அதையும் தயை செய்து தெரிவிக்கவேண்டும். எவருமறியாத அதிரகசிய ஸ்மிருதிவாக்கியத்தை நீவிர் நமக்குக்காட்டாது உள்வைத்தொளிக்கலாகாது. இனி எந்த வைதிகர் சிஷ்டர் இதை அநுஷ்டித்தார் அதைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர் பெயர் ஊர் முதலியவைகளும் எமக்குத் தெ

[illegible]

றி வேறு ஏதுமில்லை என்பன. இப்படிப் பல மகரிஷி களால் நிந்திக்கப்பட்ட விஷயத்தில் மகரிஷி பராசரர் தம் து அபிப்பிராயத்தை வெளியிடாராகவே அவர் கருத்து இவ்விடம் வேறு உண்டு. அதைப் பின்னர் வெளியிடு வாம. இனிக் கருணைபால் செய்விக்கின்றும் என்பீரேல் கருணை என்பது ஏது? தயையால சுகத்தையல்லவோ பெருக்கவேண்டும். இத்துர்க்கர்மம் இநுமையிலும் துன்பத் தையேவிளைவிப்பதாகவிருக்க இதை ஸர்வவேதங்களும்நி ந்தித்திருக்க இவ்விஷயத்தில் பிரவேசிப்பது இருமைத்துன் பத்தையும் தருவதாயிருக்க இவ்விஷயத்தில் தயையால் பிரவேசித்தோம என்பது தகாது. மூன்றாவதும் பொருந்தாது. முற்காலத்தில் மகான்கள் மகரிஷிகள் ராஜாக்கள் முதலிய எவரும் இதை யனுஷ்டித்தாரிலலை யாதலால் ஆசாரத்திற்கிது முற்றிலும் விரோதமே. இனிச்சதாசாரங்கள் காலத்தால் கெடுமாயினும் வேதங்கள் கெடா. அங்ஙனமாக இக்கால அற்ப அறிஞரும் அறிந்த முற்குறித்த சுருதிகளை முன்னோரறியாதிரார். ஆகவே இது வைதிகமாக வேண்டின் இதற்கு வேதமூலம் வேண்டுவதவசியம. வேத வசனங்கள் ஸ்பஷ்டமாய் இம்மறுமணத்தை நிஷேதித்துவர இதை வைதிகமெனல் எவ்வாறு பொருந்தும்? ஆயின் இது முன்னோர் கொண்டாடிய கருமமல்ல. மற்று தூக்கமின்மையாயின் அனுஷ்டிப்பது எவ்வாற்றானும் கெடுதியே விளைவிப்பதாதலால் இதைப்பராசரர் தமதபிப்பிராயததாலும சொல்லார். இனிக் கைம்பெண்களின காதலடங்கிடவே அங்ஙனம் கூறுவதெனின், வெகு விநதை! இககலியில பெண்கள் பருவமடைவதற்கு முன்னமே தோன்றி மரணம் வரை கிலேபெற்றுவருமகாமம இதனாலொழியுமெனல எவ்வளவுசிதமோ! ஆராயுங்கள்! இதல் ஒரு வரையிலலாவிடில் எந்தப்பெண்தான் எனக்கு இனிக் காதலில்லை, மறுமணம் வேண்டாம் என்பாள், தங்கள் சித்தாந்தத்தைக் கைக்கொள்ளாதவள் எவளாயினுமிருப்பாளா? இருக்காள்! சாஸ்திரத்துள் அடஙகுவாளா? அடங்காள்! இககாலத்தில பிறந்து சிறிது கல்விகற்று அளவை மீறின சுவதந்திரம பெற்ற சில பெண்கள் ஏதோ மனுமுதலிய சில வாடவர் தமக்கனுகூலமாய் எழுதிவைத்த புத்தகத்தை காம கம்பேமம என்கிறார்கள். இங்ஙனம் கலியிலஎமதுமதத்துக்குச்சேர்ந்த துயரத்துக்கு ஓர அளவில்லை. பாருங்கள்! ஓரபுறம் விதவாவிவாகம; ஓர்புறம் பெண்கலவி; மற்றோர் புறம் சம்போகவயோநிர்ணயம், எங்கும் கிறிஸ்தவர்உபத்திரவம். இவ்விதமுபத்திரவங்கள் ஒருங்குசேர்ந்து நம்மைச் சூழ்ந்தன. இனி அந்தச்சுலோகத்தின் பொருள்யாதெனில் கூறுதும். இச்சுலோகம் வாக்தான முதலியவைகளால்

[illegible]

ட்டும் பதியாயுள்ளவளேவிலக்குமேயன்றி மற்றச் சந்த பதுவரையிலுள்ள ஸம்ஸ்காரத்தை விலக்குவதல்ல. மனுபகவான் வாக்குத்தானம் செய்தவுடன் பதிமரித்தாலும் அவள் விதவையே என்று சொல்வதால், அதைச்சுருக்கி இவ்வித ஐந்து ஆபத்துக்களில் என்று வேறு விதி கூறினர். பாராசரர் கலியுக தர்மம என்பதுண்மை. இவ்வழி எப்பெரியோர்களும் ஒப்பியவழி. இனி யாம் ஆஸ்திகரும் சிஷ்டரும் வைதிகரும் ஆகவிரும்பின் எவ்வழியிலும் இவ்வவைதிகாசாரத்துக்கிடம் கொடாமலே நடக்கவேண்டும்.

திருவேங்கட கிராமம்.

[மொழிபெயர்ப்பு.] திருமலைசாஸ்திரி.

ப்ராம்மணஜாதியின் உட்பிரிவை மறுப்பு.

ஐய, இவ்விஷயத்தை அனுசரித்து அநேக பண்டிதர்கள் பற்பல யுக்திகள் கூறி இதனால் விளையும் அனர்த்தங்களைச் சொல்லி இப்பத்திரிகையில் முறையிட்டார்கள். அப்படியிருந்தும்சிலர் உண்மையறியாதும் காலத்தினையறியாதுமிருக்கின்றார்கள். அவர்களை நோக்கியே அடிக்கடி எழுத நேரிடுகின்றது. இக்காலத்தவர் கொண்டாடிவரும் இவ்வேற்றுமைகள் வேதங்களிலேனும் ஸ்மிருதிகளிலேனும் புராணங்களிலேனும் மற்றுள்ள விதிஹாஸங்களிலேனும் எந்தப்பிரமாண நிபந்தனங்களிலேனும் காணப்படவில்லை. அறிஞர் இதனால் ஒற்றுமை கெடும் என்பதை அறிந்தேயிருக்கிறார்கள். ஒரு ஸ்மிருதிவாக்கியமாவது இவ்விதவேற்றுமைகள் அநாதி என்றாவது இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்றாவது சொன்னதில்லை. இக்காலத்திலோ வடமர் சோழியர் முதலிய உட்பிரிவுகள் பிராமணர்களில் பலவிதம காணப்படுகிறது. இவ்வேற்றுமை இவர்களாலே கற்பிக்கப்பட்டதென்பதற்கு இங்கொரு யுக்தி எடுத்துரைப்பாம். ஓர் வடமப்பிராமணனைக்கேட்டு உனது கோத்திரம் எது எனவினவில் அவன் கண்வகோத்திரம் என்கிறான். சோழியனும் அந்த கோத்திரத்தவனாயிருக்க இருவருக்கும் கோத்திரம ஒன்றும ஜாதி வேறும. இவ்விருசாதியாரும் ஒருசமயமும் சம்பந்தம செய்யப்படாதாம். அறிவுள்ள ஒருவன் இருவர் கோத்திரம ஒன்றாகவிருக்கக்கண்டால் அவர் இருவரும் ஒரு வம்சஸ்தர் என நிச்சயிப்பானாதலால் அவ்வித நிச்சயமில்லாதவனாயில ஒரு கோத்திரம் பொருத்தாமயின் இவ்விருவருள் ஏற்பட்ட ஜாதிபேதம் இடை

[illegible]

யிற்றென்றியதென நிச்சயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இக்காலதத்தவர் பற்பல தர்மங்களை ஒழித்து, அனேகமாய் விதவாவிவாகம, பெணகல்வி, உடன்பிறந்தவள் குமாரியை விவாகித்தல், குழந்தைகளைக் கலியாணம்செய்தல் முதலிய பலவித துர்க்கிரியைகளைக் கைக்கொண்டொழுகுபவராயினர். இவ்விஷயங்களைப் பலவிதத்தில் நடுத்தும், இவர் மேலும் மேலும அதில் அதிகம்ஊக்கஞ்செலுத்தி வருகிறார்கள். இக்காலத்துக் கலியாண கோலாகலத்தைச்சிறிது ஆலோசியுங்கள்! உபநயனம் . . தகாண் காம தினமே பிள்ளைகளுக்குவிவாகஞ்செய்கிறார்கள். அந்தோ! இவர் பிடித்த பிரமசரிய விரதம எங்கே? தண்டு எங்கே? மேகலை எவ்விடம்? ஒருடை உடுத்தல் எவ்விடம்? பிக்ஷை எங்கே? ஸமிதாதானம் எங்கே? குருகுலவாசம் உண்டா? ஊருக்குப் பேருக்காவது வேதாரம்பமுண்டா? இவர்க்குப் பன்னிரண்டுவருஷம்பிரம்மசரியக்கிரமம் உண்டா? எல்லாம் தலைகீழ் புரண்டது. இக்கலியின் கொடுமையை ஏதுரைப்போம! எல்லாம் சரி சரி எனப் புரோகிதர் பின்பாட்டுப் பாடுகிறார். இவர்களுக்கோ எந்தத் தருமசாஸ்திர வாராய்ச்சியும் இன்று. இவ்வித துஷ்கர்மம் செய்யத் துணிந்தவர் நற்கருமமாகிய இவ்விஷயத்தைச் செய்ய வியையாது காலக்கொடுமையாற்றான் ஏதேனும் ஒரு புத்திமான் அவ்விதம் இப்பொய்க் கட்டுப்பாடு மீறி வேறே ஏற்பாடுசெய்தால் தன் வீட்டிற்சூரப்புலிகளான இந்நாட்டுப் புலிப்புலவர் 'அவன் கெட்டவன' என்று பழபபாட்டிகளுக் குபதேசிக்கிறார்கள். பாருங்கள்! ஸகோத்திரவிவாகம் விதவாவிவாகம்இவைகளும் சாஸ்திரோக்தமமாம். இச்சாதிமுறை கடந்தால் சந்ததிவிருத்தியாகாதெனப் பலர் கூறுவர். முற்கூறிய துர்விவாகங்களால் சந்ததிகள் பெருக விதனாலே அது ஒழியும். ஐயோ பாவம்! இவர் புத்தி வெகு கூர்மை! இச்சாதி வேற்றுமையை ஒழித்திட்டவர் உத்தமர் என்றிடயாம் பின்னிடோம். மற்றெவ்விவேகியும் பின்னிடான். அவர்க்கு அநிஷ்டத்துவமும் சிறிதுமில்லை. ஆரியர்காள்! வீணமபக்கம் ஒழித்திடுங்கள்! பிரமாணசாஸ்திரங்களைப் பாருங்கள்! உலகத்தாருக்குண்மையை யுபதேசியுங்கள்! இவ்வவாக்தர வேற்றுமையை ஒழித்திட வேண்டி யாம் கங்கணங்கட்டி முன்னின்றோம். எம்மையனுசரிக்கும் புருஷோத்தமர் அனேகர உண்டு. இவ்வேற்றுமைகள் பிரமாணமானால் அதற்குள்ள பிரமாணத்தைப் பத்திரிகை வாயிலாகவெளியிடுங்கள். இவ்வேற்றுமையையனுசரித்தால் பல சங்கடங்களுள. சில வகுப்புகளில் பெண்கள் அதிகம், பிள்ளையகப்படுவதில்லை. சிலவிடம் . . கம். பெண்கள் இல்லை. பெண்களதிகமானால்

[illegible]

வரன் தேடவேண்டியதே அவர்க்குக்காரியம். உள்வகுப்பில் கொடுக்கவியலாவிடில் வேறிடம் கொடுக்கப்படாதாம். அவ்விதம் கொடுத்துவிட்டால் பிரஷ்டனென வெளியிடும் பாட்டிகள் அனேகர் உண்டு. வரன்களுக்கு ரூபா 100-300-1000 என்று கொடுத்துப் பெண்ணைக் கொடுப்பார். பாருங்கள்! ஆச்சரியம்! என்செய்வோம்! மனந்நடுக் ஒரு குடும்பத்தில் 17 கன்னிகைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நற்குலத்தவர். அவர்கள் வரன்களுக்கு எப்படிப்பணம் கொடுப்பார்கள். தன் குடும்பத்தையே சௌக்கியமாய்க் காப்பாற்ற அவர்க்குப் பணம் போதுமானதில்லை. பெண்களைப் பெற்றவர் கதியிது. ஜாதிபேதம் இல்லாவிடில் எவருக்கேனும் இப்பெண்களைக் கொடுத்துச் சுகம் பெறுவார். இனிப் பிள்ளையைப் பெற்றவர் அவஸ்தை இன்னதென்பதைச் சிறிது விசாரிப்பாம். அவர்கள் பெண்களுக்கு 500 1000 என்று கொடுத்து வருந்துகிறார்கள். அவர்களோ வெகு சிரமப்பட்டு அன்னம் பருத்தி நீலி உப்பு முதலிய விற்கக்கூடாத பொருள்களை விற்பனைசெய்து இதற்கடிமைப்பட்டுச் சம்பாதித்த பெரும்பொருளைக் கலியாணத்துக்கெனச் செலவழித்துப் பிறகு தாசிகள் முதலியோர்க்கு மிகுதியும் விநியோகித்துவிடுகிறார்கள். இவர்க்கு வைதிகக்கிரியைகளுக்குமட்டும் இனித் தாசிகள் உத்திரவானுற்றான் கலியாணபூர்த்தியாம். இவ்வுள்வேற்றுமைகளில்லாவிடில் கன்னிகைகளை மணக்க இவ்வளவு பணம் செலவழிக்க நேரிடுமோ? நல்ல குலத்திற்பிறந்த ஓர் கன்னிகையைக் கலியாணஞ் செய்வான். ஆகலின் அறிஞர்காள்! இனியேனு மிவ்விதவீண் வேற்றுமையை விட்டுவிடுங்கள். நல்லறமோங்க வழிதேடுங்கள். ஆரியர்காள்! சென்ற சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் எமது இஷ்டபந்துக்கள் காரியமாய்ப் பலவிடஞ் சென்றோம். அவ்வவ்விடங்களில் இவ்வவாந்தர சாதி பெருங்கேடு விளைவிக்கும் என்பதை நன்றாய்ச்சொல்லித்தெரிவித்தோம். யான் எடுத்துக்கொண்ட இவ்விஷயம் கூடிய சீக்கிரம் தக்க பலமுற்றுத் தகுந்த மனிதர் சகாயத்துடன் சித்திபெறும் என்பதிற்றடையில்லை. இக்காரியங் கைகூடவேண்டி ஸ்ரீசீதைப்பிராட்டியார் சமேதரான ஸ்ரீராமபிரானை வணங்குகிற்கின்றேம்.

திருவேங்கடக்கிராமம்,
திருமலை சாஸ்திரி.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

சு - புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன௵ ஆனிமீ௴ கஉஉ நம்பர் - சு

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜகந்குருதூஷண தூரீகரணம்.

ஞானமிர்தபத்திரிகையிலே வைதிகசைவரென்பவர் ஜகத்குருதூஷணஞ் சில செய்தனர். அது கண்ட நாம் நியாயதண்டமேந்தி நின்று அத்தூஷணைகளைத் தூரீகரணித்தனம். வைதிகசைவர் அதன்பின் இன்னும் தலைநீட்டிற்றிலர். அவர்க்குச் சார்பாக மற்றோர் வைதிக சைவர் நாகைநீலலோசனியிலே தோன்றிப் போலியுரைகள் சில வழங்கினர். அவர் தூஷணநிறைந்த போலியுரைகள் சில வழங்கினரேயன்றி நாம்கூறிப்போந்த நியாயகோடிகளுள் ஒன்றனையேனும் எடுத்துத் தக்கநியாயங்காட்டி மறுத்திலர். அன்றியும் எடுத்துக்கொண்ட வழக்கிற் சிறிதெழுதிவிட்டுப் பின்வருவமெனச்சென்றார். அன்றொழிந்தவர் இன்னும் தலைகாட்டிற்றிலர். அங்ஙனம் அவர் பதுங்கநேர்ந்தது தம் வலியின்மையை யோர்ந்தஞ்சியோ, இவ்விஷயத்து நாம் தலையிடலாகாதென்று அமைவுகொண்டோ நாம் காட்டிய உண்மைகளை மீட்டுஞ் சிந்தித்துணர்ந்து உண்மை கடைப்பிடித்தோ, யாதுகொண்டோ அறிகிலம். அவர் பதுங்கியபின்னர்ச் சூளைச் சோமசுந்தரநாயகரென்பாரொருவர் அந்நாகைநீலலோசனியிலே அவர்க்குச்சகோதரராகத் தலைநீட்டினர். அவர் நம் தூரீகரணத்தை நிராகரிக்கப்போகின்றதாகப் பீடிகையிட்டு அதன்கீழ் சில விஷயங்கள் எழுதுவாராயினர். அவர் எழுதிய அவ்வுரைகளெல்லாம் போலிவெற்றுரைகளாயினவேயன்றி, நம்நியாயகோடிகளுள் ஒன்றனையேனும் எடுத்து நியாயபூர்வமாகக் கண்டித்தில. அது நாம் பின்னர் விளக்குமுகத்தால் இனிதுபெறப்படும். அன்றி இச்சூளையாரும் இவர் சகோதரராய்த் தோன்றிய ஓர் வைதிக சைவரும் நியாயத்துக்கு நியாயமும் விஷயத்துக்கு விஷயமுங் காட்டித் தந்தோரை நிறுத்துதலே தருக்கமுறையும் நல்லார் செயலுமாக, அதைவிடுத்து "வாய்மாண்டுபோக" "வஞ்சித்துழன்ற சங்கராசாரியர்" "புன்மொழி [illegible] வாதுபுன்மை" என்றும், "நாவலீர்" "பிதற்றுரை" "பிதற்றினர்" என்றும இன்னும் பலவுமான தூஷணாஸ்திரங்களையும் சிறிது பிரயோகித்துத் தம்மை இனையரென வெளிப்படுத்திக்கொண்டார்கள். நியாயதண்டங் கையில் வலியுடைத்தாக விருக்குமேல் இன்னோரன்ன தூஷணப்படைகளை ஏவ ஆவசியகமில்லை. நியாயமற்றவிடத்தே பதில் சொல்லமாட்டாது தூஷிக்கத் தொடங்குவது இழிஞோரியல்பு. இவர் இதற்கு இலக்கியமாயினர். நாம் இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட இழிமொழிகள் புகலாது நியாயமுகத்தாற் றூரீகரிப்பாம். சூளைச்சோமசுந்தரநாயகர் கூறியவதனுள் "ஓர் வைதிகசைவர்" உரைகளும் அடங்குதலின், இவரைத்தூரீகரிக்கும் வழி அவரும் ஒழிந்திடுவரென அவரை வேறாகவைத்திலம். இதுவே சாலுமாதலினென்க.

இனி ஞானமிர்தத்தெழுந்த குருதூஷகர் தாம் வைதிகசைவரென்றமையால் நவீனநாமங்கொண்ட நீர் யாவரென நாம விசாரித்தோம். அவர் அதற்கு இன்னும் இறைதந்திலர். இவர் அவ்விஷயத்திற் றலையிட்டுக்கொண்டு சில கூறுகின்றார். இவர் தம்மை வைதிகசைவரென்றாவது பிறரொருவரென்றாவது கூறக்காண்கிலம். வைதிகசைவத்தைப் பரிவோடு நாட்ட வெழுதலால் இவர் வைதிக சைவராதல் வெளிப்படாதோ வெனின், இதன்முன்பு யாண்டேனும் இவர் தம்மை அன்னரெனக் கூறியவரல்லர். இப்பொழுது இவர் கூறினும் இவரைத் தாந்திரிகசைவரென்று முன் இகழ்ந்து ஒதுக்கிய வைதிகசைவ ஞானமிர்தாசிரியர் தங்கோஷ்டியுள் வைதிகசைவரெனச் சேர்த்துக்கொள்ளார். இவரை அந்தாகதியிலேயே விட்டுவிடுவர். இதனால் அது பொருந்தாதென்க. இனி ஞானமிர்தக்காரர் வேதாத்தியயனஞ்செய்திலர்; வேதப்பொருளை அறிந்திலர். இவர் வேதங்களை நன்கோதிப் பற்பல பிரசங்கங்களிலும் வேதவாக்கியங்களைத் தம்வாயினால் உச்சரித்துக் கூறிப் பொருள்விளக்கியும், புஸ்தகங்கள் பலவற்றில் வேதவசனங்களையுதகரித்தும் வருகின்றாராதலால், வேதம்

ஓதி அதன்பொருளுணர்ந்தஇவரே வைதிகசைவராதல்மா
புடைத்து; ஞானமிர்தக்காரர் கூறியதுபொருந்தாது; அ
வர் வேதத்தைச்சூத்திரரோதலாகாதென்கின்றார். அவர்
கொள்கைக்கு இவர் கொள்கை வெகுதூரம். ஆதலால்
அஞ் ஞானமிர்தத்தர் அவ்வாறு நிந்திக்கினும் இவரேவை
திகசைவராதல் பொருந்துமாமெனின், அற்றன்று; இவர்
தம்சூத்திரவருணத்துக்குரியவரம்பு கடந்து வேதங்களைப்
படிக்கின்றார். அதனால் வைதிகரென்றாவது சைவரென்
றாவது இவரைக்கொள்ளக் கூடியதாகவில்லை. இவர் முக்
கியப் பிரமாணமென்று சொல்லும்ஆகமங்களிலும் புரா
ண ஸ்மிருதி யிதிகாசங்களிலும் சூத்திரர் வேதமோதலா
காதென்று ஆணையிட அவ்வாணையைக் கடந்து இவர்
வேதத்தைப் பிரசங்கங்களிலேவாயினாலுச்சரிக்கின்றார்.
இது இவர்க்குத் தருமமாகுமா? இவர்ஆகமங்களில் நம்பிக்
கையுடையவராயின் அவைகளிட்ட ஆணையைக்கடக்கத்
துணிவரோ? அவ்வாறு கடத்தலின் இவர் ஆகமத்தை
நம்பாதவரென்று சொல்ல ஏதுவாகின்றது. சமயசாஸ்திர
ஆணைவரம்புகடந்தால் அப்பாவத்துக்கும் ஈசுரதண்ட
னைக்கும் இவர் ஆளாகாரோ! இப்படிச்செய்யு
மிவரை நாம் சைவரென்றுகொள்வதெப்படி?
இனிச்சூத்திரரன்றோ வேதமோதலாகாது; அவர்
சூத்திரரன்று; வன்னியகுல க்ஷத்திரியராகும்; அம்மு
றைபால் அவர்க்கு வேதாதிகாரம் உள்ளதேயாமெனின்,
இவர் க்ஷத்திரியரென்றால் க்ஷத்திரியர்க்குரிய வைதிககர்
மங்களை இவர் அநுஷ்டித்து வருகின்றனரா? இவர் முன்
னோர் அநுஷ்டித்துவந்தனரா? தாய்தந்தையர் அநுஷ்டி
த்தார்களா? இவர்க்கு க்ஷத்திரியவருண முறைப்படி வை
திககர்மங்களான கர்ப்பாதான முதலியன நடந்தனவா?
எஞ்ஞோபவீதம் க்ஷத்திரிய முறைப்படி தரித்தனரா?
ஓர் குருவினிடத்தில் வேதாத்தியயனஞ் செய்துகொண்
டனரா? வேதத்தின்பொருளைக் குருவினிடத்தில முறை
ப்படி கேட்டனரா? ஒன்றேனுமின்றே. இப்படிப்பட்ட
இவரை க்ஷத்திரியரென்று கொள்வதெப்படி? இனி அவர்
ஆகமமுறைப்படி அநுசைவராதலின், வைதிகக்கிரி
யைகளை வேண்டாது விலக்கி, ஆகமோக்தமான தீக்ஷை
களைச் செய்துகொண்டு சைவராயொழுகுகின்றாரெனின்,
ஆகமத்தைக்கொண்டொழுகுவோர் வைதிககர்மங்களைச்
செய்பககூடாதென்று எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?
ஆதிசைவர் முதலாயினோர் அவைகளைச்செய்து வருகி
றார்களே, அதற்கென்னகதி? இனி ஆகமமுறைப்படி இவர்
தீக்ஷைபெற்றதும் அநுசைவர்க்குரிய தீக்ஷையா? அவாந்
திரசைவர்க்குரிய தீக்ஷையா? இவர் தாம் க்ஷத்திரியரென்
பதில் ஆக்ஷேபங்கள் உண்டாகின்றனவே. இவற்
றால் இவரை க்ஷத்திரியரென்று ஒப்புதல் பொருந்தாமை
யாகின்றது. க்ஷத்திரியரல்லாத இவர் வைசியருமன்று.
பின்னைச்சூத்திரராகின்றார். சூத்திரரோ சற்சூத்திரர் அசற்
சூத்திரர் என்றிருவகையரெனவும்சற்சூத்திரராயுள்ளோர்
வேளாளரென்றும் அவரே அவாந்தரசைவரென்றும் மற்ற
வரங்ஙனமாகாரென்றும் ஞானமிர்தத்தார்வகுத்தலால்,
வேளாளரல்லாதஇவரை அவாந்தரசைவரென்று ஞானமிர்
தத்தரும் மற்றை அவ[illegible]ரசைவரும் ஒத்துக்கொள்ளார்.
மற்று இவர் என்னசைவரோ? எந்தமுறைப்படி தீக்ஷை
பெற்றவரோ? இவர் சங்கதி இப்படியிருக்க, இவர் வைதி
கசைவவிவசாரத்தில் தலையிட்டுக்கொண்டது அறியாமை
யேயாம். இவர் தம் நிலையை ஆராயாமல் வேதத்தை உச்
சரித்த அநிபாதகம் இவரைச்சூழ்தலால், இவர் வேதாகம
வழிவந்த வைதிகசைவ கோஷ்டிகளில் விலக்கப்பட்டு
அவைதிகரென்றாக, அசைவரென்றாக ஆகவந்த நிலை
பரிதபிக்கத்தக்கதாகின்றது. அவர் இதனை யோராமல் எம
மை அசைவரென் றழைக்கவந்தது பெருநகைக்கேதுட
மாயிற்று. அவ்வவ்வருணங்களுக்குரிய ஆசாரவரம்புக
ளைஎவரும்கடக்கலாகாதென்பதுசிறுபள்ளிப்பிள்ளைகளுக்
குத் தெரிந்தவிஷயமாம். அப்படியிருக்க இவர் அதனை அறி
யாதுபோனது விநோவசமே யாம். தம் சாதிவரம்
புகடந்து வேதத்தை ஓதுமிவர் ஆரியராவரா? அநாரி
யராகிய கிறிஸ்தவரன்றோ இப்படிச்செய்பவர். இவரை நல
லோர் கிறிஸ்தவர்போலான மற்றொருவ ரென்றன்றோ
எண்ணிக்கொள்வர். இப்படிப்பட்ட இவரோடு நாம
முகங்கொடுத்து நின்று பேசுதலும் அழகன்றென ஒதுங்
கத்தக்கதாகின்றதே. இப்படியெல்லாம் நாம் சொல்கின்
றோமென்று நமமேல் இவர் கோபங்கொள்ள வேண்டா
ம் நாம் உள்ள நியாயத்தையே கூறுகின்றோம்.
வேதாகமவிதிகளுள் ஒன்றிலேனும் அடங்கி நடவாத
இவர் இந்த வாதத்தில் தலையிட்டு என்னபயன்? இவர்
செயல்களை அறிந்த எந்த வைதிகசைவர்களும் இவரை
அருவராதொழியார். முன்புஞானமிர்தத்தார்தான் சூத்திர
ராகிய இவர்வேதமோதுவ தநியாயமென்றும்பாபமென்றெ
ன்றும் ஒத்துக்கொள்வரா! மடாதிபதிகள்தாம்ஒப்புவாரா!
சூளைநாயகர் இனியேனும் உண்மைகடைப்பிடித்து நன்
னெறியில் ஒழுகி உய்வாராக. இனி அப்பால்நடப்பாம்.

ஞானமிர்தத்தில் வைதிகசைவர் தாம் வைதிகசைவ
ரென்று கூறியமையால் அவரை நீர் வைதிகசைவரென்
றால், நுங்கொள்கையாது? நுங்கொள்கையை விளக்கும்
நூல்களெவை? அந்நூல்களின் வழி நுஞ்சமயக் கோ
ள்களை நிறுத்திய நல்லாசிரியர் பரம்பரையாது? அவர்
கள் இப்பொழுது ஆசரிக்கும் ஆசாரங்களெவை? அவை

எந்நூற்பிரமாணத்தன? என்றிங்ஙனங்கடாவினும். நாயகர் இவைகளை மறுப்பார்போன்று சிலபோலியுரைகள் வழங்கினர். அவை அத்தனையும வெற்றொலியாயிற்றேயன்றி, வெற்றுரைதானும் ஆயிற்றில்லை.

1. நாம் நும்வைதிக சைவ சமயக் கொள்கையாதென்றோம். அதற்கு அவர் யாதுங்கூறிற்றிலர்.

2. அக்கொள்கையை விளக்கும் சமய நூல்கள் எவையென்றோம். அதற்குமவர் ஏ[illegible]கூறினரில்லை.

3. அந்நூல்களின் வழி வைதிகசைவ சமயக்கோள்களை நிறுத்திய நல்லாசிரியர் பரம்பரை யாதென்றோம். அதற்கவர் "இனிபவ்வைதிக சைவநெறிநின்றாரிவரென்பது தோன்ற "விண்ணவரிந்திரன் பிரமனாதி விளங்கு சத்தரிஷிகள்கணவிணைவல்லோ,ரெண்ணரிய சித்தர்மநுவாதிவேந்தரிருக்காதிமறை முனிவரெல்லாமிந்தக், கண்ணகன்ஞாலமகிழ்க்கத்தானே யுள்ளங்கையினெல்லிக்கனிபோலக் காட்சியாகத், திண்ணிய நல்லறிவாலிச் சமயத்தன்றோ செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தாரென்றும்" எனவிதந்தோதியருளினர் தாயுமானவ,,ரென்றார். இதுபட்டுக்கோட்டைக்கு வழி யாதென்றால் கொட்டைப் பாக்கு முந்நூறென்பதுபோலிருக்கிறது. சமயாசாரியர் யாரென்றால், இவரெல்லாம முத்தியடைந்தாரென்கின்றார். இதுதானோ பண்டித லக்ஷணம்!

4. அவர்கள் இப்பொழுது ஆசரிக்கும் ஆசாரங்கள் எவையென்றோம். அதற்கு ஒருபதிலும் கூறிற்றிலர்.

5. அவை எந்நூற்பிரமாணத்தனவென்றோம. அதற்கும் ஏதும் விடையில்லை.

6. வைதிகம சைவம் என்பன இருவேறுமதங்களின் பெயரென்றோம். அதனை அவர்மறுத்திலர். வைதிக சைவமென்னும் வழக்கு நவீனமாவதன்றிப் புராதனமாகாதென்று கூறினோம். அதற் கிறையாக வேதவாக்கியங்களையாவது ஆகமம், புராணம், இதிகாசம், சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்என்றிவைகளின்வாக்கியங்களையாவது மற்றெந்தச்சமய நூல்களின் வாக்கியங்களையாவது எடுத்துக்கூறிற்றிலர். "அபவறச்செங்கியில் வைத்து ராஜாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிக சைவமழகி தந்தோ" என்று தாயுமானவர் கூறினரென்கின்றார்.

தாயுமானவர் பாடல் வேதமா! ஆகமமா? ஸ்மிருதியா? புராணமா? இதிகாசமா? சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்றா? வேதாந்த நூலா? சமயநிலையைக்கூறுவது சமயசாஸ்திரமாகவேண்டும். சமயத்தின்பெயரைச் சமய நூலிற்காட்டுவதே உத்தமப் பிரமாணமாம். நண்பர் சமய நூல்களை வாசித்திலரோ? அன்றி வேதம் ஆகமம்புராணம் சித்தாந்தநூல் வேதாந்தநூல் என்றிவற்றில் அரிப்பரித்துத் தேடியும் ஓர் பிரமாணமேனும அகப்படவில்லையோ? இவரேனும் இவர்க்குச் சகோதரராய்த்தோன்றியஓர்வைதிக சைவரேனும் அவ்வசனங்களுள் ஒன்றனையேனும்எடுத்தகரியாமையானும இருவரும்தாயுமானவர் கூறியஒரேவசனத்தையேஎடுத்துக்காட்டுதலானும்இருவர்க்கும்இவ்வொருவசனமேயன்றிவேறொன்றும் அகப்படவில்லையென்பது நன்றாக வெளியாகின்றது.அப்படிப்பட்ட சொல்லை எந்தச்சாஸ்திரங்க[illegible] சேராத நவீன வழக்கென்று சொல்வதற்குயாது[illegible]யுளதோ? இனித்தாயுமானவர் கூறியவதனால் அது புராதன வழக்காகாதோவெனின், தாயுமானவர் முன்னைய வழக்கல்லாதவதனை எவ்வாறு எடுத்துக்கூறினர்? அவர் கூறுவதற்குப் பிரமாணம் யாது? அவர் வாக்கென்ன வேதமா? ஆகமமா? அவை யொன்றுமின்றே. சமய நூலல்லாத அதுதோத்திர நூல்தானே. அத்தகைய நூலில் இந்தச்சமயவழக்கை ஏன் கூறுகின்றார்? அன்றியும் அவர்வேதாந்தியா? சித்தாந்தியா? வேதாந்திகள் அவரை வேதாந்தியென்கின்றனர். சித்தாந்திகள் அவரைச்சித்தாந்தியென்கின்றனர். இரண்டிற்கும் பொதுவில் அவர்"வேதாந்த சித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெற்றவ" ரென்று தம்மிலைதாமே கூறுகின்றார். அப்படிப்பட்ட அவரை இருவரும்பிடித்திழுப்பதால் யாதுபயன்? அவர் கொள்கை வேதாந்தமும் சரியானசமயமே, சித்தாந்தமும் சரியான சமயமே, இரண்டும் ஒப்புடைய சமயங்களே என்பதன்றோ? அதனை ஞானமிர்தத்தர் ஒப்புவரா? ஞானமிர்தத்தரும் அவர் ஆசிரியரான சிவஞானப்புலவரும் வேதாந்தசமயம் தாழ்ந்த புறச்சமயமென்றும் அதன் வழியொழுகினோர் மோக்ஷமடையாரென்றும் கூறுவதால், வேதாந்தத்தைச் சமத்துவமாகக் கொண்ட தாயுமானவர் சித்தாந்தத்தையும் அவர் உரையையும் போலியுரையென்றே ஞானமிர்தத்தர் இகழ்ந்தொதுக்கிவிடுவர். இனி இவர் தான் ஒத்துக்கொள்வரா? வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும சமத்துவமுடையனதானென்று மனமொப்பிச்சொல்வரா?இவர் வேதாந்தத்தைப் பலமுறையினும் மிகக்கொடுமொழிகளால் நிந்திக்கு நீரானதால், அதனைச்சமத்துவ முடையதென்று கூற ஒருப்படார். ஆகவே சமத்துவங்கூறும் தாயுமானர் உரையையும இகழ்ந்து ஒதுக்குவரேயன்றிப் புகழ்ந்து கைக்கொள்ளார். அப்படிப்பட்ட இவர்க்குத்தாயுமானர் "வைதிக சைவம் அழகிது" என்றதனாற்போந்த பயனென்னோ? இனி "வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவ[illegible] விளங்க" என்று சேக்கிழார் வைதிகத்தையும் சைவத்தையும் இரண்

டாகவே பிரித்துக் கூறியதனால், தாயுமானார் உரையையும் வைதிகமும் சைவமும் என்றே ஆன்றோர் வழக்குக்கும் செய்யுள் வழக்கிற்கும் முரணுதவாறு உம்மைத்தொகையாகக்கொண்டெளிதிற்பொருள்கொள்ளக்கிடப்ப ...பர்அஃதறியாது வைதிகசைவமென்பதுவொரேசொல்லாமெனமயங்கிமாறுபடப் பொருள்கொண்டிடர்ப்பட்டார். இவர்அறிவுகிடந்தபடியென்னே? இவ்வெளிப்பொருள் சிறுபள்ளிப்பிள்ளைகட்குமெளிது தெரியக்கிடப்பஅவரின்மேலா... ளைநாயகர்அறியாமற்போனது பெருவியப்பே. இனி அ... ஒருசொல் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். தாயும...ர் வைதிகமுஞ் சைவமும் சமத்துவமுடையனவென்று கோடலால் தம் அச்சித்தாந்தம் வெளித்தோன்ற இரண்டனையும் ஒருங்குசேர்த்து வைதிகசைவமென்றிருக்கலாம். அவர் போன்ற கருத்துடையாரும்அதனை ஒத்துக்கொள்வர். அதனால் அவர்க்கு அது ஒருவாறுபொருந்தலாம். அதனால் இவர்க்கு ஆகக்கிடப்பதென்னை? ஒன்றுமில்லையே. இனி மேற்கூறிப்போந்த இன்னோரன்ன நியாயங்களால் அவர் வைதிகசைவ வழக்கிற்காட்டிய பிரமாணம் போலியாயொழிந்ததறிக

இனி வைதிகம்சைவம் என்பன இருவேறுமதத்தர்பெயரென்றோம். அதனை இவர் மறுத்தோதாமையால் இவரும்ஒத்துக்கொண்டவராகின்றார். அன்றிமுன்புஞானமிர்தத்தாரும்,அவர் நமரான வைதிகசைவர், பரசமய கோளரி என்போரும் மற்றைச்சைவர்களும், வைதிகர்களும் யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளும் இவ்விஷயத்தை இனி இவர் மறுத்திடினும் பயன்படாதாம். மற்று வைதிகசைவமென்பதனை நியாயமுகத்தாற்றாபிக்கத்தொடங்கிச் சிலஎழுதினார். அவைகளையும் விசாரித்திடுவாம். அவர் வைதிகர் என்னுஞ் சொல் வேதநெறி நின்றோரெனவும், சைவர் என்னுஞ்சொல் சிவனை வழிபடுவோர் எனவும் பொருள்பயத்தலால், வைதிகசைவரென்பவர்கள் வேதநெறி நின்று சிவனை வழிபடுபவர்கள் என்று வெளியாகா நிற்பர்" என்றார். இந்த வியாக்கியானம் முன்னோர் கருத்ததோ! இவர் கருத்ததோ! முன்னோர் கருத்ததெனின், அது எந்த நூலிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது? வேதத்திலா? ஆகமத்திலா? புராணத்திலா? இதிகாசத்திலா? சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலா? வேதாந்தசாஸ்திரங்களிலா? அதைஎடுத்துக்காட்டவேண்டும். மூலத்திற்கே பிரமாணமகப்படமாட்டாமலதமோறுகின்றவர் வியாக்கியானத்துக்குப் பிரமாணங்கண்டுபிடிக்க யாது செய்யப்போகின்றார். இனி அது அவர் சொந்தக்கருத்ததேயாமெனின், முன்னோர் கொள்ளாத ஒன்றனை இவர் தாமாகப்படைத்துக்கொள்ளலாமோ? முன்னோர் விடினும் நல்ல சொல்லாயிருத்தலால் இதனைப்படைத்தேகொள்கின்றோமெனின், நல்லசொல்லாயிருக்கின்ற இதனைமுன்னோர் கூறாதுவிட்டதென்னை? அறிந்துவிட்டனரா? அறியாதுவிட்டனரா? அறிந்தே விட்டனரெனின், ஏன்விட்டார்? பிரயோஜனமற்றதென்று கருதியோ? பிரயோஜனமுள்ளதாயின் தாமே அப்பெயரிடலாமே? இனி அறியாதுவிட்டனரெனின், இவ்வறிவு அவர்க்கில்லை... அவரினும் இவர் நுண்ணறிவாளரோ? ஆசிரியர்க்கு மடமை ஏற்றும் இவர் அறிவு எப்படிப்பட்டது? ஆசிரியர்க்கு மாத்திரமா? சிவாகமங்களிலே இப்பெயர் குறிக்கப்படாமையால் அதனையுங் குறைவுடையதாக்கி அதையருளிய சிவபெருமானையும் அறியாதுவிட்டாரென்று நிந்திக்கின்றதாகின்றதே. இது தானோ நுண்ணறிவு! இது தானோ நாவலத்துவம்! இது தானோ பண்டிதத்துவம்! நன்று! நன்று!! மிகநன்று!!! இந்நாவலத்துவத்தை யார்தான் வியந்திடார்!

இனி ஞானமிர்தக்காரர் வேதநெறி மாத்திரம் நின்றோர் வைதிகரெனவும் ஆகமமென்னும் தந்திரநெறி மாத்திரம் நின்றோர் சைவரெனவும் வேதம் ஆகமம் என்னும் இரண்டின் உண்மைகளும் ஒன்றுமுறையைச்சமத்துவமாகக்கொண்டு ஒழுகுவோர் வைதிகசைவரெனவும் வகுத்திடுகின்றார். வைதிக சைவச் சொற்கு அவர்வேதாகமநெறி நின்றோரென்று பொருள் கூற, இவர் வேதவிதிப்படி சிவனைவழிபடுபவரென்கின்றார். அன்றியும் வைதிகமென்றால் வேதசம்பந்தமுடையதென்றும் சைவமென்றால் ஆகமசம்பந்தமுடையதென்றும் பொருள் கொள்வாரைச் சூளைநாயகர் மறுக்கின்றார். இதனால் இருவரும் ஒருவரையொருவர் மறுக்கின்றவராகின்றார்கள். இப்பொருள்களுள்எவர்கூறும்பொருள் உசிதமுடைத்து? இருவரும் முன்பு வாதாடி ஓர் நிர்யணஞ் செய்துகொண்டு பின் நம்மிடம் வழக்குக்கு வந்தால் அப்பொழுது நாம் அதுபொருந்தும் பொருந்தாதென்று தீர்ப்பிடுவோம்.

(தொடர்ச்சி.)

ஓர் நாவலர்.

Chidambaram=Printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya Press" No. 38 Senkalooneer pilliarkoil street.

சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்யாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

NO10 தே.௧௦.

ஸ்ரீ
வித்யா
ஶங்கர

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக்கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீராமஸஹாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிகபிராமணர்களாகிய த. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨(ஞு) முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

கரஸம்வத்ஸரம்.
துலாரவி [illegible]
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
[illegible]

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

தொடர்பு.

•:O:•

ஐய,

சிலர் பிரதிமைகளில் கடவுளைப்பாவித்தலால் அது கடவுள் பாவனையாமா? எனச்சங்கிக்கிறார்கள். "மாத்ருதேவோ பவ" "பித்ருதேவோ பவ" "ஆசார்யதேவோ பவ" என்பனாதி சுருதிகள் தாய் தந்தைகளிடத்தும் ஆசாரியனிடத்தும் தேவதாபுத்தி செய்யவேண்டும் எனப்பொருள் தருகின்றன. இவ்விதமே பலர் இந்தவேதவாக்கியத்தை யநுசரித்துத் தாய் தந்தைகளிடத்தும் ஆசிரியனிடத்தும் அடியாப் பேரன்புவைத்து அவர்களை கடவுளர் எனப்பாவித்து நற்கதிபெற்றுள்ளார். மனிதரிடமே தேவதையெனப்பாவித்தலைக்கூடுமெனில் நித்தியமும் நின்மலமுமான சிலைகளிற் கடவுளைப்பாவித்தால் ஏன் நற்பயனளிக்காதொழியும். ஆதலானன்றோ "ஆசிரியனை சாமான்ய மனிதன் எனவும் மந்திரங்களை வெறும் எழுத்துக்கள் எனவும் விக்கிரகங்களைக் கேவல சிலைகள் எனவும் பாவித்தால் அவனுக்கு எச்சமயமும் நற்பயன் கைகூடாது" என வாசிரியர் கூற்று. நம்மவர் ஆசாரிய சரித்திரத்தில் தேவபுத்தி செய்ததனால் பெரும் பேற்றைப் பெற்றார் என்பது மாத்திரமன்று; குருவின் சாயலில் அமைந்த வெறு பிரதிமையிலும் கடவுள் பத்தி செய்து நற்கதிபெற்றிருக்கிறார். இதற்குப்பாரதத்தில் ஓர் கதையுண்டு. "ஏகலைவன் என்னும் ஒரு வேடுவன் துரோணாசாரியனைத்தனக்குவில்வித்தையுபதேசிக்க க்குருவாக வேண்டிக்கொள்ள அவர் அதை ஒப்பாது மறுக்க வுடனே அவரையேமனததாற் குருவாகப்பாவித்து அவர்போன்ற ஒரு திருவுருவம் செய்துவைத்துப்பூசித்து அதனால் வில் வித்தையில் நற்பயிற்சி பெற்றான்" என்பது. இதனால் எவ்வெவ்விடத்தில் எவனெவன் பாவிப்பினும் ஸர்வாந்தர்யாமியாகிய பகவான் அவனவன் கருதியபயனைக்கூடச்செய்வார் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. இனி அமிர்தமென விஷத்தைப் பாவித்தால் அதுவும் சரீரத்திற் சுகம் கொடுக்கும் என்பிரோ எனில் ஆம்! உண்மையாய்த் திடமாய்க் கடவுளை நம்பி அவர் அருள் எனக்கொண்டு விஷத்தை உட்கொள்ளின் அதுவும் அவனைக்கொல்லாது காக்கும் அமுதமே ஆகும் என்க. "அவனின்றி யணுவுமசையாது" என்பதை தக்கேட்டதில்லையா? இதற்குதாரணம்:—திருவனந்தபுரம் என ஓர் திருப்பதியுண்டு. அங்கு செங்கண்மால் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலமாய் அன்பர்களை ஆண்டருளுகிறார். அங்கு அப்பரந்தாமனை பற்பநாபனெனும் திருநாமத்தால் அழைத்திடுவது ஆன்றோர் வழக்கம். அத்தேசத்தில் ஸ்ரீராமவர்ம்ம மகிபன் என ஓர் அரசன் இருந்தான். அவன் ஆத்திகருட்சிறந்தவன்; அன்பர்தமன்பன்; அகிலரும் புகழ்சீலன்; அகிலாண்ட நாதனை தானனந்தபெருமான் திருவடிதாஸன்; இக்குணசீலன் மலைநாட்டையாண்டுவந்தான். அம்மகாபுருடனிடத்தும் ஓர் துரோகி மகாவைரம் பெற்றிருந்தான். "உலகத்தில் புல், புனல், புண்யம், இவைகளைக்கொ

[illegible]

ண்டு பிழைக்கும் மான் மீன் மகான்மாக்களுக்கும் வேடுவ்ன், வலேயன், வஞ்சகன் என வைரிகள் அகாரணத்திற்தோன்றுவோர்" என்பதுஅங்கு பொருளுடைத்தாயிற்று.அப்பாவிமன்னனை மாளவைக்கவேண்டி வெகுகாலம் ஆலோசித்துக்கொண்டு இறுதியில் ஸ்ரீபற்பநாபன் பூசை செய்யும் ஓர் ஆசிரியனைக்கண்டு சில சங்கதிகளைச்சொன்னான். "நான் பணமும் சிறிதுவிஷமும் உமக்குக்கொடுப்பேன்; அந்தப்பணத்தை நீரெடுத்துக்கொண்டு அவ்விஷத்தைக்கடவுள் திருவம[illegible]த்தில் கலந்துகொடுத்துவிடும்" என்றுகேட்க, அச்ச[illegible] அப்படியே என ஒப்பினான். அதிகப்பணப்பேய்[illegible]வர்செய்வது யாததிக. இவ்விதம் அந்தப்பாத[illegible]ஷத்தை நீரிற் கலந்து வைத்துக் கடவுள் சந்நிதியந்[illegible] இருந்தான். அம்மகாராஜன் காலையில் நீராடிச் சுசியாய்க்கடவுள்தரிசனார்த்தமாய் வந்தான். வந்து கண்ணன்திருவடி மலர்களை வணங்கி மிக மகிழ்ச்சியுடன் அவர் திருமேனியை மனதில் தியானித்துத்திருவடிதீர்த்தத்திற்காகக்கையைநீட்டினான்.அக்காலம் அம்மகாபாவி விஷம் கலந்த நீர் நிறைந்த சங்கைக் கையில் கூசாதெடுத்துக் கொண்டு சமீபத்தில் வந்தான். உடனே அத்திருவடி தீர்த்தத்தை மிகவும் புனிதமெனப்போதித்து அம்மகாராஜாவின் கைமலரில் திதானமாய் [illegible]ற்றினான். அக்காலம் அந்தப்பாவிப்பிராமணன்கைநடுக்கமுற்றது. அதைக்கண்ட பூதேவேந்திரன்மனத்திலச்சமுற்றுக்கடவுள் பாதாரவிந்தத்தைத் தியானித்து ஒருவாறு கேட்டான், ஐய, "ஏன் உமது கைநடுக்கமுற்றது" என உடனே நடுக்கிட்டு அப்பாவிப்பிராமணன்உண்மையைச் சொல்லிவிட்டான். அவ்வரசன் உண்மையைச்சொன்ன பிறகும் கடவுள் பாததீர்த்தத்தை அவமதித்தல் கூடாது'எனக்கையிலே வைத்திருந்தான். இது திருவமுதே எனவுட்கொண்டு உடனேதனது அந்தப்புரஞ்சென்றான். அவ்விஷம் அவனை எதும் செய்யாது வீணே ஒழிந்தது. கடவுள் கருணையிருந்தால் ஆகாத சங்கதி என்னவிருக்கிறது. இனி விஷமும் அமுதமானால் மேலே எந்தச் சித்தி யிதனாற் கைகூடாது. ஆதலால் கடவுளை எங்கு பாவித்தாலும் அங்கு அவரருள்புரிவார்.

முற்கூறியபடி விஷம் முதலிய கொடும் பொருள்களும் பாவனையால் நற்பயனை யளிக்கும் அமுதமாமெனில் சிலமுதலிய சுத்த பதார்த்தங்களிற் கடவுளைப் பாவித்தல் எவ்வழியிலும் நற்பயனை கைகூடச்செய்யும் என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ. ஆகமங்களில் கடவுளைப் பிரதிமைகளிற் பாவிக்க வேண்டி மன்றோ பாவனைமாத்திரம் ஸம்ஸ்காரமாகக் கூறப்பட்டதில்லை. அதில் பூபரீக்ஷை என்பது ஒரு கிரியை. அது கடவுள் திருச்சந்நிதியமையவேண்டியநிலத்தைச்சோதித்தல். அதன் இலக்கணத்தை மரீசி கூறிநிற்கின்றார். "இனிப்பு முதலியஅறுசுவை நிறைந்து நறுமணம் பெருகி வஸ்துகழலும் நீருற்றம்பெற்று பால்மரம் துளசி தர்ப்பை விஷ்ணுகிராந்தி முதலிய நற்பயிர் விளைந்து துலங்கும் பூமியைத் தேடியெடுக்க வேண்டும். அதைப்பரீட்சித்தறியவேண்டும்"என்றும்,பாலற்ற மரம் முளைத்துவளருமிடம் உவர் நிலம் சுடுகாடு என்பு முதலி

[illegible]

யவை உள்ளவிடம் கற்கள் சக்கான் மூலை நிறைந்தவிடம் புற்று சசற்றுகள் பேய்ப்புல்சாம்பல் கரி மயிர் உமிகள்கொட்டப்பட்டவிடம் இழிகுலத்தார் வசிக்குமிடம் இவைகள் ஒழிக்கற்பாலன' என்றும் ஆங்காங்கு மண் அதிகமாய் நிற்றலாலும் மணலுடன் சமமாய் நிற்றலாலும் குறைந்து நிற்றலாலும் சுபாசுபப் பலபேதங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அங்கு வேண்டியவிடத்தைக் குழியாக்கி அதே மண்ணைக்கொண்டு நிரப்பவேண்டும். நிரம்புதலில் மண் மிகுதி யிருப்பதற்கும் மண் குறைவதற்கும் [illegible]வதற்கும் கூட பல பயன்கள் உண்டு. அதில் ஏதேனுங் குற்றங்கண்டால் அக்குற்றம் விலகப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுண்டு. மேற்கூறிய கிரியை கர்ஷணம் எனப்படும். அதற்கு வேண்டிய ஏர் கலப்பை முதலிய கருவிகளைச் செய்யும் வழியும் ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்டன. இக்கருஷண கிரியையால் பூமி சுத்திபெறுவதாகும். 'சுத்திபெற்ற பூமியில் விதைவிதைக்கவேண்டும்' என்றும், விதைகள் முளைத்துவளர்ந்தால் அவைகள் ஆவினத்திற்குக் கொடுத்திடவேண்டும்' என்றும் விதிக்கப்பட்டது. (இங்கு செய்யும் ஒவ்வொரு கிரியைகளுக்கும் வேதமந்திரங்கள் உண்டு) ஒரு கிரியையும் மந்திரமின்றி நடவாது. இனி இவ்விதம் சுத்திபெற்றுச் சமபூமியாக்கித் திசையறிவதற்காக ஒரு சங்கு ஸ்தாபனம் அங்கு செய்யவேண்டும். அச்சங்குவின் நிழலால் திசைகள் துணியப்படும். இச்சம்ஸ்காரத்தினால் திசையறிந்தபிறகு கடவுள் திவ்யாலயம் கட்டிவைக்கவேண்டி முயலவேண்டும். அங்கு தேவாலயம் கட்டுகையில் சுற்றளவு நீண்டாமெனக்கருதி அவற்றிற்கு அளவு ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்டது. மேற்குறித்த இலக்கணம் வாய்ந்தது ஓர் ஆலயங்கட்டினால் அது ஓர் புருஷன் சரீரம்போன்றதாக முடியும். அதில் கர்ப்பக்கிரகம் என்பது ஆன்மாவின் முக்யஸ்தானமாகிய இருதயம்போன்றது. இந்த இருதயம் இயற்கையில் கீழ்நோக்கி நிற்றலால் பிராணாயாமத்தால் அது மலர்ந்து நிமிர்ந்தால் அதை இங்குவமானமாகக்கொள்ளவேண்டும். அது உபாஸனம் முதல் ஸ்தூபி வரையிலாங்கங்களால் அமைந்தது. அதனுட் கடவுள் வசிப்பவராகிறார். இவ்வுண்மை வேதத்தில் 'தாமரை மலர்போன்ற இருதயம் கீழே நோக்கியிருக்கும்' என்று தொடங்கி 'அங்கு பரமாத்மா வசிக்கிறார்' என்பதாதிவசனங்களால் வெளியிடப்பட்டது. நாகரம் வைசரம் திராவிடம் முதலிய பல வேற்றுமைகளுடன் விமானங்கள் உள்ளன. ஆலயத்தைத் தாமரைப் பூவாகவும் மதிப்பதுண்டு. அதில் பிராகாரங்கள் இதழ்கள். கெர்ப்பகிரகம் நடுமொட்டு. ஆலயம் யந்திரமென்பாருமுளர். அவர் கூற்று: அதில் பூபுரம் வெளிப்பிராகாரம், உட்பிராகாரங்கள் விருத்தங்கள் கோணங்களின் நடுவிலுள்ள பிந்து கெர்ப்பகிரகம் என்பது. யந்திரம் என்பது லோகங்களிற் கோடுகளாக அமைக்கப்பட்டுக் கடவுள் வழிபாட்டின் கருவியாய் உள்ள தகடு. அதில் பூபுரம் விருத்தம் கோணம் தளம் பிந்து முதலிய பலவவயவங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அவ்வியந்திரத்தின் நடுவிற் கடவுளைத் தியானிப்பது வழக்கம். அதில் அநேக பரிவாரதேவதைகளை அர்ச்சித்தலும் உண்டு. இவ்வியந்திரங்களிற் கடவுளை வழிபட்டு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அனேகநற்சித்திகளைப்பெற்றவர்பலர். நம்முன்னோர் பற்பல விதமாய்மனத்தைச்சிலவழித்து அதன்வழிதேவாலய நிர்மாண பத்ததியை எழுதிமுடித்தார்கள். அவர்கள்கொண்டகொள்கையின் உண்மையையறியாப்புல்லறிவாளர் பிதற்றுதல் அனந்தம். அவ்விதம் கடவுள் இவ்வியாலய வழிபாடுகித்தியமாய்யோகாருடனுக்கில்லையேயன்றி மற்றவனுக்கு அவசியம். ஆதலின் அறிவீனர் 'அதில் பயனில்லை' எனில் அதனால் ஆரியருக்கு வரும் கெடுதியாது? தியானவிருத்தியாற் கடவுளைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்டவரும் கடவுளைப் பிம்பங்களில் ஆராதித்த புண்ணியத்தாலேயன்றி மற்றேதுமில்லை. [illegible] யோகீந்திரர் கடுங்கானகங்களில் வசித்துக் கடவுளை [illegible] இடைவிடாதிருத்தி இருவினை நீக்க ஆனந்தம் பெருக [illegible]யாக அதில் மூழ்கியிருக்கிறார். ஆயினும் அவர்கள் தன் வயிறுநிரம்பப் பார்த்தவர். இனி எவர் இவ்வுண்மையறிந்து போதித்துப் பிறர்அறியதேவாலயங்களைக்கட்டிவைத்து அங்குஅனேகரை வழிபடச்செய்வார் அவர்களே சிவபக்தர். மற்றவர் அங்ஙனமாகார். இவர் இங்ஙனம் செய்ததால் அதுவெகுகாலங்கடந்தும், ஜனங்களுக்கு இன்றைக்கிருப்பதுபோலத் திருப்தியைக் கொடுத்துவருமல்லவா? இங்கும் அனேகருக்குச் சுகமுண்டு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதிலறியவேண்டியது மற்றொன்றமுண்டு. நமது சரீரம் போன்றது ஒரு பட்டணம். அதன் முற்புறம் போன்றவன் பிராமணன். அதன் மற்றைய அவயவங்கள்மற்றவர். அவ்வு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ரிற் குடியிருக்கும் ஜனங்களை ஜீவான்மாக்களாகக் கொள்க. அவர்களின் அந்தர்யாமி பரமாத்மா ஆலயத்தமைத்த கடவுளது திருமேனியாகிய பிம்பம். அதிலை சாதுக்கள் புலன்களைப்போல் ஆன்மோபகாரிகள். வியாதிகளோ துஷ்டர். மனம் பிரபு. புலன்களுட் கண்போல ஜனங்களுள்வித்துவான். மயிர் நகமுதலியவைகளை யொப்பவர் பாமராதியோர். வஸ்திரம் ஆபரணம்போன்றது வீடுமுதலிய நகராலங்காரங்கள். அஜீர்ணம்போன்றவர் திருடர். உலகத்தில் மூவகைமனிதர்கள் உத்தமர் மத்திமர் அதமர் என்று. எவர் பரமான்மா எங்கும் உள்ளவன் என்று நம்பி அவனைப் பிம்பாதிகளில் வழிபட்டு அவனருள்பெற்றுப் பொய்யொழித்து வீண் சொல் மொழியாது கள் களவு கண்டவர் மனைவிகளின் மேற்காதல் முதலிய குற்றமற்றவராய் இருப்பாரோ அவரே உத்தமர். இனித் தேவாலயங்களுள்ளுள்ள பிம்பங்களிற்றான் கடவுள் இருப்பாரென வெண்ணங்கொண்டு அவர் அப் பிம்பங்களின் சந்நிதியில் மட்டில் பொய் களவு முதலிய கொடுஞ்செயல்களை ஒழித்துவிடுகின்றார்களோ அவர்கள் மத்திமர். இனி அவ்வாண்டவன் திருக்கோயில்களுட் சென்றும் அங்கு கடவுளைச் சிறிதும் பாவிக்காது பொய்ச்சத்தியம் முதலியன செய்வாரோ அவர் அதமர். அத்தேவாலயங்களிற் புகுந்து இருட்டுத்தொழிலில் செய்பவர் அவரினும் மேலோராகவே அவர் சொருபத்தை இதுவென நாம் சொல்லத் துணிந்தேமில்லை. இவருடைய மறுமையைப்பற்றி யாம் சொல்லவேண்டியதென்ன? இங்ஙனமிருக்கச் சிலர் "தமது தேவாலயத்திலும் திருட்டைக் கண்டித்துத்தண்டிக்காத கடவுளாலுங்களைக்காக்கப் போகிறார்" என்கிறார்கள். அது உண்மையில் நியாயமாகாது. பரமான்மா எங்கும் அந்தர்யாமியாய் இருப்பதை யறியாதவர் எவருமிலர். ஆங்காங்கு பாவஞ்செய்பவனை ஏன் உடனுக்குடன் தண்டிக்கின்றாரில்லை எனில், அதனால் எங்கும் அவர் நிறைந்தாரில்லை எனலாமா? அதுபோல் எக்கன்மமும் பரிபாகிக்குமளவு கூடவே சாக்ஷியாய் நின்று பின் பயனளிப்பான். அதுகொண்டே "அரசன் அன்று கொல்லுவான், தெய்வம் நின்று கொல்லும்" எனப்பழமொழி உலாவுகின்றது. எங்கும் நின்ற அந்த ஏகநாயகனுக்குத் தன்பொருள் பிறர் பொருள் என்னும் அபிமானமின்மையால் ஏதோ எவன் செயல் எவ்விதமாயினும் சாக்ஷியாய் அவர் இருப்பார். ஆதலாற்றான் "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய: | யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் ||" (இதன்பொருள்: நான் எல்லாவற்றிலும் சமபுத்தியுள்ளவன்; எனக்குப்பகைவனுமில்லை; பிரியனுமில்லை. என்னை எவர் வழிபடுவாரோ அவர் என்னிடமுள்ளார். யானும் அவரிடமுள்ளேனென்பது) என்று கண்ணபிரான் ஸ்ரீகீதையின்கண் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். ஆயின் ஒரு பட்டணம் சர்வஜ்ஞியர் வசிக்கப்பெற்றும் பல பொருள் நிறைந்தும் பற்பல அலங்கார பூர்த்தியெய்தியுமிருப்பினும் கடவுளது கலைநிறைந்த தேவாலயமில்லாதிருந்தால் அது நீரில்லாக்குளம்போல் பாழ் என்

[illegible]

றே கொள்ளவேண்டும். தாம் சிருட்டித்த வுலகில் தாமே அந்தர்யாமியாய் அல்லவோ பிரவேசித்தார் என்பது வேத வழக்கு. "[illegible] | [illegible]" என்பதாதி வேதவாக்கியங்கள் இவ்விஷயத்திற்குச்சான்றுடையர்காள்! மேற்கூறிய விஷயங்களைக் கருதி [illegible]யாவது பழைய தேவாலயங்களைப்புதுப்பிக்கவும் புதி[illegible]ட்டவும் முயலுங்கள்! கோவிலில்லா வூர்களிற் குடி[illegible]க்காளாகாதீர்கள். வேறு வீண் செலவுகளை[illegible] குறைத்திடுங்கள். இந்து கலிகாலம் என்பதை நீ[illegible]றியீரோ? இக்காலத்தில யக்ஞம் முதலிய நற்கிரியைகள் குறைவின்றி முற்றுப்பெறுவது அசாத்தியம். யஜமான் ரித்துவிக்கு இவர்களுக்குச் சிரத்தை மிகத் துர்லபமாயிருக்கிறது. அவரவர் புகழுக்கெனவே செய்துவருகிறார். தக்ஷிணை முதலிய சங்கதி இக்கால யாகத்திற் குறைவென்பது ஏதும் ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாத விஷயம். யக்ஞத்தின் ஆயுள் தக்ஷிணை என வேதமோதுதலால் அவ்வித தக்ஷிணாஹீன யாகம் கேவல சரீரமாம். கடவுள் திருக்கோயிலமைக்கப்பொருள் அவ்வளவு சுத்திபெற வேண்டிய அவசியமில்லை. திருட்டுப் பொருளைக்கொண்டும் கடவுளை வழிபட்டுப் பெரும்பேறு பெற்றவர் அனேகருண்டென அனேகசைவவைணவ பக்தசரித்திரங்கள்சொல்லுகின்றன. இனி கடவுள் வழிபாடு ஏதோ நற்பயனை அளிக்குமேயன்றி வீணாகாது. ஆதலாற்றான் கண்ணபிரான் கீதையில் "[illegible]" என்று (இதன் பொருள்: ஒருவன் துராசாரமுள்ளவனாயினும் என்னையே இடைவிடாது வழிப்படுவானாயின் அவன் துணிவுள்ளவனாதலால் அவனைச்சாது வெனவேண்டுமென்பது) சொற்றார். கேவலம் அன்னதானமுதலிய பலதர்மங்கள் தற்கால ஜனங்களுக்கு இம்மையில் ஒரு திருப்தி கொடுக்குமாயினும் மறுமையில் பெறுவோருக்கு ஏதும் பயன்றரா? இவ்வாலய தருமம் [illegible]வோருக்கும் பெறுவோருக்கும்இம்மை மறுமை இருமையும் விளைவிக்கும். இவ்வாலயத்தைப் பிரதிஷ்டித்துக் கடவுளுக்கு நிவேதனஞ்செய்த வன்னத்தைமற்றவர்க்களித்தலால் பகவதாராதனம் அன்னதானம் என விரண்டு தருமங்கள் கைகூடுகின்றன. கடவுள் நிவேதனத்தை உட்கொடலால், உண்போருக்கும்[illegible] அகத்தமைந்த பாவம் விலகப் புண்ணியம் சித்திக்கும். [illegible]கேவலான்னதானத்தில் அவையாப்பயன. இனித் தன் கிருகத்திற்றானே பகவதாராதனம் செய்து அங்கு நிவேதனஞ் செய்த வன்னத்தைக்கொண்டு சந்தர்ப்பணம் செய்வதே போதுமானது. ஆலயப்பிரதிஷ்டை வேண்டியதுஎற்றிற்கெனின், ஆலய பூஜையைப்போல் கிருகபூஜையில் தமக்கும் பிறர்க்கும் நற்பயன் கைகூடுவது கஷ்டசாத்தியம். தேவாலயத்தில் பலர் கடவுளை வழிபட்டுய்வார் என்றோம். கிருகத்தில் கடவுளை வழிபடுதல் ஒருவர்க்கோர்பயனைத்தருவது

ஸிஷஷிடிஷி: ஸூர்யாதிதிநவஸஸ்யாம் ஸமாதேஷவர்தி ஷிதாமஷவயை வகஷ்டிநந்திவேஷ்ஜ்மத்து நாகியீநு வொசியஸ ஸஷஸஷம் ஷவதேக்ய கிரேஷடிரகண ஷாபாவேவேதி ஶுஷபாவநவேஷ்ய ஸஸ்யவ ஸெஷாஷ வாஸவ பொஜநாஷாவாகஷ உக்ஷஸஷீவை வநபேவ. ஶுஷபஷஸஷவேஷஷவொ கிஷேஷஷ ஷ ஶஜீஷதீதி- கிஷஷ ஷமர்த்தஷஷமஷாரர்யநம் காஷ்ஜம் க்ஷுேமதஷாரர்யநம் ஶஷக்ஷீஷஷ ஷஷதீதி அஷகேஷ ஸ்ரீமஷ்வே ஷஸஷம் ஸ்மாஷஷநம் வேஷக்ஷவ ரரஷம் ஷ்வாஷ்யாவநம் ஊதி உக்ஷ்ருஷ: வரஷ வேபஷம் ஷ்ராஷ: ஷ்வேராஜநம் வஷஷம் ஷாவ ஷ்வேஷஷஷ ரரஷேஷ:ஶேக்ஷவாவக: இதி வரஷஷஷஷிவநவஷநம்வக்ஷதம்.

ஸஷஜரராஜ: -

ப்ரதிஷஷ்ட

ஶுபஷஸஷஷஷஷயா:! ஸாதரஷீஷ கிஷ்ஷிவ ஶ்ரூயதாம் ஷஷத!

அயிக்ஷாஷஷஷஷம் வஷஷஷவிஷயம் ஸஷவஷெஷா க்ஷாஷஷவஷிகா: அதீத வஷரஷ் ஶாஸவதீகா யஸ ஷாகாக்ஷதஷேநாஷி ஷஷ்டிவேஷஷஷஷாய ஷவி. ஶுபஷா: வேஷாஷஷ வஷ்ருஜக்ஷஷேஷ ஷ்ருதா: ய ஷா: வேராக்ஷஷவே காஷாஷேயேண ஷாஷஷத ஷாஷ காஷவேஷேபதஸ்ஜாவேஷாஷஷஷேஜா திஷவேஷா கூஷஸாஷ. வேஷவக்ஷாஷகிவேஷஷஷ்ய ததிக்ஷாஷிதா வேஷாஷஷேஷஷ ஶஷ்ருக்ஷஷந வரஷ ணிதிஷம் ஷாஷஷிஷ அஷிநு ஷாரதேத வதேஷா: காஷாஷ வஷஷஷ வஷஷவேஷாஷாஷ ஷஷேஷஷஷ்ரு நிவஷநவஷவிஷயஷிரஷஷஸ்ய ஷஜாஷிஷ: வே நவ தேஷாஷநாஷ்ருவண ஶஷேக்ஷணாஷ்ரஷவிக்ஷத யிமோ விஷாஷஸ:ஷஷஷஷ நஷவநிதஷிரவோ ஷிஷவதஷேஷ. தேவஸஸ்ஷகாவேஷஷஷஷஷஷஷ ணயிகா தக்ஷாநஷஷஷஷ ஷ்ருஷஷஷ்ருதிவோஷித ஷகஷஷஷஷஷஷண ஷஷநஷஷணாஷ வரஷஷதிம் ஷ்ராஷது-

தகோஷாஷதா காஷேநயவநஷேஷஷஷஷாஷஷ்ஷக்ஷஷம் ஷாரஷஷஷஷ ஜநாஷஷஷஷஷ க ஷ்ராணக்ஷா ண ஶாஷ்ர வ ரர: உஜ்ஜதபரஷ வரிஸீஷ நா: ஜநா: ஶுஷத. ஷஷஷஜாநாவஷஷ்ஷத விஷெ வேஷாஷேஷ ஜஷேஷஷ ஷரஷகாரஷணிவேகாஷம வாது வரரஷ்: ஷஷஷேஷக்ஷ ஜநாஷஜ்ராதிஷா ஷாஷஷாஷாஷகாஷ ஜாக்ஷாஷஷ்ராஷணாதிநாம் வம

தேவாலயாராதனம் பலர்க்குப்பல பயன்களைத்தருவது. அது கொண்டே ஆகமங்களில் "இருகபூஜை ஆன்மார்த்தம், ஆலயபூஜைபரார்த்தம்" எனச்சொல்லப்பட்டது. "பரம் எனில் உயர்ந்தது" அர்த்தம்- பொருள், அல்லது பயன். உத்தமப்பயனாய் மோக்ஷமளிப்பது "பரார்த்தம்" என அச்சொற்குப்பொருளும் உரைக்கப்பட்டது.

வரும்.

(மொழிபெயர்ப்பு.) இலத்தூர்,

சுந்தரராஜசாஸ்திரிகள்.

சோ ம.

ஐயா !

இவ்விஷயத்திற் சிறிது திருச்செவிசாய்த்திட வேண்டுமெனத் தங்கள் கனத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். இப்பஞ்சாங்க விஷயமாய்ச் சில வரிகள் சென்ற பப் மாசத்திய பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டன. அவைகளைக் கண்ணுற்ற யாம் எமது அபிப்பிராயத்தையும் வெளியிட முனைவந்தோம்.

"வேதங்கள் யக்ஞம் முதலிய நற்கருமங்களைக்கூறிவருகின்றன. அவ்வேள்விமுதலிய நற்கிரியைகள் காலத்தைக்கண்டே செய்யற்பாலன. அக்கால நியதியும் ஜோதிடத்தாலன்றித் துணியப்படாது. ஆகலாற் சோதிடம் வேதாங்கம் என்ப" என்பதாலும் "இது வேதத்தின் கண்" என்பதாலும் வேதாங்கங்களுள் இது மிக முதன்மைபெற்றது என்பது பெறப்படும். இப்பரதகண்டத்தில் வெகுகாலத்துக்குமுன் அனேகர் இச்சோதிடத்தில் மிகப்பயின்றுவந்தார்கள். அதில் அனேக வுண்மைகளை அறிந்தார்கள். அம்மகான்கள் பெயரைக் கேட்டவுடன் இக்காலத்துப் புறத்தேச கல்விமான்களும் தலைவணங்கி வருகிறார்கள். அவர்கள் அக்காலத்திற் சோதித்து நல்ல பஞ்சாங்கங்களை எழுதி அதன்வழி நல்ல கருமங்களை நடாத்தித் தாமும் அனுஷ்டித்து நல்லுலகஞ்சென்றார்கள். பிறகு யவனர், மிலேச்சர்முதலிய புறத்தேயத்தவர் இத்தேயத்தை ஆண்டிட நேர்ந்தது. உடனே இத்தேசத்து நல்லோர் வயிற்றுப்பிழைப்புக்குமருந்தி அதைத்தேடிதே அவர்களுக்குப் பரமப்பிரயாசையாய்முடிய நன்னூலாராய்ச்சி யிழந்து புறநூற்பழக்கம் மலிந்து உண்மையொழித்திட நேர்ந்தது. இவ்விதம் அஞ்ஞானம் மலிந்து வருவதைக்கண்ட கருணைமலிந்த வராஹமிஹிர பகவான் ஜோதிடநூலறிவற்ற ஜனங்களிடம் கிருபையாலும் பிராமணாதியோர்க்குப் பஞ்சாங்கமின்றியமையாமையாலும் அக்கால கிருகஸ்திதிக்கனுகூலமாக "மீனாதேஶ்ரூய:" என்பதாதி வாக்கியங்களை எழுதியருளினார். இக்காலத்துக் கணக்கர் எவரும் உண்மையிற் பூகோள ககோள விஷயமறியாதவராயினும் ஏதோ ஒருவழி முற்கூறிய வாக்கிய வழியால் திதி நக்ஷத்திராதிகளை எழுதிவைத்திடுவோர்கள். அவ்வாக்கியங்கள் இப்பொழுது வரவரக் கண்பார்வைக்கு ஒத்துவரா

[illegible]

தொழிய சேர்ந்தது. "[illegible]" "கண் பார்வையுடன் முரணும் கணிதத்தாற் சித்திக்கும் எந்தக் கிரகமும் ஸ்தூலமாதலால் அது கன்மங்களில் உபயோகமாகாது" என்று சோதிடம் முறையிடுகின்றது. ஆகையால் இக்காலம் இந்த ஸ்தூலபுத்திகள் செய்யும் ஸ்தூல கணிதத்தாற் கர்மங்கள் தமோறுவதை நோக்கி வைதிகருட்சிறந்தவரும், மகாவம்சத்துதித்தவரும், ப்ராசீன நவீன கணித தந்திர வல்லவரும், சோதிகளின் சூக்ஷ்ம கதியறிந்தவரும், வேத சிரௌத ஸ்மார்த்த சாஸ்திரானுஷ்டானுஷ்டாபன துரந்தருமான திருவையாற்றில் வசிக்கும் ப்ரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசுவர சிரௌதிகள், ப்ரம்மஸ்ரீ வெங்கடேச தீக்ஷிதர் இவர்கள் சுத்தமானதும் திருக்ஸித்த கணிதசித்தங்கள் ஒத்துவரக்கூடியதுமான ஓர் ஸௌரமான பஞ்சாங்கம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பஞ்சாங்கத்தை ஜனங்கள் பெரும்பான்மையாய்த் திருக்கணிதபஞ்சாங்கம் என்பார். இதில் திதி விஷயத்திற் பூர்த்தியத்துள்ள பமத்திய திருக்ஸித்தம் சொகிக்கவேண்டும் (பூமத்தியம் - இப்பூமியை ஓர் விளாங்கனியாய் வைத்து அதில் மேலுங் கீழுமாய் ஒரு துளையிட்டுப்பக்கத்துத் துளையிட்டு இரண்டிலும் ஒவ்வோர் ஈர்க்கை விட்டால்இரண்டும்சேரும் நடுவிலிருக்கும்பாகம் பமத்தியம்- (அசுவதிமுதல் ரேவதியளவிலுள்ள நக்ஷத்திர சக்கிரத்தின் நடு) கிரகணாதிகளிற் பூபிருஷ்ட திருக்ஸித்தமே. (பூபிருஷ்டம் - பூமியின்மேல் ஜனங்கள் வசிக்குமிடம்) பூமத்தியமும் பமத்தியமும் ஒன்றென்பதற்குப்பிரமாணம். ஸித்தாந்தசிரோமணிகோளாத்தியாயத்தில் "[illegible]" இதன்பொருள்: இந்த அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்கள் அமைந்த இந்த நக்ஷத்திர சக்கிரத்தின்நடுவும் பூமத்தியமும் ஒன்றுவென்பது. இதன்கருத்துரை- இப்பூமியைச்சுற்றிச் சமானவளவில் கிரகசக்கிரம் இருத்தலால் அதன்நடு இதன்நடுவேயெனல் ஒக்கும் என்பது. இவ்வுண்மையறியாதநாட்டுப்புறத்துப்பஞ்சாங்கிகள் சிலர்இச்சோதிடநூல்களைப் படிக்காமலும் படித்தோர்பாற் கேட்டறியாமலும் வீணில்அகங்காரங்கொண்டு உண்மையைவிட்டுவீணில் பூமத்தியம் வேறு, பமத்தியம் வேறு என்கிறார்கள். இவர் சோதிடநூலறியார். இவர்க்குச் சில தமிழ்ப்பாடல்களே தெரியும். இவ்வளவுகாலமாய்க் காஷ்டவாதம் பண்ணுமிவர் ஏன் பிரமாணம் ஒன்று காட்டக்கூடாது. இருந்தாற் காட்டார்களா? இல்லைப்போலும். இக்கணித வுண்மையறியாதாரிடஞ் சென்று ஏதோ சுத்த பஞ்சாங்கங்களால் உலகம் கெட்டுப்போவதுபோல அபிநயித்துக்காட்டித் தாமும் அவருடன் அகாலத்திற் செய்யுங் கர்மம் நிஷ்பலமாதலாற் கெடுகின்றார். இதுமட்டோ! பண்டிதர் நிறைந்த சபையைக்கண்டால் விட்டாற் போதுமென வெடுப்பார் ஓட்டம். அந்தோ! இவர் வீணில் இருக்கலாகாதா. இனி வெப்பத்தூர் ப்ரம்மஸ்ரீஸ்வாமிநாதசாஸ்திரிகள் அவர்கள் எழுதிய திருக்கணிதாபாஸத்துவநிரூபணம் என்னும் கிரந்தத்தைக் கண்ணுற்றோம். எமக்கு அளவிலாவானந்தம்விளைந்தது. எழுந்த அந்நூலுக்கும் நூலாசிரியருக்கும் ஒரு வந்தனமுஞ் செய்தோம். அச்சாஸ்திரிகள் எழுதிய சோதிடக்கிரந்த மான்மியத்தை அம்மம்ம! யாரும

[illegible]

றியார். வராகமிஹிரகர் முதலிய தொல்லாசிரியரும் அறியாத உண்மை அதில் அமைந்திருக்கிறதாக வெண்ணுகின்றாக் கியோர். அவர் எழுதும் மகோபந்யாசத்தைச் சிறிது எடுத்து வெளியிட்டுப் பிரகடக்குவாம். அவர் கூற்று: கிரணம் அநுஷ்டேயம் என்றும் (அநுட்டிக்கவேண்டியது) அனநுஷ்டேயம் (அநுட்டிக்கக்கூடாது) என்றும் இருவகைப்படும்.

[illegible]

என்பதனால் சூரியனைச் சந்திரன் மறைத்திடுவான் என்பதும் சந்திரனைப் பூமியின் நிழல் மறைக்கும் என்பதும் சோதிடத்திற் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதஞ் சம்பவிக்கும் கிரகணம் அநுட்டிக்கத்தகாது. தருமசாஸ்திரங்களில்

[illegible]

என்று இராகு பிடித்தகாலத்தே ஸ்நானமும் தானமும் சிரார்த்தமும் செய்யவேண்டுமென விதித்தலால் இராகுபிடித்த கிரகணமே அநுட்டிக்கவேண்டும் (இந்தத் [illegible]சாதந்திர கிரகணம் கேதுவுக்கில்லையோ அந்த ராகுவைக் [illegible]டாலல்லவோ ராகு தரிணம் கண்டதெவர்? கண்டவர் அவன் வடிவத்தை வர்ணிக்கட்டும் பார்ப்போம். ப—ர்.) என்பது.

ஆயின் பூமியின் சாயையால் நேர் [illegible] சந்திர கிரகணம் அநுட்டிக்கத்தக்கதல்லவென்றும் ரா[illegible] சந்திரகிரகணம் அநுட்டிக்கத்தக்கதென்றும் ஆகின்[illegible] சாஸ்திரிகாள்! வலசீர் கற்றிப் புலவருந்தம் [illegible] பதை மெயாததது உமது கொள்கை. நீவிர் மீமா[illegible] நியாயங்களாற் காட்டிய பெருஞ் சித்தாந்தத்தை [illegible]ருமக்[illegible]ப்போம்.

சாஸ்திரிகாள்! உம்மிடந் தெரிவி[illegible] வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அது யாதெனில் [illegible] கேது கிரஸ்தக்கிரகணம் அநுட்டிக்கவேண்[illegible]லையா. ராகுதர்சனம் என்று இருக்கின்றதேயன்றிக் [illegible] அநுட்டிக்கவேண்டுமென்றில்லையே. அந்தோ! [illegible] நமக்கு [illegible]துரைப்போம். ஒவ்வொருவரும் சோதிடம் அறிந்தவராக நினைத்துக்கொண்டு பஞ்சாங்கங்களைத் [illegible] படித்த நினைக்கிறார்கள். இவர்கள் தமக்குத் [illegible] சாஸ்திரம் உண்டென நினைப்போ நினையாரோ [illegible] சமூசயமுண்டாகின்றது.

அந்தோ! பஞ்சாங்கங்களிற் சாரங்களில் ராகு கேது சாரங்களைப் பார்த்தும் அவற்றின் இயல்பையும் [illegible]தையும் அறியாது ஏதேதோ கிரகணத்தைப் பற்றித் தோன்றியவாறு எழுதுவதை மறுக்கவேண்டி நாமும் எதும் எழுத வேண்டுமென்று கௌரவத்தைக் குறைத்துக்கொள்வது நீதமல்ல.

இனிப் பர்வாந்தமோக்ஷம் பிரதிபதாஸ்பர்சம் என்பது எதனாலோ? சித்தாந்தசிரோமணியில் எமது சித்தாந்தியார் இவ்வுண்மைகளைப் பலவாறு எடுத்து விரித்திருக்கின்றார். 'சந்திரகிரகணத்திலும் விசேடங்கூறுகின்றார்' என்று தொடங்கி

[illegible]

என்றும், சூரியசித்தாந்தத்தில்

[illegible]

என்று

[illegible]

தொடங்கி [illegible]

[illegible]

என்றும் இருக்கின்றது இவ்வசனங்களில் அ[illegible]ட்கருத்தை இஃதெனத் துணிந்தறியாதார் தத்தம் புத்திக்குத்தோன்றியவாறு பிதற்றுவார். ஆயினும் அவரிடங்கேட்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. இக்குற்றம் வாக்கிய சித்தாந்தம் என இருவகைப் பஞ்சாங்கங்களிலும் வராதோ? என்பதே. வராதெனின், அதன் வேற்றுமை அடியிற்கண்டவாறு அமைந்ததென்னே? பாருங்கள்! இவ்வேற்றுமைகள் அமையும் வழி அடியிற் காண்க.

[illegible]

	[illegible]	[illegible]		கிழமை	[illegible] நாழிகை	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	மார்கழி	8	வியாழம்	11 - 11	4 - 39	10-36
	[illegible]		26	திங்கள்	5 - 22	[illegible] 29 - 22	[illegible] 3 - 36
	[illegible]	வைகாசி	26	வியாழம்	7 - 30	59 - 40	[illegible] 5 - 14

[illegible]

[illegible]	[illegible]	புரட்டாசி	26		25 - 51	26 - 58	[illegible] 3 - 10
	[illegible]	ஆடி	5	சனி	20 - 31	22 - 48	26

[illegible]

ஓய் சாஸ்திரிகாள்! இக்குற்றம் இருகையிலும் நிறைந்ததோ? இதுவும் நமது பக்ஷத்திற் குற்றமென்று இன்றே அறிந்தோம் என்பீரேல் இனியேனும் வாயடங்குவீர். இனி உமதிறமை நடத்தாதொழிவீர். உண்மை அறிவீர். நியாயம் பிறழீர். நல்வழி நடப்பீர். நண்பரோ! எம்மிடம் கேட்பின் யாம் உரைக்குஞ்சமாதானம் இஃதென வறிவீர். அதாவது: "இக்குற்றம் பஞ்சாங்கத்ததல்ல. மற்றுக் கிரகணத்தக்கும் திதிகளுக்கும் வெவ்வேறு திருக்சித்தத்தைக்கொண்டு முடித்தலால் அது வேற்றுமை காண்பிக்க நேரிட்டது" என்பது. [illegible] என்பதால் கிரகணம் தவிர மற்றவிடம் புபிருஷ்ட திருக்சித்தத்தை நிஷேதித்தமையாலும் [illegible] என்பதால் சிராத்தாதிகளுக்குப புமத்திய திருக்ஸித்தமே கிராஹ்யமென விதித்தமையாலும் என்க. இனிப் பர்வாந்தத்தில் ஸ்பர்சம் பிரதிபத் ஆதிமோக்ஷம் என்பது புபிருஷ்ட திருக்ஸித்த திதியைப்பற்றியது. அத்திதி சிராத்தாதிகளுக்குதவாது. அதுகொண்டே பஞ்சாங்கத்

ஜலாஹஜெடிமஷஜ்ஜஸெடெநவஸ்ராஷாநி காமரெஷி திவ வயஉர்ஷிகஜ்மம,

உபயத்ர ஹொகயாஜ: திதிவ்ருத்திக்ஷயா வயிக்ருஷ் க்ஷிஷ்லிகிஜவ்யவிஷது. தத்ரவிஷாரபாஜ: யத்ர ஷவ ராஹூ தபக்யாஷி ந்ருதீ கஷவ்ய யாதிதி: க்ஷயெ வர்த்தந்தகதந்வ்யா வ்ருஜ்ஷளஷாஜ்ஜ்ய தயொத்ராம் ஐதஸ்யவ்யாவ்யாநெ வாத ஷ்ஷ்ரந்தமூலைர் வ்ரு ஸ்ரமஷாவஷ்யெதெ நதர்க்ஷயெந ஐதி ஜயவா வா ஸ்ரம்ஷவஷ்நாய தீக்ஷிதெக: உக்தவாச் தமெதாவ்ய யிகாஷ்யூஜி: க்ஷபொவா நவம்மஜ்ஜெதி த்ருக்தவ்யா யம்வதீதி ஜ நமெதமாஷிண:,

அஷொயெதஷாம் வ்ருந்யூத்ஜதா.ஜுயஜ்மரவஷ்ய த மாஷிணாஜஜதாம் வர்த்வெஷத்ஷி வெந்தக வ்ருகாரெண திதிபரவதா க்ஷீயதெதாவதீம் வ்ரு ஷிநாயிமஹூதீதி வாமெவாவிஷித ஜத்ருந்தஜா நம்தீஜ்யகா வாக்யாஸீத்யா த்ரிம்ஹூர்த்தாதிவ்ய யிகக்ஷயொநஜவெஷ தாவதீவ்ருஷிஹூவதீதிஜந்ய ஜாதா: ஷஷிவந்திக்யஷஜ வாக்யாத்ஜுவ்யு விவ்ருதி வத்திஹெத்யவாம் கயம்கஷிரு வாக்யாத்ஜு ஹெ ஷ்ரீஷபதாஜயஷ்ஜம: நெவஹதாவஜ் வ்ருஜெஷ: க்ஷ யஷ்வா வார்ஜகாஷாவ்ருத்யவாதி உஷபத்ருகா ஷவெஷ்யு தா வ ரா ஹூ வ்யா ஷி ஷா திமெ: வ்ரு ஷிகாஷவாய வம்ஷஷெந்தஷாவிக்ஷயகாஷெ வாவி வ்ருஜிநதெகவ மெகஜிமூர்த்தாவஹாதா ஷஷி ஷாத்ரிமூர்த்தயதா ஐதெவ்வ வக்தவ்யகாஜ யஷ்யெநமெநவ ஷ்ராகெநதிம்வி ந்ருநயாஜஉஜ வஷாமொநாவிக்ஷய: மாஹூஷாஜதஐதி திரஷெ யிதாம் ஹக்தாஜ: தயாவிதிரஷிதாத்ஜுஜவமதாம் மணநவ த்ரியாஜா நவாவெக்ஷ க்வாஜிஷாஜமயா ஹெஷ்ரவெக்ஷ்யெத. யது-வ்ருத்யாஷிகெவ்ய ஜெ வக்யிமுர்த்தாஹ்யா வாராஹிகம் ஷதயாஷெவிஷா யஷி த்ரிமூர்த்தாஹவெஷ வாயம்ஷவெவிஷா யம்விதிணாய: ஐதீஷஜிவ்ருஜணயம்தி வ ஹெஷ ஷாயநெ ஷதயாகெவா யதாவராஹா வ்யா வ்யூஷாவஐத்ருத்ஜு: அஷாதிதி:ஷாயம் த்ரிமூர்த்த த்ரஹவெஷ்ஷி ஹெஷவமர்ஷெஷ்யுத்யதஜு: நவெஷ்ய தாவதாஷி ணாகா தாஜிஷவ்ருஷிமிதி விஷ: வ, வஷவ, ராஜஹெஷாயஜு:, விவஷ

ளில் அந்த திதிகள் எழுதப்படவேயில்லை. 'தஷாச ஹஷெ ஷஷ்ஜஷெநவஸ்ராஷாதிகாஷெஷ' என்பதால் தன் தேசத்துள்ள இருக்கின்ற திதிகளிற்றானே சிராத்தாதிகளை அனுட்டிக்கவேண்டும் என்று பெறப்படுதலால் அதுவே பஞ்சாங்கயோக்கிய திதியாம். இதுவும் நிற்க. மேலே நோக்குவாம். திதிகளின் விருத்திக்ஷயங்களைக் குறித்து ஏதேதோ எழுதிவருகிறார். அதிற்சில விசாரிக்கவேண்டியதுண்டு. 'ஜவாராஹூஜயவ்யாஷி ந்ருதீ கஷவ்யயாதிதி:| க்ஷயெ வர்த்தந்தகதந்வ்யாவ்ருஜெளவாஜ்ஜ்யதயொத்ரா' என்னும் வசனத்தை வியாக்கியானஞ் செய்யுமிடம் ஸ்ரீமாதவாசாரியரும் வைத்தியநாததீக்ஷிதரவர்களும் 'இந்த மூன்று முகூர்த்தங்கள் விருத்தியால் சம்பவிக்கும்' என வெழுதினமையால் ஆறுநாழிகைக்குமேல் விருத்தி எங்குஞ் சம்பவிக்காதென்பது காட்டப்படும் என்றார். இவர் தர்மசாத்திரங்களை பொருளறிந்திலர் போலும். அன்பர்காள்! ஜ்யோதிஷசாஸ்திரிகள் அறியாமையைப் பாருங்கள். திதிகள் எவ்வளவு குறையுமோ அவ்வளவு விருத்தியடையாதென்பது சோதிடங்கற்றவர் யாவர்க்கும் தெரிந்தது. அதை இவர் அறிந்திலர். மேலும் இவர் கூறும் வாக்கியபஞ்சாங்க வழியில் மூன்று முகூர்த்தம் விருத்தியுண்டெனவெழுதியதும் அசம்பவம் என்பதுமறியார். கூலோகார்த்தம் முரணுமாறு பொருளுரைத்தது முன்று. உண்மையில் அவ்வசனப்பொருள் யாதெனில், இந்த வசனத்தில் விருத்தி இவ்வளவுகாலம், க்ஷயம் இவ்வளவுகாலமெனவரையறுக்கப்படவில்லை. இரண்டுதினங்களில் ஒரு திதி அபாரஹ்ணம் (பிற்பகலை) வியாபித்தல் விருத்தியிற்றான் கூடும் என்றும், அந்த விருத்தியும் எவ்வளவெனில் இரண்டொன்றானால் போதாது பற்றி மூன்றுக்குக் குறையலாகாதென்றும் ஏற்படுகிறதேயன்றி உலகத்தில் திதிவிருத்தி ஆறு நாழிகையென்பதும் அச் செய்யுளில் வெளிப்படவில்லை.

இனி இதே சுலோகத்தால் சற்றேறக்குறைய ஒரு யாமவிருத்தியுண்டு என்பதையும் நிரூபிக்க வல்லமை எமக்குண்டு ஆயினும் அது கணிதவறிவற்றவர்க்குப் புலப்படாமையாலும் விரியுமாதலாலும் இம்முறை விட்டோம். (அதை மறுமுறை அவசியம் வெளியிட்டிடுவோராக. பத்—ர்.) மேல் 'வ்ருத்திகெவெ்யஜெவ திதிம்ருத்தாஹ்யவாஹஷிஷ் கதயாஷெவிஷாயஷி| த்ரிமூர்த்தாஹவெத்ராயம் வவெஷ்யெஷாயம் விதிணாய:|| என்பதாதி சில வசனங்களைத் தனக்குச்சாதனமெனமயங்கியெழுதினர். (ஷதயாஷெ இரண்டு தினங்களிலும் அபராஹ்ணவியாபியில்லாவிடில் சாயங்காலத்தில் மூன்று முகூர்த்தமுள்ள திதியே கிரகிக்கவேண்டியது என்பது பொருள்) இதனால் இவர் கருதியது யாதும் நிறைவேறவில்லை. எக்காரணத்தாலோ நம் சாஸ்திரியார் இவ்வசனப்பொருள்களை ஆராய்ந்து தமக்குச் சாதகமென வெழுதினர்.

இன்னும்வரும்.

எ. எஸ். ராமசேஷய்யர், பி. ஏ.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

௬ - புத்தகம்]   சிதம்பரம். நந்தன   ஆனிமீ ௨௮   [இலக்கம் - ௧௦

ஜநத்குருதூஷண தூரீகரணம்.

௧௬௬-ம் பக்கத்தொடர்பு.

மேல் அவர் வைதிகரென்றால் சிவனை வழிபடுபவரென்று பொருள் தராதெனக் கூறினார். வேதநெறி நிற்போரே வைதிகரென்று இவரும் ஒத்துக்கொள்கின்றார். வேதநெறி நிற்பாரென்றால் வேதமாகிய நூல்காட்டிய வழி ஒழுகுபவர் என்று பொருளாகின்றது. வேதமானது சிவபெருமானை வழிபட்டு முத்திபெறும் வழியைக்காட்டலால் வேதநெறி நின்றோர் சிவனை வழிபடுபவராகின்றார். வைதிகரென்னுஞ் சொல்லே சிவனை வழிபடுபவரென்று பொருள் தரத்தக்கதாகவிருக்க வைதிகரென்னும் சொல் சிவனை வழிபடுபவரென்று பொருள் தராதென்று கூறுவதெப்படி? அச்சொல்லே சிவ வழிபாட்டைக் குறிக்கும் பொழுது வேறோர் அடைமொழி அதன் பொருட்டுக் கொடுப்பதெற்றுக்கோ? வேதத்துள்ளே பல சமயங்களுளவாதலால் அப்பகுதியில் நாம் சைவக்கொள்கையரென்று காட்டற்கு அவ்வடைமொழி வேண்டுமெனின், வேதத்தின் முடிந்த முடிபு சிவவழிபாடென்பது வெளிப்படையாதலால், அதனை மற்றொன்று கொண்டு விசேடித்தல் வேண்டா. இனி அப்படி ஒத்துக்கொள்ளினும் வைதிகசைவர் என்று இவர் வாயெடுக்குமுன் நாம் "வைதிக வைஷ்ணவர்" என்று இவர் பங்காளிகள் பங்கு பிரிக்க வந்துவிடுவர். என்பர் தாம் தேடிக் கொள்ளும் ஏது தமக்கே சங்கடமாய் வந்துமுடியும். இனி வேதத்திலே கூறும் வழிபாடெல்லாம் சிவ வழிபாடேயாதலால், வைதிக நெறி நிற்போர் சிவவழிபாடு செய்பவரேயெனப்பட்டு, அவரை வேறுபிரித்துச் சைவரென்னும் அடைமொழி கொடுத்தழைக்கவேண்டுமென்பது பிரயோஜனமற்ற வாதமாய் முடிந்தது. மேல அவர் "தெய்வ சம்பத்தொழிந்த வைதிகம் வாளை மேற்கொள்ளாத விவாகச் சடங்கு மாத்திரமாயொழிந்தது" என்றதும்மேற்காட்டிய நியாயங்களால் நிரஸ்கரிக்கப்பட்டது. இனி வைதிகத்துக்கு வேறாயுள்ளது சைவம் என்று ஸம்புகன்றது போல் தாம் சைவத்துக்கு வேறாயுள்ளது வைதிகமென்று சொல்லவில்லை யெனகின்றார். அதனால் இவர் வைதிகமென்பதும் சைவமென்பதும் ஒன்றே யென்று ஒத்துக்கொள்கின்றார். இது நமக்கும் சம்மதமே. வைதிகமென்பதும் சைவமென்பதும சிவவழிபாட்டையே குறிக்கும் ஒருபொருட்சொற்களாக அதனை மறுத்து இரண்டென்பது நன்றன்றே. நாம இவ்வாறு வைதிகமென்பதும சைவமென்பதும் ஒன்றே யென்று கூறும் இயல்புடையேம். அவ்வாறு நாம் முக்காலும் சொல்லுவோம். இவரோ தம்மை வைதிகரென்று கூற ஒருபோதும் ஒத்துக்கொள்ளார். வைதிகமென்றால் உயிரில்லாத உடம்புபோலாமென்று நிந்திக்கின்றவர். வைதிகரல்லாத இவர் அவைதிகர் போலும்! இவ்வைதிகர் அது மாத்திரமா! வேதம் மோக்ஷகரமென்றும், வேதம் சிவவழிபாடு கூறினதில்லை யென்றும், வேதம பசுநூல் என்றும், வேதம் மயக்கஞானத்தைக் கொடுப்பது என்றும், வேதம் மோகத்தைத் தவிராதென்றும், வேதம் சாமானிய ரிஷிகளாற் கொள்ளப்படுவதென்றும், வேதம் பிரமனிடத்தன்றிச் சிவனிடத்தில்லை யென்றும், வேதம் பல தெய்வங்களைக் கூறுவதென்றும், வேதம் பூர்வபக்ஷமேயன்றிச் சித்தாந்தமாகாதென்றும் கூறும வேதநிந்தகர். இவர் மாத்திரமா! இவருடைய சகோதரராகிய ஞானாமிர்தத்தாரும் அத்தகையரே. வேதத்தை நிந்திக்குமிவர்கள் வேதத்தினுட்பொருளாகிய சிவபெருமானை நிந்தித்தவராகாரோ? சிவபெருமானது திருவாக்காகிய வேதத்தை நிந்தித்து விட்டுச் சிவபெருமானிடத்தே அன்புடையார் போல நடிக்கும் இக்கலிபுருஷர்கள் சைவாபிமானம் மிக அழகுடைத்தாம்! இவர் போலொத்த வேத நிந்தகர்களாகிய அவைதிக தாந்திரிக சைவர்களையே வைதிகரினும் வேறாகிய சைவர்களென்று நாம் வேறுபிரித்தோம். தேவாரத்தின் சிறப்புரைக்க வெழுந்த நாவலரொருவர் வேதங்களை யிகழ்ந்தது போல ஆகமச்சிறப்புரைக்க வெழுந்த விவர் வேத நிந்தனை பண்ணினாலன்றி ஆகமத்துக்குச் சிறப்புண்டாகாது போலும்! நல்வழி வந்த நல்லாசிரியரிட

த்தே ஓர் வரம்பினின்று கலோத தான் தோன்றித் தம்பிரான்கள் இவ்வனஞ் செய்யாது யாது செய்வார்? விபூதி யுருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொண்டுவேத நிந்தனை செய்யும் இவ்வேஷதாரரை நாம் யாரென்று சொல்வோம்! சமணரென்போமா? கிறிஸ்தவரென்போமா? இவர்கள் உண்மையான சைவர்களானால் வேதத்தை நிந்திப்பார்களா? சைவவேடம் பூண்டு சமயத்தைக்கெடுக்க வந்தவர்களென்றே நாம் இவர்களை வைத்துக்கொள்வோம். இவர்கள் கூறும் வேத நிந்தனைகள் ஆங்காங்கு இவர்கள் எழுதிவரும் விஷயங்களைத் தூரீகரிக்கு முகத்தாற் கண்டிக்கப்படுமாதலின், ஈண்டு அவை தம்மைவிடுத்து எடுத்த விஷயத்திற் செல்வாம்.

வைதிகம் உயிரில்லாத உடம்பென்பதால் வேதத்தில் சிவவழிபாடில்லையென்பதிவர் கருத்தாகின்றது. அதனை மற்றோரிடத்தும் விளக்கியிருக்கின்றார். ஆகலால் இவர் கூறிய இவ்வார்த்தை அறிவில் வார்த்தையே யென்றும் வேதம் கூறுவதெல்லாம் சிவவழிபாடே யென்றும் பல பிரமாணங்கொண்டு காட்டுகின்றாம்.

கைவல்ய உபநிடதம்.

வேதைரநேகைரஹமேவ வேத்யோ வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவ சாஹம்| என்றும்,

கடோபநிடதம்.

ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி என்றும்,

வாயுசம்ஹிதை.

ஓம் [illegible] வேதஸ:| [illegible] என்றும்,

காந்தம்.

[illegible] ஸ்ருதய: | ஸர்வேஷாமேவ வேதாநாம் [illegible]:|| என்றும்,

சிவபுராணம்.

[illegible] வேதாந்தேஷு [illegible]| [illegible]:|| என்றும்,

ஸ்ரீகண்டபாடியம்.

[illegible]| [illegible]|| [illegible]|| என்றும்,

ஹரதத்தர்.

வேதேஷு [illegible] ப்ரதிபாத்யதே || என்றும்,

அப்பயதீக்ஷிதர்.

[illegible]

என்றும்,

காளிதாசகவி.

வேதாந்தேஷு யமாஹுரேகபுருஷம்| என்றும் கூறுமாற்றால், சர்வவேதங்களும் சிவ வழிபாட்டையே கொண்டுள்ளன வென்பது நன்கு காட்டப்படுகின்றது. இவைபோன்ற பிரமாணங்கள் இன்னும் அனந்தமுள்ளன. தேவார திருவாசகங்களனைத்தும் வேதங்களையும், அவ்வேதங்களின் உட்பொருளாகிய சிவபிரானையுமே துதித்து, அதிலும் சிவபிரானைத் துதிக்குமிடங்களில் வேதப்பொருளாயுள்ளவர் சிவபிரானென்று நன்று காட்டுகின்றன. இன்னும் இதற்கு யாது வேண்டும்? அப்படியிருக்க நண்பர் வைதிகம் உயிரில்லாத உடம்பென்றும் வைதிகத்தில் சிவ வழிபாடில்லையென்றும் கூறியது அவர் அறிவின்மையையே காட்டிற்று. நண்பர் மற்றோரிடத்தில் தாம் முன்பு கூறிய அவைகளை மறந்து "வேதமும்சிவாகமும் சிவோபாசனையையே கூறுகின்றன" என்றும் "வேதவழியானும் சிவாகமவழியானும் சிவனை வழிபடுவோர் சைவரேயாவர்" என்றும் "வேதவழியினின்று சிவனை வழிபடுவதும் சிவாகமவழியினின்று சிவனை வழிபடுவதும் ஒன்றேயாகும்" என்றும் கூறுகின்றார். ஓரிடத்து இகழ்ந்து மற்றோரிடத்து ஒத்துக்கொள்வதென்னே! நண்பர் இன்னும் இதுபோன்ற பல வசனங்களை முன் பின் முரணக் கூறுகின்றார். நண்பர்க்கு ஓர் நிலையில்லைப்போலும்! அல்லது அடிக்கடி முன் சொன்னதைப்பின் மறந்து பின் சொல்வதை முன் நினைவின்றி இப்படிக் கூறுகின்றாரோ அறியோம். நண்பர் இனியேனும் நிதானமாக நின்று பேசுவாராக. இனி மேற்காட்டிய பிரமாணங்களாலும் இவரே யொத்துக்கொண்ட முறையானும் வேத வழி சிவபிரானை வழிபடும் வைதிகரை இவர் நிந்தித்தது பயனற்றதாவதும் மிகுந்த பாவத்துக்கிடமுமாய் முடிந்தது. விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி வைதிகராவாரும் சைவராவாரும் ஒருவரேயென்று வைத்துக்கொள்வோம். அது எமக்கும் சம்மதந்தான். ஆனால் நீர் மாத்திரம் வைதிகரினும் சைவர் வேறென்று பொருள் பட "வைதிக சைவமென்னும் இரு வேறு நாமங்கள் தனித்தனி மதத்தார்க்குச் செப்பும்பெய

ராய்ப் பெருவழக்காய் வழங்குவதாக" என்று கூறலாமோவெனின், அஃதுண்மையே, நாம் வைதிகரைச்சைவரன்றென்று கூறுகின்றிலேம். தற்காலத்திலே சைவரென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு வேத நிந்தனை செய்யும் இவர்போன்ற போலிச்சைவரையே வேறுபிரித்து அங்ஙனம் கூறினோம். அச்சைவரே நாம் வைதிகரென்று முன்வர அஞ்சுபவர். இனி அவரைத்தானும எவ்வாறு பிரிக்கலாமெனின், சிவவழிபாடுடையார் போல நடிப்பினும் அவ்வழிபாட்டைக் கூறும் வேதங்களை நிந்திக்கும் அவ்வவைதிகரை வேறென்செய்வோம். அவ்வவைதிக தாந்திரிக சைவர் வேத நிந்தனை செய்யாது அதன் வழி நடப்பாராயின் அவரை நாம வைதிகரென்றாவது சைவரென்றாவது ஒத்துக்கொள்வதில்யாதுந்தடையில்லை. இனி அவ்வவைதிக தாந்திரிகசைவர்வேறு; அவரை நாமுமிகழ்கின்றோம். அத்தாந்திரிக சைவரை வேறுபிரிக்கும் பொருட்டே நாம வைதிக சைவரென்கின்றோம; ஞானமிர்தத்தாரும் இவைகளை நன்றாக விளக்கியிருக்கின்றனா. அவரும் நாமும வைதிகமும சைவமும ஒன்றேயெனக் கருதியே வைதிகசைவரென வழங்கிடுகின்றோமென்னில, அதுவும் பொருந்துவதன்றாம. என்னை? ஞானமிர்தத்தாரும் இவரும் வாயினால் மாத்திரம வேதமும ஆகமமும் சமமேயென்று ஒரோர் பொழுது சொல்லுவாராயினும் வைதிக நிந்தனை பலகால் செய்கின்றனா. இனி வேதம் சிரேஷ்டமானது தான் என்று சொல்லிக்கொள்ளினுமென்னை? வைதிக கர்மங்கள் மோக்ஷந்தருவனவாமென்று கொண்டு அநுஷ்டிப்பரா? அது செய்யாதபொழுது இவர் எவ்விதத்தால் வைதிக சைவராவர்! வேதம் நல்ல நூல்தானென்று வாயினாற்சொல்லுமதனால் வைதிக சைவராய் விடுவரோ! அப்படியானால இவர் கொண்ட சைவம் நல்லது தான் என்று சொல்லுமதனால் ஒருவன் சைவனாய் விட்டானென இவர் ஒத்துக்கொள்வரா? தீக்ஷை பெற்றுச் சிவாகமாசாரங்களை அநுஷ்டித்தாலன்றிச்சைவராகாரெனக்கூறாரோ? அதுபோல வைதிகர் வேதாசாரங்களை அநுஷ்டிக்காதவர் வைதிகராகாரென்று பிடித்துத்தள்ளாரோ? நண்பர் இவைகளை யோசியாது வறிதே தம்மை வைதிக சைவரென்று சொல்லிப்பெருமை பாராட்டிக்கொள்வதில் யாதுபயன்? இனிச்சூளைநாயகர் "வைதிக சைவம்" என்பதற்குப் பொருள்கூறும்பொழுது "வைதிக சைவரென்போர் வேத நெறி நின்று சிவனைவழிபடுவோர்" என்று கூறினரே. அப்படியானால் வைதிக சைவராகியஇவர்இருவரும் "ஓர்வைதிகசைவ" ரென்னும் குட்டிவைதிகசைவரும், மற்றிவரைச்சார்ந்தவைதிகசைவர்களும் வேதநெறி நின்றேவழிபடுகின்றார்களா? வேத நிந்தகராகிய இவர்களா அப்படி வழிபடுவோர்? அந்தோ! பாவம்! வைதிக சைவப்பெயருக்கு ஆசைப்படுமிவர்கள் வேத நிந்தனைசெய்யாதொழிக்கலாகாதா! வைதிகச்சொல்லிலும் ஆசை; அதின்படி நடக்கவுமுடியாதென்றால், அதற்கு யாரென்னசெய்யலாம்! "தன்னாலே தான் கெட்டா"னென்பது போலத்தம்வாய்ச்சொல்லால் தாமே மாட்டிக்கொண்டார். இவர் கதி இப்படியாயது மிக்க பரிதாபமேயாம்! நண்பர் தம்மை வைதிக சைவரென்று சொல்வதிலும் இனி ஆகம சைவரென்று சொல்லிக்கொள்வாரேயானால், இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வரமாட்டா! நண்பர் இவைகளை யோசியாமல், வைதிக சைவர் வழக்கிலிழிந்து வாய் மாண்டு போக நேர்ந்தது பரிதாபமென்று பரிகசித்தார். இவர் மாத்திரமா, "ஓர் வைதிக சைவ" ரென்னும் குட்டி வைதிக சைவரும் எங்கேயோ வேரறுந்து போய்விட்டதென்றார். இவர்கள் இபபொழுது என் சொல்வரோ! அனுகதுணைப்பிரமாணமுங்காட்டாது அம்மட்டிலமகிழ்கூர்ந்தது இவர்போன்ற பண்டிதர்க்கே அழகாம். இனி இவர் நாம் சைவரென்று வெளிவர அஞ்சுகின்றதாகக் கூறினர். இவர் போன்ற வேதநிந்தக தாந்திரிகசைவரென்று வெளிவரப்பலகாலும் அஞ்சுகின்றோம. மேல் இவர் நமக்கு ஆகமம் கசப்பாய்ப்போயிற்றென்றார். நண்பர்க்கு வேதம் கசந்ததுபோல நமக்கும் ஆகமம கசக்குமென்று நினைந்தார் போலும். நாம் ஆகமத்தை எங்கே நிந்தித்தோம். வேதத்துக்குமாறில்லாத வழி ஆகமும் நமக்குச்சம்மதமேயாம். எந்த இடத்தில் வேத விருத்தம் வருமோ, அந்த விடத்தில் அது எதுவாயிருந்தாலும் கசக்கத்தடையில்லை. இவர் ஆகமங்களை வேத விருத்தமென்று ஒப்புக்கொள்வாரா? அப்படியானாலன்றோ அது நமக்குக் கசக்கும். மேல்அவர் வேதத்திலும் சிவாகமத்தில் சிவனாது புகழ்விரிந்து கிடக்கின்றதென்றார். இதனால் வேதத்திலே சிவனார் புகழ் குறைந்து கிடப்பதாய்க் கூறுகிறார். அதனுண்மை மேற்காட்டிய பிரமாணங்களைக் கடைப்பிடித்தறிந்துய்வாராக. இவை இம்மட்டிலிருக்க, இனித்தில்லை வேதியர் மகிமையை இவர் விளக்குவதாகச் சொல்வது எப்படியிருக்கிறதென்று பார்ப்போம்.

ஞானமிர்த வைதிக சைவர் தில்லைவாழந்தணரும் [illegible] சைவர் மகாசைவரும் தாமும் சமத்துவமுடைய [illegible]திக சைவரென்று எழுதினர். அது கண்ட தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய ப்ரம்மஸ்ரீ பரமேச்வர தீக்ஷிதரவர்களுடைய சிஷ்யராகிய மற்றொரு தீக்ஷிதசைவர்கள் அவர் கூறியவைகளை மறுத்துத் தீக்ஷிதசைவா

யாவரும் உத்தமவைதிகப் பிராமணர்களென்றும், ஆதிசைவர்களைத் தங்களுக்குச் சமத்துவமாகக் கூறுவதும் அவர்களை ஆதிசைவரென்றாவது மகாசைவரென்றாவது அவர்களோடு சமத்துவமுடையவர்களென்றாவது கூறுவதாகிய சமான க்ரமமும், இவர்களும் ஆகம வழியாகப் பூஜிக்கின்றார்கள், அவர்களும் ஆகமவழியாகப்பூஜிக்கின்றார்கள் என்று கூறுவதாகிய சமான பூசகத்துவமுமென்னும் இவை கூறுதலும் தில்லைவாழந்தணர்களாகிய தங்களை நிந்தித்ததாகின்றதென்றும், வைதிக வழியாகச்செய்யுந் தங்கள் தகரோபாசனையைத் தந்திரமாக அவர் கெடுக்க நினைக்கின்றாரென்றும், தாங்கள் செய்யும்ஸ்ரீநடராஜ பூசனை வைதிக வழிப்படியேயென்றும், அவர் இவ்வாறு தங்களை நிந்திக்க வெழுந்தது பெருங்கொடுஞ்செயலென்றும், இப்படித்தீக்ஷிதர்களை நிந்திக்கவேண்டுமென்றுகெடு காளாக அபிப்பிராயங்கொண்டிருந்து இதன் வாயிலாக இவ்வாறு எழுதினாரென்றும், தாங்கள் அதனை அங்கீகரிப்பதில்லையென்றும காஞ் பங்குனி௴ களஉ வெளியான ப்ரம்மவித்யாவிலே வெளியிட்டார். இதனால ஞானமிர்த வைதிக சைவரும் ரு- நாயகர முதலிய பிறரும கூறும் வாதம தீக்ஷிதசுவாமிகளுக்கே அங்கீகாரமற்றதாய் முடிகின்றது. அப்படியிருக்க இவர்கள் அவ்வாததில தலையிட்டுக கொள்வது அவர்களை நிந்தித்ததாகவேயிருக்கிறது. இந்த வழக்கு இப்பொழுது மாத்திரமலல. சில வருஷங்களின் முன்னும் ஒருமுறை ஆறுமுகநாவலரெனபாரொருவர்இவ்வாறே சொலலிவந்து பின் தீக்ஷிதசுவாமிகளோடு மிக நெருங்கி வம்புமழக்கும் ஆடததொடங்கினார். அப்பொழுதும தீக்ஷிதசுவாமிகள் தாங்கள் ஆதிசைவர் போல் பவர்களன்றெனறும் வைதிகர்களேயென்றும் பத்திரிகைகளாலும் பிரசங்கங்களாலும வெளியிட்டார்கள். அது அபபடியிருந்தும் போன வழக்கை மீண்டும் ஞானமிர்த வைதிக சைவர் புதுக்கிக்கிளியாட்டயர வெண்ணங்கொண்டதும, ரு. நாயகர் அதைத்தூக்கிக்கொண்டு வம்புபேசிக் கூத்தாடுவதும் தீக்ஷிதசுவாமிகளுக்குத் தொநதரையுண்டாககவே யிடயாகின்றது. இவர்கள் இபபடிக்கூறுவதால் அவர்களுக்கு ஓர் குறையும்வராமாட்டாதாயினும் பெரியோர் சமூகங்களிலும இவ்வழக்கை இழுத்துவிட்டுத் தீக்ஷிதசுவாமிகளின்மேல் விபரீத வெண்ணம் கொள்ள வைப்பதால அதன் உணமையை வெளிப்படுத்தல அத்தீக்ஷித சுவாமிகளுக்கும் எமமனோர்க்கும் கடமையேயாயிற்று. அதுபறறியே ப்ரம்மஸ்ரீபரமேசுவர தீக்ஷிதரவர்கள் சிஷ்யரான தீக்ஷிதசுவாமிகளும்அவ்வாறுஉண்மையைவெளியிட்டார்கள்.ஞானமிர்த வைதிகசைவர் அத்தீக்ஷிதசுவாமிகள் வார்த்தையைக்கேட்டுஅடங்கி இதுவரையில் வெளிவரவில்லை.இச்சோமசுந்தரநாயகருமஞானமிர்த பரசமயகோளரியும்மட்டும்அத்தீக்ஷிதசுவாமிகள் கூறியது பொருந்தாதென்று கூறி, தீக்ஷிதசுவாமிகளையும் ஏதேதோ நிந்தித்தார்கள். அது பற்றி அவர்கள் பேசிக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி நாம் அதில் தலையிட ஆவசியகமில்லை. நாம் கூறிய சிலவற்றை இவர்கள் மறுத்துப்பேசியவதனைப எப்படியிருக்கிறதென்று இப்பொழுது விசாரித்துத் தூரீகரணம் செய்வாம.

ஞானமிர்தவைதிகசைவா நைஷ்டிக சைவராகவாரிவரெனவருக்குமிடததுத் தில்லைவாழந்தணமுனீந்திராயதீக்ஷிதசுவாமிகளையும ஆதிசைவா மகாசைவர்களையும் ஒன்றாகிவைதிக சைவரென்றார். ஆதிசைவா மகாசைவர் தந்திரநூற்படி தீக்ஷைபெறுபவர்களாதலாலும் இவர்கள் அயனமமபெருமையாலும, தீக்ஷிதசுவாமிகள் வேதவேள்விசெய்பவர்களானதாலும, ஆதிசைவா மகாசைவர் வேதவேள்வியையபடசுபுணணியமெனறும்அதனைச்செய்யலாகாதென்றும் அது கொலைபாவத்துக்கு ஏதுவாகின்றதெனறும நிந்திக்கு நீராளனதாலும், தீக்ஷிதசுவாமிகள் ஆதிசைவர் மகாலசைவர்களன்றும வேறானவர்களென்றும், அவர்கள்அத்தைவமிதகார்களென்றும் கூறினோம.அன்றியும்முன்னே படட இவ்விருமதஸ்தாகளிலவைதிகசைவரவரரெனறுமகடாவினோம.இநநாயகா அவ்வாதத்தில தலையிட்டுநாமகூறியபிராயங்களுககு எட்டுணையுமபதில கூறாது தில்லைமேந்தியரை மகாசைவரென்கின்றார். ஞானமிர்தவைதிகசைவரும பரசமய கோளரி யென்று கைப்பேரத்திட்டவரும் இவர்போலவே வெறுரையை சிலவுமுங்கினர்கள்.இவாகள் ஆதிசைவர்சதாசிவமுகோற்பவர்களென்றும அயாகளினுமமறறப்பிராமணர்கள் தாழ்ந்தவரென்றும் எல்லாரினுமுயர்ந்த ஆதிசைவவேதியரிடத்தே சிவதீக்ஷைபெற்று அவர்க்குச்சிஷ்யராகிய மற்றைப்பிராமணர்களே மகாசைவரென்றும, இமமகாசைவா ஆதிசைவரினும மிகத்தாழ்நதவரென்றுகூறுகின்றனர்கள். தில்லைவாழந்தணர் மகாசைவரெனறால ஆதிசைவரிடத்தே தீக்ஷைபெறுபவர்களென்றும, ஆதிசைவருக்குத் தில்லைவாழந்தணர் சிஷ்யர்களெனறும, ஆதிசைவருக்குத் தில்லைவாழந்தணர்கள் தாழ்ந்தவர்களென்றும கூறுவதாகின்றது. ஓகோகோ! இப்படித்தில்லைவாழந்தணர்களைத் தாழ்த்துதற்குத்தானோ தங்கள் தாநதிரிகசைவ கோஷ்டியுள் அவர்களையும் இழுத்தது! நனறு! நன்று! மிகநன்று!! இதையறிந்தன்றோ தீக்ஷிதசுவாமிகள் இவர்களை மறுக்கத்தொடங்கினார்கள். இதைத்தான் போலும் "கெடுநோக்காக அடக்கிவைத்திருந்த உள்ளக்கரங்க அபிப்பிராயமான நிந்தை" என்று ஸ்ரீபரமேசுவர தீக்ஷித சிஷ்ய தீக்ஷிதர்

கூறியது. தில்லைவாழந்தணர்கள் மகாசைவரென்று எந்தப்பிரமாணத்திற் கூறியிருக்கின்றதோ? மகாசைவரானால் தாந்திரிக தீக்ஷைபெறவேண்டுமே? அப்படி அவர்கள் பெற்றுவருவதாகவாவது பெற்றதாகவாவது இவரேனும் ஞானாமிர்த வைதிக சைவரேனும் நிரூபிப்பார்களா? அப்படிப்பெறாத விடத்து இவர்களை மகாசைவ ரென்பதெப்படி? உமாபதி சிவாசாரியர் மெய்கண்ட சந்தானத்தில் தீக்ஷை பெற்றதாக ஞானாமிர்தத்திற் பரசமய கோளரியாரெழுதியமையால், அம்மெய்கண்ட சந்தானத்தர்களாகிய திருவாவடுதுறையடத்துச்சுவாமிகளுக்குத் தீக்ஷிதசுவாமிகள் சிஷ்யர்களென்றும் அவர்களிடத்தே இவர்கள் தீக்ஷை பெறுபவர்களென்றுங்கூற இவர்கள் வருவார்கள்போலும்! இவர்கள் இப்படி வருவார்களென்றே நியாயமுசலம் தயாராயிருக்கின்றதென்று:—அந்தச்சிஷ்யர். தில்லைவாழந்தணரை மிகப்புகழ்வார் போன்று இப்படியாக்கிய ஞானாமிர்த வைதிகசைவரும் சூ- காயகரும் ஞானாமிர்தபரசமய கோளரியும் இந்தத்தந்திரங்களை எங்கே கற்றார்களோ. ஆ! இவர் போன்ற சமர்த்தரை நாம எங்குங் கண்டிலமே! இவர் தில்லைவாழந்தணர்கள் மகாசைவரென்பதில அனுகூலமான ப்ரமாணமேனும் காட்டவல்லுநரா? இதற்குத்தான்போலும், வைதிக சைவரென்று ஓர் புது நாமம் அவர்களுக்குங் கற்பிக்கத்தொடங்கினர்கள். நேரே மகாசைவரென்றால் ஒத்துக்கொள்ளார்கள்; மெல்ல வைதிக சைவரென்றால வைதிகச்சொல்லைக்கண்டு மயங்கி ஒத்துக்கொள்வார்கள், பின மகாசைவராக்கிவிடலாம்; பின் தீக்ஷைபெறவும் அழைக்கலாமென்று இப்படி எண்ணினர்கள் போலும்! தீக்ஷிதசுவாமிகள் வேளாளரை வணங்குவதற்குச சாக்ஷி தில்லைவாழந்தணராகிய உமாபதிசிவாசாரியர் வேளாளராகியசேக்கிழாரைத் தோத்திரம் பண்ணியதும, வேளாளராகிய மெய்கண்டருக்குச் சிஷ்யரானதுமே யென்று ஞானாமிர்தப் பரசமய கோளரி கூறியதும இன்னும விபரீத எண்ணங்களை மனத்தடைத்தே போலும்! இவைகளை யெல்லாங்கேட்ட தீக்ஷிதசுவாமிகளின் மனம் புண்படாமல என்படும். இவர்கள் வஞ்சகம் இவர்களுக்கே கேடாய் முடியுமன்றித் தீக்ஷிதசுவாமிகள்பால் கிட்டவுமாகாது. தீக்ஷிதசுவாமிகள் மகாசைவரென்பதற்கு ஓர் பிரமாணமுங்காட்டாது தம்வாயினால்வாயிதேயுரைக்கும உரைகள்லார் ஒப்பத்தக்கதன்றெனக. இனி முற்கூறியபடி தீக்ஷிதசுவாமிகள் வைதிக சிரேஷ்டர்களே யென்பதை அவர்களேவெளிப்படுத்தலால், அதுபற்றி நாம பிரயாசைப்படவேண்டா. ஆயினும் மற்றுள்ள அறிஞர்களும அதனை ஓர்ந்துய்யும வண்ணம் அவர்கள் வைதிகர்களே யென்பதற்கு வேண்டியபிரமாணங்கள் காட்டுவாம்.

க. ஆதிசைவர் மகாசைவர்களாகிய தாந்திரிகர்கள் தந்திர தீக்ஷை பெறுபவர்கள். இவர்கள் அதுபெற ஒருப்படமாட்டார்கள்.

உ. அவர்கள் வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்பவர்கள். இவர்கள் வேதத்தினாலே துதிக்கப்பட்ட அவ்வேள்வியை முழு விருப்போடு செய்து அதனாலேயே "கற்றாங்கெரியோம்பிக் கலியைவாராமே செற்றார்" என்றும், "பறைப்பைப்படுத்தெங்குமபசுவேட்டெரியோம்புமறைப்பர்" என்றும்" திகழ் வேள்விபரவுநெறிபலசெய் [illegible]மையராய் மேன்மையராம் என்றும், "திகழ்மூவா மூவாயிரவரை முதுவேள்விக்கென்றன்றயன் வேண்டிக் கொண்டான்" என்றும்,, மூவாயிர மாமுனிவோர் முயலுந், தாவாதமகந்தனிலுண்டு பொருத, தேவாடல் பணிந்தருள் சேர்கோத், தோவாதகளிப்பினரும்பரெலாம்" என்றும், "மூழுதுணர்மறையோர் வேள்விப்புகையண்ட முடிகீண்டேழியெழுவடவரைபோற்றேனன்றும்" என்றும், "முடியாமுத்தீவேள்வி மூவாயிரவர்" என்றும், 'ஓவாமுத்தீயஞ்சவேள்வியாறங்க நான்மறையோர், ஆவே பகுப்பார்த்தனராகுதி வேட்டுயர்வார், மூவாயிரவர்' என்றும, 'மெய்த்தான்முறைவழுவாமே தினம், வேள்வியாலெழிலைபுனை மூவாயிர-மேன்மை வேதியர்' என்றும இன்னும் பலவாறும் புகழப்படும பெருங்கீர்த்தி பெற்றவர்கள்.

ந. அவர்கள் தாந்திரிக ஒழுக்கம்பேணுபவர்கள். இவர்கள் வைதிக ஒழுக்கம் பேணுபவர்கள். இதற்கு வேறு பிரமாணங்கள் சம்பாதிக்க அலையவேண்டுவதில்லை. மேற்காட்டியவைதிகாசாரங்களை அவர்கள் இன்னும் அநுஷ்டித்தே வருதலும தங்கள் வாயினால் தங்களுக்கு என்றும வைதிக ஒழுக்கமே உரியதென்று அவர்கள் கூறுதலுமே போதியதாம. தாந்திரிக ஒழுக்கங்களை எட்டுணையும் இவர்கள் கொள்பவர்களல்லர்.

ச. ஆதி சைவ மகாசைவர்கள் சித்தாந்த சைவம் கொள்பவர்கள. தில்லைவாழந்தணர்கள் வேதாந்தமுடிபாகிய அத்வைத சித்தாந்திகள்.

இன்னும இவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பலவித்தியாசங்களிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கச் சூ- காயகரும் ஞானமிர்தககாரரும இவர்களிருவரையும் ஒன்றாக்க நினைத்தல் மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும முடிபோட நினைத்தல் போலாம.

மேல அவர் தில்லைவாழந்தணர்களை அத்வைத சித்தாந்திகளன்றென்றும், தாந்திரிகர்கள் கொள்ளும் சித்தாந்தசைவரென்றும் கூறினர். தில்லைவாழந்தணர்கள் தங்களே தங்களை அத்வைதிகளெனனும் பொழுது அதை இல்லை யென்று இவர் தமமட்டில் கூறிச்சாதிக்கின்

கொள்ளலாமேயன்றி, அது பிரயோசன முள்ளவாதமாகாது. இன்னும் 'தில்லைவாழந்தணர் சங்கராசாரியர் கொண்ட மதமாகிய அத்வைத சித்தாந்திகள்' என்று நாம்கூறியதை எடுத்து, அது பெருவஞ்சகமென்றும் இன்னும் ஏதேதோ எழுதினார். சங்கராசாரியர் கொண்ட மதத்தையே தாங்கள் கொண்டிருப்பதாக அவர்களே கூறுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு யாதும் குறைவில்லை. சங்கராசாரியார் கொண்ட அத்துவித சித்தாந்தத்தைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் கொள்பவர்களென்பதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்றார். அவர்கள் நேரில் ஒத்துக்கொள்வதே அதற்குப் பெரும் பிரமாணமாக வேறொரு பிரமாணம் தேடி யுழல்வதெற்றுக்கோ? கும்பகோண மடாதிபதி யொருவருக்கும் தில்லைவாழந்தணர்களுக்கும் நேர்ந்த வழக்கொன்றை யெடுத்துக் காட்டி இதனால் அவர்கள் சங்கரர்க்குடன்பாடாய மதத்தைக்கொள்ளாரென்கின்றார். அந்த வழக்கு எது பற்றி நடந்ததென்று அதன் உண்மைகளைத் தில்லைவாழந்தணர்களிடத்திலேயே கேட்டுத்தெளிந்து கொள்வாராயின், அதன் மேல இவர் இவ்வாறு கூறத்துணியார். அதற்கு விடை நாம் கூற ஆவசியகம் ஒன்றுமில்லை.

இனி அவர் தில்லைவாழந்தணர் சிதம்பராலயத்திலே சிவாகம முறைபற்றிப் பூசைவழிபாடு முதலியன செய்கின்றார்களென்றார். ஞானாமிர்தப் பரசமய கோளரியாரும் இவர் போலவே கூறி, இவ்வாதத்திற்சிறிது முனைந்து பலபல பிரமாணங்கொண்டு அதனை நாட்டுவோமென்றுங்கூறினார். ஆனால் நாம் எடுத்துக்கொண்ட வாதத்துக்கும் இதற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாமையால், இதுபற்றி நாம் வாதப்போரில் முற்பட ஆவசியகமில்லை.

இதுகாறும் கூறிப்போந்தவாற்றால் தில்லைவாழந்தணர்களை மகாசைவரென்பது கூடாதென்றும், அவர்கள் அத்வைத சித்தாந்தம் பேணும் வைதிகர்களே யென்றும் வச்சிரதம்பம் போல் நாட்டப்பட்டதென்க.

அப்பால் அவர் சங்கராசாரிய குருதூஷணம் பல பேசுகின்றார். அவைகளையும் தூரீகரணம் செய்வாம்.

வைதிக சைவரென்பவர் சங்கராசாரியரை ஜகத்குருவெனல் பொருந்ாதென்றார். அவர் திருவவதாரஞ்செய்த அந்நான்முதல் இந்நாள் காறும் யாவராலும ஜகத்குருவென்று துதிக்கப்பட்டு வரும் அப்பெயரைப் பொருந்தாதென மதித்தற்கு இவர் யாவரென நாம் கடாவி, அது இவரால் முடியாத காரியமென்றோம். சூ- நாயகரும் அந்த வாதத்தைத்தாம் தலையேற்று நின்று குருதூஷணம் பல புகல்கின்றார். இவர் இருவரும் இவ்வாறு தம்வீட்டில் தாம்இருந்து பேசிக்கொள்ளலாமே யன்றி இவ்வாதத்தால் ஆவதொன்றுமில்லையாம். இவர் இவ்வாறு தம் வீட்டிலிருந்து பேசிக்கொள்ளுமதனால் அவர்களது ஜகத்குருத்துவம் அணுவளவும அசையமாட்டாது. இவர்கள் வாதத்தைக்கேட்ட அறிவுடையோர் இவ்விருவரையும் பெரும் பித்தம் என்று நகையாடுதற்கே இடனாகின்றது. இனனும் பெரியாரைப் பிழைத்த பெரும்பழி இவர் தலைமேல் வந்து சுமத்தலே முடிந்தபயனாம. இவர்கள் குருதூஷணம ஒன்றிற்கோசிவநிந்தைக்கும் ஆளாகின்றார்கள். சங்கரபகவத்பாதஜகத்குருநாதன் திருமகிமைகளை அறியாததோஷத்தினாலேயே இவர்கள் இப்படிப்பெரும்பழி சுமக்க ஏதுவானார்கள். அவர பெருமையை அறியவாராத தன்மையினாலேயே அவரை ஜகத்குருவென்னலாமா என்றார்கள். சிவபெருமானது திரு அவதாரமாய் விளங்கிய அவரை அதுமட்டுமா சொலத்தகும். பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் பெருமைசொல்வது போல நம் சங்கர குருமூர்த்தியின் பெருமைதுதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில பரமேஸ்வரன் அம்பிகையைப்பார்த்துக் கலியுகத்திலே பரதகண்டத்திலே கேரளதேசத்திலே சங்கரராகத்தாம் திருவவதாரஞ் செய்து புத்தமுதலிய புறச்சமயங்களை யொழித்து அத்வைத மதத்தை விளக்கப் போவதாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாக்கினால் ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஈஸ்வர அவதாரமூர்த்தியென்பது பிரகாசமாகின்றது. அப்படி ஈஸ்வர அவதாரமாகிய அவரை நிந்தித்தால் அது சிவநிந்தனையன்றோ? இப்படி இவர்கள் சிவநிந்தனைசெய்வது எவ்வளவு அதிபாதகமாம். பரமேஸ்வர அவதார புருஷர் சங்கராசாரிய சுவாமிகளென்பதற்கு அதுமாத்திரமோ? மார்க்கண்டேய புராணத்திலே ஞானோபதேச ஆசாரியர்களாய் யுகங்கடோறும் ஒவ்வொருவராக நான்கு யுகங்கட்கும் நால்வர் ஆசாரியர்கள் அவதாரஞ் செய்வார்களென்றும், அவருள் கலியுகத்திலே ஸ்ரீசங்கர முனிவர் பரமேஸ்வர அவதாரமாய் உதிப்பரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாத்திரமா! சிவபுராணத்திலே லோகாநுக்கிரகத்தின் பொருட்டுப் பரமேஸ்வரன் நூறு அவதாரம பூமியில் செய்வாரென்றும், அச்சிவாவதாரங்களுள் சங்கராவதாரம ஒன்றென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் மகாபுராணங்களாலும் பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்தாலும் பரமேஸ்வரனே சங்கராசாரிய ஜகத்குருவாக அவதாரஞ்செய்ததாகக் கூறியிருக்க, அவரது பெருமையை அறியாது தூஷித்து இவர்கள் அதிபாதகத்துக்கு இலக்காகியது பூர்வ வினைப்பயனேயாம். பரமேஸ்வர அமிசமாயுள்ள அப்பெருமானை ஜகத்குருவென்று சொல்வதற்கு யாது தடையுளது. வைதிகசைவர் தத்துவப்பிர

பஞ்சமனைத்துக்குமவர் குரவரோவென்றும்முன்பு வினவினர். இம்முறையில் அவரை அவ்வாறு சொல்லுதற்குத் தடையில்லை. இனி அவர் எந்த அவதாரத்தராயினும் எங்கள் சைவ சமயங்கொள்ளாமையால் அவரை நாம் புகழ்ந்திட ஒருப்படோமெனின், இந்த முறையாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டும். பெரிய புராணத்திலே கூறப்படும் நாயன்மார்கள் யாவரும் சித்தாந்த சைவரா? திருஞானசம்பந்தர், அப்பூதிபடிகள், சண்டேசுரநாயனர், உருத்திரபசுபதியார், குங்குலியக்கலயர், திருநீலகக்கர், நமிநந்தியடிகள், சோமாசிமாறர், சிறப்புலியார், கணநாதர், பூசலார், முருகநாயனர், சிறுத்தொண்டர் முதலானவர்கள் யாவர்? வைதிகப்பிராமணர்களேயன்றோ. அவர்களை மாத்திரம் சைவசித்தாந்திகள் ஆதிப்பதெப்படி? அவர்களுக்குந் தாந்திரிக தீக்ஷைவைக்க இனி முன்வந்தாலும் வருவர். சமயம் நேர்ந்துழி அவர்களது வைதிகப் பெருமையை விளக்காதிருக்கின்றனம். இனி மேற்காட்டிய பிரமாணங்களால் ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகள் பெருமை மிகப்பெரிதும் போற்றப்படுவதாய், அவரை ஜகத்குருவென்றுவது இன்னும் மிகப்பெரியரென்றுவது கூறுவதை எவரும் மறுக்கவியலாதென்று காட்டப்படுகின்றது. இனிச் சிவநிந்தனையை விரதமாகக்கொண்ட வைணவச்சார்புள்ளவர்களும், கிறிஸ்தவ சம்பந்தமுடையவர்களும் தூற்ற முன்வருவரேயன்றித், துராபிமானமற்ற சிவபக்தர்கள் அவரை நிந்திக்கவரக்காரணமில்லை. அவர் பெருமை கேட்டேனுமறியாதனானுமிர்த வைதிகசைவருமாகு, நாயகரும் தம் அறியாமையை விளக்கினதேதோ குளறிவழிந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுதேனும் அவர் பெருமையை ஓர்ந்து துராபிமான மின்றியடங்கக்கடவர்.

இனிச் ஞா- நாயகர் அங்கிலேயராதியோர் ஒத்துவழங்குவதெங்கே யென்றார். சங்கரமடத்தார்க்கு அவர்கள் எழுதும் நிருபங்களிலும் மற்றுவிவகாரங்களிலும் ஜகத்குருவென்றே யெழுதுவதையும், அவர்கள் வெளியாத்திரை போகுங்காலத்து அவர்களுக்கு அவ்வவ்வூர்களிலே மரியாதைகள் செய்யுங்காலத்தும் ஜகத்குருவென்றே வழங்குவதை நண்பர் கேட்டேனுமறியார் போலும். மகமதியராசாங்கத்திலும் அவ்வாறே நடந்ததென்க. நாத்திகர்கள் புத்தர்களும் பலர் அவ்வாறே அவர் பெயரை வழங்கியதைச் சிவதேச சரித்திரமுதலியவைகளிற் கண்டு தெளியக்கடவாராக. ஆதி சங்கராசாரியர்க்குப் பல்லக்கு முதலியவைகளும் விருதுகளுங்கிடையாதென்றார். காசிமகாராஜன் அவரைப்பல்லக்கிலேற்றிப் பல விருதுகளோடு தன்பட்டணத்தே கொண்டு வந்து வழிபாடுசெய்ததும் பிறவும் காசிவாசியாகிய சித்திவிலாச சரஸ்வதி சுவாமிகள் எழுதிய சரித்திரத்திலும் சங்கரவிஜயத்திலுங் கண்டு தெளியக்கடவர். கும்பகோண மடாதிபதிகளைப்பற்றிச் சிறிது எழுதனர். அவர்கள் தமமை ஜகத்குருவென்று ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. மற்றச்சங்கராசாரிய மடத்தாரொவ்வொருவரும் நானே பெரியவன் நானே பெரியவனென்ன, கும்பகோணத்தார் மற்றச் சங்கராசாரிய மடத்தார்களைத் தங்கள் சிஷ்யர்களென்று வழக்கிட்டு[illegible]ாகக்கூறினர். அந்த வழக்கு இவரிடத்தில் தா[illegible]ருக்கிறது போலும். சங்கராசாரியரது சிஷ்யர்களின் பரம்பரையிலுள்ளது நான்கு மடம். அவர்கள் ஒருவர் மடவீதியிலே மற்றொருவர் தம் விருதுகளோடு செல்ல யாதுந்தடையில்லை. தெருவழியே போவதுமாத்திரமா? ஒருவர் மடத்தில் தம்விருதோடு மற்றொருவர் சென்றிறங்கியிருந்து செல்வர். அவர்கள் அதுவிஷயத்தில் ஒருவரோடொருவர் மாறுபடுவதில்லை. அப்படியிருக்க, நாயகர் சங்கரமடத்தார்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவர் மடத்துவழி ஒருவர் விருதோடு போகாரென்றது அறியாமையேயாம். சிருங்கேரி சங்கராசாரியர் எங்கேயோ பரிபவப்பட்டதாகக்கூறினர். எந்தவருஷம் எந்தமாசம் எந்ததேதியில் அது நிகழ்ந்ததென்று சொல்வராயின் பின் அதுபற்றி விசாரிப்போம். பெருமாள் கோவில்களிலே சடகோபம் வைக்க ஏற்றுக்கொள்கின்றார் என்றார். ஸ்ரீநாராயணமூர்த்தியினது திருவடியாய அதனை அவர்கள் சிரமேலேற்றலால், அவர்கள் ஜகத்குருத்துவத்துக்கு வந்த குறையென்னை? ராஜாதிராஜ குருவென்றால் எந்தராஜனுக்குக் குருவாயிருந்தனர் சங்கரரென்றார். இத்தேசத்தின் தலைநகரமாகிய காஸ்மீரத்து மகாராஜனாகிய சுதன்வா மகாராஜன் காசிமகாராஜா விக்கிரமாதித்த மகாராஜா முதலாய்ப்பல ராஜாக்கள் அவருக்குச்சிஷ்யராயிருந்தமையும் காஸ்மீர மகாராஜன் திக்விஜயகாலத்துக்கூடவேயிருந்து சுற்றியதுமாகிய பலவைபங்களைச் சங்கரவிஜயத்தேகண்டு தெளியக்கடவர். சங்கராசாரியர் தாமே பிரமமென்று சொலவித்திரிந்ததாகக் கூறினர். சமுத்திரத்திற்றோன்றிய அலைக்குமிழிபோலப்பிரமனிடத்தில் அந்த அமிசமாக உள்ளவர்கள் சிலர்களென்று கூறியவரே யன்றி ஜீவர்களே பிரமங்கள் என்று கூறுவது சங்கரர் கொள்கையன்று; சங்கரர்தானே பிரமமென்று கூறியதாய் ஓர் வசனமேனும் எடுத்துக்காட்டுவரா? அவர் கூறிய ௨௧ பாஷ்யங்களிலும் காணாத அதை இவர் எங்கே கண்டாரோ? தமமைத்தவிரக் கடவுளில்லையென்பவர்கள் புத்தர்கள். அவ்வாதத்தை மறுத்த சங்கரரை அவ்வாறு கூறினரென்றல் அறியாமையே

யாம். இன்னும் அவருக்கு விருதுகள் கொடுத்தவர்களும் ஜகத்குரு பட்டங்களும் கொடுத்தவர்கள் இன்னாரென்றும் அவைகளைச்சார்ந்த சாசனவசனங்களிவையென்று காட்டவேண்டுமென்றார். சங்கராசாரிய மடத்தார்கள் அவைகளை விவரமாகக்குறித்துப் புத்தகமாக அச்சிட்டிருப்பதால் அந்தமடத்தாருக்கு எழுதி அப்புஸ்தகத்தைப்பெற்று வாசித் தறிந்துகொள்வாராக. இன்னும் அவரது அளவிறந்த பெருமைகளைச் சங்கரவிஜயம் சிவரகசியம் என்னும் இவை பற்றித்தெரிந்துய்வாராக. ஆதிசைவர்களைக்குறித்து அவர் சில எழுதினார். சிவாகமங்களிலே கூறிய ஆதிசைவர் பரமபரை இப்பொழுது எங்குங்கிடையாதாகையால் அவர்களைப்பற்றிய விவாதத்தில் இப்பொழுது நாம் முற்பட்டு நின்று பேச ஆவசியகமில்லை. அவ்வாறு ஆதிசைவர் பரம்பரை உலகத்தில் இப்பொழுது இல்லையென்பதை வேண்டுமாகில் விளக்கச்சித்தமாயிருக்கிறோம்.

இந்த வாதத்திலே பலவிடங்களிற் சங்கராசாரியசுவாமிகளது பெருமையைஅறியாத பாவத்தாலும் அவருடையசித்தாந்தம் இன்னதென அவரியற்றிய நூல்களை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்டறிந்து தெளியாமையாலும் சு. நாயகர் பல தூஷணைகளை எழுதித் தருக்குற்றார். வாதமிடத்தொடங்கினால் நியாயமான விஷயங்களைப் பேசவேண்டுமே யொழிய வீண்தூஷணை பேச ஆவசியகமில்லை. அவ்வாறிருக்கப் பெரியோரைப்பல புன்மொழிகள் கூறி நிந்திப்பதில் இவருக்கு வந்தலாபமென்னோ? யாரோடு வாதத்துக்கு எழினும நியாயாஸ்திரங்களை ஏவாது தூஷணாஸ்திரங்களையே வாரித்தூற்ற ஆரம்பிப்பது அவர் ஜன்மசுபாவமாம். இத்தூஷணைகளை மறந்து விடும்படி முன்னொருவர் இவருக்குத்தக்க புத்தி படிப்பித்தார். அந்த அவமானத்தை மறந்து இப்பொழுது பழையபகைமையை விரிக்க ஆரம்பிக்கின்றார். ஈஸ்வரன் அதற்கும் வகைதேடுவர். சங்கரர் சிவாவதாரமென்று புராணங்கள் புகழ்வதை நாம் நம்பியுள்ளோமாதலால், சிவதூஷணஞ் செய்த அவர்க்கு அதன்பயனைக்கொடுப்பது அவர் கடனேயென்று அவரிடத்து ஒப்பித்துவிடுதலே நம்மனோர் செய்யத்தக்கதாம்.

சங்கராசாரிய சுவாமிகள் விஷயமாய் மேற்காட்டிய புராணங்கள் கூறும் பெருமைகளை இனைத்தென்றுணர்ந்த நல்லறிவோர் இவர்கள் போலியுரைகளுக்கு அணுத்துணையும் மயங்காரென்க. யாதுகூறினும் ஒவ்வாத அழுக்காற்றின் பிறப்பிடமாகிய துராபிமானிகளுக்கு எவ்சொல்லினும் பயனில்லையாம். அவரைக்கிறிஸ்தவர்க்குஇனத்தவரென்று ஒதுக்குதலே அறிவுடையார் கடமையாம.

ஓர் நாவலர்.

"அசூயா நிக்கிரகம."

ஐய, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்துவெளிவரும "இந்துசாதனப்பத்திரிகை" ஏதோ மிகவும் அசூயாவேசங்கொண்டு "சேதுபதிமகாராஜா அவர்கள் சோமம" என்று தொடங்கிய சில ஹீனவசனங்களால் ப்ரம்மவித்தியாவையும ஞானாமிர்தத்தையும் முறையே ஆகமநிந்தைவேதநிந்தைகளைச்செய்வதாய் எழுதப்பட்ட விஷயத்துடன் வெளிவந்தது. இதுவரையிற் பிரமவித்தியாவில் எழுதப்படுவதெல்லாம்உலக கதையல்லாத வைதிக விஷயமேயாதல் பற்றி அதில ஒருவாக்கியமாவது ஆகமங்களைத் தூஷித்ததாகப் படிப்பவர் கண்டறியாதிருக்கவும், வேதாகமங்களுள் வேதம் முதனூலும் ஆகமம வழிநூலும் ஆமெனவும், அவை யிரண்டும் முதல்வன் திருவாக்கே எனவும், அவற்றில் வைதிக ஆகமங்களையும ஆகமிகர்கள் வைதிகத்தையும்அவாய்நிலையுள்ளவிடம் கொள்ளலாமெனவும, வேதங்களுடன் முரணுடையா வாகமவசனங்கள் பிரமாணமே எனவும, மற்று வேதங்கள் சிவாத்துவித சித்தாந்தத்திற்றானே நிலைபெற்றனவெனவும், அது லோகக்குருஸ்வாமிகளாதியோர் சம்மத மெனவும், ஆகமங்களும் அதே பொருள்கொண்டு அநுபவ பாசிவபரசாம்யம் என்றும் கொண்டு, அதற்கிணங்க விஷயங்களை எழுதித்தன் திருமேனியிற்றெடுத்த ஆறுவருடங்களாக வெளிவரலாவ, அதை ஆகமதூஷணமெனக் குறித்துக் காரணமின்றித் தூஷித்தது எந்தப் பரசிவ வேதாகமப்பிரமாணத் துவேஷிகளின் அன்னப்பிராயாவத்தாலோ அறியோம். எமது சேதுபதி மகாராஜன் ஆதரவுபெற்ற பத்திரிகை யக்காலமும் தர்மசேது கடவாதென்பதை இனியேனும் அப்பத்திராதிபர் மனத்திலிருத்தி மேலும தோன்றியவாறு அசூயாமொழிகள் மொழியாதொழிவாராக.

பத்திரிகையைப் படிப்பவரில் ஒருவன்.

Chidambaram —Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No. 38 Senkalooneer pilliarkoil street.

சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

தெ. கக.

ஸ்ரீ

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதீகவாரணர்களாகிய த. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉவது முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்க.

கரஸம்வத்ஸரம்.
ஆவாரவித அ-உ
முளைவயம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
[illegible]

ஜ்யோதிஷம்.
ஸந்தர்பம்:

[illegible]

சோதிடம்
தொடர்பு.

இது முழுதும் கேட்காதொழிந்த விவாதம். என்சொல்வோம்! "ஸாயங்காலத்தில் மூன்று முகூர்த்தமில்லாவிடில் செய்வதுயாதெனில், கோபிலர் கூறுகிறார்: "த்ரிமுஹூர்த்தா ந வேத்ஸாயம் பூர்வேத்யுரேவ தத்பவேத்" (இதன் பொருள்: முதற்தினத்தில் ஸாயங்காலத்தில் மூம் முகூர்த்தங்களும் இல்லாவிடில் அடுத்ததினம் குதபகால சம்பந்தம் உள்ளதாகையால அதையே கிரகிக்கவேண்டியதென்பது) அங்ஙனம காரத ஸ்மிருதிவசனமும இவ்விஷயத்தில அனுகூலமாகக் காணப்படுகிறது. இங்ஙனமிருக்க, இவைகளையெல்லாம் தமக்கனுகூலமாக ஆணையிட்டுப்பொருள் படுத்தும அறிஞர் ப்ரியாய நமது சாஸ்திரிகளே அடியிற்கண்ட வசனங்களின் பொருள்களை விரித்தெழுதவேண்டுகிறோம். அவ்வசனங்களாவன:—

பூர்வாஹ்ணோ வை தேவாநாம் மத்யந்தினோ மநுஷ்யாணாம் அபராஹ்ண: பித்ரூணாம்" என்பதும்' "உதயாத்ப்ரப்ருத்யஸ்தமயபர்யந்தம் ... த்ரிதா விபஜ்ய ... " என்பதுமே"

இனிச்சோதிடத்துக்கும் இவர் கொட்ட விவாதத்திற்கும் ஏதும சம்பந்தமிராத வசனங்களை எழுதி எட்டை நிரப்பும நமது சாமிநாதசாஸ்திரிகளுக்கு இனி ஒருசமயம் பூமத்தியமும பமத்தியமும ஒன்றென ஸ்தாபிக்கவேண்டுமெனயாம்முனவரில "பூ-ஜ்யாணஜ:" என்னும்வியாகரண சூத்திரமிருத்தலால் அதுபொருந்தாதென வெழுதும சித்தாந்தத்துக்கு யாம சொலலும சமாதானம் ஏதுளது? இங்கு குறைநிறைத்ததேயன்றி குணஞ்சிறிதுமில்லை.

இனிப்பூமி சுழல்வதைப்பற்றி யாம் இங்கு ஏதும் எழுதிணேமில்லை. அவ்விவாதம பஞ்சாங்கங்களின் உண்மையறிவதற்கு எவ்வாற்றுனும் உபயோகப்படாதிருப்பது. ஒருசமயம நிரூபித்தாலும் அது மிக மேலானதும் கணிதசூக்குமம அறியாதவிவர்க்குப் புத்தியிற்படாததாயுமிருக்குமாதலால் அதை விரிவஞ்சி விட்டோம்.

ஏதோ பிரகிருத சம்பந்தமில்லாத மீமாஞ்சாவாக்கியங்களால கணித சோதிடங்களைப் புரட்டிப் பொருள்செய்யவெழுந்த மன்னவர் நமது சாஸ்திரியார் தந்திரம் அறிஞர்க்குப் பெருநகை விளைக்காதொழியுமோ! ஒழியாது

[illegible]

நமது நற்றோழனாகிய பத்திராதிபதி! உமமிடம் யாம் செய்யும் விண்ணப்பம் ஒன்றுண்டு. இதுபோன்ற நல்விஷயங்களை விசாரித்துண்மையைப் பலரும் அறியுமாறு உமது பத்திரிகையில் வெளியிடவேண்டும் என்பதே. இவ்விதம் அஞ்ஞானம் நிறைந்த இச்சுவாமிநாதசாஸ்திரிகள் நிருத்தத்தை அறிவிற்சிறந்த வந்தணாபன்னவரான மகாமகோபாத்தியாயாதிகளும் ஒப்பினாரென ஓர் வதந்தியுலாவுகின்றது. அது எவ்வளவுவரை சத்தியம் என்பதைப் பட்டில் அடுத்தமுறைப் பத்திரிகையிற் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அனேகர் பெரியோர் பெயரை முன்னிட்டு அறிவிலிகளை மயக்குவது வழக்கம். இவ்விஷயம் உபேக்ஷிக்கத்தக்கதன்று. நீவிர் லோகோபகாரார்த்தமாய் முன்வந்து வருக இவ்விஷயத்தை நனகாராயவேண்டும். அந்தோ! நமது தோழராகிய ஆரியர்க்கு வந்த குறைவை யாதனைப்போம். நம்மவருள் ஆஸ்திகர் எவருமில்லையா? வேதோக்த கர்மங்களை அவர் அனுஷ்டிக்காதிருக்கின்றாரா? அனுஷ்டானத்தை விடுவதும் அகாலத்தில் அனுஷ்டிப்பதும் சமயமோ யாதால் அவ்வனுஷ்டாதாக்கள் இதை அறியவேண்டியதவசியம் இல்லையா? ஆயின் ஆரியர்காள்! அஞ்ஞானப் பிண்ட விதண்டைகளை ஒழித்திடுங்கள்! உதாசீனஞ் செய்யாதீர்கள்! நன்மை தீமைகளைத் தீர விசாரியுங்கள்! பெரியோர் புகழை வெளியிடுங்கள்! பாஸ்கரர் வராகமிஹிரர் முதலிய ஆசிரியர் கண்டவழி கண்டு கன்மங்களை அனுஷ்டியுங்கள்! தகாலங்களிற் கன்மங்களை அனுஷ்டியுங்கள்! நற்புகழ் பெற்றுய்யுங்கள்! இவையெல்லாம் சீக்கிரத்திற் கைகூடிச் சிதைந்துகிடக்கும் சித்தாந்தங்கள் நல்வழி சேரவேண்டி ஸாவனுதனைப் பிரார்த்திக்கின்றாம்.

(மொழிபெயர்ப்பு.) இங்ஙனம்:

A. S. ராமசேஷய்யர் B. A.

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் அவைதிகமென்பது.

ஐயா! சிறுவயதிற்றானே மணவாளனை யிழந்த பெண்கள் காதல் மிகுந்து விதிகடந்து கற்பிழந்து திரிவதனால் அவர்களை ஓர் ஆடவர் வசமாக்கிடின் அவரிடமிக்குற்ற மனுநாதெனச் சிலர் சொல்லுகின்றார். இதையிங்குச் சிறிது விசாரிப்போம.

இவ்வுலகத்திற் கைம்பெண்களெவரும் கற்பிழந்தவரெனச் சொலலதுணியார். யாமெங்குமங்ஙனங் கண்டதுமில்லை. அந்தோ! இப்பழிச்சொற்கெனசெய்வோம. எத்தனையோ கைமபெணகள் விதிவழுவாது நன்னெறியற்றி

[illegible]

தன்னுடன் கைவிடாவுத்தமிகளுண்டு. சிறுபான்மையிற் தோன்றும் குற்றத்தையகற்ற அவைமிக விதவாவிவாகத்திற்கு இடங்கொடுக்கலாகாதன்றோ? இனி நீர் எடுத்தோதும் பழிச்சொற்களால் உலகத்துள்ள ஏனைய பெண்களுங் கற்பிழந்த கைம்பெண்களாவரோ? உலகத்தில் ஓர் புருடன் நட்டுத்தொழிலுள்ளவனாயின் அத்தேசத்தவரும் அவ்வினத்தவரும் கள்ளரென்னலாமோ! இக்கள்விகளைக் கண்டிக்கக் கடவுளில்லையோ! கொசுக்களுக்குப் பயந்து குடியோடுவதுண்டோ? "பெண்களுக்கு நல்லுருவம் நற்பருவம் ஏதும் வேண்டுவதில்லை; காதலுக்குக் கணவனென ஒருவன் கிடைத்தாற் போதும்" என மனுவாக்கியங் காண்டலால் ஆடவரானில் பெண்களுக்கியல்பே எனின், இவ்வியல் கைம்பெண்களைமட்டுமே இலக்காக்கி மற்றவரையொழித்திட எவ்வாற்றானும் இயையாது. மணவாளனிருக்கும் மங்கை மற்றவனைத் தேடுவதில்லையோ? அவரெல்லாரும் இவ்விவாகத்தினை செய்வாரோ? ஏதுபகரிப்பார்? எவனையவனுக்களித்து அவள் காதல் மாற்றிடுவார்? "எக்காலமும் பெண்களைப் பாரதந்திரராகக் கவேண்டும். இளம்பருவத்திற் பெற்றோரும், மங்கைப் பருவத்து மணவாளனும், பூரணப்பருவத்துப் புத்திரர்களும் காப்பாராதலின் பெண்களெங்கும் பாரதந்திரரவர்" என்று மனு கூறியிருத்தலால் அவர்களைக் காக்கவேண்டியது புருடர் தலைப்பாரமே. அற்றேல், தகப்பனும் பிள்ளைகளுமற்ற கைம்பெண்களைக் காப்பவரெவர்? அவருக்காயினும் மறுமணம் வேண்டாதோவெனின், அற்றன்று; அவர்களைக்காக்க அரசரியாரேனும் இருக்காரா? அவருமில்லாவிடின் தனையனைத்தானே காக்கவேண்டும். இனி மேற்கூறிய விதிகளைக்கடந்து எப்பெண்ணேனும் கெட்டாளாயின் அவளைச் சட்டர் தன் கோட்டினின்று விரட்டவேண்டுவதே. எவ்வழியினும் இம்மறுமண வாதம் மணம்பெறாது.

இனி இம்மறுமணங்கூடாதென்பதற்குச் சில சாத்திரவிதிகளெடுத்துக் காட்டுவாம்: "கைம்பெண்களுக்கு மறுமணமில்லை. நறுமணம் வீசும் மலர்சூடல், ஆபரணந்தரித்தல் கூடாது. தன்புருடன், அவனைப்பெற்றவன், அவன் தகப்பன் இம்மூவர்க்கும் திலோதக தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்" என்பதாதி பல வசனங்களிருக்க இக்காலத்தில் அவ்வான்றோர் அருமொழிகளைச் சிதைத்து முற்றுநோக்காது சிலர் குடி நாயகர்களைக்கூடிக் கைம்பெண்களைவதம் செய்க்கொடுமையே பவித்திரம் தரிக்கும் இவர் கைகளுக்குப் பொன்மோதிரம் கட்டியதும் விபரீதத்தக்கதே. "இக்காலத்தில் வைதிகரெவரும் அக்கினிஹோத்திரம், ஔபாஸனம் முதலிய உத்தம கர்மங்களைச் செய்யாத

[illegible]

[illegible] ... [illegible] அனைவரும் [illegible]
[illegible]செய்வதானால் [illegible]யாரும் அனை[illegible]
விதவாவிவாகத்தைக் கைக்கொள்[illegible] என்றோ[illegible]
என்சொல்வோம். அம்மம்ம! இக்கா[illegible] அந்தணர் எ
ன்மறையோதியும் கன்னூற்பயின்றும் [illegible]
வயிற்றுச் சோற்றுக்கு வழிகாணாமையின் [illegible]
பிரபுப்போன்னிடம் சென்று உள்ளகாலமெ[illegible]
த்திடசேரிவதால் அவர் சத்கருமங்களைவிடச் [illegible]
கிறது. அவர்களுள்ளபடி அதனால் தனக்கு நேரிடும் [illegible]
த்தையறிந்து அதையொழிக்கக்கடவுளைப்பிராத்திக்கிறா
ர்கள். அவர்களுக் கன்னத்துக்கிடமாயிருப்பின் இக்குற்ற
மனுகாது அவர் தமக்கு சேர்ந்த கர்மலோபதைப்பற்றி
அவ்வப்பொழுது கடவுளிடம் முறையிட்டு வருவதில் சம்
சயமில்லை. இவர்க்கு அன்னமட்டில் கிடைத்தால் ஒரு
காலும் தன்கருமத்தைவிடார்.

இவ்வைதிகர் தாம் சிறிது பொருளுடைத்திருப்பரேல்
ஒருங்காலும கன்மலோபத்துக்கிடங்கொடார். அவ்வித
மவர்க்குப் பொருளில்லாவிடினு மிவ்விதவகாரியங்களில்
அவர் பிரவேசியார். அவர்போல் யாமுங்கிரமத்[illegible]
செய்வோமெனக்கூறி இடம் பொருள் ஏவல் பொரு[illegible]
நீவிர் இவ்வவைதிககாரியத்தைச்செய்வதுஉசிதமில்லை. இனி
எவ்விதத்திலாவது இவ்விவாகத்தை முடிக்கவேண்[illegible]
மெனப் பிடிவாதங்கொண்டவுமக்கு பத்திரிகைகளில் பல
வாறு எழுதுவதால் சேர்ந்த பலன்யாதுமில்லை. இவர் செ
ய்யுமாடம்பரத்தால விதவாவிவாகம் வைதிகமென கம்பும்
சிலரைசேர்ப்பதற்கு விரோதமான பல வேதவாக்கியங்க
ளைவெளியிடச்சித்தமாயிருக்கிறோம். வேதவாக்கியங்களை
ப்பத்திரிகைகளிலவெளியிடுதல்உசிதமன்றெனச்சிலர்சொ
ல்லுகின்றார். இக்கலிகாலத்தில் பிரமாண வசனங்களை
யொளித்துவைத்து வெளியிடாதிருந்தால் பிறர் மது
கொள்கைப்பிரமாணமற்றதெனப்பரிகசித்திவோராதலின்
அவைகளை வெளியிட்டே தீரவேண்டியிருக்கிறது. இதுவ
ரை அவ்வேதவாக்கியங்களை வெளிவிடாதிருந்தது பெரி
யோரனுமதி பெறுவதற்கே.

வடதேசத்தில் ஏதோ ரொருபண்டிதன் விதவாவிவா
கத்தை ஸ்தாபித்து ஓர் புத்தகம் எழுதி இருப்பதாக
கேள்வி. அப்புத்தகத்தை யான் கண்டேனில்லை. [illegible]
யால் அதன்மேல் ஏதுஞ்சொல்லவியலவில்லை. [illegible]
பிரம்மவித்தையைப் படிக்கும் எவரேனும் அ[illegible]
ரேல் எனக்கு ஒரு புஸ்தகம் வாங்கியனுப்பி[illegible]
லையைக் கொடுத்துவிடுவேன். அதைப்பா[illegible] என்
அதாற்பரியத்தை அதுவிஷயமாய்ச்[illegible]

[illegible]

இக்காலத்தே சீர்திருத்தக்காரர் எனச் [illegible] வெளிவருகிறார்கள். அவர்கள் எதைப் பரிஷ்கரித்துச் சீர்திருத்தப் போகிறார்களோ அறியேம். முதலில் அவர் செய்யும் சீர்திருத்தம கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்படுவதுபோல் இவர் செய்த சீர்திருத்தம் விதவாவிவாகம ஸ்திரீவித்யை இவையேயன்றி வேறில்லே. இவை இத்தேசத்தைப் பாழாக்க வந்த வாசாங்களே. ஓ, சீர்திருத்தக்காரர்கள்! உங்களுக்கு ஏதேனும் பிரதிஷ்டாகரமான சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானல் இப்பொழுது நீவிர செய்துவரும் சீர்திருத்தத்திலும மிகவற்பச்செலவில் முடிவெய்துவதும் இம்மை மறுமை இரண்டிப்பயன்களையும் தருவதுமான அனேக சீர்திருத்தங்கள் இருக்கின்றனவே பாருங்கள், வேதபாடசாலைகள் ஸம்ஸ்கிருதபாடசாலைகள் வைதிகாக்ஷாகாரியம் வித்துவான்களுக்குச் சம்பாவனைகள் விக்கிரகாராதனம் கல்யாரியாசாரானுஷ்டானம் என்பதாதிகளை நிலைநிறுத்தினுர். அதுபெருந்தருமமன்றோ? அதனால் நீவிர் நல்லபெயர்பெறுவீர். இம்மையிலும்மறுமையிலும்சுகமுண்டு. ஈசனருள்பெருகும். இனியேனும் பரமேசுரன் அங்ஙனம்இவர்க்கு இரங்குவானென அவன்திருவருளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

இங்ஙனம்

மொழிபெயர்ப்பு- திருவேங்கிடம் திருமலைசாஸ்திரி

சங்கரநாராயணதேவஸதானகும்பாபிஷேகம்.

ஐய! ஆரியர்காள்! நல்வார்த்தையைக்கேளுங்கள்! பூமியிற்கைலாயம் எனத்தென்னாட்டார் வழங்கும் சங்கரநாராயண தேவஸ்தானம் என ஒரு மகாஸ்தலம்திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளதை யறியாதார்ஆரியருள்இரார். இத்திருப்பதியில் அத்துவித சித்தாந்தமே சத்தியம்எனக் காட்டுதற்பொருட்டே பகவான் ஓர் புறம் நாராயணனும் ஓர் புறம்ஸ்ரீசிவபிரான்திருவுருவமும்ஒருங்கமையப்பெற்ற திருவுருவங்கொண்டுதொண்டர்க்குஆனந்தத்தையளித்து வருகிறார். அதுபட்டோ! அந்தோ! கோமதிதேவியின் மான்மியத்தை இக்கலியிலும் என்சொல்வோம்! இக்காலத்தும் ஆஸ்திகருக்கு ஓர் பெரிய அவலம்பமாயுள்ளது இத்தேவியார் செயலே. பாருங்கள்! இத்தக்காலத்தில்எவரும் விக்கிரகாராதனம் உபயோகமில்லையென [illegible] மதஸ்தர் இகழ்ந்துவருகிறார்கள். இச்சமயம் [illegible] பேசவும் நொண்டிகள் நடக்கவும சேயாளிகள் [illegible] வும் குருடர் கண்பெறவும் மலடி மக்களைப்பெறவும் நேர்ந்தால் அதிலும் எமக்குவேண்டியது [illegible]! இச்சமயம் பிரத்தியக்ஷமல்லாதபாவும்பாமரர் [illegible] கவே. இங்கு நமது ஸகலலோக மாதாவாகிய [illegible]

[illegible]

வித பிரத்தியக்ஷ ஸித்தி[illegible]டியே நமது [illegible] ஆள்சேர்த்தது. அந்தோ! எமது [illegible] யாரகுணத்தை க்கண்டீர்களா? உலகத்தில் அமிர்த[illegible] முதலிய மகௌஷதங்களால் தீராதநோய்களை அவ்வம்மையார் அபிஷேகத்தீர்த்தமும் ஜிதது திருமண்[illegible] அகற்றுகி ன்றது. ஸ்ரீநாகதீர்த்தவைபவம் அங்கு [illegible]மாய் அமைந்தது. இப்பெருந்திருப்பதிக்குச் [illegible] ஆனிமீ உஉ யன்று கும்பாபிஷேக[illegible]ற்சவம் [illegible]கப்பெற்றது. அக்காலத்தில் அனேக[illegible]தார்கள் [illegible]புக்கள் வைதிகர்கள் மற்றும் அனேக அடியார்கள் வந்து எங்கும் திருநீறு திருக்கண்மணிமாலையாகத்தோன்ற சிவ கணம்நிறைந்த சிவலோகமோவென கண்டவர் மனம் கொண்டு நின்றது. அக்காலத்தில் கோமதீ தேவியார் சங்கரேசுவரர் திவ்வியோற்சவம் கொண்டருளிய வைபவத்தை யாம் சொல்லவல்லேமல்லேம். இரவில் ஸ்ரீகோமதீதேவியாருடன் ஸ்ரீசங்கரேசுவரன் விடையேறித்திருக்கோலம் கொண்டு திருவலைய வலம்வந்தார். இம்மகோற்சவம் கண்ட கண்ணே உலகத்தில் கண்எனலாம்.

ஓ ஆரியர்காள்! ஒவ்வோரிடத்தும் இதுபோல் அவ்வத்தேவாலய விசாரணைகர்த்தர் அவ்வவ்வாலயங்களுக்குத்தக்க முயற்சியுடன் கும்பாபிஷேகங்கள் செய்வித்துவருவாரேல் எங்கும் ஈசன்திருவருள்நிறையக் கலிவலியும் ஓர்புறம் குன்றும். என் மனம் ஆங்காங்கு கடவுளை அவரவர் மனத்தைப்பிரேரிக்க வேண்டுகிறது.

ஐய, நமது மதம் முன்னுக்கு வரவேண்டியதற்குஇரண்டே மூலகாரணம், ஒன்று தேவாலயம்; மற்றது மடம். இங்கு ஒவ்வொரு கோவிலதிகாரிகளும் அந்தந்த[illegible] லயட்டில் பூஜைகள் முறைப்படி நடக்கவேண்டி அவ்வவ்வாலயத்தின மூலதனத்திற்கேற்ப ஒரு சிறு பாடசாலையாவது வைத்திடுவாராயின அவ்வவ்விடமும் மந்திரதந்திரங்கள் லோபிக்காது. அங்ஙனமாயின் நம்மவர் மதம்பெருகவும் பிறர் துர்மதம் ஒழியவும் நேரிடும். இக்காலமோ இனேதினே புறமதப்படுகுழிக்கிரையாகிவரும் நங்குமாரர்கள் பலவுளவென்பதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோமல்லவா! இங்ஙனம் காலத்தால் நம்மவர் எல்லோரும் புறமத[illegible]ராயின் நமது தேவாலயங்களாலும் பணத்தாலும் [illegible] பயன் என்னை? ஆதலால் நம்மவர் எவ்வழியி[illegible] புறமதம் புகாது காக்கவேண்டியது நமது கடமை[illegible] அவசியம் ஆங்காங்கு மந்திரதந்திரங்களை வெ[illegible]வேண்டுவதே இக்காலத்தின் இன்றியமையாதது. [illegible]! என் சொல்வோம்! எத்தனைமுறை முறை[illegible]னும் எம்[illegible]டநிப்பியும் எட்டுணையும் தமது [illegible]யோக [illegible]

[illegible]

யை விடாதுமென்மேலும் விருத்தியாகி வருகிறார்கள். நம்மதத்துக்கு சேர்ந்த வாபத்தை அவர் அறிவதில்லை அவர்களுக்கெக்காலம் தயை வருமோ? எக்காலம் தமது சிடனைச் சேர்ந்திருத்துவார்களோ அறியோம். சுவாமிகாள்! தயைசெய்யுங்கள்! எங்கள் மதங்களைக் காத்திடுங்கள்! இக்காலத்தில் வேதத்தை யோதியவர்க்கு மறுமைப்பயன் கைகூடுவதில் ஆக்ஷேபமின்மையான் அவருக்கு இம்மைப்பயனும் சிறிது கைகூடச்செய்வது உமதுகடனன்றோ? இங்கிலீஷ் படிப்பவர் பெற்ற B. A. B. L. முதலிய பட்டங்களுக்கு ஏற்றபடி நல்ல பொருள் பெற்றுவர இவர் உள்ளபடி உழைத்து ஒருகாசும் பிரதிப்பிரயோஜனமின்றி கற்றலும் நீவிர் வைதிகத்தையபிமானிக்கவேண்டிப் பெருநிதியைப்பெற்றுச் சுகிக்கவும் நியாயமுண்டோ? இவ்விதம் நீவிர் சிறிதும் கவனியாது விட்டால் இனிச் சிறிதுகாலத்தில் இவரும் ஊணர்பாடை பயில முயலின், நமது பாடை முயற்கொம்பாகத் தடையேது. ஆதலின் பட்டபதிகாள்! ஆங்காங்கு உமது பொருட்பெருமைக்கியைய உமது மதக்காப்பனைபோடு ஒவ்வொரு மடத்தும ஒவ்வொரு பாடசாலை வைத்தருள்வீராக. தேவாலய வுற்சவகாலங்களில் வேதபாராயண வியாசத்தாலாவது ஒவ்வொரு தேவாலயத்தும் வேதம் ஓதிய வேதியர்க்குச் சிறிது உபகாரம் செய்யுங்கள்! எவ்விதத்திலும உபகாரமின்றி யிருப்போமாகில் தேவப்பிராமண வேதங்கள் உலகத்தில் இல்லாதிருக்க நேரிடும் என்று நினைக்க எமது மனம் துடிக்கின்றது. இத்தென்னாட்டின்கண் பல தேவாலயங்கள் முள்மூளைத்துக் கிடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் நன்னிலைபெறப் பரமேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். இங்கு கோமதீதேவிபார சந்நிதியில் ஆகமபாடசாலை ஒன்று இருத்தலால் அதில் படித்து இங்கு பூஜை செய்பவர் எவரும் நன்றாய் மந்திரங்களோடுபூஜைசெய்து வருகிறார்கள். இவ்வித வாகமவழி பூஜிக்கப்பட்ட பரமாத்மா சங்கரேசுரர். இங்குள்ள எவர்க்கும் உண்மையாய்க் கருதிய பயன் கைகூடச்செய்துவருவதை யறியாதார் எவர். இனி மேம்மேலும நல்லறம் பெருக நாயகியுடன் கூடிய நுதற்கட்பெருமான் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

(மொழிபெயர்ப்பு.) இங்ஙனம்,

திருவேங்கிடம் - திருமலைசாஸ்திரி.

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

ப்ரம்மவித்யா.

புஸ்தகசாலை.

ஐய, சிறிது செவிசாய்த்துக் கேண்மின்! இக்காலத்து வடமொழிப்பயிற்சி மிகக்குறைந்து இருக்கின்றதென்பதை அறியாதார் யாருமிலர். ஊழிகாலத்துத் தீவினைகள் பல நிறைந்து நல்வழிப்பயிற்சி ஒழிந்து நன்னூலிழந்து திரியும் நாஸ்திகர் இக்காலத்தில் அதிகமென்பதும் கஷ்டமுற்றோர்க்கு இக்கலிகாலம் காலனே என்பதும் எமது அருந்தவச் செல்வராகிய மூதறிஞர் பெரும்புகழ் கிடைப்பது இக்காலத்தில் அரிதானமையே என்பதும் யாமறிந்ததே. அவ்விதமிருப்பினும் இக்காலத்திய சிலபுண்ணிய புருஷர்கள் நமது தொல்லாசிரியர் புகழை வெளியிட உத்தேசித்தும் கலியுகக்கொடுமையைத் தவிர்க்க முயன்றும் உண்மையை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் காட்டக்கருதியும் ஆங்காங்கு சிற்சில புத்தகசாலைகளை ஸ்தாபித்து அதன் வழி எல்லோரும் மூதருள் குறவர் முதலமலர்க்கருளிய முதுமொழியான முதனூல்களைப்படித்துப் பயன் பெறுமாறு தயாரிப்பாரவரை முயன்றுவருகின்றார்கள். [illegible] புத்தகசாலை அமைக்கானவர்கள் திருமடாலயத்தை [illegible] அங்கு சென்று அவர் திருநோக்கத்தைப் பெற்றவராகுமோ [illegible] தோன்றும். இதற்கு உதாரணமாக:— திருவாலங்காடு என்னும் ஓர் அக்கிராகாரத்திலகன் அக்கிரகாரத்திற் பிறந்த வெங்கிடராமன் எனப்பெயர் தாங்கிய ஓர் பெரியாருடன் "வேதவேதாந்தசாஸ்த்ரவ்ருத்தினீ" எனப்பெயரிட்டு அவ்விடத்தில் ஓர் புஸ்தகசாலையை ஏற்படுத்தியுள்ளான். அது நமது பெரியாருக்கு அறிவில்லோருக்கும் புத்தகங்களைச் சேர்க்கும் பயன் இவ்வாறெதனைத்தக்காட்டியது. அதில் நாஸ்திகர்கள், பாவிகள், விருத்தாப்பியர்கள் முதலிய எக்காலத்திலும் உள்ள [illegible] ஆதரவும் புஸ்தகங்களை எடுத்துப் படித்து உண்மையறிந்து உள்ளங்களித்து வெகுகாலமாய்ப் புகழ்ந்து வருகிறார்கள். இப்படி! நமது முன்னோர் பெருமையையறியாத இருவர்களும் அச்சாலையுள் ப்ரம்மவித்யா புத்தகங்களின் பெயர்களைப்படித்து அவற்றின் பெருமையை நோக்கி அந்தோ! "எவ்வளவு மகிமையுள்ள எத்தனை புத்தகங்களை நமது முன்னோர்கள் எழுதினார்கள், இவைகளெல்லாம் படிப்பட்டது, யாம் அவர் குலத்திலுதிக்க முற்பிறப்பிலே செய்த தவம் யாதோ" என ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். முதலில் நமது ஐயர் வெங்கிடராம சாஸ்திரிகள் எடுத்த முயற்சி ஒருவாறு கைகூடியதைப்பார்த்த மற்றவர் தாமும் அவ்வித புத்தகசாலை ஏற்படுத்துவதினால் சிலபுகழ் பெறலாமென்றெண்ணி முன்வந்து தாபிக்கின்றார்கள்; தாபிப்பார்கள்; தாபித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதம்பிரான் என்னும் ஓர் சைவசந்நியாசி ஸ்ரீமகாலிங்கப்பெருமான் திருவருள் நிறைந்த திருவிடமருதூர் என்னும் திருப்பதியில் அத்வைதநாதன் அருளால்

[illegible]

"வேதாகம புஸ்தகசாலை" என்னும் ஓர் சாலையை ஏற்படுத்தியுள்ளார். மற்று சைவ வேளாள மடாதிபதிகளுள் சிறந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் தற்கால பட்டாபிஷேகம் பெற்ற பண்டாரச்சந்நிதிகள் தாமும் ஆரிய திராவிட வேதாகமபரிபூரணமான வேர்புத்தகசாலையைஸ்தாபிக்க மனமுவந்தாரெனக் கேட்டு ஆனந்தமடைகிறோம். ஸ்ரீமாயூர க்ஷேத்திரத்தில் இரண்டு விப்ரர்கள் முயற்சியால் இருபுஸ்தகசாலைகள் ஏற்படுவதாக ஓர் வதந்தி [illegible]. அவற்றுள் ஒன்று பரமபாவனபதிபதிகளை [illegible] பெருமை பெற்று [illegible] இன்று அப்பாவனத்துவம் இரட்டிக்கத் தென்திசை [illegible] [illegible] திருநாம [illegible] பெறுமெனக் கேள்வி. மற்றது ஆரியமெல்லோர்க்கும் [illegible] சாஸ்திரிகளென்பவரால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றதாம். இதுமட்டோ! ஸ்ரீமத் ஆளுடையபிள்ளையார் அவதாரத்திருப்பதியான சீர்காழியில் ஐக்கியபாவைகள் நிறைபெறு புத்தகசாலையை ஸ்தாபிக்க மற்றோர் அந்தணர் [illegible] கங்கணம் பூண்டிருக்கின்றார். இவ்வித மனவிருப்பம் நம் நாட்டவர்களுக்கு [illegible] அவ்வழி செய்து புத்தகசாலை [illegible] சாஸ்திரிகள் [illegible] [illegible].

[illegible]

ஐய, இந்த விசாரிக்கவேண்டியது இது. [illegible] [illegible]! [illegible] வாம். முன்னொருகால் [illegible] [illegible] கருணை [illegible] [illegible] குறைந்திருக்கின்றது. அதுபோல் இக்[illegible] [illegible] [illegible] சொற்சாதுரியப் பொருளே [illegible] கது. உலகத்[illegible], கடவுளையும் [illegible] [illegible] அதாவது: [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], உலகத்துள்ள [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருவரில் பிறந்த கவிவாணர் [illegible] பெருமைக்கோக்கரியபாஷை [illegible] ஒருதனத்[illegible] அளவுகத்திலில்லை. [illegible] பெற்ற கவிவாணர் எங்கே? இவர் [illegible] எங்கே? இவர் [illegible] போல் [illegible] எங்கே? இவர்க்கு ஆங்கிலேய பாஷையிலுள்ள [illegible] எங்கே! [illegible]! யாம் இவரை [illegible] [illegible] என்போமாகில் அவர் [illegible] வல்லார் [illegible] [illegible] B. A. பட்டத்தை [illegible]. ([illegible]) உலகத்தில் முற்றிலும் ஆ[illegible]

[illegible]

படி விர்த்தியாவது கைசிகிவிருத்தியாவது நிறைந்த காவியம் சுகங்கொடுப்பதில்லை. மத்தியமமாய்இருப்பதே சுகம்.
சிங்காரனும் கேவலம் விப்பிரலம்பமுமே சுகமல்ல. சம்போகமும் அங்ஙனமல்ல. இரண்டின் தொடர்பே சுவை என்பார் அந்நூலார். குழந்தைப்பருவமுமல்ல தளர்ந்த பருவமுமல்ல மங்கையர்க்கு அழகளிப்பது. மற்றுங்கோட்கவே.
வேதங்களில் வைதிகர்க்குப்பற்றுஉதாரத்திலுமல்லஅனுதாரத்திலுமல்ல,மற்றுச்சுவரிதத்தே. சைவம்பற்று சிவன்மட்டிலுமல்ல, தேவியார்மட்டிலல்ல, பங்[illegible]ன் திருவுருவத்தே. இக்காவியம் வடநூற்சுவை[illegible]ந்ததல்ல. மேனாட்டவர்நூல்சுவைமட்டிலமைந்த[illegible] மற்றுஇருநூற்சுவை ஒருங்குசேரப்பெற்றது. இ[illegible]த்தை ஆங்கிலேயபாஷையைக்கற்றவர் இது நமது [illegible]வியச்சுவையை முற்றிலும் பெற்றதாவெனப் பரீக்ஷிக்கவேண்டியும் வடநூன்மாதிரம் பயின்றவர் வடமொழியில் மேற்றிசையார் கற்பனை அமைந்தது எவ்வாறு? எவ்விதம் மேற்றிசையார் மனோதர்மம் காவியங்களுள் எனவறிய விரும்பியும், இருதிறத்துப்பண்டிதரும் கண்டுகளிக்கவிடங்கொடுக்கின்றது. இதன் மாண்பை அநேகர் எழுதினார். ஆகலின் அதை யான்டக்கியுரைப்பது யாதெனில கடவுள் திருவருளால் புதிய கவிகளும் புதிய காவியங்களும் எங்கும் ஓங்கிவளருமாறு அருள்புரியவவனையே ஆதரவுடன் வேண்டி காது பிரம்சாபங்களிருக்குப் பூர்ணபுனையும் மெம்மேனும் பற்பல நற்காவியங்களை யியற்றியும் போற்றலேயும் அன்பர்களன்பராய அம்பிகாபதி திருவருள்மாரி பொழிவார் எனப்பேத.

வேதாகமப் பிராமாண்யம்

தொடர்பு.

இனி முறையே தந்திரப்பிராமாண்யவாதிகளின் வாதங்களை எடுத்து விரித்தும், பின்பு சமுச்சயவாதிகளின் [வேதங்களும் தந்திரங்களும் சமானப்பிரமாணங்கள் என்பவர்] மதத்தை விரித்தும், அதன்பிறகு கேவல வேதப்பிரமாண்ய வாதிகளின் கொள்கைகளை விசதிகரித்தும் இறுதியில் எமது சித்தாந்தத்தைச் சொல்வோம். சைவசாக்த வைணவசமயங்களில் சைவருந்திடதாதலானும், வைதிகர் அவைதிகர் இருதிறத்தவரும் கைக்கொண்டு ஆறுவதாதலானும் மிக விரிவுடையதாதலானும் வேத விஷயங்களை எடுத்துரைப்பதாதலானும், மற்றைய தந்திரங்களின் அவாந்தரபேதங்கள் பல சித்தாந்தவிஷயங்களைத் தம்முட்கொண்டு அடக்கியதாதலானும் அத்தந்திரோபகாரத்தை வேததந்திரம் போலெனத்தெனக் கூறுவார் வாதத்தை எடுத்துக்காட்டி மறுத்திட முதலில் அவாவுற்றேயடைப்பாம்.

இக்காலத்தில் நால்வகை ஆகமிகளுண்டு,* சைவர், பாசுபதர், சோமசித்தாந்தி, லாகுளர் என்பவர். (இங்கு குறிக்கும் ஒவ்வொரு விஷயங்களுக்கும் பின் புராணாகம வசனங்களிலிருந்து பிரமாணங்களை எடுத்துக்காட்டுவாம்) காளாமுகர் முதலிய மற்றவர் சிறிதும் வேதசம்பந்தமற்ற ஆகமங்களிலே அதிகாரிகளாதல்பற்றி அவர் வாதங்களை யாமிங்கு எடுத்தோதவில்லை. முற்கூறிய சைவாதி நால்

[illegible]

வர் வேதாகம விஷயங்களிற் கூறும் தாரதம்மியங்கள் வருமாறு.

1. பரமபதியாகிய ஸ்ரீபரமேசுவரனது சத்யோஜாத முதலிய நான்கு முகங்களில் வேதங்களுண்டாயின. காமிகமுதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் ஈசானமுகத்திற்றோன்றின. ஆதலால் அது உற்பத்தியிற்றானே சிறந்தது.

2. வேதங்களில் சிவன்முதலிய எல்லாக்கடவுளர் மகிமையைக்கலந்து ஓதப்படுகின்றது. ஆகமங்களோ அங்ஙனமல்லாது அகிலேசனையே பரம்பொருளென்கின்றது. ஆதலால் இஃது துணிபுடையதாகின்றது.

3. வேதங்களில் கன்மம் பிரமம் இரண்டும் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. ஆகமங்கள் பிரமம் ஒன்றையே நிரூபித்து அதன் வழிபாடொன்றையே கன்மமாகக்காட்டுகின்றது. ஆதலின், இது பிரமகாண்டம் எனப்படும் உபநிடதம்போலாகுமென்க.

4. வேதங்கள் சிலவருணத்தவருக்கே உரியன. ஆகமங்கள் எல்லா வருணத்தவருக்கும் உரியன. ஆயின், ஆகமத்தால் நற்கதிபெறுவர் அனேகர். பயன் பெறுபவர் தொகை பெரிதாதலின் பயனை நோக்கி இதற்கு ஓர் பெருமையுண்டு.

5. வேதங்களைச் சித்தாந்தமென வழங்குவதில்லை. இவைகளைச் சித்தாந்தமென வழங்குவதால் இது சித்தாந்தமாய் நிற்றலும் புலப்படும்.

6. வேதங்களுள் கூறப்படாத பல விஷயங்கள் ஆகமங்களிற் காணப்படுவதால் ஆகமம் வியாபகமாகும்.

7. சனகாதியோகிகள் நான்குவேதங்களிலும் பெறாத பேற்றை ஆகமங்களிற் பெற்றார். ஆகமங்களிற் பெறாததை வேதங்களிற் பெற்றிலர்.

8. வேதங்களில் உயிருடன் தன் சரீரத்தைச் சிவமாக்கும் நற்சமஸ்காரம் யாதும் குறிக்கப்பட்டிலது. ஆகமங்களிலோ ஜீவனைச் சிவனாக்கும் பல நற்சமஸ்காரங்களுள.

9. வேதங்கள் சாமானிய அக்கினியின்கண் வேட்டல் முதலிய கொடுங்கிரியைகளைச் சொல்லுகின்றன. ஆகமங்களோ ஜீவகாருண்யம் நிறைந்த நற்கிரியைகளைச் சிவாக்கினியின்கண் விதிக்கின்றன. இதினும் வேறோர் உத்தமமாண்பு வேறுளதோ?

10. வேதங்களை நிகமமென்பர். சிவசாஸ்திரங்களை ஆகமமென்பர்.

11. சிவசாஸ்திரங்களைப் பூர்வசிரவமெனவும், ஏனையவைகளை அநுசிரவமெனவும் கூறுவர்.

12. வேதங்களில் ஒலிகளும் எழுத்துக்களும் ஒருவாறு சிதைந்தால் கற்பவனை விரைவில் ஆபத்திற்கிடமாக்கும். நமது ஆகமங்களின் அருமொழிகளோ அங்ஙனமாகா.

13. வேதங்களில் சொல்வன்மையும் சிவசாஸ்திரங்களில் சொல்மென்மையும் இயற்கையிலமைந்தன. நிற்க. இந்நூல்களும் ஒரு முதல்வனருளினவையாதலாலும் ஒன்றையொன்று பற்றிநிற்கும் மந்திரதந்திரங்கள் நிறைந்தனவையாதலாலும், சூத்திரமும் பாடியமும் போன்றனவாதலாலும் இவை இரண்டும் சமப்பிரமாணமாயாவது கொள்வோமென்பது. இவைகளை முறையே பிரமாணங்களுடன் விரித்துத்தக்க சமாதானமளிப்பாம். வரும்

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம

சா - புஸ்தகம்] [illegible] நந்தன௵ ஆடி.மீ கOஉ [இலக்கம் - கக

[illegible] ஸ்ரீ சூளை சோமசுந்தரநாயகரவர்களும் மாயாவாதமும்.

[illegible] ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை [illegible] புஸ்தகம் [illegible] பத்திரிகை [illegible] பக்கங்களில் "[illegible] பத்[illegible] வினவும் விடைகள்" என்னும் மகுடத் [illegible] "[illegible]" வினவிய விடைகளில் [illegible] விடையில் "உலகத்துக்கு முதற்காரணம் காலமே என்பார் காலவாதிகள் என்றும், [illegible] பூதவாதிகள் என்றும், [illegible] [illegible] முக்குணமே [illegible] என்றும் [illegible], மாயையே முதற்காரணமென்பா[illegible] மாயாவாதிகளெனப்படுவர். [illegible] முதற்காரணமா[illegible]? [illegible] மாயாவாதிகளென்று [illegible] காணப்படுகிறது. இனி, மேற்கூறிய [illegible] ஆராய்ந்[illegible], [illegible] மாயையை முதற்காரணமெனக்கூறு[illegible] [illegible] மாயாவாதிகளென்று [illegible]. இதற்கு [illegible] [illegible] இதுகாறும் [illegible] பதில் கூறிற்றில்லை.

[illegible] ஸ்ரீ சூளை சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் 1[illegible] [illegible] 20உ [illegible] [illegible] சித்தாந்திகள் மாயையை உலகத்துக்கு முதற்காரண[illegible] [illegible] சத்தியம். அம்முதற்காரண[illegible] [illegible] அதனை [illegible] அங்கீகரியார். அதனால், [illegible] கொண்டு [illegible] மெய்ப்பொருள் [illegible] பரம்பொருளேயாகும் [illegible] அதிகாரியாகிய [illegible], அந்த மாயை [illegible] அங்ஙனமாகா[illegible] [illegible] சைவசித்தாந்தி மாயாவாதி[illegible] [illegible] [illegible].

இதன்பொருளைமக்கு [illegible] [illegible] விளக்குவோம். பரம்மவித்தியா [illegible] மாயையை முதற்காரணமாகக்கொள்ளுவது [illegible] மாயாவாதி[illegible] [illegible] திட்டாந்தபூர்வமாய்க் காட்டியதை [illegible] [illegible] தனரில்லை. நாயகரவர்கள், தம்மதத்திற்கு [illegible] சிறப்புக்கூறினும் மாயையை முதற்காரணமாகக் [illegible] [illegible] துவதையில் மாயாவாதியென்பதற்குத் தடையுள[illegible] உலகிற்கு முதற்காரணங் காலமென்பாரும், பூதமென்பாரும் தங்கள் மதங்களுக்கு வேறு எவ்வகைச் சிறப்புகள் கூறினும் முதற்காரணஞ் சொல்லுகிறவகையில் முறையே காலவாதிகளும் பூதவாதிகளுந்தானே. அவ்வாறே மற்ற வாதிகளுமாம். அங்ஙனமே மாயையை முதற்காரணமென்கிறவகையில் மாயாவாதிகளென்று சொல்லத்தானே வேண்டும். நாயகரவர்களும் மாயையை முதற்காரணமாக மெய்யெனச் சத்தியமென்று சொல்லுகின்றனர். அன்றியும் நாயகரவர்கள், மாயைக்குச் சடத்துவம் [illegible] என்றும் அதை ஸ்வதந்திரவஸ்துவாக அங்கீகரி[illegible] என்றும் பரமகாரணமான வஸ்துவாகக்கொண்டு [illegible] மெய்ப்பொருள் அம்மாயை ஆகாது என்றும் [illegible] [illegible]. இது பொருத்தமில்லா வாக்கியம். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமொன்றுமில்லை. நாயகரவர்களிப்போது சொன்னதுமாத்திரமல்ல; இன்னும் கோடிமடங்கு அதிகமாகத்தானிருக்கட்டும் அவைகளுள்ளாவென்றாவது இல்லனவென்[illegible] [illegible] ப்ரம்மவித்தியா [illegible] [illegible] பேசவில்லையே. அங்ஙனமாக [illegible] [illegible] விஷயங்களை யேனோ உள்ளே கொண்டுவந்து [illegible] வேண்டும்? இவைகளெல்லாம் மாயாவாதியென்பதைத் தடுக்குமா? எந்தக்காரணத்தால் காலவாதியென்றும் பூதவாதியென்றும் [illegible] பெயரிடப்படுகின்றதோ அதே காரணத்தைக்கொண்டு மாயாவாதியென்று சொல்லப்படுகின்றது. [illegible] அரசாட்சிசெய்வதுகாரணமாக அரசனென்று பெயரடைந்தவொருவனுக்கு வேறுபெயர் [illegible] அரசனென்னும் பேர் ஒழிந்துவிடுமோ? அதுபோல் மாயையை முதற்காரணமாகக்கொண்ட மதத்திற்கு வேறுபேர் [illegible] மாயாவாதியென்னும் பேர் ஒழிந்துவிடுமோ? மாயாவாதியென்னும் பேர் [illegible] என்பாராயின் உலகத்துக்கு முதற்காரணம் மாயையென்று சொல்வதை [illegible] [illegible] அதை முதற்காரணமாகக [illegible] [illegible] பேர் [illegible] [illegible].

இனி [illegible] [illegible] நாயகரவர்கள் மாயையைப் பொருளல்[illegible] [illegible] பொருளென்கிற [illegible] மெய்யப்பொருள் ப[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அசைவில்லாத விடயில்லாமையாலும்மா

மையென்னும் பொருளிருக்கவிடமில்லாமற்போம். குணமென்கிறொன்னில் இக்குணத்திற்குக் குணியெது? மாயையைப் பரிக்கிரகசத்தியென்றும் பின்னுசத்தியென்றும் கூறுகின்றமையாலும், சத்தியென்பது குணமாகின்றமையாலும், இதற்குக்குணி சிவமன்றி வேறுபொருளில்லாமையாலும் சிவத்தைக் குணியாகவும் மாயையைக் குணமாகவு மொப்பவேண்டியவராகின்றார். இதைவிட வேறுவழி அவருக்கில்லை. அவ்வாறயின் மாயை சித்தா? சடமா? சித்தாயின் சிவத்துக்கு ஞானங் குண[illegible]ன் ஒத்துப்போகும். நாயகரவர்கள் மாயையைச் சட[illegible]கலின் ஞானமயமான சிவத்தினிடத்திற் சடமிருத்[illegible]னமமையும்? ஒன்றுக்கொன்று பகைக்குணமாகலின் இரண்டு பகைக்குணங்களொருபொருளினிடத்திருத்தல் கூடாதே. சிவனிடத்துச் சித்திருந்தால் சடமிராது; சடமிருந்தால் சித்திராது. சித்திருக்கிறதென்றால் சிவஞ்சித்தாகின்றது. சடமிருக்கிறதென்றால் சிவம் சடமாகின்றது. சிருத்துக்குச் சித்திலக்கணஞ்சொல்லி, மாயையை வேறாக்கி அம்மாயைக்குக் குணம் சடமாகச்சொன்னால், சிவம், மாயை ஆகிய இரண்டுபொருளும் வேறாயும் கண்டப்பொருளாயும் இருத்தல்வேண்டும் அவ்வாறனால் சிவம் பரிபூரணமென்றும் அது இல்லாத இடமில்லையென்றும் சொல்வதற்கு மாறாகும். மாயையைக் குணமாகவொப்பிடின் மாயையாகிய குணம் சிவமாகிய குணியில் அடங்கிப்போம். அப்போது சிவமே முதலாகும். முதலாகும்போது அச்சிவம் உலகிற்கு முதற்காரணமாகும். மாயை சடமாதலால் சிவத்தோடு அபேதமாய்க் கூறப்படாதெனின் வேறுபடுத்திக்கூறினால் சிவம் கண்டப்பொருளாகுமே. இரண்டுபக்கத்திலு மாபத்திருப்பதால் அவ்வாபத்தைத் தாம் நீக்கிக்கொண்டு பிறர்பேரில் தோஷமேற்றப்புகுவாராக.

பின் அடுத்த 27உ பத்திரிகையில் இவரே கூறுவதாவது: "இதனையோராது நமதன்பர் சைவசமயிமேல் மாயாவாதியென்று பேசியது அவரதறியாமையாகவே முடிந்தது. இனி நமதன்பரது மதமே மாயாவாதமாதலை இனிது வெளிப்படுத்துவாம். இவரது மதத்தில் பிரமமே யுலகத்துக்கு முதற்காரணமென்று கூறுவதாக விவர் பிரஸ்தாபித்தாரன்றோ! அதனை யவ்வாறே கொள்வாம். அப்பிரமம் நிர்விகாரமாயுள்ளது. அது உலகமாக விகாரப்படுதல் யாங்ஙனம்? அன்றியும் அப்பிரமம் ஞானவடிவமாயுள்ளது. அது உலகமாகிய சடப்பொருளாகக் காரியப்படுதல் யாங்ஙனம்? யாம் மாயையெனக்கொண்ட பொருளையே இவர் பிரமமெனக்கொடலால், இவர் மாயாவாதியாயினதுண்மையறிக. எமது மாயையைத்தவிர விவருக்குப் பிரமமென்பதொரு பொருளில்லையாகையால் இவரை மாயாவாதி யெனவும், போலிப்பிரமவாதியெனவும் பெரியோர் கூறுவரெனக. அன்றியும், இவர் மதத்தில் எல்லாம் மித்தையென்று கூறும் வழக்குண்மையால் இவரை மித்தியாவாதியென்று கூறுதலுமாம். மித்தையென்பது பொய்யென்று பொருள்படும். இவர் மதத்தில் மாயையென்பதற்குப் பொய்யென்றே பொருள்கூறுவதுண்மையாகையால், மித்தியாவாதி மாயாவாதி என்பனவிரண்டும் ஒருபொருளிலேயே நிலைபெறுமடையும். ஆதலாலும் இவர் மாயாவாதியாயிருத்தல் தடைபடமாட்டாது."

இதில் வேதாந்தமதத்தில இவர் கூறிய தோஷங்களெல்லாம் இவர் மதத்திலிருப்பதையறியாமலும் இவ்விரண்டினது ஒற்றுமையையுணராமலும் தமமதத்திலும் பிறர் மதத்திலுமுண்டாகும தோஷங்களைப் பரிகரித்துக்கொள்ளும வகை தெரியாமலும் எழுதுவதோடு, பிறர் மதசித்தாந்தம் இன்னதெனவும பூர்வபக்ஷமின்னதெனவும உணராது, ஒன்றிருக்கவொன்று கூறியிடாப்படுகின்றமையால் அதனுண்மையை இவர்க்கும் இவர்போன்றார்க்கும எடுத்துக்காட்டுகின்றோம. இவர் பிரமத்தை முதற்காரணமாய்க் கூறுதல் கூடாதென்றார். கூடாதென்ற இவரதை முதற்காரணமாகக் கூறுகின்றாரென்னின் மாயையை. அம்மாயை பிரமத்திற்கு வேறன்றா? அபின்னமா? பின்னமெனின் பிரமமாகும்பொருளும் மாயையாகும்பொருளுமாயிரண்டாகி, கண்டப்படுவதோடன்றி, பிரமப்பொருள் அபரிபூரணமென்று கூறவரும். இத்த தோஷம வாராதபடி பொன்றெனறுசொல்லின மாயையானது பிரமத்திலடங்கியுலகிற்குப் பிரமம் முதற்காரணமாகின்றது. இதற்கென்னசமாதானஞ் சொல்லுகின்றார்? அதனையின் பிரமம் நிர்விகாரமாயுள்ளதன்றும அது விகாரப்பட்டு உலகாதல யாங்ஙனமென்றும கூறி, வேதாந்தவாசகங்களையே விலக்காதவண்ணம காண்பித்துக்கொள்ளுகின்றார். கயிறு பாம்பாகிறதாகால் கயிறு விகாரப்பட்டுத்தான் பாம்பாகவேணுமோ? இப்பி வெள்ளியாகிறதானால் இப்பி விகாரப்பட்டுத்தான் வெள்ளியாகவேணுவது? சூரியனை பிரதிபிம்பிக்கிறதானால் சூரியனை விகாரப்படாமல் பிரதிபிம்பமாகாதோ? கானல் வேறுதன்மையடைந்துதானே நீராகவேண்டுவது? ஆரம்பபக்ஷமான காரணகாரியங்களில் கடத்தினிடத்தில் மண் விகாரப்படுதலைக் காட்டமுடியாதபோது விவர்த்தவாதபக்ஷத்திலே விகாரமிருக்கப்போகிறது! வேதாந்தங்களுக்குரியது விவர்த்தபக்ஷமென்பதை தெரிந்திருப்பாரானால் விகாரமில்லாத பிரமம உலகாய் விகாரப்படுதல யாங்ஙனம? என்கிற கேள்வி கேட்கமாட்டார். பின்னுமொருவிசேஷங்கூறுகின்றார். அது இது: 'பிரமம் ஞானவடிவமாயுள்ளது, அது உலகமாகிய ஜடப்பொருளாகக் காரியப்படுதல யாங்ஙனம்?' இதற்குச் சமாதானங்கூறுவாம. அவித்யாவாகிய மனத்தினின்றும சொப்பனவுலகமுண்டாகிறதும

சன்னிதோஷத்தினால் புத்தியினின்றும் பொருள் தோன்றுவதும் பித்தம் பிடித்தவனுக்கு அவன் புத்தியினின்றும் பொருள்கள் தோன்றுவதும் இன்னுமிவ்வாறு பல பிரத்தியக்ஷ அனுபவங்களிலிருப்பதால் அவரது ஆக்ஷேபம் பயனற்றதேயாகும். ஞானத்திலிருந்து சடம் காரியப்படாதென்பதனால் சடத்திலிருந்தே சடம் காரியப்படுமென்றிவர் பக்ஷம்போலும். இவர்பக்ஷத்தில் மாயை சடம்; அன்றிக் காரணமுமாகும். சடமும் காரணமுமான மாயையினின்றும் உலகமுண்டாதல் இவர்க்குத் தோஷமில்லைப் போலும். அப்படியானால் திருஷ்டாந்தவாயிலாகப் பார்ப்போம். மண் சடம்; குடமும் சடம். மண் காரணம்; குடங் காரியம். மண்ணினின்றும் குடமுண்டாவதுபோல மாயையினின்றும் உலகமுண்டாயிற்றென்பது இவர் பக்ஷம். மண்ணினிடத்துக் குடம் தோற்றமேயன்றி யுண்மைப்பொருளன்று. சித்திலிருந்தேனும் சடத்திலிருந்தேனுந் தோன்றும் பொருள்கள் யாவும் போலிப்பொருள்களாம்; உண்மையன்று. இதனால் ஞானமயமான பிரமமானது உலகாகக் காரியப்படுதல் யாங்ஙனமென்று கேட்ட கேள்வி பயனில் கேள்வியாயிற்றென்பதாம்.

இதன்மேல் உலகத்தைப் பொய்யென்று பௌத்தர் கொள்வதுபோல் வேதாந்திகளுங் கொள்ளுகின்றமையால் வேதாந்திகளைப் பௌத்தரென்று கூறி "இவ்வெல்லாம் பொய்களும் நாஸ்திகத்திலேயே பரிவசானமாம்" என்கின்றார். இருவிதவொப்புமைகொண்டு வேதாந்திகளைப் பௌத்தரென்றால் உலோகாயதரைப்போல இச்சித்தாந்திகளும் உலகையுண்மையென்கின்றார்களாதலால் சைவசித்தாந்திகளும் உலோகாயதரெனலாமே. அங்ஙனம் உலோகாயதராகுங்கால் இவர் நாஸ்திகராகாதொழிவரோ? இதன்மேல் 'யாம் மாயையெனக்கொண்ட பொருளேயிவர் பிரமமெனக் கோடலால் இவர் மாயாவாதியானதுண்மையாம்'' என்கிறார். இதனால் இவரது புத்திகலக்கமும் மருளும் இன்னது எழுதுகின்றோம், இவருடைய சித்தாந்தமிது என்று தெரியாமலிருக்கிறதாய்த் தெரிகிறது; வேதாந்திகள் பிரமத்துக்கிலக்கணம் சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பரிபூரணமென்றும், அதற்கெதிர்மறையாக மாயைக்கு அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தியம், கண்டம் என்றும் கூறியிருப்பதை யறியாது அவ்வாறு பேசுகின்றமையால் அன்றோ இவர், வேதாந்திகள் மாயையைப் பிரமமெனக் கொள்ளுகின்றார்களென்றறியாமையால் ஒன்றிருக்க வொன்று பேசி ஏமாந்துபோகின்றார். இவர் மாயையைச் சடமென்றெடுக்கொள்வதோடு ஒருவித சத்தியாகவும் அங்கீகரிக்கின்றார். சத்தி குணமாதலின் சித்துடன் அபேதமாகவேண்டும். அப்போது மாயையினது சடகுணஞ் சிவத்துக்கேறும். அப்போது சிவஞ் சடமாகவேண்டும். இவ்வளவு குற்றம் தமது மதத்தில் வைத்துக்கொண்டு இதர மதங்களில் தோஷங் கண்டுபிடிக்கவருகிறார். சிவத்தினிடத்திலுள்ள மாயைக்குச் சரியான அருத்தமிருக்க அதையுணராது வேதாந்திகள் மாயையைப் பொய்யென்கிறார்களென்றும், ஆதலால் வேதாந்திகள் மாயாவாதிகளென்றும் கூறுகின்றார். இவர் சொல்வதுபோல வேதாந்திகள் மாயையைப் பொய்யென்பவர்கள்; இச்சைவசித்தாந்திகளோ மாயையை மெய்யென்கிறவர்கள். இப்படியிருக்க மாயையென்பதொன்று இல்லவேயில்லையென்பவர்களா மாயாவாதிகளா? அது நான்குகாலத்திலும் சத்தாயுள்ளதென்கிறவர்கள் மாயாவாதிகளா! மாயையை யில்லையென்கிறவரோ மாயாவாதியாகிறபோது அதைப்பலமாயுண்டென்கிறவர் ஏன் மாயாவாதியாகமாட்டார்? இவர் சமபுத்தியுடன் பேசுகிறவரல்ல. இவர் தமதழுக்கைச் சலவைத்துப்படியால் மூடிப்பிறர் குற்றத்தைப் பூதக்கண்ணாடியால் விரித்துக்காண்பிப்பாரைப்போன்றார் போலும். இவர் சொல்வதுபோல வேதாந்திகள் மாயையைப்பொய்யென்றுசொல்லுகிறார்களோ வென்னில் அவ்வாறு சொல்வது கிடையாது. அவர்கள் மாயையை மெய்க்கும் பொய்க்கும் விலக்ஷணமென்றும், அதோடு இன்னதன்மைத்தென வுரைக்கப்படாதென்று பொருள்கொள்ளும் அநிர்வசனீயமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இவர் "ஏலுசெட்டிலக்க ஏக்லக்க" என்கிறபடி யெல்லாவற்றையுஞ்சேர்த்துப் பொயயென்கிறார்கள் என்கிறார். வேதாந்திகள் அவ்வாறு சொல்வதில்லை. பொய் நான்குவகைப்படும். வந்தியா புத்திரனும் பொய்தான்; ரச்சு சர்ப்பமும் பொய்தான்; கானற்சலமும் பொய்தான்; கனவுலகமும் பொய்தான்; இவ்வாறு பொய்யில் பலவிதபேதங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொன்றுபயோகமாகும். உலகம் பொய்யென்பதுவரையில் வந்தியாபுத்திரன் திருட்டாந்தம்; பொய்யானால் தோன்றாமலிருக்கவேண்டுமென்னும்போது ரச்சு சர்ப்பதிருட்டாந்தம்; சர்ப்பம் பொய்யென்றறிந்தால் தோற்றுகின்றதில்லையே யென்றும் உலகம் காரியகாரண முதலிய விசாரணையில் பொய்யென்றறிந்தாலும் தோற்றுகின்றதே யென்றும் வினாநிகழும்போது கானற்சல திருட்டாந்தம்; கானற்சலம் பொய்யென்றறிந்தபின்னரும் தோற்றிக்கொண்டிருந்தாலும் நீருந்துகிறதற்குதவவில்லையே யென்றும் கேள்வியுண்டாம்போது கனவுலக திருட்டாந்தமாம்; கனவுலகம் பொய்யென்று ஒருவிதத்தில் பிரத்யக்ஷமாய்ச்சொல்லப்படுகிறதே யன்றிச்சி

த்தாந்தமல்ல. பொய்யானால் வந்தியாபுத்திரன் போல் தோன்றாமலிருக்கவேண்டும். மெய்யானால் முக்காலத்துமிருக்கவேண்டும். பொய்மெய்யென்னலாமெனில் எதிர்மறையான இரு இலக்கணமுள்ள பொருள் இராது. ஆதலால் கனவுலகம் பொய்க்கும் மெய்க்கும் வேறான அநிர்வசனீயமென்றே சொல்லத்தகும். இந்த இலக்கணத்தையே மாயைக்குச்சொல்லுகின்றார்கள் வேதாந்திகள்.

இனி மாயை இப்படிப்பட்டதெனவுவமான பூர்வமாய் வரைந்துகாட்டுவாம்.

கடத்துக்கு முதற்காரணம் மண்ணென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆயினும் மண் முதற்காரணமென்று முற்றுங்கூறப்படாது. மண் முதற்காரணமாயின் கடல்மண், ஆற்றுமண், தெருமண், களர்மண் முதலிய மண்ணினாலும் கடஞ்செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய இயலாமையால் மண்ணே முதற்காரணமென்று கூறல்பொருந்தாது. அம்மண்ணிலுள்ள சத்திவிசேஷமே கடத்திற்கு முதற்காரணமென்று கூறல்வேண்டும். அந்தச்சத்திகண்ணுக்குப் புலப்படுவதன்று. அது உண்டென்பது அனுமானமே. அனுமானம் பிரத்தியக்ஷமின்றி நிகழாது. பிரத்தியக்ஷமான புகையில்லாவிடில் அப்பிரத்தியக்ஷமான நெருப்புண்டெனக்கோடல் எங்ஙனம்? இதனால் அனுமானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷம் இன்றியமையாதெனஏற்படுகின்றது. அந்தப்பிரத்தியக்ஷம் சத்தாயிருத்தல் வேண்டுமோ? அசத்தாயிருத்தல் வேண்டுமோ? சத்தாகவேயிருத்தல்வேண்டும். அசத்து அல்லது சத்துப்போலியாயிருந்தால் அநுமானம் சித்தியாகாது. சத்தான புகைக்குப்பதில் அசத்து அல்லது சத்துப்போலியாகத் தோற்றும் பனி அல்லது மேகமாக காணப்பட்டால் நெருப்புச் சித்திக்குமா? இதனாலென்ன தெரிகிறதென்னில் பிரத்தியக்ஷப்பொருளுண்மையாயிருந்தால்தான் அநுமானப்பொருள் சித்திக்குமென்றாகின்றது. இங்ஙனமே கடமென்னும் பொருளுண்மையாயிருந்தால்தான் கடசத்தியென்பதொன்றுண்டெனத் தீர்மானமாகும். இனிக் கடமென்னும் பொருள் சத்தா அல்லவாவென்பதைப்பற்றி விசாரிக்கின் அது மண்ணைத்தவிர முக்காலத்துமில்லாமையால் கடம் அசத்தாகும். அசத்தான கடத்தைக்கொண்டு சத்தியுண்டெனக்கொள்வது கூடாது. பிரத்தியக்ஷமான சத்தைக்கொண்டு அப்பிரத்தியக்ஷமான சத்தையறிவது அனுமானம். கடமோ பிரத்தியக்ஷம்; சத்தியோ அப்பிரத்தியக்ஷம். கடமோ அசத்து. இந்தப்பிரத்தியக்ஷமான அசத்தைக்கொண்டு சத்தியுளதெனலாமா? பிரத்தியக்ஷம் அசத்தானால் இதுகாரணமாகக் கொள்ளப்படும் அப்பிரத்தியக்ஷமும் அசத்தாய்ப்போகாதா? இதனால் கடமும் அசத்து; அதுகாரணமாகக்கொள்ளப்படும் கடசத்தியும் அசத்து. இவ்வாறே யுவமேயத்தை நோக்குவோமாயின் உலகமும் அசத்து; அது காரணமாகக்கொள்ளப்படும் சத்தியாகிய மாயையும் அசத்து. கடசத்தியும் கடமும் அசத்தாய்ப்போனாலும் மண்ணொன்று முக்காலத்துமுள்ள சத்தாம்; அவ்வாறே மாயாசத்தியும் உலகமும் அசத்தாய்ப்போனாலும் பிரமமொன்று முக்காலத்துமுள்ள சத்தாம். இனி அசத்து இப்படிப்பட்டதென ஆராயின் அது வந்தியாபுத்திரனும் அசத்து; ரச்சு சர்ப்பமும் அசத்து; கானற்சலமும் அசத்து; சொப்பனவுலகமும் அசத்து. யாவும் அசத்தாயினும் மாயை சொப்பனவுலகம்போன்ற அசத்தாம். ஏற்றவுவமானமெல்லாம் பூர்வபக்ஷம். மாயை முற்றுமில்லையென்றொழிக்கல் கூடாது. இருப்பதாயக் காணப்பட்டு விவகாரத்துக்கும் அனுபவத்துக்கும் இணையாகிப் பொய்யாய்ப்போதலால். அதுபற்றியே சொப்பனவுலக திருட்டாந்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது. சொப்பனவுலகம் முற்றும் மெய்யென்றுரைக்கப்படாமையானும் முற்றும் பொய்யென்றுரைக்கப்படாமையானும், மெய் பொய்யென்று சேர்த்துச்சொல்லலாமெனில் விரோதமான இரண்டு தருமம் ஒருபொருளினிடத்திராமையானும் மாயையென்பது மெய் பொய் இரண்டுக்கும் வேறென்றும் இன்னதன்மைத்தென்று கூறிக்கப்படாதென்று பொருள்கொள்ளும் அநிர்வசனீயமென்றும் சொல்லப்பெறுகின்றது. இவ்வாறு மாயைக்கு இலக்கணம் சதசத்விலக்ஷணமென்றும் அநிர்வசனீயமென்றும் வேதாந்த நூல்கள் கோஷித்தும் பிரசங்கித்தும் அனேக பத்திரிகைகளிலெழுதியும் இந்தச் சோமசுந்தரநாயகரென்பார் அவைகளையெல்லாங் கவனியாமல் "தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகால்" என்பதுபோலப் பிடித்த பிடிவாதம் விடாமல் வேதாந்திகள் மாயையைப் பொய்யென்கிறார்களென்றும் உலகைப் பொய்யென்கிறார்களென்றும் எல்லாம் பொய்யென்கிறார்களென்றும் சொல்லுவதுடன் வாயில்வந்தபடியெல்லாம் அவ்வாறு எழுதியும் வருகின்றார்.

சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சத்காரியவாதஞ் சொல்லலில்லையென்பதைக் கவனிக்கின்றோம். வேதாந்த நூல்கள் சொல்லுகிற பிரமஸ்தானத்தில் சிவத்தையும், மாயைஸ்தானத்தில் மாயையும், உலகஸ்தானத்தில் உலகத்தையும் வைத்துப்பேசுகின்றன சித்தாந்தநூல்கள். வேதாந்த நூல்கள் மாயையைப் பிரமசத்தியென்கின்றன. சித்தாந்த

நூல்களும்மாயையைப்பின்னுசத்தியென்றும்பரிக்கிரகசத்தியென்றுங் கூறுகின்றன. பின்னுசத்தியென்றாலும் பரிக்கிரகசத்தியென்றாலும் ஒன்றுதான். வேதாந்திகள், பிரமத்திற்கு மாயையோர்வித சத்தியாதலால் சத்தியைச்சத்தனுன பிரமத்தினிடத்தில அடக்கி ஒரு பொருளாக்கி, உலகத்திற்குப் பிரமம முதற்காரணமென்றுசொல்லுகிறார்கள். சித்தாந்திகளோ சிவத்தையும் மாயையும வேறுபிரித்து உலகத்துக்கு மாயையே முதற்காரணமெனறு சொல்லுகிறார்கள். வேதாந்திகள்பிரமத்தையும மாயையும் பிரித்து மாயையை முதற்காரணமென்றுஞ்சொலலுவதுண்டு. சொன்னாலும் அது பூர்வபக்ஷந்தான. சித்தாந்தம் பிரமமே முதற்காரணமென்பதுதான். சித்தாந்திகள் எக்காலத்தும் சிவம் முதற்காரணமென்று சொலவதிலலை. இந்த இரண்டு சித்தாந்தங்களும் சொற்களில் பேதமே யன்றிப்பொருளிலில்லை. கடத்துக்கு முதற்காரணம் மண்ணெனபவர் போல வேதாந்திகள். கடத்துக்குமுதற்காரணம் கடசத்தியென்பவர் போலச் சித்தாந்திகள். ஆனாலும மாயையொருபொருளல்ல. பொருளென்று சொல்வோமாயின் சிவம் ஒருபொருளும் மாயையொருபொருளுமாகி இரணடுக்கும பின்னத்துவமுண்டாய்க் கண்டபொருளாய்விடும். ஆகலால்அது பொருளாகாது. சிவத்தினிடத்தில அவாந்தரமாயுள்ள ஓர்விதசத்தியென்றே சொலலவேண்டும். இவ்விதமான சத்தியொன்றிருப்பதில சிவத்துக்கு யாதொரு பாதகமிலலை. சொப்பன வுலகத்திற்கு முதற்காரணம் மனம. அம்மனத்தினின்றே சொபபனவுலகமுண்டாயது. மனம காரணம்; சொப்பனவுலகங் காரியம. காரியம உண்டாதற்குமுன் காரியம் காரணத்தில் சத்திரூபமாயிருந்திருக்கவேண்டும. அப்படிப்பட்ட சத்தியில்லாவிடில் காரியந்தோன்றுதற்கிடமில்லை. மண்ணினிடத்துக் கடசத்தியில்லையாயின் கடந்தோன்று. பழுதையின்கண் பாம்புபோல தோற்றுஞ் சத்தியொன்றிருந்தமையானே பாம்புதோன்றுதற்கிடனாயிற்று. எந்தப்பொருளின்கண் எந்தச்சத்திகளிருக்கின்றனவோ அவைதான் தோன்றும். அவ்வாறே மனத்தினிடத்துச் சொப்பன வுலகந்தோன்றுதற்கேதுவான சத்தியொன்றிருக்கிறது. அந்தச்சத்தி அவாந்தரமா யிருக்கிறது. அது இருப்பதால் மனத்திற்கு யாதொரு பாதகமுமில்லை. அந்தச்சத்தி பின்னுசத்தியாகும். பின்னுசத்தியினமையின் அதனாலுண்டான சொப்பனவுலகத்தில் பல ஜீவர்கள்படும் சுகதுக்கங்கள்மனத்தைத்தாக்கவில்லை. எது பின்னுசத்தி அல்லது பரிக்கிரகசத்தியினது காரியமோ அதற்குவரும் லாபநஷ்டங்கள் காரணத்தையணுகா. அவ்வாறே சிவத்தினிடத்துள்ள பின்னுசத்தியான பரிக்கிரகசத்தியின் காரியமான வுலகால் அதாவது ஜீவர்களால் வரும் லாபநஷ்டங்கள் சிவத்தையணுகா. அவ்வாறே இவ்வுலகில் ஜீவர்கள் படும் சுகதுக்கங்கள் சிவத்தைச் சாருவதிலலை. சொப்பனவுலகில் பல ஜீவர்களனுபவிக்கும் லாபநஷ்டங்கள் ஏன் மனத்தைச் சாருவதில்லை யென்னில், சொப்பனவுலகம் பரிக்கிரகசத்தியின் காரியமாதலால் வேறாக வேயிருக்கின்றது. வேறாயிருக்கிறபடியால் அதனால்வரும் லாபநஷ்டங்கள் காரணத்தைச் சாருவதிலலை. அப்படியே சிவத்தினிடத்துள்ள பரிக்கிரகசத்தியின காரியமான இவ்வுலகு சிவத்திற்கு வேறாயிருக்கிறபடியால் இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவர்கள்படும சுகதுக்கங்கள் சிவத்தைச்சாரா. சிவமில்லாவிடத்தி லிவ்வுலகமிருந்தாலல்லவா உலகத்தின் லாபநஷ்டங்கள் சிவத்தைச்சாராம லிருக்கலாமென்று சங்கைபண்ணக்கூடும். அது உண்மைதான். சிவத்தைப்போல் இவ்வுலகம் சத்தாயிருந்தால அந்த ஆக்ஷேபம் பொருந்தும். இவ்வுலகம் தோற்றமாத்திரமா யிருப்பதால ஆக்ஷேபமாகாது. கயிற்றிற் பாமபுதோன்றுவதால் கயிற்றுக்கு என்ன நஷ்டம். காரணத்துக்கும் காரியத்துக்கும் அபேதமே. காரணத்தைத்தவிர காரியம் ஒரு அணுக்கூடப்பிரிந்திராது. மனத்தினிடத்துச் சந்திரத்தியானமுண்டாமாயின் சந்திரன் ஆகாயத்திலிருப்பதாய்ப் புலப்படுகிறது. தியானிப்பவன் பூமியிலும் தியானப்பொருளான சந்திரன் ஆகாயத்திலு மிருப்பதாய்த்தோன்றினாலும உண்மையில் சந்திரன் மனத்திலேயே யிருக்கிறான். சந்திரன் பேதமாய்த தோற்றினும் உண்மையில் அபேதமேயாம். அவ்வாறே சொப்பன வுலகம் மனத்துக்குப் பேதமாய்த் தோற்றினும் அவ்வுலகிலுள்ள பல ஜீவர்களுடைய லாபநஷ்டங்கள் மனத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாதிருப்பினும் அபேதமேயாம். அங்ஙனமே சிவத்துக்கு இவ்வுலகம் பேதமாய்த்தோற்றினும் ஜீவர்களுடைய லாபநஷ்டங்கள் சிவத்தைச்சாராதிருப்பினும் சிவத்துக்கு இவ்வுலகம் அபேதமே. இவ்வித ஆக்ஷேபத்துக்கெல்லாம் சமாதானஞ்சொல்வதற்குக் காரணம உலகத்தைச் சத்துப்பொருளா யொப்பாமையே. சத்தாய்ச்சொல்வோமானால் ஆக்ஷேபங்கள் ஆக்ஷேபங்கள்தான். இனி மாயையினிடத்து உலகமுண்டாவதைப்பற்றி ஆலோசிப்பாம். மாயை யொருபொருளல்லவென்று முன்னரே கூறியுள்ளோம். சித்தாந்திகள் சொல்லுகிறபடி யொருமுதலாக வைத்துப்பார்த்தாலும் உலகம தோற்றமேயன்றிப் பொருளல்ல. ஒருபொருளினிடத்து மற்றொருபொருள் உண்டாமென்று சொல்வது பிரயோசன மற்றதாயிருக்கிறது. மண்ணிடத்துக் கடமென்னும் பொருளுண்டாயிற்றென்று விவகாரமாய்ச் சொல்லினும் உண்மையில் ஒருபொருளிடத்து வேறொரு பொரு

...டாதலில்லவேயில்லை. காரணத்தின் மாறுதலேயான கு ...த்தையே காரியப்பொருளென்று சொல்லிக்கொள்ளுகி ன்றார்கள். மண்ணினிடத்துண்டான சில மாறுதலேயே ...டமென்று சொல்லுகிறார்கள். மண்ணின் மாறுதலேயன் ...க் கடமென்னும் மொழிக்குப்பொருளில்லை. மாயையி னிடத்திலிருந்து உலகமுண்டாயிற்றெனின் மாயை பால் தயிரபோல தன்வடிவங்கெட்டு உலகாயிற்றா? தன்வடிவங் கெடாது ஆயிற்றா? இக்கேள்விக்குக் கெட்டு ஆயிற்றெனி ன் [illegible] மாயையே யிலலையென்று சொல்ல நேரிடும். மண் கடம்போல கெடாமல ஆயிற்றெனின் மண்ணைத்த விரக் கடதக்குப்பொருளில்லை யாகலின் மாயைத்தவி ருலகிறகுப் பொருளில்லையென்று சொல்லவரும். ரச்சு சர்ப்பம்போலென்னின சர்ப்பம் பொய்யாம். வேதாந்தப் படிபார்த்தாலும சித்தாந்தபபடிபார்த்தாலும யுக்தி அநு பவங்களாகப் பார்த்தாலும் உலகம் பூரவபக்ஷமாக அசத் தும் சித்தாந்தமாக அநிர்வசனியமுமாம்.

(இன்னும்வரும்)
ஓர் இந்து.

அத்துவிதவிசாரம்.

தொடர்பு.

இனிப்பொருட்பொருததவின்மையைப்பற்றிவிசாரிப்பாம. இவர் கூறும்பொருள் அன்மை. அது அழிவுபாட்டபாவமே. சிலவிடம் வேற்றுமை எனப்படும் ஒன்றினொன்றபாவத்திலும் அன்மைச்சொற்குபயோகமுணடு. உதாரணமாக 'தொடாபற் றது' 'கடமல்லாதது' என்னுமிடஙகளில் முறையே அழிவு பாட்டபாவம் ஒன்றிென்றபாவஙகளைக் குறிக்கினறது கா ணக. அற்றேல் [illegible] 'அப்பிராம்மணன்' எனறற் றொடக்கத்தனவான சொற்களும் வேற்றுமையடஙகியஒப்புப் பொருளைக்கொணடு முடிவுபெறுதலின அஙகுத்தோன்றும் நக ரப்பொருளாய வனமையே [illegible] பொருளாகக் கோடலா காதோவெனின, ஆகாது; வேற்றுமையை மற்றொன்றிலட க்காது தனிப்பொருளாயும் ஒப்பைத் தனிப்பொருளாயும் '[illegible]' '[illegible]' 'ததனயத்துவம்' 'ஸாதிருசிய ம்' என வேறுபிரிதது நகரபபொருளாக ஆசிரியர் கூறியதால் என்க. இனி வேற்றுமைப்பொருளடங்காத ஒப்பின்மையின் '[illegible]' 'ததன்யத்துவம்' என வேறு கூறிய வேற்று மையும் இதினடஙகிய பொருளை விரித்துக்கூறியதேயெனின, அதுவும் பொருந்தாது. ஒப்பென்பது வேற்றுமை தமமுளட க்கியது '[illegible]' 'பேதகடிதம்' என்றும், வேற்றுமை தம்முளடக்காதது '[illegible]' 'பேதாகடிதம்' என்று ம். இவறறுள பேதகடிதம் என்பதேநகரப்பொருளென [illegible] என்னுஞ்சூத்திர வியாக்கியானத்திற்றனே '[illegible]' என்று ஆசிரியர் பதஞ்சலியாா கூறுதலாலும் '[illegible]' 'அஞானசம்' முதலிய சொற்க ளில் வேற்றுமை தனித்து ஒப்பின்றிப்பொருளாதலாலும் வே ற்றுமையை ஒப்புமையில் அடக்காதெடுத்துவிடுத்தார் என்க மேலும் வேற்றுமை தனிப்பொருள். அது தத் தம்முருவைத்த க்கிய ஸாதிருசியம விசிஷ்டப்பொருள். ஆகவே ஓர் '[illegible]' பது [illegible] 'சுக்லம்' முதலிய சொற்களைப்போலச் சத்த [illegible] ணையும் விசிட்டதனதையும் கூறிநிற்கும் என்பது ஆசிரியர் உ கருத்து. அற்றேல [illegible] விஸிஷ்ட [illegible] வ்ருத்த' 'விசேஷடம் சுத்தத்திலும் வேறுபடாது' என்று [illegible] 'அ[illegible]கம் அடைசேரு தால் அது கெடுவதில்லை' எனறும் தருக்கநூல்முதலிய வி வியலாற் சாதிப்பதால விசிட்டப்பொருளாய ஸாதிருசிய போதாதோவெனின், இது பொருளியல [illegible] யாம். எனனையெனில், கூறுதும்: விசிட்டம்-வியாப்பிய சுத்தம் வியாபகம். உதாரணம் '[illegible] விஸிஷ்டெடட:' ஆடை யுடன் சேர்ந்த குடம்' விசிட்டம். தனித்த குடம் சுத்த ஆடையுடன் சேர்ந்தும குடமேயாதலினும், ஆடைச் சே கையில்லாவிடத்தும் குடம் இருத்தலினும் என்க. வியாப்பி வியாபகபாவங்கொண்ட விசிட்ட சுத்தங்களை ஒன்றுபடுத் பது விசேஷ்ய[illegible] [illegible] என்பது அன்றோ கொ [illegible]. இது [illegible] விசிட்டாத்துவித சுத்தாத்து விதம் என்னும் இருசொற்களும் தருக்கநூலார் வழங்கும் 'வி ஷடசத்தை' 'சுத்தசத்தை' என்னும் சொற்களைப்போல் ஒ றுக்கொன்று [illegible] உணர்த்தும் சொல் [illegible] கன் [illegible] 'வி[illegible]டம' என்னும் சொல் [illegible] யையும சுத்தம் [illegible] [illegible]யையும் கூறு தால் என [illegible] [illegible]போக்கவிசிட்ட த வேறுபாடின்மை [illegible] விசிட்டசுத்தவிய ப்பிய வியாபகபாவ [illegible] [illegible]. மே அவர் கூறியவாறே [illegible] விசிஷ்டசத்தை சுத்தசத்தை [illegible] இருசொற்றொகுதிகளிலும் அடங்கியிருக்கு சத்தையென்னு சொல் ஒரேபொருளைக் [illegible] முறையும் சொல்லாதலின் அ ல் ஓர் அடைசேர்தலிடவிசிட்டமும் இல்லாவிடமும்சுத்தமு ஆவதுபோல விசிட்டாத்துவித சுத்தாத்துவிதச் சொற்களி அடங்கிய 'அத்துவிதம்' என்னும் விசேஷ்யச்சொற்குப்பொரு ள ஒன்[illegible]. [illegible] விசிட்டம் துவிதவின்மையு சுத்தம துவிதவின்மையுமாதலின அடைசேர்தலத்துவிதவின் மைக்கு வியாபகமும் சுத்தாவஸ்தையும் துவிதவின்மையாகு மேயன்றித் துவிதவின்மையாகாது. இனி விசிஷ்டாத்துவித என வொன்றிருக்கச் சுத்தாத்துவிதந்தான் ஏது எனில் சே லாம் [illegible] [illegible]சாதனைக்கத் தடையாது? கேவலம் தனித்தது, விசேடணமில்லாதது என்பன ஒருபொருட் சொ றகள். இனிப் பொருள்வேறுபடினும் சொல்லொன்றாத பற்றி அங்ஙனங்கூறினும் எனில், நன்று! நன்று! விசிட்டச தாவத்தைகள் சொல்லினிடமா,பொருளினிடமாகவமைந்தன இவ்வேற்றுமையைச் சற்றுமறியாதார் நுண்ணறிவாளர் செ யும் இப்பெரும் சொற்போரிலீடுபட்டு அறிஞர்அபரா ஸத்துக்கிடமாம். மற்றுத் தார்க்கிகர் சத்தை என்னுஞ் சொ

குச் 'சாமான்னியம்' எனும் ஒருதன்மைப்பொருள் என்பர். வேதாந்திகள் பிரமமே உண்மைப்பொருளாதல்பற்றி அதைச் 'சத்தை' என்பர். பொருள் வேறு; சொல்லொன்று. ஆயின் விசிட்டசத்தை சுத்தசத்தை என்னும் நியாயநூல் வழக்கும் ஒன்று வைசேடிகசத்தை ஒன்று வேதாந்தி சத்தை எனபது பற்றுமேல் மேற்கூறிய பண்டிதர் வாக்கியமும் மணம்பெறும். ஆயின் அன்மைப்பொருள் நகாரத்துக்குரைத்திடின் அது ஒருபொழுதும் விசிட்டச்சொல்லுக்கு எதிர்ச்சொல்லாகாது. இது நிற்க! இப்படிதாகொண்ட திருட்டாந்தம் ஒவ்வாமை ஒருவழியாலுங் காட்டிடுவோம். விசிட்டம் அடைசேர்ந்தது, சுத்தம் அடையில்லாதது எனபதே இவர் கருத்து. ஆயின் நிர்விசேஷம் சுத்தப்பொருளாயிற்று. அங்ஙனமமையச் சுத்தாத்துவித கேவலாத்துவிதங்கள் ஒருபொருள்கொண்டு முடிந்த சொற்களாயின. கேவலம், சுத்தம், நிர்விசேஷம் என்னுஞ் சொற்கள் ஒருபொருள்கொண்டு முடியும் சொற்களே. ஆயின் சுத்தாத்துவித கேவலாத்துவிதங்களுக்கு வேற்றுமை யாதுமில்லையெனப் பெறப்படும். அது இப்பண்டிதர்க்கு அசம்மதமன்றோ? அற்றேல் நீவிர் சுத்தம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு வேறுபொருள் கொண்டீரோ? அங்ஙனமாயின் உமக்குத்தான் வேற்றுமை யெனல் அமையுமெனில், யாம் சுத்தமான அத்துவிதம் எனப் பொருள் பண்டிகளை உரைப்பதும் சொல்லாக வியாக்கியானஞ் செய்யாது 'சுத்தாத்துவிதம்' எனப் பொருள்படுத்தி அதுமட்டில் கேவலாத்துவிதங்களினும் இவை வேறுபட்டவென்னக் காட்டி அன்மைப்பொருளை மட்டும் நகரத்தினகண்ணே கொண்டேம். ஆயின் பண்டிதர் பக்ஷத்தில் வேற்றுமைத்தொகையால் தொக்கியது முதலியவேறுமை. எமது பக்ஷத்தில் தொக்கியது ஆறாம்வேற்றுமை. ஆகவே விசிட்டாத்துவித சுத்தாத்துவிதச் சொற்களை ... விசேடண விசேடணவினைமைக்கூடிய வயதுமே தன்கண்ணமைந்த அத்துவிதமெனக் கூறுமாதலின், இன்மைப்பொருள்கொண்டு முடியும் அத்துவிதச்சொல் கூடுமெனாற் போக்கதென்பதே நன்று. ஆயின் பண்டிதர் கூறிய திருட்டாந்தம் விஷமமாயும் அசாதகமாயும் முடிந்தது. இனி விஷயத்தைப்பற்றிச் செல்வோம்.

முற்கூறியவாறு பொருள்களில் எப்பொருள் கொள்ளினும் இவ்விடம் பொருந்துமென்பதை விசாரிக்கவெழுந்தோமாக லின், அங்குள்ள வின்மைப்பொருள் ஒன்றைத் தவிர மற்றைய பொருள்கள் பொருந்தாமைக்கு முற்றிய உதாரணங்களுடன் காட்டுவோம்.

முதலில் ஸாதிருசியம் ஒப்புமை. ஒப்புமை யெனபதை விசாரிப்பாம். ஒப்புமை என்பது வியாகரண நூலார், அலங்கார சாஸ்திரிகள், வேதாந்திகள், மீமாம்சகர் முதலிய பல ... திகள் கொண்டவழி தார்க்கிகர் கூறியது ... பொருள் ஏழனுள் அடங்காத தனிப்பொருள். தார்க்கிகர் கருத்துப்படி அது ... றுள் அடங்கிய ஓர் தன்மை. தார்க்கிகர் ஒப்புமையிலக்கணங் கூறுவது "அதனிலும் வேறய் அதன்கண்ணமைந்த பல தன்மைபெற்று நிற்றல்" என்பது. மற்றையிலக்கணம் 'அதுவோ எனமயக்கும் பயக்கும் தன்மையுளது' எனபது. இவற்றுள் தார்க்கிகர் கூறிய விலக்கணவழியில் அடங்கியது வேற்றுமையேயன்றி அன்மையல்ல. முற்கூறிப்போந்த பண்டிதர் கொள்கையின்படி அன்மை தனிப்பொருளாகாது ஒப்புமையில் அடங்கியல்லவோ நிற்கவேண்டும். இனித் தன்வாக்கியம் பொருந்தவேண்டி ஒப்புமைக்கு அன்மையடங்கிய விலக்கணமொன்றுசொல்லி அதை எவரும் இதுவரையில் ஒப்பாமையால் அது தன் சித்தாந்தமெனவுங்கொண்டு தன் சித்தாந்தத்தையே எல்லோரும் ஒப்பும்படி ஆணையிடவும் வேண்டிவரும். மிக அழகு! இனி ஞானமிர்தத்தார் இவ்வொப்புமைப் பொருள் கொண்டு முடிந்த திருஷ்டாந்தமாக "அப்பிரமாணம்" என்னுஞ்சொல்லை எடுத்துக்காட்டினர். இது ... மாறெங்ஙனம். 'அப்பிரமாணம்' என்னுமிடத்தில ... மைப்பொருள்கொண்டு பிரமாணத்திலும் வேறு என்று 'அநுகாசம்' முதலிய சொற்களைப்போலாவது, எதிர்மறைப்பொருள்கொண்டு பிரமாணவெதிர்மறையென அபுண்ணியம் முதலிய சொற்களைப்போலாவது பொருள்படுத்தக் கூடுமாதலால் என்க. நிற்க. இவர் ஒப்பியவாறு அன்மைப்பொருள் ஒப்புமையில் அடங்கி அதனிலும் வேறுபடாத பொருளாயிற்றே. அங்ஙனமாக, அப்பிரமாணம் என்னுஞ்சொல்லில அகரம் அன்மையைத் தனித்துக்குறித்தது எக்காரணத்தாலோ? அவ்விதம் அன்மையே பொருளாகுமிடம் இவர் இதனை இவர்காட்டிய உதாரணத்தில ஒப்புமையிலடங்காது அன்மைதனிப்பொருளாகத் தோன்றியதுதான் எதுபற்றியோ? இனிச் சொற்சுருக்கமாய் பதஞ்சலியார் இருவகைத் தனிப்பொருள்களை ஒன்றாகக் கூறினர் எனபோல அவர் கொள்கையை மறுக்க ஆசிரியர் 'நஞ்யுக்தம் அந்யஸத்ருசாதிகரணே ததாஹ்யர்த்தகதி:' எனறின் அர்த்தங்கள் ஆறு என என்னால் எடுத்து வகுத்தமை கண்டொழிக. முன் அப்பிரமாணம் என்றவிடம் ஒப்புமையிலடங்காத வன்மைப் பொருள் எனவும், பிறகு நகரப்பொருள் ஆறனுள் ஒப்புமையிலடங்கியது அன்மை. அவ்வொப்புமை அவ்வன்மையை அடக்கியே நிற்கும் என்றும் இஞ்ஞானமிர்தத்தார் எழுதியது முன்பின் முரண்பட்டமை உதாரணமற்றும் ஒழிந்தது. நிற்க. அவ்வன்மையும் ஈண்டு அத்துவிதச் சொல்லின்கண்ணமைந்த அன்மையும் ஒன்றேயென எவ்வாறாயினும் அமைதலில்லை. அத்துவிதம் என்னுமிடத்தில இவர்கூறிய அன்மை அறிவுபாட்டபாவம். அப்பிரமாணம் என்னுமிடத்துள்ளது ஒன்றில் ஒன்றனபாவம் எனும் வேற்றுமை. ஆகவே திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்த விரோதம் தெற்றெனப்புலப்படும். ஆகவே அதுவும் பொருந்தாது. இனி ஒப்புமை எவ்வழியிலாவது அத்துவிதச் சொல்லின்கட்பொருளாமோ எனின் ஆகாதெனக்காட்டுவாம்: அத்துவிதம் என்னுஞ்சொல்லில அமைந்த துவிதம் என்னுஞ்சொற்பொருள் என்; அது இரண்டின தன்மையைத் தான் குறிப்பதாயினும் 'விசிட்டச்சொல்'மேலமையுந்தன்மைச்சொல் விசேடணத்தையே குறிக்கும் என்பது பிரமாணநூற்றுணிபாதலின் ஈண்டு என்னுடையபொருளின்கண்ணமைந்த தன்மை என்றாகவே யிருத்தல்வேண்டும். உதாரணம்: 'தண்டித்துவம்' இங்கு தண்டம் விசேடணம்; அதையுடைய

வன் தண்டி விசிஷ்டன். அவன்தன்மையைக் குறிப்பதுத்வம் எனும் விகுதி. இங்கு இத்தண்டித்துவம் தண்டுள்ள காலம் தோன்றுவதும் இல்லாவிடம் தோன்றுதொழிவதும் பற்றித் தண்டித்துவம் என்பது தண்டே. ஆகையால் துவிதம் என்பது இரண்டு எனும் எண்ணுக்கிடமாகத்தோன்றும் விசிட்டப்பொருட்டன்மையைக் குறித்தலின் அது விசேடணப் பொருட்டாய் முடியவேண்டி எண்ணேயே குறிக்கின்றது. ஆயின் இரண்டெனும்எண்ணுடன் ஒப்புமை அத்துவிதச்சொற்பொ[illegible]ரும். ஆகவே முக்தியிலுள்ள வத்துவிதாவத்தை எச்[illegible]யம் ஒப்பாத வெண்ணொப்புமையாய் முடியும். ஆதலி[illegible]கவும் பொருந்தாமையறிக. இனி எண்ணின் கண்ண[illegible]த சொற்களுக்கு அவ்வெண்ணுடைய பொருளும் பொருளேயாதலின் அதன் ஒப்புமையே அத்துவிதச் சொற்பொருள் எனில், அதுவும் பொருந்தாது. அவ்வித ஒப்புமை என்றுமுளதாதலாலும் அது முக்தியிற்றான் உண்டெனக் கூடாமையாலும் என்க. மேலும் இங்குள்ள துவிதச்சொல் எண்ணைக்குறிக்கும் சொல்லேயென ஷை ஞானமிர்தத்தார் ஒப்பியே "எண்ணுப்பெயர் மேல் வந்த நகாரம் அன்மைப் பொருண் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி, ஏனைய சொற்களின்மேல் வந்த நகாரம்போலஇன்மைமறுதலைப்பொருள்களை யுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையின்," என்றார். அற்றேல், எண்ணுப்பொருள்மேல் நகாரமே இதுவாதலின் அவர் கூறியபடி யன்மைப் பொருள்கொள்ளத் தடையாதெனின், அற்றன்று. யாம் முற்கூறியபடி எண்ணின் ஒப்புமை 'பொருளாயின் பயனில்லாமையாலும் அன்மை தனிப் பொருளாக நகரப்பொருளாயின் எச்செண்ணும் பண்பின் அன்மைமட்டில் (அன்மைப்பொருண் மாத்திரையேயெனவெச்சத்தால் வற்புறுத்தியமையால்) பொருளாகுமாகலின் பண்பு அற்றுப்போதல் பண்பியாவிடம் கூடாமையினும் எண்ணொழிதலே முத்தியாய் முடியச் சித்தாந்தவிரோதம் வருமாதலாலும் 'ஏகருகி' என்னும் மூலவாக்கியமும். 'வொசஹ்ஸமக:' என்னும் பரமமூலவாக்கியமும் விரோதிக்குமாதலாலும் பிறகு இவரே எடுத்து விரிக்கும்வழி 'தத்ஸாதிருசியம் என்னும் ஒப்பின்பாற்படும் என்க' என்பதால் ஒப்பின்றியன்மையமையாவிடம் இரண்டற்று இரண்டன் ஒப்புமை முத்தியென முடித்தல்வேண்டுமாயின், சிவ சீவர்களுக்கு முத்தியில் சர்வசாமியங் கூறுஞ் சிவசமவாதச்சைவராய் இவர்முடிவதாலும் இவர்காட்டும் வேதாந்த சித்தாந்த மகாவாக்கியங்களும் அங்ஙனமே ஓதி நிற்றலாலும், இங்கு எண்ணைக்குறிக்கும் சொல் ஆகுபெயராய்ப் பண்பியிடம் நிற்கவேண்டுவதுமோர்புறம் இவர் கூறும் சிவசிவசாம்யவாதச்சாயைக்கு இன்றியமையாமையின் எண்ணுப்பெயர் என இதைக்குறித்ததும் கௌணமேயாதலினும் இவர் வழக்கின்மையின் என்றது வடமொழியில் அன்மைப் பொருளில் நகரப்பிரயோகம் எங்குமின்மையானும் எண்ணுப் பெயர்மேல் நகரம் எனக்குறித்தலால் நகரத்துடன்சேர்ந்த சொற்றொகுதி வடமொழிச் சம்பந்தமற்ற தென்மொழியில் இன்மையானும் இது வேறு எந்தப்பாஷை வழக்கோ என ஒதுக்கிட வேண்டுமாதலாலும் பொருந்தாமையின் என்க.

இதனால் 'வடமொழியில் மற்றைப்பொருட்கு இலக்கணம் அமையாதென்றப்பத்திராதிபர் கூறியது பொருந்தாமையறிக' என்று நமது ஞானமிர்தத்தார் எழுதியது பயனில்சொல்லானதறிக. இனித் தென்மொழி வழக்கைக்கொண்டேதேனும் நிரூபிப்போம் என இவர் வெளிவரினும் இவரோ 'அத்துவிதம் என்னுஞ்சொல் வேதங்களில் உள்ளது' என்பராதலின வேதத்தைப் பொருட்படுத்துமிடம் இவர் தென்மொழி வழக்கை உபயோகிக்கக்கூடாது என்பதையும் பேரகத்தியம் முதலிய நூல்கள் வேதாகமங்களுக்கு இலக்கணங் கூறவந்தனவல்ல; அவை தென்மொழி முதனூல்களுமல்லவென்பதையும் சொல்லிக்காட்டுவோம். ஆயின் நகரப்பொருளான ஒப்புமையில் அழிவுபாட்டடாவமெனத்தார்க்கிகர் துணிந்தவன்மையை யடக்கியதூஉம், விசிஷ்டசத்தை சுத்தசத்தை என்னும் நியாய நூல் வழக்கின் இருஷ்டாந்தம் விசிஷ்டாத்துவிதம் சுத்தாத்துவிதங்களுக்குரைத்ததூஉம், நகரத்துக்கன்மைப்பொருள் கொண்டதூஉம் வடமொழி வழக்கறியார் உரையே.

இனி ஒப்புமை ஒவ்வாவிடினும் வேற்றுமை என்னும் தடிஷ்டத்வம் பொருள் இங்கொவ்வாதேயெனின், ஒவ்வாமை காட்டுவோம். இரண்டெனும் எண் என்றும் அநித்தியமும 'அபேக்ஷாபுத்தி விசேஷம்' என நையாயிகர் வழங்கும் ஒப்பனைக அறிவாலமையும் பொருளாயும் நியாயநூலார்கூறுவதனால் இரண்டின்வேற்றுமை ஒன்றிலும் மூன்றுமுதலிய பலவேறு எண்களிலும் அமையுமாகவே வேற்றுமையப்பொருளாயுமைக்க, நாமேசுவரவாதிகளையும் அத்துவிதியைச்சொல்லவேண்டும். ஆயின் அது கூடாது. அன்றிச் சுவமிலன்களே இங்கு இரண்டெனக் குறிக்கப்படுதலால் அவரிலும் வேறு ஜடமேயாதலின ஜடமாய் நிற்றலே முத்தியெனப் பொருள்தந்து அசாதகமாயும் அபாசமாயும் அத்துவிதச்சொல் முடியும். அதுகொண்டே எச்சித்தாந்தியும் அவ்வேற்றுமைப்பொருள்கூறுவதொழிந்தது. மேலும் வேற்றுமை என்பது இஃது எனத்துணிந்திலக்கணம் கூற இயலன்னியபாவமா காவலாகலியலாது. இனித் துவிதக்குறை அத்துவிதம் எனக்கொண்டு குறைவுப்பொருள் நன்று நகரத்துக்குரைப்பாம் எனில், நன்கு! இரண்டின் குறைவு என்பதால் குறைவு நிறைவுள்ள பொருளாகவேண்டியதாகின்றது. சிவசிவன் என்னும் இருபொருளும் அவயவப்பகுபாடிலாப் பொருளாகலைக்கட்குக் குறைவு நிறைவு தோன்றலின்றித்தல் கூடாமையான் என்க. ஆயின் அப்பொருளும் பொருந்தாது.

மேல் "போறையின்மை,, எனும் அப்பிராசஸ்த்யம் பொருளாமோவெனின், இரண்டின் அப்பிராசஸ்த்யம் என அத்துவிதச்சொற்பொருளுரைத்தால் இருபொருள் தன்மையிடமும் இந்நகரப்பொருள் வியாபித்தலால் சிவத்தினிடமும் அப்பிராசஸ்தியம் தோன்றவேண்டும். அது பெருங்குறை. 'இருவர் சிறுவர்' எனின் ஒருவன் பெரியோனெனப்புலப்படாமைகையாலென்க.

எதிர்மறைப்பொருள் கொள்வோமெனின் இரண்டின் எதிர்மறை ஒன்றேயாதல்வேண்டும். துவிதவிரோதம் அத்துவிதமெனவாகும். இனி ஒன்றே துவிதவிரோதியல்ல, மூன்று முதலியதும் அங்ஙனமேயெனின், ஏகேசுவரவாதமாம் ஆகலின் அதுவும் பொருந்தாது. ஆகவே அபாவமென்னும் இன்மையே நகரப்பொருள் என்பது அபேத்தி வயிரக்கோட்டையாயிற்று.

மதும்.

மிர்தமறுப்பு.

ஐயா, பத்திரிகாநண்பர்காள், சிறிதுகவனம் தரல்வேண்டும். புதியஞானமிர்தம்- 5-ம் இலக்கப்பத்திரிகை தம்முள் எட்டு விஷயங்களை அடக்கி வெளிவந்தது அவ்வளவும் நமது ப்ரம்ம வித்தியாவை மறுப்பதாகவே யிருக்கின்றது. அப்பத்திரிகை அவ்வளவுதீவிரத்த வேஷங்கொண்டெமதுபத்திரிகையின்மீது படை எடுத்து தமக்கு அனேகரைப் படைசேர்த்து அதேவேலையாய் வெளிவரினும் யாம் எமது நித்திய கன்மத்தைமுடித்து அநுபந்தமாய்இச் சொற்போரை யிருதுவாயுதங்களால்தடுக்க, அன்று விசுவாமித்திரமகாராஜன் கோபித்து விடுத்த நாநாஸ்திரங்களையும்எங்கள் கௌணியர்குலமூலபுருடனை அருந்ததி மணாளன் பிரமதண்டத்தாலுந் தர்பையாலும் மறுத்ததுபோல் எட்டுவிஷயத்துக்கும் எட்டுவாக்கியங்களாலேயே மறுத்திடுவாம்.

I. 'அத்துவிதவிசாரம்' அதிற்கண்டவிஷயம் எமது அத்துவிதவிசாரத்து மறுக்கப்பட்டது.

II. 'நியாயவாதியின் வாயை யடக்கல்' இவ்விஷயம் நியாயத்தையடக்கி வெளிவருவதால் நியாயவாதி அதற்கு விடையளிப்பார். ஆயினும் இவ்விஷயம் எழுதிய சாமகுளம், சுப்பிரமணியசர்மா என்பவர் வெகுகாலமாய் எமதுபத்திரிகைக்கெழுதிவரும் ஒரு நண்பர். இவர் ஓர் வைஷ்ணவர் என்றும் பிறகு ஏதோ ஜனமாந்திரபாக்கிய புண்ணிய வசத்தால் சிவனிடமும் அடியாரிடமும் அன்புமேலிட்ட, சைவசின்னந்தரித்து இருப்பவர் என்றும் எமக்குத்தெரியும். இவர் இதற்குமுன் நமது பத்திரிகை. 6 - ம் புஸ்தகம். 4 - ம் சஞ்சிகையின் அநுபந்தத்தில் 'ஜகத்குருவிசாரம்' எனத்தலைப்பிட்டு இங்ஙனம் ஓர் சைவசித்தாந்தி எனக் கையொப்பமிட்டு இன்று எழுதியவைகளுக்கு விரோதமாய் எழுதினவர், ஏதோஇப்பொழுது இவ்விதம் எழுதுகிறார். இவர் சித்தாந்தம் ஒரு நிலைப்பட்டபிறகே இவரை எதிர்நோக்கி விஷயஞ் சொல்லவேண்டும். இவர் எச்சமயம் சாராதரிப்பினும் அச்சமயம் அவ்வழி நிற்பார்போலும்.

III. கல்புருஷபக்ஷை. இது நாகைநீலலோசனியினின்று நமது ஞானமிர்தத்தார் அவசியமான விஷயமெனவெடுத்தது பலரால் பலபத்திரிகைகளில் மறுக்கப்பட்டது. நமது தூஷணமும் நமது பத்திரிகா தூஷணமும் நிறைந்து நிற்கும் இவ்விஷயமும்இரண்டாம்விஷயமும், எமக்கு ஒரு தக்கவிடைமொழிதென்மொழிகளில், சித்தாந்தக்காட்டு - ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஞானமிர்தத்தார்போன்ற பண்டிதர் எழுதாத விஷயமாதலின் ஒருபொருட்டல்ல; சாவகாசமான பொழுது கவனிப்பாம்.

இதற்கு அவர் எவ்விதம் மாறுமாறாய் எழுதினும் எமக்கு அதுலட்சியமில்லை. கடுஞ்சொல் எமக்குவேண்டாம். விஷயமேவேண்டும். இதற்றெரா விஷயமில்லை. கடுஞ்சொல்லே ...ண்டு.

IV. 'கேவலாத்துவிதவிசாரம்' இவ்விஷயத்தை அத்துவிதவிசார வழியிலேதானே முறையே பொருட்கூற்றுபிரகரணத்தில் மறுப்பாம்.

V. அத்வைதிகள் வைதிகர்களா? என்பது. இதில் மூன்றாங்கற்பத்தில் "அத்வைததர்சனத்திற்கு வேதத்தைப் பிரமாணமென்றங்கீகரித்தார்?" என்று கேள்விகேட்டு மறுத்திட்டதுபோல் சில எழுதினார்கள். அவர் வேதப்பிரமாணயவாதம் அத்வைதிகளுக்குக்கூடாதென இன்று வாதித்தால் அதற்குவிடையளிப்பதற்குமுன்னரே இவர்வைதிகர்களா? எதனால் என்பதற்கு விடையளிக்க வேண்டியதே முக்கியம். பாரதம் பஞ்சமத சித்தாந்தியாயத்தில் பாசுபதம், பாஞ்சராத்திரம், சாங்கியம், யோகம் இவற்றின் வேறாய வேதமதத்தைக்குறித்தமையாலும், அதை யநுசரித்து காளிதாஸாதி கவிகள் வழக்காறும், மையாயிகாதியோரும் சாமானிய சாஸ்திரப்பிரவர்த்தகரும்,மத்துவராதி வடநூற்பாடியகாரமுக்கியரும், தென்னூலாசிரியர் பலரும் வேதாந்திகள் எனவும் ஔபநிடதரெனவும்இவரைக் குறித்தலானும், சைவராதியோர் பாஞ்சராத்திரத்தவராதியோரைக் கேவல தந்திரவாதி எனக்கணக்கிட்டு கேவல வேதாந்தி என வத்துவிதிகளைச்சொல்லிவருதலானும், அத்துவிதிகள் அத்துவித முக்திநிலையை அறிவது வேதத்தாலன்றி மற்றெப்பிரமாணத்தானும் அறியக்கூடாதெனச் சாதித்தலானும், வேதங்கள் உபக்கிரமநியாயத்தால் நிர்க்குணச்சுருதிகளைப் பிரபலமாகக்கொண்டுமுடிதலானும், அபச்சேதாதிகரணம்பூர்த்தோத்பத்தியின் பௌர்வாபர்யத்தைப் பற்றியதாதலால் அது பதார்த்த நிர்ணயவிஷயத்துக்கு அவ்வளவு ... யாகப்படாமையானும்,உபக்கிரமாதிகரணம்பதமெனாதாய ... ரும்எனப்பிறரும்பலவிடத்துச்சிறப்பாய்ராமானுஜியரு... யமையானும், வேதாந்த மகாவாக்கியங்களையேபிராம... க்கொண்டு ஆகமசம்ஸ்காரலேசமின்றி வேததனுசாரி சாஸ்திர மாத்திரோக்த சமஸ்காரங்களேயே செய்துக்கொண்டு அவ்வழி அநுஷ்டிப்பதாலும், வைதிகமாயகிரியைகளைநிர்விவாதமாய்செய்வதாலும்வைதிகர் இவரே. மற்றவர் கேவலவைதிகரல்லர். அவர்களுக்குத் தந்திர சம்பந்தமுமுண்டு. நாம் இங்கு மததாரதம்மியம்வகுத்திட்டாமில்லை அத்துவிதிகள்வைதிகரோ என்றும்.

VI. மறுப்பின்மேல்மறுப்பு. என்பதுஅதில்நம்மைப்பற்றி எழுதிய துர்வசனங்களை யகற்றிப் பதிலுரைக்கவேண்டியவையைத்திரட்டிடின் மூன்றுளது. அதாவது 1. யாம், இவர் எழுதிய வாக்கியம் ஒன்று பொருத்தமில்லை என்றோம். அதற்கே தோவித்துவான்கூடி சபைசெய்தாலன்றிப்பொருளுரைக்கமாட்டோமெனக்குறித்தார். அந்த ரகசியத்தை மறுப்பதெப்படி? 2. உலகம் ஸதஸத்தென்பது அத்துவிதமதம் என யாம் சொன்னமையால் எமக்கு அம்மதம்தெரியாது என்றார். மிகச் சந்தோஷம்! இவர்தெரிந்துகொண்டவராயிற்றே. இனியேனும் 'மித்தை என்பது ஐவகைப்படும்' என விரித்தவத்துவிதநூலைக் கண்டு தெளிவாராக. மேல் 3. 'நேபாளம் முதலான விடங்களிலிருந்தும் கர்நாடராஜாங்கங்களிலிருந்தும் பெற்றவைகளும் காலாவதியால்பாழானவைகளுமானசிலவைப்பேடுகளிருப்பதாய் பயங்காட்டினார்' என்றார். இவர் 'சங்கரர் ஜகத்குரு என்பதற்குஇதரமதஸ்தர்கையொப்பமில்லைஎன்றதால் யாம்அவைகளைக்காட்டினோம். இவர்அவைகளுக்கும்காலாவதிச்சட்டம் ஏற்படுத்தியது யாம் அறியோம். அதுகளுக்குச் சற்றேறக்குறைய முன்னும்பின்னும் எழுதிய பாஷியங்களுக்கு இச்சட்டத்தில் ஏதேனும்விலக்கவிதியுண்டோஇல்லையோ அறியோம்-இவ்வித வசனங்கள் சாஸ்திரார்த்தவசனங்களாம். இறுதியில் 'மசகத்துக்கு மாதங்கம் பெரிதாயினும் அதுசிங்கத்துக்குமுன் வெளிவராதென்பதை இனியாவதுநண்பர் அறிவாராக' என்றார். ஐயோ பாவம்! இவர் தமக்குத்தாமே கொடுத்துக்கொள்ளும் சிங்கப்பட்டமாவது ஜகத்குருப்பட்டம்போலாகாது நிலைக்கவேண்டித்தாமே தமது உபாஸனாமூர்த்தியை வழிபடுவாராக. ஆயினும் இவர் ராமதத்துவநிபிகைமுதலிய கிரந்தங்களில்மட்டில் இவர் சிங்கமாக, மற்றொருசாபம்எங்கிருந்தோவந்து புகுந்ததுகிடைக்கட்டும். எல்லாம் ஒருகாலவசம். அவருக்கு பரிகாசமும் விசடமும்இயல்பு. அவர் எழுதியதைப்படித்தவர் அதை அறிவார்.

VII. 'அபவாதநிக்கிரகம்' இது எனது தாயார் மலடி என்பதுபோல்வெளிவந்துஞானமிர்தத்தின் திருமேனியை வீணாக்கியது. சாமகுளத்தார் நாகைநீலலோசனியில் எழுதியதையும் இதையுமே படித்தால் சாமகுளத்தார் கூட்டியதும் குறைத்ததும் தெரியவரத் தானே இவ்வபவாதநிக்கிரகம் அபவாதஸ்தாபனமாய்முடியும். அவற்றைப்படித் தொத்துப்பார்த்துத் தெளிக. ஆனால் அதில் அதிகப்பிரசங்கம் என்றும் வேறு சிலவும் காணப்பட்டது. அது அப்பத்திரிகைக்கழகே. அவவிதச்சொற்களை [illegible]ப்பிக்க யாமர்காலலர்.

VI[illegible] அசத்தியநிராகரணம் இவவிஷயத்தில் அங்குநடந்த விஷ[illegible], யுண்மையறிந்து நடந்தபடி எழுதினால் பிரசுரிப்போம் தடையில்லை.

'பிர்மவித்தியாவினால் நேர்ந்த ஒற்றுமை.''

VIII. ஐய! நமது பத்திரிகை ஆஸ்திகருக்குப் பொதுவாய் அவவப்பொழுது ஆஸ்திகருள் எந்தமதத்தைப்பற்றியும் பேசிவந்து ஒருவருக்கொருவர் கலகமின்றி ஒற்றுமை விளைவிக்கப் பிறந்தது என்பதுஉமக்குத்தெரிந்ததேயன்றோ! இப்பொழுது சிறிதுகாலமாய் வேதாந்த சித்தாந்தங்களில் ஒருசார்பாய் நமது பிரமவித்தியானுபந்தம் எழுதிவருவதும் ஒரு ஒற்றுமை செய்யவே. பாருங்கள்! ஞானசம்பந்தாவதாரவிஷயதகில்பிணக்குற்று மகாவிரோதியாய் நின்று புஸ்தகங்கள் இயற்றிய ஞானமிர்தத்தார்,சூளைச்சோமசுந்திரநாயகர்இவர்களும-ராமதத்துவதீபிகை அதனுபாஸவிளக்கம், இவைகளை யெழுதிப்பிக்குணறற் ஸ்ரீமான் - உ.வே. ஸ்ரீநிவாசாசாரியார் மேற்படி சூ-சோமசுந்திரநாயகரும், வைஷணவமதத்தை வேருடன் ஒழித்திட்டவரும் சைவருமான சாமகுளம்-ப்ரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியசர்மாவும், சைவத்தை அழித்திடுவோம் எனப் பெரும்விருதுகூறும் சிவமதத்துவேஷம் நிறைந்தபண்டிதர் சித்தாத்துக்காட்டாநும் ஒருங்குசேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் புகழ்ந்து கலந்து ஏகசித்தார்தியாகிப் புறமதக் கடிதங்களைப் பிரசுரிக்கவிடங்கொடாத ஞானமிர்தாங்கத்தில்எமது ப்ரம்மவித்தியாவை ஜெயிக்கக்கூட்டங்கூடி எழுதிவருகிறார்கள். இதுவே ஒருபெரும் ஒற்றுமையாகலின் 'இதுவும் நமது பத்திரிகையின பயனுள் ஒன்றே.

பத்திராதிபர்.

சூறுவளிக் காறுவிளக்கம்.

வரலாறு.

திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவரர் தமிழிற்சிறந்த விலக்கணமாகிய இலக்கணவிளக்கத்தை யிழித்துரைத்து இலககணவிளக்கச் சூறுவளியென வோர்நூலியற்றினர். அவவிடத்திழிதுரைத்தனவெல்லாம் அவர தமக்கன்றி வைத்தியநாத நாவலர்க்கு ஆகாமை இலக்கணவுணர்ச்சியின் முதிர்ந்தார்க்குப்புலனும். அவ்வைத்தியநாதநாவலரை இச்சிவஞானமுனிவரனினும் நுண்ணுணர்ச்சி மிக்க ஸ்ரீசுவாமிநாததேசிகர் 'தமிழ்க்கிலக்காகிய வைத்தியநாதன்' எனப் புகழ்ந்ததுங் காண்க. இன்னோரன்ன பலகாரணங்களைக்கண்டு இலக்கண விளக்கத்துக்கிருந்த வோர்குறையை முடிப்பான் றொடங்கினேனேயன்றி முன்னோர்க்குக் குற்றங்கூறத் தொடங்கினேனல்லன்.

அன்றியும் யாவர்க்கும் மறவி உண்மையாலும் அகத்தியர் தொல்காப்பியர் முதலாயினார்போல் தலைத்தான் மணந்தாயர[illegible] யினாரல்லாதலாலும் ஓரோவிடங்களிலே ஆசிரியர் இலக்கணவிளக்க நூலாரவிட்ட வழுக்களை வழுவாகவே கொண்டேனல்லது பிடித்தது சாதிப்பான் றொடங்கினேனல்லேன.

பாயிரம்.

"முன்னர்ப் பாயிரத்தைவைத்து இது பாயிரமென்றுரை[illegible]
"துப் பின்னர் அதுகேட்ட மாணுக்கர்க்கு நூலுரைப்பா[illegible]
"ரெடங்கினார் - இப்பாயிரமுரைக்க வேண்டுவதென்னெ[illegible]
"ன்னுங்கடா நிகழ்தற்கு இடனுண்டாயவழி இவ்வியவேதுக[illegible]
"ளான் முன்னர்ப்பாயிர முரைக்கவேண்டுமென்றிறுத[illegible]
"மையும். அவவாறே நிரையபுமின்றித் ' திருவிளங்கியமா[illegible]
"ரம்' முதலாக வேதத்துரைக்கு முக[illegible]ந்து செப்புகவுவ
"மற்றொன்று வி[illegible]ததுமாய் முடியுமெ[illegible]க' என்றார். "ம[illegible]
"ம்புரிமுதலிற் குலப்புரி[illegible]படுய்" என்ற ஆத்திரையன் பே[illegible]
"[illegible]ரியனுக்கு மிக்குறமுளதாகச் சூத[illegible]ருத்திக் கட்ட[illegible]
"யனுசரித்தலாலும் இடமுளதாயவழி [illegible]யனவே இடன் இ[illegible]
"லாதவழியும் உண்டெனப பொருள்படுதலாலும் அவர்க[illegible]
"மது கருத்தென்றுபோதுமெனக.

"வடநூலாரும மேற்கோள் முனைக்கூறியே பின்னர்[illegible]
"முதலிய [illegible]குறுப்பும ஒனறன்பின ஒன்றியைபுபடக்[illegible]
"றுமாறறிக" என்றார். அது தமிழ்நூற்குப் பொருந்தா[illegible]
திருவள்ளுவர் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

"பரிமேலழகர் உரையாளர பாயிர[illegible]ய[illegible] கடனெ
பதுபற்றி "இந்திரன்முதலிய" முதலாகச் சிறப்புப்பாயிர[illegible]
உரையாற்கூறினார்' என்றார் இது பயனில் கூறுமாறு[illegible]
றறிவிறாக்கும்புலனும், ஆசிரியர் பரிமேலழகர் "பாயிர[illegible]
வதுபனுவலன்றே யெனப்படுமெ யட்கொண்டு கூறினாரா[illegible]
பாயிரமியம்புதல கடனெனபது பற்றியன்றெனக.

"அவையவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூலடங்கு
தெனறார. அவற்றியல் [illegible]ரை[illegible]யி னெல்லார் அகக[illegible]
ளவயவியடங்காமை தெள்ளிதிற் பலப்படும். 'நூனுதல் ம[illegible]
ருளைத் தன்னகத்தடக்கி' யெனறது நூனுதல் பொருளை[illegible]
ன்றி நூலையனறெனக. பாயிரத்தை யவயவியென்றும் நூ[illegible]
யவயவம் எனறுங் கூறின், தொல்காப்பியத்தின மெய்[illegible]
ருளுரைாரா[illegible]மயின.

'சிறப்புப்பாயிரத்துள் ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவற்றி[illegible]
கெடுத்துக்காட்டியவற்றுள் சிலபொருந்தாமை தொல்கா[illegible]
பாயிர[illegible]விருத்தியில் விரித்துரைத்தாம், ஆண்டுக்காண்க' என[illegible]
றார், அவை பொருந்துமாறு இவ்வியற்கைப்பொருளுரையி[illegible]
காண்க. (வரும்.)

நந்தனவருஷ
ஆடிமீ [illegible]உ

இங்ஙனம்
ச - பரமசாமிக்குருக்கள்.
யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழை.

Chidambaram:—Printed and published for the proprietor at the Brahmavidya Press No. 88, Senkalooneer pilliarkoli street.

NO 12 நெ. கஉ.

ஸ்ரீ
வித்யா
ஶங்கர

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதர்கக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதீகவாரணர்களாகிய த. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

ராமம்வத்ஸரம்.
[illegible]
முகவையம்பதி.

[illegible]

பிராமணரின் உட்பிரிவை மறுத்தல்.

ஐயா!

முற்காலத்தில் பரத்துவாஜர், கௌசிகர், கௌதமர், சாண்டில்யர், கண்வர், பராசரர் முதலிய மகரிஷிகள் இருந்தார்கள். இவர்போன்ற பிரமரிஷிகள் அனேகர் உண்டென்றும் அவர்களே ஆதிப்பிராமணர் ஆனவரென்றும் அவர்கள்மகிமை அளவுகடந்து புராணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்களைப் பற்றி எழுதுமிடமெல்லா மிக்காலத்துக் கிழவிகள் வழங்கிவரும் ஜாதிபேதம் ஏதுங்குறிக்கப்படவில்லை. வசிஷ்டர் எச்சாதியார்? ப்ரத்துவாஜர் வடமரா? கௌதமர் சோழியரா? இவ்விஷயங்களை நிச்சயிப்பதெப்படி? நமது பிராசீனமகரிஷி சரித்திரங்களைப் புரட்டிப்புரட்டிப் பார்த்தாலும் எங்கும் இந்த உட்பிரிவு காணப்படுவதில்லை. வேதங்களைப் பொருட்படுத்த வேண்டிய கருவிகளெனப்படும் புராணங்களுளாவது இவ்வுட்சாதிக் கதையுண்டா? இல்லை. இனி ஸ்மார்த்த தர்மங்களைக் குறிக்கும் மனுமுதலியோர் நூல்களிலும் இது [illegible]டமாசாரம், இது சோழியாசாரம் என்று எழுதப்பட்டதைக் [illegible]ணும். தர்மசாஸ்திரங்கள் எல்லாம் சாமான்னியமாய்ப் பிராமணர்க்குள்ள தருமங்களைமட்டில் விதிக்கின்றனவேயன்றி மற்றெவ்வேற்றுமையும்அவரிடங்குறித்ததில்லை.இவைகளால் இவ்வுள்வேற்றுமை எவ்வித மூலமும் இல்லாது வெளிவந்ததாக நிச்சயிக்கத்தக்கது. இங்கோர் சங்கையுளது. "அவசியம் வெகுகாலமாய்ச்சிஷ்டர் ஆசாரத்துட்பட்டனுஷ்டிக்கப்பட்டமையால் சிஷ்டாசாரமும் பிரமாணம்.ஆகவே அவசியம் இதை ஒப்பவேண்டியதே' என்பது. இதற்குச்சமாதானம் சொல்வதற்குமுன் சொல்லவேண்டுவது வேறுளது. இக்காலத்துச் சிஷ்டர் என்பவர் புதிய கன்மங்களை அனுட்டித்து அதை வைதிகம் எனவும் சொல்லுகிறார்கள். அந்தோ! இவர் கொண்டவழி கொண்டால் ஸகோத்திரவிவாகமும் மூக்குப்பொடி போடுவதும் கூட வைதிகமாகத்தடையாது. இக்காலத்தில் சிட்டர் எவரும் போடுகிறார்கள். இது சிலகாலம் அனுட்டிக்கப்பட்டால் அது காலஞ்சென்ற சிஷ்டானுட்டானமென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்ல நேரிடுமே; (அங்ஙனமேயன்றோ வடதேசங்களில் பாங்கு குடிக்கும் துராசாரம் ஏற்பட்டது.) ஆதலால் அறிஞர்காள்! இதைச் சிட்டர் எனத்தற்காலத்தவராக்கொண்டு சிட்டாசாரமெனலாகாது. இனி, பிறகு ஒருக்கால் ஒரு வித்துவான் ஸகோத்திரவிவாகம் கூடாது என்பானானால் அது சிட்டாசாரம் என்றல்லவோ சொல்ல நேரிடும். அம்மம்ம! வைதிகம் அவைதிகமாவதூஉம், அவைதிகம்வைதிகமாவதூஉம் அஸத்கருமம் சத்கருமமாவதூஉம் சத்கருமம் அசத்கருமம் ஆவதூஉம், சதாசாரம் அசாதாரமாவதூஉம், அசாதாரம் சதாசாரமாவதூம் கலியின் பெருமையன்றோ? இனிச் சிட்டாசாரம் என்பது தான் எது? என்பீரேல், கூறுதும்: எவ்வாசாரம் வேதங்களிலாதல் ஸ்மிருதிகளிலாதல் விலக்கப்படாததையும் அங்கீகரித்தால் குற்றமேதுமில்லை. ஏதனுல் எமது மதம் வே

[illegible]

டாது அஃதே சிட்டாசாரம் எனவும் ஒவ்வும். இவ்விதமே ஒப்ப வேண்டுவதும் ஆன்றோர் ஒப்பியதுஉம் என்க. பாருங்கள், நமது சாஸ்திரங்கள் எல்லா வருணத்தாரும்படிய வேதங்களை ஓதலாகாது என விதிக்கின்றன. 'விக்கிரகாராதனம்' வேதங்களில் சொல்லப்பட்டால் காட்டலாம். இன்றேல் அதை அவைதிகமென்போம் என்று சொன்ன அவைதிகரைநோக்கிப் பல வேதவசனங்களை விக்கிரகாராதன சாதகமாக ப்ரம்மஸ்ரீ சுந்தரராஜ சாஸ்திரிகள் முதலாயினோர் வெளியிட்டார்கள். அது மதத்துக்கு நேர்ந்த வாபத்தைக்காக்க வெ[illegible]தமையா[illegible]ல் குற்றமாகாது. நமது மதம் போய்விட்[illegible]கு வேதாதிகளுக்கு ஏதும் பயனில்லையாதலால் அதை[illegible]கவேண்டியாம் ஏதுஞ்செய்யலாம். அது நீச்செயலா[illegible]மிருத்தல் கூடாது. அதுபோல் வேதாதிவிரோதம் வந்தாலும் இவ்வேற்றுமையைக்காப்பாற்றுவதால் மதபரிபாலனம் வருகிறதென்று எண்ணவும் இடமில்லை. இவ்வவாந்தரபேதம் ஒப்புவதால் நேரும் மத அனர்த்தமளவில்லை. பட்டணங்களில் பல உள்வேற்றுமையுள்ள சாதியார் குடிகொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சாதியில் ஒருவன் புறமதம் புகுவானாயின் மற்றவன் சந்தோஷிக்கிறான். அவன் கெடுவதைத் தடுப்பதில்லை. ஏதோ நமது சாதியான் கெடவில்லை. மற்றைய சாதியான் கெட்டால் எமக்கென்ன? என்றிருந்துவிடுகிறான். இவ்விதமே உட்சாதியபிமானத்தால் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரமின்றி வீணாகப் பொதுப்பிரயோஜனம் கெடுகிறது. இவ்வுள்வேற்றுமை அற்றால் இவர் ஒருவருக்கொருவர் சகாயஞ்செய்யவும் ஒருவர் கெட்டால் அதைத்தடுக்கவும் நேரிடும். இதுநிற்க. காலகதியறியாப் புல்லர் சிலர் செய்யும் அக்கிரமங்கள் இவ்வளவெனச் சொல்லவடங்காது. அவர்களைச்சொல்வதிற்றான் பயன் யாது? ஒருவன் புறமதத்தில் வீழ்ந்தால் நமது சரீரம் ஓர்புறம் கெட்டதாய் அல்லவோ பாவிக்க வேண்டும். புறமதத்தில் பறையரல்லவோ வீழ்கிறார்கள். நாம் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டுவதில்லையே என நினைப்பதுசிதமல்ல. ஒருசமயம் நீசர் எவருமில்லாது கிறிஸ்தவனாகி விவிலியமேற்றிவீதியில் நுழைந்து உமது அகத்துட்புகுந்தால் நீவிர் அக்காலம் செய்வதேதோ? நமது தேசத்தில் பறையோர் மட்டிலாப்புறமதப் படுகுழியில் வீழ்கிறார்கள். மறையோரும் எவ்வளவோ உண்டு அம்மறையோரும் அங்கும் பறையோரும்சேர்ந்தேகணக்கிடப் படுகின்றார். பறையோர்முதல் மறையோர் ஈறாக எல்லோருமொருங்குசேரவேண்டும் என்று யாம் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. எவரிடமும் தயையுடன் அவரைப்பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதே எமது அபிப்பிராயம். ஐய பண்டிதர்காள்! உண்மையை அறிந்துலகத்துக் குபகரியுங்கள்! இவ்வேற்றுமை அவைதிகம் என காட்டுங்கள்! இவ்விருதாபிமானப் பேயை யோட்டுங்கள்! எமக்கு பிடித்த பிடி நிறைவேற்றவேண்டும் என்கிற பிடிவாதமில்லை. இவற்றிக்குப் பிரமாணம் ஏதேனுமிருந்தால் அவசியம் தெரிவியுங்கள்! நம்மவர் பலர் வேதங்களைப்படித்தும் நூல்களைக்கற்றும் தர்மரகசியமறிந்தும் உலகத்துக்குபகாரம் செய்வதேயில்லை. இவர் புறமதத்தைக் கண்டிப்பதில்லை. அவைதிகாசாரத்தை ஓட்டுவதில்லை. இவர்

[illegible]

கள் படிப்பு இவர்க்கும் பயன்படுவதில்லை. மற்றவர்க்குமில்லை. ஏதோ இக்காலத்தில் இருவர் மூவர் தமது நாவலிமையை உலகோபகாரமாக ஆங்காங்கு காட்டிவருகிறார்கள். ப்ரம்மஸ்ரீ ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர், ப்ரம்மஸ்ரீ வெங்கிடகிரி சாஸ்திரிகள் இவர்கள் புறமதங்களை முறையே உள்நாடெங்கும் மலைநாடெங்கும் ஒழித்துவருகிறார்கள். இந்துலகுலேக சங்கத்தைச் சார்ந்த பிரசங்கிகள் எல்லோரும் ஏதோ செய்துவருகிறார்கள். இவ்விரண்டுமூன்று மகாபுருடர்களால்மட்டும் துர்மதம் ஒழிந்திடுமோ? எல்லோரு முயன்றாலன்றி ஒழிவது கடினம். ஆரியர்காள்! உங்கள் அதிசிலாக்கிய வாக்தோரணியை உலகத்துக்குபயோகப்படுத்துங்கள். சிலர் இக்காலத்தில் வேதசாஸ்திராப்பியாசத்துக்குப் பயனேதுமில்லையென நினைக்கிறார்கள். இவர்மட்டில் பிரதிபபிரயோஜனத்தை எதிர்நோக்காது தனமனதிற்பட்ட சிததாந்தங்களை வெளியிற்பிரசங்கித்து லோகோபகாரம்புரிவாராஞல அவர்விஷயத்தில் பல பிரபுக்கள் நன்றியறிதலுள்ளவராகவிருந்து பொருளுபகாரம் செய்யவும் செய்வார். இனி விஷயத்தைப்பற்றிச்செல்வாம். இத்தேசத்தில சைவாசாக்தர்வைணவர்முதலியபலஉட்பிரிவிருக்கவில்லையா? அவர் நடையுடையாசாரங்கள் வேறுபட்டிருக்க, அவருள் ஒருவருடன் ஒருவன் சம்பந்திப்பது எப்படியெனில், கூறுதும்: வைணவசாதி சைவசாதியென இருவகைச்சாதி சாஸ்திரங்களில் உள்ளதல்ல. அவரவர் வழிபடுகடவுளைப்பற்றி அவ்வப்பெயர் அமைந்தது. உடைகளில் ஏதும் தேசாசாரத்தால்மட்டில் நடக்கிறது. இக்காலத்திற்சில ஸ்மார்த்தர் வைணவமதத்தை யனுசரிக்கிறார்கள். அவர் வெண்டிருமண்]புண்டரமுந் தரிக்கிறார்கள். அவர் பெண்கொடுத்து வாங்குவது ஸ்மார்த்தர்களுக்குள். அவர் ஸ்மார்த்தரா? வைணவரா? இங்ஙனம் வைணவர் சிலர் சைவராவதுண்டு. இதனால் இவர் சாதி கெடுவதில்லை. இதனால் சைவவைணவம் என்பதில் ஒரு கெடுதி யாது? அது பெரியோர் ஏற்படுத்திய புதிய ஏற்பாடே. இனி இவ்விதவுள்வேற்றுமைகளை ஒழித்து மென்மேலும் ஒற்றுமையை வளர்த்திடுவாரேல் அது அதிக குணத்தைக் கொடுக்குமாதலால் பெரியோர் இவ்விஷயத்தில் அகப்படும் பிரமாணங்களை அவ்வப்பொழுது நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை மூலமாகவெளியிடவேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். இவ்வுள்வேற்றுமை எவ்விதப்பிரமாணத்தாலும் ஏற்படாது கேவலக்கட்டுப்பாடென்பது எமது மதம். இதற்கு ஏதேனும் பிரமாணமிருந்தால் வெளியாகலாம் அன்றோ? அதற்குத்தகுந்த பிரமாணம் கிடைத்திடின் அது விஷயத்தில் யாம் பின்பற்றப்பின்வாங்குவதில்லை.

(மொழிபெயர்ப்பு.) மற்றது வரும்.

இங்ஙனம்:

திருவேங்கடம்-நிருபலசாஸ்திரிகள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—நந்தன ௵ ஆடி மீ 26௨

மதிமகோல்லாஸ மஞ்சரி.

இப்பெயர்வாய்ந்த ஓர்தோத்திரமுளது. இது தேவீஸ்தோத்திரம். இதன் பெயருக்கியைய மனிதன மதிக்கு மகோல்லாசம் கொடுக்கததடையில்லை. எல்லோருள்ள [illegible] ம நல்வழி நடத்தல் அப்பரம்பொருளுக்கேயுள்ளதாக [illegible] உண்மையறிந்தோர் இதன் பெருமையும்அறிவார். இ[illegible] முக்கிற்பிறந்த அந்தணர்மணி சுப்பிரமணியர் என்பார் இதை இயற்றியவர். இவர் தேவியார் சௌந்தரியலகரியை இடைவிடாது சிந்தித்துத் தெளிந்தாராகையால் அதுபோன்ற சொன்னயம் பொருணயம் பொருந்தியிருக்கின்றது இந்தத் தோத்திரம். அக்கவிவாணா குலத்திலுத்தவரும், வேணுவாத்தியகாரருட் சிறந்தவரும், அலாகூிணவகங்கொண்ட காயகர் சிங்கக்கூட்டத்துக்கேற்ற சரபமூர்த்தியும் வேணுவாத்தியத்தில் கண்ணனெனக்கண்டோர் கேட்டோர் மதிக்கப்பெற்றவருமானசாபே சுவரசாஸ்திரிகள் அவர்களால் பெரியோர் புகழை வெளியிடல் தந்தொழிலெனவறிந்து அச்சிலியற்றப்பட்டது. இது தேவியார் திருவடியிலனபுள்ள எவருக்கும் மனங்களிப்புறச்செய்யும் என்பதிற்றடையிலலை. இப்புத்தகத்தை எம்பால் அனுப்பியதற்கு எமது நன்றியைச் செலுத்தவேண்டி மிக ஆவலுற்றவனுயிருக்கிறோம்.

ரஸிகரஞ்சனி

உரையுடனகூடிய குவலயானந்தம்.

[illegible]

ஓய ரஸிகர்காள்!

சுவைநூல படிக்க விரும்பும் எவரும் வடமொழியில் முதலிற் கற்றுவருவதும பொருளணி வகுத்துரைப்பதும காப்பியங்களுள் உள்ள கலணிகள் இவையேயென, தந்துணிந்தோதுவதுமான குவலயானந்தம் எனும் ஒரு முதுநூல நம் தேசத்து வடவியற்சுவைப் பகுதியறிந்தவா அறியுக்கெட்டாததலலவே. இப்பொருளணிகளே காபபியங்களி லமையவேணடியவையென ஒன்பான் சுவைக்குறிப்பொருட்பெருமையறியாத பலர் கூறிநிற்பர். இச்சொலலணி பொருளணிகள் இச்சுவைநூல்களில் விரிவாய்க் காணப்படுதலின் இதை அணிநூலென வழங்குவார் பலர். இது குவலயம என்னும இவ்வுலகத்தை மகிழச்செய்வதுகொண்டு குவலயானந்தமெனப் பொருட்போந்த பெயர்பெற்றதுகாண்க. இந்நூலாசிரியர் அணிநூல் வகுத்தவர் எனவே கொண்டாடவேண்டியவரல்ல.

[illegible]

உஷ:காலவ்யாகரணம் (?)

அநுவ்ருத்தே (?).

ஸூத்ரம்: (?)

[illegible]

இவ்வறிஞர்வேள் இயற்றிய நூல்கள் நூற்றுநான்கு மென் பொருந்தியன. இவ்வாசிரியர் சிவாத்துவித சைவசித்தாந்த மூதருட்குரவருள் முன்னெழுந்த ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரிய பாடியகாரபிரான் திருவருட்டிருவாக்கினுரையாசிரியர் எனச் சைவர் பலர் பணியும் பதமலரார். இந்நூலுக்கு உரைகள் பலவுள. அவை ஒன்பான்சுவை ஒழிக்கும் சிலரும் குறிப்பொருட்கூற்றுவனுமான நையாயிகப்போலிகள் எழுதியவையாகலின், அதில் அதனுண்மைப்பொருள் ஏதும் புலப்பட்டிலது. இங்ஙனம் அறிஞருமறிதற்கரிய பல நற்பொருளமைந்த நன்னூலொன்று காள்வரையிற்குன்றிவருவதையறிந்த காவலனொருவன் 'கங்காதர வாஜபேயி' எனப்பெயரியன் பெரியோன் 'இவ்விராளிகரஞ்சனி'' எனும் விருத்தியுரையியற்றிப் பொருண்மயக்கப் பெருமையகற்றினன். அவ்வுரை இதுகாறும் அணிநூலவாகிலேபெற்ற அறிஞரிடமேயிருந்தது. அதன் சுவை நூற்சுவையருந்திய எவரும் கண்டுமகிழவேண்டி மலைக்குடியில் பிறந்து மாயூரத்தருகிற்குடிகொண்ட பண்டித, ரா. ஹாலாசியநாதசாஸ்திரியெனவோர் வடவணிப்புலவன் நாகரலிபியில் அச்சிலியற்றினன். மற்றுமுள்ள வடநூற்புலவரும் வழியாறுது நன்னூல்களை அச்சியற்றிட முயல்வரேல அற்பகாலத்தில் அங்கைநெல்லிக்கனிபோல அலங்காரவுண்மை புலப்பட நன்னாட்டில் இன்றைக்கும் மேற்பெரும்புகழ்பெற்றுவடமொழி வழங்கநேரிடும். ஆதலின் இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டவர்க்கு இவ்வித நன்முயற்சி குன்றாது நீடூழிவாழ்வு பெறுகவேண்டி நீலகண்டப்பிரான் திருவருளைச்சிந்திக்கின்றோம்.

ஆரியாசார ரகசியம்.

விடியற்காலப்படலம்.

தொடர்ப்பு.

இதுநடுவிற் சிறிதுகாலம் வேறு விஷயத்தில் சித்தத்தைச்செலுத்தியதனால் வெகு அவசியமான பிரகிருத விஷயத்தில் இறங்கி நடாத்தாது உதாசினஞ்செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவும.

இப்பொழுது பிராணாயாமத்தின் பெருமையைப்பற்றி எழுதவேண்டும். இப்பிராணாயாமம் எனும் நற்கிரியை எல்லாக்கன்மங்களுக்குமங்கம. ஒவ்வொரு கன்மங்களிலும் தருமசாஸ்திரக்காரர் 'பிராணனை அடக்கி' எனத் தொடக்கத்திற்றானே சொல்லுகிறார்களேயன்றி, ஒம்பூ: முதலியமந்திரங்களைச்சொல்லி, என்று சொல்லவில்லை. ஆகலால் இதன்பயன் பிராணனை அடக்குதலேயன்றி வேறில்லை. இப்பிராணாயாமத்தால் மனிதருக்காயுள்

[illegible]

விருத்தியாகும். எங்ஙனமெனில் உலகத்தில் மனுஷியர்கள் பிரார்த்திக்கவேண்டிய வஸ்துக்களுள் ஆயுளே முதன்மைபெற்றது. அஃதொன்றில்லாதவழி மற்றேதும் பயன்படுவதில்லை. ஆகலாம்முன் வைத்தியத்தில் 'ஆயுளையே முதலில் ஆராதிக்கவேண்டும். "தானில்லாவிடம் மற்றேதிருந்தென்ன" என்று சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் பிராணாயாமத்திற்கு நியதமான பயன் ஆயுட்பெருக்கமே. உலகத்தில யோகிகளும் வைத்தியர்களாயிந்து நிச்சயித்தபடி சுவாஸம அதிகஞ்செலவழி[illegible] அதுவே ஆயுட்பெருக்கத்துக்கிடம என்பதுண்[illegible] [illegible]லகத்தில் ஒவ்வொரு ஜந்துவும் பிறக்குங்காலத்தி[illegible] அவனுக்குக் கன்மத்துக்கேற்றபடி ஒருவித வாயுள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆபின் ஆயுள் என்பது யோகிகள் நிச்சயித்தபடிஒரு தினத்துக்கு இருபத்தோராயிரத்து நூறு 21100. இவ்வளவு சுவாசமே ஒருதினமாக ஆயுளிற்கணக்கிடப்படுகிறதேயன்றிச்சூரியன் சஞ்சாரத்தைக்கொண்டாயுளுக்குக் கணக்கேற்படவில்லை.இந்தச்சுவாசத்தைப்புத்திமானாகவுள்ளவன் கிரமமாய்க்காப்பாற்றிவருவானானால் அது அவனுக்கு ஏற்பட்ட ஆயுள் வெளிக்கணக்கான தினங்களில அதிகம் இருக்கக்கூடுமாகையால் அவன் தீர்க்காயுளுள்ளான் எனக்கணக்கிடப்படுவான். இவ்விதம நாடோறும் அப்பியாசஞ்செய்து மிகுதிபிடித்த சுவாசங்கள் எண்பெருகி இவனது ஆயுளை வளர்க்கும். ஒரு பிராணாயாமத்தை முறைப்படி சாமான்யமாய அனுட்டித்தாலும் அதனால பதினாறு சுவாசங்கள் சங்கிரகிக்கப்படுகின்றன. இனி தின தோறும செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்பட்ட நற்கருமங்களைப்பூரணமாகவனுஷ்டிக்கும்அந்தணர்க்குத்தினந்தோறும நூறுபிராணாயாமம ஆகும.எல்லாக்கன்மங்களைவிட்டும சந்தியாவந்தன மட்டில செய்துவருபவனுக்குத் தினம் மூன்றுதடவைகளில தடவைக்கு (14) பதினான்காக நாற்பத்திரண்டு ஆகும. இனி நூறு பிராணாயாமங்களுக்கு இருபது விநாடிகளும் மூன்றில் ஒருபாகமும் ஆயுள் கிடைக்கிறது. இவ்விதம் ஏழாவது வயதுமுதல தனது ஆயுள் மற்றவரைப்போலநூறுவருடத்துக்கு 3 தினங்கள்சுமார கிடைக்க, சுமார நூறுவயதுகன்மத்தால்பெற்றவன் மறுபடி வருடம ஒன்று ஜீவிக்கலாம. இது அதிசுலபத்தில ஆயுளைச்சம்பாதிக்குமவழி. அநேக யோகிகள் அப்பியாசபலத்தால் தினக்கணக்காக சுவாசத்தைக் கட்டித் தமக்குக்கன்மவசத்தால கிடைத்த சொற்பவாயுளை வெகுகாலமவரையில காத்துவந்து அநேகசரீரத்திற் பல சித்திகளையும் பெற்றுவருகிறார்கள். கண்டீர்களா! ஆசாரியர் அறிபாத்தும ஆரியமட்டும் அறியக்கூடியது

[illegible]

அனுட்டிக்கக்கூடியதுமான இந்த ஆயுளிக்குங்கற்பகத்தை ஒழித்திடல அறிஞர்க்கழகோ? இஃதிங்ஙனமிருக்க சிலர் இதன் உண்மையறியாது கூறும் கூற்றுகளாவன உலகத்தில் சுவாசத்லத அடக்கிவருவதால் ஆயுள் விருத்தியடைவது நிச்சயமல்ல. மேன்மேலும் ஓடித்திரிந்து கொண்டிருப்பவனும் நீண்ட ஆயுளைப்பெறக்காண்கிறோம். பிராமணர் அல்லாத மற்றவர்க்குப் பிராணாயாமமின்மையால் அவர்களிலும் அனேகர் தீர்க்காயுளைப் பெற்றுநிற்றலால் அது நம்பத்தக்கதல்ல என்பதும, பிராணாயாமஞ்செய்கிறவர் நீடித்து ஜீவிப்பதும நியமமலல என்பதுமே இதற்கு விடை வருமாறு: உலகத்தில அவரவர் சமயாசாரங்களுக்கேற்றபடி கன்மாக்களும் அதிகாரங்களும் ஆன்றோர்களால் அன்றே பிரிக்கப்பட்டு வழங்கிவருகின்றன. இவற்றுள் அரசர்க்கும் வாணிபர்க்கும் பிராணாயாமம் உண்டு. மற்றவர்க்கு வேறுவழியில தொழிலதிகமாகவே, அதுகொண்டே பிராணாயாமமன்றியே ஆயுள் கிடைக்க வழியிருக்கிறது. அங்ஙனமே பெண்களும் தனொறத்தை விடாதொழுகின் அவருக்கு அது மிகவும் நற்கதியும நல்லாயுளும் கொடுக்க வலலதே. உலகவியலிது. எவனுக்குச் சித்தத்தில சிந்தை அதிகமில்லை அவனுக்குச், சுவாசம் துயிலவோனுக்குச் செலவழிவதுபோல செலவழியும. மனதில் சிந்தையதிகரித்தால் உஷ்ணம் பெருகிச் சுவாசம் மிகவும லேசாய் ஓடும். அது அறிவுக்குப் புலப்படாது. நறுமணம் வீசும நன்மலர்களை முகர்ந்தாற் சுவாசம் சிறிது தடைப்படும். கடுமையான வேலைசெய்யுமிடமும் சுவாசங் கட்டுப்படும். ஓடுவதாலும ஓடுகிறவரையிலும் சுவாசம்கட்டுப்பட்டுநிற்கின்றது.ஓடுவதுநிற்பதுமாகிய இவையெல்லாம் மூச்சையடக்கியே முடிக்கவேண்டியவை. ஓடுவதால சுவாசம் அதிகந்தொலைவதாகவெண்ணி அவனுக்கு ஆயுள் குறையவேண்டுமெனப் பூர்வபக்ஷிபார் கூற்றவலமானதறிக. இனி ஓடிநின்றவுடனே வேகமாகச் சுவாசம் ஒழிந்துபோகவில்லையோ வெனில், ஆராய்ந்துரைத்தாய்! அக்காலத்திற் செலலவேண்டிய சுவாசத்துக்கு வேகமுடும் அதிகமாவதால ஓடினகாலத்துத் தடைப்பட்ட சுவாசங்கள் அவ்வளவும தொலைபாது மிகுதிபடத்தடை ஏது? ஒரேவேளையில இரண்டு சுவாசம் வெளியேறுந்தன்மையல்லவா? ஆபின் சிலகாலங்கணக்கிட்ட ஓட்டம் ஆயுளைக் கொடுக்கத் தடையில்லை. இனி எதையும் ஓர் அளவுமிறிச்செய்கால் அது விபரீதப்பயனைக்கொடுக்கச் சுவாசக் குழலகளை அலங்கோலப்படுத்திவிடும். நல்லுணவுகிடைத்தழி அதை அளவுமீறி அகாலத்தில் உட்கொண்டால அது விபரீதப்பயனைத்தரவில்லையா? ஆகையால் எதற்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கும் ஓர் அளவும் காலமும் வேண்டும். ஆயின் மூற்கூறிய பூர்வபக்ஷியார் முதல் ஏது இனி ஒப்பதற்தக்கதல்லவென முடிந்தது. இனி முன்வருணத்தவரின் வேறானவர்க்குப் பிராணாயாமப்பயனும் வேண்டுமோனால் பிராணாயாமம் அவர் செய்யவுஞ் செய்யலாம். செய்வதும் உண்டு. ஆயின் பிராணாயாமத்தால் ஆயுள் பெருகத் தடை ஏதுமில்லை. எவ்வித வழக்கமும் பாலியத்தில் செய்தாலன்றிப் பயன்படாததலால் அதைப்பாலியத்தில் அதாவது ஏழாவதுவயதிற்றானே தொடங்கும் வழக்கம் நன்னாட்டில் ஏற்பட்டுவருகிறது. வயகாய [illegible] சரீரம் திடப்பட்டால் பிறகு மேலவழக்கஞ் செய்[illegible] [illegible]தியமல்ல. குழந்தைப்பருவம் ஒழிந்தவுடனே கு[illegible] [illegible]வத்திற்றானே இதைத் தொடங்கிவைக்கவேண்டு[illegible] [illegible]ஏழாவது வயதில் உபநயனஞ் செய்வித்தல் ஆரிய [illegible]கம். அக்காலமே புத்தி பரிபாகமடைந்துவரத் துவக்கி மெல்ல விஷயங்களைக் கண்டறிய அவாநிலையுற்றுத்திரியும் அச்சமயம். அதற்கு நேரத எவ்விஷயமும் அனுஷ்டானத்திற்குவந்து புத்தியில் நன்கு பதியும். ஆயின் அதிசுலபமாய் ஆயுள் பெருக்கம், ஆரோக்கியமிகுதி, ஆன்மரக்ஷைமுதலிய பல பயன்கள் அடைவதை எப்புத்திமான் தவிர்த்திடுவர்? அப்பிராணாயாமம் ஸகர்ப்பம் என்றும் அகர்ப்பம் என்றும் இருவகைப்படும். அதில் மூன்றம்சங்களுண்டு. அவை ரேசகம், பூரகம், கும்பகமெனப்படுவன. இவ்விருவகைப் பிராணாயாமங்களின் இயல்பும் அதன் பயன்களும் அதனுள் வேற்றுமைகளும் பின்வரும்.

வேதாகமப் பிராமாண்யம்.

தொடர்பு.

மேற்கூறிய முதல் ஏதுவைப்பற்றி விசாரிப்பாம். பரசிவத்தினது சத்தியோஜாதமுதலிய ஐந்துமுகங்களினும் கலைகளின் வேற்றுமையால் சாந்தியதீத கலையிலமைந்த ஈசானமுகத்திற்பிறந்த ஆகமங்கள் ஸத்யோஜாதம் முதலிய முகங்களிற்பிறந்த வேதங்களினும் சிறந்தது' என்பது முதல் ஏது. இதனால் வேதங்கள் ஊர்த்துவஸ்ரோதஸ் அல்லவென்றும் மற்றவை ஊர்த்துவஸ்ரோதஸ் என்றும் ஏற்படுகிறது. இதற்குச்சமாதானம்: வேதங்கள் பரமேசுவரனது ஐந்து திருமுகமண்டலங்களில் ஈசானமுகம் ஒழிந்த மற்ற முகத்தில் உண்டானதாகப் புராணாகமங்களில் வசனங்களிருக்கின்றன. புராணங்களில் மகாபுராண வசனமில்லை. உபபுராணவசன்மேயுள்ளது. நிற்க, ஏதானும் சரி. எப்பிரமாணம் அங்ஙனம் உரைத்தபோதிலும் அதனால் பிரமாண தாரதம்மியம் சித்திக்குமா என்பதைபட்டில ஆலோசிக்கவேண்டும். இதனால் யாதொருபிரமாண தாரதம்மியமும் ஏற்படுகிறதாக எமக்குத்தோற்றவில்லை. எதனாலெனின் 'நெய் உறைந்தாற்போல் சச்சிதானந்தங்கள் உறைந்தே பரமபதியின் திருமேனி' என்பதாதி பல பிரமாணவசனங்களால் சதாசிவத்தின் திருவுருவான அமலத்திருமேனியில் அடிமுதல் முடிவரையில் அவிவருட்டாரதம்மியஞ் சொல்லப்பிர

[illegible]

மாணமும் இல்லை. சொல்வது உசிதமும் அல்ல. அதில ஸ்ரோத்ரபேதமும் ஒவ்வாது. பஞ்சபூத சரீரங்கள் இயற்கையில் அசேதனங்கள். அவைகளை அதிஷ்டித்து நிற்கும் ஜீவசைதன்யம அவ்வியாபகமாகவே அது ஒவ்வோரவஸ்தைகளில சரீரத்தில் ஒவ்வோரிடத்து அறிவு வடிவாய்த்தோன்றும ஞானான்கு ஸ்தானங்களை நான்கு அவஸ்தைகளுக்கென நாசிகாக்ரமுதலிய முதலிய உப இடங்கள் கூறிநிற்றலால், அவைகளில் சிலசைதன்னியம் காரியகாரியாகுமிடங்களும் புறப்பொருளறியுமாப் புலன்களுள் பெருமபான்மையைத் தன்னிடம் அமையப் பெற்ற சிரம்முதலிய உறுப்புகளும் தாரதமியப்படும் என்க. பரமேசுவர சரீரம கேவலம் அருண்மயமாய் நிற்றலாலும அது தனித்த முற்றறிவே ஆதலாலும் முக்காலத்தும அழியாநிலைபெற்றதாதலாலும ஆனந்தமயத்து ரமானமையாலும அத்திருமேனியில பாதத்தில அருள் குறைவு அறிவின்குறைவு எனவும் கூறப் படத்துணியவி ல்லை. அப்பரம்பதியின் அருட்டிருமேனியைத் தாரதம மியப்படுத்துவதற்குத் தகுந்த பிரமாணமின்மையால் என்க. இனி அவ்வருண்மய அப்பிராகிருத சரீரத்து சித்து தாரதம்மியப்பட்டு ஈசானமுகத்தே அதிகமாயி னில, அந்தோ! அவ்வற்புதத் திருமேனியின் திருவடி யைச் சாந்தவாக்கும் சாரவிருபமேனக்கும ஞான வும வியாபகத்துவமும் கூடாதொழிய ஈசானமுகத்தை உபாசித்தவருக்கே வீடுகூடும்" என்றும் சொல்ல நேரு மாதலின சித்தாந்தம் இதையும் எண்ணத் பூர்வபக்ஷி யார் சிந்திக்கடவாராக.

பாருங்கள்! வேதாந்தத்தில தைத்திரீய உபநிடதம் அதைப்பண்ணி உபாசிப்பானாக, அவனிடம் விருப்ப முடைக்கூடும்' என்பதாதி வசனங்கள் இருத்தலாலும் மற்றும அனேகவிடங்களில அடிபணிதலை முதற்சொற் பொருளாய்க்கொண்ட திருமந்திரமே வீடுகூடுவிக்கு மெனச் சைவராதியோர முழுநம்பிக்கையுடன அதைப் அனுட்டித்துவருவதாலும அமலனார் திருமேனியில எவ் விடமும முற்றறிவுமாத்திரமே அன்றி வேறொன்றும அவ்வமலவருட்டிருமேனியில் சம்பந்திக்க நியாயமில்லை. ஆகவே எவ்விடத்துத் தோன்றியது எதுவாயினும அது பரமேசுவரன திருமேனியிலவதரித்ததாதலினாயில் முற் றும பிரமாணமாகவே இருக்கவேண்டும்.

மேலும சிவாகமங்களுள் எல்லாம் ஈசானமுகோற்பவ ங்கள் எனச்சிலவிடத்துள்ளதுபோல தற்புருடம் முதலிய மற்ற முகங்களிலும் அவை உற்பவித்தனவாகவும சில ஆகமவாக்கியங்களுள. இனி சிவத்தியானத்தில காமிகம் முதல மகுடாகமம வரையிலுள்ள ஆகமங்கள் பரமேசு வரனது திருவடி முதல் திருமுடிவரை அங்கங்களாகத் தியானிக்கப்படுகின்றன. சிவாகமங்கள் சிவமூலம் ருத் திரமூலம என இருவகைப்படும் எனவும் ஆகமங்கள் தா ரதம்மியப்படுத்தப்பட்டன. ஆதலாற்றான சைவபாஷ்ய காரர ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியார் 'வைதிகசித்தாந்தம் அநுப யுக்தி சுவானுபவங்களுக்கொத்த' தென்றும 'வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட அபின்ன நிமித்தோபாதான வாதமே நியாயசமமத' என்றும 'கேவல நிமித்தகாரண வாதம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸர்வவேதவிருத்தமாதலால் அதை யங்கீகரிக்கக்கூடாது’ என்றும் ‘அவ்வித கேவல நிமித்தகாரண வாதம் யோகத்தில்மாத்திரமிருத்தலால் அது அப்பிரமாணம்’ என்றும் (சிவாகமங்களும் வேதங்களும் சித்தாந்தவிஷயத்தில வேறுபட்டாமையால) ‘யாம் வேதசிவாகமங்கட்கு வேற்றுமை கண்டிலேம்’ என்றும் ‘வேதாகம தாரதம்மியவாதத்தைக் கண்டித்தருளினா’ என்க. அவ்வாசிரியரோ இம்மட்டோடு விடாது ‘வியாசசூத்திரங்கள் வீடுகைகூடச்செய்யும்’ எனவும் ‘கருமமீமாஞ்சை ப்ரம்மமீமாஞ்சை இரண்டும் ஒரு நூல்களாகை [illegible] வைதிகமாகிய யாகாதிகருமங்களால் சித்தசுத்தி [illegible] பிறகே ஞானத்தில அவர்களுக்கதிகாரம பிறக்கு[illegible] எனவும் சொற்றா. இம்மட்டோ! தமது பாஷ்ய[illegible]பயில ஓந்தொ ஹ்ய வேதாய ஶிவாய’ என்று கூறுவதாலும சோதிதாகமபதார்த்தம சிவனெனக்கூறுவதாலும் ஸ்ரீசங்காபகவத்பாதாசாரியாகள் கொண்டபடி இவரும் ஏகாத்மவாதானுசாரியாகின்றா. அதுமட்டோ! தமது பாடியத்தில் ‘ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்’ எனும் ஸூத்திரத்தை வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடம் ‘வேதத்தாற்றான் அப்பொருளைக்கேட்கவேண்டும்’ என்றும ‘அப்பொருளை அந்தணா வேதங்களால அறிவார்’ என்றும ‘வேதமறியாதான் அப்பொருளையறியான்’ என்றும பல வேதவாக்கியங்களை உதகரித்து வேதங்களாற்றான் சிவஞானம் பிறக்கும எனத்துணிந்தோதினா். ஈமதாசாரியருக்கு வேதசிவாகமப் பிராமாணய சமுச்சயவாதமசம்மதமேயாகும் வேதங்களில் விதிவாக்கியார்த்தவாத வாக்கியங்களுக்குள்ள தாரதம்மியம்போல இங்கும் உண்டென அவா கொண்ட உட்கருத்து அப்பாடியத்தைக்கண்டோருக்குத் தெற்றெனப்புலப்படும. அவா பாடியத்தில் சித்தாந்தத்துக்காவது மற்றெதுக்காவது ஒரு சிவாகமவாக்கியத்தையும உதகரித்தாரில்லை. சிவாகமங்கள் வேதங்களிலும் சிறந்தனவெனச் சித்தாந்தப்படுத்தவுமில்லை. ஆயின் மேற்கூறிடபோந்த பல நியாயங்களால வேதானுசாரிப் பிரமாண முக்கியங்கள் ஆகமங்களாகலாம என்பது ஸ்ரீசிவாசாரியா கருத்தாகின்றது.

மற்றது வரும.

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

தொடர்பு.

வைத்தியம்.

இதுவரையில வேதங்கள், தருமசாஸ்திரங்கள், இதிகாசங்கள், புராணஙகள் இராமாயணம, வேதாங்கங்கள் இவை[illegible] களைப்பற்றி எழுதினோம். இதுடுஸ்றானே மந்திர[illegible] திரயோகசாஸ்திரங்களைப்பற்றியும எழுதினோம. இனிப்பிரத்தியக்ஷ சாஸ்திரங்களில் வைத்தியசாஸ்திரத்தைப்பற்றி எழுதப்புகுவாம். இச்சாஸ்திரம எந்த ஜந்துவுக்கும் வேண்டியது. இதை வடநூலார் ஆயுள்வேதம் என்பர். இவ்வாயுள்வேத சங்கிதையை ஆரியா வேதம்போலவே காத்தார்கள். இதன்பயனை நன்கு அநுபவிக்கவேண்டியது

[illegible]

எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது தேவவாக்கெனவே நம்மவர் மிக ஆதரிப்பது வழக்கம். அச்சங்கிதை நாற்பகுதியுள்ளது. இதில் முதற்பகுதி சூத்திரஸ்தானம். இரண்டாவது சாரீரம். மூன்றாவது நிதானம். நான்காவது சிகிச்சை, இவ்விஷயங்கள் ஸர்வ வைத்திய சாஸ்திரங்களிலும் உள்ளது. அவற்றுள் சூத்திரஸ்தானபடலத்தில் சிருட்டி முதற் பிண்டோற்பத்திவரையிலுள்ள விஷயங்கள் அடங்கின. மேல் சாரீரபடலத்தில் சரீரயந்திர அமைப்பும், அதனியல்பும், பிரகிருதி சத்துவம் முதலிய பகுபாடுகளும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டன. மூன்றாவது நிதானபடலத்தில் ரோகங்களின் வேற்றுமைகள், அவற்றின் இயல், அவற்றின் சாத்திய சாத்தியமில்லை, அவைகளின் இளமை முதுமைமுதலியன சிலயந்திரங்கள் இவை விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. நான்காவது சிகிச்சையில் முன் நிதானபடலத்துட் கூறப்பட்ட ரோகங்களுக்கு நால்வகைச் சிகிச்சைகள் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. சிகிச்சை தைவம், ஆசுரம், சித்தம், மானுஷம் என நான்குவிதம். இவற்றுள் 'தைவம்' என்பது மந்திரத்தால் சாதிப்பது. 'ஆசுரம்' என்பது காரம் கத்தி முதலியவற்றால் செய்வது. 'சித்தம்' என்பது யந்திரத்தால் முடிவது. 'மானுஷம்' என்பது கஷாயம் வேர் முதலியவற்றாலாவது. இவற்றின் இயல்பும் வரலாறும் [illegible] தெரிவிக்கப்படும். இந்த வைத்தியம் பொதுவியலே கூறவொழுக்கமாமையான் என்க. அதில் வைத்தியனுக்கு அவசியம் நால்வித சிகிற்சையறிந்திருத்தல் இலக்கணம் எனப்படுகிறது. இக்காலத்து வைத்தியர் எவருக்கும் முதல் மூப்பகுதிகளின்பொருள் ஏதும் தெரியாது. இனி நான்காம் பகுதியாகிய சிகிச்சையில் சிறிது தெரியும். இதைக்கொண்டே இவர்தாமே வைத்தியர் எனச்சொல்லிக்கொள்வது. இவரோ இவ்வாயுள் வேதகால மிருத்யு எனப்படுபவர். அந் "தோ! முனமோர் ஸம்க்ருதம் கேளாதான், சரகம் பாராதான், வாகடம் வாசியாதான் வைத்தியனாவதுண்டோ" என்றதும் பொய்யாய் அவற்றையறியாதவரை வைத்தியர் எனப்படும் காலம் வந்ததே. இக்காலத்தில் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கென்ன காலத்துக்கேற்ற கோலங்கண்டு திரியும் மற்றவர் மற்றைய சாஸ்திரங்களை ஒழித்திட்டார்போல இவர் இந்நூலையும் ஒருவாறு ஒழித்திட்டார். நிற்க. வேதாதி ஸர்வவித்தியாஸ்தானங்களையும் முதலில் அருளியது பரமேசுவரனே யென்பது சித்தாந்தமாகவே இவ்வாயுள்வேதசங்கிதையும் கண்ணுதற்பிரான் கண்டருளிய முதனூல் என்பர். ஆதலாற்றான் முனிவர் வாதராயணர் மாபாரதத்தில் சாந்திபருவத்து மோக்ஷதருமப் பிரகரணத்தில் 'இருமையும் அப்பகவான் தியானித்து' என்றுதொடங்கி 'அம்மகாதேவன் சர்வசாஸ்திரங்களையும் சிருஷ்டித்தான்' என்றுங்கூறிப் பிறகு அவர் சிருஷ்டித்த முதநூல்களைச் சொல்லுமிடத்து 'ஆயுள்வேதம் தனுர்வேதம் காந்தர்வவேதம் என்னுமூன்று' என்றுவசனத்தையும் உபயோகித்தார். இங்கு குறித்த முக்கட்பிரான் அருளிய முதநூலாகிய வைத்திய முதநூலுக்கு வழிநூலாக ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் ஆத்மேய பல நூல்களை இயற்றிவைத்தார்.

வரும்.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௬-ம் புஸ்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன ௵ ஆடி ௨௬௨ [இலக்கம் - ௧௨.

ம-ள-ள ஸ்ரீ, நூ. சோமசுந்தரநாயகரது

விடை

மேமீ 11௳ வெளியான ப்ரம்மவித்தியாவின்கண் ஞானாமிர்த பத்திராதிபரை யெட்டுவினாக்கள் வினாவினோம். ஞானாமிர்த பத்திராதிபர் இதுவரையில் ஒன்றும் விடையளித்தாரில்லை. இனி யளிப்பாரோ என்னமோ அறியேம். இங்ஙனமாக நாகைநீலலோசனியில் "ப்ரம்மவித்தியா ஆரியன்" வினாவின் அழிவுபாடு" எனத் தலைப்பெயர் தந்து, ஸ்ரீ. நூ. சோமசுந்தர நாயகரெனக் கையொப்பமிட்ட வொருவர், பதிலளிப்பார் போன்று வெளியேறி, விளக்கெண்ணெய் வார்த்துச் சௌசம் செய்வார்க்கொக்கச் சில பல பேசிக்குழப்பி, அதுவரையில் பதில அளித்துவிட்டதாக மனப்பாலருந்தி, தாம ஏதோ சாதித்துவிட்டதாகக் கருதித், வினாவை அழிவுபாடு செய்ததாகப் பாவித்து விட்டு, "ஏகவாதத்தின் தலையிலிடிவிழுக" முதலிய தூஷணைச் சொற்களைப் பிரயோகித்து வீணகாலம் போக்கினார்.

இவர், நாம் விடுத்த வினாக்களைத் திருப்பிமொழிப்பா மென்று தொடங்கி, நம்மைக்கேள்வி கேட்கிறார். நாம் ஞானாமிர்தத்தார், சைவமதஸ்தாபகராகவும் புறமதத்தை நிராகரிப்பவராகவும் பேசுவதாலும் அதற்காகப் பத்திரிகை நடத்துவதாலும் அவரைக்கேள்வி கேட்க வெழுந்தனம். அவ்வாறு நாம் ஒருதலஸ்தானத்தை யடைந்து யாது மதசித்தாந்த மின்னதெனக் காட்டும்போது எம்மைக் கேள்வி கேட்டால சொல்வோம். அவ்வாறில்லாதபோது எம்மைக் கேட்கவேண்டிய தென்னை? இவரது ஏகவாதத்தின் றலையிலிடி விழுக என்றும், பிரமத்தின்றெறுதி லெனப்படு பேதமையேயாம் என்றும் இன்னும் இவ்வாறு பலவிதமா யிகழ்ந்து தருக்க வரம்பழிப் பேசுவதழகோ!. தாமின்ன மதஸ்தரென்றுரையாதிருக்கவும் எம்மையொரு மதஸ்தராக்கி அம்மதத்தவரை யிகழ்ந்து கூறவேண்டியவைகளை யெமதுபோல கூறினரே! இப்படிப்பேசலைக் கற்கத் தருக்கநூல் இடங்கந்தது!

இவருக்கும் தருக்கநூற்கும் எவ்வளவு தூரம்! தருக்கநூலேற்பட்டதியாருக்கு? இப்படி வரம்பிகந்து பேசும் வாதலக்ஷணந் தெரியாதவர் பொருட்டல்லவா! வாதலக்ஷணந்தெரியாது ஒன்றிருக்க வொன்று தடுமாறிப்பேசுவோர்க்காகத் தருக்கநூல் ஏற்பட்டும் அதை லக்ஷியஞ் செய்யாது தம்புத்திபோனமட்டில் பேசும் இவருடனே வாதஞ் செய்வதிற் பயனில்லையேனும பொதுஜன நன்மையின் பொருட்டுப் பேசக்கடமைப்பட்டோம். நாம்கேட்ட கேள்விக்கு இவர் சொன்ன சமாதானம் சமாதானமாகாமல் ஆக்ஷேபத்தைப் பின்னும் பலப்படுத்தி விட்

ஷை ஸ்ரீ. சோமசுந்தர நாயகரென்பார், "புறச்சமயத்தவாக்கிருளாயகச் சமயத்தொளியாய்ப் புகலளவைக்களவாகிப் பொற்பணிபோலபேதப், பிறப்பிலதா யிருள்வெளிபோற் பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமுமின்றிப் பெருநூல சொன்ன, வறத்தினால் விளைவதாயுடலுயிர் கண்ணருக்கனறிவொளிபோற் பிரிவருமத்துவிதமாகுஞ், சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாஞ்சைவசித்தாந்தத்திற னிங்குத் தெரிக்கலுற்றாம்" இந்தப் பாட்டைத்தான் கேள்விக்கு உத்தரவாகச் சொன்னதோடு, அதற்குரை தாமே சொல்லாது, "நல்லாசிரியரையடைந்து அவருக்கேவல் செய்து கேட்டுத் தெளிந்தின்புறுவாராக" என்று வழிகாட்டி விட்டார். ஆசிரியரின்னாரென்றுஞ் சொன்னாரில்லை. ஓராசிரியரைக் கேட்டு அதைக்கொண்டு இவருடன் பேசும்போது அது தமக்கு விரோதமானால அவருக் கேவல் செய்து தெரிந்துகொள்ளவில்லை யென்பாராக்கும்! ஏவல் செய்து கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டாலும் அவர் நல்லாசிரியரல்ல வென்றாலென்ன செய்கிறது! ஓர் சபையில மத்தியஸ்தர் முன்னிலையில் வாதலக்ஷணப்படி வாதப்போர் செய்யும்போது அதற்கு இவ்வாறு விடைதருவாரா? தந்தால் அச்சபையாரும் மத்தியஸ்தரும் சபாநாயகரு மிவரைப்பற்றி இன்னது சொல்வார்களென்று இதைப்படிப்போரே அறிந்துகொள்வார். நாம் கேட்ட கேள்விக்குத் தாம் விடைகூறி,

பின் மேற்கோளாகச் செய்யுளைக் காட்டாமல் மொத்தமாய்ச்செய்யுளைக் காட்டிவிட்டதினால் இவ்விஷயத்தில் வாஸ்யத்திறந்தாலென்ன அனர்த்தம் வருமோவென்று பயந்து ஒளிந்ததாய்த் தெரிகிறது. ஷைபாட்டில் பொன்மணிபோல் அபேதமும், இருள் வெளிபோல் பேதமும், சொற்பொருள்போல் பேதாபேதமு மல்லவென்று கூறியிருக்கிறது. அது நியாயந்தான். ஏனென்றால் நாம்கேட்ட [illegible]ள்வியில் ஷை மூன்றுக்கும் தோஷங்காட்டியிருக்கின்[illegible]ும். அந்தத்தோஷத்தை யிவரும் ஒத்துக்கொண்[illegible] ஷை பாட்டை மேற்கோளாகக் கொண்டு, உடலுயிர்போலும் கண்ணொளி சூரியனொளிபோலும் பிரித்தற்கரிதாயும் அநந்நியமாயு மிருக்கிறதென்றார். பதிமுதலியவைகட்குப் பசு முதலியவைகள் பின்னமா, அபின்னமா, பின்னாபின்னமா வென்று கேட்டு, அம்மூன்று வகையினையும் குற்றங்கூறிமறுத்தனம். அது சரியென்று இவரும் ஒப்பினாரென்பதற்கு இவர் கூறிய பாட்டே சாக்ஷிபகரும். அதன்மேல் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நிகழாதபடி கூறவெழுந்தார் போன்று உடலுயிர், கண்ணொளி சூரியனொளி திருட்டாந்தங்கூறினார். உடல் உயிரும், கண்ணொளி சூரியனொளியும் பின்ன முதலிய மூன்றையும் கடந்து எப்படியிருக்கும்? உலகில் எந்தப்பொருள்களும் பின்னமாகவாவது, அபின்னமாகவாவது பின்னாபின்னமாகவாவது இருக்கவேண்டும். இம்மூன்றையுங்கடந்த இலக்கணமுள்ள பொருள்கிடையாது. மேற்சொன்ன மூன்றிலும் பின்னாபின்னப்பொருள் அகப்படவேமாட்டாது. பின்னாபின்ன இலக்கணத்திற்கே இடமில்லாதபோது அதனுடன் மூன்றிலக்கணத்தையுங் கடந்து சொல்லவருவது எவ்வளவு ஆராய்ச்சியில்லாமை. அப்படித்தான் சொல்லவந்தாரே; என்ன சொல்லுகிறாரென்று பார்த்தால் "பழைபகுருடி கதவைத்திறவடி" என்றதுபோலப் பின்னம் அபின்னமாகிய இரண்டு குற்றங்களுக்கே யிலக்காகின்றார். உடலும் உயிரும் இரண்டு பொருளென்று ஒவ்வொரு ஆஸ்திகருமொப்புவர்; உடலும் உயிருமொன்றென்பவர் நாஸ்திகர். பின்னையது இவர்க்குடன்பாடன்று; இவர் வேறென்று கொள்பவரே. இப்படிக்கொள்பவர் பிரிவருமத்துவிதமாகுமென்றுங் கூறுகின்றார். இதற்குவமேயம் ஷை பாட்டினுரையில் "கர்த்தாவையும் பிரபஞ்சத்தையும் தன்னிற்பிரித்தற்கரிதாய் அநந்நியமாயிருக்கிற சிறப்பினையுடைத்தாகிய" என்கிறார். அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லுக்கு ஒன்றுமல்லவாம்; இரண்டுமல்லவாம், பிரிவருமத்துவிதமென்பதில் பிரிவரும் என்பதற்குப பிரித்தற்கரிது என்கிறார். உடலும உயிரும் பிரித்தற்கரிதோ? உடலும் உயிரும் வேறாயிருக்க, அதைப்பிரித்தற்கரிதென்று சொல்வதென்னோ! உடலுமுயிரும் தன்னிலொன்றுபட்டறியு மென்றுங் கூறுகின்றார். இதனால் இவர்க்கு வந்தலாபமென்னை? இராமனும லட்சுமணனுமொத்து எந்தக்காரியங்களுஞ் செய்கிறார்களென்னில் இராமனும இலட்சுமணனும் ஒருவராவரா? அத்துவிதமென்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருள் ஒன்றுமலல; இரண்டுமல்லவென்றால் பின்னையெத்தனை? உடலும் உயிரும் ஒன்றுமல்ல, இரண்டுமல்லவென்றால் பின்னை எத்தனையோ? உடலும் உயிரும் என்பது இரண்டு பொருள். அதை யொன்றலலவென்று கூறுவது நியாயமாயேயன்றி இரண்டுமல்ல வென்று கூறுதல் எப்படி நியாயமாகும்! இரண்டுமல்லாவிடில் மூன்று நான்கு ஐந்து முதலிய வெண்களிலொன்றனைக் கூறலாமா! உவமானமிவ்வளவு இலக்கணத்தைக் கொண்டிருக்கும்போது உவமேயமும இப்படித்தானேயிருக்கும். உடலும் உயிரும தன்னிலொன்றுபட்டு அறியும் அறிவைப்பிரிக்கவொண்ணாதெனவும வியாக்கியானத்திலிருக்கிறது. அறிவு உயிரினது குணம். உடலினது குணமன்று. அறிவைப் பிரிக்கவொண்ணாதென்பதில் எதைவிட்டுப் பிரிக்கவொண்ணாது? உடலைவிட்டா? உயிரைவிட்டா! உடலைவிட்டுப் பிரிந்துபோவது யார்க்குங் கண்கூடு; உயிர்க்கு அறிவு குணமாகலின் பிரிந்துபோகாது. வேறு என்ன விசேஷமிருக்கிறதோ அறிகிலம். இதுபோகக் கண்ணொளி சூரியனொளித்திருஷ்டாந்தத்தையும சற்றுப்பரியாலோசிப்போம். ஷை பாட்டின் வியாக்கியானத்தில 'கண்ணொ[illegible]ியும் ஆதித்தப்பிரகாசமும் தன்னிலொன்றுபட்டு நிற்கும" என்று கூறியிருக்கின்றது. சூனை நாயகரே இப்போது இதற்குத்தரவாந். சூரியனுக்குப் பிரகாசமிருப்பது உண்மைதான். அவ்வாறு கண்ணுக்கும் பிரகாசமிருக்கிறதா? கண்ணுக்கும் பிரகாசமிருக்கிறதுண்மையானால் இருளில் பொருள்களையறியவேண்டுமே. உலகில் பிரகாசமுள்ள பொருள்களித்தனைவகையென விரலால எண்ணிவிடலாம். சூரியன், சில நக்ஷத்திரங்கள், அக்கினி, சில பக்ஷங்கள், அக்கினிபாஷாணம் சோதிவிருக்ஷமுதலிய சில பொருள்தான் பிரகாசமுள்ள பொருள்கள். கண் அப்பிரகாசப்பொருள்களிலொன்றும். இங்ஙனமாகக்கண்ணைப் பிரகாசப்பொருள்களிலொன்றாக வைத்து, கண்ணொளியென்றெழுதியது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதன்று. கண்ணுக்குச் சொற்பமாய்ப் பிரகாசமுண்டு. அத்துடன்சூரியப்பிரகாசத்தையுங்கொண்டு விஷயங்களையறிகின்றதென்னின், கண்ணுக்குப் பிரகாசம் சொற்பமாயிருக்கின்றதென்பதற்கு அநுபவம் யாது! உலகத்திலிருக்கும் பல வஸ்துக்களில் சிலவ

ற்றிற்கு அதிகப்பிரகாசமும் சிலவற்றிற்குச் சொற்பப்பிரகாசமும் இருப்பதுண்மையே. எங்ஙனமென்னின் சூரியனுக்கு அதிகப்பிரகாசமும் அக்கினிபாஷாணமுள்ள மின்முதலியவைகளுக்குச் சொற்பப்பிரகாசமுமிருக்கின்றன. சொற்பப்பிரகாச மிருக்கின்றதென்பதற்குச் சாக்ஷி சூரியன் அக்கினி முதலியவைகளில்லா இருட்காலத்தில் அவைகள் பிரகாசிக்கின்றன. ஜோதிவிருக்ஷமும் முற்றுமிருண்டகாலத்தில ஜோதியாய் விளங்குகின்றது. அதில் இருட்காலத்தில் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகள் படிப்பதுமுண்டு. அவ்வாறு இருள் நிறைந்தகாலத்தில் கண்ணினிடத்துப் பிரகாசம் காணப்படுகின்றதா? இல்லையே. அன்றி ஒளிநூல்களிலே வல்ல சாஸ்திரிகளும கண்ணுக்கு ஒளியிருப்பதாய் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றாரில்லை. கண்ணினது ஒளியும் சூரியனது ஒளியும் ஒன்றுபட்டுநிற்கும் தன்மையதென்றும் அது பிரிக்கவொண்ணாதென்றும் வியாக்கியானகாரர் கூறுகின்றார். கண்ணுக்கு ஒளியே இலலாமையால் சூரியனொளியோடு கண்ணொளியொன்றுபடுமென்பதும அது பிரிக்கவொண்ணாதென்பதும் வாய்வார்த்தையேயாம. கண்ணுக்கொளியிருப்பதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். அதனுமிவர்க்கு வந்த ஆதாயமென்ன? இருவொளியும் ஒன்றோடொன்று மோதும். ஒருகாற்றோடு மற்றொருகாற்று மோதுவதுபோலாம். இந்த வுவமானத்தினால் இருபொருள்களும் கண்டப் பொருளாகின்றன. பூரணமான பதியின்கண் வேறொருபொருளெவ்வாறிருக்குமென்று கேட்டால் கண்ணொளியும் சூரியனொளியுமென்கிறார் உவமானப்படி பார்க்கின் பதியுங் கண்டப்பொருள; மற்றப்பொருளுங்கண்டப்பொருள் இப்படியானால கேட்டகேள்விக்கு என்ன சமாதானங்கொடுத்ததாயிற்று? சூரியனது அகண்டவொளியில் கண்ணொளி கலந்ததென்னின் ஒளியுள்ள பொருள் சூரியன்மாத்திரமன்று. அனேகபொருள்களிருக்கின்றன. அவ்வவற்றினின்றும் புறப்படுமொளியானது ஒன்றோடொன்று மோதுமேயன்றி பொன்றிலொன்றடங்காது. வயிற்றில் ஆகாரமடங்குவதுபோல அடங்குமெனின் அதனால் அடங்க இடங்கொடுத்த பொருளும் அடங்கிய பொருளும் ஒன்றாகா; வேறுவேறுதான். கலத்தலினால் பூரணஞ்சித்திக்குமென்னின் வெள்ளைமணலும்கறுப்புமண்ணும் கலந்தவிடத்து ஒரு மண்ணிருந்தவிடத்தில மற்றொருமண்ணிராது. இந்தவுவமானப்படி பரிபூரணமான பதியின்கண் பசு இருத்தலும் உலகிருத்தலும் கூடா. கூடுமென்னின் வயிற்றிலாகாரமிருத்தலைபோலும் வெள்ளைமண் கறுப்புமண் கலத்தல்போலுமாகும். கண்ணொளி சூரியனொளி திருட்டாந்தத்தால் பதியும் பசுவும் வேறுவேறு கண்டப்பொருளென்றும் பதி பூரணமாகாதென்றும் நியாயமுகத்தானேற்படுகின்றன. கண்ணுக்கொளியென்பது கிடையாதென்று முன்னமே கூறியுள்ளோமாகலின் அது ஆபாச திருட்டாந்தமெனவறிக. அப்படிப்பட்ட ஆபாச திருட்டாந்தமும் பொருத்தமிலலாமற்போனமைக்கு நாயகர் யாதுசெய்வார்? 'பதிபசு ஆகிய இரண்டு பொருள்களில் ஆதாரமெது? ஆதே[illegible]? ஆதார ஆதேயங்களுக்குத் திருட்டாந்தமொன்று வேண்டும். எனக்கேட்ட வினவுக்கு விடைகூறாது நழுவவிட்டார் நாயகர்.

3-வது இலக்கமிட்டு "மாயைக்கு உலகம் பின்னமா? அபின்னமா? பின்னாபின்னமா? மாயையினிடத்து உலகுண்டாதல் மாதாவினிடத்துப பிள்ளையுண்டாதல் போலா? வித்தினின்றும் மரமுண்டாதலபோலா? பால தயிராவதுபோலா? மண் கடமாவதுபோலா? கயிற்றினிடத்து அரவுண்டாவதுபோலா? இவைகளலலாவிடில் வேறெதுபோல! மாயையின்தன உலகம் பொருளா? குணமா? தொழிலா!" என்று கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் வாயதிறக்கவிலலை. மற்றொரு வாதியை யேதோ கேட்கின்றாரேயன்றி இவர், தமமதபபடியேனும் விடையளித்தாரிலலை.

4-வது இலக்கமிட்டு ஆன்மாவிஷயத்தில பல கேள்விகள் கேட்டோம. இந்தக்கேள்வியினாலே எமது மதத்துக்கே சேத்திரபங்கந் தேடிக்கொணடதாகச் சொல்லுகின்றார. எமது மதமின்னதென்றும் எமதுமத சித்தாந்தமின்னதென்றும எமது மதத்தில ஆன்மாவினது இலக்கணமிபபடிப்பட்டதென்றும் நாமகூறவில்லையே! அங்ஙனமாக அவ்வாறு கூறவேண்டிய அவசியமென்ன? 'பேசப்போனாயோ, சாகப்போனாயோ' என்கிற பழமொழியை இவர் கேட்டேனுமிராரோ! வாயினால பேசுவதினும கையினால எழுதுவதில மிகுசாக்கிரதையா யிருக்கவேணடுமென்று இவர் புத்தியிற்படவிலலையே! யாராவது கேள்விகேட்கும்போது அவரைத் தமமனமபோல் ஒருமதஸ்தராக வைத்து அவரைத்திட்டாத திட்டுகளெலலாம திட்டிப் பேசாத பேச்சுகளெலலாம் பேசி அவமதிப்பதில இவர் முதற்றரப பரீக்ஷை கொடுத்தவர். இந்தப் பரீக்ஷைக்குத் தக்க பரிசும் பெற்றவரெனக்கேள்வி. மதியஸ்தர் சரியென்றங்கீகரிக்கும்படி பேசவேணடுமென்கிற நியமமிவர்க்கின்றுமிலலை, அன்றுமிலலை, என்றுமில்லை.

ஷை 4-வது இலக்கத்தில கேட்ட கேள்விகளுக்குஇவர் சரியாய் உத்தரவு சொன்னாரிலலை. 'ஆன்மா வியாபகமெ

னின சரீரத்துக்குள் மாத்திரம் வியாபகமா? சரீரத்துக்கு வெளியிலும் வியாபகமா? சரீரத்துக்குள் வியாபகமெனின் அவ்வியாபகத்தினளவு எவ்வளவு? ஒரே அளவா? பல அளவா? ஒரே அளவெனின் எறும்பு சரீரத்துக்கும யானை சரீரத்துக்கும்ஒரே அளவாவிருப்பதெங்ஙனங்கூடும்? பல அளவெனின் ஆன்மா விரிதல் சுருங்குதல்களான இலக்கணம் பெற்றிருக்கவேண்டுமே' என்று சரீரத்தை முன்னிலையாக வைத்துக் கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு சிறிதும விடை கூறினாரில்லை. ஆனால் வேறுவிதமாய் அடியில் வருமாறு கூறினார். 'ஆன்மா சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையதெனவும் அது மாயையை நோக்க வியாபகமும் சிவவியாபகத்தில் வியாப்பியமுமாகத்தக்கதெனவும்'' என்பதாம். இவர் விடை, இராமேஸ்வரத்துக்கு வழி யெப்படியென்றால் வடக்குத்திசையைக் காண்பிப்பதுபோலிருக்கிறது. நாம் 'சரீரத்துக்கு வெளியிலும வியாபகமெனின் இச்சாஞானக்கிரியைகளோடுகூடிய ஆன்மா, சரீரத்துக்கு வெளியிலுமிருந்து அறிதலையுமாயிருக்கவேண்டும்' என்றதற்கு நாயகர், 'அதன் அறிவு தொழில்கள் வியாப்பியமாகிய ஆணவத்தாற் கட்டுண்டிருப்பனவெனவும் கூறுவதுண்மை' என்றார். மேல் 'ஞானமயமான ஆன்மாவை அஞ்ஞானமெப்படி மறைக்கும்? ஒளியையிருள் மறைக்குமா? சூரியனை யிருள் மறையாதே'' என்றோம். அதற்கவர் 'ஆன்மா ஞானவடிவமென்றது அதனது சிற்றறிவை. அச்சிற்றறிவு தானும அறிவித்தாலன்றித் தானேயறியாது. இச்சிற்றறிவினை அநாதியே மலம் அல்லது அஞ்ஞானம் மறைத்தது சகஜம். இது எதுபோலுமெனின், கண்ணொளியைப் பூதவிருள் மறைத்ததுபோலாம்'' என்று பகர்ந்தனர். ஆன்மா சரீரத்துக்கு வெளியிலேன் அறிவதில்லையென்றால ஆணவத்தால கட்டுண்டிருப்பதே காரணமென்றார். இதனால உள்ளேயிருக்கிற ஆன்மாவைக் கட்டவில்லை போலும. அங்ஙனமாயின் உள்ளேயிருக்கிற ஆன்மா ஆணவத்தாற் கட்டுப்படாமையால் மோக்ஷத்துக்கு முயற்சிசெய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அநுபவமெப்படி யிருக்கிறதென்னில உன் ஆன்மாதான் மோக்ஷத்துக்கு வழி தேடுகிறதாயிருக்கிறது. ஞானமயனான ஆன்மாவை அஞ்ஞானமெப்படி மறைக்குமென்றதற்கு 'ஆன்மா ஞானவடிவமென்றது அதனது சிற்றறிவை' என்றதென்னை? மறைத்தகாரணஞ் சொல்வதை விட்டு அதனது சிற்றறிவை என்பானேன்? ஆன்மாவுக்குப் பேரறிவென்ப தொன்றுண்டோ? அதனை ஆணவமறையாதோ? சிற்றறிவு பேரறிவுஎன்னுமிரண்டறிவும் ஆன்மாவுக்குச்சொந்தமா?ஒன்றுசொந்தமா?ஒன்றுசொந்தமானால்இரண்டாம்அறிவுகற்பிதமா? ஆணவங்கற்பித்ததை மறைத்ததா? யதார்த்தத்தை மறைத்ததா? சிற்றறிவானாலுஞ்சரி, பேரறிவானாலுஞ்சரி அறியாமை யெப்படி அறிவை மறைக்கும்? மேலே நாயகர் 'கண்ணொளியைப் பூதவிருள் மறைத்ததுபோலாம்' என்கிறார். கண்ணுக்கு ஒளியுள்ளதென்பதை இந்தச்சன்மத்தில மறக்கமாட்டார். குருட்டுப்பாடம் மூளையில் நன்றாய் ஏறிவிட்டது. எத்தனை பிரத்தியக்ஷாநுபவங்களை யெடுத்துக்காட்டினாலும தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகாலென்பதைப் போல பிடித்தபிடி விடமாட்டார். விடமாட்டாரேனும கண்ணுக்கு ஒளி யில்லை யென்பதை யிவர்க்கு நாமிச்சமயத்தில உறுத்திச் சொல்லவேண்டியது நமது கடமை. கண் ஒளியுள்ளதாயின் அதை மறைக்க இருளாலாகாது. விளக்கு எவ்வளவு சிறியதாயினும் அதை இருள் போய் மறைக்குமென்பதை யொருவரு மொப்பமாட்டார். கண்ணுக் கொளியுண்டெனவும அதையிருள் மறைக்குமெனவும் சொல்வது பொருத்தமில்லாமையால இந்தத் திருட்டாந்தம் பயனற்ற திருட்டாந்தமாயிற்று. ஆகவே ஞானமயமான ஆன்மாவை ஆணவ மறைக்குமென்று சொல்வது யுக்தி யனுபவ விரோதம். கண்ணொளியைப் பூதவிருள் மறைக்குமென்றும் அவ்விருள் சூரியனை மறையாதென்றும உவமானங்கூறி, அஞ்ஞான இருள் ஆன்மவொளியினை மறைக்குமென்றும் சிவவொளியை மறைக்காதென்றும எழுதினார். ஒளியையிருள் மறைக்குமென்பது அனுபவவிரோதமாதலாலும் கண்ணுக்கொளி யில்லாமையாலும் இருள் அதை மறையாமையாலும ஆன்மவொளியினை அஞ்ஞான மறைக்கவில்லையென்றே சொல்லவேண்டியதாகிறது.

ஆன்மாக்கள் வியாபகமாயிருத்தலால் பல ஆன்மாக்கள் ஒரு இடத்தி லெவ்வாறிருக்குமென்று நாம் கேட்டதற்குச் சூளை சோமசுந்தர நாயகர் விடையளிக்குமவிநோதம இது

"ஒரு சந்திரனை யேககாலத்திலுள்ளார் யாவரதுகண்களும் பார்த்ததாகக் கொள்வோம். அப்படிப் பார்க்குங்கால யாவரது கண்ணொளிகளு மிடைவெளியிலொன்றோடொன்று கலந்து வியாபித்தலும் அத்தனையும அந்தச் சந்திரனை முற்றும் பரிசித்து இன்புறுதலுங் கூடியாகையால எமது வியாபகம் சாமஞ்சமேயாயிற்று.'' கண்ணொளி கண்ணொளியென்று விடாமல் கெட்டியாய்ப் பிடித்திருக்கிறவரையில இவர் வாதங்களெல்லாம் ஆபாசத்தின்மேலாபாசமாகத்தானிருக்கும். சந்திரனு

க்குமொளியிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார். அதற்கு இயற்கையில் ஒளியில்லையாது. சூரியனது ஒளியைப்பெற்றுத் தானொளிசெய்கின்றது. அச் சூரியனது ஒளிசந்திரனிலபட்டு அங்கிருந்து எங்கும் பரவிப் பலருடைய கண்களுக்குள்ளும் செல்லுகின்றது. அந்த ஒளியைப்பெற்ற கண்கள் பல வஸ்துக்களையும் பார்ப்பதுபோலச் சந்திரனையும்பார்க்கின்றன. மொத்தமாய் ஒளியொன்றேயாம் அந்தஒளிதான் எங்கும்பரவியிருக்கின்றது. ஒரேகாற்று எங்கும் வீசுவதுபோல ஒரேயொளியெங்கும் பரவியிருக்கின்றது. ஒளியினது அணுவைத் தனித்தனிநோக்குமிடத்தொரு அணு இருந்த இடத்தில் மற்றொரு அணு இல்லை. ஒளி கலந்து வியாபித்தல் என்பது சமுத்திரத்தில ஜலரூபமான பல அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று கலந்து வியாபித்திருத்தல் போலாம். இதனால ஒருபொருளிருக்குமிடத்தில மற்றொரு பொருளிராதென இந்த நாயகர் காண்பித்த வுவமானத்தினாலேயே விளங்கிற்று. ஒரு ஆன்மா இருந்தவிடத்தில் மற்றொருஆன்மா இராதென ஏற்படுகின்றது. பல ஆன்மா ஒரு இடத்திலிராதென்பதற்கு "ஒரு இடத்திலிரண்டுபொருளிருத்தல் கூடாது' என்றோம அதற்கு நாயகர் "அது உருவப்பொருள்களிடத்தன்றி அருவப்பொருள்களிடத்திற் சிறவாது" என்றார். இதுவெதுவிக்கை? உருவப்பொருளில சிறவாதபோது கண்ணொளி திருஷ்டாந்தமேன் எடுத்துக் கூறவேண்டும்? இவ்வாறு எழுதியகால் முன்கூறியகண்ணொளி வியாபித்தல் திருஷ்டாந்தமும், கண்ணொளி சூரியனொளி திருஷ்டாந்தமும் ஆபாசமென இவரே யொத்துக்கொள்ளுகின்றவராகின்றார். உயிர் உடல திருஷ்டாந்தத்திலும் உடல் உருவதிருஷ்டாந்தமாதலால் உண்மையில் அதுவுந்திருஷ்டாந்தமாகாதெனவிளங்குகின்றது. சிறவாது என்று கூறினதுகொண்டு திருஷ்டாந்தமே தன்னுபடியல்லவென்பாரானால் சிறவாத திருஷ்டாந்தமெனவிவரே கூறிவிட்டமையால் நியாயவாதத்தால தகர்ந்து போய்விட்டமை காண்க.

இனிச்சிறக்கும் அருவப்பொருள் திருஷ்டாந்தந்தான்யாது? அது இன்னதெனக் கூறவில்லையே. உருவப்பொருள் திருஷ்டாந்தத்தான் இவர் கூறியவாறு சிறவாதபோயிற்றே; இனித் தம் கூற்றைப் பலமாக்கிக்கொள்ள அருவப்பொருள் திருஷ்டாந்தத்தையாவது சொன்னாரா? இல்லையே! பின்னையெப்படி அருவத்தில் ஒருபொருளில் மற்றொரு பொருளிருக்குமென்று கொள்வது? நாம் கூறுவதியாதெனின் உருவத்தில் ஒருபொருளில் மற்றொருபொருள் எப்படி யிராதோ அப்படியே அருவத்திலும் ஒருபொருளில் மற்றொரு பொருளிருக்கவேமாட்டாது. [illegible] நாயகர் திருஷ்டாந்தம் யாதுங் கூற[illegible]யாய்க் கூறித் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார். இப்படிக்கெல்லாம் ஆபாசமாய்ப் பேசிவிட்டு நமக்கு வியாபக இலக்கணந் தெரியாதென்றும் அதனால் கண்டகண்டவாறு பிரசங்கித்துக் கழிந்தோமென்றும் கூறினார். இவருக்குத் தெரிந்தமாதிரி வியாபக இலக்கணம் நமக்குத் தெரியாமற்போனது குறைவுதான். இதன்மேல நமது தெளிவை விவேகிகள் யூகித்தறிவது சுலபம் என்றோ. இவருடைய தெளிவுக்கு முன் நமது தெளிவு குறைவுபட்ட சங்கதிக்குவேறுவிவேகிகள் வேண்டாம்; இந்த விவேகியே யூகித்தறிந்து கொள்ளட்டும்.

இவர் நம்மைக்கேட்குங் கேள்வியில [illegible] மமுடையதென்றும் ஆதலால் தொழிலல்லவென்று [illegible] நக்கினார். இதைச் சற்று ஊன்றிப்பார்ப்போம். உ[illegible]பதன பொருள் பஞ்சபூதத்தின கூடுதலையே பஞ்சபூதத்துக்கும் தனித்தனியே பெயரிருக்கின்றது. பஞ்சபூதத்தின கூடுதலுக்கு உலகமென்று பேர். பஞ்சபூதம் தனித்தனியே யிருந்தால் அதற்கு உலகமென்னும் பேரில்லை. மனிதனுடைய அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே வேறு வேறு இடத்தில் இருந்தால் அதாவது ஒன்று சிதம்பரத்திலும் ஒன்று சீர்காழியிலும் ஒன்று கடலூரிலும் இவ்வாறு பல விடங்களிலிருந்தால் மனிதனென்று சொல்லப்படாது. பஞ்சபூதமுமொன்றாய்க் கூடினால் அப்போது உலகமென்று சொல்லப்படுகின்றது அவயவங்களெல்லாமொன்றாய்க்கூடினால் அதற்கு மனிதனென்று சொல்லப்படுகின்றது. கூடுதலாகிய தொழிலே பொருளாகவும் பெயர்ச்சொல்லாகவும் சொல்லப்படுவதனுபவம்- மண்ணுயிருக்குங்கால் கடமுளதெனக்கூறாரெவரும்- மண்ணினிடத்து வனைதலாதி தொழிலேற்பட்டால் கடமுளதெனக் கூறுவர்- கடமுருவமென்றிவரும் மற்றவருமங்கீகரிப்பர்- உருவென்றங்கீகரிக்குங் கடம் மண்ணினிடத்து வனைதலாதி தொழிலேயன்றி வேறன்று நூல்தனித்தனியே யிருக்கும்போது ஆடையென்னும் பேரில்லை- நூல் குறுக்கு நெடுக்காக மாறும்போது ஆடையெனனும் பேர் பெறுகின்றது. மாறுதல் தொழிலன்றோ? அந்தத்தொழில் நிகழாவிடத்து ஆடையென்பதேது? இவ்வாற்றை நோக்கினும் தொழிலுக்கே பொருட்பெயர் வந்திருக்கின்றது- அன்றி அத்தொழிலே யுருவமாகவுங் கொள்ளப்படுகின்றது. தொழிலைத்தவிரப் பொருளும் பெயருமில்லை- இது தத்துவசோதனையால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது- ஸ்தூல விசாரணை புரிவோர்க்கிது தெரியாதாயினும் சூட்சுமவிசாரணை செய்வோர் சரியெனறே அங்கீகரிப்பர்- ஸ்தூலபுத்தியுள்ள இந்நாயகர்க்கிது விளங்காவிடில் யாம் யாது செய்வோம்!

இந்நாயகர், வேதாந்திகளைச் சில கேள்விகள் கேட்கிறார் என்று முன்புரைத்தோம். அந்தக்கேள்விகளு இவர்பிரசங்கப்படி அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பொய்வாதிகளென்றும் பிரமம் ஒன்றே யுண்டென்றும் மற்றவைகள் பொய்யென்றும் சொல்லுகிறவர்களென்ப் பலவிடங்களிலும் இந்நாயகர் சொல்லியிருக்கிறதுதான். பதிக்குப் பசுவும் உலகமும் பின்னமா, அபின்னமா, பின்னாபின்னமா வென்னும் கேள்விக்கு உத்தரம், பதியொன்றே யுண்டு

ன்று சொல்லுகிறவர்கள் சொல்லவேண்டியதா? பதியினிடத்தில் பசுவும் உலகமும் இருக்கின்றனவென்று சொல்லுகிறவர்கள் சொல்லவேண்டியதா? ஒரு மரத்தில் கிளியிருக்கிறதென்று ஒருவனும், மரமொன்றே யுள்ளது, கிளி யில்லையென்று ஒருவனும் சொல்லுகிறானென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். மரத்துக்குக் கிளிபின்னமா, அபின்னமா, பின்னாபின்னமா வென்று கேள்வி கேட்க வேண்டுமானால் கிளியுள்ளதென்கிறவனை கேட்கலாமா? கிளியில்லையென்பவனைக் கேட்கலாமா? கிளியில்லையென்பவனைக் கேட்கப்படாதென்றும், கிளியுள்ளதென்று சொல்பவனையே கேட்கவேண்டுமென்றும் பாமரர்கூடச் சொல்லுவார்கள். இதன்படியே பதியினிடத்தில் பசுவும் உலகமு முள்ளனவென்று சொல்பவர்களையே கேட்கவேண்டும். அவர்கள் உத்தரவுஞ் சொல்லவேண்டியது தான். பசுவும் உலகமும் இல்லையெனகிறவர்களை கை கேள்வி கேட்கவும் படாது; அவர்களுத்தரவு சொல்லவேண்டிய அவசியமுமில்லை. அவர்களை அந்தகேள்விகேட்பதுஎப்படி யிருக்கிறதென்றால் குதிரைக்குக் கொம்பு பின்னமா அபின்னமா பின்னாபின்னமா வென்று கேட்பதுபோலிருக்கிறது. இந்நாயகர் ஆனமாவிட்டுக்கேட்கும்கேள்வியு மிவ்விதந்தெரியாமையையே. காண்பிக்கின்றது. நாம்வேதாந்திகளுடைய சித்தாந்தத்தில் பசு உலகமிவைகள் சத்தென்றாவது அசததென்றாவது அல்லது வேறொன்றாவது நாம் சொல்லவரவில்லை. இந்நாயகர் பொய்வாதிகளென்று சொல்வதைக்கொண்டே நாயகர்மீது குற்றஞ்சுமத்தினோம்.

மற்ற 6, 7, 8, இலக்கத்தைப்பற்றிய விஷயங்களுக்குப் பதில் பின்னர் எழுதக்கடவோம்.

ஆரியன்.

அத்துவிதவிசாரம

(தொடர்ப)

அத்துவிதம் யென்னும் சொல்லின் நகரம் இன்மைப்பபொருளைத்தவிர்த்துமற்றைப் பொருளும் கொண்டுமுடியாது என்பதைமுன்னரே நிரூபித்தோம். இப்பொழுது அங்குள்ள 'ந'ரத்துன்ன பொருள்இதுவேஎனக்காட்டிடுவோம். இங்கு அத்துவிதச் சொல்லில் உள்ள "ந" என்பதும் வடசொல்லென்பது எவருக்கும் தெரிந்ததே. இச்சொல்லுடன் கூடிய அத்துவிதச்சொல் வேதங்களில் உள்ளது என்பதும் அறிஞர் அறிவார். இவ்விஷயத்தை ஞானமிர்தத்தாரும் ஒப்பினர். வேதங்களுக்குப்பொருளுரைப்பது நிருத்தம் முதலிய வேதாந்த நூல்களைக்கொண்டே எனஎல்லோரும் ஒப்பவேண்டும். அவ்விதம்ஆராயுமிடத்து இவ்வத்துவிதச்சொற்கு நிருத்த வியாகரணங்களைக்கொண்டே பொருட்படுத்தவேண்டுமாகிறது. அதை முறையே விசாரித்து அக்கரத்துப் பொருளிது எனக்காட்டுவோம். நிருத்தம் 'யாஸ்கர் செய்தருளியது. அதில் பதகாண்டத்தில் சொற்களை நாற்பகுதிகளாக ப்பிரித்து" அப்பகுதிகளில் நிபாதப்பகுதியில்சேர்ந்த 'ந'காரத்துக்குப் பொருள் உரைக்குமிடம் அவவறுபொருள்களை முற்கூறியவாறு கூறி பிறகு "ஆரோபம்" எனவொரு பொருள் அதிகமும்சொன்னார். அப்பொருள் பொருந்துமோவென விசாரிப்பாம். 'ந' கரம் ஆரோபப்பொருளைக்கொண்டு முடியுமாயின இரண்டு எனும் எண்ணின் 'ஆரோபம்' அத்துவிதச்சொற்பொருளாகும். ஆயின் ஆரோபம் என்பது ஒரு பொருள் இல்லாவிடம் அதைப்பாவிப்பதே. உதாரணம்:—'இப்பியில் வெள்ளி' இப்பியிடம் இல்லாதபொருளை அதனிடம் அதனியலுடன் மாற்றி ஆரோபித்தலால் என்க. இவ்விதவாரோபம் பொருளாயின், இரண்டெனும் எண்ணில்லாச்சிவ சீவர்களிடம் அதை ஆரோபித்தல் பொருளாகவே, என்றும் ஒருபொருளாய சிவசீவர்களை வேறாகப்பாவித்தல் அத்துவிதம் எனப்பொருள்பட்டுச் சித்தாந்தம் குலைந்திடும். அற்றேல் ஆசிரியர்யாஸ்கமுனிவர் கூறியவாறு ஆரோபம் தனிப்பொருளாயின் ஆன்றோர் நஞுயமூர்வ..... [illegible] என்றுஎண்வகுத்தது அவலமாக தோமெனின், அற்றன்று. ஆசிரியர் கூறிய ஆறுபொருள்களையும் சொற்சுருங்க வுரைத்தால் 'ஆரோபம் எனலாம்' என்பதே யாஸ்கமுனிவர் கருத்தாதலின், வையாகரண சித்தாந்த மஞ்ஜூஷா சாஸ்திரத்தின் ஸ்ரீநாகேசபட்டர் எனும் வடவியலாசிரியர் தணிபுரை யுரைத்தமையால் என்க. அங்ஙனமாயின் முற்கூறியவாறு பொருட்பொருத்தம் எவ்விதம் எனின் கூறுதும். ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் பாடியத்துரையில்கையடனார்இந் நகரப்பொருளாறையும்ஆரோபத்தடக்கலாம் என்றார். அவ்விதமே வாக்கிய பதீயம் என்னும் பெருநூலில் 'பர்த்ருஹரி' எனும் வையாகரணரும் சொல்லி முடித்தார். கையடத்துக்குரை செய்த நாகேசபட்டரும்அதை விரித்துஅறுபொருளும்ஆரோபததடங்கும்ஙனவழிகாட்டினார். அதேவழி சிறுபான்மை வையாகாரண பூஷணத்தில் ஸ்ரீகொண்டபட்டராலும், பிரகத்தர்ப்பணத்தில் ஸ்ரீஹரிதீக்ஷிதராலும். போதகாரிகையில் ஸ்ரீபட்டோஜி தீக்ஷிதராலும், நிபாதவிசாரப்பகுதியில் வாக்கியபதீயக்காரராலும், மற்றும் ஸ்போடசந்திரிகைமுதலிய பல நூலாசிரியர்களாலும் ஆங்காங்குவிரிக்கப்பட்டது. இனிபேதநிக்காரம் எனும் பெருநூலில் இதன்விரிவைக்காணலாம். மேலும் இவ்வறு பொருள்களையும் ஆரோபத்தடக்கும்பொழுது ஆரோபத்திடமாகவே அத்துவிதம் தோன்றி அது கற்பிதமாகித் துவிதம் கற்பிதம் எனப்பொருள்தந்து அத்துவிதம் உண்மையெனப்புலப்படுத்தும் சொல்லாக வத்துவிதச்சொல்லமையும். இனி ஆறுபொருளும் ஆரோபத்தடங்கும் வழியையும் அவைகட்குத் தனியே உதாரணங்களும் அவற்றின் பொருட்பொருத்தமும் அத்துவிதச்சொல்லின்கண்ணமைந்த 'ந' கரப்பொருளாய வின்மை, ஆரோபத்தடங்கியும் அன்மைப்பொருளடங்கா வழியும் இன்மையன்றி வேறுபொருளைக்கொண்டு ஆரோபம் அத்துவிதச்சொல்லில் நிறைவேறாதென்பதையும் அடியில் முறையே விரிப்பாம்

வரும்

Chidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidy Press" No- 88 Senkalooneer pillarkoil street.

சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

NO 13

நெ. கரு.

ஸ்ரீ
வித்யா
சங்கர

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்.

ஸ்ரீராமஜயம்...

நமது பிரியமுள்ள வைதிகப்பிராமணர்களாகிய ந. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறபடியால் இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

ராமேஸ்வரம்.
அவார விடஅ-௨
முனைவயம்பதி.

(ஒப்பம) தங்கள்,
ஸாஸ்த்ர ஸேதுபதி:

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா.

சிதம்பரம் — நந்தன ௵ ஆவணி ௴ ௧௨

குருசிஷ்யமார்யாதை.

௧௬௯-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஐய, இப்பரதகண்டத்தில் இருவகை குருமார்களுண்டு. சிலர் சில சமஸ்காரங்களைச் செய்து கர்மவழிப்படுத்துபவர். ஏதுஞ்செய்யாது பெயர்பட்டிலமைப்பவர் சிலர். இவற்றுள் முற்பகுதி வைணவசம்பிரதாயத்துள்ளும் இரண்டாவது சும்மியர் ஆதியோரிடம் உளது. இவருள் எவரும் முன்போல அவரவர் தொழிலை நடத்துவதில்லை. இக்காலத்துக்குருக்களுக்கு அஞ்ஞான பூரணமியாபகம். முற்காலத்திலோ சிடர்களை ஒருங்குசேர்த்துக் கூட்டங்கூட்டி இந்த சமஸ்காரத்துக்கிவ்வளவென்று திட்டம்போட்டுப் பொருள் பறிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. இக்காலத்துச் சிடருக்குச் சமஸ்காரமே வேண்டுவதில்லையாகையால், அவரிஷ்டப்படி விட்டுப் பொருளிட்டுங்காலம் அவர்க்கு நேர்ந்திடவே குருசிஷ்யபாவம் இங்கு மாறிப்பது வெளியாயிற்று. மற்றப்பகுதிகளிலோ வருடாவருடம் குருக்கள் மாறுபடுவார். ஆகவே குருசிஷ்யமார்யாதை அங்குமப்பரவியதன்மையே. இக்கதையும் ஓர் புறங்கிடக்க; விட்டாசாரியர்களெனப்படும் புரோகிதர் செய்யும் வேலை மிகப்புகழத்தக்கதே. இவர்களோ தத்தமனுஷ்டானத்துக்கு வேண்டியவைகளை முற்றுமறியாது அறிந்தவரையில் சந்தோஷமடைந்து ஏதோ சிலகாரியங்களை வழுவற நடத்திவைப்பவர்போல அபிநயித்து கிருகஸ்தர் கருதியவாறு காரியத்தை முடித்துவிட்டோடிவிடுகின்றார்கள். அநேக தினங்களில் நடக்கவேண்டிய கிரியை சிலவினாடிகளில் ஆகவேண்டுமென்று சிஷ்யர் சொன்னாலே ஆயிற்றென முடித்துவிடுகிறார்கள். இவ்விட்டபடி மந்திரங்களையும் தந்திரங்களையும் ஒடுக்கிவிடுகிறார்கள். எடுத்தவழியெல்லாம் நடந்த தக்ஷிணை மட்டில் கொடுக்கவேண்டும் என்பர். சிடர் அகார்யத்தில் கொடுத்தாலும் வாங்குவார். காரியத்தில் கொடுக்காதொழியினும் அகதையைக்கொண்டு காரியத்தை முடிப்பார்.

[illegible]

இவ்விதம் சமயத்துக்குத் தக்கபடி சீடர் மனம்போனபடி நடப்பவரே யோக்கியர் எனவும் சயயமறிந்தவரெனவும் புகழப்படுவார். அங்ஙனமல்லாதார் இகழப்படுவார். அந்தோ! ஆசாரியக்கூட்டத்திற் கதிகாரம் அடியோடொழிந்தது. இங்ஙனமாகவே சாஸ்திரப்படி நடக்க எவராலும் முற்றிலும் கூடவில்லை. இவ்விதம் இக்கலிகாலத்தின் முதிர்ச்சியாலஇச்சமயம்ஆசாரியசிஷ்யபாவம் அடியோடுஇலெரிருக்க இதைச்சீர்திருத்தாது "ஜகத்குருத்துவம் சங்கர பகவத்பாதாசாரியருக்குக்கூடுமா கூடா[illegible] ஆசாரியர் என்னும் பெயர் வைணவர்க்கும் வி[illegible]ருக்கும் உளதாயிற்றே, எப்படி அதுஸ்மார்த்தருக்[illegible]டு? ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர்வைஷ்ணவரா?சம்பிரா?அவரா ஆசாரியா என்றதெப்படி?" என்பதாதி வீண்கலகத்தால் காலம் போக்கிவருகிறார்கள் சிலர். இதுவும் நிற்க; குருக்கள்எனச்சிலர் இருக்கின்றார். அவர்களைச் சிவாசாரியா என்கின்றார்கள். அவர் சிவ ஸ்ருடடியில் பிறந்தவர் எனவும் பரமபதி ஐந்துமுகத்துக்கும ஐவர்பிறந்தமையால், அவர் கோத்திரம ஐந்து என்றும, பலபுராணங்களிலும் சிவாகமங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார்கள். அம்மூலப்பிரமாணங்களில் அவர்களுக்கு எந்த ஆசாரம் எந்த கோசரம் எந்த கோத்திரம் எந்தசூத்திரம் எந்த மடம் குறிக்கப்பட்டனவோ, அவற்றுள் ஒன்றும் இக்காலத்துக்குருக்கள்களிடமில்லை. இவர்ட்ம் சிவாகமங்களில கூறப்பட்டுள்ள சிவத்துவிஜலக்ஷணம் பொருந்தாமையான் இவர் ஆதிசைவர் அல்லவென்பதும் அவர் கலியில் விருத்திலாபத்துக்கென ஏசைவரானூர் எனவும சோதிடப்படிய சிவத்துவிஜர் இக்காலத்திலில்லை எனவும் கிரமமான காரணங்களால் சிவாகமமூலவசனங்கட்கும் புராணங்கட்கும் ஒத்தபடி நிரூபிப்பாம.

ஆகமங்களில் பரமபதியினது ஐந்துதிருமுக மண்டலங்களினின்றும்காசிபர், கௌதமர், பாரத்துவாஜர், கௌசிகர், அகஸ்தியர் என ஐவர் பிறந்தார் எனவும அவர்க்குக் கமரபிடற்றிறைவனே உபதேசித்தார் என்றும், பரமேசுவர லிங்கப்ரதிஷ்டாதிகாரம் பெற்றவர் அவரே என்றும, ஆன்மார்த்த பரார்த்தஉபய லிங்கபூஜைசெய்யும் பூர்வாதிகாரிகள் என்றும சிலவைதிக மந்திரங்களையும ஆகமங்களையும் அவர்க்கிலைக்கெற்ப பெற்றவர் என்றும் சிவயாகத்தை பட்டில் அனுஷ்டிப்பவர் என்றும், வைதிக த்திரத்தியாகங்களை யொழித்து ஸ்கந்தசண்டகணாதிசபதங்களை உபயோகிப்பவர் என்றும், யஜுர்வேதம் ஒன்றே அப்பியசிப்பவர் என்றும், அவர்க்கு போதாயன சூத்திரம ஒன்றே என்றும், அவர்களுக்கு இன்ன மடத்தில் இன்ன இன்ன ஆசிரமம் என்றும், சிவசாஸ்திரயார்க்கத்தி

[illegible]

[illegible]

க்ஷையாலும்இவாபிஷேக பலத்தாலும்சிவத்துவம் விலகி சிவத்துவம் பெற்றவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இக்காலத்தவருள் இவற்றின் பொருத்தமின்மையை அடியிற் காட்டிடுவாம்.

இக்காலத்திலுள்ள குருக்கள்மார் சிவத்துவிஜர் எனவும் ஆதிசைவரெனவும் வழங்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுள் எவரும் முற்குறித்த இலக்கணம் அமைந்தவர்கள் அல்ல. ஆகமங்களில், காசிபர், கௌசிகர், பாரத்துவாஜர், அகஸ்தியர், கௌதமரென ஐந்து மகரிஷிகள் பரமசிவனிடத்திலுதித்ததாய்க் கூறப்படுவதால், இக்காலத்திலும் அவர் வம்சத்தவரே சிவத்துவிஜர்களாக இருக்கவேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. இக்காலத்திலோ, லௌகிதர், காதகர், பௌஷ்கராயணர் முதலிய பல மகரிஷிகளின் வம்சத்தவர்களும் தாமும் ஆதிசைவரென சிவாலயங்களில் பரார்த்தபூஜை செய்து வருகின்றார்கள். இம்மட்டோ! பரம்பரையிற் சிவத்துவிஜர் எனப்பெயர் பெற்று முற்கூறிய ஐந்து வம்சத்தவரென்று சொல்லப்படுபவரும் சிலவிடங்களில் ஆபஸ்தம்பங்கொண்டும் ஆச்வலாயன சூத்திரத்திற்குரிய ருக்வேதத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அங்ஙனமாயினுமாகுக. இவருள் கலந்திருக்கும் ஐந்துகுலத்தவர்களும் ஆதிசைவராவதில் தடையாது?” என வினவலாம். உண்மையறிந்தவிடம் அவ்வினா தோன்றியவிடத்திலே ஒடுங்கிவிடும். இக்காலத்திய ஆதிசைவரெவரேனும் தாம் சிவகோத்திரமென்பரேல், நீவிர் கூறும் கூற்று ஒருவாறு பொருத்தமிருக்கும். அவர்களெல்லோரும் தாம் அனுட்டித்துவரும் சந்தியாவந்தனத்தில் தாம் பிரமகுலத்திலுதித்த கோத்ரப்பிரவரத்தைச்சொல்லிவருகிறார்கள். அதில் கௌதமவம்சத்தார் “ஆங்கிரஸ ஆயாஸ்ய கௌதம” வென்றும், காசியபர் “ஆபஸ்தார நைத்ருவ” வென்றும், கௌசிகர் வைசுவாமித்ர அகமர்ஷண கௌசிக” வென்றும பாரத்துவாஜர், “ஆங்கிரஸ பார்ஹஸ்பத்திய பாரத்துவாஜ” என்றும் தத்தம்பிரவரங்களைச்சொல்லிவருகிறார்கள். அகஸ்தியர் கோத்திரம உலகத்திலில்லை என போதாயனமாமுனிவர் கூறியவாறு குருக்கள்மார் அகத்தியகோத்திரத்தாரெவரும் முதலிய ஒன்றுமில்லாத இடுகுறிச்சொல்லாகிய “அகத்தியகோத்திர” மென்னும் சொல்லை வழங்கிவருகிறார்கள். அவரை யொழிக்கின் ஏனைய நான்கு கோத்திரத்தவர்களை ஈண்டெடுத்துப்பாம். இவர்கள் தாம சிவமுகமுதித்தவரென வாக்கிலேயொழிய மாத்திரமுறைத்துக் கிரியைகளில பிரமமுகத்திலுதித்த ஏழுமகரிஷிகளின் சம்பந்தத்தையே சொல்லிவருகிறார்கள். இவர் சிவன்முகத்திற்பிறந்ததன்மையானல் பிரமமுகோத்பன்ன பிராமணர்களின் கோத்திரம் இவர்க

[illegible]

ளிடம் வரக்காரணம் என்னை? இனி எவ்வித ஸம்ஸ்கார த்தாலும் ஒருவனிடத்தமைந்தவோர் கோத்திரம் மற்ற வனிடமமையாது. பெண்களுக்குத் திருமணச்சம்ஸ்கார த்தாலும், பிள்ளைகளுக்குத் தத்தம் ஹோமத்தாலும் கோத்திர மாறுமென்பது மேற்கண்டபொது விதிக்குவில க்கு. சிவாகமோக்த சமஸ்காரங்கள் அவ்வப்புருடர்கோ த்திரத்தைமாற்றுது. கோத்திரம், ஸந்ததி, ஜனனம்,வம் சம் என்பனவுமொக்கும். கோத்திரமென்பதும் பிரவர மென்பதும் அந்தணர்க் கத்தியாவசியக [illegible] கள் யாக முதலிய காரியங்களைச் செய்யுமிடம் தே[illegible]ராமணரிவ ரெனக்குறித்துக்காட்டி தேவர்களை வி[illegible]ரிமே. அக் கடவுளர்க்கு உறுதிபபக்குமாறு இவன் பிரமன்முகத்துதி த்த இம்முனிவன் கோத்திரத்தவன் எனக்குறிப்பது வழ க்கம. உதாரணமாக:—இக்கௌணியவந்தணன் கேட்கி கின்றான் எனவொருவன் கூற, மற்றவன் எவ்விதமென் பான். அதற்குமற்றவன் கௌணியர்போல்,மித்திராவருண ர்போல்வசிஷ்டர்போல்என்பான். ஆதலால்வேள்விகளில் தம்வசத்தின்மூலபுருடராளமூவருக்குக்குறையாமலெழு வர்வரையில் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்றுவேதம்விதி க்கின்றது. சிவயாகமாத்திரத்தைக்கொண்டுபசுயாகங்களை அகிருத்திபமெனவொழித்த இவர்க்குக் கோத்திரத்தால் பயன் ஏதுமில்லையாயினும்பயனிலலாக்கோத்திரத்தை இ வர்பலவாறுகூறிநிற்பது இவரைச்சுட்டிப் பிரம்மவம்சக்கயி ற்றினூற்கட்டி இவரிடம் சிவவுச்சப்பிறப்பை அகற்றுதொ ழியாது. ஆகமவசனம் 'ஸதாஶிவாஸ்யஸம்ஶிவஸ்ய ஸூஜாதமிஜா:காஶ்யபகௌஶிகாத்யா:' என்பது. இதன்பொருள்: பரமாத்மாவாகிய பரமபதியின் திருமண் டலத்தில் அந்தணர், காசிய கௌசிகாதிகள் பிறந்தாரெ ன்பது. அங்ஙனமாயின் காசியகௌசிகாதிகள்கண்ணுதற் பிரான் திருமுகமண்டலத்தி லுதித்தமையால் அவரை அம்முனிவர் கோத்திரத்தவரெனக்கூறுதல் குற்றமுடை யதோவெனில்? ஆம். எமக்குக் காசியபரிடமும் கௌசி கரிடமும் வம்சர்தோன்றி அதுவழியில் இவ்வாதிசைவர் கலந்துநிற்பதில் எமக்காக்ஷேபம் ஒன்றுமில்லை. அங்ஙன மாயின், அங்குதித்த கௌசிகாதியோர் சிவமுகோற்ப ன்னராதலால் ஆதிசைவகோத்திரத்தவர்க்குக் கௌசிக ராதியோரே மூதல் ரிஷிகளாகவேண்டும். அவர்கள் நேரி ல் சிவபுத்திரர்களாதலால் அவர்கள் பிதாக்கள் பரமபதி எனவே குறிக்கப்படவேண்டும். இவ்விடத்திலோ மூறை யே பாரத்துவாஜர், கௌசிகர், கௌதமர்களுக்குப் பிரக ஸ்பதி அகமர்ஷணர், ஆயாஸ்யர் என மூவரும் பிதாக்க ளெனக் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இனி இப்பெயர்களும் பர மேசுவரனுக்குரித்தென நீர் சாதிப்பீரேல்! நுமது ஆகம

[illegible]

சித்தாந்த நுண்ணறிவு மிக வியக்கத்தக்கதே. சப்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் எம்பிரான் திருமேனி எனக்கூறினும்எமக்கு ஆக்ஷேபமில்லை. மற்று எவ்வாகமங்களிலும் ஆரணங்களிலும் கேள்விப்படாத இருவர் பரசிவத்திற்குப்பிதாக்களென வழங்கப்படுகிறார்களே! அவர்களும் இன்னாரெனக் காட்டவேண்டியது நுமது தலைப்பாரமாயிற்றே! அந்தோ! 'வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலை இழந்ததுபோல்' சிவத்துவிஜப்பெருமைக்காசைப்பட்டுச்சில ரகர்ஷங்கூறிச் சிவசிந்தைக்கேதுவாய் இவ்விஷயங்களைக்கூறுவது சிவசிவ! சைவர்க்கழகன்று. ஆகையால் இக்காலத்தாதிசைவர் சிவமுகோற்பன்னருமல்ல; அவர் வம்சத்தவருமல்ல.

இனிக் காசியபகௌசிகாதிகளென்னும் சொல்லுக்குக் காசியபகௌசிகர்களுக்கு 'ஆதிக' ளெனப்பொருள் கூறி அம்முனிவர்க்கும மூலபுருடரேபரசிவமுகோற்பவரெனக் கூறுவாமெனில், அந்தோ! அதுவும் பொருந்தாதொழிகின்றது. காசியபர், பிரான்முகத்திற்பிறவாது அவர் தகப்பனல்லது பாட்டனேனும் பிறந்திருப்பரேல், காசியபகோத்திரத்து ஆதிசைவர் காசியபரைக் கோத்திர மூலபுருடராகவைத்து' காசியபஆபஸ்தாபனைத்துருவ' வெனப்பிரவரங்கூறுதலமையுமோ? இனிக் காசிய கௌசியர்களுக்கு 'ஆதி' எனப் பண்புத்தொகைகூறுது காசிய கௌசிகர்களை ஆதியாகக்கொண்டவரென அன்மொழித்தொகையாக ஆக்கிடுவோமாகுல் கௌசிகர் கோத்திரத்தின் முதலாகவேண்டி நேரிடும். அவ்விதமுமில்லாது அச்சொல்லிற்குக் காசியபரும் கௌசிகாதியும் (கௌசிகருக்குமுன்னோர்) பிறந்தாரெனப் பொருள்படுத்துவோமாகுல் இவ்விருவரன்றி மற்றவர் பிறந்தது இதங்பொருளாயமையாதுபற்றி மேல்பிறந்த ஐவரென எண்வருக்கேதோதியது அவலமாய் முடியும். அம்மட்டோ! பாரத்துவாஜர், கௌதமர், அகஸ்தியர் இவர்கதிதான் என்ன? அம்மட்டோ! 'காசியபர், கௌதமர், பாரத்துவாஜர், கௌசிகர், அகஸ்தியரென ஐவரும ஆதியிற் சிவமுகத்தில் உற்பவித்தார்' என்னும் காரணாகமவசனங்கள் இதனேடு முரணுதொழியுமோ? ஆகையால் இக்காலத்திலுள்ள சிவத்துவிஜர் சிவமுகோற்பன்னரல்லரென்பதூஉம், ப்ரம்மமுகோற்பன்னரே என்பதூஉம் பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டப்பட்டது. அங்ஙனமாயின் இவரைச் சிவத்துவிஜர் என வேறுபடுத்தி வழங்கியது யாதுபற்றி எனின், சிவசாஸ்திரங்களில் சிவசம்ஸ்காரம்பெற்ற அந்தணர்க்குச்சிவனென்னும் அடைமொழி கொடுத்தல்வேண்டுமென விதியிருத்தலாலென்க. சிவசம்ஸ்காரம்பெற்றபட்டில் இக்காலத்தில் குருக்களென வழங்கப்படும் அந்தணர் வைதிகரே என்பதும் பிரமசிருஷ்டியிலகப்படாத வேறொருவரல்லரென்பதும்பிரமா

[illegible]

தருமங்களையும் கோத்திரசூத்திரங்களையும் நன்குணர்ந்தவருக்குப் புலப்படாதொழியாது. அங்ஙனமாயின் ஆதிசைவரைச் சிவமுகோற்பன்னரென வழங்கும் சிவாகமவசனங்கள் அப்பிரமாணமோவெனில் அது விரோதிக்காவழியும் உள்ள ஏதுக்களும் பின்வரும்.

வேதாகமப் பிராமாண்யம்.

தொடர்பு.

ஐயா!

சாமபவர்களுக்கு மூலமான பிரம்மசூத்திரபாஷ்யம் வகுத்தருளிய ஆசிரியர் 'வேதங்கள் பராபரதசிகாமணியாகிய பரமசிவத்தினது திருவாக்கே' என மூன்றாவது அதிகரணத்தில பூர்வபக்ஷம் செய்து அவை அபௌருஷேயமெனவே சித்தாந்தமுங் கூறியுள்ளார். அன்றி அதேவிடத்துப் 'பரசிவனது வாக்கியமென வேதங்களைக் கூறிய பிரமாணம பொய்யோ' என ஒரு ஆசங்கையை நிகழ்த்தி 'ஸ்வரம' வருணம், சொற்றொடர் இவைகள் மாறுதல் ஒரேவழி ஒவ்வொருகற்பத்தின் ஆதியிலும் முற்கற்பத்திற்றன்னுள் அடங்கிய வேதங்களைக்கண்ணுதலார் வெளியிடுவாராதலாலும் அவ்வேதங்களைச் சிருட்டித்தல அப்பரமனது முயற்சியின்றியமைவதாலும அவ்வேதங்கள் இயற்கையில அபௌருஷேயங்களும சேற்கையில பரசிவமுகோற்பன்னங்களுமாகின்றன, எனவும் மற்றையவைகளெல்லாம் பௌருஷேயங்களேயாதலால அவை வேதத்திற் பிற்பட்டபிரமாணங்களே' எனவும், 'சாஸ்திரயோனித்துவாத்' என்னும் சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைக்குமிடத்துத் துணிபுற கூறியிருக்கின்றார். மேலும் அதேசூத்திரத்தில பிரமஞானத்தை விதித்தலும், பிரம அறிவை விதித்தலும் ஒவ்வாது. சோதனைசெய்த 'அகம்' எனுஞ்சொற்பொருளே பிரமமாதலாலும் அது எம்மாலறியப்பட்டதாம் எனுமுளதாதலாலும்? எனப்பூருவபக்ஷஞ்செய்து 'மேற்கண்ட உண்மை சப்தப்பிரமாணமின்றி வேறெபபிரமாணத்தானுமறியக்கூடாமையால் அவ்விஷயத்தில் சாஸ்திரம் அறிதற்கரிய விஷயத்தைக் கூறியதாகப் பயன்படுமெனச் சித்தாந்தஞ் செய்துவருமிடம் 'அப்பரம்பொருள் வேதமின்றி மற்றெப்பிரமாணத்தானுமறியற்பாலதன்றென ஆசிரியர் வற்புறுத்தினர். இனிப் பிரமஞானமின்றி வீடுகைகூடாதெனவும், 'அப்பிரமஞானமும் வேதாந்தவிசாரமின்றித்தோன்றாதெனவும் தொடக்கமுதல் இறுதிவரையில் அந்நூலைசெய்தநல்லாசிரியர் ஸ்ரீகண்டமாமுனிவர் 'வேதங்கள் முக்கியமா

[illegible]

பிரமாணமும் மற்றவை தந்நுசாரிபபிரமாணமும் எனக் கொண்டாரென்பது அம்மூதநூலே முற்றுபபடித்தறிந்த அறிஞர் தமக்குப் புலப்படாதொழியாது. இதில் அதிகம றிய விரும்புபவர் ஆசிரியர் ஸ்ரீகண்டமாமுனிவர் அருளிய திவ்விய பாடியத்தில் முதல் அத்தியாயம் 3 4. சூத்திரங்களின் பேருரையைக்கண்டு தெளிவாராக. அச்சிவாசாரியசிரோமணி எழுதிய திவ்விய சூக்தியை ஆராயின் முதநூல வேதங்களெனவும், அவ்வேதங்களையருளிய வேதநாயகனுற்றானே அவ்வேதங்களுக்கு வழிநூலாக ஆகமங்களியற்றப்பட்டதென்பதும் புலப்படும். அங்ஙனமாயின் அவ்வாசிரியர் இரண்டாமத்தியாயம் மூன்றாம்பாதத்துள்ள 'பதிக்கொவ்வாமையால' என்னுஞ்சூத்திரத்திற்குரை செய்யுமிடம 'யாம வேதசிவாகமங்கட்கு வேற்றுமை காணகிலம, என முன்பின் முரணுமாறு கூறியது யாது பற்றிபோலெனின்? கூறுதும் அமமகான் 'பதிக்' கென்று தொடங்கிய சூத்திரத்தில 'கேவலநிமித்தகாரணவாதம சிவாகமங்களுள் காணடலால் அவை வேதங்களுடன் முரணுமாதலபற்றி அபபிரமாணமெனத் தொல்லாசிரியரிட்டவுரை' என்றற்றொடக்கத்தின சிலவசனங்களையெழுதிபபிறகு 'யாம வேதசிவாகமங்கட' கென்றுதொடங்கிய வசனத்தை எழுதினூர். மேல் 'கேவல நிமித்த காரணம் வேதவிருத்தமாயின் அது சிவாகமத்துள் காணப்படாவிடில இச்சூத்திரத்திற்கிலக்கியம் தான் யாது' என்போர் ஆசஙகையை நீக்குதறு உடனே 'இவ்வதிகரணம ஹிரணியகர்ப்பர் கூறிய யோகஸ்மிருதியை இலக்காகியதென முடிபுரை கூறுகின்றார். ஆதலாற்றான் அதே அதிகரணத்தில தொடக்கத்திற்றானே 'வேதங்களால பரமேசுவரன் உலகத்திற்கு நிமித்தமுமஉபாதானகாரணமுமாக கேவலதந்திரவாதிகளாகிய ஏகதேச சிவாகம நிஷ்டாசிவர் அவற்றின் உட்கருத்தறியாது பரமபதியை உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமே என்பார். அஃது ஒவ்வும் ஒவ்வாதென்பதை ஈண்டு விசாரிப்பாம்' என அவதாரிகையிட்டுப பின்னெழுது முறையில் சில ஆகமவசனங்களையும வாயுசம்மிதா வசனங்களையும் எடுத்துக்காட்டி' என்பதாதி ஆகமப்பிராமாண்யத்தாலும்பரமசிவனே உலகத்திற்கு உபயகாரணமென்பது குற்றமற்ற கூற்று' என்றுகூறி' அதுமட்டில ஓயாது 'வ[illegible]' என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஒருவரை யோகமதம் மறுக்கப்பட்டமீணடும் அதை மறுக்கவே இச்சூத்திரமெனவுரைசெய்தல் பிஷ்டபேஷணமாமெனக்கருதி இறுதியில் 'இவ்வதிகரணம் பரசிவத்தை உலகிற்குக் கேவலநிமித்தகாரணமெனக்கூறும சிவாகமப்பகுதியை மறுக்க வெழுந்ததெனக்

[illegible]

கொள்ளினுங்கொள்ளுக. அதுவும் ஓர் சித்தாந்தியின்கொ[illegible]ள்கையே' என ஒரு முடிவுகூறி 'யாம் எவ்வாற்றனும் ஈசுவரனைக்கேவலநிமித்தம் எனமாட்டோம்; அவர் உபாயகாரணமென்பதே எமது கொள்கை' எனப்பரமோபசம்ஹாரவாக்கியத்தைச் செய்தருளினர். மீண்டும் 'ஒரே முதல்வன[illegible]றன் ஆதலாலும [illegible] பொருளைக்கொண்டு முடிவதாலும் விரோதமின்மையாலும் வேதாகமங்கள் பிரமாணங்களே' என அம்முனிவரோ கூறிநிற்றலால் வேதங்களுடன் முரணும்வழி அவ்விடம் அவ்வாகமங்கள் அர்த்தவாதங்களென்பதே அவர் கருத்தாக [illegible]றிபட்டது. ஆதலாற்றான வாயுசங்கிதையில் இவ்வா[illegible]கள்வேதசாரமென ஓதப்பட்டன. ஆயின் 'பரமாப[illegible]ய பரமசிவபரான் திருமுகமண்டலத்தில் தானேயுதித்து உலகத்தில அஞ்ஞானவிருளை நீக்கும். வேதங்களினும் ஆகமங்களதிக பிரமாணமாவதில்லை' எனறு ஆசிரியர் கருத்தாகமுடிவதால் இங்குரைத்தமுதற்காரணம் பயன்படாதென்க

இரண்டாவது ஏதுவைப்பற்றி விசாரிப்பாம:—வேதங்கள் பல தேவர்களைப் பிரமமெனக்கூறுமெனவும், ஆகமங்கள் சிவத்தையே பிரமமெனத்துணிந்தோதுமெனவும், வேதம் பொதுவென்றும் ஆகமமசிறப்பென்றுங்கொண்டு ஆகமங்கள் சிறந்தவென்பது. இதுவும் விசாரிக்குங்கால் நிலைபெறாதென்பதைக் காட்டுவாம். இத்தேசத்திலுள்ள எவ்வகைச்சித்தாந்தியும் வேதங்கள் பலபொருள்கொண்டுமுடிந்தனவாகையால் அதை அப்பிரமாணமெனச்சொல்பவரில்லை. சைவர் வைணவர் சாக்தராதியோர் எவரும் [illegible] பொருளையே வேத[illegible]ன்றி [illegible] வேதப்பொருளென்பதில்லை. அவை பல[illegible] நூலாயின் அப்பிரமாணமாகவே முடியும். அது[illegible]டே சைவபாடியம் வகுத்தருளிய சிவாசாரியஸ்வாமிகளும் சர்வவேதாந்த வாக்கியங்களும் பரசிவத்தினிடமே நிலைபெறுமெனத் துணிந்தோதினர்.

அவரோ வேதாந்த வாக்கியங்களில்எவைகளைவிசாரித்தபோதிலும் அவை கண்ணுதலானையே குறிக்கின்றனவெனப் பலவழியாலும் காட்டினர். ஆதல்கொண்டே கைவல்யோபநிடதத்தும் 'வேதங்களெல்லாவற்றாலும் அறியத்தகுந்தவன் யானே, வேதாந்தம் செய்பவனும்யானே, வேதாந்தத்தை யறிந்தவனும் யானே' என்பதாதி பல வசனங்களிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் விரிவஞ்சி இங்கு எழுதாதொழிந்தோம். நிற்க. எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பெருமையைக்கூறுவதும், அவ்வத்தேவரை வழிபடும் ஆன்மாக்களுக்கு நல்வழிகாட்டுவதும், வேதமாதல் பற்றி அதை நீவிர் வெறுப்பீரேல் காரணமின்றி எல்லாப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொருள்களிடமுங் கருணைமாரிபொழியும் கடவுளும் பொதுவகையால் சிறப்பை விரும்பும் உமக்கு வேண்டப்படா நிலைமையிலொழிவரோ? அந்தோ! ஏனைய கடவுளர் தம்மையடுத்தவர்க்கன்றி மற்றவர்க்குபகரிக்காது நிற்க எமபிரான் கொண்டருளும் பஞ்சகிருத்தியங்களால் எல்லா ஆன்மாக்களும் தனுகரணாதிகளைப்பெற்று உபகரிக்கப்படுவாராயின் தம்மையடுத்தவரையுபகரிக்கும் கடவுளரினும் அவ்வியாஜ பரமோபகாரியாகிய அமலன் குற்றங்கூறப்படுவதும் நியாயமாமோ! இச்சாமான்யவிசேஷ பாவம் பிரமாண அப்பிரமாணங்களுக்கு ஏதுவாகமாட்டாது. இனி சிவன் சிவதர்மமுதலிய நற்பொருள்களை யெல்லிய சொற்களால உலகத்தோர்க்கெடுத்துப்புகட்டுவது ஆகமங்களேயாகுலும் அவை சொகசமற்ற வேதங்களினும் மேன்மைபெறுமோவெனின்? அற்றன்று. சொன்னயம ஆம்தின்மை ஒன்றைப்பிரமாணமும் மற்றொன்றை அப்பிரமாணமுமாக்காது. பிராசாதம பிரணவமுதலிய பகாமந்திரங்கள் ஓர் விரிந்த உரையின்றி ஐயமிதக்கோராதிகளாலும் பொருள்படாமையால சாமுண்டி மாலாமந்திரம சொல்மென்மைபெற்றிருப்பின் அவைகளை மேற்கண்ட மந்திரங்களினுமதிகப்பிரமாணமெனலாமோ! இனி வேதங்கள் பல தேவர்களைக்கூறி முடிவுபெறுமெனபது வேதவியலறியார வழக்கென ஒழிக்கதுக. வேதங்களில் கன்மகாண்டம் ஞான[illegible]முதலிய பகுதிகளிருத்தலா அவற்றினும் ஆகமங்க[illegible]கலாமோவெனின், தற்பகுதியுள ஆகமங்களினும் அகுற்றம அனுகாதெனவொழிக. வேதங்கள் அறிவை யொன்றையே புகட்டுமாதலானும ஆகமங்கள் சிற்பமுதலிய பலவற்றுடன் உண்மையையும விரிக்குமாதலானும் வேதங்களினும் ஆகமங்கள் அநுசாரிய பிரமாணங்களேயன்றிச் சுவதந்திரங்களாகமாட்டா. ஆதலாற்றான் சைவசிகாமணியாகிய ஸ்ரீமத் ஹரதத்தாசாரிய சுவாமிகள் தாம் மழுவேற்றருளிய திவ்விய சத்தியபிரபந்தமாகிய 'சதுர்வேததாத்பரியசங்கிரகம்' என்னும சுருதி சூக்திமாலையின்கண் 'வேதங்களினும் அவையனுசரித்த தந்திரங்களினும்' என்றும 'வேதம் உமது திருவாக்காவது, சுவயம்புவாகவாவது' என்றும, வேதம் சுவதந்திரபிரமாணமென்று உறுதிகூறியதறிக. இனி அதற்குரைசெய்த சிவலிங்கபூபால மகாராஜாவும் வேதங்கள் அபௌருஷேயமெனச் சாதித்ததையும் அப்பெருநூலிற்றானே கண்டறிக. ஆபின் வேதங்கள் சோபானமுறையில் பல கடவுளரது பெருமையைக் காட்டி இறுதியில வீடு கைகூடச்செய்யும் விரூபாக்ஷர் வழிபாட்டையே முடித்ததெனவறிக. இவ்விஷயம ஆகமங்களினும் இருக்க வேதங்கள் முதல் மூன்று வருணத்தவர்க்குரியதெனவும

[illegible]

ஆகமங்கள் ஏன் குவருணத்தவருக்குரியதெனவும் வேற்றுமைப்படுத்தத்தக்கதேயன்றி வேறுவழியில்லை. ஆயின் ஆகமங்கள் எல்லாவருணங்களுக்கும் சாதாரணமாய்ப் பொதுநூலாயும சிலவருணங்களுக்கு வேதம் சிறப்பாயும் ஏற்படுகின்றமையால் முற்கூறிய சாமான்னிய விசேஷ பாவம் புறண்டதறிக. ஈண்டு உலகவிலக்ஷணமாய் முன் விசேஷசாத்திரமும் பின் சாமான்னிய சாத்திரமுந் தோன்றியது. இனி இவ்விரண்டனுள் சாமான்னிய விசேஷ பாவம் எவ்விதமிருப்பினும் அதனால் ஒன்றுக்கொன்று அதிகப் பிரமாணமாகாதென்பதைப பின கூறுவாம்.

நம்.

ஆரியாசாரரகசியம்.

விடிப்பற்காலபடலம்.

பிராணுயாமம்

(தொடர்பு)

ஐயா!

பிராணுயாமம் சகர்ப்பம் அகர்ப்பமென விருவகையென்றேமல்லவா? அவற்றுள் சகர்ப்பத்தின் சுபாவத்தைச்சொல்லுவாம்.— சகர்ப்பமெனபது மந்திரோச்சாரணத்துடனும், அல்லது தேவதாத்தியானத்துடனுங்கூடியது. இவ்விஷயத்தில் யோகிகள்கண்ட சித்தாந்தமாவது, ஏற்றந்தாழ்வில்லாது ஒரேவழியாகப்பிராணனை ஓரளவிலொடுக்கிஅப்பியாசம்பண்ணவேண்டியதற்காக, சங்கீதவித்தைக்குச்கால நியமனத்திற்காக அக்ஷரகாலமேற்படுத்தியதுபோல் இதற்கும் சில அக்ஷரகாலங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளும் மாறுபாடின்றி ஒரேகணக்காயிருத்தலால்ஒவ்வொரு பிராணாயாமத்தால் இவ்வளவு கலைகள் கணிக்கப்படுமென நிர்மானிக்கப்படுகின்றது. அதற்கு வேண்டியமந்திரம் சகலவேதமாதாவாகிய காயத்திரியையேயமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குமுன் ஏழுமகாவியாகிருதிகளையும் பின் காயத்திரி சிரசையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இவ்விடம் மந்திரங்களையுச்சரிக்குங்காலத்தில் சுவாசம் தடைப்படுவது மாத்திரம்அதன்பயனல்ல.அதன் பொருளை அறிந்தவர்க்கு அச்சமயம் பிராணாயாமத்தால் இருதயம் சுத்தி பெற்றிருந்த அவ்விடம் தற்பொருள் தோன்றுதொழியாது. பேர்களைப்படிபிராணாயாமஞ்செய்தால்மனம் மந்திரார்த்தத்தைத் தியானிக்கவும் வாக்கு மந்திரத்தை யுச்சரிக்கவும் காயம்பிராணனைத்தடுக்க நாவிசாக்ரகணமுத்திரைசேர்க்கவும் வியாபத்து நிற்றலால் திரிகரணங்களும் அச்சமயம் ஒருங்குசேர்ந்ததறிக. அக்காலத்தில் கண்கள்நாசியின் நுனியைநோக்கி வெளிப்பொருளையுங்கவராதுநிற்கும். இவ்விதம் முக்கரணங்களும் விஷயங்களைநோக்கிச்செல்லாதொடுங்கிடின் அச்சமயம் அவரவர்கள்பாக்கியத்திற்கியைய பரம்பொருள் தியானமும அதனால் ஆயுள்பெருக்கமு முண்டாவதி

[illegible]

லதடையில்லை. இங்குள்ள மந்திரங்களை, வியாக்ருதி யென்றும் 'பூ' முதலிய ஏழுவியாக்ருதிகளின் பொருளை முன் மறுமை என்னுமதடத்தின்கீழ் கூறியிருக்கின்றோமாதலால் அவ்விடத்தில் கண்டுகொள்க. காயத்ரியின் பொருளை ஜபப்ரகரணத்தில் குறிக்குவையாம்.

சிரஸின் பொருளையும் மறுமை என்னும் விஷயத்தில் கூறியிருக்கின்றோம். இதில் உலகசிருஷ்டியின் இயல்பைக்கூறுவது வியாக்ருதிகள் ஏழுகூடிய முற்பகுதி. கடைப்பகுதியாகிய காயத்ரி சமஷ்டிப்ரபஞ்ச சாக்ஷித்தன்மையைக் கடவுளிடங்கூறியத்யானத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. சிரஸ்ஸென்னும் பிற்பகுதி உபாஸ்ய ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகின்றது. இங்குள்ள பகுதிகளோனும் முழுமைப்பொருளைக் கிளவாமல் ஒருகருக்காய்க்கூறப்பட்டதிங்கு. இதன் பொருளைக்கீழ் இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு த்யானமுயற்சியைப் பாக்கியமுடைகூடியென்பது சொல்லாதமையும். ஆயின் இச்சப்தப்ராணாயாமத்தின் பயன் மிகப் பெரியதனைத்தவனிடத்தது. அகர்ப்பப்ராணாயாமமென்பது சகர்ப்பமெனப்படும். இதனை சந்திரஸ்தாரகனாக்கக்கூறியதனால் அப்பியாசத்தால் அடையக்கூடியது. அவ்வளவுகடக்குமதியனைத்தபோது தெலைவிடக்கூடியதுமாம் பதிதையற்றதும் அதுகொண்டாலும் சகர்ப்பப்ராணாயாமத்தை அப்பியசித்தவனுக்கே கைகூடுமாதலால் அதனைத்தெரிந்துகொள்ளவனே அதனைக்கூறுவான். அதில் போகிக்கதில் பயனுமில்லை. அபிப்ராயம் அதிகாரமில்லை. யோகசாஸ்திரத்தில் இவ்வகர்ப்பப்ராணாயாமத்தையே விசேஷமாகப்புகழ்ந்திருக்கின்றது. சகர்ப்பப்ராணாயாமத்தில் கடவுள் திருமேனியின் தியானம் இன்றியமையாமையால் அத்திருமேனியின் தியானவழி ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் விரிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அகர்ப்பப்ராணாயாமத்தில் அப்யாசவன்மையைத் தாளிக்கவேண்டியமுறைகள் சிவாகமங்களில் விரித்துக்கூறப்பட்டன. சகர்ப்பமெனப்படுவதன்னியகடவுளதுபதிலனவிலைப்படுவதும் அகர்ப்பத்திற்கனவில்லை. ஒரே அகர்ப்பப்ராணாயாமத்தை மூன்றுநாழிகைகூடாததும்வினையில் யோகிகளுக்குக்கண்டனவானவர்களிலேசித்தாரகப் பு இக்காலத்திலும் மூன்றுதினங்கள் அப்ராணாயாமம் செய்பவர்களைப்பார்க்கலாம். ஆயின் சகர்ப்பமென்பது எல்லோராலுமசாதிக்கக்கூடியதும் அகர்ப்பமென்பது கஷ்டசாத்தியமென்பதும் மேற்கூறிய போதந் பிரபாயங்களால் பெறப்பட்டது. சகர்ப்பமென்பது எல்லோராலும்சாதிக்கக்கூடியதாதலால், அதன் முத்திரை முதலியசர்வாங்கங்களின்பயன்வருமாறு காணக.

வரும.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

சா-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஞு ஆவணிமீ அ௨ [இலக்கம்-கஅ

அரக்கோணவாசியார்க்கோர் மறுப்பும் அந்தணர் விளக்கமும்.

சென்றவைகாசிமீ 12௨ வெளிப்பட்ட நாகைநீலலோ
சனிப்பத்திரிகைஎமது பார்வைக்குவந்தது- அதில் அரக்கோ
ணவாசியார என்பவர் ஒருவர் "ப்ரம்மவித்தியாகவிபுருஷர்
மகிமை' யென்றமகுடஞ்சூட்டி அளவற்ற ப்ராமண நிந்தனை
களை வரைந்துவிட்டு, தாம் குரு சிரேஷ்டர் எனபதைப்ரகா
சப்படுத்திக் கொண்டனா. அவ்வாபாசக்களஞ்சியத்தில் நாம்
கவனிக்கத்தகாதனபலவுள- அவற்றைத தள்ளிக் குறிக்கொ
ள்ளத்தக்கசிலவற்றை யெடுத்துககாட்டிச் சமாதானஞ
சொல்வாம்.

[1] "அந்தணரென் போரறவோா." எனனுங்குறளை இனி
யேனுஞ் சிந்தித்துப்பாாததுச் சுகிப்பாராக. முதற்சாதியாரி
டமே யது சிறக்குமெனின், அம்முதற்சாதியினரிக்காலத்தி
லில்லை யெனததுணிந்திடுக.- கும்பத்திற் பிறந்த கலசயோனி
யும் கரிக்குருவியினிடம் பிறந்த பாரத்துவாஜியும, கோவி
னிடம் பிறந்த கௌதமனும் வேசிவயிற்றிற்பிறந்து சக்கிலிச
சித்தோள் புணர்ந்த வசிட்டனும், மீன வாணிச்சி வயிற்றிற்பி
றந்த வியாசனும், கழுதையினிடம் பிறந்த காசனும ஆகி
யபலரிறந்து அந்தணரது பெருக்கேயன்றோவிப்போது உல
கிற்பிரசித்தியடைந்திருப்பது' யென்றுபிராமணாகளையும் அவ
ரது கோத்திர பிதாககளையும் நிந்தை கூறிப்பேசிறோா. அந்
தணரென்போரறவோர் என்பதுகாமதததால் மேமபட்டதம்
பேர்லிய ருத்திரர்களையென்பது அவரது கருதது. அறவோர்
அசா றறுதொழிலாளர், இருபிறப்பாளர் எனவாபபோரே
ஆதிவருணர் வேதியரந்தணர், வேள்வியாளா மறையவா விப்
பார், மேற்குலத்தோர் முற்குலத்தோரையா, வேதபாரகாமுப்
புரிநூலோர், தொழுகுலர்பார்ப்பார் தொல்பெயராகும் என
னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தில் அந்தணர் அறவோர்முத
லிய பெயர்கள் பார்ப்பாருக்கே யுரிய பெயராகக் கூறப்பட்டு
ள்ளன. அந்தணரென்பது பங்கயம், முக்கண்ணனெனபன
போலப் பார்ப்பாருக்கே காரண விடுகுறியாய்ச் சிறந்திருப்ப
தொன்று; ஏனையோர்பாற்சொல்லாது- காரணம் பற்றிச்செ
ல்வதாயினும் பிரமம் என்றபெயா சிவபெருமானுக்கே யுரிமை
யாகி, ஏனைய பிரமன், விண்டு, உருத்திரன, இந்திரன் முதலி
யோர்க்கு உபசாரமானாற்போல் மற்றையவருணத்தார்க்குஉப
சாரமட்டிற் ரெிக்கப்படுமேயன்றி உண்மையிற்கொள்ளப்ப
டாது. அந்தணரென்பதற்கு அழகிய தண்ணிய அளியினையு
டையாரென்று பொருள் படலால் அத்தன்மையுடையார்க்
கெல்லாம் செல்லாதோவெனின் அத்தனமையையைநஜமாக
க்கொண்ட ப்ராமணரிவ்வழிப்பிறர்க்குச் சொல்லாம்- முத்தி
யோரம்பி மூவெழுமகங்களு முறைமையின்
முற்றிய [illegible] திருப்தியாக்கி வான்மு[illegible]ழாது பொ
ழியச்[illegible] ஜீவராசிகளையும், இரட்சிக்கும் பெருங்
கருணை[illegible] பிராமணரேயாதலால் அவரேயந்தணரென
ப்படுவோர். திருவிளையாடற் புராணம் உ[illegible]ழியருளிய
படலத்தானுமுணர்க. ஏனையவருணததா[illegible]காதிகிருத்
தியஞ் செய்யுமதிகாரமில்லாமையால் அ[illegible]ளையுடையா
ராதல யாஙஙனம் எனக. கும்பத்திற் பிறந்த கலசயோனி
யும் என்று அகஸ்தியர் முதலாயினோரைத் தூஷித்தாரன்றோ?
அதனையுமாராய்வாம. கும்பத்திற் பிறந்தாரெனறதனாலேயே
அவர் அயோநிஜரென்னுமகிமை சிததித்திருத்தலைநோக்கியே
வேதபுராணாதிகள்இவரைப்புகழ்ந்திருக்கவும, இவர்க்கு மட்டு
மது குறைவாகத் தோன்றினதவரது ஆராய்ச்சிக் குறைவே
யாம். கும்பத்திற் பிறந்த சரிததிரத்தையுற் றுநோக்குவார்
க்கு அது தெய்வத்தனமை யென்று காணப்பட்டு ஆச்சரியம்
விளையாமற்போகாது. சுக்கில சோணித ஸம்பந்தத்தாலே
யே மனிதா சரீரோற்பத்தியுண்டாதல் ஸர்வஜனசம்மதம்.
சுக்கில சம்பந்தமின்றிச் சோணித மொன்றாலேயும், சோ
ணித ஸம்பந்தமின்றிச் சுக்கிலமொன்றாலேயும் மாத்திரம் சரீ
ரோற்பத்தி யுண்டாதல யாண்டுமில- ஆதலால் கும்பத்திற்
பிறந்த முனிபுங்கவரது பிறப்புத் தெய்வீகமே யென்பதற்கை
யமில்லை. பாரத்துவாஜர்கரிக்குருவியினிடம் பிறந்தாரென்
பது மிவ்வாறே வியக்கத்தக்கது! கரிக்குருவியை மனிதன்
சேர்ந்து மக்கைப் பயந்தானென்றாற் சிறு பாலருநகையரா?
அது அஸம்பாவிதமன்றோ? இனிப்புராணங் கூறியதற்கெ
ன்ன கதியெனின் கிளியினிடம் சுகர்பிறந்ததும், கரிக்குருவி
யினிடம் பரத்துவாஜா பிறநததும் மலநசிக்கப்பெற்றுப்பிர
மதேோடேபவித்து நின்ற முனிபுங்கவர்கள் கடாட்ச மகி
மையென்று புராணங்கூறுவதைக் கூர்ந்துணர்வாராக. கௌ
தமா, காக்கா முதலானவர்களையு மிவ்வாறே கொள்வர் மேலா
யினரென்க. வசிட்டர் வேசிவயிற்றிற் பிறந்து சக்கிலிச்சித்
தோள்புணர்ந்தாரெனறு கூசாமற் கூறினாரன்றோ? அதற்கு
வேதாகம புராணங்களி லெங்காயினும் பிரமாண மெடுத்துக்
காட்டுவாரா? அவரது பிறப்புப்பார தாக்தர்க்கத மாகிய அக
ஸ்தியோபாக்கியானத்திற் செவவனே விளக்கப்பட்டிருததலை
யுய்த்துணரப் பெறுவாாக்கு வசிட்டர் அயோநிஜரெனறும்.
தெய்வீக முடையாரென்றும் விளங்காமற்போகாது.

"ஒத்தவர் தம்மையில்லா வுருப்பசி கிமித்தமாய, மித்திர
வருணனிட்ட வீரியந்தன்னை யெய்திக், குத்திரயோனியில்
லாக்கும்பமாக் தெய்வயோனி, புத்திரனாகவந்து தோனறு [illegible]
போதியென்ற" எனனுமிச் செய்யுளைக் கண்டினியேனும் அட
ங்குவாராக. பரிமள கந்தியை மீன் வாணிச்சி யென்றி[illegible]
தாா. க்ஷத்திரிய வம்ச சிரோமணியாகிய வசுராஜன் [illegible]
யத்தால் மச்சத்தின் வயிற்றிற் கருத்தரித்துப் பிறந்த[illegible]
கப் பிறப்புடையாள் பிறகு தனது சொந்தக் குலத்[illegible]கூடி
க்கொண்ட புண்யவதி. அதனால் வலைச்சியென்[illegible] மதம்
அநாதரணீய மாயிற்று. முன்னைய யுகங்களில் ஜாதிமேன்
மைக்கு க்ஷேத்திரம் பிரதானமன்று. பீஜமே பிரதான
மென்பது ஸ்மிருதி இதிகாசபுராணசம்மதமும், அவற்றை
யோதி உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் துணிபுமாம். அப்படியே
பிரமன் முகத்திலுற்பவித்த ப்ர்ம்மகுலபுங்கவராகிய வசிட்டர

வழித்தோன்றிய பராசரமகாரிஷியானவர் உலகக்ஷேமார்த்தமாகத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவோர் புத்திரனைப் பெறக்கருதி, நெடுங்காலந்தவமிருந்து, அதற்குத்தக்க காலத்தையெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்து, இரண்டாவது வருணகுல மணியாகிய யோஜனகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இதனால் வியாசரை வலையரென்று கூறியது பயனற்றதாயிற்று. வியாசரோவிஷ்ணுவவதாரம்; மகாவிஷ்ணுவைப்பூலோகத்தில் வியாசராக அவதரித்து வேதத்தைச் சீர்படுத்துக வென்று சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளினர். "காதலினருளுமுன் கலையின் பான்மையில், கோதறுமோர்கலை கொண்டுநேமி[...]மதினியதனிடை வியாதனென்றிடு. போதகமுனி[...]பார்த்துவைகுதி" என்ற கந்தபுராணச் செய்யுளானு[...]. இதனால் வியாசர் பிறப்பதற்கு முன்னமே போதகமுனி[...]னைப் பரமசிவமூர்த்தியளித்தருளியதிருநாமமுடைய பெருந்தகையாரென்பதினிது புலப்படுகின்றது. அவர் பிறக்கும்போதேபூணூலும், தண்டுகமண்டலந்தரித்துப்பிறந்தாரென்று பாரதாதிநூல்கள் பலவுஞ் சான்றுகூறுமாற்றால் வியாசர் பூஸ்பரிசமாகுமுன்னமே பிராமண திருமேனியுடையராயினரென்பது பாமரருங்கொள்ளக்கிடந்தமையை யாராய்ந்தறியாது தமது மனம்போனவாறே நிந்தைமொழிகளை நிரப்பிவரைந்து விட்டுப் பெரியோர் பாலபசாரப்பட்டு, நரக பூமியையுரிமைகொள்ள முயல்வது ஸஜ்ஜனர்களுக்கு அழகன்றாம். இவ்வாறு எழுதிவிட்டபடியினாலே, வேதபுராணாதிசமஸ்தநூல்களாலும் புகழப்பட்டுள்ள அம்பெரியோர்களுக்காவது, எமக்காவது யாதொருகுறைவும்நேரிடாது. பின்னென்னெனில், நமது அரக்கோணவாசியார் பிராமணர்கள் மேலேற்றிய குற்றங்களெல்லாம் மூங்கிலிற் பிறந்த அமலமூர்த்தியாகிய பரமசிவப் பிரபுவின் பாலும், சரவணத்திற் பிறந்த எமது சிற்கணநாதத தெள்ளமுதாகிய சண்முகக் கடவுள் பாலும், மான்வயிற்றிற் பிறந்த ஜகன்மாதாவாகிய வள்ளிநாச்சியார்பாலும் ஏறிவிடுமோவென்றே யஞ்சுகின்றோம். துரியப் பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான் விடசங்கம் வடிவுகொண்டு வந்து, யாதவராஜன் பணிப்பெண்ணைப்புணர்ந்தாரென்று காளத்திப்புராணங் கூறுவதையும் யோசித்துப் பார்ப்பாராக.

இனிப்பிரமன் முகத்திற் பிறந்த பிராமணரிக்காலத்திலில்லையென்றும், 'பிரமன் முகத்தில் பிராமணர் பிறந்தார்களென்னும் பிரமாணத்தை மேற்கொண்டு அந்தணர், முதல்குலத்தவராக வாதிக்கலாம். அங்ஙனமாயின பிரமனிட முதற்பிறந்த பிராமணன் யாவன? ஒருவனா பிறந்தான்? பலர் பிறந்தார்களா? அவர்கள் தனியே பிறந்தார்களா? ஸ்திரீகளோடு பிறந்தார்களா? இவர்கள் பேரைப்பிரஸ்தாபித்து இவர்களைத் தமது அந்தணர் குலத்து மூலபுருஷராக வெடுத்துக்காட்டி வெளிவருவராயின் அப்போதிவரொருக்கால் முதற்குலத்தவராகலாம்." என்றவின் கேள்விகளைக் கேட்டார். பிரமதேவரது முகத்திற் பிராமணன் பிறந்தானென்று வேதபுருஷன் சாட்சி கூறிச் சாதிப்பதை யோசியாது, வேறு பிரமாணங்கள் வேண்டினர். வேதப்பிரமாணத்தை நம்பாத இவர்க்கு இன்னு மெத்தனை பிரமாணங்கள் காட்டினாலும் விழலுக்கிறைத்த நீர் போற் பயன்படுமாறில்லை. 'ஒருக்கால் முதற்குலத்தவராகலா' மென்றாரே; இவர் ஒப்புக்கொண்டதனாலே ஒருவன் பிராமணனாய் விடுதலும், ஒப்புக்கொள்ளாமையாற் பிராமணனாகாமற் போதலுமில்லை. ஆதலாலதற்கு இவரது கையொப்பம் வேண்டுமென்பதோர் அவசியமில்லை. ஆயினுஞ் சிறிது கூறுகின்றோம். பிரமாவின் முகத்தினின்றும், தம்பதிகளாகவே, மரீசி,பிருகு,அங்கிரசு,புலஸ்தியர்,புலகர்,கிருது,தட்சன், அத்திரி, வசிட்டராகிய இவர்கள், பிறந்தாரென்று வாயுசம்ஹிதை கூறுகின்றது. இவர்களில் தட்சன் கிருது புலஸ்தியர் புலகர் இவர்கள் ஸந்ததியில்லையென்றும், ஏனைய ஐவர் வழிதோன்றிய அநேக குலங்களிருந்தனவென்றும் அவற்றுளிக்கலியுகத்திற் பல குலங்கள் குறைந்தனவென்றும் எஞ்சிநின்ற கோத்திரத்தொகை யிவ்வளவென்றும்போதாயன சூத்திரம் பிரவர கண்டத்தும் மற்றுமுள்ள ஆபஸ்தம்பாதி பிரவரகண்டங்களிலும் [பிரவரம்-வம்சம்] விளங்குகின்றது. பிரமன் முகோற்பவர்களாகிய மரீசி, பிருகு, அங்கிரசு, அத்திரி, வசிட்டர் ஆகிய ஐவர் வழித்தோன்றிய அந்தணர்களே இக்காலத்திலுள்ளார் என்று ஏற்படுகின்றது. அந்தணர் நாடோறும் செய்துவரும், ஸந்தியாவந்தனாதி கிருத்தியங்களிற் சொல்லப்படும் வந்தனமாகிய அபிவாதனமந்திரத்தில மேற்கூறிய ஐவருள் தமது கோத்திர முற்பவித்த ரிஷிபுங்கவரின் பெயரை முற்கூறிப் பின்னர்த்தமது கோத்திரப்பெயர் கூறிவருகின்றனர். இதனாலிக்காலத்திலுள்ள அந்தணர்களே, பிரமன் முகத்திற் பிறந்தவர்களென்பது தெற்றெனப்புலப்படும். இவற்றையாராய்ந்தறிய அவகாசமில்லாமையாலோ, பிராமணரிடங் கொண்டதுவேஷத்தினாலோ, இன்னும் யாதுகாரணத்தாலோ நமது அரக்கோணவாசியார் அவசரப்பட்டு வெளிவந்து, தமக்கு மேற்பட்டவராகிய முதற்குலத்தாரிக்காலத்தில்லையென்றுப்பிரமாணஞ்செய்துவிட்டார். அப்பத்திரிகையிற் கண்ட வேறு பலவிஷயங்களை நோக்குங்காலிவியார் வைதிக சைவரென்று தோன்றுகின்றது. தாம் வணங்கத் தக்க அந்தணர் குலத்தை நிந்தித்துப் புறக்கணித்து விட்டு வைதிக சைவம் எனாக்கு மியாரது புலமைக்கு மெச்சுகின்றாம். கிறிஸ்தவர் மகமதியர்களாகிய புறச்சமயிகளியருடைய வேத புராணங்களை யிகழாது பரிகாசிப்பார்களேயென்று சிறிதும் யோசியாது, தமது புலமையைப் பிரகாசப்படுத்துவதையே பொருளெனக்கொண்ட அரக்கோணவாசியாரோடு வாதாடுதலெமக்குத் தகுதியன்றாயினும், முதற்குலத்தாருள்ளும் அநேகர் தமது குலமகிமையை யுணராமல் மயங்குவாராகையால், அவர்களுக்குணர்த்துமாறே யிங்ஙன மெழுதத்துணிந்தாமென்க.

இவர் கருதுகிறபோலப்பிரமன் முகோற்பவராகிய பிராமணரிக்காலத்திலில்லையென்றுகொள்ளின், அநாதிநித்திய பழம்பொருளாகிய மகாதேவன் கூறிய வேதம், பிரமன் முகத்திற் பிராமணன் பிறந்தானென்று கூறும் வாசகம் தவறுபடும்; வேதவாக்கியமொருபொழுதும் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுமாதலால். அன்றியும் பிரமன் சிவபெருமான திருமுடியைக்கண்டதாகப் பொய்பகர்ந்ததனால் அவருக்குப் பூமியில ஆலயமில்லாமற்போகப் பரமேசுவரர் சபிக்கப் பிரமன் தன் குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டி இரந்தகாலையில் பூலோகத்திற்செய்யப்படும் பிராமணபூஜையெல்லாம் உனக்கேயாகுகவென்றும், பிராமண கிருகங்களெல்லாம் உனக்காலயமாகவென்றும் வரமளித்தது புராணப்பிரசித்தமன்றோ? அதுபற்றியேயன்றோ அன்றுமுதலின்றுகாறும், உலகத்தாரெல்லாரும் பிராமணர்களுக்குப் பலவகை தானங்களையுஞ்செய்து பிரமனுக்குத் திருப்தியுண்டாக்கிச் சிவவாக்கியபரிபாலனஞ்செய்துவருகின்றார்கள். பிராமணரில்லையாயின் சிவவாக்கியம் தவறுபட்டழியுமன்றோ? இவற்றை யோசித்துப் பார்ப்பாராக. சிவபெருமான் கூறியது தம்

வைப்போலக் கருமத்தால் மேம்பட்ட சவிகாலப்பிராமண னாயே யென்பாராயின் அது கூடாது. பிராமணனென்ப து முதல்வருணத்தார்க்கே யுரியதாக நிகண்டுவிற்பெறப் படுதலும் அஃது பிறர்க்காமாறில்லை. ஆமென்பராயின் பிற வருணத்தார்க்கு நிகண்டுவில பெறப்படாத பெயரைக்கூறு தலிசையாது. ஆதிசைவப்பிராமணரென்று கொள்வாமெ னில் அவர் சைவப்பிராமணர் சிவத்துவிஜரென்று அடை மொழிகொடுத் துவழங்கப்படுகிறார்களேயன்றி அடைமொ ழியின்றி வழங்கப்படுவதில்லை. தம்மைப்போல போக்கியதையால மேம்பட்ட சூத்திரத் துறவிகளுக்கும் அன்னதானமு சவிய செய்து வழிபடுதலுலகத்திற்கண்டா மெனின் அது மகேஸ்வரபூஜையென்று கூறப்படுவதேய ன்றிப்பிராமண பூஜை என்று பிரசித்தியடைய வில்லை. இவைமுதலிய பல காரணங்களால பிரமன்முக த்திற்பிறந்த அந்தணர், முற்காலத்தும தற்காலத்தும்இனி வரும் பிற்காலத்துமாகிய எக்காலத்தும் முன்னாரெனபதே சத்தியமெனத்துணிந்திடுக. பிரமன்முகத்துதித்த பிரா மணர்க்காலத்திலேயென்றிவர் துணிந்து கூறியதுபோல இவரது மதத்திற்சிறந்த சூத்திரமுனிக்காலத்திலிலே யெ ன்று கூறுவாராயின் அதற்கென்செய்வர்? கலசயோ னியென்றதனால் குப்பமுனிவரை யிகழ்ந்த இவர் கங்காபு த்திரர், பூமிபுத்திரர் எனனும்தமது குலப்பெருமையைய ுணர்ந்திறந்துபார்த்து மகிழ்வாராக. இவைகளெல்லாம யோசித்துப்பாராமல கருமத்தால மேம்பட்டதனாற் பிராம ணர்களாங்களேயென்று வீணவம்பாடுமிவர், தாமே பிராம ணரென்று கூறும் பெற்றிமையார் முதலியவரைப்போல மதிக்கப்படுவர் பெரியோராமென்க.

"வேதமுதலிய கலைகளில பிராமணரென்றது ஜாதிவே தியரையன்று" என்று வஜ்ரசூசிகோபநிஷத்திற்கூறப்படுகிற தென்றார். அதனால் ஜாதிப்பிராமணர்களுக்கு வேதாதி கலைகளில் அதிகாரமில்லையென்பது இவரது கருத்துப் போலும். இதென்ன அதிசயம்! சமஸ்த கலைகளிலும ஜாதிப்பிராமணர்களுக்கே அதிகாரமுண்டென்று வேதபுரா ண இதிகாசங்களும் மற்றுமுள்ள உபப்பிரமாணங்கள் யா வும் முழங்குவதறியாது ஜாதிபிராமணர்களுக்கு அதிகார மில்லையென்று சுருதிகூறுமென்றது சால்தீராராய்ச்சியில் லாமையேயாம். வேதமே ஜாதிவேதியரை முதல்வருண த்தாரென்று கூறிற்றன்றோ? அங்ஙனம் விதந்து கூறிய ஜாதிவேதியரை ஏன் அந்தச்சுருதி விலக்கியது! இதை

வேறு பிரமாணங்களால் சாதித்துக்கொள்வாரா? வீணே வஜ்ரசூசிகோபநிஷத்தில் கூறப்பட்டதென்றால் நம்புவார் களா? கூறினும் சாதிவேதியரை யன்றென வொதுக்கி, இவர்போன்ற கர்மப்பிராமணர்களை மட்டுங்கூறுது. அன் றியும வேதமுன்னேடு பின் மலையக்கூறுது. ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களில வேதாதிகாரம் முதல்வருணத்தார்க் கெனறே விதித்திருக்கினறது. சூத்திருக்கு ஸ்மிருதியே யன்றி ஆகமங்களிலும வேதாதிகாரம் விதித்ததில்லை. ஆகமபுராணங்களாகிய கலைகளைப்போத [illegible] ருக்கதிகா ரமுண்டென்பதிலெமக்கொரு ஆக்ஷேபம் [illegible] லை. இவர் தமது கட்சியை ஸ்தாபித்தற்கு வியாசர் [illegible] ன் முதலா யினோரைத் திருஷ்டாந்தங்காட்டினார். வியாசர் ஜாதிவேதி யரென்பதை முன்னரே விளக்கிக் காட்டினேமாகையால விதுரர் யோக்கிதை யாவருக்குமினிதுபுலப்படும். வால்மீ கியைக் காவியகாத்தாவெனறு புகழ்ந்ததேயன்றி அவரை பிரமரிஷியென்று யாண்டுங்கூறப்பட்டதில்லை. தர்மவிர தனுகிய வேடுவன குலாசார தாமங் தவறலாகாதென்று தன் குலத்துக்குரிய ஒழுக்கந்தவறாது நடந்தானென்றமை யால அவன் பிராமணரை வணங்கி வாழ்ந்தானென்றே கொள்ளபபடும். கௌசிகன ஓர் பதிவிரதாசிரோமணியை யவமதித்த குற்றநிவாரணத்திற்காகத் தர்மவிரதனிடஞ்செ ன்றான். தாமவிரதனும் அம்மாதுசிரோமணியின் கருத் துாக்கேயுபதேசஞ்செய்தான். அது பிராமண குலமாதா கிய அகலிகைக்கு க்ஷத்திரியகுலோத்துங்கராகிய ரகுநந்த னர் பாததாமரையால் சாபவிமோசனம விதிக்கப்பட்டது போலவதொன்று. அதனால் தாமவிரதன் பிராமணனுய் விடமாட்டான். தாமவிரதனை ஞானக்கலையுணர்ச்சி மா த்திரைக்கே பெடுத்தாளுடெனின் திருநாளைப்போவார் க்கு ஞானநிகழ்ந்தது போலப் பூர்வஜன்ம தபோபலத்தால் நிகழ்ந்தது. அது ஏகதேசம். இதனாலே வேதங்களுக்கு அவர்களேயதிகாரிகளாவாரெனபது பயன்பெறுதென்க. அநுதாமவிரதன் தன் குலாசாரப்படி மாமிசம் விற்று ஜீவனஞ்செய்தாரென்றுகூறப்படுகையாலினிதுவிளங்கும். சூத்திரனுகிய ஜம்புகன் தன்குல ஒழுக்கத்துக்கு விரோத மாகத் தவஞ்செய்து சீதாகாந்தனுகிய இரகுநாயகனுல் வெட்டுண்டு நிர்மூலமான கதை ராமாயணத்திற்கூறப்பட் டுள்ளதை நம்தனபராகிய அரக்கோணவாசியார் ஞாபகத்துக்குக்கொண்டுவருவாராக. இவை தமது கட்சிக் குப்பேரிடியாய் வருமென்று யோசித்து அடங்கியில்லாது 'இப்படி தலைவிதிவருமென்று தெரிந்தால் [illegible] சிஷ்யர் இவ்வளவுதூரத்துக்கு வரமாட்டார்' என்றுகூறித் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டார்.

[illegible]ஸ்திரீயைப்போல[illegible]த்திரனும் பிரா[illegible]பாராட்டத்தக்கவனென்று கூறினா. பிஜ[illegible]ல் மேம்பட்ட பிராமணஸ்திரீயும், பீஜத்தா[illegible]ல் கீழ்ப்பட்ட சூத்திரனும் ஸமனுயிடுதல் யாங்ஙன[illegible] உபதேசாதிகளை இருவருக்கும் சமமாகச் சாஸ்திர[illegible]ன் விதித்தமையாலென்னில் அங்ஙனமாயினும் வேதம[illegible]ந்திரங்களாற் செய்யப்படும் சாந்திமுதலான சடங்குகள் செய்[illegible]டுப்பரிசுத்தம் பெற்றிருக்கும் பிராமண ஸ்திரீக்கு[illegible]னஞ்சுத்தம் பெறுமதிகாரமில்லாத சூத்திரனுக்கும் [illegible]மிகவுண்டு என்க. ஆதலால் வேதாதிகாரியா[illegible] பிராமணனிருவரையும் சமானமாகக் கொள்ளுதல் [illegible]. யாவரும் பிரமனிடம் பிறந்த சகோதரபாவத்[illegible]லென்னில் தமையனிடத்தில் தம்பி நடக்கவேண்டிய முறைதவறாது நடந்துகொண்டகாலையில் தமையனுந் தம்பியைபாதரியாமற்போகான். அங்ஙனமின்றி வரம்புகட[illegible], அண்ணனுக்கேயுரிய சுதந்தரமாகிய வேதாதிகாரம் [illegible]களுக்கேயுரிமையென்று வீண் வியாஜ்ஜியந்தொடுப்பது இக்காலத்துச் சூத்திரரி ல்மிகச்சிலர் கொள்கையாதலால் மூத்தோராகிய பிராமணர் அவர்களையெப்படி நேசிப்பார்[illegible]? இனியேனுமிவற்றைக்கூர்ந்து யோசித்துத் தமையன்மார்களிடம் நடக்கவேண்டிய முறைப்படி நடந்துகொண்டு சமாதானமாக வாழக்கருதுவாராக.

இதேமாதிரி யொன்று நாகை நிலலோசனிப்பத்திரிகைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இங்ஙனம

ஓர் மஹாசைவர்.

அ த் து வி த வி சா ர ம்.

தொடர்பு.

ஐய!

[illegible]கூறிய அறுபொருள்களையும் ஆரோ பத்தடக்கும் வழி[illegible]விரிப்பாம். முதற்பொருள்ஒப்புமையைஆரோபத்த[illegible]காட்டுவாம். அதற்கு உதாரணம்! அப்பிராமணன்ஏ[illegible]கண்டு "ந"காரத்திற்கு ஆரோபம்பொருளெனக்கொ[illegible] பிராமணத்தன்மை கற்பிதமாகமுடியும். இப்பியின்கண் [illegible]வெள்ளியைக்கற்பிக்க ஏதுவானவெண்மைப்பளபளப்பு[illegible]போல்இங்குஅவ்வந்தணத்தன்மையையாரோபிக்க ஏ[illegible] அந்தணர்க்குமிவர்க்குமமைந்தபொதுத்தன்மையான[illegible]த்தன்மைஉளதாதலால் அவரை அப்பி[illegible]ணரெனப்பிராமணத்தன்மையைஆரோபித்துக்கூறலா[illegible]யன்றி கல் மண் முதலியவுதாசீனவத்துக்களை அப்[illegible]தன்மை பற்ற[illegible]யால்அச்சொல்லால்வ[illegible]லேஎன்க. [illegible] ஆசிரியர் பதஞ்சலி

யார் [illegible] இதன் பொருள்:—கடையில்வீற்றிருக்கும்கரியநம்பெற்[illegible]வனும்அந்தணனென [illegible]என்றனர். இனிஇரண்டாவது பொருளை ஆரோபத்திலடக்கும் வழிகூறுவாம். இரண்டாம் பொருள் இன்மையாகும். அதற்குதாரணம்—அபாவமுதலியன. அஃதில்லாவிடத்து அஃதெனவழங்குவதே ஆரோபமாகையால் அவ்வத்தன்மையின் ஆரோபவழக்கு அஃதில்லாவிடத்தே அமையுமாதலின் ஆரோபமென்பது இன்மைப்பொருளையும் வியாபித்துநிற்றல் காண்க. மூன்றாவதுபொருளாய்வேற்றுமையும், நான்காம் பொருளாய குறைவும் ஆரோபத்திலடங்கும் வழியும் முற்கூறியவாறென்றொழிக. அவ்விடத்துவேற்றுமைக்குறைவுகளின்எதிர்மறைப்பெருள் அனுயோகியிட மாரோபிக்கப்படுதலால் அதன்வேற்றுமையையும் அதன்குறையையும் ஆரோபம்வியாபித்ததென்க. இவ்விதமே அப்பிராசஸ்தியம் விரோதமென்னும்பெருள்களும் அமையும்வழியறிக. அற்றேல் அன்மைப்பொருளையும் ஆரோபத்திலடக்கிக்கூறுவாமேனின் அதுபொருந்தாது. யாம்முற்கூறித்துணிந்தவாறு அன்மையென்பது அழிவுபாட்டபாவமேயாதலின் அழிந்தபொருளை அவ்வழிவென்னும் அன்மையின்கண் அல்லது அது தோன்றியவிடத்தின்கண் ஆரோபித்தல்வேண்டும். ஆரோபமென்பது, எக்காலமும் ஒருதன்மையைப்பெறும் ஒன்றினிடம் அத்தன்மையைக்கற்பிப்பதே யாதலால் அன்மை தோன்றியவிடம் அப்பொருள் நிகழ்காலவெதிர்காலங்களில் அத்தனமை யற்றதாயினும் இறந்தகாலத்தில் அத்தன்மைபெற்றதாலானும் "ந"காரத்தான்றேனும் எப்பொருளையும் அடைச்சொல்லின்றிககாலம்வரைந்து காட்டமையானும், அன்மைஆரோபத்தடங்காதென்க. மேலே அத்துவிதமென்னுமிடத்துத்துவிதம் கற்பிதமென்றுதல் ஆரோபிதமென்றுதல்பொருள்கூறி இன்மையைஆரோபத்திலடக்கி ஓதுவது ஆன்றோர்கூறிய அறுபொருள்துணிபிற்கு எவ்விதத்துமுறணுமாறில்லையெனவும் அன்மைப்பொருள் எவ்வழியிலும் ஆரோபத்திலடங்காதெனவும் கண்டுணர்க. இனி"ந"என்னுஞ்சொல்தனக்கெனவோர்செப்பொருளை யறிவிக்காததன்னுடனிகழ்ந்த சொற்பொருட்டன்மையை க்கற்பிதமெனவே குறிக்குமென்பதை அடியிற்பிரமாணத்தோடுகாட்டுவாம்.

வரும்.

Chidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No. [illegible] Pillaiarkoil Street.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

BRAHMAVIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிற் பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

கா புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன ஸ்ரீ ஆவணிமீ ௨-உ ஸ்ரீ 1892 ஸ்ரீ ஆகஸ்டுமீ 22உ [இலக்கம் கச

பத்திரகிரயம்.

இந்தியாவிற்கு	வருஷம்	1 - இ	3 0 0
ஷை	மாசம்	6 - இ	1 8 0
ஷை	மாசம்	3 - இ	0 14 0
ஷை	1-காபி		0 3 0
இலங்கைக்கு	வருஷம்	1 - இ	3 8 0

உபாத்தியாயர் அனுமதியின் பேரில் எழுதிக்கொள்ளும் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கர்களுக்கும், தர்மப்பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் ரூ 1-8-0. சென்னை இ-டி-சொஸைட்டி சார்டர்பெற்ற பிரசங்கிகளுக்கும், கிராமத்தில பதின்மர் கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பத்தின் பேரில் படித்துப்போதிக்கும் வித்துவான்களுக்கும் ரூ 1-க்கு அணா 12 க்குங்கொடுக்கப்படும்.

THIS JOURNAL DEVOTED TO ARIAN RELIGION, PHILOSOPHY LITERATURE &c. CONDUCTED BY PANDIT C. R. SRINIVASA SASTRIAR. UNDER THE KIND PATRONAGE OF
H. H. RAJA BASKARA SETHUPATHI RAMNAD.

நாகைநீலலோசனியும்
ஓர்சைவரதுபொய்ம்மத்தியஸ்தமும்.

நந்தன ௵ ஆவணிமீ அ-உ நீலலோசனியில் "ஓர் சைவன்" எனக்கையெழுத்திட்ட வொருவர், "ஜகத்குருவிசார விவகார விஷயமாய் மத்தியஸ்தர் தீர்மானம்" என அதுவிஷயமாகப் பெயர்கொடுத்து எழுதியிருக்கிறார்.

க-வது. இதுவரையில் ப்ரம்மவித்தியா, ஞானாமிர்தம் நீலலோசனி இம்மூன்று பத்திரிகைகளையும் ஸம்ஸ்கிருத, தமிழ் இருபாஷைகளிலும் வல்ல சில சைவர், ஸ்மார்த்தர், வைணவர், மாத்துவர் ஆகிய நாற்றிறத்துப் பண்டிதர்களிடத்து ஷை ஓர் சைவர் வாசித்துக்காண்பித்ததில் அவர்கள் நெடுநேரம் சிந்தித்து முடிவில் ஞானாமிர்த பக்ஷமே சரியென்றும் ப்ரம்மவித்தியா பக்ஷத்தார் ஒன்றுக்காவது தக்க ஞாயஞ்சொல்லவில்லையென்றும் இனி இவ்விவகாரங்களைப் பரப்பாமல் இதோடு முடிவுபடுவதே நன்மையென்றும் சொன்னார்களாம். ஷை மாத்தியஸ்தப்பண்டிதரும் ஷை அக்கடிதமெழுதியஓர் சைவருடைய நண்பரென்றுஞ் சொல்லுகிறார். அன்றி ஷை சைவர் "எனது அபிப்பிராயமும் அதுவேயாம்" என்கிறார்.

உ-வது. ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரையும் அவரைச்சார்ந்தாரையும் அவர் கொள்கைகளையும் சங்கராசாரியாரையும் இதுவரையில் அவரவர் தூஷித்ததூஷணைகளையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்துத் தூஷித்துவிட்டார். அதில் இது நியாயம், இது நியாயமல்லவென்று காரணங்காட்டிப் பேசியதொன்றுமில்லை.

இவ்விரண்டின் பேரில் யாம் சிலபேசுவாம். அக்கடிதமெழுதியவர் ஞானாமிர்தத்தார் கட்சியைச்சேர்ந்தவரென அவரே தெரிவிக்கிறார். அன்றி அக்கட்சியார் இதுவரையில் எவ்வளவு தூஷித்தெழுதினார்களோ அவ்வளவையுந் திரட்டியெழுதியிருக்கிறார். அன்றி அன்னியரைக்கண்டனமாற வேண்டாமென்று சொல்லி அதற்காகத் தம்மவருக்குநற்புத்தியுங் கூறுகின்றார். இதனால் ஞானாமிர்த பக்ஷக்காரரென வியக்தமாய் ஏற்படுகின்றது.

மத்தியஸ்தர் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்னின் வாதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் சிலரும் பிரதிவாதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் சிலரும் இருவராலுந்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் ஒருவருமாயிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அறிவிப்புப்பத்திரமெங்கும் விடுத்துக்குறித்ததேதிகளில் பொதுஜனசமுகத்தில் வாதஞ்செய்வித்து பேசும் வாதங்களை அந்தந்தப்பிரகாரம் இருவரைக்கொண்டு எழுதுவித்து அவ்விரண்டிலும் அன்றன்று இவ்விருபாலாருடைய கையெழுத்தும் வாங்கி, அதன்பேரில் ஒவ்வொரு மத்தியஸ்தரும் "வாதிப்பிரதிவாதிகள் பேசிய விஷயங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டிக் காட்டி இது நியாயம், நியாயமற்றது, இதுசுருதி சம்மதமானது, இது அங்ஙனமல்லாதது, இது யுக்தி அநுபவங்களுள்ளது, இது அங்ஙனமல்லாதது எனவொவ்வொன்றையுமெடுத்தெழுதி முடிவில் இந்தப்பக்ஷத்தில் ஜெயம், இந்தப்பக்ஷத்தில் அபஜெயமெனக் காட்டவேண்டும். அதன்பேரில் எல்லாமத்தியஸ்தரும் ஒன்றாய்க்கூடி யெல்லோருடைய தீர்மானங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவில் ஒருவித தீர்மானஞ்செய்து, அந்தத்தீர்மானத்தை அச்சிட்டுப்பலருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சென்னையில் ஹைகோர்ட்டில் நடக்கும் விதமும் இதுவே. இது யுக்தியநுபவங்கட்கு பொருந்திருக்கிறது. வாதம் நடக்குங்கால் ஒருவரை யொருவர் மரியாதைக்குறை[illegible] தூஷிக்கவாவது கூடாது. மத்தியஸ்தர் தக்கபடி போலீசாரை வைத்துக்கொண்டு வாதத்தை நடத்தவேண்டும். இவ்வளவுக்கும் சம்மதப்பட்டு வாதிப்பிரதிவாதிகள் முன்பே உடன்படிக்கை யெழுதித்தரவேண்டும். இந்தத் தீர்மானந்தான் மத்தியஸ்த தீர்மானமாகும். இந்தத்தீர்மானத்தின் பிரகு தோற்றவர் தோற்றவரே; ஜெயித்தவர் ஜெயித்தவரேயாம். இது நியாயம்.

ஓர் சைவர் எழுதிய விஷயத்தில் இவைகளொன்றையுங்காணேம். வாதிப்பிரதிவாதிகள் அம்மத்தியஸ்தர்களை நியமித்ததாகவுமில்லை; அதிலும் ஒருவர் சபாநாயகராகவுமில்லை; வாதிப்பிரதிவாதிகள் உடன்படிக்கை யெழுதிக்கொடுத்ததாகவுமில்லை; மத்தியஸ்தர் அறிவிப்புப்பத்திரம் விடுத்து பொதுஜனங்களைக்கூட்டி வாதஞ்செய்வித்ததாகவுமில்லை; பேசியவிஷயங்களை யெழுதியதாகவும் அதில் வாதிப்பிரதிவாதிகள் கையெழுத்து வைத்ததாகவுமில்லை; மத்தியஸ்தர்கள் ஒவ்வொரு விஷயங்களையுங் காட்டிக் காட்டி இது நியாயம், இது நியாயமற்றது, இது சுருதியுக்தி சம்மதம், இது அங்ஙனமல்லாதது என எழுதி அதன்பேரில் மொத்தமாய்த் தீர்மானப்படுத்தி இன்னார் பக்ஷம் வெற்றி, இன்னார் பக்ஷம் தோல்வி யெனத்தீர்மானஞ்செய்ததாகவுமில்லை. இப்படிக்கெல்லாமில்லாவிட்டாலும் இவர் படிக்கக்காண்பித்ததைவைத்துக்கொண்டாவது பார்ப்போம். இவர் ஞானாமிர்தக்காரர் பக்ஷமாயிருப்பதால் இவர் சரியாய்ப்படித்துக்காண்பித்திருப்பாரென்று நம்புதற்கிடமில்லை. இவர் பொதுவானவர் போல் காட்டி யெழுதியிருப்பாரானால் ஒருவாறு இவரை நம்புவதற்கிடமுண்டு. "காய்வெட்டிப்போட்டால் குலைத்துத்தீரவேண்டும்" எனவோர்பழமொழியுண்டல்லவா! அப்படியே மத்தியஸ்தராயிருந்து ஒருவிஷயத்தை யெழுதவேண்டுமானால் அதுவரையில் முன்பு மத்தியஸ்தரென்றே காட்டிக்கொள்ள வேண்டாமா! மத்தியஸ்தரை யிவருடைய சிநேகிதரென்றாரே. இவருடைய சிநேகிதர் இவர் பக்ஷமாய்ச் சொல்லாமல் எதிர்பக்ஷமாய்ச் சொல்வாரா? மத்தியஸ்தரை நாலுமதஸ்தராய்க் காட்டினார். அதிலும் சில என்று சொல்லியிருப்பதால் ஒவ்வொரு மதஸ்தரிலும் குறைந்தது இரண்டுபேராக ஆக எட்டுப்பேராவதுமிருக்கவேண்டும். இந்த எண்மரும் கேவலம் சம்ஸ்கிருதமாத்திரம் தெரிந்தபண்டிதர்களாயிருக்கக் காணேம்; சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் ஆகிய இருபாஷாபண்டிதர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இருபாஷாபண்டிதர்களிந்த ஓர்சைவரிடம் வருகிறதானால் இவர் கொஞ்சம் பிரபுவாயிருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கிவரிடத்தில் கொஞ்சம் தாக்ஷணியமுமிருந்திருக்கவேண்டும். ஓர் சைவர், ஞானாமிர்தக்காரர் பக்ஷத்தாரென நன்றாயுணர்ந்திருப்பார்கள். அவர்பக்ஷப்படிச்சொல்லாவிடில் பிரபுவின் தாக்ஷணியத்துக்குக்குறைவு வருமென்று சைவர்[illegible]படியே சொல்

[illegible] ஜெகத்குருஸ்வாமிகள் நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகைக்கு அனுப்பிய ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்.

NO 14

[illegible]

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீ ராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதீகவாரணம் என்னும் த. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௭ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருஷாந்திரச்செலவை வருஷாவருஷம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

[illegible] }

மஹாநிர்வாணதந்த்ர ஸங்க்ரஹ:

[illegible]

மகாநிர்வாணதந்திர சங்கிரகம்.

1. மனிதன் எவ்வளவு ஜன்மங்களெடுப்பினும், நல்வினை தீவினைகளாகிய இருவித கன்மங்களை ஒழிக்கச் செய்யும் வரையில் மோட்சமடையான்.

2. இரும்புச்சங்கிலியாயினும் பொற்சங்கிலியாயினும் மனிதனைக்கட்டுவது எப்படி நிச்சயமோ, அவ்வாறே நற்கன்மமாயினும் துஷ்கர்மமாயினும் மனிதனை (பிறவித்துன்பத்திற்கு) உட்படுத்துவது நிச்சயம்.

[கன்மங்கள் நமது ஆசையால் விளைகின்றன. இக்கன்மங்களுள்ள வரையும் இப்புவியின்கண் மீண்டும் எவ்வுலகின்கண் மீண்டும் புனர் ஜன்மம் தப்பாது. ஏனெனில், ஆசைகள், கன்மங்களுக்குக் காரணமாயுள்ள காமங்கள் பிரவர்த்திக்குக் காரணமாயுள்ள ஏகதேசத்தை உண்டாக்குகின்றன. இந்த ஏகதேசத்தை (ஆசையால் விளைந்த தேகத்தை) நாமமோக்ஷம் பெறவேண்டுமாயின் ஒழிக்கவேண்டும் பிரதிபந்தகம்.)

3. ஒருவன் எப்பொழுதும் பக்தாபியங்களையே செய்துகொண்டிருக்கக்கூடும்; அனேக தபசுகளும், வெறுப்புகளும், உலகவிஷய விலக்குகளும் சாதித்திருக்கக்கூடும். ஆயினும், ஞானோதயமின்றி அவனுக்கு மோட்சமில்லை.

4. விதயாவிவேக சாதனையால் மனதைக்களங்கமின்றி சுத்திசெய்து, மானிடத்தன்மையையும், குணங்களையும், போக்குகளையும் அடக்கி அவைகளை அழித்துச் செய்து, ஸ்வலாபாபேக்ஷையின்றி காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, நிர்மலமாயுள்ள இப்புவித்தோற்றத்தின் தன்மையை அறிந்து ஆராய்பவர்களுக்கே ஞானோதயமாகும்.

5. சதுர்முகப்பிரம்மமுதல் துரும்புவரையுள்ள இந்த ஜகத்துமாயையினாலும் பத்தியாலும் (ஆகவின் பிரபஞ்சமெல்லாம்.) பரப்பிரம்மமே சத்தியமென்றும் அதையன்றி வேறொன்றில்லையென்றும் அறிந்தவனே மோக்ஷானந்தத்தைக் கொள்கின்றான்.

[illegible]

6. மாயாப்பிரபஞ்சத்திலடங்கிய நாமரூபங்களை ஒழித்து, சாஸ்வதமாயும், அசஞ்சலமாயும், எவ்வகைத்தோற்றத்திற்கும் அப்பாலுள்ள பிரம்மத்தின்கண் மனதை நிறுத்துபவன் கர்மவிலங்கினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றான்.

[குறிப்பு:— இந்த ஜகத்தை, வேற்றுமையற்றதெனவும் வேற்றுமையுள்ளதென்று இரண்டு பாகங்களாகப்

[illegible]

௭. [illegible]

௮. [illegible]

௯. [illegible]

௰. [illegible]

ப்பிரிக்கலாம். வேற்றுமை யற்றதே இந்திரியங்களுக்குப் படாதமுதல் பொருள். அது ஸத்து, சித்து, ஆனந்தம் என மூன்று பாங்குடைத்து. வேற்றுமையுள்ளதாகிய மற்றொன்று தோற்றம், அதாவது, த்ருஸ்யமான ஜகத்தெனப்படும். இது நாமம், ரூபம் என்னுமிரண்டு தன்மையுடைத்து. இவ்விரண்டு குணங்களும் மாயையின் உத்பத்தி. ஊன்றிப்பார்க்கின், இவ்விரண்டும் சேர்ந்தே ப்ரபஞ்ச மெனப்படும். நாம ரூபங்களின் ஆதியே ஸ்ருஷ்டி முதலாகும். வேற்றுமைப்படாத [illegible]ள பரப்ரம்மமாகும். அது ஒரு பொருளும் [illegible]. யாதொன்றையுள்ள அம்சத்தை நம் [illegible] நுல க்கி, மாறுபாடில்லாத அசஞ்சல வஸ்துவை [illegible] த்த பரமாத்ம சாந்நித்யம் சித்திக்கும். அந்த நிர்விகல்பப்பொருளே பரப்ரம்மம். [illegible] (சுவேதாசுவதரோபநிஷத்)

7. வைதிக கர்மங்களினாலும், மந்த்ர ஜபங்களினாலும் உச்சாரணத்தினாலும் அனேககோடி விரதங்களினாலும் முக்தியென்னும் முடிவு, பெற முடியாது. தானே ப்ரம்மமென்று அறிவதினாலேயே முக்தி.

[குறிப்பு:—தோற்றப்படாநின்ற நாம ரூபசகிதமான மனிதன் உண்மையான மனிதனினின்றும் வேறு. ஆகையால், அசத்யாம்சத்தைத் தவிர்த்துப்பார்த்தால், உண்மையான மனிதன் ஸத்து, சித்து, ஆனந்த ஸ்வரூபியாயிருக்கிறான். இம்மூன்றும் சேர்ந்ததே ப்ரம்மம்.]

8. ஆத்மாவானது ஸமஸ்தத்திற்கும் சாக்ஷியென்றும், எங்கும் நிறைந்ததென்றும், பரிபூரணமென்றும், இரண்டற்ற தனியென்றும், ப்ரபஞ்சாதீதமென்றும், எல்லாவற்றிலுமிருப்பது முள்ளதென்றும் ஆனால் அவற்றிற்குட்படாதென்றும், எவன் அறிகிறானோ அவனே முக்தியடைகிறவன்.

9. குழவிப்பருவத்தில் விளையாட்டுப் பண்டங்களாக வைத்துக்கொண்டிருந்த அநேக நாமரூபங்களுடைய பொம்மைகளை எப்படி வயது முதிர்ந்தகாலத்தில் தள்ளிவிடுவார்களோ, அப்படியே, ப்ரம்மஸ்வரூபத்தியானாராய்ச்சியில் மூழ்கியிருப்பவர்களும் பலவித நாமரூபபேதங்களோடு கூடிய தோற்றப் ப்ரபஞ்சத்தை யிகழ்ந்து முக்திபெறுகிறார்கள்.

10. நமது இஷ்டப்படி செய்யப்பட்ட விக்ரகங்களைப்

[illegible]

கக. [illegible]

கஉ. [illegible]

கங. [illegible]

கச. [illegible]

கரு. [illegible]

பூஜிப்பதால் முக்தி சித்திக்குமாயின், ஸ்வப்னவஸ்தையில் தாங்கள் அரசர்களாயிருந்ததாகக் கண்டவர்கள் விழித்துக்கொண்டபொழுது ஜாக்ராவஸ்தையில் ராஜ்யத்தையனுபவிக்கலாமே.

குறிப்பு — அஸத்தியத்தில் ஸத்தியம் பிறக்காது. முக்தி சத்தியம்; நம்மனப்படி செய்யப்பட்ட விக்ரகங்களோ அஸத்தியம். ஆகையால், அஸத்தியமான மனோபா[illegible] சமைந்தவைகளைப் பூஜிப்பது ஸத்தியமான முக்தியைப் பயக்காது.

11. மண், கல், லோகம், மரம் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட விக்ரகங்களை ஈசுவரன் அல்லது கடவுளாகக் கருதிப் பூசிப்பதினாலும், விரதங்களினால் ஆகாராதி விஷயங்களைத் தவிர்த்து நிற்பதினாலும், மனிதர்கள் துன்பமே அனுபவிக்கிறார்கள். ஞானம் விநா மோக்ஷம் சித்தியாது.

[குறிப்பு — [illegible]' என்ற மைத்ரேயோபநிஷத் வாக்கியத்தையும் உதாரணமாகக் கொள்க.

12. மெலிதல், உறங்குதல், குடித்தல், நக்குதல், ஆகிய நானாவிதங்களிலும் ருசிகரமான உணவை உண்டும் ப்ரம்மஞானமில்லாதிருப்பவர்களைவிடத் துன்பத்தை யனுபவிக்கும் பாவிகள் யாருமில்லை.

13. வாயுபக்ஷணம், சருகு புசித்தல், உஞ்சவிருத்தி உதிர்ந்த தான்யங்களைப் பொறுக்கித் தின்னல், தண்ணீர் குடித்தல் முதலிய இவைகளால் மாத்திரமே ஜீவித்துக் கொண்டு இப்பேர்ப்பட்ட விரதங்களினாலும் மற்றவைகளினாலும் மனிதர்களுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்குமாயின், பாம்பு, பக்ஷி, ஜலஜந்துக்கள் இவைகளை முக்தர்களென்றே சொல்லவேண்டும்.

குறிப்பு.— [illegible]' என்னும் கைவல்யோபநிஷத் வாக்கியத்தைக் கவனிக்க.

14. பலவித பூஜைகளிலும், தன்னையே [ஜீவாத்மாவையே] ப்ரம்மமாகப் பாவித்தல் உத்தமபூஜை; ப்ரம்மத்தின் பரிணாமங்களையும் குணங்களையும் குறித்துத் தியானிப்பது மத்யமபூஜை; மந்திரம் ஜபித்தல், ஸ்தோத்ரம்பாடல், ஸதா நாமோச்சாரணை செய்தல், இவை அதமம். பாஹ்ய, வெளிப்படையான பூஜை, அதமாதமம்.

[illegible]]

௧௬॥ [illegible]

[illegible]

௧௭॥ [illegible]

௧௮॥ [illegible]

௧௯॥ [illegible]]

௨०॥ [illegible]

௨௧. [illegible]

குறிப்பு—[illegible] மைத்ரேயோபநிஷத்-

15. ஜீவனுக்கும் தனக்கும், ப்ரம்மத்திற்கும், ஐக்கியமே யோகமாகும். சிவகேசவர்களின் அதாவது, சிவ, கேசவ என்னும் ப்ரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குரிய ஆதிசக்தியாதாரங்கள், பூஜையே பூஜை. எல்லாம் பரம்மமயம் என்று அறிந்து ஸ்வாநுபூதியடைந்தவனுக்கு யோகமுமில்லை, பூஜையுமில்லை.

குறிப்பு:--[illegible] ॥ மைத்ரேயோபநிஷத்து

16. திவ்யஜோதிமயமாக பரமஞ்ஞானமானது எவனுடைய மனோவெளியில் விளங்குகின்றதோ அவனுக்கு ஜபம், யக்ஞம், தபஸ், இன்னும் மற்றுள்ள கர்மங்கள் அவசியமில்லை.

[illegible] ॥

என்றதனால், பரமஞ்ஞானமில்லாத நாமும் எல்லா கர்மங்களையும் விட்டுவிடவேண்டுமென்றல்ல. அப்படிச் செய்தால், புலியைப்பார்த்து நரியானது தனக்கும் புலியைப்போல கோடுகளிருக்கவேண்டுமென்று தன் உடம்பைச்சுட்டுக்கொண்டது போலாகும்.

17. ப்ரம்மமே சத்தியம், அதுவே ஞானம், அதுவே ஆனந்தம், அதுவே ஒப்பற்றது, என்ற ஸ்வாநுபூதியடைந்தவனுக்குப் பூஜையேது? தியானமேது? தாரணையேது?

18. எல்லாம் ப்ரம்மமே என்றறிந்தவனுக்கு நற்கருமமுமில்லை, கெட்டகர்மமுமில்லை, ஸ்வர்க்கானந்தமுமில்லை, புனர்ஜனனமுமில்லை, அவன் தியானிக்கவேண்டிய விஷயமுமில்லை, வஸ்துவுமில்லை.

ஸ்வலாபாபேக்ஷயுடன் காரியங்களைச் செய்தலால் நாம் கர்மத்தையுண்டு செய்கிறோம். எல்லாம் ப்ரம்மமென்றும், ஆதலால் தானே ப்ரம்மமென்றும் அறிந்த ஒருவனுக்கு எந்தக்காரியம் செய்யினும் ஸ்வலாபாபேக்ஷையவனுக்குக்கிடையாது. ஏனெனில், அவனுக்கு ஆசையில்லை. ஆகையால், அவன் இருவகைக் கர்மங்களும் செய்வதில்லை. இத்தன்மையுடையவனுக்குத் தியானமாவது தியானிக்கும் பொருளாவது வேறு இல்லை. தியானிப்பவனும் அவனே தியானிக்கப்படுபவனும் அவனே

௨௨|| [illegible]

௨௩|| [illegible]

௨௪|| [illegible]

௨௫. [illegible]

௨௬. [illegible]

19. அறியாத மூடர்கள் முக்தியைத்தேடி அலைகிறார்கள். ஆனால் ஆத்மாவானது எப்பொழுதும் தன்னிஷ்டமாயும் ஒன்றிலும் ஒட்டாததாயுமிருக்கிறது. அதற்கு பந்தமாவது என்ன? அந்த பந்தம் எங்கிருந்து வந்தது?

குறிப்பு:—முக்தி என்னும் பதத்தின் பொருள் பந்தவிமோசனம். மூடர்கள் அறிவின்மையால் முக்தியடைய முயலுகிறார்கள், அதாவது, ஆத்மாவை பந்தத்தினின்றும் விடுவிக்க முயலுகிறார்கள். ஆத்மா எப்பொழுதும் தன்னிஷ்டப்படியிருக்கிறதென்றும் அதற்கு பந்தமேயில்லை என்றும் அவர்கள் அறியார்.

20. இந்தஜகத்தைக்கடவுள் தன்மாயையினின்றுந்தோற்றுவித்தார். அம்மாயையின் இலக்ஷணத்தை தேவதைகளுமறியார். அவர் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறார். ஆனால் ஒன்றிலும் ஒட்டாமலும் ஒன்றுக்கும்சம்பந்தப்படாமலுமிருக்கிறார்.

21. ஆகாசமானது எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளும் வெளியும் நிறைந்திருந்தும் அவற்றிற்குச் சம்பந்தப்படாதிருப்பது போல அவர் [கடவுள்]எல்லாவற்றிலுமிருந்தும் ஒன்றையும் சாறுவதில்லை.

22. ஆத்மாவுக்கு வாலிபமாவது, யௌவனமாவது, மூப்பாவது இல்லை. அது விகாரமற்றது, ஞானஸ்வரூபம். எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையுமாயுள்ளது.

23. வாலிபம், யௌவனம், முதிர்காலம், முதலிய காலவித்தியாசங்கள் நமது தேகத்தை யொட்டினவேயன்றி ஆத்மாவையல்லவென்று மாயாபத்தமான மனிதர்கள் அறிவதில்லை.

24 சட்டிகளில்நிரப்பிய தண்ணீரில்ப்ரதிபிம்பத்தினால்அனேகசூரியப் பிரதிபிம்பங்கள்காணப்படுவதுபோல,ஆத்மாவும்மாயாகல்பிதமான சரீரங்களில் அப்படியேகாணப்படுகின்றது. [illegible] | [illegible] 'அக்ருதபிந்தோபநிஷத்.'

குறிப்பு:—பரமாத்மா (பெரியஆவி)வானது மாயாகல்பிதமானபுத்தியில் பிரதிபிம்பிப்பது. ஜீவாத்மா (உயிர்த்துள்ளஆவி) எவ்வாறு சரீரங்களில் புத்தி வேறுபட்டிருப்பதுபோல, ஜீவாத்மாவும் அவ்வாறேயிருக்கும். ஆகையால், பரமாத்மா அனேகமென்றும், வெவ்வேறு சரீரங்களில் வேறு வேறென்றும் தோற்றுகிறது. உண்மையில் ஒரே பரமாத்மாவே வேறு வேறு சரீரங்களில் பிரதிபிம்பித்தது.

25 சூரியன் அசைவுள்ள ஜலத்தில்பிரதிபலிக்க அந்தச்சூரியனே அசைவற்றதாகக்காணப்படுவது போல புத்தி

[illegible]

யின் சஞ்சலத்தால், அறிவினர்களுக்கு,[அந்தப்புத்தியில் பிரதிபலிக்கும்] பரமாத்மாவே சஞ்சலப்படுவதாய்க் காணப்படும்.

26. ஒரு சட்டியினுள்ளடங்கிய ஆகாசமானது [கடாகாசம] அச்சட்டிஉடைந்தக்கால், வெளியிலுள்ள ஆகாச வெள்ளத்தில் கலந்துபோவதுபோல, நம்மில் பிரதிபலிக்கப்பட்டு, அதாவது, நமது தேகத்தில் அடங்கியிருக்கும் ஆத்ம பிம்பமானது, இந்தச்சரீரம் நசிக்கும்பொழுது பரவெளியாகிய அளவற்ற பரப்ரம்மத்தில் [illegible] ஐக்கியமா

குறிப்பு:—[இந்தச் சூத்திரத்தில் சொ[illegible]ட்டதேகமானது சூக்ஷ்மசரீரமென்னும் லிங்கதேகத்தைக்குறிக்குறிக்கின்றது. மனிதர்கள் ஆகாசத்தின் பாகங்களடங்கிய மட்பாண்டங்களுக்குவமை. உபாதிவித்தியாசத்தால் சட்டிகளிலுள்ள பின்னாகாசங்கள் வெளி ஆகாசத்திற்கும, ஒரு சட்டியின் ஆகாசம்மற்றொன்றின் ஆகாசத்திற்கும்வித்தியாசப்படுவதாய்காணப்டுவதுபோல, ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவினின்று வேறு போலவும், ஒரு ஜீவாத்மா மற்றொன்றிற்குப்பிறிதுபோலவும் காணப்படுகிறது. உபாதி நாசத்தாற் சட்டிகளிலடங்கிய ஆகாசப்பங்குகள் ஒன்றோடொன்று கலப்பதுமன்றி வெளியாகாசத்திலெ பபடிச்சேர்ந்துபோகிறதோ, அப்படியே ஜீவாத்மாக்களும் சூக்ஷமசரீரமென்னும உபாதி நசித்தால் ஒன்றுடனொன்றும் பரமாத்மாவுடனும் ஐக்கியமாகின்றன. கர்மங்கள் (இருவினை) நசித்தால லிங்கதேகம் நசிக்கும். கர்மங்களை நசிக்கச்செய்யும் வகை மேல் சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் இதாமார்க்கங்கள் பகவத்கீதையில விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. ப்ரம்மத்தின்கண் ஐக்கியமே முக்தி அல்லது மோக்ஷமென்னப்படும்.

அ-சுவாமிநாதையர், பல்லாரி.

விதவாவிவாகம் அவைதிகம் என்பது.

ஐயா! கைம்பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்வது யுக்திக்கேனும் ஒவ்வுமா? என்பதைடபற்றிச் சிறிது விசாரிப்பாம். எவனேனும் ஒருவன், எவனுக்காயினும் ஏதேனும்கொடுக்கவிரும்பின் அவன் தன்னிடமுள்ளநியாயமார்க்கத்தில் சொந்தமான சொத்தை மற்றவனுக்குக்கொடுப்பதே கிரமம். அவ்விதஞ் செய்வதே பெரும்புகழை விளைவிக்கும். அதனால் புண்ணியமும் உண்டு. சுவர்க்கவாசம்கிட்டுவதிலும அவருக்குத்தடையில்லை. அங்ஙனம் செய்பவனை ஆரியர்நல்லாரென்பர். அங்ஙனமின்றிமேற்கண்

பெ கஷ்டிம்வஸாக்ஷீகரு தா வாக்ஷிணஸ்வுதெவதா ஐ
திரீக்ஷா விஷுணு ஈரூவஸூவா நவி தெவாநு வா
க்ஷிஜெநநிஸ்ரித்ய நிவிஷம்வெதிக ஸ்ராஹ்மண ஸந்நி
யௌ கந்யாம் கநகஸம்பந்நாம ஸர்வாபரண ஸம
ஷிதாம் ஈரஸ்யாமிவிஷ்ணவெதாமஸ்யம் ப்ரஹ்மலொக ஜி
கீஷயெதி ஸகுணஸ்யாது ஈதாதிவாாயவதாரூஸக
[illegible] வாநஷீகாரெண ப்ரஹ்மலொகவ்யாப்தி க
[illegible] ஈதாதவ்யஸகருவாதீதி கிவாவஸ்?: கிம்
வா [illegible] ணாதாஜாவெவி வதிஹாயகுவெபா: 3
ஹாநுஷங்கபெபொக்ஷீதி நிஷித்ய க்ஷஸதாகவெகொா
வி நிவ்வாயி- ஹிஷூஹா வதிஹாயகுபெபா ப்ரநயத
ரவிரெண அதிபாஸவஸ்ஸூரநு தபஸ்யஜீவதஃ திவிப
வாவிவாஹஸ்கா ரெஹிஷுஷூாவிவி ஈரயொ ஈஷிவி
ஹாபகவாவஸ்யாக,ஜளகவம்சதிஜா நாம்வெிப்ம [illegible]
ரூஷாங்கிதாநாம் ஹிஷூஹா விவாயாம் நீகரணம்
தபஷ்கீதிவித, தயா வியவவாஹா ஹாம்நீகரணம்
ஸெஷவக்ஷத்ருஷ்ய நவநஸபக்கீகம் நாவிவதெவெ
திகம் நிஷெஷ்டாவரீத:- தயாவிதஃதெவரவெ
க: குஷெஹா வாவவணுபொ:வஸாணெவெ
திகஹுாம்ய: ஐதிநிஸ்ரவஸ்ஸ்: கபாவிஷிநாம்நீகா
யுஃ வியகாவமிணய: விஷெதாயவெபஸ்யா ஐதி
வ்யாக்ருதுரா வதுஹாவதிதி வரூதீபதெ தயாவ
வியவாயா: யவாமெநுஷணம் வயயரயா: வசெதூ
ஜவதிம் ஐதிகிம்வதம்தீநாஹூரதி. தீபகெவெ
வநாநுவாய வஷெவுஹதயு: ஜீதஸ்யஜளயு
ஹெஹிகாம் கஷீரு ஹூாஜாதீகாவ க: கபயுராஜ ஜாஸு
ஹூாஜதிகிதிவெக தஹயும் விவாஹ: வெவிகம்
ஐதி நவத ஹூாஜாதிகம் நிபாகாவதாம்வெதிகா
வெதிககீராஷ்ாவநாயா: வநெபாஜநாமாவாக.
ஜீதஸ்யகீராதிகா கநு:கொவாகவொதிதி வெத
ஏவி நவெதிகம் வக்ஷாயகுடொ:வாஸ்ரகதூ
கவீதி ஸ்ரதிகதுரெரா ஹணோதி- தஏவி வெதி
வெகொவநூஷிபதெ|| வதாதூஹவெவதிகாந
ஷ்டாநஸ் வெவயம் கருதிஷூஸமகுபாஜ கிம்
வதக்வாவ நிகாரகவஸ்யபதீத்வஸ்கா ரெவிபவா
யா: வம்ஷிவியாபகவஸ்யபஸ்தீதிவெ நிர்வதிகம்,
ஏதாகதா நாம் வாவா நாம நிஸூதிவீ காக்ஷாதீ
வாவா தீவஷிவஸ்யதெ- வதாதூஹவாவ நிவரூதிம்

டவைகளுக்குமாறாக நடப்பவனுக்கு மேற்கண்ட புகழ்
முதலியனவும் விரோதமாகவே அமையுமென்க. அவ்வி
தம் நியாயம் மீறி நடப்பவர் நரகத்தையடைவார் என்ப
தும் அவனுக்குப் பாவம்பெருகும் என்பதும் ஆரியர் கண்
ட துணிபே. அதே நியாயத்தை இங்கு சேர்த்துக்
ஆலோசிப்போம். முதலில் ஒருமுறை ஒரு ஸ்திரீ
யை ஒருவன் ஒருவனுக்குத் தானம் செய்திட, அத்தான
த்தால் அவனுக்கும் அப்பெண்ணுக்கும் உள்ளதோர் சம
பந்தம் ஒழிந்திட்டது. மறுபடி அவ்விதம் கொடுபட்ட
பொருளைப் பின், வாங்கவாவது அயலது மற்றவனுக்கு
கொடுக்கவாவது பிதாவுக்கதிகாரம் விதிக்கமில்லை. ஆக
லாற்றான் யாஞ்ஞவல்கியர் ஸக்ருத்ப்ரதீயதே கந்யா
'கன்னியைத் தானம் செய்வது ஒரேமுறை' என்றனர்.
இதனால் மறுமணத்திற்குக் கன்னியைக்கொடுப்பது கொ
டிய தீச்செயலாகின்றது. எமக்கு நடக்கும் விவாகசட
ங்கை நன்காராயினும இம்மறுமணம்நன்மணம்பெறுகொ
ழிந்திடுமே. அந்த அக்கினி அந்தணர் பந்துக்கள் எல்
லோரையும் சேர்த்து அவர் முன்னிலையில் வரனது கோ
த்திரத்தையும் தன் குலத்தையுந் தெரிவித்துத் தனது
கன்னியைக் கொடுக்கிறது விதியும் வழக்கமும் வாக்குக்
தத்தமும்செய்யாத் தவறினால் அதிலும மேலான வேறு
பாவம் இல்லையென்பர் மேலோர். மேலும் மாருங்கள்
அவ்விடம் உள்ள அக்கினியையும் ப்ரம்மதேவன் விஷ்
ணுமுதலிய ஏனைய தேவர்களையும் சாக்ஷிகளாகக்காட்டி
"கந்யாம் கநகஸம்பந்நாம்" என்னும் மந்திரத்தா
தானையிட்டுக்கொடுக்கிறான். 'யான் ப்ரம்மலோகத்தைக்
கருதி உமக்கு இப்பெண்ணைக்கொடுக்கிறேன்' எனக் கொ
டுத்த பெண்ணை மறுபடி வாங்குவதும் கொடுப்பதுமா
யின் அவன் அசத்தியவாதியாகானோ? அன்று
தொடங்கி ஏற்படும் சம்பந்தம் இரண்டு சரீரங்களும் இரு
க்குமளவும் விடாதெனக்கொண்டே நமதுதருமசாஸ்திரங்
கள் வெளிவந்தனவாதலாலன்றோ, தற்கால ஹிந்து லாவி
லும் ஒரு தம்பதிகளில் ஒருவர்போக மற்றவர் அவ்விரு
வர் சொத்தையும்சேர்த்தடைவார்' என்று துணிந்தனர்
இக்கால மன்னவர். கைம்பெண்களுக்கு மறுமணஞ்
செய்யலாம் எனின் ஹிந்துலாவை அடியுடனே தள்ள
நேரிடும். உலகசங்கதியறிந்த தற்கால பி. எல். பட்டவா
த்தனரும் இதுதற்றபொன்றுரைக்கத்தடையில்லை. ஆயி
ன் இம்மறுமணம் எவரும் இசைந்ததக்கதே. இதற்குவிவி
வாகபக்ஷத்தார்கூறும் யுக்திகளை முன்னரேயறுத்தோமல்
லவா? இது வேதாதாரமுள்ளதுமல்ல, சிஷ்டர் ஒப்பியது
மல்ல. 'வேதம் பிரமாணம்' 'பரலோகம் உண்டு', இரு

[illegible]

வினைகள் பயனுள்ளன' என நம்புவோர் இம்மறுமணத்திற்கு இடங்கொடார். இனி விதவை என்பவளோ 'தவன்' என்னும் மணமகனை இழந்தவளாதலால் அவளுக்கு மறுமணம் [illegible] பிறந்தான்'' என்பது போல வேறொருவனுக்கு இவளை மறுமணஞ்செய்வித்தால் அவள் முந்திய புருடனுக்குச் செய்யவேண்டிய பரலோகக் கிரியைகளை எவர் செய்வார். தக்கடன் ஏதும் செய்யவேண்டாம் எனின் இவ்விவாகம் அவைதிகமென்பதில் தடை என்னை? சிராத்தம் முதலிய காமங்களை விட்டொழிக்கத் துணிந்தவருக்கு இது [illegible] அவைதிகம் என விசாரிப்பதில் பயன் ஏது [illegible] தவனுக்கு எவன் செய்தால் என்னவென்பாரு [illegible] திகரா? புருஷனுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒருவருக்கொருவரே காமாதுசாரிகள் என ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. அவ்விதமே வைதிகர் அனுஷ்டிக்கின்றனர். இவ்வைதிகாநுஷ்டானத்தை அசாஸ்திரீயமெனக் கூறுதல் யாவராலும் முடியாது. இத்தகைய கம்பபாபங்களை ஓர் கைம்பெண் செய்திடில் அதற்குப் பரிகாரமாகப் பிராயச்சித்தமே விதிக்கப்பட்டது. அதில் கைம்பெண்களுக்குப் பாபமெனக் கூறப்பட்டுள்ளவை மேல்வருமாறு விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதத்தீச்செயல்களையே கைம்பெண்கள் செய்யக்கூடாதெனின் அவர்களுக்கு மறுமணத்தின் மணமேனும் கூடுமோ?

கைம்பெண்கள் செய்யக்கூடாத பாபங்களாவன:—

1. [illegible] உண்டல்
2. [illegible] பூசித்தல்
3. தாம்பூலந்தரித்தல்
4. பழைய உண்டியருந்தல்
5. தலைமயிர் [illegible]
6. தலைமயிர் வளர்த்தல்
7. நித்யகர்மங்களைச் செய்யாதிருத்தல்
8. சந்தனம் பூசுதல்
9. கண் [illegible] தீட்டுதல்
10. புஷ்பந்தரித்தல்
11. மணமக்கட் பாத்திரத்தில் போஜனஞ்செய்தல்
12. சய்யை உபயோகித்தல்
13. அடைக்காய் சாப்பிடுதல்
14. கட்டிலிற் படுத்தல்
15. தான் செய்யவேண்டிய நியமம் முதலியவற்றை விடுதல்
16. அசத்சாஸ்திர கதைகளைக் கேட்டல்
17. சற்புராணங்களைக் கேட்காதிருத்தல்
18. வெள்ளி முதலிய பிறருச்சிஷ்ட பாத்திரங்களில் தண்ணீர் அருந்தல்
19. சிகப்பான அல்லது சாயம் போட்ட வஸ்திரம் உடுத்தல்
20. கழுத்தில் பொன்னாபரணம் அணிதல்
21. பரபுருடர் முகம் நோக்கல்
22. பரபுருடருடன் உட்காரல்
23. சங்கீதம் கேட்டல்
24. கூத்துப்பார்த்தல்
25. சாளக்கிராம தீர்த்தமில்லா மற்போஜனஞ்செய்தல்
26. மனம்போனவாறு ஊரைச்சுற்றுதல்
27. தகப்பன் பந்துக்கள் முதலியவர்களுக்கு அடங்காதிருத்தல் என்பன.

மேற்கண்ட பாபங்களின் நிவர்த்திக்குப் பொருட்டே காம்ய பிராயச்சித்தம் கைம்பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சில பாபங்கள் எல்லோராலும் தள்ளத்தக்கனவாயினும் கைம்பெண்களுக்கு அவைகள் அத்தியாவசியமாக நீக்கற்பாலனவென ஸ்மிருதிகளின் கருத்து. மேற்கண்ட 22 23. 24 கலத்திலகண்ட பாபங்கள் கைம்பெண்களால் அவசியம் ஒழிக்கத்தக்கனவென்பது அறிஞர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. கேவல சங்கீதத்தைக் கேட்குங்கால் புருடர்களுக்கேனும் பெண்களுக்கேனும்

ஸதிஜ்ஞாபகம். விஷஜீ்ணெதெெஸ ஜாயெதெவெ ஸ்த்ரீயஸ்மைஸ்ய நிஜஸ்ய விரூவைமம் ஸ்ரூவொ வாகிகம்கேஷிகிரஹஸ்ய, ஆஹராண நிரஸநாதிகஸ வி தெயெவெகிநிஜேதவ்யம் நிஷேயதெகே:. வ வஷஸதி தெவெதிதெகெ ஜௌகிதெகே:ஹெ:ஷ ஸி: உபாஹ: வியவாநாம ஹ்ரஸ்வாயிதம் நகிஷி ஷவி ஸ:ய்யம் தஸ்ய க்வோதகாநாதிகி தெஷ்ய கிவ ஞாநஸ்யசீயஸ்ய ஸோஷ்யஸ்யாவொஸ்யஸ்ய கிவ தஸ்யஸ்யஸ்யணஸ்ய தெனவெபேஷ்யம் நிஷித்த ஜகெஷுசீகீநாயா: ஸ்வாமிதாவெஸ ஷிஷாயயி ஷிதா தெவிவாஸ்ஜாஷயா: ஷமிநிஜ்ஞேத்ரே ஆ ஸயஸ்ஸீயம்விஸதீக ய: வதீ்ஸாயாகீதிதெகஷா ஜலிகாம்கெஷ ஜஸ்வகஷ நிஜாயிகாம் ஸ்கிஷவிவாதி காம- யதஸ்யாஸ ஜஷநாமாநாம வக்ஷம் ஜீயாஷேஷிஸ் கதம் ஜிமாநாஹ, ஹ: கியிகெதெமெவதெநஜ ஷஜிஷம்லஷிஹாநாநாம உஷயிஜகம்தெவெஷிகாநாகிகி ஸ்யிஷ. வாஜந்த்ய-

கிரஜதெஸ்ராஷீ.

விஷ்ஷாபாயநாநபய:

விஸம் மாஸஜவாஸ்ய தஷநாஹ ஷஷேஜகெஜ்ஞீ தநாவாஷதா மஜஹதெஸ்ய: ஷகிஸஜாஷஜி தெத: ஸஜாஷிமணஷம்வதெநத: யஸாவியிய் கீஜ ஷஷநியாவித:ஷவெஜாவெவஜநாநாஜந வாநம ஜவம்நவஜநஷம ஸஷயதீத்யாகஷநீய. ந ஷஸம்க்ய ஷாவநயாதெகவஷம வ்யதிஜாயா ஷமவத ஷாநீய்யஷிதெஷ கிம்மாஸவொஷநஷ்ஜண கி வாதஸவ்ய ஷாதிஷஜம்தெதஜெணதி- ஷாவநாநாஜ ஜநவெஷாஸ்யாவாஸ:- ஜம்தெதராஹாநணம்த வாஷ:- ஷஜிதகாயஸ்ய யதகாண தபஸ்யாவாஸ ஷ ஷிநாஷஷம்கி தெவெஸ்ய வெஷாத்தெஸநஷஷாவதி: ஷதஷஷாஷநீயெஷஜத: வ்யயதாஸ தொஷநீய ஷ- மாஷஸ்யஷிஜதஸ்ய வீயஷஷாஷ ஷகிஷம் வொஜஜ: ஜௌகிகஷஷம்ஷாயாஜணதாம ஷஜகி கயாதத்வீயாவெஷஷவெஷ | விஷாஷ ஷாதெஜ ஷத:ஷஷம், ஜதஜ ஷஸ்யமாஸவதெமெஷாஷஜஷிஜ தெஷஜஷிஜஷ ஷக்ஷிவெஷஷாஷியீயதெத- ஷஷ ஜெஷாவொஷாமாதி காவெஷஷ ஹஷீதஸ்ய ஜம்த ஷஸ்ய ஷக்ஷிஜஷம்ஷ்ய கிவாஷ்யத|| கதஷெஷதஷ்ஷ தஷ்:- ஷஜீ: ஷாம்ஷ: ஜஷதாயதெநவிஷம்மாஷ

மனம் பரவசமாவது அநுபவசித்தம். மனம் ஒருவாறு விசாரப்பட்டால் பரபுருடர்களை இச்சிக்கும்படி நேரிடுவது மியற்கை. இவ்விஷயம பெண்களுக்கெல்லாம் பொது வானாலும அந்த கைம்பெண்களிடம் சிறப்பாக நிற்கு மெனக. அவர்களுக்குக் கேசங்களை ஒழித்திடலும் அவர்களுக்குத் துன்மார்க்கமுண்டாகாவழி தடுத்தற்பொருட்டே. அக்கேசங்களை ஒழித்தலினால அவர்களுக்கு ரூபங்குலைந்து போவதால் அவர்களிடம் பெருமபான்மையில ஆடவர் அணுகார். இதற்கெனவே அவர்களுக்கு எவ்வித அணிகளும கூடாதெனபது. வைதிகமாயினும லௌகிகமாயினும எவ்விதப்பிரமாணமும கைம்பெணகளுக்கு மறுமணம செய்யக்கூடுமெனபதற்கு அகப்படாதெனபது திணணம. யான இதுவரையில கூறியபோந்த பிரமாணங்களை மறுக்க உசிதசிப்பவர் எவரும ப்ரமவிதயாபத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்த யாதுந்தடையிலலை. எமது பக்ஷத்தைச் ஸகாரிக்கவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுடையவரும இதை இடமபெறுவாரகள். ஐயமுறறவர்க்கு இதுவே போதும். வைதிகர்களுக்கோ இதுமட்டா து மிகுதி அநாவசியமும் பேலவாரும

மந்த்ரகாரதனம்.

தொடர்பு

ஐயா, பெரும் [illegible] அரிதான வழியைத் [illegible] அவர் [illegible] [illegible] [illegible] உபாஸித்ததிலிருந்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆயாசங்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாளில், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆனால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பயனைத் தந்தருள்வார். இனி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதற்கு [illegible] [illegible] வழிபடவேண்டும், [illegible] [illegible] இவர்க்கு மந்திரம் உபதேசிக்க வேண்டும் [illegible], [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]. மந்திரங்களை [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விஷயத்தில் முக்கியாங்களும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அந்த விஷயம் [illegible] [illegible], அது மந்திரத்தாலின்றியமையாமையானும் அந்த மந்திரங்களை அவசியம் [illegible] காக்கவேண்டும். மந்திரங்களை எவ்வளவு ரகசியம் செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதற்குப்பயன் அதிகம். வெளியிட்டால் மந்திரங்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பதிக்கப்படும். இனி அதில் நம்பிக்கை பிறக்காது. [illegible] பயன் ஏதுமில்லை. மந்திரங்களை ஒரு ஆசிரியன் உபதேசத்தாலும் அதற்குக்காலம் இன்மையாலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பரிபாகவேற்றுமையானும் பயனும் வேறுபடும். சூரியசந்திரக்கிரகணகாலங்களில் மந்திரங்களைக் [illegible] அவைகளுக்குப்பயன் அளவிடப்படாதென்பர். அவ்விஷயபட்டில் எமக்குசிதம் எனத்தோற்றவில்லை. நம்மூதாதிஞர் அனேகர் அனேககாலம் ஆசிரியர் தொண்டுபுரிந்து அவர் அருள்புரிந்துபதேசித்த மந்திரத்தை மிகவும் சிரத்தையுடன் காத்து, வெளியிடாதுகேட்டபடி சிந்தித்து, அதன்வழி பல நற்பயன்களைப் பெற்

[illegible]

றார்கள் என்பது எல்லோருமறிந்த விஷயம். இங்ஙனமிருக்க, இக்காலத்தில் சில ஆங்கிலேயர் பாடை, நடையுடைகள் தமக்கமைந்த போன்பால பலவிதம் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். உலகத்துள்ள பொருள்கள் எதுவும் கடவுளாலே உபகாரார்த்தமாகவே சிருட்டிக்கப்பட்டன. அவைகளுள் ஒன்றான மந்திரங்களை வெளியிடாது உள்வைத்தல் பயனற்றதென்பது அவர் ஆக்ஷேபம். மேலும் அம்மந்திரங்களை ஏன் அந்தணர்மட்டில் ஜபிக்கவேண்டும்? மற்றவர் ஏன் ஜபிக்கக்கூடாது? என்பவருமுளர். அந்தோ! இவர் மனக்கலக்கத்திற்கு [illegible] அம்மந்திரங்களின் முக்கியாதிகாரியான அந்தண[illegible]றைச் சாதித்திடின், அம்மந்திரங்களால் உல[illegible]காரம் இல்லாதொழியுமோ? மந்திரங்களைச் சித்தி[illegible]கொண்டு கருணைநிறைந்த அந்தணர் அம்மந்திரங்களால் மற்றவர்க்கும் விஷநிவர்த்தி செய்துகொண்டு கருணைநிறைந்த அந்தணர் அம்மந்திரங்களால் மற்றவர்க்கும் விஷநிவர்த்தி முதலியவற்றைச் செய்ய நாம்பார்க்கவில்லையா? மேலும் இம்மந்திரங்கள் எல்லோருக்கும் சாதாரணமாக இருந்தால் பலாலருந்துடையரும், ஒபாது உலகவாழ் சீவன்களை வதைக்குஞ்சிலரும், கொள்ளல் தள்ளல் இல்லாது அவ்விஷயத்தில் பிரவேசிக்கும் பலரும், அம்மந்திரங்களை அப்பிரயோகித்து அந்நூல் உலகத்துக்கு அபிசாரம் (சூன்யம்) முதலிய செயல்களைச் செய்து உலகத்துக்குக் கெடுதி உண்டாக்குவரேயன்றி நன்மையொன்றும் செய்யார். "அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்று தமிழ்வேதங்கூறியவாறு அந்தணர் கையில் இம்மந்திரங்கள் கிடைத்திடின் அவற்றைக்கொண்டு அவர் மற்றவரைக் காப்பாரேயன்றி ஒருவரையும் கொல்லார். அவர் செயலெல்லாம் பிறர்க்குபகாரமாகவேயிருக்கும். முற்காலங்களில் சாபத்தைக் கொண்டு பிறர்களைத் தொலைக்குமாற்றல்பெற்ற முனிவர்கள் பலர், தாங்கள் தாக வாங்கா முதலிய [illegible]டுஞ்செயலார் இமைகளை விலக்க ஆசாரியர்களை வேண்டி அவர்களைக்கொண்டு தமதிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வர் என்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோமல்லவா? ஐயா! நமது மூதறிஞரிட்ட வழிமையைக் கவனியுங்கள்! பிராமணர் குலத்திற்பிறந்தவனும் தமதுடம்பினை எனறு வேதங்களை ஓத வேண்டியதற்கு சம்ஸ்காரஞ்செய்யப்படுவதைக்காணலாம். அது காயத்திரி மந்திரோபதேசத்துக்காகவே செய்வது. முன்காலகுணத்தைக் கவனித்து, அதற்குள்ள பூர்வாங்கங்களைச்செய்து பிறகு அவ்வக்குணங்களுக்குரியபடி பட்டினால் பலரறியாவண்ணம் மூடிக்கொண்டு சமீபத்திலுள்ளவருங் கேட்கா[illegible]யில் உபதேசித்திடுவது வழக்கம். அம்மகாமந்திரத்தைக் காலக்கிரமமாகவதார மகாபுருடர் அச்சிட்டுப்பல[illegible]துக்கு பலர்விற்பக்கடையில் விற்கின்றார்கள். இவர் எவ்[illegible]தஞ்செய்பினும் அதன் பெருமைக்கோர் குறைவுமில்லை. எல்லோரும் படித்து மறைபோர்காப்பாற்றிய இவ்வுண்மைமந்திரத்தைப் பறைமோர்வரை அறிந்திடினும் பரம்பரையில் அம்மந்திரத்தைச் சமஸ்காரத்துடன் உபதேசிக்கப்பெற்று அதனால் அளவில்பெருமையடைந்த அந்தணர்க்கவர் ஒப்பாவரோ? ஆகவே ஆகார். [illegible]. உலகத்தில் உயர்குலத்தவரும் உபதேசக்கிரமமின்றி ஒரு மந்திரத்தை ஏட்டில் படித்தறிந்தால் அது சுகம் தாராது அனைத்தை

[illegible]

விளைவித்துப் பயனில்லாதொழியும். இவ்விழிஞர் தமக்கு
க்கதாக அநுபாரத்தை அனைககாகப்பட்டுற் கொடுத்துவாரு
கிடைகாமையிடம் என்றால் பெற்விடுவாரா? ஆராத திரு

[illegible]

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

௫-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன ஆவணி மீ ௨௩௨ [இலக்கம் -௧௪

ம-ா-ா-ஸ்ரீ சூளை-சோமசுந்தரநாயகரும், மாயாவாதமும்.

பிரமம் சத்து, சித்து, ஆநந்தம், நித்தியம், பூரணமென்றும், மாயை அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தியம், கண்டமென்றும், அம்மாயை பிரமத்தினிடத்துப் பின்னசக்தி யென்றும் முன்னர்க்கூறினும் இவ்வாறாக நாயகர், 'யாம் மாயையெனக்கொண்ட பொருளையே இவர் பிரமமெனக் கொண்டனர்' என்று கூறுவதென்னே! அதன்மேல் 'எமது மாயையைத்தவிர இவருக்குப் பிரமமெனப் பொருளில்லை' யென்றுங்கூறினர். இவ்வாறு இவர் கூறிவிட்டனரேல் அவ்வாறு அவர் வைத்துக்கொள்ளவேணு மோக்கும், இவர் கூறும் மாயை சடம்; அன்றி ஓர்வித சத்தி; அன்றிக் குணரூபம். வேதாந்திகள் கூறும் பிரமம் ஞானவடிவாயுள்ளது; அன்றிச் சத்தியையுடையது; அன்றிக்குணியுமாம். சத்தியினிலக்கணத்தை முன்னமே திருட்டாந்தவாயிலாக விளக்கினோம். அன்றி வேதாந்த சித்தாந்தத்திற்குள்ள வேற்றுமையையும் பகர்ந்தாம். இங்ஙனமாக 'எமது மாயையைத்தவிர இவருக்குப் பிரமமெனப் பொருளில்லை' என்று வரைந்தது நியாயமோ! இது கலியாணகாலத்தில் எங்கள் உபாத்தியாயருக்கும் உங்கள் பாட்டியாருக்கும் சரியென [illegible] யார் சொல்வதுபோல இருக்கின்றது. இதுவன்றி நியாயத்தோடு பேசுகின்றதாயுந் தோன்றவில்லை. நாயகர் 'பாரமார்த்திகமாக சைவசித்தாந்தி மாயாவாதியாகமாட்டான்' என்று கூறியது ஒருவித வேடிக்கையன்றி [illegible]றில்லை. மாயையை உபயோகிப்பதால் மாயாவாதியாக வேண்டுவதில்லையென்பது நியாயமானால் மாயையை முதற்காரணமென்று கொள்ளும்போது மாயாவாதியாகவேண்டுவது நியாயமன்றோ? கொள்ளென்றால் வாயைத் திறப்பதும், கடிவாளமென்றால் வாயை மூடிக்கொள்வதும் [illegible]றே. நாயகரவர்கள், மாயாவாதம் வேண்டாம் வேண்டாம் என்று ஓடினாலும் அது அவரது நிழல்போல அவரைப் பின்றொடர்கின்றது; யாது செய்யலாம்! அவ்வாறு வேதாந்திகளைச் சொல்வதற்கிடமில்லை. அவர்கள் பிரமத்தை யுபாசிக்கின்றார்கள். நாயகர் சொல்லுகிறபடி மாயையை யில்லையென்றுஞ் சொல்லுகின்றவர்களாகின்றார்கள் அன்றி அவர்கள் உலகிற்கு மாயையை உபாதானகாரணமாகக் கொள்வதுமில்லை; பிரமத்தையே உபாதானமாகக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஆகலால் வேதாந்திகள் மாயாவாதிகளாக நியாயமேயில்லை. அவர்கள் மாயாவாதிகளாக வேண்டுமென்று வேண்டித் தவம் புரியினும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது. குதிரைக்குக் கொம்புண்டாகவேண்டுமென்று எவ்வளவு கோரினாலும் எப்படிக் கிடைக்கமாட்டாதோ, அப்படியே வேதாந்திகளுக்கு மாயாவாதியென்னும் பேர் கிடைக்கவே மாட்டாது. இப்படியாகவே வேதாந்திகள் பிரமவாதிகளாயிருக்க, அவர்களை மாயாவாதிகளென்றும் போலிப்பிரமவாதிகளென்றும் [illegible] கிறிஸ்தவர், ஆரியர்களை அஞ்ஞானிகளென்று கூப்பிடுவதுபோலாம்." அதனோடு 'பெரியோர்கூறுவரென்ப' என்றும் எழுதினர். இவர்கொண்ட பெரியோர் அங்ஙனம் கூறியிருப்பர். சில ஆண்டுகள் சென்றால் இவரும் பெரியோராவர். அக்காலத்தில் இவரைப் பெரியோராகவைத்துப் பெரியோர் கூறினரென இவரைச்சார்ந்தார் பின்னர்க்கூறுவர். யாம் கூறுவதியாதெனின் சுருதி யுக்தி அநுபவங்கட்கு மாறின்றிக் கூறுவோர் யாரோ அவரே பெரியோரெனபதாம். அங்ஙனமல்லாதாரை யக்கொள்கையினர் பெரியோர் எனக் கூறுவதைப்பற்றி எமக்கேது ஆக்ஷேபமின்று ஒன்றுக்கொன்று [illegible]மாகக்கூறும் சித்தாந்தத்தைக்கொண்ட வொவ்வொரு மதவாதியும், தத்தம் மதசித்தாந்தங்களை [illegible]ரைப் பெரியோராகக் கொள்ளுகின்றனர். மற்றையோர் அதை அங்கீகரியார். இது நியாயமே. அங்ஙனமாக அவரைப் பெரியோரென வாதசமயத்தில் வாதி பிரதிவாதியிடத்திலும், பிரதிவாதி வாதியிடத்திலும் கூறிப் பெரு

மைப்படுத்திக்கொள்ள வருவது பயன்படாது. பயன்படா திருப்பதும் நியாயந்தான். ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சித்தாந்திகளைப் பெரியோரெனக்கூறின் யாரைப்பெரியோ ரென அங்கீகரிப்பது? ஒருவரைக்கூறினால் மற்றவர்க்குக் கோபமுண்டாகும். ஆதலால் அவரவர் தம் தம் பெரியோரைத் தம் தம் மட்டில் வைத்துக்கொண்டு, வாதசமயத்தில் ஒருவரும் ஒப்புக்கொண்ட பெரியோரையே பெரியோரெனப் பேசுவது அழகும் நியாயமுமாம். இதுமாத்திரமன்றி, பிரமாணமாக எடுத்துக்காட்டும் நூல்களும் அங்ஙனமே. எல்லோராலும் பொதுவாகப் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்பட்டவைகள் வேதம் 4. வேதாங்கம் 6. நியாய நூல் 1. மீமாம்சம் 1. ஸ்மிருதிகள் 1. புராணங்கள் 1. ஆகப் பதினான்கு வித்தைகளாம். இவற்றினுடனே உபவேதங்களைச்சேர்த்து 18 வித்தைகள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (புராணங்கள் 18-ம் சேர்த்து ஒன்று; ஸ்மிருதியும் அங்ஙனமே)

கூர்மபுராணம்.

திருக்கலியாண அத்தியாயம். ௬௩-வது செய்யுள்.

அங்கமாறுமறைநான்கு மீமாங்ஸமென்றருள்கொழித்துக், தங்குநீதிநூலொன்று புராணமொன்றுதவறொழிந்து, பொங்குதரும நூலொன்று புகனறவீரேழ்விஞ்சையினை அங்கனுலகின்றவனளித்தான் விற்றைபுணர்ந்தோரறிவுடையோர்.

வாயுசங்கிதை புராணவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

௪-வது செய்யுள்.

பொன்னவிர்சடையோனன்னவாகனளைப் படைத்து முன்புரையறவகுத்த, மனனிபெதிரெண்விஞ்சையுமறிய வழங்கினனமற்றவன்விரித்துப், பன்னிபவகையாலெவர்க்குநன்குணர்தலரிதெனப்பாலவிடை பண்ணலைக், கன்னவிற்றடோண்மாயனையழைத்துச் சுருங்கச்சூழுதியெனவுரைத்தான்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம், ஆறாம் அத்தியாயம், சாமவேத அதர்வணவேத புராணங்களின் வரலாற்றில்

'ஆத்துமகோடிகள் அபேக்ஷிக்கும் சகலதருமங்களை'யும் பிரதிபாதிக்கின்ற சாஸ்திரங்களைவையெனமுன்னே சொல்லப்பட்ட இருக்குமுதலான வேதங்கள் நான்கும், அவற்றின் அங்கங்களாகிய சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்கிற ஆறும், மீமாஞ்சையும் நியாயநூலும் இதிகாசபுராணங்களும் தருமசாஸ்திரங்களுமாகிய இப்பதினான்குமாம். இவைகளுக்கு வித்தியாஸ்தானங்களென்றும் பெயர். அன்றியும் ஆயுர்வேதம் என்கிற வைத்தியசாஸ்திரமும் தனுர்வேதமென்கிற 'ஆயுதசாஸ்திரமும், காந்தருவவேதமென்கிற சங்கீதசாஸ்திரமும், அர்த்தசாஸ்திரமென்கிற நீதிசாஸ்திரமும் 'உபவித்தைகளென்று சொல்லப்படும். ஆகப்பதினெட்டு வித்தைகளுண்டென்பார்கள்''

இந்த வித்தைகள் தவிர, வாதிகள், பிரதிவாதிகளுக்குரியோரியற்றிய நூல்களையும், பிரதிவாதிகள் வாதிகளுக்குரிய நூல்களையுமெடுத்துக்காட்டுவதுமிகவிசேஷமாம். அத்துவைதிகள் விசிஷ்டாத்துவைதிகளுடன் வாதஞ்செய்யும்போது, இராமாநுஜர் முதலியவர்கள்சொல்லிய நூல்களை யெடுத்துப் பிரமாணமாகக் காண்பிப்பதும், விசிஷ்டாத்துவைதிகள், சங்கராசாரியார் முதலியவர்கள் சொல்லிய நூல்களை யெடுத்துப் பிரமாணமாகக் காண்பிப்பதும் விசேஷம்.

பிரமம் உலகத்திற்கு முதற்காரண மென்பதற்கும் பிரமத்தினிடம் உலகம் கற்பிதமென்பதற்கும் பிரமாணங்கள் வருமாறு.

சூதசங்கிதை சாதிவிதியுரைத்த அத்தியாயம்

15 - வது செய்யுள்.

மறைமுடியினடைகவிலு மாதேவனொருவனே, மறைதருநிகழிபனுலக மவன் றுமாயாசொரூப, முறைமையிலேவனிடத்தே புதிக்குமொடுங்கிடுமெனவுட் குறைவறவெண்ணுஞானமுடையோன் கூடுவான்முத்தியினை.

கைவல்லியநித்தியலோகவுரைத்த அத்தியாயம்.

32 - வது செய்யுள்.

வியுடைநூழ்தப்பத்தூகாரியமூர்த்தொறிந்தெவர்க்கும், திரிபெமாமபலஞ்சகதேய்ந்துசொப்பனம்போற்றோன்றி, வியப்பெவைப்பாலவிழ்கதோன்றுருவனேசிவன்முத்தன், அயிபேயவிளங்குடலைத்தோய்ந்தவனைவனென்றோர்.

கை பஞ்சாக்கரநிர்ணயமுரைத்த அத்தியாயம்.

9 - வது செய்யுள்.

இத்தனையுமுப்பரமசிவனுக் கிபான்வணங்குகிறேனென்பதாகுஞ், சிதசகலவுருபரமசிவசொரூப முணரவவாகுஞ்செய்பரிவாற, சுகமவப்பரசிவசொரூபத்திற் கன்னியமாயுள்ளவெலலாம், மித்தையாகிறதென்பேய முபாதேயமொன்றுமேவனிலே

கை 14 - வது செய்யுள்.

எபபிரதியக்ஷபிரபஞ்சமிலே யென்றுணப்படுதெய்வமதெனனிற், பாயவெலாஞ்சிவசொரூபமென்றுணர்ப்பர் சிவனுமுதராபடாஞ்ஞான, மேயநிசையிற்பவஞ்சமதிரிகமாகாதும்மையேயாருக், தாயகலஞானநிசையினின்முற்போய் யாகுமர்த்தத்தொருபவஞ்சம்.

பிரமகீதை.

வேதாந்த வேத்தியசப்பிரதாயப்படி காரியத்தைப் படைக்கும் அத்தியாயம்.

14 - வது செய்யுள்.

ஆதலால்விஞ்ஞானசையாலறிவுறுதற் காவதன்றாகிலப்பரந் தானிதுஞலறிப்பமெறிவுறுதற் கேவலாமிமையவர்கள், காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயை கழியுமேற்பரம்பரனாகண்ணே, வேதமோமாயையில்லையுண்டாகிலிருக்குமோவிரவிமுன்பிருடான்.

ஷை 27 - வது செய்யுள்.

எப்பொருளுமாயையினாலெனச்சிலவறியம்புவர்கண் மெய்ப்பரமன்றனையொழிய வேறொருமாயையுமில்லை பொப்பரியபரனொழிய வொருமாயையுண்டாகி லப்பரமன்றன்பெருமைக் கதுகேடேயாமன்றோ.

ஷை 29 - வது செய்யுள்.

இதுவேமுடிவாக நிலமெல்லாத்தர்க்கங்களுக்குங்காட்சிபே, முதலாமபிரமாணங்களுக்கு மொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும், விதமாம்புராணமனைத்திறுக்கு மிருதிகளுக்கும் வேதத்தின், மதமாமவிச்சையனைத்திறுக்கு மன்னுமாபாரதத்துக்கும்.

ஷை 30 - வது செய்யுள்.

சைவாகமங்கட்கு மரியாகமத்துக்குமெனது மாயையின்றிபவாகமத்துக்கும் புத்தாகமங்கட் குமருகன் செய்யுமாகமத்துக்குஞ் சித்தரியக்கர்கட்கருவ ருயும்பரிசுமற்றுள்ளோ ருரைத்தவாகமங்கட்கும்.

கூர்மபுராணம்.

சாங்கயயோகமுரைத்த வத்தியாயம்.

25 - வது செய்யுள்.

மூலாற்பிரமமொன்றே நித்தியமலகைத்தேரிற் பெறுத்தோன்றுநீரிற் பிரபஞ்சமருண்டுதோன்றும் நிறுமனைத்தரிப பிரபஞ்சமபிரமமவேறென் றுதவரைக்கோக்குமயோகியரொன்றுட்காண்ப.

ஷை புராணம்.

சம்பிரதாய வத்தியாயம்.

1 - வது செய்யுள்.

அவ்வியத்தத்தனிற்காலம்பிரதானம்புருடனிவையமைதந்தோன்றுஞ், செவ்விபெறுமிவைகடமிற் சிறந்தசகம் தோன்றியிமைத்துலகத்தவெவ்வமறுபிரமத்தினுருவாகுஞ் சகமதனைச்சகமென்றெண்ண, வெறும்வறுமெனப்பியினை வெள்ளியெனமருண்டெண்ணுமேன்மைத்தாமால்.

மைத்திராயணியுபநிஷத் - 35.

ஜீவாத்மாக்கள், பிரமத்தினுடைய தேஜஸின் பிரதிபிம்பமாக விருக்கிறார்கள்.

சர்வசாரோபநிஷத்.

மித்தையெது? இல்லாத பிரபஞ்சத்தைப் பிர்மமத்தில் ஆரோபிப்பது.

நிராலம்போபநிஷத் - 37.

பிர்ம்மம் சத்தியம்; ஜகத்மித்தை.

ஆத்மபோதோபநிஷத்.

பழுதையில் பாம்புமுதலியனபோல (பழுதையில் பாம்பு எனகிற பிரமைக்குக்காரணம் பழுதை) பிரபஞ்சத்திற் காதாரரூபமாய்ப் பிரமசத்துவம் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பைங்களோபநிஷத் 1 - வது அத்தியாயம்.

அதனிடத்தில் மருபூமியில (பாலைநிலத்தில) ஜலம், கிளிஞ்சில வெள்ளி, கட்டையில புருஷன், ஸ்படிகத்தில் வாண முதலியவைபோலச் சிவப்பு, வெளுப்பு, கறுப்பு இந்தக்குணமயமானதும் ஏற்றக்குறைவன்றி ஒவ்வொன்றும் சமமாயிருக்கிற குணசுவரூபமானதும வாக்குக்கெட்டாததுமாகிய (என்றால, மித்தையானதுமாகிய) மூலப்பிரகிருதியிருக்கது.

பதினாலுவித்தைக்கு மேற்பட்ட பிரமாணங்கள்.

திருவாசகம்.

மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடிபோற்றி
பொய்பாயினவெல்லாம் போயகலவந்தருளி
இந்திரஞாலங் காட்டியவியல்பும்
இந்திரஞாலம போலவந்தருளி
இருமுச்சமயத் தொருபேய்த்தேரினை
நீர்தாருமபொய்கைப் புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறும் பேதைகுணமாகாமே தீர்த்தாய்
மாயவாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி
மதிகெடாவகை நலகிறேன்
இந்திரஞாலவிடர்ப்பிறவித்துப ரேதுவதாகாதே.

சிவாநுபூதிவிளக்கம்.

பார்த்தேனுலகப் பரப்பெலாம்பார்த்தனவில்
பேய்த்தேர்போலில்லைபரப்பேரறிவேகண்டனமே.

திருவம்மானை.

மெய்யானதொன்றுமே மெய்யானதம்மானை
மெய்யன்றிமற்றெல்லா மித்தைகாணம்மானை.

சிவாநந்தமாலை.

எங்குஞ்சிவமொழிய இல்லையென்றன்றனையே
அங்கேதிரன்கருவி ஆணவமாம - பொங்குமிருள்
மைசெய்தமாயமாயை மாயைவினைமற்றனைத்தும்
பொய்பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய்.

காசிகண்டம்.

காணவிடைத்தெண்ணீரும் கயிற்றினில்வாளரவும் அலை கடலிற்பட்ட, கூன்முதுகிப்பியிற்றோன்றும் வெள்ளியும ம்முதலுண்மைகுறிக்கிற்றீரு, மானவைபோனினையறியிற் றோன்றுசகமனைத்துமில்லாதழியுமார்றூற், றேனவிழ்பூற ங்கடுகனைகயணி செல்வகினதலைகழற்றாள் சென்னிசே ர்பபா

பாடுதுறை,

பொ கனவுமபேய்த்தேருமபோலுமுடல்போமளவும் சிக்கெனவேகாதன் றிருவடியை - செகருகிப பூண்டுவிடாதகிடந்து போற்றியிடுநெஞ்சேநீ மீண்டுபிறவாதே விட.

பட்டணத்துப்பிள்ளை.

மையாடுகண்ணியும் மைந்தருமவாழ்வு மனையுமசெந்தீ ஐயாநின்மாயை யுருவெளிததோற்றம அகிலத்துள்ளே மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும பொய்யாய்ப்பழங்கலதயாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே.

மாயப்பேய்ததேர்போன்று நீபபருமுறக்கத்துக, கன வேபோன்று ஙனவுபெயரபெற்றமாயவாழ்க்கையை மதித்து

போதார்த்தநாகரம்

காயநீர்க்குமிழிபதிலுறுமினபங் கானலிறபுயலதுதனக் கிங், காயவத்துபாமளவிலைபது நீபாய்வுறுமையினழிந்த ற்றாய், நீயினிக்கவலை மயல்களைத்தவிநது நெஞ்சமேகந தெனக்குடன்பட், டாயவச்சொரூபற்நன்பதே புரியிலரிப தேதார்நயக்கெதிரே.

திருப்போநூர்சந்நிதிமுறை

பாம்பாகத்தோன்றிற் பழுதைசற்றுந்தோன்றாதாம் பாம்பின்றாததோன்றிற்பழுதையே-மேம்பாடாய்ப் பொய்தோன்றின் மெய்தோனறு போநூரநினனருளாம் மெய்தோன்றிறபொய்தோன்றாவிடு

குமாரதேவர்

இல்லாமாயை தானிருந்தென்னிறந்தென்னவைபநதமதா கா, இல்லாமாயைதனை மெய்யாயென்னுமதியேபந்த மதாம், இல்லாமாயைதனைப் பொய்யா யென்னுமதியே முத்தியதாம், இல்லாமாயையிலையென்றே யியல்பாய்த் தோன்றுந்தன்னிலையில்.

அமிர்தசாரம்

போதக்கண்பூதங்கள் பொய்யாமவை மெய்யாம் பேதக்கடாதிப்பிறழ்வுகளிற்-பேதங்கள் சுத்திகையின்வெள்ளியின்மெய்த்தோன்றட்டடுங்கனவு நித்திரையைப்பாரன்னிலே.

ஞானவாசிட்டம் கசன்கதை

பிரமமாஞ்சுத்தவேலை நுரைகளாம் பிறங்கலெல்லாம் ரமவாதித்தன்முன்னர்க்கானலாம் டாவைஞாலத் திரமதாமிதனைமுன்னேசெப்பினன்வியாழன்றந்த வரமகன்கசனுமபேரானமற்றதுவன்னல்கேட்பாய்

சிவஞானசித்தியார்

பாசஞானத்தாலும பசுஞானத்தாலு பாரப்பரியபரபர னைப்பதிஞானத்தாலே, நேசமொடுமுள்ளத்தேநாடியபா தீழுறநீழ்கில்லாதேநீஙகிப்போதி- ஞானசதருமுலகமெலா மலகைததோ மென் றதிக்கலவங்கலையோருமபின னுமம- ஞானசதருமஞ்செழுத்தை விதிபபடியுச்சரிக்க வுள ளத்தே புகுந்தளிபபஞானமெளாமோட.

வைராக்கியசதகம்

அகலுமிவ்வுடன் மிசையின்விரைாநதெனின விரைகத-றமெ முதலஇங்கே, சகலமுஞ்செயகினைகுகறனையினிததடப னவிதுமெனரே- பகலிறுல்விரிகானலை நெஞ்சமேகறஇமை பயிராதி-யிகலிறுற்செயகினபவர் நீனைவையொத்திடுமெ னவிடுவாயே

சிவாகமாந்ததரிசனம

சட்டெனத்தெளிநதாளசர்ப்பமிரச்சுவிற்காணுதாநமேபாற கட்டினபாசம்விட்ட-றகண்டிலனபெத்தமபின்பு சிட்டநற்சுபாவமேயாஞ்சிவன்முத்தன தேகத்தை விட்டபினபாமமுத்தனவியோமம்போற்கடாசத்தில

சித்தாந்தசிகாமணி

கயிற்றரவிப்பிவெள்ளிகுற்றியிற்கள்வன்மிக்க வெயிற்படுகானற்றெணணீர்விணணிற்கநதருவநூர்போல இபபடிநிதசச்சிதானநதசிவத்தின்கண்ணே செயபபடுபொருளாயதோதான்றுசெப்பியவுலகமன்றே

விருத்தாயநிகைநூதி

பழுதையென்றுணரின திணை முனாத்தோன்றும்பாமபுமப பழுதையானதுபோன், முழுதுணாக தறிவாத்தனனை காணினமுறாறுயசராசரமெனவுமு, பெழுகருமறிவாய விளங்குமெனறிசைத் தென் னெழுபவந்துடைத்தெ யளிநதாள், கெழுபணிமுததாநதி செறிவிருந்தசிரியபா பெரியநாயகியே.

கந்தாநுபூதி

இல்லேயெனுமாயையிலிட்டெனை நீ பொலலேனறியாமைபொறுத்திலையே.

சிவஞானவள்ளலார்

பந்பசுபாசவிளக்கம்

இடபியிற் பிராந்தியாலேயிரசிதந்தோன்றுமாபோல் மெய்யபடுமெனனினிந்தவியன்சகமுதித்தசென்றே யிபபடியாவனேனுமெழின்மறைமுடிவினாலே யறபுதவறிவுணாநதோனைதிவன்ஞாச்சிரமியாவான்.

சை அந்துவிதக்கலிவெண்பா

பறுபிறப்பை, யாற்றென்றூனிதொழிய மாயச்சயத்தா பேய்த்தேரை ரித்தையெனப்பேனென்றூன்.

ஷ பாசசங்கை

ஒருவேதம் பஞ்சபாசங்களும் அநித்தியமென்று சொல்லிற்று; பின்னொருவேதம் கானற்சலம்போலத் தோற்றரவுமாத்திரமேயென்று சொல்லிற்று; பின்னொருவேதம் ககனாரவிந்தம்வந்தியாபுத்திரனசசவிஷாணம்போல அருபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிற்று; எலாம வேதம் மாயையப்பயிலலை; இருக்கிறதெல்லாம பிரமமே.

தாயுமானவர்பாடல்.

இந்திரசாலங் கனவு கானனீரெனவுலகமெமக்குத்தோன்ற, மணிமாடமாளிகைமேடைசதுரங்கசேனையுடனேவந்ததோராவாழ்வுமேயோரிந்திரசாலக்கோலமதிஐந்தபூதமொருகானனீரெனவடங்கவந்தபெருவானமே.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவும்
நான்முகத்தேவேயின்றுலகாட்டிய அகிலமாயை
காண்முயற்கொம்பேயெனக்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுளரியெனக்கோமற்றென்கோவிளம்பவேண்டும்

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச் சடத்தைப்பொய்யென விறந்தபோதோசொலத்தகுமம உண்டுபோலின்றாயுடகைத்திரமெனவுடகொண்டுநான் பெற்றபயன் கூறாய்பராபரமே.

அண்டபகிரண்டமுமாயாவிகாரமே யம்மாயையில்லாமையேயாம.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்தேவாரம்.

பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலிலபுலம்பாநின்றபுண்ணியங்காடீவினைகாடிருவேநீங்கள், இம்மாயப்பெருங்கடலையரித்துத்தின் பீர்ககில்லை.

வேதாந்தசூடாமணி.

விளங்குறுமான் மாவுருவெல்லாமலான்மாவின் வேறாத்தோன்று, துளங்கொள்ளியையோ பாதிகாரியங்கடமைத்தோன்றுவா ரொடுக்கின்று, துளங்கலகடிதகடனு சாயாத்தி யாகியுந்தோன்றுகின்ற, வளங்கடரு காரணமாமதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி.

பின்னொடு சத்தசசாவயமுமெதிர் மறையுமவைபிரிந்துதமின், மன்னியவுமொழிந்த நிர்வாச்சியமாகுவதமா மாயை மெய்த்து, முன்னவருஞ் சுருதிசமபந்த முத்தி சம்பந்தமுமலோகசம்பந்த, மென்னவருஞானங்கண் முறையேயம் மாயைப்பிரியவு கூறின்.

பொய்யாகிச்சந்துருவப் பொருளினுவேறுகி யொருபொருளாய்த்தோற்றல், செயமாமையாலுளதில் சுதந்தரஞ்சான் றுயவொருசேதனன்பா, லுய்யாத வியாதியஞ்குதலாற் சுதந்தரமு முளதுமாயை, மெய்யாணதல தெனுல் விசும்பலர்போலிலலையென விளம்பலன்றே.

புல்லனிலகனவிடைக்கரி போற்றோன்றி விசாரந்தான் றப்பொன்றும்பொய்யாகிலவுதல்செய்சுத்தசத்துவடிவமாமாயையெயோடு நிகழ்த்துகின்ற, மலினசத்துவடிவவித்தைதமப் பிரதானவடிவமாகு, மெமலிவுபிரகிருதியென விருத்திமூன்றுக்கு முலமாகின்றமாயை.

கைவல்யம்.

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம், ஒரோர்வத்துவினில் வேறேயோரோர் வத்துவினையோர்தல், காருடுபணியாய்த் தோன்ற னாரணுகித்ததியிற்றோன்றல், நீருடுகானற்றோன்ற னிறந்தலம் வெளியிற் றோன்றல்.

கான்னீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்களூர்' வானமை கயிற்றிற்பாம்பு மலடி சேய் முயலின்கோடு, பிணமாந்தறிபு மானிற்பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யே, ஞானமெய் மகனே யுன்னை நமமானை மறாதிடாதே.

மாயையென்பதே துடையாரெப்படி [illegible]ந்து வருவானேன், மாயை யென்பது பிரமத்தி[illegible] யறெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, மாயை யென்பதும[illegible]முமொன்றெனின வஸ்துவும் பொய்யாமே, மாயை யென்றமேகங்களுக் கொரு சண்டமாருத குருமூர்த்தி.

அதனை யின்னதென்றுரைத்திடப் படாமையாலவாச்சியவடிவாகும, இது தனக்குள துடலியானுலகுமெய்யெனுமவருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரில்லை மைந்தா, விதனமாமாயை யேன் வந்ததெப்படியென்றுற்புத்தி விசாரமற்றதனுலே.

அருவமாகுமாயாவி வித்தைகள் விளையாடுமுன்றெரியாவே, உருவமாம்பல கந்தாபபேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும பிரமசத்திகளநதமா மதைக்கண்டுபிடித்திடல கூடாதே, பரவு பூதங்கள் கண்டநுமானத்தாற் பலருககும் வெளியாமே.

காரியங்களுஞ் சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம் பாரினின்றமாயாவியுஞ் சேனையும்பாரபபவர்கணகாணும் வீரியந்திகழ் வித்தையாயின சத்தி வெளிப்படாததுபோலே, பேரியற்பிரமத்துககு மூலகுக்கும் பிறிது சத்திகளுண்டே.

சத்திசத்தனைத்தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி வித்தை காட்டிய விந்திரசாலம் பொய் வித்துவான் மெய்போலப, புதல்மைந்தனே சத்தியானகிய பூரணவான்மாவின், வத்துநிர்ணயஞ் சொன்னதிட்டாந்ததினை வழிகண்டு தெளிவாயே.

இல்லையாகிய சத்தியையுண்டென்பதெப்படி யெனக்கேட்கில, புல்லையாதியாமசேதனப பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பனபாராய், நல்லையாமகனேயதிற்சத்தி கடந்திடாதிருக்கக்கால், தொலலைபாய் வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங்கள் வேறாமே.

மெய்மொழி

மன்னுநற்சிவத்துச்சத்திபதித்திடினிருவகைததாம்
பின்னமற்றிருப்பதொன்றுபின்னமாயிருப்பதொன்று
மன்னியசிவத்தபின்னமாபிலசிற்சத்தியாகும்
பின்னமாவதுசடந்தான்பேர்சொல்லின்மாயையென்றே
சித்துடன்சித்துமாயே சிலசத்தியிருப்பதென்றும்
சித்துடன்சித்திடத்தேசெகத்தினுற்பத்திதானும்
சித்துடன்சித்தமாகுஞ்செகத்தினிற்சராசரங்கள்

சித்துடன்சித்துமாயேசிவசத்தியிருப்பதென்றும்
சித்துடன்சித்தாயுள்ளசிவசத்திமயஞ்செகத்தே.

பொதுவாய்ப் பதிநான்கு வித்தைகளே வாதிப்ரதிவாதிகள் எடுத்துப் பிரமாணமாகக்காட்டவேண்டியவைகள். அவற்றுடனே எதிரிகளுடைய பிரமாண நூல்களை எடுத்துக்காட்டுவதும் தகுதியாம். அங்ஙனமின்றி நாம் எடுத்துக்காட்டும் மற்றப்பிரமாணங்கள் வேதாந்தத்திற்கு மாத்[illegible] [illegible]ரிமையாம்.

(பின்வரும்) ஓர் இந்து.

ஆகமப்பிரபலதுர்ப்பலவிசாரம்.

எல்லாநூல்களுக்கும் மூலமாய்நிற்றலின் வேதமேமுக்கியப்பிரமாணமாம். திருவிளையாடலில் "தெக்ஷிணாமூர்த்தியாகியசிவபெருமான்வேதியவடிவங்கொண்டெழுந்தருளிச் சனகாதிமுதலிய முனிவர்க்கு வேதப்பொருளை உபதேசித்துத் தந்திரபேதங்களிற் சொல்லியதருமத்திலும் மிருதிகளிற்சொல்லிய தருமத்திலும் மிருதிகளிற் கூறியதருமமுத்தமம். [illegible] திகளிற் புகன்றதருமத்திலும் [illegible] அதனினுமுயர்ந்ததருமமில்லை. [illegible] சிவபெருமானேபரமகாரணமென [illegible] மாம். ஜகமெல்லாம் [illegible] நானே [illegible] ங்களைக்கொடுக்கின்றது. [illegible] றொன்றுமில்லை" என்று [illegible], காந்தபுராணம்பிரமகீதையில், "உருத்திரன் நாரணன் முதலியதேவர்களையும் உலகிற்குக்காரணமாகக் கூறிப்போந்த தந்திரங்களெல்லாம் ஸ்ருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விருத்தங்கள். இத்தீப்பாவிகளுக்கு விருப்பமுண்டாம். அவர்கள் நரகாதிபாவகத்தையும், அவ்வத் தேவர்கள் செய்யமருள் [illegible], முக்யமாயப் புராதனமாயுமுள்ள இவ்வேதமார்க்கம் [illegible] முறையாக அடைகின்றார்கள். வேதவாக்கியத்தை விட்டுப் பிறமார்க்கத்தை யனுசரிப்பவன் உள்ளங்கையிலுள்ளபாயசத்தையொழுகவிட்டு முழங்கையைநாவால் வருடத்தொடங்கினோனைப்போலாவான். வேதத்தாலன்றிப் பிறவற்றினால் [illegible] முதன்மைப்பொருளை [illegible] விளக்கினறியுமோர் கைகொண்டு கடமுதலியவற்றை ஆயினும் பார்ப்பார்கள்" என்று கூறியிருத்தலால் "காமிகமுதலிய ஆகமங்களினுயர்ந்ததொன்றுமில்லை. இச்சைவநூலே [illegible] சதுர்வேதங்களும் [illegible]" என்று [illegible] வியாசம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

"ஜீவர்கட்கு அபேதவாதமே [illegible] பூர்வபக்ஷம்" என்ற [illegible] ஸங்கிதையின் வசனம் [illegible] அபேதத்தைப்போதிக்குமாகமாந்தமே பூர்வபக்ஷமென்றனர். [illegible] ஆகமநூலுணராமலே நானும் வேறு, யாம்வேறு என்று விகரித்தலால், அவ்வாக[illegible] [illegible] றுமில்லை. இப்பேதத்தை, ஆகந்துகமென்றனுவதித்து, அதுநீயாகின்றாயென [illegible] போதிக்கும் வேதாந்தமகாவாக்கியமன்றோ ஐக்கியமான பயனைத்தருமது! ஆதலால் ஆகமங்கள் [illegible] காக்குமவைகளாம். இனி ஆகமம் வேதவிசேஷமாதலால் வேதபாகியத்தன்மையுமின்று. வேதவிசேஷமென்று ஆசாரியமானமியத்தும், சுப்ரபேதத்தும் சொல்லப்பட்டதெனவும் [illegible] . ஆசாரியமானமியத்தி [illegible] விவரமாறு காண்கிலம்.

வேதத்தில் மூன்றுவருணத்தாருக்கும் ஆகமத்தில் நான்குவருணத்தாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்று ஸ்ரீகண்டாசாரியாரவர்கள் கூறியிருத்தலாலும், "[illegible]

[illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible]" என்றகாரணத்தைக்கொண்டு சூத்திரர்கள் வேதத்தையுச்சரித்தல்கூடாதென்றுகாணப்படுதலாலும், ஆகமம்வேதந்தானென்று சாதிக்கப் புகுந்தவர் வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலுமிழந்தவர்போல் ஆகமப்பிரசித்தியிலுள்ள [illegible] மிழந்தவராயினர். மோக்ஷகாண்டத்தில், "புராணம்வேதங்களாலும், வேதங்கள் ஆகமங்களாலும் பாதிக்கப்படுமென்றும், விருத்தாசலமான்மியத்தில், "சிவாகமம்விசேஷமார்க்கமென்றும்,, அருணாசலபுராணத்தில், சிவாகமத்தினுயர்ந்த சாத்திரமில்லையென்றும் கூறியவசனங்கள், "நான்குவேதங்களிற் பயன்பெறாது [illegible] [illegible] இந்நூலேயோதினார்,, என்று வேதாந்தை கூறியபாஞ்சராத்திரம் பிரமாணமாகாதென்று உத்தரமீமாஞ்சையில் நீக்கப்பட்டதுபோல் வேதவிருத்தமான மோக்ஷகாண்டமும் பிரமாணமாகாதென்றறிக.

"மகாதேவருக்கொப்பான தேவரும், [illegible] ஞானத்துக்குச் சமானமான [illegible], காசிக்குநிகரான க்ஷேத்திரமும், பஞ்சாக்ஷரத்துக்கிணையான மந்திரங்களும், எப்படிச் சுருதிஸ்மிருதிகளில் [illegible], அப்படியே, வைதிகருக்குச் சமானமானவர் [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] யாவராலும் [illegible] [illegible] அப்படியேவைதிகர் பூசிக்கப்படுவோர்." என்று [illegible] [illegible] யிலும், 'ஆகமங்களிற் [illegible] [illegible] மான்மியத்திலும் [illegible] [illegible] கூறிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புராணங்களையும் வியாசமுனிவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சங்கிதையில் "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

"[illegible] [illegible], காரைகள்யாவை [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] என்று செய்யுள் [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], காணப்படுதலால், [illegible] [illegible] வேதசம்மதமானவையும், ஆகம[illegible] [illegible], புராணங்கள் அபவுருஷேயமென்[illegible] [illegible] [illegible] சிவபெருமானிடத்து [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] வியாசமுனிவரும், முறைபே[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

சிவ[illegible] [illegible] சிவேசுவிருத்தியில், 'பதி [illegible] பொருத்தானமபி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்[illegible] [illegible] [illegible] நிராகரிக்கப்பட்டவையன்றி, அ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுஞ்சிரவுதப[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கூறுமுகத்தானே, [illegible] [illegible] ஆகமம் பிரமாணமாகாதென [illegible] [illegible]. இதனாலும் ஆகமம் வேதத்தினுமுயர்ந்ததென்னு [illegible] [illegible] பயன்படாதாயிற்று. சாமவேதம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], மந்திரோபநிடதத்திலும், ஜனனமரணங்களுக்கஞ்சிப்போந்தபிராமணர்கள் பிரமனுதிபதியும், [illegible] ஆனபாமசிவனைச் சரண்புகல் வேண்டுமென்று, கூறினமையானன்றோ சனகாதியர்களிப்பெருமானையே சரணமடைந்தார்கள். இவர்கள் [illegible]

அவற்றால் அபரோக்ஷஞானுனுபூதியை யடைந்தார்களில்லை யென்று சிவபெருமான்கருணைகூர்ந்து மவுனியாய் வி[illegible] சித்தமான திரிபதார்த்தங்களைக் கனிட்டிகைமுதலான [illegible] திருவிரல்களால் நீட்டிக்காட்டிப், பரமார்த்தமான [illegible] ஐக்கியத்தை மற்றுள்ள இரண்டுதிருவிரல்களைச் சேர்த்துணர்த்தச் சுவானுபூதிமான்களாயினராகலின் என்று காந்தபுராணத்தால் விளங்கவும், சனகாதிகள் வேதத்தாலநுபூதியடையாமல் ஆகமோபதேசத்தாலடைந்தாரகளென்று காந்தத்திற்கூறியிருப்பதுபோலப்பிறர்மயங்கினர்.

பிரமகீதை [[illegible]] அத்தியாயத்தில் „அதுசிவனென்னும்வேதாந்தபதத்தால் தான் சிவனுயிருத்தலை யென்றிவன்றே அவன் சாக்ஷாத் குருவாவான். மற்றவருகான" என்றும், கைவல்லியோபநிஷத்தில், சிவனதுநிற்குணசொரூபத்தைய றிந்தாலன்றி முத்திக்குவேறுவழியில்லை என்றுங்கூறுதலால் வேதசாதிரத்தைப்பயிலும் நான்குமாணாக்கருமே ஆசாரியர். சிவாகமத்திற்கூறப்பட்டஞானமே மோக்ஷசாதனம்; என்றசிவபுராண வசனம் முகமனேயாம். சூதசங்கிதையில், வேத மந்திரவழியமர்ந்தார்க்குச் சிவபெருமான் தந்திரமுறையை மொழிந்தருளினரென்றும், பெரியபுராணமுடையார், [illegible] உபமன்னியமுனிவர் கண்ணபிரானுக்குச் சிவதீக்ஷை செய்தனரென்றும், அவர் வேதாந்தநூலாகிய பகாநுபூதியை அருச்சுனனுக்குபதேசித்தாரென்றுங் காணப்படுதலின், அதோ உபமன்னியு, இருக்கணம் அருச்சுனர்முதலியோர் சிவதீக்ஷைதாங்கிப் பார்த்தசிவபூசை [illegible] செய்தாரென்று ஒருசிலமடவோர் முறைகேட்டாதெழுதப்படுங் கலையாய்ந்தார் முன்பு நிலையாவென்க. இன்னும் " [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] என்றுசிவரகசியத்தில் [illegible] வேதங்களின்முன்டான [illegible] பின்னையாருண்டாகிய சிவாகமங்கள் [illegible] என்று கண்டவர்சதுர்வேதங்களாகிய [illegible] ஞானமே உயர்ந்ததென்றவர்க. இஃது [illegible] சக்கு நீலகண்டாசாரியர்யாற்றியபாஷியத்தில் [illegible] களுக்குப்பேதங்காணவின்றிலையென்று கூறியது [illegible] ர்களுக்குப் பேதங்காண்கின்றதென்ற [illegible] அதுபற்றியன்றோ உள்ளதனை [illegible] ருத்திரத்திற்கு விடயங்கள் [illegible] உள்ளதுகுரியபதயத்தில் [illegible] புண்டரீகங்கள் [illegible] நின்றான். அவற்குமாரந்த புண்டரீகங்கள் [illegible] கண்கள் என்பன. [illegible] நாராயணராகலின் [illegible] செய்து சிவபெருமானுக்கு [illegible] புண்டரீகம் [illegible] இருகண்கள். முகுளமான [illegible] நெற்றிக்கண்ணாகலின் [illegible] யென்று சித்தாந்தஞ்செய்தனர். [illegible] ன்பார்க்கு ஒருபொருளிப்பா [illegible] வேண்டாமையின்னென்க.

சிவபெருமான்திருவருளால் இங்ஙனம் [illegible]

வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சநதக்ஷேத்திரவாஸி.

வேதாகமப்பிராமாணியவிசாரம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தொடக்கத்தில் வேதாகமப்பிராமாணிய[illegible] தடம்புனைந்தமையால் ஆகமத்தினும் வேதமே [illegible] பிரமாணமென்றாயிற்று. என்னை? வியாகரணநூலுள் [illegible] உம்மைத்தொகையில் உயர்ந்தவாசகம் முன்னிருத்தல்வேண்டுமென்று கூறிய சூத்திரத்தானென்க. [illegible] என்பதுசூத்திரம்.

(க) பரமபதியாகிய பரமேஸ்வரனது சத்தியோஜாதமுதலிய நான்குமுகங்களில் வேதங்களுண்டாயின. காமிகமுதல் வாதுளமீறாக விருபத்தெட்டாகமங்களும் ஈசானமுகத்திற்றோன்றின. ஆதலால் அது உபரிதத்திற்றோனே சிறந்ததென்றது பொருந்தாது. சிவபெருமானதுபஞ்சமுகங்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வின்மைக்கு எட்டுணையேனும் பிரமாணம் பெறப்படாமையினென்க. [illegible] என்று நீகண்டபாதஸ்வாமிகள்காமிகமுதலான வாகமங்களாற் சிறப்பாகத்துதிக்கப்பட்ட பஞ்சப்பிரமமந்திரமானவேதங்களை அங்கமாகவுடையவர் சிவபெருமானென்று சிவமகிமாஸ்துதியி லுபதேசித்தமையாலும், ஆகமத்தினும் வேதமேசிறந்ததென்றுணர்க.

[[illegible]] வேதங்கள் சிவனை முதலிய எல்லாக்கடவுளர் மகிமையைக்கலந்து உரைப்பன. ஆகமங்களோ அகிலேசனையே பரம்பொருளெனவுரைக்கின்றன. ஆதலால் இஃது தணிபுடையதாகின்றது என்றது அமையாது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] முனிவரான முதலான தேவர்கள் பூதமுதலவற்றிற்கும் [illegible] அளவிடப்படாமையான பொன்றவரையகற்றி [illegible] ளமுற்றுமெல்லாத்தலைமையுமுடையோனாகிய [illegible] நான்முகனல்லோ, முளமுறுதியான பொருளெனச் [illegible] மயங்குவாரால்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாசிவனுரை [illegible] பாட்டிற்றாய் அரியகால் கதிரவியா [illegible] மொழியால்விள [illegible] திருவுளக்கூறியருள [illegible] செய்பொருட்கோவைத்தாய் விரியநிலைக்கு [illegible] கருமுதல் வித்தையாங்குகமாதோ என்று [illegible] ஆசாரியர்களான ஸ்ரீ நீகண்டபாதஸ்வாமிகளருளிச்செய்த சிவதத்துவவிவேக வசனங்களாலும் சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்த்த செய்யுள்களாலும்

முதல் வித்தையான வேதம் மற்றைத்தேவரைவிடுத்து முத்தி யடையும் பொருட்டுச்சிவபெருமான் ஒருவனே தியானிக்கற் பாலனென்பதூஉம் சிவபெருமானது உயர்ச்சியையே தெரிக் கும் முயற்சியுள்ளது வேதமென்பதூஉம் பெறப்படுதலினெ ன்க. விச்சுவாதிகனும் விசுவசேவியனும் விமல நீயே யென மறைகள் நிச்சயமாக முழங்கவுமறியா நீசர்தாம் பிணங்கு வரந்தோ என்ற செய்யுளானுமறிக. வேதத்தை முதல்வித் தையெனவே ஆகமம் உற்பத்தியிற்றானே சிறந்ததென்னுங் தர்க்கம் [illegible] மறுக்கப்பட்டது. ஹாலாசியமான்மியத்தில், ஔபக [illegible] வண ஸிஷாஜ நிர தாஸவ-வணவஷி| நக்ஷ த [illegible] வ்ரு தீகாரஷஸிஷா ஜஸ்ஜெயத| ஶ்ரு த்ர [illegible] ஶுவஸிஷா ஜவலஜெஷ்ர்த்ர்வஸம்ஶயம்| தக ஸிஷாஜவி நாஶெ-க நிவிஶாக-ஶெவஷிகம் | வெ தோக்தஶாஶொயாஜொயஜ; காமெ நநஶ்ரதி ||
என்ற வசனங்களால், உலகத்தோரெல்லாரும் சமணசித்தாந்த நிரதராயினர். அம்மதத்தையழிக்காவிடில் அவர் சித்தாந்தம் விருத்தியாம். சுருதியாற்சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தம் அழியும். அழியவே வேதோக்தமான அசுவமேத முதலிய சகல கருமங்களும் அழியும்'' என்றுகண்டலின் சைவசித்தா ந்தமென்பது ஆகமந்தானெனனுந துராசையை விட்டொ ழிக. இதனால் வேதசப்தத்தைப் பகுதியாகக் கொண்டெழு ந்த வைதிகசப்தமும் சிவசப்தத்தைப் பகுதியாகக்கொண்டெ ழுந்த சைவசப்தமும் வைதிகர்க்கேயன்றிதாந்திரிகர்க்குச்சம்ப ந்தமில்லையென்பது பெறப்பட்டது.

3. 'வேதங்களில்சன்மம் பிரமமிரண்டும் நிருபிக்கப்படுகின் றன. ஆகமங்கள் பிரமம் ஒன்றையே நிருபித்து அதன் வழி பாடொன்றையே கணமமாகக்காட்டுகின்றது. ஆதலின் இது பிரமகாண்டமெனப்பட்டு உபநிடதம்போலாகுமென்க,, என் றது நிர்மூலம். ஶ்ருணு [illegible] நஜஸ்ஷ்டி.ஸவிஷெ; ரொஜொவெஷிஸ்ஷி தாவாமவெவை : வ்ரஷாஜ : | வாயெ-நஶகாரநிவெஷிக ஃவெ-ஜாகெ| ஷெ ந ஶஷஸவி ஷா-டக்ஷ-ஶ்ர தவாதி-வொவெ.' மன்னவன்ற ஙை யவன் பணிபுரிவோர் மன்னியகுடிகள்பாற்கொளினும், அன்னவன்றனதேயாதல் போன்மிகவுமன விமேயப்பிறமுள தாம், தன்னவிப் பிசபனிசியிமாயவன்பாற்றுவங் குசிவே இத்தவியை, முன்னவரின் பொற்றிருவடியினைக்கீழ் முன்ப வன்கண்டனனன்றோ.'' 'கவ்வியத்தாலுஞ் சோமத்திரைவுங் களைசெய்பக்குவச்சருவாலுக், இவவியமாச் செய்மகங்கள்மு வேழாத்திருத்தகுமுனிவரர்பிரித்தார், நவவியங்கரத்தோய் மற்றிவைக்கெல்லாரயகனியெொதுவாக,இவ்வியல்பிவேள்வி ய்யு றையவனீயேயெனுமறைதன்னையாமிசைப்பாம்''என்றுஸ்ரீவ ரதத்தாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியசதுர்வேததா ற்பரியசங்கிரகவசனத்தினாலும் பஞ்சகதிசூத்திரம் ஸ்ரீமஸ்ரீ வையையிராமசுவாமியையரவர்கள் அதற்கியையமொழிபெய ர்த்தசெய்யுள்களாலும்,வேதத்தாற்சொல்லப்பட்டகிரியைக ளித்திகயாகமுதலானவைகள் சிவபெருமானது வழிபாடுகளே யாமென்ற திருவிளையாடற்பாட்டுகளாலும், யாகங்களாகி றைதனும், அவற்றாலாராதிக்கப்படுகின்றவனும் சிவபெருமா னேயென்று துணியப்படுதலினென்க. கருமகாண்டம் பரம சிவனது வழிபாடு கூறவில்லையென்பதற்குப் பிரத்தியட்சப்ர மாணத்தால் நிர்மூலமுமன்றென்க. இவ்வாறு விளங்கவும்வே தத்திலதிகாரமில்லாத பொறாமையாளன்றோ வேதநிந்தை செய்யுந்துர்ப்புத்தியொழிந்தது.

4. 'வேதங்கள் பிலவருணத்தவருக்கேயுரியன. ஆகமங்கள் நிலாவருணத்தாருக்குமுரியன. ஆயின், ஆகமத்தாலடைந்தி பெறுவரநேகர். பயன்பெறுப்வர் தொகை பெரிதாதலின்பய னை நோக்கு மிதற்கு ஓர் பெருமையுண்டு' என்றது பயன்ப டாது. 'நீசனையினும் சிவநாமஸங்கீர்த்தனஞ் செய்வானேல், அந்தணனையினும் அவனோடொனயாகெ. அவனோடு உண்க, உண்க' என்னுஞ் சுருதி நீசனுமுய்யும் பொருட்டு எளிதான சாதனத்தை யுபதேசித்திருத்தலால் ஆகமத்தினும் வேதத்தா ல் அநேகர் நற்கதிபெறுவரெனக் காண்டலினென்க.

5. 'வேதங்களைச் சித்தாந்தமென வழங்குவதில்லை. இவை களைச் சித்தாந்தமென வழங்குவதால் இது சித்தாந்தமாய் நிற் றலும் புலப்படும்' என்றது பொருந்தாது. யொவெடாக ஃஷாவாக்ஶாக வெஷிஷ்ர்த்ர் நாஷவஃவெ,ப| வேதாந்தவாக வாக்கியத்தாலுண்டான அநுபவமேசித்தாந்தம். கைபெவஷி ஸிஷாஜ: வ-வெ-வெக்ஷாஷெ-தெ,ப மற்றவை யனை த்தும் பூர்வபக்ஷம் என்று பிரமஸ்துதியிற் காண்டலானும், வெஷெபாவயஶிவஜா நம் வத-வெ-டி வஸ-டிக.'' ||
என்றுதொடங்கிய அவ்வாகிய வாக்கியங்களால் எம்மையாள [illegible] வேதங்களினுண்டானது இவ்ஞானமென்றுந்திருவுளப்பாடுயுண்டருளிச் சிவஞானசம்பந்தமுர் த்திகள் [illegible] காணப்படுதலானும், வேதாந்தஞானமே சித்தாந்தமென்று பெரியோர்களது துணிபாதலினென்க.

6. வேதங்களுக்கு [illegible] பல வியாக்கியங்களாகமங்க [illegible] காணப்படுதலால் ஆகமம் வியாபகமாகும்.

7. 'சனகாதியோகிகள் நான்கு வேதங்களினும் பொருந் [illegible] ஆகமங்களிற்பெறுதபெற்ற [illegible] என்ற இவ்வியவகையங்கியாசங்க ளுடன் [illegible] விசாரத்தில் நிராகரிக்கப்பட் [illegible] விடுதலால். ஆதலின் ஆண்டுக்காண்க.

8. '[illegible] உபநிடதன் தன் சரீரத்தைச்சிவமாக்கு [illegible] சம்ஸ்காரம் யாதுங் குறிக்கப்பட்டிலது. ஆகமங்களில் [illegible] கர்சம்ஸ்காரங்களுள' என்றது அ [illegible] ஜீவன் தேகனுன ஸதாசிவன் [illegible] இயல்பாகவே ஜீவனைச் சிவனெ [illegible] என்க. இதுகருதியே, ''பற்கமலப்பே [illegible] பொற்கமலச்சென்னிபொலிவி [illegible] திருவாவடுதுறைமாத்திரையெனதுசெ [illegible]'' என்று குமரகுருபரசுவாமிகள் கூறிய [illegible] என்க.

9. 'வேதங்கள் சாமானிய அக்கினியிற்பசவேட்டல் முத லிய கொடியகருமங்களைச் சொல்லுகின்றன. ஆகமங்களோ ஐவகாருணியம் நிறைந்த நற்கிரியைகளைச் சிவாக்கினியின்கண் விதிக்கின்றன. இதிற் வேறான உத்தமமான்புமேவறனதே'' என்றது அவலக்கேட்டாம். சிவபெருமானது உருவமொன்றாம் நிற்றலின் சாமானிய அக்கினியென்றொன்றில்லை. ''வேதவே ள்வியைநிந்தனைசெய்துழல், ஆதமில்லியமணொடுதேரரை, வா திவ்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுடனாயபரமனே.'' ''வேதவேள்விக்கிலாதமாபாவிகள்'' என்றுதிருஞானசம்பந்தமூர் த்திசுவாமிகள் வேதவழக்கமில்லாதவரும், வேதத்தையுமஅதனு ளுபதேசித்தயாகங்களையும், நிந்திப்பவருமான சமணரும், ஆம மாபாவிகளென்று திருவாய்மலர்ந்து நிந்தித்து வைதிருப் பது தெரியாமையினன்றோ சற்றும் நடுங்காது யாகங்களைக் கொடியவியெயன்றார். திருவாவடுதுறைத்தலத்திலமர்ந் தருளிய சிவபெருமான் ஸ்ரீசிவபாதவிருதயமாமுனிவர் யாகஞ் செய்யும்பொருட்டு ஆயிரம்பொன்னடங்கிய ஒரு பொற்கிழி யை எம்மையாளுடையபிள்ளையார்க்கருளிச்செய்த சரித்திரத் தை ''மாயிருஞாலமெல்லாம் மலரடிவணங்கும்போதும், பாய''

ருங்கங்கையாளைப் படர்சடை வைப்பர் போலும், காயிரும் பொழில்கள்சூழ்ந்தகழுமலவூரர்க்கம்பொன் ஆயிரங்கொடுப்பர் போலுமாவடுதுறையனாரே' என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருநேரிசையும் யாகங்கள் நல்லகிரியைகளென்றுபதேசித்தால் விபரீதமாகப் பிறர்கூறுவது இனைத்துணையும் பயன்படாதெனபது துணிபுரையே.

[10] [11] இவை உபந்யாஸங்கள் பயனில்லாதன.

[12] 'வேதங்களில்ஒலிகளும்எழுத்துக்களும் ஒருவாறுசிதைந்தாற் கற்பவரை வீணில் ஆபத்துக்கிடமாக்கும். நமது ஆகமங்களின் அருமொழிகளோ அங்ஙனமாகா' என்றது ஆய்ந்தறியாமை. ஆகமங்களையும் மாறுபடக்கூறி அவர்கூற சொல்லப்பட்ட கிரியையினை மாறுபடச்செய்யின் தேயமும் அரசனும் அழிதற்கேதுவாமென்று கண்டவிவினைக. இதனால் வேதத்தைச் சுரங்கமாறவோதில் ஓதினவர்க்கு மாத்திரம் பாபம் விளையுமெயன்றி அதுபோலத் தேயத்திற்கும் அரசனுக்கும் ஒரு கேடும் விளையாதென்றறிக.

[13] 'வேதங்களிற்சொல்வன்மையும் ஆகமங்களிற் சொல் மென்மையும் இயற்கையிலமைந்தன' என்றது முறைமையன்று. 'வேதமோதி இசைபாடுவர்' 'வேதியர் வேதத்தார்' மறைமோதி' 'வேதமொழியர்' என்று நாயன்மார்களும வேதங்களைச்சிவபெருமான் பாடுதற்கும் விரிப்பதற்கும் அவ்வேதங்களினிசைகிற்பனவாக மொழிந்தருளினமையானெனக. வேதங்கள்வன்மையுள்ளன வென்பதற்குப் பொருமையே மூலமெனறறிக. நீர் கூறியவாறு வேதத்திற்கொடுங் கிரியையும் சொல்வன்மையும் அமையுமேல் தேவாரத்திருப்பதிகங்களைத் தமிழாகமமென்றுவழங்காது தமிழ்வேதமென்று வழங்கக்காரணமென்? இதனால் தமிழ்வேதங்களையு நிந்தித்தவரானீரன்றோ. இங்ஙனம் வேதங்களையும மதியாது நிந்தித்தவர்க்கு இம்மை மறுமை [illegible] கண்காட்டி வரையாவிடில் எமக்குப்பாவமசம்பவிக்குமென்று வரைந்தோம்.

வேதத்திலதிகாரம் பெறாத சில மாந்தர் எழுதிய வேதநிந்தை யாகநிந்தை யதிநிந்தை பிராமணநிந்தை இவைகளைப் பார்த்து நம் சைவராகிய வைதிக பெரியோர்கள் [illegible] களைக் காட்டிய மொழிகிய [illegible] வசனங்களைக் கொள்வார் என்று நம்புகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

பக்ஷபாதக்கேசத்திராவணி.

"தான்தோன்றி மத்தியஸ்தர்"

ஐயா! ஆவணிமீ அ-உ வெளிவந்த 'ஞானசூரியோதய வர்த்தமானியில்' ஒருவர் "ஓர் சைவர்" எனக் கையொப்பமிட்டு 'ஜகத்குரு விசார விவகார விஷயமாய் மத்தியஸ்தரின் தீர்மானம்" என்னும் மகுடத்துடன் ஒரு விஷயம வெளிவந்தது: இவ்விஷயம் எழுதியவர் தாமே தமக்கு மத்தியஸ்தப்பட்டம் புனைந்தார். இவரை "நீவிர் மத்தியஸ்தராக வேண்டும். நீவிர் தீர்மானம் சொல்லவேண்டும். நமது தீர்மானத்துக்குக்கட்டுப்படுவோம்" என்று வுபயவாதிகளும வேண்டிக்கொண்டார்களா? இல்லை! "அரசர் வீட்டு பெண் கல்யாணபபந்தி நிச்சயம்! புருடனுக்குப் பூரணசம்மதம்' என்றபடி வாதிப்பிரதிவாதிகள் இருவரும் கேட்காதிருக்க, தானே மத்தியஸ்தமுரைத்தவிந்தை! ம-ள-ள-ஸ்ரீ சூ. சோமசுந்தரநாயகரோ அவரைச் சேர்ந்தவ வேறெவரோ இவ்வீணவாகமத்திரிகையை விட்டொழியவேண்டி எழுதியிருக்கவோ [illegible] இவர் [illegible] ராயினுமாகுக. இவர்தான் உண்மை [illegible] யாது [illegible] ராத்தராது பண்டிதர் சிலரிடம் காட்டியப்[illegible]காரோ, அவனைக்கொண்டேனும் விஷபத்திரிமேல விஷயம் எழுதி வாங்கி வெளியிடலாகாதா? ஐயோ! அவர் என்செய்வார். இவரோ பண்டிதா வாக்கை மேபுபவா; அவர் சாவகர்த்துக் கேற்பச் சொல்லியிருப்பார். போகட்டும்! எப்படியேனும் ஒருவனைக்கொண்டு ஏதேனும் எழுதித் தம்முட்டாம மகிழ்ந்திடுவாராக. இதில் ஏதோ ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபருக்கு வெகுவாக அவமானம வந்ததாய் இவர் துக்கிக்கிறார். ஐயோ பாவம்! இவர்படுந்துன்பம் என்னாலை சகிக்கமுடியவில்லை. பாருங்கள்! சுத்திச்சுந்திச் சுவகத்தில் வெடித்தபடி' 'மாயாவாதி பேயன்' என்பதாதி தூஷணச்சொற்களன்றி வேறு யாது இவர் எழுதப்போகிறார். வேறு ஏதேனும் [illegible] விஷயம் இவர்க்குத் தெரிந்தால 'சட்டியிலுள்ளது [illegible]யில் வரத்தடையில்லை' [illegible]. இவர் ப்ரம்மவித்[illegible] பத்திராதிபரி [illegible] வேதசிவாகமங்களைப படித்த[illegible] யறிந்ததிலாவது இவ[illegible] ண்டமுனிவா, ஸ்ரீ [illegible]கள் எழுதிய [illegible] நூலறிவிலாவதும்மமபிட்டவரெனச்சொல்லஇவர்பண்டிதாகளாகாம்பின ஸ்ரீ உ-வே-வித்துவான்சித்தாந்தக்காட்டு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியராவது அல்லது ஞானாமிர்தபத்திராதிபராவது (எவ்வளவு அவரவா மதவிஷபத்தில் அவரவர் பாடுபடினும்) சொல்லத்துணிவாரா? இவர்களுக்கு மத்தியஸ்தம செய்பவர் இவரிலும் சிறந்த பண்டிதராக வேண்டுமே. அவ்விருவாதிகளின் மேபட்ட பண்டிதரானோ என்று வெளிப்படுவரேல் இது ஏதோ புத்திக்குதந்திரமிலலாச் சொல என அறிஞர் ஒழிக்கிடுவார். [illegible] இதை ஒருபொருட்டாக வெண்ணாமலும் [illegible] பிறரைத் தூஷிக்காமலும் அவ்வமததார் [illegible] களை வெளியிட்டு அவ்வவ்விஷய அவா[illegible] னையில ஆண்டருள்வீராக.

இங்ஙனம்,

ஓர் சைவப்[illegible].

[illegible]டர்பு.

[illegible] என்னுஞ்சொல் வேதங்களில் உள்ளது [illegible] அச்சொல்லைத் தமது மதப்பெயராய் வழங் [illegible] ஸ்மார்த்தர் என்பதூஉம் எவருமறிவார். இச்சொ [illegible] ரிச்சொல்லாக வேதங்கள் கூறியிருக்க, அச்சொல் [illegible] ஸ்மார்த்தர் மேற்கண்ட பொருட்டுணிபுக்கியைய [illegible] டபடுத்தினர். மற்றவர் தமக்கும்வேதசம்பந்தம்சிறி [illegible] கருதி அவ்வத்துவிதச்சொல்லே வேத [illegible] ல் தமது மதக்கொள்கையைத் தன் [illegible] பற்றி அதுடன் அடைசேர்த்துப்பெ [illegible] வேதங்களில்காணப்பட்ட சொற்கு [illegible] உபசாரமாகக்கொண்டனர். ஸ்மார் [illegible] எவரும் வேதங்களுடன் தந்திரங்கள் [illegible] க்கொண்டவராகவே, அவர்வேதங்களி [illegible] த்தவிரோதம் வரினும் தந்திரங்கூறிய 'பிர [illegible] யைப் பொருட்படுத்தி மகிழ்வார். ஆகலா [illegible] ம் மதங்களுக்கிட்ட பெயர் விசிட்டா [illegible] யன. இனி மாயோபாதான வாதிகள் [illegible] சித்தாந்தங்களில அவர் தமக்கிட்ட பெ [illegible] துவிதம்' என்பது. அம்மாயாவாதிகளே, [illegible] ம் வேறாக வைதிகத்தைக் காட்டவேண்டி [illegible] வலாத்துவிதம்' எனப்பெயரிட்டு வழங்கினர். [illegible] யாம் முற்கூறிய ஐவகைப்பெயர்களுள் விசி [illegible] சுத்தாத்துவிதம் பாஷைத்துவிதம் இச் [illegible] மதத்தவர் தத்தம் மதப்பெயராக வழ [illegible] த்துவிதச்சொல்லே மாயாகாரணவாதி [illegible] ரும் தமது பெயராக்கிக்கொண்டு [illegible] வேறுபட்டமையால் யாம் அவைகளைப [illegible] ட அவரிட்ட சுத்த அடைமேல் மற்றோர் [illegible] மாஞதிகரணம், வியதிகரணம்' எனச்சா [illegible] ன்கியலுடன் வைதிகாத்துவிதத்தை [illegible] மையால் பிறர்கூறிய பெயராய கேவலா [illegible] க்கொண்டே இந்நூலில் வைதிகாத்துவிதத் [illegible] ஞம்என்க. ஆகலால், யாம் அத்துவிதம் ஐவ [illegible] ம், அவற்றிற்குப்பெயரிட்ட தூஉம் எதோ [illegible] எழுதியது, அவ்வச் சித்தாந்திகளிடமா [illegible] பெயலாக் கேட்காதிருந்திருமாந்த [illegible] ய்" என வீண் வாக்காடம்பரம்போ [illegible] ல் பத்திரிகையை நிரப்பி ஆசிரிய [illegible] மையதியார் மயக்குரை பெ [illegible] ட்ட பெயராயின் அதை ஏன் [illegible] பெயராக்கி வழங்கி ஆன் [illegible] பொருளு [illegible] ங்களில் [illegible]

[illegible] பாரோ [illegible] ஸ்சைவ [illegible] வஃ:, [illegible] க:' [illegible]' என்றற்றொடக்கத்துப் பல வாக்கியங்கள் "அத்துவிதியம், ஏகம், கேவலம், கைவல்யம், அத்துவயம் முதலிய சொற்களால் விரித்துரைத்தலால் அம்மாயாவாதிகள் சேர்த்திட்ட அவ்வடைச்சொல்லாய 'கேவலம்' எனும் சொல்லும் பொருட்பொருத்தமுடையதூஉம் வைதிகவழக்கத்துள்ளதூஉம், ஆகலே, யாம் அச்சொல்லை எடுத்துக்கொண்டோம் என்க. இவற்றால் 'யாம் புதுப்பெயரிட்டுப்பயனில் பகுபாடுகூறி னும் என்பது வெற்றுரையாயிற்றெனத் துணிக. இனிவேனும் அகச்சமயம் புறச்சமயம் அகப்புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் என்பனாதிய பகுபாடுகளைப்போல இவையமூலமல்லவென மாயோபாதானவாதிகள் கண்டு தெளிவாராக. மேல் 'அத்துவிதம்' எனும் சொல்லொன்றே வேதங்களிற்காணப்பட, அதை அதிற்கண்ட பொருளில் அமைத்துத் தம்மதப்பெயராக்கி யழைத்துக்கொண்ட வைதிகர் குற்றமிலார் என்பது வெள்ளிடமலைபோல் விளங்கும். ஆகையால் மேற்கூறிப்போந்த நியாயசதங்களால அன்மை அகரப்பொருளாய் அமைவது கூடாதெனத் துணியப்பட்டது. அற்றேல் அத்துவிதச்சொல்லை விரிக்குமிடம் 'கேவலம்' எனுஞ் சொல்லிருப்பதுபோல் 'சுத்தம்' என்னுஞ்சொல்லுமிருத்தலால் 'சுத்தாத்துவிதம்' என்பதூஉம் 'வைதிகாத்துவிதமாகாதோ' எனின் அற்றன்று. சுத்தம் என்னுஞ்சொல் வேதங்களில ஜீவாகளின இயல்பைக்கூறுமிடம உபயோகிக்கப்படினும் மூத்தியியல் கூறுமிடம 'கைவல்யம' முதலிய சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டனவேயன்றி இஃதுபயோகிக்கப் படாமையின், வேதங்களிற்கண்ட அத்துவிதம சுத்தமெனும அடைசேர்க்கவிடம் கொடாது. ஆகலாற்றான அத்துவிதம என்னுஞ்சொல்லை யுபயோகிக்கவேண்டியவிடம் கைவல்யம் என்னுஞ்சொல்லைப் பரியாயமாய் உபயோகிக்கின்ற வேதம் 'சுத்தம், என்னுஞ்சொல்லை உபயோகிக்காது ஒழிந்தது. இதனல் வேதவழக்கிலமைந்த அத்துவிதச்சொல்லைத் தம்மதத்தைக்கூறும பெயராய் வைத்து வழங்கியவர் வைதிகச்சிரேஷ்டராக அவரை வைதிகர் அல்லவென வெகு ஆடம்பரத்துடன் 'அத்துவிதிகள் வைதிகர்களா' என வினவி ஸ்தாபிக்க முயன்ற தான்தோன்றிப்பட்டாமம் தரித்த வித்துவான்வாதம் விளும்பரதிக, மேலே 'ஸ'காரக்குறிப்பொருளையும் அதனியல்பான செம்பொருளின்மையுமட்டில் விரிப்பாம்.

[illegible]

யுமிருப்பார்களே, மாதிரிசொன்னால் அன்றே அவர் விரோதியாவார். விரோதியானால் லாபமெல்லாம் நஷ்டமாய்ப்போம். அப்படியானாலும் நடந்திருக்குமாவென்று பார்த்தால் அவர்கள் எழுதிய பல நியாயகோடிகளமைந்த தீர்மானத்தைக்காணோம். தீர்மானத்தைப்பார்த்தால் அதிலுள்ள உண்மை பொய்மைகளைக்கண்டுபிடிக்கலாம். சாதாரணமாய் யாதொரு காரணத்தினாலாகிலும் நியாயம்போலகாட்டி மாறுபாடு செய்வதுமுண்டு. அப்படிநடந்தார்களோ? உண்மையோடு நடந்தார்களோ என்றுபார்ப்பதற்குத்தீர்மானமில்லையே. இவைகளெல்லாமில்லாமற்போனாலும் போகட்டும். அவர்கள் பேர் ஊர் குலம் கோத்திரம் ஜாதியொன்றும் தெரியவில்லையே. அதுவுந்தெரியாமற் போனாலும்போகட்டும். ஓர் சைவாது பேர் ஊர் குலம் கோத்திரம் தொழில் வயது இவைகளாவது தெரியவேண்டாமா? இவ்வளவுந்தெரியாவிட்டாலும் ஊர் பேர் தொழிலாவது அவசியந்தெரியவேண்டுமே. அதுவுமெழுதினமையை வைத்துக்கொள்வோம். இவர்யெழுதியவைகளுண்மையென வெப்படிநம்பக்கூடும்? இவர்சொல்வது சரியாயிருந்தமென்பதற்கும் சொல்லவேண்டுமே. சொன்னாலும் ஞானமிர்தசாக்ஷியாரைப்புகழ்ந்தும் பரமவித்தியாசாக்ஷியாரையிகழ்ந்தும் எழுதிய ஒருதலைபக்ஷத்தாராயிருப்பதால இவரை யிவாசாக்ஷியாரும் உண்மையென நம்புவது கஷ்டமாமே. இவர்எழுதியதை நம்புதற்குச்சாக்ஷியும் அவசியமன்றோ? அந்த சாக்ஷிக்காரரும் தக்கமதிப்புப்பெற்றவர்களாயிருந்தாலதான் உண்மையென நம்ப இடந்தரும். அப்படிப்பட்ட சாக்ஷிகள் பலரிருப்பது உத்தமோத்தமம். ஆனால் ஓர் சைவர் எழுதியவற்றில ஓர் சாக்ஷிபெறுமிருந்ததாய்ப்புலப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட விஷயத்தை நம்புதல் பார்க்குமிகவரிதுதான. ஆயினும் கட்டாயத்தின் மீது மிகப்பிரயாசையோடு நம்புதலவேண்டும். அதுவும் ஷைசைவர்பொருட்டு நம்பினால் அவர்க்குமிகச் சந்தோஷமாயிருக்கும். பண்டிதர்களுடைய தீர்மானத்தைச்சொல்லிவிட்டு எனதபிப்பிராயமும் அதுவேயாம், என்கிறார். இவ்வளவெழுதிய விவர்க்கு வேறு அபிப்பிராயமெங்கிருந்து வரும்? மற்றப்பண்டிதர் கூட்டத்திற்கு இவர் தலைவரே போலும். அப்படியானால் இனியும் அந்தச்சபையின் பெருமையையுரைக்கவேண்டுவதில்லை. ஷை பண்டிதர்கள் இலக்கண இலக்கியங்களில மாத்திரம் பண்டிதர்களா? மதவிஷயத்திலுமா? இலக்கணஇலக்கியங்களில மாத்திரமென்று சொல்வாயெனின் இதுமதவிஷயமாதலால் வெறும்இலக்கண இலக்கியங்கள் படித்தவர்கள் இதற்குத் தீர்ப்புக்கொடுக்கமாட்டார்கள். மதவிஷயத்திலும பண்டிதர்களாகவேயிருக்கவேண்டும். மதவிஷயத்தில்பண்டிதராயிருக்கவேண்டுமானால் வேதமுதல்சகலசாஸ்திரங்களும படித்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். அப்படிப்படித்தவர்கள் பிராமணர்களே. அதோடுதமிழிலும் பண்டிதர்களாயிருக்கின்றார்களென்றும் ஓர்சைவர்கூறியிருக்கிறார். அப்படியிருப்பாரைகளிலும் பண்டிதர்களாயிருப்பது சிறிதுகஷ்டந்தான். [illegible] எட்டுப்பேர்வரையில் கிடைத்தது [illegible], அதிலும், சைவ, வைஷ்ணவ, ஸ்மார்த்த, மாத்[illegible] அகப்பட்டது மிக அதிசயம். அதிலும மாத்[illegible] அகப்பட்ட அதிசயத்தையென்னென்று

சொல்வேம்! அதிலும்ஒருவிசேஷங்கூறுகின்றார். அது, 'முற்றுங்கேட்டு நெடுநேரஞ்சிந்தித்தது' என்பதே. இப்படிச்சொல்லிவிட்டால் தமது சொல் மிகவுண்மையாய் நம்பிக்கைப்படுமென்று கருதினாராக்கும். இதன்மேலும் இந்நவோர்சைவர் மத்தியஸ்தம் செய்து தீர்மானித்தது பரமவித்தியா பத்திராதிபருக்குத்திருப்தியில்லையாயின் [illegible] திசமஸ்தானத்திலாவதுவேறு எந்தவிடத்திலாவதுகாணும் மயபண்டிதரைச்சேர்த்து இருவரும்வாதித்து முடிவு செய்யட்டுமென்றுகூறுகின்றார். இவர்செய்தமுடி[illegible] அதிருப்திபடுவது கூடாதுபோலும். இவரோ இன[illegible] தெரியவில்லை. இவரெழுதியதோ முற்றும நடப[illegible]தல்ல. அன்றி மத்தியஸ்தஞ்செய்ய இவர் பொது [illegible]மல்ல. அன்றி மத்தியஸ்தா வாதிப்பிரதிகளால் நியமிக்கப்பட்டவருமல்ல. ஆதலால்இவர்மத்தியஸ்தமமத்தியஸ்தமாகாது. பரமவித்தியா பத்திராதிபரை நான்குபண்டிதரைச் சேர்த்துவாதித்துமுடிவுசெய்யட்டுமென்கிறாரே ஞானமிர்தத்தார்தான் அவ்வாறுசெய்யட்டுமே. இவர்க்குஞானமிர்தக்காரர்மாத்திரம் [illegible]மும் ப்ரம்மவித்தியகாரர் மாத்திரம் எட்டியுமானதற்கிவரது அபிமானமன்றி வேறுகாரணமென்னே! இவர் மாத்திரம் பேர் ஊர் குலம் கோத்திரமிவையில்லாத மத்தியஸ்தரை ரகசியமாய் வைத்துக்கொண்டு தீர்மானித்ததாகச் சொல்லி ஞானமிர்தத்தாரறியாமலே அவருக்கு ஜெயவிருது கூறிவிடலாம்; அதற்கிஷ்டப்படாவிடில் ப்ரமமவித்தியாகாரர் மாத்திரம் நாலுபண்டிதரைக் கூட்டிச் சபையில் வாதித்துக் கொள்ளவேண்டுமோ? இது மிக நியாயம.

பரமவித்தியாபத்திரிகையானது ம-ா-ா-ஸ்ரீ சபாபதி நாவலர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகர் ஸ்ரீமான் சிவாசாரியாரவர்களுடையவாதங்களையெல்லாங் கண்டித்துப்பேசிவருவதையும அதற்கு அவர்களில நாவலர் தவிர மற்றவர் மாத்திரம பதில பேசுவதையும் அதற்கு மேல் பரம்மவித்தியா பாய்வதையும அதிலும் நாயகர் மீது அதிகமாய்ப்பாய்வதையும அறியாதவரும் நீலலோசனியைத் தவிர பரமமவித்தியாவைப் பாராதவரும் ஆங்காங்கு சிலரிருக்கக்கூடும். அபபடிப்படடவர்கள் மெச்சும்படி தம்மவரை நோக்கி சபாபதிநாவலர முதலியவர் கண்டித்துத் துகள் துகளாய்ச் சேதித்து வருகிறார்களே; இவைகட்குக்கண்டனமெழுதி யுங்கள் மதத்தை யேன்காட்டிக்கொள்ளவில்லை யென்று கேள்விகேட்டுத் தலைகுனிய வையுங்கள் என்கிறார். இவர் சொல்வதை மெய்யென்று நம்பி இவ்வாறு ப்ரம்மவித்தியா பக்ஷத்தாரைக் கேட்கவருவோரிடத்து ப்ரம்மவித்தியாவை முற்றுங்கொடுத்துவிட்டாற் போதும. பிறகு அந்தவூரில் இந்தச்சைவர் தலை காட்டார். அதிலும் சிறிது நாணமுள்ளவராயின் அவர்[illegible] முன் உயிர் தரித்து வாழ்தலுமரிது.

பின்னுமொரு விசேஷமுளது; அதைச்சொல்லி[illegible]த்திடுவோம். இப்போது வாதம் முதிர்ந்து வந்[illegible]மையாலும ஞானமிர்தத்தார் பல பத்திரிகைகளை[illegible] முன்னரே சேர்த்துப்போய்விட்டமையாலும் சோமசுந்தர நாயகருக்கு விஷய பல மில்லாவிடினும் [illegible] பிரயோக வலிமைபெற்றவராதலால் [illegible]கொண்டு வாத

போலே அதனைப்போது இனிய வாய தண்டத்தால் [illegible]டு இப்போது வலிமை குன்றியிருப்பதா [illegible] இனி அவர் வெளிவரினும் அதற்குத்தக்க மெல்லிய [illegible]தண்டம் பலமாய் வைத்திருப்பதாலும் விஷ்ணுவே பிரமபதி, சிவன் பரமபதியன்றெனச் சதாசைவரோடு எதிர் வாதஞ்செய்யும் சைவர்க்கு ஜென்மத்துவேஷியான ஸ்ரீமான் சித்தாந்தக்காடு சிவாசா சாரியாரவர்கள் ஏதோ காரணத்தால் ஞானமிர்தத்தாருக்குத் துணையாக எழுதி ய[illegible]கெல்லாம் பதில் வந்துவிட்டமையாலும் பாக்கிக்கின் [illegible] துகொண்டிருக்கின்றமையாலும் ஞா. நா. இவர் க[illegible]ந்தது, அவாகளுக்குச்சார்பாய் மேலெழுந்த வாரி யா[illegible] தூஷணைசெய்யும் சிலர்க்குச்சமயோசிதமானசமா தானங்கூறியும இணையில்லாமை காரணமாக அவர்களைப் பொருள் படுத்தாது விடடும் பதில் வந்திருக்கின்றமையாலும் இனி இவரது சைவசித்தாந்த (உண்மையானசைவ சித்தாந்தமன்று) த்துக்கு எங்கே கெடுதிவருகிறதோ வென்று பயந்து, "இனி இவ்விவகாரங்களைப் பத்திரிகைகளிற் பரப்பாமல் இதோடு முடிவுகட்டுவதே நன்மையென்றும் (மத்தியஸ்தர்கள்) செப்பினாகள்" என்று மாடபிள்ளைத் தோழனைப்போன்ற அம்மபதியஸ்தா தலையில் அபதச்சு மையை வைத்துவிட்டார் ஓர் சைவர்.

மற்றப்படிக்ஷை ஓர் சைவர் வரைந்த அளவில்லாத்தூஷணைகளுக்கு நாம் பதில கொடாதிருப்பதே நன்றெனமௌனஞ்சாதிக்கின்றோம்.

சைவபாநு.

விளம்பரம்

பிரமவித்தியா யந்திரசாலையில்

அச்சிட்டப்பட்டு விற்பனைக்குத் தயாராகவிருக்கும

ஸம்ஸ்கிருதபுத்தகங்கள்

சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி:— இஃது ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் பௌத்திரரான ஸ்ரீமத் நீலகண்டதீக்ஷிதரவர்களால இயற்றப்பட்டது. பரமசிவனது பெருமையை நன்கு எடுத்து [illegible]கின்றமையால், சாம்பவர்களனைவரும்இதனைப்பெறவேண்டுவது அத்தியாவசியகம். இதன்விலை அணா 1.

வேதஸாரசிவ ஸஹஸ்ரநாமம்.—இஃது பரசிவபரமான [illegible] ஸகஸ்ரங்களில் வேதங்களால் படிக்கப்பட்டிருக்கும் [illegible] நாமங்களை இனிதுவிளக்கப்பெற்றது. இதன்விலைஅணா-2

புருஷஸூக்தபாஷ்யம்:— இஃது புருஷஸூக்தத்திற்குச் சாம்பசித்தாந்தாநுசாரிபாஷ்யம் இஃது அச்சிடப்படுவதற்கு முன்னரே பல சாம்பவர்களால் முன்பணங்கட்டப்பட்டுப் புத்தகங்கள் சிலவாயினமையால் வேண்டுபவர்கள் அதிசீக்கிரத்திற்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இதன் விலை அணா 6.

ரா. நாராயணசாமிஐயர்.

மானேஜர்.

விஜயத்துவஜம்.

இப்பெயர்வாய்ந்த தமிழ்ப்பத்திரிகை சென்ற [illegible]ரிமாத முதல் மாதம் ஒருமுறை சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாயந்திர சாலையிலிருந்து வெளியாகிவருகின்றது. இது சாய்க் ஒருபாரங்கொண்டது: இதன் கையொப்பக்கிரயம் மிகச்சொற்பமானது சமயாபிமானிகள் யாவரும் எளிதில் வாங்கி வாசிக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்துக்கொண்டே இப்படிச்சொற்பவிலை வைக்கலாயிற்று. இதன் விலையைப்பார்க்கும் பொழுதே இது வேறெவித லாபத்தையுங்கருதிவெளியிடப்படுவதன்றென நன்றாக விளங்கும்.

கையொப்ப பணவிபரம்.

இந்தியாவிற்கு	வருஷம்	1-க்கு	அணா 4.
இலங்கைக்கு	ஷை	1-	அணா 7.
10 பத்திரிகைக்கு	ஷை	1-	1—0—0
15	ஷை		1—5—0
25	ஷை		2—5—0
50	ஷை		4—4—0
100	ஷை		8—2—0

தனிப்பத்திரிகை விலை ஒரு பைசா.

முன்பணம் அனுப்பாதவர்க்குப் பத்திரிகைஅனுப்பப்படமாட்டாதென்பது கண்டிப்பான வார்த்தையாம்.

கையொப்பக்கிரயம் கடிதமுதலியவை அனுப்புவோர் அடியிற்கண்ட எமக்கு அனுப்புதல்வேண்டும். கையொப்பத் தொகை வேபிலாகவும் அனுப்பலாம்

சி. தாமோதரம்பிள்ளை.

விஜயத்துவஜ பத்திராதிபர்

ப்ரம்மவித்தியாயந்திரசாலை,சிதம்பரம்

அறிக்கை.

ஐயா!

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகைக்கு வெளியூர் ஏஜண்டாக K. நாராயணராவ என்பவரை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறபடியால் அவரிடம் ரசீதுபெற்றுக்கொண்டு அவரவர்களால் சேரவேண்டிய பாக்கியை அட்டியில்லாமல் நமதன்பர்கள் தயைபுரிந்து கொடுக்க ஆதரித்துவருவார்களாக. சென்றமாதம் யாம்விசேஷ அறிக்கையின் கீழ் தெரிவித்தபிரகாரம் அவரவர்கள் பாக்கியைத்தடையின்றிக்கொடுத்துவிடக்கோருகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

Chidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No 28 Sankalooneer Pilliarkoil Street.

ப்ரம்ம

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

BRAHMAVIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிற் பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

...புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஞு ஆவணிமீ ௪-உ ஜ1892ஞு ஆகஸ்டுமீ 22உ [இலக்கம் க...

பத்திரிகையம்.

இந்தியாவிற்கு	வருஷமீ	1 - இ	3 0 0
ஷை	மாசம்	[illegible] - இ	1 8 0
ஷை	மாசம்	[illegible] - இ	0 14 0
ஷை	1-காபி		0 3 0
இலங்கைக்கு	வருஷம்	1 - இ	3 8 0

உபாத்தியாயர் அனுமதியின் பேரில் எழுதிக்கொள்ளும் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கர்களுக்கும், தர்மப்பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் ரூ 1-8-0. சென்னை இ-டி-சொசைட்டி சார்டர்பெற்ற பிரசங்கிகளுக்கும், கிராமத்தில பதின்மர் கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பத்தின்பேரில் படித்துப்போதிக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஞு 1-க்கு அணா 12 க்குங்கொடுக்கப்படும்.

This [illegible] devoted to Arian Religion, Philosophy Literature &c. Conducted by Pandit [illegible] Srinivasa Sastriar. Under the kind patronage of [illegible] Raja Baskara Sethupathi — Ramnad

மஹா-ஸ்ரீ சூளை. சோமசுந்தரநாயகரது.

ஆபாசவிடை

(226-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சென்ற12. வது பத்திரிகையில் எழுதியவிஷயம்போக மற்றப்படி 6, 7, 8, ஆகிய மூன்றிலக்கங்களிலு முள்ளவிஷயங்களுக்குப் பதிலெழுதுவதாய்ப் பகர்ந்திருந்தோம். இப்போது அதற்கு முன்விஷயங்களிலுமசிலபேசவேண்டியிருப்பதால அதைப்பற்றிச் சிறிதுவரைய பரம்மவித்தியாபத்திரிகையார் இடந்தரமன்றாடுகின்றனம்.

[illegible] நாபகா காட்டிய 'புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்' [illegible]னும செய்யுளில் பொற்பணி அபேதமும, இருள் வெளிபேதமும், சொற்பொருள் பேதாபேதமும் எனக் கூறியிருக்கின்றது. பொனபணி அபேதமென்பது சரிதான். இருளும வெளியும் பேதமாதல யாங்ஙனம்அமையுமி! இருளென்பது பொருளல்ல; ஒளியினது குறைவாகும். வெளியென்பது ஆகாயம; அது ஒருபொருள்தான். ஆகாயம் என்னும் பொருளும இருளெனனும ஒளியின் குறைவும் எங்ஙனம் வேறுமி! ஆகாயத்தின் கண, இருள், வந்து போதலின் வேறெனப்பகாவா பென்னின அஃது பொருந்திலது.

பஞ்சபூதங்களில ஆகாயம முதற்பூதம. அதினின்றும் வாயு உற்பத்தி; அதினின்றும் தேயு உற்பத்தி; அதினின்றும அப்பு உற்பத்தி; அதினின்றும் பிருதிவியுற்பத்தி. இவை யொன்றற்கொன்று காரண காரியங்களாம. அவைகளில் பிருதிவி காரியம; அப்புக்காரணம். அப்புக்காரியம; தேயு காரணம. தேயு காரியம்; வாயு காரணம்; வாயு காரியம்; ஆகாயம காரணம். காரணத்துக்கும் காரியத்துக்கும் என்றும அபின்னமேயாம. முன்னுரைத்தவாறு ஆகாயத்தினின்றும் வாயு உற்பத்தி. இதில் ஆகாயம காரணம்; வாயு காரியம். ஆகாயத்திற்கும் வாயுவுக்கும முதற்காரண காரிய சமபந்தமிருப்பதால அபின்னமே. எப்படிப்பஞ்சும் நூலும் காரணமுங்காரியமுமோ, எப்படி அபின்னமோ, அப்படியே ஆகாயமும் வாயுவுமாம். அதன் பேரில் வாயுவினின்றுந் தேயு உற்பத்தி. வாயு காரணம; தேயு காரியம. வாயுவுக்குந் தேயுவுக்கும் முதற்காரணகாரிய சம்பந்தமிருப்பதால் அபின்னமே. எப்படி நூலும ஆடையும் காரணகாரியமோ எப்படி அபின்னமோ அப்படியே வாயுவுந்தேயுவுமாம். பஞ்சினது காரியம நூல, நூலினது காரியம் ஆடை. பஞ்சினுக்கு அபின்னம் நூல நூலினுக்கு அபின்னம் ஆடை. ஆடை, நூலினுக்கு மாத்திரம் அபின்னமன்று; பஞ்சினுக்கும் அபின்னமாம. அங்ஙனமே ஆகாயத்தினது காரியம வாயு; வாயுவினது காரியம் தேயு. ஆகாயத்தினுக்கு அபின்னம் வாயு; வாயுவுக்கு அபின்னம் தேயு. தேயுவுக்கு மாத்திரம் அபின்னமன்று; ஆகாயமும் அபின்னமாம்.

இனித்தேயுவினது குணம் ஒளி; ஒளியினதுகுறைவே இருள். ஒளி வேறு, இருள் வேறன்று. ஒளியைவிட இருள் வேறு என்று கூறின் ஒளியென்னுங்குணத்தைத் தேயுப் பெற்றிருப்பது போல ஒளியின் குறைவான இருளைப்பெற்றிருக்க வொரு பொருள் வேண்டும். அப்படிப்பட்டபொருளொன்றிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. [illegible] த வாயிலாகப்பார்ப்போம். பகல் [illegible] இரவில் [illegible]ளுத்தி வைக்குங்கால் அது எரிய எரிய [illegible]முன் அங்கிருந்த இருள் காணப்படாது போய் ஒளி [illegible]குதியாகின்றது. பின் அது அவிய் அவிய ஒளி [illegible] பட்டு இருள் மேற்படுகின்றது. [illegible]த் தறிக்க குறைவுபடுகின்றது. நீட்சிக்கும் குறைவுக்கும் இடமாம் பொருள் ஒன்றேயொழிய இரண்டன்று. அவ்வாறே ஒளிக்கும் இருளுக்கும் இடம் பொருளிரண்டல்ல; ஒன்றேயாம். ஒளியென்னுங்குணத்தையெக் குணியாகிப்பெற்றிருக்கின்றதோ, அதுவே இருளென்னும் அதன் குறைவையுங் குணியாகிப்பெற்றிருக்கின்றது. அக்குணி தேயுவாம். இரண்டுங்குண (ஒன்று சேஷமானாலை ஒன்றிருந்த போது மற்றொன்றிருக்கவில்லை. யெனின் அவ்விரண்டும் சேர்வதோர முன்னனவாக[illegible] ஒன்றிருந்தபோதொன்றிரா. நீட்சிக்குறுகலான இருதன்மையுமொன்றிருந்தபோதொன்றிருக்கின்றதா? இல்லையே. அப்படியிருந்தும ஒரு கழிக்கு நீட்சிகுறுகல்கள்குண[illegible] அங்ஙனமே தேயுவுக்கு ஒளியும இருளும்சேஷங்களாய[illegible]

தேயுவானது முனகூறியபடி ஆகாயத்தின் காரியத்துங் காரியமாம; ஆடை, பஞ்சினது காரியத்தினுக் காரியமபோல. எப்படி ஆடை, பஞ்சினுக்கு அபின்னமோ அப்படியே தேயு, ஆகாயத்திறுக்கு அபின்னமேயாம. அப்படி ஆடையின் நீட்சிகுறுகலகளுக்குப் பஞ்சு அபின்னமோ, அப்படியே தேயுவின் ஒளி அதன் குறைவான இருள்களுக்கு ஆகாயம அபின்னமேயாம். குறுகலான கழியிருப்பது போல ஒளியின் குறைவான தேயு இருக்கிறதாவென்று சங்கைபண்ணக்கூடும். அதுண்மைதான. அதற்குத்தாஞ்சொலலுகின்றோம. உஷ்ணத்தோடுகூடிய நீரில ஒளி காணப்படவில்லை. உஷ்ணநீரில தேயு இருப்பதாய் ஒத்துக்கொள்வோம். அதன்கண் ஒளியிருக்கின்றதா? இருள நிறைந்த ஓரறையில கொதிக்கும நீரைக்கொண்டுபோய் வைத்தால அங்குள்ள இருள் ஓடிப்போகின்றதா? இல்லையே. இதனால தேயுவினிடத்தில ஒளியும் அதன் குறைவான இருளுமிருப்பனவாய் ஏற்படுகின்றது. ஆகாயத்தில ஒளியாவதிருக்கக்காணகின்றோம; இருளாவதிருக்கக்காணகின்றோம். ஆடையினிடத்தில் நீட்சியாதல் குறுகலாதலிருக்கக்காண்கின்றது போலாம். ஆகாயத்தில் என்று தேயு உளதாமோ அன்று ஒளியாதல இருளாதல் இல்லாதிராது. அங்ஙனமே என்று பஞ்சின்கண் ஆடையுளதாமோ அன்று நீட்சியாதல குறுகலாதல் இல்லாதிராது.

இதுவரையில் எழுதிவந்த நியாயங்களால் வெளியின்கண் இருள் பின்னமென்று கூறுதல் ஒவ்வாது; அபின்னமென்றே கூறுதல் தகுதியாம்.

இன்னும் வரும். ஆரியன்.

பரம்மவித்தியாபத்திரிகையில் வரைந்த வினாக்கட்குவிடை

'அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் தொன்மைவிளக்கம்.'

1. பெரியபுராணத்துட்கூறிய ஆயிரம்வருஷங்களுக்கு[illegible]ட்பட்டு நடந்த கண்ணப்பர் [illegible] சமயாசாரியர்களென்னும் நால்வர் [illegible]த்துக்கலியுகம் இரண்டாயிரம் [illegible]ன் அவதரித்த [illegible] ஆதிசைவர் [illegible]வெளி [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜீ ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்[illegible]

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

[illegible] பிரியமுள்ள வைதிகவாரணர்களாகிய த ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

[illegible] முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியாபத்திரி[illegible]

[illegible]ரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த [illegible]

[illegible] தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த [illegible] தெரிவிக்[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

சிதம்பரம்:—[illegible] ௵ புரட்டாசி மீ 6உ

ஆரியாசாரரகசியம்.
விடியற்காலப்படலம்
பிராணாயாமம்
தொடர்பு.

ஐயன்மீர்! மேற்குறித்த பிராணாயாமத்தில் ஒவ்வொருவருடைய தவாக்குமுலும் ஒவ்வொரு ஆச்சிரமத்தவர்க்கும் மூக்கைப்பிடிக்கும் முத்திரைகள் வேறுபடுகின்றன. அதற்குக் காரணங்கள் பல. அவைகளை எடுத்து விரிப்பதற்கு முன் பிராணாயாமத்தின் குழலிபல அறியவேண்டியது இன்றியமையாதது. இவ்விஷயத்தில் யோகநூல்கள், 'பிராணாயாமத்தை அறியவிரும்புவோன பதினான்கு நாடிகளின் இயலை அறியவேண்டும்' என மொழிகின்றன. அந்நாடிகள் பதினான்கையும் வருமாறு:—"இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, ஸரஸ்வதி, வாருணி, பூஷை, ஹஸ்திஜிஹ்வை, யசஸ்விநி, விச்வோதரை, குஹூ, சங்கினி, பயஸ்விநி, அலம்புசை, காந்தாரி, எனபன.

மண்ணில மக்களின் அகிலேபின்கண் தோன்றும் நரம்புகளுக்கொப்ப, நான்முகத்தாலன்றி மற்றெவ்வராலும் அறியப்படாத எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகள் சரீரத்தடங்கியிருப்பினும், அவையெல்லாம் மேற்கூறப்பட்ட பதினான்கு நாடிகளின் கிளைகளாகையால், பிராணாயாமத்தால் அப்பதினான்கு நாடிகள் சோதிக்கப்பட்டால் மரத்துக்கு வேரில்விட்ட நீரால் கிளைகள் தழைப்பது போல மற்றெல்லா நாடிகளும் வலியுறுமென்பது ஆசிரியர், யோகீசுரர் கருத்து. இம்மேன்மையாக, நாடிகளைச் சோதிக்க பல பிணங்களை அறுத்துச் சோதித்தவிடம் யோகநூல் சொல்லியபடி அவ்வவ்வமைப்புள்ள நாடிகளை அவ்வவ்விடங்களில் காணவில்லை" என்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி முன் யோகசாஸ்திரத்தின் சரித்திரம் எழுதியவிடம் "சரீரத்துள்ள உருப்புகெட்டாலன்றி உயிர் வெளியேறாது" என்பதாய் நியாயங்காட்டி எழுதிமுடித்தோம். இங்கு பிரகரணமாகவே சுருக்கிச் சிறிதெழுதுவாம். ஐயன்மீர்! சிறிதுணரவேண்டும். சரீரத்தைவிட்டு பிராணவாயு வெளியேறவேண்டுமானால், சரீரவுறுப்பின் அமைப்பு ஒருவாறு கெட்டிடவேண்டும். அங்ஙனம் கெடுதலுமில்லாமல் [illegible].

[illegible]

சரீரயந்திரம் நல்லமைப்பிலிருக்கும்வரையில் பிராணன் நிலைபெறுமென்பதும், அந்நிலை குறைய அது வெளிப்படுமென்பதும ஆயுள் வேதமறிவுமவிந்த ஆன்றோர் கொள்கை. ஆயின், பிராணன் சரீரத்தைவிடுவது அதன் அமைப்பு குலைந்தமையால் என்றறிந்தவொருவர் அக்குலைதலைமைபட்டற்ற பிணத்தைப்பலவாறு அறுத்துச் சோதித்தாலும உயிருள்ளநிலையில் சரீரத்திலமைந்தவமைப்பை அறிவதெவ்வாறு? பின்பிணமறுத்து அதனல் துணியும துணிபு உயிருள்ள சரீரநிலையைக்காட்டிய யோகநூலுண்மையைத் தூஷிப்பதேதுவாகாது. மேல பிணமறுத்துத் துணியும சரீரநிலைத்துணிபு எப்பயனைக்கருதி எனின? ஸ்தூலநாடிகளில் அமையும வாதபித்த கபங்களின இயலைக்கூறிய வைத்தியசாஸ்திரத்திற்கு இது மிகவும் உபயோகமாகும் என்றறிக. ஆதலாற்றான் தன்வந்தரிபகவான் வைத்தியத்தில் "கண்கூடாக்கண்டதையும், நந்நூற்பயின்றறிந்ததையும் ஒன்றுபடுத்திககண்டாற்றான அறிவு முதன்மைபெறும"என்றார் ஆயின், பிணமறுத்தறியுமஉண்மைபோகத்துக்கெவ்விஷயத்துமஉபயோகமிலலைஎன்றறிக ஆதலால்நேரில அறுத்துப்பாராதுத்துணிந்தவுண்மைசூக்குமயோகவிவரணவிஷயத்தில எவ்வாற்றானும சோநிடாதறிக. மேல் வைத்தியசாஸ்திரங்களிலும, உயிருடன் உள்ளசரீரநிலை விஷயத்தில, உள்நோக்கால உணர்ந்து சுவானுபவத்திற கொண்டு நிற்கும யோகிகள் கூற்றே பிரமாணமாகவெடுக்கப்படுகின்றமையால் அவர்கண்ட சூக்குமவழியே நண்ணுபிரமாணமாமென்க. மேலே "யாம நேரில காணாததும, பொய்புமான நாடி ஞானம் நற்பயனளித்தல் ஒவ்வாது" எனப்பிடிவாதம் பேசுதல அழகன்று. உலகத்தில கருடனிலும வேறான எமமனிதனும செய்யுங்கருடபாவனை விஷம ஒழியும விஷயத்தில பயன்படுவதால் எனக சோதித்தறிபவர். பாவனைபயக்கும பயன் அனந்தமெனக்கொண்டார். ஆதலால, நேரில்கண்டபடி அமையாதவமைப்புள்ள நாடிகளை யோகீசுரன் எடுத்துக்காட்டிடினும அவைகளை அவர் கூறியவியலபினவெனமேவுமேயிப் பிராணாயாம முதலிய செயல நற்பயனளிப்பதில் ஏதும் ஐயமிலலை. இனி அந்நாடிகளை மனதாரபாவித்து அவைகளைச்சுத்திசெய்யவேண்டி அந்த யோக நூலாசிரியர் அவற்றின்நிலையை ஒருவாறுவருமாறு குறித்தனர். அவற்றுள்சுழுமுனைஎன்னும்திவ்விய நாடி ஒன்றுளது; அதுமூலத்தினின்று மேலேசெல்வது, அதிசூக்குமமாயுள்ளது, நீர்மையாயது. அதற்கு வைணவியெனஒருபெயருண்டு. [illegible] கபாலத்தின்

[illegible]

மேலும் பன்னிரண்டு அங்குலம் சென்று அவாதசாந்தஸ்தானத்துள்ள விந்துசதாசிவன் திருவடிகளில் முடிவுபெற்றது. புலன்களுக்ககப்படாது, யோகிகளின் உயிர்நிலை சரீரவேதாகமங்களிலும் புகழ்ப்பெற்றது. இந்நாடித்தானம மேற்றிசையார் எப்பாடுபெட்டும் எத்துணைப்பிணம அறுத்தும் துணிபப்பெறுத, சுவாசவித்யாசத்துக்கு மூலகாரணம (நமது நாசியில் ஒவ்வொருமுகூர்த்தத்துக்கொருமுறை சுவாசம் மாறிமாறி இடதுபுறம் வலதுபுறங்களில் சஞ்சரிதது வருவதனுடவம்) நாசியில இக்காலத்துப்பாமரரும அனுபவிக்கக்கூடிய சுவாசவித்தியாசத்தால் இதனுண்மையை ஊகிக்கலாம். அதனாற்றான் பிராணவாயு நாசியில மாறிவரும் என்பதைச்சரீரத்தில் பிராணன் சஞ்சரிக்கும் வழியைச்சொல்லுமிடமகூறிவோம. வேதத்துள் "இருதயததுள்ள நாடிகள நூறும ஒன்றும. அவற்றுள், ஒன்று கபாலத்தைக்கடந்தது. அதன் வழிசெல்லுபவன் அமிருதனுவான (முக்திபெறுவான்) மற்றைவழிசெலலுபவன் பலவிடம பிறப்பான்"என்பதாதிபல வசனஙகளுள், இங்கு கபாலத்தைக்கடந்தது என்றதனுல, இந்நாடி கபாலத்தின் மேலும் வியாபித்தது வெளிபபடை. ஒன்றென்றது, சுழிமுனையைக்குறித்தது. அந்நாடியினிடதுபுறததுள்ள நாடிகள் நான்கு "இடை, காந்தாரி, சங்கினி, ஹஸ்திஜிக்குவா" என்பன. இவைமுறைபே இடதுபுறத்து மூக்கு, கண், காது, கால்,இவற்றினளவு நீணடன. அங்ஙனம வலதுபுறத்திலும் நான்கு நாடிகளுள. அவை பிங்கலை, பூஷை, பயஸ்வினி, யசஸ்வினி" எனபன. அவை முறையே வலதுபுறத்து மூக்கு, கண், காது, கால இவற்றை வியாபித்தன. "ஸரஸ்வதி" என்னும் நாடி நாவில் பரவியது. இந்நாடி கந்தம தொடங்கி நாவளாயில பிராணஸ்தானமாய் லம்பிகைமுதலிய யோகங்கட்கு மிகவும் உபயோகமுள்ளதாயும், நாதோபாஸ்திசெய்பவர்க்கு நாதமார்க்கம் காட்டும கருவியாயும் இருப்பது. "விசுவோதரை" என்னும நாடி கந்தமுதல துந்திவரையில் நீண்டது. அலம்புஸை "கந்தமுதல குதம வரையில் உள்ளது. குஹூ"என்பது கந்தந்தொடங்கி ஆண்குறிவரையில் இருப்பது. "அரிணி" என்பது சரீரம் எல்லாம வியாபித்து நிற்பது. இங்ஙனம பதினனகு நாடிகளின் இடத்தைக்குறித்தோம்; இதன் விரிவையறிய விரும்புவோர் யோகசாஸ்திரத்தைக்கண்டு தெளிக. இந்நாடிகள் ஒரு கொடிவடிவங்கொண்டு சரீரத்தைவியாபிப்பதில்லை. இவற்றுள்சுழுமுனையைத்தவிர்த்து மற்றவை எல்லாம் பலகிளைகளாய்வியாபிக்கின்றன. இவற்றின் கிளைகள் மிகச்சூக்குமங்கள். கண்முதலியபுலன்களை வியாபிக்கும் நாடிகள் அவற்றின்வழி காணவேண்டிய விஷயங்களைக்கவர்ந்து மனத்திடம் சேர்க்கும்.

[illegible]

ஆயின், நம்முன்னோர் அறியாத நாடிமார்க்கத்தை வேறு யாவரும் அறிந்தார் என்பதும் வெற்றுரையேயென்க. பிராணாயாமக்கிரமத்தில் முக்கியமாய் எவரும் இடை, பிங்கலை, சுழுமுனைகளின் சொரூபமறியவேண்டும். அவற்றுள் இடை என்பது, கபப்பிரதானமானதும், சந்திரநாடி எனப்பெயர்பெற்றதுமாம். பிங்கலை என்பது, பித்தப்பிரதானமும், சூரியநாடி எனவும் சொல்லப்படும். வைத்தியத்தில் பிங்கலை வாதநாடி என்றும், [illegible] வாதநாடி என்றும், சுழுமுனை கபநாடி எனவும் [illegible]டது. ஆயினும், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனு[ம் மூ]ன்று. தேயுக்களுக்கும் ஆதாரமெனவே இம்மூன்று நாடிகளும்யோகத்தில் துணியப்பட்டன. ஆயின் சுவானுபவத்தால்உயிருடன்உள்ளசரீரத்தை நன்குசோதித்தமகானுபாவராகிய யோகிகள் அனுபவம் இவ்விடயத்தில் பிரமாணமாவது போல ஸ்தூலசோதனைசெய்த வைத்யானுபவம் பிரமாணமாகாது. ஆகலால யோகிகள் கண்டெடுத்தஜீவரத்தினமாகிய பிராணாயாமத்துக்கு பூரணப்பயன்சித்திக்கவேண்டுமாயின், யோகிகள்கண்டவழியே அநுஷ்டிக்கவேண்டும். வைத்தியர் கொண்டவழிகூடாது. அதைஅநுசரித்தே சாஸ்திரங்களில் முத்திரைகளின் பேதங்கள்சொல்லப்பட்டன. பிரமசாரியானவன் பெருவிரலாலும், பவித்திரவிரலாலும், பிராணாயாமமுத்திரையைக்கூட்டுவான் என்றும், கிருகஸ்தன் பெருவிரலாலும், மற்ற நான்குவிரல்களாலும் முத்திரையைக்கூட்டுவான் என்றும் வேதாநுசாரி நூல்கள் விதிக்கின்றன. முதலில பிரமசாரி கொள்ளும் முத்திரையைப்பற்றி நிரூபிப்பாம.

மற்றது வரும்.

வேதாகமப்பிராமாணயம.

தொடர்பு.

ஐய, வேதங்கள், தருமசாஸ்திரங்கள், புராணங்கள் இவைவியாப்பிய வியாபகபாவங்கள் பெற்றனவென்பது எல்லோரும் அறிந்ததேயன்றோ? அங்ஙனமிருந்தும் ஒன்றை ஒன்றுபாதிக்கலாவது, ஒன்றை ஒன்று சங்கோசிக்கலாவது கண்டோமில்லை. இனிச்சிலவிஷயங்களில் [illegible]டில வேதங்கள் பிரபலமும், ஸ்மிருதிகள் துர்ப்பலமும் ஆகின்றனவாதலின் அதன வழிபோகாது திருஷ்டாந்தத்துடன் வியாப்பிய வியாபகங்கட்கு விரோதாபாவத்தைக்காட்டுவாம. உபநிடம, ப்ரமசூத்திரம் இவைவியாப்பியமும வியாபகமுமாகவிருப்பினும் இதையும், [illegible]

[illegible]

காண்டமும் வியாப்பிய வியாபகமாகவிருக்க ஒன்றை ஒன்று பாதிக்கக்காணோம். ஒவ்வொரு சாஸ்திரங்களிலும் விரித்தநூல் வியாபகமும், சிறிது சங்கிரக நூல்வியாப்பியமும் ஆயினும் அவற்றிற்குஒன்றற்கொன்று பாதகிய பாதகபாவம் இல்லை ஒன்றுக்கொன்றுபிரமாணத்தன்மையிலும் குறைவில்லை. பாருங்கள்! விடாப நமய்ச்சதகோடி கிரந்தசங்கியையுடன் இருந்த புராணத்தை நான்குலக்ஷம் கிரந்தங்களாக வியாதமுனிவர் குறுக்கினர்; ஆகவேஇது அப்பிரமாண மென்றாவது, உண்மை நூல் அன்றென்றாவது சொல்வார் உண்டோ? ஒன்று பொதுவும், மற்றது சிறப்புமாகத் துணியப்பட்ட விதிகள் மாத்திரம் விசேடத்தால சாமானயம் பாதிக்கப்படுமே; அதுபோல் வேதாகமங்களும ஆகாதோவெனின், அவைகளில் வேதாகமங்களுக்குள்ளபொது, சிறப்புத்தன்மை துணியப்படாமையின் அதுபொருந்தாதறிக. ஆயின், வேதாங்கங்கள்ஒன்றையொன்றுசங்கோசம்செய்யும்பிரமாணமாகாது. ஆகவேவேதாகமங்களுக்குப்பொதுச் சிறப்புத்தன்மை கூறி அதுபட்டேடு ஆகமங்களைச் சிறப்பிக்க முயன்றது பயன்பெறாதறிக மேற்காட்டியபடிவேசங்கள்பலவேறுவேதங்களைக்குறிக்கும் என்றதுமெற்றுரையே இனிப்பாசிலனருள்வாக்காகப்பற்றியே. ஆகமங்கள் பிரமாணமுதல்களெனக்கொள்ளின் அப்பரமசிவமே திருவாய்மலர்க்தருளியகாரு அவ்வவ்வாகமங்கள் கூறுகலாம், வாமம், சோமம், லாகுடம் இவைகளும மற்றைச்சக்கிபாகமங்களும் என் வேதத்திலுமங்கமாயாவது, சாமாயாவது பிரமாணமாகக்கூடாது? மேல் சிவாகமம் எல்லாம் பிரமாணமே எனில் [illegible] [illegible] || [illegible]', என்று பாரதம், பாஞ்சராத்திரம், யோகநூல், உலோகாயதம் இவற்றை எல்லாம இளம்பிறையணியபிரானியற்றினன் எனப்பெறப்படுதலாலும் [illegible] [illegible]" என்றுபுராணங்களில் ஸர்வவித்தைகளையும் முதலில் சிருட்டிப்பவர் என்றும சர்வவித்தைகளுக்கும் நாயகன் என்றும கூறப்படுதலால பாஞ்சராத்திராதி தந்திரங்களும பிரமாணமாமோ? "வேறுபுராணங்கள் நிந்திக்காத சிவவசனமே பிரமாணம்" "பாஞ்சராத்திரத்திலும் பௌத்தத்திலும காளாமுகத்திலும்பற்றுற்றுத்தீக்கைபெறுவீர்" என்று புராணம் பாஞ்சராத்திரத்தை நிந்தித்ததால், அவையொழிந்த சிவாகமங்கள் பிரமாணமுதலே" எனில் அதுவும்பொருந்தாது. நீவிர் சித்தாந்தமெனக்கூறும் [illegible]

[illegible]

காதிகளையும் சிவபுராணம் வாயுசங்கிதையில் நிந்தித்திரு த்தற்குக்கதியாது விடுவீர். சிவபுராணத்தில் வாயுசங்கிதை இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் [illegible] என்றுள்ள வசனம்.

சிவாகமம் சிரௌதம அச்சிரௌதமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் வேதஸாரம சிரௌதமெனப்படும். [illegible] ஸ்வதந்திரம எனப்படும். அது இருபத்தெட்டு. காமிகமுதலியது அச்சித்தாந்தம் எனப்பெயர் என்றுபொருள்படுதலாலென்க. மேலும் கொள்ளத்தகும ஆகமங்களை நிந்தித்த பல வசனங்களுள. விரிவஞ்சிவிடுத்தோம். இவ்வளவு வசனங்களுக்குக் கதிசொல்லவேண்டிய பாரம் தாங்கிரிகா தலைச்சுமை என்க. இனி வேதானுசாரியாகமே பிரமாணமென்பீரேல், வேதநிந்தைகாணப்படலால் பாஞ்சராத்திரம அப்பிரமாணம் என்பதுபோல வேதத்தையனுசரியாத வேதநிந்தக ஆகமங்கள் அப்பிரமாணமென்ல எவர்க்கும் சம்மதமே. சிவவாக்கியங்களாகிய எல்லா ஆகமங்களும் முக்குணங்கடந்து மும்மூர்த்திகளிலும் வேறாய தனிக்குறிபெற்ற எமதுபிரானது பெருமையைக் கூறுவன அலல; அவர் வழிபாட்டையே கூறுகிற்பனவும் அல்ல. சில சிவவாக்கியமெனப்படும் ஆகமங்களிற்றானே புருடபலி, மயானவாசம், கபாலத்துடபுசித்தல், பைரவவழிபாடுமுதலிய அருவருக்கத்தக்க விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. இனி இவையெல்லாம் வாமஸோமலாகுடாதி தந்திரங்களிற்றானே காணலாம். அவை அப்பிரமாணம எனபீரேல அதற்குப் பிரமாணமேது? சித்தாந்த ஆகமங்களில அவை தள்ளத்தக்கனவெனக் கூறப்பட்டன என்பீர். அங்ஙனமாயின், அவ்வாகமங்கள் தூஷிக்கின்றமையால சித்தாந்தமென வழங்கப்படும நுமது ஆகமம் ஏன் அப்பிரமாணம் ஆகாது? பிறகு [illegible] ||" என்றும், [illegible] ||" என்றும புராணாதிகளில் அச்சித்தாந்த ஆகமங்களும் நிந்திக்கப்பட்டமை மறந்தீர்போலும்! இனிச் சர்வஞ்ஞ[illegible] பரமபதி செய்தருளிய திவ்விய சிவாகமங்கள் எவ்வழியிலும் சிறந்தனவென்றதூஉம், அவற்றை ஏதேனும் அப்பிரமாணப்படுத்த எந்த வேதங்களாலும் ஆகாது என்றதூஉம் உமது வாதமாயிற்றே. சமயம்[illegible]

[illegible]

வதும் வேதத்தைத் தமக்குப் பயன்கண்டவழி அதை அப் பிரமாணமென்பதும் அல்லது கைவிடுவதுமான் ஆன்றோர்க்கழகோ! எச்சமயம் வேதங்களைத் தழுவிநிற்குமபடி நேரிடுமோ அச்சமயம் எவரும் வேதானுசாரியே ஆகமங்கள் என்பார். இனி வேதங்களில் மந்திரம் அர்த்தவாதங்களுக்குத் தாரதம்மியம் இருப்பதுபோல் வாமசோமலாகுடங் காமிகாதிகளும ஆகாதோவெனின், ஆகாது. அங்ஙனமாயின் பாஞ்சராத்திரத்தும அங்ஙனமேகூறிடலாம் என்க. அதுடனிலலாது வேதங்களைச் சிலவிடம் பாஞ்சராத்திரம பூஷிப்பதால அது இதிலும் சிறிது அதிகப்பிரமாணமும ஆகநேரிடும. இனி "மந்திரம் அர்த்தவாதமிவற்றைபபோல" என்றதும விசாரிக்காவிடம் மணம் பெறுமேயன்றி மற்றவிடம பெறாது. ஒரேவேதவிதியின் அங்கமாய மந்திரார்த்தவாதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிரபல துர்பபலசித்தியேற்படலாம. இவ்வாகமங்கள் சிவவாக்கியமேயாதலாலும அவைகள் மற்றவைக்கு அங்கமாகாமையினாலும் அவைகள் சமபிரமாணமாதலாலும் அங்கு மேறகணட நியாயமமையாததறிக. பாஞ்சராத்திரததும் இந்நியாயம அமையும. மேற்கூறியபொதுச்சிறப்புத்தனமையும முக்கியமாகாது கௌணமேயாதலின் அதுகொணடு ஒன்றுக்கொனறு வியாப்பியவியாபகபாவம பெறுவதெபபடி? ஆயின பொதுச்சிறப்புத்தன்மை யுணமையில் நிலைபெறாது புரண்டுநிற்றலால அதுகொணடு ஒன்றைபொன்று சஙகோசஞ்செய்யவும ஒன்றையொன்று பாதிக்கவும கூடாது. இனி வேதங்களுக்கு ஆகமாந்திரங்களையும ஆகமங்களிற்கூறிய சிறபாதிகளையும அறிவும தன்மை இலையாதலால வேதங்கள் ஆகமங்களையறியாவென்பன உணமையே. இனி ஆகமங்களிலநித்தியபூஜை, நைமித்திகபூஜை, கருஷணம், பிரதிஷ்டை முதலியவிடம் "இம்மந்திரத்தால் இக்கன்மத்தைச்செய்க, இத்தருக்குறுல செயயவேண்டும், இங்கு இச்சூக்தத்தைப்படிபபான், இங்கு வேதங்களைபபடிக்கவேண்டும, ஆகமத்திற்சொலலாததை போதாயனசூத்திரத்திலகணடு செய்யவேணடும, நிர்வாணதீக்ஷைபெற்ற சூத்திரன் வைதிககன்மமான சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்யக்கூடாது, இக்கன்மத்தில் ஐயாதிஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும், அந்தணர்க்குத் தீக்ஷையிங்ஙனம், அப்பிராமணர் தீக்ஷையிங்ஙனம், பிராமணனுக்குச்சிவன் எனுஞ் சொலலை இறுதியிற்சேர்த்துப்பெயரிடுக" என்பதாதியவிடங்களிற்பல வேதமந்திரங்களை ஆகமங்கள் [illegible] றதும் வேதபாடத்தை [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]ன் றுன போதாயனசூத்திர[illegible]
அபேக்ஷித்தல் விலக்கவேண்டியதில்[illegible]
ருள் அவாந்தியாலாதல் அபேக்ஷித்தல் [illegible]
உபநயனம்முதலிய சம்ஸ்காராபேக்ஷையும், [illegible]
பேக்ஷையுங்காண்டலால் ஆகமங்களின் [illegible]
நிகழ்ச்சி புலப்படும். இங்ஙனம் வேதங்களில்[illegible]
தும ஆகமத்தினின்று எடுக்கப்படுவதில்லை. அங்ஙன[illegible]
ஸ்திரோற்பத்திப்பிரகரணத்தில்வித்தியாஸ்தானங்க[illegible]
வேதாதிபதினுன் குவித்தைகளுண்டானதாகவே மு[illegible]
ர்க்கூறப்படுகின்றன. சிவாகமமும் கூடவே பிற[illegible]
கக்காணேம். அச்சிவாகமங்களும் கூடவே வே[illegible]
டன் உண்டாயினவெனவும் உரைக்கப்படவில்லை [illegible]
ங்களிலோ ஆகமோற்பத்தி வேதோற்பத்தி இரண்[illegible]
ப்பட்டுள்ளது. வேதங்கள் ஸத்யோஜாதம்முத[illegible]
குமுகங்களிலும உண்டாயினவெனவும் ஆகமங்கள் [illegible]
னியமுகத்தெனவுமேசொல்லப்படுகின்றன. இக்[illegible]
தான்தோன்றிச்சைவர் சிலர் கொண்டபடி வேத[illegible]
கள்ஒருகாலத்திற்றூனே ஒன்றையொன்று அவ்வவ[illegible]
முக நூல்களாய் முக்கட்பிரான்திருமுகமண்டல[illegible]
உற்பத்தியாயினவாயின், ஒன்றை ஒன்று அபே[illegible]
லாவது ஒன்றையொன்று அபேக்ஷித்தாவது [illegible]
யன்றி ஒனறுமட்டும் மற்றொன்றை அபேக்ஷிக்க[illegible]
ெறொன்று வேதத்தையும அபேக்ஷிக்காதிற்றல் [illegible]
மமையும்? வேதங்கள் ஆகமங்களை ஓரிடத்தும அபே[illegible]
ப்பதில்லை. ஆகமங்களோ வேதமந்திரங்களைப் ப[illegible]
தும் அபேக்ஷிக்கின்றன. ஆதலாற்றுன்நிர்வாணதீ[illegible]
ற்ற சூத்திரனுக்கு வைதிகசந்தியாவந்தனம் வி[illegible]
டதன்றிச் சூத்திரர்க்குப் பிரதிஷ்டாதிகாரமும [illegible]
பட்டது. “ஆகலின் சூத்திரர்க்கு யஞ்ஞ[illegible]
காரமில்லை” என்னும் எஜுர்வேதவசன[illegible]
துச்சிவயாகத்தும் (பரார்த்தபூஜாயாகத்தும்) அதி[illegible]
விலக்கப்பட்டது. இனியும் மூலாகமங்களைப் பரி[illegible]
செய்திட்டால் அனேகவிடங்களில் வேதங்களின் ம[illegible]
ரங்களை அவாவும என்பது புலப்படும். ஆராய்ச்சியி[illegible]
ஆன்றோர்க்கு வேதசிவாகமங்களில் வேதங்கள் [illegible]
னும் ஆகமங்கள் பின்னும் பிறந்தனவென்பதூஉம்[illegible]
தானுசாரிகளே பிரமாணாகமங்கள் என்பதூஉம் [illegible]
டும். மேல் வேதங்களையாகமங்கள் சரியை கிரி[illegible]
விரும்பினிற்பினும் யோகஞானங்களில் அவ்வி[illegible]
பாது சுதந்திரங்களேயாகலால் அதுமட்டி[illegible]
வ்வதப்பிரமாணமும ஆகாதோவெனில் [illegible]
[illegible]

[illegible]

எந்த ஆகமத்திலாவது எந்தபுராணத்திலாவது வேதங்களுடன் ஆகமங்களின் சரியைகிரியைகளைக் கூறும் பாதங்களின்றி மற்றவை பிறந்தனவென்றும் சரியைகிரியைகள் பின்னுண்டாயினவென்றும் பிரமாணம் காணப்படவில்லை. மேற் சிவாகமங்கள் பல வேதமந்திரங்களைத் தழுவி பரமபதி காரியத்தில் அவற்றை யுபயோகித்தலால், அந்தணர்க்குரிய யாகாதி ப்ராம்மகருமங்களில வேதமந்திரங்களை விநியோகஞ் செய்விக்கும் கற்பசூத்திரங்களைபபோல் (இதுபதிவாக்காயின்இவற்றுள விசேடமாகலாம்) இவைவேதாங்கங்களாதல வேதவழி நூல்களாதல் ஆகவேண்டுவது இன்றியமையாது. ஆதலாற்றான்மது சூதனயோகிகள் ஸர்வதர்சனசங்கிரகத்திலபாஞ்சராத்திரம்பாசுபதம இரண்டையும ஸ்மிருதி என்றனர். வேதங்களும் தருமசாஸ்திரங்களும் எப்படியோ அப்படியே இவ்வேதசிவாகமங்களும என்பது ஆசிரியர் மதுசூதன ஸரஸ்வதியார் கருத்து. இனி "ஆகமங்களை வேதங்களுடனாயினும வேதோத்பத்திக்கு முன்னராயினும் சதாசிவன் தோற்றுவைத்தானாயினும் அவனது வாயிலறியாம் வரும் வேதவாக்யங்களை அடியெடுத்து ஆகமமதமைத்தான்" என்பதொருத்தாதோ வெனின், அது எமக்குடன்பாடே. ஆகமங்கள் வேதங்களுக்கு முன்னுண்டாயினவா? பின்னர்ப்பிறந்தனவா? கூடவேபிறந்தனவா? என்வாசங்கை நிகழ, அதற்குத்தான் யாம் பதில அளிக்கவேண்டுமல்லேம. மறறு ஆகமங்கள் வேதங்களின் வழிநூல்கள் என்பதே எமக்குத்தாபிக்கவேண்டியது. மச்சபுராணம கூறியவாறு வேதோபப்ரமாணமான புராணங்களும் தருமசாஸ்திரங்களும்வேதங்களுக்கு முன்னுண்டாக, பிறகே வேதங்கள பிரமதேவன முகத்துவெளியாயின வென வேறுபடுதலால் அப்புராணங்களும தருமசாஸ்திரங்களும வேதவழிநூலாகாதொழிந்தனவோ? ஆயின மேற்கூறிய ந்யாயங்கள் "ஆகமங்கள் வேதங்களுக்குவழிநூலகளாமேயன்றி, நுணிக்குமுதனூலாகா"வென நாட்டப்பட்டது. வேதங்களும் ஆகமங்களும ஒரே காலத்துதித்ததாகச் சிலவெறறவைகூறுகின்றனன்றி, பிரபலப்பிரமாணங்காட்டினரில்லை. ஒரோவிமிடத்து புனை சகலவிருதியாஸ்தானங்களையும் சிருஷ்டித்தருளவல்லமையிலுறறல்லிருநதமலருக்கு அசாத்தியமன்று. ஆயினும எல்லாஞ்செய்ய வல்லவரான கடவுள் நேரில தாமே கப்பித்தாய ஒருபொருளுக்கும் நிலலாது, குயவன் முதலிய அவாந்தரகாரத்தாக்களை அதிட்டித்தேயன்றே அவைக்கிரியைகளை நடாத்துகின்றனர். அதுபோல் மீண்டும தம்முள்நேரில விட்டொருணையு ஒடுங்கோணாதுருடத்தைமண்ணிலொடுங்கவென்னும முறைபற்றியே ஒடுங்கவும வருகின்றன. ஆதலால் முன் மண, குயவன்களைச் சிருஷ்டித்துப் பின்னர் அக்கடவுள் பொருள்களையறிகாரியத்தைத் தொற்றுவைத்தால் அவைகளுக்கு எங்கள் காருநிருத்துவம ஒழியாதுபோல் வேதங்களைத்தமது நான்கு திருமுகமண்டலங்களில்தோற்றுவைத்து அவைகளின் பருதிமாதிகளை விநியோகிக்கும முறையறிந்துமக்கள உய்யுமாறு சிவாகமபுராணதருமசாஸ்திரங்களைத் தோற்றுவைத்தார் என்பது நற்சித்தாந்தம் எனக்கொண்டடங்குவது மிக நன்று. இக்கொள்கை எச்சித்தாந்த விரோதமும் பெருத நுணிபுடையாம். ஆயின இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதித்தல, ஒன்றை யொன்று அப்பிரமாணமாக்கல் முதலிய குற்றங்களுக்கிணங்காதுவியாபகவியாப்பிய முதநூல்வழிநூலாய ஒன்றையொன்று பற்றியே சிவனாற்றோற்றுவைக்கப்பட்டனவாகமங்கள் என்பது வைதிகர் கண்டவாய்மை. அற்றேல ஆகமங்கள் எல்லாம் வேதவழிநூலாகவே வாமபைரவதந்திரமும் பிரமாணமாமோ எனில, அற்றன்று. மேற்கண்டபடி வேதவழிநூலெனத்துணியப்பட்ட தருமசாஸ்திரங்களில் சாங்கியஸ்மிருதி முதலியவை வேதவழி வழுவியதால் அப்பிரமாணமாதல் போல் வேதவிதிவழுக்கள் பெரும்பான்மையிற் நிறைந்த அவ்வாகமங்கள் பிரமாணமாகாவென்றே

[illegible]

ளிந்திடுக. ஆயின் வேதவழி நூல்களே யாகமங்கள். ஆயினும் இனி மூன்றும் ஏதுவைப்பற்றி விசாரிப்பாம். 'வேதங்கள் கன்மகாண்டத்துள்ளும், கன்மங்கள் ஞானகாண்டத்துள்ளும் ஞானத்தையும் விரிக்கும். சிவாகமங்கள் எங்கும் ஞானத்தையும், ததனுசாரிகன்மங்களையுமே குறிக்கும். ஆகையால் வேதங்களின் ஆகமங்களினுஞ்சிறந்தன' வென்பது மூன்றும் ஏது. இதனால் அவர்கொண்ட கருத்து யாதெனின், கூறுதும்: வேதங்களில் பூர்வகாண்டங்களில் அனேக கன்மங்கள் சொல்லப்படுவது நிச்சயம். நித்தியகருமத்துள்ளும் தேவர்கள் அனேகர் பூசிக்கப்படுகின்றனர். ஆகமங்களும் கன்மங்களைப் பலவிடத்திலும் பிரசாதம், பிரணவம் முதலிய மந்திரங்கள் நிறைந்தமையால் அவை சிறகருமங்களே என்பதுமே. வேதங்களில் பலகன்மங்கள் சாமானிய தேவதாராதனத்துக்கெனவே ஏற்பட்டன. அது பொதுக்கன்மம். ஆதலாலன்றோ சைவர், வைணவர், சாக்தராதியோர் அவைகளைக் கன்மங்களை அனுஷ்டிக்க ஒருப்படுவர். இவர்க்கு வழிபடுங்கடவுள் வேற்றுமைப்படினும் இத்தேவர்களை வழிபடுவது இவர்க்கு யாதும ஆக்ஷேபமின்மையால் அனுஷ்டானத்தில் சாமானியமாய் ஏற்பட்டுப்போயிற்று. இச்செல்லலன்றுதேவழிபாடானசன்மம் எதுவும் தத்தம் வழிபடுகடவுள் கடவுளை யன்றே அவ்வம்மதத்தவர் கொண்டிருக்கின்றனர். 'ஆயின வேதம் ஒருதுணிபற்றது; ஆகமங்கள் ஓர் துணிபுள்ளன என்பதுமே. வேதங்களிற்கூறிய கன்மங்களை அனுட்டித்தலால் அற்பப்பயனான சுவர்க்கமே உண்டாகின்றது; கன்ணுதலான் பிரசாதம் இதனால் கிடைப்பதரிது. திருநீறு, திருக்கண்மணிமாலை, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம், சிவார்ச்சனம், தீக்ஷை முதலிய சிறகருமங்களை ஆகமத்திலல்லவோ காணலாம். வேதங்கள் வெருவாகப் பரம்பரையில கன்மங்களை விதிக்கின்றனவன்றி நேரில ஞானத்தைப்புகட்டும் நல்வழியைக்காட்டும் வாக்கியங்கள் அதிகமில்லை. ஆகமங்கள் சரியை கிரியைகளில் உயிருடனே யென வெருய், அதனைபெருகத்தை மேமேலும் நிலைபெறச்செய்துவர வேண்டிய சமயாசாரத்தையும், அந்தியத்தில் வேண்டிய அந்தியேஷ்டி முதலியவற்றையும், கருஷணப்பிரதிஷ்டை முதலிய லோகோபகாரபிம்பாராதனைமுறைமையத்தையும் எடுத்து விரிக்கின்றன. அன்றி சரியைகிரியைகள் அவசியம் சிறகருமங்களைக் குறிப்பனவாயின. மேல ஞானயோகங்களோ அயன் திருவடியையடைதற்கு வழிகாட்டும். ஆகமங்கள் எப்பகுதியிலும் ஞானமயமே. வேதங்கள் அங்ஙனமல்லாதனவை அறியார் வெருமிலர்' என்று பூர்வபக்ஷஞ்செய்திட, அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு: 'வேதங்களிற் பற்பல கடவுளர் வழிபாடடங்கியகன்மங்கள் சொல்லப்பட்டனவென்பதூஉம் ஆகமங்கள் அவைவிதமல்லதென்பதூஉம அபிமானமாத்திரையால் நேர்ந்த வெற்றரையேயன்றி வேறில்லை என்பதை அடியில் விரிப்பாம். ஆகமங்களிலும் சமயாசாரங்களைப்பற்றி விதிக்குமிடம் ஆசௌசம் முதலியவைகளும மற்றுமுள்ள கன்மங்களும் விதிக்கப்படுகின்றன. ஸோமயாகம் முதலிய நற்கருமங்களை வேதத்தில் கண்டபடி அனுட்டிக்க விதிக்கப்படாமலும் பிரதிநிதி ஹோமரூபமாய் விதிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றன. மேற் சரியை கிரியைகளிலும் சிவனே பூசிக்கப்படுவதான நியமம் இல்லை. மற்று சூரியன், சண்டன் முதலிய பலரைப்பூசிக்கவேண்டுமே விதியுமுளது. பீடபூசை முதலிய பலரைப் பூசிக்கவேண்டுமே விதியுமுளது. பீடபூசைமுதலியவிடம அனந்த தேவர்களும் தேவர்களும் பூதங்களும் பூசிக்கப்படுகின்றார்கள். அனேக தேவர்களுக்கு ஹோமமும் உண்டு. அங்ஙனம் வேதங்களும் எல்லாக்கன்மங்களைப் பரமன் வழிபாடாகவே விதிக்கின்றன. இனி சர்வகன்மங்களும் பரசிவவழிபாட்டினையே கூறுமுறையை ஆசிரியர் அரதத்தனார் அருளிய திவ்விய சூக்தியாற்கண்டு தெளிக. 'வைதிகத்தில் உள்ள சமஸ்தகன்மங்களையும் பிரமார்ப்பணம் செய்விக்கவேண்டுமென விதியுண்டு. இதையில் [illegible]

[illegible]

யும் எவ்வித நற்கருமத்தையும் எனது அர்ப்பணம் செய்திடுவாய்" எனக் கண்ணன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதையறியவேண்டும். அங்ஙனம் சிவபுராணத்தும் "யான் அக்கினியிலுள்ளேன், அக்கினியில் வேட்டதெல்லாம் என்னதே' என்பதாதி சிவவசனங்களும் இருத்தலாலும்இவவுண்மை சம்மதமாகவே சகல தேவாதிசரீரங்களில் இருந்து அவனே எக்கன்மத்தாலும் ஆராதிக்கப்படுகிறான் என்னுந்துணிபு ஏற்படுவதாலும் வேதங்களும் சிவகைங்கரியத்தையே ஆகமம் விதித்தவழியினும் வேறாய மற்றொருவழியில் விதிக்கின்றனவென்பதுண்மை. ஆதலாற்றான சைவபாடியகாரர் ஆசிரியர் ஸ்ரீகண்டயோகிகள் 'வேதங்களில்கன்மகாண்டம் பிரம்மகாண்டவுண்மைகளை விரிக்கவெழுந்த ஒரேநூல் மீமாஞ்சை என்றும், அதில முற்பகுதி ஒருவராலும் பிற்பகுதி ஒருவராலும் செய்யப்படினும் ஒருபரவஸ்துவையடைய வழிகாட்டுவதே இது' என்றும சித்தாந்தஞ்செய்தருளினர். மேற்கூறிய பூர்வபக்ஷியார் கூற்றை நமது ஆசிரியர் அனுசரித்தவராயின், அவர்சிவாகமங்களிலும் வேதங்கள் சிறிது தாழ்ந்தனவென்போராயின் அவ்வியம வல்லபாசாரியார் தமக்குப் பிரமாணமெனநினைத்த பாகவதத்தினின்று விஷயவாக்கிய ப்ரமசூத்திரங்களுக்குக்காட்டியதுபோல ஆகமவசனங்களைக்கொண்டே பாஷ்யம் முடித்திருக்கலாம். வேணமொன்று சிவபரமாபாடியத்தை முற்றிலும் ... 'அதனாலேயே 'சாஸ்திரயோனித்துவாத்' என்றும் சூத்திரத்தில 'சாஸ்திரங்களுக்குமூலம்' எனப்பொருள்படுத்தும் ... 'சாஸ்திர' என்னும் சொல்லுக்கு வேதங்களே பொருளென்றுரையிட்டார். அச்சொல்லுக்கு ஆகமங்களும் பொருளாகவே, ஆசிரியர் ஆகமங்களை ஒழித்துவேதங்களே அதன் பொருள் எனச்சாதிக்கமுயன்ற உட்கருத்தேதோ! அவர்கட்கு ஆகமங்களிலும் வேதங்களுயர்ந்தனவென உட்கருத்தென்பது அவர் நூலை ஊன்றி நோக்குப்புலப்படாதொழியாது. இது நிற்க. சிறப்பு, ... , ... , மிருத்சங்கிரகம் துவார பூஜைமுதலியவிடயங்களில் பரமபதியினவேறான பலர் திருவாராதனை கூறப்படுதல்போல வேதங்களிலும பலகன்மங்களில் பல சிறுதெய்வங்களுக்குப்பூசை விதிக்கப்பட்டமையான் இதுமாத்திரையால சகலஞ்ஞத்துவ பரமகலலோகமாதாவாகிய ஸ்ரீசுருதி தேவியினிடம் எவ்வித தாழ்வுறைகூறநினைப்பதும் குற்றமாமெனறறிக. ஆகமங்களில்ஞானத்திறகுச் சிறிதும் சம்பந்தமற்றகேவலகன்மங்கள் (அதாவது சரீரசுத்திவழியில் பரம்பரையில் மனச்சுத்திக்கு ஏதுவான ஆசௌசம்முதலியவெழுதப்படுகின்றன. வேதங்களில் இவ்வித விஷயங்களின் சம்பந்தம் சிறிது மில்லை. வைதிககன்மங்களைத் தடுக்கஇவைவற்பசங்கதிகளால முடியாது. ஆயினவேதங்கள் கன்மம் பிரம்மம் இரண்டையுஞ்சொல்வது. ஆகமம் பிரம்மத்தையே கூறுவதெனவெழுந்த மூன்றாம் ஏது பயன்படாது. இங்கு குறித்தமுன்றும்ஏதுமறுக்கப்படினும் வேதசாம்யம் இதனால்கிடைக்காதோவெனின் அதைமற்றோரிடம் தெரிவிப்பாம்.

மற்றது வரும்.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

ரு - ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஹு புரட்டாசிமீ ருஉ [இலக்கம் - கரு

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாயாவாதமும், ஞானாமிர்தமும்.

1. ஆரியமதாபிமானிகளே! சென்றபுதிய ஞானாமிர்தம் ஏழாமிலக்கத்தில் "மாயாவாதிகள்" எனமகுடமிட்டு வெளிவந்த ஓர் உபந்நியாஸத்தை யாவரும் அறிந்திருக்கலாம். அதே விஷயம் முன்னொருமுறை நாகை நீலலோசனியில் வெளிவந்ததே. அதைவேறிடத்தில் எவரும் எடுத்துக்காட்டாத ஒர் அற்புதமும் இயைந்தவிஷயமாகச் சிலர் பிரஸ்தாபித்தார்கள். அதுவிஷயத்தில் ஆசைகொண்டு யானும் வாசித்தபடி ததுஅதன் பெருமையை அன்றே மற்றவர் கூறியபடி உள்ளது தானென்று நம்பினேன். பிறகு அவ்விஷயத்தை, பிராமணநிந்தை, வேதநிந்தை, ஆசாரியநிந்தை, அத்துவிதநிந்தைகளால் நிறைந்த பல விஷயங்களை வெளியிடுவதும், இந்நிந்தாவாக்கியங்கள் அகப்படாவிடம் "திராவிடப்பிரகாசிகை" "தத்துவபோதம்" என்றுமுகவுரையிட்டு முன்னோர் சிலர் ஆராய்ச்சியின்றியெழுதிய சிலவிஷயங்களைப்பார்த்தெழுதி எவ்விதத்தும் வைதிக வேதவத்துவிதங்களையும், வடமொழியையும் ஆங்காங்கு சிறிது சிறிதாய்த் தூஷித்து எழுதிவருவதுமே தமதியலாயக்கொண்ட புதிய "ஞானாமிர்தத்தும்" எடுத்து விடுத்திருக்கக்கண்டேன். தென்மொழிப்புலமைக்கு ஆவலையுடையாரவர்கள் அவ்விஷயம் சிறந்ததெனத் தமது பத்திரிகையில் வேறுபத்திரிகையினின்று எடுத்தமைத்தமையின், அவர்களை நோக்கியே அதில் எமக்குத் தோன்றும் ஆசங்கைகட்கு விடையெதிர்பார்ப்பதுசிதமாமென்றுஎண்ணுகிறேன். ஆனால் முன் ப்ரம்மவித்தியாவில் தோன்றியவினாக்களுக்கு இதுவரையில் எதும் நியாயசத்தியையும் விடையளியாத இவர் இனி ஏதளிப்பார் எனக்கருதவேண்டாம். அவைகளுக்குப் பிரமாணங்களுடன் விடையளிப்பதே வித்துவான்களுக்கழகாகலின், அவ்விதப்பிரமாணங்கள் அகப்படாமையாலோ! அகப்பட்டும் அதைவெளியிட்டால் மறுக்கப்பட்டுப்போம் என்னும் கருத்தாலோ! அவைவடமொழியில் உள்ளனவாகவே அம்மணம் வீசப்பெறாத தமது பத்திரிகையில் அதைவெளியிடக்கூடாது என்னின்ற எண்ணத்தாலோ! மற்றெவ்வித்தத்தாலோ அவர் அவைகட்கு விடையகர்ந்தாரில்லை. [illegible] பண்டிதர்பட்டம் கட்டிக்களிக்குமவர்கள் ஒரு [illegible] பத்திரிகையில் இவ்வினாக்களைச்சிறுகும் விடையளித் [illegible] இதுவிஷயத்திற்குவிடையளி க்கவெளிவருங்கால் எக்காரணத்தாலாதல்இவர்க்குச்சிறுமைவருமென இவர் அறிந்தார்போலும்! நிற்க, தற்காலவிஷயத்துக்கு விடையளிக்காதுஅவர் ஒதுக்கிடினும்எமக்காக்ஷேபமில்லை. கடுஞ்சொற்களால் பத்திரிகையை நிரப்பிடப்ரம்மவித்தியா அதிபர் இடங்கொடார். ஆயின் அவர்எழுதிய விஷயத்துள்ள மோசம் முதலிய சொற்களுக்கு ஏதும்விடை யளிக்காது அவசியம் எடுத்துக்கேட்கவேண்டிய விஷயங்களைக்கேட்பேன்.

2. அவர் ஏதோமாயாவாதிகள்(அத்துவிதிகள்) "பிள்ளையார் சுழி" "சிவமயம்" "திருச்சிற்றம்பலம்" முதலியசைவர்க்குரியகுறிகளைத் தமது நிரூபங்களில எழுதிவைத்துச் சைவர்களை வஞ்சிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதுவிஷயத்தை முறையே முதலில் எடுத்து விசாரிப்பாம்.

3. "பிள்ளையார் சுழிமுதலியவை சைவர்க்குரிய குறி" என்றனரே, இது எங்ஙனமூலாதாரம் பற்றியோ அறிகிலேம். சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் என இச்சைவர் வழங்கும் சாஸ்திரங்களிலாவது, அல்லது சிவாகமங்களிலாவது, அல்லது பிற்காலத்துச் சைவநூல்களிலாவது "சைவர் நிரூபம் எழுதிடின் அவர் "பிள்ளையார்சுழி" "சிவமயம்" "திருச்சிற்றம்பலம் இவைகளை எழுதி மேலெழுதுவதுமயே வரையவேண்டும் எனும் விதியுண்டோ?

4. அங்ஙனமில்லை, வழக்கமே அதற்குப்பிரமாணமெனில் அத்துவிதிகளிலும் தமிழ்நாட்டில் அவ்வழக்கம்வெகுநீண்டகாலமாய் இருந்ததலால் அதையுணராது "சைவர்க்குரியதென உரிமைபாராட்டியது எதுபற்றியோ?

5. இனி "பிள்ளையார், சிவன், சிதம்பரம இவைசைவர்க்குரியவையாதலின் அங்ஙனம் கொண்டோம் எனின் இவ்வுரிமை மற்றவர் கொண்டாடக்கூடாது என எந்தாஜ்ஞையுமில்லை; வேதாகமங்களுமில்லை. ஆகவேபொருள்பொருந்தியே கொண்டோம் எனல்வேண்டும்; ஆயின் இம்முக்குறிகளின் பொருள் இன்னதென விசாரித்திடின் அது சைவர்க்குரிமை பெறுவது கடினமாகின்றது. மற்று இவர் தம்மிடம் உள்ள மாயாவாதித்தன்மையை ஏற்றித்தூற்றப்படும், வேதாந்திகளுக்கே உரியதாகின்றது. அதுவருமாறு காண்க.

6. இம்முக்குறிகட்கும்இதுகாறும்பெருவழக்கின் இஓர் உரையாசிரியரேனுந்தோன்றிஉரைசெய்திலர். இது வேதாகமங்களில்கண்டதுமன்றாகவேலௌகிகயுக்திகளைக்கொண்டேபொருள் கூறவேண்டியிருக்கிறது. அங்ஙனமே யாம் கூறுவோம். முதற்குறி "உ" இது இதைப்பிள்ளையார்சுழி [illegible] யாருக்கும் இதற்கும், ஏதேனும் [illegible]

ருளுக்கும் அமையக்கூடிய "ஆற்றல்" எனும்சம்பந்தமே இரு த்தல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின இவ்வெழுத்துப்பிள்ளையாரை க்குறித்துத் துவக்கத்தில இடையூறுநீக்குமிறைவன் றிருவடி நி னைவைப்புகட்டுவதாகவே மதிக்கப்படும். அவ்விறைவனோ மு தலில் யானைவடிவமும், உடலில் மானிடவடிவமும், நான்கு கைகள்முதலிய விசேடாவயவங்களில் தேவவடிவமும் பெற் றுத் தேவர், மக்கள், விலங்கு என்னுமமூவகை ஜந்துகளுக்கும் ஆன்மா ஒருவனே எனவும், அவனை அறிவிக்கும் [illegible] துதி க்கை வடிவமான பிரணவத்தால் என்றும் குறிக்கும் [illegible] தி ருமேனி தாங்கியவர். அவரது துதிக்கையின் அமைப்பையனுச ரித்து எழுதப்பட்ட வடிவமுடைத்தாகிய பிள்ளையார்சுழி "உ" இவ்விதவமைப்பைப் பெற்றமையின இதினும் அவரது திரு மேனியால் அமைந்த பொருள் மைத்திருக்கவேண்டும். அது வருமாறு:- உலகம்பலவகைப்பட்டிருந்தும் ஒவ்வொரு [illegible] தானங்கள ஒவ்வொரு வழியாய பிரிந்து இரண்டையுடையதுண்டு. ச சேதனங்களை ஒருங்குசேர்த்துப்பிரித்திட சேதனாசேதனங் கள் என இருபிரிவு நிச்சயமாயுள்ளது. அவைகளை யோகநூ லார் பிந்துவெனவும், நாதம்எனவும், விசேடமெனவும், ஆயவன மெனவும் கூறுகின்றனர். அவர்கூறுவது மற்றவர்க்கு விரோதம ன்று. ஆயின் பிந்து என்பது முதல், பிறகு நாதம் என்னும் அ வஸ்தை. இவ்விருபொருட்களின் பிந்துவென்பது சேதனமா ன ஆன்மதத்துவமாகும், நாதம் ஜடமானபிரகிருதித்தத்துவம் அ வைகளையே சிவசக்தியெனவும் பரமமாயையெனவும் மற்று ம் பலவிதத்தாங்கிரகள் கூறுவர். அங்ஙனமாக [illegible] கும் பாகம் "ப" இப்பாதத்தை [illegible] இ [illegible]. ஆக விரண்டிலும் முன்விந்துவும் [illegible] அமைக்கப்பட்டது. விந்துவில் நாதம்கற்பிதம் [illegible] நாதங்க ளை வேறுஇருவடிவெழுத்துகள் "ப" என்றும் "ய" என்றும் முறை பிறழக்குறித்து [illegible] அதுமுதல் முறையை க்காட்டும். இவ்வொன்றும் முறையைக் காட்டும். இது [illegible] வடிவத்தில் இருந்தவையும் [illegible] குறிக்கும். [illegible] நாதங்கள் உண்மையில் ஒன்றெனவும் அதற்கு [illegible] ன்மையால் அவ்விரண்டும் [illegible] னதால் [illegible] நின்று உலகுவிருப்பவெதாகு

[illegible] நாவலித்து ந." என்றும் "[illegible] தாயா வோ [illegible] வதற்கே" என்று வேதங்கள் [illegible] குறிக்கு ங்குறி. ஆகவே இதை அத்துவிதமென்று கூறலாமா? அல்ல து சேதனாசேதனங்கள் [illegible] (சைவம்) குறிலனா? [illegible] பிரப்பு டியபடி வீணை [illegible] உண்மைகட வார்பலர். [illegible] யாட் டிபிடித்து இனி [illegible] க்கொள்ள இவ் [illegible] மானமாயினும் [illegible] மாயினும் அவற்றை [illegible] டிக்கொள்ளாது [illegible] செய தால் அவற்றைநாம் [illegible] ல்லை. [illegible] தவேண்டிமுன்வருபவை [illegible] பெயரைத்தது? இதற்கு அனம [illegible] ள்ளைய [illegible] இதற்கும் [illegible] க்கு உரியது? [illegible] இட்டது? என்று பிற கேட்கு ம் கேள்விகளுக்கு உத்தரஞ்சொல்லாது வீணில்காலம் க [illegible] ட்டால் அதன் பிரமாணபலத்தை அறிந்தாமே அறியார். நிற்க; இ [illegible] முதலிய மற்ற எல்லா எழுத்துகளும் ஒ லிகொண்டுச்சரிக்கப்படுகின்றன. இதற்குச்காரணமின்மை யால் இது சொல் என்னும் நாமத்தும், இதன்வழிவரும் இத்த ன்மைத்து இப்பொருளுடையது இக்கணக்கில் அடங்கியது எ னக்குறிக்கப்படாமையின், இருந்தும் இராததுபோல் கணக்கி லிட்டகூடியரூபத்தும் வேறு நாதவிந்து ஐக்கியத்தைக்காட்டி

எக்கிரியைகளினும் முதலில் அர்ச்சிக்கப்படும். தேவ, திர்யக், மனுஷ்யஆன்மைக்கியம் குறிக்கும்திருமேனிதாங்கிய இடையூ று நீக்குமிறைவனைக்குறித்து [illegible] வாசகத்துக்கும் முதலில சங் கிரகமாக அமைக்கப்பட்டு "ஒன்றேயுள்ளது" என்னும் வேதப் பொருளுடையதாகின்றது. ஆதலால் இது அத்துவிதிகள் கு றியேயன்றிச் சைவக்குறியாகாது. அருமேல அவ்வழிகாட்ட வேண்டியபாரம் அவரதே.

7, இனி "சிவமயம்" என்பது வெளிப்படையாய் அத்துவித [illegible] தைக்காட்டுகின்றது. உலகத்துக்குப்பிரமமேமுதற்காரண மென்பது அத்துவிதிகளுக்கும், மற்றுமுள்ள உபயகாரணவாதி களான பிரமவாதிகளுக்குமசம்மதம். ஆகமவாதிகள் கேவல நிமித்தகாரணமெனபர். ஆதலின் "சிவமயம்" என்னும சொல் சைவருக்குப்பொருந்தாது. "மண்மயம் குடம், பொன் மயமகுண்டலம் [illegible], பிரமமயம உலகம்" என்ப [illegible] "மயம்" காரியம், [illegible] குறிக்கும். அதுபோல "சிவமயம்" என்னுமசொல் [illegible] துக்குக்கார ணமாதலைப்போல சிவன் "உலகத்துக்குக்காரணம்" என்பதை [illegible]. இது உலகத்துக்குநிமித்தமென்பதைக் [illegible] க்குப் [illegible] பொருந்தாது. உலகத்தில் [illegible] [illegible] குண்டலமெனவும் வழங்குவாரேயன்றி "குயவன் மயமகுடம்" என்றும "கம்மியமயமகுண்டலம்" என்றும் [illegible] "சிவமயம்" என்பதுவேதாந்திக [illegible] அத்துவிதசா [illegible] பொருளை [illegible] தைக்கிரதி [illegible] வரிய [illegible] "ஒன்றும [illegible] இ [illegible] இரண்டல்ல" என்றபொருள் உரை [illegible] அத்துவிதமான [illegible] "சிவம [illegible] யம்" என்ற [illegible] "ஒன்றேதான் [illegible] பட்டு அ [illegible] கூறிடும் இது [illegible] "மய" வ [illegible] அதுஇதுவாகிய [illegible] அத [illegible] உண்மை [illegible] கொள்ள [illegible] "மய" வென்றே வி [illegible] "காரியம்" [illegible] மற்றேது [illegible] மயமுகப்பொருள்கள [illegible] [illegible] மயம் [illegible] சத்துவைக்குப்பொருந்தும் [illegible] வண்மையை [illegible] கண்டு [illegible] "சிவமயம" உலகம் என்று [illegible] கூறினர். [illegible] [illegible] உபாதானகாரணம் என்றுமகாட்டுகிறார். இனி உலகத்திற்கு மாயை [illegible] காரணம் "சிவனே" நிமித்தகா [illegible] [illegible] க்கும "சிவமயம்" என்று [illegible] கூறியதேன்? உலகத்தில "குயவன மயம் கு டம்" [illegible] "சிவமயம்" எனலாம். சிவனே உல கமெனும [illegible], உலகமேசிவமயம என்றதை [illegible] மாயாவாதிகள் கொள்கையில் உலகம "மாயாமயம" [illegible] "சிவ"ப்பொருள் எப்பொருட் [illegible] ன்மையும்பொருந்து பற்றிஆனகாரியம் ஏதுமில்லை, இல்லையாக [illegible] மாயாவாதிகட்கும் சிவமயத்துக்கும் சம்பந்தம் சிறிதுமில் லையென்றிக. தமயில் ஏள்ள மாயாகாரணவாதததால் தம்மி டம் [illegible] தன்மையை மற்றவரிடம் துவேஷத் தால [illegible] இவ்வாறு [illegible] குறைவை துமில்லை.

8 மேலதிருச்சிற்றம்பலம என்பதும் ப்ரம்மவித்தியாபத்திர [illegible] இரகசியத்தும் அதன் மூலமான பாதஞ்சல சாஸ்திரத்திலும் கண்டபடி போகமோக்ஷங்களைக்கொடுக்கும் சகுணநிர்க்குண நிலைகளைக்காட்டும் சொல்லாகவே இதுவும் [illegible] துவிதிகளின் சொந்தப்பொருளே [illegible].

9. திருநீறு திருக்கண்மணிமாலை முதலிய குறிகளும் சிவபூஜைகளும் வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டபடி அநுஷ்டிக்கவேண்டியது வைதிகர்க்கின்றியமையாததாகவே, அதில் கண்டபடி அநுஷ்டிக்கும் அத்துவிதிகளை ஆகமங்களிற் கண்ட சைவர்க்குரியவற்றைத் திருடினாரெனப் பழிசுமத்தல் ஆரியர் இயலாகாது.

10. மேற்கூறிய நியாயங்களால் அத்துவிதிகளுக்கின்றியமையாத பிள்ளையார்சுழி 'சிவமயம்' 'திருச்சிற்றம்பலம்' திருநீறு திருக்கண்மணிமாலை, சிவபூஜை, முதலியவற்றைத் தமதாகக் கொண்டு போனதும் போதாது "குதிரை தானே கீழேதள்ளியதுமன்றிக் குழியும் பறித்ததாம்" என்பது போல் மற்றவர்க்குரியதைத் திருடினாரெனவும் சொல்வதும் பொருந்துமோவென அறிஞர் தாமே யறிந்திடுவர். விஷயமின்றி கேவல தூஷணங்களாகவேயிருத்தலால் இவ்விஷயங்களில் அவர்கள் பெருநாவலர் ஆகவேநாம் அவரை அவவிஷயத்தில் வெல்வது மிசக்கடினம். இவர்க்கு ஒன்பதாம் அஷ்டகம் காட்டுமுறைகள் கடையேடு வரைவரும்.

11. விவேகிகளே! தோழிலர் சேற்று வைணவர் இன்று சைவர் இன்னும் வைணவர் சொல்மாத்திரையிற் சைவராய் மேதாவெழுதிவருகிறாரெனவருந்த வேண்டாம். உண்மையென்றும் விளங்கும் இதெல்லாம் விவேகிகளிடம் பயன்படாது.

வரும். சிவாத்துவிதி.

வேதசிவாகமப்ராமாண்யமும் ஸ்ரீ. சோமசுந்தரநாயகரும்

சென்ற ஆவணிமீ 22வ வெளிவந்த நாகைநீலலோசனியில் "வேதசிவாகமப்பிராமாண்யம்" என்றமகுடந்தந்து ஸ்ரீ. சோமசுந்தரநாயகர் சிலவரிகளையெழுதினார். அதில் அவர் அறிவிற்கெட்டியமட்டில் விஷயங்களை எழுதியபோதாது "ஸர்வாகமாந்தம்" அலகையாவைக்கப்படும், சிவஞானாவலாதுசிறுமை, தமது மதம் காற்றமேம்பத்துப்போலே துணையாது, அவைதிகத்துவசித்தி தமபான்பலணங்கிடலை, இவரது மதியீனம் யானைப்பெரிது, இவ்வசம்பாவிதநாயலாக்கு, வசிட்டன் சொன்னது, வியாதன் சொன்னது, மானமின்றி வாய்திறந்தார். அறிவீனத்தை யாம் பலபடிபாலெடுத்து அசிக்காட்டி அதனாலுண்டாகிய அவமானத்தைப் பரிகரித்துக்கொள்ளவே இவ்வசட்டு வழிநுழைந்தார் போலும், அவிவேகபூரண குருவின் குழாத்திடையிருந்து, வெள்ளறிவின் பயன், அறியாமையின் பயன். வாய்மாண்டவாறென்னையோ, பரிகசித்தனைக்கண்டு நாணி, கயமைச்சொற்களை எல்லாம் திரட்டி" என்பதாதி பலவித தூஷணாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து விஷயத்தை முன் எழுதியதையே எழுதியிருக்கிறார். இவர் இவ்வளவுக்கு மேலும் வைதிடினும் இவர் வைவதற்குப் பதில் எழுதி வைவது ஆன்றோர்க்கழகன்று. அதுகொண்டே கொண்ட விஷயங்களுக்கு மட்டில் பதில் அளித்திட்டு ப்ரமவித்தியாநிருபணம்பர் எவரும் மற்றையவற்றை ஒழித்திட மேற்படி பத்திராதிபர் செய்துவருகிறார். ஐயோபாவம்! தாம் வைணவத்தைவிட்டகன்று புதிதாய்ச் சைவவேடங்கொண்டவர் விசேடமாக மதவைராக்கியங்கொண்டு தன் தந்தைமார்கொண்ட மதத்தவரைச் சண்டாளரென்றும திட்டி அதனால்வரும் குற்றத்தையும் கருதாதொழிவது வழக்கம். அங்ஙனமே சைவத்தைவிட்டு வைணவத்தைக் கொண்டவரும் வைதிகமதங்கள் மாத்திரமேயல்ல; அவைதிக மதங்களிலும் ஒருமதம்விட்டு ஒருமதம் புகுந்திடுவார். எவருமிப்படியே. நிற்க; அவர்படித்தபடிப்புக்கும் அவருக்குள்ள பெரியோரிடத்தன்புக்கும், பரமபதியினிடம் அவர் வைத்தவிசுவாசத்துக்கும் மேற்கண்டபடி திட்டாது அமைதியுடன் எழுதுவராயின் அவரது பெருமை வெளியாகுமா? ஆகாது. அதுகொண்டே மேற்கண்டபடி அவர் செய்வது அவருக்கழகே (— — — — — — — இங்கெழுதியவை அவசியமில்லாத அதிகவிஷயமாகவே ஒழித்திட்டாம்.)

பத்திராதிபர்.

இவர் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பத்திராதிபர் முடிவுரை கூறுவதற்கு முன்னரே வெளிவந்து ஏதோகூறினர். மேலும் இவர் எழுதுவது முன்பின் முரணும் பயனிலவென்பதும் ஒரு முடிவிலாச்சொற்கள் என்பதும் காண்டுவிரிக்கப்படும். "வேதங்கள் நேரில் தந்திரங்களின் பெருமையையாவது, அதனையாக்கியோன் பெருமையையாவது அதனுபயோகத்தையாவது எடுத்ததில்லையென்று, தொடங்கிய பத்திராதிபர் வாக்கை எடுத்து மறுக்கப்புகுந்தார். மேற்கண்ட வாக்கியத்தில் எது இல்லையெனச் சாஸ்திரியார் எடுத்திட்டாரோ அதுண்டெனக்காட்ட வெழுந்த இந்நாயகர் அநேகதிட்டுகள் திட்டினபின் ஒருவசனத்தில் ஏகதேசம் பிரமாணங் காட்டினார். அதாவது:- ஸைவ ருத்ர மந்த்ரோபநிஷத் "ஸர்வாகமமயச்சிவ:" என்பது. இது வேணும் அவருக்குச் சாதகமோவெனில் சாதகமாகவில்லையே. இவர் வெகுபிரயாசத்துடன்காட்டிய இவ்வாக்கியம் கடவுள்திருமேனியை "ஸர்வாகமமய" மென்றதேயன்றிச் சர்வாகமங்களிலும் சிவாகமம் சிறந்ததென்றாவது, அதனையாக்கியோன் பரமபதியே என்றாவது, அதனுபயோகம் இன்னதென்றாவது குறிக்காதிருக்க இது மேற்கண்ட விஷயத்துக்கு விடை" என எழுதினது எங்ஙனம் பொருந்தும்? நிற்க; மேலே அத்தேமந்திரமாவது அப்பரமன் திருமேனியில் சிவாகமங்களை மாத்திரம் அமைத்துநிறுத்தியாது "சர்வாகம" என்று வைணவாகமம் முதலிய எல்லாவாகமங்களுக்கும் பொதுவானசொல்லால் ஆகமங்களை உணர்த்தி மேல் "ஸகலோபநிஷத்பத:" எனவே

பநிஷன்மய: என்று சர்வவேதாந்தங்களையும் அவர் திரு
மேனியில் தொடுத்து நிற்றலான் அது மேற்கூறியவை
களுக்குச் சமாதானமாகாது அந்நாயகரது விடையளிக்கு
மாற்றலை விளக்கியது பெரியோர் தாமேயறிவார். மேலே
இவரது இலக்கணப்பாண்டியத்தியத்தைச் சிறிதுகாட்டி
ஞர். அவ்வியற்றிறமையை இங்குக்காட்டி வீணுக்காது
'அத்துவிதவிசாரத்திற்காட்டினல் இப்போலிச்சைவகர்க
ளுக்குச்சுகமுண்டு. இவர் அவைதிகத்திறமையும் பயன்ப
டும். "வேதமோடாகமமெய்யாமிறைவனூல்" என்ப
தாதிச்செய்யுளால் "வேதசிவாகமங்கள் பெரியோர்க்கபே
தமாமெனவும் "என்றுபின்னர்க்கூறுவதால் இவரைப்பி
டித்தாட்டிய வேதநிந்தா பிசாசம் சாஸ்திரியார் எழுதிவரு
ம்"வேதாகமப்பிராமாணிய மகாமந்திரப் பிரயோகத்தால்
சிறிது அடங்கி வேதாகமசாம்யவாதத்தில் நிறுத்தியிருக்
கின்றது போலும். கூடியசீக்கிரத்தில் ஆகமங்களை வேத
ங்களுக்கு வழிநூல் எனவும் ஒப்பும்படி நேர்ந்திடும். மே
லே இந்நாயகர் சாஸ்திரியார் "காயத்திரிமுத்திரை சிவலி
ங்கலக்ஷணம் முதலியன ஆகமத்தினின்று எடுக்கவேண்
டுவதில்லை. அவைகள் வாசிட்டம முதலிய கர்ப்பங்களி
லும், புராணங்களிலும் உள்ளனவென்றதைமறுக்க முய
ன்று அவர் வழக்கப்படி திட்டிப்பிறகு அவ்வாசிட்ட கர்
ப்பம் முதலியன வேதத்தின் வழிநூல்களேஎனத்தாமே
ஒப்பி வேதத்தில் தாம முற்கூறிய நியாயத்தில் ஏதோ
சிவாகமப்பிரஸ்தாபம் இருப்பதாய் நினைத்துத்தமது சித்
தாந்தத்தைத் தம்முள்தாமே கௌரவித்தார். வாசிட்ட
ம் கர்ப்பமாதல்பற்றியது வேதாங்கமாயிற்று. புராணங்
கள்வேதோபப்ரம்மணங்களேயன்றிஆகமோபப்ரம்மணங்
களல்லவென்பதை நமதுநாயகருக்கெவரும் சொல்லவில
லைப்போலும். ஆயின்வேதாங்கத்தும் வேதோபப்ரமம
ணத்தும் குறிக்கப்படுவதெதுவும வேதப்பொருளேயா
யின் வேதங்களுள் குறிக்கப்பட்டனவே அவ்வழிநூல்க
ளில் விரிக்கப்பட்டனவாதலானும வேதங்களுக்கு ஆகம
சம்பந்தம வேண்டாம் என்பதேநாட்டப்பட்டது. "புரா
ணங்களைச்செய்தவன் வியாதன்' என இந்நாயகர் கூறி
யது பல புராணங்களைப்படியாமையாஞே படித்தும் நா
ஷணுஸ்திரபூஷணரானதமக்குணமை கூறப்படாதெனுங்க
ருத்தாஞே கூர்மம்முதலிய புராணங்களிலும், ஸ்ரீஹாரதத்
ததிவ்யசூக்தியிலும ஸ்ரீமதப்பய்யதீக்ஷிதர்அவர்கள் அரு
ளிய கிரந்தங்களிலும் வெளியிட்டபடி பரமபதியே அப்
புராணங்களை இயற்றினுரென்றுது ஒளித்தார. சிவாகமங்
களில் சிவபிரான் சிவாகமங்களை இயற்றினதாகச்சொல்
லப்பட்டதுபோல் புராணங்களிலும் புராணங்களைப் பர
பதியேஇயற்றினர் என்று கூறப்பட்டது. வேதத்தை

முதநூலென்றுஆகமமே முதநூல் எனத்துணிந்தோத
நமதுநாயகராலும் முடியாதுபற்றி ஆகமங்களின் உபப்பி
ரம்மணங்களாகப் புராணங்களும்சிவபிரான்றிருவாக்காய
வேதவழிநூல்களேயாதலால் அவற்றின் வாக்கியங்கள்
வேதங்களின் உட்கருத்தை விரிக்கும். ஆகையால்அது
கொண்டே முத்திரைமுதலியவற்றையறியலாம் எனச்
சாஸ்திரியார் வைதிகர்கொள்கையை விரித்தார். இனி
அம்முத்திரைகள் இல்லாவழிகாயத்திரிபயன்படாதெனக்
கூறலும் அமையாது என்றும், சிவபூஜைமுதலியவை ஆ
கம சமபந்தமின்றி வேதங்களாற்றனே முடிக்கலாமென
வும் சாஸ்திரிகள் ஏதுக்களுடன்கூறியதை இவர் நோக்
காது தமது புத்திக்குத்தோன்றியவாறெல்லாம் திட்டி
யது இந்நாயகர் நூலாராயுந்திறமையை நன்குவிளக்கி
யது. வேதங்கள் ரிஷிகளாற்செய்யப்பட்ட பசுநூல்,
ஆகமங்கள்பதிநூல் என்றுநாயகரீலலோசனியில் 24-ம்.
சஞ்சிகையிலும வேதங்களுக்கும, ஆகமங்களுக்குஞ்சம்ப
ந்தமில்லைஎன அதே பத்திரிகை மற்றோர சஞ்சிகையி
லும் விரிதுத்தாந்திரிகமதமபெற்றிருந்தவிவர் வேதாகம
ஸாம்ய வாதமபேச முன்னிட்டதும் வியக்கத்தக்கதே.
மேலே மூலத்திலில்லாது உரையில் இருப்பது சர்வசம்
மதம் என்றார். இது இவருக்குச்சம்மதமேயன்றி மற்றெ
வர்க்கும் சம்மதமன்று. மூலத்திலில்லாது உரையில்இரு
க்குமேல் அது அநுவுரையன்று; மேல் இவர் சில காமி
காகம வசனங்களை எழுதினர். அவை வருமாறு:—"சித்
தாந்தமாவது காமிகம் முதலியனவாம். இதில் உயர்ந்
தது பிறிதொன்றுமில்லை. இந்தச்சைவநூல்மூலமாய்ச்
சதுர்வேதங்களும் இதினின்றும் பிறந்தனவாம். சைவமே
வைதிகம் எனபபடும். வைதிகமே சைவம் எனப்படும்.
"சைவமானது வைதிகத்தி லடங்கியும அடங்காமலுமிரு
க்கும். வைதிகம் சைவத்திற்றூழ்ந்தது. முனிவரே சை
வம் வைதிகப்பொருளோடு ஒத்துமையாய் இருத்தலால்,
வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும்.
என்பன. இவ்வசனங்கள் தன் சித்தாந்தங்களுக்குச்சா
தகம் எனவிவர்கருத்து. இது முற்றிலும் முறணும்வழி
காட்டுவோம். "சித்தாந்தமாவது காமிகம் முதலியன
வாம். இதில உயர்ந்தது பிறிதொன்றுமில்லை" என்பது
முதல்வாக்கியம. இவ்வாக்கியம் நமதுநாயகர்கொண்டுதக
ரித்த வேதாகமசமானபாவத்தைத்துலைத்தது. ஆகமமே
சித்தாந்தமெனப்பற்றில்வேதம் பூர்வபக்ஷநூலாய் அதிலும்
வெளிவந்த நூல் ஆகமம் என அதுவே ஒப்பிவர, இவர்
எதற்கு அவ்விரண்டையும் சபிண்டீகரணம்செய்ய முய
லுகின்றாரோ அறியேம். இவர் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்
டாலும் அவ்விரண்டை ஒன்றுபடுத்தவியலாவியலாது.

'இச்சைவநூல் மூலமாம சதுர்வேதங்களும இதினின்றும் பிறந்தனவாம்'' என்பது இது இரண்டாமவாக்கியம். இதமது நாயகர் கூறியவாறு சிவமுகத்தில வேதங்கள் பிறந்ததனையும் மறுத்து வேதங்களுக்கு ஆகமங்கள்மூலமென்பதால ஆகமசாரம வேதமெனச் சொலலாததையும, வேதாகமங்கள இரண்டும் முதநூல் என்றதும சிதைந்தது. வேதங்களும, ஆகமங்களும ஒரேகாலத்தில பிறந்தவென்று இவர வெகு கஷ்டப்பட்டு நாட்டிட, இவ்வசனம், மூலமும் வியாக்கியானமுமாய் ஆகமவேதங்களைக்கூறி அந்தோ! ''தபவனுக்குத் தப்பலகாள்வேலை தடியனுக்கு அரைநாழிவேலை'' என்பது போல அவர் சித்தாந்தத்தை ஒழித்திட்டது. அந்தோ! காலவேற்றுமையுடன் நில்லாது இரண்டும முதநூல் அல்லவென்றும, ஒன்றுவழிநூல் என்றும முடிந்தது. ஐயோ! இவ்வாக்கியங்களை எடுத்துதகரித்து இவரடைந்த பயனிது தானோ? நிற்க; மூன்றாம வாக்கியம. ''சைவமே வைதிகம எனப்படும வைதிகமே சைவம எனப்படும'' என்பது இதனால நமதுநாயகர் கொண்ட வைதிகசைவப்பெயர் மாற்றிட நேர்ந்தது. ''வைதிகமே சைவம'' என்றதனால அவைதிகம வேதவிருத்தம சைவமல்லவென்றும, சைவமே வைதிகமென்றதனால சைவத்தைப் பொருந்தவேதவிருத்தங்களை வைதிகமெனவும்படலாயிட்டது அங்ஙனமாக வேதவிருத்தாகமங்களும் சைவவிருத்த வைதிகப்போலிகளாமனைவனவும் வைதிகமாகாவெனவும் பொருள் கொடுத்தலால, வைதிகமே சைவமாக, வைதிகசைவம் என இருபெயர் தொடுத்தது பயனிலசொலலும கூறியது கூறலுமாயிற்று. இனி நான்காம வாக்கியம. ''சைவம வைதிகத்தில அடங்கியும அடங்காமலும நிற்கும'' என்பது. பின்னும இந்நாயகர் ''இவர் உளம்படிவேதவழிநின்று சிவோபாசனைசெய்யும சிவனடியாராயிருப்பினும யாம வைதிகசைவர் என்று வெளிவரப் பின்னடையார் என்றும இவருக்கு ஆகமம வேமபாகக்கசந்திடின் அதனால உண்டாகத்தக்க ''ஆகமசைவர்'' என்னும பெயரையும தாங்கவேண்டாம. யாம சைவர் என்று வெளிவரக்கூடாதா!' என்றும தாம் திரிகளை விளைவிப்பதாயிற்று. சைவம வேதங்களில அடங்கியும அடங்காமலும நிற்குமாதலால வேதங்களிற்கண்ட சிவோபாசனை செய்பவர் சைவர் எனப் பெயரிட்டுக்கொண்டு வெளிவந்தால் ஒருசமயம் ஒருவர் வேதத்திலடங்காச்சைவத்தைக் கொண்டவரோ என மயங்கி அவைதிகர் என ஒதுக்கிட நேருமாதலானும், வைதிகம் சைவமேயாதலானும், அவர் அவைதிகர்களுக்கெக்காலும்இடங்கொடாது 'வைதிகர்' என்றே சொல்லிக்கொண்டது மிகவுசிதமாயிற்று. மேலும் ஆகமம் மேற்கண்டவாக்கியங்களால் வியாபகமாகிறது அது பொதுவாமேயன்றிச் சிறப்பாகாது. இங்குதகரித்த காமிகாகமவசனத்தால இவர் இட்டுக்கொண்ட புதுப்பெயராகிய வைதிகசைவப்பெயரும் அழிந்தது. இனி ஐந்தாவது வசனம் ''வைதிகம் சைவத்திற்குறுழ்ந்தது'' இது ஆகமங்களும வேதங்களும் முக்கட்பிரானருளிய முதனூல் என நமது நாயகர் பிரசங்கித்ததற்கு விரோதமாகின்றது. மேல் 'முனிவரோ அற்றுயினும் சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாயிருக்கலால வைதிகம் எனவும் வேதசாரமெனவும் கூறப்படும' எனபது. இதனால் எக்காரணத்தாலாதல வைதிகம என்கிற பெயரும் வேதசாரம் என்கிற பெயரும ஆகமங்களுக்குண்டானதாகப பிரஸ்தாபித்தும் இவ்வாகமம வேதங்களை உபசங்காரத்தில புகழ்ந்திருக்கிறதாகவே சொலலவேண்டியிருத்தலால அது நாயகர் மதத்துக்குமுற்றும்விரோதம. அன்றி ஆகமத்தில்ஒருவசனத்தில இவ்வளவு வேதப்பிரஸ்தாபம இருக்க வேதங்களில் சிவாகமபிரஸ்தாபம சிறிதும் காணாதிருக்கும இதில எது முந்தியதெனபது பள்ளிப்பிள்ளைகளு மறிவர். இனி விவாதத்திற்காக இரணடும் ஒரேகாலத்தில் பிறந்தனவென்றாலும் ஆகமங்களில் பிரதிஷ்டாதிகளில்உபயோகப்படுத்தும 'ருத்ரா' முதலிய மந்திரங்களும சங்கிதாமந்திரங்களும வேதங்களினின்று அவாகிலே கொண்டு ஆகமங்களில எடுக்கப்பட்டவைகளை மறுக்கவிவராலும மற்றெவராலுமமுடியாதே. நிற்க சிவாகமம வழிநூலென்றதை பயமையுறின்ம எனச்சொலலவெழுந்து வழக்கம்போல நீட்டினும் பிரமாணமகேட்டால் பிரமாணஞ்சொல்லவேண்டியது எமதுகடமையாதலின அதைக்காட்டுவோம். வேதங்கள் முதனூல எனபது [illegible]ணம்'' என்று ஸ்ரீமத் ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகள் சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகத்தில எடுத்து ஓதினமையாலும வேதங்கள் அபௌருஷேயங்கள் என சிவதாபாடியமருளிய ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியசுவாமிகள் 'ஸ்ருதேபௌருஷேயத்வாத்' என்னும சூத்திரத்துரையில் பல பிரமாணங்களால காட்டினமையாலும் மற்றும் உள்ள பிரமாணங்களாலுமேயாம. வேதங்கள் உற்பத்தியானகாலத்தைக்குறிக்கும வேதபுராண இதிகாசங்கள் எவையும் எங்குங்கூடவே ஆகமங்கள் தோன்றினவென உரையாததுபற்றியும ஒருபொருள்கொண்ட இரண்டுமுதனூல் ஒருமுதல்வனால அருளப்படவேண்டியது அவசியமன்றாதலானும இவ்விரண்டிற்கும தாரதம்மியம் பயன்வேற்றுமையிரண்டற்கும சொல்லவேண்டியதே. அங்ஙனம்

சொல்லவேண்டிவருமிடம் வேதப்பிரஸ்தாபம் நிறைந்து சிற்றாகமங்களுள் வேதவாக்கியங்களை எடுத்துரைசெய்யப்பட்டிருப்பினும் சிவாகமப்பிரஸ்தாபம் சிறிதும் அமையப்பெறாத வேதங்களுக்குச் சிவாகமங்களை 'வழிநூலெனல் எவ்விதத்தும் குற்றமுறாது.. ஆதலாற்றான் வேதங்களை மட்டில் ஸ்வதப்பிரமாணமெனக்குறித்துப் பிறகு 'வெதஷாவா கஷ நாயாயிஷாவாவிவாயடகம்ெ தஷா'' என்று ஸ்ரீஹரதத்தாசாரியா சிவாகமங்கள் வேதங்களுக்கு வழிநூல என விளக்கியதறிக. மேலும் வேதங்களில் சிவாகமப் பிரஸ்தாபமேயில்லையெனக்கூறியசாஸ்திரிகளை விளித்து 'வேதங்களில சிவாகமம வேதவழிநூல என்பதற்குப் பிரமாணம கேட்ட அருமையை என்சொலவோம! இவர் சிவாகமங்களும வேதங்களும ஓரேகாலத்துதித்தனவாகக்கூறுகின்றார். அங்ஙனமாயின வேதங்களுள் சிவாகமத்தின்பெயரேனுமில்லாது இறபதுபோல ஆகமங்களிலும வேதங்களின் பெயரில்லாதிருக்கவேண்டுமே. அங்ஙனமில்லாது பிரதிஷ்டை அக்கினிகாரியம கருஷணமுதலிய ஆகமக்கிரியைகளில வேதமந்திரங்களை ஆகமங்கள் அடியெடுத்து விதிக்கின்றனவாகவேமுதலவன முனனருளியது வேதமென்பதும எவருக்குந்தோன்றும அன்றேல அம மந்திரங்களும ஆகமமந்திரங்களே எனவாதிப்பது உசிதமன்றோ? ஆகமங்களில எங்குமமந்திரங்களை எடுத்தோதாது அம்மந்திரங்களின அடியெடுத்து அதுமட்டோடு நிறுத்திவிடுதலால அவசியமவேதங்களை ஆகமங்கள் அபேக்ஷிக்கவேணடும. கிரியைசரியைகளிலவேதமந்திரங்களை அவாவினும்மற்றவிடம அவாவாதுநிற்றலால ஞானயோகங்களிலாவது அது ஸ்வதப்பிரமாணமாகாதோவெனின ? ஆகாது. "ஞானகாண்டத்தும ஆகமங்கள பிரசாதப்பிரணவமாதிமந்திரங்களையும ஸம்ஹிதாமந்திரங்களையும ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரத்தையும வேதங்களிலுள்ளபடி கூறுதலால" என ஸ்ரீகண்டமுனிவா பாடியத்துள்ளே மூன்றாமத்தியாயத்துள் வகுத்தாராதலின அங்கும அவ்வவாநிலை நிலைபெறும்என்க. இனிக்கன்மகாண்டத்தும்வேதமும சிவாகமமும் முத்திரைமுதலியவற்றிற்கென அவாவுகின்றன. ஆகமங்களும்வேதமந்திரங்களைப பிரதிஷ்டாதிகளுக்கென அவாவுகின்றன. ஆதலால இரண்டும ஒன்றையொன்றுபற்றும எனின், அதுபொருந்தாது வேதங்களில தமது அங்கமாய கற்பங்களிலும தமது பிரமாணங்களாய புராணத்தும காணப்படாது எதும அவாவப்படாமை முன்னரே தெரிவிக்கப்பட்டமையின அவ்விஷயத்தை சாஸ்திரியாரும முன் வற்புறுத்தினா ஆகலின எனைக. இற்க. மேல் இவரே வேதநூலவேதமும, சைவநூல

"சிவாகமும் ஆயினமையால், வேதவழிபாட்டை வைதிகமெனவும், சிவாகமவழிபாட்டைச் சைவம எனவும்கொண்டு கூறுதற்குமாறாக வேதத்தையும்சிவாகமத்தையும் ஒன்றுகலந்து 'வைதிகசைவம' என்று நவீனவழக்குத்தொடுத்தலயாங்ஙனமெனின எனை ஓர் பூர்வபக்ஷம்செய்து, வைதிகசைவமினிதெனபதை முன்னாக்கூறியிருக்கின்றோம. அதுநிற்க. ஈண்டுச்சில கூறுகின்றோம வேதத்தில ஒரு விஷயத்தையும் ஆகமத்தில் ஒருவிஷயத்தையும் சொலவதாயிருந்தால அவ்விரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்தலகூடாது.வேதத்திற்கூறும சிவத்தையேசிவாகமத்தும கூறுதலால வேதசிவாகமங்கள் இரண்டும சிவவழிபாட்டினையே கூறவெழுந்த சைவநூலகளாயின. அதனால் அவவிருநூலகளும வைதிகசைவம ஆகமசைவமஎனனும்பேயா பெறும்.வேதத்தின்வழிநின்றுசிவனை வழிபடுவதுவைதிகசைவமும, ஆகமத்தினவழிநின்றுசிவனை வழிபடுவது ஆகமசைவமுமாம. இதனால வழிபாட்டினவேற்றுமையின்றி வழிபாட்டிற்குரியதெய்வம்பற்றும பெயரபட்டதின்று. இவ்விருநூலகளையும் பிரமாணம என்றுமேற்கொள்வதையாவ அதில பெறப்படுவதுசெய்யும சிவவழிபாடுபௌராணிகசைவமாம.இனி இதனால தனியாகக்கவனமை பௌராணிகசைவமுயாந்ததா? வைதிகசைவம உயர்ந்ததா? ஆகமசைவமுயாந்ததா" என்று தெளியக்கேட்கேயாம் புராணத்திலும வேதமுயாந்தது வேதத்திலும சிவாகமம உயர்ந்தது என்றமையால ஆகமசைவமே பரிவாகமமென ஒப்பமுடிந்ததாயிற்று. "இவ்வாகமசைவத்தைப்பெ சித்தாந்தசைவம எனக்கூறுவாபெரியோா" என்று முடிபுரையும உரைத்து இதுவரை தாம் நாகைநீலலோசனியில பலவாறு எழுதிவந்த சித்தாந்தக்கொள்கைகளையெலலாம்புரட்டித்தமதுள்ளத்தைப்பேவலதாந்திரிகமதசித்தாந்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டார். இவ்வாக்கியங்களை முறையே விரித்து அதனாலுண்டாகுமஇவா கருத்தையும.அது இவருடைய முன்சித்தாந்தங்களுடன முரணுவதையுமகுறிப்பாம. இவா மேற்கண்ட பூர்வபக்ஷத்தில நவீனவழக்குத்தொடுத்ததாயாங்ஙனம' என்றதனால "வைதிகசைவம் என்பது நவீன வழக்கெனத்தாமே ஒப்பினா இங்கு இவ்விதம் ஒப்பிய இவா முன வைதிகசைவவழக்குப பழயதென ஸ்தாபிக்க வேண்டிச்சைவாசிரியர் அல்லாத ஒர புலவாசெய்யுளைக் காட்டிக்கஷ்டப்பட்டதெற்றிற்கு? ஏந்தோ! அமபட்டோ! தாம வெகுவாய் வைதிகசைவா என்றதும இவருக்கும ஞானமிர்தத்தாருக்கும உற்றதோழரான ஓர் வைதிகசைவர்,வைதிகசைவர்ஆகியஇருவரும்இதுபழயவழக்கேயென

திராபிக்கமுயன்றதும்பயனற்றதாயிற்றே. இதுநிற்க. இது பூர்வபக்ஷியின் அநுவாதமேயெனில், மிகச்சந்தோஷம்! தாமே செய்துகொண்ட விருத்வாசிந்தா பூர்வபக்ஷத்தில் இவருக்குப்பாத்தியம் இல்லாது எவ்விதத்தும ஒழியாது. மேல் சமாதானத்தில் வேதமும் சிவாகமமும சிவவழிபாட்டையே கூறும் சைவநூல என்றார். அந்தோ! இவ்வசனம் எழுதுங்கால் முன்னர் ஆனிமீ பேயில "வேதம உலகினர்க்குரியது. சிவாகமம் சத்திநிபாதர்க்குரியது. வேதம் பலதெய்வங்களைக் கூறுவது. சிவாகமம சிவனையேதிறமகூறுவது. வேதம சுவர்க்கத்தையளிப்பது. சிவாகமம சாலோகாதிகளை அளிப்பது வேதம் காமியகாரியத்தை விளக்கியது. சிவாகமம சிவார்ச்சனையை விளக்கியது "வேதம் பசு நூல். சிவாகமம் பதிநூல். வேதத்துக்குப்பிரவர்த்தகர் விஷ்ணு, பிரமன, வியாதன் முதலினோர்; சிவாகமத்துக்குப்பிரவர்த்தகர் அனு சதாசிவர் அஷ்டவித்தியேசுரர்முதலினோர். வேதம மயக்கஞானத்தைக் கொடுப்பது. சிவாகமம் அதனைத்தவிர்த்துத்தெளிந்தஞானத்தைப்பயக்குவது" என்பதாதிவழுதிவைத்ததைமறந்தார்போலும். இங்ஙு வேதமும சிவாகமமும் ஒருமுதல்வன் அருளிய முதநூல எனறும சிவவழிபாட்டைக்கூறும சைவநூல என்றும கூறும் இவர் வேறு சோயந்திரநாயகரோ? இவர் சித்தாந்தமுழுது மிகவிபக்ஷதக்கது. வேதவழிநின்று வழிபடுவது வைதிகசைவம் என்கிறார் ஆயின் இவர்தாம முன்னர் வைதிகசைவர் என்றமையானும் ஞானமிர்தத்தாரும அப்பத்திரிகைக்குதவுவோரு பலரும் வைதிகசைவர் எனப்பெயரிட்டுக்கொண்டவராகவே, யாவர் எல்லாம வேதங்களிற் சொல்லியபடி யாகாதிகிரியைகளை விதிவழுவாது நடாத்தி சிவவழிபாடுசெய்பவரோ? ஆகமவழிநின்று நீசைஷு முதலிய சிவகர்மங்களை அநுஷ்டித்திலரோ போலும்! ஆகலான் ஆகமசைவம் சர்வோத்தமம் என்று முடியுமாகூறினார்போலும்! முன் ஒரு வைதிகசைவர் சொற்றப்பிரமாணஞ்சொலலவேண்டிபபட்டதுபோதாதெனறெண்ணி ஆகமசைவம் பௌராணிகசைவம என பற்றிரண்டுசொற்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு வெளிவந்தகோலம் மிகவும் சந்தோஷிக்கத்தக்கதே. இதுவுமநிற்க. 'பஞ்சபாண்டவர்களை அறிவீரா? அவர் கட்டிற்காலகளைபபோல மூவர்' எனறவாறு இவர் வேதாகமங்கள் சமானமென்பதற்குச் சில பிரமாணங்களைக்கூறவும தமக்கு வைதிகசைவத்தன்மையை ஸ்தாபித்துக்கொள்ளவும் வெளிவந்து இறுதியில ஆகமசைவம சர்வோத்தமம் என்று முடித்து அதையே சித்தாந்த [illegible] தாந்திரிகராகிவிட்ட பரிதாபம்

எமக்கடங்கவில்லை. இவரை நம்பி வைதிகசைவப் பெயரைவகித்து வெளிவந்தவர்க்கும் இனிக்கதியென்ன? வைதிகசைவத்திலும் ஆகமசைவமே சித்தாந்தமும் உயர்ந்ததுமாகவே அதைக்கைக்கொள்ளாதவர் இவர் மதப்படிப் போலிச்சைவரன்றோ? இவரை இவ்விதவாதியாச் எனக் கண்டே வெகுகாலத்துக்குமுன் வேதபபுறமபான தந்திர மதத்தவர் என ஞானமிர்தத்தார் ஒழித்திட்டார். பிறகு வைதிகசைவவிவாதத்தில தாமும்அவ்வைதிகசைவர் என்னும்பெயரைச்சுமந்த உவமைகொண்டு தமது பத்திரிகையில ஏறறினர். இனி அவருங்கைவிட்டு, வைதிகரும் இவரையணுகவொட்டாதடிக்க, இவர் முன்னர் வைதிகசைவர், இனறு ஆகமசைவர், நாளை எச்சைவராவரோ! இவ் அவாந்திரசைவர் அவாந்தரத்தே நிற்பார்போலும்! இங்ஙனம் புதிதாய்க்கண்ட வைதிகசைவ ஆகமசைவ பௌராணிகசைவங்களெனப்படும மதங்கட்கு முதனூல் எது? ஆசிரியர் எவர்? ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமையாது? இவற்றுள் சிறந்தது இஃதெனத்துணிபக்காரணம்யாது?'' என்பதாதிவினவியதற்குத்தோன்றியபடி எழுதநேரிடவும் சாஸ்திரவரமபுகடக்கவும் நேரிட்டது. இதறியாது 'வேதாகமங்களிரண்டும் சாஸ்திரிபாணைக் கைவிட்டனவென்றும் அவர் சாஸ்திரவரம்பை கடந்தார் என்றும வீணில் நாயகர் தூற்றியதறிக. மேல் நூதாந்திரிகர் வைதிகத்தில் சைவமடங்காது எனபிரசங்கித்தவிடத்தே 'வைதிகரைச்சைவர் எனல கூடாதென்றும வைதிகர் சைவரேயானாலும் சைவர் எல்லோரும வைதிகர் ஆகார என்றும் வேதவிதியை விலக்கிநிற்றும தற்காலப்போலிச்சைவரையே வீணில புலாலபுசிபாதவனைச்சைவன் எனபபாமரர்வழங்குவதுபோல வழங்குவது உலகவியல் எனவும கூறினும். ஆதலின் பிறகு இவர் சாஸ்திரிகள்மேல் ஏற்றும குற்றம் குற்றமாகாது மேலும இவர்கூறியவாறு அச்சொல் எழுதியது சாஸ்திரியாருமன்று. மேற்கூறியபோந்த நியாயங்களால இவரது விவாதம இத்தன்மைத்தாயதெனப் பண்டிதர் தாமேயறிந்திடுவாராகவே இவர்வாதமபணடிதர் அவ்வயின்கண்பணம்பெறுமோ அல்லதுசாஸ்திரியார்வாதம் மணம் பெறுமோ? என்றதைபபண்டிதரேயறிவார். இவர்பலபண்டிதர் நிறைந்த சபைகளில் பலராஜாங்கங்களில சென்று பண்டிதரவரையி லமேதாடாவாங்கின வித்துவசிகாமணியராகவே மற்றவரைப்பரிகசிக்கின்றார்போலும்.

ஐயா! பிறகு இவர் "எமதுவிவாதம எல்லாம் யாம்வைதிகசைவர்எனபதைப்பற்றியேயாதலால்எம்மைவேதமிக்கர்என்றுகூறியது" என்றுதொடங்கித்தம [illegible] [illegible]ஸ்திரவம்பரூத்தாணியில்லைகையத்தார்.இம்மை[illegible]

[illegible]திருப்பதவரிகளுக்கு முன்னர் வைதிகசைவமென [illegible] மௌனக்கூறிச் சேர்த்து அடுத்து வைதிக [illegible] முன் பின் முரணுமாறு கூறுகின்றார். அம்மம்ம! [illegible] சித்தாந்த வறிவே யறிவு. முன்னர் வேதவழி சிவனை வழிபடுதலன்றோ வைதிகசைவம் என்றார். இவர் வேதவழி சிவனை வழிபடாதவரும் அவ்வேதவழி சிவனை வழிபட அனதிகாரியும் அவ்வேதமணமும் தமக்குக்கூடா தென வாதிக்கும் கேவலதாந்திரிகரும் ஆகவே இவர் வைதிகசைவம் நிலைபெறுவது மலடிமகன் பிறக்கும் சுபதினத்தே யென்க. மேல் இவர் தொடங்கியபடி பத்து வரிகள் திட்டென்று கிரம்பித் திட்டுக்காப்பிட்டு முடித்தார். மேலும் எழு [illegible] முன் பின் மேலாசிக்காது ஏதேனும் எழுதி [illegible] வேண்டிய சமயத்தில் லீலாசனிப்பத்திராதிபர் இவ்விஷயத்தை வாங்கிப் படிப்பிப்பாராயினும், வருமாம் வரவரப் பார்ப்போம். சுபம்.

ஓர் பத்திரிகாபிமானி.

அத்துவிதவிசாரம்.

தொடர்பு.

ஐய, இங்ஙனமிருக்க இக்காலவித்துவான் ஒருவர் "அத்துவித"ச்சொற்கு ஒன்றுமல்ல, இரண்டுமல்ல, ஒன்றுமிரண்டுமல்ல எனப்பொருள் உரைத்து அதனால் அத்துவிதச்சொற்பொருளை முற்றிலும் வெளியிட்டதாக இறுமாந்தார். இம்மந்தமதியகத்தும் அத்துவிதப்பொருளையும் பயக்கிய விருத்தையை மற்றவர்க்குக் காட்டுவாம். யாம் இந்நூலின்கண் வரைந்து விடுத்த வடவியற்பெருக்கத்தால் அத்துவிதச்சொல்லின்கணமைந்த "ந" காரத்திற்காய அகாரத்துக்குள்ள பொருள் இன்மையேயன்றி, அன்மை செம்பொருள் முதல் குறிப்புப்பொருள் ஈறாக எப்பொருளினும் அடங்காதுபற்றியும், அது ஆரோபப்பொருளாகாமை பற்றியும், அன்மையட்டில பொருள் எனத் தாபித்தல் பிரமாணமற்று முயற்கோட்டியன்மைய, அதனுடன் "ஒன்றும், இரண்டும், ஒன்றுமிரண்டும்" என அடைசேர்த்துப் பகர்ந்த புலவர் இலக்கணப் பயிற்சி வியந்தேத்தத் தக்கதே. இனி அகாரத்துக் கன்மைப்பொருள் எனத் தங்கோஷ்டியிலாவது, தமது குழந்தையைத்தாம் ராஜாவென விளித்து மகிழ்வதுபோல (இவனுக்கு ராஜ்யம் உண்டா? இவனைச் சேவிப்பவர் எவரேனும் உண்டா? ஏதுமில்லை இடுகுறியே) மகிழ்ந்திட்டும். துவிதம் என்னும் பதத்திற்கு 'ஒன்றும்' என்றும், 'இரண்டும்' என்றும், 'ஒன்றுமிரண்டும்' என்னும் பொருளுரைத்தவிவர் எந்நூலாதாரம் கொண்டார்? அந்தோ! "குடம்" எனுஞ்சொல்லுக்கு 'படமும், குடமும் படமுங்குடமும்' எனப்பொருளுரைத்தாற்போல இது சாலவறிஞர் அருமை பாராட்டத்தக்கது. "துவிதம்" என்னுஞ்சொல் 'இரண்டு' எனும் எண்ணைக்குறித்து எண்ணைத்திடம் நிலைபெற்றதெனத் தக்க விலக்கணவழியிரித்தேரமாகலின், அதற்கு 'இரண்டு' என்னும் பொருளை உரித்து. மற்றது பெண்பாலர் உரைக்கும் நல்லுரையேயாம் என்க. ஐயன்மீர்! 'ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்ல' ஒன்றுமிரண்டுமல்லவென்னப் பொருளுரைத்தல் இலக்கண வழுநிறைந்த தொன்[illegible]ம் ஆதலால் [illegible] இலக்கணத்திற்கும் [illegible] பொருள் கூறினும் என்று [illegible] மிகானறு. இங்கு மூலமாகிய அத்துவிதச்சொல்லின்கணமைந்த 'அ' என்னும் 'துவிதம்' என்னும் இருசொற்களுக்கும் பொருட்கோடியில் அகப்படாத 'உம்' என்னும் இடைச்சொல்லையும் ஒன்று என்னும் பொருளையும் எச்சொற்பொருளாக்குவார்? அஃது ஒரு சொற்பொருளுமல்ல. யாம் கண்ட பொருளே எனில் மிக்கநன்று. இவர் கண்டநற்பொருள் இவர் பரமானந்த சீடர்க்குபதேசிக்கவே யோக்கியம், வேறுவழியில் வெளியிட்டால் அது இயலிசை யாதிபயின்றார் நிறைந்தசபையில் இவரைப்புறங்காட்டி ஓடச்செய்யாதொழியாது. மற்று ஒருசொற்குப்பொருள் உரைத்திடவேண்டின் ஓரிலக்கண நூலாதாரம் பற்றியாதல், ஓர் நிகண்டு வைத்தழுவியாதல், ஓர் ஆப்தவசனத்தைப்பின் பற்றியாதல் பொருளுரைத்தல் நூலறிவுநிறைந்த நல்லோரியல். அங்ஙனம் யாம் இயற்றிறமைபூண்டு இறைவன்தொண்டருட் சிறந்த வாசிரியர் பதஞ்சலியாராதி பரமாபதசிகாமணிகள் முதுமொழிகளை மேற்கோளாகக்காட்டி இன்மைப்பொருளை அகாரத்து நாட்டினும். பிறர் கூறும் அன்மைப்பொருளை அலங்கதம் எனவோட்டினும். இவற்றை மறுத்து வேறு பொருளாக்க வல்லாரிவராயின் யாம் காட்டியதுபோல ஏதேனும் பிரமாணம் கூறித்தமது கொள்கையை நாட்டிக்கொள்ளாதொழிந்தது அவரது இலக்கணநூற்பயிற்சியின்மையை விளக்காதொழியுமோ? இதற்கு அவரேதுசெய்வார். எவ்விலக்கணநூல்களிலாவது இவர்கொண்டபொருட்டாய் அச்சொல்லிலக்கணம் கிடைத்தாலல்லவோ சொல்வார். கிடைக்காத குற்றத்தால இலக்கணநூல் பிரமாணம் ஏதுங்கூறாது தமது பரமானந்த சீடர் தம்மை அவமதிக்காவழி தமது புத்திபுமிறகுஞ் சென்றவாறு சித்தாந்தம் நாட்டி மகிழ்ந்தார். எவ்விதமாவது பிழைக்கட்டும். மேலவிஷயத்தை நடபற்றிச் சொல்வாம்.

இவ்வத்துவிதச்சொல்லின் கணணமைந்த வேற்றுமைத்தொகை "தற்புருஷசமாஸம்" என வடநூல வழங்கப்பெற்றது. அத்தற்புருஷம் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவியல் 'உத்தரபதப்பொருள் கொண்டு முடிதல்' இது எல்லாத்தற்புருடசமாஸத்தும் விளங்கும். அப்பொதுவியலை ஈண்டமைக்கவேண்டி வையாகரண சித்தாந்தலகுமஞ்ஜுஷை நூலியற்றிய நாகேசபண்டிதர்போல மேற்கோள்கள் கொண்டு ஆரோபப்பொருளைத் தன்னுடனிகழ்ந்த சொற்பொருட்டன்மையின்கண் குறித்து தமக்கெனத் தனிப்பொருள்கொள்ளாது என முடித்திட்டார். ஆகவே வடவிலக்கணநூலார் எவரும் அந்த பொருள்கொண்டு முடிபுரை கூறிநிற்க, அப்பொருள்களில் எவ்வழியும் அடங்காது ஓர் பொருளுரைத்தல் சித்தாந்திகள் ஒடவாதமேயாம் என நாட்டப்பட்டது. இனிப்பொருட் பொருத்தமின்மையைக் கூறிடுவாம்.

அத்துவிதச் சொல்லுக்கிட்ட அபேத்திய

"கவசம்"

என்னும் "அத்துவிதவிசாரத்தில்" [illegible]

முற்றிற்று.

று சைவர்கள் சொல்லுகின்றார்களே, இதற்குப் பிரமாணமுண்டா வென்னும் வினு, எட்டாவது வினுவிவாடுமாணிக்கற்றலாற் பொருத்தமுடைத்தன்று. (4500) வருஷங்களுக்கு முன்னமேயிருந்த தில்லைவாழந்தணர் சரித்திரமும் பெரியபுராணத்துட் காண்டலினென்க. அன்றியும், மகேதிகாசமான சிவரகசியத்துள்ள நவமாம்சத்தில் 15.16 அத்தியாயங்களிற்கலியுகாதி 2000வருஷங்கள் சென்றபின் ஸ்ரீமத்சங்கராசாரியசுவாமிகளும், 3000வருஷங்கள் சென்றபின் ஸ்ரீமத் ஹரதத்தாசாரியசுவாமிகளும், ஸ்ரீமத்தீக்ஷிதபாதஸ்வாமிகளும் அவதரிப்பார்களென்று சிவபெருமான் மொழிந்தருளி, 17 அத்தியாயத்தில் [illegible] அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களது தெவிட்டாத திவ்வியாமிர்த சரித்திரத்தைப் [illegible] அடங்காத பெருமகிழ்ச்சியொடு [illegible] லத்தில [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]' என்றிதனால் [illegible] [illegible] என்னும் வாக்கியத்தால் ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் [illegible] அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் சரித்திரங்களை [illegible] [illegible]. இதனை [illegible] [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] மூர்த்திசுவாமிகளையும், [illegible] [illegible] சௌந்தரியலகரியை [illegible] ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் மொழிந்தார் [illegible] [illegible] ச்சுத்தில்வித்தியா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்னும் [illegible] த்தால் விளக்கினார்கள். அன்றியும், சிவரகசியத்தில நவமாம்சத்திற்கு முன்னதாயுள்ள [illegible] 15ம் அத்தியாயத்தில ஸ்ரீமத்மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சரித்திரத்தையும், ஸ்ரீஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரத்தையும், நன்குவிளக்கியிருத்தலால், நாவுக்கரசுசுவாமிகளும், ஏனைய நாயன்மார்களும், ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிகளுக்கு முற்காலத்தேயவதரித்தார்களென்பதையும், சவுந்தரியலகரியும் சிவபுஜங்கமும் ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிகளே செய்தருளினரென்பதற்கு [illegible] விளக்கினேம். சவுந்தரியலகரிமுதலான நூல்களே சங்கராசாரியசுவாமிகளேசெய்தருளினரென்று வைதிகசித்தாந்தாசாரியராகிய ஸ்ரீவித்தியாரணியசுவாமிகளால் நன்குவிளக்கியிருப்பவும், சைவர்கள்மாத்திரமிவ்வாறு [illegible] புதியது பொருந்தாது.

1. சாந்தமகாபுராணத்துள்ள50கண்டங்களுள்ஒன்றாகிய அகஸ்தியகண்டமென்னும் ஹாலாஸ்யமான்மியத்திலும், பத்மமாம்சம் உத்தரபாகம் 45ம் அத்தியாயத்திலும், தமிழ்ச்சங்கமுந்திருவாலவாய்க்கோயிலுமிருந்தனவென்று விரித்தும் வகுத்துங்கூறியிருப்பவும், பாரதத்தில்அர்ச்சுனன் மதுரைக்குவந்து பாண்டியன்மகளை மணஞ்செய்தானென்னுமிடத்து முற்கூறிய கோயிலுஞ் சங்கமும் இருந்தனவாகச்சொல்லவில்லையென்று வினுவியதூஉம் அசங்கதம்.

[illegible] [illegible]|
[illegible] [illegible]|'

என்னும் மச்சபுராணவசனத்தால், புராணங்களுக்கு வேதவியாஸர் பாரதத்திற்கு மூலமாகப் புராணங்காணப்படுதலானும், ஸ்மிருதியில் அங்கங்களாறும், வேதங்கள் நான்கும், மீமாஞ்சைக ளிரண்டும், நியாயமும், புராணமும், தருமசாஸ்திரமும், ஆகிய இப்பதினான்கு வித்தைகளுள் புராணத்தைப்போலப் பாரதத்தைச்சேர்த்துக்கணிக்காமையானும், பாரதத்திலும் புராணமே பிரபலப்பிரமாணமாக விடுமென்க.

3. [illegible] புராணம் உபதேசகாண்டம் 79வது அத்தியாயத்தில்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]|

என்னும் வாக்கியத்தால், அகஸ்தியமாமுனிவர் தமிழென்னும் மகாபாஷையைச்சிவபூஜாபலத்தால் மொழிந்தருளினரென்று காணப்படுதலானும், இவ்வாறே முற்கூறிய சப்தமாம்சத்தும் ஹாலாஸ்யமான்மியத்தும் தமிழ்ச்சங்கமிருந்ததாகக்காணப்படுதலானும் பிற்காலத்தில், மதுரைக்குள் இடஞ்செய்த ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிகளுக்குத்தமிழ்ச்சங்கத்தைப்பாண்டியன் காட்டினதாகச் சங்கரவிஜயத்திற்சொல்லாதுவிடுதல் முற்கூறியபோந்த இருவகைப் பிரமாணங்களையும் இரசங்கரவிஜயமறுத்தாற்றலுடைத்தன்று. இதனால் தமிழ்ச்சங்கம புராணப்பிரசித்தமாமென்றுதெளிக.

4. [illegible] புராணம் யுத்தகாண்டத்தில் ஸ்ரீகுமாரமூர்த்தியினது விசுவரூபத்தைக்வர்ணித்தவிடத்தில், [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] ||" என்றதனைத்தும், அவ்வாறேமொழிபெயர்த்துள்ள காந்தத்தில் "பலவிடையெயுநூது நவிர்ப்பராகத்தின் பொதும்" என்னுஞ் செய்யுளிற்கும், முதலாவது கிருதயுகத்தில் அந்நாமங்களுள்ளனவாதிருதாவில், சிவாகமங்களிருந்தமையானது காணப்படுதலின், மூன்றாவது துவாபரயுகத்திற்றையாகமங்களிருந்தனவாமென்னும் வினு, இப்புராணங்களை ஆராய்ந்தறியாமையாலெழுந்ததென்றறிகின்றோம். [illegible] சிவாகமங்களின்பெருமைக்கு வேண்டியபிரமாணங்களை விரிக்கிற்பெருகுமென்று சுருக்கினேம்.

5. இக்கடாவிற்கும் முற்கடாவிற்கூறியதேவிடையாம்.

6. ஆகமங்களை மகாவிருடியான சிவபெருமான் மொழிந்தருளினரென்று அபௌருஷேயங்களான புராணங்களிற்பலவிருடிகளும் ஆண்டாண்டு ஓதியிருத்தலான், ஸ்மிருதிகளிற்கூறவில்ல் ஆகமங்கட்குக்குறையன்றே.

7. வேதங்கள்போல ஆகமங்கண்முற்றனுலாகாவென்பது வைதிகர்க்குடன்பாடேயாம்; ஆயினும், வேதாவிரோதமான ஆகமானுஷ்டானம் இத்தேசங்களிலும்வேதவிரோதமான ஆகமானுஷ்டானம் அத்தேசங்களிலும் பெரும்பாலும் வழங்கிவாக்கண்டலின், எத்தேசங்களிலுமாகமவழக்குண்டென்றிக.

இங்ஙனம், பஞ்சநதக்ஷேத்திரவாசி.

SAVE YOUR LIFE
THE GREATEST PAIN CURE EXTANT

உன் ஜீவனை இரக்ஷித்துக்கொள்.

சொஸ்தப்படுத்துகிற தன்மையில மகத்துவமுள்ள [illegible] ஓரியண்டல் பாம் என்னும் மருந்தை, மற்ற பரிகாரங்கள் பின்வாங்குகிற சமயத்தில் இது சொஸ்தப்படுத்துகிறது. வைத்தியத்தில இதுவரையில் கண்டுபிடியாத சில வியாதிகள் போல இதற்குக் கொஞ்சம் சந்தேகமுள்ள காசத்தையும், உள்விக்கத்தையும் சேர்ந்த வியாதிகள் தவிர, மற்ற வியாதிகள் எல்லாம் என்று நாம் சொல்லவில்லை.

[illegible] யிருக்கும்பொழுதே கவனியும். பிறக்குறைய இலக்ஷம்பேரை சொஸ்தப்படுத்தின இந்த மருந்தை நீ இன்று பரிசோதிப்பாயானால் உன்னையும் சொஸ்தப்படுத்தும். நாள்பட்ட [illegible] வைத்தியருடைய கால முதல்கொண்டு [illegible] வாதங்களினாலும் நோயினாலும் வருத்தப்பட்டு நீ இந்த பரிகாரத்தை பிரயோகிப்பாயானால் அப்போது [illegible] படுத்தப் போலப் பாதுகாக்கும். முடக்குவாத முதலியவை [illegible] நீ முன் அடைந்திருந்த சுகத்தை இப்பொழுது அடைவாய். பெரும்பாலோர் அபிப்பிராயமே பரிசோதித்து சொன்ன சத்தியம். உனக்குத் தலைநோய், முகநோய், அல்லது மிகுந்த நோவு காதிலுண்டா? இந்த ஓரியண்டல் பாம் என்னும் மருந்தை சில நிமிஷத்திற்குள் உன் நோயை [illegible] நீக்கிவிடும்.

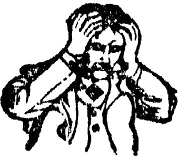

[illegible] பக்ஷவாதம் அல்லது இரைப்பினால் வருத்தப்படுகிறாயுண்டா? எவ்வளவு காலப்பட்டதாயும் கடினமுள்ளதாயும் இருக்கட்டும் சரிதான். இந்த ஓரியண்டல் பாம் உனக்கு சௌக்கியத்தையும் சுகத்தையும் கொடுக்கும். உன் மார்பு விலாவும் பிடித்துக்கொண்டும் அதிகவுபாதையுள்ள இருமலால் சகிக்கிறதுண்டா! [illegible] இவன்பொருள் இந்த மருந்தை பிரயோகித்தால், உன் நோயும் வலியும் சாந்தமாய் நீங்கி நல்ல சௌக்கியம் அடைவாய்.

விலை டப்பிக்கு ரூபா 1—0—0

சென்னை [illegible] சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா [illegible] மானேஜருக்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விஜயத்துவஜம்.

இப்பெயர்வாய்ந்த தமிழ்ப்பத்திரிகை சென்ற சித்திரைமாதமுதல் மாதம் ஒருமுறை சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாயந்திரசாலையிலிருந்து வெளியாகிவருகின்றது. இது ராயல் ஒருபாரங் கொண்டது. இதன் கையொப்பக்கிரயம் மிகச்சொற்பமானது. சமயாபிமானிகள் யாவரும் எளிதில் வாங்கி வாசிக்கவேண்டுமெனவுங் கருத்துக்கொண்டே இப்படிச்சொற்பவிலை வைக்கலாயிற்று. இதன் விலையைப்பார்க்கும்பொழுதே இது வேறு யாதொரு லாபத்தையுங்கருதி வெளியிடப்படுவதன்றென நன்கு விளங்கும்.

கையொப்பப் பணவிபரம்

இந்தியாவிற்கு வருஷம்	1-க்கு	அணா 4.
இலங்கைக்கு	ஷை 1-க்கு	அணா 7.
10 பத்திரிகைக்கு	ஷை 1-க்கு	1—0—0
15	ஷை	1—5—0
25	ஷை	2—5—0
50	ஷை	4—4—0
100	ஷை	8—2—0

தனிப்பத்திரிகை விலை ஒரு பைசா.

[illegible] அனுப்புபவர்க்குப் பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது [illegible] வார்த்தையாம்.

கையொப்பக்கிரயம் சுமுகமுதலியவை அனுப்புவோர் [illegible] அனுப்புதல்வேண்டும். கையொப்பத் [illegible] அனுப்பலாம்.

சி. தாமோதரம்பிள்ளை.
விஜயத்துவஜ பத்திராதிபர்
ப்ரம்மவித்தியாயந்திரசாலை, சிதம்பரம்.

விளம்பரம்

ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்
அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கும்
வைதிகபுத்தகங்கள்

சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி — இது ஸ்ரீமத் அப்பய்யதீக்ஷிதர் [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] பரமசிவனது பெருமையை நன்கு [illegible] சாஸ்திரங்களினாலும் இதனைப் [illegible] அத்தியாவசியகம். இதன் விலை அணா 1.

[illegible] ஸஹஸ்ரநாமம் — இது பரமேசுவரனை [illegible] லோகங்களில் வேதங்களால் படிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நாமங்களை இனிது விளக்கப்பெற்றது. இதன் விலை அணா 2

[illegible] — இது [illegible] சம்பந்தமான [illegible] இது அச்சிடப்படுவதற்கு முன்னமே பல சாஸ்திரங்களால் முன்பணங்கட்டப்பட்டிருப்பதால் புத்தகங்கள் சிலவாயினமையால் வேண்டுவோர்கள் அதிசீக்கிரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இதன் விலை அணா 6.

ரா. நாராயணசாமிஐயர்.
மானேஜர்.

Chidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No 38 Senkalooneer Pilliarkoil Street.

ப்ரம்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

BRAHMAVIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளில் பிரகாசஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

கூபு-ம்] சித்ரபானு. நந்தன ஞு புரட்டாசிமீ உஉ-ந் 1892 ஞு அக்டோபர்மீ கூஉ [இ-ம் கக

பத்திரகிரயம்.

இந்தியாவிற்கு	வருஷம்	1 - க்கு	3 0 0
௸	மாசம்	6 - க்கு	1 8 0
௸	மாசம்	3 - க்கு	0 14 0
௸	1-காபி		0 3 0
இலங்கைக்கு	வருஷம்	1 - க்கு	3 8 0

உபாத்தியாயர் அனுமதியின் பேரில் எழுதிக்கொள்ளும் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கர்களுக்கும், தாய்ப்பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் ரூ 1-8-0. செலவின இ-டி- சொசைட்டி சார்டர்பெற்ற பிரசங்கிகளுக்கும், கிராமத்தில் பத்தினமா கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பத்தின்பேரில் படித்துப்போதிக்கும் வித்துவான்களுக்கும் ரூ 1-க்கு அணா 12 கழித்துக்கொடுக்கப்படும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

குமாரஸம்பவம்.

THIS JOURNAL DEVOTED TO ARIAN RELIGION, PHILOSOPHY LITERATURE &c. CONDUCTED BY PANDIT C. R SRINIVASA SASTRIAR UNDER THE KIND PATRONAGE OF,
H. H. RAJA BASKARA SETHUPATHI RAMNAD.

அருமையானசந்தேகம்.

நண்பர்களே!

ஒன்று, இரண்டு, எனக்கூறிவரும் எண்களில், எட்டுக்குமேல் வருவதாகிய 'ஒன்பது' என்பதில், பத்துசப்தமும், எண்பதுக்குமேல் வருவதாகிய 'தொண்ணூறு' என்பதில், நூறுசப்தமும், எண்ணூறுக்குமேல் வருவதாகிய 'தொள்ளாயிரம்' என்பதில், ஆயிரசப்தமுமாக மூன்றிடங்களில், 'ஒன்பது' 'தொண்ணூறு' 'தொள்ளாயிரம்' என்று முன்னதாக வந்திருப்பதற்கு நியாயமென்ன? அகத்தியம், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களில் இதற்கு விதியிருக்கின்றதா? என்னும் எனது சந்தேகத்தைச்செந்தமிழ்க் கடலைக்கடைந்த வித்வசிரோமணிகள் (நம்மையல்லவென்றிராமல்) நீக்கியருளுமாறு வேண்டுகிறேன். முக்கியமாக ஸ்ரீமத் சபாபதிநாவலர் அவர்கள் இதற்குவிடையளிக்கத்தக்கவர்களாக இருப்பதினால், அவர்களும், [illegible]திபதிகளும், ஸ்ரீ. சோமசுந்தர நாயகரவர்களும், யாழ்ப்பாணம் பண்டிதர்களும், பத்திராதிபர்களும் மற்றும் பிறரும், இதற்கு ஆழ்ந்தவிடையை அவ்வவர்களும் அளிக்குமாறு, வந்தனத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முன்னர் ஓர் முறை விகடதூதனில், இதைக்கேட்டிருந்தும் 'வித்வரத்தினங்கள்' நம்மையல்லவென்று வாளாவிருந்திருந்தமையால் இவ்வரியசந்தேகத்தை இப்பவும் விடவலாயிற்று. திராவிடதேசத்திற்குரிய ஒவ்வொரு தமிழருக்கும் வேண்டற்பாலதாகிய இவ்வெண்களின்சந்தேகத்தை ஸ்ரீராஜா பாஸ்கர ஸேதுபதி பூபாலர் அவர்களாவது மறவாமல் பண்டிதர்களைக்கொண்டு நீக்கியருளுமாறு, ஸ்ரீகைலாசப்பெருமானை திருவருள்பாலிக்கும்படிக்கு அனவரதமும் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இதற்கு விடையளிப்பவர்கள் நமது ப்ரம்மவித்தியாவிலேயே ஒவ்வொருவரும் அளிக்கவேண்டுமென்று கோருகின்றேன்.

இங்ஙனம்,
கணபதி.

வேதாந்தசாதனை.

வேதாந்தமதமாவது அல்லது வரைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநேகமான வேதாந்த கட்டுப்பாடுகளாவது, பலவந்தமாய் கைக்கொள்ளவேண்டிய வேதாந்த விதிகளாவது நாமகேழ்வியுற்றதில்லை. ஆயினும் வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் பலவற்றிலும் அநேக அற்புத விஷயங்களும் மகத்துக்களுண்டாகும் சக்திகளும் அவற்றைச்சாதிக்கும் மார்க்கங்களும் பலவாறாய் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் மாத்திரம் இப்படிப்பொதுவாய்ச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அநேகர் அவைகளைத்தங்கள் தங்களுடைய புத்தியானுசாரமாய்க்கிரகித்துக்கொண்டு தங்களுக்குத்தோன்றியவாறு உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு இவைகளை நடத்துவதில் அநேக தப்பு அபிப்பிராயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டுத்தப்புமார்க்கங்களும் உண்டாயிருக்கின்றன. இவ்வகைப்பிசகுகளுக்குக்காரணம் அவ்வாறு அபிப்பிராயங்கொண்ட அந்த மனுஷ்யனே யல்லாமல், வேதாந்தசாஸ்திரம் காரணமாகாது. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இயல்பிலும், சக்தியிலும், புத்திகூர்மைமுதலிய அம்சங்களிலும், மனோசத்தம் முதலிய ஆத்ம விஷயிக அம்சங்களிலும் வேறுபடுகிறார்களல்லவா? சாதனைக்கு இது அனுகூலமென்று ஒருவருக்குச்சொல்லிய ஏற்பாடு மற்றொருவருக்குச்சரிப்படாதென்பதும் நாம் சொல்லவேண்டியதுண்டோ? இல்லை.

வேதாந்தபாடசாலையின் உபாத்தியாயர் எவரெனின், அவர் இதரமனிதனல்ல. அந்தந்தமனிதனுடைய மேலான சுபாவமே அவனுக்கு வேதாந்த குருவாகும். மேலான சுபாவமெனின், நேசமனது, நேச எண்ணம், பிரபஞ்ச சம்பந்தீக வியவகார புத்தி சாதுரியாதிகள் எவ்வளவோ பாபோசை முதலியவை தவிர்த்தமேன்மையான ஆத்மவிஷயத்திற்கு அனுகூலமாகப்பட்ட நல்ல எண்ணம், நன்னடக்கை, சமதமாதி குணங்கள், குருபக்தி, சத்தியபிரவாதத்வம், அடக்கம், இவைகளே. மனிதன் தன்னுடைய மனச்சாக்ஷியால் விளக்கப்பட்டபுத்தியையும் பிரக்ஞையையும் கொண்டு தன்னுடைய வழியைத்தானறியவேண்டும். ராஜாங்கத்தாரின் சட்டதிட்டங்களடங்கிய ஆக்டுகள் என்னப்படும் சாஸனங்களைப்போன்ற விதிகளும் ஏற்பாடுகளும் வேதாந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேயெனின், மெய்தான். புத்தியுள்ளவன் அவற்றைக் கற்றறிந்து அவ்விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட காரணங்களையும் அவற்றின் உத்தேசங்களையும் ஊகித்தறிந்து அவ்விதிகளின் எழுத்துக்களின்பேரில் இலக்ஷியம்வைத்து அர்த்தத்தையும் உத்தேசத்தையும் கவனியாமல் நடப்பவர்கள் விழக்கூடிய பிரந்தனையும் விழுந்துகொண்டிருக்கிற, நரிப்பள்ளங்களென்னப்படும் மோசங்களினின்றும் அபாயங்களினின்றும், புத்திமான் குணத்தை கிரகித்துக்கொண்டு தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வேதாந்த சாதனையைக்கைப்பற்றினோமென்னும் பிரமைகொண்ட சிலர், தங்கள்தங்களுடைய பெண்சாதி பிள்ளைகளை விட்டுத்தாங்கள் ஓடிப்போகவேண்டுமென்றும், அவர்களிருப்பது தங்களுடைய பயிற்சிக்கு இடையூறென்றும், காட்டுக்குப்போய்த் தபசுசெய்யவேண்டுமென்றும், எண்ணங்கொள்ளுவது பெரியபிழை. இது ஒரு விஞ்ஞானபிரமையேயன்றி வேறல்ல. திருவள்ளுவநாயனார் தமது திருக்குறளில்,

> துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
> மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

என்று இல்வாழ்க்கையைப்புகழுகின்றார். இது விஷயத்தில் மற்றொருமுறை விவரிப்போம்.

திருவையாறு, அ. சுவாமிநாதய்யர்
பல்லாரி.

NO 16

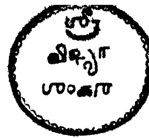

[illegible]

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியபத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிகவாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

கர ஸம்வத்ஸரம். துலாரவி உ-அ-உ ரூக்கையம்பதி.

ப்ரம்மவித்யா.

சித்ரபானு—கந்தன ௵ புரட்டாசி ௴ 22௳

[illegible]

குருசிஷ்யமாறுபாடு.

தொடர்ச்சி.

ஐயா! ஆகமங்களில் காசிபாதியோர் ஐவர் பரமசிவத்தி னது சத்யோஜாதமுதலிய ஐந்துமுகங்களில் தீக்ஷிக்கப்பெற்றவர் எனக்கூறியிருப்பது அசத்தியமோவெனில்? அசத்தியமன்று. எங்ஙனமெனில், சுருதியில் சிவத்துவிஜர் எனப்படும் ஆதிசைவர் எனவும் தனித்த ஓர் ஜாதியில்லை. மற்று, பரம்பரையில் சிவாகமவிதிப்படி தீக்ஷைபெற்றவர் சிவத்துவிஜர் என வழங்கப்படுகிறார்கள். சிவத்துவிஜர்க்குச் சிருஷ்டியே யில்லை. அன்றி அவர் கோத்திரசூத்திரங்களை சாதிப்பே னப்படுகிறது. [illegible] சிவசைவமன்றிச் சிருஷ்டி முதலிய தொழில்களை நடாத்தவல்லாரல்லர். அவரவர் [illegible] அவ்வச்சிருஷ்டிகளை நடாத்துபவன் [illegible] ஆயின சிருஷ்டி என்ப [illegible] சிவசிருஷ்டி வேறுகுப்படாக சுதியில் [illegible] சிருஷ்டியைக்கூறுமிடம், தனது [illegible] சிருஷ்டியின்னென்று கூறப்படாமையும் "அதுதொடங்கி அத்தேவ [illegible] சிருஷ்டி [illegible]" என்று [illegible] ஆதித்தியபுராணத்தி லுங்கூறப்படுதலால் சிவசிருஷ்டி சிவகணங்களுக்கேயன்றி வேறெவர்க்குமில்லையென்று ஏற்படுகின்றது. மேல "முகத்தினின்றும்பிராமணர்பிறந்தார், பிரமனும்பிறந்தான், இந்திரன், விஷ்ணு, க்ஷத்திரியர் இவர் தோளிற்பிறந்தார்

[illegible]

சைவப்பாதுகையிலும், சூத்திரர் பாதத்திலும் பிறக்கு
எத்தியபிராணிடம் பிறந்தார்" என்பதாதி லிங்கம் முதலிய
வசனங்களால் பெறப்பட்ட சிருஷ்டியே சிவத்துவிஜசிரு
ஷ்டி என்னில், சிவத்துவிஜனைப்போல சிவக்ஷத்திரியாதிக
ளும் ஏற்படுகிறார்களா? அவ்விதம் எங்கும் காணேமே.
ஆயின் எல்லாச்சிருஷ்டியும் சிவசிருஷ்டியே எனக்கோட
லே உண்மை. ஆயின் அவ்வசனங்கள் அப்பிரமாணமோ
வெனின்? சிவசிவ வசனங்களைப்பிரபலசிவவசனமாய
வேதவிரோதமல்லாவழி அப்பிரமாணம் எனவுரைப்பான்
ஏகதேசியாகின்றீர். அந்தவசனம் பின்னை பொருட்டானே
என்னில் கோத்திரசூத்திரகாரர்கட்குறியோதமின்றியா
மகாயம் பொருளைக் கொடுப்பனவாம். எச்சொற்றொட
ரையும் பொருள்படுத்த முயலினும் அதற்கு மற்ற அவ
சுதந்திரமான இதிகாசங்களுக்கும் முரணுவழிப்பொருள்
படுத்துவதே தக்கது அறிஞர்வழக்கு. ஆயின் இங்கு
கொள்ளும்பொருளாம் பொருள்படுத்தும் வழியைக்காட்டு
வாம். சைவதந்திரங்களில் தீக்ஷைசெய்யுமிடம் சீடன்
கண்ணை மூடி பட்டைகட்டி மறைத்துக் கையில் சிறிது புஷ்
பங்களைக் கொடுத்து, எதிரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பஞ்சப்பிர
மகலசத்தின் மேல் போடும்படி செய்து அதுவாமுகத்தில்
விழுந்ததோ அம்முகத்தாயிற்றென்று அவனை உபசரித்
தல் முகதுவாரமாமென்பது. ஆயின் முகத்தைத்தில் சேரில்
பப்பிரமாணம் பிராமணத்துவமென்று சிவதீக்ஷைபெற்றவர் ஜன
னாந்தரங்களில் பிறந்தவர் எனவுபசரிக்கப்பட்டார். இங்
ஙனம் பிராமணமானவர்கள் கூறியன கோத்திரசூத்திராதிகளு
க்கு நல்விதவிரோதமும் இல்லை. இவர் ஆதிசைவர் என்ப
து அதிகாரத்திலன்றி தீக்ஷைபெற்றமையான்மாத்திரமே
யன்றே. இவர் ஆதிசைவத்தன்மையில் இவர் குருவா
வதெப்படி? இவர் புராணங்களில் அவர்களைக்குருக்கள் என
வாணிக்கப்பட்டார் உண்டேயெனின்? அக்காலத்த
வர்கள் சைவாசாரம்பெற்றவர்களாதலின், அவரைக்குரு
வென வழங்கினர் ஆன்றோர் என்க. இக்காலத்தவர் எவ்வி
ஷயத்திலும் சைவனுமாதல் வைதிகர்தால் விதிக்கப்பட்ட
சமஸ்காரங்களைச்செய்துகொள்ளாது தேவாலயங்களில் செ
ய்யும்பூஜையைச்செய்வதாலமட்டில் குருவென்கோடல்
உசிதமன்று. பாருங்கள்! இவர்களைக்குருவென ஸ்தாபித்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

துக்கொள்ளவும் சிஷ்யானுஸரணம் செய்யவும்வேண்டி வருகின்றது. தமது குருத்துவம்வந்தவழியறியாதும் மூலப்பிரமாணமில்லாதும் காலங்கழித்தால் குருசிஷ்யமாறுபாடுவராதோ? இனி மகாசைவர் என்பதும ஆதிசைவசிஷ்டர் பெயரல்ல. மற்று, பரம்பரையில் சிவசம்ஸ்காரம்பெறாது ஒருவர் பெறின் அவரை மகாசைவர் என்பது. அதிலும்வந்த குறைகளைக்கூறிடுவாம்.

இன்னும்வரும.

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

தொடர்பு.

வைத்தியம்.

220-ம் பக்கத்தொடர்பு

இவ்வைத்தியத்தில் 'சரகம்' 'ராஜமிருகாங்கம்' முதலிய நூல்கள் பதஞ்சலிமாமுனிவர் கூறியது என்பர் பலர் வழங்கி வருகின்றார்கள். ஆயுர்வேதசங்கிதையைப்போல சரகசங்கிதையும் அநாதியென்பார் சிறுபான்மையோர். அங்ஙனம் அன்று; ஆதியில் பதஞ்சலிமாமுனிவரே அவற்றை இயற்றினார் என்பார் வேறுசிலர். இச்சங்கிதையைச்செய்தவர் பதஞ்சலிமாமுனிவரே. அவர் யோகமுதலிய நூல்களைச் செய்தவரல்லர், மற்று, பிரகதாரண்ணிய உபநிடதத்தில் பெயர்பெற்ற ஆதியாசிரியர் பதஞ்சலியே. அங்ஙனமில்லாவிடம் 'பாபத்தின்மிகுந்த சரகாசாரியம்'' என்னும்படியும் வேதங்களில் வழங்கியபடியும் இல்லை. வேதங்களில் அதிகாரிகள் அல்லாத மற்றவர்பெயர்வராது. ஆயின் சரகமருளிய பதஞ்சலியார் இவர் ஆகார் என்பார் வேறுசிலர். இச்சரகசங்கிதை சிகிற்சையில் வெகுவாக விரிந்தது. ஆதலாற்றான் ஆன்றோர், 'சாரீரத்தில் சுசுருதம், நேத்திரஸ்தானத்தில் வாகடம், நிதானத்தில் மாதவீயம், சிகிற்சையில் சரகம் சிறந்தது.'' என்று சொற்றார். ஆதலாற்றான் வேதத்தும் "பாபியானவன் சரகாசாரியனையடைவானாக'' என்ற வசனமுள்ளது. பிறகு இச்சரகசங்கிதைக்குச்சார்பாய்த்தோன்றிய நூல்கள் அளவிலடங்காதனவாயுள்ளன. அவைகளின்காலம் இத்துணை என அறியக்கூடவில்லை. அப்புஸ்தகவிஷயங்களையும் அதன்கர்த்தாக்களின் உத்தேசங்களையும் பின்விரிப்பாம்.

வரும்.

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌕𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑍁𑌵𑌃

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌮𑍍.

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍। 𑌯𑌜𑌨𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍂𑌪𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। [illegible]

கடிதங்கள்

கடிதகர்த்தாக்களபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகாசிரியரைச்சாரமாட்டா.

பிராமணர் உட்பிரிவைத் துலைத்தல்.

ஐய! பிராமணத்தன்மை என்பது யாதெனில்; வேட்டல், வேட்பித்தல், ஓதுதல், ஓதுவித்தல், கொடுத்தல், வாங்கல் ஆகிய இவ்வறுதொழில்களே. இது எல்லாவந்தணர்க்கும் பொதுவியல்; இவ்விலக்கணமே எக்குற்றமும் தன்னிடமடையப் பெறாத நல்லியல். இனி இக்காலத்தவர் கொண்டாடும் உள்வேற்றுமைகளும் வைதிகங்களாயின், இவ்வியலில் அதற்கென ஓர் அடைசேர்க்கவேண்டும். ஓர் இயலறிந்தவன அதன் இலக்கியத்தையறிவதுபோல் இவ்வறுதொழில் இயலை அறிந்தவன் அவ்வறுதொழிலாளனையும் அறியான் என்பதில் ஆக்ஷேபம் இல்லை. பொதுவும், சிறப்பும் அமைந்தபொருட்களுக்குப் பொதுச்சிறப்பிலக்கணங்களும் இன்றியமையாவனவாகவே இவ்வுள்வேற்றுமைகளும் வைதிகங்களாயின் அவற்றிற்கு ஓர் சிறப்பியல வேண்டுமே! அங்ஙனமுண்டா? அஃதின்மையாலிவ்வுள்வேற்றுமை கற்பிதமென்றுரைக்கத்தடை யாது? இதற்கு ஒரு இலக்கணம் எழுதவேண்டுமாகில் அதுவும கற்பிதமாகவல்லவோ இருக்கவேண்டும். புதியவிலக்கணம் கற்பித்தல் நியாயமாமோ? அறுதொழிலாளர் என்று அந்தணர் பொதுவியல் கூறியதுபோல் வடமனுக்கு இலக்கணமிது, பிரகச்சரணத்தாருக்கு இலக்கணம இது என்பதாதி எங்கேனும் உண்டா? இங்குவியக்கத்தக்கது வேறொன்று உளது. இவ்வுள்வேற்றுமையே அவைதிகமென்று ஒழித்திடுங்கால, தாம்கொண்ட வேற்றுமையே மிகச்சிறந்ததென்கிறார். மற்றவர் கொண்ட அவ்வேற்றுமை முற்றிலும் அயோக்கியம் என்கிறார். இது பெரிய ஆச்சரியம்! அந்தோ! ஒரே வேதசாஸ்திரங்களை அனுசரிக்கும அந்தணருள் இவ்வேற்றுமை ஏதோ அகாரணமாய்த் தோன்றியதென்றால், அதைக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் தாழ்த்துவதில் இவருக்கு வெட்கமேதுமில்லையே. இவர் புருடசூக்தமாயினுமறிந்திருந்தால், அந்தோ! இப்பாபித்துவம் இவரிடம அணுகாது. இவ்விதவுள்வேற்றுமை முற்றிலும் ஒப்பத்தக்கதல்லவென்றே சொலவார். புருடசூக்தத்தில் 'இவர் முகத்தில் பிராமணர் பிறந்தார், புயங்களில் க்ஷத்திரியர் பிறந்தார், தொடைகளில் வைசியர் பிறந்தார், காலில் சூத்திரர் பிறந்தார்'

[illegible]

றிருக்கிறதேயன்றி, வேறுவிதம் பிரமத்திடமிருந்தப்பிராமணர்க்கும் உற்பத்திகூறப்படவில்லை. ஆதலாற்றான், மனுவும் 'உலகம் பருகவேண்டி முகம், தோள், தொடை, பாதம் இவ்வுறுப்புக்களினின்று பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் இவர்களைச்சிருஷ்டித்தார்' என ஒருவித பிராமணஜாதியே உண்டாயிற்றென்றார்; இவ்விஷயத்தில் வேதம், தருமசாஸ்திரம்இரண்டும் ஒருபொருட்டாயது. ஆயின் உள்வேற்றுமை கற்பிதமென்றாயிற்று. மேலும் ஓர் அந்தணர் அச்சாதியை முற்றிலும் பெறுதற்குச்சாதகருமம்முதலிய பலகருமங்கள் விதிக்கப்பட்டன. இக்கருமங்களை விதித்த போதாயனர் ஆசுவலாயனராதி கற்பசூத்திரக்காரர்கள் இவ் வுள்வேற்றுமைகளைப்பற்றி எவ்விதசம்ஸ்காரங்களையும் விதித்திலர். ஜாதிபேதம் உண்மையானால் அச்சாதிபேதத்தைப்பற்றி வடமனுக்கு இவ்விதம் சாதகர்மமென்றும் சோழியனுக்கு இவ்வாறென்றும் அவ்வச்சாதிகளுக்கேற்ப ஆன்றோர்களே ஓர் விவஸ்தை செய்திருப்பார்களன்றோ? ஆயின் ஆன்றோர் காணாத இவ்வற்புதவழியில் யாம்பிடிவாதப்பற்றுவைத்துநிற்றல்எமது ஆசாரங்களை முற்றிலும் தொலைக்கவேயென அறிஞரறிவார். நம்மவருள், இவ்வுள்வேற்றுமைச்சண்டைநடக்கும் உண்மையறிந்த இமேற்றோர்தாமும் சமயத்தில் பிராமணரென முன்வந்து தம்மவருள்தாமே தம்பட்டத்தைநிலைபெறச்செய்து அதுகொண்டே திருப்திபடைகின்றார்கள். அவர்களுடைய குயுக்திகளைச்சிறிது மறுப்பாம். இப் பார்ப்பார்முதலிய ஜாதிகள் உலகசிருஷ்டிமுதல் உள்ளவர்களையன்றி இடையிற்றோன்றியவர்களல்ல. சங்கரப்பகுதிகளைநோக்கி இந் நாலவருணத்தோர் பெருமையும், இவர்களுக்குள் அமைந்த ஏற்றத்தாழ்வும் ஒருவரை நியமித்தது அவர் கொடுக்கப்பெற்றுக் கொண்டதல்ல; இயற்கையிலுள்ளதே. அக்காலத்தும் வசிஷ்டர், வாமதேவர்முதலிய பல பிரமவிருடிகள் இருந்தார். அவர்கள் இராச்சியாதிபதிகளல்ல. புரோகிதர்களும், போகிகளுமே. அவர்களுக்குக்கிடைத்த மகிமையெல்லாம் மற்றவரைக் கட்டாயப்படுத்திப் பெற்றதல்ல; மற்றவர் கொடுத்தாரென்பதற்குப்பிரமாணம் சிறிதுங்கிடைக்காது. ஆயின், அது அவரியல்பாயமைந்ததென்பதில் தடையேது. அக்காலத்தரசர்கள் இவருக்குப்பயந்து இவருக்குச் சில பெருமையையளித்திட்டாரெனின், அதுவும் பொருந்தாது. சர்வாதிகாரம் பெற்ற அரசன் யாசகஸ்தராயஇவரிடம் பயப்படுவதுஉசிதமோ. முற்காலத்தரசர்களெவரும் அந்தணர்களிடத்து அதிகவிசுவாசம் வைத்திருந்தவர்களேயன்றி வேறாயின்றவரல்ல. இக்காலத்தில் அவ்வித அந்தணரில்லாமையால் அவரை நாம் மதிக்கவேண்டியதில்லையெனின்? பொருந்தாது. இக்காலத்தும் வேதாத்தியயனஞ்செய்து சற்கர்மாநுஷ்டான சதாசாரசம்பத்துகளுடன்கூடிய ஆன்றோர் அனேகரிருக்கின்றார்கள். யாகம் முதலிய பெ

[illegible]

ரியகிரியைகள் இக்காலம் நடக்காவிடினும் இன்றியமை யாத சிலகிரியைகள் இன்னும் நடந்துவருகின்றன. இக் காலத்தில் அநேக யாகாதிகிரியைகளில் அந்தணர் உதா சீனரானது நற்பொருள்கிடைக்காதகுற்றத்தாற்றான். இட் டபொருள் ஏவல் கிடைக்கின் வேள்விமுதலியநற்கிரியை களைவிடார் ஐசந்தேகிகளே! வீண்பிடிவாதத்தை இனி விட்டொழியுங்கள் புண்ணியபுருஷர்களைப் பின்பற்றுங் கள் அந்தணர்செய்யும் நற்கிரியைகளாற்றான் உலகத்தி லநன்மழைபெய்யுதறியுங்கள். இக்காலம் மழையின்மை க்குக்காரணமும் ஆசாரியர் அந்தணர் இவர்களை அவமதி த்தலே எவ்விடத்தில அறத்தொழிலின்றைந்த அந்தணர் வசிக்கின்றார் அந்தவிடம் விஷபேதிமுதலியகொடுநோய் கள் அணுகுவதில்லை தவஞ்செய்து இதுவரையில அக் கடுநோயால் இறந்தவருள் ஒரு ஆஹிதாக்கினியைக்காட் டுவார்களா. அநாவிருஷ்டி பொன்றேயல்ல, மற்றெவ்வி தமான குற்றங்களும் அணுகா. பூரணங்களைத்தமது குல தனமாகக்கொண்ட அந்தணர்கிலராவிடில உலகத்தில நற் கருமங்கள் நடைபெறுவதெப்படி? இனி அந்நற்கருமங்கள் நடக்கவும் அதை அந்தணர்கள் கைவிடாதிருக்க வும் வேண்டியமுயற்சி செய்யவேண்டும். இக்காலத்துச் சூத்திரருடைய பிரசங்கங்களில வேதோச்சாரணஞ்செ ய்கின்றனராம். ஈசன் திருமுகமண்டலம்முதல திருவடி யீறாக நான்கவயவங்களில நான்குவருணங்கள் உண்டா னதையும் அவர்களுக்கு அவரே வேண்டிய தர்மங்களை விதித்தருளினதையும் இவரறியாவிடில அதற்கு நாம்செ ய்வதியாது? எவ்வருணத்திலுதித்தவராயினும் தத்தம வருணத்திற்குரிய தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர் உத்தமகதி யதனையநுஷ்டித்தவனபெறும் பயனைப்பெறுவாரென்ப தில தடையில்லை. அந்தணர் தமக்குரிய கர்மத்தைவிட்டு வேறுகர்மத்தைச்சுவீகரித்தால அது பெருங்குற்றமாம். மற்றவர் தந்தொழிலைவிட்டு மறறவர் தொழிலையநுஷ்டிப் பதும் குற்றமே ஆயின் வேதாத்தியயனம் சூத்திரன்செய் தலஇருமையிலும் கெடுதியேயன்றிப்புண்ணியமேயில்லை. அந்தணர்காள்! இனி வீண்விவாதங்களை விடுத்தொலை த்து எல்லாரும் ஒற்றுமையைப்பெற்றுக் கொடுக்கல்வாங் கலமுதலிய சகல பந்துலக்ஷணமுமுடையராய்த் தத்தங் கிராமங்களிலெங்கும் மறையவருணத்தவாககும் அவ ரவர் தர்மங்களை எடுத்துப்போதித்து அவர்களும் நீரும நற்கதிபெற வழிதேடுவீரென எதிர்பார்க்கிறேம். ஏதோ சிலர் எது எவ்விதமாயினும் எமக்கென்னவென விட்டுவிட் டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் உதாசீனஞ்செ ய்வதே இத்தேசத்துக்கு இவ்வித தீழ்ப்பட்ட நிலைமைக்கு முதற்காரணம் கடவுளின் திருமேனியிலவதரித்த நான் குவருணத்தவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரஞ்செ ய்துகொள்ளவேண்டியதிலைமையிலுள்ளனரென்பது அறி ஞரறிந்தவிஷயமே. ஆயினும் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சிரசே மேலெனப்படுதல்போல ஏனோர அந்தணர்க்குள்ள பெ ருமை சிறந்திருக்கும.

மற்றுதுபின்.

திருமலைசாஸ்திரி,

திருவேங்கடக்கிராமம்.

[illegible]

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்தல் அவைதிகமென்பது.

ஐயா! தற்காலத்துச் சீர்திருத்தக்காரர் செய்யும் ஆடம்பரத்தைப் பாருங்கள்! கைம்பெண்களுக்குக் கணவன் தேடுவதற்காகக் கங்கணங்கட்டித் திரியும் இவர் வைதிகோத்தமர்களாகிய அந்தணர்களைக் கருணையற்றவரென்றும், பெண்களைப் பிடிக்கும் ஸாமர்த்தியக்காரரென்றும், பெண்களுக்கு மறுமணமில்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்குச் சரீரசங்கடமுண்டுபண்ணும் உபவாஸாதிகளைக் காட்டுவதும் அவர்களை உருவங்குலைய முடிகளைதலும் மற்றுமுள்ள இவர் செய்யுங்கொடுமைகளைச் சொல்லச் சாத்தியமோவெனப் பலவாறு நிந்திக்கின்றனர். இப்புலவர்கள் விடுக்கும் இப்போலிவினாக்களுக்கு விடையளிக்க எமது இறகைச் சிறிது செலுத்துவாம். இவர்கள் சொல்வதிலுள்ள சந்தேகம் இரண்டு. இவர்களுக்குக் கைம்பெண்கள் உண்டி சுருக்குதல் நியாயமா? அவர்கள் முடியைக் களையச்செய்தல் முறையா? இவ்விரண்டு காரியங்களை அநுஷ்டித்தலும் கைம்பெண்களுக்கு இன்றியமையாதெனவும், இது வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் இதிகாசம் முதலிய பலநூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் முன்னரே சொன்னோம். இவ்விருகன்மங்களும் விதவைகளுக்கு மிக நன்மைபயக்குந் தருமமென இப்பத்திரிகையிற் கூறுவாம். அவர் உடலை வாட்டச்செய்தல் அன்னந்தின்னக் குறைவாயல்ல மற்றுத் தேன், பால், சாகங்கள் முதலிய பொருள்களுடன் எல்லையின்றி அவர் புசித்திடில் அது அவர் சரீரம் பருத்துக் காமத்தை மிக உண்டாக்கி உலகவொழுக்கங் கட்டுக்கடங்காமற் செய்யுமென ஆன்றோர் கருதுது எக்காலத்திலாவது கைம்பெண்களுக்குக் காமவிருத்தியாகா வழிதேடவேண்டுமென்பது தர்மசாஸ்திரகாரர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலாற்றான் அவர்களுக்கு உபவாஸவிரதங்களைப் பெரியோர் விதித்தனர். ஆயின் அவர் பசிபட்டுக்கொண்டு எவ்வளவு ஆகாரம் கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வளவுபட்டல்ல ஆகாரங் கிரகிக்கவேண்டுமென்பது யுக்திக்குப் பொருந்தலாகாது இதனாலுமுதற்கேள்வி மாறுபட்டதுபோக இனிமுடிகளைதலும் அங்ஙனமே. பெண்களுக்கு எவ்வளவு உறுப்புகளிருந்தாலும் அழகைப் பயக்குவதாயினும் அவற்றுட் கூந்தலென்பது மிகச்சிறந்தது. ஆதலாற்றான் மங்கையர்க்குச் சுமங்கலிப் பருவத்தில் அது மிக அவசியமென்று கொண்டாடப்படுகின்றது. கூந்தலற்றமுகம் கூறுபாடற்றமுகமே அதைச் சுவையுள்ளதென எவரும் நோக்கார். சுமங்கலிகளுக்கு அது அவசியமும் அமங்கலிகளுக்கு அது தீயதென்பதும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. அது இருக்குங்கால் முகத்திற்கு உண்டாகும் ஒரு அழகு. அஃதில்லாதபொழுது உண்டாகாதென்பது பிரத்தியக்ஷாநுபவம்.

இன்னும்வரும்.

திருவேங்கிடக்கிராமம்- திருமலைசாஸ்திரி.

SUPPLIMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௬-ம் புஸ்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஹு புரட்டாசிமீ ௨௨ [இலக்கம் - [illegible]

"புதியஞானாமிர்தம்" அம் இலக்கம்.

நண்பர்காள்! கடந்த ஆவணிமீ 15உ வெளிப்பட்ட புதியஞானாமிர்தத்தின்கண் அமைந்தவிஷயங்கள் ௬. அவற்றுள் "திவ்வியஸ்தலயாத்திரை" என்பதொன்று நீங்கலாக மற்றதெல்லாம் பிரமவித்தியா பத்திரிகைக்கும் அதன் நண்பர்க்கும் வேண்டியமட்டில் ஒன்பதாம் அஷ்டகத்தால் நிரப்பப்பட்ட கடிதங்கள். இதனையாம் மறுக்க வேண்டுவது அநாவசியம். பத்திராதிபரவர்களே தக்கவிடையளியாது போகார். ஆயின் ஓர் சமயபத்திராதிபரே உதாசீனமாக விருந்துவிடையளிக்காதுபோனால் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் அலக்ஷியஞ்செய்தமைபற்றி மீண்டுமபற்பல பிரயோகங்கள் ஞானாமிர்தத்தின்கண் தோன்ற இடமுண்டாகும். அந்தோ! அப்பத்திராதிபர் எழுதத்துவக்கிய "திராவிடப்பிரகாசிகை, தத்துவபோதம்" முதலியவிஷயங்களை எழுதி உலகத்தாருக்கு பகரிக்காது பத்திரிகை முழுவதும் பிரம்மவேதாந்த தூஷணைத்திறனால் நிரப்பக்கங்கணங் கட்டிக்கொண்டார். ஆகவே அவரதுமேன்மக்களுக்கும் விஷயங்களுக்கும் பத்திராதிபர் விடையளிக்காது அலக்ஷியமாய் ஒதுக்கிட்டாலும், ஓர் நாவலர் முதலியோர் மேற்போட்டுக்கொண்டு விவாதத்தை நடத்த முன்வந்தார்கள். பி.வி. பத்திராதிபர் இவ்விவாதத்திற்கெல்லாம் பிரத்தியேகமாக அநுபந்தமொன்று சேர்த்து அதில இடங்கொடுத்துத் தூஷணங்களைக்களைந்து வைதிக விவாதத்தை அமைவோடு நடாத்திவருவதைப் பத்திரிகாநண்பர் எவருமறிவார். ஞானாமிர்தத்தாரும் அவர் தொடங்கியவிஷயத்துடன் அமைந்திருந்தால் நாம் ஒன்றும் சொல்லமாட்டோம். எவரெவர் எப்பெயர்களுடனும் எவ்விருதுகளுடனும் நீடூழிகாலமாய் நம் ஆரியதேசத்தில் பிரசித்திபெற்றுளரோ, அவரவரை அவ்வப்பெயருடனும் விருதுடனும் எடுத்துரைத்தலே பத்திராதிபர்க்கு இலக்கணமாமென்க. ஸ்ரீ சங்கராசாரியாரிடம் ஜகத்குரு சப்தப்பிரயோகஞ்செய்ததினால் அகச்சில விஷயங்களைக்குறித்தும் ஏனையமடாதிபதிகளைச்சாமான்யமாகக்குறித்தும் எழுதியவிஷயத்தில், ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகளை "ஜகத்குரு" எனறுகூறியதல் மோசம்வந்ததென்றுகோபாவேசங்கொண்டு ஞானாமிர்தத்தார் சிலவரிகளைத்தீட்டிப்பிரஸ்தாபத்தில் நடக்கும் விவாதத்தில் தலையிட்டுக்கொண்டார். அப்பொழுது "வைதிகசைவர்" என்றுகைச்சாத்திட்டு விவாதரணரங்கத்தில் முன்னடிவைத்துவீரவாதங் கூறிய ஆண்சிங்கம் இப்பொழுது அமெரிக்காவிற்குப்போய்க்குகையிற் படுத்துறங்குப அவரிடம் வேலையைச்செய்யவரும் அவர் ஸ்நேகிதரும் பின்னுஞ்சிலர் அதேபத்திரிகையிலும், நாகைநீலலோசனியிலும் வை. விவாதத்தை நடாத்தமுயன்று இதுகாறும் அவர்பிரயோகித்து வந்த நவீநநாமத்தைத் தாபிக்கப்பட்டு பட்டும பயன்படாதுகண்டு அவ்விவாதிகளிலொருவரான ரூ-நாயகர் ஒருவர் கடந்த ஆவணி ௨௨ உ நாகைநீலலோசனியில் "வைதிகசைவம்" என்பது நவீனவழக்கே என்றும், "ஆகமசைவம்" சாலோத்தமம் என்றும் அநுவேசித்தாந்தமென்றும் முடிபுரை கூறி இவரிட்டுக்கொண்ட புதிய திருநாமத்தை அநாதரத்தில்விட்டார். வைதிகசைவர்கதி இங்ஙனமாக, பின்னர் இடையிலசிறிது தொட்டவிஷயத்தை நடாத்துபவர்போல் அபிநயித்த ஞானாமிர்தத்தார் எழுதியசித்தாந்த சைவபோதத்துட் பிரிவான சமயகாரணமிய விபவிலும், திராவிடப்பிரகாசிகையிலும எடுத்துக்காட்டிய வாசங்கைகட்கு இதுகாறும் யாதொன் விடையளித்திலர். அதற்குவிடையளித்திடலும் சுலபசாத்தியமல்ல. ஞானாமிர்தத்தாருக்கு (அது கர்த்தா வாயிலாகவன்றி) வேறுவழியில் வீண்திட்டுகளால் காலங்கழித்திடல இயலாதுபற்றி இவ்விஷயத்தில் அவாசாதித்தபெண்ணம, நியாயமெனக. ஜகத்குரு விவாதவிஷயத்தில் பிரம்மவித்தியாபத்திராதிபா பேசிவாராததற்குக்காரணம அப்படியோ வெனில், அங்ஙனமன்று; அவர்சொல்லவேண்டிய விஷயங்களையே மற்றவர் எழுதிவருகின்றனையால்தாமும் எழுதிவருவது அநாவசியமெனறுகருதி அங்ஙனமின்றார். ஞானாமிர்தத்தாரும் அங்ஙனம் என்னின், அது பொருந்தாது. கடாவியவினாக்களுக்கு இவரேனும இவரது பத்திரிகா நண்பரெவரேனும் இது காறும்விடையளிக்காமையா

லென்க. நிற்க. இற்றைக்குவெளிவந்த விஷயங்களில்யாம் சொல்லவேண்டுவதை எடுத்துக்கூறுவாம்:—

1 "பாசுபதாஸ்திரம்" எனப்பெயர்தாங்கி வெளி வந்தது. இவ்விஷயம் சைவம், சித்தாந்தம், என்பதாதி நாமங்களால் வழங்கப்பெற்ற காமிகாதி 28 ஆகமங்களையும் "வைதிகம்" எனத்தாபிக்க முயன்று இறுதியில் அவை "வைதிகசைவம்" எனவோர் முடிவு கொண்டு முடிந்தது. இதிலுள்ள சில குறைகளை விசாரிப்பாம்:— இவ்விஷயத்தின் துவக்கத்தில் "வேதாகமங்களெல்லாம் தன்பொருளாகவே திரண்டுகூடி பெருமபெயராகிய சித்தாந்தமகாவாக்கியமானது நான்குவேதங்களுள்ளும் தலைமையாய்ப் போந்த யஜுர்வேதத்துர்த்தியிலே ருத்திராத்தியாயத்தில் அமிர்த ஜீவரத்தினமாகப்பிரகாசிக்கின்றமையாற்றான்" என "வைதிகசைவம் சிவாகமம்" என்பதற்குக்குறித்தமுதல ஏது. இங்கு வேதாகமங்கள், "வேதத்தைத்தழுவிய ஆகமங்கள்" எனப் பொருள்பட்டு இவ்விஷயத்தினிறுதியில்இவரே(சிவாகமங்களுக்குவேதாகமங்கள் எனப்பெயர்என்று)பெயரிட்டபடி சிவாகமங்கள்எனும்பொருள் கொடுக்கும். இச்சிவாகமங்கள் வைதிக ஜீவரத்தினமாய் ஒப்பற்றுப்பிரகாசிக்கும் மகாமந்திரத்தின் விரிவுரை என்பது. வாயுசங்கிதை:— [illegible] "பஞ்சாக்ஷர ருத்திரத்திற்கிவையெல்லாம் பாஷ்யம்" என்று கூறுவதால் அது யஜுர்வேதத்திலுள்ளதென்பது. அன்றி "[illegible]" என்றற்றொடக்கத்தின் "ஸர்வப்பிரமாண சாஸ்திரங்களிலும் வேதமுயர்ந்தது; அவ்வேதங்களுள் ருத்ராத்தியாயம் சிறந்தது; அதைக்காட்டிலும் பஞ்சாக்ஷரமிகவும் சிறந்தது." என்னுஞ்செய்யுளால் பெறப்பட்டதோர்விஷயம். ஆயின் சிவாகம மூலமாய ஜீவரத்தினம வேதத்துள்ளமைமயென்று பிரசங்கித்தமையால், ஆகமங்கள் வேதங்களுக்கு வழிநூலென்று சொல்லாதமைக்கதுகாணக. இவ்வேதாகமம் இரண்டும் முதநூலென்பாராகவே இங்கு இரண்டனுள்ளும் ஜீவரத்தினம் மகாமந்திரமென்றது, தமதுரையாய் ஆகமங்களை அமைத்துக்கொண்ட மந்திரம் வேதத்திலுள்ளதென வொப்பினர். ஆகலால இவர் இனி வேதத்திலுள் ஓர்மந்திர ரத்தினவிபாக்கியானமே சிவாகமமாக ஒப்பிட்டின்னிடக்கூடாது. ஆதல்கொண்டே சிவாகமம் வேதத்திற்கு வழி நூலாயிற்றென்க. பிறகு ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர் இக்காலம சைவத்தில் அழுக்காறுற்றார் எனவும் முன் கிரகூபராக இருந்தகாலத்தில் எழுதியது தமக்குச் சகாயம்என்றுஞ்சொன்னார். ஷை அதிபர் அன்றும்இன்றும் என்றும் சைவப்பற்றுள்ளவரேயாறைலும், இவர் கொண்ட சிவாகமாசார சகித சைவம் அவருக்கன்றுமில்லை இன்றுமிலலை என்றுமில்லை. அவர் சிவாத்துவிதியே என்பது அவர் எழுதிய பலநூல்களையும் அவர் பத்திரிகையையுமமுற்றிலும்படித்தவர் அறியாமற்போகார். மேல்,சிவாகமங்கள், |காமிகாதிகள் வைதிகம்என்பன சிவதத்துவவிவேகத்திலுதகரிக்கப்பட்ட கூர்மபுராண வாயுசங்கிதாவசனங்களிலும்ஸ்ரீஹரதத்தாசாரியர் திவ்வியசூக்தியிலும் இருபபதாய்க்காட்டினர். அவைகள்இவர்கொண்டசித்தாந்தமான காமிகாதிகளை அவைதிகமென்று ஒதுக்கி, சதகோடி கிரந்தங்களுடன் அமைந்ததும் ருரு, ததீசர், அகஸ்தியர், உபமன்னியு என்னுநான்குமகரிஷிகள்வழி உலகிற்பிரசித்திபெற்றதுமான சிரௌதாகமங்களையே வைதிகம் என்றன. அப்பிரமாணவாக்கியங்களாவன:—வாயுசங்கிதை பூர்வபாகம உ௮-ம அத்தியாயம்: "[illegible]" (இவற்றின் பொருள்: சிவாகமங்கள் வைதிகம் அவைதிகம் என இருவகைப்படும். வேதசாரமாயுள்ளது வைதிகம். சுவதந்திரமாயுள்ளது அவைதிகம. சுவதந்திராகமம் இருபத்தெட்டு. காமிகம்முதலியது அது. அதற்குச்சித்தாந்தம்எனப்பெயர் என்பது) என்பதும் கூர்மபுராணம் வித்தியாஸ்தானங்கூறுமிடம "[illegible]" என்பதுமே. (இதன்பொருள்"யாம் முன்னமே வேதசாரமாய்ச் சிவாகமத்தைச்சொன்னோம. அது பாசுபதவிரதத்தை விரிப்பது. மற்றைய சைவசாஸ்திரங்களை வேதவாதவிருத்தங்களாகவும மோகசாஸ்திரங்களாகவும் யாமே செய்திட்டோம்" என்பது. இது சிவவாக்கியம.) இவ்வசனங்களில்இவ்வாதியாருக்குச்சாதகம்ஏதோ அதை அவரே காட்டுவாராக. மேலேசிவதத்துவவிவேகநூலுடையார், ஆகமப்பிராமாண்யத்தைப்பற்றிநீண்டவிசாரஞ்செய்து இறுதியில வேதவிருத்த கேவலநிமித்தகாரணவாதத்தைச்சொல்லும் காமிகாதிகள் அப்பிரமாணமென்பதே,ஸ்ரீகண்டமுனிவர்முதலிய முன்னுசிரியர் கருத்தா

ய் முடித்த முடிபுளாயை அநத 'யஉெந்யா ந்யாயிகஂ' என்னும் சுலோகவியாக்கியானத்திற்கண்டுதெளிவாராக. இனி ஸ்ரீமதாசாரிய ஹரதத்தமூர்த்திகளும் காமிகாதிபெயர்களைக் குறிக்காமையானும தொடக்கத்தில் "வெடெஷுவா கஉநுயாயிஷுவா விவாயபுதஂவெதுஷு" என்று வேதாநுசாரிதந்திரங்களே பிரமாணமென்பதானும மூலபுராணவசனங்கடகும் ஸ்ரீமதப்பயதீக்ஷிதயோகிந்திர தீவ்வியசூக்திக்கும எட்டுணையும விலகியதன்று. ஆகவே இவர் இங்கு எழுதியதெலலாம் இவர்க்குச்சாதகமாகாது காமிகாதிகளுக்கு வைதிகத்தன்மையை விளக்கி விபரீதமும் விளைவித்தன. மேல் "காமிகாதியாகமங்களை வைதிகம என்று சூதசம்கிதை கூறுகின்றது" என்றார். அதை விசாரிப்பாம: அதுவும ப்ரம்மகீதைமுதலியவிடம் வைதிகமகாவாகமங்களைத்தாஷிதகேகிற்கின்றன. அவ்வசனங்கள பலவுள. அவைகளைச் சமயம நோக்குழி விளக்கிடுவாம. இனி இவர் "மாயையைப் பொய் இருள" என்று கூறி முற்றிலும அத்துவிதியான தாயுமானவரைச்சரணடைந்து அவர்திருவாக்கொன்றே தமக்குப் பிரமாணமாக்கிநிற்றல பயன்படாததிக மேல் "சுத்தாத்துவிதபென்னையும" என்றனர. இவர்மதத்தில சுத்தாத்துவிதம என்று எவவாகமத்திலுமிலலையே இம்மும ஞானவிளக்கமே. இங்ஙனமாக இந்திபாயப்போலிகளைக் கொண்டு சித்தாந்தஞ்செயது மகிழ்ந்து விடுக்த பாஷபதாஸ்திரமும அஸ்திரபோலியாய் வெதவாஹ்யக்ஷெதுவ:" என்ற சிவவசனத்தாலழியாயவிகொண்ட எமது மகாபாசுபதக்ஞெயாஸ்திரபிரயோகததால பரிகஷரியை செய்ததறிந்து அடங்கிடுவாராக.

2 இனி ஞானமிர்தத்தார "தத்துவபோதத்தை"நகலெனிப்பாம. "ஜீவான்மாக்களெலலாம பரமமபொருளின பரிணாமமாய்கதோன்றி" என்று பரிணாமவாதிமதத்தைக்குறித்தார. அந்தோ! சைவசிகாமணியாய ஸ்ரீகண்டமுனிவர் முதலியபெரியோரூபபிர பரிணாம வாதத்தை முறைமறுத்து அதியாககொடுமையாலஇங்ஙனமெழுதினர். பரிணாமவாதிகளாய விசிஷ்டாத்துவிதிகள எவருமஇபமதமகொண்டாரிலலை. எவாகளும ஜீவான்மாக்கள் ஆாதியான தனிமுதலகளே. இவரேதுசெய்வார் சிததியார முதலிய பழைய நூலகளில கண்டதை எடுதது எழுதினவராவார இவர. அந்நூலாசிரியர் இவ்விதவாதிகளை எத்தகதாவகரத்தில கண்டனரோ அறியோம். பிறகு "பௌராணிகர் ஆன்மாஉருவபபொருள் என்பர" என்றனர. இதுவும வழுவே புராணங்கள் தனிமுதனூலகளாகாமையானும வேதங்களுக்குப்பிரமாணங்களேயாகலானும எப்புராணத்தும வேதங்களுடன்முரணுமாறு இச்சித்தாந்தம் காணப்படாமையானுமென்க.

பிறகு "வைசேடிகர், ஆன்மாசடமென்றும அது பின் மனத்தோடுகூடிச்சித்தாய் அறியும் என்றுசொல்வர்" என்றனர் கணாதகாருது புதுமையைய இவர் கண்டெடுத்தோதியது எமக்குக்களிப்பைததருகின்றது. அந்தோ! கணாதமதத்தில சரீரமனம் முதலிய விக்ஷணமான ஆன்மததை எடுத்துரைக்கப்பட்டதும இவர்காவலிமைக்கெட்டாதொழிந்ததும விசனிக்கததக்கதே.

மேல "ஆனமாக்கள் அணுக்கள் என்னும்வாதம் பாஞ்சராதததிரத்துள்ளதாயககூறிப பிறகு அதை மறுக்கவெழுந்து அது ஒருவழியாய ஒழிப்போம" என்றுமறுக்கின்றார். அந்தோ! ஓடாநின்ற ஆன்மாவை வெதுகாலம் சரீரத்திலிருக்கக்கண்டவர் எவர்? நிற்க. இவருக்கும் ஆணவத்திலடங்கிப ஆன்மா அணுவேயாகலின் ஆகமங்களில ஆனமாக்களுக்கு அணுக்கள் என்னும்சிறப்புப்பெயர வழங்குதலின இவர மறுதத மறுப்புஇவரைச் சுற்றிப்பிடிக்காதுபோகாது.

மேலே "கொழுமபுகநுசாராவுக்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தல" என்னுமவிஷயததுக்கு வீண்தூஷணையின்றிப்பதில எழுதவேணடுவது அவர்தலைச்சுமையே.

"ஆரியஜனுப்பிமாணிபினாவலமறுக்கல" என்னும் விஷயம எவருக்கும் அருவருப்பைதருமொன்றாயினும் இதில் முன் ஒளிகத வைதிகசைவர்வெளிவருதாராகையால் அவருக்கு அசிலவிஷயமட்டில் கூறிடுவாம. இவ்வைதிகசைவப்புதுநாமதாரி ஸ்ரீபங்காராசாரியார் அவதாரம சிவாகசியத்தில இலலை என்றோ. நாயன்மார் சரித்திரமத்தியில் ஒன்பதாயசம கூடிய அபதியாயததைப் படித்துத்தெளிந்துதாமசெய்த சிவாபசார சிவபகதாபசாரங்களை ஒழித்துக்கொளள வேணடிப் பிராயசசித்தம செய்துகொள்வாராக. மேலே சிவன் பிறந்ததிலலை என்றார. சிவன் பிறந்ததாக எங்குநாம சொன்னதிலலை அவதாரமெல்லாம ருத்திரமூர்த்திக்கெனபது சிவபுராணம வாயுசம்கிதையில் சுவேதர் முதல லகுலீசரருள ஈறிய அவதாரங்கூறுமிடம கண்டபிறகேனும விணவாததமை விடுவாராக. மேல தாம சிவசமயி என ஒருவன்சொன்னதைமட்டில ஒப்பிச் சாஸ்திரியாரைசசூரபம என மற்றவர சொனனதைமட்டில சம்மதம என ஒதுக்கினும என மறுததனரோ. இவர் மனோராஜ்யத்தில எவரைச சேர்த்தாலும் எவரை ஒதுக்கினாலும் எவ்விருதைத்தமக்கு வைத்துக்கொண்டாலும அது ஸ்வப்னவுலகமாகவே வெளியில் நறுமண்மலிசும திறம்பெறாது. நிறக. ஏதோ சாஸ்திரியார் பரமாசாரிய தூஷணஞ்செய்வதாகப்பிரஸ்தாபித்து ஏதோ மே

எழுதினர். அவர்கள் தூஷிக்க தூஷணை இன்னதென் ப
தை எடுத்துக்காட்டாது வீண்சொற்களால் நீலலோசனி
யை நிரப்பியதுபோதாது "தமது பத்திரிகைக்கேற்றது"
என் றிமது ஞானாமிர்தத்தாரெடுக்க அதையுங்கெடுத்தது
ஸ்ரீசிதம்பரதிவ்வியக்ஷேத்திரத்தின்சிறப்பும் பூஜையும்
விதித்த ஸ்ரீபதஞ்சலிமாமுனிவரும் பராகாசசிதாகாசமென்
யமகாங்கயோகத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டது எம்பி
ரான் திருமேனியென்று பொருள்படும் கைவல்லியவுபநி
டதவாக்கியங்களைப்பூஜையில் நித்தியம் சொல்லிவர விதி
த்த உண்மையறியாதவர் கூறிய அசப்பியவசனங்களை எடு
த்து மறுப்பதும் எமக்குசிதமன்று. ஆகலின்விட்டொழி
த்தோம். பிறகு "குருசிகிற்சை" என்று ஒன்றுதோன்
றியது. அதில்யாதும் விஷயமில்லாது "எல்லோரும் ஜயி
க்கப்பட்டனர், வைதிகசைவர் பலகோடிநியாயங்கள் சொ
ன்னார்" என்பதாகிவீண்சொற்களால் ஒருபக்கமும், ஸ்ரீச
ங்கராசாரியசுவாமிகள் ஜகத்குருவென வாதித்தவரிடம்
கும்பகோணமடமா? மற்றமடமா? முதலிய சிலகேள்விக
ளைக்கேட்டு அதன்விடைகளும் வேடிக்கைகளுமாக மற்
றொருபுறமும் நிரப்பியதைப்பற்றி அவர்கோஷ்டியில் அவ
ரே பிரசங்கித்து அவருணமகிழ்ச்சியடையவேண்டியதே.
மேல் சைவசமயசம்பிரதாயவிஷயகேள்விகளுக்கு இதுமுத
ல் இவர் ஜனனகாலமெல்லாந்தேடி விடையளிக்கமுடி
யாததுபற்றி அது அற்பமென்றார். இவ்விதம் ஒருவிஷய
முமின்றி வீண்தூஷணசாதனங்களாலும் பயனில்சொற்க
ளாலும் சித்தாந்தபத்ரிகைகளாலும் நிறைந்து ஒன்றொழி
ய மற்றைய விஷயங்களுடன் வெளிவந்த புதியஞானமிர்
தம் எட்டாஞ்சஞ்சிகை ஏனைபதவியின் முடிவையெட்டா
தொழியாதென்றறிக. நிற்க. ஓர் வைதிகன்.

சிவமயம்,

ஜகத்குருநிந்தா நிராகரணம்.

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

மஹோபநிஷத்தில் கூறியவாறு சிவரகசியத்தில் ஒன்பதாமம்சத்திலுள்ள கரும அத்தியாயத்தில் "[illegible]" என்று தொடங்கி "[illegible]" என்பதின்றுவசனங்களால் சிவபெருமான் பெருங்கருணைகூர்ந்து கலியுகமென்னுங்கடலுளமூழ்ந்திப் பாபகருமங்களையேசெய்து நற்கருமங்களை விடுத்துநின்ற உலகத்தாரைநோக்கித்திருவுளமிரங்கிக்கேரளதேசத்தில் சிருதியாகிய தன்மைசத்தைச் சங்கரனென்னுந்திருப்பெயர்பூண்டு அந்தணர்வடிவங்கொண்டு அவதரிக்கச்செய்தருளினனென்று மொழியப்படுகின்றது. இதனாற்சிவாவதாரமான ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் ஜகத்குருவாவாரென்பது பெறப்பட்டது. அன்றியும் சூதசங்கிதையில் "[illegible]" என்னும்வசனத்தால் சகலகலைஞர்க்குமீசானரான சிவபெருமானே ஆதிகுரு. அவரது மாற்றுருகளாயணமென்று விளங்கலின், அவதாரத்திற்கு முன்னரே தக்ஷிணாமூர்த்திவடிவங்கொண்டிருந்த சங்கராசாரியசுவாமிகளைச்சிவசாத்திரமுணர்ந்தமேலோர் ஜகத்குருவென்று மொழிகுவதற்கு யாதுமையுறசார். அவதரித்தபின்னரும் சகலவேதசாஸ்திரங்களையுமோதி அவற்றின் பொருளனைத்தையுமுணர்ந்தாரென்றும், "[illegible]" என்றதிருவசனங்களால் கலியில் வல்லுநரான ஜைனபுத்தர் மீமாம்சகர் முதலிய குதார்க்கமதவாதிகளான மதத்தர்களைச்சங்கரப் பெயர்பூண்ட உத்தமகுருவென்று சந்நியாசவேடந்தாங்கிச் சிவபெருமானருளிச்செய்தஞானத்தாற்பூரணசாஸ்திரனென விளங்கி வியாசமுனிவர்செய்த துவிதவாதியங்களான சூத்திரங்களுக்குப் பல பிரமாணங்களைக்கொண்டு அத்துவிதமென்னும்பொருளைத் துணிந்தெய்து காசியிலிருந்த வியாசமுனிவரையும் வென்றனனென்று, பின்னர் விசுவேசரைத்துதிப்ப, அவரெழுந்தருளி, "[illegible]" என்றது முதலான வசனங்களால் பேதவாதமானமலைக்கு வன்னம்சமாக அவதரித்த நீ வச்சிராயுதமாயினை. உலகத்தில் அத்துவிதத்தை நிலைநாட்டினை" யென்றுபஞ்சலிங்கங்கொடுத்தருளப்பெற்றுப் பூசித்துப் பன்மதத்தவரையும் வென்று தாமகத்தை நிறுவிக் காஞ்சித்திருப்பதிக்குச் சென்று சர்வக்ஞபீடமேறிப்பிறகு திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினர்களென்றுங்காணப்படுதலால், ஆதிசங்கராசாரியசுவாமிக

ளவதரித்தகாலத்திற்குமுன்னுமவதரித்திருந்தகாலத்தும் எக்காலத்தும் ஜகத்குருவாவாரென்பது துணிபுடையே.

மஹேதிஹாஸமான சிவரகசியத்தில் பிரமாணயுக்தியில்லாதமக்கள் வருணத்தினாலும், ஆச்சிரமத்தினாலும் சிவபெருமானைத் தெய்வமாகப்பெற்ற ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளை நிந்தித்துச் சிவத்துரோகிகளாய் ஆயினாருக. இதனாலவர்க்கெனனோ குறை. வைணவருக்கும், மாத்துவருக்கும், விசுவகுலத்தவருக்கும் இவ்வாசாரியப்பட்டம் உலகிற்பிரசித்தமென்றுபிரமாணங்காட்டாதெழுதிப்பின் வாங்கினீர். அகோரசம்புசிவாசாரியார், சோமசம்புசிவாசாரியார், கச்சியப்பசிவாசாரியார் என்று ஆதிசைவகுலத்திற் பிறந்தவர்கட்குப் புனைந்த பட்டங்களை எங்கொழுக்விட்டீர்? அயலவீட்டுள்ளானுக்கபசகுனமாகவேண்டித் தன் மூக்கை யரிந்துகொண்டெதிர் செல்பவனை யொத்தீர் எமது ஸ்மார்த்தகுலத்திலவதரித்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகளை ஸ்ரீசங்கராசாரியஸ்வாமிகள் ஆதித்தமையாலபரமாசாரியரொன்று வழக்கிட்டபுகுந்த உமதுமடமையைப்ரமம்ஸ்ரீ பரம்மவித்தியாபத்திராதிபரது வாதபாணி விழுங்கிற்றே? உலகமுழுதும் சங்கராசாரியசுவாமிகளென்று முழங்கவும் நீர் மாத்திரஞ் செவிடானீரோ? "உலகத்தாருண்டென்பதில் லையென்பானவையத், தலகையாய் வைக்கப்படும்" என்னும் திருக்குறளுக்கு உதாரணமாக ஒருவருமில்லையென்று நீரே கொள்ளினீர் போலும்! இனியேனும் இக்குதர்க்க வாதத்தை விட்டொழிவீராக.

வைணவரும், மாத்துவரும் அங்கீகரிக்காத சங்கராசாரியசுவாமிகள் ஜகத்குரு ஆவாரென்று முன்னாகக்கூறிப் பின்னர் ஜகத்குருவென்னுந் திருப்பெயர் ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திக்கே சொந்தமென்றீர். சங்கராசாரியசுவாமிகள் மொழிந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியஷ்டகத்தில் "திரிபுவனகுரு, ஆசாரியேந்திரா" என்று அம்மூர்த்தியை வணங்கியதுபோல மாத்துவரும், வைணவரும் வணங்காது நிந்திக்கலால் ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திக்கும் ஜகத்குருத்தன்மையில்லையென்று இனிப்புலம்புவீர்போலும்! என்பானைமகப்பட்டுத் தானே தன்றலையில் குப்பையைவாரிக்கொட்டிக்கொள்வதுபோலாகின்றீர். ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் பிறப்பதற்கு முன்னும் விதேகத்திற்குப் பின்னும் ஜகத்குருவாயினதில்லையென்று தொடங்கிய அப்பிரமாண வசனப்பஞ்சுகள் சிவரகசியப்பிரமாணவசன சண்டமாருதங்களால் நின்றுழிநில்லாது பறந்து மறைந்தன.

இன்னும் ஸ்மார்த்த குலத்தில் அவதரித்தருளிய ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளுக்கு ஆசாரியத்தன்மையும், அவர்கள் புகழ்ந்தமையால் அக்குலத்திலவதரித்தருளியதிருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளுக்குப்பரமாசாரியத்தன்மையும் முன்னர்க்கூறிப் பின்னர் ஸ்மார்த்தருக்குஆசாரியப்பட்டம் யாங்ஙனமென்பார் பித்தரோ? அறிஞரோ? தேர்ந்தவர் தேர்க.

"அப்பதியிலந்தணர்தங்குடி முதல்வராகின்மறைக் கைப்படுத்த சீலத்துக்கவுணியர் கோத்திரம் விளங்கச் செப்பநெறிவழிவந்தார் சிவபாதவிருதயரென் றிப்புவிசெய் தவஞ்செய்யவிப்பவிருளாரானார்" என்று பெரியபுராணத்தில் சிவபாதவிருதயர் வைதிகரென்றும், அவர்மனைவியாரை, "வாய்ந்தமறைமரபினவரும் பெற்றியினார்" என்று கூறி, "மாபிரமணடுஞ் சைவநெறிவழிவந்தகேண்மையினார்" என்றமையாலப்பகுதிமத்திலவைதிகரென்றதற்கிணங்க, "மாபிரமணடுஞ்சைவநெறி" என்னும்மேல்வாக்கியத்தைவேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட சைவநெறியென்றே கொள்ளவேண்டும். இதனால் பெரியபுராணத்திற் சைவமென்று யாண்டுக் கூறினும் தந்திரத்தாற் சொல்லப்பட்ட சைவமன்றெனக்கொள்க. அன்றியும், பிள்ளையார் வேதத்தை விருத்திசெய்ய அவதரித்தனரென்றும் மறைவளர்திருவே, வைதிகநிலையேயென்றும், உபநயனகாலத்தில், தொல்லைமுறைவிதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொடு நூல்தாங்கினார்" என்றும் "மறைநான்குந்தந்தோயென்றும், ஞானதிருநிரபுகலிவந்த புண்ணியனா ரெண்ணிறந்த புந்தவேதமெனறும, சுருதியாயிரமோதியங்கமான தொலகைலகவொடுதுயபடுமதோனறலானை" என்றும், "அலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக்கண்முன், வருந்தியானைப் பொருளெனவிறைஞ்சித் தாமுன் வல்லமறைகேட்டையந்தீர்ந்து வாழ்ந்தார்" என்றுமகாண்டலால் ஆளுடைய பிள்ளையார் வைதிகர்க்கே பரமாசாரியராயிருப்பதும் நீர்தெரிந்திலீர். ஸ்மார்த்தருக்குப் பேயாய்ப்பறக்கின்றீரென்று வைதிகரைக்கோபிக்கிறயது அகங்காரமிகுதியேயாம்.

"மையறுவேதமாகக மறந்து பாஷண்டமார்க்கக், கையான் மயக்கப்பட்டுக் கலியுகந்தனிலுள்ளோர், மெய்யுணர்வொன்றானந்தமேனியாஞ் சிவனைப்பூசை, செய்யவர்தரியார் செய்வார் தமமையுஞ்செய்யவொட்டார், "மூன்ஞானமறைகளோதி முடிந்திடும்பரமமான, சங்கியாந்தைச்சாரார் சார்ந்தவார் தமக்குநீங்கு', பணணிடார்ப்பர் வேறுபல பல சொல்லியென்னை, மன்னும்விடெய்தாதானவழிகளே மருவாநிற்பர் "ஸந்த்யாஸம்பாரஹம்ஸாவ்யம்நவீக்ஷவ்யம்கிரோஷிதா:| வ்ருத்தேஷம்வகாஷ்ம் திவாஷம்யோவஹதாஜநா:||" என்னும் கரத்தப்

சூதசங்கிதையிலுள்ள பிரமகீதாவசனங்களாலும், 'எந்த நாளில் விரக்தியடைகின்றானோ அந்த நாளிலேயேதுறக்கக் கடவனென்னும், வேதவிதிவாக்கியத்தாலும், "பரிவ்ராஜகஸமவிஷ்யதி" என்னும்சிவரகசியவசனத்தால்கலியுகம்பிறந்து இரண்டாயிரம்வருஷஞ்சென்றபின் சங்கராசாரியஸ்வாமிகளவதரித்துப் பரமஹம்ஸாச்சிரமிகளாவார்களென்று பராசத்தியாரை நோக்கிச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்தமை பெறப்படுதலாலும், விரோதாதிகரணநியாயம்பற்றிப் பிரத்தியக்ஷ வேதவசனத்திற்கும உபபிருங்கணமான புராணவசனத்திற்கும், சிவபெருமான் கட்டளைக்கும விரோதமான "அஶ்வாலம்பம் ஸந்யாஸம் பலபைத்ருகம்| தேவரேண ஸுதோத்பத்திः கலௌபஞ்சவிவர்ஜயேத்" என்னும் வசனம் பிரமாணமாகாதென்க.

இனி வேதாந்திகளை மாயாவாதிபென்றும், மிச்சரவாதியென்றும் புலம்பும புரட்டுரைகளை மற்றொருபத்திரிகையில் பிரமாணங்களைக்காட்டி நிராகரணஞ்செய்வாம்.

இங்ஙனம்,

பஞ்சநத க்ஷேத்திரவாஸி.

ம-ா-ா ஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகரது மாயாவாத மயக்கம்.

ம-ா-ா ஸ்ரீ. சூளை சோமசுந்தரநாயகரவாகளும மாயாவாதமும் எனப்பெயரளித்து, முன்ன ஆடிமீ 10வ ஆவணி மீ 23வ ப்ரம்மவித்பாக்களில பல விதநியாயங்களால அவரை மறுத்திருந்தோம. அதற்கு ஒருவித நியாயத்தை மாத்திரமெடுத்துக்கொண்டு சென்ற செப்டம்பா மீ 17வ 24வ மகா விகடதூதனபத்திரிகைகளில சில பேசினா. அவர் பேசியவையாவும யாம மறுத்தவிஷயங்களே. சொன்னதைச் சொலலுங்கிளிப்பிள்ளையென்பதுபோல சொன்னதையேசொலலி இடத்தைவீணாக்கினா. அவா வாய்மூடியிராமல் மேலேமேலே எழும்புவதில் பள்ளத்தில கம்பத்தை நாட்டி அது நிலைபபெறாது அதைக் குத்திக் குத்திக் கெட்டிப்படுத்துவதுபோல அவரது மாயாவாதத்தை இன்னும் பல நியாயங்களால மிகவு றுதிபபடுத்த வேண்டுவது எமது கடமையாய் முடிந்தது. மாயாவாதம வேண்டாம வேண்டாமென்று எவ்வளவு ஓடுகின்றாரோ அவ்வளவுக்கும் அது அவர்க்கு முன்னே நிற்கின்றது.

இப்போது இதுவிஷயமாய் வாதஞ்செய்யஎழுந்தவைப்ரம்மவித்தியா, ஞானாமிர்தம ஆகிய இரண்டுமதப பத்திரிகைகள். அவ்விரண்டில ஒருபத்திரிகையின்கண் எழுதாமல் நாகை நீலலோசனியெனனும் சமாசாரபத்திரிகையிற்சென்றெழுதினா. அதைவிட்டு இப்போது விகடதூதன்பத்திரிகையில் எழுதினா. இவரோடு வாதிப்பவர், இவரெந்தெந்தப்பத்திரிகையிலெழுதுகிறாரென்று விசாரித்துப் பார்த்து அந்தந்தப் பத்திரிகைகளைவாங்கிவாசித்துப்பாாக்கவேண்டும. இது சாத்தியமாமா? ஒரு வேளை எதிர்க்கக்ஷியினின்று பதிலெழுதுகிறவர் வாங்கிப்பாாத்துப் பதிலெழுதினாலும் இந்தவிஷயத்தைத் தொடாந்து பாாத்து, இதில் நியாயமிருக்கிறது, இதில நியாயமில்லை யென்று தெரிந்துகொள்ளவிரும்புபவர் எபபடித்தெரிந்துகொள்ளுவாாகள்? ஒருவா ஒருபத்திரிகை வாங்குவாா, அலலது இரண்டுபத்திரிகை வாங்குவாா; எலலாபபத்திரிகைகளும வாங்குவாரா? இதைவாதஞ் செய்வோா கவனிக்க வேண்டியதன்றா? இதை ஏன் ஷை நாயகா கவனிக்கப்படடாது? இவா எவ்வளவு எழுதினாலும பரமமவித்தியாவில் அலலது ஞானாமிாதத்தில எழுதலாமே. அவ்விரு பத்திரிகைகளையும வாங்கிப்படியாவிடில அதுகடிதக்காரா குற்றமன்று. வாங்கிவாசியாதவர் குற்றமாம. அதற்கென இருபத்திரிகைகளும ஆரம்பத்திலதானே ஏற்பட்டுவிட்டமையால அவ்விரண்டிலும எழுதுவது நிருபக்காார் குற்றமன்று. அதைவிட்டுச சமயததுக்கொருபத்திரிகையிலோடி யோடி எழுதுவது கருதியன்று. பத்திரிகையிலெழுதுவது ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காம். பலவற்றிலெழுதுவது அவ்வாறு தெரிவதற்கிடமிலலாது போகிறது பல பத்திரிகையி லெழுதினால அததுபடிப்போா அந்தந்தப பத்திரிகையிலுள்ளவிஷயங்களைமாத்திரமறிந்துகொள்வாா, முன் பின தொடாபறியாாகள். இதினெனனபயன்.

இந்த வாதத்தை யாரமபித்தவா ஓா நாவலர்எனபவா. அவா பாமமவித்தியாவில ஞானாமிாத பத்திராதிபரைக் கேள்விகேட்டடார். அவா பதில பேசாமையால இந்தச் சோமசுந்தரநாயகர் பேசினா. அதன் பேரிலஷை பத்திரிகையைவாங்கிபபடிப்பவரான நாம, ஓா இந்து எனபெயா வைத்து மறுத்தெழுதினோம. அதைப் பூாவபக்ஷஞ்செய்து எழுத வந்தாா இவா. அபபடி யெழுதவந்தவிவா, எமதுப்பெருக்குப பதிலெழுதாமல "ம-ா-ா-ஸ்ரீ சீநிவாசசாஸ்திரியாரும, அவா மமாயாவாத ஜாலமும" எனபபெயாகொடுதது, சீநிவாசசாஸதிரியாருக்கு எழுதினா. இதற்கெனன காரணம்? பரமமவித்தியா, ஷை சாஸ்திரியாா பத்திரிகையாயிருப்பதால அதிலுள்ளவிஷயங்களெலலாமவரே யெழுதினாரென மயங்கினாரோ? அபபடி மயங்கக்காரணமில்லையே. பத்திராதிபரெழுதுவதிதுவென்றும் கடிதக்கார ரெழுதுவதிதுவென்றும் பத்திரிகையைப் பார்க்கும்போதே தெரியுமே. அப்படி இவர்க்குத் தெரியுமென்பதற்குச் சாக்ஷி ப்ரம்மவித்தியாவில் "ஆரியன்"என்று கையொப்பமிட்டு

ம-॥-॥-ஸ்ரீ சபாபதிநாவலரவர்களைக்கேள்வி கேட்டதற்கு இவர் "ஆரியன்" என்றே பெயர் கொடுத்து நாகைநீலலோசனியில் பதிலளித்தாரே. ஓர் இந்து மாத்திரம் ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியாரானமைக்கும், ஆரியன்மாத்திரம் ஆரியன் ஆனமைக்குங் காரணமென்னே! இந்துவுக்குப்பதில ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாரை விளித்துப்பேசினால "ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார இதுவிஷயத்தைப்பற்றித் தாம எழுதவிலலையே! எழுதினவர் பதில சொலலவாரென அவர சும்மாஇருநதுவிடுவார்; ஓர் இந்துவோ, நம்மை நோக்கிப பேசவிலலையே, நாமிதற்குப்பதில கூறவேண்டிய அவசியமென்னவென்று சும்மா இருந்துவிடுவார், இருவரும் மௌனஞ்சாதித்து வாளாவிருந்து விடின், நாம் எழுதியதே தாபிதமாகிவிடும்" எனச் சூதானவெண்ணங்கொண்டு இங்ஙனம வரைநதனரோ? அலலது இநத விஷயமெழுதும்போது மொட்டைத்தலைக்கும், முழங்காலுக்கும முடிபோடுமஅகடிதகடனா சாமர்த்தியமுள்ள மாயையானது அவரது புத்தியை மயக்கிவிட்டதோ? மூலை பலராக்ஷசர்க்கு எங்கும இராமனாயிருநததுபோல இவர்க்கு எங்கும ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாராய்த்தோனறிற்றோ? அநதத்தோற்றத்தில் ஓர் இநதுவும அடங்கி அவரும ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியாராய்த்தோற்றினரோ? "இதுவரையில ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாரை எவ்வளவோ தூஷித்தோமே, அவர வாயை மூடிப பொறுமையோடிருக்கிறாரே, அப்படி ஓர இநது பொறுக்காமல இராமாநுஜநாவலரைப்போல போலீசில் இழுத்துவிட்டால மறுபடியுமன்றோ தண்டம் இறுக்கவேண்டும? ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாரையே விளித்து எழுதிவிட்டால எதததனைத்திட்டு திட்டினாலும போலீசு பயமிலலாமல நிர்ப்பயமாயிருக்கலா"மெனறெணணினரோ? "ஒருபெயரைவிட்டு ஒருபெயரைமாற்றியெழுதுவது நமதுஜனமசுபாவந்தானே, இப்போது புதிதன்றே" என்று கருதி யெழுதிவிட்டாரோ? "நாமெழுதிய விஷயங்களைச் சிற்றெளிபோல துளைத்துப் பலபிரகாரங்களாக ஓர் இநது எழுதியிருக்கின்றமையால் அவருக்குப பதிலெழுதினால முற்றும் மறுபபெழுதவேணடும், சாஸ்திரியார பெயரைவைத் தெழுதிவிடடால் எலலாவற்றுக்கு மெழுதவேணடுவதிலலை, எலலாம் எழுதினதுபோல் குழப்பிவிடலா"மெனறெண்ணினரோ? "ப்ரம்மவித்தியாவைப படிப்போர்க்கனறோ ஓர் இந்துஎழுதினரெனத் தெரியப்போகிறது, விகடதூதனைப்படிப்போர்க்குத் தெரியப்போகிறதா, ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார்தான் எழுதினராக்கும், அவருக்குத்தான் இது பதிலாக்குமென வெண்ணிக்கொள்ளட்டும்" என்று நினைத்தாரோ "ப்ரம்மவித்தியாவில் வெளிவரும் நிரூபக்காரரெல்லாம் தம்சொநதப்பெயரோடு வெளிவராமையால் அவர்களைத் தூஷிப்பதில என்னபயன், ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியார்தான் வெளிப்படையாய் வெளிவநதிருக்கிறார், யாவரையும் அவராக வைத்து மொத்தமாய்த் தூஷித்துவிடுவோ" மெனநினைத்தாரோ? "ஓர் நாவலரோடு வாதஞ்செய்யும்போது,அவர் நாயகரை எவ்வகைப்பட்ட சைவராகவுஞ் சொல்லிக்கொள்ள இடம வையாமல அசைவராக்கி நியாயத்தால் கட்டுபபடுத்திவிட்டமையால, இனி, அசைவரினின்றும் தப்பிச் சைவராக யோசித்து, ஓர் இந்துவைப் பிராமணராக்கிக் கூப்பிடின, (கலலாலெறிநதவன் பேரில குரங்கு விளாங்கனியால அடிப்பதுபோல) ஓர் இநதுவும நம்மைப் பிராமணராக்கிப் பதில் கூப்பிடுவார், அப்போது அப்பெயரைத் தாங்கிக்கொண்டு, ஷை ஓர் நாவலரிடத்திற் சென்று, நீர் எம்மை அசைவராக்கினீரே, இப்போது என செய்வீர், நாம் பிராமணராய் விட்டோமே, இனி ஆதிசைவராகவாவது, மகாசைவராகவாவது ஆய்விடுகிறோம்" மென்று சொலலக்கருதி,எம்மை ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியாராக வைத்துப்பேசுகின்றாரோ? ஓர் இந்துவைச சாஸ்திரியார என்று கூப்பிடின் அவர்பதிலுக்குச்சாஸ்திரியார, பண்டிதர், நாவலர, வித்துவான, புலவர முதலிய பெயர்களிலேதேனும ஒன்றைவைத்துக்கூப்பிடுவார், பின அப்பெயரிலொனறைத் தம் சொந்தப்பெயராகக்கொளளலாமென வெணணினரோ? இன்னும் விரிவஞ்சி நாம சொலலாதவற்றுளளதை நினைத்தாரோ? இவையெலலாமிடல வேறு எதைக் கருதி இவ்வாறு ஆளைப்புரட்டி ஆள்பேரில போட்டாரோ? நிற்க, இனி விஷயத்திற் செலவாம.

சமயிகளுக்குப் பெருமைபாவது அனேக ஜகத்துக்குக் கூறும முதற்காரணத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டது என்று எங்கே கூறப்பட்டுளளது என்று கேட்டு, காலவாதிக்கும் காலத்தைத்தவிர வேறுகடவுளிலலை, பூதவாதிக்குப் பூதத்தைத்தவிர வேறு கடவுள் இல்லை யென்று கூறி அதனால தனது தெய்வமாகிய பூதத்தின்பெயராடியாகப் பூதவாதியும, தனது தெய்வமாகிய காலத்தின் பெயராடியாகக் காலவாதியும பிரசித்தி பெறறாரகள் என்கிறார். முதற்காரணத்தைச் சொனனால தாம மாயாவாதியாகவேணடுமென்றும, தெய்வத்தைச்சொனனால் மாயாவாதியென்னும் பேர் அடிபட்டுப்போம என்றும் பார்க்கிறார். அவ்வாதிகளுக்குத் தெய்வமென்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு உலகத்துக்கு முதற்காரணமான பொருள் காலமும,பூதமுமே. அவற்றினின்றே உலகமுணடாயிறறென்பது அவர்கள் கருத்து.மாயையினின்றும் உலகமுண்டாயிற்றெனஇவர் கூறுவதுபோல் அவர் காலபூதங்களினின்றும் உலகுண்டாயிற்றெனக்கூறுகின்றனர்.இவர் உலகத்துக்குமுதற்பொருள்மாயையைவிடவேறேயொன்றுமில்லையென எங்ஙனம்பகர்கின்றனர

ரோ அங்ஙனமே அவர் உலகத்துக்கு முதற்பொருள்காலமும், பூதமுந்தவிர வேறே யொன்று மில்லையெனப் பகர்கின்றனர். இவர்க்கும், அவர்க்கும் முதற்காரணப்பொருள் வரையில் ஒத்துப்போயிற்று. இவர் முதற்காரணப்பொருளென்னுமாயையைச் சடமென்கின்றார். அவரும் முதற்காரணப்பொருளான காலபூதங்களைச் சடமென்கின்றனர். உலகத்துக்கு முதற்காரணம் காலம் பூதமென்று சொல்லுங் காரணத்தானே அவர் கால பூதவாதிகளென எல்லாமதத்தினரும் [illegible] பூர்வீகமாகச் சொல்லி வருகின்றனர். அதனால் அவர்க்கொரு குறைவுமில்லை. இவர் மாயையை உபாதானகாரணமாகக்கொண்டு, அதன்மேலே சிவனை நிமித்தகாரணமாகக் கொள்ளுகின்றனர். [illegible] வணங்குதற்காரணத்தினை சைவமென்கின்றார். நிமித்தகாரணனான சிவனை வணங்குவதற்காரணத்தான் சைவராதல்போல உபாதானகாரணமாக மாயையைச் சொல்லுகின்றவராயின் மாயாவாதியாக ஏற்கமாட்டார்? தெய்வத்தின் பொருட்டாக [illegible] ருண்டாவது [illegible] மதம், நையாயிகமதம், மீமாம்சமதம், ஆருகதமதம், பௌத்தமதம், [illegible] தெய்வத்தின் பேரடியாக ஏன் வரவில்லை? இதனால் [illegible] பேருண்டாவது தெய்வத்தின் பொருட்டாக [illegible] யத்துப்போகின்றதன்றோ? ஆதலால் [illegible] பலகாரணங்களால் பலபேர் [illegible] வனை நியாயத்தை வாதிப்பதால் நியாயவாதியென [illegible] க்கொண்டு [illegible] று சிவனையும் [illegible] மாயையையுமுதற்காரணங்கூறுவதால் மாயாவாதியென்றும் [illegible] துகடை? [illegible] ரே இவர் [illegible] மாயாவாதியென்று [illegible] லுகின்றோம் சைவரென்று சொல்லுகின்றோம். இந்த விஷயத்தை முன் பரமவித்தியா 11-வது பத்திரிகையிலே "யே கூறியிருக்கின்றோம். இவர், "மாயையொரு "பொருளும், சிவனொருபொருளுமாகிய [illegible] பொருளுமாக [illegible] லொன்று விஜாதியாயிருப்பனவாக அங்கீகாரமாகையாலும் இவற்றுள் யாம் பெரிய பொருளாக மதித்து வழிபடுவது சிவமொன்றேயாகையாலும் சிவனாகிய ஏகமேயாம்வழிபடுவதுமன்றிக் கீழிட்டமாயையையாம்வழிபடுவதும் "அநாவசியமாகையாலும் காலவாதிகள் காலத்தையே பர'மென்றும், பூதவாதிகள் பூதத்தையே பரமென்றும் வாதிப்'பதுபோல், யாம் மாயையே கடவுளென்று வாதிப்பதில்லை'யாகையாலும் யாம் வழிபடத்தக்க சிவத்தின்பேரடியாக'வே சைவர் என்னும் பெயர் எமக்குச்சிறந்ததென்க" என்றார். இது உண்மைதான். நாமுமிதையங்கீகரித்தமையால்தான் மாயாவாதியென்று கூறுவதோடு சைவரென்றுங் கூறுகின்றோம்; இன்னும் பலகாரணங்களால் பல பேருமுண்டென்றுங் கூறுகின்றோம் எல்லாப்பேருமங்கீகரித்து மாயாவாதியென்னும் பேர் மாத்திரங்கூடாதென்பதுதான் பிசகு. இவர் 'சைவரென்னும் பேர் எமக்குச்சிறந்தது' என்பதனால் மாயாவாதியென்னும் பெயர் சிறப்பல்லாததென்றேற்படுகின்றது. நாம் சிறப்பு, சிறப்பல்லவென்பதைப் பற்றிப் பேச வந்ததில்லை. சந்திரனைப்போல முகமென்னின் எதற்குணத்துக்காக எந்த உவமானம் எடுக்கப்பட்டதோ அதுவரையில் சரியா அல்லவாவென்பதைப் பார்த்துக்கொள்வதைவிட்டு, சந்திரனாகாயத்திருக்கிறானே, முகம் பூமியிலிருக்கிறதே, சந்திரனுக்குக் களங்கமிருக்கிறதே, முகத்துக்குக் களங்கமிருக்கிறதா, சந்திரன் வளர்கின்றது குறைகின்றதே, முகம் அவ்வாறு [illegible] குறைகின்றதோவென இவ்வாறு பயனற்ற கேள்விகள் கேட்பது நியாயமன்று. உவமானமே [illegible] காலவாதி, பூதவாதிகள் கொள்கையும், சைவர் கொள்கைக்கு முற்றும் அதாவது இவரே [illegible] அவசியமில்லை. [illegible] பேசுதற [illegible] மாயாவாதியென்னும் பேரின்றும் வில [illegible] காலவாதியையும், பூதவாதியையும் [illegible] கூறுகின்றோமேயன்றி [illegible] கால பூதவாதிகளுக்கும் மற்ற [illegible] அவ்வளவு பே [illegible] இருக்கின்றது. இருக்கி [illegible] இருவரும் ஒத்திருப [illegible] சைவரும் முதற்காரணங் கூ [illegible] இந்தச்சைவத்தைமாயாவாதமென்று கூறுகின்றோமேயன்றி ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியாருடைய சைவத்தை அவ்வாறு கூற வொருப்படோம். அவர் உலகத்துக்குச் சிவனை அபின்னநிமித்தோபாதான காரணமெனக் கூறுகின்றார். சிவனைக் கேவலம் நிமித்தகாரணமாத்திரங் கூறுவது சுருதிவிருத்தமென்கிறார். இராமாநுஜமதஸ்தரும் அவ்வாறே. வீரசைவமத சோமநாத பாஷ்யக்காரரும் அங்ஙனமேயாம். ஆதலால் அவர்களெல்லாம் மாயாவாதிகளாகமாட்டார்கள்.

இனி அத்துவைதிகளை மாயாவாதிகளென்றும் சொல்வதற்கு இவர் முன்னோர் வாக்கியங்களே பிரமாணமென்கின்றார். இவர் கோர்ட்டில் ஒருநாளேனுஞ் சென்று வாதி சொல்வதையும் பிரதிவாதி சொல்வதையும் இருவருடைய வக்கீல்கள் நியாயவாதஞ்செய்வதையும் அதன்பேரில் ஜட்ஜ்

தீர்ப்பளிப்பதையும் பார்த்திருப்பாரேல் இவ்வாறு பேசமாட்டார். நமக்கு இவரும் பிரதிவாதி; இவர் முன்னோரும் பிரதிவாதி. எப்போதும் வாதிகள் தங்கள் குற்றங்களை மறைத்துப் பிரதிவாதிகள் பேரிலேயே குற்றங்கூறுவார்கள். அன்றித் தங்குற்றத்தையும் பிரதிவாதிகள் பேரில் கூறுவார்கள். பிரதிவாதிகளு மங்ஙனமே. வக்கீல்களும் அவரவர் பக்ஷத்தையே யுண்மையென்று வாதிப்பார்கள். இது என்றுமுள்ள சங்கதிதான். இதையாராய்ந்து பார்த்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவர் ஜட்ஜி. இது சிறுபாலருக்குந் தெரிந்த விஷயம். இதை விட்டு வாதிகள், அல்லது பிரதிவாதிகள் சொல்வதே மெய்யென்பவருளரோ? அங்ஙனமாயின் இருபாலாரும் நேர் விரோதகமாகப் பேசுவார்களே. அவற்றிலெதை மெய்யென்றங்கீகரிப்பது? இவர் முன்னோர் கூறுவது இவர்க்குப் பிரமாணமாகுமேயன்றி மற்றவர்க்கன்றே. இவர் முன்னோர் கூறுவது மற்றவர்க்கும் பிரமாணமென்னின? மற்றவர் முன்னோர் கூறுவது இவர்க்குப் பிரமாணமாகவேண்டும். அங்ஙனமாயின் இவர் மதம் நிலைபெறுதலெங்ஙனம்? வைணவமுன்னோர் கூறியபடி பார்க்கின் விஷ்ணுபரத்துவமேயாமன்றிச் சிவன் பரத்துவமாவரோ? அதையிவரொப்புவரோ? ஆதலால் அவரவர் முன்னோர் வாக்கியங்களை அவரவர் மட்டில் வைத்துக்கொள்வது தகுதியாம். மற்றவரோடு வாதம் புரியுங்கால் மற்றவர்க்கும் இவர்க்குமுரிய பிரமாணங்களை மாத்திரமெடுத்துக் காணபிப்பது நியாயம். அத்துவிதியான தத்துவராயர், சைவர் மாயாவாதியென்று கூறவில்லையென்றார். இவர் முன்னோர் உலகிற்கு மாயை முதற்காரணமல்லவென்றாவது மாயை அசத்தென்றாவது கூறினாரா? கூறியிருப்பின் தத்துவராயர் அவசியமில்லை. இவரை மாயாவாதியென்றென நியாயமே கூறும். அவ்வாறில்லையே. தத்துவராயர் வேதத்தைப் படித்து அதன்பொருளையுணர்ந்து அதன் பயனைப்பெறுதவர் மாயாவாதியென்று கூறினார். அதையிவரு மொப்பினர். அதனோடு மாயாவாத விவேகத்தையுங்கூறி மறுத்திருக்கிறார். இவர் முன்னோர் அத்துவிதிகளை மாயாவாதிகளென்றார். அத்துவிதியான தத்துவராயர் மாயாவாதத்தைமறுத்திருக்கிறார். தாம் மாயாவாதியன்றெனவுங் காட்டுகின்றார். இதனால் அத்துவிதிகள் மாயாவாதிகளல்லரெனவாகின்றது. தத்துவராயர் இந்தவிஷயத்தில் தமவரையில் தாம் பார்த்துக்கொண்டார். இதுவேபோதும். இந்தச்சைவரை மாயாவாதிகளென்று சொல்ல அவருக்குச்சந்தர்ப்பம் நேரிடவில்லை. ஆனால் இவர் சித்தாந்தத்தைமாத்திரங் கண்டித்திருக்கிறார். இவர் முன்னோர் அத்துவிதிகளை மாயாவாதிகளென்றுகூறியிருக்கின்றனரே யெனின்? அது துவேஷத்தாற் கூறியது. அதுவும் தங்குற்றத்தைப் பிறர்மேல் ஏற்றியது. அந்தந்த மதவாதியர் கூறுவதைக் கவனிக்கப்படாது. நியாயமொன்றையே நோக்கவேண்டும். நியாயப்படி இவரே மாயாவாதியாகின்றனர். அத்துவிதிகளே பிரமவாதிகளாகின்றனர்.

தத்துவராயர், 'சைவநெறியே யுய்யுநெறியது' என்று சைவநலத்தைப் பின்னர் வியந்து உபாதியடைந்தனரென்று கூறி, இவரது சைவத்தைத் தானுய்யு நெறியெனச் சொன்னாரென்றார். இவரது சைவத்தையுய்யும நெறியென அவர் கூறியிருப்பின்,

'ஞானமபோலச் சில சொல்லிநாட் ங்கரிய முத்தியினும்,
தானுஞ்சிவமுபபாசமுமாஞ்சைவப் பேய்க்கும வாரீரே'

எனனுஞ் செய்யுளையும் இதுபோன்ற வேறு பல செய்யுள்களையும் கூறியிருக்கமாட்டார். ஆதலால் அவர் பகர்ந்த சைவம் அத்துவித சைவமாம் என்றறிக.

பின்பு 'பிரமவாதியாகிய விவர், இவரது பிரமத்தை அப்படியேசுத்தமாக வையாமல், மாயையினுங் கீழிட்டவுலகுக்கு உபாதானமாக்கியவாறென்னை' என்று கேள்வி கேட்கிறார். இதற்குச்சமாதானம் ஷை 11-வது பத்திரிகையிலேயே கூறியிருக்கின்றோம். இங்கும் கூறுகின்றோம். உபாதானமாக்கியதால் என்ன தோஷமோ அறிந்திலம். பாம்புக்குக் கயிறும், வெள்ளிக்குக் கிளிஞ்சலும், கள்ளனுக்குக் கட்டையுமுபாதானமானதினால் கயிறு, கிளிஞ்சல் கட்டை இவற்றினுக்கு என்ன நஷ்டம்? பாம்பு முதலியவற்றிற்குக் கயிறு முதலியன விவர்த்தோபாதான காரணமானதினால் காரணத்திற்கு யாதொரு குறைவுமில்லையே. பால் தயிராவதுபோல சொன்னால்தோஷமுண்டாம். பால் தயிராவது போலாயின் பால் கெட்டுத் தயிராகவேண்டும். அப்படியே பிரமங்கெட்டு உலகாகவேண்டும். பால்கெட்டுத் தயிராவதில் பின்னுமொரு தோஷமிருக்கின்றது. தயிர் பின்னும் பாலாகாது. அவ்வகையே பிரமங்கெட்டு உலகாயின் பின்னும் பிரமமாகாது. இது பரிணாமவாதம். இது அத்துவிதிகளுடைய சித்தாந்தமன்று. விவர்த்தோபாதான காரணமே சித்தாந்தம். மேல் பிரமம் நிர்மலத்துவங்கெட்டு ஜடவுலகுக்குபாதானமாயினதை நாம் ஒப்பியதாகக் கூறுகின்றார். பிரமம் விவர்த்தோபாதானமாகவொப்பியதால் நிர்மலத்துக்கொரு கெடுதியும் வரமாட்டாதே. உலகு சத்துப்பொருளென்று சொல்லின் தோஷம் தோஷமே. கயிறு, கயிறாயிருக்க அதில் அரவு தோன்றுமானால் கயிற்றினிலைமைக்கு யாதொரு குறையுமின்றியிருப்பதுகண்கூடன்றோ? 'பிரமத்தையுலகமாக்கிய நின்மதம் பிரமவதையாவதெங்ஙனம்' என்று அடுக்காமற்பேசி, சாயகாதிய

றகைத் தன்மையைக்காட்டுகின்ருர். பிரமம் உலகமாவது இன்னவிதமென மேலே காட்டிய வகையை யறிந்துகொள்ளாத குறைதான் அவரையப்படிப்பேசவிடாதந்தது. இவரைப்போன்ற ஆராய்ச்சியில்லாச் சிலர் எழுதிவைத்த நூல்களை மெய்யென மருண்டு அதுபோல் பேசுகின்றனர். இதன்பேரில் தூமாக்க வார்த்தைகள் சில பேசிமுடித்தார். துன்மார்க்கர்கள் சண்டைபோடும்போது பலசாலி அடித்தால் அடிபட்ட பலவீனன், தான், தோல்விஅடைந்த அவமானம் பொறுக்கமாட்டாமல் வாயில்வந்தபடி திட்டுவதைக்காண்கிறோம். பலமுள்ளவன் கையால் வேலை தீர்க்கிறான். பலமில்லாதவன் கைவலியில்லாமையால்திட்டுகிறான். அவ்வாறே விஷயங்களில் நியாய பலமுள்ளவர் விஷயத்தின் பேரிலேயே திருஷ்டியுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். ஏனையோர், விஷய பலமில்லாமையால தூஷணையிலேயே திருஷ்டியுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள்.

இதுவரையில் பேசிவந்த விஷயங்களால அத்துவிதிகள் பிரமவாதிகளேயன்றி மாயாவாதிகளன்றெனவும, இச்சோமசுந்தரநாயகரே மாயாவாதியெனவும நியாயத்தால் சித்தாந்தமாயிற்றென்க.

இதுவிஷயமாக பரம்மவித்தியா பதினோராவது பத்திரிகையி னநுபந்தத்தில சூளைநாயகரைப் பலவகையிலும மறுத்திருக்கிறோம. அநேக கேள்விகள் கேட்டு அவற்றிலுள்ள தோஷங்களை யெல்லாம விளங்கக்காட்டினோம. அவைகளையெல்லாம மறைத்து, நாமே நியாயங்காட்டி மறுத்த ஒரு விஷயத்தை மாத்திரமெடுத்து, சொன்னதையே சொல்லிக்கொஞ்சங் காகிதத்தை நிரப்பினார்.

ஷை பத்திரிகையில 'மாயையைப பொருளெனகிறாரா? குணமெனகிறாரா? பொருளென்கிறாரெனனில்சிவமாகிய பொருள் பரிபூரண மென்றிவா ஒப்பியிருக்கின்ற மையாலும் அச்சிவமில்லாதவிடமில்லாமையாலும மாயையென்னும பொருளிருக்கவிடமில்லாமற்போம. குணமென்கிறாரென்னில குணத்திற்குக் குணியெது? மாயையைப் பரிக்கிரகசத்தியெனறும பின்னுசத்தியென்றுங் கூறுகின்றமையாலுஞ் சத்தியெனபது குணமாகினறமையாலும் இதற்குக் குணி சிவமன்றி வேறு பொருளிலலாமையாலும் சிவத்தைக் குணியாகவும மாயையைக் குணமாகவு மொப்பவேண்டியவராகின்றார். இதைவிட வேறுவழி அவருக்கில்லை. அவ்வாறாயின் மாயைசித்தா? சடமா?சித்தாயின் சிவத்துக்கு ஞானங்குணமாகலின் ஒத்துப்போம். நாயகரவர்கள் மாயையைச் சடமென்றாராகலின் ஞானமயமான சிவனிடத்திற் சடமிருக்க லெங்ஙனமமையும்?

'ஒன்றுக்கொன்று பகைக்குணமாகலின் இரண்டு பகைக்குணங்களொருபொருளிடத்திருத்தல் கூடாதே'

என்றும், 'அம்மாயை பிரமத்திற்குப் பின்னமா? அபின்னமா?பின்னமெனின்பிரமமொருபொருளும்மாயையொருபொருளுமாயிரண்டாகக் கண்டப்பட்டுப்போவதுமன்றி, 'பிரமபொருள் அபரிபூரணமென்று கூறவரும்,' என்றும இம்மாதிரிப் பலகேள்விகள் கேட்டு அவற்றிலுள்ள பெருந் தோஷங்களை யெல்லாங்காட்டி, பின் வேதாந்தசித்தாந்த வொற்றுமையைத் திருட்டாந்த பூர்வமாய்க்காட்டினோம. அந்தப்பத்திரிகையைப பார்த்தால யாவும விளங்கும்.ஷை நாயகர் ஆக்ஷேபங்களுக்கெல்லாம அதிற சமாதானம கூறியிருக்கின்றது.

தொடக்கத்தில மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் 'மிண்டிய மாயாவாதமெனனுஞ் சண்ட மாருதம' என்று கூறியதாகக்கூறி, அதனால தாம் மாயாவாதியலலாததுபோல பேசுகினறார். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பரமாத்மாவை தியானததால, அவர், பரமசிவனுக்கு ஏக சக்ராதிபதித்துவஞ் சொலலும அத்துவிதிகளான முழு ஆஸ்திகரை மாயாவாதியென மறந்துஞ் சொலலார்; பரமசிவனுக்குமூன்றிலொருபங்கு இடத்தையும, ஜீவர்களுக்கு மூன்றிலொருபங்கு இடத்தையும, உலகத்துக்கு மூன்றிலொருபங்கு இடத்தையும கூறி, உலகுக்கு மாயையைமுதற்காரணமாகக்கூறும மூனறிலொருபங்கு ஆஸ்திகரும இரணடுபங்கு நாஸ்திகருமான இவா பக்ஷத்தாரையே மாயாவாதியெனக்கூறியுள்ளார். மற்றபபடி அருணந்திசிவாசாரியார், உமாபதி சிவாசாரியா முதலானோர எமது கக்ஷிக்கு இவரைப் போலொ திரக்ஷிபாரானமையின் அவரை இவருடனே யொன்றாக்கிக்கொணடோம.இவரது கொள்கையே அவரதுகொள்கை, அவரது கொளகையேஇவரது கொள்கையாகலின்இருவரையுமொருவராகவேபாவித்துமறுக்கின்றோம்.இம்மாதிரி மகாவிகடதூதனுக்கு மொரு பிரதி அனுப்பியிருக்கிறோம.

(இனனும்வரின் பின்னும வரும்

ஓர் இந்து.

Chidamdaram—Printed and Published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No 28. Sen. kalooneer Pilliarkoil Street.

விஜயத்துவஜம்.

இப்பெயர்வாய்ந்த தமிழ்ப்பத்திரிகை சென்ற சித்திரைமாத முதல் மாதம் ஒருமுறை சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாயந்திர சாலையிலிருந்து வெளியாய் வருகின்றது. இது ராயல் ஒருபாரங் கொண்டது. இதன் கையொப்பக்கிரயம் மிகச்சொற்பமானது. சமயாபிமானிகள் யாவரும் எளிதில் வாங்கி வாசிக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்துக்கொண்டே இப்படிச்சொற்பவிலை வைக்கலாயிற்று. இதன் விலையைப்பார்க்கும்பொழுதே இது வேறெவ்வித லாபத்தையுங்கருதி வெளியிடப்படுவதன்றென நன்கு விளங்கும்.

கையொப்பப் பணவிபரம்

இந்தியாவிற்கு வருஷம்	1-க்கு	அணா 4.
இலங்கைக்கு வருஷம்	1-க்கு	அணா 7.
10 பத்திரிகைக்கு வருஷம்	1-க்கு	1—0—0
25	௸	2—5—0
50	௸	4—4—0
100	௸	8—2—0

தனிப்பத்திரிகை விலை ஒரு பைசா.

முன்பணம் அனுப்பாதவர்க்குப் பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாதென்பது கண்டிப்பான வார்த்தையாம்.

கையொப்பக்கிரயம் கடிதமுதலியவை அனுப்புவோர் அடியிற்கண்ட பெயருக்கு அனுப்புதல்வேண்டும். கையொப்பத் தொகை வேல்பியாகவும் அனுப்பலாம்.

சி. நாகலிங்கபிள்ளை.
விஜயத்வஜ மானேஜர்,
ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலை, சிதம்பரம்.

விளம்பரம்

பிரமவித்தியா யந்திரசாலையில்
அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராகவிருக்கும்
ஸம்ஸ்கிருத புத்தகங்கள்

சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி — இது ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் பௌத்திரரான ஸ்ரீமத் நீலகண்டதீக்ஷிதரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. பரமசிவனது மேன்மையை நன்கு எடுத்துப் புகழ்கின்றமையால், சாம்பவர்களனைவரும் இதனைப் பெறவேண்டுவது அத்தியாவசியகம். இதன் விலை அணா 1.

வேதஸார சிவ ஸஹஸ்ரநாமம் — இது பரசிவபரமான பத்து ஸகஸ்ரங்களில் வேதங்களால் படிக்கப்பட்டிருக்கும் திவ்ய நாமங்களை இனிது விளக்கப்பெற்றது. இதன் விலை அணா-2

புருஷஸூக்தபாஷ்யம் — இது புருஷஸூக்தத்திற்குச் சாம்பவசித்தாந்தானுசாரிபாஷ்யம் இது அச்சிடப்படுவதற்கு முன்னரே பல சாம்பவர்களால் முன்பணங்கட்டப்பட்டுப் புத்தகங்கள் செலவாயினமையால் வேண்டுபவர்கள் அதிசீக்கிரத்திற்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இதன் விலை அணா 6.

ரா. நாராயணசாமிஐயர்.
மானேஜர்.

Chidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No 38 Senkalooneer pilliarkoil Street.

NO 17

நெ. கஎ.

ஸ்ரீ
வித்யா
ஶங்கர

[illegible]

ஸ்ரீமந் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீ ராமநாதசகாயம்

நமது பிரியமுள்ள வைதிகர்களானவர்களாகிய த ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச் செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

கரஸம்வத்ஸரம்.
துலாரவி உ௮-உ
முகவையம்பதி.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
பாஸ்கர ஸேதுபதி:

[illegible]

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணஞ்செய்தல் அவைதிகமென்பது.

தொடர்ச்சி.

விதவைகளுக்குச் செய்யும் முடியிறக்கம் கோபத்தால் அல்லது அழுக்காற்றால் செய்யப்பட்டதல்ல. ஆயின் நலவிரதங்களையும் காமத்தைத்தடுக்கும் பலவழிகளையும் கண்டுபிடித்துக் கைம்பெண்களுக்கு உபதேசித்தவர் அவர்களிடத்திற் கருணைநிறைந்தவர்களென்பதே உண்மை. இக்காலத்தவர் முன்னோராசாரங்களை முற்றிலுந் தொலைக்க ஆரம்பித்தவராகவே இவர் எங்கும் இம்மறுமணத்தை நடத்தத்துணிகின்றனர். நற்குலத்திற்பிறந்த பெண்கள் தமது குழந்தைகளுக்குக் கடுமையான ஆபத்து நேர்ந்தபோதிலும் வேறொரு மணவாளனுக்கு மறுமணஞ்செய்விக்க அவர் ஒப்புவதில்லை. இவ்வுண்மையறிந்த நவீன சீர்திருத்தக்காரர் அங்கும் நுழைந்து அவர் மதிகளை மயக்க முயல்கின்றாரென்பதை எல்லோருமறிந்திருக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தை எவ்விதத்தும் எல்லாப்பெண்களுள்ளத்தும் நாட்டவேண்டியே பெண்களுக்குக்கல்விகற்பிக்கவும் இவர் முயல்கின்றனர். இவ்வுண்மையை மற்றவரும் அறியணேடி ஒருவருடத்திற்கு முன்பே 'பெண்கள் கலவி,, யென மகுடந்தந்தொரு விஷயம் ப்ரம்மவித்தியாவுக்கு அனுப்பினேம். அது இதுகாறும் வெளிவராததற்குக்காரணமயாதுமதெரியவில்லை. ஆதலால் அவ்விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு ஏதும எழுதாது தொட்டவிஷயத்தைத் தொடர்ந்து மேலும் செல்வோமாக. அந்தணர் செய்யும் திருமணசம்ஸ்காரத்திலுள்ள ஓர் மந்திரம் இம்மறுமணத்தை மறுக்கின்றது. அதாவது:—'சோமன் கந்தர்வனுக்களித்தான். கந்தர்வன் அக்கினிக்கு அளித்தான். அக்கினி செல்வத்தையும இப்பெண்ணையும் பெண்வழியாகக் குழந்தைகளையும எனக்களித்தான்' என்பது. இதன் பொருள் சோமன் என்னுந்தேவன் கன்னிகளுக்கு உரிமையுடையவன். அவன் தனது ஆட்சியிலடங்கிய கன்னிகையை அவள் நல்லுருவம்பெற்று நற்கணவனை அடையவேண்டிக் கந்தர்வனிடம் கொடுப்பான். அவன் அக்கன்னிகைக்கு நல்லுருவங்களைக்கொடுத்து பசுபுத்திராதிகளுடன் மனைவியாக்கினிக்கு அதிகாரியாக வேண்டி அவளை அக்கினியினிடம கொடுப்பான். அவ்வக்கினி பசு தனம் புத்திரன் முதலிய சாதனங்களுடன் என்னிடத்தில் கொடுத்தான என்பது. இது ருக்குவேதம் எட்டாவது அஷ்டகம் மூன்றாவது அத்தியாயத்திலுள்ளது. இது வரன் சொல்லக்கூடிய மந்திரம். இதன்பொருளை அறிந்தவர் மறுமணத்துக்கு இடங்கொடார். தேவர்கள்

[illegible]

[பெண்பாப ம்பாலல்லாது]

சத்தியவாதிகளாகவே அக்கினிமுதலிய கடவுளர் 'ஒருவருக்குக் கொடுத்த பொருளைமீண்டும் தன்வசமாக்கமாட்டாரென்பது உண்மை. உலகத்திற்பிறந்த அரிச்சந்திரன் முதலியவர்களே சத்தியத்தைக்கடைப்பிடித்து நடப்பாராயின் சத்தியத்தைத் தன்னுயிராகக்கொண்டகடவுளர் அதைமீறி நடப்பாரென்பது ஒருவராற்றுணியயாது. ஆதலால் சத்தியமார்க்கத்தைக் கைகொள்ளும் எந்தச்சிஷ்டரும இம்மறுமணத்திற்கிடங்கொடார். ஆயின் மேற்கூறிய வேதவாக்கியம மறுமணத்திற்குப் பெருங்கோடரியென்க. இவ்விஷயத்திற் சிலர் பெண்கள் பருவமடைதற்குமுன் மணவாளன் மரித்திடில அவர்க்கு மறுமணமசெய்யலாமென்றும அது குற்றமற்றதென்றுங்கூறுகின்றனர் ஒரு சுருதி மறுமணத்தை விதித்தும் ஒருசுருதி அதைவிலக்கியுமிருக்குமிடம் அது ஒருசம்சயத்தையுண்டாக்கி இருவழியிலும நியாயமுண்டெனக்காட்டும். அப்படிப்பல வேதவாக்கியங்களிற் பொருள் கூறுவதுமுண்டு. அதுவருமாறுகாண்க:—'எவ்வுயிரையும் புண்படச் செய்யற்க' என்னும் சாமானிய விதி. 'அக்கினி|சோமீய பசுவை வேட்க' வென விசேடவிதி. இதில் விசேடவிதியானது பொதுவிதியைச்சங்கோசிக்குமென்பது ஸ்ரீமத் ஆசிரியர் வாதராயண முனிவரால 'அசுத்தமெனப் பொருந்தாது சத்தத்தால்' என்னும சூத்திரத்தில் துணியப்பட்டது. இச்சூத்திரத்தின் பொருள் 'வேள்விமுதலிய கிரியைகள் அசுத்தமாதல பொருந்தாது. சப்தப்பிரமாணமென்னும அனந்தவேதங்கள் அதைவிதித்தலால்' என்பது. இனி ஒன்று பொதுவும மற்றொன்று சிறப்புமாக விருப்பின் அங்கே [illegible] மேற்கூறிய விஷயத்தில வேதவாக்கிய [illegible] [illegible] படாமையால் [illegible] [illegible] தடையொன்றுமில்லை. இது நிற்க; [illegible] பழந்து இறுமாந்த சில மடந்தையர் புருடருக்கும் பெண்களுக்கும எல்லாவிதத்தும ஒப்புமை வேண்டுமென விதண்டாவாதம் பேசுகின்றனர். புருடர்கள் மட்டும் பெண்டிர் இறந்தவுடன் மற்றொருத்தியை மணக்கலாமாம. மங்கையர்க்கு மணவாளனிறந்தவுடன் மறுமணம் [illegible] [illegible] இவ்வென்ன நியாயம்? பெண்பாவம் [illegible] [illegible] இவர் அறியார். புருடருக்கு மறுமணத்தை விதித்த சாஸ்திரம மங்கையர்க்கு மறுமணம விலக்கலாகுமோ' என்பனாதி பலதுராட்சேப வினாக்கள் நிகழ்வதால் அவைகள் சங்கையை நியாயத்துடன் நிவர்த்திப்போம். முதலில பெண்கள் புருடருக்குச் சமானமாகமாட்டாரென்பதை நிரூபித்துப்பின்னர் விவாகவிஷயத்தைப்பற்றிப்பேசுவாம். பெண்கள் சரீரம் புருடர் சரீரத்தைப்போலக்

[illegible]

நிலக்ஷேத்ராணிதத்தால உண்டானது வாஸ்தவமே. அவ ர்களுக்கு ஆகாரம் முதலியவைகளும் இன்பதுன்பங்களும் ஒத்தே யிருக்கின்றன. அதுகொண்டே லோகாசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் பசுக்களுக்கும் மனிதர் க்கும் அறிவொன்றே விசேஷமென்றனர். இவ்விதம் பெ ண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் பலவிஷயத்திற்பொருத்தமி ருப்பினும் பெண்கள் ஜென்மம் பாவமிகுதியாலென்பது புருஷ ஜென்மம் புண்ணியமிகுதியாலெனவும் அறிஞர்க்கு வெளியாகும். லோகாசார்யஸ்வாமிகளும் விவேகசூடா மணியில் 'உயிர்களுக்குள் மனுஷ்ய ஜென்மம் மிக அரிது அதிலும் புருஷனாய்ப்பிறத்தல் மிக அரிது' என்றனர். பெண்களுக்குப் புருஷரிலும் அதிகமான கடும்பாவமொ ன்றிருப்பதை யாதாமொரு [illegible] விடாய்க்காலத் தால் அறியலாமன்றோ. மூன்று தினங்களிலும் அப்பெண் [illegible] [illegible] நூல்கள் [illegible] ற்றுகின்றனவே. [illegible] பெருந்தோ ஷம் [illegible] [illegible] கலப்பதனால் [illegible] [illegible]. பல பெ ண்களுக்கு மந்திரங்களைப் [illegible] அதிகாரமில்லை. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்துகொள்ளலாம். [illegible] 'பெண்களுக்கு மந்திரங்களால் எக்கிரியைகளுமில் லை' என்பது [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்டவையா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ஆயின் அவ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] பெண்களும் புருஷரும் சமானமெனக்கூறிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெண்களென்று ஆயின் புரு ஷர் [illegible] பெண்களிலும் அதிகப்பெருமை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விவாகம் செய்துகொள [illegible] [illegible]. அதனாற்றான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெண் [illegible] [illegible] [illegible] அக்கினி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்ய [illegible] [illegible]. அக் கினி [illegible] அக்கினியையும் [illegible] [illegible] [illegible] விவாகஞ்செய்துகொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] வேதவிதிப்படி வேள்விகளைச் செய்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புருஷருக்கு [illegible] விவாகம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஐம்பதுவயதுக்குமேல் புருடரும் வேறுவிவாகம் செய்யக்கூடாது. பெண்மணிகாள்! யாம் கூறும் சற்புத்தியைக் கேட்கவேண்டும். உங்களுக்கு ஏதேனும் தெய்வவசத்தால் இக்கொடியகைம்பெண் தன்மை உண்டானால் மனதில் வீண்வருத்தத்தைக்கொள்ளாமல் கடவுளைவழிப்பட்டு அவர் அடியார்களிடம் அன்புவளர்த்து நல்லவிரதங்களை அநுஷ்டித்துப் பதிலோகத்தைப்பெறுவீர்களாக. இல்லாவிடில் மகத்தாகியபாவம் நேரிடும். புருஷர்களுக்குவேறுவிவாகம் செய்துகொள்வதில் யாஞ்ஞவல்கியர் சங்கர்முதலிய பலர் சம்மதிகொடுத்தனர். அவர்களுக்கு உங்களிடத்து ஏதும்கோபமில்லை. உங்களுக்குப் புண்ணியம்வளரவேண்டியே இவ்வழி ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். இனி இவ்விஷயத்தில் ஏதேனும் சாதகம் பாதகம் எழுதவிரும்புவோர் எவரும் தத்தமபிப்பிராயங்களைப் பிரமாணித்தையிற்றே எழுதினால் அவைகளுக்குப் பதில் எழுதச்சித்தமாயிருக்கிறோம். இவ்விஷயத்தில் வேண்டிய பிரமாணங்கள் சித்தமாக விருக்கின்றன.

மற்றது வரும்.

திருவேங்கிடகிருமம்-திருமலைசாஸ்திரிகள்.

ப்ரம்மவித்யா.

சிதம்பரம்—நந்தன ௵ ஐப்பசி௴ ௰.

"குருசிஷ்யமாறுபாடு"

(தொடர்)

ஐய! இருவரையில சிவத்துவிஜர் என்னும் இக்காலத்தவர்களோத்திரங்களை உற்றுநோக்கில் அவர் சிலமுக சாபமுடையர் ஆவார் என்று எழுதிவந்தோம். உண்மை இங்ஙனமிருக்கத் தற்காலத்துத்தாந்திரிகர் ஒருவர் "மேற்கண்ட சிவத்துவிஜர் துர்வாசமுனிவரிடம் தீக்ஷைபெற்றார்" என்றார். ஆமர்த்தகம் என்னும் மடத்தில் அவர் இருந்தார் என்றுஞ்சொன்னார். இவர் ஆகமவுண்மைபுநிலைமைபற்றி வியக்காதார் இரார். இச்சைவர் "தாமே சித்தாந்தநூல்களின் உண்மைப்பொருள் அறிந்தவராகவே, எவர்க்குச் சம்சயம் வருமோ அவர் எம்மிடம் வந்துகேட்டால் உண்மையுரைத்திடுவோம்" என விளம்பரமிட்டவர். இவர் ஆகமவுண்மைகளை அறிந்து தெளிந்தவராகவே, ஆகமங்களில் சிவமுகோற்பன்னரென வழங்கப்பெற்ற சிவவிப்பிரர்களைத் துர்வாசர் சீடர் என்றுகூறிமகிழ்ந்தார். இது நிற்க இச்சிவவிப்பிரர்களுக்கு ஆகமங்களில் ஒன்று கோசரங்கள் கூறப்பட்டன. காரணாகமத்தில் "கோசரம்

[illegible]

சிவசின்னம் கோத்திரம் ரிஷிவம்சம்" எனச்சொல்லப்பட்டமையால் சிவத்துவிஜர்களுக்கு "கோசரம்" என்னும் சின்னம் வெகுமுக்கியம். இக்காலத்துள்ள எந்தச்சிவத்துவிஜரும் தமது கோசரம் இஃதெனத்துணிந்து சொல்லமாட்டார். ஆயின் இவர் கோசரம் என்னும் சிவசின்னத்தை விட்டொழித்தமையானும், கோத்திரம் ஒன்றைச் சொல்லிவருவதானும்; கோசரம் என்னும் சிவசின்ன வுரிமை அற்று அசைவப்பிராமண பரம்பரையிற்றோன்றினார் என்பது சொல்லாமே யமையும்.

மேலும் இக்காலத்துச் சிவவிப்ரரிடம் சிறிதும் ஆசாரானுஷ்டானம் இல்லை. இவருள் அனேகருக்கு வைதிகசந்தியாவந்தனமன்றிச் சைவசந்தியாவந்தனமே தெரியாது. சிலருக்குத் தெரிந்தும் சைவத்தைப்பின்னும் வைதிகத்தை முன்னுஞ் செய்வார்கள். ஆயின் அவர்களுக்கு வேதங்களில் அதிக பிரீதியிருப்பது புலப்படுகிறது. அங்ஙனம் வேதமிருந்தால் இவர் ஸ்கந்தசஷ்டி முதலிய பதங்களைச் சொல்லாது வகுருத்திராதித்திய பதங்களைப் போதாயன முனிவர் கூறியபடி உச்சரிக்கிறார்கள். இனி அவ்விஷயத்தில் போதாயன முனிவர் கூற்றே பிரமாணம் எனின், இவர்க்கு ஆகமங்களிலும் போதாயனசூத்திரம் அதிகப்பிரமாணம் போலும்! காரணாகமத்தில் "சரியாபாதத்துட் கூறப்பட்ட விஷயத்தை போதாயனசூத்திரத்தில் கண்டு அனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லப்பட்டமையால் ஆகமங்களில் சொல்லப்படாதவைகளை போதாயனத்தில் எடுக்கவேண்டும். ஆகமம் ஒன்று விதித்திருக்க, அதைவிட்டுப் போதாயனங்கொள்ளும் இச்சிவவிப்ரர் ஆகமப்ராமாண்யம் ஒப்புக்கொண்டவராவதெப்படி? மேலும் இக்காலச்சிவவிப்ரர் அந்தியேஷ்டி முதலியவற்றை ஆகமங்களிற் சொன்னவழி அனுஷ்டிக்காது போதாயனசூத்திரப்படியே அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள். மேலும்சில சிவத்துவிஜர் வம்சத்தில் பிறந்தமையொன்றே தாம் சைவரானதாகக்கொண்டு தீக்ஷை முதலிய எவ்விதசம்ஸ்காரமுமின்றி உபநயனம் என்னும் வைதிகசம்ஸ்காரம் ஒன்றைப்பெற்றமட்டிலே சிவாலய பூஜாதிகாரிகளாகப் பாவிக்கப்படுகிறார். இவர் பரார்த்தசிவாலயங்களிலும் சிவபூஜைகளிலும் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளுகிறார். இவர்க்குத் தீக்ஷைக்குப்பிரதானமான மந்திரத்தின் பெயர் பிராசாதமென்பதும் தெரியாது. முன்னொருசமயம் ஒரு பட்டரிடத்தில் "பிராசாதம் யாது" எனயாம் வினவியதற்கு அவர் பிரணவமே என்றார். காயத்திரியறியாதவைதிகனானும் ஸ்ரீருத்ரமென்னு ... ஸ்ரீநீலகண்ட மென்னு மிவைகளையறியாச் சாக்தனும் பிராசாத மறியாச்சைவனும் வேஷதாரியென்பதற்குத் தடையேயாது? குருக்கள்மாருக்கே அறிவிங்ஙனமாயின் இவர்சீடர் அடையும் கதி யாதோ? பாருங்கள்! தீக்ஷாவிதிகளில் பன்னிரண்டு அல்ல

[illegible]

து பதினாறு கலைகளாகப் பிராசாதத்தைப் பிரித்தவிதியோ கிக்கப்படுவது எவர்க்குத் தெரியாது? மேற்கண்ட கோரம் என்னும் சிவசின்னவிபரீதயாமையற்றான் "ஸித்தாந்தசாராவளிக்குறைசெய்த ஓர்தாரிப் "ஸௌராகம்" என்பதற்கு "கல்லமோத்திரத்தில்" என்றுரைவிட்டார். இவ்விதம ஆகமங்களைத் திரிதும் அறியாதவர் குருமாராயின் சீடர்செய்ததவம் தமது வென்னே? இக்காலத்தவிடமசெயத்துவிஜத் தன்மைபின்மையைப்பற்றி வேறு அதிகம் தெரிவிக்கவேண்டுமா? மேலும் இவர்கைவரேயாருமல் இவர் ஆகமவிதிகளன் மங்களை எங்கும்விட்டொழியார். ஆதலால் ஏதோ சிலபிராமணர் இதர்க்கிரமங்கத்தால் பிறைப்பூஜைகளைச் சிவலிங் பிரவேசங்கொண்டனர் எனத்தோன்றுகின்றது. ஆதலாற்றன் சித்தாந்தசாராவளியின் உரையாசிரியர் ஒருவர் "ஏதோ சோழமகாராஜன்காலத்தில் மகதாபாணியிலிருந்து சிவத்துவிஜர் தென்னாட்டில் வரவழைக்கப்பெற்று அன்றுமுதல் அவர்களே சிவாலயார்த்தனங்களை ஆகமவழியாய்ச் செய்துவருகிறார்" என்றார். திருவாலவாய்ப்பான்மையத்தும் குமரேசகா பாவையப்பன் காசியிலின்று சிவத்துவிஜரைவரவழைத்தான் எனக்காணப்படுகிறது. ஆயின் சைவத்தேவாலயங்களும் முற்காலத்தில் வைதிகவிதிகொண்டு வைதிகர்களாற்றான் ஆராதிக்கப்பட்டன வென ஏற்படுகின்றது. ஆயின் அக்காலத்தில் எத்தேவாலயத்தும் சைவாகமப்படி பூஜைமுறையும் ஆவஜம் முதலிய ஏற்பாடுகளும் இல்லையென்பது திண்ணணம். ஆதலால் முற்காலத்தில் எங்கும்வைதிகவிதிகொண்டே பூஜை நடந்ததென ஏற்படுகிறது. ஸ்தலபுராணங்களிலடங்கியஸ்தலங்களுக்கு மாத்திரம். ஸ்ரீரங்கம், காசி, கோகர்ணம், திருவிரிஞ்சை, செய்யலூர், திருச்செந்தூர், முதலியஸ்தலங்களில் ஜைமினியமுனிவன் முதலிய ஆசார்களால் பலவைதிகர் வரவழைக்கப்பெற்று அவ்வத்தியயனத்தங்களை யாகங்களைசெய்தார் எனச்சொல்லப்பட்டதனிக் தியாசர்காலத்தில் சிலதேசத்திரங்களில் சிவாகமவழிபூஜை செய்யப்பட்டதாகவும் ஏற்படுகிறது. இன்னும் காஞ்சிமாநகர திருவானைக்கா முதலிய பலதலங்கள் மகாசைவரால் ஆராதிக்கப்படுகின்றன. திருவிராமேச்சுரம், திருக்கோயில், திருநகரி, திருச்செந்தில் முதலியபல ஸ்தலங்களில் இன்றைய தினைத்தப்பெருத சாமான்ய பிராமணரே பூஜைசெய்து வருகிறார்கள். இனி அசைவவிதியால் ஆராதிக்கப்படும் இடத்தில் ராஜாராஷ்டிரம் நசிக்கும் எனவும் அங்குராமேசுவரன் சன்னிதானமும் இராமேசனவுமிலர் பூர்வபக்ஷம் செய்வார். அதற்குச்சாதகமாக "தீக்ஷைபெறாதவன் கர்ப்பக்கிருகத்தில் பிரவேசித்தால் ராஜாராஜ்யநாசமாகும்" என்றவாகமவசனத்தைக்காட்டுவார். அதற்கிவ்விதம சமாதானம் சொல்லவேண்டும். மேற்கண்ட ஸ்தலங்களிலும் ஆகமோக்தபூ

[illegible]

ஜையேயானல் அந்தஸ்தலமான்மியங்களில் ஏதேனும் ஒரு ஆகமவாக்கியத்தை காட்டியாவதும் அல்லது இந்தவாகமத்தால்பூஜைசெய்யவேண்டும்என்றாவதும்குறிக்கப்படலாமே; அங்கனமில்லையே. அதுமட்டோ! தேவர் ஆயினும் முனிவராயினும் ஆதிகாலத்தில் அத்திவ்வியலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்தவாதிக்கையை ஆகமவழிபெற்றவர் அல்லர். பற்றுவைதிகதீக்ஷைபெற்றவரோ இக்காலத்தில் மாத்திரம்பெரும்பான்மையில் சிவவிப்ரர்கள்பூஜைசெய்கிறார்களேயன்றி முன்னப்படியில்லை என்பதுண்மை. இனி ஆகமபூஜை செய்யப்படாவிதடம்எப்பொழுதும் 'சிவசன்னிதானம் இராதெனின் பழயஸ்தலங்கள் அனைத்தும் சிவசான்னித்தியமற்றனவாகவே, அவைகளைவழிபடுவோர்க்கு எப்பயனும் கைகூடாதொழியநேரிடும். ஆயின் இக்காலத்துச்சிவவிப்பிரர் முற்றிலும் ஆதிசைவர் அல்லர். இங்குண்மையிது: ஆதிகாலத்தில் வேதோக்தகன்மங்களில எல்லாவற்றிலும் வைதிகர் வியாபித்தேவந்தனர். மேல் முறையேதந்திரங்களிலும் மற்றவனை அனுக்கிரகிக்க வேண்டிப்பிரவேசித்தனர். அவரே (வைதிகரே) அக்காலத்தில்சிவாலயவிஷ்ணுவாலயங்களையும் பூஜித்துவந்தார்கள். அவர்பிரதிஷ்டைசெய்ததும் வைதிகமார்க்கத்தாற்றான். சிலசுயம்புலிங்கங்களும் ஆதியில் தேவர்களாலாதல் இருடிகளாலாதல் வைதிகவிதிபாற்றான் பூஜிக்கப்பட்டன. பிறகுகாலத்தால் வேறுவருணங்களை அனுக்கிரகிக்கவேண்டிச்சிவாலயபூஜை செய்துவந்த சிலவந்தணர் கிரமமாகச்சிவாகம தீக்ஷைகளையும் பெற்றனர். அப்புறம் அவரேசிவாலய பூஜைசெய்துவந்தனர். பிறகு சிவதீக்ஷை பெற்று வைதிகத்தை விட்டவர் வைதிகரால் விடப்பட்டார். அக்காலத்தும் வைதிகாசாரத்தைக்கைவிடாதுசிவாலயாராதனம் செய்துவந்தவா அனேகவைதிகர் இன்னும் அப்படியே பரம்பரையில் செய்துவருகிறார். இங்ஙனமாயின் கோத்திர சூத்திரங்களுந்தெதுங்குறையில்லை. இனி அந்தணர் சிலரைமட்டில் சிவன் ஸிருஷ்டித்தாரெனவோர் புதியஅர்த்தங்கற்பிக்கவேண்டுவதுமில்லை. இனிப்பிடிவாதத்தைவிட்டு மறுபடிவிசாரித்தாலும்உங்களுக்குஇக்காலச்சிவவிப்பிரசொரூபம் புலப்படாதுபோகாது. பாருங்கள் "சரியாபாதத்திற் சொல்லப்படாத விஷ[illegible]தைப்போதாயன சூத்திரத்தில் கண்டனுஷ்டிக்கும்படி காரணாகமம்விதித்தால்சைவவிப்ரர்க்குப்போதாயன சூத்திரம் ஒன்றேஇருக்கவேண்டும். அங்ஙனமாகத் திருச்செந்திலம்பதியில் ஆச்வலாயனரும் ஆருடையார் கோயிலில் அக்கினிவேசிய சூத்திரத்தாரும் ஸ்ரீராமேசுவரத்தில் ஹிரண்யகேசியும் ஆராதித்தல் எங்ஙனமமையும். தில்லைவாழந்தணருள் ருக்வேதிகளும்உண்டு. மேற்கண்டவர் எவரும்சிவத்துவிஜர் எனவழங்கப்படுவதுமில்லை.

ஶைவஸ்த்வத:ம்.திதம் த்ரு தீக்ஷிதாநு ஶதஸ்யா வஸ்லாஹி: வைஶ்வதேவ ஹோத்ரவம்ஶாதி: வ்ருதிவாதி: ஶத ஸமே த்ரைவர்ண்ய தீக்ஷாக்ரூ வைதிகச்ச ஶூத்ராதி வேதநயபிதாரம் ஸ்வஷ்டிநிஷித நிஷேதாரம் ஶிவலிஙாதி

ஶ்ரீகண்டபாஷ்யம்.

நிஶ்ஶ்வாஸகாரிகாயாம்

கதாவைஶ்யே.

[illegible]

அவர் தம்மைச் சிவத்துவிஜர் எனச் சொல்லிக் கொள்வதுமில்லை. பின்பு, எவர் தம் ஆதிசைவர் என வாயாற் [illegible] செய்கின்றனரோ அவர்களுக்கே கோத்திரசூத்திரங்களைக் காட்டுகிறேம். இனிக் கோத்திரசூத்திரங்களோ [illegible] ம்ப்ரதாயம் இவற்றை அறிந்தவர்க்கே இவ்வுண்மை புலப்படுமாதலின் அவர்க்கிதனை விவரித்துரைக்கவேண்டுவது தெரியாது. மற்றது வருமாறு.

வேதாகமப்ராமாண்யம்.

ரூப' இனிச் சிவாகமங்களில் சிவாக்கினியிற் செய்யும் பல கன்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் அவற்றில் கூறப்பட்ட கிரியைகள் அவைதரும் சிவாசாரங்களே சட்டமே என்பர் சிலர். வேதங்களோ சாமான்யாக்கினியில் சாமானியகன்மத்தை விதிக்கின்றனவாகலின் ஆகமங்களிலும் வேதங்கள் முறைமைகுறைவனவே அவர். அவருக்கு யாம் அளிக்கும் விடையிது: ஆரியனே! ஆகமங்களிற் சிவாசாரமுதற் கன்மங்கள் யாவும் சிவாக்கினி சம்பந்தமற்றவனேயானமை [illegible] என்றல்லவோ விதிக்கின்றன; அல்லது அசிவாக்கினியிற் கன்மங்களை விதித்தலும் சிவாசாரங்களையே முக்கியமாக்கி விதித்தலும் வேதங்களில் இருப்பதாகக் கருதுவீரோ! முற்கூறியது பொருந்தாது. ஆகமங்களுக்கு அசிவாக்கினி சம்பந்தமற்றதும் சிவாசாரங்களை அவைக் குற்றமற்றதுமான கருமமும் விதிக்கக்கூடாது என்றுரைப்பதாகவிருந்தால் அவை ஆசௌசமுதலிய வைதிக கன்மங்களை விதிக்கக்கூடாது என்பதை முன்னமே பார்த்தோம். இனி ஆசௌசமுதலிய வைதிகமும் சிவாசாரமும் சிவாக்கினியையும் [illegible] விதிக்கவேண்டுமாதலால் அவைகளையும் ஆகமங்கள் சிவாசாரங்களாக விதித்தனவெனினும் பொருந்தாது. வேதங்களிலும் சிக்ஷாதுவயுதிகன்மங்கள் வேதாக்ஷசாதனமாக விதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் ஆகமங்களில் சிவாக்கினி என்பது யாகசுவரிடம் தோன்றி மந்திரசுரருக்கு அதிட்டானமாகி ஜாதகன்ம முதலியசமஸ்காரம் பெற்றுப் பசுகோடியில் சேர்த்தக்கது வைதிகாக்கினி அன்னமாகும். [illegible] என்றதற்கு [illegible] பலபதங்களால் பரம பதியுடன் [illegible] பெற்று "சிவாக்கினி" என உபசரிக்கப்பட்டவாக்கினி. வேதங்களும் புராணங்களும் மேற்கண்ட சுருதியை "[illegible]" என அக்கினியில் இருப்பவன் என்பதாதிவசனங்களால் விரித்துரைக்கின்றது. ஆதலாற்றான் சுருக்கேதுமாலே செய்தருளிய ஸ்ரீ சுகாசனப்பெருமான் '[illegible]' என்றார். இதன்பொருள் "சோமத்தை உமக்கென பிழிந்திருக்கிறார்; பசுவை உமது அனுஞ்ஞைபெற்று வெட்டுகிறார். ஆஜ்யத்தை ஆவினிடமே உமக்குரியதாக்கின்றார். ஆவின் வேள்வியில் கடவுளருட்சண்டேசராயனும் கலகம் செய்ய இடம் தோன்றி

[illegible]

யது'' என்பது. நிற்க. இதனால் வைதிககன்மங்களும் சிவாக்கினியிற்றானே நடப்பதன்றி அசிவாக்கினியிலன்று. இனி வேதங்களில்கூறப்பட்டுள்ள எக்கன்மமும் நிஷ்காம்யமானால் சிவப்பிரீதிகாமென்பதைத் தடையாது. ஆதலமேகொண்டே ஸ்ரீசுதர்சனாசாரியசரணா பாசுபதி இலக்கண ஐந்தனுள் காயத்திரிப்பொருளாதல் யஞ்ஞத்தில் ஆராதிக்கப்படுதல் என்னுமிரண்டியல்களைக் கண்ணுதலாரிடம் அமைத்தார். ஆயின் வேதங்களிலும் ஆகமங்களில் அதிகப்பிராமாண்யம் இதனால் ஏற்படாது. ஆகமங்கள் சிற்பம் கணிதம் சிலாலக்ஷணம் முதலிய பலவிஷயங்களையும் எடுத்து விரிக்கும். வேதங்கள் அங்ஙனமல்லவாகவே, ஆகமவேததாரதம்மியம் ஆன்றோர் அறியாமற்போகார். இனி நான்காம் காரணத்தைக்கவனிப்பாம்: 'வேதங்கள் முதல்மூன்றுவருணத்தவர்களுக்கே உரியது ஆகமங்கள் நான்கு வருணங்களுக்கும் உரியது. ஆகவே ஆகமானுக்கிரகம் பெறுபவர் அநேகர். ஆகவே அவரைநோக்கி ஆகமங்கள் அதிகப்பிரமாணம் என்பது. இவ்விதம் கூறியவர் கருத்தை நன்குவிரித்து மறுப்பாம். அவர் கருத்தியதிது: 'சாஸ்திரங்கள் யாவர்க்கும் உபயுக்தியுமே சிக்கவேண்டியே இயற்றப்பட்டமையின் அவ்விஷயத்தில் நிலைநோக்கிப் பிரவர்த்திக்க சாஸ்திரத்திலும் பெரும்பான்மையோரை அநுக்கிரகிக்கவந்த நன்றாலே மேனூல்களே. ஆகமாதிகாரமல்லாத வைதிகர் இல்லை. (அதாவது முதல்மூன்று வருணங்களும் வைதிகம். அதற்கே வேதாதிகாரம். ஆகமங்கள் நான்குவருணங்களும் பொதுவாகவே அவ்வாகமாதிகாரம் வைதிகர்: [illegible] என்பது வைதிகாதிகாரமில்லாத ஆகமிகள் உண்டு). ஆயின் ஆகமங்கள் வியாபகங்கள். அவற்றின் பிராமாண்யமும் அதிகமே. வேதப்பிராமாண்யம் சங்கோசிக்கத்தக்கது' என்பது. இதன் மறுப்பு வருமாறுகாண்க:—வியாபகமானது அதிகப்பிராமாண்யம் என்னும் வியாப்தியைப் பிரமாணக்குறைவென்றும் எந்நூலிலும் கண்டதில்லை. உண்மையறிவைக்கொடுத்தலே பிராமாண்யம் என்பது. இங்ஙனமாக, வேதங்களில் எங்கும் சொல்லப்படாத பதவியை [illegible] உண்மையாவது ஆகமங்களில் சொல்லப்படினும் ஆகமங்கள் அவ்விஷயத்தில் அதிகப்பிராமாணமாகலாம். அங்ஙனமல்லை. இனி மூன்றுவருணத்துக்குரியது, நான்குவருணத்துக்குரியது என்ற ஏற்பட்ட ஏற்றுமையிட்டே ஆகமங்களை அதிகப்பிராமாணமாக்கும்பட்ச, வருணவிவஸ்தை [illegible] எல்லா [illegible] பிராமாணமாகவேண்டும். பாஷண்ட நூல்களுக்குக்காரணமையில்லை, இனி ஆகமங்கள் நான்குவருணங்களுக்கும் [illegible] ஆகமத்தின் [illegible] முன்மூன்றுவருணத்தவரும் [illegible] வேதங்கள் இறைவன் இயற்றியது [illegible] அல்லவா? அதற்கேனவா ஆகமங்களில் அகப்படாத [illegible] வேதத்தால் வேதநூல்கள் வெளியிட்டன என்போல், அங்ஙனமாயின் அவ்விஷயத்தில் அவ்வேதம் அதிகப்பிராமாண்யத்தையடைய, அதினால் [illegible] ஆகமமாகும். இனி ஆகமங்கள் முதல்வருணத்தவர்க்குச் சிறப்பாக

[illegible]

மையானும் வேதங்கள் அவ்வருணங்களுக்குச் சிறப்பாவ தாலும் அதுமிகச்சிறந்ததென்பதற்குச் சான்று வேறெது வேண்டும்? முன்மூவருணத்தவரே வேதாதிகாரிகள் என பதால் வேதத்தின் மகிமை மலிந்ததறிக. முன்மூவருணத்த வரே அதைக்கொள்ளவேண்டும் என்பதும் ஆகமங்கள் வேதத்தைப்பிரசம்ஸிப்பதும் விசேடமான பெருமையை ப்பெருக்கும். வேதாகமங்களுக்குப்பொருள் ஒன்றானால் வேதங்களை வேறு எடுத்தோதிய வேதஞயங்களை கூறியது கூறலெனும் குற்றத்துக்காளாகாதோ? இனி சாமவருண த்தவர்க்கெனவவசியஞ்சொல்லவேண்டியவாகமத்தானே முதல்மூவருணங்களின் கிரியைகளும் பயன்படவேறுக்கி வேதங்களை வகுத்த வாமதேவன பயனில்தொழில்புரி லவானே! மேல வேதங்களை முதல்மூவருக்கென்றே அரு ளினான் எனில், அவர் விஷயத்தில் ஆகமங்கள்பயன்படா மையின் அவ்வாபாடில் ஆகம புநருக்தியோ ஆகட்டுமெ னின் அதன் முடிவு வருமாறு. வேதங்கள் முதல்மூ ன்றுவருணத்தார்க்குச் சிறப்பாகக்கொடுபட்டது. ஆகமங் கள் அவர் வருணத்தவர்க்குச் சிறப்பாய்க்கொடுபட்டது அவர் வருணத்தார்க்குக் குருமாரான முன்வருணத்தார் ஆகமங்களை உணராதுபதேசித்தல் கூடாமைபற்றி அவ ற்றை இவரும கற்றுவந்தாரெனபதே பாரதத்தில் அடியிலே விட்ட தண்ணீர் மரமெல்லாம் குளிரச் செய்வதுபோல வேதத்துக்கின அவ்வதிகாரம் பெற்றதினைக்கு ஆகமங்க ளுக்கும அதிகாரத்தைக்கொடுக்கும அன்றோ. ஆயின் முன்வருணத்தவர்க்கென ஏற்பட்ட வேதங்களிலும் பின் னவர்க்கென ஏற்பட்ட ஆகமங்கள் பிரமாணமாகததில் குறையும் என்பதே முடிவாகும். ஆதலாற்றான் சுருதி ருக்திமயிலை ஆசிரியர் ஆதத்தசுவாமிகள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றனர். இதன்பொருள். 'வேதங்களைவிட மேலா தியதுவளாறும் வேதங்கள கூறுதலால் வேதாதிபதிஎன்றுவே றுவாக்கவேண்டுவதில்லை. வேதங்களெல்லாவித்தைகளு மாதலால் [illegible] ஆகமங்களுக்காலகளுப்பதியை யிற செல்லலாம்' என்பது. இதனால் வித்தைகள் எல் லாம வேதத்தினடித்தோன்றினவாகலே, வேதங்கள் எல் லாவித்தைகளுமேவேதமயங்களே. அவைகள் காரியங்களா கவே, காரணம்பொருள் காரியத்துமகாரணபடும். ஆகையால காரியமுகத்தான் காரணத்தப்பயகணனுதப்பெருமா றுக்கிணங்கப்பெறப்பட்டது. ஆயின் எந்தவித்தைக்கும் வே தம முதநூலென்பது சொல்லாததைமை, ஆகமங்கள் வே தங்களுக்கு வழிநூலகளே என்பது ஆசிரியர் ஸ்ரீஹரத த்தருமகொண்டகருத்தென்பதுவெள்ளிடைமலைபோலவி ளங்கும். அதனாற்றான அவ்வாசிரியர் துவக்கத்திற்றானே 'ஆக மங்கள் வேதானுசாரிகளாயின் பிரமாணம்' எனக்குறித் ததாக விரிதேசம். இனி அப்பவருணத்தவர்க்கெனவே ஆகமங்கள் தோன்றினவாயின் அவ்வாகமங்களில் அந்த ணராதி நான்குவருணங்களுக்கும் சுலவழிதருமங்கள்உப தேசிப்பதெப்படி எனில், வேதங்கள் முதல் மூவருண த்துப்புருடார்க்கெனவே தோன்றினவாயினும் பெண்களி

[illegible]

ஸ்கன்மங்களையும் நிஷாதர் என்னும் வேடுவர் குலபதிக்கு யாகாதிகளையும் விதிப்பதுபோல் அமுக்திகியோத்தேசம் எனக்கொள்கவெனவிடையளிக்க. இவற்றால்வேதத்தில் பெண்களும் வேடுவரும் அதிகாரம்பெற்றார். அவர் வேதத்தைப் படிக்கவும் கூடாது. ஆயினமேற்கண்டது அவ்வளவு சாத்தியமல்லவென்றுந்துணிக. தொல்லாசிரியர் எவரும் வேதானுசாரிப் பிராமாண்யம் ஒப்பினர். ஆதலாற்றான் சில சிவவிப்பிரர் உபநயனம் என்கிற வைதிகசம்ஸ்காரம் நடந்தமாத்திரையில அவனைக்கொண்டு சைவகாரியங்கள் எல்லாம் நடப்பிக்கிறார்கள். சில வைதிகர் வைதிகதீக்ஷைப் பட்டில் செய்துகொண்டால் அதுவே ஆகமாதிகாரத்தைப் பெறக் கொடுக்கும் என்பர். அதன் விரிவைத் தில்லைவாழந்தணர் எழுதிய வைதிகபராத்த மீமாம்சையில் கண்டு களிக்க. இப்படிச் சிவத்துவிஜர் குலத்துதித்தமாத்திரையில ஆகமாதிகாரம் கைகூடுமேல் அந்தோ! உபநயனமும் இல்லாது பரார்த்தபூஜை செய்யலாமா? அல்லது தீக்ஷைபெற்ற பெண்ணும் பரார்த்தபூஜை செய்யலாமா? ஆயின் வேதங்கள் முக்கியசாஸ்திரம் என்பதும் ஆகமங்கள் வேதானுசாரி பிரமாணங்கள் என்பதும் சொல்லளவேயன்றோ? மேற்கண்ட ஏது எதுவோ இத்துணிவையே காட்டும். ஆயின நான்கூறிய ஏதுப்பிரயோகமென்பற்றது.

மற்றுமொருமுறை,

க்ரியாசார ரகஸ்யம்

விழுப்பாலபட்டைக்

ப்ராணாயாமம்

தொடர்பு.

ஐயா! முன்னே பிராணாயாமத்தில் பிரமசாரிகள் வைக்கவேண்டிய முத்திரையைப்பற்றி எழுதுவதாய்ச் சொன்னீரல்லவா? அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் பேசுவோம். தர்மசாஸ்திரகாரர் "அங்குஷ்டத்தாலும் அநாமிகையாலும் முத்திரையைப் பிரமசாரி சேர்த்துவைக்க" என்று முத்திரை கூறினர். இவற்றின் முன் ஆசமனஞ்செய்யுமிடம் அங்குஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னோமாகவே அதை அங்கே கண்டுதெளிக. அங்குஷ்டம் கூறியபடி அங்குஷ்டம் பிடித்துச் சிறிது விட்டிருப்பதால் அதைத் தென்புறத்தில் சேர்த்தலால் அப்புறம் உஷ்ணம் அடக்கப்படும். வலதுபுறம் உள்ள நாடியைச் சூரியநாடி என்பர். அதன்வழி சரீரத்துஷ்ணம் வெளிச்செல்வதாக யோகிகள் கொள்கை. அதில் முதற்சிறிது அடக்கம் வலதுமூக்கின்வழியே மூச்சைவிட்டால் இயற்கையில உஷ்ணம் அதிகமாகும்; சரீரத்தின் உட்புறத்திலுள்ள உஷ்ணம்பெருக, அதைச்சுவாசமென விட்டுத்தள்ள வலதுபுறத்து நாடி வெளிச்சகாயஞ்செய்கிறது. இடதுபுறத்து நாடி, சந்திரநாடி எனவும் கபநாடியென்றும்பெயர்பெறும் என்று சொன்னோம். அந்நாடியின் நுனியுடன் அநாமிகை நுனிசேர்த்தால கபம் அதிகம்வெளிப்படும். தன்னினத்தைத்தான் இயக்குமாதலின் எனக. ஆதலாற்றான் மூச்சுக்காற்றுப்படும் கண்ணியில் இருபுற

[illegible]

த்திலும் நிறம் வேறுபடுகின்றது. அங்கு நிறம்வேறுபடுவது கப பித்தவேற்றுமையாற்றான். இவ்விரண்டின் நடுவில் ஸோமயமாயுள்ளது வைணவியான சுழிமுனை வித்தியாப்யாஸம் இடைவிடாது செய்வதே ப்ரம்மசாரிகளுக்கின்றியமையாததாகவே அவர்க்கு கன்மங்கள் குறைத்து விதிக்கப்பட்டன. போஜனமும் வேண்டியபடி என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது பக்குவமில்லாமல் எல்லையற்றதாயின் அதிகவிபரீதமாய் ரோகங்களையும் விளைவிக்குமாகவே அதனால் உண்டாகும் பெரியசத்தைத் தேகத்தில் ஜரிக்கும்படி செய்யவேண்டியது மிகவும் வசியம். அவ்விதம் உட்கொண்டனவெல்லாம் எவ்விதப்புருடமுயற்சியுமின்றி ஜீரணமாகிவிடாதென்று கருதி இந்தமுத்திரை பித்தத்தைப் பெருக்கவே ப்ரமசாரிகளுக்கு விதித்தது. 'பித்தஞ்செறிவழி மனம்' என்பதால் பித்தம் நன்னிலையிலிருந்தால் மனமும் நன்னிலைபெறுமாகவே, அவர் ஈண்டு மேற்குறித்தமுத்திரையால் பித்தசுத்தியும் மனவலாமையும் கூடும் என்பது கருத்து. இனி வித்தியாப்யாஸிய ப்ரமசாரியானால் அவனுக்கு அதிக உஷ்ணமுள்ள சரீரவாயுவாவபடுமாகவே மேற்கண்ட முத்திரை அவனைக் குறித்து விதிக்கப்பட்டது. மேற்கூறத்தில் முறையே உஷ்ணம் பெருகுவதால் கேவலம் மனம் சுத்திபெறுவதுமாத்திரமல்ல. மேல் சரீரத்தில் நல்லகுணத்தையும் கொடுக்கும். சுக்கிலம் எனும் வீரிது மெதுவாய அஸ்தியில் அடங்கும். தேகம் வலுக்கும். குருச்சுச்ருஷைமுதலிய செய்வதற்கும் படிப்பதற்கும் தேகத்தில் சோர்வு உண்டாகாது. ஆயினு வருணாச்சிரமங்களையனுசரித்து ஏற்படுத்தின இந்நியமநம் அதிகப்பயனளிக்கத்தக்கதே. மேற்கண்டபடி சரீரத்தில் சுக்லம் சேரப்பலம் பெருகும் அவர்க்கு புத்திப்பிரகாசமும் கைகூடும். ஆகவே அவர் வித்தையை நன்கு பயில்வதற்குஏதும் தடையில்லை. குருகுலவாஸம் விட்டாலும் ப்ரமசாரியாய்விவாகம்செய்து கொள்ளாதவரை சரீரத்தில் சுக்லத்தை உறையச்செய்ய இம்முத்திரை வேண்டும். சுக்லத்தை ஒருவாறு வெளிவிட்டால் பிறகு அடிக்கடி விட்டேவரவேண்டும். அது யௌவனப்பருவத்தில் அடக்கப்பட்டால் மிகவும் குறையையுண்டாக்கும். ஆகலால் அந்தச்சுக்கிலத்தைக் கட்டவேண்டுவது யோகிகளுக்கவசியம். அதுகொண்டே இதே முத்திரையை யோகிகளும் சந்யாசிகளும் அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். ஆயின் ப்ரமசாரிகள் முத்திரை, அங்குஷ்டமும் அறுமினையும் சேர்த்தது. க்ரஹஸ்தருக்கு அங்குஷ்டம் வலதுபுறம் மற்றநான்குவிரல்கள் ஒருபுறமாக வைத்தமுத்திரை ஏற்பட்டது. முன்னே அங்குஷ்டமெனும் பெருவிரலின் பயன் சொல்லப்பட்டது. மற்றவிரல்களை அதற்கெதிரில் சேர்ப்பது. வலதுபுறத்தில் அங்குஷ்டத்

[illegible]

[illegible]

வைச்சேர்ப்பதினாலுண்டான அதிக உஷ்ணத்தைச்சமான ஞ்செய்பவே. ஆதலாற்றான் அவர்கள் உஷ்ணம் சுக்லத்தை அஸ்தியில் சேர விடுவதில்லை. அவர்களுக்குச்சுக்லம் வேண்டியதாகையால் அவ்விதமுத்திரை கூறப்பட்டது. சந்நியாசிகளுக்கும் ப்ரம்மசாரிக்கும் ஒன்றுபோல் முத்திரை. மேற்கண்ட முத்திரைகளைக்கொண்டு செய்யப்படும் பிராணாயாமம் மூவகைப்படும். ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் என மூன்று வேற்றுமைகள் அதற்குண்டு. அதில் ரேசகம் என்பது முதலியவற்றின் இலக்கணத்தைக் குறிப்பாம். 'ரேசகம்' என்பது பிராணனை மெதுவாக வெளிப்படச்செய்வது. பூரகம் என்பது அந்தப்பிராணவாயுவை நாசிவழி உட்செலுத்துவது. இனிக் கும்பகம் என்பது பூர்ண கும்பத்தில நீர் நிறைந்ததுபோல் சரீரத்தில் வாயு நிறைந்துநிற்கும்பிராணாயாமாவஸ்தை. இவற்றின் பயன் வரும்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை

வைத்தியம்.

தொடர்ப்பு.

வைத்தியத்தில் பற்பலதேசபாஷாபுஸ்தகங்கள் பலவிருக்கின்றன. அவற்றுள் சிகிற்சை ஒன்றேயன்றி நிதானமருத்திரஸ்தானசாரீரம இவை சிறிதும் இல்லையெனலாம். ஆயின் சிகிற்சைமட்டில கூறியொழியுநூல்வைத்தியத்தில பூர்ணமலலவென்று ஆன்றோர்கொள்வா. ஆயின் பூர்ணமான பயனை எதிர்பார்ப்பவா பூர்ணசாஸ்திரத்தையேயாதரிக்க விரும்புவா. அவரைநோக்கிப் பூர்ணமானசாஸ்திரங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. சுச்ருதத்தைப்பற்றி எழுதினோம். சரகமிங்ஙன கூறப்பட்டது. சக்ரதத்தம், மதனபாலம், வைத்யஜீவனம், வாக்படீயம், மாதவீயம், சலயதந்திரம், சாலிஹோத்ரம், ஆத்ரேயம், வல்லபேந்திரசிந்தாமணி, ராஜமிருகாங்கம, வாசஸ்பத்யம, லொலம்பராஜீயம, ஸித்தசிகிற்சா, அஷ்டாங்கஹிருதயம, பாவப்பிரகாசம, டைட்ரஸ்கண்டு, ரஸரத்னசமுச்சயம், ரஸரத்னாகரம், ரஸார்ணவசுதாகரம, ரஸேந்த்ரஸாரஸம்க்ரஹம், திரவியசுத்தி, நாதலக்ஷணம், ஸ்ரீகண்டீயம், ஜீவரக்ஷாமிருதம் முதலிய கிரந்தங்களை முறையே நிரூபிப்பாம. யாம முற்கூறிய வைத்யங்களில ஒன்றாய ரஸவைத்யம், சிலவிடத்து மானுஷவைத்யம சிலவிடம் ஆசுரம் சிலவிடம சித்தவைத்தியமும் கூறப்படும். சிகிற்சை வேறுபடினும் இந்நூல்களெல்லாம் வைத்தியம் என்பதிற் றடையில்லை. ஒவ்வொரு பிணிக்கு ஒவ்வொரு வைத்தியசாஸ்திரம் ஒவ்வொருசிகிற்சை கூறும. எதுவும் வைத்தியம் என்பது பொது உத்தேசத்தை நோக்கியே ஒவ்வொரு பாபத்துக்கு ஒவ்வொரு பிராயச்சித்தம சொல்லப்பட்டபோதிலும் எல்லாம் ஸ்மிருதிகளேயல்லவா. இவற்றுள் ரஸரத்னாகரம் முதலிய சில சாஸ்திரங்கள் ரஸவைத்தியத்தைச்சொல்லுகின்றன. இவ்விரஸவைத்தியத்துக்கு பிரவிபாகீபம் எனப்படும் சாஸ்திரத்தின் உபகாரம் வேண்டும்.

அதின் விரிவு பின்வரும்

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௩-ம் புத்தகம்] பரம. நந்தன௵ ஐப்பசிமீ ௨௨ [இலக்கம் - ௧௭

நாகைநீலலோசனிப்பத்திரிகையும், மாயாவாதத்திமிர பாஸ்கரமும். சுந்தரர்க்குமறுமொழியுரைத்தல்.

சுந்தரன் என்பவருக்கும், பானுமூர்த்தியென்பவருக்கும்வைதிகசைவ விஷயமாயும், மாயாவாத விஷயமாயும் நாகைநீலலோசனி, சென்னை மகாவிகடதூதன் ஆகிய இவ்விருபத்திரிகைகளிலும் வாதம் நடந்து வருகின்றது. அதுபற்றி ஷை சுந்தரன் என்பவர், நிகழும் நந்தன௵ ஆவணிமீ ௩௨௨ நீலலோசனியில் மாயாவாதிகள் எனப்பெயரளித்துச் சில சங்கதிகள் தீட்டியிருக்கின்றார். அதிலுள்ள தோஷங்களைக் காட்டி மறுத்து, அதனுண்மையை யெடுத்துச்சொல்வாம்.

ஷை அத்துவிதிகள் யார்?

அவர், தம்மைச் சுத்தாத்வைதியென்கிறார். அத்துவிதமென்னுஞ்சொல்மாத்திரம் வேதமுதலியகலைகளில் இருக்கிறதேயன்றிச் சுத்தாத்வைதம் என்னுஞ்சொல் இல்லை. அப்படிப்பட்ட அத்துவிதிகள் புராதனமாயிருக்கிறார்கள். அவ்வத்துவிதம் என்னும் பெயரை விரும்பிய ஓர்வித சைவர், அப்பெயர் ஒரு பாலாருக்குரிமையாயிருப்பதால் அதை வைத்துக்கொள்ளின் அவர்க்கும்,தமக்கும் பேதந்தோன்றாதென்றெண்ணி, சுத்தாத்வைதம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டனர். தேவாரம் என்று பொதுவாய்ப்பெயரிருக்க அதற்கடை கொடுத்துத்திருப்போரூர் தேவாரமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டார்கள் அதனால் பொதுவான தேவாரத்துக்கு ஒருகுறைவில்லை. அப்படியே சுத்தாத்துவிதிகள் என ஒருவிதசைவர் பெயர்வைத்துக்கொண்டதனால் அத்துவிதிகளுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. அத்துவிதிகளென்போர் வேதாந்திகளே; மற்ற அத்துவிதிகள் அடைபெற்ற அத்துவிதிகளாம்.

வைதிகர்யார்? தாந்திரிகர்யார்?

சுந்தரர், தாம் ஷை இருவரும் என்கிறார். வைதிக சமஸ்காரம் பெற்று, வைதிகஅநுஷ்டானஞ்செய்து, வேதப்பொருளான பரமசிவனை வணங்குபவர் வைதிகர். ஆகமதீக்ஷைபெற்று ஆகமாநுஷ்டானத்தை யநுசரிப்பவர் தாந்திரிகர். தாந்திரீகரில் அந்தணராயுள்ளார், வைதிகசமஸ்காரம்பெற்று வைதிக அநுஷ்டானமுங்கொண்டு ஆகமதீக்ஷைபெற்று ஆகமாநுஷ்டானமுங்கொண்டிருப்பர். இவர்க்கு வைதிகஅநுஷ்டானஞ் சுருக்கம்; ஆகமாநுஷ்டானம் பெருக்கம். வைதிக சமஸ்காரம் பெறாத ஏனையோர் ஆகமதீக்ஷை மாத்திரம்பெற்று ஆகமாநுஷ்டானத்தைக் கொண்டிருப்பர். சுந்தரர் எந்த அநுஷ்டானத்தைப்பெற்றிருப்பவரோ அறியேம். வேதத்தைப் பசுநூலென்றும், மயக்கநூலென்றும்உலகநூலென்றும்,சாமானியநூலென்றும் சொல்பவர் ஒருபோதும் வைதிகராகார்; தாந்திரீகரேயாவர். இவர் பின்கூறும் பக்கத்தாராயிருப்பதால் வைதிகராகார்; பின்னைத் தாந்திரீகரேயாவர். தாந்திரீகராயிருந்துகொண்டு வைதிகரும், தாந்திரீகருமென்றுகூறுதல்வீண்மொழியேயாம்.

ஆஸ்திகர்யார்? நாஸ்திகர்யார்?

சுந்தரர் அத்துவிதிகளை நாஸ்திகரென்கிறார். இப்படி வாயால் சொல்லிவிடுவதினாலும் எழுதிவிடுவதினாலும், தாம் ஆஸ்திகராய்விடுவதாக மனப்பால் அருந்துகிறாராக்கும். சிலவாரங்களின் முன்னர் ப்ரம்மவித்தியாவின்கண்ணும், மகாவிகடதூதன்கண்ணும் 'ஆஸ்திகம் நாஸ்திகம்' என்னும் விஷயமாய்ச் சுதேசியென்பவர் எழுதியவிஷயத்தை இச்சுந்தரர் பார்த்திருக்கலாம். அப்படியிருந்தும் பினனும் அத்துவிதிகளை நாஸ்திகரென்றுகூறுவது முழுப்பூசுணைக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோலாம். அப்பத்திரிகைகளில் முற்றுங்கடவுளே பரிபூரணராயுள்ளவரென்பவர் ஆஸ்திகரெனவும், அப்படிப்பட்டகடவுளில்லையென்பவர் நாஸ்திகரெனவும், கடவுள் ஒரு இடத்திலும்,ஜீவர்கள் ஒரு இடத்திலும்,உலகம் ஒரு இடத்திலுமிருக்கலாகுமென்பவர்மூன்றிலொருபங்கு ஆஸ்திகரும்,இருபங்கு நாஸ்திகருமாமெனவும், ஆஸ்திகர் நாஸ்திகர் என்னும் பேர் கடவுள் உண்டு, கடவுளில்லையென்றதின் பேரில் வந்ததெனவும் அப்படிப்பட்ட கடவுளுக்கு முழு இடத்தைக்கொடுத்தவர் முழு ஆஸ்திகரெனவும், மூன்றிலொருபங்கு இடத்தைக்கொடுத்தவர் மூன்றிலொருபங்கு ஆஸ்திகரெனவும்,மற்ற இரண்டுபங்கு இடத்தைச் ஜீவர்களுக்கும் உலகத்துக்குங்கொடுத்துக்கொண்டமையால் அவரே இரண்டுபங்கு நாஸ்திகரெனவுங் கூறியிருக்கின்றார். இதன்படியே அத்துவிதிகள் முழுஆஸ்திகராவர்; இந்தச்சுந்தரர் மூன்றிலொருபங்கு ஆஸ்திகரும் இருபங்கு நாஸ்திகருமாவர். ஷை சுதேசி, பிரபலநியாயங்காட்டிச் சொல்லுகிறார்·சுந்தரர்பொல்வாய்மொழியாய்ப்பேசவில்லை. மற்றக்குடிகளைநோக்க ஒருமாகாணத்தை ஆளுவோர் அரசராயினும் உலகமுற்றும் ஆளும் ஏகச் சக்கராதிபதியைநோக்கமாகாணஅரசர் அரசராகார· இவ்வாறே கடவுளில்லையென்பாரை நோக்க இச்சுந்தரர் ஆஸ்திகராயினும் அத்துவிதிகளை நோக்க நாஸ்திகரேயாவர்·

மாயாவாதிகள் யார்?

நந்தன ஞு சித்திரை மீ 1உ ப்ரம்மவித்தியாவில் ஓர் நாவலர், உலகிற்குக் காலமே முதற்காரணமென்பார் காலவாதிகளென்றும், பூதமேயென்பார் பூதவாதிகளென்றும்ஆதல்போல் மாயையைமுதற்காரணமென்பார்மாயாவாதிகளாகவேண்டுமென்று கூறியதற்கு, ம-ள-ள-ஸ்ரீ சூளை. சோமசுந்தரநாயகரென்னுமொருவர், அதையங்கீகரித்தும் அதன்மேல் அதற்குச் சமாதானங் கூறுவார்போன்று வெளிப்பட்டு, ஆனி மீ ௨உ கருஉ நீலலோசனியில் பொருத்தமில்லாப்பயனற்ற சொற்பவரிகள் வரைந்தனர். அதன்பேரில் ஓர் இந்து என்பார் ஆடி மீ ௰உ ஆவணி மீ ௨௯உ ப்ரம்மவித்தியாக்களில் அவரெழுதியவற்றிலுள்ள பெருந்தோஷங்களையெல்லாங்காட்டி, அவர் சாராரே மாயாவாதிகளென வரைந்திருக்கின்றார். சுந்தரர், அதைப்பாராதுபோல் காட்டிக்கொண்டு, பின்னும் அத்துவிதிகளை மாயாவாதிகளென்று வாளாவரைகின்றார். ஏதும் நியாயங்காட்டுகின்றாரில்லை. சுந்தரர் நியாயமின்றி வாளாசொல் விவிடுகின்றாரேயன்றி, 'இவ்விஷயம் பத்திரிகையிலெப்படி வந்தது, முன்னடந்த விஷயமென்ன? பின்னடந்த விஷயமென்ன? இதுவரையில் பூர்வபக்ஷமாயிருப்பது எது? எது சித்தாந்தமாயிற்று? இனிச்செய்யவேண்டுவதென்ன? நம்முடைய கக்ஷியைத் தாபித்துக்கொள்ளவேண்டுமாயின் இதற்குமுன் சித்தாந்தஞ்செய்யதைப்பூர்வபக்ஷஞ் செய்யவேண்டுமே; அது செய்யாவழிக்கக்ஷி தாபிதமாகாதே' என இப்படிப்பட்ட பரியாலோசனையை யாதுஞ்செய்தாரில்லை. பின்னைப்பூர்வபக்ஷத்தையே தமது சித்தாந்தமாகக்கூறி விருது பேசுகின்றார். கீழேவிழுந்தவன் 'பார் என் மீசையில மண்பட்டதா?' வென்றுகாட்டி ஜயங்கூறுவதுபோல் சுந்தரர் கூறும் ஜயமாதலால் அது நமக்குச்சம்மதந்தான். அதற்கு மறுத்துக் கூறவேண்டிய தவசியமில்லை. இதில் சுந்தரர் கருத்து ஒன்றிருக்கலாம். அது இது: 'ப்ரம்மவித்தியாவைப் பாராத சிலர் நீலலோசனியைப்பார்க்கக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்க்கு ப்ரம்மவித்தியாவில் நடந்த விஷயங்கள் தெரியாமையால் அதுவரையில் தாமெழுதுவதை மெய்யென நம்பிக்கொள்ளட்டும்' என்பதாம். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில் சுந்தரர்க்குச்சிறிது ஆதாயமுண்டாமாதலால் அதை யாம் மறுக்கோம். அதையவரேயடையட்டும். தாந்திரீகசைவரை மாயாவாதிகளென்று விகடதூதனில் பானுமூர்த்தியெழுதியதற்குச் சுந்தரர், பறையர் உவமானமொன்று கூறி, அது தமக்கே வருமென்றறியாது அகமகிழ்ந்து, பின் பானுமூர்த்திகொண்ட அர்த்தம் அனர்த்தமேயென்று உவமானவாயிலாகக் காட்டினம் என்கின்றார். இந்தவுவமானம் மேற்காட்டிய நியாயங்களால்சுந்தரர்க்கேசித்தித்துவிட்டது. பறையன், தான் பறையனன்றென்று சொல்வது தகுதியன்று. அப்படியேமாயாவாதி, தான் மாயாவாதியன்றெனக்கூறுவதுதகுதியன்று. இப்போது மாயாவாதி யார்? மாயையை யுபாதானகாரணமாகக்கொள்பவர். அவர் யார்? இவரேயாம். இதற்கு யாதும் ஐயமின்றெனக.

மாயாவாதிகளெனப் பெயர்தந்தவர் யார்?

அத்துவிதிகளுக்குமாயாவாதிகளெனப் பெயர்கொடுத்தவர் திருவருட்பெருஞ் செல்வராகிய மெய்கண்டதேவராதியர் என்கிறார். இது விந்தையினும் விந்தை! மெய்கண்டராதியோர் வாக்குவேதமா? ஸ்மிருதியா? புராணமா? இன்னும்பதினான்குவித்தைகளில் எந்தப்பிரமாணத்தைச்சார்ந்தது? இப்படிப்பட்ட பிரமாணங்களிலொன்றேனுஞ் சேராத (இவர் பக்ஷத்தாரான) அம்மெய்கண்டராதியர் வாக்கை இவரும், அவர் சித்தாந்தத்தை மெய்யெனக்கொண்டு அவர் வழி நிற்போருமான இவர் நண்பரும் பிரமாணமாகக்கொள்வதிலாக்ஷேபமில்லையேனும் அச்சித்தாந்தத்துக்குத் தோஷங்கற்பிக்கும் பிரதிவாதிகள் ஒப்புவரோ? மெய்கண்டராதியோரும், இவரும், இவரினத்தாரும் சித்தாந்தசைவர். ஷை சித்தாந்தசைவர்க்குள் விவாதம் நேரிடின் அவர் வாக்கைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அதற்குக்கட்டுப்பட்டு ஒழுகவேண்டியது கடமைதான். மற்றவர்க்கு ஆகவேண்டுவதென்ன? வைணவர்க்குள் ஒருவரான மணவாளமகாமுனிகள் வாக்கை அவர்கள் பிரமாணமாகக் கொண்டொழுகுவாரேயன்றி இச்சித்தாந்த சைவர் பிரமாணமாகக்கொள்வரோ? மெய்கண்டராதியோர் வாக்கை வைணவர் பிரமாணமாகக்கொள்வரோ? கொள்வதானால் அந்தந்தமதஸ்தா வாக்குகளையெல்லாம் வேதமுதலிய பதினான்குவித்தைகளைப்போல் கொள்ளவேண்டும். அப்படிக்கொள்வதானால் வாதிப்பிரதிவாதிகள் சொல்லும் பிரமாணங்களையெல்லாம் சரியெனறங்கீகரிக்கவேண்டும். அப்படியங்கீகரித்தால் கக்ஷியேது? வாதமேது? வாதியேது? பிரதிவாதியேது? பூர்வபக்ஷமேது? சித்தாந்தமேது? நியாயஸ்தலத்தில் நியாயாதிபதி வாதிப்பிரதிவாதிகளை விசாரிக்கும்போது வாதிகளாவது பிரதிவாதிகளாவது அன்னியரைக்கொண்டு சாக்ஷிகொடுக்கவேண்டுமேயன்றித்தங்களிலேயேசிலரைச்சாக்ஷிசொல்லும்படிசெய்யலாமோ? இந்தச்சாக்ஷிகளைநியாயாதிபதியொப்புவரோ? தம்மவரில்சாக்ஷிகொடுப்பது மிகப்பலவீனமன்றோ? எதிர்க்கக்ஷியாரை ஐயிக்கப் பிரியாது கொண்டுவருபவர் தாமே சாக்ஷிசொல்வாரானால் எதிர்க்கட்சி தோல்வியடையவே சொல்வார் என்பதற்குச்சந்தேகமா? ஆதலால் சுந்தரர் சொல்லும் மெய்கண்டராதியோர்வாக்கு இவர்க்கும், இவர் இனத்தார்க்குஞ்செல்லுமேயன்றி எதிர்ப்பக்ஷத்தார்க்குச் செல்லாதென்றறிந்தொழுகக்கடவர். சுந்தரர் தம்பக்ஷத்தாரான மெய்கண்டராதியோரைச்சாக்ஷியாகக்கோருவதும் அவர் பிரமாணத்தை எதிர்க்கக்ஷியாரும்மெய்யெனக்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புவதும் அவர் அத்துவிதிகளுக்கு மாயாவாதிகளெனப் பெயரிட்டார்களென்று சொல்லுவதும் அதைக்கொண்டு அத்துவிதிகளைமாயாவாதிகளென்றும்,இவரும் இவரினத்தாரும்அழைப்பதும், 'கிழக்குமேற்கு அறியார் வழக்குப்பேசப்புகுந்தார்' என்பதற்கினமாமென்க. ஒருபக்ஷத்தார் தங்கள் கக்ஷிக்குப்பலமாகத் தங்கள்குற்றத்தை மறைத்து எதிர்ப்பக்ஷத்தார்பேரில் இல்லாதகுற்றத்தையுங்கற்பித்துச்சொல்வதுமுண்டே. அங்ஙனமே மெய்கண்டராதியோர் தம்கக்ஷிக்குப் பலமாகத் தம்குற்ற

த்தை மறைத்து இல்லாதகுற்றத்தைப் பிறர் பேரில் ஏற்றவுங் கூடுமே. அதையொருபிரமாணமாகக்கொண்டுபிரதிவாதிகளை வெல்லப்பார்ப்பது நியாயஸ்தலத்தில், வாதிகள், தங்களைச்சார்ந்தவரையே சாக்ஷியாக எடுத்துக்கொண்டு நியாயாதிபதி தம் பக்ஷமே தீர்ப்பளிப்பாரென நம்பி மோசம்போவது போலாம். சுந்தரர், தம்மவரைச்சார்ந்த மெய்கண்டாராதியோர் கூற்றைப்பிரமாணமாகக்கொண்டு, தம்கட்சியைத்தாபித்துக்கொள்ளப்பார்ப்பாராயின, எதிர்க்கட்சியார், தம்பக்ஷத்தார் கூற்றைக்கொண்டு தம்கட்சியைத்தாபித்துக் கொள்ளப்பார்ப்பார்களே. அப்படித்தாபித்துக்கொள்ளப்பார்க்கின் சுந்தரர் கட்சிமாத்திரம் நிலைபெறுவதெங்ஙனம்? அவ்வாறு எதிர்க்கட்சிக்காரர் இவர் கொள்கையை மறுக்கும் பிரமாணங்களாவன:—

தத்துவராயர்கூழ்வார்ப்பு.

வேதாகமங்கள்சொன்னபொருள்மெய்யேயறிவார்போலன்றிருந்து, வேதாபேதஞ்சாதிக்கும்பெரும்பொய்த்தனங்கும்வாரீரே.

ஞானம்போலப்பலசொல்விநாடற்கரியமுத்தியினும்,
தானுஞ்சிவமும்பாசமுமென்னசைவப்பேய்க்கும்வாரீரே. ()

சிவஞானவள்ளலார்துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்றாயுலகனைத்துமாகுமென்றப்பமுனி
பொன்றாமொழியாற்புகன்றிருக்கக்—குன்றாத
முத்தியினும்முதலும்முண்டென்றுரைத்தலையன்
பித்தமுறுஞ்சைவாபேசு.

ஆசையொழியெல்லாமாகுமென்றபினர்ப்
பேசவிருண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா—ஆசையெல்லாம்
அற்றவிடமுத்திநிலையோவதெல்லாம்
உற்றவிடமுத்திநிலையோ

ஷை அத்துவிதக்கலிவெண்பா,

ஈசனவேறியான்வேறென்றெண்ணுமென்றபாதகரை, நீசரைக்கண்டுநினையென்று, குசையொடும்
வேதமுடிவறிந்தவேதியரைக்கூடென்றான்,
பேதமிலையெல்லாம்பிரியென்றான்.

இந்தப்பிரமாணங்களை இவரங்கீகரிப்பரா? அங்கீகரிக்கமாட்டாரெனின், அவர் பக்ஷத்தார் கூறியபிரமாணங்களைமாத்திரம் அத்துவிதிகள் எவ்வாறங்கீகரிப்பர்? அங்கீகரித்தால் இரண்டையும் அங்கீகரிக்கவேண்டும்; இல்லாவிடில் இரண்டையுந்தள்ளல்வேண்டும். இவ்வளவு தெரியாத சுந்தரர், தாம் ஒரு சாக்ஷியாராக வாதஞ்செய்ய வெளிப்பட்டு வந்தது அவர் பெருந்தகைமைக்கடாதென்க. நிற்க; அத்துவிதிகளுக்கு மாயாவாதிகளென்ப்பெயர்கொடுத்தவர் மெய்கண்டாராதியோர் என்கிறாரே; அதுதான் உண்மையோ? உண்மையாயின், மெய்கண்டார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நூல்களில் எந்தவிடத்தில் அத்துவிதிகளுக்கு மாயாவாதிகளெனப் பெயரிட்டனர்? அதைச்சற்றுக்காட்டுவாராக. பிறகு, மெய்கண்டாராதியோரைத் திருவருட்பெருஞ்செல்வர் என்கிறார். இவ்வாறே பிரதிவாதிகளும் தம் சாக்ஷியாரை அவ்வாறே கூறுவார்களேயெனச்சற்றும் யோசித்தாரில்லை. பிரதிவாதிகள், அவ்வாறல்லரென்பாராயின் மெய்கண்டாராதியோரையும் அவ்வாறல்லரென்பார்களே. இதனால் மெய்கண்டாராதியோரை நாம் ஒன்றுங் குற்றங்கூறவில்லை. ஆனால் அவரது பெருமையைப் பிரதிவாதிகளிடத்தில் சொல்வதிற்பயனில்லையென்கின்றோம்.

வேதாகமங்களைப்பிரமாணமாகக்கொள்ளுதல்.

இச்சுந்தரர், 'வேதாகமங்களைச் சத்பிரமாணமாகக்கொண்டவரன்றோ வைதிகசைவர். வேதத்தைமாத்திரம் உடன்பாடாகக்கொண்டு ஆகமத்தை நிந்திக்கும் அத்யாசவாதிகள் எங்ஙனம் வைதிகசைவராவர்?' என்கிறார். வேதாகமங்களைச் சத்பிரமாணமாகக்கொள்பவர் வேதாகமசைவராவரேயன்றி வைதிகசைவராவதெங்ஙனம்? வைதிகசைவர், வைதிகசம்ஸ்காரம்பெற்று வைதிக அநுஷ்டானமுள்ளவராய் வேதப்பொருளான சிவனை வணங்குபவராம். இவரே வேதத்தைச் சத்பிரமாணமாகக்கொள்பவர். இவர் வேதத்துக்கு விரோதமில்வழி ஆகமம் பிரமாணமென்றும், அதுவும் வேதத்தைச் சார்ந்தேபிரமாணமென்றும், வேதாதிகாரமில்லாதவர்பொருட்டே ஆகமம் ஏற்பட்டதென்றும், வேதப்பிரமாணத்துக்கு ஆகமப்பிரமாணங்குறைந்ததென்றும், வேதமார்க்கத்தாலேயே முத்தியுண்டாமென்றுங் கூறுவர். இது ஆகமதூஷணையன்று. வேதத்தைவிட ஆகமம் மேலென்று சொல்லிக்கொள்பவர், அவ்வாறல்லவென்பாரை ஆகமதூஷணைக்காரர் என்றுசொல்லுவார். இதற்குத்துரபிமானமும் அறியாமையுமே காரணம் மற்றப்படியன்று.

வேதப்பிரமாணமே சிறந்ததென்பதற்குப் பிரமாணம்வருமாறு:—

சூதசங்கிதை.

எல்லாப்பிரமாணங்களுக்குமிகையுமுக்கியமாம்பிரமாணம்
வல்லாருரைக்கும்வேதமேமற்றையதற்குத்தன்னொடும்
புல்லாநிற்கும்பிறவாலும்பொருந்துவாதைசற்றுமிலை
யல்லாப்பிரத்தியக்ஷமுதலானபிரமாணங்களுக்கு

ஒழியாமாயையால்வாதையுண்டுமறைக்குவிரோதமுளு
மொழியார்தருநற்புராணங்கண்முற்றும்பிரமாணங்களே
கழியாமறையுலமாகாந்தசட்டுநூல்கள்யாவுமிகு
பழியார்நூல்கள்பிரமாணப்படாதுபடிமுற்றளந்தோயே.

பிரமகீதை சாந்தோக்கியவுபநிடதந்திறைமந்தியாயவர்த்தந்தையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சத்தியமாகிவேதமொன்றுமேயளவையாகும்
இத்தன்மைப்பொருளையெல்லாவுலகருமறியும்வண்ணம்
நித்தராமன்பரேத்துநிறைந்தமெய்க்கருணையீசன்
மெய்த்தகுபொருளிதென்றேவிளம்பிடல்செய்யலுற்றான்

திருவிளையாடற்புராணம்.

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும்:

வேதந்தானேநமதாணைச்சந்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்[க்கும
போதங்கொளுத்திநிலைநிறுத்திப்போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதே
ஞாதஞ்செய்புந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும்.

ளின் அதற்கானவருஞ்சிந்தைகொள்ளார். இதனால் ஆகமஞ் சிறப்பில்லையென்றேற்படுகின்றது. பின்னர் வேதத்தை விப சார[illegible]லென்றுத்தாம்கொள்ளவில்லையென்கிறார். ம-ா-ா-ஸ்ரீ [illegible]சுந்தரநாயகர் முதலியோர் கட்சியினின்றும் இவ்விஷயத்தில் இவர் வேறுபட்டிருப்பது சந்தோஷிக்கத்தக்கதே. இவ்விஷயமாக அவர்களைவிடச் சுந்தரர் புத்திமானல்லர்.

பிள்ளையார்சுழிமுதலியன.

பிள்ளையார்சுழி, சிவமயம், திருச்சிற்றம்பலமுதலியவை களைப்பற்றி நந்தன ௵ புரட்டாசி௴ சு௳ வெளியான சஞ்சிகை ப்ரம்மவித்தியாவின் அநுபந்தத்திற்கண்டு, அதன் பொருளையுணர்ந்து, அவை அத்துவிதிகளுக்கேயுரிமையா மென்றதைத்தெரிந்துகொள்வாராக.

மாயையென்பதன் பொருள்.

மாயையென்பதற்கு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்கொண்ட பொருள் அத்துவிதிகள்கொண்ட பொருள்போலன்று; சுத்தசைவசித்தாந்தத்தார் கொண்டதுபோலென்றுகூறி, ஞானாமிர்தத்திலுள்ளபடி சொல்லுகின்றார். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் கொண்டபொருளிவர் சித்தாந்தப்படியென்பதற்கு ஆதாரங் காண்பிப்பாரானால், அவ்வாறல்லவென்பதற்கும் அத்துவிதிகள்கொண்டபொருளேயென்பதற்கும் அம்மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்வாக்கைக்கொண்டே ருசுப்படுத்துகிறோம்.

முடிவில் நாயகர் பலசமாதானம் எழுதியிருக்கின்றனரெனக்கூறி, அவற்றைத்திருப்ப எழுதிப்பத்திரிகையை நிரப்புவது அநாவசியமெனகிறார். அந்நாயகர்கள்வைப்போலன்று மறுப்பு இப்பத்திரிகையிலேயே பிரபலமாய் வந்துகொண்டேயிருப்பதால் அதுவிஷயமாகப்பின்னும் நாம் எழுதிப் பத்திரிகையை நிரப்புவது அநாவசியகமென்றும், அநாவசியகமெனக்கருதி நிறுத்துகின்றோம். இனிமேல் இப்பத்திரிகை விஷயமாகப்பின்னர் எழுதப்படும்.

மாயாவாதத்திமிரபாஸ்கரன்.

சிவராத்திரியும், ஜோதியும், ஓர் சந்தேகம்

புகழ்பெற்ற தமிழ்தேசத்திலுள்ள பண்டிதசிரோமணிகளுக்குத் தெரிவிப்பதாவது. சிவராத்திரியென்னும் திவ்விய தினமானது எல்லா ஆரியர்களாலும் முக்கியமாய் எல்லா ஆரியர்களாலும் முக்கியமாய் எல்லா சிவவழிபாடுள்ள சைவர்களாலும் சிறப்பாகக்கொண்டாடப்படும் ஓர் விசேஷநாளாக இருக்கின்றது. அத்தினத்தில் சென்னைமுதலிய இடங்களிலுள்ள அநேகபக்திமான்கள் வடஆற்காடுஜில்லாவிலிருக்கும் காளஹஸ்திமுதலிய திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுக்குக்கடவுள்தரிசனஞ்செய்யும்வரப் போவதுவழக்கம். ஆனால் வேறுசிலர் சென்னைக்குசமீபத்தில் சுமார் (15) மைல் தூரமுள்ள எருமுட்டைபாளையமென்னும் ஊருக்குப்போவது உண்டு. இக்கிராமம் சென்னையிலிருந்து நெல்லூருக்குப்போகும் பாதைக்கு சமீபத்திலும் ((Red Hills) என்றுசொல்லப்படும் தருக்கல் சத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்து அல்லது ஆறுமைல்தூரத்திலுமிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் காளஹஸ்தியைப்போல அவ்வளவு விநோதவேடிக்கை [illegible]கள் யாதொன்றுமில்லை. ஆனால் எவர்களைக் கேட்டபோதிலும் ஜோதியைப்பார்க்கப்போகிறேன் என்பார்கள். இத்தக்கிராமத்தில் ஒரு சிறியகுன்று இருக்கிறது. அதில் ஒரு அம்மன்கோவில் உண்டு. பிரதி சிவராத்திரியன்றும் அம்மனைச் சிங்காரித்து ஒருவனை அன்றுவிரதமாக வைத்து அந்தக்குன்றைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அம்மனை அக்குன்றின் ஓர் இடத்தில் வந்து நிறுத்தவும், பூசாரிகள் வாணிக்கவும் விரதானுஷ்டர்மேல் ஆவேசம்வருகிறது. உடனே எல்லாஜனங்களும் அதிக மனம் உருகினவர்களாய்ப் பிரத்தியக்ஷமானகடவுளை இக்கலியில் காணுகிறோமென்று அதிகபயபக்தியுடன் பார்த்திருக்கும்போது, அம்மன் இருக்கும் ஸ்தானத்திற்கு வடகிழக்குப்பாகத்தில் அக்ஷருமையான இருட்டில் வெகுதூரத்தில் பூமியிலிருந்து எழும்புவதுபோல இரண்டு அல்லது மூன்று அடி அகலமும், எட்டு அல்லது பத்து அடி உயரமுமுள்ளதாய் ஒரு அதிகபிரகாசமான ஜோதிதோன்றி அடங்குகிறது. இவ்விதம் உடனுக்குடனே மூன்றுதடவைகள் ஜோதிகாண்கின்றது. அப்பொழுது பூதபிரேதபைசாசங்களால் சங்கடப்படுகிறவர்களெல்லாம் அதிகமாய்ப் புலம்பி அழுது சுவாமிக்குப்பயந்து வாரேன், வாரேன், இனிப்போகிறேன் போகிறேன் என்கின்றனர். பண்டிதமணிகளே! யான் இதுகாறும் இவ்வித அபூர்வத்தைக்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை. போனசிவராத்திரியன்று யான் நேரில்போய்த்தரிசனஞ்செய்து அப்பலனைப் பெற்றேன், வேண்டியமட்டும் ஆராய்ந்தேன். இது பூசாரிமார்களால் தந்திரமாய்ச்செய்யப்படுகிறதோ என்று பலபல விதமாய் விசாரித்தேன்; அப்படியில்லை, எல்லாம் உண்மையே. இச்சோதியுண்டாகும்இடம் பக்கத்திலுள்ள குட்டையொன்று என்று வழங்கும் ஆற்றின்குச சமீபத்திலிருக்கும் [illegible]கோட்டி [illegible]லிருந்து [illegible] இதற்கு [illegible] பலவிதங்களாகப் புராதனகதைகள் சொல்லுகிறார்கள். அவை என் புத்திக்கு எட்டவில்லை. புராதன ஸ்தலமாயிருக்கலாம் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. இதுபொய்யோ, மெய்யோ, தந்திரமோ, என்கிறவிசாரம் உங்களுக்கு வேண்டியதில்லை. அவ்வளவும் முன்னதாகவே யான் பரிசோதித்திருக்கிறேன் ஆகையால் இதற்குக்காரணமும் பிரமாணப் பிரயோஜனமும் பிரபாவபுத்தியாளர்கள் தமையினிக்கூடியசீக்கிரத்தில் எனக்கும் மற்றுமுள்ள ஆரியபக்தர்களுக்கும் தெரிவிக்கும்படி கோருகிறேன். மேலும் எவர்களாவது இதைச்சோதிக்கவேண்டுமானால் பிரதி சிவராத்திரியன்றும் போய்ப்பார்த்து ஆனந்திக்கலாம். இன்றைச்செல்லாம் ஒருவர் தனது தேகத்தைப்புடைபிளந்து பிளந்து துண்டுதுண்டுகளாக்காட்டினாலும் இது காரடி (கண்கட்டு) வித்தையென்று சொல்லும் "உண்மையை உள்ளபடி அறியாத"நாஸ்திகர் அபிப்பிராயம் இதற்குச் செல்லத்தக்கதன்று. உத்தம பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயங்களை யான் எதிர்பார்க்கின்றேன்

சுப்பராயலுநாயுடு.

Chidambaram—Print d and published for the Proprie tor at the "Brahmavidya Press" No 38 Senkaloneer pilliarkoil Street.

ப்ரஹ்மவித்யா

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

BRAHMAVIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிற்பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

[illegible]

புத்தகம்-௯] சிதம்பரம். நந்தன ஸ்ரீ ஐப்பசி மீ ௨௧௳ பூர்ணிமை [இலக்கம்-௧௮

வெளிப்பாளையவாசிக்கும் சோமசுந்தரநாயகருக்கும் சற்புத்திபுகலல்

பிரமமவித்தியா ஆகஸ்டுமீ 22௳ 14-வது பத்திரிகையின் மேல்தாள் வாணக்காகிதத்தில் ஓர் சைவர் துபொய்மமத்தியஸ்தத்தைப்பற்றிச் 'சைவபாநு' என்பவர் எழுதியிருந்தனரன்றோ? அதன்பேரில் அக்டோபர்மீ 10௳ நீலலோசனி 4-வது பக்கத்தில் 'வெளிப்பாளையவாசி' யெனப் பெயர்கொண்டவொருவர், பொய்மமத்தியஸ்தத்தைப் பற்றி 'யாம் கவனிக்கத்தக்கதன்று' எனக்கூறி, சைவபாநுவை யின்மொழிகளாலவைது ம-௱-௱ஸ்ரீ சூளை சோமசுந்தரநாயகர் அப்படிப்பட்டவர், இப்படிப்பட்டவர், பானத்தைவில்லாக வளைப்பவர், மணலைக்கயிறாகத்திரிப்பவரென்று புகழ்ந்து வரைந்தார். சோ- நாயகர் எழுதியவற்றிற்கு 'ஒரு அற்ப பகுதிக்கும் இதுகாறும் சாஸ்திரபூர்வமான விடைகூறியொப்படைத்ததில்லை' என்கிறார் இவருடைய வுண்மைக் கிவ்வொன்றேபோதும் நாம் இதில்விசேஷமாய்ப்பதில் கூறவேண்டுவதில்லை. நாயகர் 60 காவ்யமெழுதினாரெனப் பெருமைபாராட்டினார். அவரை மறுக்கவெழுதினமைக்குக் கணக்குச் சொன்னாரில்லை 60 காவ்யமென்றதை நோக்க ஒரு சிறுகதை ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. "ஒரு ராஜனண்டை மகா சங்கீத வித்துவான் வீணைகொண்டு பாடினான். வீணைக்கடியிலுள்ள விரண்டு சுரைப் பாத்திரத்தைக்கணக்கிட்டு எண்ணி யிரண்டுவிராகன் ராஜன் பரிசளித்தான். இதையறிந்த ஒரு கழைக்கூத்தாடி 64 சுரைக்குடுக்கைகளைக் கம்பத்திலகட்டி ஆடினான். இராசன் 64 சுரைக்குடுக்கைகளைக் கணக்கிட்டு எண்ணைச் சொல்லி 64 விராகனளித்தானாம்" என்பதுதான் கதை. இதைப்போல ஜெயந்துகருக்காலம் கணக்கிடுகிறார். அவ்வனைத்துமெழுதியவை 61 காவ்யமாகுமானால் நாயகர் பக்ஷம் அபஜெயமாய்விடும்போதும். நாயகர் தூஷிப்பதில்லையென்றும் மகா பெரியோனென்றும் பிரமஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியார் நாஸ்திகிப்ரஸ்னம் கூறினார் அதைப்பற்றி நாம் விசேஷமாய்ப் பேசவேண்டுவதில்லை. சென்னைபோலீசாரும் நாயகர் அவ்வனவாக்கெழுதிக்கொடுத்த முறிச்சீட்டு மேல் சாக்ஷிபகரும் வெளிப்பாளையவாசி முழுப்பூசணைக் காயைச் சோற்றில் மறைக்கப்பார்க்கிறார். மற்றப்பேரெல்லாம் கண்ணைமூடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் திறந்துகொண்டிருக்கிறார்களென்றும் தெரிந்துகொள்ளாத வெளிப்பறிவினையுடையார்போலுமிவர். நாயகர் தூஷியாமலெழுதுகின்றவரெனக்கூறுமதாமே, "இனிநமது சாஸ்திரியார் உண்மைகளைப் பிடித்தொழுதுவதுறுதியானால், அவர் எழுதிய விஷயங்களுக்குத்தக்கபடி ன்றிநியாயவழியினின்றுபதிலெழுதும்படி நாயகரவர்களை யாம் கேட்டுக்கொள்கின்றேம்" என்கிறார். "நானுமறியேன் அவளுமசொல்லாள்" என்பதாய், நாயகர்கூபின்னதோழரான வெளிப்பாளையவாசி, நாயகரை யோக்கியரெனச்சொல்லவந்தும், அவர்கை அவர்சொல்லுக்குமுற்பட்டு, இதுவரையில் நிஜமாகத்திட்டிவந்ததென்பதைக்காட்டி எழுதிவிட்டது. அதுபாத்திரமா, இதுவரையில் நியாயநெறியினின்றும் பிறழ்ந்து எழுதினாரென்பதையுங்காட்டிவிட்டது. இனியொருவனாயுஞ்சாட்சி கூப்பிடவேண்டுவதில்லை. மாப்பிள்ளைத் தோழனைப்போன்ற இந்தவெளிப்பாளையவாசி, இதுவரை

யில்திட்டினதுபோல் திட்டாமலும இதுவரையில் நியாயம் வழுவியெழுதினதுபோலன்றி நியாயத்துடனே எழுதவும் நாயகரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறாராம். அதுவும சாஸ்திரியார உண்மைகடைப்பிடித்தொழுகுவதுறுதியானல்தான் எழுதுவாராம. உண்மைகடைப்பிடித்தொழுகி எழுதாவிடில வெ. வாசி நாயகரைகேட்டுக்கொள்ளமாட்டார். கேட்டுக்கொள்ளமாட்டாராகவே வழக்கம்போல்திட்டியெழுதுவதை நாயகர்விடமாட்டார். அன்றி நியாயம வழுவியும எழுதுவார். வெ வாசிசொலவதுபோல, சாஸதிரியார உண்மைகடைபபிடித் தொழுகிருரென வைத்துக்கொள்வோம. அதன்போல்நாயகா திட்டாமல எழுதஇவா கேட்டுக்கொள்ளாவிடிலென்ன செய்கிறது? இவா பேர், தொழில், இருக்கும் வீதி, கதவிலக்கம முதலியவை யொன்றுந்தெரிவிக்கவில்லையே. வெளிப்பாளயத்தில வந்து யாரோடு முட்டிக்கொள்ளுகிறது? யாரைக்கேட்கிறது? நாயகர்க்கு 'யாம உத்தரவாதியாயிருப்போம' எனவும ஒரு இடத்தில் எழுதுகிருர். இவரின்னுரெனக்காட்டாது 'யாம உத்தரவாதியாயிருப்போம' என எழுதுவது புத்திசாலித்தனந்தான. இவா ஆயிரம ரூபா ஒருவரிடமகடன வாங்கி, அதற்கு 'வெளிப்பாளயவாசி' எனக்கையொப்பமிட்டுப் பத்திரம எழுதிக்கொடுப்பாரபோலும. இவா சொல்லுகிறபடி சாஸ்திரியாருமெழுதினுா, இவரும் நாயகரைக்கேட்டுக்கொண்டார்; நாயகரொப்பாவிட்டால என்னசெய்கிறது? நாயகரையொப்பப்பண்ணிக்கொண்டாரா? அவரொப்பாரோ. போலீசாராலும முநிசீபட்டினாலும ஆகாதது இன்னுரென வெளிவராத வெ வாசியாலாகுமா? வெ. வாசி, நாயகா இதுவரையில திட்டினுரென வொத்துக்கொள்ளுகின்றனா ஒத்துக்கொண்டனராகவே போலீசுக்கும முநிசீபட்டுக்கும பின்பு 1892 ஞு அகடோபாமீ 10உவரையில திட்டினுரென இவா வாக்கினுலேயே வெளியாகின்றது. இவா கூறுவதுபோல சாஸதிரியாருமசரியாய எழுதினுரென வைத்துக்கொள்வோம; சோமசுந்தர நாயகா திட்டினுரெனவும வைத்துக்கொள்வோம. இதைபபற்றியாரைக்கேட்கவேண்டியது? பேர் தொழில முதலியன யாதுமில்லாவெளிப்பாளயவாசியை அப்படியேகேட்டோமென்றும வைத்துக்கொள்வோம்; சாஸ்திரியார உண்மைக்கடைப்பிடித்தொழுகியெழுதவில்லையென்றுலென்னசெய்கிறது' இதற்குமத்தியஸ்தஞ்செய்பவர் யார்? அவரையின்னுரெனக்காட்டவில்லையே. அந்தமத்தியஸ்தர் நடுநிலையாயிருந்து பேசவேண்டுமே அப்படிப்பட்ட மத்தியஸ்தா இன்னுரென யாா நியமிக்கிறது? சூளை நாயகா நியமிக்கிறதா? அவரை இந்திரன் சந்திரனென ஆகாயத்தில் தூக்கிவைத்துப்பேசும் அவர்க்கு அபேததோழரான (பேர் தொழிலோடு இன்னுரெனவெளிப்படாது மறைந்துநின்று ஜாமீனிருக்கும) வெளிப்பாளயவாசி நியமிக்கிறதா? எழுதும் விஷயங்களுக்கு நாயகரைப்போல் சாஸ்திரியாரும் கையெழுத்துவைக்கவேண்டுமென்கிருர். நாயகரெழுதும விஷயங்கட்கெல்லாம் தமது கையெழுத்தைவைக்கிருரில்லையே; வேறுபேர் போடுவதுமுண்டே. அது குற்றமுமன்றே. அப்படியெழுதுவதற்குப்பதிலுமவரவர் எழுதியும வருகின்றனரே. அதை யிவரறிந்திலரோ! நிற்க, சாஸ்திரியார் கையெழுத்துவைக்கவேண்டுமென்றிவா கேட்பது விந்தையினும் விந்தை! பத்திராசிரியா கையெழுத்து வைக்கவேண்டுமென்றிவர் கேட்டது நவீனவழக்கம. இந்த வழக்கம் முதலில் பத்திரிகை வழக்கத்தை நமக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த அங்கிலேயர், பிராஞ்சுக்காரா, ஜெர்மானியா, அமெரிக்கர்முதலியவர்களிடத்திலிருந்துவரவேண்டும். இந்து, சுதேசமித்திரன், அமிர்தபஜார் முதலிய பத்திரிகைகளும் அனுசரிக்கவேண்டும. அனுசரித்தால், ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபரும் அனுசரிப்பார; ஞானமிர்தக்காரருமஅனுசரிப்பார்; மற்றவருமனுசரிப்பார. இவ்வெளிப்பாளயவாசி, தமதூருக்கடுத்திருந்தும் தயக்கிடங்கொடுக்கும் நீலலோசனிப்பத்திராசிரியா இவ்வழக்கத்தையனுசரிக்க முதல் முதலசெய்யப்படாதா? இதைக்கொண்டு ஐரோப்பா முதலியஎல்லாதேசத்தாரும இந்நூதனவழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளச்செய்யலாமே. இவரது கேள்விப்படி பதில் கொடுத்தோம மேலே நடந்தால மேலே போவோம். நிற்க;

சோ. நாயர்; குருட்டுசோதிடம் பார்த்துக்கொண்டு ஒருவா எழுதினுல இன்னொருவரெழுதினுரென மனப்பாருந்திப்பேசிவிட்டு அவமானப்படுகின்றாரே. இதற்கொரு புத்திசொல்லப்படாதா. இந்த வெளிப்பாளயவாசி பார்த்தாலும நல்லஜோஸ்யம் பார்க்கப்படாதா? நாசுக்குச்சுளுவாய்க் கணணிலாக்குருட்டு ஜோஸ்யரைக்கேட்கிருரோ என்னமோ? அதனுலேதான் ஜோஸ்யம் தப்பிப்போகிறது. இதுதான் சமயமென்றெதிரிகள் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றாகள். இது மிகபபரிதாபம! பரிதாபம்!!

வெ. வாசி, சோ. நாயசர்எழுதுவதற்குப்ரம்மவித்தியாவையிடங்கேட்கிருர். இவர்கேட்பதுநாயகர்க்குச்சம்மதமா அதுதெரியவேணடும். அன்றி நாயகர் தூஷணைசெய்யாமல எழுதுவதற்கு இன்னுரெனத்தோன்றாத இவர் ஜாமீன உதவாது. தக்க கனவான்கள் ஜாமீன்வேண்டும் அதுவும அவர்கள் பார்வையிட்டனுப்பவும் வேண்டும். அப்படியானல் [illegible]வித்தியா இடங்கொடுக்கத் தடையிரா

NO 18

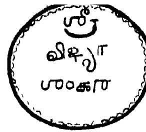

[illegible]

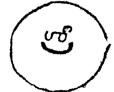

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜயரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்து வருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீ ராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிகபிராமணர்களாகிய த ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ ௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

காஸம்வத்ஸரம்.
ஆவ்ராவிஉஅ-உ
ராமநாதபுரம்.

(ஒப்பம்) தங்கள்,
[illegible]

[illegible]

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் அவைதிகம் என்பது.

ஐய, நம்முன்னோர் நம்மவர் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நற்பயன் பெறவேண்டிப் பற்பல நற்கிரியைகளை நமக்குப் போதித்திருந்தும் அவைகளை விட்டொழித்து அவர்களைத் தூஷிக்கவும் இக்காலத்தவர் முயலுகின்றனர். அந்தோ! இங்கு சில பூர்வபக்ஷிகள் இவ்விதம் சொல்லுகின்றார்கள். "தாமத்தையும் பிரஜையையும் பெறவேண்டி இப்பெண்களை விவாகம் செய்வேனென அக்னி பிராமணர் இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடம் பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டு அங்ஙனம் பிரதிக்ஞை பூர்த்திசெய்வதில்லை. அவன் புத்திரன் பிறப்பதற்கு முன்னரே இறந்தால் அவன் கருதியபயன் கைகூடவில்லை. அங்கு அவன் அசத்யப் பிரதிக்ஞை செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாகாதொழிவது எப்படியோ அப்படியே ஒருபெண்ணையே முன்னொருமுறை கொடுத்தது மறுமுறை மற்றவனுக்குக் கொடுப்போம்" என்பார்கள். அந்தோ! இவர் அறிவீனத்தை என்சொல்வோம். இவர் விவாக முறையறிந்தாரா? "விவாகவழியறியார் செய்தவழியே இது" என்பது எவருமறிவர். உலகத்தில் எவனும் தருமம் பிரஜை இரண்டுக்கென்றே விவாகம் செய்து கொள்ளுகின்றான் என்பது உண்மையாயினும் நடுவில் தெய்வவசத்தால் மரணமடைந்தால் அவன் பிரதிக்ஞையைக் கடந்தவன் என்பது நீதியோ? உயிருடன் இருந்து செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்யாவிடில் அவனைத்தான் பிரதிக்ஞை தப்பினவன் எனலாம். இங்கோ அவ்விதசம்பவமில்லை. இங்ஙனமிருக்க, இத்திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டி புது கொண்டே தாம் செய்வதும் சரியென்பது உசிதமல்ல. முடவன் கங்கையில் நீராடாதொழியினும் கானுள்ள வேறொருவனும் தன்மேல் விழுந்த கங்கையைத் தள்ளவேண்டுமோ. ஆயின் மேற்கூறியது பிடிவாதமேயன்றி வாதமல்ல. நீவிர் கொண்டபடி குழந்தைகளைப் பெற்ற பெண்ணிடம் விவாகம் முற்றுப்பெறுமையினால் அநேக பெண்கள் கணவனுடன் கூடி வெகுகாலம் வாழ்ந்தும் மலடிகளாய் நிற்கின்றார்களே அவர்களுக்கும் இனி மறுமணம் செய்யவேண்டுமோ? அந்தோ! அஞ்ஞானப்பெருக்கைக் கண்டீர்களா? இது ஒருபுறம் நிற்க.

ஏதோ விவாகமென்று சடங்கு மட்டில் இக்காலத்தாரியர் செய்துவருகின்றார் அதனியல்பு அவரறியாரேனும். இவ்விவாகம் இம்மை மறுமைகளில் தம்பதிகளுக்கு ஒருவிதம் நீண்ட சுகம் கொடுக்கும் சடங்கென்பர் ஆன்றோர். அது எட்டுவகைப்படும். பிராமம், தெய்வம், ஆர்

[illegible]

ஷம், பிராஜாபத்யம், ராக்ஷஸம், ஆசுரம, காந்தர்வம் பைசாசம் என எட்டு" என்று மனுகூறுதலால் என்க. அவற்றுள் பிராமம் என்பது மிகச்சிறந்தது. ஆகையால அதையே ஆரியர் அனுஷ்டிப்பது. பெரும்பான்மையில்முன் பதின்மர்பின்பதின்மர் தானுமாக இருபத்தொருகுலமீடேற்றமதனுல் உண்டென்பர். இவ்வித கல்விவாகத்தால் ஒருவானுக்குக்கொடுத்த ஒருபெண்ணைமறுத்து மற்றவனுக்குக்கொடுத்தல் உசிதமா? இவர் செய்யும இக்கடுஞ் செயலாலமையும பாவம் எவ்விதத்தும் இவருடன் ஒழியாது. இவா முன்னேருக்கும் சம்மந்திக்கும். விதவைகளுக்கு விவாகங்கூடாதென்பதற்கோ பலவசனங்களுள. 'தாம்பூலம் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளல வெண்கலப் பாத்திரத்திலுண்டி இவைகளை எந்தக்கைம்பெண்ணும் பிரமசாரியும சந்நியாசியும் உபயோகிக்கக்கூடாது' என வுதருமசாஸ்திரம். இதனுல் பிரமசாரி சந்நியாசி விதவைகள் இவாகள் ஒரேதருமம உள்ளவராக ஏற்படுகின்றதலலவா? தாமபூலம் தரித்தல் கூடாதென்ற சாஸ்திரம மறுமணத்துக்கா இடமகொடுக்கும்? அந்தோ! இந்தயுகத்தில் எலலோரும் நித்தியசுமஙகலிகளாய் இனி விதவையென்னும்சொல்லுக்கே பொருள் இலலாமற்போய்விடும. பெரியோா வழக்கால ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சொலலுக்கும் பொருள் தெரிந்துகொள்வது வழக்கம. ஓா கிழவனை குடத்தைக்கொணடுவா எனில், மற்றவன்கோணடுவருவதைக்கண்ட குழந்தைஒருவன "குடம" என்னுமசொலலுக்குப்பொருள் கிரகிக்கிறுன். அங்ஙனம்விதவை என்னும சொலலுக்கும பொருள் கிரகிக்கவேண்டுமலலவா? எலலாபபெண்களும் மறுமணம செய்துகொள்ளுமபக்ஷத்தில விதவையென்னும சொலலுக்குப்பொருளேயில்லை. 'தான் தன்புததிரைப்போலவே பாபுருடனைபபாபபது கறபிணிபல' என்பதாதிப்பிரமாண சத்ததால் மறுமணம அமையாது. அக்காலத்தவா மதியினா என்று இக்காலத்தவா சொல்லுகிறுா. இவரிடம யாம அவரிலும் பெருமையொன்றையுங்கண்டோமில்லை. துராசாரம் குயுக்தி இவைகளையே அதிகமாய் இவரிடம கண்டோம். நமமுதாதைகளைபபோல் யாம் கடவுளைவழிபடுவோமா? காயத்திரிமுதலியமந்திரங்களைஜபிப்போமா? தருமசாஸ்திரமறிவோமா? சாஸ்திரங்களையும மற்றதையுமபடிப்போமா? புண்ணியக்ஷேத்திரயாத்திரைசெய்வோமா? யோகாநுஷ்டானஞ்செய்வோமா? பிரதஸ்தானமுதலிய நற்கிரியைகளைச்செய்வோமா! அகிலேசனவனை யகுவோமா! பெரியோரிடம் அன்புசெலுத்துவோமா? நற்பொருளறிவோமா? பிதுருகருமங்களை நடத்துவோமா? என்புகூடாகியசரீரத்தும்

[illegible]

மற்றவிடத்தும் ஒருவித ஒழிவுபெறுவோமா? தீச்செயல்களைக்கண்டவிடம் அச்சமுறுவோமா? கடவுளுடைய திருநாமங்களையாவதுச்சரிப்போமா? என்சொல்வோம், கலிராஜ ஆடம்பரத்தை! ஏதேனும் கேட்டால் புகைவண்டி தந்திகளைக்காட்டி மயக்குகின்றார். நமமுன்னோரிதையும் அறிந்திருக்கலாம். ஸர்வக்ஞான அவர்களுக்கு அறிவுசிறிதும் குறைவுறாமையால எனக. அங்ஙனமாயின் ஏன செய்தாரிலலை. அதனாலநேரிடும்வருணாசிரமதருமங்களின்வேற்றுமையை ஆலோசித்திருக்கலாம். மறையோர் முதல பறையோரீராக எவருமஒருங்கடைககப்படும்பட்டியலல வோஅது. முன்னோ இக்கொடுமையைக் கருதியேஇப புகைவண்டியைஏறபடுத்தா தொழிந்தார்கள். ஓ! பரமமவித்தாய்! அனனாய்! இக்கலிக்கொடுமையைஎங்குசொல்லி அழுவேன். இவ்வாபத்திலசிறிதுகரையேற்றம உன்னால கிடைததாலன்றி வேறிலலை. நீயும உதாஸனம் செயவதேன். நீஇருக்குமிடம எத்தன்மைத்து? நாங்களோ தாயிடம் தெய்வததிடம் எங்கும் அன்பற்றவரானோம. எமமவாககுத்தான் கதி எது வேறு? நீவிருத்தியடைநதகாலததும எமமைபபரிபாலிக்கலாகாதா? கோபத்தைவிடு. கருணைசெய். கலியில கரைகள மழைகளால உடைநது சேதம நேரிடும. 'வேதமார்க்கம் பாஷணடததால கணடிககபபடும' என னுமபாகவததவசனததால அனேகமாய இககலிபுருடாகளுககுபபெணகள்மொழியேவேதமாகின்றது அவாபெணபாலாசொலலேகேடபவாகள் அதிசீககிரமகிரிஸதவா எங்குமநிறைநது எமமைமழித்துவிடுவா என றுதோனறுகினறது நீ பெருமகேடுவநத பின செய்யும வேலையினால எதுபயன்படும. மடாதிபதிகளைபபோல நீயும மௌனஞ்சாதிததால் ஏனஎஙகளகதி அநதரமாகாது? என செய்வோம! எவரைச்சரணமடைவோம. எங்குசெலவோம இபபொழுதுதோன்றிய ஆபதது மததுடன ஒழியாது தேசத்தையும பிடித்துக்கொணடது. இக்காலத்தோ தேதிமழையுமிலலை. அகாலத்தில மழை பொழிவதும உபயோகமிலலை எது எங்ஙனமாயினும சாரமாயுள்ள ஒருவிஞ்ஞாபனம் உனககெழுதுவேன. அதாவது—எபபடியும நீ எமது தேசததிற்குததாய். குழநதைகளைக காததல தாயின தலைச்சுமையே யாதலால் இக்கலிக்கொடுமைகளை அடக்கி எங்களைக் காக்கவேணடும என்று உனது கழற்கமலங்களைபபற்றி நிற்...

சுபம.

மொழிபெயாபபு.

இங்ஙனம,
திருவேங்கிடம்
திருமலைசாஸ்திரி.

इदानीन्तनानां स्वभावः देवालयधर्मश्च

आर्या:

[illegible]

[illegible]

இக்காலத்தவரியல்பும் தேவாலயதர்மமும்

ஐயன்மீர்!

சற்றுக்கவனியுங்கள், உய்யும்வழி கடைப்பிடியுங்கள்! எவன் அளவிலடங்காப் பெருமை பெற்றவனும் கருணை பொருந்தினவனுமானவன், எவன் சகலசற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமும், எங்குமநிறைந்தபரிபூர்ணவஸ்துவுமானவன், எவன் பாவஜீவகோடிகளிடத்து மக்கட்பிரீதியும் சகலலோகேசுவரனுமானவன், எவன் சகல பலப்பிராப்திக்கும் இருப்பிடமும் பக்தர்களால் அறியப்படுவனுமானவன், அப்படிப்பட்டவனை மனமொழிமெய்களால் வந்தனைவழிபாடு செய்வோமாக. அவ்வழிபாட்டிற்கு விஷயமுடைய சச்சிதானந்த சுவரூபியாய் விளங்கும் எம்பரசிவம் தம் பஞ்சகிருத்தியங்களில் ஒன்றெனப்படுவதும் அவை தம்மில் பெருந்தகைமையுடையதுமான அனுக்கிரகசக்தியால் தம்மிடத்தன்புடைய [illegible] பொருட்டும் உலகோபகாரப் பொருட்டும் அவரவர் [illegible] பூமியின்கண் பற்பலவிடங்களிலும் வியாபித்து அனுக்கிரகித்து ஆங்காங்கு [illegible]. பிரதிஷ்டாகாலத்து ஆலயங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுத் திருவிளையாட்டுக்கேற்றபடி பூஜையும் உற்சவாதிகளும் [illegible] முவ்வுலகம் பரவித்த [illegible]. அவ்வாறு திருவவதாரம் செய்தருளிய மூர்த்திகளை நித்திய [illegible] பூஜை முதலியவை ஆகம பிரதிஷ்டாபகர்களாலும் வேதாகமங்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பூமி பணம் முதலியன கொண்டு அவ்வாலயங்களுக்குத் [illegible] பெரும்பங்கும் அன்றும் இன்றும் என்றும் [illegible] தேவாலயங்களும் அவைகளின் [illegible] முறையும் எனனிலைமையிலுள்ளன [illegible]. திருவவதாரம் செய்தருளின காலமுதல் ஆலயங்களில் [illegible] (தலைமுறையாய்) [illegible] அவசியமிருப்பதில்லை) அவ்வளவு முக்கியமானவைதானே விஷயமாராய்ச்சியில் மேலே செல்லுவோம். இக்கு [illegible] (திருஷ்டாந்தமாக) எடுத்துக்கொள்வோம். அவ்விருட்சத்தின் [illegible] பொருந்தியவன் அதைத்துக்காப்பாற்றுகிறான்; அவனது [illegible] அதனைத் தருகிறது; அதைப்பெற்று [illegible]; [illegible] (விருட்சத்தை) [illegible] செய்யாது விடுவானேல்? அது அநேகமாய்ப் பட்சம்; இது சர்வஞ்ஞரும் சர்வவியாபகருமான [illegible] காட்டின்கண் உள்ள கனியுடைய [illegible] கல்லும் பாம்பினை பாத்தியில் வைக்குந்தண்ணீர் விட்டுக் காப்பாற்றுவதன்றோ. இது [illegible] அன்பாகிய ஜலம்விட்டுக் காமக்குரோதாதிகளாகிய துஷ்டமிருகங்கள் சேதப்படுத்தாதபடி காப்பாற்ற

[illegible]

டவேண்டும். அது சரீரப்ரயாசமுள்ளதல்ல. இது சரீர ப்ரயாசமுள்ளதல்ல. அதுபலன் தருவதனிச்சயம். இது நிச்சயமாய்த்தரக்கூடியது. அது அற்பமாய்த்தரும். இது அபரிமிதமாய்த் தரும். அது அடைந்தவனுக்குப் பொழுது மாத்திரம் [illegible] தரக்கூடியது. இது நித்தியானந்த [illegible] [illegible] தாயல்லது. இதை [illegible] மறைநிலையன் [illegible] இதைத்தான் [illegible] அடையாளமிட்டுத்து [illegible] அதற்கறிகுறியாய் ஆலயங்கள் [illegible] [illegible] காலம் செல்லச் செல்ல [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சற்றேனுமாறுதலின்றி மகாஉக்கிரத்துடனிருக்கவே இனிக் காலஹரணம் செய்யக்கூடாதென்றும், ப்ராம்மணுள் புகார் அதிகரிக்குமென்றும் சுற்றியிருந்தவர்கள் உடனே அதிகாரிக்குச் சற்றுதெளிவுண்டாக்கி அந்தவபசாரத்திற்குத்தக்கஅபராதம் செலுத்துவதாய்ப் பிரார்த்தித்து ஸர்ப்பத்தைவலம் வந்துநமஸ்கரித்துதனக்கனுமதிதரக்கேட்டவுடன், வேகமடங்கி வந்தவழிசென்று ஸர்ப்பம்அந்தர்த்தியானமாயிற்று. உடனே சம்வாதமுமொழிந்து பந்திவிசாரணையும் நடந்தது. ப்ராம்மணபோஜனமும் பூர்த்தியாயிற்று. இதை எப்படி நம்புகிறது, சாட்சிகளுண்டாவென்று விபரீதபுத்தியுடையார் ஒருசமயம் கேழ்ப்பாராயின், குறிப்பிட்டதலத்திற்கு நேரிற் சென்று பார்த்துவருவதே யுக்தமாயன்றி வேறில்லை. இது மாத்திரமன்று; எம்மீசன்மந்திர சுவரூபியெனச் சுருதி(வேதம்) முறையிடுவதற்கிணங்கச் சிலர் அதைநம்பிவழிபட்டுக் கருதியவை கைகூடப்பெற்று வருவதையும் இம்முறை விரிவஞ்சிவிடுத்தனம். மற்றொருமுறைவிரிப்பாம்.

இனி "பிரத்தியக்ஷத்தில் செய்யப்படுவதும் காணப்படுவதும்" மாத்திரதான "நம்பத்தக்கவை" என்று இவருக்குத்தோன்றுமாயின் இவ்வுலகின்கண் பல யாகங்களிலும் நடக்கும்மிகவற்புதமானதும், நடந்திருக்கக்கூடியவையென்று நம்புத்திக்கெட்டினமட்டில் படாததுமான அனேக விஷயங்கள் தக்கபிரமாணங்கொண்டுதெரிந்ததாயினும், அதைநம்பாது விடவேண்டுமல்லவோ? அவ்வாறாயின் எருது குதிரை முதலிய மிருகங்களின்றி புகையின்வேகங்கொண்டு வண்டிபோடுகிறதென்று இவிடத்திற்கது வியாபிக்கும் முன்னரே கேழ்விப்புற்று எவருமதைச்சிறிதும்நம்பிக்கையிலெடுத்ததேயில்லை. பின்பு எங்கும் அதுவியாபகமானபிறகு தாம் முன்பவ்வாறுத்தேசித்தது அபயாதமேயாமென்று நிச்சயப்பட்டார்கள். இனிச் சொற்பகாலம் சென்று இப்புகைரதம் அடியுடன் நின்றுபோமாயின் அதின் பின்புண்டாகுமவா இதைச்சுத்த அபாண்டமென்றே நினைக்கத்தடையுளதோ? இதனால் நடந்ததுஉண்மையேயன்றிப்பொய்வழக்குலகில் பிரசித்தியடையாதென்பதையும் இதேவழி எம்மீசனது திருவிளையாடல்களும் அதைபறிவிக்குங்கருவியாயபுராணுதிகள் காரணமாக நம்பிக்கை கொள்ளற்பாலன வென்பதையும் விபரீதபுத்தியுடையார் அறிந்தடங்குவாராக.

"ஆலயங்கள் கட்டுவித்தல் ஐசுவரியம் வைத்தாளத்தெரியா மந்தபுத்தியர்ல்" என்பது பின்னும்மிவரது மடைமையைவெளிப்படுத்துகின்றது. ஐசுவரியம்வைத்தாளத்தெரிந்தவரென்றிவர் கொண்டாடும் வேற்றுமதத்தார் இவவுலகின்கண் எண்ணிலடங்காவாலயங்கள் மதிப்பிலடங்காது திரவியவிரயம் செய்து கட்டுவித்துத்தொழுதுவருவதிவரதுபுத்தியிற்படாதுபோனதென்கொலோ! ஆலயங்கள் கட்டுவித்த நம்தேயத்துப்பூர்வீகர்கள் புத்திமந்தமும்இவரதுபுத்திப்பிரகாசமுமுள்ளதாமாயின் சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியினிரவும் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியினிரவும் முறையே யிருளும் பிரகாசமுமாகத்தடையென்னே? ஆயின் வேற்றுத்தேயத்தவரோ, வேற்றுமதத்தவரோ, தலையெடுத்துப் பாராதபடிசத்துருக்களைவென்று, துஷ்டர்களைக்கொன்று, மனுநீதிதவறாது ஜாதிசமயம் பிசகாது தெய்வபக்திமறவாதுஆறிலொருகடன்வாங்கி மன்னுயிரோம்பச் செங்கோலோச்சிப்பெரும்புகழடைந்தவரின் புத்திமந்தமோ, காமக்குரோதாதிகளையும் பஞ்மஹாபாதகங்களையும் அனுதினமும் தீர்த்தபானம்பண்ணி பிறவுயிரைவருத்துதலே தொழிலாகக்கொண்டு எவ்

[illegible]

[illegible]

வித ஹீனமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்தாயினும் தன்னுயிருடலோம்புதலே பெரிதெனவெண்ணித் தினேதினே க்ஷீணகதியடைந்து இராச்சியத்தையும் சுவதந்திரத்தையுமிழந்து வேற்றுமதத்தாக்களாய் அவர் தயவுக்குச்சுவானவேகத்துடன் போட்டிபோட்டுச் சென்று தட்டுக்கெட்டுத்தெருவில் நின்றலேயும் இவரது (விபரீதபுத்தியுடையார்) புத்திமந்தமோ, சிந்தியுங்கள். இதனுலன்றோ நம்தேவாலயங்களும் தெய்வபக்திசிறிதுமின்மையால்நடத்துவோரின்றி அனேகம் பூமிமட்டமாயும் அனேகம் ஆலயம் மாத்திர முள்ளனவாயும் அனேகம் சிலமுக்கிய காலங்களில் மாத்திரம்பூஜாதிகள் நடப்பனவாயும் ஆயின. அது ஒருபுறம் கிடக்க, நித்தியநைமித்திகங்கள் நடந்துவருவனவாயுள்ளவைகளைப்பற்றிச்சற்றுவிசாரிக்கப்புகுவாம். சிலவாலயங்கள்சிலமடங்களின்பரம்பரையாதீனத்திற்குட்பட்டுக்காஷாயம்பூண்டு துறவிகளெனப்பெயர்பெறும்மார்ஜாலத்துறவிகளாலும் சிலதனி தர்மகர்த்தர்களாலும் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. இம்மூவினத்தாரும் பொதுப்பெயராய் தர்மகர்த்தர்களென வழைக்கப்படுபவராயினும் செய்கையில் பேதமுடையோராய் நடப்பவராயினர். எவ்வாறெனில் கூறுதும்: மடாதிபதிகளும் தனிதர்மகர்த்தர்களும் டாம்பீகத்திலும் காமக்குரோதாதிகளிலுமிச்சைகொண்டு தேவாலய பரிபாலனம் செய்பவர்போல நடித்து மடமாளிகை பெட்டிவண்டி பல்லக்கு இரவு சுகம் இவை முதலிய சரீரசௌக்கியத்திலும், அவைசரிவர நடந்துவர ஏவலாட்களுக்குக்கொடுக்கு முதியத்திலும் கைகொண்டமட்டில் வாரிச்செலவிட்டும் ஆலயகர்த்தருக்குள் ஒருவருடனொருவர் தாறுமாறாகப் பட்டுப் போட்டிபோட்டுச் சண்டையிட்டு நியாயத்தலமேறிவிவாதப்பட்டு நம்பிக்கையையும் இன்சொலையும் காட்டி மயக்கும் பலினரான நியாயவாதிகளுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும் மிதமின்றிக் கூலியள்ளி யளித்துக்கொட்டிக்கொடுத்தும், கைங்கரியப் பொருளை நாசமடித்து ஆலயத்தின் மேலொருபுறம் கடன்சுமத்திவருகின்றனர். இவர் சரீரசிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்த செல்வமாயின் இவ்வாறு செலவழிக்கத்துணிவரோ? அன்றி உண்மையில் தெய்வபக்தி சிறிதும் இவரிடத்துளதாமாயின், இவரது புத்தி துர்விஷயத்திலும் துர்விநியோகத்திலும் பிரவர்த்திக்கவிடந்தருவதாமோ? சர்வாந்தர்யாமியும் சகல புவனகர்த்தாவுமான எம்பிரானைக்கல்லென்றெண்ணி இவர் இவ்வாறு செய்யத்துணிகின்றனரேயன்றி வேறில்லை. பிணமாயினவர்து செய்கையை விரிக்கிற்பெருகுமாயினும் அதற்கிம்முறை யெமக்கவகாசம் கொடுக்கவில்லை.

சண்டையிடுமெவ்விருபாலாரிலொருவர் ஜயமடைந்து நியாயவாதிகளைப்பார்த்து ஒன்றும் பேசமையன்றி அன்றுதான் தாய் தந்தையர் இறந்தது போல ஒருவருடனும் பேசாது துக்கமுகத்தினிருப்பிடம் சென்று காலங்கழிக்கின்றனர். ஒருபோழ்து நியாயவாதிகளைக்கண்டு ஏன் அவ்வாறுயினர். ஒருபோழ்து நியாயவாதிகளைக்கண்டு ஏன் அவ்வாறாயினர், ஜெயித்திருக்கவில்லையா, நாமெவ்வளவுதூரம் நியாயங்களை எடுத்துரைத்தோம்; மற்றொருவராகில் அவ்வளவு பேசோம்; உமக்காக மெத்தக் கஷ்டப்பட்

[illegible]

டோம்; ஜயமடையாமற்போக நியாயமில்லை, ஏதோகோர்ட்டார் செய்துபோட்டார்; இருக்கட்டும் அப்பீலில் ஒருகைபார்ப்போம்'' என்பதாகி முகமலர்ச்சிசொல்லி முன்பற்றினது போதாதென்று பின்னும் பெருமாசைபிடித்து இவ்வறிவிலிகளை ஏமாற்றுகின்றனர். அதற்கும் கர்த்துருத்துவாபேக்ஷைப்பிசாசுபிடித்தாட்டுமிவருட்பட்டுக் கையில்காசில்லையாயினும் சிலரையடுத்துக்கெஞ்சி ஜயித்தால் ஒன்றுக்கிரண்டு கொடுப்பதாய்வாங்கி மேல்கோர்ட்டேறி அதிலும் தோற்றுக்கரையில்லாத்துன்பத்தில் மூழ்குகின்றனர். பஞ்சாயத்தார்களோவெனில், ஓர் நிலையன்றி அவரவரிஷ்டத்தின்படி தர்மவிசாரணை நடத்துவோராய் பெயர்மாத்திரம் வஹித்துவருகின்றனர். அவரின் செய்கையும் கோவில் பெருச்சாளிகளாகிய மற்றுஞ்சிலரின் செய்கையும் அம்மம்ம! எம்மொருநாவால் சொல்லத்திறமின்று. கடிதமும் போதாது. போனதுபோக ஏதோ சில தலங்கள்மாத்திரம் ஜன்மாந்தர விசேஷத்தால் எம்மீசனருள் பெருங்காரணத்தால் சிலர் தோன்றியொருவாறு ஆதரித்துவருவாராயினர். சிலர் நூதனப்பிரதிஷ்டைகளும் ஜீர்ணோத்தாரணங்களுஞ் செய்தும் வருகின்றனர். அவ்வாறு எவ்விடத்தில் யாரசெய்துவருகின்றனர் என நமது விபரீதயுத்தியுடையார் கேளாது விடாராகவே கூறுகின்றோம். பலவிடங்களில் பலர்களால் நடத்திவரப்படுவதை எடுத்துரைப்பதுஅருமையாம். அன்றி எமக்கு இவர்போனவழியெல்லாம் போகத்தக்க அவகாசமுமில்லையாகையால்சுருக்கவழியால்ஒன்றைமாத்திரம் இவர் சம்சயமறச்சொல்லி முடித்துவிடுவோம். ஸ்ரீவேதாரண்ணியம் பஞ்சக்குரோசத்திற்குட்பட்டு அதற்கு வாயுதிக்கில காதஹூரத்திலிருப்பதும் முள்ளியாறு என்றஅகத்தியநதி தீரத்தருகில் அதற்கு தெட்சிணபாகத்திலுள்ளதும் தேவர்கள் வந்திறங்கி அந்நதியில் மூழ்கி நிலயசுகம் பெற்ற காரணத்தால் அண்டர்துறையெனப்பெயர் பெற்றதும் தர்மசமர்த்தனிசமேத ஸ்ரீபிரணதார்த்திஹரர் திருவவதாரம் செய்தருளியதுமான அண்டகத்துறை என்னுமோர் திவ்யக்ஷேத்திரத்தில் அம்மூர்த்தியினதுலயம் இவ்வளவுகாலமெனத் தெரியாது ஜீர்ணமாயிருந்துவந்தது. அவ்விடத்தில் தெரிசனையை விரும்பிய முதற்குலத்தார சிலரேயாதலாலும் அதையன்றி வேறு ஆலயமேயங்கில்லையாதலாலும் அதை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யவேண்டுமென்றுள்நினைப்பு அக்குலத்துதித்தபெரியோர்களிடத்துண்டாயிற்று. அவர்களில்ஜ்யேஷ்டராயுள்ளோரிடத்துமாத்திரம் அந்நினைப்பதிகரித்துநின்றது. ஆயினும்சொற்பவாஸ்தியிருந்ததுபற்றி அதைக்கொண்டு காலட்சேபம் செய்வதே மெத்தப் பிரயாசத்திலிருந்தமையால் கொஞ்ச திரவியம் கைம்முதலாகசசேர்த்துக்கொண்டாலயத்தில்பிரவேசிக்கவெண்ணி, தன்னிடத் தன்னினைப்புத்தோன்றிய தற்குறிகுறிப்பாய் ஆலயங்கட்டுங்கருவி சில சேகரம் செய்து வைத்திருந்தனர். அங்ஙனமிருக்குங்காலையில் ஜன்மாந்தர கர்மபந்தங்களறுபட்டு பரிபக்குவமடைந்த காரணத்தால் தன்னிடத்தன்புண்டாகித் தன்கைங்கர்யத்தில் மனமுவந்து செய்யத்துணியும் ஆத்துமாக்களுக்குப் பிரதிபலனாக நித்தியானந்தமோக்ஷ

[illegible]

சுகத்தைக்கொடுப்பதும் பக்குவமானவர்களிடத்திற் கர்மபூமியின பற்று பின்னுமுண்டாகாவண்ணம் தடைப்படுத்தி மோக்ஷசாதனத்தின்பொருட்டுச் செய்யவுத்தேசித்த காரியத்தை விரவில எத்தனித்து நடத்தஞாபகப்படுத்துவதும் அவரின் (சனின) இன்றியமையாக்கடனுமாகலான, அப்போழ்தவவிடத்தில் வந்திராநின்ற கைங்கர்யவனபரின் உறவினரொருவா மூலமாய் ஆவிாப்பவித்து விரைவில திருப்பணியை நடத்த ஆஞ்ஞையுண்டாயிறறு. பின்பு வேதமோதினவரும் சாஸ்திரம் பாணடித்தியமுடையவரும வேதாந்தவாராய்ச்சி செய்தவருமானகைங்காயப்பிரியரின் ஜயேஷ்டகுமாரர்தேவாலயஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வதே சகலதர்மத்திலும் மேலானதென்றும் அதுவே மோக்ஷத்திறகு முக்கியசாதனமென்றுங் கடைப்பிடித்து பிதாமனதிற்கிணங்க நடக்கவிச்சித்து தானே முன்னின்று திருப்பணியை நடததுவதாயுறுதிசெய்து அதற்கறிகுறிப்பாய் தீக்ஷையும் செய்துகொண்டிருக்கினறனர். வேலையில் பிரவேசிக்கையில பொருள் சிறிதுமிலலாதிருந்ததில இனி யாாஜிதம செய்து துவக்குவது அசாத்தியமும காலாதீதமுமாகுமென்று இவவுடலைக்காப்பாற்றுவது அவனகடமையும்அவன்கைஙகாயத்தை நடததுவது நமதுகடமையுமானதிலே சொததைச்செலவழிப்பதில் ,பினனிடக்கூடாதென்றும் கிளைத்து காலட்சேபாாததமாய வைத்திருந்த சொற்பவாஸ்தியை விற்றுத்திருபபணி நடததத்துவக்கினா. அநதத் தனங்கொண்டும் சிலா உணமையிலனபு மேலிட்டதிறுலும் சிலர் தாக்ஷண்ணியததிறுலும் உதவியதனஙகொண்டும திருப்பணி யனேகமாய நடந்துவிட்டன. பினனுமாகவேணடியதும் விரைவில் நடக்சததக்க பிரயததினமும் செயதுவருகின்றனர். இவவாறு ஜீர்ணோத்தாரணம் பலா செய்துவநதும ஜீவனோபாயத்திற்குரியவாஸ்தியை விரயம் செயது செயலோ அரிதினுமரிதேயாதலான் மேறகூறிப்போநதவரின கைஙகாயமே மிகச்சிறப்புடையதாயெடுத்துக்கொளளபபடுவதாயிற்று. பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தனவாகிய இவவுதாரணஙகளை கொணடு நம்விபரீதக்காரின புததிதெளிவுபெறுதாயின இனித் தடிகொண்டடிதது(த்)திருப்பத்தகக தேகவலிமையைசசாவவலலமையுள்ளகடவுளேமக்குததநதருள்வாராக.

(கடவுள்) உண்டென்போருக்கும இல்லையென்போருக்கும் அவரவா நடக்குமமாாக்கத்தைசியொததுப் பயனளிப்பானெனது இதுகாறும யாம கூறிவந்தவைகளால விளஙகக்கூடியதேயாயினும் பூாவமனனா சிலரின சரிதையையும் எடுததுரைததுமுடிக்க எமது மனம் முனனிடுகின்றது. ஹிரண்ணியகசிபு இாாவணைன முதலான வஞ்சகர்கள் தாமே சகலலோக நாயகனென்றும தமககுமேலொருவன் (கடவுள) உண்டென்றெவருவதுரைப்பனேல, வாளுக்கிரையாவானென்றும் பிரசித்தப்படுத்திச செங்கோல் நடாததிவந்தும் பரமபாகவதர்களான பிரஹலாத விபீஷணாதியாகளின பக்திமாாக்கத்தால் சகலஜீவகோடிகளிடத்து மந்தர்யாமியாயஎம் நிறைவனிடத்துத் துவேஷபுத்தியுண்டாய் தோன்றினவாறு துாஷித்தது இறுதியில் அவன் (துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனம் செய்யக்கடமைப்பூண்

[illegible]

முடையவன்) இராமனாகவும் நரசிங்கமாகவும் அவதரித்து, முறையே அவ்வரக்கரிருவரையும் சங்கரித்துப் பக்தரிருவரையும் தமதுகிருபைவெள்ளத்தில்மூழ்கச்செய்ததும் முடிவில் அவ்வரக்காகளும நற்கதியேயடைந்ததும்புராணப்பிரமாணமேயாம். எவ்வாறெனில், எப்படிக்கொத்தசற்புத்திபுகட்டினும்நீங்காத்துவேஷபுத்தியைவகித்துதூஷித்து வந்தவர்களாயினும் எக்காலத்துமதேதொழிலாகவுடையவாகளாகலின அதுகொண்டாயினுந்தனனை என்றுமறவாதிருந்தமையினாலும்முடிவில்தன்னாற்சம்ஹரிக்கப்பட்டமையினாலும அவசியம் நற்கதிதந்தருளல் அவனது இனறியமையாக்கடனேயாயிற்று. அவ்வாறு தூஷிப்பவாக்கே அருளபுரியும் எமமிறைவன், பூஷிப்பவர்க்கெனனபயனருளானெனபதை நம்மவாகள நிதானிக்கக்கடவர். கலிராஜனதினங்கடோறும்ஓங்கிவருவதையும்வேற்றுமதஸ்தாகளபரவிவருவதையுந நினைக்கநினைக்க எமமனம் பதறுகினறது. இனியும விடாமுயற்சியுடையாா நல்வழிக்கு வநது தலையெடுநதுப்பாராராயின மனற்றிலவீழ்ந்து தலைமட்டில தெரியும் நமமதக்கொள்கை அடியுடனமிழ்நதிடபோம். அப்புறம் நமமால எளிதிலெடுகக வலலதனறு. மிக்கபிரயாசைப்படவேணடும். பிரயாசப்பட்டெடுதததும அமிழ்நதிபோனவை நீவிததிருப்பது நிசசயமலல ஏ! நமதேயததவாசிகளே!! கணவிழித்துப்பாருஙகள்! நமமதாசாரமும தேவாலயஙகளும இருக்கும கெட்டநிலைமையை யறியுஙகள். அவரவரின கொளகைக்குமேயாக்கியதைக்குந தக்கவாறு அவைவிருத்தமதையும பரிபாலியுஙகள. இச்சமயம அவைகளை உதாசீனததியில விடுவோமாயினோவறு நமமைக்காப்பாற்றுவதொனறுமில்லையெனபதை நிச்சயமாய நமபுஙகள. சக்திக்குத்தக்கவாறு மதாசாரததையனுஷ்டிப்பது ஆலயங்களைஜீரணோத்தாரணம செயவது அவைகளின நித்திய நைமித்திக இயக்கங்களைச் சரிவர நடத்துவது நடத்திவிடடது முதலியன தவறாது நடத்துவாராருங்கள். "குழந்தையுந் தெயவமும கொணடாடுமிடத்தில" எனபதுபோல எவ்வளவுக்கு நாம அவனை வழிபடுகினறோமோ அதற்கனேக மடஙகுபலனடைவோமெனபது நிதரிசனமாயிருபபதை மறவாதீாகள. "அவனினறியணுவுமசையாது" எனறவானறோர வாக்கியததை எக்காலத்துஞ் சிந்திததுநடவுஙகள். வீணசெலவுகளிற்புகுந்து தேவாலயதருமசொத்தை துர்விநியோகங்களுக்குபயனபடுத்திக்கொடுக்கததலைப்படாதீாகள. "எநநாலவாழ்நதாலும ஒருநாள் வாழ்வோம்"எனபதைப் புத்தியிலிருத்தி அதறகிணஙக நடநதால் அதனால அறிவு, புகழ், கேண்மை, தெயவபக்தி முதலியன தனக்குததானே ஓங்கிவளாந்து இருமையிலும (இப்பொழுதும இறநதபிறகும்) திவயசுகததையடைவோமெனபதைச சத்தியமாய் நமபுங்கள. இனியும ஆலசியமசெய்துகொண்டிராதீாகள். எமக்கு வேறுவிஷயததில் பிரவாத்திக்க அவசரமிருப்பதால் இத்துடன இதை முடிதது எம்மிறைவன் தளாரசியைசற்றுறறுவோம்.

இங்ஙனம்,

ஓம்

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

சு - ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஹு ஐப்பசிமீ உகஉ [இலக்கம் - கஅ

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

அரக்கோணவாசியார் அந்தணர்விளக்க மறுப்பின்மேல் மறுப்பு.

திருமலிபுவனமவாழச்சிவபரஞ்சுடரளித்த
அருமறைநெறியினைவளவியாற்றியெவ்வுயிருமயோறறும்
கருணையின்முதிராநதெய்வவந்தணாவிளக்கங்காக்கப்
பிரணவக்களிற்றின்செய்யபிரசமெனமலாததாள்போற்றி.

நிகழும் புரட்டாசிமீ 19உ வெளிப்பட்ட நாகைநீலலோசனி அநுபந்தத்தில் "பிரமவித்தியா அந்தணர் விளக்கமறுப்பு" என நமது அரக்கோணவாசியார் பிரசங்கித்திருந்த விஷயத்தைக் கண்ணுற்றோம். அதுசென்ற ஆவணிமீ 8உ பிரமவித்தியா அநுபந்தத்தில் யாம் பிரசித்தப்படுத்திய அந்தணர் விளக்கத்தை மறுக்கவெழுந்ததாகலின் அதனை யாம் சற்று விசாரித்தொழிப்பது அவசியமாயிற்று. அந்தணர் விளக்கத்தை யெழுதி, அடியிலோர் மகாசைவனென்கையொப்பமிட்டுப் பிரமவித்தியாவில் பதிப்பிக்கும்படி ஷை பத்திராதிபரைக்கேட்டுக் கொண்டமையால், அவர்களெமது மனமுருட்டுக்கிரங்கித் தமது பத்திரிகையிலிடந்தந்து பரவசஞ்செய்தனர். காரியமிங்ஙனமிருக்கவும், அஃதுணரப்பெறாத நமது அரக்கோணவாசியார், தாம் சர்வஞ்ஞத்துவமுடையார்போலவிறுமாந்து பிரமவித்தியாபத்திராதிபரே யதனை வரைந்து வெளியிட்டதாகத் திரிபுணர்ச்சி கொண்டு மயங்கிச்சாஸ்திரியார் அவர்கள் பெயரைப்பலவிடங்களில் பிரஸ்தாபித்துத் தமது மனம்போனபடி வைது சாஸ்திரியாரவர்களிடம் தாங்கொண்டிருக்கும் வீண் துவேஷத்தை வெளிப்படுத்தினர். மகாசைவனென்ற சொல்லுக்கு ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியாரெனப்பொருள்கொண்ட விவரதுபுலமை சாலவும் வியப்புடைத்து! நிந்தைமொழிகளை வரைந்து நிரப்பிவிடுவதே தர்க்கநியாயமெனக்கொண்டாராகையால் அவரது பெருமையைக் கற்றுணர்மாக்கள் தாமே உணர்ந்துகொள்வாரென அதற்குப்பதிலெழுதாதுவிடுத்தனம். அன்றியும் பிரமவித்தியாபத்திரிகை நிந்தைமொழிகட்கு இடந்தராது. அது பண்டிதரிலக்கணமுமன்று. "நமது பிரமவித்தியாபத்திராதிபர் பல ஜாலவித்தைகளிற்றேர்ந்திருக்கின்றார். என்னெனின் மகாசைவர் ஆகமதீக்ஷைக்குரியரென்று தூஷித்துவருமிவரது மதத்துக்கு விரோதமாக இப்போது மகாசைவநாமந்தாங்கி வெளிவந்து யாம் நீலலோசனியில் வெளியிட்ட "கபிபுருஷர்மகிமை" க்கு விடைகூறினர். அந்த விடை இடையொடிந்து வீழ்ந்ததை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி எமதுண்மையை நிலைநிறுத்துவா" மென்று விருதுகூறிப்புறப்பட்டார். அந்தணர் விளக்கம் எழுதி மகாசைவனென்கையொப்பமிட்டது ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாரவர்களல்ல. யாமே வெளியிட்டோமென்றுஅக்கிரந்தத்தையெழுதினராமே ஒப்புக்கொண்டு வெளிப்பட்டமையால் "பிரமவித்தியாபத்திராதிபர் மகாசைவநாமந்தாங்கி வெளிவந்தாரென்றது வலியற்றுவீழ்ந்தது. அதனாலே பிரமவித்தியா பத்திராதிபர் பல ஜாலவித்தைகளிற்றேர்ந்திருக்கின்றார்" என நமது அரக்கோணவாசியார் துணிந்துரைத்த உத்தேச லக்ஷணமும் பொய்ப்பட்டொழிந்தது. "மகாசைவர் ஆகமதீக்ஷைக்குரியரென்று சாஸ்திரியாரவர்கள் கூறியிருப்பினும் சாஸ்திர சம்மதம் பெற்றிருந்தால் அது ஒருபோதுந்தூஷணையாகாதென்க. "அந்தவிடையிடையொடிந்து வீழ்ந்ததை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி எமதுண்மையை நிலைநிறுத்துவா" மென்று கூறினரே. நூலெழுதத்தொடங்குமுன்னமே இவ்வளவு ஆடம்பரஞ்செய்துகொண்ட நமதன்பர் அரக்கோணவாசியார் அளித்த விடைகளெல்லாம் அனலாசலத்தெய்த கர்ப்பூராஸ்திரமொத்து நிஷ்பிரயோஜனப்பட்டொழிந்ததும் எமதந்தணர்விளக்கமாகிய ஜயஸ்தம்பம் எவ்வாற்றானும் பேதிக்கப்படாது சலனமின்றி நிலைபெற்றுநிற்றலும் பின்வருவனவற்றால் யாவருமுணருமாறு புலப்படுத்துகின்றாம்.

"யாம் அந்தணரெனபதிவரென்பதுதோன்ற அந்தணரென்போர் அறவோர்" என்று செந்நாபபோதர் திருவாய்மலர்ந்திருந்ததை யெடுத்திசைத்திருந்தோம். அதிற்போந்திருந்த அந்தணரைப் பார்ப்பாரஜாதியினராக இவர் தழுவி, பிங்கலந்தையைத்தேடிப் பீடழிந்தார். அதற்குரையெழுதிய பரிமேலழகர்க்கு இப்பிங்கலந்தை தெரியாதுபோலும்! இக்குறள்நீத்தார்பெருமையிலுள்ளது. அதற்கு ஈண்டுப்போந்த அந்தணரென்னுஞ்சொல் தனதுதாற்பெரியோரையேயன்றிச் சாதியிற்பெரியாரையுணர்த்தாதென்க." என்றுகூறி "அன்றியும்" எனத்தொடங்கிச் சூடாமணிநிகண்டில் துறவோர் பெயர்கூறும் "துறவர்சார்பில்லார் நீத்தோர்தூயர்தவர்முனைவர்மெய்யர், அறவர்மாதவர்அடிகளார், அந்தணரடிகளையர், உறுவர்தாபதர் விளங்குமிருடிகளரியாநதோர் யோகர், அறிஞர்படணர்வா சிறந்தவருந்தவர் முனிவராமே." எனனும்செய்யுளையும் எடுத்துவரைந்து அச்செய்யுளிற்பெறப்பட்ட "அவர் அந்தணர், ஐயரென்றுகூறியிருப்பது ஜாதிவேதியரையன்றென்பது இவரறியாமையால் தலைமயக்கேறித்தடுமாறினரெனக." என்றுகூறினர். "அந்தணரென்போரறவோர்" என்னுந்திருக்குறள், தெய்வப்புலவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதென்பதும், அது "நீத்தார்பெருமை" என்னுமதிகாரத்திலுள்ளதென்பதும், அதற்குரைசெய்தார் பரிமேலழகரென்பதும், அவர்பிங்கலந்தையினையுணர்ந்துள்ளாரென்பதும், அன்றென்பதும் யாமறிந்து கூறியிருப்பினும் அறியாது கூறியிருப்பினும் அதனாலெமக்கொருபாதகமுமின்றெனக. என்னையெனில் "அந்தணரென்போரறவோர்" என்பதைமட்டும் எடுத்தாண்டு, அந்தணரென்றது "முதற்சாதியினடமேசிறக்குமெனின அம்முதற்சாதியினரிக்காலத்திலில்லையெனத்துணிந்திடுக." என்றுசதுதியஞ்செய்துகளித்தாராகையால், அது நீத்தார்க்குமட்டுமன்று; பிராமணஜாதியாருக்குமுரியபெயரென்பதை விளக்குதற்கே பிங்கலந்தைச்சூத்திரம் எடுத்துக்காட்டினும். அச்சூத்திரத்தால் அந்தணரென்னும்பதம் பிராமணரையும் குறிக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்தியபின்னர் "எவ்வுயிர்க்குஞ்செர்

தண்மைபூண்டொழுகலான்" என்னுமடுத்தவாக்கியார்த்தத்தையனுசரித்துவான்முகிலவழாதுபொழியச்செய்தலே சமஸ்தஜீவராசிகண்மாட்டும்" செந்தண்மைபூண்டொழுகுதலாம் எனவும், அதற்கு வேதவேள்வியே சிறந்த சாதனமெனவும், வேதமோதலும் ஓதுவித்தலும், வேட்டலும், வேட்பித்தலும், பிரமன்முகத்துற்பவித்த பிராமணர்களுக்கே உரியதெனபது ஸ்மிருதிபுராணேதிகாச சம்மதமெனவும், அதற்குத்திருவிளையாடற்புராணம உலவாக்கிழியருளியபடலமும ஓசானறெனவும கூறினும். "அந்தண" னென்பது யாங்காட்டிய பிங்கலந்தைச்சூத்திரத்தால் பிராமணருக்கும நமதனபாகாட்டிய சூடாமணிச்செய்யுளால் நீத்தார்க்கும் உரிய பொதுப்பெயராக வெளிப்பட்டது. இதனலந்தணரென்னுஞ்சொலலுக்கிருவரும் பொருளாயினா. அழகியதண்மையையுடையாரென்னும் காரணங்கருதியே பரிமேலழகியா அவ்வாறு பொருள் கூறியவதனல் வேதவேள்விகளாலுலகுய்ப்பக்கருணைபூண்ட பிராமணரையொழித்துக்கூறுது, கருணைபுரியுங் காரியவினமபற்றி அவாகளையுமுடன தழுவுமெனபதுகொண்டே யாம்கூறினும. நமதன்பாகாட்டியசெய்யுளால், நீத்தாாக்கு, அறவர், அநதணா, ஐயா முதலியபெயாகள் பெறபபட்டனவேயனறி வேறினறு. "ஐயா வேதியரே நூலோராறு தொழிலாளராய்ந்தோா, மையில்பூசுரரே செந்தீவளர்ப்பவாதொழுகுலத்தோா, பொய்யிலந்தணரே யாதிவருணா முப்புரிநாணமாாபா, மெய்யாவிப்பிரரே வேதபாரகா வேள்வியாளா, இருபிறப்பாளா பாாப்பாரேற்றமேற்குலமுயாந்தோா, வருமறையாளா நாமம." எனவும் போநத அச்சூடாமணிசசெய்யுளால், அநதணரெனபதேயனறி, வேதியா. அறுதொழிலாளா, பூசுரா, ஆதிவருணா, மெய்யா விப்பரா வேதபாரகா, வேளவியாளா, மேறகுலத்தோா, உயாந்தோா, அருமறையாளா, எனபிராமணஜாதியாருக்குரைதத மற்றைப்பெயாகளை நமதன்பாகண்டுங்கேட்டுமிராாபோலும அந்தணரெனனுஞ்சொலலுக்கேயகம்புழுஙகி, ாமுகிய நமதனபாயாமகாட்டியமற்றைச்சிறந்தபெயாகளைக்கண்டு எரிறுபபிவருநதுவாாபோலும் இவா, யாம்எடுத்துக்காட்டிய பிங்கலநதையைப்பிரதியெனறு கழித்துசசூடாமணியைத் தழுவியாணபாாதலால யாமும அதனையே எடுத்தாண்டோம். இதனல் அறுதொழிலும பிராமணாகளுக்கேயெனறு நிசசயிக்கப்பட்டன. அனறியும பூலோகதேவரெனவும பெறப்பட்டவதனுகனெசயவா. சூடாமணியில நறவிகட்குக்கூறிப்போநத பெயாகளுள, வேளவியாளா வேதபாரகா, பூசுரா, அருமறையாளா, மேறகுலத்தோா, உயாந்தோா, செந்தீவளாப்பாா, எனனும் நாமஙகள காணப்படாமையாலும அவை ஜாதிப்பிராமணருக்கேயுரிமையாகக் கூறப்பட்டமையாலுமயாமகாட்டியதிருவிளையாடற்புராணத்துக்குச்சாதகமாயிருக்கினறன யாறுமதிருவைாருவபயனிற் பெறபபட்டவந்தணாக்குயாகயெகஞாதி அக்கினிகிருத்திய மவ சியமனறென்றுபெறப்படுகினறமையானும திருவிளையாடலிற்போநத அந்தணா பிறப்பிருபைய வாநதனர்களெனவே துணியபபடுமென்றும் அதனையன்றெனா மறுத்தற்குத்தக வேறுநூற்பிரமாணம் கிடைக்குமெனவும நமதனபா திருவிளையாடலரேஜாஜிக்குவாராகிருப்பாராக. பிரமஞேததமாகிய ப்ரமஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரியாா அவாகளை மூடனெடியாாநிநதை, பிராமணநிநதை செய்யவெனனேரிட்ட திவைரஇயிருக்கினருா? சிவனடியாாாவாரோ பிராமணரெனவும, விளங்கியிருக்கினருா. அப்பிரமஞனிர்தகராகிய சாஸ்திரியாரவாகள் நமமாலநிநதிக்கபபட்டவாகளை மறநதும் பேசுவாரோ? ஒருபோதுமபேசாாரேரு? அவா நாநதுமபரினராகியபிராமணரையேயன்றேப்ரம்மவித்தியாவிற்பிரஸ்தாபித்திருப்பார். அதனைமறுப்பதறகே நமதன்பா அரக்கோணவாசியார் திருக்குறளில் நீத்தா பெருமையிலுளள அந்தணரைக்கொண்டுவந்து போட்டுத்துமொறினா. அதறமொற்றத்தைநீக்குமபொருட்டும் ஜாதிபிராமணருண்டெனம் அந்தணரெனனுஞ்சொறகுப்பாாப்பாா பொருளாகாரென்றமயக்கத்தை யொழிப்பதற்கும், அவ்வந்தணரேப்ரம்மவித்தியாவில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களெனவும், அவ்வந்தணாநீத்தாாபெருமையிற் சொல்லப்படும்அந்தணரென்னும்சொல்லைக்கொண்டு நிராகரித்த நியாயம்சாலாதெனவும் நமதன்பருக்குததெருட்டுமொறே யாம பிஙகலநதையைமேறகோள்காட்டினும். அந்துணரப்பெயரும் வன்மையற்ற நமதுதோழா தம்பாறபொருந்திய குறறத்தைசசற்று முணராமல், வீணே "பிஙகலந்தையைக்காட்டிப்பீடழிந்தாா" என்று தொடுதத சிறப்புறு சொற்றெரை ஜெகமிகழப்பெற்றதெனக. நமது அன்பா அரக்கோணவாசியாரிபபோது நூதனமாகக்கற்று வெளிப்படுத்திய வவரநுமாயா ஜாலவித்தையொன்றை விவகரித்துப்போக்குவாம. "இனி ஜாதியுணமையை யோசிப்பாம. ஆதியிற்பிறபபினுல சூததிரராயிருநதோாிற சிலா அப்படியே சூததிரராயிருநதுவிட்டாாகள். சிலா சமஸ்காரத்தினுல துவிஜராஞாகள். சிலாவேதமோதி, விப்பிரருமாஞாகள். வேறுசிலா ப்ரமமஞானப்பேறெய்திப் பிராமணருமாயினுாகள். இதனை "ஜனமநாஜாயதே சூததிர" எனனும பிரமாணமே நிறுத்தும். இவவாறு நானகுவிதமாகப்பிரிந்த கூட்டததாா தனிததனி விாதியடைநது கலவாமல நானகு ஜாதியாய் வாழ்நதாாகள்." அதற்குப்பிஙகலநதையில, ஜாதி பிரிவுகளபபோதிருநத நிலையின்படிஜாதியின பெயாகளெழுதப்பட்டன' எனறு பிரசஙகிதத விநதையே விநதை. ஆதியில் பிறப்பினுலே யெலலாருஞ் சூததிராகளாகவேயிருந்தாாகளெனறு கூறினுரேயனறி அதைப்பிரமாணவாயிலாகப் புலப்படுததினாிலலை. நானகுவருணுச்ரமங்களுண்டு எனபது அறுதிவழகு எனபதையுணராமல் இாவலலாரையும் சூததிராக்கமுயனறதுகநரோசசையிற்கனமபெறுதொழியுமெனக. இவா சூததிராா நானகுஜாதியினராககருததுஅநநாலவருள சூததிரருககும பிராமணருககுமிடாஙகாட்டி க்ஷததிரியா வைசியாக்கிடநதா மறந்துவிட்டஅருமையே அருமை என செயவாா பாவம்! இல்லாதவழககை உறபததியாககிககொணடு வாதாடவெளிவநத குறறததினுலேயே ஜாதி நானகெனக்கூறுமவேதவழககொடுமாறுகொணடு ஜாதிபிரணடெனமுடிககநோாததுசூததிராககிலலாத துவிஜா, விபபிரா எனனுமநாமஙகளைபடாத சனமனையவாகள் தலையில யோறறியாமலேறறி மயஙகவும நேரிட்டது. ஆதியிலெலலாருமசூததிரராகவே பிறந்தாாகள என்பதறகுமஅயாகளே நாலவருணததாராயிருபபரெனபதறகும், இவாகூறுகநதபிரமாணமாயிறறுப்போலும! 'ஜனமநாஜாயதேசூத்திர' என்றதே பிரமாணமெனின, அது சீாபெறுது. எனனை, ஜனமததினுலே சூததிரன எனபதே யதன்பொருளாவதன்றி எலலாருமசூததிராகவேயிருநதாாகளெனறும அவாகளே நானகுவருணததாராயினுரெனறும அவா சாதிக்கபபுகுநத பிமேயததை நிலைநிறுததும வலிமையிறறெழிநதது. பிறப்பினுலேசூததிரனெனறதே போதும எனின, அறியாது கூறினுய். அதுகருமததின பெருநமைகூறலெழநதது. முததிவேட்டல முதலிய காமயஙகளை பிராமணரியறறவேண்டிய கடமை. அதறகு வேதமோதுதலவசியம வேணடப்படும். உபநயாாதிசம்ஸ்காரஙகளை செய்யபெறுமல் வேதமோதுதலும, அவவேதம்விதித்தகாமங்களை இயற்றலுங கூடாதாகையால பிராமணருககு உபநயநாதி சமஸ்காரஙகள் அவசியம் வேண்டப்படுமெனபேதுயதன கருததாமென்று கூறுகிறபா உண்மையோர்.

அதுவன்றியவாது கருததுப்போலவே எல்லாருஞ் சூத்திரராயிருந்து அவருட்சிலர் கருமததால் பிராமணராயினுரெனக்கொள்ளின கருமததான்மேபபட்ட சூததிரரெனவும் அங்ஙனமாகாத சூத்திரரெனவும் ஆகவிருஜாதியே யென்று கொள்ள நேரிடும். அப்படியாயின் உண்மைநால்கள் பிரம, க்ஷத்திரியர் வைசிய சூததிரரென்னும் வேதவழக்கு வீண்வழக்காக

முடியுமே. அன்றியுமிவர் சூத்திரரே நான்குஜாதியாராயினு ரென்னுமிவரது வாதமும்தலைகாட்டாது அடங்கிவிடுமே. இன்னும்பல வசம்பாவிதங்கட்கு மிடனுசெய்யும். ஆதலால் "ஜன்மநாமஜாயதே சூத்திர:" என்றிவர்காட்டிய பிரமாணவாக்கியம் நமதன்பருக்கேபீழைபெருக்கிச்சிறந்ததென்க.

1. தானத்துவலையரத்தச்செறுத்தங்குநாடோட்
டுருவுற்றுநீங்கிச்சுபிலக்கண் ணுறைதல் காறும்
தெருளுற்றதெய்வமறையோர் முதற்செப்புமூன்று
வருணத்தவர்க்கும்கருமங்கள்வகுத்துரைப்பாம்.

2. ஆண்டேழெட்டின்மறையந்தணர்ச்சாருமுந்நூல்
ஆண்டோர்பதினொன்றினின்மன்னவர்க்காகுமென்ப
வேண்டூர்பருவமிருநான்கொடுநான்குசேரிற்
பூண்டாங்குதிண்டோள்வணிகர்க்குப்புனைதல்வேண்டும்.

என காசிகாண்டம், பிரமசரியங்கூறிய அத்தியாயத்தில் போந்த செய்யுட்களால் முதல் மூன்றுவருணத்தார்க்கேயன்றிச் சூத்திரருக்கு பிரமசரியம் மறந்தும் கூறப்படவில்லை. இப்படி பாரதாதி பலநூல்களும் ஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றன.

அவைநான்குவருணாச்சிரமங்களையும் ஒப்பியே அவ்வவ்வருணங்களுக்குத் தக்கவாறு அவர்களது துவிஜாதற்குரிய பருவங்களையும் அதனையடையாள முதலியவற்றை விளக்கின், உபநயன சம்ஸ்காரமின்றி வேதாத்தியயனஞ் செய்யலாகாதென்பதும், உபநயனம் செய்தவனந்தரமே முதன்மூவருணத்தவரும் மறையோதும் பேறு பெறுகின்றார்களென்பது மிதனுலினிது புலப்பட்டது. உபநயனகருமஞ்செய்யப்பெறாதபோது வேதாதிகாரம் வகித்த முதல் மூவருணத்தார்க்குமே வேதத்தைக் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவும் அதிகாரமில்லாதிருக்க, உபநயனஞ்செய்யப்பெறுமதிகாரமேயில்லாத சூத்திரர்கள் வேதமோதிப்பிராமணராகிமுதற்குலத்தவராவரென்று கூசாதுரைத்து, பிராமணரையும் சூத்திரராக நாட்டவெழுந்த விவாதவதிசப் பிரசங்கம் அவலப்பிரசங்கமாயிற்றென்க. இனி 'தெருளுற்ற தெய்வமறையோர்' என்று சிறப்பித்தவதனால், சுபாவத்திலேயே வேதாதிகார சிரேஷ்டம்பெற்றவனே முதல்வருணத்தானுவானென்பதும், உபநயனம்பெற்ற பின்னரே யதிகாரசிக்குமென்பதும் பெறப்பட்டவதனால் தவத்தான்மேம்பட்டோரே பிராமணராவார்; பிறபிறுல் வேதியராகார். என்றநமதன்பரது அசபெழுத்தமழலைவாசகம்சசடுபட்டொழிந்ததென்க. என்னெனில், அவர்கருத்துப்போல் வேதமோதி யதன்பயனுணர்ந்த பின்னரேதவமுயலல்வேண்டும். அதன்பின்னரேபிராமணரென்று பெயர் பெறுதலும் வேண்டும். அவ்வண்ணமின்றி உபநயனம் பெறுதற்கு முன்னமே தானேமறையோனென்றவோர் ஜாதியுண்டென்றும் அவனேநான்குவருணத்தினு முற்பட்ட வருணத்தானென்றும் பெறப்பட்டவதனால் ஜாதி வேதியரில்லையெனத் தொடுத்த வீண்விவாதம் விகாதமெய்திச் சாய்ந்தது. அன்றியும் ஜாதியால் அந்தணராகாரென்பதற்கு 'அந்தணரென்போரறவோர்' என்ற குறளையே முதற்பிரமாணமாகவெடுத்தாண்டு, அது நீத்தார்பெருமை கூறியதுஜாதிவேதியரையன்றென்று பரிகாசித்தார். இதனாலே ஜாதிவேதியரே யில்லையென்று சாதித்துவிட்டதாக அவரது கருத்து. அங்ஙனமாயின் 'மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும் பார்ப்பான்பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்' எனக்கூறி அத்தெய்வப்புலவரே பிறப்பினால் வேதியருண்டென்று சாதித்தாராகையால் ஜாதி வேதியரில்லையென்ற அரக்கோணவாசியாரதுவீண்வாதம்அவரதவாய் வாதமாகவே நிரசிக்கப்படுமொன்றோராலென்க. உரையாசிரியரும் சிறப்புடையமுதல்வருணத்தார்க்குச்சொல்லுதலினாலே இது மற்றையவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படுமென்று கூறலால், நான்குவருணங்களுண்டெனவும் அவை பிறப்பினுலே கொள்ளப்படுமென்பதும் கரதலாமலகமொத்துச் சீர்பெற்று நிற்றல் கண்டறிந்தார். இவரது போலிப்பிரசங்கத்துக்கு ஒருபோதுமஞ்சாரென்க. சண்டுரையாசிரியர் அறியாதுகூறினரென்பார் போலும். அன்றியும் வியாசசூத்திர பிரதம அத்யாயத்தில் சூத்திரர்கட்கு வேதாதிகாரமின்றெனவே வியாஸமாமுனிவர் கூறியருளினர். இதற்குப்பாஷ்யக்காரர்களும்ஒருவரோடொருவர் மாறுபடாது ஒரேயபிப்பிராயமாகச்சூத்திரருக்கு வேதாதிகாரமில்லையெனவே நிர்மானங்கூறியிருக்கின்றார்கள். இதனாலும் சூத்திரர் வேதமோதி விப்பிராராயினர் என்ற வெற்றுரைமுற்று நிக்கிரகம்பெற்று வீழ்ந்தது. இவையெல்லாம் நான்குவருணங்களுண்டென்றும் அவைமுறையே பிரமனது முகம், புஜம், தொடை, பாதங்களினின்றும் பிறந்தார்களென்றுகூறும்வேதவசனங்களை மூலமாகவேகொண்டுபிறந்திருக்கின்றனவாதலாலிவற்றையன்றெனமறுக்கப் புகுவார் அவைதிகராவார் என்பதில் தட்டில்லையென்க. இதனால் தவத்தான்மேம்பட்டவரைப் பிராமணரெனலாகாதென்பது எமது கருத்தன்று. ஜன்மத்தினாலும், கன்மத்தினாலும், ஞானத்தினாலும் பிராமணராவாரென்பது நூற்றுணிபாதலாலதுவே யெமக்குமுடன்பாடென்றறிக. ஆயினுமவர்கள் முதல்வருணத்தவராகார். ஜன்மப்பிராமணரே முதல்வருணத்தார். இனிஜன்மமெடுப்பதும் பூர்வஜன்மகன்மத்தாலேயாம். அப்பிராப்தகன்மத்தாலேயே உயர்வுந்தாழ்வுமாகிய ஜன்மங்களையாத்மாக்களடைகின்றன. அந்தப்பிராரப்தகன்மத்தைப் புசித்துத்தீருமட்டும் எடுத்த உடலுமழியாது. அவ்வுடலுள்ளபரியந்தம் பிராப்தமும் தொலையாது. அநுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பது சாஸ்திரநூல்களின் றுணிவு. பூர்வஜன்மத்து நல்வினைப்பயன்காரணமாகப் பிராமணசரீரமெடுத்த ஆத்மாவும் நல்வினைக்குறைவினாலே எடுத்த சூத்திரசரீரத்தையுடைய ஆத்மாவும் சமனாயிருத்தல் எவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்க. இது சித்தியார் சுபட்சம் 2-ம் சூத்திரத்தானுமினிதுவிளங்கப்பெறுமென்க. "வேதியர்க்குரு வேதமுமொழுக்கமும்" என்னும் நீதிவாக்கியம்சான்றாமென்க.

"இதனால் செய்கையினுயர்ந்தோரை அந்தணரென்பது உண்மையும் செய்கையை நாடாது அந்தணரது சந்ததியாரை யந்தணரென்றது உபசாரமுமாமென்றார்." அநாதிதொடங்கி அந்

த்ணர்வம்சத்திற்பிறந்தவர்க்கு அப்பெயர் சிறவாது உபசாரமா தலும் செய்கையாலுயர்ந்தோர்க்கு உண்மையாமென்றலும் பொருந்தாது. கர்மத்தாற்சிறந்தசூத்திரனைப் பிராமணனென்ப தகூடாதென்றும் அவரைச்சற்சூத்திரனென்று கூறுதலே தகு தியுடையதென்றும் பாரதம் ஆரணியபர்வத்தில் தர்மர் கூறிய தாக வியாஸமுனிவர்விளக்கியிருக்கின்றாராதலால் கன்மத்தா ன்மேம்பட்ட சூத்திரர்களைப் பிராமணரென்பதே ஔபசாரிக மென்பது வெள்ளிடைமலைபோல்விளங்கிக்கிடத்தலினென்க. செய்கையை நாடியவழியும், நாடாதவழியும் முதற்குலத்தவர் க்கே சிறந்திருத்தலால அவர்க்கு உண்மையிலேயே கிரகித்தல் பிழைபடாதென்க. ஆதலின் அது முதற்குலத்தவர்க்குரியதும், ஏனையர்க்குபசாரமென்பதுமே சத்தியமென்க. இனி 'பிறப்பி ஞலாயவந்தணா தண்ணளியுடையாராதலே முட்டிபுகும்பார்ப் பாரகத்தை யெட்டிப்பாரோமே எனனும் கம்பர்வாக்கை யுண ர்ந்தவர்களெங்ஙனே கனஞ்செய்வார்கள்." என்று கம்பீரமா ய்க்கூறிமகிழ்ந்தார். இதென்ன புராணமா? வேதமா? இதிகாச மா? ஸ்மிருதியா? ஒன்றினுஞ்சம்பந்தப்படாத அவர்தாகற்ப னவாக்கியமொன்றையெடுத்துக்காட்டினா. அது கம்பன் கரு சிக்குக்காற்றாய்ப்பறந்தலைந்து கலங்கித்திரிந்தகாலையில் தன் பசிவேளைக்கன்னம்படையாத பார்ப்பானை வயிறெரிச்சலினா லே தானசொல்வதினனதெனறு தனக்கே தெரியாமல வாயி ல்வந்தபடியுளறினனென்றறிஞாகூறுவதறியாது இவவற்பமொ ழியைக்கொணடு தமது பக்ஷத்தைநாட்டமுயனறநமதன்பரது பேராசை வேரோடழிந்ததெனக. இப்பயனற்ற வாக்கியத தை யொப்பவெளிவந்த அரக்கோணவாசியாா 'காரணனபாக முஞ்சென்னியுஞ்சோதருகனியரு,நாரணனுகமகலாத்திருவுரு வுமோர்நான்மருப்பு, வாரணறேவியுமறறுள்ள தெய்வமடைந் தையரும், ஆரணப்பாவை பணிததருற்றேவலடியவரே' என்ற தனல் சக்கிதிரயங்களில் உமாதேவியாா கலைமகட்குததாழ்நத வரென்று அவர்கூறியுமிருப்பதையுமை, 'முப்பரமபொருளுக்கு முதலைமூலத்தையிப்பரமநதுடைததவரெய் நுமினபத்தை,அப் பனையப்பினுள் அமுதந்தணனையே ஒப்பனை ஒப்பனையுரைக்க வொண்ணுமோ?' என்றராமாயணச்செய்யுளால் தசரதினை முப்பரம்பொருட்டு மப்பாற்பட்டதுரியப் பழம்பொருளாகக் கூறியதையுமொப்பி வெளிவரவேண்டும். அஙஙனமொப்ப வி சையாராகையால அவர் காட்டிய செய்யுள் சிட்சிக்கப்படடு ஒதுங்கியதென்க. அன்றியும் 'இல்வாழ்வானென்பானியல்பு டைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றினின்றதுணை' என்ற திருக்குற ளால் முட்டிபுகும்செயல் ஜாதியந்தணருக்கேயன்றி யாவற் றினும் பற்றற்றுரையுஞ்செனறுபற்றிசரிகுலைதலால் இவரது நியாயம்வியபசாரதோஷமெய்திப்புறக்கணிக்கப்பட்டதெனக. முட்டிபுகுதலாகிய செய்யுளுககுக் கருணையாகிய குணத்திற் கும் யாதஞ்சம் பந்தமின்றெனக. இத்துணையுங்கூறியவாற் றால்பிறப்பினலேயே வேதியருண்டெனவும் சூத்திரன் பிரா மணனுகானெனவும் கருமத்தான் மேமபடினும் சற்சூத்திர னெனப்படுவதேயன்றிப் பிராமணனுகமாட்டானெனவும் வே தாதிகாரியாவார் ஜாதிவேதியரே யெனவும் பட்டப்பகலிற் கற்றறைவீழ்ந்தபொற்றகொடாத்துத்தெற்றெனத்துலங்கும்பெ ற்றிமையின் நமதன்பரது பிரசங்கமெல்லாம் அவலப்பிரசங்க மாயிற்றென்க. இதுநிற்க, 'இவர் அகத்தியர், பாரத்துவாஜர் கர்க்கர் முதலியரிஷிகளைத்தெய்வத்தன்மையுடையாரென'பூஷி த்தார். அதிலெமக்கொரு விரோதமுமில்லை. நமதன்பர்கூறிய பிறப்பினலாய பிராமணஜாதித்வம் அவர்பாலில்லையென்பதே யன்றோவெமதுவழக்கு! அந்த ரிஷிகள் பார்ப்பானும் பார்ப்ப னியும் கூடி பிறந்தவர்களல்லவாகையால்அவர்களை பிராமண ரென்றொப்பியது பிறப்பினலேயே பிராமணத்துவ முண்டெ ன்னுமிவரது மதத்தை நாசப்படுத்தியதென்க.' என்று கூறி னர். 'கலிபுருஷமகிமை' யில் காக்கன், வசிட்டன், வியாச னென விழிவுரையாடிப்போந்தவா, ஈண்டு, கர்க்கர், பாரத்து வாஜர், அகத்தியரெனப்பூஷித்துப்பேசியதே பிழைபட்டுஇவ ரக்கே விரோதமாயினதனறி, முன்னேடு பின்மலையாது, ஒரே தனமையாக அவர்களைப்பூஷிதவருமெமக்கு ஒரு குறைவு நேர்ந்ததில்லையென்க. நமதன்பா பிரசஙகிதுவரும் பிறப்பி னலாய ஜாதிபிராமணத்வம் இல்லையென்பதை மறுத்து, அஃ துண்டெனப் பலபடியாலும் பிரகாசப்படுதஇயிருக்கினறுமா கையால் மீண்டுமிவா அவவிஷயமாகதொடுத்தவைகளைவிடு தது மேலவிஷயததை விவகரிப்பாம். மேற்குறித்தபெரியோர் களைக்குறித்து அந்த ரிஷிகள் பார்ப்பானும் பார்ப்பனியும்கூடி ப்பிறந்தவாகளலலவாகையால்அவாகளைபிராமணரென்றொப்பி யது பிறப்பினலேயே பிராமணத்துவமுண்டெனறு மிவரது மததததை நாசப்படுததும்' எனறுரைததாரே. முனனையயுகங் களில் ஜாதிமேன்மை தாழ்வுக்குப் பீஜமேபிரதானம. இக்கலி யுகமபோல க்ஷேத்திரததை நோக்குதல் நூலவழக்கல்லவாத லால் அவர்களை க்ஷேத்திரம காரணயாக விழிவுகூறுதலாகா தெனறு கூறினும். அதற்கு நமதன்பர் 'முன்னைய யுகங்க ளில ஜாதிமேனமைக்கு க்ஷேத்திரம் பிராதானமன்று; பீஜமே பிரதானமெனதெரிவித்ததுஈண்டமையுமெனின,அதுகூடாது' எனறு தொடஙகி நூற்பிரமாணங்கட்கு விரோதமாகத்தமக்கு தடதோன்றியவாறே பலபலவரிகளை வரைந்துவிட்டார். அன் றியும் பூாவயுகஙகளில க்ஷேததிரம் பிரதானமன்று. பீஜமே பிரதானமெனறிவா பிரஸ்தாபிததது்ம் புதுசன்று; அனு திவழக்கே யாம. அதற்குக் காரணம் பீஜபிரதானத்துக்காதார பூதாகளாயிருந்த முனிவாகள் தவததின்முதிர்ந்தவர்களாயிரு நதமையேயாம. எனறும கூறினா. வேறுபல தர்க்கயுக்திக ளும் காட்டிமகிழ்நதாா. அவைகளெல்லாம் ஜாதிபிராமணரு ணடெனனும் எமது பக்ஷத்தைவெலலும் ஆற்றலுடையவன லல. ஜாதிமேன்மை தாழ்மைக்குப் 'பீஜமேபிரதானமென பது புதிதனறு. அநாதிவழக்கேயாம்' எனறுரே. அநாதிவழ க்கு ஒருபோதும் அழியபபெறாது. காலத்திரயத்து நிலைநிற்கு மெனபது நூறறுணிபும், அவற்றையோதியுணர்ந்த மெய்ஞ் ஞானிகள் துணிபுமனறோ! அவவநாதிவழக்கை யழிக்கமுயல் வது பேதமையேயாமனறோ? இவரேயன்றி யிவர்போல்பவர் எததனைபேர்கள் கூடியழிக்க முயன்றிடினும் அநாதிவழக்கழி யாதென்பதே எமதுடன்பாடென்க.

Cuidambaram—Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" No 38 Senkalooneer Pilliar Koil Street.

...தனை நினைக்கின்றோம். இரண்டு பத்திரிகைகளும் ஒரே பத்திரிகையில் வருமா, வருமாவென நாம் செகோளாய் எதிர்பார்க்கின்றோம். நமக்குச் சந்தோஷம்; மற்றவர்களுக்கும் இது சந்தோஷமாகவே யிருக்குமென்று நினைக்கின்றோம். பரம்மவித்யா அதிபர்க்கும் சந்தோஷமாகவேயிருக்கலாம். அதை அவ்வதிபர் தெரிவிப்பது நன்றே.

வெ. வாசி, ஆரம்பத்திலேயே 'அசைவபாநு வின்றிகேடு' என்று பேர் கொடுத்து, சோ. நாயகர் தூஷியாமலிருக்கும்படி சாமீன் கொடுக்க வந்து, 'அவன் கெட்டான் குடியன், எனக்கு இரண்டு மொந்தை கள்ளூவாரு' என்பதற்கினமாய் மலைஞ்சலிக்கத் தூஷித்தார். தூஷித்தால தூஷிக்கட்டும. சைவபாநு யார்? அசைவபாநு யார்? இவர் அசைவபாநுவின் அறிவுகேடென்றுரையன்றிச் சைவபாநுவின் அறிவின் கேடு என்றுரிலலை. அதை நாமுமொத்துக்கொண்டு தூஷியாமல கண்டனையாத்திரஞ் செய்கிறோம். இனி அசைவர் யாரென்று பார்ப்போம. நாயகரை பரமமவித்தியாநாவலா, நீர் எவ்வசைவா என்று கேட்டார். அவா இதுகாறும பதில் பேசவிலலை. ஏன் பேசவில்லை? தமது சைவம் அசைவமாகுமென்றலலவோ? நமது நாயகர் அசைவராவது சகியாது, சைவரெலலாம அசைவராக்கப்பார்க்கிறா. இதற்கொரு சிறுகதையுண்டு. பாருமே அதையறிவா. அதையிச்சமயத்தில எடுத்துக்காட்டுவது ஆவசியகமெனக் கருதுகின்றோம். ஒருவன குற்றஞ்செய்து மூக்கறுப்புண்டான். அவனை யாரும் மூக்கறையன் மூக்கறையனென்றிகழ்ந்தாாகள். அதற்கொரு யோசனை செய்தான. சந்தைகூடும வெளிநிலத்தினின்று ஆகாயத்தையண்ணாநது நோக்கி 'சச்சிதானந்த தெய்வமே! பரமேஸ்வரனே! இடபவாகனனே! ஜோதிசொரூபனே! நான் மூக்கையிழந்தமையாலலலவா திவ்விய ஞான சொரூபரான வும்மைத்தெரிசிக்கப்பெற்றேன? கிஞ்சித் மூக்குக்காசைபபட்டால் உமது பேரானந்தவாழ்வை பறுவிபபேனு?' எனபபோலியாகத்துதித்து ஆனந்தகூத்தாடி ஆனந்தபாஷ்பதாரைதாரையாயொழுகபபுளகாங்கிதப்பட்டான். இதைக்கண்ட எனையோா 'மூககையறுத்துக்கொள்வதனுல இலாபமிருக்கிறுபபோலிருககிறது. இன்றிருப்பார் நாளையில்லை இவ்விதவறபவாழ்வுக்காசைகொணடு மகாயோகிகளாலுங் காணற்கரிய பரமேஸ்வரனைப்பிரத்தியக்ஷமாய்க் கணணாரக்கண்டு தரிசியாது நிரதிசயானந்த முத்தியை யிழபபது புத்தியீனம்' எனக் கருதி, ஒவ்வொருவராய் வநது மூக்கைபறுத்துககொண்டு வெளியில பார்ததார்கள். ஒனறையுங்காணேம. பிறகு உண்மையைத்தெரிந்துகொண்டு தாஙகளும் அம்மாதிரிபேசத்தொடங்கிப் பெரும்பான்மையோரை மூக்கிலலாதவராயாக்கிவிட்டார்கள். மூக்கில்லார் தொகை அதிகப்பட்டவுடனே மூக்குடையாரைக 'காக்காமூக்கா! காக்காமூக்கா!' எனறிகழ ஆரம்பித்தார்கள். இதன்படியே வெ. வாசி, யாவரையும் அசைவராக்கப்பார்க்கிறார். தமது ஊரார் அசைவராக மற்றவர் சைவரென வெளிவருவது சகிக்கவில்லை போலும்! சோ. நாயகர், ஆயுள் முற்றுஞ் சைவரா? இடையில் தோன்றியசைவரா? பரம்பரைச் சைவரா? தாய்தந்தைகள் சைவரா? சுற்றத்தார் சைவரா? சரியான சைவரானுல், ப்ரம்மவித்தியா நாவலர் கேட்டதற்குப் பதிலாக இன்ன சைவரென்று காட்டலாமே. வெளிப்பாளையவாசி, வெளிப்பாளையத்திலிருப்பவராதலாலும் அதிலும 250 மயில தூரமான அதிதூர வெளிப்பாளையத்திலிருப்பவராதலாலும் புதுசிநேகமாதலினாலும் எல்லாவளவுகளும் அவருக்குத்தெரியா. நாம உட்பாளையத்துக்குள்ளும் உட்பாளையத்திலிருக்கிறோம். நமக்கு எல்லா பூர்வோத்தரமும் தெரியும். நம்மிடத்தில் இந்தவெளிப்பாளையத்தார வாய்கொடுக்க ஆகாது. எலலாச்சைவத்தையும நாமறிவோம.

ஒரு இடத்தில 'சோமசுந்தர நாயகர் ஆபாசவிடையென்று இவா தூரத்ததனங்காட்டியவாறு' என்று வரைந்தனா. இதனுல 'சோமசுந்தர நாயகரது ஆபாசவிடை' எனறெழுதியவா சைவபாநு எனறு கருதுகிறதாய்த்தெரிகிறது. அவரே யிவரெனறு வெ. வாசி எபபடிக்கண்டார்? சோமசுநதர நாயகா ஓா இந்துவை ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியாராகபபேசிவிட்டமைக்காக 16-வது பததிரிகையில் ஓர் இநதுவால் பட்டபாடு அமமட்டிபமட்டென்றே. இவரும நாயகரும, அவரே யிவரென்றும், இவரே அவரென்றும் எழுதுவதில் ஏதேனுமொன்று சரியாயிருககுமானுல் அது அமட்டிபபட்ட ஜோஸ்யன் ஜோஸ்யமபோலாகுமேயன்றி யுண்மையாகாது. அமட்டிபபட்டன கதையைச்சொல்லுவாம. ஒரு அககிராரததல ஒரு பிராமணா அன்னியவூருக்குபபோய ஜோஸ்யங்கற்றுக்கொணடு வந்து அதனுல பணஞ்சமபாதித்துச சீவித்து வந்தார். இதையறிந்த அணடைவீட்டுத் அமட்டிப்பட்டனென்னும் பிராமணன் பெண்சாதி, புருஷனைப்பாாத்து, 'நீர போய் ஜோஸ்யம் கறறுககொணடு வந்தால அதைக்கொண்டு ஜீவிககலாமே' என்றுள். புருஷன் அதற்குச்சம்மதிப்பட்டுக் கட்டுச்சாதம வாஙகிககொணடு ஜோஸ்யம் கற்றுக்கொளளப் புறப்பட்டுக் காட்டுவழியே சென்று நடுவழியில் சோற்றையுணடு போமபோது அங்கு ஒரு எலி வளை தோண்டிக்கொண்டிருநதது. அதைபபார்தது 'எலிவளை தோணடககணடேன' எனறு ஓலையில எழுதிக்கொண்டான. பிறகு போய்க்கொண்டிருக்கும்போது பனைமரமொன்றிருந்தது. அதைபபாாதது 'பனைமரம நிற்கக்கண்டேன' எனறு எழுதிககொணடான். பின்னும போகும்போது ஆநதையொன்றைக்கணடு 'ஆநதை விழிக்ககணடேன' எனறெழுதிககொணடான். பின்னும போம்போது நரியோடககணடு 'நரியோடக்கண்டேன்' என எழுதிக்கொணடான். அதுவரையில் பொழுதாய்விட்டமையால் மேலே போகாமல வீட்டுக்குத்திருமபிவநது, ஜோஸ்யங்கற்றுக்கொணடு வந்தேனென மனைவியினிடத்திற்சொலலிவிட்டு அன்றிரவுணடுறங்கி, நடுசாமத்தில் விழித்தெழுந்தான். அச்சமயத்தில மனைவி, புருஷனை நோக்கி, 'நீ கற்ற ஜோஸ்யத்தைச்சொல்லும் பார்ப்போம்' என்றனள். அந்தப்பிராமணன் சொலலததொடங்கினுன். அதுபோது திருடர்கள் பல பொருள்களைப் பலவிடங்களில திருடிக்கொண்டுவந்து இந்த அமட்டிப்பட்டன் என்னும பிராம்மணன் வீட்டிலுமதிருடக்கருதி, அவன் வீட்டுச்சுவரில் கன்னக்கோல வைத்துக்கொண்டிருந்தார்

கள். பிராமணன் தான் எழுதிவந்த ஓலைப்படி 'எலிவளை தோண்டக்கண்டேன்' என்றான். திருடர்கள் பிரமித்து, நாம் கன்னம் வைத்துத்தோண்டும்போதே உள்ளேயிருந்தொருவனிப்படிச் சொன்னானே யென்று தோண்டுவதை நிறுத்திநின்றார்கள். அப்போது 'பனைமரம் நிற்கக் கண்டேன்' என்று படித்தான். அவர்களிதைக்கேட்கவே பயமுண்டாய்விட்டது. உள்ளேயிருக்கிறவன் ஜோஸ்யன்போலிருக்கிறது. ஆயினுமின்னும்பார்ப்போம் என்று சும்மாவிருக்கும்போது 'ஆந்தைவிழிக்கக்கண்டேன்' என்றான். இதைக்கேட்டவுடனே பயந்து, அந்தஜோஸ்யன் நம்மையெல்லாங் காட்டிக்கொடுத்துவிடுவானென்று, ஆங்காங்கு திருடிவந்த சொத்துக்களையெல்லாமும் அங்கேயே போட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். அப்போது 'நரியோடக் கண்டேன்' என்று படித்தான். இதையுங்கேட்கவே தப்பிப்பிழைத்தாற்போதுமென்று காததூரம்பறந்தோடிவிட்டார்கள். பிறகு பிராமணனும் பிராமணத்தியுமநித்திரைசெய்துவிட்டார்கள். பொழுது விடிந்தது. பார்ப்பனத்தி தெருவைப்பெருக்க வீதியில்வந்துபார்த்து, அங்குள்ள சொத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப்புருஷனுக்குக்காட்டி, 'இது ஜோஸ்யத்தின்பலன்' என்று மகிழ்ந்திருந்தாள். தும்மட்டிப்பட்டன் ஜோஸ்யம் கற்றுவந்தானெனவும் அந்தஜோஸ்யத்தால் திருட்டுச்சொத்துகள் கிடைத்தனவென்றும் அவன் கெட்டிக்காரஜோஸ்யனென்றும் எங்கும் பிரஸித்தியாயிற்று. அப்படியிருக்க ராஜாவீட்டு வண்ணாத்தி, தனதுகழுதை காணோமென்று தும்மட்டிப்பட்டனிடம் வந்து சொன்னாள். கழுதைக்குட்டிச்சுவரிலிருப்பது வழக்கமாதலால் அதைக்கொண்டு 'கழுதைக்குட்டிச்சுவரிலிருக்கும்' என்றான். வண்ணாத்தி குட்டிச்சுவர் தோறும் பார்க்கையில் ஒரு குட்டிச்சுவரிலகப்பட்டது. இதனால் பின்னும் பிரஸித்தியாயிற்று. அவ்விதமாயிருக்கும்போது ராஜாவீட்டில் திருட்டுப்போயிற்று. ராஜாவீட்டு வண்ணாத்தி, தும்மட்டிப்பட்டன் ஜோஸ்யனைப்பற்றிச் சொன்னாள். ராஜா அவனைத்தருவித்து ஒருமாசத்தில் இந்தத்திருடனைப் பிடித்தொப்பிக்காவிடில் சிக்ஷைசெய்யப்படும் என்றான். அதன்பேரில் தும்மட்டிப்பட்டன் பயந்து ஊருக்கு நடுவேயிருக்கும் குளத்தில் பல்விளக்க வழக்கம்போல் போய், திருடனைப்பிடித்தொப்பிக்காவிடில் அரசன் காதையறுப்பானோ, மூக்கையறுப்பானோ, கண்ணைப்பிடுங்குவானோ என்கிற கருத்துக்கொண்டு, 'காதேபோமோ, மூக்கே போமோ, கண்ணேபோமோ' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். இது இப்படியிருக்க ராஜாவீட்டு 'காதி, கண்ணி, மூக்கி' என்னும் வேலைக்காரிகள் சொத்துகளைத்திருடிப் பொட்டியிற்போட்டு அக்குளத்திற்கொண்டுவந்து ஒளித்துவைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தினம் அக்குளத்துக்கு நீரெடுக்க வருவது வழக்கம். அவர்களுக்கிந்தத்தும்மட்டிப்பட்டன் தங்களைக்காட்டிக்கொடுத்துவிடுவானோ என்கிற சந்தேகமுண்டு. அதனால் அவனண்டை போய்ப் போய்ப் பார்த்துப்போவார்கள். அப்படியிருக்கையில் 'காதே போமோ, மூக்கே போமோ, கண்ணே போமோ' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, 'ஓஹோ! நமது பேரைச்சொல்லிப்போமோ போமோ என்றபடியால் நாம் திருடியதைத்தெரிந்துகொண்டான். இனி நமக்கு அபாயமுண்டா' மென்று கருதி, அவனிடத்தில் தாங்கள் திருடிக்குளத்திலடக்கம்பண்ணியிருப்பதைக்கூறி, தங்களைத்தப்புவிக்கும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பிறகு தும்மட்டிப்பட்டன் குளத்திலிருக்கிறதென்று சொல்லி, ராஜனிடத்தில் அளவிறந்த சம்மானம்பெற்று அன்றுமுதல் மிக ராஜாங்க ஜோஸ்யனாயிருந்தான். ஒருநாள் ராஜா தும்மட்டிப்பட்டனோடு உல்லாசமாய்த் தோட்டத்துக்குப் போய் ஓர் தும்மட்டிக்காயைக் கையிலடக்கிக்கொண்டு, 'என்கையில் யாதிருக்கிறது சொல்பார்ப்போம்' மென்றான். தும்மட்டிப்பட்டன் இதுவரையிலப்படியிப்படித் தப்பினோம்; இனி தப்பவகையில்லை, அகப்பட்டுக்கொண்டோமென்று தீர்மானித்து, 'அங்கு தப்பி இங்கு தப்பி அகப்பட்டுக்கொண்டான் தும்மட்டிப்பட்டன்' என்றான். ராஜா கையிலடக்கிக்கொண்டது தும்மட்டிக்காயானதால் இதையறிந்துதான் ஜோஸ்யன் சொன்னானென ஜோஸ்யனைப்பின்னுங்கெட்டிக்காரனாக மதித்தான். இதுதான் தும்மட்டிப்பட்டன் கதை. இதுபோலத்தானிருக்கும் சோ-நாயகரும் வெ. வாசியும் சொல்லுவதுமெல்லாம். இப்படிப்பட்ட மூடஜோஸ்யத்தை நம்பி எழுதிவிட்டுப் பாவம் பலரிடத்திலகப்பட்டு ஆந்தைபோல விழிக்கின்றார்கள். ஆக்கோணவாசியென்பவரொருவரும் ஓர் மகாசைவரை ஸ்ரீவாஸ சாஸ்திரியாரென எழுதித்தூஷித்தார். அதற்கென்ன அவமானம் வரப்போகிறதோ அறிந்திலம்.

வெறும் வாயை மெல்லுவோர் சிரங்கை அவலகப்படாதாவென்று பார்ப்பார்கள். அகப்பட்டாலோ விடமாட்டார்கள். அகப்படுகிறதாயிருந்தாலும் சும்மா விடமாட்டார்கள். அப்படியே பிறரைத் தூஷித்தலே இயற்கையாயுள்ளவர்க்குச் சொந்தப்பேரால் குறிப்புப் பேராயுள்ளவர்களைத் தூஷிக்கும் விஷயத்தில் அவ்வளவு மகிழ்ச்சியாயிருப்பதில்லை. சொந்தப்பேரகப்படுமாவென்றெதிர்பார்ப்பார்கள். சொந்தப்பேரகப்படாவிடில் என்ன செய்வார்கள்? குறிப்புப்பெயர்களையெல்லாம், சொந்தப்பெயரைக்காட்டிவெளிவருவோரிடத்து ஆரோபித்துத் தூஷித்து அடங்காமகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அப்படிப்பட்ட பெயரகப்படாவிடில் குறிப்புப்பெயருள்ளவரைத் தூஷிப்பதில் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி குறைகின்றது. அதுபற்றி ஆளைத் தாக்கி ஆள்பேரில் போட்டு 'எல்லச்செட்டிலக்க ஏகலக்க' என்பதாய்க்குழப்பி, எருமை, குளத்தைக்கலக்குவது போல் கலக்கி, கடைசியில் அவமானத்தையும் அடைகின்றார்கள். அவமானமென்று நாம் நினைத்து அநுதாபப்படுகின்றோமேயன்றி அவர்க்குக் கிஞ்சித்தும் உறைப்பதில்லை.

உட்டாளையவாசி.

Chidambaram—Printed and published for the Proprie tor at the "Brahmavidya Press" No 88 Senkalooneer Pilliar Koil Street.

ப்ரம்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

BRAHMA VIDYA PATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிற் பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

புத்தகம்-சு] சிதம்பரம்.—நந்தன வரு கார்த்திகை மீ சுஉ அமாவாஸ்யை. [இலக்கம்-கக.

பத்திரகிரயம்.

இந்தியாவிற்கு	வருஷம்	1-இ	3 0 0
ஷை	மாசம்	6-இ	1 8 0
ஷை	மாசம	3-இ	0 14 0
ஷை	1-காபி		0 3 0
இலங்கைக்கு	வருஷம்	1-இ	3 8 0

உபாத்தியாயர் அனுமதியின் பேரில் எழுதிக்கொள்ளும் பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கர்களுக்கும், தர்மப்பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும் ரூ 1-8-0. சென்னை இ-டி-சொசைட்டி சார்டாபெற்ற பிரசங்கிகளுக்கும், கிராமத்தில பதின்மர் கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பத்தின்பேரில படித்துப்போதிக்கும வித்துவான்களுக்கும் வரு 1-க்கு அணா 12 க்குங்கொடுக்கப்படும்.

THIS JOURNAL DEVOTED TO ARIAN RELIGION, PHILOSOPHY LITERATURE &c. CONDUCTED BY PANDIT C. R. SRINIVASA SASTRIAR. UNDER THE KIND PATRONAGE OF,

H. H. RAJAH BASKARA SETHUPATHI RAMNAD.

அதிசைவ அருணதேவன் பொய்ம்மத்தியஸ்தம்.

தற்காலம் ப்ரம்மவித்தியா, நாகைநீலலோசனி, ஞானாமிர்த
மாகிய இப்பத்திரிகைகளில் வேதாந்த சித்தாந்த வைதிகதாந்
திரிகசைவ வாதங்களையெல்லாம்பேரூர் தொழிலற்ற சில பண்
டிதரிடம் பேரூர் தொழிலற்ற ஓர் சைவன் படித்துக்காண்பித்
ததில் அவர்கள் ஞானாமிர்தபக்ஷமே சரியெனச்சொன்னார்க
ளென நந்தனவரு ஆவணிமீ அ௨ நாகைநீலலோசனிப்பத்தி
ரிகையில வரைந்திருக்கின்றார். அதற்கு மறுப்பு ப்ரம்மவித்தி
யாவில் வந்துவிட்டது. பின் 1892வரு அக்டோபர் மீ 8௳
மகாவிகடதூதனில பேரூர்முதலியனசொல்லா அதிசைவ அ
ருணதேவன் எனபவா பேரூர்முதலியனவில்லா அனேகவித்
துவானகளுக்குப்படித்துக்காணபித்ததாயும் அவர்கள் பிரமவி
த்தியாபக்ஷமே நியாயமெனறுசொன்னதாயும வரைந்தார்.
இவ்வொரு விஷயமும ஓர சைவனெழுதியதைவிடப்பலபங்கு
அதிகமாயிருக்கின்றது. ஓர சைவனெழுதியது எவவளவு உண்
மையோ அவவளவுணமைஅதிசைவ அருணதேவன்எழுதியது
மெனபதறகுஐயமில்லை. ஓர சைவனைவிட அதிசைவஅருணதே
வன்பொய்யிலமேலேயேறிவிட்டார். ஓர்சைவனஞானாமிர்தபத்
திராசிரியரைசசாாநதவா; அதிசைவஅருணதேவனப்ரம்மவித்
தியாபததிராசிரியரைசசாாநதவா. அவரவரைச்சார்ந்தவர் அவர
வாபக்ஷப்படியெழுதிவிட்டார்கள். அவவிரணடுநிருபஙகளையும்
படிபபோர் அவவிரணடும பொயயெனஅறிவாாகள். முதலெ
ழுதியது பொய்யெனறுகாட்டுதறகு அதை எழுதியவாதாமே
வெட்கப்படுதற்குமேஇரணடாவது கடிதம் வேண்டுமெனறே
வரைந்ததாய்த்தோனறுகினறது. இவ்வாதங்களுக்கு இப்படிப்
பட்டவா பேர ஊரிலலாத மத்தியஸ்தம் இருபாலாக்கும் அவ
சியமில்லை. மததியஸ்த முறைபபடி மத்தியஸ்தம செயயப்ப
டின அங்கீகரிக்கப்படலாகும. மற்றயாதுபயிமானஙகாரணமாக
ச்செய்வதும் செய்விப்பதும பொது ஜனஙகளால ஒபபுக்கொ
ளளததக்கதனறு. இவவாதம இனனும சிலகாலம் நடக்கவேண
டியதே. இவ்வாதம் நடப்பதில அனேக மபக்கங்களொழிகின
றன. சாஸ்திரங்களின்மெய்மமைவிளஙகுகினறது; பொய்ம்மை
யொழிகின்றது. இதுபூர்வபக்ஷம, இதுசித்தாந்தமெனத்தெரிகி
ன்றது. வாயடிகை யடியாகபடே பசியவைகளுக்கெல்
லாம் விநாசகாலம்வநதுவிட்டது. அனேக ரகசியஙகள பகிரங்க
கமாய்விட்டன. வீணான தூஷணைகளும அபவாதஙகளும நீஙகு
கின்றன. இப்படிபபட்ட விஷயஙகள இனனும பல வெளிவர
த்தக்கனவாயிருக்கிறபடியால் ஷை வாதம் சிலகாலம
நடக்கவேண்டியதே. வாதஞ்செயவோா மரியாதையாயும தூ
ஷணையில்லாமலும சிநேகிதபாவமாயும் எழுதவேண்டும். உத
தமர்க்கு இது விஷயததைப்பற்றி நாம் சொலலவேண்டுவதி
ல்லை, அதமர்க்கு நாம சொல்லியும் பயனில்லை. குலம், குடிபபி
றப்பு, சாகவாசம், ஒழுக்கமமுதலியவைகளும் அவரவர் யோக்
யதைக்குக்காரணமாகும.

நகைஈகையினசொலஇகழாமைநானகும்
வகையென்பவாய்மைகுடிக்கு
நிலத்திறகிடநதமைகாலகாடடுங்காட்டும
குலத்திற்பிறந்தாாவாய்ச்சொல்.

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதிய
வழுக்கியுமவாயால்சொலல்

மெய்ம்மைவிரும்புவோன்.

பிதற்றுதலென்னுஞ்சொல்.

நந்தனவருஷம் ஐப்பசிமீ ௨௨ பத்திரிகையில் பரூர் சேஷ
கிரிஐயர் என்பவர், "சிலர் சங்கராசாரியார் சிவாவதாரமல்லவெ
ன்று பிதற்றுகிறார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறார். "பிதற்றுகி
றார்கள்" என்பதற்குப்பதில் 'சொல்லுகிறார்கள்' என்று எழு
தினால் அவர்க்குக்குறைவுவருமோ? கக்ஷிபலவீனப்படுமோ? சி
வாவதாரமல்லவென்று கூறுவோர் கக்ஷிபலமாய்விடுமோ? பத்
திராதிபராவது அதைத்திருத்திவிடலாகாதா? பத்திராதிபர்ஊ
ரிலில்லாமையால் அவ்வாறுபோடப்பட்டதோ? மானேஜர் அ
தைச்சரியாகப்பாாக்கப்படாதா? இப்படிப்பட்ட சொறகள்பல
ர்க்கும் பொதுவான பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பது பத்திரிகை
யின் கௌரவத்திற்குப்பங்கமாகும். இனி அவவித சொற்கள்
பத்திரிகையில்வராதிருக்கப்பாதுகாப்பது கௌரவமுள்ள பத்
திரிகைக்கு ஓரணியாம்.

நன்மைவிரும்பி.

[illegible]

ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸே துபதிபூபாலர் அ[illegible]

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்,

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

[illegible] முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்[illegible] [illegible]த்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த [illegible] [illegible] திர்மானித்திருக்கிறதை இந்த விகிதத்[illegible]

[illegible]

[illegible]

அத்தங்கி குமாரதாதாசாரியர் செய்த உபந்நியாசம்.

ஐய, ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர்காள்! தம்மிடம் நாம் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனமாவது:—எமது மனத்தில ஆஸ்திகர் மனங்களிக்க ஓர் விஷயம் தோன்றுகிறது. அதற்குச்சிறிது இடங்கொடுத்துத்தமது பத்திரிகையில்வெளியிட்டருள்வீர் என வேண்டுகிறோம்.

"தேவர், அசுரர், இந்திரர் முதலிய கடவுளர் எவரடிமுடிமேற்கொள்வார், பத்மம் ஆம்பல்களின் சுகதுக்கங்களை ஒருங்களிக்கும் திருக்கணணினைப்பெற்றவன்எவன், அரவமகிபனமைந்த சயனம் பெற்றவன் எவன், எவன்திருவடியிற்றோன்றிய நீர் அந்நிடன்திருமுடிப்பேரணியோ, அப்பகவான் எமக்கழியாபபேரானந்தமளித்திடுவானாக.

ஆரியர்காள்! இக்காலம எங்கும் வளர்ந்தோங்கும் கலிமன்னன் செங்கோலோச்சால ஸம்ஸ்கிருதம் (நன்கமைந்தது) எனத்தனக்குசிதமான பெயர்பெற்ற வடமொழி என்னுந் தேவபாஷையின் வழக்குமிகக்குறைந்து வருகிறது. அப்பாஷையே நம்மவர்க்குக் குலதனம. அதிற்றான் வியாகரணம, தர்க்கம, மீமாம்சம் முதலிய நன்னூல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அது பட்டோ'அபௌருஷேயமும் சுவதப்பிரமாணமும, இம்மைமறுமை இருமைபயன்களையும ஒருங்களிக்குங்கற்பகமும, ஐம்புலன்களாலறியவியலாதநல் விஷயங்களை அகங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்குவதும பிரமதேவன் திருமுகமண்டலத்திற்றோன்றியதும், உலகத்தாக்கும் உண்மைவிளக்குமுதுநூலுமாகியவேதம் என்னும் பெருஞ்சொற்றொடரும இப்பாஷையின்கண்ணே அமைந்திருந்தனின, இதிலும் வேறு பெருமை ஒன்றுரைக்கவேண்டுமோ? இனி எங்கு ஆனைகள் ஓடி ஒடுங்குகின்றனவோ அங்கு கொசுகுகளுக்குக்குடியிருக்கவிடமேது? மற்றைப பாஷைகளில்சாஸதிரங்கள் பலவுளவேனும்அவை இபபாஷையினின்றே வெளிவந்தன. இத்தேசத்துச சாஸ்திரங்களிற்காணாதவிஷயமொன்றும அவற்றிற்காணப்படுவதுமில்லை. இவற்றை அவை மறுத்து வேறு விஷயம் கூறுவதுமில்லை. இதிலுள்ள விஷயங்களையே விரித்தும குறைத்தும் உபந்யசிக்கின்றன. ஆயின அனேககோடிதேவர்களுக்கு ஆதிநாரணன் சக்கிரவர்த்தியாதல்போல், உலகத்துநடைபெற்றதும பெறுவதுமான பாஷைகள்அனைத்துக்கும்இவ் வடமொழி மிகச்சிறந்ததே. ஆயின் இப்பாஷையன்றி மற்றைப்பாஷையிற்சாஸ்திரங்கள் வழங்கப்படவேண்டுவதும்[illegible]

[illegible]

திரர்பத்தினி' என்பதாதிவழக்கச் சொற்களைப்போல் உபசாரச்சொலலாகவே கோடற்பாலதாகின்றது. இவ்வடமொழியிற்றானே "மனுமுதலிய மகனீயர்களாற் செய்தருளப்பட்டபௌருஷேயக் கிரந்தங்களே'சாஸ்திரங்க'ளெனவழங்கப்படுவது உபசாரமானால அதிலும்வேறாயபாஷையில்லைதவீகம் சிறிதுமில்லாதெழுதப்பட்டநூல்கள் சாஸ்திரம் என்னுமசொல்லை உபசாரமாய்த்தான் பெறும் என்பதிற்றடையாதுளது? இவ்விதவுண்மை, வேதாநதிகளால வேதாந்தசூத்திரங்களில ஒனறாய "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்"என்னுஞ்சூத்திரத்தை வியாக்கியானம் செய்யுமிடம விளக்கபபடுகிறது. அதை இங்கு விரிதகால விரியும் என்று அவ்விஷயத்தை விட்டோம. இவ்விதமாகிய இத்திவ்விய பாஷையில சொற்சுவை, பொருட்சுவை,சொற்பொருத்தம், பொருட்பொருததம,சொல்லணிபொருளணியாதிபலவியலமைநது பார்பபோாமனங்கவர்நது பற்பல நற்பயனீயநது ஆனநதமேவிடளிக்குமசொற்றொடாகளும செய்யுட்களும ஒன்பான்சுவை ஒருங்கு பெருகபபலகோடிகவிவாணர் திருமுகக்கமலத்தேனருவியாய்ப புலவரருநதும் திருவமுதாய விளங்கும காபபியங்களனநதம. இவ்வற்புத காவியங்கள் இப்பாஷையிலமைபாவழி எவரும இக்கிழம சென்றபாஷையைக்கௌரவிக்கமாட்டார். இமயட்டோ! வேறுபெருமை ஒன்றும இதனிடமமைந்துளது. பாருங்கள்! அன்றுவான்மீகிமாமுனிவா தொட்டு மாதவா எனும மகாகவிகள்எழுதியதிவ்வியவிலக்கியங்களைத் தமக்கு விஷயமாக்கி ஸ்ரீமத் அபினவகுப்தா ஸ்ரீசங்குகராதியோா எழுதிய திவ்வியகாவியவிலக்கணம் இப்பாஷையிலமைநதிருக்குமஅழகைத்துதிப்பது எமமோலியரால கூடுமான காரியமோ? எமக்குக்காவிற்றான கண்ணுணடோ? (யாமகௌதமரோ) எமக்குக்கணகள்தான மூனறுளவோ? (யாம சிவமூர்த்தியோ) எமக்குக்கைகள்தான நானகுளவோ? (யாம விணடுவோ) இனியாம பிரமன் ஆனால அல்லது ஆதிசேடனானால அக்காவியவிலக்கணவமைபபின பெருமையை ஒருவாறு வர்ணிக்கலாம. முற்றிலும அதைவாணித்து அதனியலை வெளியிடாவிடினும எமபுலலறிவுகககெட்டினவரையில சொல்லமுனவநதோம. ஐய, எநத நனனூற்பயிறசி பெறினும அதிற்கண்டவாறு அனுஷ்டிநதாலும அறம, பொருள், இன்பம், வீடு, ஆகிய நாற்பயனிலுமவேறாயதொருநறபயனெதிலுமிலலையன்றோ? இதேபபன சாவ நற்சாஸ்திரங்களுக்கும் என்பது ஆரியா அநாரியா சாவருக்கும சம்மதம. இந்நாற்பயன்களும தனிததனியே சிறசில நனனூற்பயிறசியால கைகூடும. ஆயினும நானகையும அளிதகிடல காப்பியத்தின் இயல் எனில், அதற்கு வேறெநதப்பெருமைவேண

[illegible]

டும்! ஆதலாற்றான் ஆன்றோர் 'அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலிய நான்குபயன்களும், அறுபத்துநான்கு கலைகளில தேர்ச்சியும் நற்புகழும் மற்றும் நற்காவியப் பயிற்சியளிக்கும்' என்றும், 'காவியம் புகழையும் புருஷார்த்தத்தையும கொடுக்கும' என்றும வியந்தோதினா. மறறுஞ் சிலா பலசாஸதிரங்கள் பாஷைகளிற்றேர்ச்சிபெற்றவாக்கே யனறிப, பயின்றுவருகையிற்றானே இளமபுத்தியுள்ளவாக்கும் மேற்கண்ட நாற்பயன்களும கைகூடச்செய்வது காவியமே'என்றும், 'காவியத்தால அறமும், அக்காவியநாயகனுய் அமைக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமந் நாரணனதிருவடியிணைகளைததியானித்தலால வீடும கைகூடும. இதில அறத்தையும விரும்பாதுவீட்டில் பேராவலுற்றவன அதையேகைக் கொண்டு நறபயன பெறத்தடையிலலை. நாரணனார்திருவடிகளில அவனது மனம அசையாது நிற்றலாலெனக என்றும, 'ஓா சொலலேனும் நன்கறிந்து நன்குபயோகிக்கபபடின அதுசுவாக்கலோகததிலநற்பயனை அளிக்கும'என்று சொலலிக்காவியங்களைபபுகழ்கின்றனா. இங்ஙனமாயின்மற்றைய நூலகளாற்கிடைக்கும பயனே இதனாலும கிடைக்குமாறறால இதையேபடிக்கவேண்டுமெனபது எதனாலெனில் இதிலுள்ள விசேடமிதுவே. 'கடுமையான பத்தியததுடன கூடிய ஔஷதம்போன்று,அஞ்ஞானரோகத்தையழிப்பது சாஸ்திரமும 'நல்லமுதமபோலதீராநோய்களைத்தொலைப்பதுகாவியமும'எனபதே.கிறககருமபருநதக்கூலிகிடைக்குமாயின் அதைவிட்டுக்கடுந்தொழில செய்யஎவனுமமுயலானாகவே,செவிககினிமைதநது மனததைக்கவாநது மாநதாக்கிருமைபபயன்களையுமபபக்கும காபபியத்தின விசேடமவர்ணிக்கவுமவேண்டுமோ? இனி'[illegible]' 'காவ்யாலாபங்களைச் செய்யக' என்னும வசனத்தைக்காட்டி அறிஞாமனத்தைக்கலக்கி அதைக்காவியவழிவாவொட்டாது தடுத்தல நியாயமன்றோவெனின, அற்றன்று. அசத்காவியவிஷயமேஅதுவென வான்றோா ஒதுக்கினமையானென்க. இவ்விதம சொலலாதவரை ஸ்ரீராமாயணம் முதலிய நறகாபபியங்களும் ஒதுக்கபபடுமாதலால் என்க. இங்ஙனமிருக்க, இவ்வுணமையை அறிந்துவடமொழிபயிலவோா எவரும் காவியங்களைபபடிப்பது கிடையாது. இதற்குக்காரணம வேறு பாஷைகள் இக்காலத்தில எங்கும பரவிநிற்றலே என்க. இக்காலத்து ராஜபாஷை படித்தவாக்கே விருத்திகிடைப்பதால அவ்விஷயத்தில தற்காலத்தவாக்கு விசேஷவாதரவுண்டாய் அதிற்றானே பிரவிருத்திக்கிறாா. ஐயோ! அதைபபடித்தவாக்கும் பலருக்குவீணில தன் சுகமும் கெட்டுப்பரலோக சுகமும கெட்டுஇடர்பட்டுத்திரிய நேரிடுகிறது. பாருங்கள்! இதுவரையில் இவாகளால பரீக்ஷிக்கப்பட்டவர் எவ்வளவு? அதில் எவ்வளவு

[illegible]

பெயர்கள் தேறினார்கள்? எவ்வளவுபெயர்களுக்குச் சம்பளம்கிடைத்தது? எவ்வளவுபெயர்களுக்கு விருத்தி சிறிதுமில்லை. இதுவிஷயம் இக்காலம் எல்லோருமறிந்தேயாதலால்அதுவிஷயத்தில் எமதுஇறகைவீணாகத்தேயவிடாது இத்துடன் நிற்போம். இக்காலத்தில் மற்றசெவ்விதமாயினும் இங்கிலீஷ்படிக்கத்தலைப்பட்டவுடனே நமது நித்திய கருமத்தில் இடிவிழுகிறதனுபவம். மேலும் நமது நற்சாஸ்திரங்களில்விசுவாசம் குறைந்தேவரும். இவ்வளவேஇவ்வாங்கிலேயபாஷையால் எல்லோருக்கும் அமைந்தபெருமை. இனி ஏதோ ஒருவர் இருவர் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதராகவிருப்பின் அவர் உலகமறியவுண்மைகளை உபதேசிப்பதில்லை. இவர்களுக்குஉலகம் மிகவும் அலக்ஷியம். இவர் நிகிலாண்டநாதனும் நிகமாகமவேதியனும் நித்தியனுமான ஸ்ரீமந் நாராயணன்றிருவுருவத்தையும் தெய்வம் என்று நினைப்பார்களோ! அதையும் விட்டொழிப்பார்களோ! ஏதோ அறியோம! மற்றுஞ்சிலர் கசடறவாசிரியரிடம் உண்மைகளைக் கற்றவராயினும் உலகருக்குபதேசிக்கும் வழியறியார். அந்தோ! இக்கலியிலும் ஏதோ சில புண்ணியபுருடர்மட்டில் தமக்கும் பிறர்க்கும் உபயோகமாகும்படி நல்லறிவைச்சம்பாதிக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட பல வித்துவான்கள் பற்பல நற்சாஸ்திரங்களைப் படித்திருப்பினும் எங்கும் அந்தோ! கவிதை காணுதகாலம நோநதது. என்செய்வோம்! இவர் தாம் படித்தறிந்த பொருளையும் செய்யுளாயாதல் மற்றதாயதல்விரிக்கவாற்றலற்றவர். தாமறிந்த விஷயத்தை விரித்தெழுதவாற்றலிலாவரை அவர் அறிவுநிலைபெறுதல் யாங்ஙனம்? மேலும் அவாயாதுசெய்வார்? பல்கோடிஜன்ம புண்ணிய வசத்தாலல்லவோ உலகத்தார்க்குபென்மேலும் நல்விஷயங்களைத தோற்றிவைக்கும் ஆற்றலாய பிரதிபை முதலிய சொற்களால் வழங்கப்படும் பிரஞ்ஞை உணடாக வேண்டும். இதற்கு மேற்கோள்கள் 'இயற்கையிலமைந்த பிரதிபை என்னும பேராற்றலும நலலநூலாராய்ச்சியும் நல்ல காப்பியப் பயிற்சியும் இக்கவிதையுண்டாகஹேதுக்கள் ஆகின்றன' என்பதும 'எதைத்தன்னிடம் பெற்று வர்ணித்தலிற் சிறந்தகவி புகழ்பெறுவான். அப் பிரஞ்ஞை மென்மேலும் தோற்றங்கள்ஊறும் ஊற்றாயின் அதைபிரதிபை' என்பர் என்பதூஉம், 'ஆற்றலும்,உலகமும்,காப்பியமும்முது நூல்கள்; இவைகளைப்பயில்வதால் நேர்ந்த நிபுணதை; காவியமறிந்தவர் உபதேசத்தால் செய்யும பெருமுயற்சி இம்மூன்றும் கவிதையுற்பவித்தற்கு ஹேது' என்பதூஉம் என்க. இவற்றுள் காரணங்களாய்க்குறிக்கப்பட்ட மூன்றும் சேர்ந்தே காரணமாதலைக்குறித்திடவே, ஈண்டு ஒருமையால் காரணம் குறிக்கப்பட்டது. ஆயினும் பிரதிபை என்பதன்றிக் காவியம் எங்கும் வேறு எவ்விதக்காரணங்கள் இருப்பினும் உதிக்கக் கண்டிலோமாகையால் அதுவே முக்கியகாரணம் என்றும் அதற்கே சுவைக்கப்படும் நிலைகொடுப்பது மற்றதென்றும் கொண்டொழுருக. இவ்விஷயமும் ஆன்றோராற்குறிக்கப்பட்டது. "மூன்று திருவுருவம்பெற்ற ஸரஸ்வதிதேவியார் உயிர்நிலையாய பிரதிமை என்னும் தேவியைக் கவிஞர் உபாஸிப்பார்" என்பதால் என்க. இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவர் கூற்றிது: "உலகத்தில் மனிதனாகப்பிறப்பதரிது. அதிலும் வித்தை பயில்வது மிக்கதுர்லபம். கவியாதல் அதிலும் அரிது. கற்

[illegible]

கவியாற்றல்பெறல் மிகவரிதினுமரிது'' என்பது. மேல் இக் கவிதை என்னும் பயிரை வளர்க்கும் தண்ணீர் வியுற்பத்தி எனப்படும். இதைச்சுருக்கிச்சொல்லிடின் அது ஒருவகை 'சர்வஞ்ஞத்துவம்'' எனலாம். ஆதல்கொண்டே ருத்திரடர் என்னும் புலவர்மணி "இவ்வியுற்பத்தியைச் சுருக்கியுரைத்தால் ஸர்வஞ்ஞத்துவமாகும்'' என்றார். இதன்விரிவோ "யானை, குதிரை, பெண்கள், ஆண்மக்கள், அறுபத்துநான்குகலைகள் சுவைநூல் (அல்லது காமநூல்) முதலிய பல விஷயவிபலாராய்ச்சியெனச்சொல்லலாம். ஆயின்பண்டிதரிலும் கவிகள் மிகச்சிறந்தவரோ. அவர்கொண்ட நந்நூலுக்குச் "சாஹித்தியம்'' என்றுபெயர். ஸாஹித்தியம் என்பது கூடியதெனப்பொருள்கொடுக்கும். கூடியதெனில குடத்துடன்கூடிய ஆடையும் கூடியதேஎனில், அதன்று; மற்று, மேற்கூறிப்போந்த நந்நூல்களின் தொகுதியே அஃதென்க. ஆயின் எல்லாச்சாஸ்திரங்களும் எல்லா வேதங்களும் மற்றைய எல்லாக்கலைகளும் அதே சாஹித்தியத்தின் அம்சம் என்பது பசுமரத்தாணியாயிற்று. இனிச் சாஸ்திரங்களைத்தனியெனக்கூறிடின் அது அங்கமேயாம் என்க. இவ்விஷயம் எவராலும் மறுக்கொணாதாகவே இதை மறுப்பவரைத் தண்டிக்கும்வேலை எம்பால் அமையலாம். மேற்கூறிய சங்கதிகளை ஸ்ரீமந்நாராணனும் மற்றுமுள்ள வைணவருமொப்பிறென்க. அற்றேல் "அங்கமாறுவேதம்நான்கு'' என்றுதொடங்கி வித்தைகளைத்தனித்தெண்ணுமிடம் ஏன் இச்சாகித்தியம் ஒன்றாக எண்ணப்படவில்லை? ஆதலால் இது வித்தையேயாகாது எனின், அற்றன்று. மேற்கூறிப்போந்த நியாயங்களால் அங்கெடுத்தோதிய பதினெண்வித்தைகளும் ஒருங்குசேர்ந்ததே ஸாஹித்தியம் எனப்படுவதால அங்குவிரித்து அவயவமுகத்தாற்றானே கூறப்பட்டதறிந்தொழிக. இச்சாஹித்யத்தைப்படித்தறியலாம் ஆயினும் அக்கவிஞர நடை சுவை உயிர்களை அறிவது அன்னோர் நற்பழக்கத்தாலின்றியமையாதுபற்றி அவர்களிடம் சிறிது கற்றே திடவேண்டும். இச்சாகித்தியவித்தையைப் பருக்க எழுந்தவர் அனேகர். காளிதாஸன் பவபூதி முதலினோர் முன்னிருந்தார்கள். அவர்களை அக்காலத்து போஜன் முதலியமன்னவர் விடாது ஆதரித்து வந்தமையால் அவர்காவியவித்தை மேன்மேலும் வளர்ந்தது. இச்சாஹித்யம் என்னும் கொடிக்கு ஆன்றோர் அருமொழிகளே தளிர்கள். முற்கிளைபண்டிதர்சேற்கை. மலர்கள்நற்புகழ். இதன்பயன் அறம்பொருளாதிகள். இக்காலத்தில் முற்காவியங்களைக்காட்டிலும் நற்காவியமியற்றுமாற்றலுற்றார் பிறந்திலராயினும் ஸாஹித்யசாஸ்திரத்தை யப்யஸித்து அக்காவியவுண்மைகளை அறிந்தானந்திக்குமியலையாவதறிந்திடின் அது கொண்டு தேவியை வழிபட வழிபட சரஸ்வதியார் கடாக்ஷம் எமக்குக்கிடைக்கத்தடையில்லை. உலகத்தில்எவ்வித காலத்திற்கும் எவ்விதவிடத்துக்கும் காவியம் பாண்டித்தியம் இவை கட்டுப்பட்டவையல்ல. இக்காலத்தும் ஏதோ சிலர் அறிவிற்சிறந்த பண்டிதரும் கவிஞருமாகவிருக்கின்றார்களாயினும் அவர்கள் குடும்பபாரணம் செய்வதே அவர்க்குப் பெரும்பாரமாகும்படி பன்னவன் கலிசெய்துவருகின்றான். இவர்கள் அறிவுங்காலக்கொடுமையாலெவ்விதத்திலுங்கிரகிக்கப்பட்டு சிதையவும் நேரிடுகின்றது. ஆதலாற்றான்

[illegible]

[illegible]

இக்கவிதையின் பெரும்புகழ்ப்பணக்காரன் பொழுதுபோக்கும் கருவியாயிற்று. இவ்விதம் காலக்கிரமத்தில் இவர் இவ்விதம் இக்கவிதையை ஆதரியாதொழிவரேல் இவர்கொண்ட கவிதையெனும் குலதனம் எதிர்காலத்தில் எக்கதி பெறுமோவென மனம் பதைக்கின்றது. அந்தோ! இக்காலத்தில் வடமொழிப பின்றுவல்லாரானபாவலர் பலரும் படுந்துயரத்தை எடுத்துப்பேசுவது வன்கண்மை நிறைந்தவர்க்கும்வாக்குத்தழுதழுக்குமாகவே யாம் அதைச சொல்வதெப்படி? ஆரியர்காள்! இக்காலத்தில் வந்த கடுமையைப்பாருங்கள்! இக்காலத்து வடமொழி வல்லார் படுந்துயரத்தைப் பார்ப்பார் எவரும் வடமொழியைக்கற்க முயன்றிடார். ஆகவே அதிசீக்கிரத்தில அதற்கு மோசம் வரும்போலிருக்கிறது. கனவான்களோ தனப்பேய் பிடித்து இறுமாந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்குத்தம்மவரையுந்தங்குடும்பத்தவரையும் கணப்படுத்துவதே பெரியகாரியமாகிறது. இவர்கள் எப்படியோ அப்படியே ராஜமகாராஜப்பட்டம் பெற்றவர்களும், அவர்களுக்கும் காலம் நல்வழியில் போவதில்லை. இவர் கணிதத்தைக் கேட்பதில்லை. தர்க்காதிகளைக்கேட்பதில்லை. உலகத்தையும் காப்பதில்லை. இவர்க்குச் சக்தியும் குறைவு. இவர்களுக்கு ராஜ்யமும் சுதந்திரமில்லை. ஆதலாற்றான் இவர்க்கு ராஜா எனும் சொலலும் இடுகுறியாகின்றது. இங்ஙனமிருக்க எவ்வகையிலாவது பெண்களை வழிபடுவதே எமக்கு வீடுகைகூடும் வழி என்று மனஞ்சலியாது அவ்வழியிற்றானே பிரவேசித்து, காமன் கைவில்லடியுண்டு அதில அகப்பட்டு, ப்ரமன் இந்திரன் முதல பலகடவுளரும், நீதியாய் வணங்கி வெற்றிக்கொடி தாங்கிடச்செய்து, இருபொருளையொருபொருளாக்கிப் பரமானந்த வெள்ளம்பெருகி, பாமரர்முதல் பண்டிதர் ஈறாகப்பாரத்தையரடிபணியச்செய்தும், மலரெய்தும் மகிமைதாங்கியும்,கரும்புவில்லேந்தியும் ஆகிய கடவுள் பிரான் கழற்றாமரைகளைகதியென அதற்காக நாற்பயன்களின் நடுப்பயனை விண்பத்தையே விடாது தேடி வருகிறார்கள். இவர் தேடும் பாவம் கற்பகோடிகாலத்துமழியாது முறையே சர்வ நரகங்களும் இவ ரநுபவித்து ருசிபார்க்கவேண்டியபடி பலனளித்து வரும் படி வேண்டியவரை இந்த ஜன்மத்தில் சம்பாதிக்கிறார்கள். இவருக்குள்ள தோழன் கலி. இவருக்குள்ள நண்பன் பாவம். இவருக்காசிரியன் பொறாமை. இவர் பரிசாரிகர் விருப்பங்கள். இவர் குமாரர்கள் மோகாதிகள். உயிர் நிலை லோபம் ஆகின்றது. இங்ஙனமிருக்க ஏதோ சிலர் உள்நிறைந்த உலகப்பற்றை வெளியில்விட்டுக் காமனை வென்றோமென வேடந்தாங்கினமையால் அதுமட்டில் கோபமூண்டு முக்கண்ணன் பகைவோன் மொழிந்த வுத்தாவின்படி மொட்டையடிக்கப்பெற்று இருகதியற்று புதுநரகம்புக்கு புண்

[illegible]

ணிபஞ்சிறுத்துத் தமதாச்சிரமமிழந்து கலிமகாராஜன்கண்மணிபாய் காலங்கழிக்கிறார்கள். ஆயின் இதன்பேரிலும் கலிமன்னவன் செய்யவேண்டிய கடுமையாதுளது? நிற்க; இப்பெரும்போகம் அனுபவிக்கும் கலிராஜன் களரியில் எல்லாம் போக நமது நன்னூல்களும் அடியோடொழிந்துவருவதையும் யாம் நேரில் பார்க்கநேர்ந்ததைப்பற்றியே யாமடையும் துயரம் ஆறுநிலையில் இருக்கின்றது. அறிஞர்பெருமை அடிகுலைந்தது. உலகம் மிருகத்தன்மை எய்தியது. நல்வார்த்தை அகப்படாது. உண்மை எங்கோ? கன்மத்தைக்கண்டவர்யார்? வேட்டலும் வேதங்களும் ஏட்டிலடங்கின. மரணசிந்தை எம்மனிதருக்குமில்லை. எவ்விதத்தும் இவைகளை எடுத்துரைத்து நல்லோர்மாட்டுபதேசித்து ஒழித்திடுவோம் எனக்கருதி எடுத்துரைக்கப் புகுந்தால மிகவும் எனதுடல் பதறுகின்றது. நாவெழுவில்லை. மனம் வாடுகிறது. இவ்வளவும் கலியின் முதற்பாதமாம். மற்றைப பாதங்கள் எவ்விதம் நடக்குமோ! எத்திங்கு நேரிடுமோ? அறியேம். ஆயின் அறிஞர்மணிகாள்! ஆரியர்காள்! தயையாலாவதுஎம்மிடமன்பினாலாவதுஎவ்வகையாலாவது எவ்வளவுபெருமைஎனக்கணக்கிடக்கூடாது ஓங்கிவளருமியல்பினதும் நம்முன்னோர் கையாணடதும் அறுதிஎன மற்றவர் புகழுமியல்பினதும் மாதவத்தோர் கைஎடுத்துக்கும்பிடப்பெற்றதும் எமக்கு முதுமொழியுமானவடமொழியை எவ்விதத்தும காப்பாற்றவும் அதில் உள்ளநல்லணிகளை விருத்திசெய்யவும் முயல்வீர்களென மிகவும் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இவ்வடைமொழிகள் தாங்கின இவ்வடமொழிவளர்ந்திட,வரவரக்கலிக்கொடுமைகுறையும் என்பது எமதுகருத்து. அங்ஙனமாயின் புண்ணியம் மேலிடும். நூலாராய்ச்சி மிகும். எமக்குச்சுகம்பருகும். வருணாச்சிரமங்கள் நன்கு செழிக்கும். எம்மைபபிடித்த பவப்பிணியும் பணியாள்பள்ளிகொண்ட பரமன் அருளால் விலகும். ஆயின் எவ்விதத்தும் பணத்தாலாதல் மற்றப்படி சரீரத்தாலாதல் இவ்விஷயத்தில் முயல்வது உமது கடமை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

[illegible] ||

உலகெலாம்படைத்தளித்து அழித்திடமாற்றலான்
பாற்கடல்பெற்றபரத்தையர்பதியாம்பரமபுருடன்
ஆரணமுடிகளில்அமர்ந்தநாயகன்
நாரணன்எமதுகருத்தைநிறைவேற்றுவானாக.

அ. தி. குமாரதாதாசாரியார்.

நாகைநீலலோசனிப்பத்திரிகையும் மாயாவாதத்திமிரபாஸ்கரமும்.

(சுந்தரர்க்குமறுமொழியுரைத்தல்)

17-வது அநுபந்தத்தொடர்ச்சி.

இனி ஆவணிமீ ௨௬உ நீலலோசனியிலெழுதிய விஷயத்திற்குப்பதில் வருமாறு:—

உமாபதிசிவாசாரியார், தாமியற்றியசங்கற்பநிராகரணத்தில் ஏகான்மவாதத்தை (அத்துவிதத்தை) மறுத்தவற்றிற்கு மாயாவாதசங்கற்ப நிராகரணப் பெயர் சூட்டியிருக்க, அத்துவிதிகள், தாங்கள்மாயாவாதிகளன்றெனச்சொல்லி ஜாடையாய் நழுவுவது அடாது அடாது என்று சுந்தரர் கூறியிருப்பதைநோக்கின், சுந்தரர், உண்மையில் "கிழக்கு மேற்கு அறியார், வழக்குப்பேசப் புகுந்தார்" என்பாரக்கினமாம் என்பதற்குயாதும ஐயமின்றென்க. இதுவிஷயமாகப் பதினேழாவது பத்திரிகையிலேயே சமாதானங்கூறினோம். இதிலும் சிறிது கூறுவாம். உமாபதிசிவாசாரியார் வைதிகசிவாத்துவிதிகளினின்று தில்லைதீக்ஷிதரிலொருவராயிருந்து தமது பூர்வகாலமுதல் மாயாவாத தாந்திரிக சைவாத்துவிதிகளுடைய போதனையால் அம்மதத்திற்சென்று, அதுகாரணமாக தில்லை தீக்ஷிதரினின்றும வேறுபட்டு, கொற்றங்குடியே தமக்கிடமாகப் பெற்று அம்மதமே தமது சித்தாந்தமாகக் கொண்டிருந்தார். இவர் பாடிய கொடிக்கவியே இதற்குச் சான்றாம். இவரை நீக்கி தில்லைவாழந்தணர் செய்த த்வஜாரோகணம் நிறைவேறாதுபற்றியல்லவோ தாமகொடிக்கவி பாடும்படி நேர்ந்தது. இவ்வுண்மை அவர்சரித்திரம் அறிந்தவருக்கும் புலப்படாதொழியாது. ஆயினும் சுந்தரர்க்கு அம்ம அறியார்போலும்! இயல்பான மதத்தவரினும் நவீனமதம் புகுந்தவர்க்கு முன்னிருந்த மதத்தில் துவேஷம் அதிகரித்திருப்பது வழக்கமாகவே, அவர்க்குத் தில்லைதீக்ஷிதரிடத்தும அவர்மதத்தினிடத்தும் துவேஷம் அதிகமாய், அதை நிறைவேற்றக் கண்டகண்டவாறு தூஷித்து நூலெழுதிவிட்டார். அவரது நூலினாலேயே அவர் அத்துவிதசித்தாந்தத்தை யுணராதவரென்று காட்டுகின்றது. அப்படிப்பட்ட நூலைக்கொண்டே இப்போதுள்ள சித்தாந்த சைவரும சுயவாராய்ச்சியின்றி அத்துவிதிகளை யிகழ்ந்து வருகின்றார்கள். வேற்றுமதஸ்தர் தமதுமதத்துக்குமாறுனதும் மேலானதுமான அன்னியமதஸ்தரையெல்லாம அஞ்ஞானிகளென்றுகூப்பிடுகின்றார்கள். இதனால் ஒருமதத்தவர் மற்றொரு மதத்தவரைக் குறைவாகக்கூறுகின்றாரென்பது விளங்குகின்றது. அங்ஙனமே உமாபதிசிவாசாரியாரும் அவர் போன்ற பிறரும் அத்துவிதியை "மாயாவாதப்பேயர்" என்றும், இன்னும் இவ்வாறு பலவும கூறியிருக்கின்றார்கள். சுந்தரர், தமமினத்தார் கூறுவதைச்சொன்னால் அத்துவிதிகள், தம்மினத்தார் கூறியதைச் சொல்லுகிறார்கள். இதிற்பயனென்ன! உமாபதிசிவாசாரியார்வாக்கு இவருக்கும் இவர்போன்றாருக்கும் குருவாக்கியமாயிருக்கலாம். மற்றவர்க்குக் குருவாக்கியமாயிருக்கவேண்டிய அவசியமின்றே. நமக்கு உமாபதிசிவமும் இவரும் பூர்வபக்ஷகட்சியிற் சேர்ந்தவர். நமது மறுப்பு அவர்க்கும் இவர்க்குமே. அங்ஙனமாகவுமாபதிசிவாசாரியார் சொல்லிவிட்டாரென்றும், அவர் மாயாவாதிகளென அத்துவிதிகளுக்குப் பெயரிட்டாரென்றும் அத்துவிதிகள் அதைமறுத்து ஜாடையாய் நழுவுகின்றார்களென்றும் சுந்தரர் கூறுவது எவ்வளவு தெரியாமையைக் காட்டுகின்றது பாருங்கள்! இப்படிப்பட்டவரெல்லாம் வாதஞ்செய்யவரின் வாதமுறைப்படி யெப்படி வாதஞ்செய்யக்கூடும்? ஒருமதவாதிசொல்வதை மற்றொரு மதவாதி ஒத்துக் கொள்ளாவிடில் ஜாடையாய் நழுவுவதாய்ச்சொல்லலாமோ? சொல்லலாமென்னின் அத்துவிதிகள் சொல்லுவதை இச்சித்தாந்த சைவர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே. அதனால் சித்தாந்த சைவர் ஜாடையாய் நழுவுவதாய்க்கூறலாமோ? அத்துவிதிகள் சொல்வதை இவர் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் இவரும் ஜாடையாய் நழுவுகின்றாரென்றே சொல்லவேண்டுமே. இது எல்லாமதத்தவருக்கும் பொதுவாயிருக்கவும் தமதுபக்ஷத்துக்குமாத்திரம் நியாயமிருப்பதுபோலவும் பிறருக்கு நியாயமில்லாதுபோலவும காட்டியெழுதுவது சுந்தரர்க்கு எள்ளளவுமாத்திரமும் சுந்தரமன்று. தாம சொல்லக்கருதிய சொல்லை மற்றொருசொல் வெல்லாமையை முன்னறிந்துசொல்லல்வேண்டும். அதுபற்றியே "சொல்லுகசொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து" என செந்நாப்போதாருங்கூறியுள்ளார். பிரதிவாதிகளுக்கு முரிததானத்தைத் தமக்குமாத்திரமுரித்தாகக்காட்டியது பற்றியே "கிழக்கு மேற்கு அறியார் வழக்குப்பேசப்புகுந்தார்" என்னும் பழமொழியை அடிக்கடிப் பிரயோகிக்கின்றோம்.

இதன்மேல் மற்றொன்று எழுதுகின்றார். அதுவருமாறு:—"உமாபதிசிவம் அருளியசிவப்பிரகாசத்தில் 'உலகுக்கு உபாதானம் இறைவனென்றெழுந்த மாயாவாதியை (அத்வைதியை) மறுத்த அவசரத்தில் எழுந்ததிருச்செய்யுளின் கருத்தைக் காவைத்தம்பிரான்கூறியபோது உலகம பிரமத்தொடுங்கிடு மென்னுங்கலதி தன்மொழியைக்கட்டுரைத்தது' என்றனர். இந்தச்சந்தர்ப்பத்தை விசாரிக்கின் பானுமூர்த்தியெடுத்துக்காட்டிய சூதசம்ஹிதைச்செய்யுளுக்கு உரை நன்குவிளங்கும்." என்பதேயாம். சுந்தரர்க்கும் இவரினத்தார்க்கும அகப்படும் பிரமாணங்களெல்லாம இவரினத்தார் சொன்னவையேயன்றி, வாதிப்பிரதிவாதிகள் அங்கீகரிக்கத்தக்க பதினென்குவித்தைகளில ஏதுமல்ல. அந்தவித்தைகளில் இவர் கொள்கைக்கு ஏதும் பிரமாணம் அகப்படாதுபோலும்! தம கொள்கையைச்சாதிப்பார் மேற்கூறியதுபோலவே படித்தாரோ! அந்தச்சந்தர்ப்பத்தை விசாரித்தால சூதஸம்ஹிதைக்கு உரைநன்கு விளங்குமென்றதேயன்றி நன்குவிளங்குகின்றதையெடுத்துச்சொன்னாரில்லை. அதைச்சொன்னால் ஜனப்பான்வீட்டுக்கோழி தானே அகப்படுக் கொண்டது போல் அகப்பட்டுக்கொள்வாரென்பதற்கையமில்லை. 'நன்கு விளங்கும்' என்று சொல்லிவிட்டதனால தம் சித்தாந்தம் உறுதிப்பட்டுப்போமா? பானுமூர்த்தியுமிங்ஙனஞ்

சொன்னாரென வைத்துக்கொள்வோம். இருபாலரும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டால் ஆவதென்ன? தோல்விதானெது? வெற்றிதானெது? இப்போது ஜாடையாய்க் கூறுவதுயாா? அதனுரையையெடுத்துச் சொல்லலாமே. சொல்லாமல் கூறிவிட்டவர்யார்? சுந்தரரன்றோ? இவர் கூறிவிட்டு, அவ்வாறு கூறாத பிறரைச்சொல்வதென்னேயோ? அதிலும் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் ஒருபதத்தை வாய்ச்சொல்லும் குற்றத்தைப் பிறமதத்தவர் ஏற்றுக்கொள்ளுதலுடைமையாயிருக்கத் தமக்குமாத்திரமில்லாமைபோல அபிநயித்துப் பிறர்மேலிலே கூறுங்குற்றத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளாமைக் காரணமாக அவர் ஜாடையாய்க் கூறுகின்றாரென்று சொல்லுவது பின்னும் விசேஷ நுணக்கமுடைய அறிவென்றோ? இவர் சுத்தசமயத்திற்கு உரை நன்று விளக்குவாராயின் இவர் பக்ஷத்துக்கு அனுகூலமின்று; முற்றும் பிரதிகூலமேயாம். சுத்தசமயத்திற்கு இவர் ஒருரை, நாம் ஒரு உரை செய்ய அதுஇடந்தருவதன்று. அதுசொல்வதெல்லாம் அத்வைதமே. அதனும் இவரது துவிதசித்தாந்தத்தை யாங்காங்கு பலவிடங்களிலும் மறுத்து அத்வைதசித்தாந்தத்தை நிரூபிக்கின்றது. ஆகலால்தான் அதனுரையை எடுத்துச்சொல்லாமல் 'கனகுவிளங்குப' எனச்சொல்லிச் சாடையாய்க் கூறுகின்றார். இந்தக்கூறுதலில் இவருக்குப்பொருத்தமெம்மாறில் [illegible].

"பெருமானிரண்டறக்கலந்ததினிகட [illegible] கைக்கொன்றிருப்பது உண்மைதான [illegible] அங்ஙனக்கோனறுகது 'கொண்டு உலகம் இன்னா[illegible]' எனறுகூறி, தமக்குமாத்திரம் மிகப்பெரிய ஆதாரமோனாத் திருமந்திரநூலேயன்னி, அதனுண்மையை யுணராமலும் [illegible] பின் அறியாமலும் [illegible] யுணராமலும் "பதியினைப்போற் பசுபாசமனாதி" என்ற திருமந்திரத்தின் பொருள் என்னை" என்று தமக்குத்தாமே ஒருகேள்விகேட்டு, அதைவிசாரித்ததில் [illegible] பக்ஷத்துக்குத்தான் பலமிருப்பதுபோலவும் அத்துவிதிகளுக்குப் பலமில்லாததுபோலவும் நடித்து, இதனுடன் அத்துவிதிகளை ஜெயித்துவிட்டதாக விபரீதமடைந்து "விராசிதக்கடங்குவாராக" என்றுங்கூறிவிட்டார். இதிலெபெருமானுடன் ஞானிகளிரண்டறக் கலந்ததிலென்பதொன்று வரைந்தனரன்றோ? கலத்தலென்பது யாங்ஙனம்? பொருளும் பொருளும் கூடியிருப்பதுபோலா? பொருளும் குணமும் அல்லது தொழிலும் ஒன்றுபடயிருப்பதுபோலா? பொருளும் பொருளும் கூடியிருப்பதுபோலென்னின் இரண்டுபொருள் கூடியிருக்குமானால் இரண்டு இரண்டாகவிருக்குமேயன்றி யிரண்டறாது. இரண்டுகலவேயானால் [illegible] இரண்டாக இருந்ததேயன்றி இரண்டறாது. [illegible] இரண்டு இரண்டாகவிருக்குமேயன்றி யிரண்டறாது இரண்டற்றதெனக் கொள்ளவேண்டியது. இரண்டற்றதென்றால் அதனை பிரிப்பதெங்ஙனமாகிறது? ஒன்றென்றா? மூன்று நான்கு முதலியனவாமென்றா? ஒன்றும் சரி, மூன்று நான்கு முதலியனவாமென்றாலும் சரி, இரண்டுகெட்டேயாகவேண்டும். இரண்டில் சிவம் ஒருபொருள்; ஆன்மா வேறொருபொருள். சிவமும் ஆன்மாவுங்கெட்டு ஒன்று அல்லது மூன்றுநான்குமுதலியபொருளாகவேண்டும். ஆன்மா கெட்டாலுங்கெட்டும். சிவத்துக்குக் கெடுதிசொல்லலாமா? சிவம் கெடப்போனதாக வைத்துக்கொண்டால் அதுகெட்டுப் பின்னையெப்படியாயிற்று? அதன்பேரென்ன? அரும்புகெட்டுப்பூவாய் பூகெட்டுப்பிஞ்சாய், பிஞ்சுகெட்டுக்காயாய், காய்கெட்டுப் பழமாய்ப் பழமுங்கெட்டுப் பலவிகாரமாயும் அதுவுங்கெட்டு வேறுபலதன்மையாயும் ஆவதுபோல் சிவங்கெட்டு எதுவாயிற்று? அதுகெட்டுஎதுவாயிற்று? அதுகெட்டுஎதுவாயிற்று? இதுவரையில் எண்ணிக்கையிலடங்கா அநந்தகோடி பிரமகற்பங்களானமையின் ஒருபிரமகற்பத்துக்கு ஒருவிகாரமடைந்தாலும் எத்தனைகோடி விகாரமடைந்திருக்கவேண்டியது? சிவமிப்போது எந்தவிதமான விகாரத்தோடிருக்கிறது? இனிக்காலாந்தரத்தில் எப்படிப்பட்ட விகாரங்களையடையும்? இரண்டு பொருள்கள் கெட்டதனையடைந்து ஒன்று அல்லது மூன்றுநான்குமுதலியபொருள்களாகுங்கால் அவை கண்டப்பொருள்களாகவேயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் இரண்டென்கிற வரம்புஏற்படும்போது இரண்டில்லாத இடமிருந்தாலன்றி வரம்பு ஏற்படாது. இரண்டில்லாத இடமேற்படும்போது சைசிவம் ஆன்மாவாகிய இருபொருள்களும் கண்டப்பொருளாய்விடும். ஒருபொருள் பரிபூரணமானால் மற்றொருபொருளிருக்க இடமில்லையமையால் அகண்டமான சிவத்தினின்றும் அகண்டமான ஆன்மா இருத்தலும் அவைகளெல்லாம் கெட்டுவிட்டு ஒன்று அல்லது மூன்றுநான்குமுதலியனவாதலும் கூடாதாகவே கூடுமென்றேனைத்தக்கொள்வோம். வைத்துக்கொண்டாலும் பின்னும் பெருமஅனர்த்தம் நிகழ்கின்றது அதைக்கூறுவாம். இன்றுஒரு ஆன்மாவானது சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்து ஒன்றாகவோ மூன்றுநான்குமுதலியனவாகவோ ஆயிற்றென வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டறக்கலக்கும்போது இரண்டினுடைய தன்மைகெட்டுவிட்டது. அச்சைஇரண்டில் சிவமொருபொருளானமையின் சிவமும் தனதியற்கைத்தன்மை கெட்டது. நாளைமறுநாள் ஒருஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தது. அப்போதும் ஒருமுறை சிவத்துக்கு அப்போதுள்ள தன்மைகெடும். நாளைமறுநாள் ஒருஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தது. அப்போதும் சிவத்துக்கு அப்போதுள்ள தன்மைகெடும். இவ்வாறு ஆன்மாக்கள் முத்தியடையும்போதெல்லாம் சிவத்துக்குச் சிவத்தன்மை கெட்டுக்கொண்டேவரும். ஆன்மாக்களித்தனைகோடியென அளவிடமுடியாது சமுத்திரத்தின்மணலையெண்ணினாலும் எண்ணலாம்; சமுத்திரமுதலிய ஜலம் இத்தனைதுளியென்றெண்ணினாலும் எண்ணலாம்; ஆன்மாக்களித்தனையென்றெண்ண எவராலுமாகாது. அவ்வளவு ஆன்மாக்களும் முத்தியடைந்தேதீரும். முத்தியடையும் அந்தந்தக்காலத்திலும் சிவமானதுகாத்திருந்து கெட்டுப்போய் இரண்டறக்கலக்கவேண்டும். இரண்டறக்கலத்தலென்பதில் இரண்டற்றால் ஒன்றேயாமன்றி மூன்றுநான்குமுதலியனவாதல் தப்பு சித்தாந்தமன்றென்பாராயின் அதுவே ஆக்ஷேபத்தில் ஒன்றாகவும் கூறப்பெறுகிறதனால் ஒன்றாகவென்பதற்கேனும் சமாதானஞ்சொல்லவேண்டியது அவர்பாரமேயாம்.

இனி "இரண்டறுதலென்பதும், ஒன்றுதலென்பதும் உபசாரம், இரண்டுபொருளிருத்தல்தானுண்மை என்பாராயின் அப்போது சிவம் ஒருபொருள், ஆன்மாவொருபொருள் ஆகவிருபொருள்கள் இருக்கப்போகது, ஒன்றிருந்தவிடத்தில் மற்றொன்றில்லையென்றதற்கிடனாகி, சிவமும் கண்டப்பொருள், ஆன்மாவுங்கண்டப் பொருளாதல் வேண்டும். இனி மற்றொருவிதமாய்ப் பார்ப்போம். அகண்டபரிபூரணமான சிவம், கண்டப்பட்டு, தானென்னும் ஆன்மத்தொகுதியெனவுமாகி, முத்தியிலேகமாகின்றதென்னின் இங்ஙனங்கூறுவதனால் பலகுற்றங்கள் நிகழும். சிவம் பலபொருள்களானால் சிவமும் கண்டப்பொருளாகும்; ஆன்மாவுங்கண்டப்பொருளாகும். மேலும் ஒரு பொருள் பலபொருள்களாகிறதானால் அதுகண்டப்பொருளாகுமேயன்றி அகண்ட பரிபூரணப்பொருளாகாது. கண்டமான கழியொன்றையெடுத்துப் பலவாகச்செய்யலாம். அகண்ட பரிபூரணமான ஆகாயம் பலவாய்க்கண்டப்படுமா? மேல் மூடியிட்டதும் நீர் நிறைந்ததுமான ஓர் புட்டியிலிருக்கும் நீர் அந்தப்புட்டிக்குள்ளாகப் பலவாய்ப்பிரியுமா? பிரிகிறதற்குத்தானில்லா இடம்வேண்டுமே. பிரிகிறதற்கேயிடமில்லாததால் பிரிந்துகூடுமென்று கூறுதலெங்ஙனம்பொருந்தும்? ஆதலால் சிவம், ஆன்மாக்களாகப்பிரியுமென்பதும் பெயர்ந்ததும், ஒன்றுமென்பதும் யுக்தி அநுபவவிரோதமாம். பிரிந்துகூடுமென்பதிலின்னும் ஒருகுற்றமுளது. அதையுங்கூறிமுடிப்பாம். சிவமானது ஆன்மாக்களாகுமானால் ஆன்மாக்களெல்லாம் சிவமேயாமென்று சொல்லுதற்கிடனாகி, ஆன்மாக்கள் சஞ்சித ஆகாமியப்பிராரத்தவசப்பட்டுழலுவதைத் தோற்றத்திற்பிறந்து, அநுபவிக்கும் சுகம் துக்கம் சுவர்க்கம் நரகமாதிகளெல்லாம் சிவம் அநுபவிப்பதாகவே சொல்லவரும். இப்படிப்பட்ட கருமங்களை அநுபவிக்கத்தக்கப் பூர்வ, சிவத்துக்குக் காமம் இருந்திருக்க வேண்டும். சிவம் ஆன்மாக்களாவதற்கு முன் சுருமமிருந்ததாய்க் கூறவொண்ணாது. ஏனெனில் சிவமோ நிர்க்குண, நிரவயவ, நிச்சல, நிர்மல, நிஷ்க்ரிய, நிராகார, நிராமய, நிராதார, நிர்விசேஷ, நிர்த்தொந்த, நித்தியமுக்த, நிர்விகார, நிரஞ்சன, நிஷ்கள, நிராலம்ப, நிஷ்பிரபஞ்ச பொருள். அப்படிப்பட்ட பொருள், காம வெகுளி மயக்கவசப்பட்டு சர அசரங்களாகப் பிறந்து, புண்ணியபாவங்களைச்செய்து, சுவர்க்க நரகங்களையடைவது நியாயமாகுமா? இதுவரையில் இரண்டறக்கலந்த ஞானிகள் சங்கதிதான் வெளியாயிற்று.

இதன்மேல் "ஞானிகளுக்கு உலகந்தோன்றுகிறது உண்மைதான் அங்ஙனந்தோன்றுவதைக்கொண்டு உலகம் இல்லாமற்போய்விடுமோ?" என்று ஒருகேள்விகேட்கிறார். இது நல்லகேள்விதான். நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டால் உருவங்கள் தோன்றவில்லை. தோன்றாவிடில் உருவங்களில்லாமற்போயினவா? இருக்கின்றனவென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படியே ஞானிகளுக்கு உலகந்தோன்றாவிடினும் இருக்கின்றதென்றே சொல்லவேண்டும். இதுதான் அவர்கருத்தென விளங்குகின்றது. ஞானிகளுக்கு உலகந்தோன்றவில்லை; ஏன் தோன்றவில்லை; காரணங்களில்லாமையால் தோன்றவில்லை. எங்கெங்கே காரணங்களுளவோ, அங்கே அங்கெல்லாம் உலகந்தோன்றும். எங்கே எங்கே காரணங்களில்லவோ அங்கேயங்கேயெல்லாம் உலகந்தோன்றாது. காரணமில்லாக்காலத்து உலகு தோன்றாவிடில் உலகு இருந்தேதோன்றவில்லையா? இல்லாமலே தோன்றவில்லையா? இருந்தேதோன்றவில்லையென்னின் காரணமில்லாக்காலம் சுழுத்தி, மூர்ச்சை, சமாதிகளாம். இக்காலங்களில்தான் உலகந்தோன்றாமலிருப்பது. சுந்தரா, தோன்றுதலைக்கொண்டு உலகமில்லாமற்போய்விடுமோ, என்றதனால் தோன்றினால் உலகமுள்ளதென்றே அவசியஞ்சொல்லவேண்டும்போலும். அங்ஙனமாயின் கயிற்றின்கண் தோன்றும் அரவும் இப்பியின்கண் தோன்றும் வெள்ளியுமுள்ளனவாமோ? "அவைதோற்றமன்றியுண்மையல்ல; உலகமவ்வாறல்ல; உண்மையாம்" எனின் உலகங்காரியமென்று சுந்தரரொத்துக்கொள்வார். அந்தக் காரியத்துக்குமுதற்காரணம் மாயையென்றுமொத்துக்கொள்வார். காரணமான மாயையின்கண் உலகு உள்ளதா (சத்தா) இல்லதா? (அசத்தா?) உள்ளதில்லதா (சதசத்தா?) இக்கேள்விக்குச் சமாதானமெப்படி? காரணமான மண்ணின்கண் காரியமான குடமெப்படியோ, அப்படியே காரணமான மாயையின்கண் காரியமானவுலகமாகும். மண்ணின்கண் குடம் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? சத்தென்னின் எதுசத்தோ அது முக்காலத்துமிருத்தல்வேண்டும். குடம் முக்காலத்துமுள்ளதா? குடம் விளைதற்கு முன்னும் அழிதலுக்குப் பின்னும் இல்லையென்பது திண்ணம். மத்தியகாலத்திலேனும் உள்ளதேயென்னின் மத்திய காலத்திலும் மண்ணின்கண் விளைந்த தொழில் மாத்திரமுளதேயன்றிப் பொருளில்லை. தொழில் பொருளாகாது. அந்தத்தொழில்தானுமுளதோவென்னின் அதுவும் அபாவமதான் ஏனெனின் எந்த மண் விளைந்ததெனத் தனித்தனியெடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஒருமண்ணேனும் விளைந்ததாகக்காணப்படவில்லை. ஆதலால் குடமென்பது தோற்றமேயன்றிப் பொருளன்று. "விளைதற்கு முன்னரும் அழிதலுக்குப் பின்னரும் குடமில்லையென்று கூறப்படாது, உள்ளதென்றே சொல்லவேண்டும். அதாவது காரியமானது காரணத்தில் அடங்கியிருக்கின்றதாகக் கொள்ளவேண்டும்" என்னின் காரணத்திலடங்கியிருக்கின்றதென்பது பிரத்தியக்ஷமா? அநுமானமா? "கண்ணுக்குப்புலப்படாமையால் பிரத்தியக்ஷமன்று; அநுமானமே" யெனின் அநுமானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷம் வேண்டும். பிரத்தியக்ஷம் கடந்தான. "மத்தியகாலத்தில் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சகடமிருக்கிறபடியால் உள்ளதுபோகாது" என்னும்படியாயதனால் விளைதற்கு முன்னும் அழிவுக்குப் பின்னும் தோன்றாவிடினும் காரணத்தில் சத்ரூபமாய் அடங்கியிருக்கின்றதென்று அநுமானிக்கவேண்டும்; காரணத்திலில்லையென்னின் விளைந்தபின் குடம் அரியாயாமல்லை "இல்லதுவாராது" என்னும் நியாயப்படி குடமில்லதாயின் வாராமற்போகாது வந்திருக்கையால் இருந்தே வந்திருக்க வேண்டும்" என்னின், விளைதற்கு முன்னரும் அழிதலுக்கு முன்னரும் குடமிருந்ததென்று அதற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தைக்கொண்டு, விளைதற்கு முன்னரும் அழிதலுக்குப் பின்னரும் காரணத்தில் சத்ரூபமாய் அடங்கியிருக்கிறதென்று சொல்லி அநுமானிக்கத்தகுமா? பிரத்தியக்ஷமென்று சொல்லும் மத்தியகாலத்திலேயே கடத்துக்குப்பொருளில்லையென்றும் விளைதலாதிதொழிலும் தோற்றமா

மென்றும் நியாயத்தால் காட்டிமுடித்தோமாதலால், காரணமான மண்ணின்கண் குடம் சத்திருபமாய் அடங்கியிருக்கிறதென்றும், அது அநுமானமென்றும் கூறுதற்கு அணுத்துணையும் நியாயமின்று. பிரத்தியக்ஷம் சத்தாயிருந்தாலன்றி அநுமானஞ்சத்தாகாது. புகைசத்தாயிருந்தாலன்றி நெருப்புச் சத்தாகாமைபோல. ஆதலால் குடம்முக்காலத்தும் அசத்தாம். பிரத்தியக்ஷமான குடமே அசத்தானபோது, அதுமண்ணினிடத்துச் சத்திருபமாய் அடங்கித்தோன்றுமலிருக்கின்றதென்று சொல்லி அநுமானிப்பது எங்ஙனங்கூடும்? இதனால் காரியம் அசத்தென்றும் வெறுந்தோற்றமேயென்றும். அப்படியே குடமும் அசத்தென்றும் வெறுந்தோற்றமேயென்றும் இதன்படியேயுவமேயமானவுலகும் அசத்தென்றும் தோற்றமேயென்றும் சித்தாந்தமாயினவாறறிக.

இனித்தோற்றமானவுலகமும் கரணமிருந்தாலன்றிக்காணப்படுவதில்லை. கரணமில்லாக்காலத்து உலகம் உள்ளதா! இல்லதா? நாமதினந்தினம் அநுபவிப்பது சுழுத்தியவஸ்தை. அந்த அவஸ்தையில் கரணமில்லை. கரணமில்லாமையால் உலகந்தோற்றவில்லை. இருந்துதோற்றவில்லையா? இல்லாமற்றோற்றவில்லையா? சுந்தரர், "சுழுத்தியவஸ்தையில் உலகந்தோன்றாதாயின் சாக்கிரத்திலிருப்பவர்[illegible] தோன்றாமற்போய்விடுமோ" என்று கேள்விகேட்[illegible]ல கரணங்களில்லாக்காலத்தும் உலகமுள்ளதெ[illegible]மென்பதெனத்தெரிகிறது. சுழுத்தியவஸ்தையில் உலகமுளதென்பது பிரத்தியக்ஷமா? அநுமானமா? பிரத்தியக்ஷமென்னின் இந்திரியக்காட்சியே பிரத்தியக்ஷமானதாலும் சுழுத்தியில் இந்திரியமில்லாததாலும் பிரத்தியக்ஷமென்றுரைத்தல் கூடாது. அநுமானமென்பாமெனின் பிரத்தியக்ஷமின்றி அநுமானம் நிகழாது. ஆதலால் சுழுத்தியவஸ்தையில் உலகமுண்டென்பது பிரத்தியக்ஷமுமன்று; அநுமானமுமன்று. சாஸ்திரப்பிரமாணமென்று உரைப்பாமென்னில் சாஸ்திரங்கள் சாக்கிரத்திலேயே உலகம்பொய்யென்றும் கானனீரென்றும் கயிற்றரவென்றும் சொப்பனக்காட்சியென்றும் இந்திரசாலமென்றும் கூறுகின்றமையால் அதுவும் பொருந்தாது. சாக்கிரத்திலுலகமிருப்பதால் அதுகொண்டு சுழுத்தியிலுமிருக்கிறதென்றுசொல்வாமெனின்சாக்கிரத்திலுலகந்தோன்றுவதற்கும் சுழுத்தியிலதோன்றாமைக்கும் காரணமேற்பட்டால் இந்தசம்சயமொழியும். இதுவிஷயமாகப் பாணுமூர்த்தியவர்கள் மகாவிகடதூதனில் வரைந்தவிஷயத்தை யிங்கணடியில் எழுதுகின்றோம். அதைப்பார்த்தால் யாவும்விளங்கும்.

மகாவிகடதூதன் 92-ஞ்த்து நவம்பர்மீ 5வ பத்திரிகை—

"சுழுத்தியவஸ்தையில் உலகந்தோன்றாதாயின் சாக்கிரத்திலிருப்பவர்க்கு உலகந்தோன்றாமற்போய்விடுமோ" என்றார். சுழுத்தியவஸ்தையிலிவ்வுலகு காணப்படாதிருப்பது யாவருக்குமனுபவம் அப்படிப்பட்ட உலகுசுழுத்தியில் இருந்து காணப்படவில்லையா? இல்லாமற்காணப்படவில்லையா? இந்தக்கேள்விக்குப் பதில் கூறுவாம். சுழுத்தியிலுலகு உளதென்பவர் பட்சம்.—நீரிலிருக்கும் அதிநுட்பமான பூச்சி நம கண்ணுக்குக் காணப்படுவதில்லை, சிறிய உருவைப் பெரியவுருவாகக்காட்டும் பூதக்கண்ணாடியைக்கொண்டு பார்க்குமளவில் அந்தப்பூச்சி தெரிகின்றதல்லவா? அக்கண்ணாடி இல்லாக்காலத்து அப்பூச்சி காணப்படாமற்போயினும், அப்பூச்சி இல்லையென்று சொல்லுவதற்கு அமையாது. உள்ளதென்றேகூறத்தகுமென்க. அதுபோல மனமில்லாமலிருக்குஞ்சுழுத்தியவஸ்தையின்கண் உலகங்காணப்படாதேனும் உள்ளதேயென்றே சாதிக்கப்படுமென்க. இவ்விடத்தில் கண்ணாடிஸ்தானத்தில் மனமும், பூச்சி ஸ்தானத்தில் உலகுமாம். கண்ணாடியில்லாக்காலத்துப் பூச்சி தோன்றாவிடினும், அது உள்ளதாகக்கொள்வதுபோன்று மனமில்லா சுழுத்திக்காலத்து உலகு தோன்றாவிடினும், உலகு உளதென்றே கூறத்தகுமென்க. சுழுத்தியிலுலகு இலதென்பவர் பட்சம்:—ஒருமனிதனுக்குப்பைத்தியம் வந்தவிடத்து அதற்குமுன் இல்லாதவஸ்துக்களெல்லாம் உள்ளனபோற் காணப்படுகின்றன. அந்தப்பைத்தியம் போனவிடத்து அந்தப்பொருள்கள் காணப்படவில்லை இவ்விடத்தில் பைத்தியஸ்தானத்தில் மனமும், பொருள்கள் ஸ்தானத்தில் உலகுமாம். பைத்தியமில்லாவிடத்துப்பொருள்கள் உளவாகிக்காணப்படுவதில்லையா? இலவாகிக்காணப்படுவதில்லையா? இக்கேள்விக்கு இலவாகிக்காணப்படுவதின்றென்றே கூறத்தகும். இதுபோன்று சுழுத்தியின்கண் இலவாகிக்காணப்படுவதின்றென்றே கூறத்தகுமெனக. இவ்விரண்டுபட்சத்தாருங்கூறிய உவமானங்களால் நீரின்கண்ணுள்ள பூச்சிக்குக்கண்ணாடி துணைக்காரணமாயும், பைத்தியக்காரனுக்குக்காணப்படும் வஸ்துவுக்குப் பைத்தியம் முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமாயிருக்கின்றன.

அவ்வாறே உலகிற்கு மனம் துணைக்காரணமென்று சொல்லப்படுமோ? முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமென்று சொல்லப்படுமோ? துணைக்காரணமென்று சொல்லத்தகுமெனின், முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமென்று ஏன் சொல்லப்படாது?

கண்ணாடியில்லாக்காலத்துப் பூச்சியுளதென்று கூறுவது பிரத்தியட்சமன்று; அனுமானமே. அனுமானம் பிரத்தியட்சமின்றி நிகழாது. அதற்குப்பிரத்தியட்சமியாது? காரணமாய்ச் சிறிதாய் நமமுடைய கண்ணுக்குப் பிரத்தியட்சமாய்ப் புலப்படுஞ் சிறியவுருவைமேற்படி கண்ணாடி பெரியவுருவமாய்த் தோற்றுவிக்கின்றமையால் இந்தக்கண்ணாடி சிறியவுருவைப் பெரிதாகக்காட்டும் பூதக்கண்ணாடியென்று நாம் பிரத்தியட்சமாயறிகிறோம். அதுபற்றியே நீரினிடத்துள்ள பூச்சி கண்ணுக்குத்தோற்றாக்காலத்தும் அது கண்ணால் கிரகிக்கப்படாத அதிநுட்பமான பூச்சியாயிருக்கவேண்டுமென்று அனுமானிக்கின்றோம். கண்ணால் பிரத்தியட்சமாயக் காணப்பட்ட சிறியவுருவை கண்ணாடி பெரியவுருவாகக் காட்டாவிடில் கண்ணுக்குப் புலப்படாப்பூச்சி கண்ணாடியில்லாக்காலத்து நீரின்கண் உளதாமென அனுமானம் நிகழாது. கண்ணாடியில்லாக்காலத்துக் கண்ணுக்குச் சிறியவுருப்பிரத்தியட்சப்படாவிடில் கண்ணாடியில்லாக்காலத்து நீரின்கண் பூச்சியுளதென அனுமானம் நிகழாது. அவ்வாறே மனமில்லாச்சுழுத்தியவஸ்தையின்கண் உலகு உண்டாமென்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

மற்றது பின்வரும்.

ஒம்

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௩-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஹு கார்த்திகைமீ௳ ௩௨ இலக்கம் ௧௧

வேற்றுமையிலுந்துணை.

அரக்கோணவாசியார் அந்தணர்விளக்க மறுப்பின்மேல்மறுப்பு.

338-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

...ரிபவர்தனை யாதி வழக்குகளை யுடம்பெடுத்துக்கொண்டாமென்றபடி, உண்மையென்று சமூகிக கொண்டாரில்லை. அதனை உண்மையெனக்கொள்ளின் தமதுபக்ஷம் காற்றாய்ப்பறந்துவிடுமென்றஞ்சினரோ? அந்தவழக்கை ... உலகத்தில் சாதாரணமாய் வழங்கிவரும், ... கதைகோட்பாக கண்டுகளித்தனமேரவறிவோம். யாதாயினுமாதக யாங்காட்டியது நூற்பிரமாணமேயாகையால் எமது ஆகமப்பிரமாணத்துக்கு முன்னர், இவரது யுக்திப்பிரமாணங்களெத்தனை கோடிகளாயினும் நிலைகெட்டழியுமென்பதே திண்ணம். "நாசறுமுறையிம்மானத் தடங்கிடாப்பொருளைக்காட்டும்" என்னுஞ்சித்தியாரிற் போந்தசெய்யுளால், ஆகமப் பிரமாணத்தின்மகிமை விளங்குதல்காண்க.

ஸஹிஷ்வக்ஷத்ராஜாத காமோத்விஜை ... ராதிதாக்ஷ
... தருசா ... ராக்ஷ ... ருத்ரஷவிகாயூஜாத

என்ற மனுஸ்மிருதிவசனத்தை யாதாரமாகக்கொண்டே யாம் பிறழ்மே ஜாதிமென்மைக்குக் காரணமென்று துணிந்து கூறினோம். இதனைப் பிரமாணபூர்வமாக மறுக்காமல் தமது சொந்தயுக்திகளைக்கொண்டே மறுக்கத் துணிந்த ... யாகையால், அவர் கூறியவற்றை யாம் ... கவேண்டிய அவசியம் எம்மினுமாயினும் நாற்புலனிற்போ ... உலகத்தைத் தெளிக்க ... யாகையால் அதனைப்பற்றிச் சிலசொல்லுவாம். "பின்னரில் இக்கவியா ... க்ஷத்திரியப்பெண்களைக்கூடித் தந்தைதாயரையும், ... ணமினையும் தந்தநனிருர அவர்களுடைய ... பெண்களைக்கூடி விதுரனைத்தந்தருளினர். க்ஷத்திரியப் பெண்களிடம் பிறந்தவர்கள் க்ஷத்திரியர்களும் சூத்திர மாதிடம் பிறந்தவர்கள் சூத்திரராயிருக்கும்போக்கிஷிரு

தராஷ்டிரன், பாண்டு இவர்களில் பிறந்த விதுரனைச் சூத்திரனென்று உலகம் வித்தபடி, யாம் வியாசராகியபிராமணப் பிஜத்துக்குக்கேதாறிய மூவரும் பிஜப்பிரதானத்தால் பிராமணராயிராமல், க்ஷேத்திரப்பிரதானத்தால், இருவர் க்ஷத்திரியர்களும் ஒருவர் சூத்திரருமாயினவாறு என்னே? இதற்குப் பிறகுக்குவாரக்குவியாசனைப் பிறப்பித்த பிராமணரென்று வாதித்த நமது சாஸ்திரியார்து மதம் பொருந்தும்மையனவெய்துமாம்" என்று வினவினர். இதனுள்ளவர் நுவலாராயச்சியில்லாதவரென்பதே வெளிப்படுகின்றது. என்னெனில், மநுஸ்மிருதியென்றி பராசரஸ்மிருதியும் முதற்குலத்தவராகிய அந்தணர் நாற்குலத்துப்பெண்களையும்பட்டம் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்றும் அப்பெண்வயிற்றிற்பிறக்கும் மகவும் அதனது தகப்பன் ஜாதியாகக்கொள்ளப்படுமென்றுங்கூறுகின்றது. இன்னும் பலஸ்மிருதி வாக்கியங்களுமுள. இவற்றிற்கெல்லாம் விரோதமாக நமது அரக்கோணவாசியார் கூறும் யுக்திப் பிரமாணம் சாலச்சிறப்புடைத்தன்று. க்ஷத்திரியப்பெண்களுக்கும் வியாசருக்கும் பிறந்த பிள்ளைகளை வியாசபுத்திரர்களென்று கூறப்படுதலே நூலோர்களாயினும் உலகமுழுவதாயினும் காட்டுவாரா? விசித்திரவீரியன் புத்திரர்களென்றுமே கூறப்படுகின்றனர். வியாசர் புத்திரதானஞ்செய்தனரேயன்றி, தமக்குப் புத்திரப் பேறு கருதியோ அக்ஷத்திரியப்பெண்களைச் சேர்ந்தார்? காங்கேயர் பரியனனாதி முதலியினோர் அவரை வேண்டியிரந்து பட்டத்துக்குப் புத்திரதானஞ்செய்தருள்க வென்றனருடன் ... மையால் வியாசமாமுனிவர் அவர்கள் மனம்நடுக்கிரங்கியன்றோ அப்பெண்களைச் சேர்ந்து அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டபடி உலகையாளுமுத்தம க்ஷத்திரியர்களையவர்களுக்குத் தந்தருளினர். மறித்தும் தாயாகிய பரிமளகந்தியார் கூறினபடி க்ஷத்திரியப்பெண்களைச் சேர்ச்சென்று அப்பெண் சூத்திர மாதாயிருப்பதையறிந்தும், அவள் மனம்மேலாகியுமோர் நற்புதல்வனைப் பெறக்கருதியே அவருக்குத் வந்தனை வழிபாடுசெய்து நிறைகண்டே அவள் கருத்துக்கிரங்கி அவளுக்கும் புத்திரப் பேறளித்தருளினார்.

புத்திரதானமாகவே யளிக்கப்பட்டமையின் அவருளொருவர் க்ஷத்திரியரும, ஒருவர் சூத்திரருமாயினரென்க. ஒருவரது வேண்டுகோளில்லாமல் கிளியினிடமாக வியாசர் தந்தருளிய சுகமுனிவரை வியாசபுத்திரரென்று வழங்கப்படுமுண்மையுங்கண்டுகொள்க. வியாசர் சுகமுனிவரைக் கிளிக்குப் புத்திரதானம் பண்ணியிருப்பாராயின சுகரைக் கிளிபுத்திரரெனபதேயன்றி வியாசகுமாரரென்று சொல்லுதற்கிடமிராது. இவரது கருத்துப்போலக்கொள்ளும்பக்ஷத்தில், சுகமுனிவரை யம்பிணப பொருளென்றே துணியப்பெறுதல்வேண்டும். அங்ஙனங்கூறிற்புலவர் நகைப்பரென்று அஞ்சினாம்போலும் உலகத்தில் புத்திர சுவீகாரஞ்செய்துகொள்ளும் வழக்கமும, அதற்கென்றேற்பட்ட விதிகளுந்தமக்குத் தெரிந்த நிலைநாட்டும சுவீகாரஞ்செய்யப்பட்ட ஒருவன், தன்னைப் பெற்றவனுக்குப் பிள்ளையாகாமல், தத்துக்கொண்டவனுக்கே பிள்ளையாகி அத்தகப்பனது குலகோத்திரங்களையே தன் குலகோத்திரங்களாக வுண்மையிற் கொண்டு நடப்பதும இக்காலத்தும் பிரசித்தமாதலால், யாமகூறிய நியாயமே சிறந்ததென்க. வியாசர், திருதராஷ்டிரன, பாண்டுமுதலியவர்களைப் பெற்றதுபோலன்றிப் பராசரர், தமக்கென்றே வியாசரைப்பெற்றாராகையால வியாசர், க்ஷத்திரகோத்திர தாம்தவராதலும, தவத்தாலேபிராமணராதலுமில்லாமல், பீஜத்தாலேமனமையை யியன்மிருதிக்குச்சாரமாகயாம கூறிய நியாயத்தால, அப்பெரியாரைப பிறப்பினாலே பிராமணராக தவத்தாலேயே பெறப்பட்டாரென்று தொடுத்த நமதன்பரது தாவாதமும், பீஜத்தால உயர்வு, தாழ்விலலை யென்று கூறிய நிர்மூலவாதமும், எமது விசாரணைக்கு முன்னிற்கராணி யொதுங்கினமையால, எமது பட்சம வேரூன்றிப பொலிவெய்தியதென்று நமதன்பர் கொம்பீரமாயப பெருமை பாராட்டிக்கொண்டதும நிஷ்பிரயோசனம பெற்றொழிந்ததென்க. புராண இதிகாசங்களில அநேகர் தமது குருவாலும்பிராமணோத்தமராலும், புத்திரதானம பெற்றாரென்றுவெளிப்படுகின்றன. அப்படித் தானமளிக்கப்பட்ட புத்திரரெல்லாரும், புத்திரதானம பெற்றவர்களது ஜாதிகளாகவே கொள்ளப்படுதலும புத்திரதானமளித்த பெரியோர், தமது மனைவிமார [ஏகஜாதிப் பெண்களாயிருந்தாலும] இடமாகத்தந்த மக்கள் பெற்ற தகப்பன் ஜாதியைப்பெயனறித் தாயினது ஜாதியாகக்கொள்ளப்படுதலில்லை யென்பதும வல்லோரவாய்க்கேட்டுணர்க. பீஜம்பிரதானமென்ற துட்பூதசனது, அநாதிவழக்கேயாமென்று முன்னோர்க்கூறியிருக்கின்றனரன்றோ? யாம பீஜபிரதானம் புதுசன்றி அநாதிவழக்காயின் இவர் தொடுத்த பயனற்றவாதம புது வழக்கென்று பொருள் தருகின்று தமது பட்சத்தை நிலைகுலையச்செய்வதறியாது, சாஸ்திரியாரவர்கள் வழக்கு "எமது விசாரணையின் முன்னில்லாதடங்கினமையால்" என்று கூறிய விவரது பேதமை, பண்டிதர்பாமரர்கட்கேயன்றி நமதன்பருக்கும பெருஞ்சிறப்பையேவிளைக்குமென்க. ஆகலாலிவரது அநாதிப்பிரசங்கமும் அநாதரவுபட்டொழிந்ததாதலின இனியநாதிவழக்கென்னும வாக்கியத்தை முற்றுமமறந்து பற்றறவிட்டொழிப்பாராக. இனி அதற்குக்காரணம பீஜபிரதானத்துக்காதார பூதர்களாயிருந்த முனிவர்கள், தவத்தின் முதிர்ந்தவர்களாயிருந்தமையேயாம,, என்றாரன்றோ? அதுவும அசங்கதம என்க. எவ்வாறெனனில, பீஜபிரதானத்துக்காதார பூதர்களாயிருந்தமுனிவர்கள் தவமுதிர்ந்தவர்களாயிருந்ததே காரணமாயின், அத்தவமகிமை எக்காலத்துமொரேதன்மையாக நிலைபெறுதலவேண்டும. அவ்வாறன்றி க்ஷத்திரியப்பெண்களிடமாக க்ஷத்திரியமக்களையும சூத்திரமாதினிடமாகச் சூத்திரனையும தந்தாரன்றோ? அம்முறையே அம்பிணையாகிய கிளியினிடமாகக் கிளியைத்தராது யாவர்க்கு மேமபட்ட பிராமணரிஷியாகிய சுகரைத்தந்ததேன். இதனாலே, வியாசர் விதுரனைத் தருங்காலத்து அதிக குறைசலான தவமுடையாரும், திருதராஷ்டிரன முதலாயினரைப் பெற்றபோது தவத்தில் கொஞ்சம குறைந்தவரும், சுகரைத்தந்தபோது தவத்தின் முதிர்ந்திருந்தாரென்றேற்படுகின்றது. இங்ஙனம் வியாசரை 'வியாசயோகர்' என்றும், ஒருகாலத்திற் குறைவுபட்டிருந்தாரென்றும கூறில வைதிகர் நகையாரோ? நமதன்பரேயன்றி ஏனையோர் இவ்வாறு கூறப் பெரிதுநாணுவரென்க! இதனாலும பீஜப்பிரதானமென்னும பூர்வபட்சியாரது துர்வாதம் திரஸ்கரிக்கப்பட்டமை காண்க.

"இப்பூர்வயுக நியாயத்தைச் சிறிது யோசிப்பாம பூர்வயுகத்தில க்ஷேத்திர முயாந்திருக்க வேண்டியதிலலை யென்னும விதி, இந்த யுகத்திலழிந்ததற்குக் காரணமென்ன? காரணங் கருதாது ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதனால வருகிற யுகத்தில பிராமணனுக்கு நீசஸ்திரீகளையே மணம்புரிதலவேண்டுமென்றாவது, க்ஷத்திரியஸ்திரீகளைச் சாகஞக்குமணம்புரிதலவேண்டுமென்றாவதுஒருவிதியேற்படுத்தலுமாவசியகம, அப்போது அதுவுங் குணமாகவே நமதன்பருக்கும், அவரினத்தவர்க்கும், அங்கீகாரமாமன்றோ? இந்தக் கலியில பாட்டனும பாட்டனுமாதுங் கூடிப்பிறந்தவர்களையே பிராமணரென்று நமதன்பரொப்பினார் பார்ப்பானும வேறுஜாதிப் பெண்ணும கூடிப்பிறந்த வொருவனைப் பார்ப்பானென்றொப்பாமல சங்கரஜாதியென்றே தூக்கினார். இப்போது நிஷித்தமாயினது பூர்வயுகத்தில தௌர்வம பெற்ற அதிசயம் பூர்வயுகத்தில பீஜபிரதானமென்ற விவாதவாதம சரியன்று" என்று கூறினார். பூர்வயுகத்தில விதியாயிருந்தது இந்த யுகத்திலழிந்ததற்கு, ஜாதிசாங்கரியமும சத்தியக்குறைவும், பாபமிகுதியுமே காரணங்களாமென்று உண்மை நூலகள்கூறுகின்றன. நான்கு யுகங்களுக்குந் தனித்தனியே விதிகளும், விலக்குகளும கூறப்பட்டுள்ளன. இதனை விரிவாக்கற்றுவல்ல பெரியோரை யடைந்து ஆராய்ந்துணர்ந்துகொள்க.

இவையநாதி வழக்காதலால் அவற்றையே கடைப்பிடித்தொழுகுமெமக்கு நூதனமாகவோர் விதிவிதிக்கப்படுதல் மிகையேயாம். நூதனவழக்கையே அவாவிநிற்கும் நமதன்பருக்கேயன்றோ வருகிறயுகத்தில் சூத்திர ஸ்திரியைப்பஞ்சமனுக்கே பாணிக்கிரகணஞ்செய்வித்தல் வேண்டுமெனவும், பஞ்சமஸ்திரியைச்சூத்திரனுக்கே மணப்பித்தல்வேண்டுமெனவும் நூதனவிதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டியவசியம் வேண்டப்படும். ஏனெனில், ஆதியிலெல்லாருஞ் சூத்திரர்களாகவேயிருந்து சிலர் பிராமணர்களும், சிலர் க்ஷத்திரியரும், சிலர் வைசியருமாய்ச்சிறந்தார்களென்றும், சிலர் தாழ்ந்தகுலத்தவருமாயினரென்றும் பிரசங்கித்து ஜெயபேரிகைமுழக்கினராகையால், சூத்திரருக்கும்,புலையருக்கும் பேதமில்லையென்று ஸ்பஷ்டமாகத்துலங்குகின்றது. தமக்குச்சமானஸ்திதியிலிருக்கும் அப்புலையர்களோடு சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ள விதிகளேற்படாதது நமதன்பருக்குக்குறைவாமேயன்றி, யுகங்களுக்குத்தக்க விதிவிலக்குகள் அநாதியிலேயே அமைந்து கிடைக்கப்பெற்றவெமக்கு அநாவசியமாகுமாதலால் அவர் வேண்டியபுதுவிதி நமதன்பருக்கும் அவரினத்தவருக்குமே தூதலமவிளைக்குமெனக. இன்னுமவர்கேட்ட வினாக்கட்கு முன்னாக்கூறியிருக்கும் விடையேபோதுமாதலால் அவற்றைப்படிக்கப்படி பிரஸ்தாபித்தல் அவசியமின்று. "இப்போது நிஷித்தம்பெறறது பூர்வயுகங்களில் கௌரவம் பெற்றது அதிசயமே" என்றார். இது நூலுணர்ச்சியில்லாருக்கதிசயம் விளைப்பதேயன்றிக் கற்றுணர்புலவர்க்கங்ஙனமாகாது. இந்தயுகத்தில் தமையன் தம்பி மனைவியைக்கண்விழித்துப்பார்ப்பினும் அவளது கற்பழியுமென்றிழிவு கூறப்பட்டசெய்கை, பூர்வயுகத்திற்சந்ததிவிருத்திக்காகக்கௌரவம் பெற்றதென்னையோ! பூர்வயுகங்களில் தர்மசந்தானம்பெறுதல் மேன்மையெனக்கௌரவம் பெற்றுச்சிறந்திருக்க இக்காலத்திலிழிவாயினதேனோ? நமதன்பரே யிவற்றுக்குவிடை தருவாராக. அவர் கொடுக்கும்விடையே அவரது கேள்விகட்கும் விடையாமெனக. நூற்பிரமாணமென்னில் நமதன்பருக்கு எட்டிக்காயையொத்திருத்தலால் அவருக்குக்கடாவிடைதந்தொழிகாமென்க. இனி "உயர்ந்த பீஜகதிர்ஜோன்றிய திருதராஷ்டிரனாதியோர், தக்கவாறு தவத்தை முயலாமல் பிராமணராகாதொழிந்தனர் தாழ்ந்த க்ஷேத்திரத்திற்பிறந்தவியாசர் முதலியோர் தக்கவாறு தவத்தை முயன்று பிராமணராயினர். இந்த வியவஸ்தையால் பிராமணத்வசித்திக்குப்பிறப்புக்காரணமாகாமல் தவங்காரணமாயினதெனவேயமைவுடைத்தென்க" என்று கூறித்திருதராஷ்டிரன், பாண்டு, விதுரன், முதலியோர், தவத்தின முயலாமையாலே பிராமணராகாதொழிந்தார். 'திருதராஷ்டிரன் முதலியோரது உற்பத்திக்கு அவர்களது தாய் தந்தையர்கள் ஒத்த புண்ணியமுடையவர்களாயிராமையினால், அவர்கள் தவஞ்செய்தும்கூட தக்கபிராமணராகாதொழிந்தனர். "இனி வியாசரது உற்பத்திக்கு அவரது தாய்தந்தையர்கள்ஒத்தபுண்ணியமுடையராயிருந்தமையாக அவர் தவச்சிரேஷ்டராகிய பிராமணராயினர்" என்று இவ்வாறு கூறியிடப்பட்டார். திருதராஷ்டிரனாதியர் தாழ்மைக்கு, அவர்கள் தவமுயலாமையும், வியாசரது பிராமணத்வமேன்மைக்கு அவர் தவமுயன்றமையுங்காரணங்களாயின என்றாரே. இது ஒருவாறு பொருந்தும். அதுவுமிவர்கருத்துப்போலன்று. அவரவர்கள் செய்த பூர்வகர்மங்களேயாமெனக. பின்னர், திருதராஷ்டிரனாதியருற்பத்திக்கு அவர்களது தாய்தந்தையர் ஒத்தபுண்ணியமிலாமையையும்வியாசரதுஉற்பத்திக்கு, அவரது பெற்றோர் புண்ணியசமத்துவத்தையுந்தேடியதேன்? தாய்தந்தையரது ஒத்த புண்ணியமே, ஒருவன் பிராமணத்துவசித்தியெய்துதற்குக்காரணமாயின், அதுவேபோதுமாகையால், மீண்டுமவன் தவம்புரிந்து பிராமணத்வத்தை யேனடையவேண்டும்? ஒருவன் தான் இயற்றும் தபோபலத்தால் பிராமணனாயிடுதல் திண்ணமாயின் அவன் தன் தாய் தந்தையரது புண்ணியபலனை ஏனபேட்சிக்கவேண்டும்? சமஸ்த ஜீவராசிகளும் பூர்வஜன்மார்ஜித புண்ணியபாபங்களாலேயே, உயர்வுந்தாழ்வுமான பிறப்பையடைகின்றனவன்றித் தாய்தந்தையரது புண்ணியபாபார்ஜிதத்தைநோக்கியன்றெனக. "தாந்தாமுன்செய்தவினை தாமேயனுபவிப்பார், பூந்தாமரையோன் பொறிவழியே" என்னும் நீதிவாக்கியத்தையேனும் கூர்ந்து நோக்குவாராக. ஒருவன் தவம்புரிந்து மேன்மையடைந்தானேனும் தானெடுத்த சடலத்தாலநுபவிக்கவேண்டிய பிராரப்த வினையைப்புசித்துத்தீருமளவும் அவ்வினையொழியாது என்னும் சாஸ்திரபிரமாணத்தால் வினைக்கீடாக ஒருவன்எந்தக்குலத்திற்ஜனித்தானோ அந்தக்குலமேன்மையும் தாழ்மையும் அவனை விட்டொழியாதென்பதே சத்தியமென்க. பராசரரும் சத்தியவதியும் ஒத்தபுண்ணியபலமுடையவர்களாயின், அவ்விருவருமே பிராமணராதல் வேண்டும். அப்பொழுது பரிமளகந்தியை வலைச்சியென்றெப்படிப்பிராமணமென்றனவேகொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனங்கூறின் நமதன்பரது பிரசங்கம் பயனற்றுப்போம். மச்சகந்தியையும் பராசரனையும், ஒத்தபுண்ணியத்தால்பிராமணரெனவுங்கொள், பரங்கூறியவனையே மேவியாசர்பிறப் பொன்றேயப்ராமணரெனக்கொள்ள நேரிடுதலாலெனக. பராசரர் தவஞ்செய்து மேன்மையடைந்ததுபுராணப் பிரசித்தம். மச்சகந்தி யமுனாநதியில்ஓடஞ்செலுத்திக்காலங்கழித்தனளேயன்றி தவம்புரிந்ததாகயாண்டும் பெறப்பட்டதில்லை. பூர்வஜன்மகிருதபுண்ணியமே யென்னில், அது வியாசருக்குங்கொள்ளப்பட்டு, அவர் பிராமணராக வே ஜனித்தாரென்னு மெமது மதத்தையே நிலைநிறுத்தும். பூர்வஜன்ம புண்ணியம்பூர்வஜன்மபாபமென்றுகொள்ளுதலுமிவரது மதத்தை நாசப்படுத்தும். எல்லாருஞ் சூத்திரராகவேபிறந்து, காமதத்தாலே மேம்பட்டாரென்று நமதன்பர் பிரசங்கித்து வருகின்றமையால காமம் அநாதியெனப்பெறாதிருக்க, ஆதியெனக்கொள்ளப்பட்டு, பிரபஞ்சசிருஷ்டி புரியும் பிரமதேவருக்கே குற்றம் கூறுதலாகமுடியும். அநாதியென்றெற்பிறரால், நமதன்பரது மதப்படியேயுமெடுபட்டு, அக்காமங்காரணமாகவே, நான்குவருணங்களும அநாதியிலேயேயுண்டென்று சாதிக்கப்பட்டு நமதன்பரது கர்மப்பிராமணத்வம் அதோகதிசேர்ந்துவிடும். ஒருவனது உயர்வு தாழ்வுக்கலனுடைய பூர்வகர்மங்களையே காரணமாகக்கொள்ளின், அவன் தனது நல்வினைக்கீடாக உயர்ந்தகுலத்திலும்,தீவினைக்கீடாகத்தாழ்ந்தகுலத்திலும்

பிறப்பானென்னும் நூலவழக்கொடு முரணுதசிர்பெற்று, வீண்வழக்குகளுக் கிடமில்லாமற்போம். நூற்பிரமாணங் காட்டித்தர்க்கவாமடுகடவாதுவாதிக்குமேனைதயர்கேள்விக்கள்நிரஸ்திகளையொத்த நமதன்பர்போன்றவர்கள்கேட்கும் அசட்டுக்கேள்விகட்கெல்லாம்விடையளிக்கவேண்டுமென்பதோவசியமில்லையாயினும் மந்தமதிகள்மயங்காதபடி யொருவாறுகூறினும் யாமெடுத்துக்காட்டிய மனுஸ்மிருதிவசனத்தாற்பெறப்பட்ட பீஜப்பிரதானப்பிரசங்கம, அரக்கோணவாசியாருவலுவற்றயுகதிப்பிரமாணத்தாற்சிறிதும பாதிக்கப்பட்டதல்லையெனக. இதுவிஷயமாக அவரெழுதிவிடுத்த பல்வேறுபலபலவரிகளெல்லாங்கற்றோர்சபையிற்கணம்பெறுதற்கையானும், அவற்றுலொவ்வொருபாதகமுமில்லாதலானும், அவர்கூறியவற்றுள்ஒரு சொல்லுக்கேனும்பிரமாணமின்மையானும் அவற்றைமறுயாழித்தாமெனக. "நமது அன்பர் துவாதசதனைதப்பினுல், பூர்வயுகத்திலிருந்த ஞானஜாதிப்பெண்கள்வம்சமே இப்போதுள்ளபிராமணஜாதியென்றுகொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது. பூர்வயுகத்தில க்ஷேத்திரம பிரதானமன்று என ஒப்பியவர், மீண்டும விபரீதஞானவலைச்சியென்றதற்காகக் கண்களினிாவிட்டுக்கொண்டு பிரதாபிக்கவும்பரிதாபமெனக." என்றுகூறினர். இதென்னபேதைமை! பூர்வயுகங்களில க்ஷேத்திரமபிரதானமன்று; பீஜமேபிரதானமெனவும், இக்தயுகத்தில் அப்படிக்கொள்ளுதல் சாலாதெனவும், இது எமது கருத்தன்று நூற்றுணிபேயாமெனவும் கரதலாமலகம்போல விளங்கக்கூறியிருக்கவும், அதனைக்கூர்ந்துணராது அடங்கிநில்லாமல், தமது இஷ்டம்போலப்பூர்வயுகத்து ஞானஜாதிப்பெண்கள் வம்சமே, யிக்காலத்துப்பிராமணரெனக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறதென்று கூறியதுபாமரர் செய்கையேயன்றிப்பண்டிதர் செயலன்றெனக. இவர் நூற்பிரமாணமென்று ஆலாலமொத்திருத்தலால் அசஸ்ர மூமூ வெருங்கொழிகதுவிட்டு தம் தமது சொதநயுத்தியைப்பாமாயிகளிற்கின்றன- முதல வருணத்தார் நாலுவருணத்திலும் விவாகஞ்செய்யலாமெனறும், அப்பெண்கள் பயந்தமக்களும் தகப்பனது குலமாகவே கொள்ளப்படுகல நூற்பிரமாணமென்பதை நீண்டிம நமதன்பருக்கு நினைப்பூட்டுகின்றோம். இனியவா நாலகளெல்லாநத்வம்றனறு கூறுமதுவாதபோதும, அவ்வாறு கூறின், நமதன்பரது புதுப்பிரமாணத்தைத்தக்கூட்டிப் பெருக்கிக் குப்பையிலெறிதுதகச்செய்வதேயன்றி ஒருபோதும் மதியாரெனக. சூத்திரர்களெப்பிராமணராக்க முயன்று, அவர்களெல்லாம் பிலையமெனச்சிதைக்கதப்பகித்திவிட்டதமது பேதமைக்கேபாலகானுமபரிதாபப்படவேண்டியிருக்க, அப்பெண்களைப்போது, பீஜபிரதானபிரசங்கத்தையும், முனனேனு முன்முரணு ஒரேதன்மையாகப்பிரசங்கித்து வருமெமக்குந் துதநகறம்க்கப்புதுக்காமைகையால், அவரைப்பற்றித்தது பற்றயாரெனவே கொளளகேரிடுகின்றது. இதனைப நமதன்பா தாமனுபதிமேமாசத்திற்கே பரிதாபப்படுவதைகவிடுத்து, எமபால் பிருதியும இரக்கங்கொண்டார்போலத்துக்கித்தாா. யாம் பீஜப்பிரதானத்தால் பிராமணத்தியை க்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரமணியன்றும், வஸபாலவளாகப்பெற்றதேயன்றி அப்புணயவதியியல்பில் வலைச்சியாகாளென்றும் கூறி, நமதன்பரது விபரீதவுணர்ச்சியை விலக்கமுயன்றோம். வேம்புக்கு அமுதசூற்றி வளர்ப்பினும் அதன்கசப்பு மாறாத்தகைமையேபோல், இவர்தமது மாக்கவுணர்ச்சியை பின்மேலும விருத்தியாக்கிக்கொண்டு கலங்கித்துக்கித்தார். வீணிலே துக்கப்படுதே யிவரதியற்கையானுல் அதற்குயார்தான் என்னசெய்யலாம்! யாம்கூறியதும் பாரதத்திலவியாசர் கூறியிருப்பதனையேயன்றி யெமது சிற்றறிவுக்கெட்டியது கொண்டன்று. இனி நமதன்பர ஜகத்குருவென்றுபுகழ்ந்து கொண்டாடிய வியாசமுனிவரையும் அறியாது கூறினரென்பாரோனும.

வாசவனளித்தவிமானமீதொருபன்வசுவெனுஞ்சேதிராமமேயான், கேசரமனனம்போமவிசுமடத்திடைமனேயாள்கிரிகையைநினைந்துடல்கொழுமி, கேசமோடி தயமுருகுமக்கணத்திலகினைவறவிழந்தவீரியமெய்த, தேசவனளித்தநதயிடைதநாளத்திரமெனசசிந்தியடுதாருபால.

ஒருமுனிமுனிவாலாமகளொருத்திநீனமாயுற்பவித்துமேவான், இவையெனவதனைவிழுங்குமுன்கருக்கொண்டென்றுதிர்சாலையிலதனைப, பரதவர்வலையிலகப்படுத்தரியபாலகனொருவனுமிவளுமம, இருவருமிந்தமீன்வயிற்றிருந்தாயமுனையுமெமனுமேரெனவே.

மானவர்பதியாம்வசுவினுக்கிவரை மகிழ்வுறக்காட்டவுமகனை, மீனவனனைபமேகொடுத்தனன்கொண்டுபெயளிவனை மீண்டளித்தான், யாஞ்சினறளவுமென்பமனைன்னுமியற்கையாவினிமையின்வளாதமேதனே, முனமேமைகுயிலெபோல்வந்து மீளவுதனைசாலவலா குலைதிடைக்கலைதாள்.

எனப்பேர்ந்தவில்லிபாரதச்செய்யுட்களாலானுங்கண்டுதெளிந்து மதிமயக்கொழிந்துய்வாராக. வலைப்பெல்வளர்க்கபபெற்றமைகாறியே உபநிஷத்துப் "வியாசவைகவர்தத்சகயாயாம" என்றுகூறியதுமென்றுதெளிக. வியாசமாமுனிவர்கூறியபாரதவசனமுமெமக்குச்சாரபாக நின்று எமதுபட்சத்தைச்சாதித்தலால எமக்குத்துக்கப்படுவது காலத்திலாகுது மிலலையெனக.

இன்னுமவரும்.
இங்ஙனம்,
ஸ்ரீமதாசைவர்.

Chidambaram - printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya Press" No. - 38 Senkallooneer Pilliar koil street.

இருமல், சூலை, எரிச்சல், உஷ்ணம் நீங்கும். கண்கள் குளிர்ச்சி பெறும். விலை டப்பி 8-அணா.

வெள்ளைதீர்ப்பான்—இச்சூர்ணத்தை உட்கொண்டுவந்தால் "வெள்ளை" என்னும் மேகரோய், நீர்த்தாரைக்கடுப்பு, உட்புண், மேகவட்டை, கண்மழுக்கம், தாதுநஷ்டம் இவைகள் நீங்கும். மூத்திரம் விடுங்கால் காணும் சகிக்கமுடியாதஎரிச்சலும் நீங்கும்.—விலை டப்பி 12-அணா

கொருக்குசுருக்கும் நவநீதம்.—இந்தவெண்ணையை ஆண் பெண் குறிகளுண்டாகும் இரணங்களுக்குத்தடவிவர இரணமும், அதின் எரிச்சலும், நாற்றமும் தீர்ந்துவிடும். மற்றமேக இரணங்களும் இதன் உபயோகத்தால் ஆறிப்போகும். தேங்காயெண்ணையில் சேர்த்து தீப்பட்ட இடங்களில் தடவிவர எரிச்சல் நீங்கி சௌக்கியமாகும். விலைடப்பி 12-அணா.

பாலசஞ்சீவினி.—இதில்இரணடு அலலது, [illegible] ளுக்குக் கொடுத்துவர குழந்தைகளுக்கு உணடாகும் உபசிசம், இருமல், க்ஷயம், காசம் நீங்கும். விலை சீசா 6-அணா.

பல்பொடி.—இப்பொடியினால் காலையில பலதுலக்கிவரின் பல்குத்தல், பல்ஆட்டம், பல்ஊறுகட்டிக்கொள்ளல, அட்சரம, பற்புழுக்கள், வாய்ப்புண், வாய்நாற்றம் இவையாவும நீங்கும். பற்கள்காந்தியாயிருக்கும்.—விலை டபபி4-அணா.

மேகஜன்ஜாமாருதம்—இதை உட்கொண்டு வந்தால், கருமேகம, வெண்மேகம், குஷ்டாரம்பம், மேகத்தடிப்பு, சொறிசிரங்கு நீங்கும். பூனை, எலி முதலிய ஜெந்துக்களின் பற்கடி விஷங்கள் நீங்கும. பாதத்திலுணடாகும் ஆணி, குழி, இரணங்கள் நீஙகும். விலை சீசாரூபா 1-8-0. சிறியசீசா 14-அணா.

பாலசுகரட்சணி—இரணடுஅல்லதுமூன்றுதுளிஉள்ளுக்குக் கொடுத்துவர குழந்தைகளுக்குண்டாகும்சீதபேதி, இரத்தபேதிவாந்தி,மாாபி [illegible] ருந்துஇரததமவிழுதல,தோஷம்,சணம்,இருமல்,கக்குவான்,இருமலமுதலியவைநீங்கும்—விலைசீசா6-அணா

இரணபரிகாரி—இதைபபூசினால் தேமல்,படைகள், படர்தாமரைமுதலிய மற்றதொலி நோயகளும் கரப்பான், அக்கிசொரி பலவித இரணஙகளும, யானைச்சிரங்குமுதலியனவும் அதிசீக்கிரத்தில் சொஸ்தமாகும்—பொட்டி 11-அணா. சிறியபெட்டி6-அணா.

சிசுபோஷணி—உள்ளுககுக்கொடுததுவர பிற்காலத்தில்பலவித கோரமான நோய்களுக்கு ஆதாரமாயும் பிராணனுக்கே ஹானியைத்தரும் செவவாப்புமுதலிய நோய்களையும் நீக்கி குழந்தைகளுக்குச்சுகஸ்திதியையும்,புஷ்டியையுங்கொடுக்கும். விலை சீசா 6-அணா.

மதனாமிருதம்.—இந்த லேகியத்தை ஒரு கெக்சைககாயளவு சப்பிட்டுவந்தால் தாதுபுஷ்டியும, தேகபலமும் உணடாகும். போகம்மிகும. ஆண்மையுண்டாகும்.—விலைடப்பி ரூபா 1-8-0.

ஜீரணகாரணி.—இந்த லேகியததைக் கெச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டுவர பித்தவாயுவு அஜீரணபேதி வயிற்றுவலி வயிறு எரிச்சல்,வாந்தி, அஸ்திசுரம் யோகவெட்டை மார்புநோய், இருமல் கைகால்எரிச்சல் நீங்கும்.—விலை டப்பி 1-ரூபா.

தேகபுஷ்டிலேகியம்.—[illegible] கெச்சைக்காயளவு சாப்பிட்டுவந்தால் தேகபுஷ்டி, காந்தி, அழகு, வசீகரம், இந்திரியவிர்த்தி, நித்திரை உண்டாகும். மேகவெப்பம்,மூலக்கடுப்பு சாந்தமாகும். சீதபேதி,இடுப்புவலிநீங்கும். விலை டப்பி 1-ரூபா.

ஞானசாதன மஹாகிருதம்—இந்தநெய்யைத்தேய்த்து தலைமுழுகிவந்தால் பிததம் சமனமாகும். இரத்தஞ்சுத்தியாகும். மூளை வலியும் தெளிவும் பெறும். மனம் உத்ஸாகங்களை அடையும். புத்திகூர்மையாகும். ஞாபகசக்திவிருத்தியாகும். கபாலப்புற்று, பீநிசம் மண்டைக்கரப்பான், காதடைப்பு. காதில் சீழ்வடிதல் நேத்திரரோகங்கள் முதலியன நீங்கும். பித்தநோய்களும், பெருவயிறு, பெருமூச்சு, வயிற்றுப்பொருமல் குன்மம பலவிதவாதநோய்களும்நீங்கும், விலைபொட்டி ரூபா 1-12-0. சிறிய பெட்டி ரூபா 1.

ஹஸ்தஹரி—இந்தபரிமளதயிலததைச் சிரசில் தேய்த்துவர இரத்தக்கொதிப்பு, ஆசனக்கடுப்பு, நீாசுருக்கு கண்எரிச்சல் நீங்கும். வாலிபசேஷ்டையினால் நீத்துப்போன சுக்கிலத்தையும் மூளையையும கெட்டிப்படுத்தும். கண்ஒளிமழுக்கம் நீங்கும். தேகம தேஜஸாகும். இலட்சுமி முதலிய தெய்வகடாட்சம் வேண்டுபவாகளும் சூரியன முதலியகிரகங்களின் அசுபபலன்களைச்சாந்திசெய்ய விருமபுவோாகளும் இதை உபயோகித்துவரலாம். வைதீகாகளுக்கு அநுகூலப்படும.

விலை பொட்டிரூபா1-8-0. சிறியபெட்டி 11-அணா.

(ADDRESS)—வேண்டியவர்கள் சென்னை (தஙகசாலைவீதி தொண்டமண்டல கல்விச்சாலைக்குச்சமீபத்தில்)359-நெம்பா கிரகத்தில் (சித்தௌஷதசாலை) மானேஜரிடத்திற்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விளம்பரம்.

சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி—இது ஸ்ரீமத் அப்பய்யதீக்ஷிதாவாகள் பௌத்திரரான ஸ்ரீமத் நீலகண்டதீக்ஷிதரவர்களால்இயற்றபபட்டது. பரமசிவனது பெருமையை நனகு எடுததுப் புகழப்படுகின்றமையால், சாமபவாகளனைவரும் இதனைப்பெறவேண்டுவது அதயாவசியகம. இதனவிலை அணா 1.

வேதஸார சிவஸஹஸ்ரநாமம்—இது பரசிவபரமான பத்து ஸஹஸ்ரங்களில் வேதங்களால படிக்கப்பட்டிருக்கும் சிவவியநாமஙகளைஇனிதுவிளககபபெற்றது. இதன்விலை அணா2

புருஷஸூக்தபாஷ்யம்.—இது புருஷஸூக்தத்திற்குச் சாமபவசித்தாந்தாநுசாரிபாஷ்யம் இது அச்சிடபபடுவதற்கு முன்னரே பலசாம்பவாகளால் முன்பணங்கட்டப்பட்டு புஸ்தகங்கள் சிலவாயினமையால் வேண்டுபவாகள் அதிசீக்கிரத்திற்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இதன் விலை அணா-6

ரா. நாராயணசாமிஐயர்.

மானேஜர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விஜயத்துவஜம்.

மிகக்குறைந்தவிலையுள்ள தமிழ்ப்பத்திரிகை. ராயல் ஒரு பாரத்தில் நான்குபக்கங்கொண்டது. சென்ற சித்திரைமாதம் முதல் மாதம் ஒருமுறை சிதம்பரம் பிரமவித்தியாயந்திரசாலையிலிருந்து பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்றது. சீக்கிரத்தில் இருமுறைவரும். இதில் சைவசித்தாந்த உண்மைகளும், கிறிஸ்துமத புறமதநிராகரணமும். தேசநன்மையைக்குறித்த பொதுவிஷயங்களும் எழுதப்படும். இதுபோன்ற குறைந்தவிலைப்பத்திரிகை வேறொன்றுமில்லை.

பத்திரிகைக்கிரயம்.

தபாற்கூலியுடன்		ரூ	அ	பை
இந்தியாவிற்கு 1-க்கு		0	4	0
இலங்கைக்கு		0	7	0
10-பிரதிக்கு	ஷை	I	0	0
25	ஷை	2	5	0
50	ஷை	4	4	0
100	ஷை	8	2	0

தனிப்பத்திரிகை விலைஒருபை.

முன்பணமின்றி பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது என்பதுகண்டிப்பான நியமம்.

பத்திரிகைபெறவிரும்புவோர் அடியில்கண்டவிலாசப்படி எமக்கு எழுதிக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்ஙனம்:
சி. தாமோதரம்பிள்ளை,
பிராதிபர்,
யந்திரசாலை,
சிதம்பரம்.

Chidambaram:—printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya Press" No, - 38 Senkallooneer Pilliar koil street.

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முதுவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த [illegible]௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

[illegible] } (ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

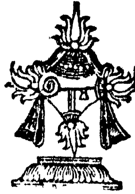

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்யா.

சிதம்பரம் நந்தன(ஞ்) கார்த்திகைமீ உ0வ

வேதாகமப்பிராமாண்யம்.

தொடர்ப்பு.

ஐய, இனி ஐந்தாம் ஏதுவைப்பற்றி விசாரிப்பாம்:—வேதங்களைச் சித்தாந்தமென வழங்குவதில்லை. ஆகமங்களோ சித்தாந்தங்கள் எனப்படுகின்றன. ஆயின் ஆகமங்கள் சித்தாந்தங்களாதலபற்றி வேதங்களிலும் சிறந்தபிரமாணங்களே' என்பது ஐந்தாவது ஏது. இக்காரணம் விசாரம் செய்யும் வரையில் மிக நன்காமேயன்றி விசாரித்திடின் நிலலாது. 'சித்தாந்தம்' எனுஞ்சொல்லை ஒவ்வொரு தந்திரப்பிராமாண்ய வாதிகளும் தத்தங்கோஷ்டிகளில் தத்தமாகமங்களுக்குப்பெயரா வழங்குவது அவரவர் மதவியல. சக்தியாகம வாதிகள் 'வைணவாகமத்திலும் சைவம் உயர்ந்தது' 'சைவாகமத்தும் சித்தாந்தாகமம் உயர்ந்தது' என்கிறாகள். சைவரோ சிவாகமங்களையே சித்தாந்தமென வழங்குகிறார்கள். இனிச் சைவர் கூறுஞ்சித்தாந்தமெனுஞ் சொல்லும உற்றுநோக்கிடில் ஆகமங்களுக்கிடுகுறியாகின்றதேயன்றிப்பூர்வபக்ஷமெனும்சொல்லுக்குஎதிர்... றப் பொருளுணர்த்துஞ்சொல்லாவதில்லை. அங்ஙனமாதலன்றி ஆகமங்கள் மோகமற்றவை, பூர்வபக்ஷங்களும் அப்பிரமாணங்களுமாகா. ஆதலாற்றான் வாயுசங்கிதையில் [illegible]: 'காமிகமாதி வேற்றுமைகளடைந்து சித்தாந்தமெனும் பேயர் பெற்றன' எனச்சித்தாந்தச் சொல் அவ்வாகமங்களுக்கு இடுகுறியேயெனத் தெற்றெனப் புலப்படுத்திய வசனமுண்டு. அவ்வசன வுண்மையாராய்ந்திடச் சித்தாந்தமெனுஞ்சொன் மாத்திரையால் மற்றவை எல்லாம் பூர்வபக்ஷங்களென்பதுமயும் அது அவ்வாகமங்களுக்குப் பெயரே என்று நன்கு புலப்படும். இதற்குதாரணங்கூறிடுவோம்:—பிரமாணமாகவுள்ள பதினெண் புஸ்தகங்கள் புராணங்கள் [illegible]ம். 'இதிகாசபுராணங்கள் ஐந்தாம்வேதம்' என்

[illegible]

பதாதி விவகாரங்களில் புராணம் எனும் பெயர் சிலநூல்களுக்கமைக்கப்பட்டது. அது ஓரேகாரணம் பற்றி அவைகளே புராணங்கள் (முதுநூல்கள்)மற்றவை எல்லாம்(வேதாகமாதிகளும்)பழைய நூல்கள் எனவாதித்தல்அழகோ? நியாயத்துக்கடுத்ததோ, அதை ஆகமப்பிரமாண்ய வாதியேனும் வேதப்பிராமாண்ய வாதியேனுமஒப்புவரோ? இங்ஙனமே ருக்குமுதலியனோன்குஉள் வேற்றுமைபெற்றதோர் பெருநூல் வேதம் என வழைக்கப்படுதலாலும், அதேபெயரை ஆகமங்களும் எடுத்து அவைகட்கே பெயரெனவழங்குதலாலும அவையொழிய மற்றவை அவேதங்களாகி ஞானக்கருவியாகாதொழிய இவ்வாகமசித்தாந்தி விடுவாரா? வேதமஎனும் சொல்லுக்கு ஞானக்கருவி எனும்பொருள் இல்லை எனமறுத்திடுவாரா? யாதுசெயவார்? வேதம் எனும் பெயா எங்கும் மேற்கண்ட நூற்பெயராய் வழங்கப்படுகின்றது. சித்தாந்தமென இவாகூறிடுமாகமங்களும் அந்நூல்களுக்கதே பெயரிட்டன. சித்தாந்தம் எனும பெயர் வேதங்களிலேனும் தருமசாஸ்திரங்களிலேனும்இதிகாசங்களிலேனும் காணப்பட்டிலது. மற்றப்புராணங்களில் மட்டுமெஓரோரிடம்காணப்பட்டது. ஆயின் இச்சித்தாந்தச்சொல்வழக்கம்தத்தங்கோஷ்டியிற்றேனமணக்குமாதலின் அதுகொண்டுமற்றவைபூர்வபக்ஷமெனல்எவ்வழியும் துணிபுரையாகாதென்றொதுக்கிடுக. மேலும் உலகத்தில் ‘சித்தாந்தம், ராத்தாந்தம், நிகமனம், நிகமம், எனுஞ்சொற்கள் ஒருபொருள் (துணிபுரை) என்பதை யுணர்த்துஞ்சொற்களென வான்றோர் வடமொழியில் அவற்றை அபபடியே வழங்குவாராயினர். இவற்றுள் நிகமம எனுஞ்சொல்லை வேதங்கட்கும், சித்தாந்தம் எனுஞ்சொலலை ஆகமங்களுக்கும குறிஈடாக்கினராக. அதன்மாத்திரையில் ஒன்று பூர்வபக்ஷமாதல் எவ்வாற்றானும் இயையாதறிக. இனிஇதுகொண்டுவேதங்களைப் பூாவபக்ஷமென்றும் ஆகமங்கள் சித்தாநதங்கள் என்றும்வாதிபபவா, அகாரணவேதத்துவேஷமும பூர்ணகமாபிமானமுமே காரணபபொருளாம எனல சொல்லாதமையும். ஆயின் இங்கெடுத்தோதிய இந்தவேது விசாரம செய்திடும் வித்துவானகள்முனநிலைபெறுதாகவே அதை விட்டொழிக. இனிமேல்விஷயத்தைக்கவனிப்பாம்.—‘வேதங்களில் ஆகமங்களிறசொலலப்படாதவிஷயங்கள்எவையுமில்லை. ஆகமங்களில்வேதங்களிற்சொலலப்படாதபலவிஷயங்களுளவாகவேமனிதர் இம்மைமறுமைஇருமைப்பயனைக்கருதிடில ஆகமங்களைப்பிரமாணம்என அவர்கொள்ளவேணடுமென்பது அடுத்தவிஷயம. இங்கு இவர் கருதிய கருததிது. வேதங்களில்ஆகமங்களில்கூறப்பட்டுள்ள தீக்ஷைமுதலிய நற்கருமங்கள் எவை

[illegible]

யும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகமங்களிலோ வைதிகமெல்லாம் நிறைந்து மேலும் அதிகம் தீக்ஷைமுதலிய சிற்கருமங்களும் ஓதப்பட்டனவாயின் ஆகமங்கள் ஓதிட எவ்விஷயமும் அறியலாம். ஆகவே வேதங்கள் ஓதல் அவ்வளவு பயனுள்ளதெனப்புலப்படாது. இதற்குச்சமாதானம்இது. எந்த தீக்ஷைவேதங்[illegible]றனவோ அதே தீக்ஷை ஆகமங்களி[illegible]. [illegible]ளில் தீக்ஷையாகமங்க[illegible] மந்திரங்களுடனே [illegible]லப்படுகிறது. ஆயின் வேதங்க[illegible]ய மே ஆகமங்களில் செ[illegible]ாகவேவேற்றுமைஎதுபற்றிஎனில், [illegible]வேற்றுமைபற்றி சில மந்திரங்கள் பிரயோ[illegible] விவகாரங்கள் வேறுபடுகின்றனவெனவுணர்க. ஆக[illegible]ில் விதிக்கப்பட்ட தீக்ஷை எல்லாவருணத்தவர்[illegible]ம் பொதுவாகலின் அச்சாமானிய சாஸ்திரத்தை வே[illegible]ல்கூறப்பட்டுள்ள தீக்ஷை முதல் மூவ்வருணத்தவர்[illegible] உரியதாகவே அது விசேடசாஸ்திரமாதலால தடு[illegible]ம். ஆதலாற்றான் ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் அவர்கள் தம்து பிரமசூத்திர பாஷ்யத்தில் பாசுபத்தியாதிகரணத்தில், 'சிவாகமங்கள் இருவகைப்பட்டனவென்றும் அவைகளுள் வேதங்கள் மூவ்வருணத்தவர்க்கே உரியனவெனவும் வேதங்களுக்கு விசேடங்கூறினர். இனி அவ்வாசிரியரே சிவாகமம் எனும் சொல் வேதாகமங்களுக்குபபொதுப்பெயர் எனவே கூறிநிற்பாராயினர். மேற்கூறியவாறெப்பினும் வேதங்களில் காணபபடாத தீக்ஷைகள் ஆகமங்களில் காண்டலால் அவைவேதங்களினும் அதிகப்பிரமாணங்களாயின் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டவக்கினிஷ்டோமம் முதல்ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரமீறுகவுள்ளயாகவிசேஷங்களும் அனேக பாகஎக்ஞங்களும் ஆகமங்களில் கா[illegible]ப்படாமைபற்றி அக்குறை குடிகொண்ட வாகமங்களி[illegible] வேதங்களே சிறந்தனவெனவும் சொல்லலாம். இனி [illegible] சித்காந்திகளான எங்களுக் கவசியமில்லை என்றி[illegible] அவரும் வைதிகரான வெமக்கும் நீவிர் கூறிடுமெ[illegible]ஷமுதலியன வேண்டுவதில்லை எனச்சொலலத்துணி[illegible]ர்போலும். உண்மையை யாராய்ந்திடில்இவ்விருநால்[illegible] இருவகைதீக்ஷைகள் சொல்லப்பட்டன. அவை[illegible]த்தில் ஒத்திருப்பதை யுற்றுநோக்கிடில்அறியலாம். [illegible]மாக:—வைதிகத்தில் அக்கினிஷ்டோமம் சுவதந் [illegible] ஓரிடமும் அத்யக்னிஷ்டோமத்தில் அங்கமாக[illegible]ம் விதிக்கப்படும். அங்ஙனமே ஆகமங்களில்சமய [illegible] ஓரிடம் சுதந்திரம் மற்றோரிடம் விசேஷதீக்ஷை

[illegible]

யினங்கம். வேதங்களில் யாகதீக்ஷைகள் நித்தியமும் காமியமும். ஆகமங்களிலும் பௌதிகியும நைஷ்டிகியுமாக தீக்ஷை இருவகை. வேதங்களில் யாசம உள்ளும வெளியுமாக இருவகை. ஆகமங்களிலும கிரியாதீக்ஷை ஞானதீக்ஷை என இருவகையுண்டு. வேதங்களில் தீக்ஷையம்சத்தில மூவரிடம சேரும. ஆகமங்களிலும சைவர் பாம்பரையில தீக்ஷைபபனபடும. வேதங்களில தீக்ஷை இமமைபபயனையும் மறுமைப்பயனையும தனித்தனியே தருவது. ஆகமங்களிலும லோகதாமிணியும சிவதாமிணியுமாகினறது. வேதங்களில தீக்ஷை உடனே தைவசரீரம அல்லது சத்தியசரீரத்தைக்கொடுப்பது. ஆகமங்களில் தீக்ஷை உடனே சுத்தசரீரத்தை யாதல் சிவசரீரத்தையாதல் கொடுபபது. வேதங்களில் வைதிகமந்திரங்களாலேயே தீக்ஷை ஆகமங்களிலும கலைகளாகச்செய்யப்பட்டசங்கிதாமந்திரங்களாலேயே தீக்ஷை. வேதங்களிலபாஹ்ய தீட்சையிற்குண்ட முதலியன அவாவபபடுகின்றன. ஆகமங்களிலும அங்ஙனமே. வேதங்களில பிராஜாபத்தியோமத்திர முதலிய விஷயங்களில் குண்ட முதலியனவேண்டுவதில்லை. ஆகமங்களிலும ஞானதீக்ஷையில அவைவேண்டபபடமாட்டா! வேதங்களை முதலில படித்தறியவதிகாரமஉபநயனத்தாலஉண்டாம. ஆகமங்களைப்படித்தற்கு அதிகாரம சமயதீக்ஷையாலுண்டாம. ஆயின் இவ்விருதிருநூலகளிலகண்டதீக்ஷைகளும வேறாயினும ஒருவகையமைபடுள்ளனவாயின் இவைகள இவவதிகாரிகளைபெனநியமிககப்பட்டன. எவ்வகைத்தீக்ஷையும்கணனுதலாருணிறைவு மேரிசெய்துகொள்ளபபடுமாகவே அதுஒருமுறைசெய்தது அதுமட்டிலொழிததிடாது, கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதல்போல அவ்வப்பொழுதும செய்துகொண்டேவரவேணடும என்பது பெரியோர்கொள்கை. இங்ஙனமிருகக வாகமஙகள வேதஙகளைக்காட்டிலும பலவிஷயங்களில ஆதிக்கமபெற்றனவெனவாதித்தல வீண அபிமானத்தாலன்றிவேறில்லை இனி ஞானத்திற்குச்சிறிதும் சமபந்தமற்றசிற்பமமுதலியவை ஆகமங்களிலஉள்ளன. வேதங்களிலஇல்லாமையால்வேதஙகளுககுககுறைவுவராதோவெனில், ஆயுர்வேதமுதலியமற்றநூலகளின் அமசம ஆகமங்களில இன்மையால அதுவுமகுறைவாமே? மேல சிற்பம சிவபூஜையின் அங்கமாகவே, அது ஞானத்தின் அங்கமேயெனச்சாதிப்பாயாகில அந்தோ! சித்தர் கைவிடாது கொண்ட வைத்திய நூல யோகத்துக்கங்கமாகாதொழிவதெப்படி? இனி ஆயுர்வைத்தியவின்மை எனுங்குறறம் வேதஙகளிலும உளளனவேனன விதணடையாடிடில், வேதஙகள் யோகத்துககுவேண்டியவரை வைத்தியங்களைச் சொல்லியே ஒழிந்தனவென்போம. காட்டவுங்காட்டுவோம். இனி அவ்விதம ஏன் ஞானாங்கமான சிற்பம சொல்லப்படவில்லையெனில், வேதத்தில கூறப்பட்டாசுவலாயனத்தில உபயோகிக்கபபடுமிங்காதிகள்சுயம்புவாயன்றிக் கற்பிதமன்றாதலின் அவைகட்குச்சிற்பம் உபயோகப்படாதறிக. ஆயின வேதங்களிலிலலாவிஷயங்களைச்சொன்னமையால ஆகமங்கள் அதிகபிரமாணமெனக்குறித்தது முற்றிலும தப்பென மறுத்தது பொருத்தமுடையதேயென்க. இனி அக்கிரவருணத்தவர் மூவரு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

க்கு வேதாகமக்கிரியைகள் இரண்டுமேஉண்டெனின் எப்படி வைதிகத்தையும் ஆகமிகத்தையும் சேர்த்திடுவதெனில் இவ்விஷயத்தில் சிததாந்தம் இருவகைப்பட்டிருக்கின்றது. சிலர் விசேஷவிதியாய வைதிகவிதியால் பாதிக்கப்பட்டுச் சாமானயவிதி யொழியும் என்பர். மற்றுஞ்சிலர் விசேஷவிதியாலகிடைத்ததை முன்செய்துமற்றதைபபின் செய்யலாம் என்பர். இவர்களுள் வேதங்களின் பெருமையை முற்றுமறிந்தமூதறிஞர் இரண்டு நிலைசகளேயுமஞரிடம் சோதக்வியையாா. ஆதலாற்றான ஸ்ரீசைவபாடியகாரரும் வேதாந்தவிசாரத்துக்கு அதிகாரம் சந்நியாஸத்தாற்றானே என்று துணிந்தோதிட்டாா. ஆயின் வேதானுசாரியானவரை ஆகமங்கள் பிரமாணங்களேஎன்றே ஏற்படுகின்றது. இனி வேதவிரோதாகமமுமமுற்றும அபபிரமாணமல்ல. வேதத்தில அதிகாரமற்றவரைநோக்கி அது பயன்படுமாதலால் எனக. கருணைக்கடலாயகண்ணுதற்கடவுள் வேதங்களே அருளி அதனுடன் ஒழியாது சர்வானுக்கிரகார்த்தமாய் ஆகமங்களேயுமஉலகத்தாாக்கருளியவற்றில் பலவைதிகதருமங்களேயுஞ்சுருக்கிஉபதேசிததும அவ்வைதிககருமங்களிலதிகாரமற்றவரைநோக்கிக்கருணைமிகுதியால அவருமமேமபாடடையவேணடிச் சுதந்தரமாய் வேதங்களேததழுவாத்திருமுறைகள்சிலவுபதேசிததருளினா. இவற்றுள் சுதந்திரதருமங்கள் காமிகாதிகளிலும் வேதானுசாரிகள் வைதிகாகமங்களிலும அதிகம ஆதலாற்றான் வாயுசங்கிதையில் "சுதந்திரம பத்துமபதினெட்டுமாரும" எனக்கூறப்பட்டதுகாணக. இனி அதனுல அபபிரமாண மனவயெனப பொருள்கோடற்பாற்றன்று. வேதங்களேததழுவிய வாகமங்களுக்குத்தபிரமாணமும, வேதங்களேததழுவிகிறகும சிலவாக்கியங்களலலாச சிலவாகமங்களிலும பேலாணப்பிரமாணமும ஆம எனறும குறறமறறதுணிபுரையாம.

மற்றதுபின்.

ஆரியாசாரரகசியம்.

விடியற்காலப்பிரகரணம்.

பிராணுயாமம்

தொடர்பு.

இப்[illegible] ரேசகம்முதலியவைகளேப்பற்றினின்கு நிரூ[illegible]வற்றின்பயனேயும் நிரூபிப்பாம. முன பிராணுயா[illegible] பொதுவியல் கூறுமிடத்தே, வெளியினின்று ந[illegible]உட்புறஞ்சென்று சரீரத்துக்குபகாரமசெய்யும் எ[illegible]ளுேம அல்லவா? அங்ஙனமே உட்புறமிருந்து வெ[illegible]காற்று உட்புறமநிறைந்தமலங்களே வெளியாக்[illegible]குபகாரஞ்செய்யும் எனபது யாருமஅறிந்த வி[illegible]னறும. இஙஙனமியற்கையில அமைந்திருப்பினும, [illegible]ரமயம மனிதன்எவனும பலதொழில செயவா[illegible]ல, கெட்டகாற்றை உட்கொள்ளவும் உட்புறமி[illegible]ல்லகாற்றைவெளியிடவும நோந்துவிடுகிறது. இங்[illegible]வறுநலவழியினறி உலகம ஆயுளிழப்பதைக்கண்[illegible]றமூாத்தி உலகத்தாருக்கு இவ்விரேசகம முதலி

[illegible]

யமுப்பகுதிகூடிய பிராணாயாமமருந்தைத்தந்தருளினார். இவற்றுள் ரேசகத்தின்பயன்வருமாறு:-உட்காற்றை வெளியிற்செலுத்திடல் ரேசகமெனப்படும். இதனால் உள்மலம் வெளியாகும்என்பது எல்லோருமறிந்தபயன். மற்றுக்கவிழ்ந்துகுவிந்துதூங்கும் இதயமலரைநிமிர்த்திமலர்த்திடல் முதலிய சிலநற்பயன்கள் யோகநூலாலறியலாம். இதுசம்பவிக்கக்கூடுமென்பதைப் பிரமாணங்கொண்டு விசாரித்திடுவாம். இதயமிருக்குமமைப்பு "தாமரைமுகுளம்போன்று கீழ்முகமாய்" என்ற வேதவாக்கியத்தால் புலப்படும். அதினுட்புறம்புகுந்த உதிரம் சுத்திபெறும் அன்றி அதனுட்புறமுதிரம்புகுந்திட இருபக்கங்களிலும் வழியுண்டு. அவ்விதயத்தில் உயிரனைத்தும் பிழைத்திட வேண்டி கடவுளால் அமைக்கப்பட்டசக்தி ஒன்றுவிரிதல் குவிதலென ஏற்பட்டிருக்கிறது அவ்விதயத்தின் இருபக்கங்களிலும் உயிர்க்குழல்கள் இருக்கின்றன அவைவெளிக்காற்றுநிறைந்திருக்குஞ்சமயம் பருப்பதால் பருத்த அந்நாடிகளால் இருபுறம் கவரப்பட்ட இதயம் சுருங்குகின்றது. அச்சமயம் அவ்விதயத்தினுள்ளிருந்த ரக்தம் நாடிகள் வழியாய் வெளிப்படுகின்றது இனிஉட்புறத்திருந்துகாற்று வெளியிற்சென்றால் அச்சமயம் சுவாசக்குழல் சுருங்க இதயம் விரியும். விரியவே அதனுட்புறம் நாடிகள்வழி உதிரம் நிறையும் இங்ஙனம் உயிர்க்காற்று உட்புகுந்தும் வெளியிற்போயுங்கொண்டும் இருக்கலால் சுவாசக்குழல்கள் பருக்கவும் சுருங்கவும் இதயமுறையே சுருங்கவும் விரியவும், உதிரம்வெளிவரவும் உட்செல்லவும் நேரிடுகின்றது. அதனால் சரீரம் விருத்தியாகின்றது உதிரத்துடன் மலங்களும் இதயத்தின் உட்புறஞ்செல்ல அங்கு ரக்தம் சுத்திபெறுவதால் அம்மலங்கள் அங்கேநிற்க அவற்றை உயிர்க்காற்று வெளியிட்டுவிடுகிறது அதுகொண்டு பிராணிகள் பிழைக்கின்றன எங்குமியற்கையிலமைந்த தொழில் நடந்துவருமாயினும் தம்முயற்சியால் நல்லகாற்றுள்ள தேவாலயம் நதிக்கரை வில்வமரத்தடி மலையுச்சி இவ்விடங்களில் நல்ல ஆஸனங்களிலிருந்து தன்சரீரத்துட்புறம் அமைந்த வாயுவை வெளியேற்றினால் இயற்கைக்குச்சிறிததிகமாக இதயம்விரியும்; அதிகம்விரிந்திட அதிகரக்தம் உட்புகும். பின்வெளியிலிருந்த நல்லகாற்றை உட்புறம் செலுத்திட இதயம்நெருங்கிக் குவிந்திட ரக்தம் உடனேசுத்திபெற்று சரீரமெல்லாம்சுழலும். இனிச்சிறிதுகாலம் உட்புறமேகாற்றைச்செலுத்தி நிறுத்திட அக்காற்று இதயவழி இரத்தக்குழல்களிலும் சென்று காலீரல் முதலியவற்றிலுமுறைந்த ரக்தத்தையுஞ்சுத்திசெய்விக்கின்றது இவ்விதம்சுத்தியெய்திய உதிரம் சிரஞ்சேர்ந்திட அவ்விடமமூளையில்நல்லுதிரம் தங்கியபொழுது அவ்விடத்துள்ளமனம் நன்குபிரகாசிக்கும் இனிநல்லுதிரசம்பந்தம்பெற்ற மனம் நல்விஷயத்தைச்சிந்திக்கும் புலன்வழிசென்று வெளிப்பொருள் உண்மையையறிந்தும் ஆனந்தானுபவஞ்செய்திடும். இக்கும்பகத்திற்குள் இதயம்நெருங்கிச்சுருங்குதல் விரிதலெனுந்தொழிலன்றிநிற்கும். அச்சமயம்நல்லுதிரம் வெளியினின்றுட்சென்ற நற்காற்றினால் மேனோக்கி மூளையையடையும். அதற்காகவேமனிதர் முயலவேண்டும். மூளையில்நல்லரக்தம் இருக்குமளவில் எமதுபுத்திநனி

[illegible]

லையிருக்கும். புலன்கள்செல்ல விஷயங்களையறிந்திடும்வலி பெறும்; ஆயுள்பெருகும்; உதிரஞ்சுத்தியெய்தும். உள்மலம் ஒழியும்; சரீரம் நிர்மலமாகும். இந்நற்குணங்கள் ஒருங்குசேர்ந்து வேறெவ்வழியிலும் அமையாவாகவே கும்பகப்பிராணாயாமகுணத்தைச் சொல்லச் சொற்களெல்லாமபோதாவாம. இனி ரேசகம் பூரகமிரண்டின்காலமும் எவ்வளவு அநுபவம நிறைந்தயோகிக்குமசமானமே. ஆயினும கும்பகமென்றுமட்டில தனது அப்பியாசத்தின் பலத்துக்குதக்கபடி விருத்திசெய்யவேண்டும். அதனாற்றான்ஒவ்வொருசரீரத்துக்கும ஆயுள்விருததிக்குமென்றேம. இனி ரேசகம் என்பதை ஒருபுறத்துநாஸிதுவாரத்தானேசெசெய்யக்கூடாது. இரண்டுநாசிவழியும உயிர்க்கின்றேம. இரண்டிடங்களிலும மலமநிறையும. ஆயின இருநாசித்துவாரங்களிலும ரேசகபூரகங்களைச் செய்தாலன்றி அவற்றின்மலமஒழியாது. கும்பகம்என்றுமட்டில இந்நாசிவழி கடந்தது. ஆகையால அதையநுஷ்டிப்பவர் ஒரேவழியில அநுஷ்டிக்கலாம. இங்ஙனம் அப்பியாஸமசெய்துவரவர கும்பகமெனும்பிராணாயாமம் மலிந்திடவே அதனலப்பிராணவாயு, வெளியிற்செல்லாது உட்புறம் தடைப்படும. ஆகவே உள்ளேநிறைந்திருக்கும நாளில்செல்லத்தொடங்கிகாலக்கிரமத்தில சுழுமுனையெனப்படும மகாசூக்ஷுமநாடியிலும்பிரவேசிக்கும். அச்சமயம ஜீவன்சரீரத்திலிருந்தும ஏதுமறியாது மெய்ந்நிலைநாடிநிற்றலானும், சரீரத்திலரத்தமஓடாது ஆங்காங்குநிறைவுற்றமையானும அச்சரீரம வெளிப்பதார்த்தங்களை எவற்றையும அசசயயும உளவாங்காது. ஆகவே அச்சரீரத்தில் அக்கினியிடினும அச்சரீரம்கெடாது. இவ்வவஸ்தையைத்தான் 'ஓனம் ... தி' "இவனை அக்கினிகொளுத்தாது" என்றுபுகழ்ந்ததுவேதம்எனக. ஆதலால மனிதப்பிறப்பை மேமபடுத்தவேண்டி ஆவசியம் கும்பகப்பிராணாயாமம்செய்யவேணடும. அதுஒரேசமயத்திலமுடியாதுபற்றி அதைமெதுவாய்காலக்கிரமத்தால அநுபவிக்கவேண்டும். இவ்வப்பியாசமும சரீரத்தின்இளமையிற்றானே ஆரம்பிக்கவேணுமேயன்றி வலிமையிலாதல முதுமையிலாதல ஆரம்பித்தால்பயன்படுவதுமிகக்கடினமாம இளமைதவிரமற்றையகாலங்கள் எவ்விதத்தும் சித்ததததை நிச்சலமசெய்யவிடாது. இனிக்கிரமமாய் அப்பியசிக்கப்பட்டு நாளுயாத்திரைப்பிரமாணமாக உண்ணின்றவாயு காலமுதல் தலைவரைநிறைந்து சுழுமுனையுட்செல்லுமென்று கண்டனர் ஆன்றோர் அச்சுழுமுனையில வாயுநுழையுமவழி இஃதெனயோகநூல கண்டுரைத்தவாறுரைப்பாம. எங்ஙனம எனிலகூறுதும். அச்சுழுமுனை என்னும் நாடியின அடியில் குண்டலினியென ஓர்நாடிவடிவம்கொண்டவாதிசத்திபால பின திருவடிவெய்திநிற்கின்றனள்.

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்

௬-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தனஞூ கார்த்திகைமீ ௨௰௨ [இலக்கம்-௨௰.

நாகைநீலலோசனிப்பத்திரிகையும் மாயாவாததிமிரபாஸ்கரமும்.

(சுந்தரர்க்குமறுமொழியுரைத்தல்)

350ம்-பக்கத்தொடர்ச்சி.

பொருளும் பொருளுமென்று கூறுவதில் இவ்வளவு ஆக்ஷேபங்களிருக்கின்றமையால்பொருளும்குணமுமென்று சொல்லலாமென்னின் பொருளுங்குணமுமிரண்டறக்கலந்ததென்பது மிகையாம். காமகூறினும் கூறுவிட்டாலும் பொருளுங்குணமும் இயற்கையாகவேயிரண்டற்றிருக்கின்றன. குணகுணிகளை யிரண்டற்றதென்று சொலல அவசியமில்லை. இப்படியேசிவத்தையும ஆன்மாவையும் முறையே குணியாகவும் குணமாகவுங் கூறுவோமானால் இவ்விரண்டும் இயற்கையாகவே யிரண்டற்றேயிருக்கும். அங்ஙனமாக அவைமுன் இரணடாயிருந்தனவாக வைத்து, பின்இரணடற்றனவெனச்சொல்வது கூடாது. சிவத்தையும ஆன்மாவையும் குணிகுணங்களாகச்சொலலின் அவ்விரணடும் அபின்னமாகும. அபின்னமாயின் ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்கும் சுக, துக்க, சுவர்க்க, நரகங்களெலலாம்சிவம்அநுபவித்ததாகவேயாகும். சிவத்தினிடத்து ஆனமாவைததொழிலாகச்சொலவோமானால ஷடிதோஷங்களிதற்கும் வரும. அன்றி நிஷ்கிரியைப்பொருளான சிவத்துக்குக்கிரியை சொலவதுங்குற்றமாம். இனனும் அநேகதோஷங்களுண்டாம. ஆதலால சிவத்தினிடத்தில் ஆன்மாவைத்தொழிலாகவுங் கூறப்படாது.

'பதியினைப்போலப்பசுபாசமனாதி' 'என்ற திருமந்திரத்தின்பொருள்என்னை!' என்று ஒரு வினாபோட்டு, இதற்கு விடை அத்துவிதிகளுக்கு அகபபடாதுபோல் களிதது, 'விசாரித்து அடங்குவாராக' என்றும் கூறி விசிராந்தியடைந்துவிட்டாரன்றோ? அத்துவிதிகளுக்கும் பதி, பசு, பாசம அனாதியென்றே இனியறிந்துகொள்வாராக. அத்வைதிகளுககுப்பதிசத்தாக அனாதி; பசுபாசங்கள் அநிர்வசனீயமாகஅனாதியாம. பதியை யீஸ்வரனாகவைத்தால அப்போது பதிபசுபாசங்களான மூனறும அனாதியாம்.

கைவல்லியம்.

அதுதானெப்படியென்றக்காலநாதியாஞ் சிவரெலலாம பொதுவான சுழுத்திபோலப்பொருந்து மவ்வியத்தந்தன்னில், இதுகாலத்துவப்பேரீசனுட்பாலவைபாலே, முதுமூல சுபாபம்விட்டு முக்குணமவியத்தமாமே.

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாமைபூரணசச்சிதானந்தகுணமாய், ஊனின்றவுயிர்தோன்று மொன்றாகுமென்றாலம் தொக்கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவர்கள்சத்தான வகைபொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதால், ஆனந்தமிது போலவெளியாக வுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே.

வேதாந்தசூடாமணி.

இந்துவினையகாதியடைந்தவைதமுழுதுமன்றயாமலிந்ததன்று,லந்திறனையொளிாவித்துக்கொள்களங்கமெனவெனையானறியேனென்று, மூந்துலகவிலகாரந்தனிலுயிரையடைந்ததனைமூடாதென்று, மந்தவுயிராலறியப்படுமென றமபிக்குாந்திரபோல்.

சீவசேதனமறைத்துத்தமயலாட[illegible]றத்திற்கெல்லாம், மேவுகாரணமாகிமாயை வி[illegible]மவிளைத்து மோக, மோவவுணர்வழித்தவித்தைச[illegible]ருகிப்போய்யுருவியாகும், வீவிலாமாயையிதற்கி[illegible]சங்கோசவிகாசமென்றும்.

பொய்யாகிச்சத்துருவப்பொருளின்வேறு[illegible]பொருளாய்த்தோற்றல், செய்யாமையா லுளதிலசு[illegible]ன்றுயவொருசேதனன்பால்,உய்யாதசிவாதியா[illegible]சுதந்திரமுமுளதுமாயை, மெய்யானதலதென்[illegible]லாபோலிலலையெனவிளம்பலன்றே.

முதலிய பலபாட லகளால்பதிபசுபாசங்கள் மூன்று[illegible]தியென்றறிந்துகொள்வாராக.

இனனும்வரும்

மாயாவாததிமிரபாஸ்கரன்.

சங்கராசாரியாரது அவதார மகிமை.

நாகைநீலலோசனியினது நந்தனஞூ ஆடிமீ 26உ பத்திரிகையின நான்காவது பக்கத்தில் "சங்கராசாரியார் பிறபபின் குழபபம" எனறொருவிஷயம. ம-ா-ா-ஸ்ரீ சூ சோமசுந்தரநாயகரெனக்கைச்சாத்திட்டாரொருவ ரெழுதியிருக்கினறார். அதில்முற்றும் தூஷணையும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்குறைவும, ஆத்திரமும, அபவாதமும், பெரியாரை அவமதித்தலுமே நிறைநதிருக்கினறன. அனுவேனும்நியாயமென்பதிலலை. அது அடியிலெழுதுஞ்சங்கதிகளால் விளங்கும்.

சங்கராசாரியர் சரித்திரங்கள்.

பிருகத்சங்கர விஜயம்:— சங்கராசாரியர் சிஷர் பத்மபாதா எழுதியது.

கேரளீயம்:—கேரளத்தில ஆசாரியர் அவதாரகாலத்தில இருந்தசேரவமிசத்தரசனது ஆஸ்தானபண்டிதரொருவராலவரையப்பட்டது.

மற்றொருகேரளீயம்:—அத்தேசத்தில் சங்கராசாரியசிஷர் மடங்களெனவழங்கும் திருசிவபுரம் வடக்கே

மடம் முதலிய மடங்களில பட்டம்பெற்றவொருவராலிய ற்றப்பட்டது.

வியாஸாசலீயம்:—வேதங்களுக்கெல்லாம் உரை செய்தமாதவாசாரியாரென்னும் வித்தியாரணிய சுவாமிக ளால்செய்யப்பட்டது

சங்கரவிஜயவிலாசம்:—அவ்வாசாரியர் சிஷர் பரம்பரையில் உதித்த சித்விலாசமுனிவர் இயற்றியது.

சங்கரவிஜயம்:— அனந்தானந்தகிரி என்பவரால் பண்ணப்பட்டது.

சங்கராப்யுதயம்:—இராசசூடாமணிதீக்ஷிதரால் இயற்றப்பட்டது.

பதஞ்சலிவிஜயம்:—ஸ்ரீராமபத்திர தீக்ஷிதரால் எழுதப்பட்டது.

இராஜதரங்கணி:— கல்ஹணமித்திரபண்டிதர் எழுதியது. இதில் விக்கிரமார்க்கன்சென்று விக்கிரமாதித் தனுக்குமுன் சங்கரா அவதாரங்குறிக்கப்பட்டது.

இவையன்றித்துவாரகா சிலாசாசனங்களிலும் சிறிது சங்கரதிக் விஜயம் சரித்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன் னும்அநேக காவியங்களிலும் சங்கரர் சரித்திரம உணடு.

சங்கராசாரியர்சிவாவதாரம்.

ஷை பல சங்கரர் சரித்திரங்களில 'சங்கராசாரியர் சிவா வதாரமென்று கூறியிருக்கின்றது. எதிகால சமபவங்களை ப்பற்றிச்சொலலும் சிவரகசியததில் சங்கராசாரியர் சிவா வதாரமென்று சொலலப்பட்டிருக்கிறதாகப பிரமவித்தியா பத்திராதிபா சொலலியிருக்கிறார். ப்ரமமவித்தியா 16 வது அனுபநதத்திலும் 17.வது அனுபந்தத்திலும் சிவரகசியம் 15.ம் அத்தியாயத்திலும் 16.ம அத்தியாயத்திலுமுள்ள சுலோகங்களைப்பஞ்சநதக்ஷேத்திரவாஸி அவாகளும, பரம ஸ்ரீ பஞர்சேஷகிரி ஐயரவாகளும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கி றாாகள்.அவற்றையாவரும் பாாத்திருக்கலாம. இவாகளெல லா மெழுதுவதற்குமுனபு ஷை சோமசுநதரநாயகா, ஷை அவதாரத்தையொத்துக்கொணடு, ஆனல் அந்தஅவதாரம சிவனடியாராகக்கூறி, அநத அவதாரம்முனபேமுடிநதிரு க்கலாமென்றும, இனியும வரலாமென்றுசொலலி,"அவர துவரலாறுமுதலியவற்றை யிவருக்கெடுததோதவேண்டிய ஆவசியகமெமக்கிலலை" என்கிறாா. பிறா சொலலும விஷ யங்களைமாத்திரமாக்ஷேபிக்கலாம; தாமசொல்லக்கடமைப பட்டிருக்கிற விஷயங்களைமாத்திரஞ்சொலலத்தமக்கவசிய மிலலையோ! பிரதிவாதியின் வக்கீல, வாதி கட்சியில்மாத் திரதோஷம் கற்பிக்கலாம; வாதிக்குமாறாகபபேசும பிரதி வாதிமாத்திரம்,வாதிவக்கீலுக்குப்பதில சொலல அவசியமி ல்லையாக்கும. இப்படிச்சொலலிவிட்டால் நியாயாதிபதியெ ன்னசெய்யவேண்டுவது!வாதிபக்ஷத்திலதான் நியாயமிருக் கிறது.பிரதிவாதிக்கு நியாயமில்லாமையாலதான் அவசிய மில்லையென்கிறானென்று வாதிபக்ஷமே தீர்ப்புக்கொடுப் பானன்றோ? அப்படியேநாயகாதமக்ஷிக்குப்பலங்காட்டாத வரையில தமதுகக்ஷி தோல்வித்தானத்தையே யெதிர்பார் க்குமென்பதற்கையமின்றெனக. இவாபக்ஷத்தைச்சொல்ல இவர்க்கு அவசியமில்லாதபோது மற்றவாபக்ஷத்தை இவர் க்குச்சொல்ல மற்றவர்க்குமாத்திரமவசியமென்னோ! அங்ங னமாக மற்றவர் சொல்வதற்குக்குற்றங்கூறவேண்டுவதேன்? பிறர்பக்ஷத்தைக்குற்றங்கூறின் அதற்குமாறாகக்கூறும்த ம்பக்ஷத்துக்கு நியாயங்கூறவேண்டும்.தம்பக்ஷத்திற்கு நியா யங்கூற இயலாதபோது பிறர் பக்ஷத்துக்குத் தோஷங் கற்பிக்கப்படாது. கொள்ளெனின்வாயைத்தி றப்பதும் கடிவாளமெனின் வாயைமூடிக்கொள்வதும் நியா யமன்றே. இவர் பக்ஷத்தைச்சொலலவேண்டிய ஆவசியகமி ல்லை யெனறதனுல் அதைச்சொன்னால் அகப்பட்டுக்கொள் வார்போல்தோன்றுகின்றது. "சந்தர்ப்பம நேரிட்டால் சொ ல்லுகிறேன்" என்று சொன்னாலும் ஒருவிதத்துக்கொவ் வும். எடுத்தோதவேண்டிய ஆவ்சியகமேயில்லை யென்றத னால் அது விஷயத்தில் நமக்குச்சந்தேகமாகவேயிருக்கின் றது. சோமசுந்தரநாயகருக்கு நியாயமிலலாமையினாலே ஆ வசியமில்லாமற்போகலாம். அவருக்கு ஆவசியகமிருக்கவே ண்டுமென்று விரும்புவாருமில்லை. நமக்கப்படிப்பட்ட கார ணமில்லாமையாலும் அதையெடுத்துச்சொல்லவேணடிய ஆவசியம் நமக்கிருப்பதாலும் நாம்சொல்லாமலிருக்கச்சரிப் படவிலலை. ஆதலால அதற்கவசியமானவற்றை யெடுத்துக் காட்டுவாம.

இவர்கூறுவதுபோல் சிவனடியாாகளாகப்பிறக்கப்போவ தாய்க்கூறுவதுண்மையே.தொடக்கத்தில்'[illegible]'என்று "வருங்காலத்தவ தரிக்கும சிவனடியாாசரித்திரங்களைச்சொல்வாம்" என ஸ்ரீ கணடநாதன் திருவாய்மலர்நதமையானெனக. "அநத அ வதாரம் முன்பேமுடிந்திருக்கலாம, இனியும வரலாம" எ ன்பதுமட்டில பொருநதாது. அதே அத்தியாயத்தில் [illegible] என்றதிலகை லியுகாதியிரண்டாயிரமவருஷங்கள்சென்றபிறகு"எனக்கால ங்குறிக்கபபட்டமையானுய [illegible] என்ற "மலைநாட்டிலசசலத்தில்"என இடங்குறிக்கப்பட்டமையா னும(மலைநாட்டில 'திருவஞ்சிக்களத்துக்கு ஈசானியத்தில் காலடியென்றும ஆலவாய் என்றும் வழங்கப்படும் ஊர்சச லம் எனப் பழைய வழக்கத்தோடிப்போதுமுள்ளது)ஸ்ரீ [illegible] என்பதில் "தனித்தனிவாக்கியங்களாக வியாச முனிவரிய ற்றிய சூத்திரங்களுக்கு அத்துவிதவுரை யிடுவார்" எனக்கு றித்தமையானும்" [illegible] என்பதில "வேதசித்தமான அத்துவி தம துவிதவாக்கியங்களால் வேற்றுமைப்பட்டமையால அ மமலையையுடைக்க வச்சிரமாய் எனது அமிசத்துடன் பிறநதவன்நீ" என்ற சிவவசனம், வெளிப்படுவதானும் இ ன்னும பல வசன உணமைகளாலுமாமெனக. "அதிலகுறி த்தகாலம் முடியவில்லை, இனித்தான் அவ்வவதாரம் வரு மென்னின அங்ஙனமாயின்பரமசிவனது திருவாக்குஅவல மாகும். இனிசசிவனடியார் என்பதால சிவாம்சமாவதெப் படியென்னின்'[illegible]'என்பதில் "என் னமிசத்தால்பிறந்தாய்" என்று கண்ணுதலார் திருவாக்கு வெளிவநதமையானும் [illegible]"பிராம ணர் மனைவியிடம் எனதமிசத்துடன்" என்று [illegible]

[illegible] பிறக்கின்ற [illegible] கொண்டுவிட்டார்கள் சங்கரர் அவதரிப்பாரென்பதாலும் சிவாம்சமுடன்மையாதலறிக. சிவாம்சமாய்ப் பிறந்தவர் சிவனடியார் திருவேடங்கோடலுரிமையேயாமென்க. அங்ஙனமே அத்துவிதஸ்தாபகரும் சிவனடியார் வேடத்தாருமான சங்கராசாரியாரைச்சிவனடியாரென்றுங்கூறுதற்கு ஏதுமாக்ஷேபமில்லையென்பதாம்.

மாயாவாதியல்லவென்பது.

சூளைவாசி நாயகர், சங்கராசாரியாரையும் அத்துவிதிகளையும் மாயாவாதி மாயாவாதி யென்று பேசுகின்றார். அப்படிப்பேசும் நாவையுள்ளடக்கும்படி, "ஓர் இந்து" என்பவர் எவ்வளவோ நியாயங்களைக்காட்டி, இவரும் 'இவரினத்தாருமே மாயாவாதிகளென்று வச்சிரத்தம்பமென நாட்டி, இனித்தனர் வுருவண்ணம் தூணுகந்நியாயஞ்செய்துவிட்டமையால் இனி வாய்திறவாமல் வாளாவிருக்கவேண்டுவதவர்கடமையேயாமென்க. இனிப்பேச நாவுளதேல் அவர் கூறியவொவ்வொன்றையும் பூர்வபக்ஷஞ் செய்து தம்பக்கத்தைத் தாபித்துக்கொள்வாராக. இதற்கிடையில் வேறே விஷயமெழுதும்போது அங்கே கொஞ்சம், இங்கே கொஞ்சம் மாயாவாதி மாயாவாதி யென நியாயமின்றிப்பேசுதல் வெற்றியை விரும்புவோர்க்கழகன்று.

சிவன் சிவனடியாராய் வருதலைப்பற்றியது.

பரமசிவன் திரிமூர்த்திகளுக்கு அதீதமென்றும் அவர் மாதாவயிற்றில் யோனிவாய்ப் பட்டுப்பிறப்பது கூடாதென்றுங்கூறி, தாம் கூறும்சிவனடியாராக மாத்திரம் அவதரிக்கலாமென்று வரைகின்றார். சிவனடியாராக வருவதானால் அதுமாத்திரமெப்படிக்கூடுமோ ? சிவன் எங்கும் பரிபூர்ணர்; நிர்மலர்; நிஷ்களர்; நிர்ச்சலர்; நிர்க்குணர்; வாக்குமனோதீதர்; ஞாதுருஞான ஞேயங்களற்றவர்; சங்கற்ப விகற்பமற்றவர். இப்படிப்பட்டவர் மாமிச நரம்பு என்பு உதிரமிமுதலிய அநுசிதசரீரத்தோடும் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய அந்தக்கரணங்களோடும் கூடி மானிடவுருவந்தாங்கி வருவதுமாத்திரங்கூடுமா? அப்படிவந்தாலும்வரட்டும். அப்படிவந்தவடிவம்காரணமா? காரியமா? எதுமுன்னில்லாதிருந்து தோன்றுகின்றதோ அதுகாரணமன்று; காரியமே. சிவனடியார் உருவம் காரியமான போது அவ்வடிவந்தோன்றுதற்கு முதற்காரணம்யாது? பரிபூரணசிவமென்று சொல்லாவிடில் வேறேமார்க்கமில்லை. காரணமான அந்தச்சிவத்திலிருந்து காரியமான சிவனடியார்வடிவம் வெளிப்பட்டுவந்ததாகவேண்டும். காரணத்தினின்றும் காரியம் வருவதுஎதுபோல்? (1)மாதாவினின்றும் குழவிவருவதுபோலா? (2)பாலினின்றும்தயிர்வருவதுபோலா? (3)விதையிலிருந்து விருட்சம்வருவதுபோலா? (4)பிம்பத்தினின்றும் பிரதிபிம்பம்தோன்றுவதுபோலா? (5)மண்ணினின்றும் கடமுண்டாவதுபோலா? (6)கயிற்றினின்றும் அரவுண்டாதல்போலா? இவைகளில்லாவிடில் வேறெதுபோல்? இந்தவுவமானங்களையெல்லா முறையே விசாரிப்பாம்.

பின்னவாதம்.

1. மாதாவினின்றும் குழவிவருவது போலென்னின் அது கூடாது. மாதாகண்டப்பொருள் ஆதலால் அவளில்லாத வேறோரிடத்திற்குப்பிள்ளைவரலாம். இவ்வுவமானப்படி [illegible]ஸ்தானத்தில் சிவனும் குழவிஸ்தானத்தில் சிவனடியாருமாம். குழவியென்பது தாயினதோர்பாகமான சோணிதமும், வெளியிலிருந்துட்சென்ற சுக்கிலமும், வெளியிலிருந்துட்சென்ற ஆகாரமுமாம். இவ்வியாராய்ந்தழித்தாயின் பாகமும், தாய்பாகம் நீங்கலாக வெளியிலிருந்துட்சென்ற சுக்கில ஆகாரபாகமும் எனவிளங்குகின்றது. இவ்வாறே யுவமேயத்தை நோக்குழிச் சிவனடியாரென்பது சிவனுடைய வோர்பாகமும், சுக்கில ஆகாரம்போன்ற பிறிதொருபாகம் சிவனுட்சென்றதுமாம். மாதாகண்டிதப்பொருளாகலின் அவளுடைய வோர்பாகமான சோணிதம் குழவிவடிவாய் அவளில்லாவிடத்தில் வரக்கூடும். சிவன் பரிபூரணராகலின் சிவனுடையவொருபாகம் அவரில்லாவிடத்திலெப்படிவரக்கூடும்? அவரில்லாவிடமின்றே மாதாவினது வயிறு கெட்டியல்லாத புரையுடையதானதாலும் மாதாகண்டப்பொருளானதாலும் மாதாவில்லாத பிறிதொரு இடத்திலிருந்து சுக்கில, ஆகாரங்கள், புரையுள்ள மாதாவினுதிரத்திற்சென்று சோணித சுக்கில ஆகாரங்கள் ஒன்று கூடி, குழவியாய்வெளிப்படலாம். சிவன்கெட்டிப்பொருளன்றோ? புரையுள்ளபொருளோ? அந்தப்புரையில் பிறிதொரு பொருள்சென்று சிவனுடையபாகமுஞ்சேர்ந்துசிவனடியாராய் வெளிப்பட்டதோ? மாதாவின் சோணிதம்போல் சிவனுடையவோர் பாகமானால் சுக்கில ஆகாரங்கள் போலமற்றப் பொருள் வேண்டுமே. அதுவுஞ்சேர்ந்தாலன்றோ சிவனடியாராய் வரலாம். அந்தப்பொருள்யாது? சித்தா? சடமா? சித்தானால்ஞானமயமான சிவனுடன் கூடிடும்; சடமானால் கூடாதே. சிவனடியாராய் வந்த மானிடவுருவில் ஆன்மபாகம்சித்து; சரீரபாகம்சடம். ஆன்மாவும் சிவனும் சித்தாகவிருப்பதால்சிவனே ஆன்மாவாயிற்றென்றுவைத்துக்கொண்டாலும் (இதிலும் அனேக தோஷங்களிருக்கின்றன) சடமெங்கிருந்துவந்தது? தாயில்லாத இடத்திலிருந்து ஆகாரம் வயிற்றுக்குட்புகுந்தது போன்று சிவனில்லாத விடத்திலிருந்து சடம்சிவனுட்புகுந்ததாகவேண்டும். (சித்துவந்து புகுந்ததென்றாலுமிந்தத்தோஷம்வரும்) புகுந்ததென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் சிவனுக்கப்புறம் ஒரு இடமிருக்கவேண்டும். அது பெரிதோ? இது பெரிதோ? இந்தச்சிவனுக்கும் அந்தச்சடத்துக்கும் வேற்றுமைதோன்ற வேலிபோன்ற தொன்றிருத்தல்வேண்டும். தாயினதோர்பாகமான சோணிதம் குழவியாகக்கழிந்தால் அவ்வளவு பாகம் தாய்க்குக்குறைவுபடும். அவ்வாறே சிவனிடமிருந்து சிவனடியாருருவிற்காக வோர்பாகம் எடுக்கப்பட்டால் சிவனுக்கு ஓர் பாகம் குறைவுபடுமே. இன்னும் அனேக ஆக்ஷேபங்களிருக்கின்றன. சோமசுந்தர நாயகர் இதைப்பூர்வபக்ஷஞ்செய்வாரானால் அப்போது அவைகளைவெளியிடுவோம்.

பரிணமவாதம்.

2. பாலினின்றும் தயிர் வருவதுபோல் என்பதைப்பார்ப்போம். பாலினின்றும் தயிர் வருவதுபோல் சிவனினின்றும் சிவனடியார் உருவந்தோன்றுகின்றதென்னின் பால் தனது ஸ்வரூபங்கெட்டுத் தயிராகின்றது. அன்றித்தயிரானகாலத்தில் பாலில்லாமற்போகிறது. அவ்வணமே சிவன் சிவனடியாரானபோது சிவனே இல்லாமற்போகின்றார். பால்தன் வடிவமாறித்தயிரானால் பின்னும்பாலாவதில்லை. அங்ஙனமே சிவன் சிவவடிவங்கெட்டுச்சிவனடியாரானால் பின்னும் சிவனாதல் கூடாது. இந்தப்பரிணமவாதத்தால் [illegible]

[illegible] ஸர்வவியாபகமும், [illegible] இப்போதும் இல்லை. இவ்வாறு பரிணாம [illegible] பரிணாமவாதத்தின் குற்றமாம். இவ்வாறு [illegible] கெட்டுச்சிவனடியாராயின், பின் அது [illegible] வேறொன்றாய், பின் அதுவுங்கெட்டு வே [illegible] அதுவுங்கெட்டு வேறொன்றாய் இவ்வாறு [illegible] உடையும். சிவனடியார் வடிவ மிதற்கு மு [illegible] இருக்குமாயின் அதன் பின் அனேக மா [illegible] இப்போதும் ஒரு விகாரத்தோடிருக்கி [illegible] வேண்டும். அப்படியாயின் இப்போது இவ் [illegible] டிருக்கிறதாய்ப்பூர்வபக்ஷியாரே சொல்லக்க [illegible] ராயிருக்கின்றனர். பால் தயிராகிறதிலும் கா [illegible] யுமில்லை. அனேகவகைச்சாதனங்கள்வேண்டும். [illegible] சிவனடியாராகும்பக்ஷத்திலும் அவ்வாறு அனேக [illegible] வேண்டும். பால்கண்டவஸ்துவாகவின் பாலில் [illegible] ராவிடங்களில்பலவகைச்சாதனங்களிருக்கின்றன. [illegible] பூரணராகவின்வேறுசாதனங்களிருக்கிடமிராது.

மந்றேநுபரிணமவாதம்.

[illegible] யானினின்றும் தயிருண்டாவதுபோலென்று சொல் [illegible] அவ்வளவு அனர்த்தத்திற்கிட முண்டாகின்றமை [illegible] விதையினின்றும் விருக்ஷமுண்டா [illegible] னத்தைப்பொருந்திப்பார்ப்போம். இதுவும் [illegible] ணமமாம். இதுவும் மிக ஆக்ஷேபத்திற்கிடமாம். [illegible] யது. அதினின்றும் பெரியவிருக்ஷமுண் [illegible] மின்று. விதைகால் பலமென்றும் விரு [illegible] மென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். வைத் [illegible] போர்க்கின் கால்பல எடையிலிருந்து ஒருபாரம் [illegible] காரதென்பதுதிண்ணம். பின்னையெப்படி? [illegible] யோடு நீர், வாயு, பிருதிவியாதி அணுக்கள் [illegible] 25599¾ பலஞ்சேர்ந்து ஒருபாரவிருக்ஷமாகி [illegible] ஆனால் கால்பலத்திலிருந்தே ஒருபாரமான கா [illegible] உண்டாகின்றதென வுரைத்தலமையாது. கா [illegible] விருக்ஷம் எவ்வளவு எடையோ அவ்வளவு எடை [illegible] வித்திலில்லையெனத்தெரிகிறது. காரணமான [illegible] டன் 25599¾ நீர் முதலியசேர்ந்து காரியமா [illegible] கால்பலவித்தும் 25599¾ பலம் நீர் முதலியன [illegible] காரணமாகி, அவற்றின் கலத்தலே காரிய [illegible] படுகின்றது. ஆதலால் காரணத்தின் கூட் [illegible] காரியமென்பதற்குப்பொருளில்லை. இத [illegible] களின் மாறுதலையே காரியப்பொரு [illegible] சொல்லப்படுகின்றது. காரணத் [illegible] அப்படியேகாரியத்திற்குப் [illegible] தோற்றமேயாம். தோற்ற [illegible] அவை சத்தாய்போ [illegible]

[illegible] பொருளும், [illegible] பொருளும் [illegible] அடியார் [illegible] பொருளென [illegible] யார். அவ்விரண்டிற்கும் [illegible] அரியசிவனுக்கும் [illegible] தோஷம் [illegible] பிம்பப்பிரதிபிம்பவுவமை [illegible] லான சிறைவுள்ள பொருளில் வாய்க்காது. சிறைவில்லா [illegible] குறைவுள்ள பொருளில்தான்வாய்க்கும். எப்படியெனில் [illegible] முகம் ஒன்று, கண்ணாடியொன்று. இவ்விரண்டும் [illegible] கண்டப்பொருள்கள் முகம் ஒரு இடத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியொரு இடத்திலிருக்கின்றது. இவ்விரண்டும் [illegible] துப்பொருள்கள். கண்ணாடியிற்றோற்றும்பிம்பம் பிரதிபிம்பப்பொருள் அசத்துப்பொருள். இவ்விதமே சிவன் ஸ்தானத்தில் முகத்தையும், சிவனடியார் ஸ்தானத்தில் பிரதிபிம்பத்தையும்வைக்கலாம். கண்ணாடி ஸ்தானத்தில் ஒரு பொருளையுங்காணேமே. இந்த வுவமானத்தில் முதலாவது அரியசிவன் கண்டப்பொருளாகின்றார்; 2-வது சிவனடியார் அசத்தாய்ப்போகின்றார்; 3-வது கண்ணாடிபோன்ற ஆதாரப்பொருள் சத்தாய் ஒன்று வேண்டுமே. இவ்வளவு தோஷங்கட்கிடமிருப்பதால் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமும் பொருந்தமாட்டாது.

காரணகாரியவாதம்.

5. இனி மண்ணினின்றுங் கடமுண்டாதல் போலென்னின் கடத்துக்கு மண்முதற்காரணம், தண்டசக்கரங்கள் துணைக்காரணம், குலாலன் நிமித்தகாரணம். அவ்வாறு கடத்தைப்போல் சிவனடியார், மண்ணைப்போல் சிவன், தண்டசக்கரங்களைப்போல் எது? குலாலனைப்போல் யார்? தண்டசக்கரங்களைப்போல துணைக்காரணமும் குலாலனைப்போல் நிமித்தகாரணமுமிலலையே. சிவனை அநிர்சத்தியைத் [illegible] துணைக்காரணமாகச்சொல்லக்கூடும். அங்ஙனமே சிவனுக்கும் சத்திக்கும் அபேதமானதுபோல் தண்டசக்கரங்கட்கும் மண்ணுக்கும் அபேதமாகவேண்டுமே. அங்ஙனமின்றிப்பேதமாயிருப்பது கண்கூடன்றோ? அன்றியும் மண்விகாரப்பட்டுக்கடமாகின்றது; அங்ஙனமேசிவன் விகாரப்பட்டுச்சிவனடியாராகின்றனரா? மண்ணானது [illegible] முன்னிருந்த நிலைமைமாறி, அன்னதவாதித் தொழிலடைகின்றது. அவ்வாறு தொழில் பெறுதற்குக்காரணமாக இடம் வேண்டும் அதைதவிர்த்தொழில் நிகழாது. அவ்வாறு சிவன், சிவனடியாராகக்காட்டப்படுதற்கு முன்னிருந்த நிலைமைமாறி, விகாரமான தொழில் பெறுதற்கு சிவனில்லாவிடம்வேண்டும், சிவன் அதைதவிர்த்தொழில் நிகழாது. எது அதைத்தடையேயா [illegible] மான அவ்வாறு நிறைந்திலவாத கண்டப்பொருளாக வேண்டும். மண் [illegible] ஏகப்பொருள் [illegible]

ருந்தாது. பொருந்தியதாய் வைத்துப்பார்க்கினும் வேறு தோஷமுமுண்டாகின்றது. அதையும் எடுத்து விஸ்தரிப்பாம்.

மண்ணின்கண், கடம், செய்வதற்குமுன்னரும் அழிவுக்குப்பின்னரும் இன்று. செய்த பின்னரும் அழிவுக்கு முன்னரு முண்டெனக்கூறப்படுகின்றது. அந்த மத்திய காலத்துமவளைதலாதித்தொழிலாலமைந்த அமைப்பின்றிக்கடமெனனும்பதத்துக்குப்பொருளின்று.கடமென்பதுவுந்தோற்றமேயாம. பொருளிலலாவிடினும் தொழிலேனுமுள்ளதேயெனின் அத்தொழிலுந்தோற்றமேயாம. தனித்தனி யொவ்வொருமணியையும் உற்றுப்பார்க்கின் எந்த மண்ணும் வளைந்ததாய்க்காணேம. இந்தவுவமானப்படியுவமேயத்தைப்பொருத்திப்பார்க்கின்காரியமானசிவனடியார் என்பதற்குப்பொருள் அபாவமாகும்.மண்ணினிடத்து வளைதலாதி சொல்வதுபோலச் சிவனிடத்துவேதனும தொழிலமைப்புகள் சொல்வதுங்குற்றமாம். தொழிலானது விகாரம். சிவன்தொழிலற்றவர்; விகாரமற்றவா. காரியம சிவனடியார்வடிவம்; காரணம சிவன் வடிவம்; காரியமுக்காலத்து மின்றெனபது துணிவு. காரியம உள்ளதாகவைத்துக்கொள்ளினும காரியத்திற்கும் காரணத்திற்கும் அபேதம. அபேதமாகலின் காரியந்தோற்றுவது போலக்காரணமுந்தோற்றமுந்தோற்றவேண்டும். காரியமான கடம தோற்றுவதுபோல் காரணமான மண்ணும் தோற்றுகின்றதைப்பாக்கின்றோமல்லவா? அவ்விதமே சிவனடியார் உருவம்யாவர்க்குமபுலப்படுகின்றது. அதையபேதமாகவுடைய சிவனுருவம யாவர்க்கும் புலப்படுகின்றதா? சிவனடியார் வடிவம வாக்கு, மனம், இந்திரியங்களுக்குக்கோசரம். சிவனடியாா உருவத்தைப்பத்திமானகள் நேத்திரத்தால்கண்டுதெரிசிக்கின்றனா; வாக்கினால்துதிக்கின்றனா; பாாத்தவுருவை மனத்தினால் தியானிக்கின்றனா; அவ்வாறு சிவனடியார் வடிவத்திற்கு அபின்னகாரணமானசிவனவடிவம கண்ணாற்காணவும வாக்காலதுதிக்கவும் மனத்தினால் நினைக்கவும படுமா? படுமெனின், எது இந்திரியத்துக்கும மனத்திற்கும வாக்கிற்கும் விஷயமோ அது பிரத்தியக்ஷப்பொருளாயிருத்தலவேண்டும. சிவன் பிரத்தியக்ஷபொருளாமா? அன்றி எது இந்திரிய வாக்குமன களான மூன்றுக்கும விஷயமோ, அது சடமாயிருக்கவேண்டும்.எதுசடமோ அது அசத்தாயிருக்கவேண்டும. சிவன்சடப்பொருளாமா? அசத்துப்பொருளாமா? சிவன் முக்காலத்துமுள்ள சத்துப்பொருளும சித்துப்பொருளுமாமே. சிவன சச்சிதானந்தப்பொருளென்றும வாக்குமனங்களுக்குக்கோசரமாகாரென்றும வேதாகம புராணேதிகாசங்களெல்லாம் கோஷிக்கின்றனவே.

கடத்தைப்பார்க்குங்கண், கடத்துக்கபின்னமான மண்ணைப்பார்ப்பதுபோலச்சிவனடியாரைப்பார்க்குங்கண், சிவனடியார்க்கபின்னமான துரியசிவனையும் பார்க்கவேண்டும். பாராதென்னின் சிவனடியார் வடிவத்துக்குத் துரியசிவன் வடிவம்அபின்னமென்றும் முதற்காரணமென்றும் கூறுதலொல்லாது. இல்லாதபோது துரியசிவனே சிவனடியாராய் வந்தாரென்பது பொய்யாகின்றது. சிவன், சிவனடியாராக வருவதானால்சிவனடியார்க்கு மாமிசமுதலிய அசத்தப்பொருள்களோடுங்கூடிய சரீரம் இந்திரியம் அந்தக்கரணாதிகளான இவைகள் இருத்தல் வேண்டும். சிவன், பத்தர்களிடம் பன்முறை மானுடவடிவங்கொண்டு வந்திருக்கின்றாரெனப் புராணேதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. அவ்வடிவம் மானுடவடிவமாகவிருந்தமையால சிவனென்று தெரியாமல், பத்தர்கள், தங்களைப்போல மனிதராகவே நினைத்தாாகள். நினைத்ததனால் மானுடர்க்குரிய சரீராதிகள் அச்சிவனடியார்க்கிருந்தனவாக ஏற்படுகின்றது. சரீரமுதல் ஜீவனவரையிலுள்ள தத்துவக்கூட்டங்களில் சித்தும் சடமுமிருக்கின்றன. துரியசிவனே சிவனடியாராக வந்தாரெனப் பூர்வபக்ஷியர் கூறுகின்றமையால் சைசித்தும் சடமுமான தத்துவக்கூட்டஙகளுக்கு சை துரியசிவன் அபின்னமும் முதற்காரணமுமாயிருக்கின்றனா என ஏற்படுகின்றது. சிவனோ ஞானவடிவா, சிவனடியார்வடிவமோ சடசித்து. ஞானத்திலிருந்து சித்தான ஞானமுதிக்குமென்று ஒப்பினால ஒருவாறு ஒப்பலாமேயன்றி, சடமான அஞ்ஞானமுதிக்குமென்று சொல்லலாகாதே. ஞானத்திலிருந்து அஞ்ஞானமுதிப்பது கூடாதென்றும ஞானமயமான பிரமத்திலிருந்து சடமான வுலகுதிப்பது தோஷமென்றும சொல்லி, அத்துவிதிகளை இவரும் இவா போன்றாரும கேள்வி கேட்டு இகழ்ந்துவருகின்றார்களென்பதை யாவரும அறிவர். இப்போது இந்த நாயகரோ அதற்குப்பதில் சொல்லவேண்டியவரா யிக்கட்டில் அகப்பட்டுக்கொண்டார்.

மண்கடம்போல் சிவனையும் சிவனடியாரையுஞ்சொல்வதில் பின்னுமொரு தோஷமிருக்கிறது. அதையுங்காட்டுகின்றோம். எது காரணமோ அதுமற்றொன்றுக்குக் காரியப்படவேண்டும். ஆடைக்குநூல் காரணம. அந்நூல பஞ்சுக்குக்காரியம். இங்ஙனமே சிவனடியார்க்குத துரியசிவன காரணம. அந்தத்துரியசிவன் இனனொன்றுக்குக் காரியபபடவேண்டுமே. அந்தவொன்று யாது? அது எதைநோக்கக் காரியப்படுமே? அது எதை நோக்கக் காரியமாகுமோ? இவவாறு செல்லச செல்ல அநவத்தாதோடமெய்தும். இன்னுமுள்ள தோஷத்தைக்காட்டுகின்றோம். காரியமெலலாம் அழிவுடையவென இவர் பக்ஷத்தாரான தூலவிசாரணைபுரிவோா கூறுகின்றனா. அதனபடிசிவனடியாா வடிவமுங்காரியம். மேலே காட்டியவண்ணம துரியசிவன் வடிவமுங்காரியம். இன்னுமெவ்வளவுதூரம் போய்க்காரணஞ் சொன்னாலும் அவைகளெல்லாம்மேலேசொலலியங்ஙனமே யப்பிரகாரம் காரியமாகும. காரியமோ அழிவுடையது. எது காரணமோ அது முனகூறிய முறைப்படி காரியமாகும்.ஆகக்காரிய காரணங்களெல்லாம் அழிவுள்ளனவாம். இப்படியாகுமானால் அழிவில்லாது எனறும் சத்தாயும் நித்தியமாயுமுள்ள பொருள் யாது? ஒவ்வொரு பொருளும் காரியகாரணங்களில் அடங்கி யாவும அழிந்துபோகின்றனமையால் அவவாறு அழியாமலிருக்கச்சொல்வது பூர்வபக்ஷியார் கடமையாமெனக. இவர் பக்ஷத்தாரான தூலவிசாரணையுள்ளார் காரியப்பொருளிருந்து அழிகின்றதெனறனா. சூட்சமவிசாரணையுள்ள அத்துவிதிகளோ இருப்பது ஒருபோதும அழிந்திலது இருக்கிறதாய்க்காணப்படுமபோதே அது தோற்றமெனகின்றனா.

மற்றொரு பின்னவாதம்.

சிவனடியார்க்குத்துரியசிவன் அபின்னமென்பதில் இவ்வளவு ஆக்ஷேபமிருக்கின்றமையால் பின்னமென்று தான் சொல்வோமெனின இதில் பின்னும் மகத்தான தோஷங்கள் வருகின்றன. பின்னமென்போமானால் சிவனடியார் வடிவத்திற்கு உற்பத்தி ஸ்தானம் வேணடும். அவவடிவம் தோன்றியிருந்து மறைகின்றமையின் தோன்றுதற்கும் இருப்பதற்கும் மறைதற்கும் ஆதாரப்பொருள் ஒன்று வேண்டும். அந்தப்பொருள் எது? அது எங்குள்ளது? அதனிலக்கணம் யாது? சிவன் பூர்ணனாதலின் வேறு பொருளிருத்தற்கிடமின்று. சிவனுக்குப் பூர்ணத்துவங்கூறாது கண்டத்துவங்கூறி, வேறு பொருளுமுத

ற்காரணமாகக்கூறின் அங்கீகரிக்கப்படும். அவ்வாறு பகர்தற் கியையாது. சுருதி விரோதம்வரும். இப்படிப்போனால் சிசுஹத்தி, அப்படிப்போனால் ப்ரம்மஹத்தி. இதனினும் இவர் தப்புவதெங்ஙனே அறியேம்!

விவர்த்தவாதம்.

6. இனிக்கயிற்றினின்றும் அரவுண்டாவது போல் துரிய சிவத்தினின்றும் சிவனடியாருண்டாயினார் என்று சொன்னால் தோஷம் என்னை எனின் சொல்வாம். இதையொத்துக்கொள்ளின் சிவனடியார் தோற்றமாத்திரமாய்ப்போகின்றார். மெய்வாதத்தையே யொப்பும் குணவாசி அந்தப்பொய்வாதத்தை யொப்பமாட்டார். கயிற்றரவு எப்படிப்பொய்யோ அப்படியே சிவனடியார் அவதாரம் முக்காலத்தும் பொய்யாகும். இவைகளல்லாமல் வேறு எவ்வித வுவமானங்கூறினும் இப்போது கூறியவுவமானங்களில் அடங்கும். இவைகளைவிட வேறுவுவமானங்கூற நியாயமிருந்தால் கூறித்தம்பக்கத்தைத்தாபித்துக் கொள்ளலாம்.

அகண்டகண்டவாதம்.

அகண்டமான சிவன், கண்டமான சிவனடியாராய் மானுடசொரூபங்கொண்டு வருவதுங்குற்றமெனக்காட்டுவாம். போர்போல அதிக இடத்தைக்கொண்டிருக்கும் பஞ்சையந்திரத்தில் அழுத்திச்சிறியகட்டாயக் கட்டுவதுபோல் அகண்டமான சிவனைக் குஞ்சசிவனடியாராய்வருகின்றாரெனின் அண்டாண்டங்களுக்குள்ளும் அப்பாற்பட்டும் நீக்கமின்றி எங்குமநிறைந்திருக்கும் சிவன், வெகு சிறிதாய எண்சாணுடம்பில் குறுகி வருவது நிசமென்று நம்பமுடியாதாயினும் வெகு பிரயாசைப்பட்டு நம்புதல்வேண்டும். இதைக்கேட்பவர் மிக அதிசயமும் படுவார்கள். பஞ்சு, போர்போலிருக்கும்போது, இடைவெளியாங்காங்குள்ளதால் சுருங்கிச்சிறிதாகச் செய்தற்கிடனுள்ளது. நீக்கமின்றி நிறைந்திருக்குமாயின் சுருக்கமாகாது. ஒரு மலையைச் சிறியகல்லாகச்செய்யவேண்டுமானால் முடியுமோ? ஒருவாறு நீக்கமின்றி நிறைந்திருப்பதால் முடியாது. சிவன் நீக்கமின்றி நிறைந்திருப்பவரா? இடைவெளிவிட்டு நிற்பவரா? நீக்கமின்றி நிறைந்திருப்பவராகலின் எண்சாணுடம்பாகச்சுருங்கிவருவாரென்று கொள்ளத்தக்கதன்று. போர்போலிருக்கும் பஞ்சுயந்திரத்தால் சுருங்கிடின் முன்னிருந்தமற்றவிடங்களில் பஞ்சன்றி வெறுவெளியாயிருக்கின்றது. அவ்வாறு பரிபூரண சிவன் எண்சாணுடம்பாகுங்கால் மற்ற இடங்களிலெல்லாம் சிவனில்லையெனச் சொல்வதற்கிடனுள்ளது. எண்சாணுடம்பான சிவன், சிவனடியாராய் வந்து, தமதுகாரியங்களையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு பழையபடி பரிபூரணராய்ப் போகவேண்டியவரல்லவா? அப்படிப்போகும்போது எண்சாணுடம்பளவுள்ளசிவன், எங்கும் பரிபூரணராய்ச்சிறிதும்நீக்கமின்றி யிருத்தல்கூடுமோ? யந்திரத்திலழுத்திய பஞ்சுக்கட்டுமறுபடியும் போர் போலாகுமாயின் கட்டாயிருக்கும்போது எப்படிக் கொஞ்ச இடத்தில் நிறைந்திருந்ததோ அப்படியே போர்போலிருக்கும்போது போர் அவ்வளவு இடத்தில் நிறைந்திருக்குமா? நிறைந்திராதன்றோ? அங்ஙனமே எண்சாணுடம்பில் அடங்கிய சிவனடியார் மறுபடியும் துரியசிவனாகுங்கால் நீக்கமின்றி எங்கும் பரிபூரணராய் நிறைந்திருப்பாரா? இவ்வளவு ஆக்ஷேபங்களிருக்கின்றமையால் துரியசிவன், சிவனடியாராய் வருவாரென்பதுகொள்ளத்தக்கதன்று.

அரூபரூபவாதம்.

அரூபம் ரூபமாவதும் ஆக்ஷேபமானதுதான். சிவன் ரூபியன்று. அரூபி. அரூபியானசிவன் ரூபமாய் வருவது ஒருபோது கூடாது. அரூபம், ரூபம் இரண்டும் எதிர்மறைகள். ஒருபொருள் அதற்கெதிர்மறையான பொருளாகாது. தன்சாதியாக மாறுமேயன்றி விரோதசாதியாக மாறாது. மாங்காய் தன் சாதியான மாங்கனியாமேயன்றி, பலாக்காய், பலாக்கனியாக மாறாது. அங்ஙனமே அரூபம் அரூப பேதமாகிறதாகக்கொண்டாலுங் கொள்ளலாமேயன்றி, ரூபமாகவாவது ரூப பேதமாகவாவது ஆகுமென்று கொள்ளப்படாது. அரூபம் ரூபமாகுமென்று சொல்வதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக வொருபொருளுமகப்படாது. அரூபம் ரூபமாயிற்றென நியாயமில்லாமலே சோமசுந்தரநாயகர்க்காகக் கொண்டாலும் அனேக தோஷங்களுண்டாகின்றன. அந்தத்தோஷங்களை யெடுத்துக்கூறுவாம். அரூபம் ரூபமாயிற்றெனின் அரூபங்கெட்டு ரூபமாயிற்றா? அரூபங்கெடாது ரூபமாயிற்றா? அரூபங்கெட்டு ஆயிற்றெனின் அரூபமேயில்லாமற்போகின்றது. இதன்படி துரியசிவனே இல்லாமற்போகின்றார். அரூபங்கெடாது ரூபமாயிற்றெனின் அரூபம் அரூபமாகவேயிருந்தால்ரூபமாதலெங்ஙனம் அமையும்? உருகி நீராயிருக்கும் நெய், கட்டியாகவேண்டின் நீராயிருக்குந்தன்மைகெட்டுத்தானே கட்டியாகவேண்டும். நீராயிருக்கும் தன்மை நீராகவேயிருந்தால் கட்டியாதல் கூடுமோ? அங்ஙனமே அரூப துரியசிவன் அரூபமாகவே யிருந்தால் சிவனடியாரான ரூபியாதல் கூடாதே. நீராயிருக்கும் நெய், கட்டியாகவேண்டுமானால் குளிர்ச்சியின்றியமையாது. அங்ஙனமே துரிய சிவன், சிவனடியாராய் ஆகிறதானால் குளிர்ச்சியைப்போலொன்றுயாதிருக்கிறது? சிவன் பூர்ணப்பொருளாகலின் வேறொரு பொருளிருக்க விடமின்றாம். ரூபியான சிவனடியார் மறுபடியும் சிவனாக அரூபியாவதுமிவ்வித ஆக்ஷேபத்திற்கிடனாகின்றது. கட்டியாயிருக்கும் நெய், உருகி நீராவதுபோல் ரூபியான சிவனடியார், துரியசிவனாகின்றாரெனின் கட்டியாயிருக்கும் நெய், கட்டித்தன்மைகெட்டு நீராயிற்றா? கெடாதாயிற்றா? கெட்டு ஆயிற்றெனின் சிவனடியாரே யில்லாமற்போகின்றார். கெடாதாயிற்றெனின் கட்டியாயிருக்கும் நெய், கட்டியாகவே யிருந்தால் நீராவது எங்ஙனமாகும்? ஆகாதன்றோ? அதுபோல சிவனடியார் உருவம் சிவனடியார் உருவமாகவே யிருந்தால் துரியசிவனாவது எங்ஙனங்கூடும்? அன்றி எது சத்தோ அது அழியாது, அன்றி முக்காலத்துமுள்ளது. மற்றது அழிந்தும் போகும்; முக்காலத்துமுள்ளதெனவுங் கூறவொண்ணாது.

ஞானாஞ்ஞானவாதம்.

துரியசிவன் ஞானமயர், அவர் சிவனடியாராய் வருங்கால் அவர்க்குச்சரீராதிகளிருந்திருக்கவேண்டும். அவை ஞானமயமல்ல. அஞ்ஞானமயமே. அந்த அஞ்ஞானம் ஞானத்திலிருந்தே வந்திருக்கவேண்டும். ஞானத்திலிருந்து அஞ்ஞானம் வருமென்பது பொருந்தாது. ஞானம் ஒளிவடிவம்; அஞ்ஞானம் இருள்வடிவம். ஒளியிலிருந்துஇருள்தோன்றுமென்பது கூடாது. கூடுமெனின் ஒளிகெட்டு இருளாயிற்றா? ஒளி கெடாதாயிற்றா? கெட்டு ஆயிற்றெனின் பிறகு ஒளியேயில்லாமற்போகவேண்டும். இல்லாமலே போயிற்றெனக்கூறல்கூடாது. இருள்போய் ஒளிவரக்காணுதல் தினம் அநுபவமாயிருக்கிறது. கெடாதாயிற்றெனின் ஒளி ஒளியாகவே யிருந்தால் இருள் தலைகாட்டுதற்கிடனில்லை. இதுபோல் ஞானங்கெட்டு அஞ்ஞானமாயிற்றெனின் ஞானமே யில்லாமற்போகின்றது. ஞானமே இல்லாமற்போயின் அதையபின்னமாகவுடைய துரியசிவனே யில்லாமற்போகின்றார். ஞானங்கெடாதாயிற்றெனின் ஞானம் ஞானமாகவேயிருக்குமாயின் அஞ்ஞானந்தோன்றுதற்கிடனேயின்று. இடனே யில்லாதபோது சிவனடியார் வந்தாரென்பது எப்படிக்கூடும்? ஒளி, ஒளிபாட்டிற்கிருக்க இருள் தானாகவே தோன்றுகின்றதென்னில் இருள் எதினின்றுந் தோன்றுகின்றது? அது ஒரு முதலல்லவே. இருளுக்கு முதல் ஒளியையன்றியில்லை. ஆகலால்தானாகத்தோன்றமாட்டாது. தோ

ன்றிற்றென வைத்துக்கொள்ளினும் அவ்விருள் எங்கே விளங்குகின்றது? ஒளியில்லாவிடத்து விளங்கவேண்டும் உவமானத்திற்கு ஒளியில்லாவிடமிருப்பதாய் வைத்துக்கொண்டாலும் உவமேயத்திற்குரிய சிவனில்லாவிடமின்மையால அஞ்ஞானவடிவான சரீரத்தோடுங்கூடிய சிவனடியார் வடிவமிருத்தற்கிடமின்றெனறறிக.

திரிமூர்த்தியுத்திரணசிவன் சிவனடியாராய்வருதல்.

இனி, மேல் விஷயத்தைக்கவனிப்பாம். திரிமூர்த்தியுத்திரணசிவன் மாதாவுதரததிற்றங்கி யோனிவாய்ப்படடுப் பிறக்கமாட்டாரென்றும் ஆதலால் சிவன் யோனிவாய்ப்பட்டுச் சங்கராசாரியராகப்பிறந்தது பொய்யென்றும் வரைந்திருக்கின்றார். சிவன, சிவனடியாராய் மாத்திரம் அவதரிப்பாரெனறார். சிவனடியாராயவதரித்தால் மாத்திரம் ஒருதாய் வயிற்றிற்றங்கி யோனிவாய்ப்பட்டுப்பிறக்கமாட்டாரோ? யோனிவாய்வழியின்றிச்சிவனடியாராய் வருவாரெனக்கூறியிருக்கின்றதா? யோனிவாய்வழியின்றியேவந்தாரெனவைத்துக்கொள்வோம். மாயாகாரியமான மாமிசாதி அசுத்த துர்க்கந்தவியட்டி. சரீரத்திற்கட்டுப்பட்டு வருவதுமட்டுங்கூடுமோ? பனறிக்குட்டிகட்கு பபாலகொடுக்க அசுத்தத்திலும் அசுததமான பனறியுடலில கட்டுப்பட்டுவருவதுங்கூடுமோ? 'ஆறுலுமிந்தவுடம்போடிருப்பதருவருப்பே' என்று பட்டினத்தடிகள் கூறியிருக்கின்றனரே. தாய்வயிற்றிற்றங்கி யோனிவாய்ப்படுவது தாழ்மையெனின் யோனிவாய்வரும் மானுடரைக்காட்டிலும் வியாவையிற்பிறக்கும் கொசுமுதலிய ஜந்துக்களது ஜன்மம் மேலானதோ? மனிதஜன்மம புண்ணியஜன்மமெனறும் கொசுமுதலிய ஜந்துக்களஜன்மம பாபஜன்மமெனறும் கூறுவது பொய்யோ? வயிற்றிலுள்ளமலமுதலிய அசுத்தப்பொருள்களிலுண்டாகும் புழுமுதலிய அப்ப ஜந்துக்கள யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறககவில்லையே. அதனால மனிதஜன்மத்தைவிட அவைகள் மேலான புண்ணிய ஜன்மமோ? இதுஇருக்கட்டும். வள்ளியம்மை மிருகவடிவமான மானின் யோனிவாயப்பட்டுப்பிறந்தனரே. சிவாம்சமானமுருகக்கடவுள் மதுரையில வணிககுலத்திலுமைபிள்ளையாய் அவதரித்தனரே. இவைகளுக்கெல்லாம் எனனசமாதானம!

இப்படி அவதரித்தது ஜீவகருணையிநிமித்தமேயன்றிச்சுயலாபங்கருதிக் கருமபந்தத்தாலலலவெனின அதுதுணைமைதான. அங்ஙனமே சஙகராசாரியாரும காம்மபந்ததத்தாலல்லாமல் உலகக்ஷேமத்தினிமித்தம ஜீவகருணையினால மானுடரில ஒருவர போல யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறந்தாரென்றாலகுற்றமெனனே? சிவன் பிறப்பில்லாதவரென்று கூறுகின்றதே யெனின் பிறப்பெனபது உற்பத்தி. அதாவது ஒன்றினினறுந்தோன்றுவது. சிவனடியாராய் வந்ததும் உறபததிதான். மாணிக்கவாசககவாமிகளுககு வந்து ஞானோபதேசஞ்செய்தருளிய குருமூர்ததமும் உற்பத்திதான. திருககாளத்தியில பணிப்பெணணுககாக எழுந்தருளிவந்ததும் உறபததிதான. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்காகப்பரவையாரிடத்துத்தூதுநடந்தவடிவமும் உறபத்திதான். இன்னும் உலகு தோன்றியதுமுதலிதுகாறும் தொண்டர்பொருட்டும் ஞானவான்கள் பொருட்டும் தோன்றியவடிவங்கள் யாவும் உற்பததிதான். இனிததோனறும் வடிவங்களும் உற்பத்திதான். உற்பத்தி இருவகைப்படும். ஒனறு அஞ்ஞானகர்மபந்தப்பட்ட ஜீவாகள், ஞானம்பெற்று முததியடையும் பொருட்டு உதிப்பது; மற்றொன்று சாவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களோடுங் கூடிய ஈஸ்வரன், அஞ்ஞானமான காமபந்தமின்றி உலோகோபகாரமாகத் திருவருள் கொண்டுதிப்பது. முன்னர்க்கூறியது சாதாரணமாய்ப்பிறப்பென்றும், பின்னர்க்கூறியது அவதாரமென்றும் சொல்லப்படும். அவதாரத்துக்கு ஜனனமரண துக்கமில்லை. பிறக்குந்தோன்றினும் அவர்க்குக்கிடையாது. ஜீவகோடிகளுட்பட்ட சுகர்முதலிய மகா தபோஞானவான்களெல்லாம் பிறவித்துன்பத்தையனுபவியாதுமாயையை வென்று பிறந்தாரெனனின் இயற்கையாகவே ஞானசொரூபராயிருக்குமீஸ்வரர்க்குப்பிறப்புஇறப்புத்துன்பமெப்படிச்சொல்லக்கூடும்.

ஒருமனிதனுக்கு இளமைமுதல் விருத்தாப்பியம் வரையில் பலபேதபருவங்களுண்டாவனபோல் தேவாமிசமுள்ள வியாசாதிமகரிஷிகளுக்கு ஒருபிராரததுவம் பத்துதேகம் வரையிலும் அநுபவிக்கப்படுகின்றது. அவாகள் பிறப்பிறப்புத்துன்பமென்பதின்றி ஞானவடிவாய் மாயாரகிதராய் விளங்குகின்றார்கள். சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் தாமியற்றிய வேதாநத சூடாமணியில்

"அறைந்தநுகர் வினையதுதா னுலோகயாத்திரைக ளதிகரியாதுறுநார்க்கே யோருடம்பு தன்னில்,செறிந்துநுகர்வாமற்றனதிகிருதராகிச்சிறந்தமாபுருடாக்குத் தசசங்கையுடம்பின்,— உறைநதலதுதீர்ந்திடாதெனினுமமறைப்பின்றியுறுதலாலொருவனுக்கிங்கிளமைமுதல்பேதம, பிறந்திடினுமவனுக்கோருடமபேயாய் நினற பெற்றிபோலாகுமெனவுணர்ந்திடுவர்தெரிந்தே"

எனக்கூறியிருக்கின்றார். வியாசாதிமகரிஷிகளுக்கே ஜனனமரணதுன்பமுறாதெனின,சிவன்,தாய்வயிற்றிறறங்கியோனிவாய்ப்பட்டுத்துனபுறுவாரென எஙஙனஞ்சொல்லற்பாலது.

உருத்திரரே அவதாரஞ் செய்வாரென்பது.

சிவன், சங்கராசாரியராக அவதரித்தாரென்பதில் பூர்வபக்ஷியார எனன ஆக்ஷேபம செயகின்றாரோ, அவவளவு ஆக்ஷேபம், சிவன, சிவனடியாராய் வருவதிலுமுளதெனவும, சங்கராசாரியராக அவதரிதததினால் பிறவிததுனபமினறெனவும் அவதாரம் உலோகோபகாரமாகச் செய்யப்படுகின்றதெனவும்அதனால் மாயாசம்பநதமினறெனவும் கூறினோம். அனறித்துரியசிவன், சிவனடியாராய் வருவதினாலுணடாகும் அனேக ஆக்ஷேபங்கள் செய்து, அவற்றிலுள்ள மகததானதோஷங்களையெல்லாங்காட்டினோம். இநததோஷஙகளெல்லாம் சங்கராசாரியாரவதாரத்திலுணடாகாவோவெனின உண்டாகா. சங்கராசாரியாராக அவதரித்தது எங்கும பூரணராய்நீக்கமின்றிநிறைந்திருக்கும் நிஷ்கள நிாவிகார நிாசசல துரியசிவனன்று; உருத்திரமூாததியேயாம. உருத்திர மூர்த்திக்கு இப்படிப்பட்டஅவதாரமுண்டோவெனின உண்டெனபதைக்காட்டுவாம்.

சூதசங்கிதை சூதகீதை.

சருவசாஸ்திர சஙகிரகமுரைத்த அத்தியாயம்.

திரிமூர்த்திகளுமவருடையதிகழுமவதாரங்களுநன
கரியசிவததியானஞ்செய்தாலுமவிரும்பரமான்ம
வுரியதாயவிபாகததினுறச்சேர்நதவரேயலலாமல
விரியுஞசிவவிபாகததிற்சேர்ந்தோரல்லாமெய்ததவத்தீர் (௬)

அண்ணியமும்மூர்த்திகட்குமவரவதாரங்கட்கும்
புண்ணியபாவாதியிலைச்சிவாக்கினையாற்பொலிசிவர்க்
கெண்ண[illegible]க்காகவாவிற்பாவநதிரோபாவ
நண்ணிய[illegible]யல்லானமற்றில்லையானன்குணர்வீர் (௭)

அவர்களுமற்றவர்களவதாரஙகளுஞ்சிவராஞையாலே,
கவர்தருபோகங்கதிக்காவுபாசனைசெயத்தகக்கோர்கரிசிலாத,
தவர்களுபாசனைவிடயமதுசமமேனுஞ்சாரங்கபாணி,
துவாரார்பூவாளியினுமுருத்திரனேயதிகனென்றுசொல்வார் நல்லோர். (௮)

வாயுசம்மிதை.

சுடியுந்திரியகலியுகம்வந்துறுங்காலே
வடிவெடுங்கண்ணியங்கினன்மாதவம்பூண்டு
முடிவிஞானமறைதழுவியவாகமமுழுது
மொடிவின்றுகியேயுறவிரித்துரைத்துறைகுவனால் (எ)

மார்க்கண்டேயபுராணம் பதினாறுவது சந்திரன்,
தத்தாத்திரேயர் தூருவாசர் அவதரித்த அத்தியாயம்.

"இவ்வண்ணம் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் இவர்கள்கலைகள் அவ்வனுசூயைக்கு மூன்றுமக்களாய்ப் பிறந்தனர். தேவர்கள் கொடுத்த வரத்தின் சொப்பாட்டினால் பிரமனே சோமனும், விஷ்ணுவே தத்தாத்திரேயனும், உருத்திரனே தூருவாசனுமாகப்பிறந்தனர்."

வாயுசங்கிதை.

தேவர்களுக்குச் சிவாகமம் அளித்த அத்தியாயம்.

விரியுமாகமத்தை யண்ணறன்னருளால்யானுமெய்தெரியகத்தியனும், பொருவிலாருருவுந்ததீசியுமுலத்துரைசெய்தேங்கலியுகம்பொருந்தி மருவிடுந்தோறுமறு யோகாசாரியன் மாசறுவடிவாய்க், க...ரிபோர்ததோனெய்தி மறறதனையுயச்சிடக்கழறுவனன்றே. (௬)

சைநாவர்பெயரும் மாணக்கர்பெயரும்

உரைத்த அத்தியாயம்.

அருந்தவச்சுவேதன்சுதாரன் மெய்த்தமனன்சுகோத்திரனருள் பெறுங்கங்கன், பொருந்துலோகாட்சிசைகிடவியன்சீர்போற்றிடவுறைதிவாகரனற், றிருந்தியவிடபனுருத்திரனரீதிலத்திரிசுவாலகன்சிறந்து, விரிந்தநூறெரிந்த கௌதமனவேதசிரன்மிக விளங்குகோகன்னன். (உ)

உறைதுவாசிசிகண்டி செந்தழல்போலொளிதிகழ்வளர் சடாமாலி, மறைதெரியட்டகாசனுமவணங்குதாருகனிலாங்கலிமாசி, லறிவின்மாகாயன் சூலிமாசண்டிமூண்டிசன் சயிட்டுணுவருளா, னிலறதருசோமசன்மனற்றவத்தினி கரிலாதுறைலகுளீசன். (3)

எனுமிவரயோகாசாரியாராவாரிவர்தமாணக்கர்சுவேதன், விணையறுசுவேதசிகனுயர்சுவேதாசியனருண்மிக்க கற்றவத்தாற, றனையுணர்சுவேதலோகிதன்றபங்குதாந்துபிவணர்சதரூ:ப, னனைவருமபோற்றவுறையிருடீசன்கேதுமாணறிவிகோசரனே. (4)

உருத்திரமூர்த்தி எப்படிப்பட்டவரெனின், அகண்டபரிபூரண ப்ரம்மத்தின பரியாயநாமமபெற்ற துரியசிவன், சத்துவகுணமாயையிற்பிரதிபலிப்பதேயுருத்திரமூர்த்தியாம். மாயாபிரதிபிமபர்என்றதால் மாயைபொய் ... மசொஸ்மாத்திரையான இல்பொருளென்றும் அத ... பிரதிபிம்பசிவனும் இலபொருளென்றும் சூனிவாசி கூறுகின்றார். இவர் வேதமுதலிய சாஸ்திரங்கட்குக் கட்டுப்பட்டவரன்று. தான்தோன்றித்தம்பிரான் போன்றவர். ஆகவாற்றால் இப்படிச்சாஸ்திரங்கட்கு முழுமாறுகப்பேசுகின்றா. மாயையென்பதுசொல்மாத்திரமாயுள்ள இல்பொருளென்றிவர்க்குச்சொன்னவர் யார்? அத்துவிதசித்தாந்தத்தையறியாது, அத்துவிதிகளால் கண்டிக்கப்பட்டபூர்வபக்ஷத்தையே மெய்யென்று நம்பி ஆழமறியாமல்காலையைத்தவாக்கொட்டானார். மாயையென்பது சத்துக்கும் அசத்துக்கும் விலக்ஷணமென்றும் அநிர்வசனீயமென்றும் கூறி, இவர்க்குத் தெளிவுண்டாகும்படி, 'ஓர் இந்து' என்பவர், இப்பத்திரிகையின் 11-வது சஞ்சிகையிலேயே விளக்கக்காட்டியிருக்கிறார். இதற்குப்பிரமாணமுங்கூறுகின்றாம்.

சூதசங்கிதை.

வேதாந்தத்தை யுரைத்த அத்தியாயம்.

சாற்றுமாயாவிவர்த்திதானதிட்டானமாய
தோற்றுசைதனியத்தின்சொரூபமானதுமற்றின்ப
மாற்றுபங்கிவிர்த்தேதானுமபாவமாமனையமாயை
மாற்றருஞ்சதசத்திற்குப்பின்னமாய்வயங்குமாலோ

அப்படிப்பட்ட சதசதவிலக்ஷண அநிர்வசனீயகமாயையானது சுத்தமென்றும அசுத்தமென்றுமிருவகை. அசுத்த மாயையும, சத்துவம, ரஜசு, தமசு என முக்குணமாயுள்ளது. சத்துவகுணப்பிரதிபிம்பர் விஷ்ணு; இவர்க்குத் தொழில் காத்தல. ரஜோகுணப்பிரதிபிம்பர் பிரமன; இவர்க்குத்தொழில படைத்தல. தமோகுணப்பிரதிபிம்பர் உருத்திரர்; இவர்க்குத்தொழில அழித்தல. அசுத்தமாயாப்பிரதிபிம்பர் ஜீவர்கள். இவரிலும மூன்று பிரிவுண்டு. அசுத்தமாயைக்கு அவித்தை யென்று பேர். ஈஸ்வரரும் ஜீவரும மாயாபிரதிபிம்பராயினும சுத்தமாயை நிர்மல ஜலம போன்றது; ஆதலால் அதிற்றோஷமின்று. அசுத்தமாயை மலினஜலம போன்றதாகலின தோஷமுளது. சுத்தமாயை மோகஞ்செய்யாது; ஆகலின் ஈஸ்வரன மாயையோடிருந்தும மாயாரகிதனாவா. தமது முயற்சியினால்பிரமஞானமபெற்ற ஆன்மாக்களே மாயையோடிருந்தும மாயாரகிதராய்விளங்குகின்றாரென்னின் இயற்கைஞானத்தோடுங்கூடிய ஈஸ்வரன் மாயாரகிதனென்றெங்ஙனம் சொல்லக்கூடாமே?

இன்னும் வரும்.

Chidambaram:—printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya Press" No, - 38 Senkallooneer Pilliar koil street.

[illegible]

ஸ்ரீமத்ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முதுவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்,

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த [illegible] முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

[illegible]

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

[illegible]

பிரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—நந்தன௵ மார்கழி௴ 5௳

[illegible]

ஆரியாசார ரகசியம்.

விடியற்காலப்பிரகரணம்

பிராணாயாமம்

தொடர்பு.

அச்சுழுமுனையின் அடியில் எட்டுச்சுற்றுச்சுற்றிக்கொண்டுதனதுமுகத்தை அச்சுழுமுனையில் காற்றுநுழையும்வழியிலடைத்துவைத்திருக்கிறது. அதில்பிராணவாயுநுழைந்திட்டால் அதைப்புசித்துவிடும். இவ்வாயுவைப்புசித்தலாற்றான் இதைப்பாம்பென உருவகப்படுத்தி அழைப்பது வழக்கம். இனி அக்குண்டலினிஎவ்வளவுவாயுவைஉட்கொள்ளக்கூடுமோ அவ்வளவுக்குமேலானகாற்று உண்ணிரப்பிஅங்கு சுழுமுனையில காற்றேறும். ஆதலாற்றான்முதலில்கும்பகத்தால்காயாக்கினிஎன்னும்பித்தகோசத்தைத்தூண்டிப்பிரகாசம செய்விக்க அதனால்கொளுததப்பட்ட அக்குண்டலினிமெதுவாய் அவ்விடம்விட்டகலசேரிடும். இனி அக்கினிசம்பர்க்கத்தால் லேசானவாயு சுழுமுனையில் நுழையும். முதலில்காயாக்கினிவிருத்திசெய்தவுடன் இவனுக்குப்பெரியபசி ஒன்றுண்டாம். அதற்கு நல்லுணவுஏதேனும்தொடுக்கவேண்டும். அங்ஙனமன்றி ஏதேனும்விபரீதமான கள்முதலியஉணவுகளைக் கொடுத்திட்டால் அந்தோ! நெடுநாளாய் வேண்டிப்பாடுபட்டுழைத்துஎதிர்பார்த்தநல்லறிவுகெட்டு மிகக்கடையானவழியிற் சிதறநேரிடும். ஆதலாற்றான் யோகிகளுக்கு ஆகாரநியமமும்சொல்லப்பட்டது. அதிக வாயுவை அற்பகாலம உள்புறம்தடுத்தால்அது சரீரம்எல்லாம் வியாபிக்காது. உட்புறம் எல்லாம் வியாபிக்காதொழிந்தால் அது அதிகசூக்ம சுழுமுனையில்நுழையாது. நுழையாதுழி சரீரத்தில் லவாசம்தங்கி ஆயுட்பெருக்கம்கைகூடாது. ஆயின்கும்பகம்வெகுகாலம் நிற்கும் அப்பியாசம்செய்திடவேண்டும். இனி [illegible] பிராணாயாமமென்பது கும்பகமேயன்றி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ற்றானேசுலபமாகாது. அதையப்பியசிக்கும் முறையான து தொடக்கத்தில் மூன்றுமாத்திரைகள் உட்புறஞ்சுவா சம் இருக்கச்செய்யவேண்டும். அப்புறம் ஆறுமாத்திரைகள்; பிறகுபன்னிரண்டு மாத்திரைகள்; பிறகுஇருபத்துநான்கு என்பதாஇமுறை யால் பூர்த்திசெய்திடவேண்டும். இக்காலத்தும்வடநாடுக ளிற்சிலர் தண்ணீரில்மூழ்கி ஒருதினம், சிலவிடம்இரண்டு தினங்கள் மூச்சடக்கியிருப்பதாய்க்கேள்வி. முற்காலத்து மாதவத்தோர் அநேகவருஷங்களுக்குப்பிறகு சமாதியை ஒழித்திட்டுத் தன்தேசகத்தை முடித்தார்களாம். ஆயின் யோகநூல்களுக்குப்பிராணனுப்உள்ளது பிராணயாமாக சியமேயன்றிவேறில்லை. பிராணுயாமம்செய்தவுடனேவல துகாதைத்தொடவேண்டும். அதன்பயனைமுன்னரேவிரித் தோம். இங்குயாம்எடுத்தோதியது பிராணுயாமப்பயனி ல்ஓர்சிறுபாகமே. அதிகத்தை அறியவிரும்புவோர்யோகநூ ல்களையும்வைத்தியநூல்களையும் ஆராய்ந்திடல்வேண்டும். சுருதிஸ்மிருதிபுராணங்கள் ஆகமங்கள் இவைகளிலும்இ தன்மாண்பையறியலாம. இவ்வுண்மைகளைக்கண்டே புத் தமதத்திலுள்ளாரும் இப்பிராணுயாமவிஷயத்தில் மிகவு ம்சிரத்தையுடனபாடுபடுவாராயினர். இதுநமதுஆரியசிரே ஷ்டர் அநுஷ்டிக்குமசந்தியாவந்தனத்தின் ஒருசிறுஅங்க மாம். ஓரங்கமிங்ஙனமாயின் இவ்வாறுபற்பலஅங்கங்களு டன்கூடிய வங்கியாய ஆரியாசாரத்தின் பெருமை அள விலடங்கிடுமோ ! ஆரியர்காள்! நமதுபெருமையைக்க ண்டு நட்புறுங்கள். இப்பிராணுயாமம்மெதுவாய் அப்பிய சிதது வரவேண்டுமென்றேம. ஆயின் இதைக்கைவிடாது கொண்டாடுவீராக. மற்றதுபின்.

குருசிஷ்யவேறுபாடு
தொடர்ப்.

ஐய். மார்க்கண்டேயகோத்திரம் லோகிதகோத்திரம் வசிஷ்டகோத்திரம் வத்ஸகோத்திரமுதலியபலகோத்திர ங்களில் உதித்தவிப்பிரரும இக்காலம் சிவாராதனம்செய் வதுமட்டில் தாம்ஆதிசைவர்என வழங்குகின்றார். அன் றிவேறுஎவ்விதசோதனையிலும் அவர்ஆசுமோக்தவாதிசை வராகார். ஆயின்இக்காலத்துள்ள சிவத்துவிஜர் எவரும்உ ற்பத்தியில் சிவசம்பந்தம்பெற்றதனுல்பிராமணரிலும் வே றானவரல்ல. அவர்செய்யும் சிவார்ச்சனத்தொழிலாற்சிவ வேதியர்எனப் பெயர்பெற்றனரென்பதேயுண்மை. இவ ரைக்குருக்கள்எனல் நடோளிற்றோன்றிய பெயரென்றே யெனச்சொல்லவும்வேண்டுமோ. இவர்க்குஅக்குருத்தவம்

[illegible]

பிறப்பா[illegible] [illegible] கொடேயோம். ஒவ்வொருஸ்தலபுராணத்திலும் [illegible] ஸ்தலங்கள் காடாயிருந்ததாகவும் அங்கு [illegible] பிராமணர்ஆராதித்ததும்ஆகமோக்ததேவாலயமின் [illegible] ம்சன்குபுலப்படும். இனிஆகமங்களோ அளவிறந்தவழிக ளால்ஆலயங்களைக்கட்டும் முறைகளைஓதுகின்றன. அவ்வ மைப்புடன் உள்ளவாலயங்களைப்பாமரர்கண்டாலும் அவ ருமசரீரத்துவத்தை யதிர்துண்மைகடைப்பிடித்துடைப் பார்என்பதுதிண்ணம. ஆயினும்இத்தேசத்தில் அவ்வநுஷ் டானம்மட்டில்வேதாதிகளைப்போலஆதியிலமைந்ததல்ல. இங்குண்மையிது:--வேதங்களைப்போலஆகமங்களும் இத் தேசத்தில் ஆதியிற்றானே வழங்கினவாயின் எந்தக்ஷேத் திரமும் ஒருவிமானமின்றியும ஒரு பிண்டிகையின்றியும் இராது. ஒவ்வொருபழையஸ்தலமும் அப்படியேயிருக்கி ன்றது. ஆயின் ஆதிகாலத்தில சுயம்புதேவம் ஆரிஷம்எ னும்லிங்கங்கள் எல்லாம்கேவலம் லிங்கமாத்திரையாய்பி ண்டிகாதிகளின்றிச்சர்வகாலங்களிலும் சர்வருணத்தவ ராலும் பூசிக்கப்பட்டுவந்தது. பிறகு ஒருசோளராஜன் த க்ஷிணதேசத்தையாண்டகாலத்தில் வடநாட்டில் மந்திர காளியினருகில் இருந்தசிலவிப்பிரர் தென்னாட்டுக்கழை க்கப்பட்டார். அத்தேசம திருலிங்கமாகவே அவர்எழுந்து த்துவக்கி சிவபூஜைசெய்யும்வாசனையால்அவர்எல்லோரு ம்சிவசாஸ்திரங்களில் அதிகவபிமானம்வைத்து அவற்றி ற்கணடவாறுய்வாராயினர். அவர்கள்வந்தபின்னரேதெ ன்னாட்டில்சிவாலயங்கள் ஆகமோக்தங்களாகக்கட்டப்பட் டன. அதற்குமுன்இத்தேசத்தில் இவ்வாகமங்களேஇல்லை யோ அவைகள்இருந்தும அநுஷ்டிக்கப்படவில்லையோஉண் மைவிளங்கவில்லை. மேலும்திருக்காளாத்திமான்மியத்தில் வேடுவர்குலதிலகரான்ஸ்ரீமத்கண்ணப்பதேவா எனப்படும் ஸ்ரீகணனாதன் அங்குசிவபாஞ்சுடரின் அருட்டிருமேனி யை அருச்சித்ததனால்என்றுமழியாச் சுகவீடுபெற்றார்என வோர்திவ்யசரித்திரம் உளது. அதேசங்கதிபக்தவிலாசத் தும் காணப்பட்டது, அதேசங்கதியை ஸ்ரீமதாசாரியசுவா மிகளும் சிவானந்தலகரியில்துதித்திருக்கிறார்கள். ஆயின் அக்காலம் ஆகமோக்தசிவாராதனம் அவ்விடம்கட்கு மேல் வேடுவரும் வழிபட்டவிடங்கொடுக்காது. இம்மட் டோ! அப்பேரருட்டிருலிங்கத்திருமேனியைக்காட்டா னையும் கரிநாகமும் மற்றுப்பட்டுப்பூச்சியும் பூசித்தனவெ ன்றும் அவர்களுக்கும்எம்மெய்ப்பேரருட்டிருவருட்பெரு க்கத்தாற்றிருவருட்டிருலிங்கத்திருமேனியில் [illegible] கிடைத்ததற்றுச்சான்றாகவின்றும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

...சித்தாந்தமாமர்? இனி வைதிகரா[illegible] அவைகட்கு வை திகவிதிப்படி சிவாராதனயோக்கிய[illegible]டென நுப வாரா? கருணையால கடவுளவரை[illegible] என்பதே யன்றிவேறென்பார்? ஏனெனில், அ[illegible] மாதாணம்: இவ்விதக்கதை இதில்மாத்[illegible], [illegible] மோக்ஷத்திலும் திருவானைக்கா, திருக்கா[illegible] வாய், திருவாரூர்முதலிய திவ்யக்ஷேத்திரம[illegible] லும் மற்றப்புராணங்களிலும் உள்ளதே. ஆங்கா[illegible] மைய்யாராய்ந்திடின் அவரொல்லாமமுற்பவத்தின் [illegible] ரித்தமூதறிஞராயினும் ஏதோ பிரார்த்தவசத்தின[illegible] ரமதாங்கியும மூர்சரீரவசிவுடன்மூக்கண்ணன்றிருவடி[illegible] வாது அவனைவழிபட்டுவீடுபெற்றார். ஆகவே தீக்ஷைமு[illegible] லியது சிவாராதனகாரணமாகாது. அதில்லாவிடம் சிவனே[illegible] சம் உற்பவிததலாலும் அதுள்ளவிடம் சிவனேசமின்[illegible] யாலும் அறியலாம என்பது. ஆயின் எவரும்பூஜை[illegible] விரும்புவோர் பூஜிக்கவிடம்முற்காலத்தில் கொடுக்[illegible] ட்டது. அக்காலத்தவர்செய்த சிவாராதனத்தால கண்[illegible] தலாற் கருணைமாரிபொழியுமிடம தீக்ஷை எதிர்பார்க்கப் பட்டதில்லை. ஆயின் இக்காலத்துச் சிவபிப்பிரா குரு த்துவம விருத்திக்கென்று வைத்துக்கொண்டதேயென் பது நன்கு புலப்படும். ஆதலாற்றான் ஸ்ரீ சைலமுதலிய க்ஷேத்திரங்களில் இன்றும்வருணத்தில் கீழானவராயினும் ஆராத்தியரே ஆராதிக்கின்றா. இனி சூத்திரரே ஸ்ரீபுருடோத்தமம் திருப்பழனிமுதலிய விடங்களில்பரிசாரகம் செய்துவருகிறார். ஆயின் இக்காலசிவாராதனைசெய்வோர் நிச்சயமாய் நியதசிவபூசைத்தொழிலாளர் என்பதும்குருக் கள்என்பதும்இடைக்காலத்துவழக்கே எனத்துணிக. ஆயி ன் இதுவிஷயம யாம் சொல்லவேண்டுவது அதிகமில்லை. இனி சிவாகமங்களில் சொலலப்பட்டவர் எங்கேனும்இரு ந்து எச்சிவாலயாராதனமாயினும் செய்வாராயின் அவரை க்குருக்கள்என்று ஒரு வழியிற் சொலலலாம். அவரோ இக் காலத்தில்லை என்று நிருபித்திட்டாம். இனி ஏதோ [illegible] லாயத்தில இவர்களுக்கு நான்குமடங்கள் உள்ளனவென் றும அவரே பூமியிலவகதார் என்றும் பூமியில்கோதை[illegible] க்கரையில உள்ளநான்கு மடங்களே அவரது எனவும் அ ம்மடபரம்பரை பிறந்தவரே இவர் எனவும் கூறும் கூற்றெ ல்லாம் பிரபல பிரமாணவிரோதமில்லாவழி பிரமாணமா கலாம். இனி அற்பப்பிரமாணத்தாலும் மறக்கப்படுமியல் பினதும துணிபற்றதும் சகல ஜந்துசாதாரணமுமான சி வார்ச்சகத்தன்மையைப்பற்றிவந்த குருத்துவமே சம்பவத் திற்கிடமாகவே அவரைஜகத்குருவாக்கவந்தவோர்வைதிக தாந்திரிகரிடம், ஓதுாலிகாய்! நீவ துமசேஷ்டிக்கவேண்டாம். அது அவா மனப்பாலாம். நின்சமீபத்தவர் மயங்காவண் ணம் உண்மை பகர்ந்திடுவாய். கண்பர்காள்! பிறப்பாற்குரு வெனவழங்கிடும் புலவர் புன்மைகளைகறிந்தீர்கள்? இவர் உ லகம ஊக்கமற்றதறிந்து பெருமபட்டம் வகித்து [illegible] ஞ்செய்தனர். அவர்களுக்கு வேதங்களாலாவது ஏ[illegible] யாதலின் வேதங்களையவா ஓதார். ஆகமோக்[illegible] களையும்கன்கறியார். ஏதோ பூஜைஎன்றொன்றை [illegible] சிவார். வடமொழிகளிலிளனியமமில்லை [illegible] [illegible]ங்கவெளிபபாம். அவர்கள் [illegible] [illegible] தாங்கள் ஆசாரியர் [illegible] அவர் [illegible]

[illegible]

[illegible]யல் பலைத்ப[illegible] ஆ[illegible] [illegible]ரியனுக வேண்டிக்கடவுள் [illegible] [illegible]ய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அவருள் மூன் [illegible] "வைகானசர், பாகவதர், பாஞ்சராத்திரிகள்" என. இவர்கள் மூறைமயே வைகானசம் பாகவதம் பாஞ்சராத்திரம் இத்தந்திரங்களிற்கண்டபடி பூஜிப்பவர். அவர்களுள் குருதறவச்சண்டையிலலை. உட்கலகம் வேறில்லை. அவருள் பூஜைசெய்வதால் உண்டாகும் புண்ணியம் குருத்துவரூபமாய் ஒழிவதில்லை. ஆனால் வைதிகரும் சிவவிபரரும் போலவேஅத்தேவார்ச்சகர்மற்றவருடன் சம்பந்தமசெய்வதில்லை. அர்ச்சகருடன் மற்றவைதகர்அங்கும் சம்பந்திக்கார். இனி வைதிகருக்கும் சிவவிபரர்க்கும மதத்திலும் மற்றைய ஸமஸ்காரங்களிலும் வேற்றுமைஇருப்பதால் இவர் சமபந்திக்கதொழியின ஒழிக. பின் ஒரேமதத்தில் இருந்து ஒரே பரமான்மாவை வழிபடுமியல்பினரானவர் ஒருவருடன் மற்றவர் சமபந்தியாது நிற்கக்காரணம் அவரே அறிவார்போலும்! சிவவிபரராகரு ஆகமம முக்கியப்பிரமாணம். வைதிகருக்கு வேதமே முக்கிப் பிரமாணம். அவர் மதம் சுத்தாத்விதம்.இவர்மதம அத்விதம. வைதிகருக்கு வேதத்தவ்வளவு ஆகமங்களில மதிப்பில்லை. சைவப்பிராமணர்க்கு ஆகமங்களவ்வளவு வேதங்களில் மதிப்பில்லை. அவர்கள் ஏதோ சோதனைக்கு நிற்காச்சிவசிருஷ்டிதாமென்பர். வைதிகா தாம் வேததிற்கண்டபிரமசிருஷ்டியே என்பர். இவ்விருவர் சமபந்தித்தல் கூடாதகாரியமே. இனிப்பாகவதருள் அனேகமாய் இவ்விதஉள்வேற்றுமைகள் தெரியவில்லை. இருவருக்கும் வேதாகமங்கள் பிரமாணங்கள். இருவரும் ஸ்ரீராமாநுஜமதத்தவரே. இருவரும்அர்ச்சாராதனம செய்பவர்.இருவரும ஒருவிதபஞ்சஸமஸ்காரம பெறுபவர். இருவரும்ஒருவிதபுண்டரம தரிபபவர். இருவரும ஆசாரியத்வம வகித்துக்கொண்டவா. அங்ஙன்மாயினும அவர்சம்பந்திக்காதது எக்காரணத்தாலோ அறியேம. வைகாநசருக்கும் பாஞ்சராத்திரிகளுக்கும் சம்ஸ்கார வேறுபாடிருபபினும் பாஞ்சராத்திரவழி நிற்பவரே "ஒருவருக்கொருவர் சேராவழி ஏது" எனமறித்தும கேழ்விபிறகரும. ஆராயின அவரிடம் ஆசாரியதவம பெயர்மாததிரையில் அமைந்தாயிற்றென்க! எங்கும குருசிஷ்யவேறுபாடுண்டானது இக்கலிகாலக்கொடுமையைத்தவிர வேறு ஏதென்போம.

அதிகம வேறிடமுள்ளது சுபம்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

வைத்தியம

தொடர்பு.

ஐய, இனி வைத்தியத்தில் உள்வேற்றுமைகளைப்பற்றிச்சொல்லவேணடியது இச்சமயம் எமது கடனாம். அங்கு ரஸவைத்தியததில் சொல்லப்படும வைத்தியம் எல்லாம் ரஸமெனும் ஓர் பதார்த்த[illegible] [illegible]த்தப்படும். ரஸத்தில் தோஷங்கள் அனேகம் [illegible] பல. அதில் குற்றங்களைக் [illegible] அவனிடம் [illegible]

[illegible]

ற்றவல்வழிதேடவேண்டும். அதற்குச்செய்யும் ஜாரணம் பந்தனம் மாரணம் முதலிய சம்ஸ்காரங்கள் எதுவும் யந்திரங்களின்றி சாத்தியமில்லை. ஆயின் ரஸவைத்தியத்தை அறியவிரும்பும் ஒருவன் எவ்விதத் யந்திரங்களையறியவேண்டுவதவசியம். யந்திரங்களை [illegible]னால் அத[illegible]னுல் ஜாரணம் முதலிய ரஸஸம்ஸ்காரங்களை [illegible]செய்துமுடிக்கலாம். அச்சம்ஸ்காரங்களால் அதனுள் [illegible]ந்த மலம் ஒழியும். அம்மலம்ஒழிந்தவழி [illegible] அதன் குணங்கள் மட்டில்இருக்கும். இனி சுத்திசெய்[illegible] ரஸம் ஒன்று கையில் கிடைத்திட்டால் அதனுல் எல்லா உலோகங்களையும் உபலோகங்களையும் எல்லாரத்தினவர்க்கங்களையும் இஷ்டமானபடி வைத்தியத்தில் வழங்கிடச்செய்துகொள்ளலாம். ரஸவைத்தியத்தில் ரஸமேபிரதானமாயினும் அதுடன் ரத்தினத்தையும் சேர்த்து வேலை செய்வதுசிதம் என்பது சிலர் கருத்து. ஆதலாற்றான் "ரஸரத்தினசமுச்சயம்" என்னும்கிரந்தத்திலைத்தமான ரஸத்தைத்தாய்ச் சரக்காகவைத்துக்கொண்டு அதன்வழியால் எவ்வித ரத்தினமும் பஸ்மம் அல்லது சிந்தூரமாகச் செய்யப்பட்டுவைத்தியத்துக்குபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வித ரஸவைத்தியத்தில் பிரவிபாஷியமெனகிற ரஸாயனதந்திரத்திற்குபயோகம் அதிகமாதலால் வடமொழி வல்லார் எவரும இவ்வருமை நிறைந்த ரஸவைத்தியத்தை அப்பியசித்தால் மிகவும் சுகம்உண்டு. மேலும் இந்த ரஸவைத்தியம் ஒன்றையே நன்குபயின்றவர்க்குஉலகத்துள்ள பதார்த்தகுணங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லறிவுமஉண்டாம். அவ்வறிவு வைத்தியங்களெல்லாவற்றிற்குமே சாதகம். நிற்க, வாய்மாத்திரையால் "இது வாதம், இது பித்தம" என வீண்காலங்கழிப்பதால் உண்மையறிவதுகஷ்டம். பொருள்களின் குணதோஷநிச்சயம் உள்ளவனே வைத்தியனுவான். மற்றவன பைத்தியனெனப்படுவான். சிந்தாமணியில் "பொருள்களின் ரஸம், வீரியம், பாகம் இவைகளை அறிந்தவனே வைத்தியாதிகாரி" எனச்சொல்லப்பட்டது. ஆயின் பதார்த்தங்களைச் சோதிக்காது விநியோகித்திட்டால அவைகுணமசெய்யாததோடொழியாது குற்றத்தை மிகப்பயக்கும. உதாரணம:—இயற்கையில நேர்வாளம, எட்டி இவை வெகுகடுமையுள்ள விதைகள். இலிங்கம என்பதோ விஷசத்துள்ளது. அவைகளைச் சோதித்து வைத்தியத்தில் உபயோகித்திட, அவைகுணங்களைக்கொடுக்கின்றன. ஆயின் அவற்றுள் குற்றங்களைப போல் குணங்களும உள்ளனவென்பது இனிது புலப்படும். அவற்றுள் குற்றம மாத்திரம உள்ளதானுல் அக்குற்றத்தை நீக்கினுல் உருவுக்கே மோசம் நேரிடும். மிகுதியாயதும குணமாகாது. இனிக் குணமட்டுமே உள்ளதெனில் அதைச்சோதிக்காது விநியோகித்திட அது பெருந்[illegible]ங்குசெய்யாது. ஆயின் உண்மையும்பொய்யும் [illegible] தவிடமவேகியானநியாயாதிபதி அவற்றைப்பிரித்த[illegible] போலக் குற்றங்களை நீக்கிக்குணங்களைஉபயோ[illegible]டுவது விவேகியாகிய வைத்தியர்கடமை. ஆதலாற்றான் பதார்த்த குணபாடத்தில் ஒவ்வொருபொருளுக்கும் குணங்களும் குற்றங்களும் சொல்லப்பட்டன. இனி பொருள்களைச் சுத்திசெய்யாது விநியோகித்தலால் [illegible] [illegible] என்று சுத்திநூலில் ஒவ்வொருபொருளுக்கும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இய நூல் குறைகூறியது. [illegible] வேண்டியது [illegible] வைத்தியமுறையில் [illegible] இன்றியமையாதது. [illegible] வைத்தியம் [illegible] திரமட்டில் உபயோகப்படுவதன்று. மற்றயோகிகளுக்கும் பல கற்பசாதனங்களுக்குதவுவதால் இந்தரஸவைத்தியத்தையோகிகளும் விரும்புவார். ஆதலாற்றான் ரஸவைத்தியத்தைத்திவ்யவைத்தியமென்பர். இந்தரஸவைத்தியசாஸ்திரத்திற்கண்டபடி ரஸத்தைச்சோதித்திட்டால் அதுரோகங்களைமட்டில் ஒழித்து நிற்காது முதுமையையும் கூடச் சிலவிடம் ஒதுக்கும் என்றும், சிலவிடம் மரணத்தையும் கூட ஓர்புறம் ஒதுக்கும் என்றும யோகிகள் கருதுகின்றனர். ஆயின் யோகியானவன் சிவவீரியம் என்றும் ரஸத்தைத துதிக்கிறான். இந்த ரஸம் சிவவீரியம் ஆதலால் அதில் ஜீவசக்தியும் இருப்பதாய் அனேக யோகிகள் கருத்து. எல்லாப்படார்த்தங்களிலும் அமைந்த ரஸமே ரஸமெனப்படுமென வைத்தியர் கூறுவர். வைத்தியர் வழிபடுங்கடவுளே ரஸமெனச்சொல்லத்தடையென்ன? ஆதலாற்றான் சிந்தாமணி நூலுடையார் ஆரோக்கியசாலை ஒன்று கட்டி அதில் ரஸத்தைச்சுத்திசெய்து இலிங்கவடிவமாக்கிப் பூஜைசெய்துவந்தால ரோகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆரோக்கியப்படுத்தலாம் என்றார். இங்கு ரஸவைத்தியத்தில் சிறிது கூறினும். அதிகம் சமயம்சேர்த்து எழுதுவாம். இந்த ரஸவைத்தியம் ஆரியர் மட்டில் அறிந்த அருமையான வைத்தியம் என்பதாம்.

பின்வரும்.

கடிதம்.

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் அவைதிகமென்பது.

ஐய, இத்தேசத்தில் நம்மவர் அநுஷ்டித்துவரும் விவாகத்தை மற்றதேசத்தவர் கொண்டது போல இம்மைப் பயனைமட்டும்கருதியல்ல, மற்று மறுமையிலும் சிலபயன்களைக்கருதியே அநுஷ்டிக்கப்படுவது. இம்மையிலும் விவாகத்தின்பயன் ஆரியருக்கு இன்பமட்டேயல்ல. அனேகநன்மைகள் விவாகத்தாற் சாதிக்கற்பாலனவென்பது உண்மை. 'காற்றினால் உலகத்துள்ள எல்லாஜந்துக்களும் பிழைப்பதுபோல இல்லறத்தைத்தழுவியே சர்வாச்சிரமங்களும் பிழைக்கின்றன' என மநுகூறியவாறு சர்வகன்மங்களையும் குற்றமற நடத்தக்கூடியவாற்றல் இல்லறத்தவர்க்கே என்பது திண்ணம். ஔபாஸனம், வைதிகம், [illegible] முதலிய கன்மங்கள் யாவும் இல்லறத்தவனாற்றான் செய்யப்படுகின்றன; [illegible] காளிதாஸனும் 'உனது ஆச்சிரமம் சர்வோபகாரங்களையும் செய்யும் பேற்றையுடையது' என்றார். இவ்வில்லறம் [illegible] வேறுதல் [illegible] யார். ஆதலாற்றான் ஆரியர் பெண்களை [illegible]

[illegible]

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

பிரம்மவித்தியாபத்திரிகையின் அநுபந்தம்.

ம் புத்தக.] சிதம்பரம். நந்தனஹு மார்கழிமீ ௨௨ [இலக்கம் ௨௧

சங்கராசாரியாரது அவதாரமகிமை.

தொடர்ச்சி.

இதற்குப்பிரமாணம்வருமாறு—:

சூதசங்கிதையில் சூதகீதை பரமவிஞ்ஞானமுரைத்த அத்தியாயம்.

கருளொளியாற்கழிவதுபோற் கதிர்த்த சிவஞானத்தான், மருளுருஞானங்கழியுமற்றந்தவஞ்ஞான, மிருளவித்தைமாயை யெனவிருருவமாயிருக்குந்,தெருள்படைத்துமேலாயதிறத்துற நின்றீரவற்றுள். (௫)

மூன்றுமவித்தையாற்பசுபேதமுமொய்வலியமாயையாற, பன்னுபரதத்துவபேதமுங்கற்பிக்கப்பட்டதுவான்,மன்னுதேகேந்திரியாதிவாசனுபேதத்தாலே, பின்னுபேதமாமவித்தையேசு பசுபேதத்திற்கும். (௬)

குணங்களுடையவாசனுபேதத்தால்கொள்பேதமா,யிணங்கவிருக்குமாயையியைபரதத்துவபேதத்திற்கு, முணங்கலறுகாரணமாகுமொழியாப் பவஞசமயக்கொழியப், பிணங்கலறுநன்னெறிநின்றபெரியீர்காண்முமமூர்த்திகளுள். (௭)

உயர்சத்துவநற்குணதேகமுடையனுயுஞ்சங்கார, மயரத்தகுதமோகுணமதுடையனுயுமவிர்கின்றோ,னியலிற்பொலியுமுருத்திரனுவியைதாமதவன்குணவுடம்புமவ, வயமார்திதிக்காச்சத்துவநற்குணமுமுடையோன்மாயவனே. (௮)

இதைச்சமஸ்கிருதப்பிரகாரம்விரித்துச் சொல்லுகின்றோம்.

பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் வேறுவேறாக விருப்பினும் பரமான்மாவினது அமிசமாவர். ஏகக்கூட்டத்திலிருப்பவரன்று. இவர்க்கு உபாதி அவித்தை; மாயையன்று. மாயைபரமான்மாவுக்கு உபாதி; வேறொருவர்க்கல்ல. மாயையினது காரியமான குணங்களால் மறைவுபட்டவர் பிரமவிஷ்ணு உருத்திரர் மாயோபாதியிலுள்ளவர் பரவியூகங்களாவர்; ஜீவவியூகத்திலிருப்பவரல்லர். பரமான்மாவினது வியாபகமாயிருப்பது பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்க்குச்சரிய ஞலும் அதிலுருத்திரர் ஒருவரேசிரேஷ்டர்.

மாயையென்னும் பேர் பெற்ற அஞ்ஞானரூபபேதத்தால் பரமாத்துமா தன்மையை யிலக்கணமாகவுடைய பேதங்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடாகாசமகாகாசங்களது பேதமெங்ஙனங்கற்பிக்கப்பட்டதோ அங்ஙனமே ஜீவாத்துமா பரமாத்துமாக்களுக்குப்பேதங்கற்பிக்கப்பட்டது. ஜீவர்களுக்குப்பலதன்மையெங்ஙனங்கற்பிக்கப்பட்டதோ, அங்ஙனமே பரனுக்கும் பல தன்மை கற்பிக்கப்பட்டது. சுபாவத்திலின்றெனக. அங்ஙனமே பரனுக்கு ஏற்றத்தாழ்வு தன்மையுங்கற்பிக்கப்பட்டது. [illegible] [illegible] வாசனுபேதத்தால் வேறு [illegible] பேதத்திற்குக்காரணமாகும். மற் [illegible] வாசனுபேதத்தால் பேதிக்கப்பட்ட மாயையென்பதியாதோ அது பர பேதத்திற்குக்காரணமாகும்; மற்றொன்றல்ல. எவர்க்கு மாயையிலிருக்கின்ற சத்துவமானது சரீரமாமோ, தமமானது குணமாமோ, திரிமூர்த்திகளுக்குள் சங்காரத்தின்பொருட்டு அவர் உருத்திரராவர்; மற்றொருவரல்லர். எவர்க்குத்தமமானது சரீரமாமோ, சத்துவமானது குணமாமோ, திரிமூர்த்திகளுக்குள் பரிபாலனத்தின்பொருட்டு அவர் விஷ்ணுவாவர்; மற்றொருவரல்லர். எவர்க்கு ரஜஸானது சரீரமாமோ, அவவிரஜசே குணமாமோ, திரிமூர்த்திகளுக்குள் சிருஷ்டியின்பொருட்டு அவர் பிரமாவாவர்; மற்றொருவரல்லர்.

ஷை வேதப்பிரமாணியவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம்.

தேவதேவனுயிருக்கின்றவனது கூடாததைக் கூட்டிவைக்கின்ற மாயையென்னும் சத்தியொன்றுளது. மாயையென்னும் அந்தச்சத்தியால் யாவுங்கூடும். சிவனுடைய அந்தமாயையானது பிரசித்தமானது. ஆயினும் உண்மையாயில்லை. சமுசயமில்லை. கூடாததைக்கூட்டிவைக்கின்ற அந்த மாயையால் சத்தாயிருக்கின்ற சிவனிடத்தில் எல்லாங்கூடும்.

ஷை விசேஷசிருட்டியுரைத்தஅத்தியாயம்.

கருத்தாவாயபரசிவன்றன்மாயையொடுவேறறக்கலப்புற்,றிருப்பானெனினும் பூர்வகற்பத்தினியைவாசனையானும், கருச்சாய்த்துயர்ந்தோசெறிகாலகருமவனுகுணமதாயுந், தருக்காநிறமாயைக்குந்தனக்கும்பேதங்கற்பிப்பான். (௨)

அறையாநிற்குங்கற்பிதமானதுவாத்துவமல்லாமையால், குறைந்தாநதீர்கறபிதபேதங்கூறுஅபேதம்பாதியா, நிறைபின்பூர்வேட்சணவாசனையாலிட்சிதாவுமாய், மறைதனமாயையொடு கூடிமாயாகுணபேதங்களால். (௩)

திரிமூர்த்தி களைப்படைத்தவர்க்குந்திகழந்தரியாமியாயிருப்பான், றுரிசிலவரும்பரதத்துவபேதத்தான்முத்தொழில்செய்வா, ருரியவிசேடரூபதொவவொருவரொவ்வோகாரியத்தைப்,பிரியமருவச்செய்வாகள்பேணியுணாமின்மாதவத்தீர். ()

ஷை பஞ்சப்பிரமவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம்.

பரசிவன் மாயையினுலே யைம்பிரமவுருவானன் பகரம்மாயை, விரவுமசாத்தியமானசெய்கைகளைச்செய்வதனுல்விளம்பம்மாயை, யுரவுறுசமபந்தததாலேசக்காரணத்துவமுன்னுகியுள்ள, பரவுறுமெல்லாமந்தப்பரசிவற்குண்டாயினவால்பனிவேரே. (௰௨)

பரசிவசொருபவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம்.

மறைமுதல்தனக்குநாமரூபங்கள்மருவுதலில்லையெனினும், மறையறவினங்குமாயையினுலேகற்பிக்கப்பட்டனவாகுமுன்றாமச்சிவன் மாதேவன்முற்பெயர்களுந்திருநாமங்களுமறைபரம்பிரமமுதற்பெயர்பரதத்துவவிர்வாசகமாமால்,

வாயுசங்கிதை.
உருத்திரன் வெளிப்படுமேத்தியாயம்.

உறையுமாயையுடன் கூடியுறைவோய்நின்னைத்தொழுதிடுவாம், கறைதாழ்மாலைமுடியமரர்காமுதலேவணங்கிடுவோம், நிறையுமுலக மெவற்றினுக்குந்தாயாய் நின்றோய் நினைத்தொழுவாம், மறையுமந்தவுலகுருவாயமருமணங்கேயடிபணிவாம். (௪)

ஷை வாயுசங்கிதை - சிவம்சத்தியுநவிபூதியுரைத்த

அத்தியாயம்.

மாயையினின்றுமுக்குணப்பகுதிவந்திடும் வந்தமற்றதனி, லெய்வுறக்குணங்கள்மூன்றும்வந்திடுமோலவற்றினிலிறைவர்மூவர்களோ, டாயிருபத்துமூன்றுதத்துவமுமெய்திடுமேவற்றினாலலமி, லாயபேரண்டமுடம்புகள்வந்துதொடர்ந்துறத்தோன்றிமென்றே. (௰)

யஜுர்வேதத்தில்
கைவல்லியோபநிஷத்.

அவனே (அந்தப்பரமாத்துமாவே) மாயையினாலேமோகிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணத்தையுடையவனாய்ச்சரீரத்தை யடைந்து சகலத்தையுஞ்செய்கிறான்.

சுக்கிலயஜுர்வேதத்தில்
நிராலம்போபநிஷத்.

(௨) ஈஸ்வரன்யார்? அவருடைய இலக்ஷணம்யாது?

பிரமமே தன்னுடைய சத்தியாகிறபிரகிருதியினாலே (ஈஸ்வரனென்கிற) பெயரையடைந்து உலகங்களைச்சிருஷ்டித்து (அதிலே) அந்தர்யாமியாய்ப்பிரவேசித்து, பிரமாமுதலானவர்களுடைய புத்தியிந்திரியங்களுக்கு நியாமகனாயிருப்பதினாலே ஈஸ்வரனாகிறான்.

சுக்கிலயஜுர்வேதத்தில்
பைங்களோபநிஷத்.

அதில் (மூலப்பிரகிருதியில்) பிரதிபலித்ததுவோ, அது ஈஸ்வரசைதனிய மாயிருக்கிறது. அவன் (ஈஸ்வரன்) மாயையைச்சுவாதீனமாயுடையவனாயும் சர்வக்கியனாயும் சிருஷ்டிதிதிலயங்களுக்கு ஆதிகர்த்தாவாயும் சகத்துக்கு மூலையாயுமிருக்கின்றான்.

இதுவரையில்ஈஸ்வரன்மாயோபாதிகனென்றும்மாயைநிர்ம்மலஜலத்தைப்போன்றதென்றும் அதோடுகூடியமாயைமோகஞ்செய்யாதென்றும் ஈஸ்வரன சுயஞ்ஞானவடிவினனென்றும்சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுள்ளவனென்றும் அந்தமாயைசதசத்திற்குப்பின்னமென்றும் கூறிப்பல சுருதிமுதலிய பிரபலசப்பிரமாணங்கள் காட்டினோம். அது பற்றியே மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் 'அந்தணனாகியாண்டுகொண்டருளி, இந்திர ஞாலங்காட்டிய இயல்பு' என்றும், 'சுந்தரவேடத்தொரு முதலுருவு கொண்டிந்திரஞாலம் போல வந்தருளி' என்றும், 'பொய்மையும் ஆயினார்க்கு' என்றும், 'மாயனே' என்றும், 'பேதங்களனைத்துமாய்' என்றும், மாயவனப்பரிமேல்கொண்டு' என்றுங்கூறினார். துரியசிவன், மாயாசத்தியோடுகூடாதுயாதொருசெயலுஞ்செய்யமாட்டார். அது பற்றியே மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், தமக்கு வந்தருள்செய்தகோலங்களையும், யாவுமான தன்மையையும் இந்திரசாலமெனவும் மாயமெனவும் பொய்மையெனவும் கூறினாரென்க.

புல்பூடாதிகள் பிரமஸ்வரூபமென்பது.

'இனி மற்றொருவிஷயத்தைத்தொடங்குவோம். "புல், பூண்டு, மரம், விலங்கு, பறவை, மனிதர், தேவர் எல்லாப்பிறப்பும் பி[illegible]ரமன்[illegible] [illegible] 'மே பிரமத்தினவதாரமாக[illegible] [illegible] 'வர் சங்கராசாரியரைமாத்திரம் [illegible] 'டாடியது பேதைமையேயாம்' [illegible] வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் யுக்தியநுபவங்கட்கும் விரோதமாகப்பேசும் பேதமை யிவரிடத்து முற்றும் நிரம்பியிருக்கின்றமைதக்காட்டுகின்றோம்.

ப்ரம்மம் பூரணமாதலாலும் நீக்கமின்றியிருத்தலாலும் அது இல்லாவிடமின்மையாலும்வேறுபொருளிருத்தற்கிடமின்று.மற்றப்பொருள்களிருக்குமென்னின் அந்தப்பொருள்களிருக்குமிடம் வரையில் பிரமமில்லாதிருக்கும். இல்லாதிருக்கவே, பிரமம் பரிபூரணமென்று பகர்தற்கிடமில்லாமற்போம். மற்றப்பொருளில்லையென்றுஞ்சொல்லப்படாது. இருந்தால் எப்படியிருக்கலாம்? எப்படியிருந்தால் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்கொவ்வும்? இதைப்பற்றி விசாரணைசெய்துபார்ப்போம். வேதசாஸ்திரங்களால் வாதிக்கப்படும் பொருள் பிரமம், சீவர்கள், உலகமாகியமுப்பொருள்களாம். பிரமம் ஆதாரமென்றும் மற்ற இரு பொருள்களும் ஆதேயமென்றும் பூர்வ பக்ஷியார் சம்மதிப்பார். அந்தப்ரமத்தின்கண் மற்ற இரு பொருள்களும் தற்கிழமையாயிருக்கின்றனவா? பிறிதின்கிழமையாயிருக்கின்றனவா? சினை குணம் தொழில்கள் தற்கிழமை; பொருளிடங்காலங்கள் பிறிதின்கிழமை. பிரமத்தின்கண் மற்றப்பொருள்களைத்தற்கிழமையாய்ச்சொன்னால்தான்பிரமத்துக்குப்பரிபூரணஞ்சித்திக்கும். பிறிதின்கிழமையாய்ச்சொன்னால் பரிபூரணஞ்சித்தியாது. தற்கிழமையாகத்தான் சொல்லின் மரத்தின் கிளை, மரத்தின்பசுமை, மரத்தினசைவு இம்மூன்றும்தற்கிழமையினது சினை, குணம், தொழில்களுக்குமுறையேயுவமானம். சினையென்பது அவயவமானதாலும் ப்ரம்மஸ்வரூபமான துரியசிவன் நிரவயவியானதாலும்சினைசொல்லப்படாது. நிர்க்குணமானசிவனுக்குச்சகுணங்கூறுவதும்யுக்தமல்ல. கிரியாரகிதரான சிவனுக்குத்தொழில்கூறுவதும்குற்றமாம். அன்றிப்ரம்மத்துக்குத்தற்கிழமையாகச்சீவர்களைச்சொல்லின் ஜீவர்கள்படும் துக்கநரகங்களெல்லாம் சிவன்படுகிறதாகவே சொல்லவேண்டும். பிரமத்துக்குஜீவவுலகங்களைப்பிறிதின்கிழமையாகச்சொன்னால்பிரமம்கண்டப்பொருளாய்ப்போம். பிரமங்கண்டப்பொருளானால்புல், பூடு, முதலிய உலகப்பொருளாகாது. வேறுபட்டேயிருக்கும். பிரமம்பூரணப்பொருளானால் வேறுபொருளிருக்கவிடமில்லை. இருந்தால் சினைகுணந்தொழில்களாயிருக்கவேண்டும். சினைகுணந்தொழில்களாயிருந்தால் பிரமமே புல், பூடு முதலியவைகளென்று சொல்லததானேவேணடும். எப்படிப்போனாலும் இமிசைதான். அவைதசைவசித்தாந்திகளுக்குத்தப்பவழியில்லவேயில்லை. இவ்வளவு குற்றம் தம்மிடம் வைத்துக்கொண்டு பிறர்பேரில் குற்றங் கூறப்போவது அறிஞர்க்கழகன்றாம்.

இனி இவ்வித ஆக்ஷேபங்கள் அணுத்துணையுமில்லா அத்வைத சித்தாந்தத்தை அநுசரித்து அவ்வாக்ஷேபத்துக்குச் சமாதானங்கூறுவாம். பிரமத்தின்கண் சீவவுலகங்களிருக்கவும் வேண்டும்; பிரமத்துக்குப்பரிபூரணதோஷமும் வரப்படாது; சீவவுலகங்களினது நயகஷ்டமும் பிரமத்தைச்சாராமலிருக்க வேண்டும். எப்படிச்சொன்னால் சாராமலிருக்கும்? எப்படிச் சொன்னால் தோஷம்வராது? தோற்றமாய்ச்சொல்லிவிட்டால் தோஷம் வராது. அஃது யாங்ஙனமெனின் கயிற்றின்கண் அரவுபோலாம் என்பதாம். கயிறுதானுண்மை, அரவு பொய்யென்றறிந்த வுடனே அரவு தோற்றுவதில்லை; உலகம் அவ்வாறன்று: ப்ரமத்தைத்தவிர வுலகமின்றென வுணரினும் பின்னும் தோற்றுகின்றதே' என்னின் உண்மைதான்; உலகு பொய்யென்பதுவரையில் கயிற்றரவு திருட்டாந்தம். [illegible] யென்றறிந்தும் பின்னும்தோற்றுதற்கு[illegible] [illegible]ராம்.' இதிலும் [illegible] [illegible]

[illegible] இருட்டார்த்தம். இனி மறுபடித்திற்கு வரு [illegible] இருட்டார்த்தம் சொப்பனவுலகாம். சொப்பனவுலகு பொய்யாயிருக்கும் தோற்றமும் பொருளாயிருத்தலும் அநுபவித்தலுமாய்ப்பொய்யென்று சொல்லற்கிடனின்றது. சொப்பனவுலகு பொய்யாயினும் முற்றும்பொய்யன்று. பொய்யென்பதே திண்ணமெனின் மலடி மைந்தன், ஆகாசதாமரை களைப்போல இல்லாமலிருக்கவேண்டும். மெய்யென்பதே திண்ணமென்னின் சிவத்தைப்போல முக்காலத்தும் இருக்கவேண்டும். சொப்பனவுலகு மலடிமைந்தனைப்போலஇல்லாமற்போதலுமன்று; சிவத்தைப்போல முக்காலத்து முள்ளதாயிருப்பதுமன்று. உள்ளது (சத்து)ம், இல்லது (அசத்து) மாகச்சொல்லலாமென்னின் ஒன்றுக்கு ஒன்று நேர்மாறான இருஇலக்கணமுள்ள பொருள் இராது: (மேலும்எது உள்ளது (சத்து)ம், இல்லது (அசத்து) மோ, அது உண்மையில் இல்ல (அசத்து) தேயாம். கானனீர் முன்பு உள்ளது; தேர்ச்சியில் இல்லது. அதை இல்லதென்றே சொல்லவேண்டும்.) ஆதலால் சொப்பனவுலகு சதசத்விலட்சணமென்றே சொல்லவேண்டியது. அப்படியே அது போன்ற இவ்வுலகையும் சதசத் விலக்ஷணமென்றே சொல்லற்பாலது. இது பற்றியே சூதசங்கிதை வேதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்ஆறுவதுபாட்டில்மாயையைச் 'சதசத்திற்குப்பின்ன' மென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனர்த்தத்தை யுணராார் அத்துவிதிகள் உலகைப்பொய்யென்கிறார்கள் என்று சொல்லுகின்றனர். பொய்யென்பதில் இவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கின்றது. சொப்பனவுலகு ஒருகாலத்தில் தோற்றியொருகாலத்தில்லாமற்போகிறது. அப்படியே சாக்கிரவுலகும் ஒருகாலத்திற்றோற்றி ஒருகாலத்திலில்லாமற்போகின்றது. சொப்பனவுலகு தோன்றுதற்கிடனாயிருப்பதுமனம் மனத்தைத்தவிரச்சொப்பனவுலகின்று.மனம் சத்து சொப்பனவுலகு அசத்து, அல்லது சத்துப்போலி. காரியங்காரணத்தினிடத்தே நிகழ்கின்றது. அப்படியே ப்ரம்மத்தினிடத்து மற்றப்பொருள்கள் தோற்றமாய் நிகழ்கின்றன. சொப்பனவுலகப்பொருள்கள் அவை தோற்றுங்காலத்துச்சத்தியமாகவும் பிரத்தியக்ஷமாகவும் அநுபவசாதன மாகவும் எப்படி மனத்தின்கண் இருக்கின்றனவோ,அப்படியே சாக்கிர வுலகும்அதுதோற்றுங்காலத்துச்சத்தியமாகவும் பிரத்தியக்ஷமாகவும் அநுபவசாதனமாகவும் பிரமத்தினிடத்திருக்கின்றது. காரியமுண்டாதற்கேற்ற சத்தி, காரணத்தின் கணிருப்பது சகஜம். கடசத்தி மண்ணின்கண்ணும் படசத்தி நுலின்கண்ணு மிருப்பதுபோல சொப்பனவுலகு சத்தி மனத்தின்கண் இருக்கின்றது. அவ்வாறே இச்சாக்கிர வுலகசத்தி பிரமத்தின்கண்உள்ளது; அதுதான் மாயை. அந்தமாயை பிரமத்தின்கண் அவாந்தரமாயுள்ளது. இருப்பூசியைச்சேட்டிப்பிக்கும் சத்தி, காந்தத்தின்கண் எங்ஙனம் அவாந்தரமாயுள்ளதோ, அங்ஙனமே பிரமத்தினிடத்து மாயாசத்தி அவாந்தரமாயுள்ளது. அந்த மாயாசத்தி பிரமமுமல்ல,பிரமத்தைத்தவிரவுமில்லை. அங்ஙனமாயசத்திஅனேகவுலகங்களையெல்லாம் அடக்கிவைத்திருக்கிறது. அந்தமாயாசத்தியானது, தன்னிடத்தினின்றுமுண்டாக்குங்காரியப்பொருள்களைப்பின்னம் போல்காட்டச்செய்யும்வல்லமைபெற்றது. அதுபற்றியே

சூதசங்கிதை சாந்தோக்கியவுபநிடத்
தாற்பரியமுரைத்தஅத்தியாயத்தில்

செப்புபேதாபேதமெய்மாத்திரமும்வரமாட்டாதுணர்வீர்,தப்பிலாதவிப்படியேசாற்றுமெல்லாக்காரியமு, மொப்பிலாதகாரணத்தோடபேதமாயுற்றிருந்தாலு, மெய்ப்பின்மாயையாற்பேதமாகித்தோன்றுமிமையீரே. (ரு)

பேதவிகாரமெலாம்பெயரர்ப்பின்னமாகியிருந்தாலு, மாகி [illegible] பரமார்த்தமாகவவிரும்பிரமத்தோ, டேசிலபேதமாகியே [illegible] ழுமுக்கி,வாசகமுந்தேனுண்டுக்குமாலே [illegible] மரீரே. ([illegible])

சகத்துக்கொருகாரணமாகித்தயங்குமந்தப்பிரமங்கற், பகத்தன்டொடையன் முடிகேய்ந்துபாரோர்புகழப்படும்போகளு, சகதின்மருவும்விண்ணவர்காள்,சொல்[illegible]ற்கும்பின்னமுமன்றுகத்தால்செய்யும் பின்னுபின்னமுமன்றுன்றுயேயிருக்கும்,

என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.சொப்பனவுலகும் அதுதோன்றுதற்கிடமான அவாந்தரசத்தியும், அது இருத்தற்கிடமான மனதும்போல, இவ்வுலகும் மாயையும் பிரமமுமாம். கடத்துக்குக்கடசத்தியையுங்காரணமாகச்சொல்லலாம்; சத்தியை மண்ணிலடக்கி மண்ணையுங்காரணமாகச்சொல்லலாம். மண்ணைத்தவிரச்சத்தி வேறில்லாமையாலும் சத்தி ஒருபொருளாயிராமையாலும்சத்தியைமண்ணிலடக்கி,மண்ணே கடத்துக்குக்காரணமென்று கூறப்படுகின்றது. அப்படியேசொப்பனவுலகுதோன்றுதற்கு ஏதுவான சத்தியை மனத்திலடக்கி அச்சொப்பனவுலகுக்கு மனங்காரணமென்று சொல்லலாம். இரண்டுவமானங்களைப்போல்மாயையைப்பிரமத்திலடக்கி,பிரமத்தையுலகிற்குக்காரணமாகச்சொல்லப்படுகின்றது.இப்படிச்சொல்வதால் பிரமம்காரணமும்உலகுகாரியமுமாகும். மண்ணிலுள்ளகடாதிகளை நோக்கி இவைகளெல்லாம் கடாதிகளென்றுஞ்சொல்லலாம்; சூட்சுமமாய்ப்பார்க்குமிடத்து மண்ணைத்தவிரப்பொருளில்லாமையால் மண்ணேயென்றுஞ்சொல்லலாம். அப்படியே சொப்பனத்தில் காணப்படும். புல், புழு, முதலிய எல்லாப்பிறப்பும் மனமே யென்று சொல்லலாம். மண்ணைத்தவிரக்கடாதிகளெப்படியில்லையோ அப்படியே மனத்தைத்தவிரச்சொப்பனப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள புல், புழுவாதிகளின்றென்க. இவ்விரண்டுவமானங்களைப்போலச்சாக்கிரத்திலுள்ள புல், பூடு, புழு,மரம்,விலங்கு, பறவை, மனிதர், தேவர் ஆகிய எல்லாப்பிறப்புகளையும் ப்ரம்மஸ்வரூபமென்று சொல்லலாம்.

மண்ணைத்தவிரக்கடாதிகளில்லாமைபோல ப்ரம்மத்தைத்தவிர அவைகளில்லாமையாலென்க. புல், பூடு முதலியவைகளை ப்ரம்மஸ்வரூபமென்றெப்படிச்சொல்வது? அவைகளெல்லாம் சடமாயினவே; ப்ரம்மமோ சிதென்று சொல்லப்படுகிறதே' என்று சங்கிக்கலாம். ப்ரமத்தின்கண் இருவிதசத்திகளுள்ளன ஒன்று அபின்ன சத்தி, ஒன்று பின்ன சத்தி.இந்தச்சடசத்திதான்மாயை. ஊசியைஅசைப்பிக்கும்தர்மம்காந்தத்தின்கண்எப்படிஅவாந்தரமாயுள்ளதோ,அப்படியேப்ரமத்தின்கண் பின்ன சத்தியான மாயையானது அவாந்தரமாயுள்ளது. சத்தியெப்போதுங்கண்ணுக்குப் புலப்படுவதன்று. காரியத்தினாலேதான் நிரூபிக்கவேண்டுவது. மனத்தின்கண் சொப்பனவுலகிற்கு மூலமான சத்தி புலப்படுவதின்று. காரியமாகச்சொப்பனவுலகு தோன்றுகின்றமையால் அப்படிப்பட்ட சத்தியொன்று மனத்தின்கணிருப்பதாக வூகிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இந்திரசாலப்பொருளுக்குஇந்திர சால சத்திகாரணம். அந்தச்சத்தி யிந்திரசாலக்காரனிடத்திருக்கின்றது. அவனும் அவனது இந்திரசாலத்தாற்றோற்றுவிக்கப்பட்டபொருளும் பின்னமாயினும் அபின்னமே; அவனையன்றிப்பொருளில்லாமையாலென்க. ஆனாலும்அப்படியேமனதும் சொப்பனவுலகும்பின்னமாகக்காணப்படினும்பின்னமே;மனத்தைத்தவிரஅவையில்லாமையாலென்க.மனம்சித்தாயினும்அதிலுள்ளபின்னசத்தியானதுசடமானதால் அதன்காரியமானவுலகும்சடமாகதோற்றுகின்றது அப்படியே ப்ரமத்தினிடத்துள்ள மாயாசத்தியானபின்னசத்திசடமானதால் அதன்காரியமானவுலகும்சடமாகத்தோற்றுகின்றது. ஆதலால் புல், பூடு, முதலியவைகள் ப்ரம்மஸ்வரூபமென்று சொல்வதில்யாதொரு தோஷமுமில்லை. ப்ரம்மத்துக்குப்புல் பூடாதிகள் ஒருவிதத்தில் பின்னமென்றும்ஒருவிதத்தில் அபின்னமென்றுஞ்சொல்லலாம்; மாயையின் காரியமான வுலகுபின்னமாயிருப்பதால் பின்னமென்றும் சத்தியென்பது குணமாயிருப்பதாலும் அது ப்ரம்மத்தைத்தவிர வில்லாதிருப்பதாலும் அந்தச்சத்தியைத்தவிரவில்லாமையாலும் அபின்னமென்றுஞ் சொல்லலாம்.

பின்னைஞ்சொன்ன அவசரமின்னதென்றுமபின்னைஞ்சொன்ன அவசரமின்னதென்றுந்தெரியாமல் தக்கபடி அத்வைத விசாரணைசெய்யாதவர் பிரமிக்கின்றனர். அப்படிப்பிரமிப்பவரில் இவருமொருவராம் போலும். இவர், 'புல், தேவர் முதலிய எல்லாப்பிறப்பும் பிரம்மஸ்வரூபங்களென்று கொண்டாடுமிவர்மதத்தில் யாவருமே பிரமத்தினவதாரமென்று கூறவேண்டியது ஆவசியமாக, இவர் சங்கராசாரியரைமாத்திரம் சிவாவதாரமென்று கொண்டாடியது பேதைமையே யாம், என்று கூறியதற்குத்தக்க நியாயங்கூறி மறுத்திடுவோம். யாவருஞ்சிவர்களாகவிருந்தாலும் தேவப்பிறவிக்கும் புழு, புல்முதலியபிறவிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது. எல்லோரும் மனிதர்களாகவிருந்தாலும் சக்ரவர்த்திக்கும் தோட்டிக்கும் எவ்வளவுவித்தியாசமிருக்கிறது? பண்டிதனுக்கும் மிருகம்போலிருக்கும் பாமரனுக்கு மெவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது? குபேரனுக்கும் பிச்சைக்காரனுக்குமெவ்வளவுபேதமிருக்கிறது? ஒருவன்பல்லக்கேறுகிறான். ஒருவன் பல்லக்கைச்சுமக்கிறான். ஒருவன் குருவாயிருக்கிறான் ஒருவன் அவன் காலில்விழும்மாணாக்கனாயிருக்கிறான். ஒருவன்நியாயாதிபதியாயிருக்கிறான், ஒருவன் அவனால் சிட்சிக்கப்படுகிறவனாகிறான். ஒருவன் சாபானுக்கிரகங்களுள்ள தவஞானங்களைப்பெற்று இருவகைப்பற்றுக்களையும் விட்டு ஆரூடஞானியாயிருக்கிறான்; ஒருவன் மகாகிராதகனாய்ப்புலி முதலிய கொடும்புலிகளைப்போலிருக்கிறான். ஒருவன நிரகங்காரியாய் வெகுளியின்றிச்சாந்தமாயிருக்கிறான். ஒருவன் அகங்காரியாயுங்கோபியாயுஞ்சாந்தமில்லாமலுமிருக்கிறான். ஒருவன்நிட்காமியாயிருக்கிறான் ஒருவன் காமியாயிருக்கிறான. தோல ஒன்றாயிருந்தாலுஞ்சிரசிலுள்ளதொப்பியின்றோலுக்குங்காலிலுள்ள பாதரக்ஷையின் தோலுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசங்களிருக்கின்றன? காரணமொன்றானாலும் காரியங்களிலெவ்வளவோவித்தியாசங்களிருக்கின்றன வென்பதையின்னும் எடுத்துக்காட்டவேணடுமோ? பரம்மத்தை நீக்கி வேறுஒருபொருளும் முன்காட்டியநியாயப்படியில்லையாதலால் அதுபற்றி அப்பிரமத்தில் முன்கூறியபடி இருக்கும் ஈஸ்வரஜீவஜகத்துக்களெல்லாம் ஒரு அவசரத்தில் ப்ரம்மஸ்வரூபமேயென்று (சித்தாந்தமாயல்ல) பூர்வபக்ஷமாய்ச்சொல்லப்படினும் அந்த ஈஸ்வரருக்கும் மற்றச்சீவவுலகங்களுக்கும் எவ்வளவோ தாரதம்மிய மிருக்கினறது.

நிற்க; ஈஸ்வரன் மாயாபிரதி பிம்பர். அந்தமாயை சுத்த நிர்மல ஜலம் போன்றது. அந்தமாயை மோகஞ்செய்வதன்று அன்றி அம்மாயையோடு ஈஸ்வரன் கூடியும கூடாதவராகும். மேலும அவர் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்களுள்ளவரும சிருஷ்டியாதி தொழிற்செய்பவருமாம. இந்தத் தொழிலசெய்வது ஜீவகாருணியத்தின் பொருட்டேயாம. இவரே சிவகாருணியத்தாலசங்கராசாரியராக அவதரித்தார். ரஜோகுணப்பிரதிபிம்பர் ஜீவாகள். ரஜோகுணத்துக்கு அவித்தை யென்றுபெபா. அது மோகஞ்செய்வது. அம்மோகத்திற்குட்பட்டுக்கிஞ்சிஞ்ஞராயுமபிறப்பிறப்புகளையடைந்து அவ்வீஸ்வரனையுபாசிப்பவர்கள். தமோகுணத்திலிருந்து அந்தக்கரணம், ஞானேந்திரியம், தசவாயுக்கள், கர்மமேந்திரியங்கள் பஞ்சபூதங்களாகப்பிறந்தன. இவை சீவர்களுக்குத்தநுகாரண புவனபோகங்களாக வீஸ்வரனால்கொடுக்கப்பட்டன. காரணமொன்றானாலுங்காரியங்கள்பலவாகும். அன்றி எவ்வளவோ பேதமாகவுமிருக்கும. ஐந்து ரூபா மதிப்புள்ள இரும்பைப்பலகாரியமாக்க, பத்து ரூபாமுதல் இரண்டுலட்சம் ரூபாவரையில் மதிப்பாகின்றது. அந்த இரும்பைக்கட்டைபாறையாகச்செய்தால் பத்து ரூபாவாகும். அதேயிரும்பைக்கைக்கடியாரங்களுக்கு (SPRING) ஸ்பிரிங் என்னும் கருவியாக்கினால் இரண்டுலட்சரூபாபெறும். பார்த்தால்யாவும் ஒரு எடையும் காரணத்தில் ஒரு மதிப்புமாயிருக்கின்றன. சடப்பொருளிலேயே யிப்படியானால் சித்துப்பொருளிலெவ்வளவு பேதமிருக்கலாம்? சித்துப்பொருளுக்கும் சடப்பொருளுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை நாம் சொல்லவேண்டுவதில்லையே. கவர்னர் ஜனரலுடைய புத்திக்கு மாசம் இருபதினாயிரம் ரூபாசம்பளம்; அவருக்குக்குப்பங்கா விழுகிறவனது புத்திக்கு ஐந்துரூபாசம்பளம். கவர்னர் ஜனரலுக்கு உயர்ந்த சம்பளங்கொடுப்பது புத்தியைப்பற்றியேதான். இலௌகிகத்திலேயே புத்தியிவ்வளவு தாரதம்மியமிருக்குமானால்பாரமார்த்திகத்திலே கேட்கவேண்டுமா? இவர் ஒருமாயையை சுத்தம், அசுத்தம், சுத்தாசுத்த[illegible] மூன்றாக்கிப்பேதப்படுத்திக்கூறுவதைக்கவனியாமற் [illegible]கின்றார். 'அதிஷ்டானமாகியபிரம்மத்தினது அ[illegible]ரமென்று கூறாமல் மாயையிலாரோபிதமான சிவனா[illegible]றப்பென்று கூறியதுபேதைமையிற்பேதைமையாம்' எ[illegible] கூறிய பேதைமையை முன்னமே நன்கு விளக்கி, து[illegible]வன்சிவனடியார் வருவார் என்றதிலுள்ள மட்டில்லாத்தோஷங்களைபபட்டப்பகலாய்க்காட்டி, அவரது ஆராய்ச்சியில்லாமையையெடுத்துவிரிவாய்க்கூறியிருக்கின்றோம். அன்றி அவதாரமெல்லாம உருத்திர மூர்த்திக்கே யென்றும் பேசியிருக்கின்றோம்.

சிவன் மாயாசம்பந்தமுடையவரன்றென்பது.

'இனி இவர் சங்கராசாரியர் பிறப்புக்கு மூலமாகத்தேடிய 'சிவன் மாயோபாதிகதராயிடினும் அவரோடு மாயோபா'திகதாகளாகத்தோன்றிய பிரம விஷ்ணுக்களது பிரஸ்தா'பமுமிவரது மதத்திற்கேட்கப்படுகின்றது. சிவன்விஷ்ணு பிரமன் மாயோபாதிகதர்களது மூவரில் சிவன் தமோ பிரவிஷ்டரும விஷ்ணு ஸத்வவிஷ்டரும்பிரமா ராஜஸப்ரவிஷ்டருமாயிடுதல சித்தம' என்று கூறியதில் இது இவரது மதம எனறதனால் அத்துவிதிகளுடைய மதம என்றாயிற்று. இவர் சிவனை மாயோபாதிகரென்றும அத்துடன் விஷ்ணு பிரமாக்களையும் மாயோபாதிகரென்றுங் கூறுவதாய்க்கூறுகின்றாரன்றோ? இது அவருடைய மருட்சியேயாம. திரிமூர்த்திகட்கும் ப்ரம்மஸ்வரூபரான சிவன் சாட்சியாய் விளங்கப்பட்டவர். அவர் ஒருபோதும் மாயாசகிதமாகமாட்டார். உருத்திரரே மாயாசகிதர். அவரும் மாயையுடனே கூடியும் கூடாதிருப்பவர். ஆதலால் உருத்திரரையும் மாயாசகிதராகச்சொல்லப்படாது. அப்படியிருக்கச்சாக்ஷாத்சிவனைமாயோபாதிகரென்றுகூறியதும்அது அத்வைதிகள் கொள்கையென்று வரைந்ததும் பித்துரை யாம். அதோடு சிவன் தமோ பிரவிஷ்டரென்று கூறியது பித்துரையினும்பித்துரையாம். உருத்திரனைத் தமோகுணமுள்ளவரென்றுகூறியிருப்பதுண்மையே. அதற்குச்சுருதி முதலிய பிரமாணங்களை யெடுத்துக்காட்டினோம். அதனால் யாதொருபாதகமுமின்றென்பதையுங்காட்டினோம். சங்கராசாரியார் பிறப்புக்கு நமதன்பர் தமோபிரவிஷ்டராகிய சிவனையே மூலமாகத்தேடியவாறென்னை? தாமசம் ஞானவிரோதமாயுள்ளது என்றுகூறியதிலுள்ள தோஷத்

[illegible] சங்காரசாரியார் அவதாரத்துக்கு [illegible] தேடியது யாருமில்லை. உருத்திரனை யே தேடினார்கள். அதற்குப்பிரமாணம் முன்பேகாட்டி ளேம். அவதாரமெல்லாம் உருத்திரர்க்கே அன்றிச் சா [illegible]க்கல்லவென்பதற்குப் பிரமாணங்கள் காட்டி ளேம். 'தாமசம் ஞானவிரோதம்' என்கிருர். உருத்திர ரென்னும் பெயர் சங்காரத்தொழிலால் வந்தது. சிருட் டிதிசங்காரங்கள் ஜீவர்கள்மேல் வைத்தகருணையினுல செய்யப்படுகின்றன. ஆசிரியர் மாணுக்கரையும், பிதா புத்திரர்களையும் தண்டிப்பது தாமஸகுணமென்று கூறப் படாது. மிகக்காருணியத்தால்செய்யப்படுகின்றதெனறே கூறல்வேண்டும். தண்டிப்பது கொடுமைபோல்மேல்னோ க்கான பார்வைக்குத்தோன்றினும் உண்மையிலவ்வாற ன்று; அன்பும் அருளுடைமையுமாம். அதுபற்றியே உ ருத்திரமூர்த்திக்கு அக்குணம் சத்துவமென்று

சூதசங்கிதை சூதகீதையில்
பரமவிஞ்ஞானமுரைத்த அத்தியாயம்.

எல்லாவற்றினும்பிரமென்னுமதியேவிசேடமா, கல்லார் புகழுமுத்திரர்க்குகுமுள்ளேசத்துவகுணமு, மல்லார் வெளியேதமோகுணமுமாயற்குள்ளேதமோகுணமும், வி ல்லார்வெளிச்சத்துவகுணமுமுள்ளவென்பார் மெய்யுண ர்ந்தோர். (௰அ)

எனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றிச்சாக்கிராவஸ்தை க்குப்பிரமனும், சொப்பனுவஸ்தைக்கு விட்டுணுவும், சுழு த்தியவஸ்தைக்கு உருத்திரனும் அதிதேவதையாகக்கூற ப்பட்டதில் சுழுத்தியவஸ்தையில் காரணங்களெல்லா மொடுங்கிச்சுகமயமாயிருக்கின்றது. சுகம் சத்துவகுண மாகும்.

சுழுத்தியில் சுகமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

வாயுசங்கிதை ஞானநிலைமையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஒன்றுமறியாரிவ்வகையேயுரைப்பார்புத்திமுதலொடுங்க, இனறுதுயின்றேனெழுந்து நன்காய்த்துயின்றேனெனவ னிசைத்தமையான், என்றும்எவைக்குமடுவாகியிருக்கும ஆன்மாவுனன் அவனை, மன்றமறையத்தரியாமியென்ன நா ளும்வழங்குமால் (உஎ)

இதில் நன்றாய்த்தூங்குவது விளக்கமாயிற்று.

கைவல்யோபநிஷத்.

"சுஷுப்திகாலத்தில்சகலமும்லயமடைந்திருக்கையில் அஞ்ஞானத்தினுல் சூழப்பட்டவனுய்ச் சுக சுவரூபத்தை [illegible]கிருன்"

சூதசங்கிதையில் பிரமகீதை.
கைவல்யபதிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

[illegible]த்தமன்னியமடந்திஞட்புருக்தோன்றா [illegible] ருவானவின்பமேபு[illegible] [illegible] (௨௨)

இனி "இவர் சிவனுக்கு அந்[illegible]டென்று வாதி க்க வருவார்போலும்" என்கிருர். வாதிக்கவந்தேஷ்டையே யபுளையுங் காட்டினேம். 'அப்போது விஷ்ணுவுக்கு அந்த ஸ்தமனைக்கூறிச்சிவனிலும் விஷ்ணு குறை[illegible]வரென்று வாதிக்கும் வைஷ்ணவகண்டனமுண்டாகுமையால்' என் றுகூறி அச்சங்காட்டுகின்ருர். சிவனிலும் விஷ்ணு குறை ந்தவரென்று வாதிப்பதில இந்தச்சோமசுந்தரநாயக[illegible] கென்னவந்தது! இவரைப்போல நாம் 'வாய்க்கொழுப்பு ச்சீலையால் வடிந்தது' என்பதாய் 'யாகாவாராயினும் நா காக்ககாவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்கப்பட்டு' என் னும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தெய்விகத்திருக்குறளை அவமதித்து அசட் சியஞ்செய்து மறந்து, விஷயத்தின்மேல் விஷயமாய்க் கண்டனஞ்செய்வதைவிட்டு, படித்துக்கௌரவமாயிருக் கும் ஒரு கனவானை வைது, அதன்பேரில் காலிலேவிழ மாட்டாத குறையாய்கெஞ்சிப்பணத்தண்ட முமிறுத்து சுதந்தரத்தைவிட்டு உடனபடிக்கையு மெழுதிக்கொடுத் தோமில்லையே. கொடுத்திருந்தாலன்றே ஒருமதத்தைக் கண்டிக்க அஞ்சவேண்டும். இவர் மதத்தைக்கண்டிக்க ஏ தேனுமஞ்சுகின்ருமா? நமக்குவேதத்தைப்பிரமாணமாக க்கொண்ட எல்லோரும் சகோதரர்கள். வேதசாஸ்திரங்க ளுக்கு அவர்க்குத்தோன்றிய ஒரு உரை செய்தால் நமக் குத்தோன்றியஒருஉரைநாம்செய்கின்ருேம்.நமக்கும்அவ ர்க்கும் விஷயத்தன்மேல சண்டையே யன்றி, ஆளுக்கு ஆள் சண்டையில்லை; சிநேகமே. விஷயத்தின்மேல் பே சுவதை விட்டு நேரே ஆளைத்தூஷித்து வைதால் ஆளுக் குஆளே சண்டையுண்டாம். ஒருவரையொருவர் கொ ல்லமாட்டாத பகையுமுண்டாம். அதுகாரணமாக அநே அனர்த்தங்களுமுண்டாம். இதுவிஷயமாக இந்தச்சோம சுந்தரநாயகரவர்களுக்கு எத்தனை பேர் எத்தனைவிதமா கச் சற்புத்தி கூறினும் உறைப்பதில்லை. அவர்க்கு மிகச் சிநேகிதராய் அவரைச்சிறப்பித்துப்பேசுவோரும் தூஷ கரென்றும்நியாயந்தவறுகிறவர்களென்றும்எழுதுகின்ருர் கள். அவர்க்கு ஒருமுறை பட்டதும் ஞாபகத்துக்குவரு கிறதில்லை. எதிர் பக்ஷத்தாரைக்கனஞ்செய்து விஷயகண் டனஞ்செய்யலாமே. கனஞ்செய்ய இஷ்டமில்லாவிடில் தூஷியாமலெழுதலாமே. விஷயபலமுள்ளவர்க்குத்தூஷ ணையேதுக்கு? முற்காலத்துப்பத்திரிகையுமில்லை; அச்சு மில்லை: ஒருநூல் செய்தால அதைப்பார்த்து மற்றொரு வர் கையினுலெழுதவேண்டும். அதுமிகக்கஷ்டம. ஆத லால் நூல பரவாது. அன்றியொருமதஸ்தர் செய்தக ண்டனக்கிரந்தம் கண்டிக்கப்பட்ட மதஸ்தர் பலர் கையி லுமேறுவது மகாகஷ்டம். இக்காலத்தில் அப்படியல்ல. ஒருநாளில் அச்சிடப்பரப்பலாம். அதுவும உலகமுற்றும் ஒருமாசத்தில பரவிவிடும். இரு கட்சிக்காருக்குப் புறம் பட்ட வேறுகட்சிக்காரரும் பார்க்கிருர்கள். பத்திரிகைக ளில் விஷயத்தின்மேல் கண்டனையன்றிமனிதர்கள்[illegible] புண்படத்தூஷித்து எழுதினுல் அதைப்பார்க்க [illegible] யர்கள் வெறுப்புறுகின்ருர்கள். ஆதலால் [illegible]க்க ண்டனை செய்பவர்க்கு ஒருவிதத்திலும் பயமில்லை; அவ [illegible]மில்லை. பொதுமனிதர்கள் சந்தோஷித்து [illegible] [illegible]கள்.கண்டிக்கப்பட்டமத[illegible]

வதற்கிடனிராது. ஆகலின் சோமசுந்தரநாயகர் இதை வாசித்துப்பார்த்து இனி எதிர்ப்பக்ஷத்தார் மனம் புண்படாதிருக்க இதமொழிகளால் வாதஞ்செய்து தூஷணையை விட்டொழிப்பாரென்று அவர்க்கு இதமொழிகளால் கூறுகின்றோம். இவர், வைஷ்ணவகண்டனமுண்டாகுமென்றாரே. உண்டானால் வாங்கக்கப்படாதோ? இவர் வைஷ்ணவகண்டனஞ் செய்ததில்லையோ! இவர் மாத்திரஞ் செய்யலாம்; மற்றப்பேர் செய்யப்படாதோ? இவர் பத்திரமெழுதிக்கொடுத்ததுமுதல் வைஷ்ணவகண்டனஞ் செய்யாதிருக்கிறாரோ என்னமோ தெரியாது. அதுபற்றி மற்றவரையும் அந்தப்பத்திரத்துக் குட்படுத்தப்பார்க்கின்றாரோ அதுவும் நமக்குத் தெரியவில்லை! வாதஞ்செய்யும்போது அனேகமதஸ்தர்களுடைய கண்டனையிடையிடையில் வரக்கூடும். அப்படிக்கெல்லாமிருக்க எல்லாமதஸ்தர்களையும் விட்டு, வைஷ்ணவமதஸ்தர்கள்மேல் மாத்திரம் பக்ஷமாய்ப்பேசிய காரணமென்னோ! இவர்க்கு அம்மதத்திலும் அம்மதஸ்தரிடத்திலும் அச்சமிருந்தாலிருக்கட்டும். அதை நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை: மற்றமதஸ்தர்களுக்குச் சொல்வதுமாத்திரம் அநாவசியத்திலும் அநாவசியமென்று தோன்றுகின்றது. நமக்கு வைஷ்ணவமதகண்டனை வந்தாலுஞ்சரி, இவர்மத கண்டனை வந்தாலுஞ்சரி, நமக்குத்தோன்றியவரையில் எழுதிக்கொண்டுதான்போவோம். ஆனால் ஒருவரையுமிகழ்ந்துபேசமாட்டோம். அப்படியேனும் வித்தியாசமான சொற்கள் பிசகி எழுதியிருந்து, அதைச்சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் எடுத்துக்காட்டினால் அதற்காக அவர்க்கு வந்தனஞ்செய்வதோடு அவர் செய்தநன்றியை மறவாமலிருப்போம்.

சிவனும் விஷ்ணுவும் பேதமில்லாதவரென்பதுபற்றி நிறக, "சிவனும் விஷ்ணுவும் பேதமில்லாதவர்கள் அவர்களில் யாரையுபாசிப்பது மொன்றேயென்று போலி ஸ்மார்த்தர்கள் கூறுவதும், சிவாவதாரமென்றிவர் கொண்டாடும் சங்கராசாரியர் விஷ்ணு புஜங்கமுதலிய நூல்கள் செய்து விஷ்ணுவை வழிபட்டதும் ஸர்வாசங்கதமாம்' என்று கூறி, அவர்களுடைய கருத்தையனுத்துணையுமறிந்துகொள்ளாதவரெனப் பட்டப்பகலாய்க்காட்டிக்கொண்டார். போலி ஸ்மார்த்தர் கூறுவதற்கு யாருமுத்திரவாதியல்லர். எல்லாமதஸ்தரிலும் எல்லாச்சாதியாரிலும் எல்லாப்பொருள்களிலும் போலியுண்டு. போலியை யதார்த்தமாகக்கொண்டு பேசுதல் தகுதியன்று. போலிச்சித்தாந்திகள் கூறுவதற்கு யதார்த்த சித்தாந்திகள் உத்தரவாதியாகார். ஆனால் அவ்வாறு கூறுவோர் போலி ஸ்மார்த்தரன்று; யதார்த்த ஸ்மார்த்தரே. அவர் கூறும் ரகஸியங்களினுட்பத்தைத் தெரியாமையாலும் துவேஷத்தாலும் உணர்ந்துகொள்ளாமையான குற்றமிவர் பேரிலேயேயுள்ளது. அதைத்தெரியப்படுத்துவோமாக, பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய இம்மூவர்க்கும் விலக்ஷணமாயுள்ள பொருள் பிரமம்; பிரமத்தின் பரியாயநாமம் சிவன். இன்னும் பல பரியாயநாமமுண்டு. பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் இம்மூவரில் ஒருவர்க்கொருவர்முறையே மேலானவர். இம்மூவர்க்கு மேலானதும் அதிட்டானமானதும் பிரமம். இம்மூவரும் சிருட்டியாதி தொழிலினிமித்தம் பிரமத்தினின்றுந் தோன்றிப் பிரமத்திலேயேலயமாவர். பிரமம்முப்பேதமுள்ளது. இம்மூவர் ஒருகாலத்திலுள்ளவர். அதாவது:—தோன்றுதற்குமுன்னரும், ஒடுங்கியதற்குப்பின்னருமில்லாதவர். இதன்படியே இம்மூவரையும் ஒருவர்க்கொருவர் மேலானவரெனச்சொல்லி, பரம்மஸ்வரூபமான சிவனை இம்மூவர்க்கும் அதிஷ்டானமாகச் சொல்வார்கள் யதார்த்தஸ்மார்த்தர்கள். உருத்திரர்க்கும் விஷ்ணுவுக்கும் அதிஷ்டானம் பிரமமானதாலும் அந்தப்பிரமமே சிவனானதாலும் அதிஷ்டானமான சிவனும் மாயாசகிதரான விஷ்ணுவும் ஒன்றென்று சொல்லுவார்கள். இது உண்மையானதுதான். அன்றி யுக்தி அநுபவங்கட்கும் ஒத்திருக்கிறது. இதற்குவமானங்கூறி அதன் பிரகாரம் உவமேயத்தைப் பொருத்திக்காட்டுவோம்.

ஒரே எடையுள்ள பொன்னால் கிரீடமொன்றும் சிலம்பு ஒன்றுஞ்செய்து, கிரீடஞ்செய்யக்கூலி ரூபா ஆயிரமும் சிலம்பு செய்யக்கூலி ரூபா பத்துங்கொடுத்தோமென வைத்துக்கொள்வோம். அப்படிச் செய்வித்த கிரீடத்துக்கும் சிலம்புக்கும் தாரதம்மியங்கள் எப்படியோ, அப்படியே உருத்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்குமாம். இதனால் உருத்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஏற்றக்குறைச்சலேற்படுகின்றது. பொன்னும் சிலம்பும் எப்படியொன்றோ அப்படியே சிவனும் விஷ்ணுவுமொன்றென்று ஏற்படுகின்றது. காரியங்களிலொன்றுக்கொன்று பேதமில்லையென்று சொல்லப்படாது; காரியத்துக்கும் காரணத்துக்கும் அபேதஞ்சொல்லலாம். இந்த ஆர்த்தத்தைக்கொண்டே சிவனும் விஷ்ணுவுமொன்றென்று ஸ்மார்த்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்மிருதி, வேதத்தின் பொருளை நினைத்துச்செய்யப்பட்டமையால் அதுகாரணமாக அதற்கு ஸ்மிருதியெனப் பெயர்வந்தது. அதன்வழி நிற்போருக்கு ஸ்மார்த்தரென்று பேர். இதற்குப்பிரமாணம்.—

திருவிளையாடற்புராணம்.

மறைவழிமநுகட்கெல்லாம் மறைபிரமாணம்பின்சென்று றைதருமிருதியெல்லாம் அவைக்கனுகுணமாமின்னமுறையினல்மார்த்தமென்றுமொழிவது அம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த, துறைகள் வைதிகமாம்மேலாச்சொலவழிச்சுத்தமார்க்கம்.

இனிச் 'சிவாவதாரமென்றிவர் கொண்டாடும் சங்கராசாரியர் விஷ்ணு புஜங்க முதலிய நூல்கள் செய்து விஷ்ணுவை வழிபட்டது சர்வாஸங்கதம்' என்றாரன்றோ! அதற்குச்சமாதானஞ்சொல்வோம். விஷ்ணுவை வணங்குவதனாலே குற்றமில்லை. விஷ்ணுவைப்பரதத்துவமாகக்கொண்டு வணங்கப்படாதென்பதுவே கருத்து. சங்கராசாரியர் விஷ்ணுவைப்பரம்பொருளாகக்கொண்டு வணங்கினாரென்பதற்கு யாதொரு ஆதாரமுமில்லை. அவர் மும்மூர்த்திகளையும் துதித்திருக்கிறார். அந்தமுறைபிறழாமையென்னெனின், பிரமனைத்துதிக்குங்கால இந்திராதி தேவர்களால் வழிபட்டதக்கவரென்றும், விஷ்ணுவைத்துதிக்குங்கால் பிரமன்

இந்திரன் முதலானவர்களால் வழிபடத்தக்கவரென்றும் உருத்திரனைத் துதிக்குங்கால் விஷ்ணுபிரமன் இந்திரன் முதலியவர்களால் வழிபடத்தக்கவரென்றும் பிரமத்தை அல்லது பிரமத்தின் பரியாயநாமமான சிவனைத் துதிக்குங்கால் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களாலே வழிபடத்தக்கவரென்றும்சொல்லியிருக்கின்றமையேயாம் விஷ்ணுஸ்துதியில் விஷ்ணுவைப்பரமபொருளாகச் சொல்லியிருக்கிறாரே யென்று சங்கிக்கலாம். அப்போது அதிஷ்டான பரம்மத்தைச் சேர்த்துச்சொல்வீர். முன் சொன்னபடி சிலமபும் பொன்னுமொன்றானதுபோல விஷ்ணுவும் அதிஷ்டான ப்ரம்மமுமொன்றும். அதிஷ்டானத்தைச்சேர்த்து விஷ்ணுவைப்பரத்துவமாகத் துதிக்கும்போதும்ஷைமுறைபிறழாது பிரமாதி தேவர்களால்வழிபடத்தக்கவரென்றுமசொல்லுகிறாரே யன்றிபபிரம உருத்திரரால் வழிபடத்தக்கவரென்று சொல்லுகின்றாரில்லை. அம்பாள் ஸ்தோத்திரத்திலும் இந்தக்கிரமம தவறாது. லட்சுமீஸ்தோத்திரத்திலும்ஸரஸ்வதிஸ்தோத்திரத்திலும்இந்தக்கிரமம் பிசகாது.

சூதசங்கிதை.

பிரமவிஞ்ஞானமுரைத்த அத்தியாயம்.

பரதத்துவ அபேதபுத்திபாவிமூவரையுமபரமென், றுரவி
ற்பொலிவேதாகமமாதிகடாமுறைக்குமுறைதாலுந், திரி
மூர்த்திகளுநுதந்திரமென திகழ்சதத்துவாற்குணதேக, மரி
யதிறத்தோருகவிமவிசேடனுவானமாதவத்தீர். ௰௪

ஷை விசேடசிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.

பரதத்துவ அபேதத்தைபபற்றிப்பிரமன் மாயனிவர்,
விரவுசிருட்டிசெய்வரென விளமபுவாரகளெஞ்ஞான்றும்.
காவின்முனிவீர பரமாத்தமாகக்கடுக்கைநறுந்தொடை
யோ, டரவுமபுனைநதபரசிவனையாற்றுஞ்சிருட்டியென்
றுணர்வீர். ௩௬

ஷை சருவசாத்திரசஙகிரகமுரைத்த அத்தியாயம்.

திரிமூர்த்திகளுமவருடையதிகழுமவதாரங்களுநன்,
கரிபசிவத்தியானஞ்செய்தாலுமவிரும்பரமான்ம,
வுரியகாகியவிபாகத்தினுமச்சேர்ந்தவரேயல்லாமல,
விரியுஞ்சீவவிபாகத்திற்சேர்ந்தோரலலர்மெய்த்தவத்தீர்

இந்த அர்த்தத்தைக்கொண்டு விஷ்ணுவுக்கும் சிவனுக்கும் அபேதங்கூறினாரேயன்றி மற்றபபடியன்று. பிரம விஷ்ணு ருத்திரன் சிவன் இவர்களை முறையே யொருவர்க்கொருவர் மேலென்று அவரது தோத்திரங்களினால் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றது. இந்தக்கிரமம் தத்துவராயர்பாடிய பாடுதுறையிலுங்காணலாம.

புல், பூடாதிகள்பிரமஸ்வரூபமென்பதுண்மையென்பதுபற்றி புல, பூடு, புழு, மரம, விலங்கு, பறவை, மனிதர், தேவர் முதலிய எலலாப்பிறப்பும் பிரமஸ்வரூபமென்று கொண்டாடுமிவர் மதத்தில்' என்று கூறியிருப்பதால அவ்வாறு கூறுவது வேதசாஸ்திர விருத்தமென்று சோமசுந்தரநாயகரபிப்பிராயப்படுகிறதாய்த் தெரிகின்றது. புல் முதலியவைகள் ப்ரம்மஸ்வரூபமென்பது இவாகுடமபாடில்லை; வேறென்றே சொல்லவேண்டுமபோலும். வேறென்று சொன்னால பிரமம அபரிபூரணமாகின்றது. இதற்கு யாதுகூறுவர்? 'புல் முதலியவற்றில் பிரமம் நிறைந்திருக்கிற' தெனனின் இதற்குவுவமையே வேணடும. 'குடத்தினிறையச்சலமிருப்பது போ'லென்னின குடமானது சுற்றிலுமுள்ள ஓடுதவிர மற்றவைகள்புரையுடையதாயிருப்பதாலும் அவ்விடத்தில குடமில்லாமையாலும் குடமானபொருளிலலாவிடததில் நீரிருக்கிறது. இதைபபோல வுவமேயத்தைப்பார்த்தால் புல்லினுள்ளே புரையிருக்கவேண்டும். அந்தப்புரையிலதான ப்ரமமமிருக்கவேணடும. புலலுள்ளவிடத்தில் பரமமமிருத்தல் கூடாது. அன்றிக்குட ஆதாரத்தினபேரில் தான நீரிருக்கிறது. ஆதாரமிலலாமையால் குடத்துக்கு வெளியில் நீரிராது. அப்படியே புல் முதலிய பொருள்களின் ஆதாரத்தினபேரில் அவைகளுக்குள ப்ரமமமிருக்கும். புறம்பில ஆதாரமில்லாமையாலபரமமமிருக்கக்கூடாது. ஆதலாலிவ்வுவமானம பொருததமுடையதன்று. 'அடியுமேலுமில்லாத பாத்திரமொன்றை நீர்நிறைந்த தடாகத்தின் மத்தியில அழுத்தினால நீர உளளும புறம்பும் நிறைந்திருக்கின்றதன்' ?! அதுபோல பிரமம, புல்முதலிய பொருள்களினுள்ளா. புறமபும் நிறைந்திருக்கின்ற' தென்னின் இதுவுபாதாரமாகும. பாத்திரத்தினுள்ளுமவெளியுமநீர்பூரணமேய... படையிலன்று. இடையில் பாத்திரமிருக்கின்றது. பாத்திரமுள்ளவிடததில் நீரின்று. அதுபோலபுல் முதலிய பொருள்களின் உள்ளும புறம்பும் பிரமமிருக்கிறதாயுமிடையிலின்றெனவும சொல்லவேண்டும். 'எளளிலெணணெய்போல்நிறைவு சொலலலா'மென்னின் இதுவுந்தோஷமுள்ளதுதான். எள்ளைச்செக்கில வைத்தாட்டினால திபபியும நெயயுமான இரணடுபொருள்களாகின்றன. எள்ளானது எவ்வளவு அளவு அலலது எடையிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு அளவு அலலது எடை நெய்யேனும்திப்பியேனுமிலலை. இரணடுஞ்சேர்ததால்தான் தானிருக்கின்றது. எள்ளளவுக்கு அலலது எடைக்கு நெய்எவ்வளவு குறைகிறதோ அவ்வளவுக்குத் திபபியிருககிறது. எள்ளளவுக்கு அல்லது எடைக்குததிபபி எவ்வளவு குறைகின்றதோ, அவ்வளவுக்கு நெய்யிருக்கிறது. எள்ளெனனுஞ்சொல்லுககுபபொருள் திப்பியும நெய்யுமன்றி வேறொன்றுமிலலை. எள்ளென்று சொலலப்படும் பொருளில சில பாகம திபபியும் சிலபாகம நெய்யுங்கோர்த்துக்கொணடிருக்கின்றன. இரணடுககும நிறைவுசொல்லபபடாது. இதன்படி பார்ததால பிரமம் நிறைவற்றதென்றே சொலலவேண்டும. எள்ளிலெண்ணெய் திருட்டாந்தம் தூலமாய்ச் சொல்லபபடுகிறது. ஆழமாய் விசாரிததால சரிப்படாது. ஆகாயம் மற்றநான்கு பூதங்களில பூரணமாய் நிறைந்திருப்பது போல சொல்லலா'மெனனின இதுவுந்தோஷமாய் முடிகிறது. அனறிப்பிரதிவாதிககுபபிரதிகூலமாகவும் முடிகிறது. எங்ஙனமென்னின் கூறுவாம. ஆகாயமும் மற்ற நான்கு பூதங்களும் காரண காரியம. ஆகாயம்காரணம்; நான்கு பூதங்களும் காரியம்; மண்ணுங்குடமும்போலக்காரணமான மண்ணைத்தவிரக்காரியமான குடமெங்ஙனமின்

றே, அங்ஙனமே காரணமான ஆகாயத்தைத்தவிரக் காரியமான ஏனைய பூதங்களுமின்றென்றே சொல்லவேண்டும். இதன்படியே யுவமேயத்தைப்பார்ப்போமானால் பிரமம் காரணம்; புல்பூடுமுதலியவுலகம் காரியம். காரணத்தையன்றிக் காரியத்துக்குப்பொருளிராதுபோல் பிரமத்தையன்றிப் புல்பூடாதியுலகிற்குப்பொருளிராது. மண்ணானது குடத்தில் நிறைய இருக்கின்றதென்னின் மண்ணைப்போல குடமொருபொருள் உண்மையாயிருந்து அதில் மண் நிறைய இருக்கின்றதென்பதல்ல. மண் உண்மை; குடம் உண்மைப்போலி. போலியில் யதார்த்தம் நிறைய விருப்பதுகூடுமா. யானைவாகனத்தில மரம நிறைய இருக்கிறதெனறு சொலவதுபோல. யானையொருபொருளும மரம் ஒருபொருளும ஆக இரண்டும உண்மையன்று. ஒன்று உண்மை; ஒனறு தோற்றம். இதுபோல பிரமமான பொருள் உண்மை; புல், பூடாதியுலகந்தோற்றம. இந்த அர்த்தத்தைக்கொண்டே திருமந்திரத்தில்

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்தில மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல்பூதம்
பரத்தில மறைந்தது பார்முதல்பூதமே.

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணிபூடணம்
பொன்னில் மறைந்தது பொன்னணிபூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கரணங்களாந்
தன்னில் மறைந்தது தன்கரணங்களே.

என்றுகூறியிருக்கிறார். இதன்படிபார்த்தால் காரணமே காரியமாகிறது; மரமேயானையாகிறது போலாம. மரம் காரணம்; யானைகாரியம. மரமயானையாகிறபோது மரமே யானைஸ்வரூபமெனறு சொனனால தோஷமென்ன? மரத்தின்காரியமானயானை, குதிரை, தோமுதலியவற்றையெல்லாம்பார்த்து இவைகளெலலாம மரஸவரூபமென்று எபபடிச்சொலலலாமோ, பொனனின் காரியமானபூஷணங்களையெல்லாம் பொன்னின் ஸ்வரூபமென்று எப்படிச் சொலலலாமோ, நூலின்காரியமான வஸ்திரங்களையெலலாம நூலின் ஸ்வரூபமென்று எப்படிச்சொல்லலாமோ அப்படியே பிரமத்தின்காரியமான புல பூடாதிகளைப்பிரமஸ்வரூபமென்று சொலலத்தடையென்ன? இப்படிச்சொன்னால் பிரமத்துக்குப்பூரணமுஞ்சித்திக்கிறது; புல் பூடாதிகட்கு ஒருவிதமாக இருப்புமேற்படுகிறது. பிரமமே அல்லது பிரமத்தின் பரியாயமான சிவனே யாவுமாயிருக்கிறதெனபதற்குச்சுருதி முதலிய பிரபலபிரமாணங்கள் வருமாறு:—

யசுர்வேதத்தில் கைவலியோபநிஷத்.

அவரே சிவன். அவரே இந்திரன், அவரே நாசமில்லாதவர். அவரே விஷ்ணு. அவரே பிராணன. அவரே காலம். அவரே அக்கினி. அவரே சந்திரன். உண்டாயிருக்கிறதும இனியுண்டாகப்போகிறதுமாகியஎல்லாம் அவரே. சாசுவதமாயுள்ளவரும அவரே. அவரையறிந்து மிருத்துவைத்தாண்டுகிறான. முத்திக்குவேறு வழியில்லை.

யசுர்வேதத்தில் வராகோபநிஷத்

சிவனே குரு, சிவனே தேவன், சிவனே வேதம், சிவனே பிரபு. சிவனே நான், சிவனே சகலமும், சிவனைக் காட்டிலும் வேறொன்றுமில்லை.

சூதசங்கிதை.

ஞானிபணிவிடைபபேறுசொற்ற அத்தியாயம்.

வானேவளிதீபயொளிநீயபறவைமண்ணேமற்
றானேயுயிரேகதிரேமதியென்றேறெணமெய்
நானேயுடையேயனைபாய்மறையுநவிலகிற்கு
மானேறுடையாயடியேன்வேறோவருளாயே. ௩௮

ஷை பிரமன்முன்னோர்தில்லையினேற்றுஞானம்பெற்ற அத்தியாயம்.

உலகெலாமுருவாகியபுருடனுக்குளமா
யிலகுறுந்தரிசனஞ்செயின்முத்தியீகுவதா
யலகிலபாவமுமபோக்கிநல்லருளளிப்பதுவாய்க்
குலவுபோகமும்வேணடுவாககருள்சுணத்ததுவாய்

ஷை மானதயாகமுரைத்த அத்தியாயம்.

விதியுநிட்டமுமருவுவிதத்தையும்விதத்தையுமெய்ச்சபலவாதந்,துதியுநிட்பலவாதமிருக்கிறதின்றெனச்சொல்லிவிகாரத்திற்குப், பதிதருகோசரமானசகலமுமொண்பரசிவசொரூபமென்றே, கதிமருவுதியானஞ்செய்திடல்வேணடுங்கற்றுயர்ந்துகலையின்மிக்கீர். ௩௪

ஷை தைத்திரியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்த அத்தியாயம்.

பிரமன்முதற்றுபரமீறுபபேசாநின்றவுலகமெலாம்
பரவுமந்தபரமசிவனே பணபாரந்தப்பரசிவன்றன்
சொரூபஞானமுள்ளோனே துலங்குசீவன்முத்தனுங்
கருமமாதிகளாற்சீவன்முத்தனுகான கடைப்பிடிமின்.

கூர்மபுராணம்.

விசுவரூப அத்தியாயம்.

அணுவாமெவைக்குமணுவாயிருத்தியகிலங்கண்மூடியொளிருந், தணியாதவண்டவுருவாயிருத்திதருபஞ்சபூதமதிவான, மணியாமருக்கனுபாசோமயாசிவடிவாயிருத்திமறையுங், கணியாதிருத்திநினையார்கணிட்பாகனைகணணதாயபெரியோய். ௨௨

வாயுசங்கிதை.

பரசிவப்பிரபாவமுரைத்த அத்தியாயம்.

நிற்பனநடப்பனயாவுநோக்கிடிற்
பொற்புறுசடையவனுருவம்போலுமா
லற்புதப்படவிவ்வாறமர்வனென்றதைச்
சொற்படுபசுக்கடாந்தோனறவோர்ந்திடா. (௯)

ஷை தோத்திரமுரைத்த அத்தியாயம்.

சகத்தினுக்கன்னையாகியேயுறைவோய்சகத்துருவாகியேயிருப்போய், மிகத்திகழ்ந்திலங்குவடிவிடுையுளத்துள்வினையுமஞ்ஞானதைதயறுப்போய், வகுத்திடுசயம்பாவையுமுடையோய்வயங்கியகுணங்களையுடையோய், தகைப்படுமேலோராவியுளுறைவோய்தழைததுநீவென்றிடவேண்டும்.

பின்வரும.

Chidambaram:—printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya Press" No, - 38 Senkallooneer Pilliar koil street.

NO 22 நெ. ௨௨.

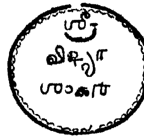

[illegible]

[illegible]

[illegible]

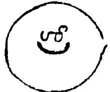

ஸ்ரீமத்ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முதுவிஜய ரகுநாத

ராஜா பாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த ௧௮௯௨௵ முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

கரஸம்வத்ஸரம்.
துலாரவி ௨௮௨
முகவையம்பதி.

[illegible]

கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் அவைதிகமென்பது.

முன்தொடர்ச்சி.

அவ்வில்லறம் பூர்த்தியெய்தவே திருமணம்புரிதல் ஆரியர்க்கு அத்திருமணச்சம்ஸ்காரம்பெற்ற தருமபத்தினி[illegible]டம் பிறக்கும் குழந்தைகள் தருமப்பிரஜைகளே. ய[illegible] கேவலவின்பத்துக்கெனப் பெண்களை மணப்பதில்லை, [illegible] தருமத்தின்பொருட்டே. ஆபின் ஒருபெண்ணை ஒருமு[illegible] ஒருவன் தருமத்திற்காகக்கேட்டான். அதற்கிசை[illegible] அப்பெண்ணின் தகப்பனும் அக்கன்னியைக் கணவ[illegible] களித்திட்டான். அவ்விருவரும்கூடிச் சில தருமங்க[illegible] செய்யவும் செய்தனர். இனித்தெய்வவசத்தால் அம்மணவாளன் இறந்தால் அப்பெண்களை மற்றவன் மணப்பானேன்? ஒருவனில்லறத்துணையாய் நின்று அவன் அநுபவித்தபொருளாய் எஞ்சியதைக்கொண்டு மற்றவன்றன்னில்லறம் விளங்கச்செய்வதுசிதமா? எச்சிலைத்தின்பதுபோலல்லவோ! அம்மறுமணத்தம்பதிகள் செய்திடுமெ கிரியையாகும். இனி இவ்வுச்சிட்ட தம்பதிகள் செய்யும் கன்மமோ தேவர்களுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் மற்றவர்க்கும்பிரீதியைக்கொடுக்கும். இங்கு இப்பெருந்தீச்செயல் எமது குலத்தைக்கெடுக்குமென்றே இதைப்பெரியோர் ஒழித்திட்டார். இனி பெரியோர்சென்ற வழியை மாற்றிப்புதியவழி ஒன்று கண்டு அவ்வழிசெல்வோமானால் அந்தோ! "என் புருஷன் எனக்குப்போதுமானவனல்ல; எனக்குத்தக்க அழகனல்ல; எனக்கு அவனிடம் விருப்பமில்லை; அவனுக்கு வயது முதிர்ந்தது; அவனுக்கு ரோகம்வந்தது" என்பதாதி பல காரணங்களைக்கொண்டு ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒவ்வொருதினம் ஒவ்வொரு கணவனைப்பார்க்கவேண்டி நேரிடவுமவரும். அம்மம்ம! இதிலும் மேலாய் ஆரியமதஜாதிகளைக்கெடுத்திட வேறு வேண்டியது யாதுளது? இனி இவ்விஷயத்தை அரசரிடம் தெரிவித்தால் அதை அவர் கவனியாது விட்டொழிப்பதுமாத்திரமன்றி அம்மறுமணக்கடுந்தீக்கொழுந்து விட்டெரிய தமமாணையும் மூட்டிடுவார் போலிருக்கின்றது. இக்கடுஞ்செயலெ[illegible]க்காலம் நசித்தேய விட்டகன்றிடுமோ! நம்மவரோ நம்முதுநூல்களைக்கற்பதில்லையே! இவருக்குண்மை புலப்படுவதெப்படி? இவர்தற்கதியடைவதுதான் எவ்விதம்? ஓகோ! காலத்தின் கொடுமையை நினைக்க மனம் பதறுகின்றது. நம்மவரே நமக்குக் குலவைரிகளாகத்தோன்றினும் இக்காலத்தில் நாம் மேற்றிசையாரைத்தூற்ற வகையேது?

[illegible]

அவர்கள் மதத்திலும் நடையுடைய பாஷைகளிலும் நம்முடன் வேறுபட்டவர். ஆயின் மூகமினூர் எக்காலமும் தம்பதிகள் திருமணமானது முதல விட்டுப்பிரியாது நேரிடும் தருமத்தை மிகப்புகழ்ந்தார். இதில் ஓர் விவஸ்தை இல்லாவிடில் எத்துணை வயதான கைமபெண்ணாயினும் தன்னிஷ்டம் பூர்த்தியடையவேண்டி ஒருபுருடனை அபேக்ஷிக்காதொழியாள். இந்த மறுமணம் மடந்தையற்கேயன்றி, கிழவிகளுக்குக்கூடாதென்றால், ஏன் கிழவிக்குக் கூடாது? எந்தக்கிழவி தனக்குச்சுயங்கலித தனமைவேண்டாம் என்பாள். நாம் பிறந்து கற்றகலவிபபயன் இது தானோ! நீங்கள் மறுமணம் முதலிய மேற்றிசையாரது ஆசாரங்களை நந்தேயத்தில் நடத்தவுத்தேசிப்பீரேல், வெகுகாலமாய்க் காத்துச் சமயமபார்த்து நமமவரைக்கெடுக்கக்கருதிய மேற்றிசையார் கருத்துநிறைவேறத்தடைஏதுமில்லை; பாருங்கள்! மடபதிகள் நிரந்தரநித்திரையையும் நம்மவர் ஒற்றுமையின்மையையும், மற்றவர் இடைவிடா முயற்சியையும, தேவாலய பாலகர் உதாசீனதையும், நமது வித்துவான்கள் உட்சணடைமுயற்சியையும, விதவைகளின விவாசத்தையும் நினைக்க நினைக்க மனம் அச்சமுறுகின்றது! எக்காலம் எமமிடம் சதாசாரம் தங்குமோ அறியேம! மேலும் "ஒருமுறையே கன்னியைக் கொடுப்பது மேலோர இயல" எனமனுமொழிந்தார். இருமுறைகொடுத்தலமேலோர்செயலன்றிகீழோரியலாகமுடிய, அதுஅவைநிகதிச்செயலாதலின அதிலமேலோர அபிபிராயம எவ்விதத்துமசொலலாகாதங்க. மேல "விதவைகள், யதிகள், பிரமசாரிகள், இவாகளுக்குத் தாமபூலம் கோமாம்ஸம போலொத்தது" என்றும் "விதவை கட்டிலில் படுத்தால பதியை நலலுலகத்திருந்து நழுவச்செய்வாள்" என்றும் "பலலக்குமுதலியதேறும் விதவை நரகம்பெறுவாள்" என்றும் 'தலைமயிர்வளாத்தல உடம்பு மினுக்குதல் எணணையிட்டுக்கொளளல கணணாடி காண்டல இவைகள் விதவைக்குக்கூடா'தென்றும உள்ளபலவசனங்கள் விதவைகளின் மறுமணத்தை மறுக்கத்தடையென்னை? மேற்கண்ட வசனங்களால விதவைகளுக்குச் சந்தனதாம்பூலாதிகளே கூடாதெனப்பெறபபடுதலால அவர்கள் எபபடிக் கணவரைக்கூடி விளையாடி குழந்தைகளையும் பெற்றெடுப்பது பிரமாணசம்மதமாகும! 'புத்' என்னும நரகம் தகப்பனுக்கு வராது காபபாற்றுவது 'புத்திரன்' எனுஞ்சொல்லுக்குப்பொருள். இனி புனர்விவாகத்தால பிறக்கும்குழந்தைபுத்துமாத்திரமல்ல; மற்றையஎலலாநரகங்களையும் தகப்பனுககளிப்பானதலால் இவன்வெகுவாய் அவனிலும் மேலானவனே. இனி இமமறுமணப்

[illegible]

பயன்தான்யாதெனின்? அந்தோ! தானும் தன்முன்னோரும் சேர்ந்து ஏகவாசம் செய்வதே என நன்குரைக்கலாம். இங்குண்மையிது.—'எவர் பாவத்தினின்று பயந்து அதை விலக்கிடுவோர் அவரே ஆரியர்' என ஆரியச்சொற்பொருள். அச்சொல்லோ நம்மவர்க்கே கூடியதென இன்னும் வேதாதிப்பிரமாணங்களால் நிரூபிக்கலாம். இப்பெயர் ஒன்றே நம்மவர்க்குப்பெரும் பூஷணம்எனலும்தகும். நம்மவர் எப்பொழுதும் பாவத்திற்பயமுள்ளார் என்றும் இன்றைக்கும் மற்றதேசத்தவர்களைப்போல வீண்பழிதொழிலை இத்தேசத்தவர் செய்வதில்லையெனபதும் லோருமறிந்த விஷயம். ஆயின இவ்வாரியர் என நம்மவர் பெயராலும் பெரியோரே. ஆதலால் நம்மம் மற்றவர்க்கு அருமையதிகம். அவருக்கு —— நம்மவரைக்கெடுக்கச் சமயம் நேரவில்லை. இக்காலம் மகாராஜன் ஆஞ்ஞை கிடைக்கவேண்டி அவர் ——தேசத்தட்புகுந்தார். நம்மவரைக்கெடுத்தார். துராசாரங்களைக் கொடுத்தார். மதவுண்மைகளை மறைத்தார். சதாசாரங்களைத்தொலைத்தார். சோற்றைக்காட்டிக்கிளியைத்திணிப்பது போல மெல்லமெல்ல இலஞ்சப்படிப்பைக்காட்டி நம்மவர்க்கு நாத்திகத்தையன்றிக் கிறிஸ்தவத்தையும் புகட்டினார். அவரே கைம்பெண் மறுமணம் பெண்கல்வி முதலியன அவசியம் என்று நம்மவர்களுக்குத்துர்ப்போதனை செய்பவர். இது பிறரைக்கெடுக்கும் கேடென்பதை யறியார்போலும்! இது ஓர்புறங்கிடக்க; சிலர் ஏதோவேறுசில காரணங்களுக்காக அவரது தாக்ஷிண்யத்துட்பட்டு அந்தோ! இக்கொடுஞ்செயலை ஒப்புகிறார். அது எமக்குமிக வருத்தத்தைத்தருகின்றது. ஓ! சீர்திருத்தக்காரர்காள்! உங்களுக்கிந்தச்சீர்திருத்தவுபதேசம்செய்பவர் ஆரியசாஸ்திரப்பயிற்சியற்றவரே. ஏன் அவர் வார்த்தையைக்குருவுபதேசமாகக் கேட்கிறீர்கள்! அவர் ஆரியப்பயிற்சியற்றவரென்பது எமக்கும் தெரியுமே. இவர்ஆரியப்பயிற்சியுள்ளவராயின் இவர்க்கு இப்புத்தி தோன்றாது. இது உங்களுக்கு வேறுமதஸ்தர் உபதேசத்தால் கிடைத்தவிஷயமாகவே இதைக்கொண்டு நம்மவரைக்கெடுத்திடல் நும்போன்ற லோகோபகாரிகளுக்கு அழகோ! இனி நமது பெண்கள் அனுபவிக்கும் துயரம் பொறுக்காது இவ்விதம் செய்வோம் எனில வெகு அழகு! அவ்விஷயத்தில்நமது சாஸ்திரங்களைப்பயின்ற வித்துவான்கள் எல்லோரையும் ஒருங்குசேர்த்து அவர்களைக்கொண்டு உண்மையைவிசாரித்துக்காலோசிதமாக ஏதேனும் செய்யச்சாஸ்திரங்கள் இடங்கொடுத்தால், அதைக்கொண்டு உண்மைகடைப்பிடித்து நடத்தவேண்டுவதே நமக்குசிதம். அங்ஙனமன்றி அவ்விஷயத்துண்மையறியா நீவிர் மற்றவர் சொல்லைக்கே

[illegible]

திருவேங்கடம் திருமலைசாஸ்திரி.

ஜ்யோதிஷம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

க. [illegible]
(அ) [illegible]
(ஆ) [illegible]

(அ) [illegible]

(ஆ) [illegible]

உதாஹரணம்.

[illegible]

ட்டு இவ்விஷயத்தில் நுழைவது மிகவும் நியாயமன்று; யாம் கண்டமட்டில் நமது தர்மசாஸ்திரங்கள் விதவாவிவாகத்தைத் தடுக்கின்றனவேயன்றி விதிப்பதாகக்காணப் படவில்லை. ‘விதவாவிவாகம் செய்யவேண்டும்’ எனவிதிக்கும் சாஸ்திரம் எங்கும்இல்லையெனநாம் சொல்வோம். ஆயின் ஆராய்ச்சிமிகுந்தவாரியர்காள்! இனியேனும் இவ் விதவாவிவாகத்தை விட்டொழித்து நலம்பெறுவீர் என நாம்அகம்வாடி வாசுதேவனைப்பிரார்த்திக்கிறோம்.இத்துடன் இவ்விஷயத்தைவிட்டுப் பிறகு வேறு விஷயத்தைப் பற்றிச்செல்வாம்.

இங்ஙனம்,

(ஒப்பம்) திருவேங்கிடம்

மொழிபெயர்ப்பு. திருமலைசாஸ்திரி.

ஐய!

சிற்சிலமாதங்களுக்குமுன்னர் ‘சோதிடம்’ என மகுடஞ்சூட்டிய விடயமொன்று தங்கள் பத்திரிகையில்வெளியிடும்படி தங்களுக்கு அனுப்பி வேண்டிக்கொண்டபிறகு வித்தியார்த்தியாய்ச்சென்னைசெல்ல நேரிட்டமையாலும் அங்கும் சாவகாசம் இல்லாதிருந்தமையாலும் சென்ற டி. ௧௧-ம் நெம்பர் பத்திரிகையைப் பார்க்கவாய்க்காமற்போயிற்று. அதிதலைப்பின் கீழ்ச் ‘சற்றேறக்குறைய இருயாமம் விருத்திக்ஷயம் வருமென்பதையும்நிரூபிக்க வலிமை எமக்குண்டு’ என்றவிடத்தில் ‘அதை அவசியம் வெளியிட்டிடுவீராக. பத்—ர்’ என்று கண்டிருந்ததையும் வேறோர் புத்தகத்தில் நாம் குறித்துக்காட்டிய வாக்கிய வியாக்கியானத்தால் சுமார் ௬. நாழிகைவிருத்திக்ஷயம் வருமென்பது பெறப்படவில்லையென்று கண்டிருந்ததையும் இப்போதுதான் கணனுற்றோம். அதிவிஷயங்களை உடனே எழுதாமல் காலந்தாழ்ந்து எழுத நேர்ந்தமைக்கு மன்னித்து அடியில் வரைவனவற்றைப் பிரசுரிக்கும்படி பத்திராதிபரவர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

1. விருத்திக்ஷயம் தனித்தனி இருவகையாம்.

(a) தினகதம்

(b) ஆத்தியந்தம்

(a) ஒருதின (இராப்பகல்) த்துக்கு ஏற்பட்ட ௬0-நாழிகையில் கூடியும் குறைந்துவரும் அளவே.

(b) தினகதம் ஒருதிதி பிரவிருத்தித்த மொத்தநாழிகை அடுத்த திதியின் பிரவிருத்தியான மொத்தநாழிகையாகிய இவ்விரண்டின் வித்தியாசமே ஆத்தியந்தத்தின் அளவாம்.

[illegible]

உதாரணம்:—

கஎவ சப்தமி நாழிகை கஎ
கஅவ அஷ்டமி உக
ககூவ நவமி உரு

(a) அஷ்டமியின் அதிகப்பிரவிர்த்தியாகிய ௰௪. நாழிகையும் நவமியின் ரு. நாழிகையும் தினகதவிருத்தி

(b) இங்கேயே அஷ்டமியின் பிரவிர்த்தியான ரு௪ ந[illegible]மியின் ரு௩ இவ்விரண்டின் வித்தியாசமாகிய க. நா[illegible]கை ஆத்தியந்தவிருத்தி.

2. எம்மாதிரி கணனத்தாலும் தினகதம் அதிகரிப்ப[illegible]ற்குத்தக்கதாய் ஆத்தியந்தமும அதிகரிக்கும் என்ப[illegible] சுருதியுக்தியனுபவங்களுக்கு ஒப்பமுடிந்ததாகும்என[illegible] தினகதமும் ஆத்தியந்தமும் கூடுவதும் குறைவதும்[illegible]யவிஷபத்தில் ஒன்று மற்றதைப்பொறுத்திருத்தல்காண்க.

3. மேற்கூறியனவெல்லாம் க்ஷயத்திற்குங்கொள்க.

4. சுமார் கொஞ்சங்குறைய மூன்றுமுகூர்த்தம தினகதமெனறும் சுமார் 1-க்கு நாழிகை ஆத்தியந்தமென்றும் வாக்கியக்காரர் துணிபு என்பது சர்வஜன சாமான்னியமாய்த்தெரிந்தவிஷயமேயன்றோ. இதுவுந்தெரிந்து கொள்ளமூளையடையாதவர்களுக்குத்தெரிவிக்கச்சென்ற நூறுவருஷத்திபபஞ்சாங்கத்தைப்பார்க்கச்சொல்வதிலும் சுளுவான வழி நம்புத்திக்குத்தட்டுப்படவில்லை.

5. “[illegible]” என்றவசனவியாக்கியானத்தால் ஒருதிதி ஒருதினம். கஅ. நாழிகைதொடங்கி மறுதினம் உ௪. நாழிகைவரை இருக்குமென்றும்அடுத்த மறுதிதி அந்த உ௪ தொடங்கி அடுத்த மறுதினம் உ௪¼ அல்லது உ௩௫ வரையிருக்குமெனறும (ஆத்தியந்தவிருத்திக்ஷயம் ருவ. ருஜ என்றபடி)ஆசாரியபாதாள் வைத்தியநாததீக்ஷிதர் முதலிய பெரியோர் சொல்லியிருப்பதை மனநோகாமல் தலைகுனிந்து கண்திறந்துபார்ப்போர் யாவருக்கும் இனிதுவிளங்கும்.

5. ஆத்தியந்தவிருத்திக்ஷயம் க-க்கு நாழிகையெடப்புக்கொள்ளுமபொழுது தினகதம் சுமார் மூன்றுமுகூர்த்தம் ஏற்படுவதால் ஆசாரியபாதாள் முதலியபெரியோர்களுக்துப்படி ஆத்தியந்தமே சுமார் மூன்றுமுகூர்த்தம்ஒருக்கால் ஏற்படுவதால் திலகதம் எவ்வளவினதாகுமென பதை யாவரும் கணக்குப்பூட்டிப்பார்க்கவேண்டுகிறோம்.

இதனுல் மூன்றுயாமம் வரை தினகத விருத்திக்ஷயம் துணியக்கருதினேமிலலை. ஆனல் இக்காலத்தில் சுமார் பத்துநாழிகைவரை சம்பவிப்பது போல இனியொருக்கால் அதிகம் வருமாயினும் தர்மசாத்திரம் அதைநிகழ்ந்து கூறவில்லையெனச் சொல்லவந்தோமே யன்றி வேறில்லை.

[illegible]

P. S. Ramasesha Iyer
B. A

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதுவரை நாம் மேலேகூறியவியாயங்களால், சோதிட சாத்திரசாற்றங்கூட வீசப்பெறாதவரும், அதுவிஷயமான தர்மசாத்திரத்தின தாற்பரியத்துணிபில் தமது ஸம்ஸ்கிருதபாஷாஞானமே முற்றும்போதுமெனக்கருதியிருப்பவரும் "[illegible]" என்ற வாக்கிய வியாக்கியானத்தால் பத்து நாழிகைக்குமேல் விருத்திக்ஷயம் ஏற்படுமென்று சிலர் சொல்வதற்கு அபிமானமே காரணமென்றுஉறுமூகிறவருமான தாதாசாரியார் முதலியோரும் மறுமொழி கூறப்பட்டனர்.

பத்துநாழிகைவரை விருத்திக்ஷயம் ஏற்படுங்கால்லோபம் வருகிறதென்று சில அறிவிலிகள்பிதற்றுவது சென்ற ௧௦. ௧௧-ம் நெம்பர் பத்திரிகையில் நாம்எடுத்துக்காட்டிய வசனங்களைபபடியாமையாலோ, படித்தும் அறிந்துகொள்ளப்போதுமானசாத்திர உணர்ச்சியின்மையாலோ, அழுக்காற்றாலோ பிறிதுகாரணத்தாலோ அறிந்திலேம்.

பி. எஸ். ராமசேஷய்யர். பீ. ஏ.

ஆரியசாஸ்திர ரகசியவிவரணம்.

வேதவிசாரம்.

ஐப, இத்தேசவாசிகளாகிய வைதிகர் அனைவரும்மிகச்சிறந்த பிரமாணமென வேதங்களைக்கொண்டாடுகிறார்கள். அதில் தத்துவங்கள் பல கோடிவிளங்குகின்றன. அதற்குபபெரியோர் பற்பலநல்லுரையியற்றியுள்ளார். அவ்வேதங்களில் இணையில்லாப்பெரும் நம்பிக்கை நம்மவர்க்குண்டு. எவ்விதத்துணிபும் இதனுள்ளடங்கியதாகவே உற்றுநோக்கில்புலப்படும். இத்தகைய வேதங்கள் எல்லாப்பிரமாணங்களிலும் மேலானதாய் நம்மவரால்மதிக்கப்பட்டன. அனேக காலம் துவக்கி நம்மவருக்குள்எவ்வித ஆக்ஷேபமும்இல்லாது இவ்வேதப்பிராமாண்யம்நிலைபெற்று வந்தது. இப்பொழுதும அனேகர் அவ்விதமேநம்புகிறார். இக்காலத்தோ எப்பொருளிலும் சம்சயம் உண்டானமையால எலலாப்பிரமாணங்களும் சம்சயம்தான். இங்ஙனமாயதும கலிக்கொடுமையாற்றான் 'இவ்வேதம்' எனுஞ்சொல் 'ருக்கு' முதலிய நான்கு சொற்றொடர்களுக்கே பெயராகவிருந்து வழங்கப்படடதுபோக, அந்தோ! 'கைபிடித்தவனெலலாம் கணவனானன்போல' அவ்வம்மத புஸ்தகங்களுக்கும்இதுவேபெயராகவழங்கிவருகிறது. விசேடமாகக் கிறிஸ்தவர்மகமதியர்மற்றவர் இவர்கள்தத்தம் மத புஸ்தகங்களுக்குப் பெயராகவழங்கிவருகிறார்கள். ஓர்தகப்பன் தேடியபொருளைப் பலர்பிரித்துக்கொள்வதுபோல் இத்தேசத்துக்கு வந்தவன் எவனும் வேதச்சொல்லுக்குப் பங்காளியாயினன். இங்ஙனமாக வேதம்எனுஞ்

[illegible]

சொற்கு முக்கியவிஷயம் ருக்குமுதலியவைகளே என்பதைக்காட்டுவோம்:—இவ்வேதம் எனும் சொல் 'வித்' என்னும் முற்றுவினைப்பகுதியினின்று பிறந்தசொல்லாகவே இது அறிவின் கருவி எனப்பொருள் கொடுக்கும் சொல்லாகின்றது. ஆன்மா என்பது அறிவினிடமாயுண்மையாதலாலும அதற்குக் காட்சிக்குவேண்டியகருவிகள் இருக்குங்கால் பலவிதமான அறிவுகள் தோன்றி மறந்து வருவதியற்கையாதலாலும் ஆன்மாவானதுஎக்கா லும் ஒவ்வொரு அறிவு ஏதேனும் பெற்றேயிருக்கும. இ அறிவைக்கொடுப்பதால் வேதத்துக்குத்தான் வரும் ரவம் யாதெனில், கூறுதும்:—

உலகத்தில் இது குடம் இது ஆடை என்பதா வின்பயன் குடத்தால அல்லது ஆடையால் செய் ண்டிய தொழிலைச்செய்வதேயன்றி வேறில்லை. வேதத் தால் தோன்றும் அறிவு அத்தன்மைத்தாகாது. இவ்வுல கத்துட்பட்டு, தாய் கருக்குழிக்கிரையாய், பவசாகரத்துழ லும் ஆன்மகோடிகள் ஈடேற்றமடையும வழியாய நல்ல றிவுசுடர் கொளுத்தும் கருவியே வேதம் என்றறிந்திடங் குக. மேலும் இருவினைப்பயனைக்கண்ணுற்கண்டு தெளி தல்கூடாமையின் அவற்றை விளக்கும் நன்னூல் ஒன்று மனிதற்கின்றியமையாமையின், அதற்காகவும் வேதம் அவசியப்படும். மனிதனெனப்பிறந்த எவனும் இப்பவப்பி ணிதுலையும் வழியைத்தேடவேண்டியதவசியம். இவ்வித நல்லறிவு வேறு எந்தநூலிலும் கிடைக்காது. வேதங்களி ற்றான் கிடைக்துமாதலாலும, இனி ஆரியவேதங்களென வழங்கும நன்னூல் சுவரம், வர்ணக்ரமம் முதலியபல நல்லேற்பாடுகளுடன் கூடியமையாலும் அதுகாலத்துக் கேற்ப மாறவும் கூடாது. இனிக்கிறிஸ்தவர் கொண்ட விவிலியம் அங்ஙனமல்லாததெனச்சில காரணங்களால் காட்டுவோம கிறிஸ்தவர்களே ஆங்காங்கு கூடி 'இவ் வேதம எல்லோருக்கும்உரியது; இதில் எல்லோருக்கும் பொதுவான பிதாவின்பெருமை அளவைகடந்து வெளி ப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் அவர் குமாரன் ஆகிய கிறி ஸ்துவெனும் ரக்ஷகர் மகிமை மிகவிரிந்துள்ளது; ஆதலால் எல்லோரும் மெமிடம் சேருங்கள். உமது பொய்கம்பிக் கையாலமைந்த வருணாச்சிரமங்களை விட்டொழியுங்கள்; ஆங்கிலேயர் பாஷையை அறியுங்கள்; இங்குவேண்டிய போகங்களை அனுபவிக்கலாம். உங்களுக்கோ மறுபிறப் பில்லை; இப்பிறப்பிலேயே கிறிஸ்துவைநம்பி ஆறுதல் அடையுங்கள்' என்பதாதி பலவிஷயங்களை உபதேசித்து ஆரியநூற்பயிற்சியற்ற சிறுவரைத் தன்வலையிலகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

மற்றது பின்வரு

ஓ॥

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

௬-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன௵ மார்கழி௴ ௨௰௨ [இலக்கம்-௨௨

சங்கராசாரியாரது அவதாரமகிமை.

தொடர்ச்சி.

ஸ்மிருதி பிருதுவாக்கியம் தத்துவோபதேசம்.

௧௧௮. கண்ணுக்குத் தெரிகிறதாயும், தெரியாததாயுமிருக்கிற எல்லாப்பதார்த்தமும் பரமாத்துமாவினிடத்தில் வாசஞ்செய்கிறதாய் யோகநயனத்தால் பார்த்து வேறிடத்தில் மனம்வைக்காமல் பிரமசாக்ஷாத்காரஞ்செய்கிறவன் அநாத்மத்தில் மனதை வைக்கமாட்டான். ஏனென்றால், எல்லாம் பிரமசுரூபமென்று அறிந்திருக்கையால் அவனுக்குச் சத்துரு மித்திரரில்லாததால் இராகத்துவேஷங்களேற்படாதல்லவா?

திருவாசகம்.

ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
அருவமுமுருவமு மானாய் போற்றி

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமாயின்மையுமாய்

நிரந்தரஆகாயநீர்நிலந்தீகாலாய் அவையல்லவாய் ஆங்கே கரந்ததோர் உருவே

பூதங்களைந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப் பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனை

கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங்கரணமெல்லாநீ [ழுதும்நீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ தீமைநன்மை மு [ரைக்கின்
வேறோர்பரிசிங்கொன்றில்லை மெய்ம்மையுன்னை விரித்து

அட்டமூர்த்தியழகனே.

சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் தேவாரம்.

ஊனாயுயிரானாயுடலானாயுலகானாய்,
வானாய்நிலனானாய்கடலானாய்மலையானாய்.
நிலனேநீவளிநீநெடு வானகமாகினைபுலனே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்.

மாயவன்சேயவன்வெள்ளியவன் விடஞ்சேருமைமிடற்ற
னாயவனாகியோரந்தரமும் மவனென்றுவரையாக
தீயவனீரவன்பூமியவன் திருமாமகள்தன்னின்
மேயவனைத்தொழுவாரவர்மேல்வினையாயினவீடுமே.

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகமனே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்.

அண்டமாய ஆதியாய் அருமறையோடைம்பூதப் பிண்டமாய்.

உண்டானையுலகேழாய்நின்றான்றனை.

தீயாய்நிலனாகியொருப்பாய்நீராய்க்காலாய் இனவயிர்தி ரியமமாகிப, பாறியாய்ஒன்றாகியிரண்டாய்மூன்றாய்ப்பரமாணுவாய்.

ஐம்பெரும்பூதங்களாய்.

ஓசையெல்லாமானாய்நீயே.

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே.

அல்லாய்ப்பகலானாய்நீயே.

ஒன்றாயுலகனைத்துமானார்தாமே.

உருமூன்றாயுணர்வின்கண்ணொன்றானே

மூவனாகாண்மூவர்க்குமுதலானான்காண்.

இருநிலனாய்த் தீயாகிநீருமாகி இயமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி அருநிலையதிங்களாய்ஞாயிறாகி ஆகாசமாயட்டமூர்த்தி யாகிப், பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமாணும் பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி, நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகி நிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிநான்முகனாயபூதமாகி.

இப்பொனீ இம்மணிநீ யிம்முத்துநீ யிறைவனீயே ஆரூரச்செல்வனீயே.

தானொத்துவமிலைசகமிலாததடிமையிலலே.

திருமந்திரம்.

தானே திசையொடு தேவருமாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவமாய்நிற்குந்
தானே கடன்மலை யாதியுமாய்நிற்குந்
தானே யுலகிற் றலைவனுமாமே.

உடலாயுயிராயுலகமதாகிக்
கடலாயகார்முகினீர்பொழிவானாய்
இடையாயுலப்பிலியெங்குந்தானாகி
அடையார்பெருவழியண்ணனின்றானே.

ஸ்ரீலிங்கபுராணம்.

பசுபாசமுணர்ந்த அத்தியாயம்

பதியாகியிறையவனேயாணவமெனும்பாசத்தாற்பசுக்களா கியவுயிர்களனைத்தையுங்கட்டிவினைமுகைவிரிந்தமலாக மீவித், ததையாமெய்ஞ்ஞானத்தாற்றொடர்ந்திடலத்தொட ரறுத்தலைப்புரிந்தருளுவ, தியம்பியமுறையக்கண்ணிர மலாக்கருணைபொழிந்திடுகின்றானே. (௫)

ஸ்ரீநாராயணனுதித்த அத்தியாயம்.

நினைப்பரியமறைப்பொருளாகிநின்னையெனக்கொட்டாதொன்றாய், அனைத்துமாய்நின்றாய்போற்றி யருமறைக்கொழுந்தேபோற்றி, எனைத்துவண்டியீர்வினையகற்றுக்கையங்கண்ணிபோற்றி புனிதவெண்டிங்கட்கண்ணிபுனைந்த செஞ்சடையாய் போற்றி.

ஷை சத்தசத்துமுதலானவையுரைத்தஅத்தியாயம்.

பன்னுகின்றசத்தாகியசத்தாய் அவற்றின்பதியாகி
மன்னியுறைதலாற்சிவனைசதசத்பதியாமென வுரைப்பார்
முன்னிலவியத்தானறியேயுறைந்தலதனுன்முதுமறைதேர்
நன்னுமுனிவரவ்வியத்தரென்றுகூடிகவினவறிடுவார்.

"புல், பூடு, விலங்கு, பறவை, மனிதர்களைப் பிரமஸ்வரூபமென்றுசொன்னால் அவைகளெல்லாம்சடமாயினவே; அன்றி அவ்வுயிர்கள் படும் ஜனனமரணமுதலியவற்றால் உண்டாகுந் துக்கமெலலாம் அப்பிரமத்தைச்சாருமே" என்று சங்கைபண்ணக்கூடும். அதையும் பரிகரிக்கிறோம். சொப்பனவுலகுசடம்; அது சித்தாகிய மனத்தினின்றுந் தோன்றுகின்றது; அன்றி அச்சொப்பனவுலகிலுள்ள பலவுயிர்கள்படும் சுகதுக்கங்கள் அம்மனத்தைத் தொடுவதில்லை. சொப்பனவுலகங்காரியம்; மனங்காரணம். காரியமுண்டாதற்கேதுவானசக்தி காரணத்தினிடமிருப்ப தியற்கை; கடசத்தி மண்ணின்கண்ணும் படசத்தி நூலின்கண்ணுமிருப்பதுபோல. அந்தச்சத்தியிருவகை; பின்னசத்தியென்றும், அபின்னசத்தியென்றுமாம். மனத்தினிடத்து அப்படிப்பட்டபின்னசத்தியிருக்கிறது. அந்தச்சத்தியின் காரியந்தான் சொப்பனவுலகு. பின்னசத்தியின்காரியமாகலின் அச்சொப்பனவுலகிலுள்ள வுயிர்கள் படும்துக்கசுகங்கள் மனத்திற்குப்படுவதிலலை. அப்படியே சிவனிடத்துப்பின்னசத்தியென ஓர்சத்தியுள்ளது. அது, காரியமாய்க் காரியப்பொருள்களைப பின்னமாகவேதோற்றுவிக்கும். அப்படித்தோற்றுவிப்பதால்இச்சாக்கிரத்திலுள்ளவுயிர்கள் அநுபவிக்கும் துக்கசுகங்கள் சிவத்தைததொடுவதில்லை. மாயையானது சிவததின்கண் அவாந்தரமாயுள்ளது. பிரமத்தைத்தவிர இல்லவுமிலலை. அதனால் ஒருவாறு அபேதஞ்சொலலவுமபடுகின்றது. அபபடியிருநதாலும் பிரமத்துக்குவிரோதமான பொருள்களைப பேதமாகவுணடுபண்ணும் சத்தியைபபெற்றது.

சூதசங்கிதை ப்ரம்மவிஞ்ஞானமுரைத்தஅத்தியாயம்.

முனனுமவித்தையாற்பசுபேதமுமொய்வலியமாயையாற்,பன்னுபரதத்துவபேதமுங்கற்பிக்கப்பட்டதுவான், மன்னுதேகேந்திரியாதிவாசனுபேதத்தாலே, பின்னுபேதமாமவித்தைபேசுபசுபேதத்திற்கும். (௬)

குணங்களுடையவாசனுபேதத்தாற்கொள்பேதமா, யிணங்கவிருக்குமாயையிபைபரதத்துவபேததிற்கு, முணங்கலறுகாரணமாகுமொழிபாப்பவஞ்சமயக்கொழிபட,பிணங்கலறுநன்னெறிநின்றபெரியீர்காண்மும்மூர்த்திகளுள். ()

ஷை வேதாப்பிரமாணியவிசாரமுரைத்தஅத்தியாயம்.

நோயவுடதங்கள்போலப்பாத்தியபாதகபாவத்தாற்சைத்தியமு, மாயதோர்சித்துநான்மறைமுதனிலறைதரப்படும்பரசிவத்தின், வாயசக்தியகாரியஞ்செய்யவல்லமாயையான் மாமறைப்பொருளிற், பாயவிரோதமாகவும்விரோதமாகவுந்தோன்றுமாற்பணவீர் (௧௨)

ஷை விசேஷசிருட்டியுரைத்தஅத்தியாயம்.

கருத்தாவாயபரசிவன்றன்மாயையொடுவேறறக்கலப்புற்றிருபபானெனினும் பூருவகற்பத்தினியைவாசனையானுங், கருச்சாய்த்துயர்ந்தீர்செறிகாலகருமவனுகுணத்தாயுந்துருக்காவிறைமாயைக்குந்தனக்குமபேதங்கற்பிப்பான். (௨)

அறைபாகிற்துங்கற்பிதமானதுவாத்துவமல்லாமையாற் குறைதீர்ந்தீர்ந்தீர்கற்பிதபேதங்கூறுஅபேதம்பாதியாதிறைபின்பூருவேட்சணவாசனையாலிட்சிதாவுமாய் மறைதன்மாயையொடுகூடிமாயாகுணபேதங்களால். ()

திருமூர்த்திகளைப்படைத்தவர்க்குந்திகழுந்தரியாமியிருப்பான், மூரிசிலவரும்பாதத்துவபேதத்தான்மூத்தொழில்செய்வா, ருரியவிசேடரூபத்தொவ்வொருவரொவ்வொர்காரியத்தைப், பிரியமருவச்செய்வார்கள் பேணியுணர்மின்மாதவத்தீர்.

தூலபூதங்களண்டபேதங்கள் சொற்றிடுமுலகபேதங்கள் சிலமார்சீவதேகபேதங்கள்செப்புறுக்குமபூதத்தேலமுன் கற்பம்போலவுண்டாகுமிசைத்திடுசீவர்கட்கம்மா, பாலபோகார்த்தமாகவனேகபௌதிகங்களுமுண்டாயாதோ ()

நிருமலசிவன்றன் மாயையாற்கனுப்போனிருமிக்கப்பட்டனவெல்லா, மருவுகாரியங்காரணத்திற்குவேறுகாமையின்மாயைரூபந்தான, பெருகுமாயையுமற்றதிட்டானமாகும்பிரமத்தின்வேறானதன்று, குருபானருள்கைக்கொண்டுமுக்குறும்புங்கொன்றுயர்ந்தோங்கியமுனிவீர். (௧௨)

தத்துவஞானத்தாற்பாசிவமேசகமாயைசிவன் மூன்றன, கொதறுசொரூபமாகவேதெரியுங்குறித்திடின்வேறென்றுமிலலைச்ச, கத்துவேறாகப்பார்ப்பவன்பக்கத்தடுந்தனீங்குறுமென்றும, பொத்துமாமலத்தினீங்கியின்னருளைப்புணாந்தின்பமாநதருமுனிவீர் (௧௩)

ஆதலாலளவைதருக்கமெய்க்குரவனருண்மொழியனுபவஞ்சிறிது,மேதமிலாதசிவபிரசாதமிவைகளினனுறவெல்லா, மேதகுசிவமேயென்பதுதெரிந்துமேவு கேவலமதாயிருப்போன், சாதவின்முத்தியடையவனுசெலன்றுசாற்றிடுமாமறையனைத்தும் (௧௪)

சகமெலாஞ்சிவமேயெனத்தெரிகின்ற தண்ணியஞானமுஞ்சிவமென், றகமில்கேவலநிற்சலமாயிருக்குமவனுக்குறிடதமேசித்தி, தகவுறுமசித்தியவற்றெனறுமிலலைமற்றென்றுமில்லை சகமில்லையஞ்ஞானமில்லை, யுகவிலாஞானமிலலையென்பாருணர்வுடையோர் (௧௫)

இத்தப்பிரமாணங்களால் மாயையினது உண்மையையுணாநதுகொள்ளலாம.சொப்பனவுலகு மனத்தைத்தவிரவுமில்லை; மனத்துக்குச்சம்பந்தமுமில்லை. ஆதலால்மனமே சொப்பனவுலகென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கயிற்றைத்தவிர பாம்புமில்லை;பாம்புகயிறுமல்ல. விவர்த்தஉபாதானகாரணகாரியங்களெல்லாமிப்படித்தானிருக்கும். இச்சாக்கிரவுலகான காரியத்துக்கும் சிவன் விவர்த்தோபாதானகாரணம். சொப்பனவுலகிலுள்ள புல்,பூடு முதலியவைகளெல்லாம்மனத்தைத்தவிர எப்படியில்லையோ, அப்பொருள்களெல்லாம் மனந்தானென்று எப்படிச்சொல்லப்படு

ன்றதோ, அப்படியே சிவனைத்தவிர வுலகுஇல்லாமையால்சிவனே புல், பூடாதியுலகமெனச்சொல்லப்படுகின்றது. கடாதிகளெல்லாம் மண்சொரூபமென்றெப்படிச் சொல்லப்படுகின்றதோ அப்படியே இச்சாக்கிரவுலகிலுள்ள புல், பூடு, புழு, மரம், விலங்கு, பறவை, மனிதர், தேவர்முதலியஎலலாப்பிறப்பும் பிரமஸ்வரூபமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இதுதான் நியாயம். சுருதியுக்தியனுபவங்களும் காட்டினோம்.இதற்குமாறாகப்பேசுபவர்கள்சுருதியுக்திஅநுபவங்களுக்கு விரோதமாகப்பேசும் தான்றோன்றித்தமபிரான்களாம்.

இவர், துரியசிவனுக்குப் பிறப்பில்லையென்றுகூறி, அதற்குமேற்கோளுங்காட்டினார்.துரியசிவனுக்குப்பிறப்புக்கூறுபவரிவரேயன்றி நாமன்று. பிறப்பென்பது ஒன்றினின்றும்தோன்றுவது. இவர் துரியசிவனிடத்தினின்றும் சிவனடியார் தோன்றியதாகக் கூறுகின்றார். ஆதலால் இவரேகுற்றவாளி. நாம்துரியசிவன், சிவனடியாராகவாவது சங்கராசாரியாராகவாவது தோன்றியதாய்க்கூறவிலலை. உருத்திரமூர்த்தியின் அம்சமே பிறந்ததாகக் கூறினோம். உருத்திரமூர்த்தி பிறந்தார் என்பதற்குப் பிரமாணமுங்காட்டினோம். அப்படிப்பிறந்தாலும் பிறப்புத்துன்பமில்லையென்றும்மாயாசம்பந்தமில்லையென்றும் சிவகாருண்யத்தால் பிறந்தனரென்றும் கூறினோம்.

உவமான ஆபாசம்.

இவர், "பிரம்ம், மாயை, ஈஸ்வரன், கூடஸ்தன், அவித்தை,சீவன்முதலிய விவிதப்பொருள்கள் விர்த்தியாகஇடந்தேடித் தமது ஏகவாதத்துக்கிடர்தேடிக்கொண்டது (பஞ்சபாண்டவரென்றால் அறியேனோ? கட்டில்கால்போலவென்று வர்பாற்கூறிமூன்று விரல்களைவிரித்து, இரண்டு விரல்களைக்காட்டி, ஒருவிரலால் கீழேகோடிழுத்தவன் கதைபோடுதானே) இனமாயதென்க." என்றுகூறி, கற்றவர்நகைக்க, உவமானவுவமேயப் பொருத்தந்தெரியாதவரென்று தம்மைத்தாமேவெளிப்படையாய்க் காட்டிக்கொண்டவிந்தையை யெடுத்து விவரமாய் விரித்து விளம்புவாம். அத்துவைதமதத்தில் பிரமமுதலியவைகளை விவிதப்பொருள்கள் என்று, அத்துவித சித்தாந்தமுணராது ஆரம்பமாய்ப்படிப்பவரில்சிலர் சொல்லுவார்கள். இவர், அத்துவிதிகள் பிரமம் ஒன்றேஎன்றுசொல்லுவதாய்ப் பலவிடங்களிலெழுதியிருக்கிறார். இங்கு பல பொருள்களென்று சொல்லுகிறார். இரண்டிலொன்று புத்திமருட்சியால சொன்னதாகவேண்டும். அத்துவித மதத்தில் பிரமம் ஒன்றே முக்காலத்துமுள்ள சத்துப்பொருள்.இவர் கூறியபஞ்சபாண்டவர் கட்டில் கால், மூன்றுவிரல், இரண்டுவிரல், ஒருவிரல், ஒருகோடு எல்லாம் சத்துத்திருட்டாந்தம். பஞ்சபாண்டவர் ஐவரும்ஐந்துபொருள்கள். அந்தஐந்துபொருள்களை நாலென்றுவது மூன்றென்றுவது இரண்டென்றுவது ஒன்றென்றுவது கூறுவது எவ்வளவு பேதைமையோ, அவ்வளவு பேதைமை, சத்தான ஒருபிரமத்தைப் பலசத்துப்பொருளாகவைத்து உவமானங்கூறிக்குற்றங்கூறுவோரிடத்திருக்கிறது. "விரிக்கிற்பெருகும்" என்றுங்கூறுகின்றார். இதைவிரித்தால் அதனது ஆபாசந்தான் விரியும். தருமகர்த்தனர்முதலியவர் அயோக்கியரென்றும், துரியோதனாதியர் யோக்கியரென்றிங்கூறி அதை விரித்தால எவ்வளவுமணம்பெறுமோ அவ்வளவுமணந்தான்பெறும் அதைவிரித்தால்.

ஆன்மாவேபிரமம்.

"இவர் மதத்தில் ஆன்மாவாகியதானே பிரமமென்றும், தன்னிடத்தில் ஜகஜீவபரங்கள் கற்பிதமென்றும் சொலலும்வழக்குண்மையால், தன்னைநோக்க அச்சகஜீவபரங்கள் இழிந்தனவாம். இங்ஙனமாக, பரம அல்லது ஈசனது அவதாரமாக (தன்னைத்தவிர வஸ்துவில்லையென்றுசாதித்த) சங்கராசாரியரை நமதன்பர் கூறியது அச்சங்கராசாரியரைத் தூஷித்ததாகவே முடியும்" என்று தமதுவிசாரணையின்மையைக்கூறி, விசாரணையற்றவனையோரை ஏமாற்றப்பார்க்கிறார். ஆன்மா பிரமமென்பதற்குச்சந்தேகமில்லை. ஆன்மாஎன்பது இவ்விடத்துப் பரமான்மாவை: ஜீவான்மா அன்று. ஜீவன் பிரதிபிம்பனுதலால் சத்துப்போலியேயன்றிச்சத்தன்று.பரமான்மாவொன்றேசத்து.இரண்டுஞ்சத்தென்று கூறுவதிவர்மதம்.இது சுருதி யுக்தி அநுபவங்கட்கு முற்றும் விரோதம். முன்புயுக்தி அநுபவங்களுக்கு விரோதமெனக்காட்டிப் பின்பு சுருதிமுதலியபதினைன்குவித்தைகட்கும் விரோதமாதலைத்தெரிவிப்பாம். இவர்மதத்திலபரமான்மாவுக்குச்சிவனென்றும், சீவான்மாவுக்கு ஆனமாவென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்விரண்டும் வியாபகமென்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு வியாபகப்பொருள் ஒரு இடத்திலெப்படியிருக்கும்? ஒன்றுக்கு மற்றொன்று மேலேயிருக்கிறதா? கீழேயிருக்கிறதா? பக்கத்திலிருக்கிறதா? எங்கேயிருக்கிறதென்றுசொன்னாலும் சரி; இரண்டுங்கண்டப்பொருளாய் விடும். ஆனமாவும் அகண்டப்பொருளென்று சொல்லி அத்துடனே சிவனையும் அகண்டப்பொருளென்று சொன்னால் எப்படிப் பொருந்தும்? சிவனைப பரிபூரணப் பொருளென்று சொல்லி, ஆன்மாவைக்கண்டப்பொருளென்று சொன்னாலும் பொருந்தாது. பரிபூரணமானபொருளில் ஏகதேசமானதாகவாவதொரு பொருளெப்படி யிருக்கச் சாத்தியமாகும்! ஆதலால் சிவன் எவ்வளவு சத்தோ அவ்வளவுசத்தாகச் சீவான்மாவைச் சொல்லுதல்கூடாது. சொல்லின் சிவனுக்குப்பரிபூரணதோஷமுண்டாம். இந்தத்தொஷமில்லாதபடிசொல்லுகின்றோம்.எங்கும்பரிபூரணமாய் நீக்கமின்றியிருப்பது பிரமம். அந்தப்பிரமதுக்கு ஆன்மாவென்றும், பரமான்மாவென்றும் சிவனென்றும் இன்னும்பல பேராகவுஞ்சொல்லுகின்றன வேதமுதலியகலைகள். அப்படிப்பட்ட சிவனிடத்துள்ள மாலயயின் சத்துவகுணத்தில் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர்கள்பிரதிபலிக்கின்றார்கள். ரஜோகுணத்தில் சீவர்கள்பிரதிபலிக்கின்றார்கள். தமோகுணத்திலிருந்து அந்தக்கரண ஞானேந்திரியகருமேந்திரியவாயுபஞ்சபூதபௌதிகங்களுண்டாகின்றன.சீவர்களீசுவரனையுபாசித்து, உபாசித்தஉபாசனைபலத்தால் பிரமஞானம் பெற்றுப்பிரமமாய்அல்லது சிவமாய்விளங்குகின்றார்கள். அஞ்ஞானகாலத்தில் நானென்பதற்குபபொருள் சீவனும் அஞ்ஞானம்நீங்கிய ஞானதசையில் நானென்பதற்குப் பொருள் பிரமம அல்லது

சிவனுமாகின்றன. அஞ்ஞானதசையில் அதாவது சீவன் நானாகவிளங்குங்காலத்துச் சிவன் நானென்றாவது பிரமம் நானென்றாவது கூறுதல்கூடாது. ஆனால் ஞானசாதனத்தில் நான்சிவன், நான்பிரமம் என்றே அநுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டியது. இதுவே வேதாகமபுராணஇதிகாசங்களின் கருத்து. அப்படிப்பட்டபிரமநிலையில் அல்லது சிவநிலையில் சரீரஇந்திரிய அந்தக்கரணஜீவர்களும் ஞாதுருஞானஞேயங்களும் சாக்கிரசொப்பனசுழுப்திகளுமில்லை. அதுதான் துரியாதீதநிலை. அந்தநிலையிலுள்ளபொருள் பிரமமென்றும், சிவனென்றும், ஆன்மாவென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. (ஆன்மாவென்பதற்கு இவ்விடத்தில் பரமான்மாவென்றே கொள்ளவேண்டும்; சீவான்மாவென்று கொள்ளப்படாது. சுருதிமுதலிய கிரந்தங்களில் சிவனென்றும், பிரமமென்றும் சொல்லுகிறவிடங்களில் ஆன்மாவென்றுங்கூறியிருக்கிறதைப் பிரமாணமூலமாகவுங்காட்டுகின்றோம்.) அப்படிப்பட்டபிரமம் அல்லது சிவம் அல்லது ஆத்மாவானது உலகிலுள்ள எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஜீவர்களுக்கும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய் விளங்குகின்றது. உலகிலுள்ள எந்தப்பொருளுக்கும்மூலமாயுள்ளதெப்படி அணுவோ, அந்த அணுக்களுக்கு மூலமாயுள்ளதும் எப்படி ஆகாசமோ, வஸ்திரங்களுக்கு மூலமாயுள்ளது எப்படிப் பஞ்சோ, பஞ்சுக்கு மூலமாயுள்ளது எப்படி அணுவோ, அணுக்களுக்கு மூலமாயுள்ளது எப்படி ஆகாயமோ, சொப்பனப்பிரபஞ்சத்திற்கு மூலமாயுள்ளது எப்படி மனமோ, அப்படியே ஜீவர்கள், பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் உலகம் இவர்களுக்கு மூலமாயுள்ளபொருள் அப்பிரமம் அல்லது சிவம் அல்லது ஆன்மாவாம். அந்தப்பிரமப்பொருள்தான் தத்துவமசிவாக்கியத்தில் நிற்கிறது. ஜீவர்களானாலுஞ்சரி, ஈஸ்வரர்களானாலுஞ்சரி, உலகமானாலுஞ்சரி, கடைசியில் அந்தப்பொருளில் இலயமாகவேண்டியது. அதுதான்மிஞ்சினபொருள். இப்படியிருக்க, அந்த ஆன்மாவென்னும்பொருளை ஜீவனாக்கிக் காலதேசவஸ்துக்களில் பரிச்சேதமில்லாதவரை நினைக்கும்படிகாட்டி, பிரமமென்றும் சிவனென்றும் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவென்னுஞ்சொல்லைமாத்திரமெடுத்துக்கொண்டு, அந்தஆன்மாவில் ஜகஜீவபரங்கள் கற்பிதமென்றும் ஆன்மாவென்னும்பொருளை நானாக்கவைத்து, தன்னைவிட ஜகஜீவபரங்களிருக்கின்றனவென்றுங்கூறி ஏமாற்றுகின்றார். தானென்று கொள்ளவேண்டியது துரியாதீதநிலையிலுள்ள பிரமமே. அந்தப்பிரமத்துக்கு ஆன்மாவென்றும் சிவனென்றும்பேர்தான். அப்படிப்பட்டநிலையிலேயேதான் அத்துவிதஞானவான்களெல்லாமிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரமநிலை, அல்லது சிவநிலை, அல்லது ஆன்மநிலையானது நானென்பதற்கும் அவனென்பதற்கும் அவள் அது என்பதற்கும் நீ என்பதற்கும் பொருளாயிருப்பது. இந்ததன்மைமுன்னிலை படர்க்கையிம்மூன்றுக்குங்கடந்திருப்பதும் அதுதான். உலகிலுள்ள எந்தப்பொருளைவிசாரித்தாலும் கடைசியில் முடிவாயிருப்பது அந்தப்பொருள்தான். நானென்பதைமாத்திரமெடுத்துச்சொன்னாரேயன்றி முன்னிலைபடர்க்கையைச் சொல்லவில்லை. முன்னிடத்திற்கு விலட்சணமென்றுஞ்சொல்லவில்லை. முன்னிடத்திற்கு விலட்சணமானபொருளை நானென்றும் நீயென்றும் அவனென்றுஞ்சொல்வது கற்பனை. இவர் பிறரைத் தூஷிக்கும்நிமித்தம் பலபூர்வபக்ஷங்களிலொன்றையெடுத்துக்கூறித் தெரியாதஜனங்களையேமாற்றப்பார்க்கிறார். சிவன், அல்லது ஆன்மா, அல்லதுபிரமமானபொருள் ஒன்றே முக்காலத்துமுள்ள பரிபூரணசத்துப்பொருள்; மற்றப்படி ஜகஜீவபரம் [பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்] கள்சிருஷ்டிகாலத்தில்தோன்றிச் சங்காரகாலத்தில் இலயமாகின்றவொரு காலப்பொருள்கள் பிரமத்தைநோக்க அவைசத்... ப்போலிக் கற்பிதப்பொருள்கள்தான். இவைகளையும்... த்தாகச்சொன்னாலென்னவெனின் பிரமத்தைக் கண்... பப்பொருளாகச்சொல்லி, அவைகளுக்கு உற்பத்திஸ்தா... ம்பிரமமல்லாதவேறுபொருளைச்சொன்னால்சொல்லலா... இப்படிச் சொல்லாவிடில் நாமசொன்னபடிதான்சொ... வேண்டும். சங்கராசாரியார் தன்னைத்தவிர வஸ்துவில்... யென்றுசொன்னது பிரமத்தைத்தவிர வஸ்துவில்லையென்றுபொருள்கொள்ளத்தெரியாமல், உலகில் அவதரித்தசரீர இந்திரியாதிகளை, தானென்பதற்குப்பொருளாகவைத்துக் கொண்டு இகழ்ந்தது அவரியற்கையேயாம். ஆகலாலசங்கராசாரியரைத் தூஷித்தசாகவேமுடியும், என்று கூறியகூற்று கூற்றுக்கேமுடிந்ததென்க. இதற்குப்பிரமாணங்கள்வருமாறு —

யஜுர்வேதத்தில்கைவல்லியோபநிஷத்.

"சர்வஸ்வரூபியாயும் இந்தப்பிரபஞ்சத்திற்கு முக்கிய இருப்பிடமாயும் சூட்சுமத்திலும் அதிசூட்சுமமாயும் நித்தியமாயுமிருக்கிற பரப்பிரமமெதுவோ, அதுநீயே அது; ஜாக்கிரசுவப்நசுஷுப்திமுதலியவைகளில் எந்தப்பிரபஞ்சம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுபிரமமே அதுநானென்றறிந்தால சகலபந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

சாக்ஷியாயும் சின்மாத்திரமாயுமிருக்கிற சதாசிவன்நான்தான. என்னிடத்திலிருந்தேசகலமுமுண்டாகிறது. என்னிடத்திலேயே சகலமுமிருக்கிறது. என்னிடத்திலேயே சகலமுமலயமடைகிறது. அந்த அத்துவயமான பிரமம் நானே."

☞(நான் சிவன் என்றவிடத்தில்சங்கற்பவிகற்பமும்ஜீவனும அவஸ்தாத்திரயங்களும் ஞாதுருஞானஞேயங்களுமின்றிச்சிவன் மாத்திரமாய நிற்கும்துரியாதீதநிலை.)

யஜுர்வேதத்தில்அமிர்தபிந்தூபநிஷத்.

அந்தப்பிரமமே 'நான்' என்றறிந்தால் பிரமமேயாகிறான்.. அந்தப்பிரமமேநான் என்றுநினைக்கப்பட்டிருக்கிறது."

ஸாமவேதத்தில்மைத்திராயணியுபநிஷத்.
௫-வது பிரபாடகம் ௩௫.

"எப்போதுமுண்டாக்கப்பட்ட ஜீவாத்துமாக்கள்பிரமத்தினுடைய தேஜஸின்பிரதிபிம்பமாகவிருக்கிறார்கள்."

வரும்.

No 23

ரு. உ௩.

ஸ்ரீ
வித்யா
சங்கர

[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்ஹிரண்யகர்ப்பயாஜிரவிகுல முத்துவிஜய ரகுநாத

ராஜாபாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமதுப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீராமநாதசகாயம்.

நமது பிரியமுள்ள வைதிக வாரணர்களாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுக்கு,

அடுத்த கஅகூஉ௵முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் பிரமவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் ஒரே மொத்தமாக இந்த ஸேது ஸமஸ்தானத்திலிருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த லிகிதத்துவாரா தெரிவிக்கலாயிற்று.

(ஒப்பம்) தங்கள்,

[illegible]

கரஸம்வத்ஸரம்.
துலாரவி உஅ௳
முகவயம்பதி.

[illegible]

ஸ்ரீய்சாஸ்திர ரகஸிய விவரணம்.

வேதவிசாரம்

தொடர்பு.

மேலும்இந்துக்கள் வேதம் பலதேவதைகளைப் பரமாகக் கூறுகின்றது. அவர்களுள் சைவர் வைணவரையும் வைணவர் சைவரையும் தூஷித்திடலால அவர் கொண்டவேதநூல் அவர்களாலேயே கண்டிக்கப்பட்டது. ஆயின் அது பிரமாணமாகாதெனவும் ஜாலங்காட்டிபபேசுவர். இதுவும் தவறு.என்னையெனில, நமது வேதங்கள் பலதேவர்களைப் பரம எனக்கூறுவதுண்மையோ அலலவோஎனப் பின்விசாரிபபாம். அதற்குமுன் இந்துக்கள் பல தேவதைகளை வழிபடுவதால வருங்குறை யாதோஎன விசாரிபபாம். அவ்விதம செய்வது அவர்க்கழகே. இதனல் வேதங்களுக்குக் குறைவு ஏதும இலலை. பலதேவர்களை இந்துககள் வழிபடுவாராயினும் அவர் இத்தேவர் எலலாம் ஒரு பரமான்மாவின அமசமெனவே நமபினவரன்றிவேறுவிதமிலலை.தினந்தோறும செய்யுமஅக்னிகாரியமுதல் எலலாபரசுவரகைங்காயம ஆவதுபோல இவ்விடத்துள்ள எநதேவதையை ஆராதிததாலும அது நேரில வீடு கைகூடச்செய்யாவிடினும் அதனல பரம்பரையில நலல பயன்கிடைக்கும் என்பதிற்றடையிலலை. இதில விவரணம் பின்னெடுத்துச்சொல்வோம். கிறிஸ்தவர் மதம ஒருதேவனைக்குறித்திடும நூல் என்பதும அநேக தேவர்களைத்துதிக்கா நூல என்பதும் தவறு. அவர் மூலபுஸ்தகம விவிலியம். அதில் பிதா என்றும, குமாரன் எனறும, பரிசுத்த ஆவி என்றும மூன்று பொருள் சொல்லப்பட்டன. இனி ஒரே தேவன் கிறிஸ்துவமதத்துட் கூறப்படடான் என்பது கிறிஸ்தவர்க்குத்தன் மதத்திலும அறியாமையைக்காட்டும். மூன்றுபொருள்கள் சொலலப்படினும அவை ஒரு பொருளே என்று சொல்லித்தப்பித்துககொள்ளவும கூடாது. ஏன் எனில் கூறுதும். பரிசுத்தஆவி மற்றதுடன் ஒன்றுபட்டொழியுமானல் ஒழிந்திடுக. மற்று பிதாவும குமாரனும ஒருபொருளாதல் எவ்வாற்றானுமஒவ்வாது. ஒவ்வாதவரையிலகிறிஸ்தவர் நூல் ஒரே தேவனைக்குறிக்கும நூலாகாது. உ ல க த் தி ல தேவதத்தன பிதா. யஞ்ஞதத்தன் குமாரன் ஆனல் இருவரும பிறந்தநாள்முதல மரணம வரை வேறாகவே இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கக்கண்டோம். அன்றி இருவர்ஒருவராகக்கண்டதில்லை. இனி கயிற்றில் தோன்றும் அரவம் போல பிதாவினிடம் குமாரன் கற்பிதம் எனில், சண்டு ஒறிது விசாரிக்கவேண்டும். எங்கேனும் ஓரிடத்தில் கண்ட

[illegible]

[illegible]

பொருளை அதுபோன்ற மற்றவிடத்தில் நினைத்தலே மயக்கமெனப்படும். இதை வேதாந்திகளுட்சிலர் கொண்டது அஃதில்லாவிடம் அத்தன்மைவழிபிறக்குமறிவே மயக்கம் எனநியாய நூலார்சொலவர். எவ்விதத்தும்மயக்கத்திலகூடத்தின் உண்மை அறிந்தவர்க்கு மயக்கம்ஒழியும் என்பது எவரும் ஒப்பியதோர் விஷயம். ஆகவே அங்கு பொருள் இரண்டு ஒன்றுவதில்லை. மேலும் மயக்கத்தில் தோன்றிய பாம்பினலாவதொன்றும உண்மைப்பயனலல. இங்குபிதாவின உண்மையறிந்தபிறகும குமாரன்தோன்றுபல இருப்பதிலலை. அதுமட்டோ! குமாரன பிதாத்தொழுதலும்ஒவ்வாது. குமாரன் பூமியில வந்துபலகிரியைகளைச் செய்து மறந்துப பரமண்டலம்பொய அங்கு பிதாவின் வலதுபுறத்து வீற்றிருக்கின்றான் என விவிலியம கூறுகிற்றலால் விவிலியத்தில ஒரே கடவுள் கூறப்பட்டான்என்பது தப்பு. ‘விவிலியக்கடவுளர் இருவர்க்குக் குறையில்லை’. ஆயின் இவ் விவிலியத்தைக் குறைகூறுபவர் கிறிஸ்தவராகார். மேலும் உலகத்தில எல்லோரும் வழிநடந்துவந்தால் கண்டகயற்றைக்காரரவம எனமருண்டோடுபவன் எவனோ ஒருவனுளன். எல்லோருக்கும மயக்கம் ஒரேசமயம் கிடைக்கமாட்டாது. ஆயின ஒருவனாவது குமாரனையறியாது பிதாவையறியவேண்டும். அங்ஙனமோ இலலை. இனி வேறுவழியில் விசாரிப்பாம். பால தயிராவதுபோல் பிதா குமாரன் ஆவானெனில, மிகநன்று. பால என்னும் ஒருபொருள் காய்ந்து தோய்ந்து மறுபொருளாகிய மோரு கலந்து பிறகு தயிர ஆகிறது. இங்ஙனம பிதா குமாரனாவல் பிதா ஒருவிதம் திரிந்து குமாரனாகவேண்டும. பால் தயிராவதில், பாலும தயிரும அறிவிற்பொருளாகையால் ஒரு அறிஞன் தொழிலவாவப்பட,காய்ந்துகாய்ச்சும் இடையன் அவாநிலை ஒழிப்பதுபோல் இங்கு பிதாவை குமாரனுக்க ஒருவன்வேண்டும். அதுமட்டோ! தயிரான பால் மீண்டும் பாலாவதில்லை. அதுபோல குமாரனை பிதாமீண்டும் பிதாவாவதும கூடாது: இங்ஙனம் ஒன்று மாற மற்றொன்றாகமாறிமாறி வந்திடின் பொருளுண்மை நிலைப்பதெப்படி? அந்தோ! இவர்ஒருதேவனை நிலைக்கச்செய்ய எத்தனித்து உள்ளதுக்கே மோசம்தேடிக்கொண்டார்கள். மேலும்தயிரானகாலத்துப்பாலில்லை. பாலானவிடம் தயிரில்லை. ஆகவேபிதா குமாரன் என்னும் காரணகாரியப்பொருள்கள் ஒரே காலத்துத்தனிப்பொருளாய் காணப்பட்டது எவ்வழியும் பொருந்தாது. ஆயின் இவ்வழி விவாதிப்பவர் கடவுள் பெருமையறியாப்பேதை என்பது திண்ணம். மேலும்பிதாஎன்னும் பொருள் அவர் கொண்டபடி பரமாத்துமப்பொருளன்றோ? ஆயின் இனி அவ்வான்ம சொரூபத்தைக்கெடுத்

[illegible]

துவிடும் வேறு அறிஞன் இருப்பானோ? அப்படியாயின்
கத்துள்ள குடம் முதலிய அசேதனப்பொருள்களு
அவ்வான்மப்பொருளுக்கும்வேற்றுமைதான் என்ன?
ணமொப்பியவர் மதத்தில் கடவுளுக்கும் அழிவும்
எற்படுகின்றது. இதுசிதமல்ல. திரிபுண்டெனில் அட்
ருள் ஆன்மப்பொருளாவதே சம்சயம்; பரமான்மாவா
ங்கே? மேற்சொல்லிக்காட்டியபடி பிதா எனும் பொ
காரியப்பட்டு அசேதனம்போலாகின்றது. தொழிற்பட்
அனித்தியம். ஆகவே கடவுள் அநித்தியப்பொருளா
ஆக நேரிடுகிறது. ஆயின் நித்தியசித்தனுய பரமாத்ம
சயமும் ஆனந்த ரூபன். அந்தோ! வீணில் அசேத
கவும் அநித்தியனுகவும் ஆக நேருகின்றது. உலக
உள்ள ஆஸ்திகன் எவனும் கடவுளை அநித்தியர், வி
என்று சொல்லமாட்டான். ஆயின் கிறிஸ்தவர் புஸ்த
அவர் மதத்தில பல தேவர்களைச் சொல்வதென்றே கொ
ண்டடங்கிடல் உண்மைக் கிறிஸ்தவாக்கழகாம். ஆயி
இவர், ஆரியரைப்பலதேவர்களைக்கொண்டாடுபவர்எனபட
கசிக்கவும் வேணடுமோ? இவ்வழிவிட்டுவேறுவழியினுவி
ரித்து விவிலியத்தில ஒரு கடவுள் கூறபபட்டார். அ
லது பலர என்பதை விளக்கிடுவாம். நூலகளால் ஆடை
போல பிதாவால குமாரன் என இருவரை ஒன்றுபடுத்
வாம் எனில, அதனெவ்வாமை வருமாறு:—உலகத்தி
நூலின்றித் தனிமையில ஆடையைக்காண முடியாது.
ஆடைக்கு முனனும் பின்னும நூலாகவே இருபபு. நூல்
நடுவிலும் இருக்கிறது. ஆகவே நூலிற்படம் எபபொழுத
மின்மையால அது நெய்பவன் தொழில மாத்திரத்தில்
கற்பிதப்பொருள். அது உண்மைப்பொருளாயின் முக்கால
த்தும இருக்குமல்லவா? ஆடை முக்காலத்துமுள்ளதல்ல.
ஆதலாற்றான் பொருளிலக்கணமறிந்த பெரியோர் ஆடை
யில் பொருள் என்பர. மேலும் தகப்பனும் பிள்ளையும்ஆ
ன்மாக்கள் உள்பொருள்கள். வேறுபொருள்கள். நூலும்
ஆடையும் ஒருபொருள். அதில் ஆடையோஇல்பொருள்.
ஆகையாற்றான் தகபபன்குணம் பிள்ளையிடம் சேருவதி
லலே. நூலினகண்ணமைந்த குணமே ஆடையின் கண்ணு
ள்ளது. மற்றுமனேக காரணங்களால் இந்நூலாடை திரு
ஷ்டாந்தம் கூடாது. மேலும இருவரும் ஒன்றனுல் கிறி
ஸ்து எனும் குமாரன் பிசாசத்திடம்பட்ட துயரம் பிதா
வினிடமும் [illegible]லலுமே! இனி இதுபோன்ற பல விஷய
ங்களில் விவிலியத்தைச்சோதித்தால் அது பலதேவர்களை
கூறும் ஓர்பேதை நூலாமேயன்றிவேதநூலாகாது. மேலும்
செல்வத்தாலும் வறிமையாலும் அழகின்மைகளாலும் அறி
வறிவீனர்களாலும் நேரில் கண்கூடாகக் காணப்படுவது
போன்ற மறுபிறப்பே இல்லையென சாட்டும் விவிலியமும்

[illegible]

ஒரு விஷயமா? ஒருநன்னூலா? நிற்க; ஆரியசாஸ்திரரகஸ்யத்தை விளக்கவெழுந்த நீர் ஏன் வீணில் கிறிஸ்தவர்முதலியோர் சாஸ்திரவிஷயங்களைப் பேசுகிறீர் எனக்கோபிக்கவேண்டாம். புறமதத்தை ஒழித்துத் தன்மதத்தைஸ்தாபிப்பதே பெரியோர் நல்வழி என நம்பி அவ்வழிசில எழுதினேம். ஆதலாற்றான் ஸ்ரீசிரோமணிகதாதரபட்டாசாரியராதி நையாயிகள் ஏதுப்போலிகளைக்காட்டுமிடம் புறமதங்களைக்கண்டித்தேதன்மதத்தைநாட்டவேண்டும்என்றனர். இனி இவ்விவாதத்தைவிட்டுத் தொட்டவிஷயத்தை நீள நடத்துவாம்.

ஐய, நமது வேதங்கள், ருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம், என நான்குவிதமாகவிருக்கின்றன. இவற்றுள் ருக்வேதம் சாகை உக. யஜுர்வேதம் சாகைகள் நூறும் ஒன்றும் 101. சாமவேதத்துக்குச் சாகைகள் ஆயிரம் 1000. அதர்வணவேதத்துக்குச் சாகைகள் ஒன்பது. ஆக இவ்வேத சாகைகள் 1131. இவைகளில் எதிலும் உலகசிருஷ்டிமுதலுள்ளஸர்வ ரகசியமும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வேதங்களைக் கன்மகாண்டமென்றும் ஞானகாண்டமென்றும் வேறுவழியில் இருபகுதியாக்குவதுண்டு. கன்மகாண்டத்தில் கன்மவியல், அதன்பயன் இம்மைமறுமைகளின் உண்மை, கன்மங்களை விட்டவனுக்குள்ள பிராயச்சித்தமித்தியாதி வெகுவிஷயங்கள் விரிக்கப்பட்டன. இங்கு சொல்லப்படும் எவ்விஷயமும் மக்கள் அறிவுகொண்டு அறியக்கூடாது. அநேககாலம் ஆசிரியன் கருணைபெற்ற பெரியோரன்றி மற்றன் உண்மையறியார். ஞானகாண்டத்தில் ஆன்மசொரூபத்தை அறியும்வழியும் உண்மையைக்கடைப்பிடித்துய்யும் ரீதியும், வீட்டின் பெருமையும்வீடுபோகும வழியும் நிரூபிக்கப்பட்டது, மேலும் ஆத்மலாபத்துக்கின்றியமையாத யோகமுதலியவைகளும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அதை விசேஷமாகப் பயிற்சிசெய்பவர் எவ்வழியிலும் பரமான்மாவின் அருள்பெற்று அவனுடன்ஒன்றுபடுவார். ஆகவே அதன் பெருமை அளவிலடங்காது.

இதனுண்மை இப்படியிருக்க, தற்காலத்தறிஞர்சிலர்வேதங்கள்பௌருஷேயங்கள்என வாதிக்கிறார். அவர் கருத்துயாதெனில், ருக்குவேதம் முதலில் "அக்நிமீளே" என்று துவக்கிய மந்திரத்துக்கு ரிஷி, மதுச்சந்தா, காயித்திரிச்சந்தம் (யாப்பு) அக்னிதேவதை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஆதிகாலத்தில் மதுச்சந்தர் என வொருவர் தனது புத்திசாலித்தனத்தால் பிராமணனாகிப் பிறகு மந்தரான மாந்தருக்காசாரியனாய் அவர் இந்த ருக்கைஇயற்றினார். இதனுண்மை அறியாதார், இது அநாதி என்றுவீணில் மயங்கித் தன்னினத்தாருக்கு ஏதேனும் கொடுக்கவேண்டியதைக்கொடுத்து வீணில் நெருப்பில் நெய்யை ஊற்றி

[illegible]

கெடுக்கிறார்கள். ஆயின் முற்காலத்தவர் அவ்வளவுண்மை யறியாப்பேதைகளானதால் அவர் கொண்டபடி கொள்வ துசிதமல்ல. வேதங்களைச்செய்தவர்கள் ரிஷிகள் எனப்ப டும் முற்காலத்துப் புத்திசாலிகளே. மேலும் இம்மதுச்சந் தர் பலவாக்கியங்களை எழுதியிருப்பதால் வேதமந்திரரிஷி களில இவர் பெயர் பலவிடம் வரும் என்பதும், '[illegible]' என்னும் மந்திரத்துக்கு சுநச்சேபர் ரிஷி என்பதனல் அம்மந்திரம் அவர்செய்த்து என்றும்பிறர் செய்யுமஆக்ஷே பம் இது அவர் பயிற்சிக்குறைவால் நேர்ந்தவாக்ஷேபம். எக்காரணத்தாலோவெனில, மேற்கண்டவழியால அனேக மந்திரங்கள்கற்பிதமேயாகலாமாயினும,பௌருஷேயம்என் பதற்கும் அபௌருஷேயமென்பதற்கும்வேற்றுமை இவ்வி தம எனவறியாதுஇது பௌருஷேயம் இது அபௌருஷே யமென்பதாதி வகுப்பேற்படுத்தல கூடாது. ஆகவேஅதை க்காட்டுவோம. 'எவ்வாக்கியத்தைப்பிரயோகித்தவன் முத லில் தனதுமனதில அவ்வாக்கியப பொருளைக்கொண்டுஅத ற்கிணங்கச்சொற்களைச் சொனனல் அது பௌருஷேய வாக்கியம உலகத்தில 'குடத்தைக்கொண்டுவா' என்ப தாதி வாக்கியங்களைபபோல எநதவாக்கியத்தை எவன்உப யோகித்தாலும் அதன்பொருளையறிந்தே அவன் உச்சரித் தலால் அவன் உள்ளத்திற்றோன்றிய பொருளுக்கேற்ப அவன் செய்தவாக்கியம பௌருஷேயமே. வேதங்களோ அங்ஙனமலல. அநாதி சைதன்ய கனனைாதன அநாதி யில் உள்ள அமைப்புமாறாது ஒரேவழியாய் உச்சரித்திடு வதால அது முன்கூறியபடி பௌருஷேயமாகாது. ஆத லாற்றான் 'இம்மகாபூதத்தின் உயிர்த்தலே ருக்குவேதம், யஜுர்வேதம, சாமவேதம், அதாவணம்' என்பதாதி வே தங்கள் முழக்குகின்றன. இங்கு மகாபூதமஎன்றது பரமே சுவரனையே எனபது முக்திகம முதலிய வுபநிடதத்தைப் படிப்பார் அறிவார். இதை இங்கு சுருக்கினேம். விரிவை எதிர்பார்ப்பவர் "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" எனனும் அதிக ரணத்தில ஸ்ரீநீலகண்டசிவசாரியர், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள், ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியர்,ஸ்ரீமாத்துவாசாரியர் அவ ர்கள் முதலிய பெரியோர் இயற்றிய பாடியங்களைக்கண்டு தெளிவாராக. இனிஅந்தந்த மந்திரத்துக்குஒவ்வொருரிஷி பெயா இருப்பதற்குக்காரணம் என்னை எனில்; உண்மை வெளியிடுவாம ஒவ்வொரு மந்திரத்தை முறைபிறழாது பயின்று மாநதாபயனடையக்கருதிமுதலில் அதனாற்பயன் பெற்ற ஒருவரை ரிஷி எனல் வைதிகரகஸ்யஸம்பி ரதாயம். இனி "அக்னிமீளே" மந்திரத்துக்கு மதுச்சந்தர் ரிஷி என்றால் அந்த ரிஷி அந்த மந்திரத்தால் அக்னியை வழிபட்டு அவர் அருள்பெற்றார் என்பது கருத்து. ஆதலா

[illegible]

[illegible]

ற்றுன் 'முற்காலத்தில் ஒரு அரசன் செய்தயாகத்தில் கர பசுவாகக்கட்டுண்ட சுனச்சேபமுனி தனது அம்மானாகிய ஸ்ரீவிசுவாமித்திரர் அனுக்கிரகித்த மகாமந்திரமாய "இமம்" என்னும மந்திரத்தால வருணனை வழிபட்டு அச்சிறைமீண டான்எனப் புராணங்கள் ஓதினின்றன. ஆதியில் அம்மந்தி ரத்தால் வருணனருள்பெற்றவன சுனச்சேபனே யாத லால அவனை அமமந்திர ரிஷியென்றது பொருந்தியது. ஆயின் வேதமந்திரங்களுக்கு ரிஷிகளை எடுத்துரைத்தல் அவைகளைச் செய்தவா இவா என வகுத்திடவல்லமையற்று அவ்வம்மந்திரங்களை மாந்தர் சபித்துய்யவேண்டியதிற் சித்திபெற்றவரை எடுத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்க. ஆயின் வேதங்கள்பௌருஷேயங்களாகா. இனி ருக்குஎன் பது மந்திரம். எஜுஸ் என்பது ஆணை. (விதியும் விலக் கும்). சாமம் புகழ்மொழி. (ஸ்தோத்திரம்.) அதர்வணம் இவையெல்லாம் அடங்கியன. வேதங்களின் விரிவு க்கஞ்சி மேனோரை நோக்கி ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் சிலபகு பாடுகளை வெளியிட்டார். இவர்க்கு முன்னும் இப்பகுபா டுகள் வெகுகாலம பிழைத்திருந்து இடையிற்சிதைந்தது. ஆகவே அதைமறுத்துச் சீர்திருத்தியது வாதராயணமுனி வா என்பதே யுண்மை.

மற்றது வரும்.

இங்ஙனம,

மொழிபெயர்ப்பு. (ஒப்பம்) திருவேங்கிடக்கிராமம,

திருமலைசாஸ்திரி.

ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

ஐய, ஆரியமணிகாள்! நம்முன்னோர் வெகுகாலமாய் பொருளாலும் பயிற்சியாலும அனுஷ்டானத்தாலும் மற் றதாலும மேன்மைபெற்றிருந்தார என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. இக்காலத்தும இவ்விதப்பெருமையுள்ளவர்ஒரு வரிருக்கின்றார்கள். ஆயினும இச்சமயம நல்லோர அகப்படு வது அரிதாய்விட்டது. ஆகையாற்றான் துராசாரம மலி ந்துவருகிறது. இஃதோர் புறங்கிடக்க; இக்காலத்தில் கலி க்கொடுமையால நேர்ந்திடும் சங்கடங்கள் எவ்வளவென லாம! ஐய, சிறிதுகேளுங்கள்! பத்திரிகைகளைப்பாருங்கள்! இக்கொடுமைக்கேதேனும் நிவிர்த்தியைத்தேடுங்கள்! உதா சீனம் செய்யாதீர்கள்! வேட்டல வேள்வித்தல, ஓதல் ஓது வித்தல், ஈதல் வாங்கல் ஆகிய அருந்தொழிலாய அறு தொழில் ஒழிந்ததாலோ, அல்லது கண்ணன்கண்ணுதலர் கடவுளாதி திவ்ய தேவாராதனைக்குறைவாலோ, அல்லது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களின் வழக்கம் குறைந்ததாலோ, அல்லது ஸ்மிருதி முதலிய நன்னூலாராய்ச்சிக்குறைவாலோ, அல்லது கொலை, குடி, களவு, கூத்தியில்லம்புகுதல்முதலிய அநிதிச்செயலாலோ, அல்லதுகைம்பெண்மறுமணம, தன்கோத்திரத்தில் விவாகம், பெண்கல்வி, பெருக்கம் முதலிய புதிய செய்கைகளாலோ, மற்றெக்காரணத்தாலோ, அறியோம். இத்தேசத்தில இச்சமயம் எங்கும்மழையினமையின் வருமைபெருகிவருகிறது.

வரு[illegible]

முடிவான அறிக்கை.

கையேர்ப்ப அபிமானிகளே!

ப்ரம்மவித்தியாவிற்த நடக்தும் தைமாதத்தோடு 6-வது ஆண்டு பரிபூர்த்தியாகின்றமையால் தங்களால் சேரவேண்டிய பாக்கிச் சந்தாவை தயவுசெய்து அனுப்பிவிடக் கோருகிறேம். இந்த அறிவிப்பை ஆலசியம்செய்து பழையபாக்கியை அனுப்பாதவர்களுக்தும் புதுவருடத்திற்து முன்பணம்கோடாதவர்க்தும் பத்திரிகைநிறுத்தப்படுமென்பது சத்தியம். சிலர் நீண்டகாலமாக பாக்கியைவைத்துக்கொணிடிருக்கிறர்கள். இதனைகீகண்ணுற்றபிறதும் பாக்கியை அனுப்பிவிடில் அவர்கள்பெயர் தொழில்முதலியவைகளைக்கண்டு பத்திரிகையில் பிரசுரப்படுத்தி பாக்கியை வசூல் செய்ய எவ்விதத்திலும் முயற்சிசெய்யப்படும்.

பத்திராதிபர்.

அறிவிப்பு.

நண்பர்காள்!

இதற்கு முன்னர் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகைக்காக பிலகலக்டராகவும ஏஜண்டாகவுமிருந்த சபாரத்தினப்பிள்ளையை இப்பொழுது மேற்கண்ட வேலைகளைப்பார்த்துவரும்படி நியமனம் செய்திருக்கின்றதுமன்றி, நமது ஆபீசில் அச்சிடப்பட்டுவருகிற ஸ்ரீவைத்தியநாத தீக்ஷிதீயத்திற்கும் ஏஜண்டாகவும் ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறோம்.

ஆகையால் ப்ரம்மவித்தியாவிற்குச் சேரவேண்டியபாக்கியை நீண்டகாலத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு எம்மைகஷ்டப்படுத்தாமல் இவரிடம் ரசிதுபெற்றுக்கொண்டு தயவுசெய்து கொடுத்துவிடக்கோருகிறோம்.

கு-ஸ்ரீ,
பத்திராதிபர்.

ஓம்

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

பிரம்மவித்தியாபத்திரிகையின்

அநுபந்தம்.

௬-ம் புத்தகம்] சிதம்பரம். நந்தன வருஷம் தைமீ ௭௨ [இலக்கம்-௨௩

திராவிடப்பிரகாசிகை.

ஞானாமிர்த மறுப்பு.

நண்பர்காள்! மேற்குறித்த 'திராவிடப்பிரகாசிகை' என்னும் தலைப்பெயர் சுமந்து ஓர் விஷயம் பழையஞானாமிர்தத்தும் புதியஞானாமிர்தத்தும் வெளிவந்துசிறிதுகாலமே வெளியாகி வழக்கப்படி நின்றது. அது பழையஞானாமிர்தத்தில் கண்டவிஷயமே. மறுபடி எழுதும் இடம் சில விஷயம் சோதனைக்குறைவால் எழுதப்பட்டனவெனயாமுரைத்தோம். அவற்றிற்கு ஏதோ சமாதானம் கூறியதாய்ப்புதியஞானாமிர்தம் ௧௧-வது சஞ்சிகையில் 'திராவிடப்பிரகாசிகை பூர்வபக்ஷநிராகரணம்' என ஓர் விஷயம் மிக விரிந்ததாக எழுதப்பட்டது. அதை எழுதியவர் தமிழ்ப்பாஷையை மிகவுணர்ந்தவராகவே அவர் புலமைக்கேற்றவாறு விஷயமெழுதிக் கடிதத்தை நிரப்ப விபரீதமுடைய "அவர் நடையை" புலம்பியொழிந்தார் என்பதாதிசொற்களால் இவர்போன்றதமிழ்வல்லார் எழுதிடும் செந்தமிழ்நடையைச்சிறப்பித்தார். அதில் கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சமாதானம் ஏதும் அளித்திட்டாரில்லையாயினும், சில கதைகள் மட்டும் எழுதப்பட்டன. அவைகளே பிரபலப்பிரமாணம் என்றும் வேறனேகவிதமாகவும் புகழப்பட்டன. அவற்றில் யாம் கேட்ட கேள்விக்குச் சமாதானம் ஏதும் வரவில்லை என்பதைமட்டில் ஈண்டு விரிப்பாம். அவர் எழுதும் நடைக்கே கடுஞ்சொற்கள் உயிராகிலையாதலால் அவைகளில்லாவழி அவர்க்கதோர் குறையென அவர் கருதிப் பயனில்பழிமொழிகளைமொழிந்ததனால் தமதுநாவலிமையை நாட்டுவாராயினர். இவ்வேதோர்புறங்கிடக்க; விஷயங்களையாராய்வாம். இப்புதிய ஞானாமிர்தம் பிறந்த இரண்டாம்சஞ்சிகைதொடங்கி "பிரம்மவித்தியா"வுடன்போராடத்தலைப்பட்டிடர்ப்பட்டுப் பலதடவை காலந்தப்பி ஒருமுறை இருமுறை இருமுறை ஒருமுறை சித்திரகாலம் சமாதிநிஷ்டை என்பதாதிகளையடைந்து எடுத்த விஷயத்தை விடாதுடாத்தவலியின்றி எவருக்கும் வெறுப்புறச்செய்து ஆதரிப்பவர் எவருமின்றி, வைதிகாபிமானியும் சிவனேசமிகுந்த சிவனடியார் திருவடிதமது திருமுடியாக்கி அனேக தேவப் பிராமண ஆசீர்வாதரக்ஷய கவசபூஷணரும், ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி அனுக்கிரகபாத்திரரும், கொடைவள்ளலும், ஸ்ரீராமஸேது திவ்வியசமஸ்தானபதி ஸ்ரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முத்து விஜய ரகுநாத பாஸ்கர ஸேதுபதி பூபாலருமான மன்னவர் ஆதரவை ஒன்றைக்கொண்டே இதுவரைநடந்துவந்தது. இப்பொழுது மேல நடக்கும் சங்கதி நடக்க நடக்கத் தெரியவேண்டும். அம்மன்னவர் மேன்மேலும் நமது 'பிரம்மவித்தையையும்' ஆதரித்து வருவதும் அதற்கு ஒரு 'நிபந்தன த்ரவியம்' என்னும் வரையின்றிச் செலவும் செலவைக்கொடுப்பதாக ஏற்படுத்தி வரைந்தருளிய நிருபம் இவ்வாரும் புஸ்தகத்தின் முகப்புறத்தில் பேரணியாய்விளங்குவதும் நீவிர் அறிந்திருப்பீர்! அம்மன்னவர் சென்ற சித்திரைமாதத்தன்று நமது பிரம்மவித்தியாவை ஆதரிப்பதாகத்தாமளித்தநிருபத்தின்பிரகாரம் ரூபா 1200 ஒருமுறையாய் ஒருவருடத்துக்குக்கொடுத்துதவினார். அன்றுமுதல் நமது 'பிரம்மவித்தியா' பத்திரிகை தன திருமேனி பருத்துப்பல பண்டிதர் தத்தம சித்தாந்தங்களாய திவ்வியாபரணங்களைந்தனக்குப் பரிசளிக்க, அவற்றைத்தமது திருமேனியிற்றொடுத்து முன்னைந்து வருடங்களிலும் தான்துவக்கிநடத்திவந்த விஷயத்தைவிடாது இன்றும் மேன்மேல விரித்துரைத்துபதேசித்து வருகின்றாள்! இந்நங்கை ஆதியிலேயே 'ஸம்ஸ்கிருதபாஷை' என மகுடம்புனைந்து அன்றுமுதல் இன்றுவரை நடாத்திவரும் விஷயம் ஒன்று. அதனுள் வேதங்கள், தருமசாஸ்திரங்கள், இதிகாசங்கள் (பாரதம் ராமாயணம்முதலியன)புராணங்கள், சிக்ஷை,வியாகரணம், நிருக்தம், சோதிடம்,கற்பம், மந்திரம் முதலான பலநன்னூல்களைப்பற்றி எழுதப்படுவதால் அதைப்போல அனுகரணமாகத் திராவிடப்பிரகாசிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில்தொடங்கும்பொழுதே பழையஞானாமிர்தத்தில் தமிழ்வழக்குவந்து ஒரு முடிவின்றி பிரம்மவித்தைக்கனுகூலமாக யாழ்ப்பாணம் செந்திநாதய்யர் அவர்கள் நடாத்திய 'அமிர்தபோதினி' முதலிய செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தீர்ப்பளிக்க, அவ்வி

வாத முடிவின்றி அன்றும் கையொப்பக்காரர் ஆதரவி ன்றி——————நின்றது. இன்றும் இப்பதினோராம்பத்திரிகை விஷயத்தை முதலில் நோக்கிட மனம்வாடுகின்றது. நமது தேசத்தில் பத்திரிகைகள் நடப்பதேமிகக்கஷ்டம். அதிலும் மதவிஷயப் பத்திரிகை நடப்பது அதிதுர்லபம். அதிலும் தமிழில் நடப்பது அரிதினுமரிது. நிற்க; இங்ஙனம் ஒவ்வொரு ஞானமிர்தமும் தோன்றிகூதிர்காலத்து க்கார்கூட்டமபோன்று சிறிதுகாலம் எதிர்த்து ப்ரம்மவித் தையுடன் போராடிச்சிறிதுகாலம் தனது சமா, டையை அடைவது வழக்கததினைகீழ் வந்ததோர் யம. ஆயினும தத்துவவிவேசினி லோகாணந்தம் நீர் வாணவாணீவிலாசம் முதலிய பததிரிகைகளைபபோல் முற்றிலும பாமமவித்நியா துவேஷத்தால வீணுகததை துவாணுளைப்போக்காது எவரதுபரமாபிமானத்தாலாவது மீண்டும நமது ஞானமிர்தமசெநதமிழ்நன்னடையை நம தென்னாட்டவாகருதவவேணடிக் காலதருமம் கடவாது வெளியேறவும ஊக்கத்துடன் பிடித்த பிடிவிடாது எவ் வழியும அதை முன்னுககுக்கொண்டுவர அப்பத்திராதி பர் முயன்றிடுவார் என எதிர்பார்ககிறோம். அவர் எவ்வ ளவு நம்மை வெறுத்துத்திட்டிவரினும, அவர் எமது தமிழ்நடை கடுநடையென வரைநதிடினும் இவர் இயலே அதுவென அவ்விஷயத்தில யாம் மனவருத்தமுறாது இவர்க்குச்சொலவது யாதெனில்:—தாம்கொணட கடுந தமிழ் நடையொன்றிலேயே தமது பததிரிகையை எல லோரும் பார்க்கமிகவுபயோகமாவதிலலே. ஆதலின தமது நாவன்மைகாட்டும்நூலா கவிதையாக்காதுமெல்லியநடை யில இதை எழுதினல் எவரும படித்துசசுகம்பெறுவார். அன்றியும மற்றவா மனஞ்சுடும் சொற்களாய பலசொற் களையும் எழுதிடுவது நலம் அல்ல என்பதே. இனித் திராவிடப்பிரகாசிகையில் யாம் கேட்டகேள்விச் சுருக்க மும் அதற்கு அவர் மறுமொழியும் எமது கண்டனமும் முறையே அடியிற்காட்டி வருவாம்.

எமது ஆக்ஷேபம்.

பாணினிமுனிவா பிரஸ்தாபத்தை 'எழியன்முறை' எனும் சூத்திரத்தில் அகத்தியனார் செய்தமையால் அவ் வகத்தியம் பதினாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னிருந்ததாக எப்படிச்சொல்லலாம்? பாணினியார்இருந்தகாலம அவர் செய்தருளிய சூத்திரத்தாலும் பிரகத்கதைமுதலிய சரி த்திரங்களாலும் 5000 வருடங்கட்குட்பட்டதேஎன்பது.

இதற்கு அவர் கூறும் சமாதானம:—வழக்கப்படி திட் டியபின் வடமொழிநூலாதாரங்கொண்டு தென்மொழிக் காலவரையறைகூறுதல்உசிதமன்று. நற்கீரதேவர் அகத் தியர்முதற்சங்கத்திருந்ததாகச்சொல்லுகிறார். (அவர்பெ ருமைபலபேசினர்) என்பது. அதன்கண்டனம். யாம்வட மொழிநூலாயபாணினீயத்தின்காலவரையறை ஓதவேண் டிவடவியலாசிரியராயபாணினியார்சரித்திரம் கூறும் பிரு கத்கதை முதலிய நூல்களையும் அவரருளிய சூத்திரங்க ளையுமே பிரமாணமென்க்கூறினமன்றி அவ்வட நூல்களை க்கொண்டு அக்காலங்குறித்திட்டாமில்லை. மற்று அவ்வக த்தியம் பாணினியார் சமகாலத்திலாதல் அல்லது பிற்கா லத்திலாதல் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு வகத்தியமுனிவர் எழுதிய சூத்திரமென நீவிரும் நு சிரியரும் வழங்கும 'எழியன்முறை'எனும் சூத்திரத யும் அதற்கு நுமதாசிரியர்பலர்செய்தவுரைகளையும்நு வாக்கையுமே பிரமாணமாகக்காட்டினேம். ஆயின இ எழுதிய நற்கீரர் கதைகேட்டபடிசொலலப்பட்டமைய நற்கீரா கதையே என்க. அங்கு அகத்தியத்தில்பாணினி பிரஸ்தாபம் தென்னூலால ஸ்தாபிக்கப்படலால், அவர் காலத்துள்ளதெனப்புலப்படவே, அவ்வட வியலாசிரியர் தோன்றியகாலத்தை அவர் சூத்திராதிகளால்நிச்சயித்தல மரபேயாதலின், யாம அங்ஙனம்செய்தது குறறமன்றாக அக்கேள்விகட்குத்தக்கவிடை பகராது சில கதைகள் கூறுகிறார். இவ்வளவு கதையிலும் சமாதானமொன் றுமிலலே. மேலே இவரே அதன்மட்டில் தமது மனத்தி ற்குத் திருப்திவாராததுகணடு ஏதோ உண்மையுபதேசிப் பவாபோல் ஓா கபடோபாயசமாதானம் செய்கிறார். அச் சமாதானமாவது 'அநாதிகளான பிமன்முதலிய சப் தங்களுக்கு அவரியலவிளக்கினா. அதுகொணடு அப பாணினியார்காலம் வரையறுத்தல் கூடாதகாரியம என் பதும் மேலும் இதுசத்தப்பிரமவாதிமதமென்பதும இதே பௌராணிகர் மதமென்பதும் இவ்வுதிட்டிரார்பிமர்முதலி யவர் ஒவ்வொரு யுகத்தும் பிறப்பாரென்பதுமே. இதை இங்ஙனம் கூறிமறுக்க. சப்தப்பிரமவாதிகள் சப்தப்பிர மம் எனில் 'பரை' எனும் வாக்கைமட்டில் பிரமம என் பார். அன்றி வைகரியைப்பிரமம் எனக்கூறத்துணியார். அலாகள் சிததாந்தத்தில் சம்சயம் நேர்ந்தால் ஸ்போட சந்திரிகை, வாக்கியபதீயம, மஞ்சூஷை முதலிய நூல்க ளிற்கணடறிக. இப்பாணினிமுனி சூத்திரத்திலுள்ளபத ங்கள் அவர்கள் பெயரேயென்பதற்குப் பிரமாணம் 'கலி த்துவாபரயுகசந்தியிற்பிறந்த வியாஸமகரிஷிகாலத்திலித் திருந்தவுதிட்டிரார் பேரப்பிள்ளை ஜனமேஜயன் பிறந்தகா லக்கதை துவக்கி சந்திரகுப்தன் காலம்வரை தேசசரித் திரம முறையே எழுதிவரும் பிரகத்கதையில் கானிஷ்க மகாராஜனுக்கு முந்தியே அவன் தகப்பன்காலத்தில் பா ணினிகாந்தார தேசத்தில் பிறந்து குணாட்டியமுனிவரி

டம் கல்வி பயின்று இமயமலைசென்று பரமபதியை வழிபட்டருந்தவமியற்றி அத்தவப்பயனாய் அப்பரமன் உபதேசித்தருளிய பதினான்கு மூல சூத்திரங்களைக்கொண்டு வியாகரணம் செய்ததாகச்சரித்திரமிருப்பதை மறுக்கவிவர் வல்லாரல்லர். இனி இவ்வளவு சரித்திரங்களும் அச்சரித்திரத்தில் கண்ட ராஜாக்களும் ஒவ்வொரு யுகந்தோறும் திரும்பித்திரும்பி வருவதாய் சப்தப்ரமமவாதி சித்தாந்தம் இவர் கூறுவாரேஎனின், அற்றன்று. அங்ஙனமாயின் அடுத்தொட்டி வந்தசரித்திரங்களும் யுகந்தோறும் திரும்புமெனவேகொள்வோமாயின்முன் யுகத்திலும்கூட நாமிருவரும்தமிழ்வழக்கு, திராவிடப்பிரகாசிகை, தத்துவபோதம்முதலியவற்றில்வழக்கிட்டுலகத்தாருக்குண்மை தெரிவித்தோம். இப்பொழுதும அவ்வாறு பிறந்த அவதாரமே எனலும் கூடும். பின் அவ்வித சித்தாந்தமேயில்லையோவெனின், உண்டு. வேதாகமபுராணேதிகாசங்களில் சிலசரித்திரங்கள் வெவ்வேறாகச்சொலலப்படடமையால் அதின் உணமையை விளக்கவேண்டி வேதாதிகளில் சொலலப்பட்டவர் சிலர் ராமகிருஷ்ண வசிஷ்டாதிகள் ஆதிகாரிகர் எனப்படுவார் எனறும, அவரும ஒரு கற்பத்திற்கொருமுறையே பிறபபார என்றும் முற்கற்பத்தவர்க்கும் பிற்கற்பத்தவர்க்குமபெயா ஒனறுமட்டில சமமேயன்றி மற்றதெலலாம் மாறலாம என்றும், ஆதலாற்றான் ஒருகற்பத்து ராமாவதாரம் விண்டுவின் பாதி, ஒரு சமயம் பூர்ணம, ஒருசமயம் தேவியாம்சம், ஒருகடவை ருத்திராம்சம் என்றும, யுத்தம் லிங்கப்பிரதிஷ்டை யிவற்றிலும் முன்பின் பலவும இருக்கிறது. இதேவிஷயம புராணசம்மதமாம். ஆகையால் ஒவ்வொருகற்பங்களில் ஒவ்வொருவர் வியாசராவார் என்பதாதி வசனங்கள் பற்பல புராணங்களில் உள. நிற்க; இக்கதைகொண்டவேதாதிகளில் அதிகாரபுருடர் எனக்குறிக்கப்படாத துரோணர், ஜீவந்தர், யவனர் முதலிய பெயர்களும் வியாகரணத்திருப்பது இம்மாயாமந்திரங்களால்மறுக்கவொண்ணாததுவேயெனத்துணிக. இவ்வுண்மையை யாம வியாகரணத்தைப்பற்றி எழுதிய விடத்தில்விரித்திருத்தல்காண்க. அங்ஙனே புராணவிதிகாச விஷயங்களைப்பற்றி விசாரித்து அவற்றில தோன்றிடும் ககோளபூகோள வித்தியாஸம் காலவேற்றுமை முதலியவைகளை விசாரித்துண்மைவிளக்கினும். ஆதலால் அது எமது தலைப்பாரமாகவிருந்ததேயன்றி இன்றுமிருப்பதில்லையாகவே இவர் அவைகட்கு ஏதோ[illegible]தானம் சொல்லி க்ஷேமம்தேடிக்கொள்ளச்சொன்னதற்கு இயற்கையாகவே க்ஷேமம் தேடிக்கொண்டோம் ணன்பரே! என விடையளித்திடுவோம்.

மேலே இவரே இவ்வடமொழியில் தமக்கும் உள்ளபாத்தியத்தைக்காட்டி உமக்கும் பாத்தியமிருந்தால் நீர் ஏன் அவ்வடமொழியில வருங்குறையை நிவிர்த்திக்கவில்லை என வினவி ப்ரம்மவித்யாபத்திராதிபர் தமிழ்க்குரியவராயினும் அவர் தமிழ்க்குறைவை ஒழிக்காததற்கு எதுகாரணமோ, அதுவே எனறு பொருளபட ஏதோசில கூறினறதுமிதனாலே மறுக்கப்பட்டதறிக. இனித்தமிழ்நாட்டிற்பிறந்து வளர்ந்து தமிழருடன உறவாடும எமக்குத் தமிழபிமானமிலலை என இவர் கூறியது பயனிலசொல்லாம. இவரால அதற்கு வருங்குறையைக் களைந்திட வேணடியே இப்பூர்வபக்ஷம செய்தோம் என்க. இதற்குச்சமாதானம் இவர் கூறுவது எவ்வழியிலும ஒவ்வாது. ஆயினும தெனமொழி அநாதியெனவும் அதின இயல் பாணினீயத்துக்கு முந்தியதும பலவார்ஷ வடவியல்களுள் பலவற்றிற்கு முனபிறந்ததெனவும நிரூபிக்கத்தக்க பிரமாணம் எமமிடமிருக்கிறது. இவ்விவாதம் தீர்ந்தால் யாமே திராவிடப்பிரகாசிகை எழுதி அதற்கு மூலப்பிரமாணங்கள் அனேககாட்டிடுவாம. ஆனால் இவரும் இவராசிரியரும் கூறிய விஷயம் மாறாமல உண்மைவெளியாகாது. இதற்குமேல அகத்தியம பலதடவை அகத்தியரால செயயபபடடதென்றும அவற்றுள் சிற்றகத்தியம் எனப்படும அகததியம ஐயாயிரவருடங்கட்குட்பட்டதே எனறும ஒப்பிமுடிததார. வெகுநன்று! இக்கதை எத்தெனமொழிநூலிற்கண்டார்? இனி வடமொழியிலாவதுணடா? இவா இபபடி அகததியர் அவதாரம் எடுத்ததும ஒவ்வொரு அகததியம செய்யவும் அகத்தியர்தவஞ்செய்தார் எனவும இவர் எழுதுவது வெகுபல பிரமாணங்களைக்கணடேபோலும! இபபிரமாணத்தால் இவ்வகத்தியம செய்த அகததியர் எவா என யாம் வினவியது 'அசங்கதம' எனனும சொல்லால் ஒழிந்ததாய எழுதி, அகததியர் அனேகா என்னும் விஷயத்தில்தமது பயிற்சியின்மையை வெளியிட்டார. அதனால் குற்றமிலலை. அது விஷயம அவர் அறியார் போலும! அச்சம்சயமும் இவரால ஒழியாது. யாமே எமது திராவிடப்பிரகாசிகையில் துலக்கிடுவாம.

வடமொழிவழக்கறியாருரை.

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யாம எழுதியதைப் பின்வருமாறு அனுவதித்துக்கணடிப்பாராயினர். அவ்விஷயத்தை யாம மறுததும இவா கணடித்தும ஈணடு எழுதியதும் 'வடவியல் வழக்கறியாா உரை' என்று காட்டி ஒதுக்கிடுவாம.

'அவர் பூர்வபக்ஷம'இனி ப்ரம்மவித்தையுடையார்அவ்வாறு வந்தவடமொழிச்சூத்திரவார்த்திக மாபாடியங்களுள் யாணடும கேட்கப்படாமையின், அது வடமொழி வழக்கறியார் உரையாய் மறுதற்கோர்குறையை நிலையிடுவதாமென ப்ரம்மவித்தையில வாளாக்கூறி அறிவில்லாரை வஞ்சிக்கின்றமையின் அத்திறத்தார் அறியவேண்டிவடமொழிச்சூத்திரமாபாடியங்களில்ஆண்டாண்டங்ஙனம் வந்தவற்றுடசில ஈணடு எடுத்துக்காட்டுவாம'

என்றது அதன் முகவுரை. இதில் அறிவிலரானை வஞ்சிக்கினரேனும் என்பதால் ஆசிரியர் பாணினியார், அறிவில் அகத்தியனார்க்கும் ஆசிரியர் பதஞ்சலியார்க்கும் குறைந்தவரென விவாதக்கு ஏதோ ஒரு அறிவுடையவர் சொல்லியிருப்பாரேயாலும்! அதனைற்றான் அங்ஙனமொப்பாதவர் அறிவிலிகள் என இவர் மொழிந்தாரேல் அவ்வறிவிலிகளுக்கே தாம் அடியிற்காட்டப்படும் பிரமாணங்களைக்காட்டித் தமபக்ஷத்தை நாட்டிக்கொள்ளவிவர் நினைத்தார் என்பது 'அகத்தியத்தார் அரியமேவணடி' என்றவர் சுட்டிக்காட்டியதால் ஏற்படுகிறது. இதுசித்தமே. அறிவுடை ஆசிரியனிடம் வடவியலாளனரேனும் இங்கிவர் எடுத்துக்காட்டும் சூத்திரவார்த்திக பாஷியங்கள் ஆரியசித்தாந்தத்துக்குச் சாதகமாக வெளிப்படுத்தா என்பதை [illegible], ஏனெனில் சூத்திரவார்த்திக பாஷியங்களே பின்னில் ஒருவரால் எழுதப்பட்டனவென்று ஆன்றோர்கள் [illegible]. இது உவமை [illegible]; இவர் காட்டிய வசனங்களாவது இவ்வாறு இவராசிரியரும் கொண்ட பொருள் [illegible]. பாணினிமுனிவர் தொல்காப்பியர் சூத்திரங்களைப் பெயர்த்துத் தம்முடைய சூத்திரங்களால் [illegible] வேறுவிதமாகக் கூறினர் என்று இவர் எழுதியது வடமொழிவழக்கறியார் உரை என எவராலும் [illegible]. அதற்குப் பிரமாணமாக தொல்காப்பியர் சூத்திரங்களைத் தழுவிய இவ்வாசிரியர் சூத்திரங்களே தான் [illegible] பிரமாணங்களைக்காட்டி தொல்காப்பியர் சூத்திரங்களிற்சில வற்றைத் தமது சூத்திரங்களால் எடுத்தாண்டது வேறு விதிக்கு [illegible] வாய்ந்ததாகும். பாணினியார் சூத்திரங்கள் ௩௯௮௨-ல் ஒன்றாயினும் காட்டலே னென்பினும் அதனைத் தழுவியதாக [illegible] [illegible]

[illegible]

சூத்திரங்கள் ஐந்து பாதியில் ஒன்று. இவற்றுள் முற்பகுதி சூத்திரங்களைப் பாணினியார் தொல்காப்பிய இலக்கியங்களைக் கண்டு கொண்டு [illegible] முறைவிளக்கப்பட்டார் என்று, பிற்பகுதி சூத்திரங்களால் தொல்காப்பிய வசனங்களைப் புகுத்திவிட்டனர் என்றும் முடித்திட்டார். இவ்விருவர் பக்கங்களும் வடவியல்வழக்கறியாருரையென்று சூத்திரார்த்தங்களைக் காட்டுவோம். முற்பகுதி சூத்திரங்களில் [illegible]' என்னுஞ் சூத்திரத்திலகாலவர் சொல்லும் இலக்கியத்தைத் தமதிலக்கியத்திற்குப் பொருந்தினம் பாணினியார் வெளியிட்டார் என்று எங்கோ கேட்டறிந்தார். சொன்னவரும் வடவியல்முறையறியார் போலும்.

வடவிலக்கணநூலில் எங்கும் பாணினிமுனிவர் முன்னோர் பெயர் எடுத்து ஓதும் ஒவ்வோரிலக்கணமும் விகற்பமென்பது துணிபு. தாம் ஒருஇலக்கியம் கூறி அதற்கு முன்னோரைமேற்கோளாக [illegible]'என்பதாதி பல சூத்திரங்களில் எடுத்துக்காட்டியதுபோல மூதறிஞர் இலக்கியங்களைத் தமது சூத்திரத்தால் கௌரவித்துக்காட்டுவதால் இவ்விருவிலக்கியங்களும் பதஞ்சலிமுனிவராதி பெரியோரால் அபாணினீயம் என வொதுக்கப்படாது உண்மை இலக்கியமாகவே எடுத்து வழங்கப்படுவதாகின்றது. ஆயின் முன்னோர் சித்தாந்தத்தைத் தழுவித் தமது சித்தாந்தம் வந்ததாகக்காட்டித் தமமதப் [illegible] ளதே எனக் காட்டிடும் பாணினிசூத்திரங்கள் முன்னோர் சூத்திரங்களை மறுக்கவெழுந்தனவென்பது எவ்வளவுசித்தமோ அவ்வளவு [illegible] அறிவார் இங்ஙனம் பெரியோர் கூறுவர் [illegible] அவர் [illegible] இந்தச் சூத்திரத்தால் இவர் தேடியதல தொல்காப்பியர் சூத்திரத்துட்சிலவற்றை எடுத்து மறுத்து வேறுவிதி கூறியதாக அகப்பட்டதுபோலும் [illegible]' இதில் எந்தத் தொல்காப்பியர் சூத்திரம் எடுத்து ஓதமறுக்கப்பட்டது? தொல்காப்பியர் ஒருவர் பெயருங்கூறும் சூத்திரமெல்லாம் அவர் கொள்கை எடுத்து மறுக்கவெழுந்தனவென விவாதங்கிய [illegible] இனி எடுத்தோதுமியற்று என்றுரைமும் ஒரு விதிக்கு அதுடன் மூதறிஞர் கொள்கையையும் [illegible] அதன் பொருள். 'வேதவழக்கு' என்றார் உலகத்தார் சொல்லெல்லாம் வேதவழக்கையாமென்று அதுபோலாகப்பாலே [illegible] [illegible] [illegible] எமக்கல. மூதறிஞர் [illegible] ஆசிரியர் பாணினியார் போன்ற முனிவர் [illegible] அழகே. அந்த மாறிப்பொருள்கோடல் [illegible] அந்த பகுதியில் அவர் காட்டிய [illegible] [illegible]' நான்கு சூத்திரங்களில் [illegible]' என்பது துணிபுரை. அத்தப்பாகத்தில் பாதத்துவார [illegible] மேற்கோட்டப்பட்டனவதி மறுக்கப்படவில்லை. மற்றவை தமமதத்துடன் அவர் மதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியவையென்றி மறுப்பதற்கென்று. தொல்காப்பியர் சூத்திரமும் எங்கும் பாணினிமுனிவரால் எடுக்கப்பட்டதேயில்லை. மறுக்கப்படவேயில்லை. 'எடுத்தோதியமுறைத்து' என்றது வடமொழிவழக்கறியாருரையே. பின்புமுரைப்பாம்.

வரும்.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மவித்யா

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

BRAHMA VIDYAPATHRIKA

பூர்ணிமை அமாவஸ்யைகளிற் பிரசுரஞ்செய்யப்படும்.

[illegible]

புத்தகம்-அ] சிதம்பரம்—நந்தன ஞு தைமீ உகவ அமாவாஸ்யை [இலக்கம் உச

விக்கியாபனம்.

ஐய, பத்திரிகாநண்பர்காள்!

இம்முறையோடு நமது ப்ரம்மவித்தியாவுக்கு ஆறுவது ஆண்டு பரிபூர்த்தியானமையால் சற்றுத்தாமதத்துடன்வெளியாகின்றது. நாமதமானபோதிலும் இம்முறை விஷயங்கள் 8 பாரமிருக்கின்றமையால் நமது நண்பர்கள் தாமதத்தையோர் பொருட்படுத்தாது மன்னிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

7-வது ஞுத்திய பத்திரிகை, அடுத்த சித்திரை முதல் துவக்கப்பட்டு இன்னுமிக அருமையான விஷயங்களுடன் நடந்தேறிவரும்.

ஆகையால் இதுவரையில் பாக்கியுள்ள சந்தாவையனுப்பி ஆதரித்துவரக்கோருகிறோம். மனேஜர்.

உ

விஜயவருஷத்து

ரிப்பன்பாக்கெட்பஞ்சாங்கம்.

இது

திருவையாறு ஜோதிஸ்தந்திர

சபாஸ்தாபகர்களான

ப்ரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசுவர சிரௌதிகள்,

ப்ரம்மஸ்ரீ கோமல் வெங்கடேசுவர தீக்ஷிதர்

அவர்கள் சிஷ்யரான

ப்ரம்மஸ்ரீ கார்த்திகேயஐயர் அவர்களால்

கணிக்கப்பட்டது.

பிரதி 1-க்கு விலை அணா ஆறு; தபால் பாக்கிங்சார்ஜ் உள்பட அணா ஏழு. 10-க்கு 1-ம், 25-க்கு 3-ம், 50-க்கு 7-ம், 100-க்கு 15-மும் இனாமாய்க் கொடுக்கப்படும்.

[illegible] 816 [illegible] } [illegible]

நல்லமாட்டிற்கு ஒருசூடு, நல்லமனிதர்க்கு ஒருசொல்லு.

அரக்கோணவாசியார், 93ஞு ஜனவரிமீ 2உ மகாவிகடதூதன் பத்திரிகையில் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபனை இஷ்டங்கொண்டவாறு தூஷித்ததோடு, ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர், 'ஓர் இந்து என்று வெளிப்பட்டார்' என்றார். இவ்வாறு அடிக்கடி ஒருவரையொருவராக மாற்றிப்பேசுகிறாரெனவும் எம்மை ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபராகஎழுதுகிறாரெனவும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சோமசுந்தரநாயகருக்குச்சென்ற அக்டோபர்மீ கூஉ ப்ரம்மவித்தையில் பற்பல விதமாக நன்மதிவிளம்பி, நாம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரன்று என, கிளிப்பிள்ளைக்குச்சொல்வது போலச்சொல்லியும், பின்னும் எம்மை ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரென, அரக்கோணவாசியார் கூறுவது அழகாமா? 'நல்லமாட்டிற்கு ஒரு சூடு, நல்ல மனிதனுக்கு ஒரு சொல்லு' என்னும் பழமொழியை அநுசரித்து, இனியேனும் நல்லமனிதராக முயல்வாராக. மானமற்றுப்பிழைப்பதினும் இறத்தல் நன்று. அதுபற்றியே "மயிர்நீப்பின் வாழாக்கவரிமா அன்னார் உயிர்நீப்பர் மானம்வரின்" என்றார் நாயனார். தாம் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கும் விஷயத்திற்கு யாதும் பதில் பேசாது பதுங்கின்று கண்டகண்டவாறு அங்கு கொஞ்சம், இங்கு கொஞ்சம் சேர்த்து சேர்த்து பத்திரிகையில் தூஷித்துத்திரிவது போராண்மையை விரும்பும் புருஷோத்தமர்க்குத்தகுதியன்று. பெண்தன்மையையும் பேடித்தன்மையையும் விரும்புவோர்க்கே தகுதியாம்.

சோ. நாயகரும், அவருக்குப்பிரிவற்று அபேததோழமைபூண்ட அரக்கோணவாசியாரும், எம்மை ப்ரம்மவித்[illegible] [illegible]வைத்துப்பேசுதற்குக்காரணமொன்றிருக்[illegible]. அஃதியாதெனின் 'நமக்குப்பதில் கூறுதும்பதில் கூறவிடமில்லாமற்போதல் அவமானமாம்; அந்த அவமானம், ப்ரம்மஸ்ரீ ஆ. ஸ்ரீநிவாச[illegible]ரியாரவர்கள் மகா பண்டிதராயிருக்கின்றமையின் அவரால் சேர்ந்ததென்றுல [illegible] [illegible]பட்டாலும் மேதிர[illegible] [illegible] சொல்வதுபோல் அவம

[illegible]ப்பட்டாலும், மகாபண்டிதர்களாலெப்பட்டாரென்றுலசற் [illegible]க்கௌரவமாயிருக்கும். நாம் அற்ப படிப்பும் அற்பத் [illegible]ன்மையுமுடையோமாகலின் நமாலவமானப்படின் அவ [illegible] கௌரவத்திற்கிஞ்சித்துப்பங்கம் நேரிடும்' என்பதாம. [illegible]துபற்றியே ஓர் இந்துவாகியவெம்மை ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் என்கிறார். அதிலும எத்தனைமுறையிழுத்தி டித்துப்புத்தி புகன்றிடினும அவ்வண்ணமே பகர்கின்றார். அவர் குருடருமல்லர்; செவிடருமல்லர்; தெரியாமலும கேளாமலும் போக. தெரிதலும கேட்டலுமான இந்திரி யங்களிலாராயின் ஏனைய விஷயங்களைப்பற்றி யெங்ஙனம் வளாகின்றனா? இனியும் அவர் அங்ஙாறு சொல்வதைவி டமாட்டார். 'தான்பிடித்தமுயலுக்குமூன்றேகால்' என்பா ர்க்கு இவர் ஒப்புடையார். இனி அவரிடத்தில் இதுவிஷ யமாகப்பேசுதல் சுவரினிடத்தில் முட்டிக்கொள்வதுபோ லாம். அது உறைபுப்புளிப்பில்லாத ஜன்மம். இந்தஜன் மத்திற்கு 'கல்லமாட்டிற்கு ஒருசூடு, நல்லமனிதற்கு ஒரு சொல்லு' என்னும் கிரீடமேதக்கதாம்.

ஓர் இந்து.

வைத்தியநாததீக்ஷிதீயபிரகடனம்.

இந்த அருமையான நூல் காவேரி தீரத்தில் சிறப்புற் றோங்கி விளங்கும் மகாக்ஷேத்திரமாகிய ஸ்ரீவாஞ்சியத்து க்கடுத்த கண்டிரமாணிக்கம் என்னும் ஊரிலவதரித்தவ ர்களும், ஆரியதர்மநூல்களை ஓர் வடிவமெடுத்தாற்போ ன்றவர்களுமாகிய ஸ்ரீமத்வைத்தியநாததீக்ஷிதரவர்களாலே செய்யப்பட்டது. நமது ஆரியர்கள் அநுதினம் அநுஷ் டிக்கவேண்டிய தர்மநெறிகள் எல்லாம் ஸ்மிருதிகளாலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தஸ்மிருதிகள் ஒன்றாயிராமல் பலவாகப்பிரிந்து எங்கும்பரவியிருத்தலால், இக்காலத் தில், அற்ப அறிவுடையவும் மிகுதியானவியாதியும்,சொல் பவாழ்நாளுமுடைய நம்மவர்கள் அவைகளையெல்லாமுண் டுசேர்த்துப்படித்து அறிந்து உணமையுணர்ந்தாகி நடந்து வருதல் மிக அருமையாம். இதையறிந்தே மேற்கண்ட தீக்ஷிதரவர்கள் தாம் படித்தறிந்த அந்த ஸ்மிருதிகளில் நம்மவர்க்கு இக்காலத்துக்கு அவசியமாக வேண்டியவை களை ஒன்றாகச்சேர்த்து அம்மகான் கருணைப் பிரவாகத் தால் மேற்படி அரிய கிரந்தத்தை அருளிச்செய்தார்கள். நாம் அநுஷ்டிக் வேண்டிய ஆசாரங்கள்யாவும் ஒரே ஸ்மி ருதியில் இராது. ஒருஸ்மிருதியில்சிலதும், மற்றொன்றில் இன்னுஞ்சிலதுமாக அநேகம அநேகஸ்மிருதிகளிலிருக்கி ன்றன. ஒவ்வொரு ஸ்மிருதிகளையுந்தேடி மிருந்தகிரம [illegible] தேடும் கஷ்டத்தோடும் அவ்வவ்விடம் அவைகளைத் தேடிப்பார்ப்பதைக்காட்டிலும் அவை எல்லாம் ஒன்றாக சேர்ந்து பெருங்களஞ்சியம்போலிருக்கும் இந்தநூலை கண்டுதெளிதல் எல்லோருக்குமதிகசுலபம். ஆதலால் இந்நூல் நம்மவர் எல்லோருக்கும் [illegible] டிய அதி விசேஷமான அரியநூல் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ!

இப்பேர்ப்பட்ட இந்த அருமையான நூல் [illegible] தேசத்தாரெல்லாருக்கும் [illegible] தமிழ்நாட்டவர்களே [illegible] விசேஷமாகக்கொண்டாடிவரப் படுகிறது. அப்படியிரு ந்தும் நம்முடையதமிழ்நாட்டில் [illegible] கிரந்தலிபியில் இதுவரையில் அச்சிடப்படவேயில்லை. சில பாகங்கள் மட்டில் தெலுங்குநாட்டிலே தெலுங்குலிபியிலே அச்சிட ப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளும் முழுவதுமில்லை. இவைக ளும் அப்படி அச்சிடப்பட்டிருந்தாலும் நம்நாட்டில் வழ க்காத தெலுங்குலிபியில் இருக்கின்றபடியால் அதனால் நம்மவர்க்கு ஒன்றும்பிரயோசனமில்லை. ஆதலால் இந் நூல் கிரந்தலிபியில் அச்சிடப்படாதகுறை ஒருபெருங்கு றையாகவேயிருக்கின்றது.

இதுவுமன்றி நம்முடைய நாட்டிலே இப்போதுள்ள உபாத்தியாயர்களில் அநேகர் ஸம்ஸ்கிருதமறியாதவர்களா [illegible]ரியாதவர்களாயிருக்கின்றபடியால் இன்ன இன்ன கிரியை களை இன்ன இன்னவிதம்செய்யவேண்டுமென்று அறியாதவ ர்களாய்மனதிற்றோன்றியபடி செய்துவிடுகிறார்கள். இவை களெல்லாம் தமிழிலேயே இருந்தால் அவ்வ[illegible] கள் நன்றாக அதிக்கிரமமாகச்செய்துவருவ[illegible] யால் மேற்படி கிரந்தம் தமிழில் மொழிபெய[illegible] இருப்பதும் ஓர்பெருங்குறையாகவேயிருக்கிறது. இந்த இ ரு குறைகளை நிவர்த்திபண்ணும்பொருட்டு ஓர் தகுந்தஏற் பாடுசெய்ய நிச்சயித்திருக்கிறோம். அதாவது:—'வைத்தியநாததீக்ஷிதீயம்' என்னும் கிரந்தத்தை முழுவதும சேகரித்துக்கிரந்த லிபியில் அச்சிடுவதுமல்லாமல் அதற் குச்சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் எழுதி அந்தந்தப் பக்கங்களிலடங்கிய ஸம்ஸ்கிருதவசனங்களின்கீழ் அதன் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பைப்பதிப்பித்தும் அச்சிடப்போகின் றோம். இந்நூலின்கர்த்தா தம்முடையவசனங்களுக்குப் பிரமாணமாகக்காட்டிய மூலஸ்மிருதிவசனங்களையும் மற் றவசனங்களையும் சோதித்து இன்னஇன்னபாகத்தில் இத் தனையாம் பகுதியில் இவ்வசனம உள்ளதென்றும் குறி த்து எழுதப்படும்.

மூலமும் மொழிபெயர்ப்பும் சேர்ந்து உத்தேசமாய் 100000 [ஓர்லக்ஷம்] கிரந்தத்திற்குக்குறையாது. ஆகவே அச்சுக்கு எ௱-பாரமவரையில் ஆகின்றது. இப்பெரியபு த்தகத்தை யாவரும் சுலபமாக வாங்கிக்கொள்ளும்பொரு ட்டு நாங்கள் [illegible] உத்தேசித்திரு [illegible] க்கிறோம். அதாவது கையொப்பக்காரருக்கு ரூபா 15-8-0 தபால்செலவு முதலியஎல்லாச்செலவுகளும் இதற்குள்ள டக்கம். இதுவருகிறசித்திரைமாசந்தொடங்கி அச்சிடவேப் படும். அதில் அதிக வேலைகளிருப்பதாலும் எ௱-பாரங் கள் ஆகிறபடியாலும், இதுமுடிகிறதற்கு உத்தேசம் இ[illegible] வருஷங்கள் செல்லும். ஆகலால் [illegible] கையொப்பக் [illegible] [illegible] அனுப்பிவைக்கப்படும். [illegible] [illegible] வெளிப்படும். [illegible] [illegible] ஒருமுறை அனுப்ப[illegible]

கையொப்பக்காரர்கள் [illegible]

[illegible]

சிரிங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குருசுவாமிகள் நமது ப்ரம்ம வித்தியாவுக்குக் கொடுத்த ஸ்ரீமுகத்தின் நகல்

NO 24

ஸ்ரீ
வித்யா
[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமத்ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிகுல முக்தாவிஜய ரகுநாத

ராஜாபாஸ்கரஸேதுபதிபூபாலர் அவர்கள்

நமதுப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையை

ஆதரித்துவருவதாகக் கொடுத்த நிருபத்தின் நகல்

ஸ்ரீ [illegible]

நமது பிரியமுள்ள வைதிக [illegible] ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரி [illegible],

அடுத்த [illegible] முதல் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்துவரும் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின் வருடாந்திரச்செலவை வருடாவருடம் [illegible] இந்த [illegible] ருந்து கொடுத்துவரத் தீர்மானித்திருக்கிறதை இந்த [illegible].

கரஸம்வத்ஸரம்.
துலாரவி [illegible]
முகவையம்பதி.

[illegible]

[illegible]

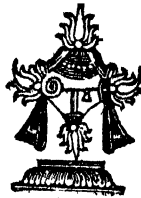

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

சிதம்பரம்.—நந்தன ஞு தைமீ 21உ

ஆஸ்திகருக்குவலியுறுத்தல்.

ஐய, ஆஸ்திகமணிகாள்! சிறித நற்கதையைக்கே[ளுங்]கள்! இக்காலத்தில் கலியின் ஆட்சிமிகுதியால்எங்கும் மதம் நல்லாசாரங்கள் இவைகள் ஒழிந்துவர நேர்ந்த[து]யம் ஆரியர்களுக்குப்பெரும் வருத்தமாய் உள்ளது [...]பது நீங்கள் அறிந்ததோர் விஷயமே. இங்ஙனம் அடியோடெபிறர் நமது நாட்டில் புகுந்து ஸன்மதசதாசாரங்களை ஒழித்திட்டாலும் இம்மதங்களைக்காலந்தோறும்காக்கவேண்டியே துறவுபூண்ட மடபதிகள் எவரும் இவ்விதவுலகவாபத்தை மனதில் ஏற்றுக்கொள்வதேயில்லை. அதையொழிக்கும் வழிதேடுவதுமில்லை. இவ்விஷயம்ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் சிறப்பாய் ப்ரம்மவித்தையும் அவ்வப்பொழுது எடுத்துத்தூற்றும் ஓர் விஷயமே. இக்காலத்தில் பெயருக்கும் விருதுக்கும் போட்டிபோட்டு வீண் காசுசெலவுசெய்துவருமு பணம் மிகுந்த மடபதிகள் லௌகிகவியவகாரத்தாற்றானே இரவு பகல் பூர்ணமாக ஒழிக்கின்றார்கள். இக்காலத்தில் மடங்களில் காலைமாலைகளில் நல்லவாத்தியங்கள் கேட்பதும்வரவுசெலவு கணக்குகள் கவனிப்பதும் வக்கீல்களுடன்ரகசியமாலோசிப்பதும் திருவாபரணங்கள் பல்லக்குமுதலியவை பழுதுபார்ப்பதும் கூத்தாடிகள் காமிகள் பாட்டுக்காரர் இவர் கோஷ்டிகள் நடத்துவதும் மற்றசெய்கைகளுக்கிடந்தருவதும் வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் போலிச்சிடருக்குப் போளிசாப்பாடு போட்டு மயக்கிப்பொருள் பறித்தலும் சிலசமயம் வெளிகளில் யாத்திரைசெய்துகொண்டேஆங்காங்குள்ள சிடப்போலிகளைப் பணத்துக்கெனப் பிடிப்பதும் நல்ல சரிகைவேஷ்டியில் காஷாயம்போட்டுடுத்துவதும் அந்தந்தவிடங்களில் சிறப்பாய்ச் சிற்சில வஞ்சகர்[...]

[illegible]

ளும் ஆக இவைகளே ஆஹ்னிகமாய் முடிந்ததேயன்றி, காலையில் கடவுளைத்தரிசித்தல், அல்லது ஸ்மரித்தல், ஸ்நாநம், ஜபம், தபஸு, சீடருக்குத்தத்வோபதேசம், மறுநீராட்டம், கடவுளைப்பூஜித்தல், சீடருக்குப்பிரசாத மளித்தல், ஸத்விதயாஸன்மதஸதாசாரங்களை விசாரித்தல், அவைகள் பெருகவேண்டிமேலும்கலியைஜயித்திடும்வழிதேடுவது, சீடர்தாபத்தை விசாரித்துஅதைநீக்கமுயற்சித்தல் உலகோபகாரமே தனதுதொழில்என நினைத்தல் மாலையில் உசிதமான ஜபமமுதலியன ஸன்மதசதாசாரங்கள் விருத்தியடையவேண்டிப் பரமேசுரனை அர்ச்சித்தல் பரம்மவித்தைசம்பிரதாயம் மாறாது நிலைபெறச்செயல் தமது சீடர் இருக்குமிடமளவும் பண்டிதர்களைக்கொண்டு நன்மதங்களையும் சதாசாரங்களையும் சீடர்களுக்குபதேசிக்கச்செய்வது அநுசிதவியவகாரங்களை விலக்கிடுதல் எங்கும பரமேசுர பததியை விருததிசெய்வது கன்மங்கள் நன்கு நடக்க ஏற்பாடுசெய்வது கருமபிரஷ்டர்களை உசிதமாகத்தண்டித்தல், நன்மதங்களை வெளியிட்டுலகத்துக்குபகரிக்குமியல்பினரான பண்டிதர்களைப் பாலித்தலும் ஆதரித்தலும் தாமும் சீடர்களைக் கண்டகாலமெல்லாம் ஸன்மதவிசுவாசம் வரும் வழியாய் உபதேசித்தல் உலகபீடையைக்கேட்டருளி உள்ளம் வெகுண்டுடனே அதற்குநிவிர்த்தி தேடுதல் ஜனங்களிடம் அன்பும் அநுதாபமும்புலனடக்கம், புண்ணியமலிவு, மற்றவரைப்பீடிக்காமை அறிவிலிகளான சீடர்க்கும் கருணைமிகுதியால் தடுத்தாட்கொண்டருளல் ஆஸ்திகத்தை விருத்திசெய்வித்தல் வேதம்முதலிய நல்வித்தைகளை எங்கும் பரவச்செய்வது பணம் மிகுதியிருந்தால் ஏழைகளுக்கன்னமளித்துபதேசித்தருளல என்பதாதிகாரியங்கள் நடப்பதேயில்லை. அந்தோ! பல பததிரிகைகள் வாயிலாகத்தெரிவித்தோம். நேரிலும சென்றுரைத்தோம். எதுசெய்யினும் காதில் சேர்ப்பதேயில்லை. அவர்காதிற்றூங்கும் நவரத்தின குண்டலம தடுதது வெளிததள்ளிவிடுகிறதுபோலும.மேலும் வணங்கியும் இறுமாந்தும் பலவிதமாய்ப்பததிரிகைகளில் விணணப்பங்களைச்செய்தோம. அவைகள் ஒன்றையும் அவர்கள் கவனிபபதிலலை. ஆதலால் நமது ப்ரமமவித்தை இத்தேசமெங்குமலைந்து பார்தது வாடி வழியின்றி வீணில் மனவருத்தமுற்று "எவ்விததில் நன்மதத்தை காட்டலாம்" எனச்சிந்திக்கததலைப்பட்டனள். 'அந்தோ! கலிமிகுந்தது! ந ன் ம த ச தா சா ர ங்களில் சிறிதும் கவலையெவர்க்கும் இலலை. வீண்விருதுக்குப்பறியடும் மடபதிகள் சிறிதும கவனிபபதில்லை. இந்தவாபத்து இத்தேசத்தைவிட்டொழிவதெப்படி? நம்மவர் எவரும் நல்லர்

[illegible]

சாரங்களைக் கைக்கொண்டொழுகும் நற்காலமெப்பொழுதுவரும்' என்பதாதி பலவித சிந்தனை ப்ரம்மவித்தியாவுக்கு உண்டாயிற்று. ஆயினும் 'எக்காலம் நல்லறங்குன்றும் பாவமலியும் அக்காலம் யான் அவதரிப்பேன் அர்ச்சுனா! ஏது விபூதிநிறைந்தது அறிவுள்ளது, உலகோபகார மூர்த்தி அதுவே எனதம்சம் என்று நினைத்திடுவாய்' என்பதாதி கண்ணபிரான் திருவாக்கும்' ஒவ்வொரு சதுர்யுகம கலியில அவதரிக்கும் ருத்திரமூர்த்தியே அச்சிகமங்களை வெளியிடுவார்' என்னும்வாயுவசனமும் பொய்போகாது. 'சிற்சிலவிடங்களில் தமிழ்நாட்டிற்றான்' எ[illegible] பெரியோர் கலி ஐயாயிரத்தின்று அவதரிக்குமிடம் த[illegible] நாடெனக்குறித்த பாகவதமுமஇதற்குத்துணையாச்ச[illegible] பார்ப்போம் எனத்தமிழ்நாடெங்கும தேடித்திரியத்[illegible]பட்டனள். இநங்கை உற்பத்தியான மூனறும தினங்[illegible] கோயமுததூர சென்று அங்கு சில கிறிஸ்தவரால்து[illegible]டப்பட்டு உள்ளங்கொதித்துடனே சென்னைசேர்ந்து சென்னை இந்துலகுலசங்கத்தை ஸ்தாபிததனள். அச்சங்கநோக்கமறியாத வைணவா சைவர் முதலிய சிலர். அனறு அச்சங்கத்தை அழிக்கநினைத்தும் அது அழியவிலலை. பிறகு இத்தகையசபைக்குதவும ஓா அரசனையும ஓாருள்புரியும் ஆசிரியனையும தேடியடைந்தாள். அதற்கு வேணடியபல விஞ்ஞாபனங்களை வெளியிட்டாள். பலவிடஙகளில நேரிற்சென்றும தெரிவித்தாள். இவ்வாறேமூன்றுவருஷங்கள் சென்றபிறகு நான்காம வருடம் தனக்கு ஒருபிரசங்கியைச் சகாயமாகச்சோத்துக்கொண்டு வெளிவநதனள். இவளுக்குட்சபை வெளிச்சபையென இரு சபைகள் உணடாயின. 'அறையிலாடி அம்பலத்திலாடுவாள்' எனனுமபழமொழிக்கொக்க அறையில சென்னையிலாடி மற்றுசிறறமபலததிலேயே ஆடவாரம்பிததாள். அடுத்தவருடம்தான் வியாஜமின்றியும் தமது உபங்கியாசகா வியாஜத்துடனும் செய்துவந்த முயற்சியால அச்சபையை ஒருவாறு நிலைநிறுததினள். இச்சமயம் வடநாடுகளில் சுந்தரராமையர் எம. எ. முதலியபுணணியபுருடர் விருத்திசெய்தார்கள். இச்சபைவாயிலாக ஜனங்களுக்கு சசிறிது சிரத்தைதபுணடாயிற்று. சில பிரசங்கிகள் வெளியேறினர். பிறர் ஆரம்பாம் ஓா சிலவிடம் ஒடுங்கியது. துர்மதத்தைத்தூரகரித்தனள. நன்மததைதபுகட்டினள் கணமத்தில்சிரத்தை உண்டுபண்ணினாள். இவ்விதம் தமிழ் தெலுங்கு நாடுகளில சிலவிடத்தும் தீபாந்திரங்களும் இலங்கைமுதலிய சிலவிடத்தும பர்மாதேசம முதலியதேசாந்தரங்களிலும் ஏதோசிறிதுபாகம் சபைகளைஏற்படுததி உக்கக்காரக்ருபகரிக்காள். இங்ஙனம் சபையை விளக்

[illegible]

திசெய்யும் இப்பரம்மவித்தை ஓர்சமயம் பம்பாயைச்சேர்ந்த தார்வாடா நகரஞ்சென்றனள். அங்கு ஸ்ரீஜகத்குரு ஸ்வாமிகளிடம் இக்கலிக்கொடுமையைத் தெரிவித்து அவர்கள் அனுக்கிரகத்தை நன்குபெற்றனள். அக்காலமே தக்கபடி யாலோசித்து இவ்விஷயத்தை மேற்கொண்டு நடாத்துவோம் என ஸ்ரீமதாசாரியர்கள் அனுக்கிரகம் பிறந்தது. அத்துவிதயாத்திரை முதலே ஸ்ரீமதாசாரியர்கள் தாம்போகுங்கிராமநகரங்களும் பீடங்களுக்குச்சென்று மதசதாசார போதனஞ்செய்வது வழக்கமாயிற்று. அத்திருப்பட்டங்களில்மாத்திரமல்ல மற்றுமுள்ள சிங்காதனமேறும் ஆசார்ய தலைபீடர்கூடியசபைகள் எங்குநேர்ந்தாலும் அங்கும் உபன்னியஸிக்க அவர்களது தூய்மையுடன்பட்டது. அதுகொண்டு பரமமவித்தை அதிகசுகம்பெற்று எங்கும் தமிழ்நாட்டில் சஞ்சரித்து அன்னாட்டின் பேரணியாய ஸ்ரீராமேஸ்வரத்திவ்யஸ்தலத்தையடைந்தாள்; அங்கு அச்சேதுபதி மகிபாலனைக்கண்டாள். அம்மன்னவர் மணி இன்னகையும் இச்சபையைச்சேர்ந்த உபந்நியாசகரையும் மதித்து பாத்திரியமாக ரூபா. 100 கொடுத்துகௌரவித்தார். பிறகு அச்சேதுமன்னவன் அனுப்பிய உத்திரவுப்படி ஸ்ரீகுருஸ்வாமிகளைக் கன்னடநாட்டில் சாளக்கிராமம் எனும்கிராமத்தில் தரிசித்துப் பேரானந்தமடைந்தாள். அன்று அனுக்கிரகஸ்ரீமுகமும்பெற்றுத் தமது திருமண்டலத்துக் கலைகளாகினாள், அன்றுமுதல் அபூர்வவிஷயங்களை எடுத்துத் தமது திருமேனியிற்றொடுத்துப் பருத்துப் பலபண்டிதர்கொண்டாடத் தென்னாடுமுழுவதும் உலாவத்தலைப்பட்டனள். இப்பொழுது நந்நாட்டார் செய்த பூர்வபுண்ணியவசத்தால் ஸ்ரீமதாசாரிய திவ்யசந்நிதியடைந்து மீண்டும் உலகத்திலுள்ளோர்யாவரும் தர்மத்தாசாரங்களை பகாஸ்யாமிசந்நிதியில் வெகுவாய் விஞ்ஞாபனஞ்செய்து கொண்டாள். அங்ஙனமே ஆசாரியஸ்வாமிகள் ஆதரவுற்று மனமகிழ்ந்து சிறிதுமகருணைகூர்ந்து உடனேயிரம் ரூபாய் சபைக்கெனவீந்து அச்சபையைநடத்தும் வழியையும் ஒருவாறு திருமானித்தனர். அவர்கள் தூய்மையின் ஆணைத்திருமுகமிது.—'இதுமுதலே நமது ஸ்ரீமடத்தில் ஆதரவும் பக்தியும் உள்ள பீடர்களான மைசூர், ஜமகண்டி, திருவனந்தபுரம், பரோடா, ஹொள்கார், சிந்தியா விஜயநகரம், ராமநாதபுரம் ராமதுர்கமவன பரத்முதலியமகாசமஸ்தானங்களுக்கும் தேசாயி தேசமுகி தேசபாண்டியர் ஜமீந்தாரகள் குஜ்ஜளிப்பர் வர்த்தகராதியோருக்கும் மற்றுமுள்ள ஜனங்களுக்கும் பண்டிதர்களுக்கும் ஸ்ரீமுகங்கள் அனுப்பிவரவேண்டும். இதற்கென ரூபா 300000 மூன்றுலக்ஷங்களாவது முதற்றொகைமுதலில் சேர்க்கவேண்டும். உடனே தமிழ் தெலுங்கு கன்னடதேசங்களில் 30 ஜில்லாக்களில் ஜில்லாவுக்கொருவருக்குக் குறையாது உபந்நியாஸிகளை ஏற்படுத்தி. இம்மூன்றுநாடுகளுக்கும் மூவர் மேற்பார்வைக்காரராக நியமிக்கப்படவேண்டும். இம்மூன்றுநாடுகளுக்குமேல்விசாரணைசெய்து சபையைச்சரிவர நடத்தவேண்டி ஓர் அதிபரைநியமிப்போம். இம்முறையை நடத்தவேண்டி மாதம் ரூபா 1500 செலவு செய்யவேண்டும். வருடத்துக்கு ரூபா 18000 இதற்குமுதற்சேருமவரை திருமடத்திலிருந்து நடத்தப்படும் என்பது. பிறகு இவ்விஷயத்தில் சர்வாதிகாரம்கொடுத்தனுப்ப ஒருவரை உத்தேசித்

[illegible]

இதேமாதிரி இனியும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் இருந்தால் உலகம் எப்பாடுபடுமோவென்று நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் மனது சஞ்சலமுறுகின்றது. இனி இத்தேசத்தில் தற்காலம் தோன்றும் பல துர்க்குணங்களை எடுத்துரைக்க என்னால் முடியாது. ஆயினும் சிறிது கூறுவாம். நமது தேசத்தில இவ்விதக்கொடுமை அவ்வப்பொழுது சம்பவிக்கின்றது. இதற்குக்காரணம் யாது என நினைத்துப்பார்த்ததில் எமது புத்தியிற்பட்டதை வெளியிடுவாம். சிலர் மட்டும், வேளாண்மைசெய்பவர் சரிவரச்செய்யாமையால் இது சம்பவிப்பதென்பர். அவருரை மதிக்கத்தக்கதல்ல. எத்தனைவிதம் பூமியின் இயலறிந்து அதற்குரமபோட்டு வேலைசெய்து உழுது விதைத்தாலும் அதில் மழைத்துளி படாது விளைவது முடியாது. ஆகவே இதற்குக்காரணம் மழையின்மை. மழையின்மைக்குக்காரணம் இன்னதெனப்புலப்படவில்லையாயினும், நாம் கேட்டும் காரணமிரண்டனுள் ஒன்று வேதவேதாந்தங்களான கருமஞானகாண்டங்களின இயற்பயன்களை யறிந்து அனுஷ்டிக்காமை. இரண்டாவது இத்தேசத்தில் கணக்கில்லாது நடக்கும கொடிய கோஹத்தியே, ஏனெனில் சிலநீசர்கள் அவைகளைக்கொன்றுவிடுகிறார்கள் சிலநீசர்கள் இது மலட்டுமாடெனக் கூறிஏரிலகட்டி உழுதுவருகிறார்கள். மற்றும் சிலமாபாதகர் சிலகாலம பசுவை நன்றாகப்போஷித்து அதனாலுண்டான பால் தயிர் நெய்களை உண்டு தண்டனுயத திமிரேறி அப்பசு முதுமைபெற்றவுடன் இனி இதனாலாவது ஒன்றும் இல்லையென்று செய்நன்றிசிறிதுமன்றிச்சொற்ப [illegible]கைக்காசைப்பட்டு அந்தோ! சிவ! சிவ!! கொடுங்கொ[illegible]ளிகளிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அது தனக்குச்[illegible]காரத்தைச் சிறிதும நினையாது இவ்விதம் செய்[illegible]னியல். ஐயோ! இப்ப சுவ்வளவுபகாரம் செய்[illegible]மம! இவர் கொடுமை சாலவியக்கத்தக்கது. ஐ[illegible]ணமென்பது மிகச்சிறந்தபுண்ணியம். மேக்[illegible]யபடும் உபகாரம உலகத்துக்கதிகம். அவை[illegible]சேஷமாய் பால் தயிர் நெய் முதலிய வஸ்துக்க[illegible]தக்கெவ்வளவோ ஆரோக்கியத்தைக்கொடுக்கின்[illegible]யட்டோ! பஞ்சகவியமுதலிய அனேக வைதிகக[illegible]க்கும்உபயோகமாவதாலிது இருமைப்பயனையும்[illegible]கும என்பது சொல்லாதமையும். பசுக்கள் கபிலை[illegible] பலவேற்றுமைகளைபபெற்றுயிற்றலால ஒவ்வொ[illegible]சுக்களின்பால் ஒவ்வொரு விதப்பிணியைநீக்குமெ[illegible]த்தியர்கள் கண்டார்கள். நமதுதேசத்தில் உள்ள [illegible]க்ஷமத்தையும் விருத்திசெய்வது பசுக்கூட்டங்க[illegible] கன்றுகளால இத்தேசத்தில வண்டிகளுக்கும் ப[illegible]கும் உண்டாகுமஉபகாரம் அனந்தம் அதிகம் [illegible]ப்பயன் ஏதுமிலலை. இத்தேசத்தில் நடக்கும் கோ[illegible]ற்றான் மழையின்மைமுதலிய மகாபிணிகள் உ[illegible]. உண்டாகின்றன. உண்டாவன. எங்கு கோக[illegible]த்தியாகின்றனவோ அங்கு லக்ஷ்மீவிலாசம்உ[illegible]டையில்லை. ஆதலாற்றான் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தி[illegible] [illegible] 'ஸம்ப்ருதம்' என்று "கோக்களிருக்கி[illegible]ம்பத்[illegible]ண்டாம" எனக்கூறப்பட்டது.

[illegible]ரும்.

திருவேங்கிடம், திரும[illegible]

SUPPLEMENT TO THE BRAHMAVIDYA

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின் அநுபந்தம்

புத்தகம் ௬] சிதம்பரம். நந்தன௵ தைமீ ௨௧௨ [இலக்கம்-௨௪

திராவிடப்பிரகாசிகை.

ஞானாமிர்த மறுப்பு.

௬௩-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

மேற் பகுதியில் குறித்த ஐந்து சூத்திரங்களும் தொடர்ந்து ஒரே பிரகரணத்தில் ஆசிரியர் தாமே ஒருவிதி "[illegible]" என்று கூறி அதைப் பூர்வபக்ஷஞ்செய்து "[illegible]" என்பதாதி நான்கு சூத்திரங்கள் அதற்குச் சமாதானமாக இவ்விஷயங்களை உலகவழக்காலே எவரும் எளிதில் அறிவாராகவே இதற்கெனச் சூத்திரம் ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை என்று "[illegible]" என்பதால் தாம் கிர்முதலியோர் மதத்தை மறுத்தும் தமதபிப்ராயஞ் சொற்சுருங்கவும் உலகத்தால் எளிதிலறியப்படா அரும்பொருளை விளக்கவும் சாஸ்திரம் வேண்டுமேயன்றி வேறெதற்கும் இல்லை என்பதென்றும் வெளியிட்டார் ஆசிரியர். அது தொல்லாசிரியர் வசனத்தை மறுத்திட்டதாக எக்காரணத்தால் கூறினரோ? எந்த மாபாடியத்திற் கண்டனரோ? எவர் இப்பொருள் இச்சூத்திரங்களிலமைந்ததென இவர்க்குபதேசித்தனரோ? அறியேம். இவ்வைந்து சூத்திரங்களிலும் ஒரு தொல்லாசிரியர் பெயருமில்லை. எவர் வசனமும் அநுவதித்து மறுக்கப்படவில்லை. அச்சூத்திரங்களில் அநுவதிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் பெருவழக்கால் அறியப்பாலனவான விஷயங்களில் என்னினில் சூத்திரச்செலவு எனச் சொல்லுக்குச் சங்கிரகஞ் செய்தருளின பாணினிமுனிவரை 'முன்னோர் கொள்கையை மறுத்து வேறு விதி கூறியவர்' என இவ்விதங் கூறுவது 'வடமொழி முக்கியார் உரை' என்பதில் தடை எதுமில்லை. தாம் சொன்னபடி இது தொல்லாசிரியர் சூத்திரம் அதை இச்சூத்திரத்தால் ஆசிரியர் பாணினியார் எடுத்தோதி மறுத்து வேறு இந்த விதி கூறினர் என ஒன்றெடுத்துக்காட்ட முடியாது. வைதிகரை வைச்சொல்லே ஆகமங்களிற் காணாத புதிய ஆசிரியரைத் தேடியெடுத்தது போல, தஞ்சொன்னைக்குச் சிறிதும் சம்பந்தமற்றதும் எதிர்மறைப்பொருள் கொண்டதுமான சூத்திரங்களை எழுதி வட்டை நிரப்பியதும் 'வடமொழி முக்கியாண்மை'யை நன்கு புலப்படுத்தியமையால் இக்கூற்றெல்லாம் மேற்கூறியவுரையே என யாங் கூசாதுரைத்திடுவோம். இனி இவர் கொண்டபடி ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் மாபாடியத்துள்ளே எங்காயினும் ஆசிரியர் பாணினியார் தொல்லாசிரியர் இன்னவர் சூத்திரத்தை இங்கு சுட்டி மறுத்தார் என்றாவது குறித்து மறுத்தார் என்றாவது எழுதியிருக்கும் பிரமாண வசனத்தைக் காட்டிட இவர்க்கு வேண்டுமளவு காலம் கொடுத்திடுவோம்; காட்டட்டும் பார்ப்போம். இனி ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் அறியாத இவ்வுண்மை எவரோ அறிந்தார் என்பது உத்தரமகாராஜா வீரியம்போல் மடந்தையார் முன்னே மணம்பெறுமென்க. மேலே வார்த்திகக்காரர் சங்கதியையும் ஆராய்ந்து அங்கு இவர் காட்டியதும் குற்றமுள்ளதே என விளக்கிடுவோம். அவர் எழுதிய வார்த்திகங்கள் "[illegible]" "[illegible]" என்று ஒரு பகுதி "[illegible]" என்று இரண்டு வார்த்திகம் ஒரு பகுதி. இவற்றுள் முற்பகுதியால் ஆசிரியர் பாணினியார் குற்றம் கூறினதை எடுத்துக்காட்டினர் என்றும் பிற்பகுதிகளால் "[illegible]" என்னுஞ் சூத்திரங்களைத் திருத்தினர் என்றும் கூறுகின்றார். நிற்க; இங்கு இவர் முற்கூறியது அவர் (பாணினி) சூத்திரங்களிற் சிலவற்றை ஆசிரியர் வரருசியார் எடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர் என்பது. இதையேயாம் 'வடமொழி முக்கியார் உரை' என்றது. ஆயின் இவர் காட்டிய முற்பகுதி பிற்பகுதிகளில் ஏதேனும் அவர் சூத்திரத்தை எடுத்து மறுத்தாரில்லை. எங்ஙனம் எனில் கூறுதும். முற்பகுதியிற் காட்டிய வார்த்திகங்கள் ஆசிரியர் கூறிய இலக்கணத்தகப்படாத சில இலக்கியங்களை எடுத்துக்காட்டின. இதனால் அவர் சொன்னதை மறுத்ததாக எவ்விதம் ஏற்படும். காலபேதத்தால் இலக்கியங்கள் விருத்திக்க அவைகளையும் பின்னாசிரியர் சேர்ப்பது சகஜம். இரண்டாம் பகுதியில் "[illegible]" என்னும் சொல் ஆகுபெயராகவே அப்பொருளைக் குறிப்பதாய் அந்த சூத்திரத்தில் மாபாடிய விவரணத்தைக் கண்டவர் அறிந்திருப்பார். ஆயின் இங்கு வார்த்திகம் "[illegible]" என்னும் சொல், பொருள் விளக்குவதேயன்றி அதை மறுப்பதில்லை. மற்ற '[illegible]' என்றது வார்த்திகமென இவர் உதகரித்ததும் மயக்கத்தாற்றான். அவ்வுண்மை அச்சூத்திரத்துள்ள மாபாடியம் படித்தாலன்றி வெளியாகாது. அது அச்சூத்திரத்துக்கு மாபாடியகாரர் செய்திட்ட பொருளை அநுசரித்துப் பின் காசிகை செய்த ஜயாதித்யாசாரியர் எழுதிய வாக்கியம். அது பிரமாணமாகவே மு

தலிற்சம்சயம். அது மாபாடியத்துக்கு விரோதமில்லாதுபோய பிரமாணம். இதை வார்த்திகமெனவெடுத்து எழுதியதும் 'வடமொழிவழக்கறியார் உரையே'. இதனால் வார்த்திகம் செய்தருளிய வாசிரியர் வரருசியார் ஆசிரியர் பாணினியார் அருளிய இவ்வியசூத்திரங்களை மறுத்தாரென மருண்டுரைத்ததும் 'வடமொழிவழக்கறியார் உரை'யென்க. மேல் மாபாடியக்கடலில் இநாவலர் இறங்கித்தொல்லாசிரியர் ஸூத்திரவார்த்திக விரோதச்சிப்பிகளை யெடுத்து வழங்கும் விரோதத்தைக்காண்பாம். நாவலர் ஆசிரியர் வரருசியார் திருவாக்கெலலாம் சூத்திரங்களென றெண்ணி 'சூத்திரங்களால் திருத்தி' என்றார். ஆயினும் ஏன் இவ்வாறு மயங்கிக்கூறினீர்? எவ்வட நூலாசிரியர் வழக்கில் வார்த்திகங்களைச்சூத்திரங்கள் எனக்கண்டீர்? என வினவினால், யாம் பெரியோர்சொல்லெவற்றையும் சூத்திரம் எனவைத்துக்கொண்டுசூத்திரம் எனப்பிரயோகித்தோம். இவ்வுண்மையறியாது இவ்வினாக்கழுந்தியவர்——ர்என்று 'வேதவழக்கு'என்றவிடமிகழ்ந்தியவினாவுக்குச் சமாதானம் அளித்திட்டதுபோல் ஏதேனும் இட்டுவார். உலகத்தில் எவரும் 'குடக்கைக்கண்டேன்' எனச்சொல்லவேண்டியவிடம் 'படத்தைக்கண்டேன்' எனபவனை பண்டிதமணிஎவனும் மண்ணினுண்டாகும பொருள் எல்லாம் குடமெனக்கருதியுபயோகித்தாரிவர் எனஎண்ணி, நீர் ஏன் குடத்தைப்படமென்றீர்? எனவினவாதிரான். அவன் நமது நாவலரிடமடப்பட்டம்பெறுமதும போகான். நிற்க. ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் ஓரோரிடங்களில் 'அவ்விருவரையும் எடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதிகூறுவர்' என்று தமது வாக்கியத்தையாவது தக்கநியாயங்களால் நிலைநாட்டினாரோவென விசாரிப்பாம. இத்தமிழ் வல்லார் மாபாடியத்துள் சூத்திரவார்த்திக விரோதமுள்ளவிடமாகக்காட்டியது மூன்று பகுதிகளில ஆறிடங்கள். அவற்றுள் சூத்திரவிரோதம் கண்டதாகக்குறித்தது மூன்று; வரருசியாரை மறுத்ததாக மூன்று; அவைகள் வருமாறு:— [illegible] இம்மூன்றும் பாணினிமுனிவர் சூத்திரங்களை மறுத்து வேறுவிதிகூறிய விடமாம். "[illegible]" [illegible]' என்பனவாகிய இம்மூன்றும் ஆசிரியர் வரருசியாரை மறுத்திட்டதற்குத்திருஷ்டாந்தமாம். இவை ஆறனுள் '[illegible]' என்றதனால்சூத்திரக்காரர்ஒரு இலக்கணத்தில் ஒருபொருள் கூறும் பதங்கள் இரண்டைப்பிரயோகித்தது உபயோகமில்லை எனப்பொருள் ஆசிரியர்கருத்தாகின்றதேயன்றி(இவர் எங்கும சொற்சுருங்கவுரைக்கும இயல்பினராதலின்)வேறே குற்றம் பயக்கும் சொல்லேதுமில்லை. அன்றி இது வடவிலக்கணம் தென்மொழியிலக்கணத்தைப்போலஒருநிலையின்றி முன்னாசிரியர் கண்டதைபின்னாசிரியர் மறுத்து வேறு இலக்கியம் நிறுத்திடலால் அவ்வளவு உயர்வுபெற்றதில்லையெனச்சொன்னதையாம்வடமொழிவழக்கறியார் உரைஎன்றேமாக, அதற்குஇது சமாதானமாவதெப்படி? இச்சொற்களால் சூத்திரவார்த்திகங்களிலிடைத்த எவ்விலக்கியத்தை மறுத்து ஆசிரியர் வேறு விதிகூறினார் நிற்க, வேறு என்ன இவற்றின் பொருள் என்பீரேல் கூறுதும். இவ்விலக்கணம் என்றும் நிலைபெற்று வழங்கவேண்டி. கடவுளது பூர்ணாநுக்கிரகம்பெற்று வேதமபோல் அநாதியாக எல்லோரும் கொண்டாடும் பதம்பெற்று நிற்றலால் இதில்எச்சொல்லும்அதிகமெனவாவது குறைவெனவாவது சொல்லக்கூடாதாயினும் புத்தியானகள் சாஸ்திரவாராய்ச்சிசெய்யும் வழியைக்காட்டவெழுந்தஸ்ரீபதஞ்சலிமுனிவர் அச்சொல்லிருமுறைவந்தது குற்றம் என்றனரேயன்றிவேறெவ்விதத்துமமுன்னோர் கூறியவிலக்கியஇலக்கண்விஷயங்களில் ஏதும்புதியதாய்கூறுதொழிந்தார் என்பது திண்ணம். ஆதலாற்றான் அவ்வாசிரியர் பலவிடங்களில் தாம புதுவழிகள் பல கூறி பிறகு'இது சித்திக்குமாயினும் அபாணினீயம் ஆகும் என விட்டோம்' '[illegible]' என்று கூறிமொழிந்திட்டார். மேலும் சில விலக்கியங்களை இப்படியோ அப்படியோ வென வையமுற்றுப்பிறகு "[illegible]'யாண்டும் எமக்குபயோகத்தில் அகப்படாத விலக்கியங்களை (பாணினி) சூத்திரங்களாற்றான் அறியவேண்டும் என்றுமொழிந்தார். மேலும் இப்பதஞ்சலிமுனிவர் ஆசிரியர் பாணினியார் சூத்திரங்களில எட்டுணையும பயனில சொல்லில்லையெனக் குறித்த பலவசனங்களையாமுன்னரே எடுத்துக்காட்டியது நமது நாவலராலும் மறுக்கப்படாநிலையில் நிற்றலால் அவற்றை யாம் பின்னெடுக்க வேண்டுவதில்லை. நிற்க; இங்கு எடுத்துக்காட்டியவிஷயங்களாவதுண்மையோவென்பதைஈண்டு விசாரிப்பாம். விசாரித்திடில் அவ்வளவும [உண்மை சொன்னால் கோபம் வரும] வடமொழிவழக்கறியாருரையே. பாருங்கள்! முதலில் மாபாடியத்தில் நமதுநாவலர் விசாரித்தவழகை! '[illegible]' என்னும சூத்திரத்தை ஆசிரியர் வரருசியார் மறுத்தார் என்றும் அதை மறுத்து ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் நிறுத்தினார் என்றும் இவர் கூறுகின்றார். இதுமுற்றிலும் வடமொழிவழக்கறியார்உரை. என்னை எனில, இச்சூத்திரம் அஷ்டாத்தியாயியில் ஆறாவது அத்தியாயம் முதலாம்பாதம் எண்பத்தைந்தாவது சூத்திரம். இதன் வியாக்கியானமிட்ட வாசிரியர் பதஞ்சலியார் - இவற்றின் பயனை வார்த்திகக்காரர் கூறியபடியே கூறிநிற்கின்றார். அந்தச்சூத்திரத்துக்கு சற்சாவார்த்திகம[12] பன்னிரண்டுளது. அவற்றுள் எது அந்த சூத்திரத்தை மறுத்தது? எதை ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் மறுத்து மீண்டும் சூத்திரத்தை நிறுத்தினார்எனத் தேடிப்பார்த்தும்பாஷ்யத்திலாவது அதனுரைகளிலாவது மற்றெந்த வியாகரண கிரந்தத்திலாவது அகப்படாமையால் இது வடமொழிவழக்கறியார் உரையே யென்றொதுக்கிடுக. மேல் "[illegible]'என்னுஞ்சூத்திரத்துக்குச் சித்தாந்த கௌமுதியினுள் [illegible] விரித்தபொருளைநம்பி நமது நாவலர், இச்சூத்திரம் மாபாடியத்தில் மறுக்கப்பட்டதென்றும் பாடியக்காரர் சூத்திரகுறிக்[illegible] ஒப்பினார் என்றும் எடுத்து விரித்திட்டார். [illegible]

கு உரைசெய்த ஸ்ரீ கேசபட்டர்சப்தேந்துசேகரத்தை யும் மாபாடிய விவரணம் முதலிய வடமொழிப்பெருநூல் களையும் கண்டாராகில் அந்த சூத்திரத்துக்குச்சித்தாந்த கௌமுதி நூலுடையாரும் காசிகாவிருத்தியுடையாரும் செய்தபொருள்மிகப்பிழை எனவறியாதொழியார். ஆயின் இதுவும் வடமொழிவழக்கறியார் உரையே. அதுமட்டோ! '[illegible]' என்னும் சூத்திரத்தில் [ஏதோசிலபதங்களை ஆசிரியர் வாருசியார் மறந்திட்டார்போலும்] ஆசிரியர் வாருசியார் மறந்திடாதவைகளை மறந்திட்டனர் என்று மயங்கிட்டார். இதுவும் வடமொழிவழக்கறியார் உரையே எனக் காட்டுவோம். இச்சூத்திரம் அஷ்டாத்தியாயி ஆறாவது அத்தியாயம் நான்காம் பாதம் [93] தொண்ணூற்றுமூன்றாவது. இவர் கூறியவாறு இதன்பாடியத்தில் ஏதுமில்லை? மற்று '[illegible]' என்று ஒருவார்த்திகம் இச்சூத்திரத்தில் இன்னும் சில சொற்களைச்சேர்க்கவேண்டும் என்றிருக்க அதைப்பாடியக்காரர் அச்சூத்திரத்தில் அப்பொருளும்சேர்த்திடக்கூடுமாகவே '[illegible]' என்று வேறே சேர்க்கவேண்டியதவசியமில்லை அதுவே பூர்ணம் என்றனர். இச்சூத்திரத்திற்கு மாபாடியம் இப்படியிருக்க அதை மாற்றி ஏதோ 'வாருசியார் மறந்திடாத சில பதங்களைப்பாடியக்காரர் மறந்தார்' எனச்சொன்னதும் 'வடமொழிவழக்கறியார் உரையே. [illegible]' என்பதைப்பற்றி முன்னமே விசாரித்திட்டாம். '[illegible]' என்றது வாருசியார்க்கு இகழ்ச்சி என்றார். இது மாபாபாடியத்தொடக்கத்தில முதல்வார்த்திகத்தின் பொருளுரைக்குமிடமுள்ளது. இங்கு '[illegible]' என்று தனிச்சொற்களை உபயோகிக்கக்கூடுமாயினும் "[illegible]" என்றது எதுபற்றியென ஓர் ஆசங்கைநிகழ்த்தி '[illegible]' தென்னாட்டவர் தத்திதத்தையுபயோகிப்பதில் மிகவாசையுள்ளார் என்னும் சொல்லணியில் இத்தென்னாட்டவர்க்காசையதிகம் என்றதனால் '[illegible]' தத்திதமறிந்தவனே வியாகரணம் அறிந்தவர் என்பதால் அவரைப் புகழ்ந்ததே. அதை இகழ்ச்சியென்றது வடமொழிச்சொற்சுவையறியாமைபால் நிகழ்ந்தவாதமாகவே 'வடமொழிவழக்கறியாருரையேல் '[illegible]' என்றதும் இகழ்ச்சியென்பதும் வடமொழிவழக்கறியார் உரையே எனக்காட்டுவோம். இந்தவாக்கியம் மாபாடியம் இரண்டாவதான்னிகத்தில் '[illegible]' என்னும் சூத்திரத்துள்ள 'ஸ' என்னும் எழுத்துக்குப்பிரயோஜனம்கூறுமிடம் இருக்கின்றது. அங்கு அனேக சூத்திரங்களைமாற்றிப் பல பொருள்கொண்டாலன்றி இது பயனிலதெனச்சொல்ல முடியாது (இது சர்வஞ்ஞான கண்ணுவலார் அருளிய சூத்திரம் பதினொன்றனுள் இரண்டாம் சூத்திரமாகவே) இதில் இச்சிறுவர்ணத்தின் பிரயோஜனத்தை அடையவே [illegible] '[illegible]' ஒடிப்பதுபோல, என்று சிரமத்தை யதிகம்காட்டி ஒழிந்தவசனம். இதை இகழ்ச்சியெனக்கொண்டது 'வடமொழிவழக்கறியார் உரை எனபதில் தடை ஏதுமில்லை. அல்லது வடமொழிக்கோர் குற்றங்கூறவேண்டுமென அவர்நினைத்ததும் தவறு எனலாம்.

இனி அவரிடமும் ஏதும் குற்றமில்லை. அவர்தாம் எழுதியது மறுக்கப்பட்டமையான் அதற்கு ஏதேனும் ஒருவிடை எழுதக்கருதி எவராயினும ஒரு பண்டிதரைக்கேட்டிருக்கலாம். அவர் வடமொழியிலக்கணத்தில எவ்வளவு பயிற்சியுள்ளவரோ இவர்க்குத்தெரியாது. சாஸ்திரி என்றுதல் ஆசாரியர் என்றுதல பெயர் மாத்திரையால் கவிராயர் கட்டதுதித்த பிள்ளையைக்கவியென நம்பினார்போல் நம்பி அவரசொன்னதை எழுதிவிட்டார். அவர் எவ்விதத்தும் அந்தணராகவேயிருப்பார் எனப்பெரும்பான்மையில் ஊகிக்கவேண்டியிருத்தலால் அவர் வடமொழியிலக்கணத்திலும் தென்மொழியிலக்கணத்தைச்சிறப்பிக்க ஒருப்படார். ஆயினும் நாவலரவர்கள் தாக்ஷிணியத்தால் ஏதோசிலவற்றை எழுதிக்கொடுத்திருக்கலாம். அன்று தமிழ்ப்புலமைத் தலைமைதாங்கிய தமிழாசிரியர் சிவஞானப்புலவர்சொல்லை, தமிழிலக்கணத்தைத்துறக்கவேண்டியெழுந்த அர்த்தவாதம என்றெறுக்கிடாது சததியம் என நம்பி முன்னகப்பட்டுக்கொணடதுபோல் இன்னும் எவர் சொல்லையோநம்பி அகப்பட்டார். ஆயின் இவற்றிற்கெல்லாம் சமாதானம அப்பண்டிதர் ஏதேனும உரைத்திடுவாராயின் அன்று பார்ப்போம. இதை இவ்வளவு எழுதவேண்டியதில்லை; இது நல்லநடையில எழுதப்படவில்லை; இது தமிழ்வலலாரல்லது வடமொழிவல்லார் எவருக்கும் உபயோகமில்லை என்று விட்டொழித்தாம் என்றுவது, அவரை நாம அன்றே ஜயித்திட்டாம் என்றுவது எழுதிக்களிக்கும் வழியை இங்குமநமது நண்பர் நாவலர்கைக்கொண்டிருந்தால் மிக நலமாயிருக்கும். நிற்க. இவர் ஏதோ முன்னெடுத்துக்காட்டிய விஷயங்களால் தமதுசித்தாந்தம்நிலைபெற்றதாக நம்பிநாம் எழுதியவைகளுக்கு ஏதோ சமாதானம செய்வதுபோல சிலவெழுதுகிறார். அவற்றையும எடுத்துமறுப்பாம். முன் ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் பாணினிசூத்திரங்களைப் புகழ்ந்துரைத்த விஷயம் யாம் எழுதினோம. ஆகவே அதைத்தமக்கிணங்கச் செய்துகொள்ளவேணடி அவர் எழுதுவதாவது:—'அஃதேல ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் ஆசிரியர் பாணினியார் சூத்திரங்களுள் ஓரெழுத்துமாத்திரையும் வாளாகூற்றாகாது' என்றும் 'பாணினியார சூத்திரங்களிற்றானே இலக்கியம் சித்திப்பதறிய மாட்டார், அதன்பொருட்டு வேறு சூத்திரம வேண்டும்' என்றும பாணினியார்சூத்திரங்கட்கு விரோதமாக எழுதப்படுவதுபிரமாணமாகாது என்றும்மாபாடியத்து ஆணடாண்டுகூறியதுஎன்னையோவெனின், பாணினியார அருந்தவராய்க்கறைமிடற்றிறைவன் அருளியவாற்றானே வடமொழியிலக்கணஞ்செய்தஆசிரியர் அவர்சூத்திரஉரைகடைப்பிடித்து இலக்கியமாய்த்லே முறையாமென்றறிந்தவரானேபோற்றுது இற்றுணர்வுடையபுலவர் தாந்தாம்அறிந்தவாறே சொண்டு அவர் சூத்திரங்கள் சில மிகையாம், சில குறையாம்,என்றுகுற்றங்கூறின் அது பழுதாமென்று அங்ஙனம் மறுத்தரு

வாராயினர். நாம முக்குணங்களையும் கடந்துஇறையருள் பெற்றுப்பெற்றுடையாராகலின் முக்குணவசத்தான் ஒரோவிடங்களில் அவ்வாசிரியர் முறைமறந்து உரைத்தனவற்றை மறுத்து முறைமைப்படவுரைத்து அவ்வாறு வழக்கு வழிப்படுத்துவாராயினர். இங்ஙனமாகலின் அதுமாறுகாது முறையேயாம் என்க. இது வாருசியசர் மாட்டும் ஒக்கும், என்பது. ஐய, நமது நண்பர் நாவலர் அவர்கள் முன்பின் முறணுகவெழுதுவது தமது நாவன்மையியலாகக் கொண்டு அதனாற்றான் தமக்கு வைதிகசைவசிகாமணி பரசமயகோளரி முதலிய பட்டங்கள் பட்டவாத்தனர்கள் அளித்தார் எனக்கொண்டாடித்தம்முட்டாம் களித்துத் தமது இருமொழிவன்மையைக்காட்டி இடர்ப்படுவதுவழக்கமாகவே இங்கு யாம் எழுதியவற்றை மறுக்கவெழும்பொழுது யாம எழுதியபடியே எழுதினு தமக்கு யாபாடியும தெரியாதென எவரேனும நினைத்திடுவார் என வெண்ணங்கொண்டோ அல்லது இலக்கணவழுக்களிருக்கின்றன அவைகளைத்திருத்தியிட்டபிறகே அனுவதிக்கவேண்டுமெனறே நினைத்தோ அவைகளைத்திருத்தி எழுதுவாராயினர். ஐயோ! இவர்க்கோ வடமொழிபபயிற்சிகுறைவு.' அதில இயற்பயிற்சி எங்கே யிருக்கும்? அதிலும் மாபாடியவாடையிவர்கருஇருக்கியாயம ஏது? அதனாற்றான் "ஸூத்ர கணவஹிமஸ்பாநுவ்ருத்திவாதஞ்ஜெ" என்றபாடியவசனத்துக்கு யாம் எழுதியபடி 'ஸூத்திரத்திலும்வேறுவிதியிலக்கியச்சித்திக்கெனத்தேடுவார் என்றதையாற்றி அதனபொருட்டு வேறுசூத்திரம் வேண்டுப'என்றெழுதினர். இது பாடியத்துக்குப்பொருந்தாது. அங்கு வார்த்திகம்முதலியவற்றை மறுககவே அச்சொல நிகழ்ந்தமையால் என்க. இனி இதற்கும் நமது நண்பர் சொல்லப்புகும சமாதானம ஏதெனில் "யாம வார்த்திகம் முதலியவற்றை நினைத்தே "சூத்திரம்"எனுஞ்சொல்லிட்டோம். அவ்வுண்மையறியாது இவர் ஏதோ புலம்பினர்'என்பதே. அவ்விஷயமும இவரியலே யாதலால எந்தச்சொல்லுக்கு எந்தபிரகணத்தில எந்தபொருள் பொருந்துமோ அதைபபொருளாகபபார்ப்பார அச்சொல்லைவைத்துக்கொள்ளவேண்டியதேயன்றி வேறுவிதத்தில அவர் விஷயமறிந்து சொலலை உபயோகிககமாட்டார். பொருள் பொருந்தாவிடினும் அவரிலக்கணவித்துவானுகவே சந்திமுதலிய இலக்கணப்பொருத்தமே இவர்சொற்கொருடாக்கழகு. அதுவும் ஒரோவிடம் குறையும். அது பற்றித்திருத்திவழிபழிதார் என்றொதுககி விஷயத்தை நோக்குவாம். இவர் 'பதஞ்சலியார தவத்தான்பணந்தூயராய் முக்குணங்களையும கடந்து கறைமிடற்றிறையனார் அருள்பெற்றுடையார ஆகவே, அவருரையாண்டும் மெய்நிலையுடையதேயாம் எனக்' என்று எழுதியதற்கு யாம் அம்மகான் தானே பாணினிமுனிவர் திருவாக்கைகௌரவித்திருக்க நீவிர் அதறகுக் குறைகூறியது பழியுரை என்றோம. அதைமறுக்கவெழுமிவர பாணினியார் அருந்தவராய் கறைமிடற்றிறைவன அருளியவாற்றானேவடமொழியிலக்கணம் செய்த ஆசிரியர்' என்றார். இனிப்பாணினியார் இயற்றிய வடவிலக்கணமும் அம்முதல்வன் அருளியவாற்றானே அமைந்து கிடக்க அதற்குக் குறைகூற இவரேனும இவராசிரியரேனும் எவ்வளவு இறுமாப்புடையாரேனும என்பதை இவர் சிறிதும் மனதில் வைக்கவில்லை போலும். எவர் 'அழுக்காற்றினால் உள்ளடக்கினும் உண்மைவெளிவந்தே நிலைபெறுமாதலின் வடவிலக்கணத்தை எவ்வழிகுறைத்துரைக்கவிவர்முயன்றிடினும அந்தரியாமி ஆணையால் இவர் நாஉண்மையைவிளக்கினமது வடவியலாசிரியர் இறைவனிட்ட வழிமாறு இலக்கணம் செய்தார்' என இவரைஒப்பச்செய்தது. இவ்விதமஇறைவனருளியவாறேசெய்யப்பட்டவிலக்கணத்தைவாருசியாாதல் ஆசிரியர் பதஞ்சலியாாதல் மறுத்திட்டார் என எவ்வளவு இவர் எடுத்தெடுத்துரைத்திடினும் 'பாகற்காயைப் பூனைகொண்டுபோயிற்றென்றால் கேட்போர்க்குப் புத்தியெங்கே' என்படி இறையனார வாக்கை மூலமாகக் கொண்டு பாணினிமுனிவர் முகமலர்ந்தசூத்திரங்கள் அவ்விறைவனிலும் வலல எவரால் மறுக்கப்படும் எனபதை அறிஞர் அறியாதொழியார. இவையெலலாம் அவர்கள் நியாயகோடிகளுள் சிலகோடிகள்போலும். மேலும் அவற்றின்மிகை குறைகூறுபவர் 'சிற்றுணர்வுடையார'என்றும 'இறைவனடியார் ஆணைமீறும அதிபாதக'மென்றும் இவரே எடுத்துக்காட்டிய பிறகுதாமே அதற்கு இலக்காய் அச்சூத்திரங்களுள் குறைகாட்டப்புகுந்தது மிகவும் இவர் நாவன்மைக்கொத்ததே. இதுவுங்கிடக்க, மேல பதஞ்சலியார் மறுத்தது தான் எவ்விதமெவ்வும என ஆசங்கை நிகழ்த்தி அவர் முக்குணங்கடந்தவர என்றும் இவர்முக்குணவசப்பட்டவர முக்குணவசத்தான் முறை பிறழ எழுதினர் என்றும அவற்றைப் பதஞ்சலியார் முறைப்படுத்தினர் என்றும அது முறையே என்றும எழுதினர். இது ஒரு நியாயகோடி. பாணினியார் முக்குணவசத்துள்ளார் முக்கட்பிரான் அருள் பெறரர் என்பது 'மலடிமகனுக்கு மைத்துனன் உண்டென்பதை ஒக்காதொழியுமோ? அந்தோ! அகிலநாதன் அருள்கிடைத்தும் முக்குணங்கள் ஒழியாதுநிற்க அவரிடம அமைந்த பிரார்த்தம் ஏதோ? அது நமது நாவலருக்குமட்டுமே தெரியத்தான் காரணம் யாதோ, இவர் முக்குணங்கடாதவர், பதஞ்சலியார் மூக்குணங்கடந்தவர் இவரிருவருக்குமநடுவே முக்குணத்தில் சிலவற்றைக்கடந்தவர் வாருசியார் எனபதாதிபகுபாடு செய்யும் நாவன்மை நமது நாவலர்க்குக்கிடைத்ததற்குக்காரணம் ஏதோ அறியேம். 'ஆகாயத்தாமரைமலரை நாம் கண்டோம. அஃதறியார் 'பேதற்றுரை இது. மற்றவர்க்குரைப்புரை' என்பதாதி சொற்களாகிய நியாயகோடிகள் அணியணியாய் நிறைந்துகிடைக்கும இந்நாவலர் எழுதுவதெல்லாம் மூலப்பிரமாணமற்றசொல்லாயினும் ஒருசமயம் இவ்வுண்மை இவர்அறியாதுபிதற்றுகிறார். எமக்கு (வைதிகசைவப்பட்டம் தாங்கினோமாதலால) கைலையினின்று கடிதம் வந்தது, அகத்தியனார் சொப்பனத்திற்சொன்னார்' என்பதாதி பிரமாணம் ஏதேனும் உரைத்திடினும் இது நாவலருரையாதலால் உண்

நந்தாரை சொக்கியே மேற்கண்டவங்கியாயகோடிகளைவிடுத்தார்போலும்! மேல் இதுடன் நிற்காது 'இதுவரருசியார் மாட்டும் ஒக்கும்' என்றார். இது ஒரு விந்தை! வரருசியாரும் பதஞ்சலியாரைப்போல் முக்குணங்கடந்தவராயின் அவர் உரையைப்பதஞ்சலியார் மறுத்ததாக இவரும்,இவரூதறிஞர் எடுத்துவிடுத்தசித்தாந்தத்தின் பெருமையும்எவ்வளவு. இதை ஏவரும் அறிவார். இனிப் பாணினியார் முக்குணங்களுக்குள்ளகப்பட்டவர். வரருசியார் அவர்சூத்திரங்களில் குறை கூறியதாக இவருக்குத்தோன்றுகிறபடி அவர் பாணினியாரிலும் தவமிகுதியுற்று முக்குணங்களுள் சிலவற்றைக்கடந்தவர். ஆசிரியர் பதஞ்சலியார முக்குணங்களையும் கடந்தவர்' என்று எழுதுவதற்கு மூலக்கதை எங்கே கண்டனரோ? திராவிடப்பிரகாசிகையில் இக்கதை எந்தப் புறத்தில் இருந்ததோ! பாணினியார் இறைவனருள்பெற்றதும் பதஞ்சலியார் பெற்றதும் புராணங்களுள் இருக்கக் காண்கின்றோம். ஆசிரியர் வரருசியார் சிவனருள்பெற்ற சங்கதியும் அதிலும் முக்குணவசப்பட்ட பாணினியாரினும் அதிகம் பெற்றார் என்பதாதி அளவையும் வெகு ரகசியமாய் இவரே அறிந்தவிஷயம். இவ்விதம் வீண்கதைகளால் பக்கம் நிறைப்பது பல நியாயகோடியா? இதைக் கண்டு எவ்வறிஞர் நகையாதிருப்பார்! இதில் சிவனடியாருள் சிறந்த பாணினியாரை முக்குணவசப்பட்டு முறைபிறழவுரைத்தார் எனப்பழிகூறியதால் அடியார் அபராதம் அவ்வாசிரியர் இறைவனருளியவாறேஉணர்த்த இலக்கணம் முறைபிரண்டதென்பதால் அந்தோ! சிவாபராதம். ஆசிரியர்கள் பாணினி, வரருசி, பதஞ்சலிகள் ஒவ்வொருவரும் சிவனேச சிகாமணிகளாகவிருந்தும் ஒருவர் மற்றவர் சித்தாந்தத்தை மறுக்குமியல்பினர்' என்பதால் சிவசாஸ்திராபராதம் என்பதாதி பல அபராதத்துக்காளாக இவ்விதம் எழுதுவதுதானோ நாவலர்க்கழகு! உண்மையில் வேதாங்கமாக அஷ்டாத்தியாயியே பரமனருளிய முறைபிறழாதமைக்கப்பட்டமையால் ருக்குவேதிகளால் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாசிரியர் மணியே வேதங்களுக்கு சிக்ஷைசெய்தருளியவர். ஆகவே அவர் திருவாக்கு வேதம்போல அத்தியயனத்தாலும்மறுமைபயக்கும். வார்த்திகமாபாடியங்கள் அங்ஙனமாகா ப்பொருள்விரிக்குமஉரையே. இதுபற்றியே சிலநூலாசிரியர் இச்சூத்திரங்களுக்கு இலக்கியச்சித்திபயனுகாவிடம் வேதம்போல மறுமைப்பயனுண்டென்றார். இவ்விதம்கூறியவர்சத்தேந்துசேகர நூலாசாரியர்பதஞ்சலியார் மாபாடியத்துள் அதிகப்பயிற்சி யுள்ளார் 'வ்யாகரண ஸூத்ராணாம் வேதவத் ... ' என்பதால் அவர் பெருமையறியலாம். அவர்சிலவிடம் மாபாடியவாக்கியத்தை 'ஏகதேசமதம்' என்றும்ப்ரௌடிவாதம் (பெருமையாய்முன்பின்ஆலோசியாது) என்றும் மறுக்குமியல்பினர். அங்ஙனமேசூத்திரங்கட்கும்ஆராய்ச்சிமிகுந்த அறிஞர்க்கு இம்மையிலிலக்கியம் வேறு பாணினிய சூத்திரங்களாற்சித்திக்க விரிவாய் இச்சூத்திரம கூறியது கூறலபோல வேண்டப்படாமையின் அவரை நோக்கி அவை மறுமை பயக்கத்தக்கனவே என்றார். இவ்வுண்மை அந்நூலைப்படித்தறிந்தார் அறிவார். வியாகரணம் என்பது பாணினிதர்சனம் எனப்படுவதேயன்றிப் பதஞ்சலிதர்ச்சனமாகாது

பதஞ்சலியார் 'வ்யோர்லகுப்ரயத்ன...' என்னும் சூத்திரத்தில் சாகணிகவாதிமதத்தை ஏற்றிச்சூத்திரத்தைமறுத்தார். இதனால் இதுவும் அவர் சித்தாந்தமாகுமா? மேலும் வரருசிபதஞ்சலிகளுள் எவரும் இச்சூத்திரம் மிகப்பட்டவுரை இது குறைப்பட்டது என்னாது இச்சூத்திரப்பொருளை மற்றொருசூத்திரத்திற்றானே அடக்கலாம். ஆகவே அதேசூத்திரம் போதும். இது மிகைஎன்றுகாட்டிட்டாரேஒழியவேறுவிதிகூறினரில்லை. வேறிலக்கியம் சாதித்தாரில்லை சூத்திரத்தால் ஓர் இலக்கியம் திருத்தச்சொல்லாக, அது வார்த்திகபாடியங்களால் பிழையாய் முடிந்தது இல்லவேயில்லை. ஆகவே சூத்திர வார்த்திகபாடியங்கள் ஒன்றை ஒன்றுமறுத்து வெளியாயினவென்பதூஉம் அதைநிலை நிறுத்தவேண்டி ஈண்டும் முன்னும் எழுதிவந்ததூஉம் 'வடமொழி வழக்கறியார் உரையே. மேலும் அகத்தியனார் இறைவனருளால் நடாத்திய முத்தமிழிலக்கண முதலானவகத்தியம் யாண்டும் மெய்நிலை உடையதே என்றதும் ஒழிந்ததறிக. என்னையெனில் இவர் கூறிய கதையின்படி ஒவ்வொருகாலத்தும் அகத்தியம் ஒழியும்; அதைமீண்டும் அகத்தியர் தவத்தால் கண்ணுதலாரிடம் பெற்றுலகத்துக்குக்கொடுப்பர். அவ்விதவகத்தியங்களுள் சிற்றகத்தியம் 5000. வருடங்கட்குட்பட்டதே என்றொப்பியதால் என்க. இனிச் சிற்றகத்தியம இவர் கூறியபடி தோன்றியகாலம 5000. வருடங்கட்குட்பட்டகாலமாகவே இது தோன்றி நடைபெற்று அழிந்தகதை இவருக்குத்தான் தெரியும. இவ்விஷயம் சுற்றோதேவர் அறியார. அறிந்தவராயின் சொலலியுமிருப்பார. அவருக்குப்பின் தமிழ்வரலாறு எழுத நமது நாவலரன்றி வேறெவரும் பிறந்தாரில்லையாதலால எனவோர்சமாதானம் நாவலரும்நாவலரபிமானிகளும் சொலலலாம். ஆயினும் இக்கதையை இவர் எங்கு கண்டார் என வினவுவோர்க்கு மௌனமே சமாதானமாம; மேலும் சிற்றகத்தியம் 5000 வருடங்கட்குள்ளே செய்யபபட்டமையின்வடமொழிஇலக்கணம செய்தருளிய பாணியார பிரஸ்தாபம அதில் இருப்பது நியாயமே என்று கொண்டாலும் இவ்வகத்தியம் பதினாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னிருந்ததல்ல. அக்காலவகத்தியமஅனறேஒழிந்ததெனக்கூறவேண்டும். ஆயின் முத்தமிழ் இலக்கண முதநூலாகிய அவ்வகத்தியம் யாண்டுமமெய்நிலையுடைத்தென்பது 'இறந்தவன் இருந்தால் இருபிலைகளைபபந்தாடுவான்' எனபதை ஒக்கும் மேல் யாம கண்ட அகத்தியம் தோன்றியது பாணினிக்குப்பின்னுசவேபாணினியார்சூத்திரங்களில 'ஸம்பூர்வக்ஷித்...' ... 'விநஶ...' என்பதாதி சூத்திரங்களில் எடுத்தோதப்பட்ட அகத்தியர் எவர்? மேல் யாம அகத்தியம் இயற்றிய வகத்தியர் எவர் என வினவியதற்கு 'குடமுனிக்குவலியுறுத்தா கொலலேற்றுப்பாகர்' என்பதால் விடையளித்ததாக எண்ணித தமது - தூஷணஸ்திரத்தை ஒருவாறு உபயோகித்தார். ஐயோ! பாவம்!! வடமொழியிலும் பள்ளிப்பிள்ளைகளும் படிக்கும 'வடகுடௌ நிகாவொஸ்ரீ' என்னும் அமரநிகண்டுவாக்கியமும் அறியாது 'வட'சத்தத்தின் திரிபு 'குடம்' என்றெழுதியவர் எழுதிய இச்சொல்லே அதற்குச்

சமாதானமாவதுசிதமல்ல. இவ்விதமாவர்க்குமாபாடியக்காரப்பட்டங்கூடாதென்றதை மறுக்கவெழுந்து ஜகத்குருபட்டம் போலென்றும் 'பரசமயபஞ்சானனப்பட்டம்' போல என்றும் பரிகசித்தார். இம்மாபாடியக்காரபட்டம் 'சிவஞானபட்டம் என்றார். இப்பட்டங்கொடுத்தழைக்கத்தலைப்பட்டவா இவரேயாதலின் மேற்கண்ட ஜகத்குருபட்டம் போன்றதெனஇவர் உரைத்தது மிகவும்பொருத்தமற்றதே. நமது 'பரசமய பஞ்சானனாதிபட்டங்கள் ஒருசமயம் இவரது 'நாவலர் வைதிகசைவசிகாமணி, பரசமயகோளரிமுதலிய பட்டங்கள் நிலைபெற்றுக்கொடிகட்டிப் பறப்பதுபோல் ஒழிந்தே போயினும் எமக்கதில் ஏதும் நஷ்டமில்லை. யாம் நமது நண்பரைப்போல் ஏதோ சில கூட்டத்தார் அளித்திட்டபட்டத்தைவழக்கப் பெயரைமாற்றிக் கையெழுத்திட்டோமில்லை.ஓர் சமயம் இவர் பட்டம் குறைந்தால் அது குறைவென்பார்; எமக்குப் பட்டம்வந்துமகளியபதில்லை. போனாலும் குற்றமில்லை. நிற்க; 'நமது குலதனமான வடமொழிநற்பயிரை' என்று யாம் எழுதியதற்கு 'வடமொழி கேசியர்க்குமாத்திரம் குலதனமன்று' என்றார். அவா அருமை 'நமது' எனனும் பொதுச்சொல்லைப் பொருட்படுத்தவொட்டாது தடுத்தாட்கொண்டதுபோலும். மேல் ஆன்மஸ்துதிமங்களாசரணவாக்கியத்தில நாம அவ்வடமொழியைத்தென்மொழிக்குறுதுணையெனக்கொண்டு போற்றிவாழும் உறுதியுடையோம என்க. 'இனி அமைக' என்று காப்பிட்டார். இவர்க்குச்சித்தாந்தம் இவரேசெய்துகொள்ளும் வழக்கப்படி எழுதினர். ஆயினும் யாமும் அததென்மொழியை வடமொழிக்குறுதுணையெனக்கொண்டு போற்றிவாழும்இயலுடையாம' எனபதைபினியாவதிவர் அறிந்துய்வாராக.

சுபம. மற்றதுவரும்.

ஓர்சம்சயநிவாரணவிண்ணப்பம் (ஓர்சம்சயநிவாரணவிபேட்சை).

ஐய! நமது ப்ரமமவித்தியாபத்திரிகையின் 'திருவேங்கடக்கிராமம திருமலைசாஸ்திரிகளவாகள' 'ப்ராமமணஜாதியின உடபிரிவை மறுப்பு' என மகுடம் புனைந்து ஓர்விஷயம தொடர்ந்தெழுதிவருவதைக் கண்ணுற்றோம. அது ஜாதிவொழுக்கம சமயவொழுக்கம் தேசவொழுக்கம் முதலியன சிறிதுமின்றி அவரவர் கருத்தினுக்கிசைய நடக்கும் இக்கலிமக்கட்குப் பெருநலமபெருகச்செய்யுமோர் நற்கருவியே. ஆயின அவ்வுடபிரிவை எக்காரணம் பற்றி எப்பிரமாணங்கொண்டு எக்காலத்தொடங்கி யனுட்டிக்கப்புகுந்தனர். அவரின் கொள்கையாது. என்பதனை உள்ளபடி ஆய்ந்தறியாது மறுக்கப்புகுவது நம் பூர்வகாலத்தவரிடத்து அறிவின்மையைச் சாட்டவெழுந்ததாகுமாகலான் அறிஞர் பலருங்கூடியதோரா சபைகூட்டி அச்சபையில், அவ்வுடபிரிவினுக்குரிய பெரியோர் மாட்டுமேற்கூறியுள்ள 'எக்காரணம் பற்றி' முதலிய விடாக்களைவிடுத்து (உட்பிரிவை ஒன்றாக்குவதில) அவருரைக்கும நியாயமதனைக் கடைப்பிடித்து மேல நமது சாஸ்திரியார் விடாமுயற்சியைச்செய்ய முன்வருவரேல மிகநன்றாம். அவ்வாறின்றி இவருக்குத்தெரிந்த நியாயத்தைமட்டுமெடுத்து விளக்கிக் கோத்திரபேதமொன்றுதவிர [தொன்றுதொட்டனுட்டிக்கப்பட்டுவருவனவான] மற்றவுட்பிரிவுகளை அபேதமாக்க முயல்வது சித்திபெறுமெனத்தமக்கு மிகசம்சயமே. இதனால் சாஸ்திரியாரின் வாதத்திற்கெதிர்வாதம் பண்ணுவதாய் நினைக்கக்கூடாது. அது சித்திபெறும்பொருட்டேசெயற்பாலனவற்றை முன்னர்ச்செய்யுமாறு வற்புறுத்த முன்வந்தோமெனக்கொள்க.

பொதுப்பெபராய் ப்ராம்மணர் என்போர் யாவருக்கும் கோத்திரம பொதுவேயன்றோ? அங்ஙனமாயின் மத்துவராமாநுஜமதத்தரும் ஏனைய [தெலுங்கர் முதலிய] சிலரும் அக்கோத்திரமஹரிஷிகளின் வம்சத்தவரோ அன்றோ? அமமதத்தாரையும உட்பிரிவில் நின்றும் விலக்கி ஒன்று சேர்த்து மும்மதத்தரும் சம்பந்தார்ஹருடையரெனவுரைக்கத்தடையாதுளதோ? இதற்கு நமது சாஸ்திரியாரின் நியாயம்இன்னதெனவறிய மிக்கவாவுடனெதிர்பார்க்கின்றோம்.

பிராந்தியங்கரையான்.

சந்தேகவினாவுக்கு விடை.

ஐய! நமது ப்ரம்மவித்தியா 16-ம் லெக்கப்பத்திரிகையின்கண் "அருமையானசந்தேகம" எனக்குறிப்பிட்டு 'கணபதி' என்பவரெழுதியிருப்பதைக் கண்ணுற்றோம். அதிற்கூறும விஞாவிற்குத்தக்கவிடையளிக்க அகத்தியம் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிலெமக் கனுபவமில்லாவிடினும் நாமமுத்தாபபண்டிதா கூறும் கூற்றை இதற்கு முடிபுரையாக வைத்து எமக்குத்தெரிந்ததை வரைந்திட எமது மனம் முனைகின்றது.

சந்தேகவினா 'ஒன்பது' 'தொண்ணூறு' 'தொள்ளாயிரம்' இம்மூன்றெண்களுமமுறையே பத்துக்கும நூறுக்கும்ஆயிரத்துக்கும் முந்தியவைகளாகவிருக்க, பிந்திய எண்களின் சப்தம அவைகளுக்கெவ்வாறு பிரயோகிக்கக்கூடும் என்பது. எண்களின் கிரமம எவரால வரையறுக்கப்பட்டதோ அவர் ஒவ்வொரு எண்ணின பிரயோகத்திற்கும் காரணம கூறியிருப்பரென்பது சொல்லாதமையுந்தவிஷயம. எப்பொருளினிடத்தும சாமீபமுள்ளவஸ்துவுக்கு அதன் குணம ஏற்படுதிச்சம்பந்தப்படுகிறதோ (இங்கேபொருள் வஸ்துவென்றதை மனிதனாகவும கொள்ளலாம்) ஒரு பொருளின் அல்லது ஒருவனின் குணம் முதலியதையறிவிக்க மற்றொன்றெப்படி அவசியமோ, கௌரவத்தையுடையொருவனுக்கு அடுத்தவன் அந்நிலைக்குக்கிடைக்கும மரியாதையை அவனையும் (உடனிருப்பவனையும்) அடையச்செய்வது எப்படிகௌரவப்பட்டவனின இன்றியமையாக்கடனோ அதுபோன்ற நியாயத்தால விவாதமூன்றெண்களும் ஒருதொடர்ச்சியின முடிவெண்களாயின. பின்தொடர்ச்சியின் ஆரம்ப எண் இனைதென்பதை அறிவிக்குமாறு:—பத்து, நூறு, ஆயிரம மூன்றையும தங்களுக்குற்ற பேருடன இறுதியில் சேர்த்து முறையே ஒன்பது தொண்ணூறு தொள்ளாயிரம எனவேற்பட்டதென்பது பெறப்பட்டது.

இனிப்பண்டிதர் கூறும் இலக்கணத்தைப்பின் பற்றுவாம்.

பிராந்தியங்கரையான்.

ஐயா!

'ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை'யிலும் 'ஜாகைநீலலோசனி'யிலும் ப்ராம்மணசூத்திரஜாதி விப்லகாரம சொற்பகாலமாக நடந்துவருகிறது. அதுபற்றி விஸ்தாரமெழுத அவர்களைப்போல எமக்கவகாசம் கொடுத்திலதானாலும் பசுபலையரிடத்திருப்பினும் பூஜிக்கத்தக்கதே. கழுதைஅக்கிரஹாரத்தெல்லையை மிதிக்கினும் தடிகொண்டு புடைத்து விரட்டத்தக்கதே.

பிராந்தியங்கரையான்.

[illegible]யா!

ந[illegible] 'ப்ரம்மவித்தியா' என்னும் நங்கை தன்பதிப்புக்குரிய[illegible]க்கவோராடையின்றி மெல்லிய ஆடையையுடுத்தி வெ[illegible]ரிவருவதில் விரைவில் அவ்வாடைமெலினமடைந்து அவ[illegible]ின் அருமைத்திருமேனி பிறர் கண்களாற்கவரப்படுவ[illegible]நோக்க எமதுமனம் சகிக்கலாற்றாததாய்எமக்கும் அவ[illegible]க்கும் நற்பயனையளித்துவரும் அந்பவைநோக்கிப்பிராத்திக்க முன்னிடுகின்றது. தமக்குரிய தர்மத்தைபே நடத்திவரும பதிவிருதாமங்கையர்க்கு ஆடையெவ்வாறிருப்பினும் பெருமை குறையாதாயினும தமதங்கங்களைப்பிறர் பார்த்திடச்சஹிப்பளோ? ஆகலான் அந்நங்கைக்கு எம்போலியர் வேறு ஆடைகொடுத்திடின் அவள் அவ்வாடையின்கண மிகவலங்காரங்களும் பலவிஷயங்களும் அமைபப்பெற்றவளும் தன்னையாதரிப்பவரிடத்துநின்று தான விருமபியவற்றை முடித்துக்கொள்ளுமாற்றலுடையவளுமாகலின், அவ்வேறு ஆடையை உடுத்தச்சம்மதியாளாதலினாலே இனியவள் தன் பெருமைக்கும தன் பிரஜைகளின் சந்தோஷத்திற்கு மிணங்கவும இக்குளிர் காலம் அவளைப்பிடியாதிருக்குமாறுதாங்கவும் உரியதோர் நீடித்திருக்கத் தக்க ஆடையுடன் வெளிப்பட எம்மதிபரின்கிருபையை நாடிநிற்கின்றோம்.

பிராந்தியங்கரையான்.

சங்கராசாரியாரது அவதாரமகிமை.

தொடர்ச்சி.

மைத்திரேயோபநிஷத்.

உ-வது அத்தியாயம்.

"மேலும் பகவானானமைத்திரேயர்கைலாசத்திற்குப்புறப்பட்டு அவிடஞ்சென்று, ஓபகவானே! பரமதத்துவரகசியத்தைச்சொல்லுமென்றுகேட்டார். மகாதேவர்சொன்னதாவது:—தேகமானது தேவாலயமென்று சொல்லப்படுகிறது; அதிலிருக்கிறஜீவனானவன்சிவனே. அஞ்ஞானமாகிய நிர்மாலியத்தைத்தள்ளி (ஸோஹம) 'அவன் நான்' என்கிறபாவனையினாலே பூஜிக்கவேண்டியது."

(ஜீவனானவன பிரதிபிம்பனென முன்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கஎப்படி ஜீவன்பிரமமாகலாமென்றுசங்கிக்கலாம. பாம்பு கயிறாகிறதென்னின்பாம்பென்கிற மயக்கம் போனால் இருப்பது கயிறுதான். அப்படியேதுரியாதீதநிலையில் ஜீவன் நஷ்டமாய்ப் போகிறது. போனால் உள்ளது சிவமேதான். இந்த அர்த்தத்தின்பேரில் ஜீவன் சிவனாகிறான் என்றுசொல்லப்படுகிறது.)

யஜுர்வேதத்தில்ஸ்கந்தோபநிஷத்.

"அவனேபரமேசுவரன். அவனே பிரமம். அந்தப்பிரமம்தான்நான். சமுசயமில்லை. ஜீவனேசிவன்; சிவனேஜீவன். அந்தஜீவன் சிவனேதான். உமியிலேகட்டுப்பட்டிருக்கிறபோது நெல்லாயிருக்கிறது. உமியற்றதானால் அதுஅரிசியாகிறது. அப்படித்தான் ஜீவனுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிறான். கருமபாசமானால எப்போதும் (மங்களசுவரூபியாகிய) சிவனாயிருக்கிறான். [கரும] பாசத்தினால கட்டுப்பட்டிருக்கிறவரையில் ஜீவனாயிருக்கிறான். பாசத்திலிருந்து விடுபட்டால் அப்போது சிவனாயிருக்கிறான்."

(சிவனே ஜீவனென்பது எப்படிக்கூடுமென்னின் கயிறுபாமபாவதுபோலவும, பிம்பசூரியனே பிரதிபிம்பசூரியனாவதுபோலவுமமனமேசொப்பனவுலகமும், அவ்வுலகத்திலுள்ளஜீவர்களுமாவதுபோலாம்.)

சுக்கிலயசுர்வேதத்தில் பைங்களோபநிஷத்

ச-வது அத்தியாயம்.

"நானேபிரமம்" என்றறியாதவனுக்கு முத்தியுண்டாகிறதில்லை.

யசுர்வேதத்தில் வராகோபநிஷத்

ஸஹநாவவதுசாந்தி உ-வது அத்தியாயம்.

என்னுடைய பூரணான்மாவைத்தவிர ஜகத் ஜீவன் ஈசுவரன் மாயை முதலியவைகளில்லை. அவர்களுக்கு நான் விலட்சணன் (இவ்விடத்தில்ஆன்மாவென்பது பிரமத்தை. அதிலிருந்தே ஜகத் ஜீவன் ஈசுரர்கள் உற்பத்தி.)

"சத்தியமான பரப்பிர்ம்மம் நான், என்னைத்தவிரவேறேயா

"மஹாகாசத்தில் கடாகாசம் மடாகாசம்போல சிதாகாசமாயிருக்கிற என்னிடத்தில் ஜீவேசுவரர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (ஜீவேசுவரர்களாகிய) ஆன்மாவின் சிருஷ்டிக்கு முந்தி எதானது இல்லையோ, அப்படியே முடிவிலும் எதானது தள்ளப்பட்டதோ, அதானது மாயையென்று விவேகத்தினாலே பிர்ம்மஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது. மாயையும் அதின்காரியமும் நசித்துப்போனால் ஈசுவரத்துவமுமில்லை, ஜீவத்துவமுமில்லை. ஆகையினாலே நிருபாதிகமானஆகாசம்போலநான் சுத்தனாகவும் சித்தாகவுமிருக்கிறேன்."

(இவ்விடத்தில் ஆன்மா என்பது பிரமம். நான் என்பது ஜீவத்துவங்கழிந்த துரியாதீதமான பிரமநிலை.)

ங-வது அத்தியாயம்.

"அந்தபிரம்மம் நானே (நீயே) என்று எப்போதும்மௌன

ச-வது அத்தியாயம்.

"சிவனேகுரு, சிவனேதேவன், சிவனேவேதம், சிவனே பிரபு, சிவனேநான், சிவனேசகலமும், சிவனைக்காட்டிலும்வேறொன்றுமில்லை"

வா।

ஞானநிலையைஉரைத்த அத்தியாயம்.

அறையமகேச்சுரன்சத்திமாயையாமார்மலத்தா
ணிறையமுனமேமறைந்துநின்றுறையுமான்மாவை
முறையிலந்தமாயைதானுடுமலமாயைகெட
வுறைவதுவேசிவமெனவுமொப்பராலெனவுரைத்தான், (௪௦)
பாவகத்தாலழியாததிவன்றனருள்பயக்குமான்

மேவியஅவ்வருளினால்மலமாயும்வீந்ததற்பின்
ஓவலில்அப்புருடனேசிவனென்னவுறைஉனெனத்
தாவில்தவத்தோர்பின்னுமிவையெடுத்துச்சாற்றினரால். (௰அ)

சூதசங்கிதை ஞானயாகவைபவமுரைத்த அத்தியாயம்.

மல்லலான்மா பலவாய்த்தோன்றுவதுஞ் சீவான்மா பரமான்மாவெனும் பேதந்தோன்றுமதுவுஞ், சொல்லலுறின் உபாதியாலன்றி மாமுனிவீர் சுபாவத்தினின்று அஃதெப்படியென்னிற் கேண்மின், வல்லகடமுதலாய வுபாதி சம்பந்தத்தால் வான்பேதமாய்த்தோன்றும் அதுபோலும் உணர்வீர், செல்லலில் வேதாந்தவாக்கியங்களெலாம் பரமசிவனொருவனேயென்னத்தெரிவிக்குநாளும். (உ௬)

ஷை பிரபஞ்சஆரோபமுரைத்த அத்தியாயம்.

முன்னுரைத்தசேதனஅசேதனஆகாரங்கள்முதன்மையாகப் பின்னுரைத்தவிருப்பதில்லையெனுமளவும்பிறங்க நிரூபணஞ்செய்காலை, மன்னுமொளிப்பரசிவனோடபேதமேயாஞ்சுருக்கிவகுத்தாம்யாவும், பன்னுசிவமேயனறிவேறில்லை நன்குணர்வீர்பண்புளீரே. (௯)

ஷை சூதகீதை விசேடசிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்

தத்துவஞானத்தாற்பரசிவமேசகமாயைசீவன்மூன்றனா, கொத்துறுசொரூபமாகவேதெரியுங்குறித்திடின் வேறொன்று ... கத்துவேறாகப்பார்ப்பவன் பந்தக்கடுந்தளைநீங் குறுனென்றும், பொத்துமாமலத்தினீங்கியின்னருளைப் புணர்ந்தின்பமார்தருமுனிவீர். (௧௯)

ஷை ஆன்மவனான்மவிவேகமுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆதலால்பரமார்த்தமாப்பிரத்தியக்கான்மாபரமேயம்ம, போதகுருவுபதேச மாதிகளாலனான்மாவாப்பொலிந்து தோன்றுங், காதலறுமெவற்றையுமான்மாவாகத் தெரிந்துகொண்டான்மாவையுங்கற், றோதலருந்தவத்தீர்சுத்தப்பிரமமென்றுள்ளே நிச்சயித்து. (உக)

அக்குருகடாட்சமுஞ்சிவப்பிரசாதத்தாலேயமையமேவு, ஈகசத்துச்சீவன்முதலானதெல்லாஞ்சிவமென்னும்ஞானந்தானே தக்கசிவப்பிரசாதமாகுமந்தஞானமுள்ளதலைமையோனே, மிக்கசிவஞானியாவானென்றுநான்மறையும்விள்ளுமாலோ. (உ௯)

ஷை பிரமகீதை ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தை யுரைத்த அத்தியாயம்.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ்சிவனேதிகழ்வானியாதுக்கும் முன்மாத்திரமும்வேறில்லைமுற்றுமவனேமொழிவுற்ற, நன்மாத்திரமாயான்மாவென்றுரைக்குநாமத்தினையுடையான், தன்மாத்திரமேயாகிய அத்தன்மையானசங்கரன்றான். (உ)

இதில் சிவன், ஆன்மாவென்னும் நாமத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.

ஷை ஷை தைத்திரியவுபநிடதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும்பொருள்செய்கருவிசெய் தொழிலென், றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன்றுமிறையருளா, லெய்யாமானமெமதறிவுவறிவோனென்னப்படும்பேத, மெய்யாமிறைவன் றிருவருளாலெல்லாந்தானாய்விளங்குமால். (௬௭)

அறையுமறையாலாகமத்தாலறியானுமின்மற்றுந்தானறிவதொருபாடையினாலேயறைவானென்றுமமையாதே யிறையையடைதற்கேதுவிதுவிதனாற்பரமயோகெய்தும் பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னையோகத்தாலேபெறலாமால். ( )

ஷை ஷை கேனோபவுபநிடதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்.

தொல்லைநல்வினையாற்சுருதிகண்மிருதிசொன்னவாதுணிந்தவத்துவையோ, ரொல்லையிற்பரமாத்துவிதவேதனத்தையுள்ளவாறுணரவேயுணர்வர், நல்லவிப்பரமாத்துவிதஞானியைநாராயணனுருத்திரனு,மெல்லையிலெல்லாத்தேவரும்பூசித்தேத்தவும்படுமிவனென்றும். (௫௯)

ஈசனும்ஞானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத் தேசகனேவல்செய்பவன்கா லென்சென்னியிலிருப்பதுமன்மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்கு மகேசனுமொப்பலன்மதிலாசிலாவரியுமொப்பலனுனுமொப்பலனேவனொப்பாரே.

இவ்விரண்டுசெய்யுட்களும் அத்துவிதஞானியினது பெ மை

ஷை ஷை சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுறுமத்தியாய அர்த்தத்தையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

காண்பவன்றானேயாகுங்காண்பவையென்றயாவுங்
காண்பவன்றன்னில்வேறொன் றின்மையிற்றனையேகாணும்
பூண்பதொனறின்றின்றபூரணமதுநீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருளிதுமற்றொன்றில்லை. (௫உ)

நீயென்கின்றவார்த்தைக்குப்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றுநாடுவது
நானெனகின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே. (௫௬)

நானேமுழுதுமெனையொழியநாடிற்சிறிதும்வேறில்லை
யானபொருளையருமறைதானறையும்படியானதனுலும்
யானுமிசைத்தபடியாலுமீதுவேதிடமாயுளபொருடா
னானமின்றிநான்முகனுமுரைத்ததுங்கட்குண்மையிதே. ( )

தன்னிலேயாக்கப்பட்டகனவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்நனவதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
றன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயாகுற்
றன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே. (௧௬௯)

ஷை ஷை முண்டகோபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்களெனப்படுமென்னமிரண்
டந்தவிரண்டினுமொன்றுவினைப்பயனங்குநுகர்ந்திடுமாந்
தொந்தமறும்பரமொன்றுமுணாதுசொலப்படுபேதமில்வான்
வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினால். (உ௫)

தற்பரனுருவஞ்சித்தேதற்பரனிடையேயக்
கற்பிதசீவன்றானுமதானக்காலந்தச்
சிற்பொருளொன்றேவேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ
வற்பமும்வேறாகாதுசித்தாகாரத்தாலே. (உ௬)

பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுவீடொன்றொடுமின்றி,யாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனைப்பெய்துமற்றிப்பொருளறிந்தான், சீவனும்பரனுஞ்சின்மயமாகுமாதலாலொப்பெனச்செப்பன், மேவியொன்றாகிவிடுதலேயன்றிவேறுவேறாகுமோவீடு. (௬௧)

உடம்புடன்புணர்ப்பாற்சீவனுக்கிறையோடொப்புளதென்னிலொப்பில்லை, உடற்றிகழ்வானின்வான்வேறாகக்கருதியொப்புரைபபரோவொப்பா, யிடுக்கிறங்கன்மத்தாலெனிற்கன்மத்திறக்குமேவிச்சையாலென்னிற், றிடம்படமுன்பேயுள்ளதேனா

னந்திகழ்த்துவதில்லதுதிகழ்த்தா. (௯உ)

எப்படியாலும்பண்டுமிப்போதுமெப்பொழுதுஞ்சிவஜீவர்க் காப்புளதாகுமுருவமொன்றெனவுண்மையால்வேறுறுதொன்றே, யப்படியுள்ளசிவன்பிறர்போலவவிச்சையானிகழுமவ்வவிச்சை, மெய்ப்பரவிச்சையானசித்தொன்றுய்விடுதலொப்படைதல்வேறன்றே. (௯௯)

ஜீவன்றன்னுருவா

மேவும்பலதொழிறன்னிடையாலேவிளையாடும்
யாவுந்தன்னுருவாகிநிகழ்ந்தாவிவன்முத்த
ஞவன்பண்டவனுகாமையின்முத்தனுமாகான். (௯௪)

-தார்த்தமுறைக்கும்

ாயம்.

யேனும்பொருளேயதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதுந்,
றாயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
ாயையென்றும்அவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கிஞெ
யகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே.

ஷ்ஷ பிரகதாரணியவுபநிடதத்தில்
மைத்திரேயபிராமணுர்த்தமுறைக்கும் அத்தியாயம்.

வேதநூல்மிருதிபுராணமத்துவிதமெய்ம்மையேவிளம்பமெய்
ார்க்கஞ், சாதியாநிற்கத்தத்துவஞானத்தவருமிப்பொருளை
யசார, வாதியாஞ்சிவஞராயணஞனிங்கறைந்தும் அபேதமாயிருக்க, வாதியாமொருவர்க்கிதையஞதரித்தன்மாயையினு
டயவல்லபமே. (௧௪)

ஷ்ஷ கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிடதங்களின்
அர்த்தமுறைத்த அத்தியாயம்.

யபேருலகில்வினைப்பயனுகர்ந்தங்கதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாகின்றனாசீவசங்கரரென்றிடத்தகுவா
ராயுமாறறவேயுண்பவன்சீவனூட்டுவான்சிவனிவர்தமக்கிங்
ாயபேதந்தானுபாதியால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும். (௬)

கூர்மபுராணம் இந்திரத்துய்ம்மன் முத்திபெற்ற
தியாயம்.

ஆங்கவன்றானுந்துயிலுணவருந்தலரும்பெறற் குமரர்மேலாச, கோங்கெழில்கவற்றிச்சுணங்குபூத்தலர்ந்தகுவிமுலைமகரின்புறுத, லீங்கிவைமுதலயாவையும்நீத்திட்டியானெனதெபவைநீக்கி, யோங்குசீவான்மாவினைப்பரமான்மாத்தன்னொம்பிறிதறவொடுக்கி. (௫உ)

ஷ்ஷ சாங்கியயோகமுறைத்த
அத்தியாயம்.

தியமாகியொன்றாய்வியாபியாய்நிறைந்துநின்ற
தமாய்ப்பரமமாகிச்சுயம்பிரகாசமாகித்
துவங்கடந்துநின்றபுருடஞங்காரந்தன்னே [வோதும்.()
ாத்துத்தான்வேறென்றெண்ணுன்கருததன்யானென்ன
தியமாகுமான்மாவேகமாய்நிகழ்ந்துமாயா
தியாயளப்பில்பேதமாமுறுபேதஞ்சாற்றில்
த்தநீர்க்குடங்கடோறுந்தோன்றிடுமதியம்போல
த்திடுமுபாதிதன்னற்பற்பலவுருவந்தோன்றும். (௧௭)
லாற்பிரமமொன்றேநித்தியம்அலகைத்தேரிற்
துறத்தோன்றும்நீரிற்பிரபஞ்சமருண்டுதோன்றுங்
றுமனத்தர்நியபிரபஞ்சம்பிரமம்வேறென்
துவர்ஒக்கநோக்கும்யோகியர்ஒன்றாய்க்காண்பர். (உ௫)

திருவாசகம்

மேபெறுந்திருவெய்திற்றிலேன்
நாமொழிந்துசிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினும்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவமாக்கும்,பேதமில்லதோர்கற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே, சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட, பேதங்கெடுத்தருள்செய்பெருமை, உயிருண்கின்றஎம்மானே, சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட அத்தன் அருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

திருமந்திரம் மகாவாக்கியம்.

நீயதுவானாயெனநின்றபேருரை
யாயதுநானானேனென்னச்சமைந்தறச்
சேயசிவமாக்குஞ்சீர்நந்திபேரருள்
ஆயதுவாயனந்தானந்தியாகுமே. (௧)

உயிர்பரமாகவுயர்பரசிவன்

திரியினுஞ்சீராம்பராபரனென்ன
வுரியவுரையற்றவோமயமாமே. (௨)

ஷ்ஷ தத்துவமசிவாக்கியம்.

ஆகியஅச்சோயந்தேவதத்தனிடத்
தாகியவிட்டுவிடாதஇலக்கணைத்
தாருபசாந்தமேதொந்தத்தசியென்ப
வாகியசீவன்பரன்சிவனாமே. (௩)

தொம்பதந்தற்பதஞ்சொல்லும்அசிபதம்
நம்பியமுத்துரியத்துமேனடவே
யும்பதமுப்பதமாகுமுயிர்பரன்
செம்பொருளானசிவமெனலாமே. (௪)

முத்திபேதம் கருமநிவாரணம்.

ஓதியமுத்தியடைவேயுயிர்பர
பேதமிலச்சிவமெய்துந்துரியமோ
டாதிசொரூபச்சொரூபத்ததாகவே
பேதமிலாநிருவாணம்பிறந்ததே. (௧)

சீவனெனச்சிவனென்னவேறில்லை
சீவனாசிவனாரையறிகிலர்
சீவனார்சிவனையறிந்தபின்
சீவனார்சிவனாயிட்டிருப்பரே. (௩)

ஷ்ஷ அநுக்கிரகம்.

அவன்றானகவிடமேழுமொன்றாகி
இவன்றானெனநின்றெளியினுமல்லன்
சிவன்றான்பலபலசீவனுமாகி
நவின்றானுலகுறுநம்பனுமாமே. (௮)

ஷ்ஷ பலவிடங்களில்.

சாயுச்சியம்சிவமாதல், திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனாமே, சிவனேசிவஞானியாதலால், குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி,

சிவோகமேசேர்தலால், தானவனாகி, மாசற்றஎன்னைச்சிவமாக்கி, தானேதனக்குத்தலைவனுமாமே, தாமேசிவமானதன்மைதலைப்பட, சேருஞ்சிவமாஞரைம்மலந்தீர்ந்தவர்.

"ஈமதன்பரும் அவர்குருவாகிய சிவகுருமைந்தரும் சிவபெருமானை (தம்பாற்கற்பிதமாய ஜகஜீவபரங்களிலொன்றென) நிஷேதித்துத்தாமேமெய்ப்பொருளென்றுகொண்டு வாழ்கின்றவர்கள்" எனறுகூறினர். இதில் இவருடையவிபரீதத்தையும்

சுருதியுக்தி அநுபவங்களுடையவுண்மையையுங்காட்டிவோம்.
ம்மிடத்தில், ஜகஜீவபரம்கற்பிதமென்று அத்துவிதிகள்சொல்
லுவதாய்ச் சொன்னாரேயன்றி, அவனிடத்திற்கற்பிதமென்று
ம் உன்னிடத்திற்கற்பிதமென்றும்சொல்வதையெடுத்துச்சொ
ன்னாரில்லை. வேதாந்தசாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவர்களை ம
ருட்டவொன்றை மாத்திரஞ் சொல்லி ஏய்க்கப்பார்க்கின்றார்.
ஜகஜீவபரங்கள், தன்மையில் தம்பால்கற்பிதமென்பது மூண்
மையே; முன்னிலையில், உன்பால்கற்பிதமென்பது மூண்மை
யே; படர்க்கையில் அவன்பால்கற்பிதமென்பது மூண்மையே.
தன்மைக்குத்தன்மையாகவும் முன்னிலைக்கு முன்னிலையாக
வும் படர்க்கைக்குப் படர்க்கையாகவுங்கூறி, இம்மூன்றையுங்
கூடக்கற்பனைப்படுத்தி, இம்மூன்றுக்குமதீதமான பரம்பொரு
ளின்கண் ஜகஜீவபரங்கள் கற்பிதமெனபதுமூண்மையேயாம்.
தம்பால ஜகஜீவபரங்கள் கற்பிதமென்றுசொனனால் தாமெ
ன்றசொல்லுக்கு மனிதனென்றுபொருள்கொண்டு, மனிதனி
டத்திலே, பரம், அதாவது ஈஸ்வரன்கற்பிதமென்று அத்துவி
தமதம்சொல்லுகிறதாக்கும்; அத்துவிதமதமிவ்வளவு ஆபாச
முள்ளதாலென ஜனங்கள்அம்மதத்தை வெறுக்கட்டுமென்கி
ற எண்ணத்தோடெழுதினாரென்றாவது கொள்ளவேண்டும்; வி
சாரணையின்மையினால் தெரியாதெழுதினாரென்றாவது கொள்
ளவேண்டும்: தம்பால் ஜகஜீவபரமூனறுங்கற்பனையென்பதில்
தான் என்றசொல்லுக்குப் பொருளெதுவாகக் கொண்டார்?
ஜீவனென்றுகொள்வதற்கு நியாயமில்லை; ஜீவனைக்கற்பிதமெ
ன்று வரைந்தமையானெனக. பரத்தையுங் கற்பிதமென்று
ரைத்துவிட்டமையால் ஈஸ்வரனும் தானென்றசொல்லுக்குப்
பொருளல்ல. ஈஸ்வரனும் ஜீவனுமல்லவென்றதனால்பரம்மம்
அல்லது அதன்பரியாய நாமமானசிவன், அல்லது ஆன்மாவாம்.
இவ்விடத்தில் ஆன்மாவென்றது ப்ரம்மம் அல்லது சிவனும்.
சிவனுக்கு ஆன்மாவெனனுஞ்சொல் உண்டென்பதற்குப்பிர
மாணம் வருமாறு,—

சூதசங்கிதை பிரமகீதையில் ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தை
யுரைக்கும அத்தியாயம.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ்சிவனேதிகழ்வான்யாதுக்கு
மூன்மாத்திரமும்வேறில்லைமுற்றுமவனேமொழிவுற்ற
நன்மாத்திரமாஆன்மாவெனறுரைக்குநாமத்தினையுடையான்
றன்மாத்திரமேயாகியஅத்தனமையானசங்கரன்றான். (௨)

நான் என்றசொல்லுக்குப் பொருள்ஜீவனாயிருக்கச் சிவனெ
ன்றெங்ஙனங் கூறற்பாலதென்னின் ஜீவன் வாயிலாகச் சிவ
னென்று பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஜீவனென்பது பிரதிபி
ம்பப்பொருள்; சிவன் பிம்பப்பொருள். பிரதிபிம்பப்பொருளு
க்குப்பிம்பப்பொருள்தான் உண்மைப்பொருள். இரண்டுமே
தனித்தனியுண்மைப்பொருளென்றுகொண்டாலென்னையென்
னின் அப்போது சிவனும் கண்டப்பொருள்; ஜீவனுங்கண்ட
ப்பொருளாகும். இவர்மதப்படி சிவனும் அகண்டப்பொரு
ள்; ஜீவான்மாவும் அகண்டப்பொருள். ஒருஅகண்டப்பொரு
ளினிடத்து மற்றொருஅகண்டபொருளே யிருத்தல் அமை
யாதென்னின் ஒருஅகண்ட பரிபூரணசிவனிடத்துப் பலகோ
டி அகண்டபரிபூரண ஜீவான்மப்பொருள் பந்தத்திலாவது
முத்தியிலாவது இருத்தல் எங்ஙனமாகும்? இரண்டுசத்துப்பொ
ருள் ஒருஇடத்தில் இருத்தல் கூடாது. அங்ஙனமாகச் சத்தா
ன ஒரு சிவனிடத்துப்பலகோடி ஆன்மசத்துப்பொருள்களிரு
த்தல் எப்படிக்கூடும்? சத்துப்போலிப்பொருளாயின் எத்தனை
கோடியானாலும் குற்றமில்லை. ஆதலால் வேதமுதலிய சகலக
லைகளும் சிவனைச்சத்துப்பொருளாகவும் ஜகஜீவபரங்களை ச்ச
த்துப்போலிப்பொருளாகவுங் கூறுகின்றன. இதற்குச் சுருதிமு
தலியபிரமாணங்களை முன்னரே நன்குவிளக்கிக்காட்டினும். சக
லஜீவர்களும் ஒருசிவனிடத்திலிருந்தாலும் சிவனும் சத்து,ஜீவர்
களும் சத்தென்று கூறப்பொருந்தாமையானும் ஆராய்ச்சியில்சி
வனேசத்துப்பொருளாக்முடிதலானும்முத்தியில் ஜீவர்களெல்
லாம்சிவனிடத்து லயப்பட்டுச் சிவனாய் விளங்குதலானும் அஞ்
ஞானதசையில் நானென்னுஞ்சொல்லுப்பொருள்ஜீவனேயாயி
டினும் ஞானதசையிலசிவனேபொருளாமென்க. சிவனேபொ
ருளாதலால் அதன்கண் மற்றச்சகஜீவபரங்கள் கற்பிதமென்ப
திலயாதொருஆக்ஷேபமுமில்லை. நிற்க;

"அன்றியுமிவர் சங்கராசாரியார் சிவனடியாராதலிழுக்கும்
விவகாரத்திலவரடியவராதல் சாலுமெனின், அவ்விவகாரம் அ
வர்க்குமிச்சையாகலின், அவரடியவராதலு மிச்சையாயொழி
யும். இம்மிச்சையடியார், அல்லது பொய்யடியாரைச் சிவாக
சியம் எடுத்துப்புகழ்வது பொய்யேயாம்" என்றொன்றுகூறி
னார். முன்சொன்னகாரணத்தினால் சங்கராசாரியர் சிவனடியா
தலிழுக்காகாது; சிறக்குமென்றறிந்திடுக. விவகாரத்தில் அவர
டியவராம் என்றுகூறி, விவகாரம் பொய்யாதலால் அவரடியவ
ராதலும் பொய்யென்கிறாரன்றோ? இதுசுத்தபைத்தியம். பொ
ய்யையுபயோகிக்கும் இடமிதுவென்றும், மெய்யையுபயோகி
க்குமிடமிதுவென்றும், இதுபொய், இதுமெய்யென்று ஆராய்
வதற்குமுன்னர், ஆராய்கின்றவர் எப்படிப்பட்டவர், ஆராயப்
பட்டவர் எப்படிப்பட்டவர், ஆராயப்பட்டபொருள் எப்படிப்
பட்டது என்றும் அறியாது, 'வல்லசட்டிலக்க வகைக்க' வெ
ன்பவர்க்கிணையாகின்றனர். இதைச்சற்று உவமானவாயிலாக
விளக்கி அதன்பேரிலுவமேயத்தைக்கூறுவாம். சொப்பனத்தி
ல், "சாத்தன் என்பவன, கயிற்றின்கண் அரவைக்கண்டுபின்
தெளிந்து பாம்புபொய்யென்றறிந்தான்" என்றுவைத்துக்சொ
ள்வோம். சொப்பனாவஸ்தையில் அரவுபொய்; சாத்தன்மெய்
அரவை மெய்யென்று கூறினால் எவருமொப்பார்· இனியுண்
மையில் அரவுதோற்றுதற்கிடமான கயிறுபொய்யா, மெய்யா
என்றவிடத்து, சொப்பனத்திற்றோன்றுங் கயிறாதலால் பொ
ய்யென்றேசொல்லவேணடும். சொப்பனத்தில்சாத்தன், கயிற்
றினிடத்து, அரவையுண்மையென அறியுங்கால் அறிகிறசா
த்தன் ஒன்று அதிஷ்டானமான கயிறுஒன்று, ஆரோபமான
அரவுஒன்று ஆகமுப் பொருள்களிருக்கின்றன. அரவுபொய்
யென்பது சொப்பனத்திலேயேதீர்மானம். கயிற்றையும் அவ்
வாறு பொய்யென்றுசொல்லமுடியாது- கயிறுபொய்யெனில்
அதையறிகிறசாத்தனும் பொய்யாதல்வேண்டும். பொய்யானா
லும் கயிறு சாத்தன் பொய்க்கும். அரவு பொய்க்கும் வித்தியா
சமிருக்கிறது. சொப்பனாவஸ்தையில் அரவைப் பொய்யென்
றால் சரியென்று ஒத்துககொள்வார்களேயல்லாமல் கயிற்றை
யும் சாத்தனையும் பொய்யென்றால் ஒத்துக்கொளளமாட்டார்
கள். உண்மையில் சொப்பனமும் சொப்பனசாத்தனும் சொப்ப
ன கயிறும் பொய்யேயன்றிமெய்யல்ல. சொப்பனாவஸ்தையை
பொய்யென்றுகொள்ளாது மெய்யென்று கொள்ளும்போது.
சாத்தன், கயிறுமெய் அரவுபொய்: சொப்பனம் பொய்யென்ப
து சாக்கிராவஸ்தையைநோக்க. சாக்கிரத்தை நோக்காவிடத்
மெய்யாகவேதான் தோன்றும் சொப்பனக்கயிற்றின்கண்தோ
ன்றும் அரவுபொய்யானபோது சொப்பனமலடிமலடிமகனும்
சொப்பன ஆகாயதாமரையும் பொய்யென்றுசொல்லக்கேட்பா
னேன்? இனிச்சாக்கிரத்தில் மலடிமகனும் ஆகாயதாமரையும்
சுத்தபொய்· கயிற்றின்கண் அரவோ மருண்டபோதுபொய்·
கயிறும் அதைக்கண்டசாத்தனும் மெய்யாகின்றார்கள். இப்ப
டியே கயிறுஸ்தானத்தில் உலகும் சாத்தன்ஸ்தானத்தில் ஜீவ
னுமாம். சொப்பனாவஸ்தையில் கயிறும் சாத்தனும் உண்மை
யானாலும் சாக்கிராவஸ்தையை நோக்க எப்படிபொய்யாமோ,
அப்படியே சாக்கிராவஸ்தையில் சாக்கிரவுலகும் ஜீவனுமுண்
மையானாலும் துரியசிவாவஸ்தையில் பொய்யேயாம். துரியசிவ
னைநோக்காவிடத்து ஜகஜீவபரங்களானமுப்பொருள்களுமுண்
மைதான். இம்முப்பொருள்களும் சிருஷ்டிகாலத்தில் துரியசி

வனிடத்திலிருந்து தோன்றி லயகாலம் வரையிலிருந்து லய காலத்தில் தோன்றியமுறையே லயமாகின்றன. இம்மூன்று ங்காரியப்பொருள்கள் துரியசிவன் காரணப்பொருள். காரணப்பொருள் முக்காலத்துமுள்ள பொருளாகலின் சத்தே. காரியப்பொருள் ஓர்காலப்பொருளாகலின சத்துப்போலியாம். காரியப்பொருள் முற்றும்சத்துமன்று; முற்றும அசத்துமன்று. சத்தானால் துரியசிவனைப்போல் முக்காலத்துமிருத்தல் வேண்டும். அசத்தானால்வான்மலர் வந்தியா புத்திரனைபபோலில்லாதிருத்தல்வேண்டும். சதசத்தெனின் ஒன்றுக்கொன்றுவிரோதமான இலக்கணமுள்ளபொருளிருத்தல் அரிது. அதுபற்றி ஜகஜீவபரங்களைச்சதசத் விலக்ஷண அநிர்வசனீயமென்றுசொலவது தகுதியாம். இந்த ஜகஜ்ஜீவபரங்களை வானமலர் வந்தியாபுத்திரனைப்போல்சொல்வது குற்றமாதலால் அசத்தென்று சொல்லப்படாது. அனதுபற்றியே வியாவகாரிகசத்தென்று கூறப்படுகின்றது. சங்கராசாரியரை த துரியசிவனென்று கொள்ளாமல் உருத்திர மூர்த்தியினவதாரமென்று கொள்ளுகின்றமையால் மேற்சொல்லியபடி ஜகஜ்ஜீவபரங்களுக்குச்சொலலும் இலக்கணத்தைச்சங்கராசாரியர்க்குங் கூறுவது தகுதியாம். ஜகஜ்ஜீவபரங்கள் துரியசிவனைநோக்க வியாவகாரிக சத்தியமாதலால் சங்கராசாரியரையும் வியாவகாரிகசத்தியமெனறே சொல்வதில் யாதொரு பாதகமுமில்லை. துரியசிவனைப்போல் ஜகஜ்ஜீவபரங்களையும்பாரமார்த்திகசத்தாய்க்கொண்டால் அப்போது சங்கராசாரியரையும் பரமார்த்திகசத்தாய்க்கொள்ளலாம். அப்படிக் கொள்வதால் சேரிடும் கணக்கற்ற ஆக்ஷேபங்கள் இதுவரையில செய்திருப்பதாலும் சுருதி யுக்தி அனுபவங்கட்கு மாறாயிருப்பதாலும் அவ்வாறு சொல்லப்படவில்லையென்பதாம். 'இம்பிரமையடியார் அல்லது பொய்யடியாரை [illegible] வாக்கியம் [illegible] வது பொய்யேயாம்' என்றுகூறியதிலுள்ள குற்றங்களையுஞ்சொல்லுகின்றோம். ஸ்வரூபமாய துரிய சிவமொன்றேமுக்காலத்துமுள்ள சத்துப்பொருளென்றும் மற்றப்பொருளெலலாம் சத்துப்போலிப்பொருளென்றும் கூறி, சத்துப் போலிப் பொருளையெல்லாம் சத்துப்பொருளென்றுசொல்லும் துவிதமதங்களை நிராகரணஞ்செய்யவே வரைந்திட்டோமென்னில் அவ்விதிப்பதாகச்சிவாக்கியங்கூறுவதாலும், அநிர்வசனீயத் துவிதங்களைக சொல்லுவதாலும அது பொருளைப்பொருளாகச் சொல்லும துவேயன்றிப் பொருளல்லாததைப் பொருளாகச் சொல்லுமதல்லவாதலாலும் சங்கராசாரியரைப் புகழ்ந்தேயிருக்கின்றமையாலும் அன்றோ அவர் துவைத்துவித [illegible] தையே உண்மையென்றுசொல்வதாலும் இவருடைய சொல்லேயவரைப் பொய்யாயினமை காண்க. சங்கராசாரியரை உருத்திராவதாரமென்று யாம் கூறுகின்றோம் இவர். அவரைப்பொய்யடியாரென்கிறார். யாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறார். சொல்லுகின்ற இவர்யார்? இவரிதயவாதரும் [illegible] கள். இவர்களெங்கிருக்கிறார்கள்? துரியசிவசூரசத்திலிருப்பதாய்ச் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார். துரிய சிவன் முக்காலத்துமுள்ள சத்துப்பொருள்; அன்றி எங்கும் நீக்கமின்றி யிருக்கும்பரிபூரணப்பொருள். இக்கப்பரிபூரண துரியசிவப்பொருளிலவ்வாற துமாக்கள் சத்துப்பொருளாயிருக்கின்றனரா? அவருமபரிபூரணப்பொருள், இவர [illegible] தனித்தனி பரிபூரணப் பொருள்கள். ஒரு சத்துப்பொருளினிடத்து மற்றொருசத்துப்பொருளிருத்தல் அமையாதென்றால் பலகோடிசத்துப்பொருள்களிருக்கின்றனவென்று கூறுவது பொருந்தாது. பொருந்தாவிடில் அசத்தென்றுசொல்லவேண்டின் அசத்தென்பது இல்லையென்று பொருள்படுதலால் மலடிமகன் வானமலர்போல் இல்லாமற் போதல் வேண்டும். லோகளிருந்து சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களை அநுபவிக்கக் காண்கின்றோம். சதசத்தெனின் மேற்படி இருவித தோஷங்களும் வந்துபொருந்தும். அன்றி விரோதமான இரு இலக்கணம் ஒருபொருளுக்குக் கூறுதல் கூடாது. பின்னைப் போம்வழியாதெனின் சதசத் விலக்ஷண அநிர்வசனீயமென்றே கொள்ளற்பாலதாம். இதனால் சீவர்களைச் சத்தெனச்சொல்லப்படாதென்றேற்படுகின்றது. சங்கராசாரியரைப்பொய்யடியாரென்கிற இவர், தமதிலக்கணத்தையும்இவருடையசொல்லைக்கேட்பவருடைய இலக்கணத்தையும் கவனித்தாரா? ஆராய்ச்சிசெய்தாரா? கவனித்து ஆராய்ச்சிசெய்திருந்தால் சங்கராசாரியரைப்பொய்யடியாரென்று சொல்லத்துணியமாட்டார். சாக்கிராவஸ்தையை நோக்கச் சொப்பனாவஸ்தை சத்துமல்ல; அசத்துமல்ல; சதசத்துமல்ல: அநிர்வசனீயமேயாம், அப்படியே துரிய சிவனைநோக்கச் சகசீவஈஸ்வரர்கள் சத்துமல்ல: அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, அநிர்வசனீயமேயாம். இந்த லக்ஷணத்தெரியாது அத்வைதிகள் ஜகஜீவபரங்களைப்பொய்யென்று கொள்வதாகப் பிரமித்துத்தமொழிப் பேசுகின்றார். துரியசிவனைநோக்க ஜகசீவஈஸ்வரர்கள் கற்பனையென்றும் பொய்யென்றும் சொல்வதற்குப்பொருள் அநிர்வசனீயமாம். தம்பால் ஜகசீவபரங்கள் கற்பிதமென்றுசொல்வதற்குப் பொருள் துரியசிவனிடத்தில ஜகசீவபரங்கள் அநிர்வசனீயம் என்பதாம்.

சங்கராசாரியரைப்பொய்யென்று கொணடவர், ஜீவர்களையும் அவ்வாறலலவோ கொள்ளவேணடும். கேட்பவரும் சொலலுகிறவருமான ஜீவர்களையுந் துரியசிவனைப்போல் சத்தாகவைத்து, சங்கராசாரியரைமாத்திரம் அசத்தாகக்கொள்ளுவதென்னே? ஒருஜாதியிலக்கணமபெற்ற இருவரிலொருவரை ஒரு இலக்கணமுள்ளவராகவும், மற்றவரை அதற்கு மறுதலையான இலக்கணமுள்ளவராகவும கூறுதல் என்றன்றோ. இது எப்படியிருக்கின்றதென்னில் சாத்தன், கொற்றன், பூதன் ஆன மூன்று மனிதரில், சாத்தன் கொற்றனை நோக்கி, 'பூதனன மனிதன்' என்றுசொல்வதுபோலிருக்கின்றது. சாத்தனும் மனிதன்தான்; கொற்றனுமமனிதன்தான்; பூதனும மனிதன்தான். இம்மூவரில் ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி, இன்னொருவனைக் காட்டி, 'இவன் மனிதனல்லன்' என்றால் கேட்பவனும்சொலலுகிறவனும மனிதனலலவோ! இம்மூவரில் சாத்தனுடைய புத்தி கூர்மைக்கும இப்பிரதிவாதியின் கூர்மைக்கும வித்தியாசமிருப்பதாய் எமக்குத்தோற்றவில்லை. பூதனாவது ஈஸ்வராம்சமான சங்கராசாரியரைப்பொய் (அசத்து) என்று சொலலுவதே தவறு, அதோடு கேட்போரையும் சொல்வோரையும் துரியசிவனைபபோல் மெய் [சத்து] என்றுகொணடது பெருந்தவறு.

இனி நூலின் பேரும் விஷயத்தைக்கவனிப்போம். 'உருமற்ற [ஏகமாகிய] [illegible]த்தோடு இரண்டாவது பொருளில்லை. அது பொய்யாகிய மாயையிற்பிரதிபலித்தலும அந்தப்பிரதிபலனமே [illegible] யாங்கனம்' என்று ஒரு கேள்வி கேட்கிறார். பிரமம ஏகமாயிருப்பதோடு பரிபூரணமாயிருப்பதால இரண்டாவது பொருளில்லையென்பது வாஸ்தவமே. அது பொய்யாகிய மாயையிற்பிரதிபலித்ததெப்படியென்று கேட்கிறாரன்றோ? மாயையை வான்மலர்போல் பொய்யென்று கருதுகின்றார். அது கூடாது. அநிர்வசனீயமென்றறிந்தால் இங்ஙனம் ஆக்ஷேபஞ்செய்யமாட்டார். மேலும் பிரதிபலித்ததென்பது அத்துவிதிகளுடைய சித்தாந்தமன்று. பூர்வபக்ஷமாய்ச்சொல்லப்படுகின்றது. அத்துவிதிகள் பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தம் சொலவது பிம்பத்தைப்போல் பிரதிபிம்பம சத்தலலவென்பது வரையில் மாத்திரம்: முற்றுமன்று. இந்தவிஷயத்தைப்ப

ற்றி "ஓர் நண்பர்" என்பவர் 1888ஆம் அக்டோபர்மீ 31உ ப்ரம்மவித்யாவில் இவருக்கு விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். காட்டி ஐம்பது மாசங்களுக்கு மேலாயும் பின்னும் 'சொன்னதையே சொல்லும் கிளிப்பிள்ளை' என்பதற்கிணங்கப் பேசுகின்றார். மெய்யென்று சொன்னவரிருந்தாலன்றோ மெய்யாயிடுதல் யாங்ஙனமென்கிற கேள்வி கேட்கலாம். அப்படிச்சொன்னவருமில்லை; இவர் கேள்வி கேட்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை. வேதமுதலியகலைகளில் பரிணாமவாதம், பிம்பப்ரதிபிம்பவாதம், காரியகாரணவாதம், விவர்த்தவாதம், அம்ஸாம்ஸிகவாதமுதலிய பலஸித்தாந்தங்கள் கூறுவதுண்டு. அவற்றிலெந்தஸித்தாந்தம் எதற்காக எதுவரையில் சொல்லப்படுகிறதென்றுணரவேண்டும். அது தெரியாமல் அத்துவிதிகள் பூர்வபக்ஷமாய்ச் சொல்லிப் பின் தாங்களே கண்டிக்கும் பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்களைச் ஸித்தாந்தமென்று நம்மீது ஆக்ஷேபிப்பது ஆழமறியாமல் காலைவைப்பதற்கிணையாமென்க. 'இவ்வசம்பாவித நிலையிற் கேட்கப்படும் பொய்ச்சிவனாகிய அவதாரமாகிய சங்கராசாரியரையும் எப்படியோ ஒருசத்பதாரக்கொள்வது' என்று பேசுகின்றார். சத்து இன்னது அசத்து இன்னதென்று தெரியாதவரையில் இவரெழுதுவதெல்லாம் மணற்சோற்றிற் கல்லாராய்வது போலத்தான். பொருளைப்பொருளாகவும் பொருளல்லவற்றைப்பொருளல்லனவாகவும் கொள்ளும் நுட்பவிவேகம் இவர்க்கு வாராதவரையில் இவருடன் பேசுவது நிஷ்பிரசங்கமாமென்பதாக்கும். சிவனும் பொய்யாதலில்லை; சங்கராசாரியரும் பொய்யாதலில்லை யென்பதை முன்னமே எழுதினோம். 'இவ்வவித்தையும் பொய்ப்பொருள், அவ்வவித்தையிற் பிரதிபலனமாய்த் தோன்றிய ஜீவனும் பொய்ப்பொருளாகத் தட்டில்லை. ஈசுவரசிவனுக்கிஷ்டானமில்லாது சித்தாந்தத்திற் கூடாதெனச் சொல்லப்படுகிறது' என்கிறார். பொய்க்கும் மெய்க்கும் விலக்ஷணமான அவித்தை, ஜீவர்களைப் பொய்ப்பொருளென்று சொல்வது சரியன்று. 'ப்ரமம் மாயையிலும் கூடஸ்தன அவித்தையிலும் தோய்ந்தருளும் இவரது சித்தாந்தஞானமாம்' என்று பேசுகின்றார். இது உண்மைதான். அதுயாதெனில்? வேதமுதலிய பதினான்கு வித்தைகளுடைய ஸித்தாந்தமுமிதுதான்.

இவரது சங்கராசாரியர் சிவகுருநம்பிக்குமாரராக ஆரியாம்பாளது கர்ப்பமாகிப் பரிசமுற்றுப் பிறந்தாராதலால் இவரைச்சிவரென்று கூறுவதிலும் இவர் பிறந்த பின்னவர் உலகில் பல துன்பங்களிலழுந்தி மெத்தத்துன்பு வருந்தினார்' என்றுங்கூறினார். இந்ததோஷம் சிவனடியாராய் வருவதிலுமுண்டாமென்றும் உண்மையில் அவதாரத்திற்குத் துன்பமில்லையென்றும் காட்டினோம். ஜீவர்களாய்ப் பிறந்து வைராக்கியவுபாதிகள் பெற்ற ஆரூட ஞானிகளுக்கே ஜனனமரண துன்பமில்லையென்னின் இயற்கையாகவே ஞானவடிவாய் விளங்கும் உருத்திரமூர்த்திக்கும் அவரவதாரத்திற்கும் இல்லையென்று நாம் கூறவேண்டுமோ? இவர், தமிழிலச்சிட்டிருக்கும் 'சங்கரவிஜயம்' என்னும் புத்தகம்இரண்டாமத்தியாயத்தைச்சற்று வாசிப்பாரானால் இவர்க்கிதுவிஷயமாய்த்தோன்றிய ஆக்ஷேபங்களொழிந்து போம். 'தூரியமூர்த்திக்குப்பிறப்பில்லையென்று அனேக ப்ரமாணங்கள் காட்டி, இத்தியாதி பிரபல பிரமாணங்களுக்கு விரோதமாக இத்தூரியமூர்த்தியினது அவதாரமாயுள்ளவர் சங்கராசாரியரென்று கூற இவரால்முடியாது' என்றதிலுள்ள ஆபாசத்தையுஞ்சிறிது சொல்லலாம். முடியுமென்றிவர்க்குக்கூறியதார்? தாமே இல்லாததைச்சொல்லிக்கொண்டு, அதைச்சாதிக்க இவரால் முடியாதென்று பேசுவதென்ன? தூரியசிவனுக்கவதாரஞ்சொல்ல அத்துவிதிகளாலுமாகாது; அவர்கள் சொல்லவுமில்லை; சொல்லவுமாட்டார்கள். இந்தச்சோமசுந்தரநாயகரோ, தூரியசிவன் சிவனடியாராய் மானிடவுருவந்தாங்கி வந்தார்; அல்லது வருவார் என்கிறார். இது அவராலாவது இன்னுமெவராலாவது சாதிக்க ஆகாது. சாதிக்கவரினோ அதை மறுக்க அத்துவிதிகளாலாகும். தூரியமூர்த்திக்குப்பிறப்பில்லையென்று பிரபலபிரமாணங்கள் காட்டினதாய்ச்சொல்லுகிறாரன்றோ; அந்தப்பிரமாணங்களையெல்லாம் பிரமாணமாக சைவஅத்துவிதிகள் கொண்டமையால் அவர்கள் தூரியசிவனுக்குப்பிறப்பாவது அடியாராய் வருதலென்பதாவது சொல்லுகின்றார்களில்லை. இவரோ அதற்குமாறாகப் பேசிப் பிரமாணங்களை அவமதிக்கின்றவர். 'எந்தவகையாலும் சங்கராசாரியர் சிவாவதாரமாயினதில்லையென யாம் பிரசங்கித்துத்தீர்த்தோம்' என்பதற்குப்பதிலாவது சிவாவதாரமென்பதில் சிவன் என்னுஞ்சொல்லுக்குத் தூரியசிவனென்று நாமவாராயினை அது தவறென்று அவரோடுகூட யாமும் பிரசங்கித்து, அவ்வாறு சொல்பவரை அவருக்குத்துணையாய் நின்று நாமும் தூஷிகாரணஞ்செய்கின்றோம். ஆகோரு, இவர், தூரியசிவனை, சிவனடியாராய் வந்தார், வருவாரென்று சொல்வதையும் பலமாய்த்தூஷிகாரணஞ்செய்கின்றோம். சிவனென்னுஞ்சொல்லுக்கு உருத்திரனென்றுபொருள் கொள்ளுங்கால் அதை வேதவாக்யமும் யுக்தியும் அனுபவங்களால் முன்பு ஸ்தாபனஞ்செய்ததுபோதாமல் இன்னும் பலமாய் ஸ்தாபனஞ்செய்து பிரசங்கிக்கின்றோம். மேல் 'யாம் சங்கராசாரியர் சிவனென்று சாதித்ததையும் நமதன்பர் அவர் சிவாவதாரமென்று கூறியதையும் பார்த்து மாயாவாதிகள் கலங்காவண்ணம் அன்னோர் கொள்ளும் சங்கையைப் போக்கி, எப்படியாவது சங்கராசாரியரைச் சிவனாயாக்கிக் காத்துக்கொள்வாராக' என வொரு முடிவுகட்டினார். சங்கராசாரியர் சிவனென்று சாதித்ததையே ஆழத்திலகிற்காமையால் வெகு இலேசாய் எடுத்தெறிவிட்டோம். அன்றி உருத்திராவதாரமென்று கூறித்தூறுகனவியாயமும் செய்துவிட்டோம். மாயாபாதானவாதரென மாயாவாதிகள் கலங்க மற்றொருமுறை இங்ஙனம் வாய்மை சாவணனமவேண்டியவுபாயங்களையுஞ்சொரிந்தோம். பலவகையிலும் சங்கராசாரியர் உருத்திராவதாரமென்று சொல்லிக்காத்துக்கொள்ளவும் செய்தோம். இனிதூரியசிவனை சிவனடியாராய் வந்தார், அல்லது வருவாரென்பதைக்காத்துக் கொள்ளவேண்டியது சோமசுந்தரநாயகர் கடனேயாமென்க.

நிற்க; இனியொரு விசதைவரைகின்றார். அதைக்கண்டால் இவர் இவ்வளவு நியாயஸ்தராவென நினைப்பார்கள். பாடி

த்துவொருவன், எவ்வளவு நீதியில்லாதவனானாலும் நாலு பேரிருக்கும் சபையில் வாய்திறந்து பேசப்புறப்படின் நீதி வழுவாமற் பேசுவான். அந்தமாதிரி நீதியுமிந்தச் சோமசுந்தரநாயகரிடமிருப்பதாய்ப் புலப்படவில்லை. இவர், சங்கராசாரியாருடைய மகிமைதெரியவேண்டினோர், மாத்வர்செய்துள்ள வாயுஸ்துதத்தைப்பார்க்கக்கடவர்'' என்று கூறியது தான் விந்தையெனப்படுவது. அத்வைதிகளுக்கு நேர்விரோதிகள் த்வைதிகள். அது அந்தச்சொல்லினாலேயேவிளங்கும். யாராயினும்சரி, தங்கள் தங்களினத்துக்குரிய நூல்களைத் தங்கள் தங்கள் இனத்தார்செய்வது முறையேயாமன்றி, அன்னியர் அதிலும்விரோதிகள், அதிலும் நேர்விரோதிகள் செய்வது முறையன்றாம். சங்கராசாரியர் சரித்திரத்தை அவர்மாணாக்கரும் அவரினத்தாரும் அவர்மதஸ்தரும் செய்வது முறையாகுமேயன்றி அத்வைதமதத்திற்குற்றங்கூறும் விரோதமதஸ்தரான த்வைதிகள் செய்வது முறையன்று; நியாயமுமன்று. திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரம சைவர்களால் எழுதப்பட்டதைச் சைவர்கள் கொள்வார்களேயன்றி வைணவர்களா லெழுதப்பட்டதைக் கொள்வார்களா? சீகாழித்தலத்தில் சம்பந்தசுவாமிகள் திருமங்கையாழ்வாரிடத்தில் வாதஞ்செய்து தோல்வியடைந்ததாக வைணவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கின்றார்களே அதைமெய்யென்று சைவர்கள் கொள்வார்களா? திருவள்ளுவநாயனார் இயற்றிய திருக்குறளுக்குச் சமணசித்தாந்தப் பொருளை, நாயனாரைச்சமணரென்று கொண்டு, அத்திருக்குறளுக்குச் சமணமதபக்ஷமாக வுரையியற்றினரே. அதை ஆரியர்கள் உண்மையென்று கொள்வார்களா? கொள்ளார்களென்னின், மாத்வர், தங்களுடைய மாத்வமதத்தைப்பற்றியெழுதிக்கொண்ட நூலில் சங்கராசாரியரைப் பற்றி விரோதமாக எழுதிக்கொண்டால் அதை எங்ஙனங்கொள்வது. த்வைதமதஸ்தரான மாத்வர், சங்கராசாரியருடைய சரித்திரத்தை மதத்துவேஷத்தால மாறுபடுத்திக் கற்பனையாக எழுதித்தங்களுக்குள்ளாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று நாங்கள் வியப்படைகிறோம். அதுஇச் சோமசுந்தரநாயகருக்குப் பாலும் பழமும் சாப்பிட்டது போலிருக்கிறதாகும். சங்கராசாரியருடைய மாணாக்கரும் அவர்வழியின்வந்தோரும் அவர்மதஸ்தரும் எழுதிய (நாம 20-வது சஞ்சிகையிற்காட்டியவாறு) பல சரித்திரங்களும் மகிமையாகாமற்போனமைக்கும விரோதிகள் த்வேஷபுத்தியாலெழுதிவைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருசரித்திரம மகிமையாய்விளங்குவதற்கும காரணம இந்தச்சோமசுந்தரநாயகரிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கும ஸ்ரீசங்கரமதத்துவேஷமேயன்றிவேறியாதுகூறலாம்! சங்கராசாரியாருடைய மதஸ்தர் பலர்செய்த [அச்சிட்டிருக்கும்] பலவிதசரித்திரங்களில் விளங்காதமகிமை, விரோதியானவொருவர் இரகசியமாய் எழுதியநூலில் விளங்குமென்றெழுதுவது நியாயந்தானோ? கல்ல எழுத்துநடையிலிருக்ககோணவெழுத்துக் குறைக்கே போகின்றதே. வேதாகம புராணேதிகாச முதலிய கலைகட்கும் யுக்தி அனுபவங்கட்கும்பொருந்த அத்வைதமார்க்கத்திலிவ்வளவு த்வேஷமும் பொறாமையும் வந்ததற்குக்காரணம் பலநூல்களிற்கூறப்படுகிறது.

சூதசங்கிதையில்
பிரமகீதை ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தை
யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

தத்தமாலானபௌத்தவாதிபர்தாந்தங்களிற்றுங்கடர்க்கங்கள், கத்திடாநிற்குமபரிசெலாஞ்சுருதிமிருதிகள்கருதியதழிக்கும், சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவுதொல்பிறவியிற்சுழல்வார், சித்தமானதுபோயிவற்றிலேகாதல செய்யுமுன்செய்ததீவினையால். (௬)

காதலாறறத்தங்கடவுளாருளால்காலபாகத்தினால் அறத்தால், போதராதவினால்வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர்புகன்றஅவ்வடைவே, வேதவாதத்தை மேவுநல்வினையால்விருப்பினாலன்றிமேவினருஞ், சாதலானதுவும்பிறத்தலுமில்லாத்தறபதந்தன்னைமேயசாவார். (௭)

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
றூன்கருதுதலசதுரன்றுதன்கையில்
தேன்கமழ்திரளையைச்சிந்திச்சந்தியாக்
கூன்கையிலவிழுந்துளிகொண்டதன்மையே. (௮)

பொருள்கொண்டமறைநின்றுபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதிகொண்டுகதியா
யருள்கொண்டபரவின்பமடைகின்றஅவர்போல்
இருள்கொண்டுபொருள்கண்டஅவரானதியிவரார். (௯)

கேனோபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

பரமாத்துவிதஞானிமேயபரதேவதைதானவனேயித்திரமாமுதலியானிங்குச்செப்புமபொருள்செய்வினையாலும், உரமாந்தீசிகௌதமனுமுண்டாஞ்சாபவுரையாலுங், கரபாலனுடானெஞ்சதனிற்காதல்செய்யாதொருகாலும். (௰)

நிற்க; ஷியாத்வர் எழுதியவாயுஸ்துதத்தில் சங்கராசாரியருடையசரித்திரமாத்திரமகிமையா? மற்றப்படி அதிலுள்ள எல்லாவிஷயங்களுமகிமையா? எல்லாவிஷயங்களுமகிமையென்னின அந்நூல் விஷ்ணுவேபரத்துவனென்றும் சிவன்பரத்துவமல்லவென்றும வாயுவைப்பார்க்கிலும கருடனைப்பார்க்கிலும சிவன்குறைந்தவனென்றும் சிவாகமங்கள் மோகசாஸ்திரமென்றும் கூறுகின்றதே. அது இவர்க்குப்பிரமாணந்தானோ? பிரமாணமென்னின் சிவன்பரமென்றும விஷ்ணுபசுவென்றும் சிவாகமங்கள் மோக்ஷநூலென்றுங் கூறுமிவருடைய சித்தாந்தத்துக்கு மோசம்வருமே. வந்தாலும்வரட்டும; சங்கராசாரியருக்கு மாத்திரமமகிமைகுறைந்தாற்போதுமென்பரோ! அங்ஙனமாயின், தன்மூக்குப்போனாலும் போகட்டும; அண்டைவீட்டுக்காரனுக்கு அபசகுனம வந்தாற்போதுமென்று தன்மூக்கையறுத்துக்கொண்டு உதிரப்பிரவாகத்தோடு அபசகுனமாய் அண்டைவீட்டுக்காரனுக்கு எதிர்வருவோனுக்கிவர்சற்றுந் தோற்றவல்லராம். அங்ஙனமன்று; சங்கராசாரியர்சரித்திரமாத்திரம் மகிமையென்பாராயின ஏனப்படி? இவரது சித்தாந்தசைவத்துக்கு விரோதமானவைகளை மாத்திரம எடுத்துக்கொண்டு, சங்கராசாரியர் விஷயமாக எழுதியவற்றைத்தள்ளினாலென்ன? எதிரிகளுக்குப் பிரதிகூலமாகவும் இவர்க்கனுகூலமாகவுமுள்ளவிஷயத்தை யிவர் பிரமாணமாக எடுத்தால், எதிரிகள் தமக்கனுகூலமாகவும் இவர்க்குப் பிரதிகூலமாகவுமுள்ள விஷயத்தை யெதிரிகள்

எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். பிரமாணமாக எடுத்தால் முற்று மெடுக்கவேண்டும். தள்ளினால் முற்றுந்தள்ள வேண்டும். அதைவிட்டு ஆதரித்தாலும் அவசரத்தாலும் துவேஷத்தாலும் பின்வரும் யோசனையின்றி அதைப்பிரமாணமாக எடுத்துக்காட்டினார். உடனே தமக்குவருங் கஷ்டத்தை யெண்ணினாரில்லை. மாத்வர் எழுதிய சங்கராசாரியாசரித்திரத்தைப்பிரமாணமாகக்கொண்டு, அதில்மகிமை விளங்குமென்று சொன்னதில கொஞ்சம் இராஜதந்திரமிருக்கின்றது. அந்தத்தந்திரத்தை யனுசரித்துத தான் அதைப்பிரமாணமாகக்கொண்டார். இவர்க்கு வைணவமதத்தவரிலொருபகுதியாரான மாத்வரும் விரோதிகள்தான்; அத்வைதமதஸ்தரும் விரோதிகள்தான். இருவரும் விரோதிகளாயினும் தற்காலம் அத்வைதிகளைவிரோதிக்குஞ்சமயமாதலால மாத்வரோடு சேர்ந்துகொண்டு, "தமக்குவிரோதமான பலவிஷயங்களிருந்தாலும் இருக்கட்டும், இந்தச்சமயத்தில் அத்வைதிகளைத் தூஷிப்பதற்கேற்றதாயிருக்கின்றதே" யென்றுகருதி, மாத்வருடைய வாயுஸ்தவத்தை மற்றப்பிரமாணங்களைவிட வுத்கிருஷ்ட பிரமாணமாகக்காட்டவந்தார். திருவள்ளுவநாயனாரும் ராஜதந்திரத்தைச்சொல்லும்போது,

தன்துணையின் றாற்பகையிரண்டாற்றானொருவன்
இன்துணையாக்கொள்கவற்றி னொன்று

பரிமேலழகருரை

தனக்குதவுதுணையோவெனின் இல்லை; வலிசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு; அங்ஙனமாய்நின்றவழி ஒருவனாகிய தான், அப்பகையிரண்டனுள் பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனியதுணையாகச் செய்துகொள்கவென்பதாம்.

நாயனார்கூறியபடி தற்காலத்துக்குப் பொருந்தியதொன்றைத்துணையாகக்கொண்டார். இவரையின்னொரு கேள்வி கேட்கின்றோம். இவர்க்கு ஷ்டி வாயுஸ்தவமென்னும் வியாகிரந்தகர்த்தரான நாராயண பண்டிதாசாரியரெழுதிய ஷ்டி வாயுஸ்தவமாத்திரம் பிரமாணமா? அவரின்னும் ஏதேனும் எழுதியிருந்தால் அவைகளும் பிரமாணமா? இதுதவிர மற்ற மாத்துவாசாரியர்கள் எழுதிய நூல்களெல்லாம பிரமாணமா? அவைகளெல்லாம் பிரமாணமென்னில அவற்றில அத்துவிதிகளுக்கு எவ்வளவுபாகம் விரோதமாமோ, அவ்வளவுபாகமிவா மதத்துக்கும் விரோதமாமே.

சிலமாசங்களின் முன்மகாமதியருடைய மதத்தின் முதற்புத்தகமான கொறான் என்பதை வடதேசத்திலோர் பண்டிதர் மொழிபெயர்த்தசிட்டத்தைமகமதியரெதிர்த்துக்கொள்ளாமல அதையொருவரும் வாங்கப்படாதெனக் கூக்குரலிட்டசங்கதி பத்திரிகைகளை வாசிப்பவரறிந்திருப்பர். தாயுமானவர் பாடலுக்கு வேறுமதஸ்தர் உரைசெய்ததொன்றும் அதுதவறென்றும் வேறுமதஸ்தர் உரைசெய்வது கூடாதென்றும் விகடதூதன்பத்திரிகையில் சிலகாலத்துமுன் அரக்கோணவாசி யெழுதியதும் அறிந்தவர் அறிந்திருப்பர். சைவசிகாமணியான சேக்கிழார் செய்ததையால ன்றோ திருத்தொண்டர்புராணம் மணம்பெற்றுச் சைவர்கைகளில் கௌரவமாய்நின்றுலாவுகின்றது! சைவமதவிரோதியான வைணவராலியற்றப்படின் அவ்வாறு மணம்பெற்றுலாவுமா? அதிலும்திருத்தொண்டர்புராணத்துக்குச்சுத்தமாறாய் அதிலுந்தொண்டர்களை யிகழ்ந்துசெய்யப்படின் அதுசைவர்களால் அநுசரிக்கப்படுமா? திருஞானசமபந்தசுவாமிகள், திருமங்கையாழ்வாரிடத்தில் வாதஞ்செய்துதோல்வியடைந்ததாக, வைணவர்கள், தங்கள்குருபரம்பரையில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்களே. அதுபிரமாணமாகச் சைவர் அங்கீகரிக்கின்றனரா? அதையிவர் அநுசரித்துப் பிரமாணமாகக்கொள்வாரா! கொள்ளாரெனின் மாத்வர்நூலைமாத்திரம் பிரமாணமாகக் காட்டியது நன்றாமோ? தமக்கானுலொன்றும் பிறர்க்கானுலொன்றுமா? "மாமியாருடைத்தால் மண்பானை, மருமகளுடைத்தால் பொன்பானையா?" ஐயோபாவம்! இப்படிப்பட்ட குமார்க்கத்திலிந்தச்சூளைவாசியேன்போகவேண்டும்? திருத்தொண்டர்புராணத்தைப்பார்த்தால் சம்பந்தசுவாமிகளுடைய மகிமை விளங்குமென்பதற்குப்பதிலாக, வைணவருடைய நூலைப்பார்த்தால விளங்குமென்றுகூறினால் இவர்க்கு எவ்வளவு வருத்தமுண்டாகும்! இவருடையவருத்தத்தில நூற்றிலொருபங்காவது "வாயுஸ்தவத்தில் சங்கராசாரியருடையமகிமை விளங்கும்" என்றுரைப்பதால் பிறர்க்குண்டாகாதா? இவர்க்குமாத்திரந்தானா? பிறர்க்கு அபிமானமிராதா? துன்பமென்பது எல்லாவுயிர்களுக்கும் பொதுவன்றோ? இவர்க்குமாத்திரம் துன்பம் எட்டிக்காயுமவேப்பங்காயும், பிறர்க்கெல்லாம் முக்கனியும் பாலுங்கற்கண்டுமோ? இனியேனும்

"அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்"

என்னுந் திருக்குறளின்பொருளையுய்த்துணர்ந்து, இவ்விதமானபாபக் கைங்கரியங்களைப் பேசாதிருப்பாராகவென வற்புறுத்திக்கூறுகின்றோம்.

'இராமலிங்கஸ்வாமிகள் விபூதியணிந்த அடையாளமென்பது சர்வஸம்மதம்... சங்கராசாரியார் அவதாரமென்று பிரசித்தமில்லாமல் மாத்திரமே... மதம்மணம்பெறாமல் என்னும் ... விடையருளாது:—உருத்திரவுருத்திக்கு அடையாளமென்று பிரமபிரமாணங்களாயுள்ள ... காட்டுவோமாகவின் ... மதம் மணம் பெற்றமைகாண்க. இதன்மேல் விரக்கிறக்கூருகின்றார். ... விரிகதானும் பொருந்தான். விரிந்ததனாலுக விரியும்? உண்மை விரியுமா? இன்மைவிரியாது என்று பார்க்கவேண்டும். விரிப்பது பெரிய காரியமல்ல. உண்மையை விரிப்பதே பெரியகாரியம். இன்மையை விரித்தாலென்னப்பயனாம். இவருடைய விரிவெல்லாம் உண்மையல்லாமற்போகின்றதால் அதனாலது இன்மையாய்ப்போவதால் அதுபிரயோசனமில்லாமற்போகின்றது. இனியும் இன்மையைவிரியாமல் நாம் உண்மையை விரித்து இன்மையை இன்மையாக்கவிருக்கின்றோம். 'விரிக்கிற்பெருகுமென்பதற்கு நாம் சொல்லுக்குஞ்சுருக்கமாம்—இவருடைய நியில் 'சங்கராசாரியர் தான் அத்வைதத்தென்று ஸ்தாபிப்பது மதன்பருக்குத்தலைச்சமையான பெருமையாயிருப்பதறிந்து அடங்கிவாழ்வாராக' எனப்பேசினார். இன்மையையுல

மையாகஸ்தாபிப்பதற்குத் தலைச்சுமையேயன்றி உண்மையை உண்மையாகஸ்தாபிப்பதற்குத்தலைச்சுமையில்லை; வெகுஇலேசுதான். நீதிஸ்தலங்களில் பொய்ச்சாக்ஷி கூறுவோர்க்குத்தான் தலைச்சுமை: அவர்கள் மனம், என்றும் திடுக்குத்திடுக்கென்றடித்துக்கொண்டிருக்கும். மெய்ச்சாக்ஷி சொல்வோர்க்கு அப்படியில்லை. அவர்கள் மனமெப்போதுங் குதூகலமாகவேயிருக்கும். அவ்வண்ணமே நாம் சுருதி ஸ்மிருதி புராண இதிகாசாகமங்கட்கு விரோதமின்றி, அவற்றினுக்குக்கட்டுப்பட்டு வரம்புமீறாமல் அடங்கிப்பேசுகின்றோமாகலின்நமக்கு எக்காலத்தும் பயமில்லை. நாம் பதில்சொல்வதும் வெகு இலேசுதான்.

'கலியில சிவன் நாலு சிஷ்யர்களோடு சங்கராசாரியராகப் பிறக்கப்போகிறானென்று ஒரு வசனமிருப்பதாக மாயாவாதிகள் கூறுவதுண்டு. அதனையினி நமதன்பர் தேடிக்கொண்டு வரலாம்' என்கிறார். அவ்வாறு மாயாவாதிகள் சொல்வதில்லை. அத்துவிதிகளே சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறுசிலரகஸ்யமே சொல்லுகிறதென்று இருபதாவது பத்திரிகையில் வரைந்தாம். அல்லவென்று சொல்பவர்களே மாயாவாதிகள். அவரிலிந்தச்சூளை வாசியுமொரு மாயாவாதிதான். முடிவில 'அவர் தேடிக்கொண்டுவரும எவ்விதப்பிரமாணங்களையும யாம் விசாரித்துக்கொள்ளச்சித்தமாயெதிர்பார்த்திருக்கிறோம்' என்று கூறி நிறுத்திவிட்டார். இவருடைய விசாரிப்புபயனற்ற விசாரிப்பாயிருப்பதால்அவைத்துகள் தூள்தூளாகவுமமூலைக்கொன்றாகவும்பறந்துபோகச்செய்ய விழிப்போடுத்தத்திலும வெகு சித்தமாய் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

சங்கராசாரியரது மகிமை தெரியவேண்டினோர் அத்துவிதத்திற்கு நேர்மாறான துவைதமத சித்தாந்தி மாத்துவாசாரியரற்றிய வாயுஸ்துதியைப்பார்க்கக்கடவர் என்று கட்டளையிடுமிவர், சிவனது மகிமை தெரியவேண்டின் அம்மாத்துவர் செய்த நூலினும் சிவமத விரோதிகளான முடிச்சூர் அப்பாவுமுதலியார் ஏகாங்கியார் முதலியவர் இயற்றிய நூல்களிலும் கண்டுகொள்ள வொருவர் இவர்க்குக்கட்டளையிடின் அப்படியே பார்த்து மகிழ்வாரா? மகிழாரன்றோ? இங்ஙனமே மற்றவர்க்குமிருக்குமென்றிவருக்கேன் தோன்றப்படாது?

இந்தச்சோமசுந்தரநாயகர்க்கு அத்துவிதமதத்தில்எவ்வளவு துவேஷமும் அருவெறுப்பும் உண்டாய் அம்மதத்தைத்தூஷித்துத் துராக்ஷேபங்கள் செய்தாரோ அவ்வளவுக்கும் அம்மதத்தின் நுட்பமான ஆர்த்தங்களெல்லாம் வெளிப்பட்டு அது சிறப்புற்றோங்குகின்றது. இந்த நாயக்கர் துராக்ஷேபஞ்செய்யாவிடின் இவ்வளவு நியாயங்கள் வெளிப்படா. இதனைப்பேர் எழும்பி இவ்வளவு பேசமாட்டார்கள். தருமர் முதலிய பாண்டவர், எல்லாராலுமிவ்வளவு நன்குமதிக்கப்படுவது அவர்களுக்கு அநியாயஞ்செய்த திரியோதனாதிகளாலே தான். சோ. நாயகர் தூஷிக்கிறார், துராக்ஷேபஞ்செய்கிறாரென்றவரை அனேகர் குற்றங்கூறுகின்றார்கள். அது சரியன்று; உண்மையில் அவரோ அத்துவிதமதத்தின்பெருமையை விளக்கினவரென்றுசொல்லவேண்டும். அவர் முன்பு அத்துவிதியாயிருந்து ஸ்ரீசங்கராசாரியரையும் புகழ்ந்து துதித்திருக்கிறார். அவர்க்கு ஏதோ இடையில்சில துர்க்கருமங்கள் வந்து அதன் வலியில்அகப்பட்டுக்கொண்டு அம்மதத்தையும் அம்மதப்பிரவர்த்தகரையும் தூஷிக்கும் சுபாவத்திலிறங்கினார். இனியாவது கொஞ்சம் கல்வினைவந்து கூடுமானால் அவ்வாறு தூஷிப்பது குற்றமென்றுபட்டுக்குற்றத்தினின்று மீளுவார். இல்லையேல் அவருடைய ஜன்மம் பயனில்லாப்பாவஜன்மமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ஓர் இந்து.

அரக்கோணவாசியார் அந்தணர்விளக்க மறுப்பின்மேல் மறுப்பு.

(௪௫௪-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இந்தயுகத்தில் பிராமணனும் பிராமணஸ்திரீயுங்கூடிப்பிறந்தவர்களே பிராமணராவரென்று கூறுமிவரது துணிவையிவரே துணித்துவிட்டுப், பூர்வயுகத்தில் க்ஷேத்திரம் பிரதானமன்று எனத் துணிந்து கூறியதனால், இவருக்கொரு நஷ்டமுமுண்டாயினதில்லையன்றோ? அதனாலிவர் க்ஷேத்திர முக்கியதைத்தியஜித்ததுபோல், பீஜோத்கிருஷ்டத்தையுந்தியஜித்துப், பிராமணத்வ சித்திக்குத்தவமே காரணமெனக்கொண்டாலிவருக்கொருதோஷமுமுண்டாகாதெனபது எமதுகருத்து என்று எமக்கு அறிவுபுகட்டப்புகுந்தார். அங்ஙனமறிவுபுகட்டப்புகுமுன், அதனைச்சற்றுக்கூர்ந்து யோஜித்திருந்தால், அவருக்கு நன்மையாயிருந்திருக்கும், அவ்வாறின்றி வெளிவந்ததேயெமதிறகுக்கு வீண்வேலை வைத்தாராயிற்று. என்னெனில், பூர்வயுகங்களில் க்ஷேத்திரம் பிரதானமன்று, பீஜமேபிரதானமென்று யாமேகூறினேம்? இந்தயுகத்தில் பிராமணனும் பிராமணமாதுங்கூடிப்பிறந்தவர்களே பிராமணராவரெனக்கூறியதும்எமதுசிற்றறிவுக்கெட்டியதுகொண்டோ? அற்றன்று, ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசங்களில் முழங்கப்படுவதனையே யன்றோ யாமேற்கோளாகவெடுத்தாண்டோம். நூலாராய்ச்சிக்கும இவருக்கும் வெகுதூரமாதலால், அவற்றையெமது கருத்தாகக்கொண்டு இடர்ப்பட்டார். அவ்வாறே க்ஷேத்திரமுக்கியதைத்தியஜித்ததும், பீஜோத்கிருஷ்டத்தைத் தழுவியதும் உண்மைநூல்களேயாம. யாமவற்றையே கடைப்பிடித்தொழுகுகின்றோம். அதுவே சான்றோர்துணிபும், சன்மார்க்கமுமாம். அதனைக்கைவிட்டு நமதன்பரது பயனற்றகருத்தையாம் ஏன் தழுவவேண்டும்? பிராமணத்வ சித்திக்குப்பூர்வ ஜன்ம தபோபலத்தையே நூல்கள் தழுவியபடி யாமுங்கைக்கொள்கின்றோம். ஆகாமியகாமம் மேல வரும்பிறப்புகளுக்கு வித்தாவதன்றிப், பிராரப்த கர்மத்தைப்போக்கும் வலிமையுடையதன்று. ஆதலாற்பிறப்பிலில்லாதபிராமணத்வம் செயற்கையாலுண்டாமென்பது, பெரிதும பேதைமையாமெனக. இவர் தம்மை பிரம, விஷ்ணு, ருத்திராதிதேமாகிய நிஷ்களசிவமாகக்கருதியும் மக்கட்கிரங்கி நூதனவேதமளிக்கப் பூவுலகில் அவதாரஞ்செய்தாராகவும் மயங்கினார்போலும். அன்றேல், 'எமது கருத்து' என்று துணிந்துகூறார். இனி அவ்வாறு மயங்காது, வேதவேதாங்காதி உண்மைநூல்களின் கருத்தைத்தழுவி நடந்தால், நமதன்பருக்கு மிகுதியும் நன்மையுண்டாமெனபதில் யாதுந்தடையில்லையாதலால யாங்கூறியதைத்தழுவிநடந்துசுகிக்கும் வழிநாடுவாராக.

'நமது பிரதிவாதியார் வியாசர் விஷ்ணுவினவதாரமென்று பூஷித்தார். அதனால் வியாசர்க்குப்பிறப்பினாலாயதோஷமுண்டாதலும், தவத்தினாலாய பிராமணத்வம் வருதலும் மறுக்கப்படமாட்டா. வியாசர் பூர்ணாவதாரமாகப் பிறந்தமையால், அவர் பிறக்கும்போதே பிராமணரென்றுவாசித்தார். அவ்வியாசருக்கு மூலபுருஷராயிவராங்கீகரித்த விஷ்ணுவோ க்ஷத்திரியர். அவர் தவத்தினாற் பிராமணராயினாரென்பதே இனியமையும். இனியாமொன்று கூறுகின்றோம். துரோணபுத்திரராகிய அசுவத்தாமர், வருகிற துவாபரயுகத்தில் வியாசராகப் பிறக்கப்போகிறாரென்று பாரதம் கூறுகின்றது. அன்றியும் பல வியாசர்கள் நூல்களிற் கேட்கப்படுகின்றார்கள்' என்று கூறினார். பிறப்பினாலாய தோஷமின்னதென்று விளக்கினாரில்லை. தவத்தினாலாய பிராமணத்வமென்றமையால், பிறப்பினாலாய தோஷம் சூத்திரத்வமெனக்கொள்ளப்படுகின்றது. எல்லாருஞ்சூத்திரத்வதோஷத்தையெய்திப் பிறப்பதற்கு, எல்லாருஞ்செய்த ஒத்தகர்மம்யாது எனக்கடாயினார்க்கு இவரளிக்கும் விடை

யாது? பிறப்பினால் சூத்ரத்வதோஷமுண்டு என்றாரே. அத்தோஷத்வமில்லாத பிறப்புமுண்டென உண்மைநூல்கள்கூறுவதற்கென்செய்வார்? போகநுகர்ச்சியிற் பலிதப்பட்டிருக்கும் பூர்வகர்மம், பிறப்புவிஷயத்தில் யாவருக்குமொத்திருக்குமென்பதுசாவாபத்தமென்க. தோஷத்தோடுபிறந்த தேகமும்ஒருபோதும் பரிசுத்தமாகாதென்க. நன்மை தீமையாகா தீமைநன்மையாகாவாதலாலென்க. வியாசர் சூத்திரராகப்பிறந்திருந்தால், அவர் ஒருபோதும் பிராமணராகாது எப்போதும் சூத்திரராகவேயிருப்பார். அவர் தோஷசம்பந்தமாகிய சூத்திரசரீரத்தோடுபிறவாது,தோஷரஹிதமாய்ச்சிறந்தபிராமணத்திருமேனிகொண்டே பிறந்தாரென்று விளக்குதற்கே, அவர் பூணூலோடுபிறந்தாரென்றுகூறினோம். அதை மறுக்கவகையறியாது வியாசர்க்கு 'மூலபுருஷராகிய விஷ்ணு க்ஷத்திரிய' ரென்று கூறியொழிந்தார். இதனாலிவருக்கென்னலாபம்கிடைத்ததோ தெரியவில்லை. என்னெனில், எமக்கும் அரக்கோணவாசியாருக்கும்நேர்ந்தவாதம் பூலோகத்துட்பெறப்பட்ட மக்கட்டொகுதியுட்போந்த வருணபேதங்களைப்பற்றியேயன்றி, இதரவுலகவாசிகளைப்பற்றியன்று. விஷ்ணு க்ஷத்திரியரென்றதனால், இவ்வுலகமேயன்றி ஏனையவுலகங்களும் வருணபேதங்களையொப்பினவென்று, எமக்கு நினைப்பூட்டினாராயிற்று. இதனால் வருணாச்சிரமபேதம் அநாதியிலேயுண்டு, சமஸ்தலோகத்தாரும் அதனைக்கைக்கொள்ளவேண்டுமென்றவாறாயிற்று. தேவர்கள் கூடவர்ணாசிரம பேதங்களையொப்பிநடக்க, நமதன்பருக்குமட்டுமேது கசப்பாயினது அவரதுபூர்வஜன்மகர்மபலமேயாம்.பூர்வஜன்மத்தில் வியாசர் க்ஷத்திரியராயினுமாகுக. வைசியராயினுமாகுக. இச்ஜன்மத்தில் அவர் சூத்ரரா? பிராமணரா? என்பதே எமது வாதம். அவர் ஜாதிப்பிராமணரென்பது எமது தீர்மானம். அதனை மறுத்து அவர் கர்மப்பிராமணரென்று நாட்டுவது, அரக்கோணவாசியாரது மதம். சூத்திரனாகவேபிறந்த, சம்ஸ்காரத்தினால் துவிஜனாகி வேதமோதிவிப்பிரனாகி, ஞானமெய்திப்பிராமணனாகவேண்டுமென்பது நமதன்பரது தர்க்கவரம்பு. வியாசர் சமஸ்காரம்செய்யப்பெற்றாரென்பதற்காதாரமின்மையால் அவர் துவிஜராயினதில்லை, வேதமோதுவித்த ஆசிரியன் கேட்கப்படாமையால், விப்பிரராயினதில்லை. மேற்கூறியவையின்றி ஞானம்பெறினமையால், அவர் பிராமணராயினதுமில்லை என்று யாம் கூறுகின்றோம். அதனை மறுத்து வியாசர் கர்மத்தினால்பிராமணராயினதைச்சாதித்துக்கொள்ளட்டும் பார்ப்போம். அவர் பிராமணராதற்குரிய கர்மங்கள்செய்யப்பெறாமையும், பிராமணரெனக்கொள்ளப்பெறுதலும்நூற்றுணிபாதலால் அவர் பிறப்பதற்கு முன்னரே உபநயனாதி சம்ஸ்காரம்பெற்று, ஜன்மத்திலேயே பிராமணராகப்பிறந்த பெருந்தகையாரென்றே துணியப்படுதலால், அவர்க்குப்பிறப்பினாலாய தோஷஞ்சிறிதுமில்லையென்க. நமது அன்பர்கருத்தைத் தழுவினும்,விஷ்ணுக்ஷத்திரியரேயன்றிச்சூத்திரராகாமையால் அவரது பிரயாசம் வீண்பிரயாசமாயிற்றென்க. வியாசரது கர்மபிராமணதவத்தைச்சாதித்தற்கு விசுவாமித்திரர் க்ஷத்திரியராயிருந்து, தமது உடல் மாறுபடாமலே, தவத்தினாலேயே பிராமணராயினார்' ரென்பதைத்திருஷ்டாந்தங்காட்டினார். விசுவாமித்திரர்சூத்திரராய்ப்பிறவாமலேக்ஷத்திரியராய்ப்பிறந்ததற்குக்காரணம்விளக்காமற்போனார்.அவருமகரிஷிதமதுதபோமகிமையால், பிரமதேஜஸை ஆவாகனஞ்செய்திருந்த ஓர் விருட்சத்தை விசுவாமித்திரர் தாயார் அணைந்து, அதனாலே கருத்தரித்து விசுவாமித்திரரைப்பெற்றதாகஉண்மைநூல்கள்கூறுதலால், அவரும்வியாசரைப்போலவே பூஸ்பரிசமாகுமுன்பிராமணராயிருந்தாரென்பதேசத்தியமாதலால், நமதன்பரதுதிருஷ்டாந்தமெமக்குப்பெரும்பயன் விளைத்ததென்க.விசுவாமித்திரர் பிறப்பை விசாரியாமல்வெளிவந்ததேநமது தோழரதுவிபரீதவுணர்ச்சிக்கிடமாயிற்றென்க. வருகிற துவாபரயுகத்தில்அசுவத்தாமா வியாசராவாரென்றாரே. இஃதென்னபேதைமை. இவரதுயோசனையில்லாதவீண்கேழ்விகட்கெல்லாம் விடையளிக்க நேரிட்டதேயென்றுபெரிதும்வருந்துகின்றோம். சென்றதுவாபரயுகத்தில் பிறந்த வியாசரையேயன்றோ நமதன்பர் குறைகூறினார். அதனையேயன்றோ யாம் பலபடியாலும் பரிகரித்தோம். அதனைவிட்டு வருகிற துவாபரயுகத்தை யாம் கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இப்போது நேரிட்டது யாது? நமது அன்பர் தமது பட்சத்தை நிர்மூலப்படுத்திக்கொள்ளவே போலும் அசுவத்தாமர் சூத்திரரும்,க்ஷத்திரியருமாகாமல் பிராமணரென்றே பாரதாதிநூல்களில் கூறப்படுதலால் அவர் வருகிற துவாபரயுகத்திலும் ஜாதிப்பிராமணராகவே பிறப்பாரென்பது நிர்ப்பாதிதமாய்க்கொள்ளப்பெறுவதையுணராமல் அவரை எடுத்தாண்டது வியர்த்தமாயினமைகாண்க. இனி நமதன்பர் வருகிற கலியுகத்திலும் அரக்கோணவாசியாராகவே பிறந்து எம்மோடுவாதாட வருவதாகத்தீர்மானித்து அசுவத்தாமரை முன் ஆலிபாரம் போட்டுவைத்தார்போலும். அக்கலியில் யாம் பிறப்பெடுப்போமென்று நம்பிக்கையின்மையால் அதற்குமிப்பொழுதே விடையளித்தும் விட்டோம். இதனைக்கொண்டேயப்பொழுதுந்திருப்தியடைவாராக. பல வியாசர்கள் கேட்கப்படுகின்றாரென்றார். அவர்களெல்லாரும் ஜாதிப்பிராமணர்களென்றேயாந்துணிந்துகூறுகின்றோம். நமதன்பர் கேள்விப்ப

பல வியாசர்களுள் ஒருவராயினும் சூத்திரனுக்கும் சூத்திரப்பெண்ணுக்கும் பிறந்து கர்மத்தினாலே பிராம[illegible]ராயினாரென்பதறகுத்தக்க நூற்பிரமாணங்கிடைக்குமளவும் அதனை முற்றுமறந்துவிட்டிருப்பாராக. வியாசர் பிறப்பினாலேயேபிராமணரென்பதையும்(வியாச:கைவர்த்தகந்யாயாம்.) என்றகருதியாத்தமின்னதென்பதையும் பல பிரமாணங்களைக்கொண்டே நிரூபித்தோமாகையால், அவரைப்பிறப்பினாலேனகுலத்தார் என்று பிரசங்கித்தவரும்நமதன்பர்க்கே நிரயத்துன்பப்பிராப்தமாவதன்றி உண்மையைப்பிரகாசப்படுத்திச்சத்தியத்திலேயே நிலைநிற்குமெமக்காவது நமதன்பர் கருதியவண்ணம் ப்ரம்மஸ்ரீ சாஸ்திரியாரவர்களுக்காவது நிரயத்துன்பமென்பதுசொப்பனத்துமில்லையென்றேதுணிக. இதுவணைப்போதுங்கூறியதென்றுக்கோவெனில் நமதன்பர்பூர்வயுகங்களில் பீஜபிரதானங்கொண்டதுதவறெனவும் காக்கர்முதலாயினார்பிராமணனும்பிராமணமாதுங்கூடிப்பிறவாமையால்அவர்களிடம்ஜாதிப்பிராமணத்வமில்லையென்றும் அவ்வாறு யாங்கூறியது வேதாமதபட்சத்தையே நாசஞ்செய்துவிட்டதாகவுங்கூறி மகிழ்ந்தார். யாம் கூறியவையெல்லாம் நூற்பிரமாணவலிமைகொண்டாதலால்அது நமதன்பரது யுக்திப்பிரமாணத்தால் என்றுமே கடைப்பிடிக்கப்பட்டதில்லையெனத்தெருட்டிஅவரது மயக்கவுணர்ச்சியை மாற்றுதற்கேயாம்.

'கும்பத்திற்பிறந்ததையும்கரிக்குருவியினிடம்பிறந்ததையும் அயோனிஜத்வமாகக்கொண்டு இருடியற்கு மேன்மை கூறியதுந்தவறுடைத்து. இதரதுமதத்தைபொப்பின் கல்லிலே பிறக்குந்தேரைக்கும் வேர்வையிலே புழுக்கும் பேன் முதலியவைகளுக்கும் அயோனிஜத்வங்கூறமுந்துவரியரது சகோதரர்' என்று கூறினார். இதனையவரே சற்றுக்கூர்ந்து யோசித்திருந்தால் அவருக்கே யுண்மைவெளிப்பட்டிருக்கும்.அவ்வாறன்றி அவசரப்பட்டு வெளிவந்ததே எமக்கு வீண்வேலைவைத்தற்கு இடமாயிற்று. என்னெனில் கல்லிலே தேரை பிறப்பதும் வேர்வையிலே பேன் ஜனிப்பதுமியற்கையென்றுணராமையாம். அவை வேறுவகையாகப்பிறப்பதில்லை.மையேர்கைமுட்டை[illegible] லம்னைச்சகலஜீவர்களுக்குந் தோற்றுவாய் கூறியிருக்[illegible]ருணரார்போலும். அவை ஒன்றினொன்று மாறிப்பிறக்[illegible] பது சாஸ்திரசம்மதமாதல் அறியார் போலும். இயற்கைப் பிறப்புக்கும் இயற்கைக்கு மாறுபட்டதெய்வப்பிறப்புக்கும் பே தங்கண்டறியார் போலும். ஸ்ரீகாந்தன் [illegible] னிற்பிறந்தமையால் அவரது தெய்வத்தன்மை குறை இல்லையென்பதுங்கேட்டறியார் போலும். கூ

ரிணைப் பொருள்களினிடமாயும் மானிடர்பிறப்பதும்பாவதம மென நூற்பிரமாணங்காட்டிவெளிப்பட்டாலன்றி நமதன்பரது வாதம்மணம்பெருதெனக. மனிதர் பிறக்கவேண்டிய சுபாவ விதிக்குமாருகக் கடத்தினிடத்தும் பறவையினிடத்தும் பிறந்த சிறந்தபெருந்தகையாரைத் தெய்வத்தன்மையுடைய அயோனிஜாகளென்னுது பிறவென்கூறுவது? கும்ப... டம் பிறந்தவரையும் கர்க்குருவியினிடம் பிறந்தவரையும்என் னிணையிலடக்கிக்கூறுவது! அஃறிணையென்றே கூறவேண்டும். அங்ஙனங்கூறுதற்கு அப்பெருந்தகையாரது திருவுருவமும் அவரது பேரறிவுமிடந்தராது. உயர்திணையென்றற்கு அவர்களது உற்பத்தியில் தானஞ்சார்பாகாது. உயர்திணையில் அஃறிணை பிறவாது. அஃறிணையிலுயர்திணை பிறவாது. இருதிணையுமொருதிணையாகாது. அவர்களை இன்னதிணையிலடக்கக்கூறுவதென்று நமதன்பரே சொல்லட்டும். இருதிணை நால்வகைத் தோற்றங்கட்கும்ப்பாற்பட்டிருக்கும் அப்பெரியாரைத் தெய்வத்தன்மையுடையாரென யாங்கூறியது ஒருபோதுந் தவறுபடாதெனக. இனி யிதனைமறுத்தற்குத் தக்க யுக்திப்பிரமாணங்களைத் தேடநமதன்பாகவலைகொண்டுபுறப்படுவாரோபோலும்? அங்ஙனமாயின் அதனைத்துண்டு துண்டாகத்துணித்து வீழ்த்தி யெமது உண்மையை நிலைநிறுத்தும் வல்லமை எமக்குண்டென்பதைச்சற்று யோசித்து இனியேனும் வீண்வழக்குகளிற் றலையிடாது சுகிக்கும் வழி நாடுவாராக.

“இனி வசிட்டர் வேசிவயிற்றிற் பிறந்தாரென்று, வேதாகமபுராணங்களி லெங்காவது கூறியிருக்கின்றதா வென்றுகேட்டு, ஒருபாட்டைத் திட்டிமலைவித்தார். வச்சிரசூசிகோபநிஷத்தில், ‘‘பிராமண.நாமகோவா’’ என்று ஆசங்கித்து, விசாரிக்கும் பகுதியில், ‘‘கிமஜாதி’’ என்றுபிரவசனித்து,ஜாதியாபிராமணனென மறுத்தமையாலும், அங்ஙனமறுத்தவருங்கால ‘வசிஷ்ட:ஊர்வசீயாம’ என்றுபிரஸ்தாபித்து, வசிஷ்டர் ஊர்வசியினிடம்பிறந்ததை யொப்பினமையாலும், நமதன்பர் பிராமணன்பிறப்பிலுயர்ந்தானென்றதும உலகை வஞ்சித்ததாகவேமுடிந்தது. இந்த உபநிஷத்தையழிக்க இவர்தேடியபாட்டு வலியற்றதெனபதிலோராட்சேபனையுமில்லையென்று (தமமை நியாயாதிபதிஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொண்டு) தீர்மானஞ் சொல்லிமுடித்தார் எதிர்பட்சத்தைநோக்காது பொதுவில தீர்மானங்கூறியதுமட்டுந்தவறு. என்னை? வேதவாக்கியார்த்தவுண்மையையுணர்தல் உபப்பிரமணங்களின் சவிகொண்டன்றி ஒருபோது முடியாது. உண்மையுணர்தல் எளிமையாகாமை பற்றியே உலகத்தில் அளவிடப்படாத மதங்களுண்டாயிருக்கின்றன. ‘இதிஹாஸபுராணாப்யாம்வேதார்த்தமுபப்ரும்ஹயேத்’ என்ற உபநிஷத்தும் எமக்குச் சாட்சியாகின்றது. இதிஹாஸ, புராணாதிகளைக்கொண்டன்றிச் சுருதியார்த்த நிச்சயம்பண்ணுதல கூடாதென்று, பெரியோர்களும் கூறுகின்றார்கள். உபப்பிரமணங்கள் வேதத்தோடு முரணியவழி அப்பிரமாணத்வமெய்துமேயெனின், சத்தியமே; வேதத்தோடு முரணுதவழி சப்பிரமாணமேயாமே. அதுகொண்டே சகலபெரியோர்களும், ஸ்மிருதி, புராணாதி நூல்வலிமையாலேயே வேதாந்த நிரூபணஞ்செய்தினார்கள். யாமும் அப்பெரியாரைத்தழுவியே, ‘வசிஷ்ட:ஊர்வசியாம்’ என்று வச்சிரசூசிகோபநிஷத்தில் சுருங்கச்சொல்லியிருப்பதை விளக்க எழுந்ததாகிய ஓர் இராமாயணச்செய்யுளையெடுத்துக்காட்டினோம். அது நமதன்பரதுகருத்துக்கு விரோதமாயினதுபற்றியே, அதனைச் சுருதிவிரோதமெனக்கழித்தார். இதனால் நமதன்பரது கருத்தும் சுருதிக்கருத்தும் ஒன்றெனச்சாதிப்பதே அவரதுபேராசை போலும். வேதத்துக்கொத்தபடி அர்த்தம்பண்ணுமலதம் துசமயத்துக்கொத்தபடி அர்த்தம பண்ணிக்கொள்வதாலே அதுவு நிறைவேறியதுபோலும். யாங்காட்டியஇராமாயணச்செய்யுள் ஷைசுருதிவாக்கியத்தோடொத்திருத்தலை மதியஸ்தபுத்தியுடையார் கண்டுகளிப்பார்கள். இவர்க்கு மட்டுமலைவித்ததாகக்கண்டது இவருள்ள மலைவொழியா வியற்கையாளராயின் அதற்குயார்தானென்செய்யலாம். குருடன்கண்ணுக்கு ஒளியிருளாகக்காணப்படுதல் யார்குற்றம்; கண்குற்றமேயன்றி ஒளியின்குற்றமாகாதவாறுபோல,யாமிவரது உள்ளமலைவினைமாற்றுவதற்குக்காட்டிய செய்யுள், நமதன்பரது மையலொழியாவுள்ளத்துக்கு மலைவாகக்காணப்படின், அது அவரது உள்ளத்தின்குற்றமாகக் காணப்படுவதேயன்றி யாமெனசெய்வோம். இச்செய்யுளைக் கற்பனுவாக்கியமென்று கழித்தபண்டிதர், கம்பன்சொன்னதுதானே அன்றிவேறெந்த அசட்டுக்கவிராயன் குளறிவழிந்ததோவென்று இவருக்கேசந்தேகத்துக்கிடமாயிருக்கின்ற ‘முட்டிபுகும்பார்ப்பார்’ என்றுதொடங்கிய ஓர் மூதேவிச் செய்யுளைமேற்கோளாகக்கொண்டார்; இவர்பிரமாணங்கொண்ட முட்டிவாசகம் எந்தச்சுருதிவாக்கியத்தோடொத்திருக்கின்றது. இத்துடனேவிடாமல், வசிட்டர் ஊர்வசிக்குப் பிறந்தாரென்றுசாதிக்கப்புகுந்து, ‘பிரமற்குக் கூத்தியின்வயிற்றிற்பிறந்தவசிட்டனும்’ என்று கபிலன் கூறியதை எடுத்துக்கிறுக்கிவிடுத்து, இதுஎன்னவென்றார். அவ்வசனமோ கபிலன் தன்னையீனஜாதியானென்று உபநயனஸம்ஸ்காரஞ்செய்யச் சம்மதியாதபிராமணர்களை, வயிற்றெரிச்சலால் தூஷித்து மகிழ்ந்ததாகியவோர் குருட்டுச்சுவடியிலிருக்கின்றது. அதனை நமதன்பரும், அவரினத்தவருமேயன்றி வேறெருவரும் மேற்கோள்கொண்டிலர். அன்றியும் முன்னர்க்காட்டிப்போந்த வேதவாக்கொடு மாறுபட்டு நிற்கின்றது. இதனை ‘வசிஷ்ட:ஊர்வசியாம’ என்றவேதவாக்கியார்த்தமாய் விளங்குவதென்றார். மேற்கண்ட வேதவாக்கியம் வசிட்டர்ஊர்வசிக்குப்பிறந்தாரென்றுகூறியதேயன்றி வசிஷ்டர் பிரமனுக்குக் கூத்திவயிற்றிற்பிறந்தாரென்றுபொருள்கொள்ளஇடந்தராமையால்,கபிலன் கூறியதுவேதார்த்தமென்பது,பேதையர்கொள்கையேயாம்.யாம்காட்டியசெய்யுள், வசிட்டர் ஊர்வசிக்கு எவ்வாறு புத்திரராயினரென்பதைவிளக்குதலாலதுவே சுருதிசம்மதமென்பதுவல்லவோ? வாய்கேட்டுத்தெளிக. இந்த அபஸ்மாரவசனத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு பிராமணர்களைச் சூத்திரராக்க முயன்ற தோஷமேயன்றோ நமதன்பர் தமதுமரபினரையெல்லாம் புலையரென ஸ்தாபிக்கப்பட்டதூஉமெனக. இதனையுய்த்துணரப்பெற்ற அவரதுமரபினரேயவரைக் கைவிடப்பின்னிடையாரென்றுணர்க. நமதன்பர் இவ்வாறுபிரசங்கித்தூஉதவியாகநிற்பாரென்பது கருதியே சென்னையில ஆதிதிராவிடசபை ஏற்பட்டதூஉமெனக. இவ்வாக்கியமென்னவென்றார். கூட்டிப்பெருக்கிக் குப்பையிலொதுக்கப்படுவதென்று யாமறிந்தமட்டும் விடையளித்தோம். இன்னுஞ்சற்று வல்லமேலோரையடைந்துய்த்துணர்ந்துகொள்க. இனியேனும் இவ்வித வீண்வழக்குகளிற்றலைப்பட்டிடாப்படாதுசுகி

க்கும்வழி தேடுவாராக. நமதன்பர்காட்டிய சுருதியினுலே அவரது கருத்துப்போலவே வசிட்டர் ஊர்வசி கர்ப்பாசயத்தில் பத்துமாதங்கிடந்து புழுங்கிப்பிறந்தாரென்று பெறப்படாமையாலும், கபிலன் கருத்துப்போலப் பிரமனும் ஊர்வசியுங்கூடி வசிட்டனைப்பெற்றாரென்று கொள்வதற்கிடமின்மையானும், அவர் சுக்கிலிச்சு தோள் புணர்ந்தமையான் மெய்பெறப்படாமையாலும் அவற்றைவேறு நூற்பிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கவியலாதுபோயினமையாலும் யாம்காட்டிய 'ஒத்தவர்தம்மை' என்றுதொடங்கிய இராமாயணச்செய்யுள் அச்சுருதிவாக்கிய அர்த்தத்தை விளக்குகின்றமையாலும், அதுசான்றோர்கொள்கையாதலானும், யாம்கூறியதே சத்தியமெனத்தெளிக. ஒருக்கால் அவர் வேறுவசிட்டராயிருத்தலே நியதமென்றார். அதற்குப்பிரமாணங்காட்டாமையாலே, பிரமன்முகத்திற்பிறந்தவசிட்டரேயவரென்றுயாம்துணிந்துகூறுகின்றோம். நமதன்பரோ அதனைமறுக்குங்கடனுடையவர்.

இதனால் வசிட்டர் ஊர்வசிகருப்பாசயத்திற்கருப்பமாய்த்துப்பிறந்தாரில்லையென்றும் ஊர்வசிகாதல் காரணமாக வெளிப்பட்ட வருணவீரியத்தால், உடலங்கொண்டு, கும்பத்தினின்றும் ஜனித்த தெய்வீகப்பிறப்புடையாரென்றுங் கூறிய, எமதுபட்சம் சுருதிவிரோதமன்றெனவினிது சாதிக்கப்பட்டது காண்க. வைசிரஉபநிஷத்து, ஜாதியாபிராமணனென்று மறுத்தமையால், ஜாதிப்பிராமணனில்லையென மறுத்தார். ஜாதிப்பிராமணரில்லாதபட்சத்தில் ஜாதியாபிராமணனென்றுசுருதி ஆசங்கித்ததேனோ! இல்லாததை, உள்ளதுபோல ஆசங்கித்து அதனைமறுப்பது அறிவினர் செயலேயாம். ஜாதியாபிராமணனென்றுகூறிப் பின்னர் அதனை மறுத்தமையாலேயே ஜாதிப்பிராமணனுண்டென்பது, அச்சுருதிசம்மதமாதலைத்தருக்கநூல் வல்லார்பாற்கேட்டுணர்க. இதனாலே ஜாதிப்பிராமணரில்லையெனச் சாதிக்கப்புகுந்தநமதன்பரது பேராசை வீணாசையாயினமைகாண்க. அவர்காட்டியசுருதிவாயிலாகவே ஜாதிப்பிராமணத்துவ சித்திபினிதுபிரகாசித்தலால், அதனையன்றென்றுமறுப்பது நன்றன்றென்க. யாங்கூறியவெல்லாம் சுருதிசம்மதமாகவேவிளங்குதலசத்தியமாகலின் உலகைவஞ்சிக்கமுயன்றார் இவரென்றெணக்கல்விமான்கள்கண்டு கொள்வார்களென்பது.

'நமதன்பரது சித்தாந்தம் பிறப்பினுலுயர்தலே பிராமணரென்றுபோதித்தலால், அவர்கள் செய்கையினுற் பரதுஷ்டராயிருந்தாலும், அந்தத்துஷ்டர்களையே பூஜ்யராக வந்தேறு வினிபாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது' என்றுகூறிச் சோனுசோகம்போல நிந்தனைமொழிகளெங்களைவென்று பொழிந்து மகிழ்ந்தார். முதல் வருணத்துத்திப்பதும், அதனிற்கீழ்ப்பட்ட வருணத்திற்பிறப்பதும், பூர்வஜன்மகிருதமாயுள்ள நல்வினை, தீவினைகாரணமாகவேயென்பது சாஸ்திரசம்மதம். பூர்வகர்மவிசேஷத்தால பிராமணனாய்ப்பிறந்தானை பூர்வ கர்மவினைதால்சூத்திரனாய்ச் சனித்தவன்வணங்குதலுஞ்சாஸ்திர சம்மதமேயாம். அங்ஙனம்பணிந்தொழுகுதல் பூர்வஜன்ம கர்மமேன்மைதாழ்மைகளை நோக்கியேயாதலால், இப்பொழுதுசெய்யும்செய்கைகளைப்பற்றியாம்கவனிக்கவேண்டியதில்லை. அவைவருகிற ஜன்மமேன்மைதாழ்மைக்குவித்தாதன் மாத்திரைக்கேயன்பதிதலாலென்க.

'நஜாதேப்ராம்மணம்வமந்துப் கார்யாபுத்திகதஞ்சந
அவத்யஸ்லாவபூத! நாப்ராம்மணோஹ்யநலோபம:'
'யஸ்மிந்தகண்டயஜுப்ராப்தோகீர்ணப்படிசம்யதா
தயோதங்காரவத்புகாதம்விதயாதப்ராம்மணர்ஷபய'

என்றபாரதவசனத்தால் பிராமணன் ஹீனகர்மம் புரிந்தானாயினும், அவனது பிராமணத்துவம் போய்விடாதென்றுவிளங்குதலாலுங்கண்டுதெளிக. அவ்வாறே சூத்திரன் நற்கிரியை செய்தானாயினுமவனது, சூத்திரத்துவமவனைவிட்டொருபோதும் விலகுவதில்லையென்றுதெளிக. அந்தந்தயுகங்களிற்பிறக்கும் வஸ்துக்களுக்குப் பலம், நிறம், பெருமை முதலானவைகள் அந்தயுகத்திற்கேற்றதாக உண்டாகின்றன எ

இதனையுணர்ந்தே, சில தர்மசாஸ்திரிகளும், நாலுவருணத்தாரும், கலியுகமல்லாமையால தங்களாசாராதிகளில் வேறுபட்டிருப்பாராகளென்பது தோன்றுகிறது. அவர்கள் அவ்வாறு நடப்பது யுகமகிமையாதலால், அவர்களை நிந்தைகூறலாகாதென்பது நூலாசிரியர் துணிபு. பிராமணர்கள் தங்கள் அசௌசாதிகளிலாராயினும் அவர்களைக்கீழ்ப்பட்ட மூவருணத்தாரும், குறைகூறலாகாது பூஜ்யராகவேகொள்ளல்வேண்டும். ஏனெனில் பிராமணர்களைப்போலவே, க்ஷத்திரியாதி மூவருணத்தாரும் கலியுகமகிமையாற் குறையுடைத்தாரென்பது நூல்துணிபும் பிரத்தியக்ஷமுமாதலாலென்க. இனி 'யுகேயுகேதுயேதர்மா' என்றவசனத்தால யுகங்கள்தோறும் தர்மங்கள் வேறுபட்டிருத்தலால பிராமணர்கள் ஆசாரக்குறைவுடையவர்களாயிருப்பினும் அவர்களை நிந்திக்கலாகாதென்று பராசரஸ்மிருதிகூறுகின்றது. அன்றியும் 'துச்சீலோபித்விஜ: பூஜ்யோநதுசூத்ரோஜிதேந்த்ரிய:' என்றவசனத்தால பிராமணன் ஆசாரதூஷிதருடையவனாயிருந்தபோதிலும பூஜிக்கத்தக்கவனேயாம். சூத்திரன் இந்திரியநிக்கிரகமுடையவனாய் நன்னடத்தையுடையவனாயிருந்தபோதிலும பூஜிக்கத்தக்கவனல்லன். என்றுபராசரஸ்மிருதியே கூறுகின்றது. இவ்வாறு பலநூல்களும் புகல்கின்றன. ஆதலால் பிராமணர்கள் துராசாரநிருத்தியுடையராயினும் அவர்களை, வைதீகவொழுக்கமுடையவராகிய சூத்திரரைப்போலநிந்திக்கலாகாதென்று நூலாசிரியர்களே கூறுகின்றோம். பாசமறுத்துவிடுபேறுநோக்கும் புண்ணியாத்மாக்களாயுள்ள சூத்திரர்களையே முனிவர்க்கிணை கூறியிருக்கையால் அக்கோணவாயரா எம்பெருமான்கொள்ளாதிருப்பாராக.

பிராமணஜாதிக்கே பூஜ்யத்துவமும் இதரஜாதியினரெவ்வளவு தவவொழுக்கமுடையவர்களாயினும் அவர்கள்பிராமணராகாமையுமாகிய சத்தியத்தைச்சாஸ்திரப்ரமாணமாயின், அது பக்ஷபாதமேயாகாதென்பதை நூல்கள் விரித்துரைக்கின்றன. வானுஷியமேபதவிசாரஞ் செய்கையில் அடியானைக்காட்டியது அவலமேயென்க. அதைத்தவிரவும், இவரென்னைப்பற்றிக்கொண்ட நிருத்தை டாபுராணத்தில் முதல் வருணத்தாரையேபிராமணரென்று தியர்முதலியோர்க்குக் கூறப்பட்டிருப்பதேயன்றி ஏனையவருணத்தாரைப் பிராமணரென்று யாண்டுங் கூறப்பட

டவில்லை. அப்புராணத்தில் எங்காவது, சூத்திரரைப்பிரா
மணரென்றசொல்லாற் கூறியிருந்தால், அப்போதுமட்டும்
நமதன்பராதவாதம் பலம்பெறும். அங்ஙனமில்லாமையே
பரிதாபத்துக்கிடமாயிற்று. திருத்தொண்டர் புராணங்கூ
றிய சேக்கிழாரும், நாலு வருணங்களையும் ஒப்புக்கொ
ண்டு, அவ்வவ்வருணத்தார்க்குரிய பெயராலேயே அவரவர்
களை வழங்கியிருப்பதை உணராது அச்சைவப்பெரியார் கரு
த்தொடுமாறுகொண்டு, எல்லாரையும் பிராமணராக்கமு
யன்றது மிகுதியும் பரிதாபமென்க. பெரியபுராணம் சிவ
பக்திமகிமையை விளக்கவெழுந்தது; ஆதலால் அதனைச்
சாதிவிசாரணைக்குமுன் கொணர்ந்துகாட்டியது நிஷ்பி
ரயோசனமென்க. இனி 'சிவனடியார்களனைவருமபிரா
மணருமாவார். சிவசம்பந்திகள் சைவரும், பிரமசம்பந்தி
கள் பிராமணருமாயிடுதல் சத்தியம். சிவம் பிரமமென்பனஒ
ருபரம்பொருளைக்குறிக்கும் பரியாயச்சொற்கள். சிவமெ
ன்பது தாழ்ந்ததும் பிரமமென்பது உயர்ந்ததுமென்றுகூற
இவரால்முடியாது. இதனால்சிவனை வழிபடுதலால் சைவ
ரெனப்படுவோரே, அச்சிவமேபிரமமாயிடுதலினாசகிப்பிரா
மணரென்று சொல்லப்படுவாரென்க.' என்றதமதுபுலமை
முற்றும் வெளிப்படப்பிரசங்கித்தார். இதனால் எமக்கொரு
தாழ்வுமில்லை. சிவனடியார்களே பிராமணரென்பதை நூ
லாதாரங்கொண்டு சாதிக்கப்புகாது, தமது புத்திவிசால
த்தைக்காட்டி மகிழ்ந்தார் அது அசங்கதமேயாம். சிவ
சம்பந்திகள் பிராமணராயிடுதல் சத்தியமாயின், சிவதீ
க்ஷைபெற்ற க்ஷத்திரிய, வைசியர்களை அநுசைவரெ
னவும் சூத்திரரை அவாந்தரசைவரெனவும், அநுலோம
பிரதிலோமரை, முறையே பிரவரசைவர், அந்தியசைவரெ
ன்றும், பெயரிட்டு ஆகமம், அவர்களைப் பிராமணரென்று
கூறாமறைத்ததென்சொல்லுவோர்? ஆகமங்களே அவர்களைப்
பிராமணரென்றுகூற நாணுமாயின், நமதன்பர் துணிவு
சாலச் சிறப்புடைத்தென்க. சைவர்கள் பிராமணரெனப்
படுதல் நூல்வழக்கினும் உலகவழக்கினுங்காணப்படாதி
ருக்க, நமதன்பர் தம்மையப்பிராமணரென்று பெருமைபே
சிக்கொண்டதுகேட்ட, அவரது மனைவி மக்களும் உடல்
குலுங்கச்சிரிப்பார்களென்க. அங்ஙனமாயின் வேதாகமங்
கள் எல்லாரையும் பிராமணரென்னும்பொதுப்பெயரால
ழைக்கக்கூறாது, நாலுவருணங்களாக வகுத்து அவரவ
ர்களுக்கு முறையே பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்
திரரென்று தனித்தனிப்பெயர் கூறியதும் மிகையாக
காதலென்னை? நமதன்பர் சிவசம்பந்திகள் சைவரும்
பிரமசம்பந்திகள் பிராமணருமாவரெனக் கூறியுள்ளாரா
கையால் சிவசம்பந்திகள் சைவரெனப்படுவரேயன்றிப்,
பிராமணரெனப்படுதல் சாத்திரசம்மதமில்லையென்க. ஆக
மதீக்ஷை, சிவதீக்ஷையெனப்படுவதேயன்றிப், பிராமதீக்ஷை
யெனப்படுவது, இருவகை வழக்கினுங்காணப்படாமை
யால், ஒருபோதுஞ்சைவர்கள் பிராமணராகாரென்றுது
ணிந்திடுக. பிராமணர்கள் பெறும் ஸமஸ்காரத்துக்குப் பி
ரம்மோபதேசமென்பது, நூல்வழக்கும், உலகவழக்கும் ஆத
லால் அங்ஙனங்கூறியபடி அவர்களை பிராமணராவரென
றுணர்ந்திடுக. சிவம், பிரமமென்பன ஒருபொரு
ளைக்குறிக்கும்பரியாயச்சொற்களென்பதும், அவை ஒன்
றினொன்றுதாழ்வென்பதும் எமக்குடன்பாடாயிற்று ஆயி
னும், சிவமென்னும், சொல், பிரமமென்னுஞ் சொல்லாக
வும், பிரமமென்னுஞ் சொல் சிவமென்னுஞ்சொல்லாகவும்
மாறுதற்கு இலக்கணவிதியாதோ? அறிந்திலம். சிவாகமத்
தைக்கொண்டு சிவனை வழிபடுவோர் சைவராதலேயன்றி, பி
ராமணரெனப்படுதல்சாலாதென்க. சிவமென்னுஞ்சொல்
லுக்குப் பிரமமென்பது பரியாயச்சொல்லெனக்கண்டு தெ
ளிந்து, பின்னர் அப்பிரமமே சிவமாதலால், சைவர்களும
பிராமணராவரெனக் கஷ்டப்பட்டே பொருள்கொள்வதி
னும், பிரமகுலத்திற்பிறந்து, பிரமோபதேசம்பெற்று பிர
ம்மோபாசனைசெய்வாரைப்பிராமணரென்று கூறுதல் எளி
தாயிருக்கின்றதைக் கண்டுதெளிவாராக. இதுபற்றியே
ஆகமங்களும் சிவதீட்சைபெற்றாரைச் சைவரென்றுகூறி
பிராமணரென்று கூறாதொழிந்தனவென்க. ஆகமதீ
ட்சைபெற்ற பிராமணரையும், பிராமணரென்னாது, மஹாசை
வரென்று கூறியதுங்காண்க. தீட்சைபெற்ற சூத்திர
ரை அவாந்தரசைவரென்று கூறியதுபோலாது, அங்ஙன
மாய பிராமணரை மஹாசைவரென்று கூறியதும், ஜாதி
அந்தணமகிமையையுணர்த்துதற்கேயாமென்க. வேதாகம
ங்கள் தீட்சைபெற்ற பிராமணரையே பிராமணரென்று
கூறப்பின்வாங்கி, மஹாசைவரென்னுமாயின். ஏனைய
வருணத்தார் அவ்வாகமத்தினால் பிராமணராகுதல்சால
வுமரிதென்க. சிவசம்பந்திகளாகிய ஆதிசைவரைச்சிவ
ப்பிராமணரென்று கூறியதும், பிரமன்முகோற்பவராகிய
பிராமணரினின்றும் அவர்களை வேறுபிரித்தற்கேயாம்.
ஏனெனில் அவ்விருவரும் ஜன்மத்தினாலேயே பிராமண
ராயிடுதலினாலே அவருள் வேறுபாடு காண்பதற்கேயாமெ
ன்க. நமதன்பர்கருத்தைத்தழுவுங்கால் சிவப்பிராம
ணரும் சூத்திரரென்பதற்குத்தட்டில்லையாதலால், அதாக
மையாவுக்குமிகுபுகழ்ந்ததும் வியர்த்தமாயிற்றென்க.
இதனால் சிவசம்பந்திகள் சைவராதலேயன்றிப் பிராமண
ராகாரென காட்டப்பட்டது. அன்றியும் வருணபேதங்
கள் முத்திபரியந்தமில்லைபெறுமென்பதுங் கண்டுதெளிக.
சிவபத்திபுரியமிழிகுலத்தாரைச் சிவசம்பந்தம் பெற்ற ஜா
தியேதியாக வணங்கினதாகத், தொண்டர்புராணங்கூறியது
தவறுபோலெனின்; அற்றன்று, சிவவியாபகச்சிறப்புநோ
க்கி, அஃறிணைப்பொருளாகியகல், மண், செம்புமுதலிய
வற்றைவணங்குதலால், யாதொருதோஷமும் சம்பவியா
மைபோல அவற்றினும் சிறந்தசேதனர்களை அச்சிவவியா
பகசம்பந்தநோக்கி வணங்குதலை குற்றமாகாதென்றுணர்க.
இதுபற்றியே வச்சிரசூசிஉபநிஷத்துக் கூறியதுமென்க.
இதனால் இழிகுலத்தோர் உயர்குலத்தோராகாரென்றும்,
உயர்குலத்தோர் இழிகுலத்தாராகாரென்றுந் தெளிக.

இப்போது உலகில் இராஜ ஜாதியென்றொரு ஜாதியிரு
க்கின்றது அந்தஜாதியினர் தங்களைராஜகுலமென்றேசொ
ல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறுசொல்லிக்கொ
ள்வதை அங்கீகரித்து ஏனைய ஜாதியினர் அவர்களைப் பணி
யவாவது அவர்களுக்குத்திறைகொடுக்கவாவது செய்கின்
றார்களா?" என்று வினவினர். நாம அநாதிவழக்கைப்ப
ற்றி வாதிடுகிறோம். நூதனமாகவுண்டாகும் ஜாதியைப

பற்றியாம் கவனிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, ஒப்புங்கால் அவர்கூறிய திருஷ்டாந்தப்படி நூதனராஜகுலத்தாரை ஒருவருங்கனஞ்செய்யாதவாறு போல நூதனமாய்க் கிளைத்துவருங்கலிகாலப்பிராமணரையும் அவ்வாறே கொண்டு ஒதுக்கிவைப்பதே நியாயமெனப்புலப்படுகின்றது. பூர்வராஜவம்சத்தில் பிறந்தார் எல்லாரையும் இராஜரென்றுகொண்டுபணிதலில்லையேயெனின், அது அநாவசியமாம். வேதமந்திரபூர்வகமாக மகுடப்புனைந்து செங்கோல்தாங்கி இராஜரீகம்புரிவானையே இராஜனென்று நூல்கள் தழுவியதன்றி அச்சாதியார் எல்லாரையும் அரசரென்று எந்த நூலுங்கூறியதில்லை. மகுடாபிஷேகஞ் செய்தற்குரியவிதிகளும்பேறப்படுகின்றன. ஒரே ஒருவனுக்குத்தான் முடிசூட்டியரசனுக்கிக்கொள்ள நூல்விதித்தது. அன்றி க்ஷத்திரிய வம்சத்திற் பிறந்தார்க்கெல்லா மகுடஞ்சூட்டி ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒவ்வோரரசனை நியமித்துக்கொள்கவென்று நூல்விதியாமைக்கென்செய்யலாம். அதுபோலன்றிப்பிரமகுலத்தில் பிறந்தோரெல்லாரும் உபநயனம் செய்யப்பெற்றுப்பிரமோபாசனை செய்யவேண்டுமென்றும் அவர்களெல்லாரும் பிராமணராவாரென்றும் உண்மை நூல்கள் கூறுமாற்றால் பிரமகுலத்திற்பிறந்தவர்களெல்லாரும் பிராமணர்களென்பதில் யாதொரு ஆக்ஷேபனையுமில்லையென்க. நமதன்பர் கொண்டுவந்த இராஜகுலதிருஷ்டாந்தம் சண்டுக்காம் பெறாதொழிந்தமையுங்காண்க. யாம சிவனடியார்நிந்தை புரிவதாக மிகுதியும் பரிதபித்தார். இது பஞ்சமகாபாதகன் ஒருவன் வேதவேள்வி புரியும் விப்பிரனை நோக்கி இப்பாதகத்தைச்செய்கிறாயேயென்று கண்ணீர்விட்டழுத கதையோடொக்குமென்க. எக்குலத்துதித்தாராயினும் சிவனடிக்கன்பு பூண்டவர்களே பிராமணோத்தமராவாரென்று முறையிடுமெதன்பர் அதனை மறந்து பிராமணகுலத்துதித்துச் சிவபக்தியிற்சிறந்த அப்பூதி அடிகளையும் திருநீலநக்கநாயனாரையும் பிராமணரென விழிவுகூறி, அப்பர்சுவாமிகளையும் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரையும், பிராமணோத்தமரென்று புகழ்ந்து கூறியபடியவப்பட்டார அப்பூதியடிகண்முதலாயினோர் நமதன்பரது கருத்துப்போலக்காபபிராமணராகாமையான், அவரையிழிவுரையாடினார் போலும்! இவரது சிவசர்மம சாலச்சிறப்புடைத்தென்க. இதனால் சிவனடியார் நிந்தைசெய்ற்றலைப்பட்டுப் பாபத்துக்குபடிகொண்டார் யாமோ? அன்றி நமதன்பர்தாமோ? என்பதை மத்தியஸ்தர்கண்டு இவரது பேதைமைக்கிரங்கி இவரது மகாடுமைக்கு மிகுதியுஞ்சாசொழியாரெனக இவ்வளவுபிராமணத்துவேஷங்கொண்டு, உண்மைபைபடுரட்டி உலகைவஞ்சிக்கக்கங்கணங்கட்டிக்கொண்டவிவர்தாமோ ஜீவகாருண்ணியமுடைய பிரமஞானியாவார். இவரோடு கூமையாய்நின்று வாதாடமேரிட்டதே எமது பூர்வகர்மானுசாரமென்க. இவற்றையெல்லாம் யோசித்து யாராதுபலவாறுநிந்தனை புரிந்துமகிழ்ந்த நமதன்பரது இறுமாப்புக்குச் சிறுமாப்பளித்து, இப்பட்டில்விசித்து வேறுவிஷயங்களை யாராய்வாம்.

சிவபெருமான் மூங்கிலிற்பிறந்ததுபோலவும், வள்ளிநாச்சியார் மான்வயிற்றிற்பிறந்ததுபோலவும், சண்முகக்கடவுள் சரவணத்திற்பிறந்ததுபோலவும், வசிட்டரும் அகத்தியரும் கும்பத்திற்பிறந்ததனால ஜனனவஸ்தையின்றிப் பிறந்தார்களென்பதைக்காட்டுதற்கே யாம்குமாரக்கடவுள் முதலாயினோரையெடுத்தாண்டாம். அதனைத்தேர்ந்துணரும் வல்லமையின்மையினால் விபரீதமாகக்கிரகித்துக்கொண்டு தமக்குவேண்டியவாறே இறுக்கிவிடுத்தார்.

சிவபெருமானே அகத்தியரைத்தமக்குச்சமானமாயுள்ளாரென்று புகழ்ந்துகூறியிருத்தலையுமுணராது அவரைச் சாமான்யஜீவகோடிகளிலொருவராகமதித்துக்குறைகூறிய குற்றந்தந்தலைமேலேறியிருப்பதையுமெண்ணாது யாம் எமது பெறலருஞ்செல்வப்பெருக்காய முருகேசர் முதலாயினோரையிழிவுபடுத்தியதாக வம்புரையாடிவாயில்வந்தபடி உளறிவழிந்தார். அன்றியும் யாம் மகாசைவரெனக் கையொப்பமிட்டிருத்தல்கண்டும் எம்மை மிச்சாவாதியென்றார். இதனுனிவர் சைவநூலுணர்ச்சியில்லாரெனவே தீர்மானிக்க நேர்ந்தபடியால் யாமவரைத்தான்றோன்றிச்சைவரென அழைக்கவுடம்பட்டோம். நமதன்பரே! "இன்னுமெத்தச்சைவரை யோ மாற்றவோ தெரியாது" என்றாராகையால், அவர் சைவரோ அல்லரோ? என்று ஐயுறதற்கு இடந்தருகின்றது. அவர் சைவராயின் இன்னசைவரென்றுவிளங்கவிகலைபாதலால் யாங்கூறியது பொருத்தமுடைத்தென்க.

நமதன்பரிக்காலத்துப் பிரமன்முகத்திற்பிறந்த பிராமணரில்லை. அவருள்ளாரென்பதற்குத்தக்கபிரமாணங்கொண்டு வெளிப்படுகவென்று இறுமாந்து கூறினாராகையால் யாம் அவ்வாறேயந்தபிராமணர்களிக்காலத்திலுள்ளாரென்றுகாட்டுதற்கு வாயுசங்கிதைமுதலிய நூலகளைக்காட்டிப்போந்தாம்.

(இன்னும்வரும்.)

இங்ஙனம்,
ஓர் மஹாசைவர்.

Chidambaram.--Printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya press" No-38 Senkallooneer Pilliar koil street

பற்றியாம் கவனிக்கவேண்டிய அவசியமின்று, ஒப்புங்கால் அவர் கூறிய திருஷ்டாந்தப்படி நூதனராஜகுலத்தாரை ஒருவருங்களஞ்செய்யாதவாறு போல நூதனமாய்க் கிளைத்துவருங்கலிகாலப்பிராமணரையும் அவ்வாறே கொண்டு ஒதுக்கிவைப்பதே நியாயமெனப்புலப்படுகின்றது. பூர்வராஜ்வமசத்தில் பிறந்தார் எல்லாரையும் இராஜரென்றுகொண்டுபணிதலில்லையேயெனின், அது அநாவசியமாம். வேதமந்திரபூர்வகமாக மகுடம்புனைந்து செங்கோல்தாங்கி இராஜரீகம்புரிவானையே இராஜனென்று நூல்கள் தழுவியதன்றி அச்சாதியார் எல்லாரையும் அரசரென்று எந்த நூலுங்கூறியதில்லை. மகுடாபிஷேகஞ் செய்தற்குரியவிதிகளும்பெறப்படுகின்றன. ஓரே ஒருவனுக்குத்தான் முடிசூட்டி யரசனாக்கிக்கொள்ள நூல்விதித்தது. அன்றி க்ஷத்திரிய வம்சத்திற் பிறந்தார்க்கெல்லா மகுடஞ்சூட்டி ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒவ்வோரரசனை நியமித்துக்கொள்க வென்று நூல்விதியாமைகொண்டு செய்யலாம். அதுபோல வன்றிப்பிரமகுலத்தில் பிறந்தோரெல்லாரும் உபநயனம் செய்யப்பெற்றுப்பிரமோபாசனை செய்யவேண்டுமென்றும் அவர்களெல்லாரும் பிராமணராவாரென்றும் உண்மை நூல்கள் கூறுமாற்றால் பிரமகுலத்திற்பிறந்தவர்களெல்லாரும் பிராமணர்களென்பதில் யாதொரு ஆக்ஷேபனையுமில்லையெனக் கருதப்படுகின்றது. இராஜகுலதிருஷ்டாந்தம் ஈண்டுக்கனம் பெறுதொழிந்தமையுங்காண்க. யாம் சிவனடியார்களை புரிவதாக மிகுதியும் பரிதபித்தார். இதுபஞ்சமகா பாதகன் ஒருவன் வேதவேள்வி புரியும் விப்பிரனை நோக்கி இப்பாதகத்தைச்செய்கிறேயென்று கண்ணீர்விட்டழுத கதையோடொக்குமெனக. எக்குலத்துதித்தாராயினும் சிவனடிக்கன்பு பூண்டவர்களை பிராமணோத்தமராவாரென்று முறையிடுமவர்க்கு அதனை மறந்து பிராமணகுலத்துதித்த சிவபக்தியிற்சிறந்த அப்பூதி அடிகளையும் திருநீலநக்கநாயனாரையும் பிராமணரென விழிவுகூறி, அப்பர்சுவாமிகளையும் திருஞானசம்பந்தரையும், பிராமணரைக்காமினென்று புகழ்ந்து கூறியபா

ரிப்பட்டார். அப்பூதியடிகள்முதலாயினார் நமது அனைமது கருத்துப்போலக்காப்பிராமணராகாமையான, அவரையிழிவுரையாடினார் போலும்' இவரது சிவசாமய சரச்சிரிப்புடைத்தனக இதனால் சிவனடியார் நிகளையிற்றலைப்பட்ட பாபத்துக்குப்படிகொண்டாராயாமோ? அன்றி நடந்ததனைகாமோ? என்பதை மதத்தியஸ்தர்களோடு இவரது பேதைமைக்கிரங்கி இவரது கொடுமைக்கு மிகுதியுஞ்சார்தாழியாரெனக இவ்வளவுப்பிரமாணத்துவேஷங்கொண்டு, உண்மையைப்புறக்கடி உலகைவஞ்சிக்கக்கண்ணங்கட்டிக்கொண்ட விவாதரபோர் ஸ்ரீயகாருணனிமுடைய பிரமஞானியாயார் இவரோடு கூற்றைப்பாயமின்று வாதாடவேண்டுமே எமது பூர்வகாமானுசாரிபனக. இவற்றையெல்லாம் யோசித்துப்பாராது பலவாறுமிங்ஙனை புகைக்குமுகத்த நமதன்பரது இருமாப்புக்குச் சிறுமாப்பளித்து, இப்பட்டிவவித்து வேறுவிஷயங்களைப்பாராய்

சிவபெருமான் மூங்கிலிற்பிறந்ததுபோலவும், வள்ளிநாச்சியார் மானவயிற்றிற்பிறந்ததுபோலவும், சண்முகக்கடவுள் சரவணத்திற்பிறந்ததுபோலவும், வசிட்டரும் அகத்தியரும் கும்பத்திற்பிறந்ததனால ஜனனவஸ்தையின்றிப்பிறந்தார்களென்பதைக்காட்டுதற்கே யாம்குமாரக்கடவுள்முதலாயினாரையெடுத்தாண்டாம். அதனைத்தேர்ந்துணரும் வல்லமையின்மையினால் விபரீதமாகக்கிரகித்துக்கொண்டு தமக்குவேண்டியவாறே திருக்கிவிடுத்தார்.

சிவபெருமானே அகத்தியரைத்தமக்குச்சமானமாயுள்ளாரொன்று புகழ்ந்துகூறியிருத்தலையுமுணராது அவரைச்சாமான்ய ஜீவகோடிகளிலொருவராகப்பாவித்துக்குறைகூறியகுற்றந்தன்தலைமேலேறியிருப்பதையுமெண்ணாது யாம எமது பெருமான்செல்வப்பெருக்காய முருகேசர் முதலாயினாரையிழிவுபடுத்தியதாக வம்புரையாடி வாயிலவந்தபடி உளறிவழிந்தார். அன்றியும் யாம மகாசைவரொனக் கையொப்பமிட்டிருத்தலகண்டும எம்மை மிச்சாவாதியென்றார். இதனால் அவர் சைவநூலுணர்ச்சியிலரொனவே தீர்மானிக்க நேர்ந்தபடியால யாமவரைத்தானறேனுமிச்சைவரென அழைக்கவுடம்பட்டோம். நாதனையம்ை! "இன்னுமெத்தச்சைவரை மாற்றவோ தெரியாது" எனறார்கையால், அவர் சைவரோ அல்லவோ? என்று ஐயுறுதற்கு இடந்தருகின்றது. அவர் சைவராயின் இன்னசைவரென்றுவிளங்கவில்லையாதலால யாங் கூறியது பொருத்தமுடைத்தென்க.

காமதனபரிக்காலத்துப்பிரமன்முகத்திற்பிறந்த பிராமணரிலை. அவருள்ளாரென்பதற்குத்தக்கப்பிரமாணங்கொண்டு வெளிவருகவென்று இறுமாந்து கூறினாரையவமும அவ்வாறேபந்தப்பிராமணர்களிக்காலத்திலுள்ளாரென்றுகாட்டுதற்கு வாயுசங்கிதைமுதலிய நூல்களைக்காட்டிப்போந்தாம்.

(இன்னுமவரும்.)

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீ மஹாதேசவர்.

Chidambaram.--Printed and published for the proprietor at the "Brahmavidya press" No-3 S Senkalloomeer Pilliar koil street

[illegible]

[illegible]	3-2-0
[illegible]	3-2-0
[illegible]	3-2-0
[illegible]	14-8-0
[illegible]	1-0-0
[illegible]	15-8-0

[illegible] 1-0-0 [illegible] 14-0-0 [illegible] 15-8-0 [illegible]

[illegible]

[illegible]

மகாவிகடதூதன் 30. 12. 93.

[illegible]

விளம்பரம்.

[illegible]

Chidambaram.—Printed and published for the proprietor at the BrahmavidyaPress No. 88-Senkalloo neerpillarkoil Street.